

Reference Library
Nat'l Luth. Sem.
89 E 35th St
NEW YORK N.Y.

Missing!

1-25

42, 41, 40

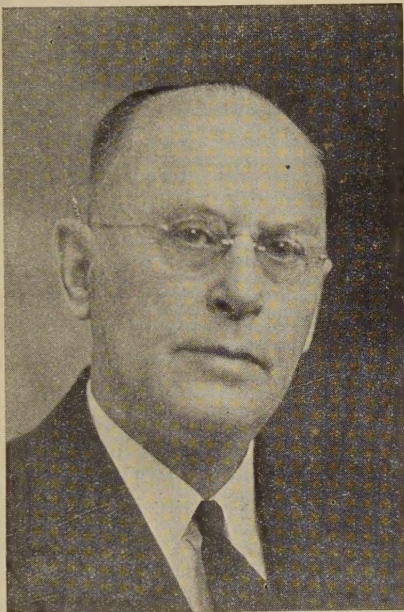
Samfundssekretæren

Ved Aarsmødet i Aar valgte vort Kirkesamfund en ny Sekretær. Dette skete, ikke fordi den gamle ikke var god nok, men han rejser til et fjerntliggende Kald, og, da en Skriftfører selvfølgelig skal være tilstede ved alle Bestyrelsesmøder, vilde Rejseudgift og Tidsspilde blive for store, selv om vi nødigt giver Slip paa en saa dygtig Samfundstjener som Pastor Martin Luther Kirkegaard. Desuden bør erindres, at han har udført denne ret omfattende Gerning uden særlig Vederlag. Nu er Lønnen vist \$50 aarlig. Men da han jo kan gøre Arbejdet ved Siden af fuld Menighedsbetjening og Lønning, griber det ikke ind i Brøderhvervet.

Som hans Efterfølger valgtes Pastor Hans Andreas Svendsen, Præst for vor Menighed i Hutchinson, Minn. Pastor Svendsen blev født d. 15. Februar 1884 i Staplehurst, Nebraska, hvor hans Forældre Mr. og Mrs. Niels Svendsen hørte til vor Kirkes Pioneerslægt. Her lærte han, som saa mange af os, sin første Visdom paa Farmen, samt i de berømte smaa Landskoler og vor derværende Kirkes Religionsskoler. Hos Pastor John Th. Lund modtog han sin Konfirmationsforberedelse. Denne fik en grundig Underbyggelse i det troende Hjem, hvor han fortsatte sit Ophold til Myndighedsalderen. I 1906 indgik han Ægteskab med Maren K. Petersen, der fremdeles er hans trofaste Støtte i Gerningen. De fik fem Sønner og to Døtre.

Landbrug var ikke nok til at besvare de paatrængende Spørgsmaal: Hvad kan jeg gøre for de tusinde af Landsmænd, som er uden Guds Ord? Er der nogen væsentlig Hindring for at jeg ikke kan optage et særligt Arbejde i vor Kirke for vort Folk? Da der ikke var, matriculerede han paa Dana College Sept. 1908, gennemgik det hele Præstekursus ved vor Skole, og graduerede i 1915. Samme Aar ordineredes han med Kald fra Bethlehem Menighed ved Jacksonville, Iowa, som han betjente i ti Aar. Var saa i Owatonna, Minnesota, fire Aar, og siden 1929 i Hutchinson. 1927 blev han valgt som Minnesota Kredsens Sekretær og 1929 til Formand, hvilket han har været siden.

Nu udvides saa hans Tjeneste for vort Folk og vi ønsker ham Herrens Velsignelse!

Pastor H. A. Svendsen

mark til Ebenezer Menighed ved Audubon, Iowa, som ung Knægt. Kort efter blev afholdt et Menighedsbestyrelsesmøde i vort Hjem og der hørte jeg første Gang om en Sekretær. Jeg havde dog læst i en Missionsberetning fra Afrika om Sekretærfuglen. En spurgte: Hvad er en Sekretær? Jeg svarede i al Troskyldighed: Det er een, som

dræber Slinger! Man morede sig, men fandt Betegnelsen ikke saa ueffen endda. Det er jo en ikke helt ufarlig Bestilling. Ellers skriver Dr. Vig i vor Samfundshistorie (1921), at „dette Embede er af stor Vigtighed, idet den Mand, der beklæder det, i Virkeligheden er Samfundets Historieskriver, der bogfører Aarsmødets Forhandlinger og udgiver „Aarsberetningen“ — et Dokument, som er af højeste Vigtighed for Samfundet baade nu og i kommende Dage.“

Aar 1933 bestemte Aarsmødet at udskille det statistiske Arbejde fra Embedet og lade en anden varetage det. Undertegnede fik Hvervet og har haft det siden, endskønt det for Tiden er i et —?, da Nominationskomiteen under sidste Aarsmøde oversaa at indstille Kandidater! Terminen for begge Poster er tre Aar.

P. C. J.

SAMFUNDSSEKRETÆRER SIDEN STIFTELSEN I 1896

N. S. Nielsen, Pastor emeritus, nu Selma, California, 1896—99.

A. M. Andersen, Pastor emeritus, nu Glenwood, California, 1899—1901.

L. Johnsen, død 1925 i Los Angeles, California, 1901—09.

A. S. Nielsen, død 1937 i Eugene, Oregon, 1909—16.

E. Prøvensen, Pastor emeritus i Danmark, 1916—19.

M. N. Andreasen, Pastor emeritus i Danmark, 1919—21.

A. W. Lund, Pastor emeritus, Selma, California, 1921—26.

C. M. Olsen, død 1934 i Elk Horn, Iowa, 1926—33.

Harold C. Jensen, død 1934 i Dannebrog, Nebraska, 1933—34.

M. L. Kirkegaard, Præst i Omaha, Nebraska, 1934—40.

Undskyld et Barneminde. Undertegnede kom fra Dan-

Sjette Søndag efter Trinitatis

Thi jeg siger eder: Uden eders Retfærdighed overgaar de skriftkloges og Farisæernes, komme I ingenlunde ind i Himmeriges Rige. I have hørt, at der er sagt til de gamle: Du maa ikke slaa ihjel, men den, som slaar ihjel, skal være skyldig for Dommen. Men jeg siger eder, at hver den, som bliver vred paa sin Broder uden Aarsag, skal være skyldig for Dommen; og den, som siger til sin Broder: Raka! skal være skyldig for Raadet; og den, som siger: Du Daare! skal være skyldig til Helvedes Ild. Derfor, naar du ofrer din Gave paa Alteret og der kommer i Hu, at din Broder har noget imod dig, saa lad din Gave blive der foran Alteret, og gaa hen, forlig dig først med din Broder, og kom da og offer din Gave! Vær velvillig mod din Modpart uden Tøven, medens du er med ham paa Vejen, for at Modparten ikke skal overgive dig til Dommeren, og Dommeren til Tjeneren, og du skal kastes i Fængsel. Sandelig, siger jeg dig, du skal ingenlunde komme ud derfra, førend du faar betalt den sidste Hvid. Matth. 5:20-26.

DIN BRODER HAR NOGET IMOD DIG.

Af Sognepræst Karl Christensen

Det er Jesu Ord i Dagens Evangelium. Et jævnt stilfærdigt Ord. Og dog intet mindre end en Himlens Lyskaster.

Her gaar man i sin daglige Verden, staar op, samles til Maaltiderne, passer sit Arbejde, tager sin Hvile, gaar saamænd ogsaa i Kirke nu og da, ja selv til Alters maaske, føler sig egentlig ret uangribelig, pæn kristelig. Og saa lyder det pludselig: Din Broder har noget imod dig. Og saa kan det gaa saadan, at det ene Ords Lys kan rive Sløret af eens Liv og vise mig, hvordan jeg i Virkeligheden tager mig ud i Guds Øjne.

Din Broder har noget imod dig. Hvem? Ja, se dig om i dit Hjemms lille Verden. Er det ikke galt der eller der med Forstaaelsen og med rigtig Kærlighed? Er der dog ikke et Par Øjne — kære Øjne maaske —, som stirrer paa dig med stum Bebrejdelse? Eller han og hun i Familien — kan du egentlig klare dig for det spørgende Blik? Saa var der ogsaa en Gang, der kom noget mellem det Menneske, du veed, og dig, og det blev aldrig siden klaret. Du svarer maaske rask: Skylden var da ikke min! Kan du ogsaa overfor Gud helt saadan klare dig? Forstaar vi egentlig ikke nok Meningen i Jesu-Ord i Bjergrædiken: „Naar du ofrer din Gave paa Alteret og der kommer i Hu, at din Broder har noget imod dig, saa lad din Gave blive foran Alteret, og gaa hen, forlig dig først med din Broder og kom da og offer din Gave“. Det vil sige: Ingen Kirkelighed og Kristelighed kan frelse den, hvis Sind Jesus ikke raader over. Du kan forære din Kone en Kurv Jordbær, hvis du har gjort hende Uret, men den gør hende ikke glad, hvis du ikke beder hende om Forladelse. Og du kan maaske slippe let til ligesom at gøre en gammel Uret god igen, men en Genvej hjælper dig ikke i Herrens Øjne.

Din Broder har noget imod dig — og hvor er Herrens Ord en Lyskaster ind i alle ærlige Samvittigheder, ikke sandt?

Og se nu vort Samfund i Lyset af Jesu Ord: Din Broder har noget imod dig! Ser vi ikke ligesom to store bedrøvede Øjne gennemskue vor Kultur, vore Fremskridt, vore sociale Velgerninger mod alle Samfundets Stedbørn! Hvordan er egentlig Aanden og Sindet, som raader mellem Samfundets Klasser, mellem Underklassen og Overklassen? Var det ikke saadan, at en Gang, da Jesus stod og saa over Folkeskaren, da ynkedes han in-

derligt over dem, forvildede Stakler, som de var i deres Sind! Og ingen Kirkelighed, ingen officiel Folkekirke-Religiøsitet kan skjule, at vi lever i et Saa-land, hvor Jesu Sind ikke raader, og som er langt borte fra den Retfærdighed, som gælder i Guds Øjne. — (Og saa er den sociale Tilstand og Almen-Kristelighed i Danmark endda regnet som Jordens bedste! — Red.)

Den kristne Kirke føler det i disse Aar som en stor Sorg og Ydmygelse, at Orientens Hedninger ser med Ringeagt paa Europas Folk, der trods Aarhundreders kristelig Paa-virkning kaster sig ind i Verdenskrigens og Broderhadets himmelraabende Skam. „Din Broder har noget imod dig“ er bleven den blodige Overskrift over de store Nationers Melleinvære og over Østens Nationers Syn paa det „kristne“ Vesten.

Det gaar da ofte ærlige Mennesker saadan, at naar de har set sig selv i Guds Lys, da sidder de lammede i deres Indre! Og om de høre Tale om Jesus Kristus, om Ham, der i sin Frelserkærlighed steg her ned og blev vor Broder, — ja, da maa de om Ham tro og føle: Din Broder har noget imod dig! Den Broder maa sikkerlig ganske bryde med et Menneske som mig, med det Sind, jeg har! Ak, jeg skal ikke ophøje mig over dem, der fører det store Ord i Samfundets bitre Kampe, ej heller over de kæmpende og hadende Nationer. Jeg har saa rigeligt at gøre med mit eget grimme Sind, min egen plettede Retfærdighed, min egen Synd! Jeg forstaar saa godt, at min store, hellige Broder har noget imod En som mig!

Men hør Herrens Opfordring i vort Evangelium: „Gaa hen og forlig dig med din Broder! Ja, dermed begynder al levende Kristendom: Paa Knæ for din Frelser og sig ham hele Sandheden, udøs dit arme Hjerte for ham og skjul intet af din Skam, dit Sinds Ukærlighed! Der, i Støvet for Jesu Fod, der opleves det store Broderskabs Tilgivelse og Naade, der mødes en Synders arme Hjerte med hans store, hellige Broderhjertes Kærlighed. Og den, som daglig lever i den Erfaring: Min Broder har intet imod mig, maa det Menneske ikke ile ud i Verden — den lille som den store — med Broderskabets Evangelium! Hans Helligaand, som er Drivkraften i Guds Børns Inderste, skal nok drive os til med et nyt Sind og i Jesu Fodspor at begynde en ny Vandring i vore Hjem, vor Omgangskreds, vort Samfundsliv.

Men et af de paalideligste Tegn paa, at det afgørende Skridt i vor Kristendom er gjort, er, at vi kan bede Mennesker om Forladelse og gaa det første Skridt til Forsoning selv med dem, der har gjort Uret overfor os. Ja, deri, at det er os en ulidelig Pine, naar vor Broder har noget imod os — i vort Hjem og vor Kreds, viser sig vor Omvendelses Ægthed. Og hvor trænges der i de sociale Kampe til et saadant Sind! Det er den lille Sten, som du og jeg kan medbringe til det store Bygværk, paa hvilket vi maaske ellers ikke faar Indflydelse. Der og i Forholdet mellem Folkene kan vi alligevel i vor store Broders Samfund vise den uselviske Forstaaelse og kærlige Opfattelse af Modparten, som er al levende Kristentros ægte Frugt.

BOYES BRODERSALME (No. 565 i Sbg.)

Mel.: Som Foraarssolen morgenrød
Hvor blev Guds Jord et dejligt Sted
at bygge paa, naar Broderfred
var overalt at finde:
Naar Tvedragt maatte mødig gaa
fra Hus til Hus at banke paa
og fik ej Ly derinde!

Der klages vel med Suk og Sorg,
at Lykken ej sin gyldne Borg
paa Jorden ret vil bygge;
men bor der Fred i Hyttens Vraa,
da slumrer Armod sødt paa Straa,
Guds Engle den betrygge.

Se, alle Nattens Stjerner smaa
samdrægtelig paa Himlen staa
og til hverandre smile;
O, vandrør alle saa i Fred,
naar Sorgens Skygger falder ned,
da fandt vel Hjertet Hvile.

Bøj selv mit Hjerte, du min Gud,
at Fristeren jeg viser ud,
naar Vredens Tanker stige.
Paamind mig om din Kærlighed,
paamind mig, Kristus, om din Fred,
at jeg maa se Guds Rige!

PAA TRO OG LOVE!

„Uden eders Retfærd overgaar Teologernes og Pietisternes, kommer I ingenlunde ind under Guds Herredømme,“ siger Jesus til sine Venner og Lærlinge, og forklarer det nærmere, med at tilføje: I kender det femte Bud om ikke at slaa ihjel, men jeg siger eder, at I maa ikke være vrede og ikke skælde ud, men I skal forliges og være velvillige imod hinanden; ellers mister I eders Plads i mit Kongedømme.

Mange lader disse Jesu Ord ligge som dem uvedkommende, fordi de mener at kunne skyde „Troens“ Genvej til Guds Rige, uden at opdage, at det er en Glipsti. Andre har stødt deres Fod paa Ordene og er gaaet bort med en saaret Samvittighed. Var det dog ikke for meget for langt?

Teologerne og Pietisterne er derfor ogsaa her gaaet i Gang med at omfortolke Ordenes klare Mening og paastaar da, at det umuligt kan være Jesu Mening, at et Menneske ved sin Retfærd, altsaa ved sin Gerning, sit Liv kan komme ind i Guds Rige. Det maa i Stedet tro paa Jesu Opfyldelse af Budet i dets Sted. Jesus maa derfor ogsaa antages her at have talt i „hellig Vrede“ eller „blodig Ironi,“ har skruet Kravet saa højt, at Mennesker skulde gaa i Stykker paa det og saa henfly til hans Naade.

Hvorfor disse Fortolkningskunster? Hvorfor tage Kærskheden og Strengheden ud af Kristendommen? Hvorfor ikke tage Ordene i deres bogstavelige Mening som Barnet, der tror Jesus paa hans Ord?

Vi fødes jo alle — „uden vor Fortjeneste og Værdighed“ — ind i et bestemt Folk. Dette Folk er vort Moderskød, hvor vi finder Beskyttelse og Fred til at leve. Men et Folk har ogsaa sine Love, bl.a. denne, at vi ikke maa slaa ihjel. Gør vi det, da sætter vi derved en Plet paa Folkets Ære og mister vort Medlemskab i et ordnet Samfund, ja har faktisk forbrudt vort eget Liv. Vi har paadraget os Skyld.

Vi døbes — „uforskyldt af Naade“ — ind i Kristi Menighed. Den er vor Moderfavn, hvor vi finder Syndernes Forladelse og evigt Liv. Men den har ogsaa sine Love, bl.a. de her nævnte: ingen Vrede og intet Skældsord, men Forligelse om god Forstaaelse mellem Mennesker. Synder en Kristen imod disse Bud, da paadrager han sig Skyld overfor Kristus, da sætter han en Plet paa hans Menighed og hindrer dens Mission, da kan han ikke

forblive under hans Kongedømme, uden at han angrer og vender om.

Skulde denne Sammenhæng mellem Tro og Love ikke have sin gode Rimelighed? Den gælder dog ellers i Livet; hvorfor saa ikke ogsaa i det helligste, vi kender? Siger Apostlen Paulus ikke det samme, at „de, som øver saadanne Ting, skal ikke arve Guds Rige.“ Det er Alvoren i Kristendommen, som nødtigt skulde fortønes og Guds Kongedømme derved sættes under Foragt og Spot.

Mon den nævnte Tilbøjelighed til at udvande Jesu salte Ord ikke hidrører fra, at vi — som forkælede Børn — helst vil omdigte Guds Rige til at være et Lykkeland, hvor man kun behøver at tage uden at give, medens det i Virkeligheden er et Herredømme, hvor Tro og Love er eet og det samme.

Kunde vi faa den nævnte Forfalskning af Kristendommen udryddet iblandt os, da blev der anderledes fri Bane for Guds Herredømme i vort Folk. Jesus siger: Kristne maa ikke være vrede og skælde ud, men skal forliges og være velvillige, ellers mister de deres Borgerkab i Guds Rige. Vi har kun Riget paa Tro og Love.

O, Herre god og Frelser from,
mig være lad din Ejendom,
mig selv ej mer tilhøre,
borttag, hvad Adams er og mit,
og for det nye, som er dit,
giv Hjerte, Øje, Øre!

Jens Holdt, Brede.

VÆR FRIMODIG

Hyrden een, og Hjorden een!
Hvad o Jord vil da du sige,
Naar med Glæden lys og ren
Herren kommer i sit Rige?
Vær frimodig og hold Stand,
Hvad Gud lover holder han.

Vægter, skrider Natten ned?
Se, de øde Vange vædes
Og Vorherres Herlighed
Over Hedninger udbredes!
Vær frimodig og hold Stand,
Hvad Gud lover, holder han.

Kom vor store Hyrde kom
At vor Nat til Dag kan blive
Lad dit Evangelium
Hedningernes Nød fordrive
Lille Flok Hold frejdig Stand
Hvad han lover holder han.

Indsendt af Mrs. Caroline Jensen,
Oleander, Calif.

MENNESKESØNNEN

Af Pastor Lewis C. Larsen

(Niende Stykke)

„Han skød frem som en Kvist for hans Ansigt, og som et Rodskud af tør Jord; han havde ingen Skikkelse eller Herlighed.“

Saaledes vandrede Gud Herren paa Jorden; spiste og drak med Toldere og Syndere, prædikede Evangeliet for de fattige, og helbredte al Sygdom og al Skrøbelighed.

Jesus af Nazareth, Guds Søn og Menneskenes Søn! — Vi prøver at forklare det ved at sige, der er to Naturer i Jesus (Da Ordet Natur ellers kun bruges om hvad der

hører Verden til, saa maa vi give det en højere Betydning, naar vi dermed vil betegne hvad der hører Gud til). Naar vi taler om Jesu guddommelige Natur, saa mener vi, at Jesus er delagtig med Faderen og Helligaanden i det guddommelige Væsen, og besidder alle guddommelige Egenskaber. Han er Sønnen i det hellige Samliv vi kalder Treenigheden.

Denne guddommelige Natur besidder Jesus, selv som det lille Barn lagt i Krybben. Der er ikke en Tøddel taget bort; „thi i ham bor hele Guddommens Fylde legemlig“ (Læs Kolossenserbrevet). Men i Samvirke og under Vekselvirke med Jesu menneskelige Natur bliver hans guddommelige Magt og Herlighed saaledes indordnet og sammenordnet (ikke underordnet) med hans Menneskeliv at de vokser tilsammen, virker tilsammen og betinger hinanden, hvad der ogsaa er udtrykt i de Ord der er skrevet hen over Jesu Barneliv: „Barnet voksede og blev stærkt, og blev fuldt af Visdom, og Guds Naade var over det.“ Sønnen er i Følge sit Menneskeliv underordnet Faderen. Jesus selv vidner: „Sønnen kan slet intet gøre af sig selv, uden hvad han ser Faderen gøre.“ Men netop i dette Samliv med Faderen, oprejser Sønnen de døde og gør levende, hvilke han vil.

Guds evige Søn har ved Fødsel af Jomfru Maria antaget og optaget menneskelig Natur efter det Guds Billede, hvori Gud skabte Mennesket; altsaa ikke den ved Synden besmittede Menneskenatur. Han er blevet „delagtig med os i Kød og Blod“ „og skammer sig ikke ved at kalde os Brødre“ (Læs Heb. 2).

Som saadan er han født under Loven, Guds Lov og Naturens Lov, ja endogsaa under Menneskers Lov; dog med den Forklaring, som Jesus selv giver i Matth. 17:26. Herunder maa det siges, at Jesus Kristus forringede sig selv, idet han tog en Tjeners Skikkelse paa sig, og blev Mennesker lig. Men netop i denne sin Forringelse er han endmere Guds Herligheds Straaleskær; thi idet han derved bliver lydig til Døden, aabenbarer og udfører han for os Guds Kærligheds evige Raad.

Der er altsaa to Naturer saaledes sammenføjede, at der er een Kristus, vor Frelser, hvem vi med Thomas tilbæder som „Min Herre og min Gud!“

Saameget angaaende Jesu Person lad os samle fra vor Bibel og optage i vor Bevidsthed, for at vi ikke skulde lade os omdrive af enhver Lærdoms Vind; thi den blæser rundt en Mængde Blade og Bøger, og banker endog paa vore Døre for at faa Lov til at komme ind. De bærer alle Bedrageriets Mærke: „Lokkende Tale, Skin af Visdom.“

Gaar vi nu videre i den hellige Historie, møder vi Jesus i Templet, tolv Aar gammel. En Dreng i den Alder er rig selv bevidst og har begyndt at lægge Planer for sin Fremtid. Her er det første Jesu Ord, som er nedskrevet. Hans Faders Gerning, hans Fremtids Kald. Det lyste ham i Møde ud fra de hellige Skrifter, som der blev læst og tolket.

Ønsker vi for vore Børn det samme Udsyn, da maa ogsaa vi tolke for dem Guds Ord, saaledes at det kan straales som Genskin ud af deres Barneøjne.

Saa gik Jesus med sine Forældre hjem og var dem lydig.

Hvad gjorde Jesus i disse atten Aar? Han voksede, udvikledes, arbejdede, blev til Mand. Det er altsammen nedtegnet i et lille Ord, som vi ønsker at kunne skrive over ethvert ungt Menneskeliv. Saaledes har Jesus jo

ogsaa helliget vort daglige Liv og vort Stræb, jo vort Ansigt Sved.

Da Jesus var omkring tredive Aar, drog han ned til Johannes, Døberen, for at fuldkomme al Retfærdighed. Dette maa være hans Faders Villie, den Gerning han maa udføre paa Jorden, og dertil bliver han indviet ved Guds Helligaand og ved det himmelske Kald.

Men er dette hans Livs Gerning, da bliver det nødvendigt at møde Modstanderen, Djævelen, Fristeren, fra hvem al Uretfærdighed har sin Oprindelse. Fristelserne, der møder ham udfra hans menneskelige Fornødenheder, eller i Forhold til hans Livs Kald, har til Formaal, at bryde Samfundet med Gud derved, at han søger sin egen Villie. Han overvinder dem ved i Lydighed at søge Vejledning i det skrevne Guds Ord.

Derefter træder Jesus frem, som en Profet og Lærer for Folket og prædiker Guds Riges Evangelium. Et „Evangelium for de fattige“, for at „udlade de plagede i Frihed“; „for at forkynde et Herrens Naadeaar.“ Det var Profetien, som maatte opfyldes i ham.

Sætter vi os nu ned iblandt Folket for at lytte til Jesu første Prædiken, som den er givet os hos Matthæus, da møder os det samme Krav om at fuldkomme Retfærdigheden; det kræves ligesaa fuldt af os som af ham selv, og er Vejen til Saligheden i Guds Rige.

Det er Loven fra Sinai, ikke efter Bogstaven alene, og ikke efter Menneskers Udtydninger, men udlagt efter Aand og efter Sandhed, og med Ord der taledes med Mynighed. Saaledes er Loven fremstillet for os som Udtryk for Guds Retfærdigheds Krav, og ikke en Tøddel deraf skal forgaa. Hovedsummen deraf er dette: „Værer da I fuldkomne, som eders Fader i Himlene er fuldkommen!“

Dog er det ikke Loven, som den blev givet fra Sinai. Her er ikke Lyn og Torden, for hvilke vi maa fly. Den Sky, der sænker sig over Bjerget, hvor Jesus sidder, er ikke Mørke men Lys; den udstraalet Faderens Kærlighed fra Himmelen og Sønnens Kærlighed paa Jorden.

Som vi nu ængstes ved det hellige Krav, da vi dog er os selv bevidst, at vi ikke ejer Retfærdigheden — ikke den fuldkomne — og under Ængstelsen drages af hans milde Røst, der er som en Hønes, der klukker for sine Kyllinger, maa vi vel søge at finde en Udvej, idet vi dog ogsaa haaber at naa frem til Saligheden.

Kunde vi da ikke kalde ham Herre og Mester, stræbe efter Retfærdigheden og Gudfrygtigheden og tro paa Evangeliet? Ja, til Disciplene siger han: „Uden eders Retfærdighed overgaar de Skriftkloges og Farisæernes, komme I ingenlunde ind i Himmeriges Rige.“

Vil han da ikke, at vi skal tilegne os hans Retfærdighed; bede og gaa i Kirke? Nej! Thi han vil ikke, at vi skal sætte et Stykke nyt Tøj paa et gammelt Klæde, for saa bliver der kun et være Hul.

Men vi kan dog ikke gøre andet end holde os til vor Herre, vi er jo alle Syndere! Ja, til Syndere siger han: „Ikke enhver, der siger til mig Herre, Herre, skal indgaa i Himmeriges Rige, kun den, som gør min Faders Villie.“

Hvem kan da blive frelst? Jo, dersom en Kamel kan gaa igennem et Naaleøj, da er der Mulighed.

Men vi maa dog komme til Slutningen af Evangelierne, til Jesu Kors og Død. Ja, Herren selv indbyder dig til at følge ham, — d.v.s. tage dit Kors op, og sætte dit Liv til, for at faa det i Eje.

(Forsættes)

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order“, registreret letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Sjette Søndag efter Trinitatis. 30. Juni.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Rom. 6:3-11; Matth. 5:20-26.

Ny Tekstr. — Rom. 3:23-31; Matth. 19:16-26.

NEJ, VI HÆVDER LOVEN!

Den sjette Søndag burde hævdes som Lutheranernes Helligdag, thi da handler Teksterne om vort særlige Læreprincip: Retfærdiggørelse ved Troen alene. Det gælder ikke det formale dogmatiske Lærebegreb saa meget som den Tro, der trygt tør hvile paa Kristi fuldbyrdede Værk. Ikke det, at Loven er ophævet, som om den kun gjaldt Jøderne, men at Loven er sket fuld Retfærdighed, idet Kristus Jesus er Lovens Ende for hver den som tror. Budet er i sig selv retfærdigt og godt; ikke eet Ord deraf ophæves men alt skal fuldkommes. Det er Guds Krav til Retfærdiggørelse. Kan det ikke ske ved Gerning saa maa Overtrædelsen fyldestgøres ved Straffen. Derfor kan Paulus skrive, at den, som er død, er retfærdiggjort fra Synden. Uden Blodsudgydelse sker ingen Syndsafvættelse, thi Sjælen (Livet) er i Blodet. Derfor gav Jesus den rige Yngling Valget imellem at holde Budene eller kaste sin Lod med ham helt og fuldt, m.a.O. bive døbt til ham. Efterdi han er „Guds fremstillede Sonemiddel“ og alene blandt Mennesker kan forlene evigt Liv maa enhver tage Stilling til ham, ikke blot i Mening men i Troslydighed. Dette vil medføre et nyt Sind, en Omvendelse fra sin egen af Naturen medfødte Selvretfærdiggørelse, hvad enten denne giver sig Udtryk i farisæisk Lovstræb eller i et hedsensk Levned. Frelsen i Jesus maa gribes i Hjertets fulde Tillid til Guds Naade i ham som Kristus. Det er et Under, som ej kan forklares, men erfares. Derfor er det lettere for en Kamel at gaa igennem et Naaleøje (bogstavelig talt) end for en rig at gaa ind i Guds Rige. Disciplenes Udbrud: „Hvem kan da blive frelst?“ er ret naturligt. „For Mennesker er dette umuligt“, svarer Jesus, „men for Gud er alle Ting mulige“. Og her naar Troen sin Retfærdiggørelse, thi her hævdes Loven.

Fra vor Kirkemark

Vi beklager, at vor danske Korrespondent fra Aarsmødet endnu ikke har ladet høre fra sig, ej heller har vi modtaget „Indtryk“ fra andre Deltagere. Da vi ikke selv fandt Anledning til at overvære Mødet, savnes personlige Iagttagelser. Det har jo sin Vanskelighed med at overføre hele det engelske Program paa dansk Sprog; vanskeligere bliver det eftersom de gamle Penneførere drager bort eller taber aktiv Interesse for en Virksomhed der var deres Livslyst men hvortil de nu mere og mere bliver blot Tilskuere. Kun ærgrer det os, at medens andre skandinaviske Samfund endnu tager tilbørligt Hensyn til Brug af deres Fædres Sprog og Blade ignoreres det iblandt os. De vigtigste Indberetninger og Beslutninger burde helst tilstilles vort Blad i dansk Oversættelse, da en andens Oversættelse kan have sine Vankeligheder. Til lige har Redaktøren jo meget andet at bestille.

Men maaske der savnedes Liv over Aarsmødet og derfor ingen Impulser til at fortælle om det. Vor Kollega ved det engelske Blad antyder dette i denne Uges Udgave. Vi har hørt lignende Udtalelse fra andre. For Eksempel gik to af de fem Komiteers Indberetninger gennem Stemmemøllen uden punktvis Behandling. Muligvis vilde Udfaldet have været det samme, men noget tabes alligevel; det synes overfladisk. Maaske Aarsagen laa i selve Forslagene; de var kun selvfølgelige. Og dog var der to særlig betydelige Ting oppe — det nye Pensionssystemets Skrivlæggelse og Jubilæumsfondets Antagelse. Paa det første har der været lagt stor Vægt og meget Arbejde i svundne Aar; det andet har vægtig Betydning for dem, der kommer. Lad os haabe at Herrens Aands Beslutning var ogsaa vores; saa behøves ikke mange Ord. Men saa maa vi vise Troslydighed derefter. Efter alt er sagt, mon ikke Verdenssituationen alligevel øver en mere lammende Magt over vore Sind end vi tør vedgaa? Vi føler saa afmægtige i Tidens Uvished. Interessen vender sig mere mod aandelige Ting. Dette, skriver Pastor Jensen, karakteriserede den almene Samtale mellem Møderne. Man var mere interesseret i Guds Gerning end menneskelige Opgaver. Andre stadfæster dette Indtryk. „Vi følte os som hjemme det Par Dage“ siger een, en anden søgte endnu mere objektiv Sigte i Forkyndelsen.

Amor binder Teologerne. To af vore Studenter ved Seminariet i Blair indgik Ægteskab fornylig. Adolph Kloth, Pastor C. C. Kloths Søn, og Miss Lucille Neve blev viet i Ringsted, Iowa, hvor Brylluppet stod i hendes Forældre, Mr. og Mrs. Geo. Neves Hjem d. 27. Maj. Vielsen foregik i Kirken.

Og d. 17. Juni blev Student Marvin Nygaard, viet til Miss Eva Axelsen, begge her fra Blair. Vielsen fandt Sted Kl. 3 i Kirken og derefter Festlighed i hans Forældre, Niels Nygaards Hjem sydvest for Byen.

Fra Trufant, Mich. meddeles om Festlighed i Anledning af Past. og Mrs. Wm. Goldbecks 15-aarige Bryllup d. 6. Juni. Den 9de konfirmeredes 9 unge og en ung Mand blev døbt.

I Kennard konfirmeredes 8 unge Søndag d. 16. Juni og en Dreng blev døbt. De var Halvdelen af den Flok som indrulleredes til Klasseundervisning sidste Efteraar.

Pastor J. Madsen indbyder til „Retreat“ ude paa „Eben-Ezer in the Pines“ i den smukke Bjergkløft Evergreen vest for Denver, Colo. De der maatte ønske en saadan afsondret Hviletid helliget Herren mellem 1. Juli og 1. Okt. kan tilskrive ham derom. (Adressen er de fede Typer).

Nord Dakota Kreds Ungdomsliga afholder Aarsmøde d. 11-14 Juli i Nazarethkirken, Kenmare. Pastor Edw. Petrussen er deres Rejsetaler deroppe i Sommer.

Skolens Præsident, L. Siersbeck, har udsendt en lille Pamflet „Why you should go to Dana College“, som er værd at give vore unge til Læsning og Eftertanke. Den forklarer adskillige Spørgsmaal, som mulige Studenter bør overveje. Skriv efter den. Ved man, f. Eks., at et fuldt College Kursus paa vor egen Skole koster ca. \$700 mindre — en Trediedel mindre end gennemsnitlig paa andre Skoler? Og saa er denne en kristelig Skole! Læg det Lod først i Vægtskaalen.

Pastor A. R. Petersen, Easton, Calif. har sagt Ja til Kaldet som Lærer ved Lutheran Bible Institute, Minneapolis (Se Korr. i dette Nummer). Dermed mister vi en af vore dygtige aktive Præster i Menighedstjenesten, hvor der allerede er følelig Mangel. Dog veed vi, at Pastor Petersen ogsaa der indirekte tjener Herrens Sag blandt os, fordi denne Bibelskole frekventeres af ikke saa faa af vore unge. Vi ønsker ham Aandens Fylde til denne sikkert meget interessante Gerning.

„Alle Ting har sin Aarsag“ sagde Manden, da han vendte om paa Kirkevejen. Det har følgende ogsaa, som K. Fargemann omtaler i „Pioneer“ fornylig saalydende:

— Jeg læste i Pioneer'en af den 23. Maj, at det Træ, som vort Kronprinspar plantede ved Dana College i Blair, Nebr., er dødt. Jeg kan meddele, at vor Kronprins plantede et Træ ved vort Alderdomshjem i Minneapolis, og dette Træ synes at gro mere end de andre Træer omkring det.

Man havde nemlig rigelig Regn i Minnesota, medens Nebraska oplevede sin længste Tørkeperiode i Mands Minde sidste Efteraar. Vi tør næppe give Sagen en mere aandelig Mening. Men vi planter et nyt Træ.

Dr. H. Inadomis Rejseplan i Wisconsin ser saaledes ud:

- July 2—Shennington
- July 3—Oregon (Clinton Cooperates)
- July 5—Kenosha
- July 7-8—Racine
- July 9—Milwaukee (Hartland Cooperates)
- July 10—Neenah (Oshkosh Cooperates)
- July 11—Denmark (Green Bay Cooperates)
- July 12—Washington Island
- July 14—Poy Sippi, Morning
- July 14—Waupaca, Afternoon and evening

N. B. Hansen, President of Y.P.L.L.

Pastor Hy. Iversen, hører vi, har opsagt sin Præstegerning i Cushing, Wis. for at modtage Kald fra Spring- og Turkey Valley Mghr. ved Irene, So. Dakota.

Fra Sidney, Mont. meddeles, at Mrs. Nels Hansen Nelson døde ganske pludselig sidste Torsdag Morgen som Følge af en Blodprop. Hun var nylig hjemkommen fra Williston, N. D., hvor hun var underkastet en Operation. Hun efterlader Mand og tre voksne Børn. Familien er

velkendt i Kenmare, N. D. og Selma, Calif. Pella Mgh's Delegater til Aarsmødet, Brødrene N. Bach og Holger Petersen med Familier gjorde den Omvej ad Blair o. fl. S. paa Hjemrejsen for at besøge Slægtninger og Venner, blandt hvilke var ogsaa Redaktørens Hjem. Tak for Hilsenen deroppe fra!

The Board of the Danish Lutheran Publishing House will meet the 8th of July in Blair, Nebraska for its regular meeting.
John S. Gebuhr, Secretary.

Canada

VESTCANADAKREDSSENS AARSMØDE

(afholdes i Standard Alta., 4de —7de Juli.)

Som vore Læsere ved, holder vore canadiske Kredse af „Den forenede Kirke i Amerika“ hvert Aar „Kredsmøder“, hvortil alle vore Menigheder sender Repræsentanter (Delegater) for sammen med vore Præster at tage Bestemmelse om alt vedrørende det kirkelige Arbejde, der angaar vore Kredse, og for at forhandle om de Muligheder, der er til Stede, for at bringe Kirkens Budskab til vore spredte Landsmænd i de Omraader, der hører til Kredsene.

Den forenede Kirke i Amerika, Navnet paa vort dansk-lutherske Kirkesamfund i USA og Canada, har to saadanne Kredse her i Landet: Atlantic Kredsen i Øst (hvoraf det østlige Canada kun er en Part, idet Menighederne i de saakaldte Ny-England Stater i USA. ogsaa hører til Atlantic Kredsen) og saa Vestcanadakredsen.

Vestcanadakredsen bestaar af Menigheder tilhørende ovennævnte Kirkesamfund i vore Prærieprovinser, Manitoba, Saskatchewan og Alberta. Desuden hører den danske Menighed i Edgewater, B. C. og den danske Menighed i Pass Lake, Ont., til Vestcanadakredsen.

Det er af stor Betydning, at vore Menigheder sender Deltagere til vore Kredsmøder og derfor bør alle Menigheder udpege eller rettere vælge Repræsentanter i det Omfang, som Menighedernes Medlemsantal giver Ret til. Nu ved vi vel, at det ikke er saa let at sende Deltager til Kredsmøder, der ligger mange Mile fra Menighederne. Men mon der ikke inden for alle fjerntliggende Menigheder skulde være nogen, der gerne vil tage Del i et saadant Møde, og personlig yde en Del af Rejseudgifterne, og om nu Menigheden vilde yde vedkommende et Bidrag dertil, kunde det jo nok lade sig gøre at faa alle vore Menigheder repræsenteret paa Aarsmødet i Standard. —

Naar Menigheder sender Deltagere til et Kredsmøde, maa det forstaas saadan, at Menigheden derved har givet Delegaten Ret til paa Menighedens Vegne at være medbestemmende med Hensyn til de Ting, der forhandles paa Mødet. Og det vil igen sige, at Menigheden, maa staa moralsk bag ved dens Delegat, da han jo har afgivet sit Skøn paa sin Menigheds Vegne. Og paa den anden Side maa Delegaten spørge sig selv, naar en Sag kommer til Afstemning: Hvorledes vil min Menighed, ialtfald Størsteparten (Flertallet) se paa den Sag, hvorom der forhandles, og hvorom der skal stemmes.

For at gøre dette klart kan vi for Eksempel tage „Kirken og Hjemmet.“ Der er vist ingen af vore Menighedsmedlemmer, der ikke forstaar, at vort Kirkeblad, som nu udsendes paa 10de Aar, grundet paa Verdenssituation-

en er kommet i en vanskelig Stilling finansielt set. Derfor vil det Spørgsmaal jo komme op paa Kredsmødet som et Alternativ: Skal Kredsen vedblivende udsende vort Kirkeblad, og skal vi da som Menigheder søge at holde Bladet oppe til Situationen atter lysner — eller: skal vi lade det gaa ind, som andre danske Blade i Canada har maattet det.

Derfor synes vi at Kredsmødets Delegater inden Afrej- sen til Kredsmødet tager ogsaa Bladsagen op til Behand- ling i deres respektive Menigheder, saa Delegaten har en nøjagtig Føling med Menighedens Stilling til Bladets fortsatte Udsendelse eller ikke. Er han og Menigheden for Fortsættelse, saa kan Delegaten rolig afgive sin Stemme, for saa ved han, at det ikke blot er hans per- sonlige Syn paa Sagen, men sin Menigheds Ønske, og saa ved han ogsaa, at han har dem derhjemme bag sig, og kan af afgive sin Stemme ikke blot paa egne, men ogsaa paa sin Menigheds Vegne.

Op paa samme Maade med mange andre Ting.

Vi finder Anledning til at drage dette Medansvar frem, for Menighederne maa forstaa, at de er bundne til de Afgørelser, som Delegaterne og Menighedernes Præster er med til at vedtage. —

Saa haaber vi at opleve rige og velsignede Dage med hverandre ved det kommende Kredsmøde i Standard. Kom alle, der kan! Alle er velkomne til disse Dages Samvær, men kun Præster og Delegater har Stemmeret.

C. Svendsen, Red. af K. og H.

To Dødsfald i Menigheden

I DICKSON

Under stor Deltagelse blev Johannes Petersen jord- fæstet paa Kirkegaarden i Dickson, Torsdag Eftermiddag 9 Maj. Pastor H. Stallknecht, Ponoka, forrettede Be- gravelsen.

Mange rigtfarvede Blomster — den sidste Gave — fra Venner fjern og nær dækkede Kisten. Med taareslørede Øjne tog Familie, Naboer, Venner og Bekendte det sidste Glimt af det blege Ansigt. En Olding, krum og med rynkede Kinder, tøvede for et langt Minut, betragtede det kolde Støv, Maaske havde han vanskeligt ved at fatte, at den Traad, der havde strakt sig gennem de lange Aar, nu var bristet.

Johannes Petersen var født i Odense for 66 Aar siden. Han udvandrede til USA. i 1892 og bosatte sig i Blair, Nebraska, hvor han senere i 1898 blev ægteviet til Miss Lavinia Christiansen. I 1906 solgte han sin Skrædder- forretning og rejste med sin Familie til Dickson, Alberta, for at søge sin Lykke som Landmand i den nyoprettede danske Koloni. Men Synaalen, som han i sine unge Aar havde lært at bruge, var dog det Redskab, der faldt bedst i hans Haand.

Af Slægtninge efterlader han, foruden sin Enke, seks Børn, fire Sønner og to Døtre. En Søster bor i Vancouver.

Hans Bortgang vil foraarsage et dybt Savn i den lille Verden, hvor han levede og vandrede, baade iblandt de ældre og de unge, dog vel mest hos de sidste, for hvem han var „Uncle John,“ og det fordi han holdt af de unge og var saa interesseret i Ungdommens Stræben.

Gennem fire og tredive Aar var han et trofast Medlem af den danske Menighed, og i disse Aar svigtede han aldrig Gudstjenesterne og Kirkens Kor.

Behjælpelig til enhver Tid var han ofte tilstede ved en Sygeseng, ved et Dødsleje, og ellers, hvor en Haands- rækning kunde ydes.

Han erhvervede ikke den Rigdom, som kan maales

med Penge, men med Id dyrkede han Blomsten af sine Medmenneskers Kærlighed. —

I EDMONTON

Fru Valborg Nielsens Navn havde god Klang inden for alle danske Kredse af alle Lejre i Edmonton. Vi siger „havde“ for Fru Valborg Nielsen er ikke mere i- blandt os, men Mindet om denne særprægede Personlighed vil leve i denne Slægt og i den næste.

Mange her har takket Gud, for hvad han gav os i den- ne Kvinde, som kun ønskede det bedste for alle — for Hjem, for Kirke, for det danske Folk og for Samfundet som Helhed.

Vore Tanker og Sympati vender sig mod Hr. Chris Nielsen og Hjemmet, der med fire Børn nu er uden en Moders Omsorg.

Fru Valborg Nielsen rejste til Chicago for at sætte Bo sammen med en Ungdomsven fra Fødebyen Haslev. Da hun ikke kunde opnaa den Opholdstilladelse, hun som Ægtefælle havde ventet, rejste Parret til Edmonton, hvor det siden har levet.

Skønt Hr. og Fru Nielsen hjemmefra tilhørte „Den apostoliske Kirke,“ sluttede de sig her til den danske lutherske Kirke, som de begge har tjent paa mange Maa- der.

Det var ogsaa hendes Husbonds udtrykkelige Ønske, at Fru Nielsen maatte blive begravet fra vor egen Kirke, og da denne jo omtrent er færdig indvendig, kunde det lade sig gøre. Og saa blev vor nye Kirke da fyldt for første Gang ved Valborg Nielsen Baare. Der var et Væld af Kranse og det lille, men skønne, Kirkerum kom ved denne Lejlighed til sin fulde Ret.

Pastor Nommesen talte ved hendes Baare. Han frem- holdt Betydningen af at gøre op for Guds Ansigt og gøre sit Valg, hvilket ogsaa denne Sørgegudstjeneste mindede om. Talte derefter ret personligt om Afdødes afsluttede Liv, som havde været et Eksempel for os alle, i Hjem, inden for Menigheden og den danske Koloni, alt ud fra en Sammenligning med den bibelske- Skikkelse Ruth, idet Fru Nielsen havde gjort sit Liv op med Gud og erfaret dyb Syndserkendelse, men ogsaa Storheden af Guds Naade i Jesus Kristus med Syndernes Forladelse, hvorfor hun ikke vidste sig noget andet til Frelse end Jesus Kristus og ham korsfæstet. Hun var, udtalte Pas- tor Nommesen, en højt begavet Kvinde, og det gav sig Udtryk ikke blot i Hjemmet, men ogsaa i Menighedsar- bejdet og i Forhold til den enkelte ved en altid udøvende Kærlighed og et i Ydmyghed opofrende Sind, trods de ofte smaa Kaar og de ringe legemlige Kræfter. —

Hun blev sænket til Hvile paa Beechmount Kirkegaard fulgt af et Følge, som næppe før ved en dansk Begravelse. Ære være Valborg Nielsen Minde. C. Sv.

Kirkeindvielse i Swan River, Man. fandt Sted sidste Søndag, da Samfundsformand N. C. Carlsen besøgte Me- nigheden. Mgh's Præst Pastor A. N. Skanderup og de to forh. Præster, Damskov og Schultz, deltog ogsaa i Fest- ligheden. Man havde tre Møder den Dag.

Indvendig er jo Kirken nu færdig og er meget nydelig. Knæfald og Prædikestol havde Hr. Christophersen fra Winnipeg lavet og givet til Kirken. Det var meget smukt udført og blev modtaget med stor Taknemlighed af Dan- skerne her.

(Fortsættes paa Side 20)

Korrespondancer

FRA EASTON, CALIF.

Sidste Søndag den 9de havde vi Konfirmation af seks unge. Fredag Aften forud blev de fremstillede for Me-igheden og gennemgik paa egen Haand hvad de havde lært — først i Søndags- og Religionsskolen, og senere under Pastor Pedersens personlige Ledelse, — heller ikke at forglemme Hjemmets Tilsyn. Det var en dejlig Aften. Ikke mindre var det i den velfyldte blomstersmykkede Kirke om Søndagen, hvor der lød advarende og opmun- trende Ord til de seks unge og os alle. Lad os saa ikke glemme, at „Løfternes Pagt gælder evigt for Gud, — sa- lig er Frelserens Brud!“ Præstefolkene ældste Datter Marcia var en af Konfirmanterne. Efter Gudstjenesten kom der saa noget af en Overraskelse for en Del af os, idet Pastor Petersen opsagde sin Gerning her. Han har taget imod Kaldet som Lærer ved Luth. Bible Institute i Minneapolis og vil afslutte sin Gerning her sidst i August efter henvend elleve Aars Arbejde her.

Venlig Hilsen,
Mrs. F. D. Klyver.

FRA HARLAN, IOWA

Harlan Luth. Brotherhood holdt en Æbleskive-Aften igen i Aar, der gav et Overskud paa \$48.00.

Ungdomsforeningen har nylig skænket to broderede Alterduge til særlige Højtidsdage; een er grøn, den anden purpurrød.

En Gang om Maaneden holdes der Søndagsskolelærer- møde i forskellige Hjem. Man drøfter et Emne og har Bibelstudium under Ledelse af Past. L. Pedersen.

Den 2den Maj blev 11 unge konfirmeret — 8 Piger og 3 Dreng. Fem Børn blev døbt og syv nye Medlemmer blev optaget i Menigheden.

En to Ugers Bibelskole sluttede den 8de Juni. Der var 57 Børn med tre Lærerinder, nemlig Mrs. Lilly Knox, Mrs. Frank Ingwers og Mrs. Alice Havick. Den følgende Søndag Eftm. havde Børnene et Program i Kirken. Det var en Glæde at høre dem sige Bibelvers o.s.v. og lytte til deres Sang. Senere samledes man i Potter's Park, hvor Ice-cream, Kage, Kaffe og Limonade blev serveret.

Mr. E. C. Boel, som har været sengeliggende siden sid- ste Efteraar efter et Par Operationer, er nu saa meget bedre, at han kan være oppe noget af Tiden og komme ud at nyde Sommervejret. Trods hans 75 Aar, slap han let fra Operationerne; men saa fulgte en slem Hudsyg- dom, som er baade pinefuld og langvarig.

Mr. og Mrs. J. J. Norgaard, Mr. og Mrs. C. D. Petersen samt Past. L. Pedersen var til Aarsmøde i Minneapolis. Norgaard og Petersen var Delegater fra Menigheden her.

Korr.

BREV FRA KEVISVILLE, ALTA.

(Til K. og H.—Juni 1940)

Jeg sidder med vort kære lille Blad „Kirken og Hjem- met“ foran mig, og naar jeg saa ser i gamle og nye Ek- semplarer, er det ikke frit for, at vemodige Tanker læg- ger sig tungt over mig. Det er nemlig saa sjældent, at

vi nu ser noget i Bladet fra eller om Kevistown, endskønt jeg ved, at vi har Venner udover vort Samfund, som følger os med Interesse og Kærlighed.

Men hvorfor saa Vemodet? — Jo, det er trist at se, at vor lille Kevistown-Kirke, som vi ventede paa i saa mange Aar, endnu mangler saa meget af baade det ene og det andet. Dog har vi endelig faaet vort dejlige Alterbillede sat op. Det blev kærlighedsfuldt skænket os af Profes- sor og Mrs. Paul Nyholm for over to Aar siden, men er først nu kommet paa det rette Plads.

Tak, kære Venner, for dette Alterbillede. Det er saa betydningsfuldt for os netop i denne Tid. — Ser I Jesus komme vandrende paa den stormfulde Sø, og hans for- skrækkede Disciple i den lille Baad? Men hør saa hans beroligende: „Det er mig! Frygter ikke!“

Ja, jeg synes at høre det. Det er jo næsten, som om vi skal forgaa, og det vilde vi sikkert ogsaa, om det ikke var for Ham, men Han er i Gaar og i Dag den sam- me, ja til evig Tid.

I Efteraaet 1929 begyndte vort egentlige kirkelige Arbejde her i Kevistown blandt den engelsktalende Be- folkning og de mange Børn. Meget har vi haft at kæmpe imod. Der var blandt vort eget Folk mange, der absolut vilde have det engelske Sprog udelukket. Saa kom The International Bible Students et Par Gange til Kolonien, men de gjorde kun lidt Indtryk paa os, skønt de vistnok til Tider endnu søger at udbrede deres Bøger og Skrifter. Helt anderledes var det, da Syvendedags Adventisterne kom og gjorde deres Indtog blandt os og berøvede os et Par af vore kære og mest lovende Søndagsskoleelever. Dog, Pastor P. Nyholm, der den Gang var vor Præst, stod os trolig bi i Striden mod dem. —

Men nu da? Skal vi nu have nye Stridigheder? Stri- digheder, som lægger sig end tungere ind over Sind og Tanke — og dertil saa staa ene, baade i aandelig og økonomisk Henseende? — Oh, nej, jeg hører atter vor højlovede Frelseres Stemme: „Det er mig! Frygter ikke“ Og Han ved, hvilket utrætteligt og selvopofrende Arbejde, der er blevet lagt her af Mr. og Mrs. Herby Westergaard — og det bør, trods mulige Fejltagelser, siges, at disse Venner har fortjent alt andet end Utak af os og vort Samfund. Og det skal I vide, Venner, I, som vender Ryggen til vor Kirke, at naar den gudløse Verden med dens verdslige Forlystelser øver sin Indflydelse over **Eders Børn**, da vil I angre, at I ikke stod vor lutherske Kirke bi i Striden mod denne Indflydelse, saavel som mod fremmed og vildfarende Indflydelse. —

Det er glædeligt at høre, at vi snart faar bosiddende Præst i Dickson igen, og at vort Kirkesamfunds Formand, Dr. N. C. Carlsen, vil aflægge Besøg i Dickson og ved Sylvan Lake i Juli Maaned. Forhaabentlig vil de ogsaa arbejde blandt os og vise Forstaaelse og Velvillighed overfor Forholdene, som de er her i Kevistown.

Dødsfald. En gammel Pioner, Enke efter afdøde S. A. Benson, blev stedt til Hvile fra Kirken i Kevistown d. 21. Maj. Mrs. Benson var en meget kendt og kær Per- sonlighed, og skønt svagelig og lidende var hun dog altid villig og rede, naar nogen trængte til Hjælp. Hun har saaledes taget mod vistnok over 100 Smaabørn i dette Distrikt i de ca 30 Aar, hun har levet iblandt os.

Fred med hendes Støv og velsignet være hendes Minde!

— Det viste sig den Dag, at vor Kirke i Kevistown ikke er ret meget for stor; kun Skade, at den kun kan fyldes ved saadanne Lejligheder.

Mrs. R. Jensen.

Tænkt og skrevet.

FRA KRIGENS VALPLADS

Jeg gik paa den uhyre Valplads
Imellem Dynger af Lig;
Rundt om lød døendes Rallen
Og saaredes Jammerskrig.
Fra vidt forskellige Lande,
Imellem hverandre de laa,
Mens rundt om Tungemaal lode,
Som ej jeg kunde forstaa.

Jeg vandred' til hver en Landsmand
Og bragte ham Trøstens Ord.
Han løfted' det bristende Øje
Op over blodstænkte Jord.
Jeg lagde den vilde Kriger
I Favnen af Fredens Gud
Og modtog til Hjemmet det kære
Saa mangt et kærligt Bud.

Det gik igennem mit Hjerte
Som tusinde Dolkestik.
Da mødte mig — o saa bevæget —
Et bønligt bedende Blik:
En døende, vildt i Smerte,
Vælted' sig i sit Blod.
Mens ivrig han til mig talte
Et Sprog jeg ikke forstod.

Et svælgende Dyb befæstet
Der var mellem ham og mig.
Dog maatte jeg med ham give
Et Ord paa hans sidste Vej.
Da løfted' jeg mine Hænder
Og sagde med hævet Røst:
„Jesus Kristus“, og gjorde
Korsets Tegn paa hans Bryst.

Og Frelserens Navn forened'
Hvad Sprogene skilte ad,
Og Kærligheds Himmel blaaned'
Højt over Tvedragt og Had.
Den døende til mig nikked' :
Med gudhengivet Mod;
Jeg havde jo til ham talet
Et Sprog vi begge forstod.

Af Ankers Sangbog.

Mrs. F. D. Klyver.

INDRE MISSION

Af Pastor emer. A. M. Andersen, D.D.

Det er en saadan Mission i Almindelighed, jeg tænker paa. Den hører naturligt hjemme i Statskirken. Staten kan, naar dens Regering er kristelig sindet, støtte og styre Kirken. Men den formaar ikke at fremme aandeligt Liv og Kraft i den.

Staten kan bygge Kirker og Religionsskoler og uddanne Mænd til Præster og Lærere; men det er omtrent saa

langt, som dens Evne rækker. Det viser Historien i vor statsstyrede Folkekirke og i andre Statskirker.

Naar og hvor indre Mission begyndte i vort Fædreland, det er ikke let at sige. Der var aandeligt Røre og Vækkelser flere Steder, før Past. Vilh. Beck fik Ledelsen af I. M. T. og fik den ordnet, f. Eks. „de stærke Jyder“ i Korning, Østersnede, og andre Sogne. Særlig ogsaa paa Fyn var der Vækkelse.

Det ligger nær ogsaa at tænke paa Reformationen længere tilbage. Den brød jo frem i Statskirker. Den var en Livsvækkelse i Statskirker. Men den greb dybere og favnede videre. Den blev en omfattende Kirkerenselse og Fornylse.

Den senere „pietistiske“ Vækkelse ved Spener og Franke i Tyskland (og ind i Norden) var en omfattende indre Mission. Den skal jeg dog ikke gaa nærmere ind paa — kun, at den begyndte og fortsatte i Statskirker.

To Ejendommeligheder ved indre Mission i vor Moderkirke bør noteres: 1. At den blev en Virksomhed indenfor Kirken, og 2. at den ikke blev nogen theologisk Læretning. Den holdt fast ved Bibelen og Kirkens lutherske Lære. Dette hjalp den til at blive til stor Velsignelse. Og den blev i dette prøvede Spor.

Ogsaa i Broderlandet Norge drives der kraftig indre Mission.

Vi lægger Mærke til, at der veksles kraftige Røster mellem de to Landes indre Mission, og i begge disse Landes Kirke gør man Brug af lærde og læge Kræfter, og Bibelen agtes som Guds Ord. I Norge favner indre Mission længere end i Danmark. Den har der sin egen Præsteskole, ledet af den kendte Prof. O. Hallesby, som dens Forstander. Det var vantro Lærere ved Universitetet, der tvang denne Skole frem. Men Virksomheden holder sig indenfor Landets lutherske Kirke.

Ogsaa i Sverige har der i lange Tider været drevet indre Mission. Den ledes i Førstningen af Rosenius, en lærd Lægmand. Han var en virksom Skribent Hans Bøger oversattes til Dansk og læstes meget i Danmark. De gik mest i pietistisk Retning. Rosenius blev dog i Kirken. Efter ham blev indre Missionen der til „Fri Mission“ og gik noget i sektersk Retning. Den har sin egen Aflægger her i Amerika, og den opføres ikke i Statistikken over lutherske Samfund.

I England var det særlig Methodismen, der blev Redskab til Vækkelsen af aandeligt Liv. Om denne Bevægelse skriver vor danske Kirkehistoriker Fr. Hammerich bl. a.: „Methodisterne vilde ingenlunde ud af Statskirken. Nej, de vilde tvært imod puste Liv i dens døde Ben, ryste Folket op af Søvn; og hvad de havde imod sig, var ikke — som i Tyskland — forstenet Lære og Latin. Frihed og Modersmaal staar her paa sin Plads — det er alene Måsernes Bredkirkelighed, Verdenslivet med dets Fristelser“ de er imod.

Men alligevel kom Methodisterne ud af den episkopale Statskirke og blev et eget Samfund. Og de gør ogsaa Erfaring om aandelig Død og Verdslighed. Og hvad gør de saa? Jo, de, der ser Ondet, træder ud og laver „Frime-thodister“ i Stedet for at blive og vidne, puste Liv i de døde Ben og tage Kampen op imod Verdsligheden. At træde ud af Kirken, det er det værste, de vaagne kan gøre. Derved svigter de netop deres Kald.

Endnu i Forbigaaende lidt om „Oxford Bevægelsen.“

Det var en luthersk Præst (Frank Buchman) i Amerika, der startede denne Vækkelse. Den gik dog efter kort Tid

til England, til Oxford, og det blev til „Oxford Group“ Bevægelsen. Den virkede i baade Danmark og Norge og blev venlig omtalt af kendte troende Præster og i „Kristeligt Dagblad.“ I længere Tid har jeg dog ikke set noget om den. Er det, fordi mit Syn er daarligt, og jeg læser for lidt? Der var noget i den, der greb Tilhørerne — Syndsbekendelse og Fællesskabet. Begge disse kendes jo fra de første Tider i Kirken. Den syntes ikke at have Tilbøjelighed til at danne eget Samfund eller Sekt.

Saa Frikirken. Har den Brug for indre Mission? Det burde ikke saa være. Der har dog været holdt kraftige Vækkelser i dette Frikirkeland. Har det været for at puste Liv i døde Ben? eller for at vinde Medlemmer? Maaske noget af hvert. Jeg husker særlig D. L. Moody, som jeg hørte to Gange. Den ene Gang, jeg hørte ham, var i et stort Theater i Omaha. Ved ikke, hvor mange Præster vi var, som sad paa Platformen bag ved ham. Hvor kunde han dog finde, hvad der laa i Teksten! Det var Forkyndelse af Evangeliet! Og som han kunde faa hele Forsamlingen til at synge. Og saa hans Sanger Sankes Solosang: „Where is my boy tonight?“! Det var, som en Aand gik rundt i den store Skare og ledte efter den vildfarne Dreng. Ved Slutningen spurgte han om der var nogen, der vilde tale med ham om deres Sjæls Frelse, om de vilde komme over i den Lutherske Kirkes „Basement“. Der kom flere. Bl. andre et Par unge svenske Mænd.

„Is your pastor here?“ Jo, han var der.

„Gaa saa og tal med ham.“ De burde blive i deres egen Kirke. Han vilde ikke lave Sekter.

Ogsaa i vort eget Samfund mærkes der Længsel efter Vækkelse. Hvad kan der ifølge Guds Ord gøres for Vækkelse? Jeg finder ikke særlig andet end Jesu Ord til hans Disciple: „Prædik Evangeliet for al Skabningen“ (Mk. 16:16). Evangeliet er en underlig Kraft i en syndig Verden, og det bliver ved at være det, ogsaa i Frikirken. Der kan ikke paavises nogen vis Methode for Vækkelse i de forskellige Vækkelser, som Historien fortæller om. „Vinden blæser, hvorhen den vil, og du hører dens Susen; men du ved ikke, hvorfra den kommer og hvor den farer hen. Saaledes er det med hver den, som er født af Aanden,“ siger Jesus. Det er kun Gud, der fatter de aandelige Bevægelser. Jesus befalede sine Disciple at prædike Evangeliet.

Lad mig dog sluttelig nævne een Ting i Forbindelse med aandeligt Livs Vækkelse eller Bevarelse. Det er jo Vaagenhed, det gælder om i Kirken. Det jeg tænker paa er, hvad vi kalder „Opbyggelsesmøder.“ Er det ikke noget i den Retning, vi læser om i Slutningen af 2. Kap. i Ap. Gr.?

Det er skønt, hvad vi har i vore Søndagsgudstjenester i Kirken: Guds Ords Prædiken, Salmesang, Trosbekendelse og Fællesbøn. Men alt dette er officielt. De enkelte kommer ikke hverandre nær i det, hvor opløftende det end kan være. Der trænges til noget ved Siden af, hvor de forskellige, de enkelte, kan yttre sig, hvor Læg og Lærd, Mand og Kvinde, kan give et Bidrag. Philip havde jo Døtre, der profeterede (Ap. Gr. 21:10). Der kræves Vekselvirkning. Jeg kender noget til det endogsaa af Erfaring, og det helt fra mine Studenterdage. Og der er mange andre, der har erfaret noget lignende. Prøv det!

A. M. Andersen.

ER DET LIGEGYLDIGHED?

Flg. Artikel fremkom i danske Blade fornylig fra en Indsender i Østen.

Om Sammenslutning af de to danske lutherske Kirkesamfund i Amerika har der været talt meget, og meget har været skrevet i forskellige danske Blade. Man synes at kunne mærke, at Majoriteten ønsker Sammenslutning. Der er jo desværre enkelte, der er imod, men saadan er det jo altid i denne Verden. Om det er nok saa god en Sag, saa findes der Modstand. Dette er menneskeligt, vi er jo tilbøjelige til at lade os forføre af den Onde, og fremkomme med tomme Undskyldninger, som ikke skulde tages i Betragtning.

Der er dog i den senere Tid gjort noget for Tilnærmelse og Samarbejde mellem de to Samfund, og der burde arbejdes videre paa Sagen. De to Præster, som foraarsagede Splittelsen, har for længe siden sluttet Forlig. Hvorfor har Samfundene saa ikke gjort det? Er det Ligegyldighed?

Jeg vil bede Forsamlingen ved Den Danske Kirkes Aarsmøde i Cedar Falls, Iowa, 18.—23. Juni om at fremme denne vigtige Sag, til Guds Ære og til Gavn og Velsignelse for Folket. Jeg haaber ikke, at vor Delegat for 1. Kreds skal komme hjem til Troy og rapportere, at der intet blev udrettet angaaende Sammenslutning. Lad ikke Ligegyldigheden faa Overhaand. Lad os sætte alt paa rette Plads.

A. I. Madsen.

Den fremsatte Beskyldning — især mod „de to Præster“ — er næppe videre historisk; hvem der tænkes paa, siges ikke, men Lederne vil man jo gerne isolere i enhver Opposition; dog uden Lederne vilde selv den retfærdigste Modbevægelse fejle. Man maa huske paa, at Antallet af de Menigheder, der nægtede at tilslutte den „nye Forfatning“, som Modersamfundet i 1893-94 fremlagde, langt oversteg Antallet af Præsterne. Saa Splittelsen var vist mere en Lægmandssag end en Præstefejde, om man vil granske Historien uhildet. At de „udsmidte“, som Pastor Vig betegnede sin Gruppe, ikke var helt intolerante og kætterske, beviser det Faktum, at de snart efter indgik Forening med det andet dansk-lutherske Samfund, der fra først af havde sin Oprindelse fra en helt anden Kant, nemlig den Norsk-Danske Konference. Den beklagelige Deling af de dansk-lutherske Kirkekræfter herovre i Nutiden er altsaa ikke aldeles et Resultat af den antydede Kirkestrid, men har sin Rod i den Retningsforskel i det kristelige Syn, der siden Grundtvigs „mageløse Opdagelse“ i 1825 har særpræget vor danske Moderkirke. Hermed er ikke sagt, at man ikke med broderlig Forstaaelse af hver sin Rod kunde samarbejde i den fælles Opgave, som foreligger for alle danske Lutheranere i Amerika, nemlig at vinde vore Landsmænd for Kristus og vor fædrene Kirke. Hvem tør beregne, om vi kunde, hvor mange dyrekøbte Landsmænds Sjæle og deres Støtte er gaaet tabt begrundet paa vor Tvedelthed og den deraf følgende Strid? Ej heller kan vi sige, hvorvidt vi havde naaet, om vi var blevet forenet i sin Tid, trods de indre Ting der adskilte Brødre. Ligegyldighed for hvad man ansaa for Sandheden, var næppe det Sind, der fyldte vore Fædre i deres Kirkekamp; men om det er hvad karakteriserer os i Dag, er en anden Sag. Nu synes de forrige Hindringer næppe saa høje; men saa er der muligvis andre — hvad om vi kaldte dem Verdslighed!

P.C.J.

HVAD ER HENSIGTEN?

Det er uvilkaarligt et Spørgsmaal der i disse Tider fremtrænger sig i Menneskehjerner. Tilsyneladende seer det ud som om der er intet tilbage for de Allierede uden Bøn og Himmelen.

Hvergang vi hører eller læser i Aviserne, at nu har Hitler kastet saa og saa mange Divisioner ind i Armeen, kommer vore Hjerner til at bæve. Jeg troer vi tør sige, at vi lever i en Jeremias Tid, og derfor lad os betragte det 31te Kapitel i hans Bog. Jeg vil særligt henvise til Versene 35-37.

Maa jeg have Lov til at spørge, lig maaske andre spørger: Er Hitler Antikrist? Jeg troer bestemt vi maa svare: Nej! Kun er det min Anskuelse, at tilsyneladende er han og Mussolini Antikristens Banebrydere. Til Tider er jeg fristet til at mene de to staar i Slægtskab med Dyret der har tvende Hoveder. Det ene fik maaske et dødeligt Saar i 1914; men Antikristens Princip har de ikke; thi han vil komme med en Handels Plan, som er appellerende til alle Nationer. Dog, før det sker, vil Jødefoket være tilbage i Jerusalem, hvilket de umuligt vil komme under et Hitlers Regimente.

Vistnok er Jerusalem under protestantisk Beskyttelse, hvilket jo er et Lystegn paa dets fremtidige Herlighed; men Sløret er endnu ikke taget fra deres Øjne naar de læser Moses.

Dog lad os gaa tilbage til Herr Hitlers midlertidige Hensigt paa denne 14de Dag af indeværende Maaned. For mit taagede Syn ser det ud til, at han har opgivet at overløbe England; med mindre det kommer senere. Dog troer jeg, at han nu koncentrerer hele sin Styrke, for med Musolinis Bistand at splitte den franske Armee (som altsaa kulminerede den 17. Juni). Hvorfor? Fordi Hitler vil ned mod Middelhavet, hvilket England har ydst for længe siden; thi Britterne holder jo Nøglen, Gibraltar, dertil. Det var jo det omstridte Punkt førend Vaabenstilstanden i 1918 blev afsluttet.

Saavidt jeg har fulgt Situationen, da mener Mussolini at være istand til at sprænge Gibraltar Klippen med sin Luftstyrke. Jeg spørger, er det muligt at sprænge en 20-40 Fod af det solideste Marmor foruden andre store Vanskeligheder? Herren alene ved det. Dog jeg troer at hvis Hitler og Mussolini havde Tro lig et Sennepskorn vilde det være lettere for dem. — England har jo haft Herredømme der siden 1704. Nær var den falden i Spaniens Hænder i 1781-82, men med Marinens Bistand holdt den igen, og hvorfor saa ikke nu med Englands nuværende Sømagt?

A. P. Sontum.

KRIG OG KRISTENDOM

Denne Artikel er vi opfordret til at optage fra „Dannevirke“, hvor den fremkom d. 5. Juni. Forfatteren er Pastor Erik Mortensen, Salinas, der er Den danske Kirkes Kredsformand i California og kendt som litterær Skribent. Der er noget deri som vi alle bør tænke om igen. Red.

Kanonerne tordner, Grænserne falder, og Præsterne vender igen Bladene i det Gamle Testamente.

Mon „Dannevirke“'s Spalter nogensinde har givet Plads til mere babelsk Forvirring end den Forhandling, der i de senere Uger har været ført om Krigen! Og det er selvfølgelig ikke tilfældigt. Det er karakteristisk for vor Stilling. Kirkeheden staar med det ene Ben her og det an-

det der. Det er Synd at gaa i Krig, men — det kan ogsaa være Synd ikke at gaa i Krig!

Lad mig sige med det samme, at ogsaa jeg er forvirret. Som tusinde andre har jeg opdaget, at det er let nok at være Fredsven, naar der ikke er overhængende Fare for Krig i ens umiddelbare Nærhed. Det er betydeligt vanskeligere, naar Trommerne lyder og Oprustningen begynder. Lige efter Verdenskrigens Afslutning var vi allesammen Fredsvenner — for ikke at bruge det optrevlede Ord: Pacifister. Vi vedtog Resolutioner. Vi vidste, at Krig var Fandens Værk. Vi talte realistisk om Krigsaarsager. Vi saa, at det var Ammunitionsfabrikanterne, der stod bag ved det hele. Og vi gjorde Ghandi til Profet og foldede Hænderne om hans nonresistance Evangelium.

Det var saa let, saa let at være Frihedsven. Det kostede jo ingenting; der var ingen Fare, og det lod saa kønt og rigtigt. Men det meste af det var jo Vrøvl og vaaset Ekstase. Der var en Præst som i Tide og Utide talte om Fellowship of Reconciliation — og som alligevel maatte have fat i Revolveren, da Negerens Høns aad Spinaten i hans Have. Der var ham, der talte om „den anden Kind“ i mellemfolkelige Anliggender, men som alligevel maatte ringe paa Politiet, Voldsmagten, naar det kneb med hans egne private Affærer.

Og der var os allesammen.

Vi sad ved Radioen i de solmattede Septemberdage og lyttede til München-Ekkoet. Hvor mange af os knyttede ikke Hænderne i Stedet for at folde dem? Vi rasede over Paraplymandens famlende Fredsforsøg og dirrede i Harmen, da Malersvenden tog ham ved Næsen. Hvis England den Gang havde slaaet løs, sagde vi, havde der maaske nu været Fred paa Jorden. Maaske. Men vi glemte rent, at vi ikke troede, Voldsmagt kunde skabe Fred.

Vi var maaske endnu Fredsvenner, da Mussolini myrdede løs i Abbyssinien, og da han masede ind i det neutrale Albanien. Det var jo saa langt borte, og det vilde maaske hjælpe de hedenske Abbyssinier at faa italienske Uniformer paa.

Men den niende April gik tyske Tropper ind i Danmark og Norge. Den Aften var der mange af os, der græd. Men der var maaske lige saa mange, der knyttede Næverne i afmægtig Harmen over, at Danmark ikke havde slaaet igen. Jeg var selv færdig til at skyde løs paa Tyskerne, hvis der havde været en Lejlighed. Saa meget betød Fredsbevægelsen. Saa lidt betød den.

Men lad være, at vi er vaklende — forvirrede og famlende. Lad os blot ikke bilde os ind, at Gud er det. Han er endnu Fredens Gud. Han er Aand og Sandhed og Kærlighed. Han er det Godes Kilde. Han er den, der siger: Elsk ikke alene din Næste, men din Fjende. Han er den, der faar Peder til at stikke sit Sværd i Skeden.

Jeg er blevet gammel nok til ikke at bebrejde Mennesker, at de slaas. Det gør vi allesammen. Vi har privat Ejendom, og naar nogen vil tage det fra os, slaar vi løs. Men lad os holde Gud udenfor. Jeg bliver efterhaanden rigtig dygtig til at synde, men jeg har aldrig faaet lært at gøre det „i Jesu Navn.“ Jeg forstaar ikke Brückers Tankegang der, og hans Disciples Forsøg paa at fortolke det, har ikke gjort det bedre.

Jeg ved, at vi er jordbundne. „Kærlighed til denne Jord“ — er saare stor. Grundtvig maatte sukke et vemodigt „Ak“ ved Tanken. Det maa vi ogsaa gøre. Vi holder saa meget af vort eget, at vi med Vold og Magt vil forsvare det. Nuvel — men lad os først holde op med

at synge den udfordrende, meget krævende Linie: „Lad fare i Guds Navn,“ naar vi altsaa alligevel ikke vil lade det fare!

Grunden til vor Forvirring er, at vi prøver paa at sammenpasse to Verden, der er hinanden modsatte—vor Verden og Guds Verden, vor Vilje og Guds Vilje. Vi ved godt, at det ikke lader sig gøre ud fra det Billede af Gud, der er givet os i det Nye Testamente. Godt — saa gaar vi tilbage til det Gamle! Vi søger Hjælp i Salmebogen og taler om den Fred, der „gør rolig midt i Vaabenbrag.“ Men holdt nu lidt! Vel kan der være Fred og Englevagt i det Menneskes Hjerter, der er omgivet af Vaabenbrag, men vist næppe, hvis Braget kommer af, at han selv ligger med et Maskingevær og plaffer løs mod andre Menneskehjerner paa den anden Side af no man's land.

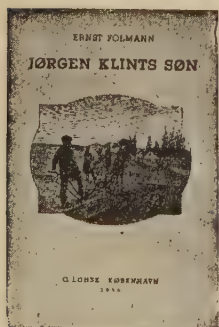
Det kan være jeg har Uret. Jeg er ikke nær saa dogmatisk paa det Felt, som jeg var for tyve Aar siden, da jeg holdt mit første Foredrag om Fredsbevægelsen. Og heller ikke jeg holder af at gøre Evangelium til Lov. Men der er noget, der hedder Kærlighedens Lov. Jeg forstaar ikke, at man kan elske sine Fjender ved at myrde løs paa dem.

Vi gaar svære Tider i Møde. Allerede nu begynder Præsterne at tale om at bevare Civilisation og Kultur. Det har vi Præster ikke en Smule med at gøre! Hvis vi overhovedet tør synge: „Vor egen Magt den er kun svag, let kan os Fjenden fælde; men en antager sig vor Sag, omgjordet af Guds Vælde; det er den Herre Krist —“ saa lad os tro det og ikke i samme Aandedrag tale om flere Kanoner, bedre Krigsskibe, og 50,000 Flyvemaskiner.

Hvis vi endelig vil ud og slaa Tyskerne ihjel, lad os saa tilstaa: Vi ved godt, dette her er forkert. Du, Kristus, vilde aldrig have gjort det! Det er ikke dit Ærinde, vi gaar. Det er vort eget. Og de Tyskere er noget Rak! De angriber smaa værgeløse Nationer. De myrder og brænder. De er næsten lige saa slemme som Franskmændene og Englænderne. Og de er ved at blive lige saa stærke. Vi kan ikke holde det ud længere. Vi maa være med at slaa løs paa dem. Ellers bliver de lige saa stærke som vi er!

Blot vi maatte være en lille Flok Præster, der fik Mod og Styrke nok til at tale Tiden imod! Bare vi maatte blive tro i dette ene — at pege paa, hvad Gud er. Saa kan vi lade fare i Guds Navn!

Enok Mortensen.

Ernst Folmann

Jørgen Klints Søn

Forfatteren har ikke tidligere udsendt Bøger, men hans Debutbog viser, at han har noget paa Hjerte. Han skildrer Landbougdom og rører ved vigtige Problemer samtidig med, at han viser Hjælpen for de unge i frisk og afgjort Kristendom. 112 Sider. Pris netto \$0.60.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Fortalt og Oplevet

SAA REJSE VI TIL VORT FÆDRELAND

En Veninde fortæller om sin sidste Danmarkstur
forleden Aar. (Fortsat fra No. 25).

M.S. „Elbe“ Maj 3. Aften. Kære S.

Husker du at L. Budde siger i een af sine Fortællinger: Der kommer altid noget, der er skønnere og det er i Grunden det allerskønneste.

I Dag har vi været i et Eventyrland. Vi havde ellers sagt til hverandre, da vi i Aftes forlod Belgien, at California overgik alt, men — nu tier vi stille. Jeg har set Tulipaner, Marker af dem, saa lagt Øjet rakte, en Farvepragt uden Lige. Jeg bragte med mig derfra alle de Tulipaner og Hyacinther jeg kunde bære. Jeg bragte ogsaa med derfra de dejligste Erindringer for Livet. Saa dan en Forskel fra Belgien. Det er fordi Hollænderne er Protestanter og Belgierne Katoliker. Det lærte vi i hvert Fald i Skolen. De katolske Lande er altid holdt tilbage i Oplysning. Selvfølgelig har Lidelserne i 1914 efterladt sit Mærke paa Belgien tilligemed.

Her i Rotterdam eller Haag findes intet Slumkvarter. Vi spurgte derom, og blev vist den Del af Byen hvor Arbejderne bor, men her var rent og nydeligt som alle Vegne, hvor vi kom. Velvoksne, velklædte Mennesker, med glade sunde Ansigter, solid Velstand. De kønneste Hjem, store spejlblanke Vinduer, fyldte med Blomster, snehvide, lette Gardiner, skinnende Messingbeslag paa de massive Døre. Vor Chauffeur fortalte os, at Byens Lov paabyder dem pudset to Gange om Ugen. Hollænderne har forstaaet at holde paa det kønne gamle og forene det med det moderne. Mælkemanden kører med blank poleret Trækvogn, fra to skinnende Messingbeholdere, der ligner store The-maskiner, tappes Mælk og Fløde. Vi saa Havnearbejdere gaa i gule Træsko med paamalede Tulipaner. Meget mere opmuntrende at se paa end vore triste, sorte i Danmark.

Fra Rotterdam kørte vi gennem det yndigste Landskab til Haag. Det er jo den smukkeste Tid af Aaret og her saa jeg Bøgen først, lige i Udspring. Bøg, den silkelyste Bøg, jeg vidste ikke den var saa smuk. Det er 28 Aar siden jeg saa Bøgen i Maj, og det er dens Maaned.

Gennem Bøgeskov og Alleer kørte vi langt ud paa Landet. Køer græssede, med Dække paa, i lysegrønne Enge, Smaablomster af alle Farver i Græsset. Det lignede Billeder i en Eventyrbog. Vi var i Delft, hvor de laver det dyre Porcelæn — en gammel By med mange Kanaler.

I Haag saa vi særlig Fredspaladset, Dronningens Palads og Kirken, hvor Juliane blev viet, og Kirken, hvor den lille Beatrice blev døbt. Ude ved Nordsøen ved deres Badestrand, Scheveningen, drak vi Kaffe i en meget elegant Restauration. Vi fik Wafler med Flødeskum! og jeg fik et Glas Mælk af een af deres tilfredse Køer. Men først og sidst, det allerskønneste var „Bloomenfelden“. Der hvor jeg købte mine Tulipaner havde „de tre Smaapiger, de dejligste Unger, hvide og røde med lattermilde Smilehuller. Jeg havde en lang Passiar med dem; een kom fra Skole og havde en Katekismus der lignede vor. De fik nogle amerikanske Mønter, nejede og sagde „Merci“. Det er et helt Mirakelland med Blomster; de er saa store og der er Blomster alle vegne. Det har været saa rig en

Dag, saa overvældende med Skønhedsindtryk, at det næsten er mere end man kan rumme.

„I have no punishment to fear,
but oh! that smile from Thee
imparts a pang far more severe,
than woe itself would be.“

Det forstaar vi, fordi vi ved, Straf fortjener vi, men ikke hans Smil.

Jeg har pyntet alle Borde i Spisesalen med Hyacinther og Tulipaner. Du skulde se en Pragt.

Vi havde en udmærket Rødspætte til Aften, købt her, samme Slags som vi faar i Danmark.

Nu skal vi prøve paa at komme til Ro, men der losses endnu. Mrs. Rt. sang: „Saa tag da mine Hænder og led mig frem.“ Hun fortalte, at den blev sunget for hende, da, for mange Aar siden, hun som Brud knælede foran Herrens Alter — „til Barnets Vandring ender i Faders Hjem.“ „Sehr schön!“ har det været for os at rejse sammen, siger hun. Gud ske Lov, det bliver med et „Auf wiedersehen“ vi skilles.

Maj 6 — Vi sejler gennem Weserfloden og skal være inde ved Aften. Det er koldt, vi ser et Par forfrosne Storke paa et gammelt straatekt Hus, men ellers er Foraaret ikke saa fremskredet her som i Holland. Vi har pakket sammen, haft Officerer ombord til at gennemse hver Kuffert, hver Bog, hver Lap Papir; selv min Bibel blev grundigt gennemgaaet, min lille A. Kempis, min Stanley Jones, og, meget mystisk var min gamle: Fenelons „Telemachus“. Vi maatte tømme Taske og Pung for hver Cent og Dollar. De talte dem, gav mig Bevis paa hvormed jeg havde og paalagde mig at aflevere dette ved Grænsen.

Maa Gud velsigne hver eneste een af jer med sin Fred.

L. F.

EN DANSK-CANADIER GAAR I KRIG

Af Clemens Sørensen, dansk Præst i Vancouver.

En Aften, da Regnen strømmede ned, som den nu kan det i Vancouver!, bankede det paa min Dør. Jeg gik ud og lukkede op. Ude paa Verandaen stod en høj og kraftig Mand, klædt i den skotske Højlænder-Uniform. Straks kunde jeg ikke se, hvem det var, men jeg genkendte ham paa det rolige Tonefald i hans Stemme, da han sagde: „God Aften, Pastor Sørensen — maa jeg komme ind og tale lidt med dig“.

Manden har jeg kendt et Aars Tid — baade ham og hans Familie — og har besøgt dem i deres lille Hjem. Han er Veteran fra sidste Verdenskrig, men talte nødtigt om det Afsnit af sit Liv. Hvad havde dog faaet ham til at trække i Uniformen igen! Var han virkelig ikke blevet kureret for at vove sig ud i det Vanvid, naar han var sluppet godt fra det den første Gang! Saadan sad jeg og tænkte, mens jeg holdt Øje med ham. Vi vekslede et Par lige-gyldige Bemærkninger om Vejret. Men ingen af os var synderligt interesseret i det Emne. Vore Tanker var helt andre Steder. Var det ikke min Pligt at gøre ham opmærksom paa, at hans Plads var hjemme hos Kone og Børn? At Krigens Djævelskab skulde ingen ærlig Mand give Haand til? Et Arsenal af skriftbegrundede Argumenter, „handige“ under en Holmgang i Studenterforeningen, stod til min Disposition. Imidlertid kom han mig i Forkøbet. En Smule forlegen sad han og strøg sig med Hænderne ned over „Skørtet“ — kiggede saa op paa mig, mens et roligt Smil bredte sig over hans kønne An-

sigt — det, Karen og jeg altid følte bar Udtryk af en indre Fred og Hvile.

„Jeg tror, jeg ved, hvad du tænker, nu du ser mig i denne Mundering . . . Jeg har ogsaa tænkt lidt i de sidste Dage — vi gjorde et daarligt Job sidste Gang — i tyve Aar har jeg følt det — jeg havde ingen Ro paa mig, før jeg trak i Uniformen igen — men nu har jeg Fred. — Ja, det er egentlig alt, jeg har at sige . . .“ Han argumenterede slet ikke. Fortalte bare, hvad han følte. Alt mit Skyts af pacifistiske Argumenter, hvorfor hentede jeg det ikke frem nu? Der var Smæld i det under Studenter-tidens Debatter i Foreningerne og ved Kaffen i den hyggelige „Studiegaarden“ nede i St. Pedersstræde. Det forekom mig altsammen saa virkelighedsfjernt nu, Ansigt til Ansigt med en Mand, som havde gaaet gennem Krigens Helvede og nu følte Ro over sig paa Marchen mod et nyt maaske hedere og vildere. Havde han saa blot set krigerisk ud! Næh, hvor skulde jeg da have mulet ham! Men disse milde Øjne saa paa mig med et Blik, der talte om Lidelse . . . Men havde jeg ikke en Skanse at holde? Saa lagde jeg ud, forsigtigt — og uden Smæld: „ . . . Har du læst de pacifistiske Præsters Protest mod Krigen — der stod noget om det i Avisen . . .?“

„Aah, ja“, svarede han, „det har jeg — men jeg tror ikke, at Vorherre ophæver Følgerne af vore Overtrædelser — vi slipper ikke saa let fra det — vi maa nok selv rage Kastanjerne ud af Ilden . . .“.

Jeg fulgte ham til Døren. Saa kom det saa stille, som var han angst for at faa tillagt sig det mindste Skær af Fortjeneste: „Der er disse unge Fyre i Kompagniet — de ved slet ikke, hvad de gaar ind til — kanske jeg kan være dem til nogen Hjælp — jeg kender jo Rumlen!“ Han smilede ved de sidste Ord. Saa gik han ud i Regnen og Mørket — jeg saa efter ham, til han gled ud af Syne.

I de nærmest følgende Dage kunde jeg ikke faa ham ud af mine Tanker. Gang paa Gang kom jeg vor Samtale i Hu. Kirkens Stilling . . . til Krig . . .? Derom kan der kun være een Mening! Men Kirkens Stilling til ham, som gik ud i Regnen den anden Aften? Derom kan der ogsaa kun være en Mening! I Dag — som i Mester Ole Vinds Tid — skal der prædikes „om hvad der i min Bibel staar — om hvad der sker paa Jorden“. Og Gud give, Kirken altid i Aandens Kraft kunde slynge Bandstraalen lige i Synet paa „Verdensherskerne i dette Mørke“, i samme Nu de begyndte at rasle med Sablen. At den maatte være en vaagen Udkigsmand, som raabte et Varsko, naar der styres en Kurs ind mod Stormcentret! Lad den aldrig svigte her! Men er vi først midt i Stormcentret, skal den saa forsvinde fra Dækket med et „sagde jeg det ikke nok!“ og svigte Gutterne, som ikke kan andet end gaa op og kæmpe med Stormen under Forsøg paa at bjerger de iturevne Laser? En Mor kan formane sine ulydige Børn og kalde ad dem til det sidste, men har de bragt Skam over hende, svigter hun dem dog ikke. Hun staar fast og Brast sammen med sine Børn og bøjer sit Hoved i Skam. Aldrig har jeg følt det stærkere end nu, hvilken Lidelse Krig er.

Nogen Tid efter hint natlige Møde i min Stue tjente jeg ved Nadverbordet i den danske Kirke. Der mødte jeg blandt Nadvergæsterne min Ven og hans Kone ved Alterets Knæfald. Uden mindste Skrupel knælede jeg ned og bad: „Gud velsigne dig, Gud velsigne dig!“

For fem Aar siden vilde jeg havde forsvoret, at jeg kunde gøre det. Jeg kvier mig selv ved at skrive om det. Men Livet er saa fuldt af Modsætninger og lader haant om alle tillærte Teorier.

Og saa den anden Dag var jeg paa Banegaarden for at sige ham Farvel. Det bliver maaske det sidste. Jeg havde Niels med. Jeg følte mig saa tryk med hans lille Haand i min. Vi gik langs Toget for at finde ham, men saa ham ikke. . . Først da Toget havde sat sig i Bevægelse, fik jeg Øje paa ham. Det samme rolige Træk laa over hans smukke Ansigt — som det hvilede paa de korslagte Arme i det aabne Kupevindue. Jeg løb med Niels ved Haanden, saa hurtig hans smaa Ben kunde bære ham, men trods min Raaben hørte han mig ikke. Saa tog jeg Drenge paa Armen og styrtede af Sted, til jeg var næsten lige ud for ham, raabte hans Navn af mine Lungers fulde Kraft. Da saa han os begge. Han sendte os et Smil, som jeg aldrig vil glemme, løftede Haanden til Hilsen: „So long, Pastor Sørensen!“ og lidt efter var han borte. Han tilhører en af Danmarks ædlestes Slægter — men mere værd er dette: „Hans Navn staar tegnet i Livets Bog!“

Efter D. U. Bd.

Historiske Bidrag

ET LILLE BIDRAG TIL DANSK LUTHERSK KIRKEHISTORIE I SOUTH DAKOTA

Skrevet i sin Tid af Pastor C. Falck
efter Opfordring fra Vedrørende.

Det var forholdsvis sent at Danskerne kom op til „Dakota Territory“. Ifølge U.S. Census af 1860 var der af Territoriets 4837 Beboere kun 129 Nordmænd, men hverken Svenske eller Danske, medens der dog i Nebr. Territoriet var 150 Danske samt nogle faa i Washington og Nevada Territorier. Men efter Danskerne begyndte at komme til Dakota, strømmede de ogsaa dertil. Ifølge U.S. Census af 1870 var der da 115, og i 1880 var der 1447 Danske i Territoriet. I 1890, Aaret efter at „South Dakota“ var bleven Stat, var allerede i denne 4,369 Danske fødte i Danmark, og samtidig i Nord Dakota 2660 (Sl: O. M. Nielsen: History of the Scandinavians—Vol. 1, pp. 257 flg.) Det var dog ikke vor Dansk Lutherske Kirke, som først begyndte at samle vort Folk i Syd Dakota. Det var fra Norsk Luthersk og Reformert Side, at dette blev gjort. Saaledes fortæller Baptisten Prof. N. S. Lawdahl, i „Danske i Amerika“ II, pp. 192: „I Maj 1864 holdtes den første Conference indenfor den danske Baptist Menighed. . . Virksomheden blandt vore Landsmænd gik fremad . . . og overalt i Wisconsin, Minnesota, Iowa, Nebraska og Dakota greb Virksomheden om sig.“ Adventisten C. A. Thorup fortæller i overførte Værk (II, pp. 256), „at under Adventistpræsten J. F. Hansens Virksomhed blev den første Syvende-Dags Adventist Menighed i Dakota organiseret ved Swan Lake (ved Viborg), saavidt vides, 1875.“ Pastor P. L. C. Hansen skriver i „Nye Meddelelser om den dansk amerikanske Mission“, (redigeret af Provst Heiberg), for April 1886, at „ligesom Græshopperne røvede de første Aars Grøde for Farmerne, saaledes har Sekternes Sværme hærget den lutherske Kirkemark her og

ranet en stor Mængde af dem, der var opvokset indenfor det lutherske Kirkehegn. Her er nu en stor Adventist Menighed, en stor Baptist Menighed, og en ikke lille Methodist Menighed, hver med sit Forsamlingshus. Og saa mange Sekterer, saa mange Missionærer.“ Af Norsk Luthersk Virksomhed var der adskilligt i South Dakota, da jeg virkede der i 1884-86. Den norske Synode havde en Menighed i Gayville, S.D. Sydøst for Swan Lake var der en, vistnok Haugiansk Menighed, ligesom der var en af samme Samfund i Yankton. Rimeligvis er vor Spring Valley Menighed ved Viborg, der blev stiftet 1875, begyndt af et norsk lutherske Samfund. (Pastor P. L. C. Hansen skriver paa ovenførte Sted: „Fra den lutherske Kirkes Side begyndte Arbejdet derude, saavidt jeg ved, i 1876, først ved Pastor A. R. Kleven og senere ved Pastor O. Opsal, begge af den Norsk-Danske Conference; men de kom vist her temmelig sjældent, da de havde Virksomhed flere andre Steder. Ca. 38 Mil sydøst for Swan Lake i Clay Co., boer en Del danske Familier. De fleste har sluttet sig til en norsk Menighed af Hauges Synode. Kun en 3-4 Familier har sluttet sig til vort Kirkesamfund (den danske Kirke). 7 Mil nordøst derfra, ved Greenville, boer ca. 30 danske Familier. Enkelte er Baptister, medens en 7-8 Familier samler sig om en Præst af den norske Synode, og et lignende Antal om min Forkyndelse. Fem Mil nord for Beresford ligger Silver Lake, — tidligere har disse Folk der haft Præst fra Hauges Synode.“ Pastor Jens Pedersen af Den danske Kirke aflagte et Besøg paa disse Egne i 1879.

Pastor J. M. Mortensen

Den der grundlagde dansk-luthersk Kirkearbejde i South Dakota var Pastor J. M. Mortensen. Efter at have meddelt, at Mortensen blev ordineret under Den danske Kirkes Aarsmøde i Elk Horn, Ia. den 24. September 1882, skriver Pastor P. Kjølhede om ham i „Danske i Amerika“ II, pp. 55: „Mortensen havde været i Handelslære i Danmark, derefter faaet nogen Uddannelse paa en norsk Præsteskole i Minneapolis, Minn. (Det lutherske Augsburg Seminarium, hvor han læste sammen med andre danske Præstelever, nu i vort Samfund.) Han havde derefter forsøgt sig som Prædikant i South Dakota, Iowa og Nebraska. Og saa godt havde han brugt sig, at han kunde møde frem til Aarsmødet i 1882, med omtrent en halv Snes Menigheder, for hvilke han, og for sig selv, begærede Optagelse i Samfundet. De mange Menigheder vejede jo ikke saa lidt og Ansøgningen blev derfor ogsaa uden

Vanskelighed* bevilliget, endda Mortensen ikke var 25 Aar gammel (men det var forresten Strandskov og Skands Hansen heller ikke). Men Samfundet fik ikke megen Fornøjelse af Mortensen. Paa nogle faa Aar samlede han sig en Formue, rejste hjem til Danmark i 1884 og blev Gaardmand! Dermed er han som et enestaaende Eksempel i Den danske Kirkes Præsterække ude af denne Kirkes Saga.“ Saalangt Kjølhede.

At den danske Kirke ikke fik megen Fornøjelse af Pastor Mortensen var dog ikke hans Skyld. Han stod i Brevveksling med Kirkens Formand, Pastor A. S. Nielsen, om, at komme herover igen og fortsætte med Præstegeringen. Nielsen var ogsaa velvillig overfor Planen. Men det blev ikke til noget. Den gamle Thomas Lund, Pastorerne John og August Lunds Fader, som boede i Gayville, da jeg kom derop, omtalte til mig Pastor Mortensen, som en mild Indre Missions Mand. Da Missouri Floden, vist i 1880, gik over sine Bredder og voldte stor Ødelæggelse i det danske Settlement ved Gayville, banede Mortensen sig Vej ned til sine Folk, vandrende en Del af Vejen gennem Vandet; det glemte Folk ham ikke. I Gayville boede Calle Johnsen. En af hans Døttre Ella arbejdede i vor Japan Mission, og her var en af hendes Elever vor Inadomi. En anden Datter blev gift med Pastor I. M. Hansen. Da Calle Johnsen mange Aar efter at Mortensen var rejst til Danmark var en Tur derovre, besøgte han ogsaa sin forhv. Præst „til Glæde for dem begge,“ fortalte han mig siden. Hvad Mortensens Formue angaar, da bestod den i en Farm ved Swan Lake (Land var jo billigt den Gang) og maaske nogle faa Tusinde Dollars. Men sine Klæder kunde man bruge temmelig længe deroppe i de Dage, heller ikke kom det saa nøje an paa, hvordan de saa ud. En Gang jeg red iført Overall og lange Danmarks Fedtlæders Støvler, antog een, jeg mødte, mig for en Cowboy. Kost og Logi havde Mortensen frit i sit Hovedkvarter i Yankton, og en Del af Rejsen ligesaa; dertil kom, at Aarsagen hvorfor Mortensen drog til Amerika var, at han ikke maatte faa en velstaaende Møllerdatter, fordi han var for fattig. Saa var det da ikke saa sært, at han sparede sammen og skyndte sig hjem for at faa sin Hjertenskær. Jeg mødte jo to Meninger om Mortensen, da jeg kom derop, men det kan man jo møde om alle vore Præster. I „Nye Meddelelser“ af Jan. 1884 skriver Provst Heiberg: „Past. J. M. Mortensen, Yankton, Dak., har opsagt sit Kald og agter af Helbreds- og Familiehensyn at rejse hjem til Danmark næste Sommer. Pastor Mortensen har i længere Tid været svagelig, og hans udstrakte Virksomhed som Præst paa forskellige Pladser i Byer og Settlementer er meget anstrængende, saa han nødes til at faa Hvile, for at faa de nedbrudte Kræfter styrkede. Han haaber dog efter Menighedernes Ønske, at kunne udføre sin præstelige Virksomhed til hans Hjemrejse finder Sted.“

Efter at Mortensen var kommen hjem, holdt han Foredrag paa flere Steder i Landet, blandt andet om og mod Mormonismen. Pastor Skands Hansen, som paa den Tid var Den danske Kirkes Missionspræst med Bopæl i Atlantic Ia. var med Pastor Mortensen en Tur rundt i dennes Virksomhed, og har givet en interessant og opbyggelig Beskrivelse af denne Rejse i ovenanførte „Meddelelser“ af Juli 1884. Af denne skal jeg give nogle Uddrag.

„Fredagen d. 25. April (1884) skulde jeg møde Pastor Mortensen paa Vejen til Yankton, for saa at tilbringe en 3 Uger sammen med ham i hans Kreds. Jeg forlod derfor Sioux City den Dag og traf ogsaa Pastor Mortensen ved

en af Stationerne paa Yankton Vejen. Om Søndagen var jeg med til Gudstjenesten i Yankton. Menigheden der ejer Kirke med Orgel. Kirken er ganske rummelig og en god Bygning, som kan blive ret hyggelig, naar den engang bliver indrettet til at ligne vore lutherske Kirker. (Det blev den, da jeg kom derop. En større Kasse blev pænt betrukken, fik Alterdug og tjente som Alter. En mindre, ogsaa betrukken, tjente som Prædikestol. Paa lignende Maade arrangeredes der vistnok Døbefont. C. F.) Her, som paa alle de andre Pladser vi besøgte, kan jeg sige i Almindelighed, at det var rart at tale, fordi der var venlige Blikke og villige Øren. Og da gør det saa godt, naar man færdes paa fremmede Pladser, at faa det varme hjertelige Haandtryk, som Danskerne ret forstaar at give hverandre, og da ikke mindst de, der hilser hverandre som kristne Brødre. Om Mandagen plejede Pastor Mortensen, at besøge Sindsygeanstalten ved Yankton, hvor der er mange Skandinaver; men paa Grund af et vedvarende Regnvejr, naaede vi ikke derud. Om Tirsdagen gik Rejsen nordpaa, op til Turner Co. og Menigheden ved Swan Lake; der var nogle og tredive Mil at køre med Vogn fra Yankton, men det var en skøn Køretur — en Udsigt saa vid, som jeg endnu ikke noget Steds har haft. Efter at have kørt gennem et russisk og et norsk Settlement, kom vi ned i det store danske, der strækker sig en tolv Mil i Bredden og henved tredive i Længden, hvor der boer flere Hundrede danske Familier. Det er gerne saa, og vi maa sige det med Skam for den lutherske Statskirke i Danmark, at den lutherske Mission herovre altid og overalt kommer bag efter, saa Marken først er overfaret af Sekter og Partier, som har indtaget de største Strækninger. . . . Og saaledes var det ogsaa deroppe; . . . og skal vi ikke overalt komme luntende bagefter, saa maa vi lære at staa lidt tidligere op til vor Gerning. . . . Oppe ved Swan Lake findes det mest danske Settlement, at se til, i hele Amerika. Det er meget sagt, men jeg tænker ikke for meget. Landet er frugtbart, men ellers kan det godt ligne den jydsk Hede. . . . Folkene taler helst Dansk, og selv Amerikanerne prøve paa at tale Dansk med dem, naar de rejse ind gennem Settlementet. Bygningerne, især Udhusene, er ofte opført af Kampsten, som der paa visse Steder findes mange af; man sætter ogsaa Stendige om een af Kirkegaardene, . . . de lutherske har tre deroppe. Og saa er Husene takkede med Straa, paa samme nette Maade som hjemme; alt gør, at man har let ved at tro, at man var hensat til en Egn i Danmark. I Swan Lake Menighed bliver der holdt Møder paa to Steder, i den østlige og vestlige Del. Vi havde Møde i Øst om Onsdagen og i Vest om Mandagen. Folkene har hidtil levet et strengt Pioneerliv, og det har ogsaa præget dem noget, saa der er Alvor over dem, en Alvor der gør dem saa meget bedre skikkede for den Alvor, Kristendommen bringer. Om selve Møderne omkring hvor der blev talt o.s.v., skal jeg ikke give nogen Beretning; det maa være nok, at sige, at vi sammen talte Ordet, som vi i vor Skrøbelighed kunde, og at vi gerne havde Tilhørere, der vilde tage imod Ordet. . . . Swan Lake vil nok med Guds Hjælp blive en vigtig Plads for vor Mission, naar der kan blive stadigt og ihærdigt arbejdet deromkring. Med den store Virksomhed, som Pastor Mortensen har, har han ikke kunnet naa at komme der uden hver tredje Uge, og det paa Søgning. . . . Om Fredagen d. 2. Maj kørte vi tilbage til Yankton, hvor vi om Aftenen holdt Møde. . . . Den næste Rejse gjaldt Trefoldigheds Menighed ved Gayville, hvor vi skulde være om Søndagen. Vi samledes dernede i et

stort Skolehus. Der var mest Sønderjyder der, og det gav denne Kreds sit ejendommelige Præg.

Saaledes kan man som oftest mer eller mindre finde de enkelte Kredse herovre prægede af Ejendommeligheder fra een eller anden Egn hjemme. . . Rart var det, naar man saaledes er ude paa Rejse, om man kunde komme til at tale et Venneord med hver enkelt i Menigheden. Men det kan ikke naaes. Saa maa man for det meste nøjes med den Familie, man kommer til at bo hos. Men der kan man ogsaa have dejlige Timer, naar Talen falder paa det, som overgaar Menneskeforstand, men som Menneskehjertet dog ret kan leve i. Saaledes havde vi ogsaa dejlige Timer med den Familie vi boede hos og den liden Stund blev brugt paa bedste Maade.

Om Mandagen skulde vi saa videre til Sioux City, for derfra at tage over til Menigheden ved Homer, Nebr. Der kunde vi ikke naa over før om Tirsdagen, da der kun gaar eet Tog om Dagen, nemlig fra Gayville til Sioux City. Sioux City er een af de større amerikanske Byer, (Chicago var et skident Hul, Omaha ikke stort bedre, Sioux City lidt renere end den sidste, Yankton den reneste af de fire, C.F.), hvor det sodomittiske har stor Magt. Og paa et saadant Sted, selv om man, som vi, boer hos vort Folk, er ikke godt at være; der ligger ligesom noget ond-artet Sprængstof i Luften, som truer med at bryde løs. Paa et saadant Sted kan man nok finde paa at kaste Sten efter en Herrens Tjener, som man i gamle Dage gjorde det efter Paulus. Om Tirsdagen gik vi saa ombord i Dampskibet for at komme over Missouriflodens mudrede Strøm til Nebraska. Skønt Homer ikke ligger saa ret langt inde i Nebraska (man kører kun et Kvarter med Jernbanen, Resten af Vejen med Vogn) blev det dog Aften, inden vi kom til Vejende. Om Onsdagen samledes vi saa med Menigheden i et Skolehus, og skønt det var Søndag, og Huset slet ikke i nogen Maade lignede en Kirke, saa gik Herrens Forjættelse dog i nogen Maade i Opfyldelse, at det ikke gælder om Tid eller Sted, men at Gud tilbedes i Aand og Sandhed. Paa hvert Sted kan der vel findes dem, som vil trænge sig ind og vil forstyrre Menighedens Fred. Det skete ogsaa her. (Der sigtes her til et Besøg fra det i samme Aar stiftede Dansk ev. luth. Kirkesamfund, „Nordkirken“. C.F.).

Torsdag agtede vi at drage længere vestpaa; jeg vidste, at i og omkring Wakefield, Nebr. var der nogle Danske; men det var ikke saa mange, som jeg troede, og de levede saa spredte, at vi ikke fik Lejlighed til at holde Møde der, men vi talte med de enkelte og hvilede lidt hos Jens Madsen fra Elk Horn, som nu boer derude. Og vi lærte det endnu mere paa dette Sted, at der er en Troløshed, som Danskerne begaar ved saaledes at sprede sig, . . . som nok skal hævn sig selv paa den Enkelte. Thi naar det gaar op for en Familie, at de dog ikke kan leve, uden at sørge for deres arme Sjæle, uden at finde Opbyggelse i en dansk Menighed . . . og at de maa bryde Hjemmet op og gøre en hel Omflytning, ja da hævner det sig, at de mere har søgt andre Ting end Guds Rige og hans Retfærdighed.

Om Lørdagen var vi atter i Sioux City for at holde Gudstjeneste der om Søndagen. Der samledes vi i et privat Hus; det var kun en lille Flok, der samledes. Thi det kan vel ikke være anderledes i en stor ugudelig By, da de Danske ogsaa paavirkes stærkt deraf. Vi Danske er jo let paavirkelige, og desværre mest i daarlig Retning. Men Herren har jo sagt, at „hvor to eller tre er forsamlede i

mit Navn, der vil jeg selv være midt iblandt.“ Og med den Forjættelse kunde vi ogsaa holde opbyggelig Gudstjeneste denne Formiddag, omend vi kun var faa. Et lille ydre Tegn paa, at Hjerterne vare varme, kan maaske findes deri, at, omend der var faa, saa havde „Kirkelig Samler“ dog forholdsvis mange Abonnenter paa dette Sted. . . Samme Søndag Eftermiddag, drog vi syd paa til Zions Menighed ved Sergeants Bluff (Woodbury, Ia). Der var en langt større Forsamling, og vi samledes i et stort hyggeligt Skolehus. I Settlementet her i Sergeants Bluff, beliggende i Missouridalen, er de ydre Kaar og Forhold lig dem i Settlementet ved Gayville. Hvad de aandelige Kaar angaar, da kan Læserne jo nok forstaa, at ingen efter en Times Sammenkomst kan sige noget derom, hverken paa dette Sted eller andre. . . Mandagen den 12te rejste vi atter gennem Sioux City, for at besøge de sidste Kredse i Dakota, nemlig Menigheden ved Greenfield, Clay Co., og den ved Greenwood, Union Co. Her holdt vi Møder paa tre Steder, men paa Grund af Afstanden, tog det tre Dage, saa vi først blev færdig med Rundreisen til Fredag. . . Det var ret i den travle Tid, saa det var ikke saa let at faa Folk samlede. Folk skal jo have deres Gerning gjort. . . Men det er mærkeligt, at de, som har mest travlt med deres Gudsdyrkelse i de Tider, da der er Fritider for Arbejdet, de finder selv i travle Tider ret god Tid til at være med en Times Tid til Opbyggelse; og deres Marker grønnes, saa ved Aarets Ende har de lige saa godt Udbytte, som de andre.

. . . Man vil af vor Rejse se, hvor vidtstrakt en Gerning Pastor Mortensen har, og det er jo ikke underligt, at hans Hælbred kan være nedbrudt, saa han maa rejse hjem; thi det er ikke et let Arbejde, at køre over Dakotas Prærier nogle og tredive Mil, naar de frygtelige Snestorme raser der, som intet andet Sted, saa de endog har faaet deres eget Navn „Blizzards“. Paa saadanne Rejser kan man jo opleve meget, der er sørgeligt, men ogsaa det, der er glædeligt. Af det sidste er dette det bedste, naar Folk aflægger Vidnesbyrd om, at de har fundet deres Frelser; ja naar det lyder med Taarer i Øjet, da glæder en Herrens Tjener sig ret, og han siger: „Gud ske Lov!“ Og dette hændte ogsaa mig paa denne Rejse; derfor siger jeg: Gud ske Lov! Missionsmarken, som der her er omhandlet, er en saa vigtig Arbejdsmark, som i Fremtiden kan blive af stor Betydning. Derfor, naar Pastor Mortensen rejser, maa der flere Arbejdere i Virksomhed deroppe.“ Saa langt Pastor Sk. Hansen.

(Fortsættes)

Aage J. Chr. Pedersen Gærende Kræfter

Dette er ogsaa en Samling Fortællinger. Forfatteren har tidligere skrevet tre Drengébøger, hvoraf „Lars Lynges tar sin Tørn“ vandt Prisen i Hagerups Konkurrence 1937. Han har ogsaa vundet „Berlingske Tidende“s Pris for den bedste Vandresang. Dette Bind Fortællinger er for Unge og om Unge. 148 Sider. Pris netto \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Missionsmarken.

Santalmissionens Bestyrelse i Danmark har udstedt følgende Oplysning, som kan tjene til at give os et Indtryk af Missionsmuligheder derhjemme ogsaa efter Okkupationen.

Til Santalmissionens Venner i Den Danske Menighed. Landsstyrelsen for Dansk Santalmission samlet til Møde sender en hjertelig og taknemlig Hilsen til alle Santalkredsene og til alle Santalvennerne og beder om, at hver enkelt Santalven i denne for Santalmissionen saa alvorlige Tid vil være med til at slutte fast Kreds om Santalmissionen, den Gerning, der er os betroet, og som Gud har lagt hen til os.

Vi er for Tiden uden Forbindelse med Missionsmarken. Der vil derfor foreløbig kun komme sparsomme Meddelelser derudefra i „Santal-Posten“, der for at undgaa Abonnementsforhøjelse foreløbig udsendes med det halve Antal Sider, idet det dog skulde udkomme hver 14. Dag som hidtil.

Hvorledes vore Missionærer for Tiden faar det daglige Brød, som Menigheden lovede dem, da de rejste ud paa dens Vegne, ved vi intet om; muligvis sker det ved, at der maa optages Laan, som til sin Tid skal betales tilbage, forudsat at Santalmissionens Venner har draget Omsorg for, at der da er Penge i Kassen. Hvis der inden længe foreligger Muligheder for at udsende Penge, (der undersøges stadig forskellige legitime Muligheder), skulde der jo gerne være Midler til Udsendelse. De pensionerede Missionærer skal ogsaa have deres Pension, og de hjemmenværende Missionærer skal have deres Underhold. Vort Hjemmearbejde maa derfor i reduceret Form, tilpasset efter Tidens Forhold, føres videre, saa Gerningen derhjemme bliver fortsat i saa vid Udstrækning som muligt. Derfor beder vi Santalmissionens Venner om at bære Santalmissionen frem for Gud i Bøn, saa den maa faa den rette Plads i vore Hjerter, og vi derved blive bekræftet og bestyrket i vor Kærlighed til Gerningen, saa vi følger os i Gæld til den og gerne giver vore Gaver, som maaske ikke mindst i denne Tid faar noget af Ofrets Karakter.

Vi beder ikke mindst Kredsene om at holde Kreds-møderne i Gang, saa Kredsene derigennem maa styrkes. Vi beder fremdeles de Kredsforbund, der har aflyst deres Aarsmøder, om igen at tillyse dem til Afholdelse nu i den lyse Tid, saa der bliver Lejlighed til at samles om den Gerning, Gud har velsignet os saa rigt igennem. Al den Hjælp, Landsstyrelsen kan yde Kredsene, er vi rede til at yde. Vi beder Dem sende Deres Ønsker derom til Missionsens Sekretær: at Sekretariatet er flyttet til København, betyder ikke, at Provinsarbejdet ligger os fjernere. Møder ved Missionærer og Hjemmearbejdere maa tilrettelægges saaledes, at de mest muligt er lagt penge- og tidsparende, send derfor Deres Ønsker om Talere i god Tid.

Som De vil have set, agtes Landsmødet gennemført, idet det med afkortet Program afholdes i Sorø i Dagene 11.—12. Juni. Vi indbyder saa mange som muligt til Mødet. De, der ikke kan komme, kunde maaske sende de derved sparede Rejsepenge sammen med Offergaven, (der sendes en Offerkonvolut til alle Santalkredsene), til Missionssekretær Vald. Christiansen, Gothersgade 151, Køben-

havn K. saa betids, at Gaven kan lægges paa Sorø Kirkes Alter Tirsdag den 11. Juni ved Landsmødets Indledningsgudstjeneste. Giv Santalmissionen et varmt, fast Haandtryk ved en omuk og rundelig Offergave den Aften.

Hvordan de ydre Forhold end bliver, maa vi ikke tabe Modet og ikke ophøre med at gaa Guds Ærinde. „Immer det dages dog paany, hvor Hjerterne Morgen vente.“ Guds Naade er ny hver Morgen!

Guds Fred!

Hjertelig Hilsen med 1. Kor. 15,58.

København, den 8. Maj 1940.

Marius Hansen, Sognepræst, Dr. theol., Formand.

J. C. A. Carlsen-Skiødt, fhv. Folketingsmand.

Gudmund Schiøler, Sognepræst.

Aug. Thelle, Provst.

Vi. Fibiger, Minister, Næstformand.

Skat Rørdam Clausen, Valgmenighedspræst.

K. Svelmøe-Thomsen, Pastorinde.

H. Winding, Tandlæge.

Vald. Christiansen, Missionssekretær.

Fra vort Søstersamfund

Svend Aage Dorf, der er Mineingeniør og yngste Søn af Pastor Dorf, Brooklyn, N. Y., blev ægteviet den 9. Juni i Nevada City, Calif., i hvilken Anledning hans Forældre var paa Rejse til Vestkysten. Under deres Fraværelse betjener Pastor Viggo Mengers Menigheden i Brooklyn. En anden Søn, Erling Dorf, der ogsaa er videnskabeligt uddannet, kommer ogsaa til California, hvor han holder Sommerskole ved Berkeley Universitet. Senere skal han en Tur til Venezuela for at foretage geologiske Undersøgelser.

Miss Dagmar Møller, dansk Missionær i Santalistan, Indien, ankom til San Francisco den 30. Maj med Damperen „President Coolidge“. Hun var 27 Dage paa Overrejsen. Foreløbigt er hun hos P. L. Lunds i Hampton, Iowa.

Menigheden i Kronborg ved Marquette afholdt 60aars Jubilæum den 26. Maj. Kredsformand Erik Møller, Omaha, var Hovedtaleren. Fra Den for. Kirke var Pastor Immanuel Johansen, Hampton, Gæsttaler. Den danske Koloni ved Kronborg blev dannet af Nybyggere fra Dwight, Ill. og Racine, Wis. Den første Præst derude var Pastor Jacob Holm; senere betjentes Kirken af K. C. Bodholdt, Christian Østergaard; H. C. Strandskov og N. P. Graven-gaard m.fl.; den nuværende Præst er Pastor Marius Krogh. Menigheden regnes for at være een af Samfundets bedste, men de senere Aars udtørrede Avl har lammet dens Ydeevne meget.

Fra Alden, Minn. berettes om to danske Menighedspionerers Død, nemlig Mrs. Anders Johansen, 89 Aar gl. og Søren Hansen, 86 Aar gl.

Det eneste Præstekald Den danske Kirke har i Montana, Dagmar og Volmer Mghr. nord for Medicine Lake, er fremdeles uden bosiddende Præst, idet Pastor Halvdan Knudsen, der havde sagt Ja til Kaldet, ikke kunde komme over fra Danmark inden sidste Foraar efter Planen. Men

endskønt han havde Papirerne i Orden til Indrejsen først i April kom den tyske Okkupation ogsaa ham i Forkøbet og man har intet hørt fra ham siden. Dog har andre Præster besøgt Kolonien regelmæssigt, og man har i Gang en Ferieskole, samt lod afholde den sædvanlige Midsommerfest midt i denne Maaned med Pastor P. Rasmussen som Festtaler. Endvidere vil Prof. Ammentorp fra Grand View College komme derop i Ferietiden og betjene dem.

Sommerlejr bliver afholdt paa Grand View College, Des Moines, Ia. d. 5.—11. August med Pastor Harris Jespersen, Viborg, S.D. og flere som Facultetets Medhjælpere, meddeler Bestyrer Alfred C. Nielsen i „Dannevirke“.

Et Forslag til Den d. K.s Aarsmøde kom fra J. C. Kjær og Viggo Sørensen, Racine, og gaar ud paa at fastslaa et Minimumsbidrag paa \$5.00 som Berettigelse til at en Person eller et Ægtepar kan betragtes som bidragydende Medlem. Et andet Forslag blev indsendt fra St. Stefans Mgh.; Chicago, der vil, at alle Præster skal betale et fast Bidrag til Pensionsfondet hvert Aar. De, der faar \$1000 og mindre, yder 1%; de op til \$1500 2%, og de derover 3%.

I Formand Alfred Jensens Indledningsbemærkning til Aarsmødet i Cedar Falls forleden Uge lægger man Mærke til hvor dybt den politiske Stilling i Danmark har grebet ham. Næppe før i D. d. K.s Historie, siger han, har der været afholdt et Aarsmøde under saa triste Omstændigheder. Den Trusel som gælder vort gamle Fædreland, truer ogsaa alt, hvad vi har lært at elske og har knyttet vort Liv til her i Landet. Men vi tør vel synge med Grundtvig:

Sort ser det ud,
men almægtig er Gud.
Dine Fjender til Lands
er og Fjenderne hans;
de er Fjender af Sandhed og Retten;
de er Fjender af Kærligheds-Ætten;
de har alle det værste tilbage,
thi end lever den Gamle af Dage.

Vi tror paa, at Gud har givet Danskerfolket og Guds Menighed i Danmark et Bud at bringe, et Liv at leve, en Gerning at øve, som ikke kan standses af eller betinges ved Vold og Brutalitæt. Vi vil bede Gud staa det danske Folk bi i Sorgens og Prøvelsens Time. Vi mindes, hvorledes Gud før har bøjet det i Modgang og Nød, men at det hver Gang er kommen igennem Prøvelsen, lutret af Ydmygelsen for bedre at kunne tjene Gud og Mennesker.

Guds Ærinde gaar hver en Storm
om den er nok saa vild,
og ihvor gal den bryder løs,
ham tjener dog hver Ild.

Og naar al Verden kaster Lod,
om Ære, Liv og Gods,
Udfaldet staar dog i Guds Haand,
hans Engle staar derhos.

Vi skal holde Troen og Haabet i Live, saa Længslen efter at leve fredeligt og venligt mellem Mennesker ikke skal dø iblandt vore Unge. Jeg kan ikke tro, at der nogensinde siden den første Pinsedag har været saaledes Brug for Guds Menigheds Budskab. Maatte vi findes at have Olie i vore Lamper.

Ifølge Indberetningerne oplyses vi, at Formanden tilskynder meget mere Samvirke med andre lutherske Samfund i at lindre Krigsnøden hinsides Havet og hjælpe de lutherske Missioner. Dette er baade ægte luthersk og

amerikansk. Statistikerens Rapport lyder paa 13,146 døbtte, 12,096 konfirmerede, 7,685 stemmeberettigede og 5,839 bidragydende Medlemmer i Den danske Kirke. Dette betegnes som en Fremgang over sidste og forrige Aars Tal (omend Sjæleantallet 1938 angives til 15,733, derimod de konfirmeredes 10,478). Altsaa er der forholdsvis en Nedgang i Børneantallet, som ogsaa er Tilfældet i Nationen i sin Helhed og i andre Kirker.

Der er tre ledige Kald, som søger Præst — Withee, Dagmar og Manistee. Pastor Halvdan Knudsen har lige meddelt, at han ikke kan udrejse nu fra Danmark paa Kald fra Dagmar, Montana. Tre andre forrige Kald, der er ude af Stand financielt til at kalde nu, er Cordova, Nysted og Rosenborg, Neb. Andre Menigheder, som burde have Præster, er Wilbur (Wash.), Newark, Port Chester, Grant-Ashland, Waterloo og Oakland (Calif). To Prædikepladser har Udsigt til Menighedsdannelse — East Meredith, N. Y. og Arcata, Calif. Der er 7-8 Præstelever paa Skolen i Des Moines, men man vil trænge til mindst 20 nye Præster i de næste ti Aar. Der er for Tiden (vist) 53 Præster i aktiv Tjeneste samt tre, E. Rømer, Ellert Nielsen og John Enselmann, der tilhører andre Samfund; de sidste to søger dog Optagelse i Aar.

Fra Vancouver, B.C. oplyser Pastor Cl. Sørensen, at fra 1. Juli standser hans finansielle Støtte fra „Dansk Kirke i Udlandet“, men Menigheden og Venner har saa besluttet at overtage Hvervet. Selv tilbød han at flytte paa Landet for derved at reducere Omkostningerne, som alt er sket. Den forrige Søndag er nu Farmerpræst for en Omgang. Dog foregaar Arbejdet ved Kirken i Storbyen som førhen. Formanden for Den danske Kirke har tilbudt Hjælp om den ønskes. Arbejdet blev jo grundlagt ud fra det Samfund. Tak og Svar lød s. flg.: „Ingen af de bestaaende Kirkelejrer fatter jeg saa fuldt, at jeg endnu har vovet at slaa mig ned i dem (som Partimand); men jeg har oplevet Gang paa Gang Kærligheden slaa mig i Møde fra Den danske Kirkes Menigheder og mærket Helligaandens livsskabende Gerning midt i deres Forsamling — og det staar over al Tale om Kirkelejr. Hvor jeg finder dette, om i Vestjylland eller Vestamerika — vil jeg gerne dvæle“.

Efter „Dvk“.

VOR AARSBERETNING

BESTIL DEN NU!

Aargang 1940 er en anelig Bog med en Mængde Data, man nødig vil undvære. Der er 205 tættrykte Sider, og særlig de mange, som ikke kunde deltage i Aarsmødet fornylig, vil her kunne følge med i hvad der blev foretaget. En samlet Bestilling bør sendes fra enhver Menighed Præsten eller en anden vil sikkert varetage Forhandlingen.

Prisen er blot 25cts.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

Peter Vejrup

Jeg løfter mine Hænder

En Digtsamling af en vestjysk Lærer, der ikke er ukendt som Forfatter. Han har en ret stor Produktion bag sig (Digtsamlinger og Fortællinger). 48 Sider. Pris netto \$0.45.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blandt Landsmænd

DANMARKSDAGEN PAA VERDENSUDSTILLINGEN.

Igen iaar paa den danske Grundlovsdag den 5. Juni forsamledes Dansk-Amerikanerne paa Verdensudstillingen i New York for at fejre Danmarksdagen. Det blev, til trods for den Uhygge, der trykker Menneskesindene i disse ræbnesvangre Dage, helt igennem en glimrende Dag, hvor det stilfulde Program fuldførtes til Punkt og Prikke, og Danmarks Navn igen hævdedes i det Fremmede.

En lummervarm Dag, det var omkring 90 Graders Fahrenheit i Skyggen, da Processionen ved to Tiden under Valdemar Kaavæs Ledelse begyndte at marchere fra Trylon and Perisphere ned ad Constitution Avenue, forbi det brusende Springvand og ind paa the Court of Peace, hvor en stor Menneskemængde allerede var forsamlet. Først i Processionen var Seventh Regiment Band med amerikanske Flag. Derpaa fulgte Fanerne fra de forskellige danske Foreninger og Loger, og dernæst et Væld af Dannebrogflag, baaret af de festklædte Folkedansere.

Det rørte os alle paa Hjertestrengene, da de stolte Dannebrogflag blev baaret ind paa Court of Peace til Musikken af: „Her kommer Jens med Fanen.“ Tankerne vendte uvilkaarligt tilbage til Danmark, og man mindedes med Vemod det Danmark, som vi alle kender og elsker. Men hvis det første Syn af Dannebrog bragte en vis Følelse af Ængstelse for Danmark, saa skiftede Stemningen snart, efter at Talerne begyndte at træde frem.

Louis Birk, der igen i Aar havde faaet tildelt Hvervet som Chairman of Denmark Day og Master of Ceremonies, indledede med en kort Tale, hvorpaa Forsamlingen sang: „Der er et yndigt Land“ til Regimentets Musik.

Generalkommissær Georg Bech, der var den første Taler, forklarede hvorledes det ved American Denmark Committee's Bestræbelser var muligt at skabe en Repræsentation for Danmark paa Verdensudstillingen. Danmark havde oprindeligt besluttet sig til at deltage officielt igen i Aar, men efter den tyske Okkupation var det selvfølgelig umuligt for den danske Regering at fortsætte med disse Planer. American Denmark Committee tog resolut Sagen op, og takket være Menneskers Energi, er Danmark igen repræsenteret omend uofficielt. Herr Bech læste for Forsamlingen et Telegram fra sidste Aars Generalkommissær Roger Nielsen. Det var øjensynligt den eneste Hilsen fra Danmark.

Den næste Taler var Grover Whalen. Han mindede om den Indsats som Danskerne havde gjort i Amerika, og nævnede specielt William Knudsen fra General Motors, der var forhindret i at være til Stede grundet paa hans nye Hverv i Washington. Om Herr Knudsen sagde Grover Whalen bl.a. disse glødende Ord: „I hans Haand hviler for en stor Del Skæbnen af Nationerne i denne Verdensdel.“ Det var aabenbart en Hentydning til det ansvarsfulde Hverv som President Roosevelt har lagt i Knudsens Hænder i Forbindelse med Amerikas nye Rustningsprogram.

Efter Grover Whalen talte den danske Minister i Washington, Hon. Henrik de Kauffmann. Ministeren sagde, at flere Mennesker havde spurgt, hvorfor Danmark var repræsenteret, og han gav dette Svar:

„Menneskene leve ikke alene i Nutiden; vi har en For-

tid, og vi har en Fremtid. Det samme gælder for Nationens Vedkommende. Danmark har en Fortid, og Danmark har en Fremtid.“

Disse Ord modtoges med stormende Bifald fra Forsamlingen,

Der var en Pavse, hvor Orkestret spillede Lumbyes „Amelia Vals“ og en ung Dame bemærkede: „Den har vi hørt mange Gange i Tivoli.“

Den næste Taler var John Hansen, Supreme President fra Det Danske Brodersamfund, Hansen talte om Brodersamfundet, og sluttede med at advare Folk mod de „inspirerede“ Artikler, der fra Tid til anden fremkommer i den amerikanske Presse, hvor Journalisten skriver, at alt i Danmark er saa rart og hyggeligt.

Jean Herholt, der var til Stede sammen med sin Frue, var utvivlsomt Dagens mest populære Mand. Da han rejste sig op for at tale, blev han mødt med et spontant og jublende Bifald, et Par enkelte pøb i Fingrene og raabte Hurra. Saa snart han viste sig paa Talerstolen, sværmede det pludseligt med Amatørfotografer omkring Tribunen, de kravlede frem paa Knæene som smaa Buskmænd for at faa et Snapshot af den berømte Filmsskuepiller. I sin Tale mindedes Hersholt Rebild Parken og oplæste Rebildsangen af Michael Salomon. Han sluttede med den faste Resolution, at vi til næste Aar skulde mødes i et frit Danmark. Efter Talen blev Hersholt bogstaveligt talt overfaldet af Autografjægere. Grover Whalen maatte tilkalde et Par ekstra Guards for at holde Mængden tilbage.

Den sidste Taler var Herr Hasselriis, der er Chairman of the American Denmark Committee. Han holdt en kort, energisk og dramatisk Tale, og oplæste de tre følgende Vers fra: „Jeg elsker de grønne Lunde“:

Mig fryder din Ros, din Ære,
Mig knuger din Sorg, dit Savn,
Hver Glans, hver Plet vil jeg bære,
Som falder paa Danmarks Navn.

Om alle de Drømme bristed,
Du har fra din Ungdom drømt,
Om Trængsel og Nød du fristed,
Jeg elsker dig dobbelt ømt.

Men end er der Sang i Skoven,
Højt bølger end Korsets Flag,
End er der en Gud foroven,
Der raader for Danmarks Sag.

Nu blev der gjort Plads for de danske Folkedansere, der var mødt talrigt op under Ledelse af Carl Hansen. Det var en varm Dag for Dans, men de unge Mennesker holdt godt ud. De dansede fire Folkedanse: Hattemageren, Sjællandsturen, Firtur fra Varde og Den halve Kæde, og høstede rigt Bifald.

Til Slut sang man „Kongernes Konge“ og „The Star Spangled Banner“ og dermed var Dagens officielle Program ovre. Folk begav sig saa til den danske Udstilling, og senere til Islands Pavillon, hvor Danskeren Michael Larsen i Aar leder en islandsk Restauration. Der serveres iøvrigt, ogsaa danske Produkter, og Tuborg Øl er endnu paa Lager.

Den første Del af Programmet udsendtes i Radioen over Station WNYC, og blev ligeledes optaget paa Voksplader for senere Udsendelse paa Kortbølge gennem WRUL i Boston.

Det var en typisk dansk-amerikansk Skare, der var mødt op for Festlighederne, baade unge og gamle fra nær

og fjern. Alle de kendte Ansigter fra den dansk-amerikanske Koloni i og omkring New York var til Stede, saavel som utallige Mennesker fra udenbys.

Efter Stemningen at dømme, nød de alle Dagen i fuldt Maal. Det er ligesom Begivenhederne har knuget Baandene blandt de Danske i Amerika endnu stærkere, og man havde en Følelse af forøget Solidaritet blandt sine Landsmænd.

A.J.

FRA BESTYRELSESMØDET I CHICAGO

National American-Denmark Association holdt sit første Bestyrelsesmøde Lørdag d. 15. Juni i Chicago og vedtog Konstitution og Love. Tilstede var ogsaa Selskabets juridiske Konsulenter, Peter B. Nelson, tidl. dansk Konsul og Borgmester i Racine, og Gunnar Jensenius, Tillidsmand i Dansk Brodersamfund. Mødet lededes af Præsidenten John Hansen, D.B.S. Overpræsident.

Der blev nedsat et Forretningsudvalg til at styre de løbende Forretninger, bestaaende af Præsident John Hansen, Vice Præsident, Dr. N. C. Carlsen af Blair, Nebraska, Formand for den Forenede Luth. Evangeliske Kirke, og Sekretær Hilda Holmes, Chicago, C. H. W. Hasselriis af New York blev valgt til at lede Selskabets Publicitet i den amerikanske Presse, medens Sekretær Holmes vil forestaa de dansk-amerikanske Presse Meddelelser.

Selskabets Formaal, som blev udtrykt i Konstitutionen skal være: —

1) To provide aid and assistance to Danish people in Denmark and in the United States of America by means made available through Danish organizations in the United States of America, and otherwise, as and when the need for such aid and assistance may arise, and

2) To keep alive and foster interest for Denmark and the Danish people by unified and coordinated effort to the end that the freedom and independence of Denmark and the Danish people shall be preserved.

Selskabet vil blive baseret paa aktive og understøttende Medlemmer med dansk-amerikanske Kirker, Foreninger, Løger, Komiteer og Grupper, som aktive Medlemmer. I den vidstrakte Medlemskampagne, der vil blive iværksat med det allerførste, vil man udstede 10 Cents Mærker med dertil hørende Medlemsbøger, der, naar et vist Antal Mærker er klæbet i Bogen, ombyttes med et Medlemsdiplom.

Som Del i Bestræbelserne for at holde Danmark, det Danmark vi kender, og som Amerika beundrer, levende i Amerikas Bevidsthed og Samvittighed, vil der blive udstedt et Mærke afbildende Danmark, og Motto — som vil blive udsendt i en Million Eksemplarer, der af Filmsskuespiller Jean Hersholt er blevet skænket Selskabet til Uddeling.

Hilda Holmes, Sekretær.

National America Denmark Association.

I Boston Havn ligger tre danske Skibe „Hertha Mærsk“, „Rita Mærsk“ og Emma Mærsk“, hvis unge Mandskab ikke læser andet — eller helst Dansk. En Landsmand, A. Andersen, i Somerville, Mass. henstillede til „Pioneer“ om at sende dem Bladet, og nu er to Eksemplarer paa Vej til hvert af Skibene. Her er en ny Bladmission aabnet.

Dansk-amerikansk Professor i Astronomi ved Københavns Universitet. Prof. Dr. phil. Bengt Strömberg er ud-

nævnt til sin Fader, Prof. Elis Strömbergens Efterfølger, naar denne 1. September fratræder som Professor i Astro-nomi ved Universitetet.

Prof. Bengt Strömberg, der tog Doktorgraden, da han kun var 21 Aar gammel, blev 1936 Professor i Astrofysik i Chicago, men for at sikre hans Arbejdskraft og høje videnskabelige Standard for Danmark, blev han kaldt hjem, og der blev oprettet et ekstraordinært Professorat i Astro-nomi alene for ham.

DØDSFALD

En dansk Skolemand i Lincoln, Neb., John Ludwicksen afgik ved Døden den 11. Juni 1940 i sit Hjem. Han var født i Ydby, Thyholm og kom til Amerika som ung Mand og gik bl. a. i Skole i Wayne, Nebr. Var Superintendent af Skolen i Hull, Iowa, og fra 1915 til 1936 i Walthill, Nebr. Afdøde har haft sit Hjem i Lincoln de sidste 4 Aar. De Efterladte er en Datter Helen V. og en Søn James K., begge af Lincoln, samt en Søster i Harlan, Iowa.

Carl Mortensen en kendt Mejeribestyrer fra Sidney, Neb. afgik ved Døden d. 13. Juni, 71 Aar gl. Han er fra Sorø Egnen og kom til Minnesota i 1889. En Tid boede han ved Dannebrog.

Canada

(Fortsat fra Side 7)

Formanden for den forenede danske Kirke i Amerika, Dr. N. C. Carlsen vil besøge de danske Menigheder i Vest-canada fra sidst i Juni til midt i Juli Maaned.

Rejseplanen bliver som følger:

Søndag, 23. Juni, Swan River, Man.

Tirsdag, 25. Redvers, Sask.

Onsdag, 26. Winnipeg, Man.

Torsdag, 27. Ostenfeld, Man.

Søndag, 30. Edmonton, Alta.

Mandag, 1. Juli, Dickson, Alta.

Onsdag, 3. Ponoka, Alta.

4-7 Juli, Kreds-mødet i Standard, Alta.

Tirsdag, 9. Tilley, Alta.

Onsdag, 10. Olds, Alta.

11-12 Sylvan Lake Sommerlejr

Søndag, 14. Calgary, Alta.

Tirsdag 16. Pass Lake, Ontario.

Kredsstyrelsen.

Bemærk: Kredsstyrelsen har foretaget enkelte Rettelser i Dr. Carlsens Rejseplan, siden denne sidst var med-delt i Bladet. Denne Plan vil gælde.

Fra Toronto meddeles at Ruth Bundgaard Nielsen og Paul Christensen holdt Bryllup den 14de Juni i Hjemmet paa Berwick St. Hr. Christensen har taget sin teologiske Eksamen fra Immanuel College og ordineredes til Præst i „United Church of Canada“ Tjeneste, den 9de Juni. Efter Brylluppet rejste de unge til deres nye Kald i Saskatchewan. Ruth har i mange Aar taget aktiv Del i Menighedsarbejdet, baade i Sangkoret, Søndagsskolen og U. F.

Pastor P. Rasmussens Datter, Inger holdt Bryllup med Alfred Holmen d. 6. Juni i Dalum Kirken i Alberta. Det unge Par sætter Bo i Drumheller.

Pastor E. Nommesen blev af Pastor P. C. Paulsen indsat Søndag d. 16. Juni i sit Kald som Præst i Tilley.

En smuk Gave til den danske Kirke i Edmonton. Vor unge danske Kunstmalerinde Frk. Gerda Christoffersen har malet et ualmindeligt smukt Alterbillede for den nye danske Kirke i Edmonton. Billedet, der er noget over naturlig Størrelse, forestiller Frelseren med Tornekronen.

Det er paaskønnelsesværdigt, at vor unge Kunstnerinde forærer et stort og værdifuldt Arbejde til en dansk Kirke.

Fra Danmark

Kirkelivet i Aalborg under Besættelsen.

En Kristelig Dagblads Korrespondent skriver fra Aalborg, Nordjylland, nær den store Lufthavn, som Tyskerne benytter og Englænderne bombarderer, følgende interessante Artikel d. 28. April.

Mere end nogen anden dansk By har Aalborg i den sidste Uge skiftet Ansigt. Selv om Begivenhederne ikke ganske har formaaet at kvæle Byens gæstfri Smil, er den Undertone af Alvor, som har bemægtiget sig Beboerne i den forhen saa glade Limfjordsby, baade umiskendelig og klædelig.

Der er to karakteristiske Træk. Allerede Dagen efter Besættelsen mistede Folk Lysten til at gaa ud paa de store Restauranter, og inden de alvorlige Begivenheder begyndte at indtræffe i og omkring Byen, stod Danserestauranterne gabende tomme med Undtagelse af en, der

var blevet Besættelsestroppernes Favorit. I den forløbne Uge maatte man skride til fuldstændig Lukning indtil videre. Parallelt hermed gaar et stigende Besøg i Kirkerne. I den forløbne Uge maatte Byens Borgere tilbringe en stor Del af Nætterne i Kældrene, mens Uvejret bragede løs uden for. Det har stemt Sindene til Alvor. Aalborgenserne har lært at gaa i Seng med Uro i Sindet tidlig om Aftenen, og de har lært at vaagne og takke for, at det atter er blevet lys Morgen.

Man maa imidlertid ikke tro, at Aalborgenserne har mistet Fatningen. At Mødre søger sig mere rolige Forhold til Børnene uden for Byen, kan vel ikke undre, og den forløbne Uge har vist en Udvandring til det danske Foraar, som man aldrig har oplevet Mage til.

Mere karakteristisk er det dog vist, at man er begyndt at søge til Kirkerne i en Maalestok, som man heller aldrig før har oplevet i Aalborg. Lørdag den tyvende April om Aftenen kom det første Uvejr. Næste Dag fyldtes alle Byens Kirker, og Præsterne tog denne ene Dag 1500 til Alters. Præsterne holdt et Møde, og man enedes om at forkynde Evangeliet uden at komme mere ind paa de aktuelle Begivenheder end højst nødvendigt. Menneskene søger jo netop Fred for de oprevne Nerver bag Kirkernes tykke og skjærmende Mure.

Trangen til at søge Guds Hus i denne svære Tid gav sig ogsaa Udslag i, at der straks blev arrangeret Hverdagsgudstjenester, saaledes at der sent hver Eftermiddag holdes en eller flere Gudstjenester i Aalborg. Ogsaa disse Gudstjenester er meget stærkt besøgt. Forleden Efter-

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	1580.10	38.82	114.95	282.26	626.33	158.23	263.01	12.30	84.20
Cedar Falls, Ia. In memory of Mrs. Lars Larsen, from the following friends: Mrs. Augusta Hansen, Mrs. Anna Hansen, Mrs. J. M. Hansen, Mrs. Kate Johnson, Mrs. Mary Jepsen, Mrs. Andrea Jepsen, Mrs. Thyra Jensen, Mrs. Anna Krogh, Mrs. Anna Petersen, Mrs. Ellen Smith, Mrs. Sofie Sorensen, Mrs. Hedvig Petersen, Miss Marie Nielsen, Miss Catherine Schmidt	3.50	3.50							
Milwaukee, Wis., Mrs. C. S. Kloth, in memory of her uncle, Mr. Christen Nielsen, Fresno, Calif.	2.00								
Elk Horn, Ia., Pastor Anders Hansen	10.00			10.00					
North Luck, Wis., St. Peter's Ladies' Aid	5.00						5.00		
North Luck, Wis., St. Peter's Ladies' Aid for support Miss Maya Winther	5.00						5.00		
Luck, Wis., Willing Workers of First English Luth. Church, in memory of Mrs. H. C. Petersen	2.00							2.00	
Hutchinson, Minn., English Luth. Ladies' Aid	10.00			10.00					
Cedar Falls, Ia., Danish Dorcas Ladies' Aid in memory of Mrs. Lars Larsen, a former member	5.00								5.00
Kenosha, Wis., St. Mary's Luth. Sunday School, offering at Children's Day festival	15.00	15.00							
Scranton, Ia., Mrs. John Stougaard in memory of her husband	2.00				2.00				
Scranton, Ia., Miss Hazel Stougaard, a Father's Day gift in memory of John Stougaard from his daughter	2.00				2.00				
Chicago, Ill., Siloam Luth. Church, collec. at service by Rev. H. Inadom	13.91						13.91		
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. N. G. Hansen in memory of Mrs. H. C. Petersen, Luck, Wis.	2.00						2.00		
Northfield, Minn., Mrs. Anna Raadt in memory of Mrs. H. C. Petersen, Luck, Wis.	1.00				1.00				
Omaha, Nebr., Warren Stibolt memory Mrs. H. C. Petersen, Luck, Wis.	1.00				1.00				
Oakland, Calif., Mrs. Christine Lincoln in memory of her brother, Mr. Martin J. Olsen, Norca, Calif.	20.00				10.00				10.00
Total received for 1940-41 synodical budget	1679.51	57.32	114.95	302.26	642.33	158.23	288.92	16.30	99.20

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., June 17, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	245.97	116.96	74.47	24.54	30.00
Albert Lea, Minn., Albert Lea Mission Society	24.50		24.50		
Hazelwood, Minn., Mr. and Mrs. Hans Andersen in memory of Mrs. H. C. Petersen, Luck, Wis.	5.00	5.00			
Selma, Calif., Mrs. J. Rosendahl in memory of her uncle, Mr. Jens Andersen, Eugene, Ore.	5.00		5.00		
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Niels Frandsen in memory of John M. Frandsen	5.00	5.00			
Total received for extra synodical missions	285.47	126.96	103.97	24.54	30.00

Received with thanks. Blair, Nebr., June 17, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

EUROPEAN RELIEF (Through National Lutheran Council, N. Y.)
Wolbach, Nebr., Scandinavian Luth. Church \$2.50
Kankakee, Ill., The Minerva Club for Finnish Relief 5.00

Total \$7.50

Received with thanks. Blair, Nebr., June 17, 1940.

CHRISTIAN LITERATURE MISSION

Previously acknowledged \$107.86
Iowa District Luther League 10.00

Total \$117.86
H. J. Hansen, Treas.

middag havde Pastor Poul Schou halvandet Hundrede til Alters.

Hvem er det, som søger Kirken? Mange af de Ansigter, som Præsterne plejer at se, er der ikke. De er rejst paa Landet. Men til Gengæld er der kommet saa mange flere ny. Ogsaa tyske Soldater søger Kirkerne. Mange af dem er Katolikker og gør Korsets Tegn, naar de træder ind. Stille kanter de sig gennem Indgangsdøren og sætter sig paa Bænkene mellem Byens Børn, og selv om de ikke forstaar, hvad Præsten siger, følger de Andagten, hører Orgelbruset og Menighedens Salmesang. Selv om Præsterne efter den fælles Aftale ikke kommer meget ind paa de aktuelle Begivenheder, er der i de gamle Salmer og i Forkyndelsen saa meget, der peger hen paa de svære Tider. Mange finder derved Udløsning for, hvad der piner Sindet.

— — —

I Dag oplevede Aalborg sin første Søndag under Luftværnstillstanden. „Kristeligt Dagblad“s Medarbejder søgte sammen med mange Aalborgensere og fremmede Soldater ind under den gamle Domkirkes Hvælvinger . . .

Det er Højmesse. Budolfis aarhundredgamle Klokke ringer som de har ringet saa ofte i tidligere Ufredstider, og kalder ad Menigheden. Klokkeklangen døver Lyden af Militærbilerne udenfor paa det ny store Torv, hvor før smaa Huse laa i Ly af de hvide Kirkemure. Man hører heller ikke den drønende Larm fra de store graa Fugle, som summer højt over Spirets forgyldte Hane.

Klokkeklangen afløses af Orglets Tonebrus. Man sidder og stirrer op i Korets Mosaikruder med den opstandne Kristus i Straaleglans. Her under de ældgamle Hvælvinger har Generationer før os søgt Fred og Hvile.

Snart optages Tankerne af Salmesangen. Det er de gamle Kærnesalmer, der taler baade Alvor og Fred: „Paa Gud alene jeg haver sat min Lid—“ og derefter „Her vil ties, her vil bies“. Ordene har pludselig faaet en helt anden Betydning. Man føler det helt anderledes end tidligere, naar man synger „Trange Tider, langsomt skrider—“, „Dagene længes, Vinteren strenges, og det er svart . . .“ eller „Kom min Due, flyv at skue, flyv at skue bag Gærdet hist, om du derinde, Løvspring kan finde, Løvspring kan finde, med Blade paa Kvist . . .“. Paa samme Maade med den tredje Salme, inden Stiftsprovst Horstmann bestiger den gamle Prædikestol: „Falter paa dig Modgangs Hede, Nød og Jammer, Spe og Spot.“

Medens man nu tydeligt hører Flyvernes Larm over Kirken, udlægger Stiftsprovsten Dagens Evangelium, hvor Jesus taler til sine Disciple og forbereder dem paa strenge Tider samtidig med, at han formaner dem til ikke at være bange, „for jeg gaar bort for at berede et Sted i min Faders Hus, som har mange Boliger“.

Stiftsprovsten minder om Ordene i Dagens Evangelium: „Han løftede sine Øjne mod Himlen og sagde: „Fader, Timen er kommen“. Han løftede sine Øjne mod Himlen, fordi han vidste, at deroppe findes en levende Gud, der hører vore Bønner.

Det store Spørgsmaal i Dag er: Hvad løfter vi vore Øjne imod? Tankerne i Dage som disse bliver flakkende, og Folk ved ikke, hvad de skal fæste Blikket paa. Den Dag kan da komme, da vi fæster det paa os selv, som Apostlen Peter gjorde det. Vi maa lade Forholdene tvinge os til at se Sandheden om os selv, selv om det er svært, og vi ikke ser andet end Elendighed, Synd og Usseldom. Herre, lad os rette Blikket mod Himlen og takke Himlens

Gud for, hvad han har givet os til i Dag, vore Hjem, vore Kære og den Tilflugt, der er givet os her i vor Menighed. Der er meget at sige Tak for, og vi føler det maaske mere i Dag end nogen Sinde.

Det er Aanden i Forkyndelsen i Dag. Men endnu alvorligere lyder Tonen ved aabne Grave. I Gaar stod Pastor William Larsen ved en ung Hustrus Baare. Hun døde for Øjnene af sin Mand i Søndags efter kun et halvt Aars Ægteskab. I Dag stod paa samme Maade Sognepræst Carl Nielsen foran to smaa Baarer i Hvorup Kirke. Hjertereskærende var det at høre en Moders trøstesløse Graad, hendes Afskedsord til hendes Dreng og hendes Pige og hendes Farvel fra Faderen, som ligger alvorligt syg paa Hospitalet. Alle Vegne i Aalborg stemmes Sindene til Alvor. Der findes ikke en Ejendom, hvor man ikke ser de opstabilede Sandsække. De findes ogsaa omkring Kirkerne. I Ansgarskirkens Krypt paa Vesterbro er der indrettet offentlige Tilflugtsrum for halvandet Hundrede Personer; i Lindholm Kirke er der ligeledes Tilflugtsrum i Krypten. Fra Smaahusene omkring Kirken, hvor man ikke har Kælderrum, søger man om Aftenen ind under Kirkens skærmende Mure med Tæpper og Dynner for at tilbringe Natten her, og naar Uvejret bryder løs uden for, kommer Kirkens Præst og holder Andagt for de mange, der angst sidder og venter paa, at det skal blive lys Morgen. I Sct. Markuskirkens Krypt søger de omboende ligeledes Beskyttelse . . .

Nætterne har været slemme, men naar Dagen gryr, kommer Smilet paany frem. Enhver gaar til sin Dont, — dog lidt mere alvorlig end han plejer.

En Kvinde og et Barn blev dræbt ved Aalborg d. 24. April under et engelsk Luftangreb paa Flyvepladsen der. To Mænd blev saarede, ellers ingen videre Skade, siger den tyske Meddelelse.

Den 29. April indviedes Aalborgs nye Kirkegaard paa Bejsbakken og det der opførte Kirkegaardskapel. Umiddelbart efter Indvielsen fandt den første Begravelse paa den nye Kirkegaard Sted. Det drejede sig om en tysk Militærbegravelse. Uden for Kapellet stod et Militærorkester og et Æreskompagni opmarcheret, og den flagomvundne Kiste med Liget af en forulykket tysk Soldat fulgtes til Graven af Repræsentanter for Aalborgs kommunale Myndigheder, hvorfra der ogsaa var sendt signeret Krans. Begravelsen forrettedes af en tysk Feltpræst.

En usædvanlig Højtidelighed fandt Sted paa Vadum Kirkegaard ved Aalborg d. 29. April, da fire engelske Flyvere begravdes, som var Mandskabet fra en Maskine, der blev skudt ned under et Angrøb paa Aalborg Lufthavn.

En Afdeling tyske Soldater stod Vagt ved de fire Grave, og desuden stod Mandskabet fra den Luftværnsskole, der skød den engelske Maskine ned, Æresvagt ved Gravene. Ved Kisterne var henlagt Kranse med Baand i de tyske Farver. Ved Baarerne talte en tysk Feltpræst, der sluttede med at bede Fader vor. Derefter blev der affyret Æressalut over de fire Grave.

Mørkelægningen har ogsaa sine Ofre. Saaledes blev den 22-aarige Tjenestekarl Alfred Nielsen, Svenstrup dræbt, da han Lørdag Aften paa Cykle var paa Vej til sin Plads. Han kørte uden Lygte og bemærkede ikke et modgaende Jumbekøretøj, der heller ikke var forsynet med Lygte. Alfred Nielsen kørte lige mod Køretøjet og fik Vogn-

stangen i Maven. Han var dræbt paa Stedet. Jumbekørertøjet førtes af Statshusmand Thorvald Jensen, Lynderup.

Danmark sover videre. „Folkerøsten“ skriver i en ledende Artikel, der kan tjene som Kommentar til det foregaaende:

Da Danmarks Kirker ringede til Gudstjeneste første Gang, efter at Landet var blevet besat af tyske Tropper, var man stærkt optaget af at se, hvorledes denne Begivenhed havde virket paa den brede Befolkning. Man vil vanskeligt kunne finde en bedre Gradmaaler for Sindstemningen end Kirkens Gudstjenester. Hvis Sindene var blevet opskræmte, kunde man være sikker paa, at Folk i Skarevis vilde være søgt derhen, thi paa Bunden af Befolkningen ligger alligevel trods alt en Forstaaelse af, at under uafvendelige Farer er der kun Trøst og Styrke at hente hos Gud. Derfor kommer de brede Masser i saadanne Tider til Kirkens Dør.

Hvad fik man saa at vide af denne Søndagens Gudstjeneste?

Man fik at se, at de, der under rolige Forhold har bevaret Forbindelsen med Søndagens Gudstjenester, kom samlet i noget større Tal end sædvanligt, og der sporedes en Oplagthed til at høre og være med i, hvad der foregik, ogsaa Mindehøjtideligheden for de faldne. Og mange Steder søgte et stort Tal af de Kirkesøgende op til Alterbordet. Søndagens Gudstjenester fik saaledes denne Dag et eget Præg.

Men den brede Masse, der ikke søger Kirken, undtagen Juleaften og til Begravelser, blev borte. Det var kun ganske enkeltvis, at nogen af dem lod sig se. De levede roligt videre, som om intet var sket. De store Begivenheder,

der det sidste Par Aar er foregaaet ude i Verden, har ikke været i Stand til at sætte de dybere Lag i deres Sind i Bevægelse. Og nu har man oplevet, at Danmarks Besættelse af en udenlandsk Magt heller ikke har kunnet det. Det skulde man dog have forsværget. Men saadan er altsaa Stillingen. Det er Virkeligheden i Danmark i Dag.

Hvordan skal dog dette lysdrømmende Folk vækkes op til Alvor, saa det søger sin Gud? Thi Alvoren er langt borte. I økonomisk Henseende er der gennem Aaringerne blevet raslet med Millionbeløb, saa ingen har faaet Indtryk af, at Sulten kunde blive en truende Fare, hvis man ikke i Nøjsomhed og Flid søgte at sikre sin Fremtid. Risikoen var borte. Man forstod ikke, at et Menneske lever med Livet som Indsats, og at dette Liv enten tabes eller vindes. Man regnede ikke med det absolute Tab, fordi Livet havde mistet sin Risiko, og det personlige Ansvar var blevet forflygtiget.

Det er det, der maa genoprettes, inden Alvoren kan faa Plads i Folkets Sind. De fleste vil forstaa, at der skal meget til, førend det sker, og mange vil vel anse det for umuligt, at det kan ske. Men først da vil den brede Befolkning igen forstaa den evige Risiko, de løber ved at leve Livet, at det kan ende i den store Katastrofe, hvis der leves letsindigt og sorgløst. Da vil Kristendommens Budskab om, at Jesus Kristus er kommet for at frelse Menneskene fra Fortabelsen, finde Sangbund i Hjerterne og blive modtaget som det glade Budskab det er. Vi beder Gud vor Fader om, at han vil tage de tunge Tider, der forestaar os, i sin Haand og, som kun han kan det, velsigne dem til vort Folks Frelse.

BILLIGE FORTÆLLINGER
Smukt Udstyr

Annie Akerhielm	Ernst Folmann
Guds Mølle maler	Jørgen Klints Søn
Pris 75 Cents	Pris 60 Cents
Florence L. Barclay	Mia Hallesby
Rosenkransen	Det største
Pris, indb. 80 Cents	Pris 75 Cents
Florence L. Barclay	Carl Hornbech
Da de saa Stjernen	Efter lange Tider
3. Oplag, \$1.60	Pris 75 Cents, ind. \$1.25
N. A. Barfoed	Carl Hornbech
Et lille Hjørne af Verden	Blandt brune og hvide Børn
Pris 65 Cents	Pris, ind. 75 Cents
Annie Berglund	Hans Lützhøft
Den aabne Port	Julefortællinger
Pris, i Omslag 75 Cents	1. og 2. og 3-4 Del
Elisabeth Beskow	a 60 Cents
Hverdagsliv	Meta Moe
Pris \$1.10, indb. \$1.75	Hvad er et Menneske?
Elisabeth Beskow	Pris \$1.10, ind. \$1.75
Tillid	Pansy
Pris 45 Cents	Ester Ried
Marie Dinesen	Pris 80 Cents
Skovriderens Døtre	Aage J. Chr. Pedersen
Pris, ind. \$1.25	Gærende Kræfter
	Pris \$1.00

Lili Hübschmann Pedersen	Naar Lampen tændes
Helga Fonner	1. Samling,
Pris 80 Cents	Pris, indb. \$1.50
H. K. Sandholdt	2. Samling
Broderstrid	Pris, indb. \$1.60
Pris 75 Cents	3. Samling
Gudrun Skovhus	Pris 90c, ind. \$1.60
Familien paa Solhøjen	4. Samling
Pris 60 Cents	Pris 90 Cents
Chr. Tolsgaard	5. Samling
En Forstyrrelse	Pris 90 Cents
2. Oplag, Pris 60 Cents	

Carlsen-Skiødts: ROMANER

er skrevet ud af et varmt Sind og en stærk Tro. Om gode, stærke, gudfrygtige Mennesker handler disse Bøger. De er levende og fængslende. Forfatteren kender hvorledes Hjerterne banker i Borg og i Hytte.

Advokaten	Med Undergrundsplow
Fortælling fra det 20. Aarhundrede.	Pris, indb. \$2.00
Pris \$1.50, indb. \$2.10	Fra Hovbonde til Herremand
Præsten Jens Bro og hans Brud	Pris, indb. \$2.10
Pris \$1.50, indb. \$2.10	Købmand Lyngdal og Sønner
Storhandler Olav Bygstad	Pris, indb. \$2.25
Pris, indb. \$1.90	

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

FOR DEN DAGLIGE ANDAGT

N. P. Madsen: **Ordet**. 328 Sider, Lommeformat. Latinske Typer. Shirtingsbind. Pris \$1.15.

Af samme Forfatter som ovennævnte og i samme Stil, undtagen denne er senere og mere beregnet for den yngre travle Slægt. Nærværende Udgave er i 11. Oplag og tæller 65,000 Eksemplarer (1936). Samme Bog blev af vort Samfund oversat paa Engelsk, men den danske Tone kunde vanskeligt overføres. Faa den paa dansk.

Biskop Oluf Olesen: **Livet**. 336 Sider, mindre Bogformat. Latinske Typer. Haves i to Slags Bind, Shirting \$1.75 og Lommeudgaven i Læder \$3.00.

Den djærve forhv. Ribebisp skænkede den danske Menighed en værdifuld Arv i denne sandhedsklare Andagtsbog. Den har ogsaa vundet en stor Læsekreds baade hjemme og herovre ved Siden af Madsens Bog.

Biskop Oluf Olesen: **Lyset**. 308 Sider, smaa latinske Typer. Paa Lager haves kun Lommeformat i Læderbind med Guldsnit. Pris \$3.00

Asschenfeldt-Hansen: **Ved Gry og ved Kvæld**. 516 Sider, stort Format og klare gotiske Typer. Solidt indbunden. Pris \$3.50

En solid bibelsk Vejleder med Betragtninger over Skriftafsnit for baade Morgen og Aften hver Dag gennem Aaret.

Asschenfeldt-Hansen: **Fra Dag til Dag**. 355 Sider, stort Format. Latinske Typer. Udkom 1929—30. Solidt indbunden. Pris \$2.50

Dette er vist den evnerige Forfatters sidste Arbejde og er som han siger „en Haandsrækning til at følge med paa daglig Vandring ad Bibelens Stier“. I saa Henseende er den en Guldgrube til daglig Betragtning. Der er tre Aargange i denne Bog.

Vilhelm Beck: **En Lille Skatkiste**: 798 Sider, stort Format. Storstilet gotiske Typer. Solidt indbunden. Pris \$4.00

Denne store Andagtsbog af Indre Missions gamle Høvding er velkendt og en gammel Kristen vil glædes meget over at eje en saadan — ikke lille, men stor Skatkiste til daglig Fornylelse.

J. Kj. Carlsen: **Ved Kirkeporten**. To Bind paa 296 og 238 Sider, stort Format, Latinske Typer og solidt indbunden. Pris \$3.00

Sognepræsten i Ringe har paa Gads Forlag ydet danske Læsere en særlig god Opbyggelsesbog i dette Værk. De seks ugentlige Stykker er Genklang af Søndagenes Tekstbudskab.

Oswald Chambers: **Alt for Ham**. Fra Engelsk ved Chr. Holt, Frimodts Forlag. 374 store Sider. Latinske Typer. Indbunden. Pris \$2.00

Den engelske Titel er „My utmost for his highest“, der udkom 1927 og er oversat i mange Sprog. Den stammer fra Taler og Artikler som blev udsendt fra Bibelskolen i London særlig med Ungdommen for Øje.

O. Hallesby: **Daglig Fornylelse**. 405 Sider, almindeligt Format. Latinske Typer. Komponeret Bind. Pris \$2.10

Hallesbys Navn garanterer for, at her er værdifuld Vejledning til Fordybelse i Skriften og Troslivets Kilder. Emil Steenvinkel har fordansket Teksten og O. Lohse udgiver den.

N. P. Madsen: **Husandagtsbog**. 741 Sider, stort Format. Middelstore gotiske Typer. Smukt indbunden. (Jubilæumsudgaven). Pris \$3.25

Denne er vist den mest udbredte større Andagtsbog i det danske Sprog; denne Udgave er 10. Oplag og talte 50,000 Eksemplarer ved 1927. Afdøde Pastor Madsen havde en egen Evne til at svinge Ordets Sværd med Pennen. Hvorledes han kom til at skrive denne hans største litterære Triumf vides nu fra den Livsskildring af ham som hans Hustru udgav sidste Aar. Den fødtes ud af Smerte og Bogen bærer Præg af en Tro til Gud og hans Førelse og Forjættelse, som har styrket Tusinde for Dagens Strid. Et for Præster værdifuldt Tekst og Temaregister findes som Anhang.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

DANSKE BØGER

AUGUSTINS BEKENDELSER. Oversat fra Grundsproget. Bearbejdet og forsynet med et Forord af Pastor G. Munster. 343 Sider. Indbundet.....\$.60

ET AAR HJEMMEFRA. Asschenfeldt-Hansen. Indbundet50

UDVALGTE DIGTNINGER. Jens Baggesen. Indbundet 1.00

KIRKEPOSTILLEN. Th. Chr. Balslev. I. og II. Del i solidt Vælskbind 1.50

GIV AGT! Ellen Hofman Bang. Indbundet..... 2.75

STREJFLYS. RIDS FRA PALESTINA. Inger Hofman Bang. I Omslag65

SKIFTENDE BILLEDER. Inger Hofman Bang. Indbundet 1.35
I Omslag80

HIL DIG, FRELSE OG FORSONER! Im. Bang. Indbundet 1.00
I Omslag60

DA DE SAA STJERNEN. Florence L. Barclay. I Omslag 1.60

ROSENKRANSEN. Florence L. Barclay. Shirtingsbind80

FAMILIEN PAA MERVYN HALL. Florence L. Barclay. I Omslag 1.25

MINDER FRA GAMLE GRUNDTVIGSKE HJEM. Barfod. Indbundet 1.35

JEG SAA HAM SOM BARN. Barfod.75

BARNESMLL. Tre korte Fortællinger for Børn. Ind. .25

KOM, SKABER AAND. Karl Barth. I Omslag..... 1.65

SPORSNE. Sophus Bauditz. I Omslag..... .35

KRØNIKER FRA GARNISONSBYEN. Sophus Bauditz. Indbundet 1.25

FORTÆLLINGER TIL SØNDAGSKOLEN. F. Baun. I Omslag60

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Demokratiets Betydning

Ude i de sorte Bjerge „Black Hills“ i Vest Syd-Dakota ligger en vældig Klippe som kaldes Rushmore Bjerget. De af os, der har beskuet det, maa tage Hatten af i Andagt for dets Majestæt, nu da fire af vor amerikanske Nations store Ledere begynder at tage gigantiske Former højt oppe paa Klippevæggens lodrette Sider. Det er jo Washington, Jefferson, Lincoln og Teddy Roosevelt som vor geniale Landsmand Gutzon Borglum udmejsler deroppe. Regeringen bekoster mange hundrede Tusinde Dollars paa dette Kæpekunstværk. Hvad er Meningen?

Man ønsker at forevige Demokratiets Betydning. I Morgen fejrer vi for 164de Gang vor nationale Frihedsdag. Aldrig før har vi Immigranter maaske paaskønnet saa inderlig taknemligt, hvad dette betyder for os og vore Børn.

Tillad os at optrykke her følgende Artikel af den kendte Statsmand, Præsidentkandidat i 1924, John W. Davis. Den kan ogsaa have Ærinde for Tiden, da Landets Forfatning debatteres saa voldsomt under de store Vælgermøder.

Efter min Mening betyder Demokrati en Levevis, et System, et Program for Tilrettelæggelse og Ledelse af Individets, Grupper af Individets og Landes Affærer. De Folk som har valgt Demokrati som deres Regeringsform, deres Levevis, er ikke kommet til det ved et hurtigt Spring eller efter et Øjeblik's Inspiration; det har ikke sit Udspring i nogen moralsk Overlegenhed eller Dyd som de kan foregive at have fremfor andre Mennesker. De har opnaaet det gennem mangen en Dags Prøvelser og Fejltagelser og ofte ad Slidets og Lidelsernes Vej. Det har vokset sig stort ud af aarlang Erfaring og er blevet vandet af Blod og Taarer fra mange Generationer af vore Forfædre. Vi, deres Børn, gør Ret i at tøve, naar det bliver foreslaaet os at give det i Bytte for noget formodentligt nyere, i Særdeleshed naar Nyheden blot bestaar i at gentage gamle Fejltagelser under en tilsyneladende smuk Navneforandring.

Denne Vej er den personlige Friheds Vej, af Individets Frihed, af hver eneste Mands Ret til at gøre med sig og sit hvad han vil, saa længe han afstaar sig fra at gøre sin Nabo nogen Skade. Det finder sin Inspiration i en inderlig Tro paa hver enkelt Mands Værd og Ukrænkelighed; gør paa hans Vegne Krav paa Retten til den frie Benyttelse af de Evner og den Magt, som Gud har givet ham, og lader ham vokse sig stor og rank blandt hans Medmennesker som en Ligestillet blandt Ligestillede i Lovens Øjne. De Mennesker, som antager denne Levevis, anerkender at hver Ret medfører en tilsvarende Forpligtelse; men

eftersom de ikke tamt underkaster sig Slaveri, er de ikke heller opfyldt af et Ønske om at gøre andre til Slaver. De forlanger blot at Retfærdighed og Ret og lovmæssige Forpligtelser skal vejes ud til alle paa en lige Vægt. Et System, der opstaar hvor saadanne Ideer er de herskende, er hvad man kalder et Demokrati.

Nu er det umuligt for de Mennesker, som har Tro paa Demokratiet at bøje sig i Tilbedelse af noget mystisk Væsen kaldet „Staten“, eller at forgude paa gammel romersk Maade nogen Flitterstads-Kejser eller spankulerende Diktator. De ved, at Guvernementets Funktioner udføres af Mænd, der i det store og hele ikke er bedre eller klogere end de selv er. De vil ikke underkaste sig et despotisk Herredømme af nogen Mand eller Gruppe af Mænd, ligegyldigt hvilke Titler de gaar under. Dersom deres Regeringsform er monarkisk af Navn, maa det være et begrænset Monarki, saaledes at det i Virkeligheden er demokratisk. Dersom det er en Republik, maa dets Departementer og Embedsmænd have deres Myndighed bestemt afstukket. Til hver eneste af dem giver Demokratiet denne Advarsel „Hertil

maa du gaa og ikke længere“. Dette er hvad de engelsktalende Nationer mener med deres Magna Carta, med de engelske og amerikanske Love om personlige Rettigheder, med deres føderale, Stats og Lokalom-Lovforfatninger. Hver eneste af disse erklærer visse uafhængelige Rettigheder for Individet, hvormed — som Uafhængighedserklæringen siger det — Konger og Parlament, Præsidenter og Kongresser, Guvernører og Raad, politiske Partier og Partiførere, ikke maa befatte sig, og som de ikke tør skade.

Dette er hvad jeg mener med vor Levevis. Vi troer at det i Aarenes Løb har bragt mere spirituel og materiel Fremskridt, mere udspreddt Velstand og mere personlig Glæde for dem, som følger det, end noget andet System, som Verden kender til. Til de Folk, som udpeger dets indrømmede Ufuldkommenheder og Skavanker, siger vi: „Kom med os og gør det bedre“. Til de Personer, som vender sig fra Demokratiet og vælger at overgive sin Samvitighed, deres Ejendom og deres hele Liv til den ubeherskede Vilje af en enkelt Mand og hans Ledsagere — som kort sagt foretrækker Despotisme fremfor et frit Guvernement, kan vi blot sige: „Din Vej er ikke vor Vej; og medmindre al Verdenshistorie er usand, vil dine Tab i Slutningen langt overgaa alle dine Vindinger“. Og vi kan blot minde dem om, som John Stuart Mill har sagt, at en Nation, der hindrer sine Mænd i deres Vækst for at gøre dem mere underdanige overfor dets Vilje, selv for velgørende Formaal, vil til syvende og sidst lære, at „med smaa Mænd kan der ikke udrettes store Ting.“ F.L.I.S.

Syvende Søndag efter Trinitatis.

En Discipel er ikke over sin Mester, ej heller en Tjener over sin Herre. Det er Discipelen nok, at han bliver som sin Mester, og Tjeneren som sin Herre. Have de kaldet. Husbonden Beelzebul, hvor meget mere da hans Husfolk? Frygter alt-saa ikke for dem; thi intet er skjult, som jo skal aabenbares, og intet er lønligt, som jo skal blive kendt. Taler i Lyset, hvad jeg siger eder i Mørket; og prædiker paa Tagene, hvad der siges eder i Øret! Og frygter ikke for dem, som slaa Legemet ihjel, men ikke kunne slaa Sjælen ihjel; men frygter hellere for ham, som kan fordærve baade Sjæl og Legeme i Helvede. Sælges ikke to Spurve for en Penning? Og ikke een af dem falder til Jorden uden eders Faders Villie. Men paa eder ere endog alle Hovedhaar talte. Frygter derfor ikke; I ere mere værd end mange Spurve. Math. 10:24-31.

OM AT FRYGTE

Af Sognepræst A. Vestergaard, Ørum.

Det er en aktuell Tekst. Frygten er aktuell. Nævn mig en, som er ganske uden Frygt. Selv store, stærke, kloge Mænd kender Frygten for en Fjende. Hvad saa ikke de mange smaa Menneskehjerner, der er som smaa, skælvende Fugleunger! Hvad dig, min Læser? som du staar i det i Dag, — som du er, naar al paatagen Ro, Selvbeherskelse, Ligegyldighed, Friskfyragtighed, Overlegenhed trækkes af dig som en Overfrakke. Kender du saa ikke Frygten?

Lad os nu gaa til Sagen. Kristendommen er ikke som en Trøster, man nok saa bekvemt kan have i Baghaanden og tage frem i Frygtens Time. Det er at forringe, forvanske og vanhellige Kristendommens Budskab, at give Gud en Plads i Baggrunden!

Hvad er da Evangeliet? Det er at sætte alle Ting paa ret Plads, ogsaa Frygten. Det er at sige med Prædiker-en: „Enden paa Sagen, naar al Ting er hørt, er denne: frygt Gud, thi det bør hvert Menneske gøre.“ Dette er skrevet i samme Aand som Jesu Tale om Kristendommens første Bud: „Du skal elske Herren, din Gud, af ganske Hjerte, Sjæl og Sind“ — eller som her i Teksten: „Frygt hellere for ham, som har Magt til at fordærve baade Sjæl og Legeme i Helvede,“ dvs. hav Troens Ærefrygt for Gud, som har Magt til at sige til en vantro, genstridig Sjæl: „Gaa bort til den evige Ild, som er beredt Djævelen og alle hans Engle!“ — men som ogsaa har Magt til at sige til dem paa den højre Side med Troen paa Jesus og Troens Frugter: „Kom hid, I min Faders velsignede....!“

Min Læser, det første, du skal gøre, dersom du vil være en sand Kristen, det er ikke at bede Gud borttage din Frygt for Nød, Sorg og Fjender, men det er at sætte Guds frygten paa dit Hjertes Trone, — det er at bekende dig som Synder og lægge din bævende Haand i vor Frelsen; udrakte Haand, og saa lade dig føre paa een Gang som Fange og som Barn, som den, der ingen Ret har og dog faar alle Guds barnets Rettigheder, — som en, der i sig selv er Synd, Synd, men i Jesu tilgivende Naade iføres Retfærdighedens hvide Dragt, — som en, der skal kæmpe sig gennem Verden frem, men har den stærkeste paa sin Side.

Er Gud for dig, hvo kan da være imod dig? (Rom. 8,31).

Evangeliet lover ikke blide Kaar til Jesu Efterfølgere. Naar det stormer om Mesteren og regner med Spot (Beelzebul!), skulde Disciplen da gaa fri? Naar Mesteren døde paa et Kors, mon Disciplen saa bliver fri for Lidelsens Korsbyrde, maaske ogsaa legemlig Lidelse? Naar

Jesus raabte sit Budskab ud fra Tagene uden at behage Mennesker, mon Disciplen saa kan holde det eller sig selv skjult?

Men: frygt ikke! Jeg er med dig! Det er Mesterens Trøst til den forsagte Discipel. Frygt ikke for Mennesker eller for Modstand eller Modgang; Gud har Omsorg, utrættelig Omsorg. Frygt ikke noget tilfældigt, — der er intet tilfældigt; Gud har Omsorg selv for Spurvene. Giver du dig i hans Haand, gemmer han dig i sin stærke Haand som den lille, skælvende Spurveunge.

Frygt Gud! og derefter: Frygt ikke!

OM BESPISNINGSUNDERET

i Markus 8:1-9.

Det er mærkeligt, at naar man kommer til det i Evangeliet, som grænser paa det mirakelagtige saa er næsten alle amerikanske Kommentarer ganske blottede for en positiv Anvisning; mens derimod den danske Kirkes Kommentarer er ret fyldige om disse Emner, og selvfølgelig vil man finde endnu rigere Materiale i den Romersk Katolske Kirke.

Svaret til dette Fænomen ligger naturligvis i, at man almindeligt har Brug for det etiske i Jesu Tale og Handling; men derimod ikke for det mystiske.

Naar man hører, at de, der fortalte os om Kristus, var Mennesker, som var grebne af Aanden og følgelig ikke gerne talte om de Ting, der hørte Aanden til i et almindeligt Sprog men i Billedsproget, saa begynder man at ane noget om, at bag ved en tilsyneladende nøgtern og for vor Tid ret uforstaaelig Tale, ligger der den skjulte dybere Mening, som man aldrig kan blive færdig med at søge i Evangeliet.

Det første, vi da skal lægge Mærke til i Dagens Evangelium, er dette, at der i Jesus Kristus er Forbindelse mellem alt det, der er.

Det er der ikke mange af os der ser, vi ser Stykkevis. Men baade Jesus og Paulus ser Forbindelsen i al Ting.

Paulus siger det i Dagens Epistel: „Guds Naadegave er et evigt Liv i Kristus Jesus vor Herre.“

Her siges ikke det „bliver“ et evigt Liv, men der „er.“ Det har sin Vedligeholdelse og Ophav paa det samme Sted, ligesom en Strøm.

Jesus siger ikke meget om dette; han er Eksemplet paa det. Der mangler aldrig noget hos ham. Han er det evige Liv, ikke blot det, som skal byttes for det, vi har nu, men Han er det, som skal begynde hos os nu.

Han er Livet i sin fuldkomne Overflødighed, derfor vil han heller ikke, at Mennesket skal mangle Brød til dette Livs Ophold.

Der er ikke noget delt i Ham og Han vil heller ikke, at vi skal forblive delte.

Derfor peger Fortællingen om den underfulde Bispisning dybest set paa dette, at Mennesket spiser Brød for at det maa faa Tid til at betænke sig paa Valget mellem det store Fællesskab, der skal være mellem den, der skaaber, og den, der er Skaberens Objekt.

Det fysiske Mirakel, det sker jo i Grunden hver Dag. Det kan en Farmer se i sine yndige Omgivelser, vi andre kan maaske ikke, vi ved maaske ikke en Gang at vi er afhængige af hinanden, at naar vi beder om vort daglige Brød, saa beder vi ogsaa om, at der altid vil være Mennesker, som maa kunne se, bag dette Mylder af Mennesker, at de der producere det grundnødvendige,

og at der bag ved den producerende Landmand er en, som holder alle Naturens Traade i sin Haand.

I henfarne Tider troede man, at „den Gud, som styrer hver Stjernes Vej, den mindste Skabning end glemmer ej.“ Men tør man sige det nu?

I det vestlige Nebraska bor der nogle Nybyggere, som jeg undertiden har besøgt; første Gang jeg var der sidst i September Maaned, var hele deres Høst kun nogle sorte Stakke af russiske Tidsler. Jorden laa der i al sin jomfruelige Uskyldighed, smuk med sine vidtstrakte Flader og Bakker, men uden et eneste Livstegn ud over Ukrudt. — Der bor disse danske Familjer, i mange Aar har de nydt tre Maaltider Mad om Dagen; spørger vi dem hvordan, kan de maaske vanskeligt svare derpaa.

Men sker Miraklet, at der falder Regn, at Solen skinner, og Vinden blæser, saa ved vi, at der paa disse Egne kan vokse den herligste Sæd, man kan ønske sig. — Og videre sker paa Miraklet, de Tusinde Kærner bliver til Brød, til Muskler, Ben, Nerver, Blod.

Spørger vi, hvorfor holder Gud Mennesket i Live, saa kan jeg ikke svare kortere end ved at sige: „Han ønsker, at du og jeg skal lære den Lektie, at vi ikke spiser Brød for Opholdelsen af et Legeme kun, men for at vi ved vor egen Viljes Valg maa tage Bestemmelse, om vi vil sidde til Bords med Ham i det evige Rige, som i Hans Tanke altid har været.

Svaret kan Gud ikke give, det maa du og jeg give.

„Giv os i Dag vort daglige Brød!“ Hvor mange Mennesker er der ikke ogsaa i den kristne Kirke, som hver Dag sætter sig til deres Bord uden at agte paa den store Farmer, som staar bag os alle sammen.

L. C. Bundgaard.

Troy, N. Y., Lørdag Aften, 22. Juli 1939. (Efter Dvk.)

FADER, JEG ER TRÆT

Jeg er træt, o kære Fader;
Oftes Vejen tornet lader,
Jeg betræder her.
Se hvor mine Fødder bløde,
Saaret er jeg, helt tildøde.

Fader, træt jeg er.

O, jeg tørster efter Vandet,
Stille rindende i Landet.
Det forjætted' Land.
Underskønt! Hør! noget hvisler,
Er det Floden hist, som risler
I det gyldne Land?

Jeg maa frem, kan ej staa stille;
Træt og saaret frem at ile
Gaar dog ej saa let,
Lang og trang er Prøvetiden,
Dog mod evig Hvile liden.
Fader, jeg er træt!

Fader, jeg er træt og mødig,
Dog paa Vejen vil jeg nødig
Trængsler gaa forbi.
Giv mig Kræfter til at følge
Jesus gennem Ørk og Bølge,
Fader, hjem til dig!

Fader, Tak for hvad du sender,
Alt jeg faar af dine Hænder,

Du mig fører ret.

O, men Fader, lidt jeg lukker
Øjne vaade, kan blot sukke:

Fader, jeg er træt. —

Træt jeg folder mine Hænder,
Og min Gerning her sig ender —
Taaren tørres skal,
Lad mig da med Jesus træde
Haand i Haand til salig Glæde
Gennem Dødens Dal.

Da skal mine Fødder stande
Lyk'lig over Vej og Vande
I den gyldne Stad.
O, hvor vil jeg mig forundre,
Synge blandt de mange Hundred.
„Pris, Halleluja“!

Fader, dejlig skal min Krone
Smykke mig, naar for din Trone
Jeg skal staa hvidklædt,
Palmegren i Haanden bære,
Altid bo blandt Venner kære —,
Aldrig blive træt.

Mrs. G. B. Christiansen,
Brush, Colo.

DET ER DIN EGEN SKYLD

Naar der gror Kulde om os, fristes vi let til at lægge Skylden paa de andre, i Stedet for at søge den hos os selv. Vi ligner Manden, som engang kom til Kristen Kold og klagede over den aandelige Død, der rugede over hans Egn. Ja, selv Kærligheden mellem ham og hans Hustru var mere død end levende. Da Manden var færdig med at fortælle, sagde Kold stille: „Det er altsammen din Skyld, Hans Bentzen!“ Og saa formanede han ham til altid at gribe først i sin egen Barm.

I Stedet for at klage over de andres Kulde er det bedre selv at begynde at sprede Varme om sig. Og det er en lukrativ Forretning. Thi „hvis du giver noget bort, saa har du gerne mindre selv; men det morsomme er, at for hvert Smil, du giver bort, faar du flere. Du beholder dit eget og faar samtidig en hel Del andre Mennesker til ogsaa at have et.“ (Roland E. Philipps.)

Tillid avler ny Tillid. Og i Tillidens Jordbund gror alt godt frem. Smaablomster aabner sig for Lyset. Du faar Lov til at se, hvordan det gode vinder frem og luner Luften om dig.

VERDEN OG MIG

Jeg skøtter ikke engang om, at Verden elsker mig: thi holder den af mig, saa finder den vist meget hos mig, som ligner den. Det vilde jeg nødtigt. Ja, det skader mig meget, dersom Verden synes om mig. Thi hvad der behagede den, kan ikke behage Gud. Verdens Venskab er Guds Fjendskab. Men hvad er nu bedst, at behage Gud eller behage Mennesker? Jeg holder mig til det første. Det nytter kun lidt at behage Verden. Thi hvad kan den give, som selv er fattig? Hvor intet er, har Kejseren tabt sin Ret. Hvad Verden har er ikke dens Ejendom, men min Guds Ejendom. — H. Müller.

EN KRISTENS HJERTESUK

Maatte jeg kun altid bygge
Trygt paa Jesus, Livets Træ!
Altid under Korsets Skygge
Finde hvile, Ly og Læ!
Altid med et frejdigt Mod
Lægge ned ved Korsets Fod
Al min Synd og al min Smerte,
Alt hvad tyngte vil mit Hjerte!

Maatte Troen styrke vinde
Ved hvert Trin, jeg vandrer frem!
Hjertet fast til Jesus binde,
Mens jeg stunder til mit Hjem!
Der hvor Naadens Sejerskrans
Skænkes ung i evig Glans,
Der hvor idel Fryd kun toner,
Hos min Frelser, min Forsoner!

Men mig Verden ofte lokked',
Fristed' med sin tomme Tant;
Ved min Fred saa tidt den rokked',
Og med stærke Baand mig bandt!
Ofte Troens dyre Skat
Hylles ind i dunkel Nat,
Mismods Taage Øjet blænder
Saa jeg ej min Frelser kender.

O, hvor ofte maa jeg sukke
Under Verdens Kors og Nød:
Kan du, Jesus, ikke lukke
Op for Trøsten ved din Død?
O hvor faa de Time er,
Hvor jeg ret er Jesus nær,
Og mig Aandens Tale raade
Med Guds Kærlighed og Naade!

Maatte jeg det aldrig glemme:
Jesus er min Broder kær!
Sted han har beredt mig hjemme,
Hvor han mig er evig nær.
Var det mig kun altid klart,
Jeg har og min Himmelfart!
Ej min Broder mig forlader —
Barn jeg er af Jesu Fader!

Hellig-Aand som Lyset tænder
I hver ærlig Kristens Bryst,
Vantro om til Troen vender,
Skænker Hvile, Fred og Trøst.
Led i Bønnens Liv mig ind,
Dan mit Hjerte og mit Sind,
Følg mig til min Vandring ender —
Og jeg hjem til Jesu vender!

Elise Bertelsen, Danebo, Eugene, Ore.

MENNESKESØNNEN

Af Pastor Lewis C. Larsen

(Niende Stykke sluttes)

Ak, Herre! Til hvem skulde vi gaa hen? Du har det evige Livs Ord. Du har lukket „Retfærdigheds Porte“ op for os. Vi er som vildfarne Faar. Vi ejer ikke Retfærdigheden, vi kan ikke gaa ind ad dem!

Der gik to Mennesker op til Templet for at bede. Den ene var en Tolder, der stod for sig selv yderst ude, og slog sig for sit Bryst og sagde: „Gud vær mig, en Synder, naadig.“ Denne gik retfærdiggjort hjem.

De kom med en elendig og fik ham omsider anbragt ved Jesu Fødder. Der laa han uden at sige et Ord, hjælpeløs. Da siger Jesus til ham: „Søn vær frimodig“. Ja gav ham et Ord mere værd end alt hvad man af denne Verden kan eje — et Ord der var i Stand til at sætte den plagede i Frihed.

Der kom en Kvinde, en Synderinde i Byen, da Jesus var til Maaltid i Farisæerens Hus. Hun stod bagved, græd og vædede hans Fødder med sine Taarer og tørrede dem med sit Haar. Til hende sagde Jesus: „Dine Synder ere forladte! Din Tro har frelst dig, gaa med Fred!“

Maa vi da ikke med Rette spørge: „Hvem er denne, som endog forlader Synder?“ Havde ikke alle disse opgivet Retfærdigheden? Har Mesteren selv opgivet Retfærdigheden? Spiser og drikker han ikke med Toldere og Syndere?

Ak, Herre, Til hvem skulde vi gaa hen, du har det evige Livs Ord. Aabner du for os Himmeriges Riges Herlighed og indbyder os til at komme, og lukker i saa ingen kan lukke op? Lukker du i saaledes, at du ogsaa derved lukker op? Men dersom Toldere og Skøger gaar forud ind i Guds Rige, hvorledes fuldkommes da al Retfærdighed?

Dersom nu disse, der ikke ejer Retfærdigheden bliver retfærdiggjorte, da maa det jo blive af „Guds Naade.“

Men Guds Naade gives, og den modtages ved Troen paa disse Ord: „Dine Synder ere dig forladte“; og hvor Syndernes Forladelse er, der er ogsaa Liv og Salighed; det er, der bor Guds Kærligheds Fylde.

Men hvor Guds Kærlighed virker i et Menneskehjerte, der maa dette Ord blive sandt: „Vi elske Gud, fordi han elskede os først.“ Og hvor Kærlighedens Samfund virker, der fødes i Hjertet Retfærdighedens hellige Krav.

Men hvor Retfærdighedens hellige Krav virker, er vi ikke længere under Loven. Afskaffer vi da Loven? Nej! Thi selve Jesu Bjergprædiken bliver for os Guds Kærligheds „Nye Testamente“ til sine Børn.

Men du og jeg, som har oplevet Guds Naades Rigdom, og lever i Gud Faders Kærlighed; vi vil ogsaa af Hjertet leve ham til Velbehag. Dersom vi da finder en anden Iov i vore Lemmer, der strider imod Kærlighedens Lov, og tager os fangen under Syndens Lov; da maa vi atter følges med hin Synderinde hen og græde ud vor Synds Bitterhed ved Jesu Fødder.

Det bliver en Smertens Gang, men det bliver ogsaa Sejrens Gang til Fornyselsen af hans Kærligheds Samfund.

Kære Frelser! Det bliver da i Frygt og Bæven; thi Gud er hellig; ogsaa jeg har paataget mig at være hellig i al min Omgængelse. Det bliver ogsaa i Hjertes Fryd; thi dybest inde gemmer jeg disse Ord af din Mund: „Dine Synder ere dig forladte.“

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Syvende Søndag efter Trinitatis. 7. Juli.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Rom. 6:19-23; Mark. 8:1-9.

Ny Tekstr. — Ap. Gr. 14:8-20; Matth. 10:24-31.

I ER BLEVNE GUDS TJENERE.

Man siger, at der er ca. 10 Millioner arbejdsløse i vort Land. Dog maa vi huske paa, at der er to Slags arbejdsløse: De der vil arbejde og de der ikke vil, undtagen hvad behager dem. Trist er det at være uden en Beskæftigelse og et Levebrød; thi omend der er en Slags officiel Barmhjertighed nu-om-Dage, saa rækker den ikke langt. Selv den kirkelige Broderkærlighed rækker tidt slet ikke hen hvor der ikke er noget at betale med. Og den bedste Broderhjælp er ikke at smide ham et Par Daler, hvorpaa findes det Mærke: Bliv mig saa fra Livet! men at hjælpe ham til en Job, et Livserhverv, hvoraf han og hans kan leve. Thi der er Arbejde nok for alle, dersom ingen vilde vorde rige paa andres Bekostning. En Kristens Stilling er skildret i vor gl. Epistels Ord: „Men nu, da I ere blevne frigjorte fra Synden og ere blevne Guds Tjenere, have I eders Frugt til Helliggørelse og som Enden derpaa et evigt Liv. Thi Syndens Sold er Død, men Guds Naadegave er et evigt Liv i Kristus Jesus, vor Herre.“ Altsaa, de der tjener Guds Retfærdighed, faar baade Løn og Arv, — Helliggørelse her og evigt Liv hisset. Hvad havde I, da I vare Syndens Tjenere? spørger Apostelen. Skam her og Død hisset! Kan Gud saa derved klare Brødspørgsmaalet? Ja, gennem os med det helliggjorte Sind. Ev. fortæller om de 4000, der tøvde hos Jesus tre Dage i en Ørken uden Mad og han ynkedes inderligt over dem. De kunde ikke naa hjem uden styrkende Føde. „Hvorfra skal vi møtte dem her?“ spurgte Herren Disciplene. Men tilføjer hurtigt: „Hvor mange Brød har I?“ Blot syv og nogle Smaafisk. Han tog det, og med hans Velsignelse blev der nok til alle; selv Giverne fik syv Kurve fulde tilbage som Løn. Det er vor sværeste Prøve at tage Gud paa Ordet i Brødspørgsmaalet. Men ogsaa der betaler det sig at være Guds Tjener. Maa han ret faa Lov at frugtbar gøre os med sin Retfærdighed!

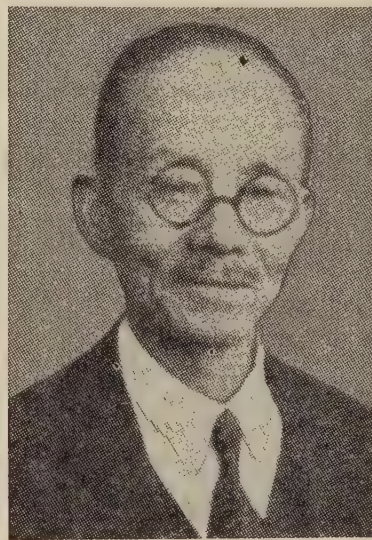
Fra vor Kirkemark

Under vor Luther League Lederes Møde i Minneapolis under Aarsmødet, viste Indtægterne at man havde Overskud baade i Hovedkassen og Inadomifondet, saa man kunde skænke et Højtalesystem til den Drengeskole i Japan, som Dr. Inadomi bestyrer (han var jo Æresgæst under Mødet) samt bidrage \$50 til Ungdomsbladets Redaktør for ekstra Udgifter til Bladets (der er Del af „Ansgar Lutheran“) Udstyr. Pastor Emil Pedersen fik Hvervet at lede Læsekredsen, og Pastor Paul G. Rasmussen at redigere Julebogen „Christmas Chimes“ 1941. Som før nævnt, valgtes Pastor Niels B. Hansen som sin ældre Broders Efterfølger i Formandseembedet, da denne efter ca. 20 Aars Ungdomsarbejde ønskede sig fritaget.

Nord Dakota Kreds Ungdomsforeninger vil faa Besøg af Pastor og Redaktør Edwin Petrussen, som er Forbundets Rejsetaler, ifølge Datoer som følger:

July 15	Brorson,	Sidney, Mont.
July 16	Pella,	Sidney, Mont.
July 17	Eben Ezer,	Froid, Mont.
July 18	Emmaus,	Coleridge, Mont.
July 19	Danville Luth.	Westby, Mont.
July 21	Bethlehem,	Bowbells, No. Dak.
July 21	Eben Ezer,	Flaxton, No. Dak.
July 21	Trinity,	Kenmare, No. Dak.
July 22	Zion,	Norma, No. Dak.
July 23	Our Savior's,	Kenmare, No. Dak.
July 24	Luverne Luth.,	Luverne, No. Dak.

May God bless Rev. Petrusson's visits among us!

Pastor Tsunekichi Yonemura. I vort engelske Blad denne Uge er optaget en Artikel af Pastor Winther fra Japanmissionens Blad om den nylig afdøde japanske Medarbejder, hans gamle Ven, Pastor T. Yonemura. Da vi bragte her i Bladet en Omtale af samme, men saynede et up-to-date Billede bringer vi ovenstaaende, som sikkert giver et godt Mindeindtryk af den flinke Herrens Tjener, han var, ogsaa for vort Samfund.

Pastor P. J. Vammen, Præst ved Bethania Menighed i Ruskin, Neb. har sagt Ja til et Kald fra vor Menighed i West Branch, Iowa og agter at flytte hen i September.

Som vi husker fra en tidligere Meddelelse, flytter Pastor Erlander til Webster Groves, Mo.

Præster og Menigheder i Illinois Kreds bedes lægge Mærke til følgende Henstilling fra eders Kredsformand C. Justesen angaaende Missionen i Detroit: Dersom dette Arbejde skal fortsætte, maa vi give det vor udelte Støtte. Ingen Mission kan trives med et stadigt Spørgsmaalstegn hængende over den. Skal vi vedblive, vil det betyde forøget Udgift dette Aar. Skal vi yde vor Missionspræst rimelig Støtte, saa maa Kredsen yde til Detroit Missionen mindst \$60 per Maaned. Under vor nuværende Orden modtager vi ikke Penge nok til at møde saadan Udgift. Derfor anbefaler vi til vore Præster og Delegater, at overveje Muligheden af at indføre i vor Kreds et Budget baseret paa konfirmeret Medlemsantal i hver Menighed. Budgettets Størrelse vil naturligvis afhænge af den Sum som Kredsmødet bestemmer at anvende til Opholdet af Kredsens Opgaver gennem Aaret. Der er ogsaa fremsat Krav paa en Menighedsarbejder i en af vore Missionsmenigheder, hvilket vil medføre en Udgift paa ca. \$30-40 per Maaned. Kan vi opholde disse Projekter? Overvej dette. Vær saa venlig at komme til Mødet forberedt paa at tilkendegive eders Mening i saa Henseende og stemme klogeligt enten en Vej eller anden.

Venligst henstillet

C. Justesen, Form.

Otto Nielsen, Sekr.

Axel Petrussen, Kass.

Illinois Kreds afholder sit aarlige Møde d. 8—11. Aug. i Edmore, Mich. **Iowa Kreds** afholder sit aarlige Møde d. 29. Aug.—1. Sept. i Audubon, Ia. **Nebraska Kreds** afholder sit Aarsmøde d. 22.—25. Aug. i Brush, Colo. **Vest Canada Kreds** afholder sit Aarsmøde d. 4.—7. Juli i Standard, Alta. **Atlantic Kreds** afholder sit aarlige Møde 29. Aug.—2. Sept. i Laurens, N. Y. Vi mangler endnu Oplysning fra de andre Kreds.

Bibellejren Camp Sheldon, ved Columbus, Nebr. vil være aaben 21—26 Juli, meddeler Pastor Austin M. Peterson, Omaha, der er Komiteens Formand. Da vor Nebraska Kreds har i flere Aar deltaget i denne Lejr, men i Aar har sin egen paa Nysted Højskole ved Dannebrog d. 29. Juli—4. Aug., vil det dog interessere nogle at vide denne Dato. Den er betegnet som en American Lutheran Conference Camp, hvoraf vort Samfund er Medlem. Dr. J. A. Dell og Past. Reuben Anderson er Lederne; Prisen \$6.50. 20% Rabat tilbydes Præster og deres Familier.

I Salems Kirke, Brooklyn, N. Y. afholdt Mandsforeningen en Danmarksaften d. 16. Juni, hvis Hovedbestanddel var en Danmarksfilm og nogle Musiknumre af Carl og Merla Bruun og Pastor og Mrs. Videbeck. Derefter Bæspisning. Tirsdagen i Forvejen havde Menighedsraadet et Møde, ved hvilket Kirkens mulige Flytning var oppe til Forhandling.

Stort Bryllup. I San Francisco var der Lørdag d. 15de Juni et stort Bryllup i Ansgar Kirken, hvor Frk. Mae Christiansen, Datter af Martin Christiansen, blev viet til John Kishe, San Francisco, i Overværelse af ca. 350 Menesker. Kirken var pragtfuldt dekoreret med en Overdaadighed af Blomster, og den unge Brud saa meget smuk ud, da hun blev ført til Alteret af sin Fader. Brudens Søster, Grace Forthens, var Brudepige, Brudgommens Broder var „best man“, og Vielsen blev foretaget af Pastor

Vammen, der talte smukt til det unge Par. Brudens Broder, der har en smuk Stemme, sang flere Sange, bl. a. Schuberts „Ave Maria“.

—„Bien“.

Til Lykke! En Meddeler fra Los Angeles oplyser, at Peter Ebbesen, Hollywood, Calif. kunde Søndag den 9de Juni højtideligholde sin 80de Fødselsdag. Hans Niece, Adelaide Lassen, havde inviteret 60 Venner til „Open House“ Fødselsdagsfest i hans Hjem paa 906 N. Vista St. Henvend 55 Gæster gav Møde i Eftermiddagens Løb. Lækre Forfriskninger blev serveret. Hen paa Eftermiddagen holdt Pastor Jersild en Andagt, idet han læste og talte ud fra den 90de Psalme. Vor ærede Vens mangeaarige Tjeneste i Kirke og Kommune blev omtalt. Han har haft flere Tillidsposter baade i Kirke og det offentlige Liv. Han og Forældre var med i Pionærkirkens Grundlæggelse i Nebraska. Han var saaledes i vor gamle Kirkepatriark Dr. A. M. Andersens første Konfirmantklasse i Howard County i 1875. I Nebraska tjente han som Ejer og Redaktør af to Blade. Han har været County Treasurer i Howard County, Nebr. Han har ogsaa haft Embedsposter i Bethel Menighed i Los Angeles. For Tiden er han Menighedens „Luthersk Ugeblad“s Korrespondent. Men det bedste, der kan siges om Ebbesen er, at han er en ydmyg Efterfølger af vor Herre Jesus Kristus. Vi ønsker ham Herrens rige Velsignelse og endnu mange Fødselsdage. Han modtog mange Fødselsdags Hilsener, flere af hvilke var Telegrammer fra Venner i Østen.

Vi ønsker vor tro danske Skribent i Bethel Menighed hjertelig til Lykke med Opnaaelse af Kæmpernes Aarstal. Maa Gud fremdeles velsigne Dig, gamle Broder! Red.

Vor Menighed i Kansas City mister ved Bortrejse een af sine bedste Familier, idet E. C. Boyes flytter til St. Louis, Mo., hvor han har faaet Forfremmelse hos sit Firma. (Mr. og Mrs. Boye blev viiede i vor Kirke i K. C. for 23 Aar siden, og der har de og deres to Børn haft deres aandelige Hjem siden. Mr. Boye er for Tiden Menighedens Formand, samt Formand for Byggekomiteen, saa man vil forstaa at deres Bortrejse er ret følelig for den ikke saa ret store Menighed.

Gamle Pastor C. Wilhelmsen er atter paa Farten i Sommer. Han var jo til Aarsmødet i Minneapolis og besøgte derefter Sønnen i Racine m.fl. Sin gamle Menighed i Kansas City besøgte han baade paa Hen- og Hjemrejsen til Fresno, Calif.

Her i Blair fejrer Menigheden 4. Juli Festen paa Dana College Campus. Denne er sikkert den smukkeste Plet i hele Egnen. Om Eftermiddagen er der forskellig Underholdning, derefter Picnic Lunch og om Aftenen et større patriotisk Program, hvori almindelig Kommunitetssang saavel som Specielnumre finder Sted. Pastor H. Jørgensen vil tale og Højskolens Musikkorps vil spille. Egnens Folk er indbudt.

Søren Jensen Familien, der er en af de talrigeste paa Egnen, havde Reunion forrige Søndag ude i den smukke Svømmebasin Park her i Blair. Ca. 150 Medlemmer af denne danske Familie deltog. Søren Jensen var Pionær her paa Egnen og Fader til nu afdøde Postmester og Auktioneer J. P. Jensen, der i sin Tid boede paa Ejendommen, hvor Dana's Idrætsmark er nu.

Dødsfald. En af Emaus Menigheds, Racine, ældre Med-

lemmer, **J. P. Thompson**, 1556 Taylor St., er afgaaet ved Døden d. 24. Juni og blev begravet i Neenah, Wis., hvor hans Hustru ogsaa hviler. Han var født i Gadbjerg, Danmark, d. 5. Juni 1857 og blev altsaa 83 Aar gammel. Med ham mister L. U. atter een af sine tro Læsere.

Pastor N. P. Sørensen's Hustru er hans Datter og deres Adresse er 1834 Taylor Ave., Racine, Wis.

I Shawnee Missionen, tilhørende vor Menighed i Kansas City, døde d. 4. Juni een af dens trofaste Støtter, nemlig **Thomas Schultz**, efter et længere smertefuldt Sygdeleje. Afdøde var født i Slesvig d. 2. Feb. 1857 og har boet i Nærheden af Kansas City siden 1880, — de sidste 15 Aar i Shawnee. Hans Hustru døde for et Par Aar siden. For et Aars Tid siden, før han maatte paa et Hospital, overgav han Kirkens Værgeraad \$500, hvoraf hans Begravelsesomkostninger m.m. skulde betales, men Resten skulde gaa til Byggefondet.

Pastor Fred Jacobsen indsattes som Præst for Nazareth Menighed i Marcus og Gethsemane Menighed i Oyens, Søndag d. 30de Juni af Kredssekretær Laurits Pedersen, Harlan.

Pastor Ervin Bondo graduerede fra Wisconsin Statsuniversitet med M.A. Graden den 17. Juni. Han blev ægteviet til Palma Nelson af Brooklyn, Wis. den 24. Juni. Hans Fader, Pastor H. W. Bondo, viede dem i St. Johannes Kirke i Oregon, hvor han er Præst. Derpaa var der Fest i Brudens Hjem. Blandt de tilstedeværende foruden Brudens Moder og Brudens Søkende, samt Brudgommens Forældre og Brudgommens Søstre og Svoger, og andre af de to Familier, var følgende: Pastor Becker, Præst for American Lutheran Church i Madison, Dr. M. Wee, Præst for Bethel Luthersk Kirke i Madison, samt Pastor Emil Pedersen, Farmington, Minn., som sang flere Sange i Kirken og Hjemmet. Menigheden i Oregon holdt Fest for Brudeparet med Banket i Oregon High School Søndag Aften d. 30de Juni.

Vor Kirke i Brooklyn, N. Y., samt Missionshjemmet paa Prospect Ave. skal rives ned. Salems Menighedsraad har faaet Meddelelse, at Byen gennem Supreme Court har overtaget Ejendommen fra 1. Juli at regne. Man gav kun 2 Ugers Frist. Aarsag angives ikke. (Efter „Nordlyset“.)

Fra vort Søstersamfund

Fra Aarsmødet i Cedar Falls. Mødet siges at være et af de største i Samfundets Historie; der var 100 Stemmeberettigede ved Aabningsmødet, og Torsdag (d. 19de) var der 145 med flere i Vente. Ca. en Fjerdedel var Præster. Desuden kom mange Gæster.

Pastor Johannes Knudsen blev valgt som Ordstyrer og M. Mikkelsen som Mødets Sekretær. Alle Forretningsmøder og Bibeltimer blev afholdt i den store Riverside Park; hvor Sproget var mest engelsk. Derimod ved andre Møder og Gudstjenester i Bethlehemskirken var det mest dansk. Dette gælder i Særdeleshed Aftenmøderne. Formanden holdt Aabningstalen.

Pastor Eilers Nielsen, der betjener Mgh. i Denmark, Kansas, blev optaget i Samfundet; han kom fra den engelske United Lutheran Church.

Et Forslag fra Atlantic Kredsen om aarligt Fællesmøde mellem Samfundsstyrelsen og Kredsformændene blev vedtaget.

Et Forslag fra St. Stefans Mgh., Chicago, angaaende Præsternes faste Bidrag til Pensionskassen, blev vedtaget; det gaar ud paa, at de betaler af deres Lønning $\frac{1}{2}\%$ af de første \$800, 1% af de næste \$400, 2% af det de faar over \$1200 i fast Løn.

Et Forslag fra Mgh. i Racine, der gik ud paa at bestemme nærmere hvad der skal forstås ved Udtrykket „bidragydende Medlem“ blev henlagt til næste Aarsmøde; en Komite blev sat til at overveje baade dette og andre lignende statistiske Medlemsbegreber og komme med Forslag.

Man besluttede at oprette en frit Laanefond for Studenter paa Grand View Skolen. En Mand havde tilbudt \$500 mod at andre saa ydede \$1500.

Næste Aarsmøde vil blive afholdt i Troy, New York.

Valgudfaldet viste, at Pastor Alfred Jensen genvalgtes til Formand og Pastor Dixen til Redaktør af Kirkelig Samler, der nu er en Del af det privatejede Blad „Dannevirke“, Holst Printing Co., Cedar Falls. Som Lægmedlem af Styrelsen valgtes Herluf Hansen, Clinton, Ia., da C. Korsgaard ikke ønskede Genvalg. Pastor Holger Strandkov valgtes til Redaktør af det engelske Organ „Lutheran Tidings“, da C. Stub ønskede Fritagelse.

Kredsformændenes Indberetninger lyder i Almindelighed optimistiske. Eet Tilfælde lægger vi særlig Mærke til; det er fra Atlantic Kredsen, hvor Pastor Sven Baden beretter om sin Missionsvirksomhed blandt Landsmænd i New Haven, Conn. Der er en ældre Kvindeforening paa ca. 70 Medlemmer og til de af denne arrangerede Gudstjenester paa Dansk kommer der ca. 150-175 Mennesker. Ang. Iowa Kreds siger Pastor Svend Kjær bl. a., at han efter Samfundsformandens Opfordring havde besøgt Mgh. i Moorhead, med det Formaal, at undersøge Mulighed for Samarbejde mellem de to danske Mghr. der; men han mener ikke, at det kan lade sig gøre. Derfor bør deres Mgh. have en bosiddende Præst ligesom førhen.

I denne Forbindelse lægger vi Mærke til hvad Formanden siger i sin Indberetning: „**Samarbejdet med Den forenede Kirke**, der lovordnedes sidste Aar, har ikke endnu baaet store Frugter. Der har været forsøgt paa en Række Steder: Hutchinson, Detroit, Flaxton, Moorhead, Cordova og Rosenborg. Paa de fleste af disse Steder blev der givet rent Afslag fra begge Sider. Dog er dermed ikke lukket af for fremtidige Forsøg. Nu er Døren aabnet og den vil blive ved med at staa aaben. Det er heller ikke umuligt, at der i nær Fremtid vil være noget at meddele fra enkelte af disse Steder, som er næynt. Det er i hvert Fald ikke i disse Tilfælde Præsterne, som bærer Skyld for ikke at ville samarbejde; det er Menighedernes egne Folk, eller en Del af dem. Der bliver maaske nok ikke større Fremskridt før vedkommende Mghr. faar Besøg af Ledere indenfor begge Samfund, som vil tale med dem om det heldige i at forene sig for at holde Præst i Stedet for at lade Menighederne dø.“

I Gayville, S. D., som betjenes af Pastor Harris Jespersen i Viborg, er man i Færd med at ombygge Kirken samt flytte den over Vejen. De fleste af de \$2000, det koster, blev tegnet og indbetalt samme Dag Rekonstruktionen vedtoges. (Man maa vide, at dette er i de udtørrede Egne.)

I Tyler, Minn. har man efter 50 Aars fortsat dansk-engelsk Hverdagsskole maattet indstille denne saavidt, at fra at være Helaarsskole bliver der nu kun Sommerskole. (Mon ikke denne er den sidste af saadanne i Landet?)

Historiske Bidrag

ET LILLE BIDRAG TIL DANSK LUTHERSK KIRKEHISTORIE I SOUTH DAKOTA

Skrevet i sin Tid af Pastor C. Falck
efter Opfordring fra Vedrørende.

(Fortsat fra sidste Nummer)

Ifølge Brudstykke af et Brev til Udvalget i Danmark fra Pastor Th. Helveg, anført i samme Blad som Sk. Hansens Beretning, var denne vistnok sendt op til Dakota for at faa Rede paa, hvorledes Betjeningen af Mortensens Virkekreds bedst kunde ordnes efter hans Bortrejse. Sk. Hansen foreslog, at der skulde sendes tre Mænd derop. Der kom kun to. Men nu (1936) er der fire Præstekald, og to, maaske flere, Annekspladser, som betjenes af dansk-lutherske Præster, hvor Mortensen i sin Tid stod ene. De to Præster, som blev Pastor J. M. Mortensens Efterfølgere, var Pastor P. L. C. Hansen og Nedskriveren af disse Linier. Hansen fik de 6 Pladser, nemlig Swan Lake (2 Steder), Beresford, Bethlehems Menighed i Clay Co., Centerville og Silver Lake, alle i S. Dakota. Pastor Kr. Anker skriver i sin „Udsigt over Arbejdsmarken i Aaret 1885“ (se „Kirkelig Samler“ 1886 pp. 121): „Om Sommeren afholdes Gudstjeneste i alle Kredse regelmæssigt hveranden Uge. Om Vinteren kun hver tredje i de sidstnævnte Kredse, derfor oftere i Swan Lake. I Swan Lakes østlige Kreds er der bygget en ny Præstebolig. I Beresford har de købt et Skolehus til Forsamlingshus, og i Kredsen ved „Silver Lake“ har der været holdt dansk Hverdagsskole ca. 2 Maaneder for ca. 20 Børn.“ Jeg kom til at virke i Yankton, Lake Port, Gayville i Dakota og i Homer, Nebr. og i Sioux City og Sergeants Bluff, Ia.

Pastor P. L. C. Hansen var født paa Fyn, Danmark, d. 29. April, 1854. Han var Friskolelærer i Danmark, vistnok ogsaa paa Fyn. Siden kom han paa Askov udvidede Højskole, Jylland, for at uddannes til Præstegerningen herovre. Der studerede han sammen med de senere Præster H. C. Strandkov, Skands Hansen, K. C. Bodholdt, Rasmus Nielsen og mig selv. Foruden ovennævnte studerede Hansen en Tid sammen med Kr. Anker, som vistnok kendte Hansen fra Fyn og mellem dem bestod et intimt Venskab, saa da Hansen kom herover 1882, blev han Ankers Eftermand i St. Stefans og St. Michaels Menigheder i Chicago, og ordineret under den Danske Kirkes Aarsmøde i Elk Horn d. 24. September 1882, samme Dag, som J. M. Mortensen, hvis Efterfølger i Dakota han skulde blive. P. L. C. Hansen fandt sin første Brud i Chicago, som trofast delte Pioneerlivets Besværligheder med ham oppe i Dakota. Hun var en begavet Kvinde og vist en god Støtte for Hansen til sin Død under hans Virksomhed i Elk Horn, hvor hendes Støv er stedt til Hvile. Oppe i Dakota fødtes deres første Barn eller Børn. Medens Mortensen samlede sig en lille Formue deroppe, var det smaa Kaar for Hansens. Naa, ligemeget slaar jo ikke lige godt til for alle. Dog maa man jo huske paa, at det kostede mere for Hansen at leve, end det kostede for Mortensen. En Gang det kneb for Hansen, gik han hen til en Mand, som laante Penge ud, og vilde laane nogle paa sine Bøger. „Can I borrow some money on my box?“ spurgte Hansen. Vi vare jo ikke saa stive i det Engelske i de Dage.

Huset de boede i der ved Swan Lake, var kun lille og saa skrøbeligt ud. Som ovenfor nævnt, fik de en ny Præstebolig i 1885. Den skulde tjene baade til Beboelses Lejlighed, og i et stort Værelse, til Gudstjeneste. Ved Indvielsen var Præsterne Anker, Clemen Jensen og jeg tilstede. Vi holdt da Møder med det samme i nogle af de andre Kredse.

Der var flere fra Yankton med til Møderne og vi sad i samme Vogn. Saa var der een, som sagde: „Anker er stor“ og en anden: „Anker er dyb“. Ikke saa daarlig en Opsamling af en af vor Dansk Lutherske Kirkes betydeligste og mest indflydelsesrige Mænd. Det var vist ved samme Møder, at følgende pudsige Ordskifte fandt Sted. En Kone fra en af Hansens Pladser sagde: „Jeg lider saa godt vor Præst, for han holder en god lang Prædiken.“ En fra een af mine Pladser svarede: „Jeg lider bedre vor Præst, for han holder gerne korte Prædikener“. Nu, hver nyder, som han nemmer.

Blandt de trofaste Menighedsmedlemmer i østre Swan Lake var J. P. Danielsen, som boede i et Jordhus sammen med sine gamle Forældre. Han blev siden gift med Miss Marie Andersen, som kom fra Pastor A. S. Nielsens Menighed i Chicago op til Yankton i min Tid der. Hun holdt en Tid dansk Børneskole i Gayville, før hun blev gift med Jens Danielsen. Hendes Støv hviler paa Kirkegaarden ved den gamle danske Kirke udenfor Viborg. I Vest Swan Lake var der ogsaa en Familie ved Navn Danielsen. De havde to Døtre, Anna og Mette, der tjente i Yankton. Mette kom siden til at tjene i Den danske Kirkes Børnehjem i Chicago og blev derefter gift med forlængst afdøde Pastor Torbensen i Moorhead, Ia. Anna blev gift med en Farmer, vist paa Viborg, Egnen, hvor jeg traf hende igen 1914. I Pastor P. L. C. Hansens første Hus opholdt sig en Tid Miss Kristine Hansen, Datter af afdøde Kunstmaler Hansen, som var med til at dekorere Kapitoliet i Des Moines, og Søster til den bekendte „Alfalfa Hansen“. Hun holdt dansk Børneskole et Stykke Vej fra Beresford, rimeligvis i „Silver Lake“, som nævnes i Pastor Ankers Indberetning. Siden kom hun til Yankton og Elk Horn, hvor hun blev gift med Mr. Jens Rasmussen, en af Grundlæggerne af Kolonien Standard i Alberta, Canada. „Vi drager derop“, sagde Mrs. Rasmussen til mig, „for at vort Folk der kan blive samlede til en Menighed“.

Hansens og min Arbejdsmark var i den Tid den fjerneste i Nordvest af Den danske Kirkes Virksomheder. Langt fra Nabopræster og Studerekammerater fra Danmark, forholdsvis Nykommere her i Landet, besøgte vi af og til hinanden til fælles Glæde og Opmuntring. Som ovenfor nævnt, var der en Del sekterisk Virksomhed paa Hansens Arbejdsmark. Disse havde indbudt til et større Møde en Gang, jeg besøgte ham. Vi tog derhen og satte os oppe paa en Balkon. Hansen blev vistnok opfordret til at sige noget. Men han rejste sig blot op og fremsagde den Apostoliske Trosbekendelse. Siden kom vi i Samtale med en af Sekternes ledende Mænd. Saa længe Samtalen kun var mellem Manden og Hansen, gik det nogenlunde, for Hansen havde en egen vindende Maade at udtale sig paa. Men da saa jeg kom med nogle skarpe Bemærkninger om Sekterne, blev de jo ikke saa vel optagne. Hansen og jeg byttede ogsaa en Gang Prædikestole, han talte i mine Kredse og jeg i hans. Han kom da ogsaa til Gayville, hvor hans vindende Væsen gjorde et

saa godt Indtryk paa Folk, at de lovede at køre noget Brænde en Del af Vejen fra Missouridalen op til det paa Træ fattige Højland ved Swan Lake. „Saadan en Præst skulde vi have“, var der een som sagde. En Original dernede, noget af en „grov“ Fyr, svarede: „Naar vi havde haft ham et halvt Aars Tid, fik Piben nok en anden Lyd.“

Pastor Kr. Anker var en Mester i at holde bibelhistoriske Foredrag. Hansen var en dygtig Lærling af ham i den Henseende. Engang vi havde Møde i en af Hansens Kredse i et Hus, efter et saadant Foredrag, sagde Manden i Huset til mig: „Hansen vil faa stor Indflydelse en Gang.“ Og det fik han. Han blev Præst i et Par af vore største Menigheder, tog dygtig Del i „Kirkekampen“, blev Formand for „Missionsforeningen“ og atter for den nyantererede Dansk Ev. Luth. Kirke i Nord Amerika. Han tog ledende Del i Dannelsen af „Den forenede Kirke“ grundede Kolonien i Eugene, Ore., var første dansk Missionspræst i San Francisco, Calif., hvor han fik bygget den smukke Ansgar Kirke, den eneste danske i den store Havneby. Siden havde han et Par mindre Kald, og kom saa atter til Californien, og forsøgte Jordbrug ved Turlock. Her blev han syg og kom saa til Eben-Ezer, Brush, Colo., hvor hans Støv nu hviler ved Siden af hans anden Hustrus. Medens Hansen var i Dakota, blev han nærmest Indre Missions Mand, og blev det ved at læse en af Vilh. Becks Postiller. Som der er to Meninger om alle Præster, var der jo ogsaa om Hansen i Dakota. Men, naar han mødte en Modstander, rakte han Haanden ud og saa paa ham med sit store, glade Smil og de klare venlige Øjne, saa kunde Modstanden ikke staa sig.

Cordova, Nebr., Juni 1936.

Chr. Falck.

Anhang til Pastor Falcks Dansk Luthersk Kirke-historie vedrørende Viborg Egnen, S. D.

I det store Værk om „Danske i Amerika“, til hvilket ovennævnte Artikel gentagne Gange refererer, findes i andet Bind (hvoraf kun en Del udkom før Udgiverne, C. Rasmussen, Mpls., saa sig nødsaget til at opgive Fuldenelsen. NB: Første Bd., tilligemed det udkomne af andet, kan endnu faas hos D.L.P.House), en Artikel af en M. Sørensen om Viborg og Irene. Han skriver bl. a. — Først i 70erne begyndte Danskerne at komme herud. De nedsatte sig i Nærheden af Swan Lake, vest for Viborg, og der voksede efterhaanden frem en lille By af dette Navn. En Tidlang var Swan Lake endogsaa Countysæde. Da saa Great Northern anlagde sin Bane fra Sioux Falls til Yankton, fremstod Viborg og Irene og de øvrige Byer; og som det er gaaet saa mange Byer, der er fremstaaede før Jernbanen kom til den Egn, saaledes gik det Swan Lake: Den er forsvunden fra Jordens Overflade og er nu kun en Saga. Den danske Koloni var kendt lokalt som Daneville. Nu spreder den sig over et Areal ca. 40 x 35 Mil. Ca. 2500 Landsmænd bor der.

I Kampen for det timelige har de Danske heller ikke glemt det aandelige. Meget tidlig fik man Præster til at besøge sig. Senere dannedes der Menighed og byggedes Kirke — jeg maa sige Kirker; thi her, som næsten alle vegne, har man haft Strid og Splittelse. Sekterne har saaet Tvedragtens Udsæd til ubodelig Skade for Menighedslivets sunde Udvikling.

Derpaa omtales eller henfortælles to der paa Egnen bekendte danske Pioneerers Livskarrierer — nemlig Land- og Kvægkongen Peter Aggergaard og Smeden Jørgen Jørgensen.

Angaaende den danske Kirkes Mission der, som altsaa hører til en af de ældste i Landet, har et historisk Minde-skrift, som Pastor Harris Jespersen, Præst ved Vor Frel-sers danske Kirke i Viborg (D. d. Kirke) udgav i 1936, nogle Bemærkninger at tilføje. De første Danskere, som bosatte sig paa Egnen, ankom fra Racine ca. 1871. De var mest Baptister eller Adventister. I 1874 ankom saa ovennævnte J. Jørgensen og flere unge Mænd fra Chica-go. To Aar senere paa givet Anledning kom Pastor Hans Z. Hvid, en Nordmand af den Norsk-danske Konference, og da Præst i Luverne, Minn., paa Besøg; ved hans Hjælp blev en Menighed organiseret og Kald udstedt til Kand. theol. N. A. Kleven fra Augsburg Seminarium. Da han var gift, skred man til Bygning af en Præstebolig, der opfø-rtes under store Vanskeligheder, da man maatte hente Tømmeret fra Yankton, 35 Mil borte, med Oksebefordring. Men den unge Præst og Menighed samarbejdede godt i to Aar. Saa kom en ny norsk Præst, H. Opsal, der var anderledes i Optræden, især overfor den grundtvigske Opfattelse, som flere af Folkene yndede fra Fædrelandet. Tillige var Præsten bosat i Yankton. Danskerne saa sig om efter mere hjemligt Brød.

I Foraaret 1879 kom to Præster, Lars Hansen og Jens Petersen, fra Den danske Kirke paa Visit i Swan Lake Egnen. Pastor Opsal nægtede disse at benytte den lejede Kirke, som saa medførte hans Opsigelse. Derved var det, at man fik fat paa Danskeren J. M. Mortensen, som stude-rede ved Augsburg. Ogsaa han boede i Yankton, hvorfra han i nidkær Missionsiver besøgte Landsmænd i Omegnen og oparbejdede flere Menigheder — rettere Prædikeplads-er. Han var kun lille af Vækst, havde et daarligt Helbred, men besad en grænseløs Energi for Virksomhed. Om Vin-teren kom han ofte de 35 Mil til Swan Lake, og gik hvor Kørsel var umulig. Han samlede gerne en stor Flok Til-hørere, men faa var istand til at yde ham noget Vederlag. Men da han var Søn af velstaaende Folk i Danmark (Pas-tor Falck har en anden Oplysning) fik han en Sum Penge tilsendt hjemmefra, for hvilke han købte en Farm ved Swan Lake. For dette blev han alvorlig kritiseret af Folk i Den danske Kirke, saavidt endog at en Skands Hansen blev sendt ud for at undersøge Sagen. Herover blev Pas-tor Mortensen saa nedtrykt, at han resignerede og rejste tilbage til Danmark. Der var imidlertid god Vækst i Me-nigheden og ti Acres Land blev købt af Mr. J. P. Daniel-sen, som derpaa skænkede to Acres paa modsat Side af Vejen til en Kirkegaard. Her blev saa i Pastor P. L. C. Hansens Tid bygget Præstebolig. Hansen var der kun tre Aar. Efter ham kom Pastor P. Jensen dertil og under hans dygtige Ledelse fik man en Kirke opført (den gamle Kirke ude paa Kirkegaarden), som blev indviet af Pastor Anker i September 1888. Pastor Jensen indlagde seks Aars ihærdigt Arbejde paa Egnen; fik Kirker opførte i Denmark, Erwin, Sioux City, og Spring Valley, otte Mil vest for Hjemkirken. Hans Efterfølger (J. Berggren) blev et ligesaa uheldigt Valg, som hint var heldigt. I kort Tid opstod Strid og Splid, saa Jensen skriver i sine „Min-der“, at denne Mands Opførsel i min elskede Menighed var en næsten utaalelig Skuffelse. I 1894 maatte Berg-gren forlade Virksomheden og som Følge deraf deltes den danske Kirkeflokk. Det var jo i Stridens Dage inden for Den danske Kirke. Den stærkere Del beholdt Kirke-ejendommen og kaldte Pastor P. P. Thisted fra „Blair-samfundet“, snart efter Den forenede danske Kirke, til

Den gamle danske Kirke ved Viborg, S.D.

Præst (1896); den mindre Flok blev betjent skiftevis af Præster fra Den danske Kirke og havde Møder omkring i Hjemmene indtil 1898, da Pastor F. M. Christensen blev kaldet med Haab om at faa dannet en grundtvigsksinde Menighed og bygget Kirke. Men Christensen blev syg snart efter og bortrejste, saa ingen bosiddende Præst kom i den Gruppe før Pastor L. Henningsen ankom i 1905. Man fik saa organiseret Vor Frelzers Menighed og købt Præstehus i Byen. I hans Efterfølger R. J. Kristensens Tid købte denne Menighed en anden Præstebolig med Land til en Kirke, som opførtes i 1911 og den gamle Pastor P. Jensen fik den oplivende Glæde at indvie den. Efter ham fulgte Præsterne Evald Christensen, J. J. Leraager, Carl Rasmussen og Harris Jespersen. En Menighed ved Gayville har siden tilsluttet dette Kald. Den blev paa-begyndt i 1893 af stud. theol. Gudmund Grill, der efter sin Ordination i 1894 blev Blair Samfundets Missionspræst i S. Dakota og betjente tillige Menigheder i Yankton, Ethan og Turkey Valley. Han var der kun et Par Aar.

Efter Pastor Thisted's Fratrædelse i den gamle Bethania Menighed 1897 blev Pastor A. M. Andersen Præst der til 1904; dette var altsaa i Oprivelsesaarene og den grundtvigske Menigheds Organisation i Byen. Herefter skiftedes Præst ret hyppigt, men Arbejdet voksede. To nye Menigheder udsprang atter af den gamle i Pastor J. Søes Tid (1910-13), Maple Grove og Turkey Valley, og opførte hver sin Kirke, men beholdt samme Præsts Betjening. I hans Efterfølger, Pastor Th. N. Jersilds Tid byggede Modermenigheden en ny smuk Kirke i Viborg By og senere, i Pastor Hans Jersilds Tid (1924), solgtes Præstefarmen ude paa Landet og en ny rummelig Præstebolig blev opført ved Siden af Kirken.

I 1916 blev Kaldet delt, saaledes at to Menigheder tilhørte hvert. Pastor Th. Jersild forblev i Spring Valley—Turkey Valley Kaldet, hvor en ny Præstebolig ogsaa blev opført, og Pastor J. C. Christensen modtog Kald til By-menigheden og Maple Grove. Flere Præstekifter har fundet Sted siden, men ellers ikke andet. Af den første ringe Begyndelse er der nu tre Præstekald i Viborg Egne. Gud velsignede alligevel Missionen.

Angaaende Pastor Mortensen meddelte Pastor I. M.

Hansen her i Bladet 1936 at han blev Møllerejer paa Sydfyn, rimeligvis ifølge Ægteskab med Møllerdatteren. Senere flyttede de paa en større Gaard i Midtfyn og han drev samtidig Landhandel, der bragte ham Tab. Derfra rejste de til Jylland. Nu er begge døde. En Søn, Emanuel Mortensen, har boet i Øst Canada — Adr. Rt. 1, Malogash, N.S., ifølge Pastor Falek.

P.C.J.

Fortalt og oplevet

CHRISTIAN NIELSEN, GJØRDING, FORTÆLLER.

(Medlem af I.M.F. Bestyrelse)

Den djærve, vestjyske Tømmerhandler, Chr. Nielsen fra Gjording er kendt af praktisk talt alle Indremissionsvenner over det ganske Land.

Han er utvivlsomt ogsaa en af de mest fremragende Lægprædikanter i Danmark i Dag. Stout og mandig ser han ud, naar han staar der paa Talerstolen og taler kraftige Ord til Vækkelse og Omvendelse for gamle og unge. Han gaar op i det med en enestaaende Ildhu og Hjertevarme. De, der har hørt ham blot een Gang, glemmer ham næppe. Ikke mindst af de unge inden for KFUM og K er han afholdt og højt respekteret. Og de er mange, for hvem Tømmerhandler Nielsen fik afgørende Betydning i aandelig Henseende. Den 8. April fyldte han 60 Aar, og man havde i den Anledning anmodet ham om et Interview. Hvad ikke alle paa Forhaand vilde tro om denne friske og umiddelbare udpræget „virile“ Mand, der ikke er bange for at lade Skræp klinge, er, at han personligt er en tilbageholdende, beskeden og ydmyg Mand. Han ønsker ingen „Staahej“ om sin Person, og vil helst ikke „i Avisen“. Udtrykket „min Ringhed“ er for ham ikke et tomt Ord, men en Virkelighed, og det er ikke det daarligste, en Kristen kan sige om sig selv, naar man mener det ærligt, og det er sagt i dyb Alvor. Han ved, at han er et Redskab i en højeres Haand, naar han forkynder Evangeliet til Frelse for mange.

— **Fortæl lidt om Deres Ungdom, Deres egen Vækkelse og Omvendelse — hvem var det menneskelige Redskab hertil?**

— Den 8. April 1880 saa jeg for første Gang Lyset her paa denne Jord. Det var paa selveste Kong Christian d. IX's Fødselsdag. Det var et stort Held for mig, siger han med et muntret Smil, for ellers var jeg kommet til at hedde „Kresten“ efter min Bedstefader, men nu kom jeg til at hedde „Christian“, og det er da meget kønnere, og saa er det jo ligefrem kongeligt . . .

Da jeg var 4 Aar gammel, gik der en aandelig Vækkelse hen over Gjording Sogn. Denne Vækkelse greb ikke mig selv, dertil var jeg for lille; men den greb mine Forældre. Først min Moder og siden min Fader. De blev gennemrystede af en dyb Syndserkendelse, men fandt gennem en alvorlig Kamp Fred med Gud ved Jesu Kristi Kors, og da blev gammeldags Guds frygt afløst af levende Kristendom. Dette fik en stor Betydning for mig. Jeg kom nemlig til at vokse op i et Hjem, hvor Guds Ord var sat i Højsædet, hvor Bønnens hvide Due hver Dag blev sendt op til Guds Trone, og hvor de hellige, „Guds levende Børneflokk“ gik ind og ud og delte Livets Ord med mine

Forældre. Det var i Sandhed et lykkeligt Hjem at vokse op i, og jeg højagter og ærer og velsigner mine Forældres Minde . . .

— Alligevel kom der en trist Tid i min pureste Ungdom.

Denne Verdens Gud forblindede mit Øje. Jeg sprang over Forsagelsens Gærde og voldte min Moder Sorg ved al min ubændige Lystighed. Jeg troede i min Blindhed, at det var bedre at leve sit Liv langt borte fra Gud end hjemme hos Gud. Saadan gik det fra mit 14. til mit 21. Aar. Da kom jeg til Haslev Højskole. Der mødte jeg Guds Kald med en saadan Styrke, at jeg ikke kunde staa det imod. Jeg maatte ind i det store Opgør med Gud og sige et bævende og stammende Ja til min Frelser, og da blev min Moders Bøn hørt. Det var altsaa min Moders Bøn, Forstander Davidsens Paavirkning og Samværet med afgjorte kristne Højskolekammerater, der menneskelig talt hjalp mig i Gang med mit Kristenliv. Det var en velsignet Tid.

— Maa vi ogsaa høre lidt om Deres Liv og Virke i Gjørding?

Han fortæller med ægte vestjysk Lune:

— Fra mit 7. til mit 12. Aar gik jeg i Fladssbjerg Skole. Det var en lille beskeden Skole i Gjørding Sogn med en Lærer og en Lærerinde til ca. 100 Børn. Fra mit 12. til 14. Aar gik jeg i Ribe Latinskole. Saa kom jeg hjem i min Moders Trælasterforretning. Der fik jeg rigtig lært at bestille noget, og det er sandelig godt for en ung Mand. I 5 Aar gik jeg som Hest for en Trækvogn. Paa denne kørte vi alle vore Varer hjem fra Stationen: Tømmer, Brædder, Cement, Kalk og Kul.

Hvor har jeg tit været gal i Hovedet paa den Trækvogn. En Dag købte jeg uden min Moders og Forretningsbestyrerens Vidende en udlevet russisk Hest og spændte den for Trækvognen. Hesten kostede 34 Kr. Det gik ogsaa godt en lille Tid; men den vilde bide, og en Dag bed den mig lige ind i Ansigtet. Det gjorde væmmelig ondt, og saa solgte jeg den for 11 Kr. og et gammelt Ur, og saa gik jeg selv under Selen lidt igen! Men det er unægtelig lettere og behageligere at transportere sine Varer paa en Bil end paa en Trækvogn.

Saa har jeg aftjent min Værnepligt paa Ingeniørkaserne i 13 Mdr., var paa Haslev Højskole ½ Aar og ½ Aar paa Grüners Handelsakademi i København. I 44 Aar har jeg tjent i den Trælasterforretning, jeg nu selv er Indehaver af her i Gjørding.

Tømmerhandleren er en af dem, der har siddet længst i Indre Missions Bestyrelse. Og det ligger derfor nær at bede ham fortælle lidt om Arbejdet der.

— Jeg blev — svarede han — indvalgt i 1913 og har altsaa siddet der i ca. 27 Aar. Det er vel nok Naade over Naade. Det var Stiftsprovst Zeuthen, der paa Bestyrelsens Vegne bad mig træde ind. Dette gjorde Stiftsprovsten 2 Gange. Da jeg fik det første Brev, gik jeg op til min Moder og læste Brevet for hende. Vi græd begge to. Ikke af Sorg, men af Glæde. Vi blev enige om, at den Opgave oversteg mine Evner, og jeg fandt det rigtigst at vægre mig og sendte et venligt Afslag. Men Opfordringen blev gentaget, og jeg gik da ind som den mindste i hele Bestyrelsen og som det jævne Folks Repræsentant. Denne Plads har jeg nu haft i 27 Aar. Det er mit Livs højeste Ære og største Ansvar.

Jeg har altsaa siddet i Bestyrelsen under 5 Formænd,

nemlig Zeuthen, Carl Moe, Kold, Munck og Bartholdy. Det er vel nok et Privilegium, der forslaar noget.

Lad mig fortælle lidt om to af dem. Den ene er Carl Moe. Hvor var det velgørende at være under hans Førerskab. Det var altid den lige Linje under Verdens Modstand og under Guds Velsignelse. Han var bedst tilpas i Stormvejr. Han ansaas af mange for mørk og snæver, men hvor var han lys og frisindet. Frisindet — ja, ikke over for en falsk og udvandet Kristendom og aandelig Død, over disse Ting svang han i Sandhed sit skarpe Sværd, saa det baade sved og bed; men frisindet over for sine Brødre og Medarbejdere, naar han havde Tillid til dem. Jo mere jeg lærte ham at kende, jo mere kom jeg til at holde af ham . . . L

Og saa Bartholdy. Jeg maa tilstaa, at jeg hørte til den Flok, der blev forfærdet over hans 3 berømte Artikler i „Indre Missions Tidende“, ja, endda saa forfærdet, at jeg knap nok turde række Haanden ud og byde ham Velkommen i Bestyrelsen!

— Hvad var det for Artikler?

— Det var nogle Artikler, Bartholdy skrev i „Indre Missions Tidende“ for 11 Aar siden, omtrent paa det Tidspunkt han fik Opfordring til at blive Medlem af Bestyrelsen. Bartholdy har jo aldrig stukket noget under Stolen, og da Redaktøren af Bladet, Pastor Westergaard-Jacobsen, bad ham skrive nogle Artikler, skrev han dem saa sandelig ikke for at tækkes os. Den ene af Artiklerne hed: „Kan vi ikke faa Lov at være uenige.“ Bartholdy skrev heri bl. a.: Indre Missions Venner vil med Vold og Magt have, at naar vi skal være eet, skal vi ogsaa være ens, stemme ens, naar vi skal til Valg, behandle Søndagsmælken ens, have samme Syn paa Søndagsmælk, Bil, Radio, Skraa, Pibeudkras, Kunstködning og Ricards Prædikener. Hans Konklusion var: Derfor, Venner, maa vi ikke nok faa Lov at være uenige? Næste Artikel hed til Overskrift: „Lad os være enige om at være uenige.“ Er det rigtigt — skrev Bartholdy heri — at gøre Missionshusene til Musefælder . . . Folk faar Lov at komme ind i dem, men de faar ikke Lov at komme ud igen. Han talte i det hele taget i denne Artikel om Arbejdsformerne inden for Indre Mission. I en tredje og sidste Artikel skrev han endelig om Bibelsynet.

Altsammen paa en Maade, som vi ikke var vant til.

Men jeg tog heldigvis fejl af Bartholdy. Jeg kendte ham ikke dengang. Nu kender jeg ham bedre, og nu er Forfærdelsen afløst af Tillid . . .

— De har i en lang Aarrække været Medlem af Fællesbestyrelsen for KFUM og K i Danmark. Hvordan ser De paa Forholdet mellem Indre Mission og de unge?

— Ja, jeg har jo været Medlem af Fællesbestyrelsen i mange Aar, men er nu udtraadt. Jeg har som Formand i Ribe-Kredsen deltaget med Liv og Lyst i Ungdomsarbejdet og har derigennem faaet Del i megen Velsignelse baade ved de smaa Møder, ved Landsmøder og ved de 3 Verdensstævner i Oslo, Edinburgh og Helsingfors. Jeg staar i dyb Taknemlighedsgæld til Ungdomsbevægelsens Ledere . . .

Da Gud havde mødt mig med sit Kald, fik jeg min Plads blandt Indre Missions Venner. Deres Glæder blev mine Glæder. Deres Sorger mine Sorger. Jeg følte mig tiltrukket af de klare Linjer, den afgjorte Forkyndelse og det rige Samfundsliv, hvor den ene raabte til den anden: „Broder, fat Mod.“

Der stod jeg med det ene Ben. Det andet blev anbragt

midt i Ungdomsbevægelsen. Den Stilling har ikke været uden Spænding. Der har været Tider, hvor Bølgerne gik højt, og det hele saa ud til at skulle sprænges. Det var Lidelses Tider for mig. Jeg vidste bogstavelig ikke, til hvilken Side jeg skulde gaa. Heldigvis blev jeg fri for at tage Stilling. Og Spændingen er efter min Mening ikke saa stor længere. Jeg tror, vi faar Lov at blive sammen en Del Aar endnu.

— Trænger vi ikke til en Landsvækkelse?

— Jo — vi gør, og hvis ikke Vækkelsen kommer, saa dør baade Indre Mission og Ungdomsbevægelsen! Hvorfor kommer den ikke? Bedes der for lidt? Er det, fordi der er skjult Synd iblandt os? Er det, fordi Forkyndelsen er uklar, og al Prædiken anses for lige god, selv om Omvendelsen forties?

Er det, fordi Guds Folk skikker sig lige med Verden?

Een Ting er sikkert. Der har aldrig været haardere Brug for et Indre Missions Arbejde i vort Folk end nu.

Jeg vil ydmyge mig og bede Davids gamle Bøn: „Bortkast mig ikke fra dit Aasyn,“ bortkast ikke Indre Mission.

Gud gav os en rig Fortid. Min Bøn skal være, at Gud ogsaa vil give os en rig Fremtid . . .

Max i Kr. Dgbl.

„JEG HAR OGSAA HAFT SAADAN EN MODER“

Efter en Søndagsgudstjeneste i et Fængsel talte en tilfældig tilstedeværende Prædikant nogle Ord til de forsamlede Fanger. Han fortalte dem om en vanartig Dreng, hvis Moder nu var i Himlen og som efter et i Synd forspildt Ungdomsliv blev vakt af Guds hellige Aand til Besindelse, derved at hans hjemgangne Moders Raad og Formaninger randt ham i Hu og foruroligede ham. Han blev en Kristen og senere Prædikant. Da Taleren havde fortalt dette sluttede han med disse Ord: Den fortabte Søn, som ved Guds store Naade blev reddet ved at erindre de Livets Ord, han fra Barndommen havde hørt af en troende Moder — denne fortabte Søn er mig selv.

Gudstjenesten afsluttedes, og Fangerne gik tilbage til deres Celler. Om Eftermiddagen gik Fængselspræsten, som han plejede, gennem Gangen langs Cellerne for at besøge en og anden af Fangerne. En usævanlig Lyd fra en af Cellerne fik ham til at aabne Døren dertil. Da han traadte ind, saa han den stakkels Fange, en ganske ung Mand — ligge paa sit Ansigt og græde. Da Præsten spurgte, hvad der var i Vejen med ham, svarede han: Det var det, den fremmede Herre fortalte om sin Moder. Jeg har ogsaa haft saadan en Moder og Tanken om hende vil næsten dræbe mig. Hvad skal jeg gøre af mig selv? Præsten faldt ned paa Knæ ved Siden af Fangen, talte med ham om Jesus, Synderes Frelser, og bad med ham. Ogsaa paa denne Synders Hjerte virkede Guds Aand gennem Ordet, og ogsaa han fik Liv og Fred i Troen paa Jesus Kristus. Du, troende Fader og Moder, som beder for Søn eller Datter, hvilken Opmuntring ligger der ikke for jer i denne Tildragelse. Bliv ikke trætte! Jeres Arbejde skal ikke være forgæves i Herren.

Indsendt af Mrs. N. B. Nelson,

Oleander, Calif.

Tænkt og Skrevet

— HAR GUD SENDT KRIGEN?

Missionspræst Johannes Rasmussen har i „Dansk Missionsblad“ for 24. Maj i Aar skrevet følgende Svar til det ofte fremsatte Spørgsmaal. Red.

Naar vi ser den ubeskrivelige Jammer og Ødelæggelse, Krigen bringer over Mennesker, over Hjemmene og over Landene, da er det ikke at undre sig over, hvis et Menneske forfærdes og spørger: Hvor er Gud henne i alt dette? Hvor er det muligt, at en naadig Gud tillader, dette sker?

Nu er der ganske vist en meget stor Del af dem, som oplever det, der flyder ovenpaa og kun tænker paa at bjerge sig selv uden om Ulykken saa længe som muligt — „være neutral“, hedder det — og de fleste af dem har vel ikke meget Besvær med Tanker om, hvor Gud er henne, enten de nu slet ikke regner med Gud eller ogsaa gør deres Gud neutral overfor saadanne nærgaaende Begivenheder.

Men for et troende Menneske gaar det ikke saa let; en eller anden Forklaring maa findes. Selv om vi indtil nu gik fri, er vi klare over, her er kaldt paa vor Tro, naar vore Landsmænd lider paa Søen og andre omkring os lemlæstes. Dette kræver vor personlige Delagtighed — Medlidenhed siger Skriften — og medlidende er dette at lide med! Er dette den troendes eneste mulige Stilling til Krigen, saa maa er ogsaa komme en Forstaaelse af, hvad Gud har med dette at gøre!

Een Forklaring er da denne: Krigen kommer fra Gud som en Tugtelse! Dette kan man jo finde mange Ord om i det gamle Testamente! Gud opdrager fremdeles sine Børn og sender Krigen som Straf for deres Synder.

Denne Forklaring vækker Forargelse hos mange baade indenfor og navnlig udenfor troende Menneskers Kreds. De finder, Gud gøres til en blodtørstig Gud, som de ikke kendes ved. — Nu er der det at sige herom, at den, som vil tage Krigen som sendt af Gud, dermed formentlig erkender sig rede til at tage Medansvar for den Ondskab og Synd i disse og tidligere Slægter, som gør Krigen mulig; de vil følge Menneskesønnen, som kom og vilde dele Kaar med Syndere og være „en af Jer“ — for at hjælpe og frelse — saa de er i alt Fald dybere inde i den Virkelighed, der holder os fast, end de forargede, der selv er højt hævede over saadan Ondskab og parate til at dømme baade Gud og de krigsførende!

Og saa er det alligevel forvirret og ukristelig Tale denne, at Gud skulde sende Krigen med dens Massemyrderi og Ødelæggelse! Det er ikke Gud, der sender Krig eller Ulykke eller Sygdom. Gud er Kærlighed og vil ingen Synders Død. Men disse Ting er Syndens Frugter og Sattans Værk. Ofte naar Gud først et Menneske, naar det befinder sig i den Slags Nød — hvad jo er en helt anden Sag. — Men hvert Menneske, som kalder Jesus Frelser og Herre, han er med i den Kamp, som er rejst paa Jorden, da Jesus kom for at afskaffe Djævelens Gerninger, og Guds Riget med Ham kom nær, hvad enten han staar i en kæmpende Hær paa en af Fronterne og gaar som en stakkels Smittebærer blandt fredelige Medmennesker, eller arbejder for Freden og de Syges Helbredelse som et

villigt Redskab for sin Herre. Det er den Krig, Gud fører og sender os i.

Verdens evangeliseringen er kommen før Verdenskrigen! Guds Hære har længe været paa March! Satan mobiliserer i stigende Grad sine Hære! Men Evangeliets Slagorden skal ikke standses af dem, og dette er det nu Tid at besinde sig paa for alle os, der har faaet Del i et Arbejde for Herren: „Ingen, som lægger sin Haand paa Ploven og ser tilbage, er vel skikket for Guds Rige.“ — Og dette vil sige, at ogsaa Missionen — Finlands! — vor egen! — skal bæres videre midt igennem Krigen!

Blandt Landsmænd

Avlsudsigterne gode i Nord Dakota. Man har nu den federale Landbrugsstatistiker Ben Reinholz Ord for at Aarsudsigterne i Nord Dakota den 1ste Juni var for Tiden de bedste paa mange Aar — helt siden 1928. Og med Hensyn til Hvedeavlingen maa man tilbage til 1923 for at finde omtrent samme Forhold. Dette er ikke ensbetydende med at et Kronaar er sikret, der kan endnu komme mange Ting som vil beskære Udbyttet. Den værste Fare er de hede Vinde sidst i Juni og i Juli.

Den amerikanske Gesandt til Danmark, Ray Atherton, afrejste forleden Uge fra København, kaldet til Washington for at konsultere med den amerikanske Regering angaaende Amerikas fremtidige Holdning overfor det af Tyskerne besatte Kongerige.

Han ankom forleden til New York ombord paa „Washington“ og udtalte sig straks om den tyske Okkupering af Danmark. Ministerens Udtalelser om selve Okkuperingen var saa nogenlunde i Samklang med hvad vi tidligere har meddelt. Det daglige Liv i Danmark er nu forholdsvis normalt, udtalte Ministeren. Den danske Regering fungerer stadig, og det danske Polit i opretholder Ro og Orden. Der er tyske Garnisoner forskellige Steder i Landet; men en almindelig Rejsende kommer kun i Forbindelse med dem, naar han forlader eller rejser ind i Landet. Der er stærk Mangel paa Kaffe, og ved September Maanedes Udgang vil Benzinen være sluppet op. Bønderne er begyndt at slagte deres Køer paa Grund af Mangel paa Foderstoffer, som de fik fra syd Afrika (?)

Paa Spørgsmaalet, om den nye, store Handel med Tyskland var fordelagtig, svarede Ministeren: „Dette er problematisk.“ — Det første og det bedste Tyskerne har udført i København er en Nyordning af Trafikforholdene, der skal være meget bedre end den tidligere.

Samme Historie ogsaa her. En af Minnesotas bekendte Embedsmænd, Gunnar B. Bjørnson, som er født paa Island, afrejste for nogen Tid paa Visit til sin Fødeø, hvor han skulde holde Tale ved en Festlighed den 17. Juni. I et Brev dateret den 10. Maj fortæller Bjørnson om sin Overraskelse ved at finde Island fuldkommen britisk hvad Administration angaar. Det vrimer med engelske Søfolk og der anlægges ved Islands Kyster nye Udgangspunkter for de engelske Undervandsbaade.

En Landsmand der har travlt. Wm. Knudsen, der som een af vort Lands syv Forsvars-Co-Ordinatorer har faaet Forsiderang i Dagpressen, havde Besøg forleden af Bob

Horton, U.S. Maritime Commissions Pressechef, der er stillet til Forsvarskomiteens Raadighed. Han faar iøvrigt Besøg af mange, mange flere mere eller mindre værdige. Den høje sværtbyggede Direktør for General Motors var meget optaget med at granske Dokumenter. Efter et Par Minutter rømmede Hr. Horton sig discret for at tiltrække Opmærksomhed. Knudsen spurgte uden at se op:

„Can you make tanks?“

„Næh — jeg — er — er —“

„Kom igen en anden Gang“ mumlede Magnaten, „jeg leder efter Folk, som kan lave Tanks (Krigsmaskiner). Paa Deres Vej ud, sig til næste Herre om at komme ind“.

Efter „Nordlyset“

Den danske Harry Sandager, Kongresmand fra Wisconsin, var een af Talerne ved Danskernes Grundlovsfest i Washington, D. C. d. 9. Juni og sagde bl. a. efter at man havde sunget Sangen „Kongernes Konge“:

„Jeg er dybt bevæget over den danske Sang De lige har sunget. Mine Forældre var begge Danske, og jeg har derfor altid haft den største Kærlighed og Respekt for Danmark.“

Lad Tyskerne triumfere — de tog Danmark — ikke per Telefon, som de har pralet af, men ved Hjælp af Forræderi — om Natten, krænkede en Angrebspagt de selv havde foreslaet Danmark. Skæbnen vil ikke lade Danmark forblive længe under tysk Styre. Verden har Brug for Danmark, og Verden vil forlange, at det igen bliver et frit Medlem af de frie Nationers Familie, og det vil ske sikkert som Solen staar op i Morgen.“ Han sluttede med et Leve for Danmark og man sang „Den Gang jeg drog afsted“.

Penge til Danmark. Ifølge Meddelelse fra Svensk Amerika Linie kan der nu tilsendes Penge gennem dette Kompagni betydelig billigere end gennem Banken. Pengene garanteres at blive udbetalt til den paalydende Person enten i Norge eller Danmark. Kompagniet, som har Filialer i Byer i disse Lande, sørger for Udbetalingen samt Videreforsendelsen i Norge og Danmark. Begge Filialer har store Beløb at raade over, derfor behøves der ikke at sendes Penge dertil, kun at Filialerne besørger Udbetalingen, hvilket er i Samklang med de nuværende Forordninger. Det koster for at faa Pengene udbetalt først \$2.00 for Telegramgebyr, derefter 30 Cents for 30 Dollars, op til 40 Dollars koster det 40 Cents, 50 Dollars 50 Cents, 60 Dollars 60 Cents, fra 60 til 100 Dollars 75 Cents, fra 100—500 Dollars er Taksten 75 Cents pr. Hundrede Dollars. Maksimum Rate for større Beløb er \$3.75. Benyt nu Lejligheden. Hvorlænge det varer, vides ikke. Kompagniet gør sikkert dette for at faa Kapitalerne i Danmark realiseret og i Stedet for modtage Dollars. Tilsending af Penge sker gennem Svensk Amerika Linien Kontorer.

Den svenske Amerika Linie har atter i Sommer planlagt otte Ferieture til de Vestindiske Øer paa ca. 5—12 Dage hver. Man benytter det smukke Skib „Kungsholm“ og den første Rejse gaar fra New York d. 3. Juli og returnerer d. 8de.

Tvillingbyernes danske Alderdomshjem „Danebo“, Minneapolis, havde aarlig Sommerfest d. 16. Juni, som samlede mange Landsmænd. Foreningens Præsident Martin Nelson bød Velkommen og Pastor J. C. Aaberg holdt Talen. Om Aftenen opførtes et Skuespil.

Fra Danmark

ET BARN AF GUD OG DANMARKS KONGEHUS

Den 16. April, Kl. 10 Formiddag, fødte Kronprinsesse Ingrid af Danmark en Datter. Den glædelige Begivenhed fandt Sted paa Amalienborg Slot, den kongelige Residens

Den danske Kronprinsfamilie kører ud.

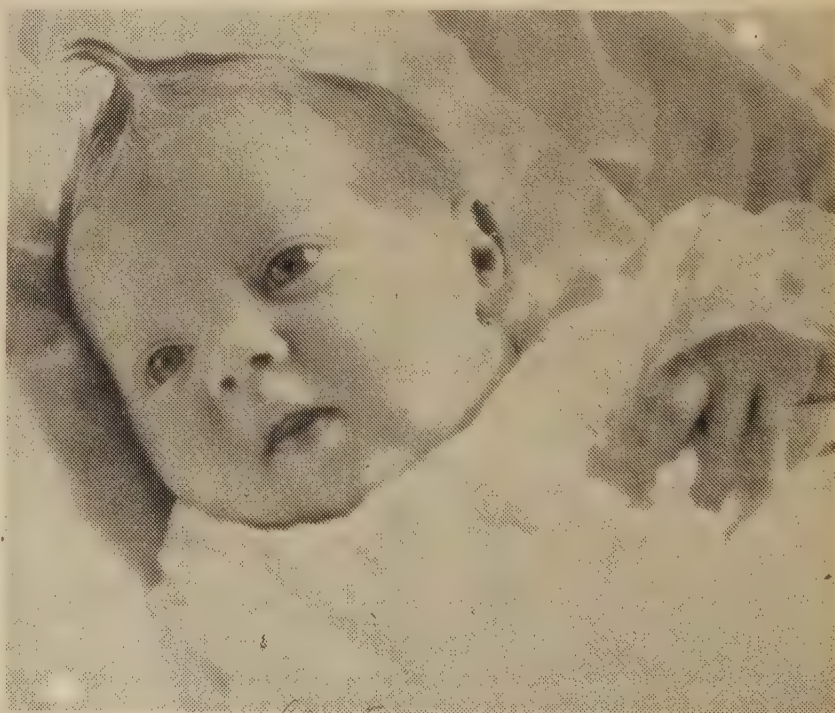
i København. Den lille Prinsesse vejede 3300 Gram og er velskabt. Kort efter Fødselen saa man Kronprins Frederik ile over Slotspladsen lykkelig og smilende for at meddele sine Forældre og andre Nyheden. Fødselen forløb uden nogen som helst Komplikation og Moderen overstod sin Førstefødsel vel. Imod Sædvane hilstes den kongelige Nyankommer ikke med de 21 Kanonskuds Salut; som vi veed, havde Tyskerne besat Landet og Byen lige en Uge i Forvejen og dermed var man i Krigstilstand, hvor hvilken som helst Skydning kunde virke foruroligende. Derimod gik gamle Dannebrog til Tops alt over Landet efter at Radioavisen Kl. 12:30 sendte Budskabet ud. Det blev et Lyspunkt af national Glæde i en mørk og bange Stund. En Mængde Lykønskningshilsener indløb, blandt hvilke var Telegram fra Hitler og personligt Besøg af den tyske Kommandant i Danmark v. Kaupisch. Kong Christian og Dronning ankom hen paa Eftermiddagen for at hilse den nye danske Prinsesse velkommen. Det er anden Gang fornylig at de blev Bedsteforældre, idet en Søn blev født til Prins Knud og Prinsesse Caroline en Tid før.

En Gave af særlig Interesse sendtes den lille Prinsesse fra 9000 Skolebørn i Sønderjylland og bestod i et Sølvspisestel udført paa Georg Jensens Sølvsmiede. Givernes Fornavne stod paa Gavens Adresse.

Mandag d. 13. Maj blev den nyfødte kongelige Datter døbt i Holmens Kirke af den kgl. Konfessionarius, Dr. theol. Michael Neiiendam. Hun fik Navnet Margrethe Alexandrine Thorhildur Ingrid, men almindelig vil hun hedde Prinsesse Margrethe; Dronningen selv holdt hende over Daaben. Det var en stille Begivenhed og kun den kongelige Familie var tilstede. Prinsesse Thyra var Gudmoder. Kong Gustav af Sverige havde ønsket at staa Fadder, men under de politiske Omstændigheder kunde han ikke komme, saa han lod sig repræsentere ved Gesandten, Friherre Hamilton. Den svenske Prins Sigvald Bernadotte var ogsaa nærværende.

Særligt smukt var det, at se Kronprinsessen sidde i Vognen med den lille Datter i sine Arme; men da de stod af ved Kirkedøren, tog Faderen hende, — der saa ud som en hvid Tøjbylt med langt Slæb og en lille Næse, som lige kunde skimtes mellem Kniplinger og Uldtæpper, — og bar hende gennem Kirken helt op til Koret, hvor Døbefonten stod opstillet. Medens de gik op, sang Koret Palestrinas klassiske Hymne „Sicut cervus desiderat“. Det var efter Kronprinsens Ønske. Døbefonten var hentet fra Rosenborg Slot, det kongelige Museum, og til Daaben anvendtes de danske Kongers massive, drevne Guldfad fra 1671, der første Gang blev brugt ved Frederik den Fjerdes Daab. Siden den Tid er alle Kongefamiliens Børn gennem snart tre Aarhundreder døbt deri. Ved Højtideligheden blev sunget nogle Vers af „Den signede Dag med Fryd vi ser“ og til Slut „Nu takker alle Gud“. Hjemme paa Slottet fejredes Dagen med en Familiefrokost.

Ogsaa blandt Landsmænd her i Amerika er der Glæde over det hos os saa populære Kronprinspars Førstefødte. Vi ønsker hjertelig til Lykke! Maa Gud bevare Prinsesse Margrethe i sin Daabs Naade som et Guds Barn og lade hende faa Lov at opvokse i et troende Hjem og et frit Folk. Under Omstændighederne kan vi ikke ønske hende større Velsignelse.

Den søde lille danske Prinsesse, Margrethe.

Har Dansk Kirke i Udlandet endnu en Opgave? Med Begivenheden den 9. April er Danmark gaaet ind i de tunge Kaars Dage, og Bønnen for vort Fædrelands Fremtid og Lykke har faaet en Baggrund af Alvor som ingen-sinde før. Hvor dybt vi end ydmyges, og hvormeget vi end føler Trang til over for Gud at bekende vort Folks — og altsaa ogsaa vore egne — Synder, maa vi ikke et Øjeblik slippe Troen paa, at Gud i Naade vil berede Danmark lysere Tider, og ingen Dag forsømme at anraabe Gud derom.

Og saa maa vi, indtil Bønnen opfyldes, bære vor Byrde i stille Taalmod og med Guds Hjælp lutres derved.

Naturligvis vil de helt ændrede Forhold sætte Spor paa alle Livets Omraader, ogsaa i Menighedens Arbejde baade hjemme og ude. Og alle vore kristelige Virksomheder er i Gang med at tilpasse sig til den ændrede Situation.

Og nu D.K.U.'s Venner — spørger vi ikke i denne Tid hverandre, om Arbejdet kan fortsættes, eller om det alt-sammen paa een Gang skal staa stille nu? Har D. K. U. endnu en Opgave?

Der er saa først det at svare, at vi jo stadig har Forbindelse med vore Udsendinge i Flensborg og Berlin. Denne Gren af D. K. U.'s Arbejde er af allerstørste Betydning ikke mindst nu under Krigen. Og ogsaa i økonomisk Henseende er det en væsentlig Side af D. K. U.'s Virksomhed, idet ca. to Trediedele af vort Budget 1940/41 for Udlandsarbejdet beslaglægges dertil.

Altsaa maa D. K. U.'s Venner ikke svigte. Under de meget vanskelige økonomiske Kaar, vi nu alle gaar ind i, maa det være en Grundregel for kristne Mennesker, at vore Gaver til Guds Riges Arbejde mindst muligt maa berøres af den Nedsækning, som vort private Budget maa undergives. Og saaledes maa ogsaa D. K. U. saa vidt muligt fortsætte sin Linie. Hjemmearbejdet maa gaa sin Gang med den Ændring i Arbejdsformer, som Forholdene gør nødvendige. Vore Landsmænd i det fjerne trænger ikke mindre end før til vor Forbøn og Kærlighed.

Forbindelserne med visse Dele af vor Arbejdsmark er blevet afbrudt, og vi ved i dette Øjeblik ikke, hvorledes de skal knyttes paany. Nuvel saa maa vi bede flittigere for vore Venner derude, at Gud vil jævne Vejen for dem og snarlig lægge Forholdene tilrette. Men det er da givet, at der vil komme en Dag, hvor der vil blive Brug for vore Midler, og i det hele taget maa Menigheden med Hensyn til sit Udlandsarbejde paa forskellige Omraader i denne Tid udbygge „Hjemmefronten“. Saa staar vi rede til at tjene Herrens Sag, naar han igen giver os Lov til at rykke ud i aaben Mark.

Fr. Bruun-Rasmussen,
i Juninummet af D.K.U. Blad.

En Grotid mener en Læser af Kr. Dbl. denne nationale Prøvetid at være, ifølge denne Artikel af 11. Maj:

Er det Saatid eller Høst? Det er begge Dele. Vi høster Materialismens og Selvskhedens bitre Frugt, men naar Kornet er høstet ind, er der Plads til at berede Jorden for en ny Høst. Enhver, der kender Guds Opdragelse, ved af dyrekøbt Erfaring, at med den er det Alvor; det er en Opdragelse, man husker. Lidelser og Savn — lad os bære dem sammen; denne Tid er ikke en Mørketid, men en Grotid; det er et Tilbud, Gud giver os til at finde sammen, lad os bruge det; det er Svaret paa og Muligheden for Opfyldelsen af vor Bøn om Fællesskab, lad os takke og udnytte Muligheden; Gud svarer ikke ret tit, som vi helst vilde, men ser vi efter, giver han os sit Svar i

Muligheder, som vi skal udnytte — som Husmoderen, der bad om Taalmodighed, og hvem Gud som Svar sendte en uerfaren Kokkepige.

Har Danmark en Fremtid? Ja, og atter ja; det danske Sind er paa Bunden rigt og sejgt; det har manglet Maal og Opgaver; lad os begynde i det smaa med det store Maal at finde hinanden som Danske og som Kristne, luk Hjemmene op! Der behøves ikke store Arrangementer, man kan medbringe sit Aften-Smørrebrød selv. Lad os bruge Ventetiden ogsaa til at styrke og opmuntre hverandre til ikke at regne med Følelser, men til at sætte Viljen ind; vi ved, at den enkelte kan segne, naar han staar alene, men at hver enkelt i Fællesskabet betyder ny Styrke. Vej og Time maa vi overlade Gud.

Anna Hollentved, Kommunelærerinde.

Aandelig Oprustning. I en Artikel i „Ungdomsarbejderen“ (Maj) skriver Pastor Halfdan Høgsbro:

„Vi skal sørge, ikke over andre, men først og fremmest over os selv. Vi skal klage, ikke over andre i eller udenfor vort Folk men over os selv. Vi skal gennemgrave vor Jord efter de Løfter, vi gav, men som ikke blev holdt, efter de Sange, som vi sang, men som vi ikke mente, efter de Ord, vi troede var rigtige Ord, men viste sig kun at være store Ord, efter de Handlinger som kun var halve Handlinger, som ikke gav Kraft, men kun Illusion.

Vi maa grave alt uægte bort under vore Grundvolde, for at de ikke engang til skal synke.

Vi maa i Danmark igennem Sorgen og Selvprøvelsen, ellers raadner det fra Bunden; den gamle Svamp vil angribe de nye Gulve.“

I samme Artikel hedder det senere:

„Vi faar mange mørklagte Timer nu og mange Hjemmeaftener. Vi skal læse vor Bibel, ikke i den hist og her, men den hele; jeg vilde ogsaa tro, vi skal til at læse Danmarks Historie igen; efter det Saar, der er slaaet trænger vi til at gro dybere sammen med vor Stamme igen og hente Kraft. Og kan de unge nu vanskeligt samles andre Steder, saa lad dem samles i Hjemmene; luk dem op!“

Paa Grøndalssletten samledes igen i Aar Kristi Himmelfartsdag en stor Skare til Ungdomsgudstjeneste. Missionær Johannes Rasmussen, Pastor Erik Jensen og Sekretær Evald Christiansen talte, og der indkom godt 800 Kr. til KFUMs ydre Mission.

VOR AARSBERETNING

BESTIL DEN NU!

Aargang 1940 er en anselig Bog med en Mængde Data, man nødig vil undvære. Der er 205 tættrykte Sider, og særlig de mange, som ikke kunde deltage i Aarsmødet fornylig, vil her kunne følge med i hvad der blev foretaget. En samlet Bestilling bør sendes fra enhver Menighed Præsten eller en anden vil sikkert varetage Forhandlingen.

Prisen er blot 25cts.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Peter Vejrup
Jeg løfter mine Hænder

En Digtsamling af en vestjysk Lærer, der ikke er ukendt som Forfatter. Han har en ret stor Produktion bag sig (Digtsamlinger og Fortællinger). 48 Sider. Pris netto \$0.45.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	1679.51	57.32	114.95	302.26	642.33	158.23	288.92	16.30	99.20
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. Church	11.75	2.95	2.95		2.95	2.90			
Racine, Wis., Our Saviors Luth. Church	400.00			400.00					
Eugene, Ore., Bethesda Luth. Church	41.80		10.00	10.00	10.00	1.80			10.00
Luck, Wis., Danish Ladies' Aid in memory of Mrs. H. C. Petersen	2.00				2.00				
Hutchinson, Minn., Danish Ladies' Aid in memory of Mrs. O. P. Nielsen	5.00				5.00				
Laurens, N. Y., Ladies' Aid of St. Matthew Luth. Church	10.00			10.00					
Blair, Nebr., a friend, for the Elk Horn and Waupaca Homes	2.50	2.50							
Osakis, Minn., Ladies' Aid of First Luth. Church in memory of Florence Mathilda Hansen	3.00			3.00					
Minneapolis, Minn., Mrs. Peder Lund in memory of Mrs. O. P. Nelson, Hutchinson, Minn.	2.00				2.00				
Luck, Wis., Marie Hansen	4.00				2.00				2.00
Hutchinson, Minn., Young People's League	7.15			7.15					
Total received for 1940-41 synodical budget	2168.71	62.77	127.90	732.41	666.28	162.93	288.92	16.30	111.20

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., June 24, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	285.47	126.96	103.97	24.54	30.00
Northfield, Minn., Miss Nana Nielsen \$10, Mrs. F. Miller \$5	15.00		15.00		
Friends of Sudan Mission, for support of LeRoy Thompson. By Rev. N. B. Hansen, Racine, Wis.	24.75		24.75		
Luck, Wis., Marie Hansen	1.00		1.00		
Total received for extra synodical missions	326.22	126.96	144.72	24.54	30.00

Received with thanks. Blair, Nebr., June 24, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Blair, Nebr., Rev. H. C. Jorgensen \$2, Karl Christensen \$5, Wm. Johnson, H. J. Hansen, Prof. Milton Thomsen each \$1. Total \$10.00
Received with thanks. Blair, Nebr., June 24, 1940. H. J. Hansen, Treas.

BILLIGE FORTÆLLINGER

Smukt Udstyr

Annie Åkerhielm	Ernst Folmann
Guds Mølle maler	Jørgen Klints Søn
Pris 75 Cents	Pris 60 Cents
Florence L. Barclay	Mia Hallesby
Rosenkransen	Det største
Pris, indb. 80 Cents	Pris 75 Cents
Florence L. Barclay	Carl Hornbech
Da de saa Stjernen	Efter lange Tider
3. Oplag, \$1.60	Pris 75 Cents, ind. \$1.25
N. A. Barfoed	Carl Hornbech
Et lille Hjørne af Verden	Blandt brune og hvide Børn
Pris 65 Cents	Pris, ind. 75 Cents
Annie Berglund	Hans Lützhøft
Den aabne Port	Julefortællinger
Pris, i Omslag 75 Cents	1. og 2. og 3-4 Del
Elisabeth Beskow	a 60 Cents
Hverdagsliv	Meta Moe
Pris \$1.10, indb. \$1.75	Hvad er et Menneske?
Elisabeth Beskow	Pris \$1.10, ind. \$1.75
Tillid	Pansy
Pris 45 Cents	Ester Ried
Marie Dinesen	Pris 80 Cents
Skovriderens Døtre	Aage J. Chr. Pedersen
Pris, ind. \$1.25	Gærende Kræfter
	Pris \$1.00

Lili Hübschmann Pedersen

Helga Fonner

Pris 80 Cents

H. K. Sandholdt

Broderstrid

Pris 75 Cents

Gudrun Skovhus

Familien paa Solhøjen

Pris 60 Cents

Chr. Tolsgaard

En Forstyrrelse

2. Oplag, Pris 60 Cents

Carlsen-Skiødts: ROMANER

er skrevet ud af et varmt Sind og en stærk Tro. Om gode, stærke, gudfrygtige Mennesker handler disse Bøger. De er levende og fængslende. Forfatteren kender hvorledes Hjerterne banker i Borg og i Hytte.

Advokaten

Fortælling fra det 20.

Aarhundrede.

Pris \$1.50, indb. \$2.10

Præsten Jens Bro og hans

Brud

Pris \$1.50, indb. \$2.10

Storhandler Olav Bygstad

Pris, indb. \$1.90

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

Naar Lampen tændes

1. Samling,

Pris, indb. \$1.50

2. Samling

Pris, indb. \$1.60

3. Samling

Pris 90c, ind. \$1.60

4. Samling

Pris 90 Cents

5. Samling

Pris 90 Cents

Med Undergrundsplov

Pris, indb. \$2.00

Fra Hovbonde til Herre-
mand

Pris, indb. \$2.10

Købmand Lyngdal og Søn-
ner

Pris, indb. \$2.25

DANSKE BØGER

Paradisvejen funden, Chr. Bartholdy. I Omslag	\$.30
Den gamle Grund, Chr. Bartholdy. I Omslag	.15
En herlig Tid, Chr. Bartholdy. I Omslag	.15
Under Jean Sjælesorg, Chr. Bartholdy. I Omslag	.15
Ikke Smertefrit, Chr. Bartholdy. I Omslag	.10
Vilhelm og Nina Beck, Axel Beck. I Omslag	1.60
Shirtingsbind	2.35
Gennem Bølger og Brænding, Axel Beck. I Omslag	1.25
Indbundet	1.90
Det blev Dag paany, Axel Beck. I Omslag	1.45
Indbundet	2.00
Sønnerne fra Grandløse, Axel Beck. I Omslag	1.30
Som Sæd, saa Høst, Axel Beck. I Omslag	1.20
Indbundet	2.00
Venskab og Samvirke, Axel Beck. I Omslag	1.65
Indbundet	2.35

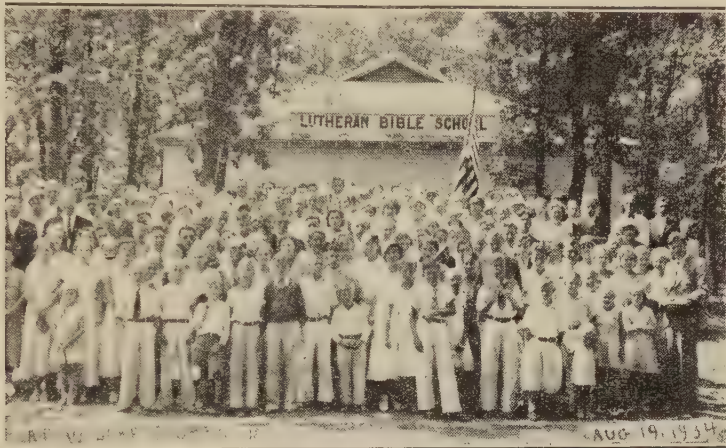
Dybe Kløfter, Axel Beck. I Omslag	1.20
Indbundet	1.80
Erindringer fra mit Liv, Vilhelm Beck. Shirtingsbind	.65
Paa Livets Vej, Vilhelm Beck. ¾ Morocco	4.00
En lille Skatkiste, Vilhelm Beck. ¾ Morocco	4.00
Nyt og Gammelt, Vilhelm Beck. ¾ Morocco	2.50
Den sidste Sjæl, E. Becker. I Omslag	.40
Lykkefuglen, Jennie Becker. I Omslag	1.30
Et Fristed, Jennie Becker. I Omslag	1.00
Julesne, Jennie Becker. I Omslag	.75
Trods Pinebæk og Galge, R. H. Benson. I Omslag	2.60
Verdens Herre, R. H. Benson. I Omslag	2.00
Kujonen, R. H. Benson. I Omslag	1.75
Bag Taageslør, R. H. Benson. I Omslag	1.60

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

BLAIR — — — NEBRASKA

SOMMERFERIE I EN BIBELLEJR.

ANLÆG DIN PLAN DEREFTER. KOM! DU VIL IKKE FORTRYDE DET.

Inde ved Midtstaternes dejlige Søer.

Her ved Øststaternes Kyster.

Hist ved Pacific Oceanet.

Mt. Hermon Luther League Bible Camp.....	July 6-14
Nebraska District Luther League and Bible Camp, Nysted, Nebraska.....	July 29-Aug. 4
Wisconsin, Lake Ripley Lutheran Bible Camp.....	July 28-Aug. 4
Lake Okoboji Bible School.....	Aug. 4-10
Pleasant Hill Lutheran Bible Camp, Bass Lake, Gowen, Michigan.....	Aug. 12-18
Illinois District Luther League Convention, Pleasant Hill Bible Camp.....	Aug. 16-18
Atlantic District Bible Camp, Lake Winnepesaukee, New Hampshire.....	Aug. 19-25

Ottende Søndag efter Trinitatis

Altsaa, Brødre! ere vi ikke Kødets Skyldnere, saa at vi skulde leve efter Kødets; thi dersom I leve efter Kødets, skulle I dø, men dersom I ved Aanden døde Legemets Gerninger, skulle I leve. Thi saa mange som drives af Guds Aand, disse ere Guds Børn. I modtog jo ikke en Trældoms Aand atter til Frygt, men I modtog en Sønneudkaarelses Aand, i hvilken vi raabe: Abba, Fader! Aanden selv vidner med vor Aand, at vi ere Guds Børn. Men naar vi ere Børn, ere vi ogsaa Arvinger, Guds Arvinger og Kristi Medarvinger, om ellers vi lide med ham for ogsaa at herliggøres med ham. Rom. 8:12-17.

KRISTENDOM — LIDELSE — HERLIGGØRELSE

Af Pastor N. P. Nielsen, Viborg, S. D.

Guds Arvinger og Kristi Medarvinger maa først lide med ham og siden skal de herliggøres med ham.

Apostelen Johannes skriver: „Se, hvor stor en Kærlighed Faderen har givet os, at vi skulle kaldes Guds Børn; og vi ere det“ 1 Joh. 3:1.

Guds Børn er Guds Arvinger og Kristi Medarvinger. Saa er det slet ikke sørgeligt at være et Guds Barn, som mange mener, men usigeligt stort og herligt. Ofte tænkes og tales der om det store og herlige i Verden; stort er det at være rig, stort at være Selvejer, stort at bo i et pænt Hjem — og det er det ogsaa. Herligt er det, at anses som en Leder, at være lærd, at regnes for noget, at være Arving til Guds og Penge. Men hvad er alt dette imod det at være et Guds Barn og Arving til Guds Rige med al dets Herlighed og Kristi Medarving til Tronen! Ja, sa ligt er det, at faa sidde til Bords i Guds Rige.

Men, førend vi kommer der, er der dette, „at lide med ham.“ „Uden Kors ingen Krone.“ Ingen er glad ved Lidelse, hvis det er Maalet. Men hvis Lidelse fører til det bedre og giver Helbredelse, nyt Liv, nye og større Glæder, nyt Haab, da ser vi Lidelserne og tager imod dem i et helt andet Lys.

I os selv bærer vi Kødets Fristelse og Længsler som en idelig gnavende Magt; ogsaa „ved Aanden at døde Legemets Gerninger“ (V. 13) er Lidelse.

I Pauli Brev til Galaterne (5:19-21) læser vi: „Men Kødets Gerninger ere aabenbare, saasom, Utugt, Urenhed, Uterlighed, Afgudsdyrkelse, Trolldom, . . . Rænker, Tve dragt, Partier, Avind, Drukkenskab, Svir og deslige.“ „At døde“ disse enkeltvis og altid er Lidelse. Ofte er det saadan at man hellere vil pleje disse end „at døde“ dem; men naar vi saa mærker os Ordet her (V. 13) „døde og I skulle leve“, da ser vi det „at lide“ i et helt nyt og andet Lys. Døde det, for at det bedre, sande, herlige Liv maa komme frem, udfolde sig og leve i os. „Døde, og I skulle leve“ siger Ordet. At leve med Jesus er Maalet; men derfor skal der ogsaa „dødes“.

Endnu siger Jesus: „Vil nogen komme efter mig, han fornægte sig selv og tage sit Kors op og følge mig efter. Thi den, som vil frelse sit Liv, skal miste det; men den, som mister sit Liv for min Skyld, skal bjerger det.“ Det er Lidelse at miste sit Liv, men Herliggørelse at bjerger det.

„Det er endnu ikke aabenbart hvad vi skulle vorde. Men vi vide, at naar han aabenbares, da skulle vi vorde ham lige, thi vi skulle se ham som han er.“ (1 Joh. 3:2. „Vorde ham lige“, — „se ham som han er“, det er Guds Børns Herliggørelse og levende Haab. Det er „den gode Vin“, som han har gemt til sidst og vil give sine. Eller, som Jesus siger: „Da skulle de retfærdige skinne som Solen i deres Faders Rige.“ (Matth. 13:43). Vi læser i Joh.

Aab. 21:2-5: „Og jeg saa den hellige Stad, det nye Jerusalem, stige ned fra Himmelen fra Gud, beredt som en Brud, der er smykket for sin Brudgom. Og jeg hørte en høj Røst fra Himmelen, som sagde: Se, Guds Telt er hos Menneskene, og han skal bo hos dem, og de skulle være hans Folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud. Og han skal aftørre hver Taare af deres Øjne, og Døden skal ikke være mere, ej heller Sorg, ej heller Skrig, ej heller Pine skal være mere; thi det forrige er veget bort. Og han, som sad paa Tronen, sagde: „Se, jeg gør alle Ting nye.“ I Sandhed, vore Trængsler her er intet at agte imod et saadant Maal af Herlighed hisset.

FALSKE PROFETER

Af Sognepræst Svend Rehling

Tekst Matth. 7:15 21.

Paulus bruger et Sted det Udtryk, at han gerne vilde „omskifte sin Røst“, for at hans Ord kunde gøre desto større Indtryk. Jeg har ofte tænkt paa, i hvilken Grad de forskellige Søndagsevangelier har Evne til at omskifte Røsten. Der er Søndage, hvor Ordet bare forkynnder, hvor Guds Naade og Jesu Kristi Kærlighed strømmer os i Møde; det er Evangelium altsammen, og Hyrdefløjtsens blide Toner blander sig med Lyden af de himmelske Klokker. Der er andre Søndage, hvor Ordet tugter, med Myndighed og Magt; det ser tværsigennem os og afslører uden Skaansel vore skjulte Synder, saa vi maa ydmyge os dybt for den levende Gud. Saa er der atter Søndage, hvor Ordet først og fremmest trøster; det taler saa mildt til de bedrøvede, som en Mor stryger sit Barn over Haaret, og med det stille Kærtegn ligesom stryger alle Sorger bort; det taler om Guds kærlige Haand, som er bagved alle Tilskikkelser, saa Hjertet bliver stille og trøstigt midt i sin Smerte. Eller der kan være Søndage, hvor Ordet raader og formaner, hvor det sætter sig iblandt os som en klog og kærlig Ven, eller skulde vi sige: som en vis og erfaren Far, og tilskynder og vejleder . . . saadan skal du bære dig ad; det skal du lægge Vægt paa; der skal du gøre dig Flid, for at Kristus kan vinde Skikkelse i dig, og du kan ære Gud med dit Liv og din Tjeneste.

Nuja, og saa kan der ogsaa være en Søndag, hvor Ordet advarer, hvor det ligesom løfter sin Finger og siger: Pas paa! her er der skjult en Fare; her kan det gaa galt, hvis man ikke ser sig for! — ligesom Kostene i Sejlrenden siger til Styrmanden: Giv Agt, for her kan der løbes paa Grund! eller som Advarsels-Skiltene siger til den, som sidder ved Automobilets Rat: Kør langsomt! vær forsigtig! her er et farligt Vejsving; her er en Overskæring; her er aabent Vand!

Og netop saadan taler Ordet i Dag. Disse syv Vers fra Slutningen af Bjergprædiken er en Advarsel i rette Tid, en løftet Finger, som siger til os: Pas paa! her er noget at tage sig i Agt for; her kan der ske en Ulykke, hvis man farer paa uden at tænke sig om!

Og nu er der jo nok letsindige og selvtilidsfulde Mennesker, som ikke bryder sig om Formaninger — vi skal nok klare Tingene selv; bliv os fra Livet med jeres Advarsler og gode Raad; det er netop det spændende at leve Livet en Smule farligt. Men der er da ogsaa alvorlige og forstandige Mennesker, som nok ved, at det er ikke uden videre saa let at leve dette Menneskeliv; „langs med Svælgget Vejen gaar“, og man kan nemt komme til Fortræd. Og derfor skønner de paa, hvis nogen, som har Erfaring

og Kærlighed, vil give dem et godt Raad. De er hverken for stolte eller for kloge til at lade sig advare og formane — allermindst da, naar det — som i Evangeliet i Dag — er Jesus sev, som fører Ordet.

Saa vil vi da nu sætte os ved hans Fødder, som Skarerne sad i det grønne Græs den Sommerdag, han holdt sin Bjergprædiken, og uden nogen Slags Overlegenhed eller Selvklogskab vil vi lade os advare af Jesus.

Skal vi i Korthed sige, hvad hans Advarsel gaar ud paa, kan vi maaske udtrykke det saadan: at han vil i Dag tale med os om, hvor galt det kan gaa, hvis man tager fejl af Livets Værdier, hvor ulykkelig en Retning hele ens Liv kan faa, hvis man lytter til de forkerte Røster.

„Vogter eder for de falske Profeter,“ siger han, „som kommer til eder i Faareklæder, men indvortes er glubende Ulve!“ Og naar vi da skal udlægge, hvad der kan være ment med de falske Profeter, vi skal vogte os for, saa tror jeg ikke, vi skal tænke paa Medkristne, der udtrykker Kristendommen noget anderledes, end vi selv vilde have gjort. Jesus blæste ikke til Kætterjagt. Og vi Mennesker er nu engang forskellige, og det maa vi finde os i.

Jeg indrømmer, at jeg synes, Ingemann fører en meget tynd kristelig Forkyndelse i sine Salmer, og det er mig ufatteligt, at nogen mener at kunne høre Orgeltonen i hans spinkle Instrument. Jeg indrømmer, at jeg synes, Oxford-Folkene i den senere Tid er kommet langt bort fra det, som oprindeligt var det centrale i deres Budskab, og jeg ryster paa Hovedet, naar jeg hører om, at „moralisk Oprustning er Grundlaget for sand Frihed og bringer Fred i Hjertet“, — den Slags lyder i mine Øren som det rene Tøjeri. Jeg indrømmer, at den barth'ske Prædiken undertiden kan være saa ensidigt betonet, at det er vanskeligt overhovedet at høre Evangeliet i den. Det er min Overbevisning, at Baptister gør fejl i at formene Børnene Daabens Gave, og jeg mener, at Pinsemissionens Folk har misforstaaet Bibelens Tale om Aandsdaab og de overordentlige Naadegaver, og der er for mig ingen Tvivl om, at den katolske Kristendomsforstaaelse er uendelig meget fattigere end den evangelisk-lutherske.

Men hvor forskellige vi end er — vi kan da rummes i det fælles kristne Broderskab. Og saa længe det er Kristendom, vi forkynnder — hver med sin Røst — kan det ikke være Meningen, at vi skal kalde hinanden falske Profeter og blæse til Kamp i Menigheden mod anderledes tænkende Medkristne.

De falske Profeter, Jesus advarer imod, maa være Folk af en helt anden Slags. Det ligger allerede deri, at han siger, de kommer i Faareklæder, men i Virkeligheden er glubende Ulve. Det maa være saadanne selvbestaltede Talsmænd og Vejledere, som forfalsker Livets Værdier og bruger deres Indflydelse til at lede Mennesker i Fordærv. Det hedder om dem allerede i den gamle Pagt: „Ve dem, som siger om det onde, at det er godt, og om det gode, at det er ondt, som gør Mørke til Lys og Lys til Mørke!“ (Es. 5, 20). Det er de falske Profeter: dem, som med fagre Ord vil liste os til at tro, at det er ikke saa slemt at synde, og gør Grænsen utydelig mellem godt og ondt. Dem skal vi vogte os for. De rækker os maaske en fin og krydret Drik, perlende af Vid og Aandrighed — men der er Gift i Bægeret. Og ve den, som tror dem paa deres Ord!

En af vore højt priste Digtere skrev engang en Fest-

sang, som skulde hilse de unge Russer Velkommen og indvie dem til deres Studenterliv. Et af Versene i den Sang begyndte saadan: „Ungdom er at synde uden Maal og Med. Kan vi da begynde med at ønske Fred?“ Det er den falske Profet, som i en opløftet Stund vil lære Ungdommen, at der er noget, som hedder Syndens Fest. Og vi har ikke glemt den amerikanske Dommer, som for nogle Aar siden udsendte en Bog, hvori han gav Ungdommen det Raad i dens Vanskeligheder: at befri sig for den daarlige Samvittighed ved at gøre Synden officiel og lovformelig. Hvad vi før kaldte Fald og skammede os ved, det skulde vi nu kalde „Prøveægteskab“ eller „Kammeratægteskab“, og saa kunde vi være det bekendt for Alverden. Det er den falske Profet, der kommer i Faareklæder som Ungdommens Ven og Vejleder, men i Virkeligheden er en glubende Ulv, hvis ansvarsløse Lære vil sætte sine grumme Klør i deres Hjerter, som lader sig forføre. Han skal siden have tilbagekaldt sit Budskab i Forfærdelse over, hvad det førte til; men det er jo for sent, naar den onde Sæd først er saaet.

Og der er Profeter nok i vore Dage, som i Tidsskrifter og Digterværker og fra Biografernes Lærred forkynnder Lovløshedens Evangelium og forherliger den Frihed, som ret beset er en nedværdigende Trældom under plumpe Drifter. Og man maa være blind, hvis man ikke kan se, hvor dybt denne dødelige Gift er trængt ind i det moderne Samfunds Bevidsthed. O, ens Hjerte bløder for den Ungdom, som er et værgeløst Bytte for disse ubarmhjerterige Ulve! Men de har maaske ikke selv Sønner og Døtre!

„Vogter eder for de falske Profeter!“ siger Jesus. De kan se saa harmløse ud; men i Virkeligheden vil de gøre jer blodig Fortræd. Og det er netop Sagen: at der kan ikke komme noget godt ud af at synde. Derfor føjede han ogsaa til: „Af deres Frugter skal I kende dem.“ Er der nogen Erfaring, som for mig staar urokkeligt fast, saa er det den: at Synd fører altid til Smerte. Det har jeg set saa mange Eksempler paa, at derom kan jeg ikke mere tvivle. Det er ligesaa umuligt at høste Lykke af Synd, som at plukke Druer af Torne eller sanke Figen af Tidsler. I Fristelsens Øjeblik kan det se ud, som om man kunde faa Glæde af at give efter; men man bliver altid bedraget. Gud har en Gang i sin Visdom og Kærlighed sat den Grundlov for Tilværelsen: at det straffer sig at synde, og det gør ondt at gøre ondt. Og jeg ved aldrig nogensinde at have set en Undtagelse fra den Lov.

Derfor: naar vi staar overfor et Livssyn, som bejler til vor Tilslutning, naar vi møder Mennesker, som vil lære os, hvad der er godt, og hvad der er ondt, saa gør vi aldrig fejl i at spørge saadan: Hvilke Frugter har det baaret? Har dette Livssyn, har denne Maade at leve Livet paa gjort Mennesker lykkeligere og rigere? har den løftet dem opad? har den ført dem nærmere til Gud? Eller har den forringet dem? har den draget dem nedad? har den taget deres Glæde fra dem? Endte det med Tak? eller endte det med Graad?

Saadan skal vi spørge, forvissede om, at et godt Træ kan ikke bære slette Frugter, lige saa lidt som et raadt Træ kan bære gode. Frugten dømmer Træet. Det var det Ræsonnement, som for en Menneskealder siden fik Johannes Jørgensen til at bryde med det Livssyn, som havde ødelagt hans og hans Venners Ungdom.

Jeg har levet længe nok til at se, hvad Frugt der kan komme ud af et Liv i Jesu Tro og Tjeneste, og saa af et

Liv i Verden med al dens Lyst og Larm. Det vil vise sig allerede paa denne Jord. Og det vil bekræfte sig umiskendeligt paa den store Dag, naar vi skal gøre Regnskab for vort Liv.

Der ender vor Tekst i Dag. „Ikke enhver, som siger til mig: „Herre! Herre!“ skal komme ind i Himmeriges Rige, men den, der gør min Faders Vilje, som er i Himlene.“ Og der maa vi ogsaa ende. Den, som lod sig besnakke af de falske Profeter til at leve sit Liv i Verden, borte fra Gud, han har paa den store Dag kun et forfærdet Raab: „Herre! Herre!“, som ikke lukker Himlen op. Men den, som gav sig i Jesu Kristi Tjeneste og redeligt prøvede at gøre Faderens Vilje, saa langt som han saa den — nu ja, han har paa den store Dag intet af sit eget at møde frem med; men han har sin Frelasers Ord at henfly til. Det gode Træ har — som Paulus siger (Rom. 6:22-23) — baaret „Frugt til Helliggørelse og som Enden derpaa et evigt Liv; thi Syndens Sold er Død, men Guds Naadegave er et evigt Liv i Kristus Jesus, vor Herre.“ Amen.

DET ENE FORNØDNE

Hvor ofte bliver vi ikke mindet om det naar vi læser Guds Ord. Det blev ret ofte holdt frem af Mesteren selv. Han siger „Søg først Guds Rige.“ Naar han taler til Martha siger han, „Martha, Martha du er bekymret og urolig for mange Ting; men eet er fornødent.“ Da han stod Ansigt til Ansigt med den rige Yngling fremkom disse Ord, „Een Ting fattes dig.“ Hvad vilde han sige til dig, dersom du kom Ansigt til Ansigt med ham? Har du Fred med Gud? Ejder du det evige Liv?

Skal man frelses maa man tro. Vi trænger til Retfærdighed og den faar vi formedelst Troen paa Jesus Kristus og ham alene. Det er ikke bare det at man tror paa en Gud, men at man tror Gud. Saaledes faar man Livet i Eje, saa kommer Varmen ind i Hjertet—Livet, det ene fornødne. „Paa Knæ maa du ned, i Ydmyghed, og knæle saa dybt at kun et du ved, at Jesus døde i Synderes Sted, saa faar du Fred.“ (Kirketidende, Audubon, M. Hagedorn).

GOLGATHA

Af Pastor Lewis C. Larsen

(Tiende Stykke)

„Men han er saaret for vore Overtrædelser og knust for vore Misgerninger.“

Tør vi nu nærme os til Golgatha, da lad os mindes, at omkring dette Bjerg skælver Jorden. Helst vilde vi komme i hellig Tilbedelse, men for at vor Tilbedelse kan blive hellig, maa vi lukke Hjertet op for Guds Kærligheds Righed.

Den første Beretning om Golgatha er nedtegnet med disse Ord: „Kvindens Sæd skal sønderknuse dit Hoved, men du skal sønderknuse hans Hæl.“ Dette fører os til Begyndelsen, ja endogsaa ind i Guds Evigheds Raad.

I Guds Væsens evige Dybder er der ingen Modsætninger. Retfærdigheden er fuldkommen. Kærligheden er fuldkommen. Visdommen er fuldkommen. Derfor ligger alle Guds Egenskaber i den yndigste Harmoni, og udfører Himlenes evige Lovsang. Ud fra de evige Harmonier i Guds Væsen blev Mennesket dannet i Guds Billede til at være fri, med Mulighed for at Mennesket i Friheden skulde lære Tonen i de evige Lovsange; men i Muligheden ifølge denne Frihed er ogsaa Muligheden til at frembringe Modsætningen. Denne Mulighed blev Virkelighed i Syndefaldet. Synden er Overtrædelse af Guds Bud, er Mod-

sætningen til Retfærdigheden, bliver ogsaa derved Modsætningen til Kærligheden; thi Guds Bud var Kærlighedens Bud, var et Valg givet Mennesket til Kærlighedens frie Samliv med Gud, formidlet ved Livets Træ.

Mennesket er ved Syndens Besmittelse kommet ind under Muligheden af evig Fortabelse; det er, evig Adskillelse fra Gud, med sin Synds Forbandelse over sig; thi i Vantro og Ugudelighed kan Mennesket give sig hen under Syndens Magt.

Men ogsaa for det faldne Menneske er der endnu Mulighed til Frelse. Ikke fra Menneskets Side; thi det er ikke i Stand til at genoprette Retfærdigheden ved at udvise Synden og bryde dens Magt. Men fra Guds Side er Muligheden givet derved, at Mennesket endnu er i Stand til at modtage Guds Sandhed og Guds Kærlighed. Denne Mulighed er udtrykt i disse Ord: „Gud er Kærlighed.“

Idet nu Gud søger Mennesket til Frelse — det er, Genoprettelse af Retfærdighedens og Kærlighedens Samfund, — bliver der en Brydning imellem Retfærdighedens Lov og Kærlighedens Lov, om ikke i Guds eget Væsen, saa dog i hans Forhold til os. I Følge Retfærdighedens Lov uddeles til Mennesket den bitre Straf, som dog i Følge Kærligheden faar en Velsignelse over sig, idet der under Syndens bitre Frugt kan fødes et Suk, en Længsel efter Udfrielse. I Følge Kærlighedens Lov rækker Gud Mennesket sin Haand og giver det Lov til at tro paa Udfrielsen, idet Udfrielsen ogsaa er Genoprettelse af Retfærdigheden. Saaledes handler Gud endnu med Mennesket efter Frihedens Lov. Menneskets Frelse beror atter paa et Valg.

Denne Brydning (eller med hvad Ord man vil kalde det) mener jeg, møder os igennem Historien.

Under Noa angrer Gud, ifølge Retfærdighedens Lov, at han har skabt Mennesket og beslutter at udrydde alt levende af Jorden. Ifølge Kærlighedens Lov lader han en lang Tid gaa hen, og frelser til Slut Noa og hans Hus, og har saaledes den samme Menneskeslægt at brydes med.

Retfærdighedens Lov kræver, at Abraham bringer sin Søn til et Brændoffer. (Jeg kan ikke se nogen anden Udvej.) Kærlighedens Lov udfrier Isak fra at blive slagtet. At Abraham, selv under Troens Lydighed, ikke er i Stand til at bringe dette Offer uden ved at begaa en Forbrydelse, siger jo ikke, at der ikke var Sandhed i, at Offeret blev krævet; kun, at der var Usandhed i at Offeret blev bragt. Denne Usandhed møder os saa i hele sin Sandhed paa Golgatha; thi kun ved Uretfærdighedens Hænder formaar Menneskeslægten at bringe Retfærdighedens hellige Offer.

David maatte hele sit Liv lide bitterligt for sin Synd; David var hele sit Liv Manden efter Guds Hjerte; Forbillede, baade i sin Lidelse og i sin kongelige Højhed paa ham, der skulde kaldes Davids Søn.

Profeterne forkyndte haarde Straffedomme over Folket; men ind imellem toner Trøstens Ord med Tanker om Fred, der bebuder en Fremtid og et Haab.

Profeterne forkynder Messias, Kongen, Israels Herlighed. Profeterne forkynder Guds Tjener; forkastet af sit Folk, døende under Folkets Foragt, elendig og forladt.

Saaledes falder Skyggerne og Lyset fra Historien i det dunkle fremover og mødes ved Kristi Kors.

Ligeledes falder Lyset fra Kristi Kors, og Skyggerne, tilbage over henrundne Tiders Gang, og tegner et Billede af Guds Langmodigheds Righed.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Ottende Søndag efter Trinitatis. 14. Juli.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Rom. 8:12-17; Matth. 7:15-21.

Ny Tekstr. — Ap. Gr. 20:24-35; Matth. 7:22-29.

SAND OG FALSK FORKYNDELSE.

„Vogter eder for de falske Profeter“, siger Jesus i Indledningen til denne Søndags to Evangelier. Vi vil lægge Mærke til, at dette siges i hans Tiltrædelsestale paa Bjerget; og slutter med det gode Raad om at bygge vor Tro, der lignes ved et Beboelseshus, paa Klippen (læg Vægt paa Bestemthedsformen; ikke hvilken som helst Sten) og ikke paa det lave, vigende, mangfoldige Sand. Er man vis, følger man Mesterens Raad. Kun Daarer følger falske Profeter. „Efter den Guds Naade, som blev given mig, har jeg som en vis Bygmester lagt Grundvold, men en anden bygger derpaa. Men enhver se til, hvorledes han bygger derpaa,“ skriver Paulus i 1. Kor. 3:10. Han byggede paa Hovedhjørnestenen Jesus som Kristus, Guds Søn, vor Forløser og Forsoner. „Jeg agter ikke mit Liv noget værd for mig selv, for at jeg kan fuldende mit Løb og den Tjeneste som jeg har faaet, at vidne om Guds Naades Evangelium“, siger han til sine kære gamle Venner fra Menigheden i Efesus (Lektien). Hele Guds Raad om Frelsen ved vor Herres Jesu Kristi Naade havde han forkyndt, og vidste sig uskyldig i saa Henseende om nogen af dem gik fortabt. Nu var det de andre Ledere, der maatte vogte og føde Guds dyrekøbte Flok med Livets Ord. Og da stiger Angsten frem; vil de være tro mod Evangeliet? Han aner, ja han ved, at der skal af Menighedens Midte staa Mænd frem, som skal tale forventede Ting og drage Disciplene efter sig; og udefra kommer svære Ulve ind blandt dem, som ikke vil spare Herrens Hjord. „Derfor vaag og kom i Hu!“ Apostelens sidste Ord er som Genklang af Jesu egen gentagne Formaning mod falske Krister og falske Profeter, som skulle fremstaa og gøre store Tegn og Undergerninger, saa at ogsaa de udvalgte skulle blive forførte, om det var muligt. Se jeg har sagt eder det forud!“ (Matth. 24:24.) Sund Tro maa bygge paa sand Forkyndelse. Husk, Skriften kan ikke rokkes; det kan derimod Menneskers Forkyndelse.

Fra vor Kirkemark

Da Bibelskolelejr-Tanker og Planer nu fylder Interessen hos mange, gamle saa vel som unge, vier vi Forsiden denne Gang til den vigtige Sag. Vi, der var med i Bevægelsens Begyndelse, kan kun takke Herren for hvad derigennem er blevet udrettet iblandt os for det aandelige Livs Ernæring og den naturlige Trang til Udflugt og Hvile i den Retning. Man kan kun i sand broderlig Kærlighed ønske, at mange flere af de mere fattige og mest travle iblandt os kunne faa Anledning til en saadan Oplevelse en Gang imellem. Omend man forsøger fra Ledernes Side at nedsætte Prisen for Opholdet saa lavt som muligt, er det dog ret kostbart for en Familie. Men saa maa man ogsaa huske paa at fradrage hvad det koster at leve hjemme. Maaske Mor trænger mest til en Ferie; hun gaar derhjemme, Dag ud og Dag ind, inde ved den varme Ovn. En Uges Ophold ved en Bibellejr med fuld Opvartning til daglig af rigelig baade legemlig og aandelig Føde vilde være en stor Opmuntring for hende. Mon ikke? Spørg hende. Der kan vist spares lidt andre Steder for en Gangs Skyld.

Vi haaber at Lederne for de forskellige Lejre, hvor ogsaa de ældre af vort Samfund bydes Velkommen, vil sende nogle danske Beskrivelser og Oplysninger om samme. De vil blive baade læst og paaskønnet. Det kan jo have sin Interesse at gengive efter engelsk Opskrift Lejrmødernes Skema, Program og Talere, men det er ikke fyldestgørende. Det er ikke de særlige Talere men det stille Samliv, der burde præge i al Fald nogle af disse Lejre, særlig de faa, som de ældre har bekostet, opført og kæmpet for at faa i Gang. Man vil selvfølgelig undskylde, at vi saa tidt tager Anledning til at tale de ældres Sag; deres Interesser forglemmes saa let; men de har ogsaa Følelse, omend den er bleven skolet i Selvfornegtelse for de unge.

Otte Præster blev ordinerede under Aarsmødet i Luck, Wis. d. 14. Juni for 25 Aar siden. De var H. P. A. Andersen, I. M. Andersen, H. N. Hansen, T. M. Hansen, L. P. Kjølner, P. C. Ligaard, H. Nielsen og H. A. Svendsen. Dette var den største Gruppe saavidt og intet Under, at vor gamle Formand jubledes og Aarsmødet vedtog: Vi takker Gud for de mange nye Arbejdere. Nu fester flere af dem — eller der festes for dem — i Sølvets Glans, hvorom vore Menighedskorrespondenter beretter. Den Gang fulgte der saa nogenlunde regelmæssigt et Bryllup med Ordinationen; „Fader“ Vig var jo, som bekendt, noget intolerant overfor gifte Theologer. Saa der er Anledning til dobbelt Festlighed. Ser vi nu paa den Flok, findes een ikke mere; Andersen blev dræbt ved et Vaadeskud d. 18. Maj 1935, da han var Præst paa Gjø i Danmark. Kjølner er Andenpræst ved en Kirke i Aalborg. Ligaard er endnu paa sin enlige dansk-lutherske Forpost i Australien og det undrer os hvorledes det gaar ham derovre, siden den finansielle Støtte fra D.K.U. sluttede. Vi tager denne Anledning til at sende de fjerne Kammerater en Lykønskning. Af de øvrige endnu i Landet er een, Hans Nielsen, i anden Virksomhed, men tjener dog Menigheden som Formand ude i Danebo, Ore. De øvrige fire er jo velkendte Præster og Ledere i vor Kirkelejr. Til Lykke, Venner!

Næste Aar er der atter otte der kan fejre 25 Aarsfest. Der var Liv og Fremgang iblandt os i de Dage.

Pastor C. M. Videbeck, Brooklyn, N. Y. har forandret sin Adresse, og kan herefter findes paa 1775 East 10th St., Brooklyn, I hans Menighedsblad „Slems Budbringer“ omtales nærmere den pludselige Omforandring i deres kirkelige Liv, som den pludselige Beordring fra Byens Park og Retsvæsen forvoldte, da de den 19. Juni blev givet kun et Par Uger til Opgivelse af deres Kirkeejendom paa Prospect Ave. Man fik dog ydermere nogle Dages Frist, og den 10. Juli afholdt man Afskedsfest med den gamle Kirke. Følgende Udtalelse karakteriserer Stemningen: — Vi skal forlade vort gamle kære Kirkehus, vi skal danne et nyt Kirkehjem, det hele er saa overvældende fordi det kom paa en helt anden Maade end vi havde tænkt. Naar nu det gamle Landemærke paa Prospect Ave. jævnes med Jorden, og vi skal bygge Herren en ny Kirke, saa maa vi først og fremmest passe paa, at vi ikke planer og bygger efter vore egne snævre Selvtilfredsheds Dimensioner; det kunde vi jo let magte, og maaske finde os tilfreds dermed, for vi har det jo egentlig godt. Men vi maa granske i Guds Plan, for han har nemlig aabenbaret for os Grundplanen og Grundtrækkene i Helligdommen.

4de Juli fejredes af mange af Blair og Omegnens Folk paa Dana Bakken. Om Aftenen var der Program foran Mændenes Logibygning. Pastor Jorgensen i en patriotisk Tale mindede os om at være taknemmelig for vor Frihed og huske vort Fædreland som ikke har Frihed i denne Tid. Mrs. Viggo Carlsen sang to Solonumre. Ved Slutningen af Mødet sang hele Forsamlingen nogle patriotiske Sange.

Pastor P. H. Holm Jensen, Luverne, N.D., der tillige er Formand i N. D. Kreds, deltog i Aar i Fort Ransom Bibelskolelejren, Nord Dakota, og gav nogle Foredrag om religiøse Spørgsmaal og Palæstina, som han besøgte for nogle Aar siden. Han meddeler, at der var 168 unge Mennesker samlet for en Uge i denne Lejr.

Pastor Wm. Larsen, Præst ved vor Kirke i Boston, Mass., havde den Ære at opnaa sin Master of Arts Grad fra Boston Universitet d. 10. Juni. Hans Mgh. og Venner overrakte ham et Gulduhr til Minde om Begivenheden. Vi gratulerer!

Immanuels Mgh., Racine, mistede ved Døden d. 8. Juni det sidste mandlige Stiftelsesmedlem af Mgh. Han var Jens Christiansen, der havde Ophold paa Byens danske Alderdomshjem. Hans Efterladte er hans Hustru og en Datter, Mrs. N. Bidstrup. Nu er der kun to Kvinder tilbage af den Flok, som lagde Grund for godt halvtreds Aar siden.

Mrs. Anna Kelsen, Medlem af Vor Frelzers Mgh., Co. Bluffs, Ia. døde pludselig d. 7. Juni, efterladende sin Mand, Cornelius Kelsen, — de holdt Guldbrillup for fire Aar siden — og fire Døtre. Hun var fra Vejle og blev 79 Aar gammel. Familien har boet i C. B. siden 1890, hvor Afdøde tog aktiv Del i Søndagsskolearbejdet i mange Aar. En anden ældre dansk Kvinde, Mrs. Chris Christensen, 74 Aar, døde der i Byen d. 28. Maj.

John P. Thomsen, 83 Aar, Medlem af Emaus Mgh., Racine afgik ved Døden d. 24. Juni. Han var født i Gadsbørg og udvandrede 1880 til Neenah, Wis. Siden 1913 har han boet i Racine. Hans Hustru døde 1905. Fire Børn overlever dem.

Vi siger Tak til Pastor Henry N. Hansen, Sekr. for N. D. Kreds, for den danske Indberetning fra Kredsmødet deroppe. Mon nu de andre Kredssekretærer følger det gode Eksempel? Vore danske Læsere skriver: Vi læser det alt sammen!

Det danske Præsteskab i Elk Horn Egnen afholdt fælles Udflugt og Picnic i Sunnyside Park, Atlantic, Iowa, i Gaar.

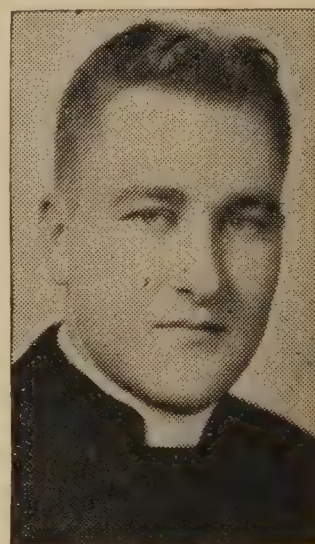
Pastor Ingv. Olsen har taget imod Kald fra Bethania Mgh. ved Eugene, Ore.

Aarsfest afholdes paa Eben Ezer Barmhjertigheds Anstalt, Brush, Colo., i Dagene 25—28 Juli. Eben Ezers Venner indbydes hjertelig til at deltage i Aarsfesten.

M. Jørgensen, Præst.

FRA VOR SKOLE

Dana College har engageret Pastor Ervin Bondo, Oregon, Wis. til at tjene Skolen som Rejserepræsentant gennem Resten af Sommeren i Minnesota og Wisconsin Kredse. En Ordning med hans Mgh. er opnaaet i saa Henseende. Som Graduent fra Dana og fra Trinitatis Seminarium, samt som Medlem af en Familie, hvis Navn er knyttet nøje til vor Skole, bærer han dens Tarv og Trang paa Hjerte; og da han nylig opnaaede en Master of Arts Grad ved Wisconsin Statsuniversitet, er han tilige indviet i den højere Undervisnings Betydning. Hans Studium, Erfaring og Venlighed vil sikkert være til Velsignelse ved at sprede Interesse for vor egen Skolesag. Tillige har han ikke saa lidt Erfaring i Ungdomsarbejde og Sommerlejr virksomhed. Skolens Bursar, Mr. Paul Hansen, besøger andre Egne for at opsøge Studenter, og Præsident L. Siersbeck gør hvad han kan i den Retning, uagtet han nu for Tiden tager et Kursus ved Chicago Universitet. Han skriver: Jeg haaber at alle vore Præster og Ledere vil give os samme Medvirke i Aar som førhen. „Dana Builders“ og Venners Bestræbelser for at komme i Forbindelse med dem, vi muligvis ikke formaar at naa, vil blive paaskønnet. Spørgsmaal fra de enkelte besvares med Glæde, og en Samtale med samme vil blive arrangeret om muligt. Skriv til Pres. L. Siersbeck, Dana College, Blair, Neb.

Pastor Ervin Bondo

Oprettelse af lokale „Dana Builders Chapters“ gaar for sig mange Steder. Hvorsomhelst det er muligt, bør Organisationens fuldføres helst før 1. August.

To af Skolens forhv. Stab ventes paa Besøg i Blair snart. De er Dr. Erland Nelson, der var Forstander, for nogle Aar siden, og Prof. Waldo B. Nielsen, der var Sang- og Musiklærer samt Dana Korets Dirigent. De ventes sidst i denne Maaned eller først i næste. Mr. Nielsen er nylig tilbagevendt fra Danmark og agter at anlægge en Foredragstourne her i Landet og fortælle om sine Oplevelser derovre. Han besøger Racine Egnen først. Mulige Indbydelser kan videresendes gennem dette Blads Kontor.

Canada

STANDARD

To unge Mænd herfra har fornylig ladet sig hverve. Rudolf Hansen er den tredje af J. P. Hansens Sønner, der siden Krigens Begyndelse frivillig er indtraadt i den canadiske Hær.

Chr. Pedersens Plejesøn, Reinart, fik forleden Orlov til Standard. Han er i Hærens Transport Units.

Pastor Husted Christensen og Frue og Frk. Emilie Larsen er igen hjemme efter en længere Udflugt til Staterne, hvor de overværede Den forenede Kirkes Aarsmøde i Minneapolis.

EDMONTON

Pastor N. Bentsen er paa Besøg i Alberta i denne Tid og talte i den ufuldførte Kirke d. 23. Juni. „I vil faa en sjælden smuk lille Kirke, naar I naar at faa den helt færdig,“ sagde han. Man var glad ved at møde den tidligere Canadapræst deroppe igen.

I Aarsberetningens Præstefste anføres Pastor Nommens Adresse at være Edmonton, men skulde være Tilley, Alta. Vi fik Menighedsnavnet skiftet men ikke Adressen. Meddelelsen om Flytningen ankom jo efter at M.S.S. var færdigtrykt, saa undskyld! P.C.J.

Dr. Carlsen er under Besøget i Edmonton indbudt til at tage Ophold i Dr. Linneboe's Hjem.

Indvielsen af vor nye Kirke er udsat. Det har tidligere været omtalt her i Bladet, at vor nye Kirke skulde have sin højtidelige Indvielse under Dr. Carlsens Besøg i Edmonton. Grundet paa forskellige, dengang uforudsete, Begivenheder er Kirke-indvielsen udsat paa ubestemt Tid.

Vor Landsmand Mr. John Precht, der frekventerer det norske Præsteseminarium i Saskatoon i Forventning om at opnaa et Kald som Præst i Den norske Kirke, opholder sig for Tiden her i Byen som Vikar for Rev. Lystig, der jo betjener den norske Menighed i Edmonton.

To unge danske Læger har nu afsluttet deres Studier ved Universitetet, nemlig Dr. Young og Per Lund. Dr. Young paatænker at begynde en Praksis i Westlock, Alta., medens Dr. Lund har opnaaet en Stilling ved et Hospital i Victoria, B. C.

Canadas Stilling til Danmark efter den fjendtlige Okkupation er forklaret i en Skrivelse fra Generalkonsul Holler til Redaktør Svendsen af K. og H. saaledes, at Danmark ikke betragtes som et fjendtlig Land, saa alle de danske Konsuler og Vicekonsuler beholder deres Stilling som førhen.

CALGARY

Søndag den 9. Juni var der Konfirmation i den danske Kirke, hvor Pastor Paulsen overhørte 9 Unge, som derefter bekræftede deres Trosbekendelse.

Fredag den 14. Juni talte den japanske lutherske Præst, Pastor Inadomi om Aftenen i Kirken til en god Forsamling. Ved det efterfølgende Kaffebord talte Præsten interessant om sin Livshistorie. Bl. a. kunde han fejre sin 40aarige Fødselsdag i Calgary.

Rev. Inadomi fra Japan talte til os i Kirken forleden. Det forbaavsedte os at høre, hvor godt han talte Dansk. Interessant var det at faa Kendskab til Arbejdet derovre i Japan. Et Offer blev lagt til Japanmissionen ca. \$18.

Paa et Menighedsmøde i Vinter henstillede Menigheden til Præsten om at tage sig en god Sommerferie i Aar, for at det om muligt kunde hjælpe paa Pastor Paulsen's Helbred. Derfor rejser Pastor og Fru Paulsen i sidste Halvdel af Juli Maaned ned til Staterne.

Opraab til Danske i Calgary og Syd-Alberta

Der er paabegyndt en Indsamling til Indkøb af en Ambulance til Røde Kors, som skal være en Gave fra Danske i Canada, som et Bevis paa deres Loyalitet. Prisen paa saadan et „Ambulance Unit“ er nu \$1,750.00. Vi beder alle Danske om at være med i denne Indsamling. Send Deres Gave saasnart som muligt.

De kan indsende deres Bidrag til R. Thomsen, 924-1st Ave. N. W., Erik Pedersen, Union Building, eller Peter Lawson, 108A-7th Ave. East, Calgary.

OSTENFELD

Ved Pastor Damskovs 45 Aars Jubilæum som Præst den 9. Juni var Kirken fyldt til sidste Plads. Ja, mange stod op helt ud i Taarnet. Foruden Koloniens Beboere var der mange Danske fra Winnipeg—trods stærk Regn om Formiddagen—mødt op for at hædre Jubilaren. Pastor Schultz, Winnipeg, holdt en smuk og hædrende Tale for Pastor Damskov. Juul-Hansen overrakte med faa Ord—han havde glemt sin Tale hjemme sagde han—en Bog med ca. 500 Navne af Menighedsmedlemmer fra Winnipeg, Ostfeld, Redvers, Swan River, Dauphin, Port Arthur og Pass Lake. Korte Taler blev holdt af Rasmussen, Octavius Andersen og Christophersen, Winnipeg, og sluttelig af Hundtofte og Pastor Damskov, der takkede for den udviste Opmærksomhed. Imidlertid var Kaffebordene dækkede, og efter at have drukket Kaffe i tre Hold begyndte Forsamlingen at tage hver til sit.

Ny Døbefont. Til Pastor Damskovs Jubilæum havde Hr. Christophersen medbragt en overordentlig smukt forarbejdet Døbefont som en Gave til Ostfeld Kirke. Døbefonten indviedes samme Dag. Hr. Christophersen fortjener megen Paaskønnelse for den smukke Gave. (Eft .D. Herold ved B.P.)

TORONTO

Paul Bondo er ogsaa ifærd med at forlade os efter ni Aars Ophold her i Toronto og rejser til Minneapolis, Minn. for at tage et Arbejde op paa Fairview Hospital (norsk-luthersk) den 1ste Juli.

NEW DENMARK

Mr. og Mrs. Hans Larsens Søn, Kenneth, er kommet hjem fra Dana College, Blair, Nebraska for at holde Sommerferie i Hjemmet.

Om alt gaar efter Bestemmelsen rejser Kenneth tilbage til Skolen til Efteraaret, han er nemlig glad for at opholde sig paa denne vort Samfunds Skole. Der er saa ofte reklameret med, at Undervisningen og Omgangen paa denne Skole er god, og nu reklamerer Kenneth, om ikke direkte saa dog indirekte, for Skolens Køkken ved sit gode Udseende og ved at være kommet sig godt i den Tid, han har tilbragt paa Skolen.

Korrespondancer

FRA HUTCHINSON, MINN.

Til 25 Aars Jubilæum samledes Torsdag Aften den 13de Juni, Kl. 8, en stor Kreds af Menighedsmedlemmer af Main Street dansk luthersk Kirke i Hutchinson til festlig Sammenkomst. Aarsagen dertil var at lykønske vor Præst paa 25 Aarsdagen for hans Ordination. Fire lange Borde var dækket i Kirkens Krypt. Pastor Svendsen og Frue blev bænket paa Ærespladsen. Paa Væggen bag Æresgæsten hang en stor Krans af Vintergrønt isprængt med røde og hvide Pioner. Æreskransen var bundet af Mrs. O. P. Nielsen.

Som mange af L.U.'s Læsere ved, er Mrs. Nielsen jo ogsaa Digter, og hun havde i Dagens Anledning affattet en Sang, som hun, desværre paa Grund af Sygdom, blev forhindret i selv at synge. Formand Ditlevsen bød Æresgæsten og Forsamlingen Velkommen. Saa sang Forsamlingen: „Til Himlene rækker din Miskundhed, Gud.“ Pastor Vammen fra Oaks, Okla. holdt en kort Tale, hvori han fremhævede Tjenstvilligheden til Arbejdet i Herrens Vingaard. Efter en Korsang udtalte Jens Christensen en Tak til Pastor Svendsen for sit trofaste Arbejde i vor Menighed og Mrs. Lyle Jensen sang en smuk Sang. Derefter tog Formand Ditlevsen Ordet; han takkede Pastor Svendsen for det store og velsignelsesrige Arbejde han i de sidste 11 Aar havde udført i Menigheden her.

Dernæst gratulerede han ham som Samfundets Sekretær og overrakte ham en stor Brevtaske, som han nu vilde faa god Brug for i sin nye omfattende Bestilling.

Pastor Svendsen var synlig bevæget; han takkede de tilstedeværende for den Ære, de viste ham paa denne Mindedag. Han udtalte, at det havde været ham en stor Glæde at arbejde i Menigheden i de svundne Aar og at Menighedens Medlemmer havde vist deres Beredvillighed til at arbejde Haand i Haand med deres Præst. Den nye Kirke stod som et Bevis om dette Samarbejde.

Han dvælede ved de Dage for 32 Aar siden, da Kaldet fra Herren kom til ham, medens han pløjede og saaede ude paa Nebraskas Prærie og takkede Gud, at han havde faaet Lov til at saa den gode Sæd i Hjerteageren. Han udtalte, at hans Hjerte i Aften var fuld af Tak til Gud, der saa rigelig havde velsignet hans Arbejde. Æren var alene Guds! Han erkendte sin Skrøbelighed; og han vilde ikke have været i Stand til at udføre noget, hvis ikke Kraften fra det Høje havde sænket sig ned over ham og Aanden lagt ham Ord i Mund. Han som har hjulpet hidindtil, han hjælper nok herefter. Han har altid vist Vej selv om mørke Skyer til Tider har dækket Solen. „Gud har givet mig et godt Helbred“, sagde han; „i de svundne 25 Aar har jeg ikke en eneste Søndag været nødt til at aflyse en Gudstjeneste paa Grund af Sygdom“. Tilsidst udtalte han en Tak til alle de Tilstedeværende og en særskilt Tak til Mrs. Nielsen for Æreskransen og Digtet.

Koret sang nok en Sang og saa i faa, men velvalgte Ord udtalte Axel Pickard paa egne og Hustrus Vegne en hjertelig Lykønskning og Tak til Pastor og Mrs. Svendsen for deres Gæstfrihed og store Imødekommenhed, som var bleven udvist mod ham og hans Hustru, siden de kom

her. Mrs. Pickard var desværre forhindret i at deltage i Festligheden; hun var Patient paa Byens Hospital, men er nu atter i god Bedring. Mr. Pickard talte i Særdeleshed til Ære for Mrs. Svendsen. Han fremhævede at hun havde været en trofast Hjelper i de svundne Aar, og at hun paa mange Omraader havde baaret den tungeste Ende af Byrden. Svendsens har altid aabent Hus og man føler altid, at man er velkommen i Præstehjemmet. Her udøses med rund Haand baade aandelig og legemlig Føde. L. U.s Korrespondent udtaler herved sin dybtffølte Tak til Pastor og Mrs. Svendsen for den Kærlighed og Imødekommenhed de har udvist mod ham, da han i Særdeleshed trængte til Hjælp og Vejledning. Tusind Tak!

Vor altid trofaste Kvindeforening serverede nu en delikat Lunch, der gjorde dem al Ære.

Pastor Svendsen sluttede med Bøn og den apostoliske Velsignelse.

Ifølge Ønske af Mrs. O. P. Nielsen blev Æreskransen lagt ud paa Pastor J. Th. Lunds Grav; Kransen var bundet over samme Ramme, som Æreskransen i sin Tid havde været bundet for Pastor Lund, da denne for nu mange Aar siden fejrede her sin 25 Aars Jubilæum som Præst.

— — —
Guldbrillup fejredes her i Hutchinson Fredag den 31. Maj af det ærværdige Ægtepar; Mr. og Mrs. J. R. Jensen. De blev ægteviede den 31. Maj 1890 af Pastor A. Kirkegaard, som den Gang var Menighedens Præst. I de svundne 50 Aar har de boet her i Hutchinson.

Mr. and Mrs. J. R. Jensen

Mr. og Mrs. J. R. Jensen har seks Børn, som alle var til Stede ved Festen. De er Mrs. Chr. Knudsen, Rasmus Jensen, Mrs. Peter Juul, Harry, Arthur og Lyle. Mange Slægtninger var ogsaa til Stede.

Børnene havde foranstaltet et stort Middagsselskab, som afholdtes i Kirkens Krypt, hvortil, foruden Slægtninger, var indbudt mange Venner, som har staaet Familien nær i de mange Aar, de har boet her i Hutchin-son.

Om Aftenen samledes en stor Del af Menigheden i Kirkens Krypt for at hædre Guldbrudeparret. Menighedens Formand Ditlevsen bød velkommen. Et kort Program med Taler af flere af de tilstedeværende og nogle Sangnumre. Pastor Svendsen talte smukt, og ønskede Guldbrudeparret til Lykke. Mr. Ditlevsen overrakte saa Brudeparret som Gave en Lænestol og en Broche til Mrs. og en Urkæde til Mr. Jensen.

Mrs. O. P. Nielsen sang en af hende selv forfattet Sang, samt fortalte Mr. og Mrs. Jensen, at hun endnu huskede, hvad Pastor Kirkegaard sagde paa deres Bryllupsdag.

Mr. Jensen takkede de tilstedeværende for Gaverne, og fordi de var kommen for at holde Fest med ham og hans Hustru. Pastor Svendsen sluttede med Bøn. Kvindeforeningen bød nu paa Lunch, som Forsamlingen lod vederfares al Skyldighed.

Vi ønsker til Lykke og haaber at det agtværdigt Par endnu maa være blandt os i mange Aar.

SEKRETÆRENS BERETNING FRA NORD DAKOTA KREDSMØDE

Nord Dakota Kredsmøde blev afholdt i Ebenezer Menighed, Dane Valley, Froid, Montana, den 19.—23. Juni, 1940.

I. Opbyggelige Møder

Mødet aabnedes med Gudstjeneste Onsdag Aften. Kredsformanden Pastor P. H. Holm-Jensen forrettede Atertjenesten og prædikede over Emnet: „The Lost Emphasis.“ Jakobs Brev 2 Kapitel 14-20: „Troen uden Geringer er død.“

Ved Andagten Torsdag Morgen talte Pastor Henry N. Hansen over Emnet: „Forøg os Troen“, Lukas 17:5-16.

Torsdag Eftermiddag blev Menighedens Emne indledet af Pastor Henry N. Hansen: „Vor Tro er den Sejr, som har overvundet Verden“. 1. John 5:4. Mange tog Del i Drøftelsen som fulgte.

Torsdag Aften, Vækkelsesmøde. Pastor Wesley Andersen prædikede over Ap. Gr. 4:18-20: „Vi kunne ikke lade være at tale om det, som vi har hørt og set“, og Pastor Hansen talte over Hebr. 2:1-3: „Hvorledes skulle da vi undfly, naar vi ikke bryde os om saa stor en Frelse.“

Fredag Aften blev Søndagsskole-Arbejdet drøftet. Tre forskellige Emner blev indledet, nemlig: „Spirit-filled Instruction“ af Mr. C. D. Larsen, Westby; „A Challenge for Stronger Teaching“ af Pastor Holm-Jensen; og „Attractive Sunday Schools“ af Pastor Wesley Andersen.

Andagt Lørdag Morgen blev ledet af Kredsens Kasserer, Martin Iversen, Sidney. Han talte over 2. Krøn. 15: 1-7 og Lukas 21:19. „Men I, vær frimodige og lader ikke eders Hænder synke; thi der er Løn for eders Gering.“

Lørdag Eftermiddag blev Kredsens Emne drøftet. „With Christ We Grow.“ Pastor Holm-Jensen indledede Emnet. En livlig Drøftelse fulgte. Mange tog Del. Det var dejligt at høre de klare Toner om Synd og Naade

under Kredsmødet. Vi mærkede at Herren var iblandt os med sin rige Velsignelse.

Søndag var den sidste, den store, Højtids Dag under Mødet. En stor Skare var forsamlet. Pastor Harald Nielsen, Stedets Præst, forrettede ved Nadver-Gudstjenesten og Pastor Holm-Jensen ved Højmessens. Pastor Wesley Andersen prædikede over Dagens Evangelium, Matth. 16: 13-26. Om Eftermiddagen prædikede Pastor Elmer Andersen over Joh. 17 Kapitel. „Bøn en Kilde til aandelig Kraft.“ Dette var Slutningsmødet for Kredsmødet.

II. Forretningsmøderne

1. Kassererens Rapport viste, at der var indkommen i Aarets Løb \$473.65 fra Kredsens Menigheder samt en Støtte fra Samfundet paa \$600.00. Der var et Overskud i Kassen paa \$75.95.

2. Til at arbejde for Udbredelse af kristelig Litteratur i Kredsen blev en Komite paa to valgt og \$25.00 blev bevilget dertil.

3. Vore Bibellejre blev Genstand for en længere Drøftelse. Kredsmødet var i Favør af, at de Unges Aarsmøde og Bibellejr blev holdt samtidig og paa samme Sted. Denne anbefaling vil blive drøftet ved Ungdomsforbundets Aarsmøde i Kenmare i Juli Maaned. Sted og Tid for saadan en Bibellejr vil blive taget under Overvejelse af de forskellige Komiteer i Aarets Løb.

4. Det blev vedtaget at Kredsmødet bliver afholdt i sidste Halvdel af September Maaned næste Aar. En Indbydelse fra Trinitatis Menighed i Kenmare blev modtaget med Tak. Trinitatis Menighed er Kredsens Modernemighed og næste Aar kan Kredsen holde sit 40 Aars Jubilæum.

5. En Protest imod Salg af berusende Drikke og det onde denne Trafik medfører blev vedtaget.

6. Et Budget fra 1. Juli 1940, til 1. Okt. 1941, (15 Maaneder) blev vedtaget som følger:

Bethlehems Menighed, Bowbells.....	\$375.00
Andes Missionsplads	75.00
Litteraturmission	25.00
Rejsseudgifter	10.00
Forskelligt	10.00
	\$485.00

7. Kredsmødet tilstemte Punktet angaaende et Fællesmøde af Samfundets Styrelse og Kredsstyrelserne hvert andet Aar og var villig til at udrede sin Andel af de dermed forbundne Udgifter.

8. En Søndagsskole Komite paa to Medlemmer blev valgt til at arbejde for Afholdelse af større Møder („Rallies“) i Kredsen i Aarets Løb.

9. Kredsstyrelsen blev genvalgt som følger: Formand: Pastor P. H. Holm-Jensen, Sekretær: Pastor Henry N. Hansen, Kasserer: Martin H. Iversen.

III. Missionsforeningens Aarsmøde

Missionsforeningens Aarsmøde blev afholdt om Fredagen. Pastor Elmer Andersen, Foreningens Formand, talte ved Andagten over Ezekiel 36:22-27. Ved Forretningsmødet viste Kassererens Rapport, at der var indkommen i Aarets Løb \$565.08. Denne Sum var bleven udbetalt som følger: 30% til Japan Missionen, 30% til Indianer Missionen, og 10% til hver af de følgende: Sudan-, Santal- og Israelmisionen. Der var en Kassebeholdning af \$150.78.

En ny Forfatning paa Engelsk blev vedtaget. Styrelsen for kommende Aar blev Formand: Pastor Elmer An-

dersen, Næst Formand; Holger Petersen, Sidney, Sekretær: Pastor Wesley Andersen, Kasserer: Albert Johnsen, Kenmare, og femte Medlem: Andrew Larsen, Flaxton.

Pastor Gustav N. Ander, Minneapolis, Minn. var den indbudte Taler. Han repræsenterer Zion Lutherske Missionsforening for Arbejdet iblandt Jøderne. Han talte om Eftermiddagen. I de følgende Dage besøgte han alle Menighederne i Nord Dakota Kreds og talte om Jødemissionen som øves særlig i Minneapolis og St. Paul.

Som Bibemærkning følger, at Pastor Harald Larsen, Westby, ikke kunde komme til Kredsmødet, da hans Hustru nedkom med en Søn, deres Førstefødte, d. 22. Juni. Pastor Sigurd Petersen var ogsaa forhindret i at give Møde idet han var een af Talerne i de Dage ved Bibel-lejren ved Botteneau.

FRA BROOKLYN, N. Y.

Denne Artikel kom lidt for sent til sidste Nummer, hvor en Nyhedsmeddelelse om Kirkens og Missionshjemmets Evakuationsplan var givet. Heri angives saa Aarsagen. Lad os haabe og bede at ogsaa dette maa tjene til vor Kirkes Vel og Fremme i den store Havneby mod Øst. — Red.

2. Juni var der Jordbærfest paa Alderdomshjemmet. Solen skinnede, — det har været Tilfældet i en meget lang Aarrække, naar Hjelpeforeningen Danmark afholder den aarlige Jordbærfest. Haverne var overfyldte med Mennesker hele Dagen til langt ud paa Aftenen. Naar de danske Sange lød, var det som at være paa et fredfyldt Sted i Danmark. Samme Aften var der et stort religiøst Massemøde i „Cathedral of St. John the Divine“ for de forskellige skandinaviske Kirker af alle Denominationer, som tager Del i Arbejdet for „National Christian Action“. New Yorks mest ansete protestantiske Biskop, „The Right Reverend“ William T. Manning, præsiderede. Musik og Sang leveredes af finske, norske og svenske Kor. Der var en Procession med en Masse af Nordens forskellige Flag. Danske, norske, svenske og finske Præster tog fremragende Del i Sammenkomsten. Indsamlingen var til Fordel for de skandinaviske Søndagskirker og for Genopbygning af Kirker i Finland. En særlig Kollekt til Fordel for Søndagsmissionen blev optaget den Søndag i Salems Kirke og beløb sig til \$35.00. Der er mange hundrede danske Søndagskirker, som ere strandede i New York.

5. Juni, Danmarks Grundlovsdag, var der nogle fra Salems Kirke til Verdensudstillingen. Et godt Program blev givet. Sang, Musik, gode Talere, baade engelske og danske, tilsidst sang vi „Kongernes Konge.“ Der var sikkert 5000 Danskere tilstede. Fred og Frihed er hvad vi ønsker og beder om. Disse Tider burde kunne drage os nærmere sammen og, vigtigst af alt, nærmere til Herren.

Den 6. Juni var der den 11te aarlige Parade af Brooklyn Sunday School Union i Prospect Park. Salems Kirkes Søndagsskole deltog; der var straalende Solskinsvej med frisk Vind. Da de deltagende kom tilbage til Kirken blev de trakterede med Ice-cream; og Pastor Videbecks Søn, Robert, spillede Piano og Børnene sang af hele Hjertet.

Den 30. Maj var vi ca. 30 som mødtes i Præstehjemmet for at ønske vor Præst til Lykke i Anledning af hans Fødselsdag. Vi overrakte ham en god Pengegave og havde en uforglemmelig Aften.

Spejderfesten d. 10. Juni var en straalende Sukes; det var deres aarlige Sommerlejr i Kirkens Undersal un-

der Ledelse af Toppfører Edv. Jørgensen og Moderkomiteen. Indgangsret kostede 10 Cents og for 35 Cents fik man Kaffe, Kage og lækkert Smørrebrød.

Den 16. Juni havde vi dansk Altergang. Pastor Videbeck talte om Omvæltningens Tider. Det er vanskeligt, at holde Tanken klar; man vildledes let i at skelne mellem sandt og usandt. Lad vor Bøn altid være „ske din Villie, som i Himlen, saa og paa Jorden“; Herren kender bedst, vi forstaar kun i Stykkevis; vi skal til Golgatha, hvor den Hellige døde for Syndere.

Den 21. Juni indbød Mandsforeningen alle til en dansk Aften, der var meget vellykket, opløftende og inspirerende.

Menighedens Bestyrelse har modtaget Besked fra New Yorks Byraad at Salems Kirke og Missions Hjem vil blive approprieret i en nær Fremtid for at give Plads for det nye store Tunnel- og Highway Projekt. Indledende Forberedelser til at bygge en ny Kirke er allerede i Gang, idet en raadgivende Komite til Menighedsraadet er nedsat, og vi havde et ekstra Menighedsmøde d. 25de; maa-ske lejer vi en Plads for Sommeren, da vi skal være ude af Bygningerne senest midt i Juli. Kære Venner, bed for os at Herren vil føre og lede os ret og at alt maa blive til Herrens Ære.

Kærlig Hilsen og Guds Fred til Venner og Redaktøren.
Mrs. A. Rasmussen, Korr.

HUTCHINSON, MINN.

Mandag Morgen den 17. Juni lød Budskabet: Mrs. O. P. Nielsen er død.

Budskabet spredte Vemod over Sindene. Thea, som vi jo altid kaldte hende, var kendt i vide Kredse, men især her i Byen og i Særdeleshed i vor danske Kirke, hvor hun har været en virksom Arbejder i over 50 Aar. Thea var en uhyre begavet Kvinde. Dersom hun havde faaet Skoleuddannelse nok, er der ingen Tvivl om, at hun kunde have drevet det vidt som Digter. Vi har jo en Masse efterladte Sange, som hun havde skrevet ved de forskellige festlige Lejligheder, vi har haft her i vor Menighed gennem 50 Aar.

Det sidste Digt, vi fik fra hendes Haand, var skrevet til Pastor Svendsens 25 Aars Jubilæumsfest den 13. Juni, — bare 4 Dage før hun blev kaldt bort. For samme Lejlighed havde hun bundet en Æreskrans til Præsten. I Følge hendes Forlangende blev Kransen efter Festligheden i Kirken nedlagt paa Pastor Lunds Grav.

Ved denne trofaste Kvindes Bortgang har Menigheden lidt et stort Tab. Thea var afholdt, ikke alene af Menighedsfolkene, men af en stor Del af Byens Befolkning, som hun gennem de mange Aar var kommen i Berøring med. Mest savnes hun naturligvis af sine Børn. Hjemmet derude paa Tronhøj har saa rige Minder for dem. De vidste, at hvor de end færdedes i Verden, saa fulgte Moders Tanker og Bønner dem. De vidste, at Moder mange Gange om Dagen knælede i Bøn der hjemme i Barndomshjemmet.

Thea var en Bønnens Kvinde. I Bønnen hentede hun Styrke til at kæmpe Livets mange Kampe.

Vi, som har kendt hende, ved jo, at der ikke altid var Medbør og Solskin derude i Hjemmet paa Tronhøj. Jeg vilde hellere kalde det Troens Høj. Thea og Wolle Peder var troende Mennesker. Gud var den styrende og ledende derude baade i lyse og mørke Dage.

Mindet om den den bedende Moder vil sikkert følge
Børnene paa deres Livsvej.

Om vor kære gamle Veninde kan det jo siges:

Og du, som igennem din Strid og din Daad
Har bevaret dit barnlige Smil til det sidste,
Nu har du Regnbuen over din Graad
Og Glorien over din Kiste,

Anna Dorthea Bertelsen var født i Smidstrup, Jylland, den 6. December 1855. Den 29. Januar 1876 indgik hun Ægteskab med Ole Peder Nielsen. I 1883 rejste de til Amerika med deres 3 Børn: Bertel, Marie og Niels. De kom til Minnesota og bosatte sig i Litchfield; men i 1884 flyttede de til Hutchinson, hvor de har boet siden, og hvor deres tre yngste Børn blev født — Minnie, Olive og Harlow.

Ole Peder døde 1931; Bertel og Marie er ogsaa gaaet forud. Tilbage er Niels, i Glendive, Mont., Minnie og Harlow i Miami, Fla. Mrs. Olive Bowyer i Minneapolis og Theodore i Chicago. Begravelsen foregik Torsdag den 18. Juni fra Quasts Begravelses Bureau, hvor Mrs. Lyle Jensen sang „Barnets Længsel“, som var meget afholdt af Mrs. Nielsen.

BARNETS LÆNGSEL

Jeg har længtes at staa blandt den hvidklædte Flok
Som om Tronen nu synger sin Sang.

Jeg har ønsket med Duen min Flugt gik derop
Til en eviggrøn blomsterrig Vang.
Ja, jeg længes alt mere, som Dagene gaar,
Efter hvert som i Hertet bli'r dybere Saar,
Og Vingen mod Ruden jeg slaar.

Jeg med taarefyldt Øje nu skuer opad;
Thi en Fange paa Jorden jeg er.
Undertiden jeg synes det vinker, men glad
Vil jeg vente, — dog naar jeg er der,
Skal de kære her vandre i Ørkenens Sand;
Eller møder de mig i det salige Land?
O, Vægter! mon Natten er lang?

Pastor Svendsen holdt en kort Tale paa Dansk. Der-
efter førtes Liget op til Kirken, hvor en stor Forsamling
havde givet Møde. Mange gamle Venner fra Minneapolis
saaes blandt Følget. Tillige mange af Byens Forretnings-
folk. Alt dette viste hvor afholdt afdøde var.

Pastor Svendsen nævnte i sin Sørgetale det store og
velsignelsesrige Arbejde vor gamle Veninde havde gjort
i vor Menighed, — hvordan vi vilde savne hendes Lejligheds-
sange og, ikke mindst, hendes lune jydsk Humør.
Thea var altid saa ligetil, intet opstyltet. Som en god
og trofast Tjenerinde havde hun faaet Hjemlov, noget
som hun inderlig havde længtes efter.

Kisten, som var dækket af et Væld af Blomster, bares
ud. Og nu hviler vor gamle trofaste Veninde ved Siden
af sine kære oppe paa den smukke Oakland Kirkegaard.

Nu gik du hjem, du gamle Kvinde,
I Faderhjemmet du nu er inde.
Hvad du har gjort i trofast Virke
Og Kærlighed for vor danske Kirke —
Det mindes vi

Vi mindes vil de smukke Sange,
Du sang for os saa mange Gange.
Nu Skjalderøsten er forstummet,
Tomt staar derude Tronhøj Hjemmet —
Nu sørger vi.

Nu knæler du for Lammets Trone,
Og der modtager Livets Krone, —
Der skal vi møde dig en Gang
Og synge der den nye Sang
Til Lammets Pris!

Velsignet være dit Minde!

Sofus Frederiksen.

Historiske Bidrag

BOGTRYKKERKUNSTENS 500-AARS JUBILÆUM.

Den 24. Juni i Aar var det 500 Aarsdagen for Bogtryk-
kerkunstens Opfindelse. Denne Begivenhed er knyttet
til Johan Gutenbergs Navn. Han blev født i Mainz, Tysk-
land, ca. 1398 af adelige Forældre, der tog Navnet fra
det ene af deres to Godser. Senere blev de vist fordrevne
fra Mainz og tog Ophold i Strassburg, hvor gamle Rets-
protokoller giver den væsentlige Oplysning om Sønnens
Aktivitet som Forretningsmand. Han gennemlevede baa-
de Armod og Rigdom, men ellers ved man meget lidt om
ham, ej heller hvad førte til hans store Opfindelse med
de bevægelige Typer, der danner Grundlaget for den nu
saa mægtige Trykkeindustri. I en Retssag fra 1438 fin-
der man Ordet „drucken“, som for første Gang antyder
Faget. I det fjerne Østen havde man brugt bevægelige
Typer Aarhundreder før den Tid; det er Kineserne som
opfandt Papirlavning. Men i 1440 fremstillede Guten-
berg den første praktiske Maskine for Typernes Brug til
Masseproduktion. I 1450 indgaar han i et Fællesskab med
den rige Johann Fust i Mainz og begynder Optrykning
af den berømte Gutenberg Bibel paa Latin. Fem Aar
efter tabte Gutenberg sit Værktøj som Følge af hans
Kompagnons Gældsindkrævning; men denne fortsatte
Virksomheden, der snart under Renaissancebevægelsen
opnaaede voldsomt Opsving. I de senere Aar af sit Liv
opholdt Gutenberg sig i sin Hjemby og virkede fremdeles
i Bogtrykkeriets Tjeneste. Han døde Aar 1468 og ligger
begravet i Mainz, hvor en Bronzestatue, lavet af Thor-
valdsen, staar paa Torvet og et Gutenberg Museum blev
oprettet i 1901.

„Ringe er Magten i det Bly, der blev til Kugler, i Sam-
menligning med det Bly, der blev til Skrift“ sagde en
Professor i København en Gang. Forfærdende stor er
Blykuglernes Magt i vore Dage, men de dræber kun Le-
gemet; men Ordblyet kan dræbe Sjælen. Dog hvilke
Velsignelser har det ikke bragt Menneskeheden! Særlig
tænker vi paa Bibelens Multiplisering og almen Tilgæn-
gelighed for Læserne, og saa Bog-, Blad- og Nyhedspres-
sen. Man paastaar, at Reformationen vilde have været
umulig uden Bogtrykkerkunsten den Gang.

For 100 Aar siden skrev Digteren Ingemann en Sang,
der blev sunget ved en Gutenbergfest i København, hvor
bl. a. Professor Madvig, Grundtvig og Thorvaldsen talte.
Deri hedder det:

I Tankers Kamp med ærlig Hu
skal Aanders Sejr vindes;
derfor, o Gutenberg, endnu
Aarhundreder dig mindes.
Du selv fornem, med Faust i Pagt,
de største Gavers Fare;
men ved din Kunst skal Sandheds Magt
sin Sejer aabenbare.

8/27/40

PELLA MGH. I SELMA OG DENS NYE PRÆST

Fra Pella danske Kirke i Selma, California, har Mr. J. Emil Petersen venligst sendt os Meddelelse og lidt Oplysning om Kirken og den nye Præst, i engelsk Sprog, som vi saa fremlægger paa Dansk, samt lidt videre Udførelse. Anledningen er Pastor Kirkegaards Indsættelse Søndag d. 14. Juli som Præst for Menigheden. Kredsformand J. H. Vammen, San Francisco, foretager Indsættelsen.

danne sig videre. Efter at have fuldenendt det forberedende Kursus, tog han College Uddannelse paa Nebraska Statsuniversitet i Lincoln og paa Chicago Universitet. 1919-21 tager han theologisk Uddannelse paa Trinitatis Seminarium, Blair, Nebr. og frekventerede det følgende Aar Københavns Universitet, Danmark. Han blev ordineret 1923 paa Aarsmødet i Elk Horn, Ia. med Kald fra Mason City, Nebraska. I 1925 modtog han et Kald til at blive Professor i Forretningsafdelingen paa Dana College,

Pella Kirkens Indre, Selma, Calif.

I San Joaquin — udtales „Wakin“ — Dalen, der løber i sydøstlig Retning mellem de høje Sierre Nevada Bjerge og Kystbjergene, findes Californias Frugtecentrum, hvis Hovedby er Fresno. Femten Mil sydøst herfor ligger Selma, en By med 3200 Indbyggere. Vor danske Menighed havde sin Begyndelse i 1902, da to Familier og to Ungkarle underskrev en Forfatning som blev Menighedens Grundlov. I Dag tæller Pella Menighed over 250 Medlemmer.

De første 6 Aar forsamledes man i en Kirke fire Mil nordøst for Selma, men saa i 1908 byggede man en Kirke i Byen. Denne tjente den voksende Flok indtil 1915, da den nuværende Kirke blev opført.

Otte Præster har betjent Menigheden i de henrundne Aar, nemlig P. Rasmussen, P. J. Østergaard, N. S. Nielsen, Karl M. Hansen, M. Th. Jensen, A. P. Andersen, Spener Petersen, Axel Andersen, og nu tiltræder saa M. L. Kirkegaard, der kommer til os fra Omaha, Nebraska.

Pastor Kirkegaard blev født d. 14. August, 1891, i Harbøre, Danmark. Sammen med sine Forældre udvandrede han til De forenede Stater det følgende Aar, og opvoksende i Sioux City, Iowa. Som Dreng havde han det Uheld at miste det ene Ben, hvilket sikkert tjente til, at den opvakte Dreng kom paa Bogvejen. I al Fald var han paa Dana College allerede i 1905, vistnok en af de yngste af vor Skoles Studenterflok. Han lærte Bogføring og Stenografi, i hvilket han blev en Mester. Efter nogle Aars Kontorarbejde i Hjembyen, under hvilket han havde sit aandelige Gennembrud, følte han Kaldet til Præstegerningen, som hans Onkel, Pastor A. Kirkegaard havde fulgt. Han kom atter til Dana College i 1912 for at ud-

hvor han tillige tjente som Registrar. Dog var Kaldet til Præstegerningen hans Livskald og han modtog derfor et Kald fra Pella Mgh. i Omaha Aar 1929 og var der indtil han nu flyttede til California. Siden 1934 har han tillige tjent Den forenede Kirke som Sekretær, men ønskede ikke Genvalg i Aar paa Grund af den lange Afstand fra Samfundscentrum.

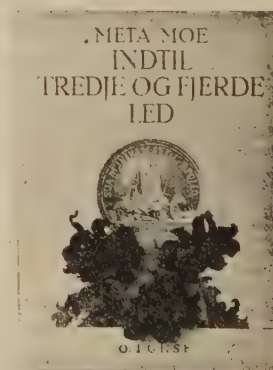
Den 18. Sept. 1923 blev han ægteviet til sin Forlovede, Miss Carrie Louise Robertsen, der er opvokset i Blair By og Menighed. De har tre Børn, en Datter paa 15 Aar, og to Sønner, 12 og 4 Aar gamle.

Indtil tredje og fjerde Led

En velskreven Roman om den arvelige Belastnings tunge Problem.

Bogens Tendens er, som dens Titel paapeger, at vise, hvorledes særegne syndige og umoralske Drifter og Tilbøjeligheder ofte arves baade i tredje og fjerde Led blandt Menneskens Børn, og at dette syndige Arvegods tit tager Magten fra Arvingen, saa han bliver den daarlige Arvs Slave. Derpaa gives der talende Eksempler i

Bogen. Men den fortæller ogsaa om Individder, som efter mange Solemærker at dømme har faaet en daarlig Slægtsarv og dog ved Troens Kraft og Selvbeherskelse vandt Sejrr over det daarlige og blev gode og nyttige for Samfundet. 205 Sider. Pris netto \$1.35 indb. \$2.00.

Blandt Landsmænd

National America-Denmark Association's Hovedkomite.

Ved det fornylig afholdte Møde i Chicago blev ovenstaaende Billede taget. I forreste Række: John Hansen, Præsident; Pastor, Dr. N. C. Carlsen, Vice-Præsident; Fru Hilda Holmes, Sekretær, og Axel Skelbech, Kasserer. I bageste Række: C. H. W. Hasselriis, Jean Hersholt, Pastor Alfred Jensen og Fru Adele Hauge. (Wm. Knudsen var ikke tilstede og kan vel næppe medvirke siden han har faaet en langt større national Opgave.

Ovennævnte Komite afholdt Møde i Chicago d. 15. Juni og vedtog Regler for Foreningens Funktion. Formålet er, at understøtte og hjælpe det danske Folk baade i Danmark og herovre med Midler, som danske Organisationer i Amerika yder, naar saadanne Midler behøves og kan anvendes. Iøvrigt, at holde ilive og fostre det danske Folk ved forenede og samvirkende Bestræbelser med det Formaal, at Danmark og det danske Folks Frihed og Selvstændighed maa bevares.

Altsaa, Komiteen er et Bindeled — **det første af sin Slags** — mellem alle Danske i Amerika og tjener de hidtil altfor vidt adskilte Foreninger og Kirkesamfund i et fælles Maal — at bevare vor Fædrene Arv og Ret.

Der antages to Slags Medlemmer af Foreningen: a) **De aktive**, der indbefatter alle Lederne, og Medlemmer af dansk-amerikanske Organisationer, som tilstemmer Foreningens Formaal og Regler, samt bidrager mindst \$5.00 til Fondet. b) **De støttende** (sustaining members), der bestaar af private Personer, som yder mindst \$5.00. Disse har dog ikke Stemmeret eller Embedsret.

Man agter at samle Penge ved Salg af specielle Mærker til 10 cts Stk., saa alle kan være med.

Den nye Fællesforening har allerede vundet megen Velvilje og synes noksaa praktisk og formaalstjenlig. Lad os støtte den!

Altsaa, en Menighed kan tilslutte ved at sende ind \$5.00. Skriv om videre Oplysning til Sekretæren Miss Hilda Holmes, 2452 West Addison St., Chicago, Ill.

P.C.J.

Den danske Stats Skoleskib „Danmark“, som sidste Efteraar var i New York og der var Genstand for stor Opmærksomhed, ligger nu fortøjet ved Leigh Culley, Jacksonville, Florida.

Skibets aarlige Togt strækker sig som Regel over 10 Maaneder, fra 15. Juni, da det forlader Danmarks Kyster og til Midten af April det følgende Aar, men hvornaar

„Danmark“ nu klipper Flaget i dansk Havn igen, ved ingen.

Det smukke tremastede Skib, fuldrigget med dobbelt Mærsejl og enkelt Bramsejl, med dets 14 Officerer under Kaptajn Knud Hansens dygtige Ledelse og dets 120 raske, danske Kadetter, ligger fast i Havn. Det har ligget i Leigh Cully Havn siden 1. April.

Jacksonville har været umaadelig gæstfri og venlig mod Danskerne, og Livet leves paa Skibet, som om det var til Søs, de unge Mennesker har deres Timer i Engelsk, Matematik og Søfartskundskab som ellers.

Skibet er et Skoleskib og uden Nytte som Fragtbaad. Derfor faar det vel Lov til at ligge som det gør til Kringen engang er ovre. Men Dannebrog vajer kækt og frit fra Skibets Stavn, og venter fortrøstningsfuldt paa den Dag, da det atter skal smælde i Vinden under danske Strande.

Fornylig tilstilledes der Kaptajnen et Tilbud om, at U. S. Marine vilde overtage Skibet og sende alle Kadetterne til Annapolis Officersskole for fri videre Uddannelse. Tilbudet er under Overvejelse. En Mrs. Dupont har vist det danske Skib og dets Besætning megen Opmærksomhed. Fruen sender stadig Grøntsager etc. ombord.

En dansk Cheer Komite i Los Angeles Egnen har hvert Aar paa St. Hans Dag en større Festlighed i Hr. og Fru Th. R. Knudsens rummelige Hjem med Formaal at sælge Varer der er skænkede til Velgørenhedsformaal blandt fattige Landsmænd. Det er især Fruerne Via Hersholt og Knudsen, der leder an i Arbejdet. I Aar samlede en 500-600 Mennesker sig og Udbyttet var stort. En Masse vaade Varer blev ogsaa afsat, rettere nedsat.

Erklæret Fallit er Færgeselskabet, der drev de store af saa mange velkendte Færgebaade paa San Franciscobugten. De stolte hvide Svaner af Southern Pacific Co. er nu indstillet, ligesaa Datterselskaberne, der gik til Sausalito o.a.S. Et Rygte gik over Radio at Britterne ønskede

nogle af Baadene til Minelæggere, men Uncle Sam vil nok beholde dem hjemme foreløbigt. Een blev solgt til Sydamerika. Det er selvfølgelig den langt hurtigere og billigere Biltrafik over de to nye Broer, der gav Dødsstødet. Men Fortjenesten burde være stor nok fra Fortiden, thi Prisen for Overfarten var ikke billig. Det var dog idyllisk saa ofte at hvile en halv Timestid paa de flydende Paladser med deres Tusinder af Passagerer og fuld Opvarthning ombord, eller særlig at sidde paa Dækket og se den nedgaaende Sols Straaler forgylde „Den gyldne Port“. Det Syn glemmes aldrig. Paa en jagende Bil gives ikke Stunder til slige lyksalige Betragtninger.

En Pressemeddelelse fra Am. Friends of Danish Freedom and Democracy siger:

I Betragtning af, at der ingen Rebild Fest blev afholdt i Aar, udsendte Radio Stationen WNYC i New York i Torsdags en Tale af Rebild Kommissionens Sekretær, C. H. W. Hasselriis, om 4. Juli Festerne paa Rebild Bakker og Lincoln Blokhuset.

Fra San Francisco. Guvernør Culbert Olson meddeler, at fra den 1. Juli vil det kun koste 25 Cents at køre over den 4 Mil lange San Francisco—Oakland Bro. Det er femte Gang, at Prisen reduceres siden Aabningsdagen i November 1936, da man begyndte med 65 Cents. Efter at Færgerne ophørte at sejle, er Trafiken steget i en meget betydelig Grad. Den lave Pris vil uden Tvivl yderligere forøge Trafiken.

Danske Obligationer i New York daler stærkt efter Okkupationen. Trods det, at det nu skal være saa godt som umuligt at købe Dollars i København noteres den stadig officielt til 518 Kroner for 100 Dollars, medens Clearingskursen paa tyske Mark er 207.40.

Til Sammenligning kan tjene, at Vekselerere i New York, hvor danske Kroner ikke bliver noteret, paa Forespørgsel har tilbudt at købe danske Kroner for mellem

3 og 4 Cent pr. Krone, forudsat de kan finde en Køber, og at danske Statsobligationer nu noteres mellem 25 og 30, hvortil de er dalet efter Okkupationen fra en Kurs af mellem henholdsvis 55 og 73.

Dansk Radio Avis rundkastes for Tiden daglig af British Broadcasting Corporation i Tiden mellem Kl. 6:00 og 6:15 p.m. Eastern Standard Time over følgende Kortbølgestationer: GRX, 9.69 mc/s eller 30.96 meters, GSW. 7.23 mc/s eller 41.49 meters og GSA, 6.05 mc/s eller 49.56 meters. Grundet paa at de korteste Bølger høres bedst paa lang Afstand, høres GRX bedst her i Landet.

Det kan videre oplyses, at visse andre Udsendere for Tiden forsøger at forhindre Modtagelsen af de Rundkastninger, som udsendes paa fremmede Sprog af British Broadcasting Corporation. Saaledes vanskeliggøres Modtagelsen af den danske Udsendelse af en Forstyrrelse, som dog ikke helt ødelægger Modtagelsen. Endelig, Udsendelsen begynder lidt efter Kl. 6 og holder op kort før Kl. 6.15 p.m. E.S.T. (Julius Pedersen i „Nordl.“)

DØDSFALD

San Francisco.

Den danske Koloni har mistet en af dens ældste Medlemmer, idet Andrew J. Rasmussen afgik ved Døden Onsdag den 12. Juni i sit Hjem paa Capp St. Rasmussen var født i Balslev paa Fyn den 19. September 1853 og blev saaledes omtrent 87 Aar gammel. Afdøde efterlader sig en sørgende Søn Walter Rasmussen, bosiddende her i Byen, tillige en yngre Broder i Los Angeles samt flere Søstre og Brødre i Danmark.

Chicago.

Anton Jensen, 71 Aar, afgik ved Døden paa Alderdomshjemmet d. 21. Juni. Han var Slagter af Profession.

Chris Nielsen, 3534 McLean Ave., døde d. 20. Juni efter flere Aars Svaghed. Han blev 69 Aar og var Smed af Profession.

ACKNOWLEDGMENTS

CORRECTION

In the Year Book, page 119, the quota of the First Ev. Luth. Church, Scranton, Iowa, is erroneously listed at \$177.32, while it should have been listed at \$115.10. Accordingly the Scranton, Iowa, Church not only reached, but exceeded its synodical quota for the 1939-40 fiscal year.—H. J. Hansen, Treas.

	Total Received	Children's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pension Fund
Previously acknowledged	2168.71	62.77	127.90	732.41	666.28	162.93	288.92	16.30	111.20
Luck, Wis., St. Peter's Luth. Church, offering at mission meeting	30.50			30.50					
Waupaca, Wis., Bethany Ladies' Aid of Our Savior's Church, in memory of Mrs. Jim Rasmussen	2.00				2.00				
Caruthers, Calif., Our Savior's Sunday School	7.00				7.00				
Racine, Wis., Immanuel Luth. Church	450.00	40.00	60.00	75.00	75.00	25.00	25.00		150.00
Jacksonville, Ia., Mr. and Mrs. Henry H. Hendricksen, in memory Christen Nielsen, Fresno, Calif.	5.00				5.00				
Denmark, Wis., Mr. and Mrs. Ed. Johnson and family of Trinity Church in memory of Mrs. A. J. Buckman	5.00				5.00				
Luck, Wis., St. Peter's Ladies' Aid in memory of Mrs. J. P. Sorensen	2.00				2.00				
Redvers, Sask., Canada, Dannevirke Luth. Church, offering at service by Dr. N. C. Carlsen	16.31				16.31				
Oakland, Calif., Our Savior's Luth. Sunday School	7.50	7.50							
Laurens, N. Y., St. Matthew Luth. Church	12.50			12.50					
Cushing, Wis., the Loyal Workers	7.35			7.35					
Total received on 1940-41 synodical budget	2713.87	110.27	187.90	857.76	778.59	187.93	313.92	16.30	261.20

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., July 1, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL

(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	326.22	126.96	144.72	24.54	30.00
Clifton, Ill., the Clifton Bible School, children's offering at joint project of three churches	12.27				12.27
Coulter, Ia., Foreign Mission Society	16.00		16.00		
Eagle Grove, Ia., Mr. and Mrs. J. P. Zander	1.00		1.00		
Atlantic, Ia., St. Paul's Missionary Society	14.00	7.00	7.00		
Sidney, Mont., Pella and Ersson Congregations, offering at joint service in Pella Church	39.00			39.00	
Total received for extra synodical missions	408.49	133.96	168.72	63.54	42.27

Received with thanks. Blair, Nebr., July 1, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged

Blair, Nebr., Philip Magnussen \$1, Dan Greeno \$1

Total \$12.00

Received with thanks. Blair, Nebr., July 1, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

STATEMENT OF SYNOD'S MISSIONS, July 1, 1940

CHILDREN'S HOMES

Budget \$5,300. See 1940 Year Book, page 174.

Receipts:

Cash balance May 11, 1940.....\$947.57
 Donations since May 11..... 102.77

\$1050.34

Expenditures:

Remittance to Dr. N. M. Hansen, Des Moines, Ia.....\$ 24.09
 Miscellaneous expense items..... 12.70
 Cash balance July 1, 1940.....1013.55

\$1050.34

DANA COLLEGE

Budget \$9,879.50. Estimated income from Endowment Fund
 \$6,500. Total \$16,379.50. See 1940 Year Book, pages 107, 174.

Receipts:

Donations since May 11, 1940.....\$ 187.90
 Interest from Endowment Fund..... 181.87
 Overdraft July 1, 1940..... 949.23

\$1319.00

Expenditures:

Remittance to Dana College Bursar.....\$1300.00
 Expense items paid by synodical treasurer..... 19.00

\$1319.00

EQUALIZATION FUND

Budget \$9,155. See 1940 Year Book, pages 103 and 174.

Receipts:

Cash balance May 11, 1940.....\$ 43.88
 Donations since May 11..... 837.91

\$881.79

Expenditures:

Interest on indebtedness.....\$ 15.00
 Salary of synodical president..... 583.33
 Salary of synodical treasurer..... 110.00
 National Lutheran Council..... 40.00
 Student Service..... 25.00
 Cash balance July 1, 1940..... 108.46

\$881.79

UTAH MISSION

Budget \$1,035. See 1940 Year Book, pages 103 and 174.

Receipts:

Donations since May 11.....\$16.30
 Overdraft July 1, 1940..... 38.70

\$55.00

Expenditures:

Compensation to Mrs. Othilia Hauge.....\$50.00
 Expense items paid..... 5.00

\$55.00

HOME MISSION

Budget \$8,904.50. See Year Book, pages 102 and 174.

Receipts:

Donations since May 11.....\$778.59

Overdraft July 1, 1940..... 974.07

\$1752.66

Expenditures:

President's office help.....\$ 22.00
 Boards' and Committees' traveling expenses..... 94.49
 President's traveling expenses..... 119.27
 Postage and stationery..... 4.00
 Synodical secretary (1939-40)..... 50.00
 Moving expenses..... 200.00
 Miscellaneous—telegrams, telephone, auditing, bank
 charges, etc. 80.33
 District Aid:
 Illinois District..... 60.00
 North Dakota District..... 50.00
 Pacific District..... 50.00
 West Canada District..... 699.24
 Atlantic District..... 323.33

\$1752.66

INDIAN MISSION

Budget \$3,423.17. See 1940 Year Book, pages 103 and 174.

Receipts:

Donations since May 11.....\$187.93
 Overdraft July 1, 1940..... 159.48

\$347.41

Expenditures:

Pastor's salary.....\$190.00
 Pastor's car expense..... 31.66
 Superintendent of Mission—salary..... 39.58
 Superintendent of Mission—car expense..... 31.67
 Superintendent of Mission—house rent..... 47.50
 Miscellaneous expense items..... 7.00

\$347.41

PENSION FUND

Budget \$12,325. Estimated income from Endowment Fund
 \$3,600. Dues \$1,400. Total \$17,325. See 1940 Year Book, pages
 105 and 174.

Receipts:

Donations since May 11.....\$261.20
 Interest from Endowment Fund..... 133.07
 Overdraft July 1, 1940.....2245.38

\$2639.65

Expenditures:

Remittances during May and June to the synod's
 pensioners.....\$2,639.65

JAPAN MISSION

Budget \$7,000. See Year Book, page 174.

Receipts since May 11.....\$313.92

Expenditures:

Expense items.....\$17.00
 Cash balance July 1, 1940..... 296.92

\$313.92

Respectfully submitted,

H. J. Hansen, Treasurer.

THE BORDERLAND OF RIGHT AND WRONG

By Prof. Theo. Graebner

A wealth of sound, practical information is imparted in Dr. Graebner's **The Borderland of Right and Wrong**. The problems of the Christian in distinguishing between right and wrong are intelligently discussed.

Price—40c

Monday, September 9, 8 A.M.

is the opening date of the

1940-41 school year at Dana College. Write today for
 information, catalogue or July bulletin.

Address

Office of the President
 DANA COLLEGE
 BLAIR, NEBRASKA

Fra Danmark

Holger Drachmans Søster død. Faa Dage efter sin 91 Aars Fødselsdag er Malerinden Fru Mimi Boye afgaaet ved Døden efter nogen Tids Svagelighed.

Frue Boye var Datter af Læge A. G. Drachmann og saaledes Søster til Digteren Holger Drachmann, hvem hun hele Livet stod meget nær, og for hvem hun i hans sidste Aar førte Hus.

Prof. Oluf Thomsen død. Det meddeles fra København, at Chefen for Institutet for almindelig Pathologi, Professor, Dr. med. Oluf Thomsen er afgaaet ved Døden. Professor Thomsen blev 61 Aar gammel.

Udenrigsministeriet i Danmark har meddelt, at ifølge Indberetninger fra de danske Gesandtskaber i Holland, Belgien, Norge og Tyskland er alle Danske i Amsterdam, Rotterdam, Bryssel, Antwerpen, Oslo og Hamburg i god Behold.

Dansk-Amerikansk Pressebureau. Tuborgfondet har lovet at yde „Dansk-Amerikansk Pressebureau“, der under Ledelse af Hr. Carlo Christensen nu har eksisteret et Aar, Støtte til dets fortsatte Arbejde af national dansk Karakter.

Den amerikanske Handel med Danmark og Norge er praktisk talt standset siden den tyske Invasion. I April var den amerikanske Eksport til Danmark kun værd \$110,000 sammenlignet med \$1,670,000 i April i Fjor. For Norge faldt Eksporten herfra til \$537,000. Selv til Sverige er den amerikanske Eksport faldet stærkt med to Trediedele.

BILLIGE FORTÆLLINGER

Smukt Udstyr

Annie Åkerhielm
Guds Mølle maler
Pris 75 Cents

Florence L. Barclay
Rosenkransen
Pris, indb. 80 Cents

Florence L. Barclay
Da de saa Stjernen
3. Oplag, \$1.60

N. A. Barfoed
Et lille Hjørne af Verden
Pris 65 Cents

Annie Berglund
Den aabne Port
Pris, i Omslag 75 Cents

Elisabeth Beskow
Hverdagsliv
Pris \$1.10, indb. \$1.75

Elisabeth Beskow
Tillid
Pris 45 Cents

Marie Dinesen
Skovriderens Døtre
Pris, ind. \$1.25

Ernst Folmann
Jørgen Klints Søn
Pris 60 Cents

Mia Hallesby
Det største
Pris 75 Cents

Carl Hornbech
Efter lange Tider
Pris 75 Cents, ind. \$1.25

Carl Hornbech
Blandt brune og hvide Børn
Pris, ind. 75 Cents

Hans Lützhøft
Julefortællinger
1. og 2. og 3-4 Del
a 60 Cents

Meta Moe
Hvad er et Menneske?
Pris \$1.10, ind. \$1.75

Pansy
Ester Ried
Pris 80 Cents

Aage J. Chr. Pedersen
Gærende Kræfter
Pris \$1.00

Lili Hübschmann Pedersen
Helga Fonner

Pris 80 Cents

H. K. Sandholdt

Broderstrid

Pris 75 Cents

Gudrun Skovhus

Familien paa Solhøjen

Pris 60 Cents

Chr. Tolsgaard

En Forstyrrelse

2. Oplag, Pris 60 Cents

Naar Lampen tændes

1. Samling,
Pris, indb. \$1.50

2. Samling
Pris, indb. \$1.60

3. Samling
Pris 90c, ind. \$1.60

4. Samling
Pris 90 Cents

5. Samling
Pris 90 Cents

Carlsen-Skiødts: ROMANER

er skrevet ud af et varmt Sind og en stærk Tro. Om gode, stærke, gudfrygtige Mennesker handler disse Bøger. De er levende og fængslende. Forfatteren kender hvorledes Hjerterne banker i Borg og i Hytte.

Advokaten

Fortælling fra det 20. Aarhundrede.

Pris \$1.50, indb. \$2.10

Præsten Jens Bro og hans Brud

Pris \$1.50, indb. \$2.10

Storhandler Olav Bygstad

Pris, indb. \$1.90

Med Undergrundsplov

Pris, indb. \$2.00

Fra Hovbonde til Herremand

Pris, indb. \$2.10

Købmand Lyngdal og Sønner

Pris, indb. \$2.25

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

DANSKE BØGER

Paradisvejen funden, Chr. Bartholdy. I Omslag.....\$.30

Den gamle Grund, Chr. Bartholdy. I Omslag..... .15

En herlig Tid, Chr. Bartholdy. I Omslag..... .15

Under Jean Sjølesorg, Chr. Bartholdy. I Omslag..... .15

Ikke Smertefrit, Chr. Bartholdy. I Omslag..... .10

Vilhelm og Nina Beck, Axel Beck. I Omslag..... 1.60

Shirtingsbind..... 2.35

Gennem Bølger og Brænding, Axel Beck. I Omslag.... 1.25

Indbundet..... 1.90

Det blev Dag paany, Axel Beck. I Omslag..... 1.45

Indbundet..... 2.00

Sønnerne fra Grandløse, Axel Beck. I Omslag..... 1.30

Som Sæd, saa Høst, Axel Beck. I Omslag..... 1.20

Indbundet..... 2.00

Venskab og Samvirke, Axel Beck. I Omslag..... 1.65

Indbundet..... 2.35

Dybe Kløfter, Axel Beck. I Omslag..... 1.20

Indbundet..... 1.80

Erindringer fra mit Liv, Vilhelm Beck. Shirtingsbind .65

Paa Livets Vej, Vilhelm Beck. ¾ Morocco..... 4.00

En lille Skatkiste, Vilhelm Beck. ¾ Morocco..... 4.00

Nyt og Gammelt, Vilhelm Beck. ¾ Morocco..... 2.50

Den sidste Sjæl, E. Becker. I Omslag..... .40

Lykkefuglen, Jennie Becker. I Omslag..... 1.30

Et Fristed, Jennie Becker. I Omslag..... 1.00

Julesne, Jennie Becker. I Omslag..... .75

Trods Pinebæk og Galge, R. H. Benson. I Omslag 2.60

Verdens Herre, R. H. Benson. I Omslag..... 2.00

Kujonen, R. H. Benson. I Omslag..... 1.75

Bag Taageslørd, R. H. Benson. I Omslag..... 1.60

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

BLAIR — — — NEBRASKA

Luthersk Aagebl

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED.“

PACIFIC LUTHERAN
THEOLOGICAL SEMINARY
NEW YORK N.Y.
89 E 35th St
Nat'l Luth. Council
Reference Library
X

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 17. JULI, 1940

NR. 29

EBEN-EZER-IN-THE-PINES

Kapellet

En egen Art af Sommerlejr findes ca. en Snes Mil ude vest for Denver i en af de mange Kløfter, hvor den klare evigt rislende Bjergstrøm søger ned fra de svimlende Højder af Rocky-Mountain Bjergryggen og ud til Platteflodens dorske Vande. Paa Vejen mod Øst hilser Strømmen paa Eben-Ezer Barmhjertigheds Anstalten ved Brush, Colorado, hvis Jordlod ogsaa faar Gavn af dens Vande. Eben-Ezer-in-the-Pines er nemlig en Datter af denne vor eneste dansk-lutherske Ansalt i Landet. For ca. 20 Aar siden søgte Anstaltens Grundlægger og mangeaarige Bestyrer, Pastor J. Madsen, efter et fredeligt Sted i Bjergene, hvor det travle og derfor ofte trætte Personale, som betjente Anstalten, kunde finde nogle Dages uforstyrret Hvile. En saadan Plads faldt sig i Evergreen Canyon. Paa den bratte fynbeklædte Bjergskraaning, tæt ved det rislende Vand, byggedes en pæn lille Hytte, og her har mange baade sunde og syge, baade egne Folk og Gæster, fundet Vederkvægelse i den høje rene Luft, ca. 7200 Fod over Havfladen. Bag ved laa de 14,000 Fod høje Bjergkolosser, foran den udbredte Slette, hvortil Storbymen Denver ligesom danner Porten. Og det er slet ikke ensomt deroppe i Bjergskoven; Hytte ved Hytte, Villaby efter Villaby ligger langs den betonerede Vej, der snor sig omkring Skræntene, over Broerne, og fortaber sig i et Vildnis af andre Veje og Stier, der fører ind over Højderne. Bilkørsel er ganske sikker og kun jævnt stigende.

Nu er der bygget et lille Kapel deroppe, og Hjemmet er meget forstørret. Derfor kan Pastor og Mrs. Madsen, der nu har sit Hjem der, indbyde Venner i Almindelighed til en stille Feriehvil hos dem for kortere eller længere Tid. Der er aandelig Vederkvægelse tillige, maaske lidt klosterligt for os travle, urolige Sletteboere. Men der øves ingen Tvang. Ikke en Gang med Betalingen. Kun misbruger man ikke Gæstfriheden. Gud alene Æren — og Pastor Madsen skal have Tak for Indbydelsen.

I dette Nummer afsluttes Pastor Madsens interessante Oplevelser og Indtryk under hans og Hustrus Ferietur gennem Vestkyststaterne sidste Vinter. Han har et vaagant Øje som faa for det historisk-kirkelige, og det glæder

os at faa se med hans Syn paa Sagerne. Hvor er Livet rigt for den som vil se det, ogsaa bag Kirkens gamle Traditioner. Hertil hører ogsaa „Retreats“ — kirkelige Hvilesteder.

* * * *

Samdrægtighedens Velsignelse.

133 Salme

Se, hvor godt og hvor lifligt er det,
naar Brødre bor tilsammen:
som kostelig Olie, der flyder fra Hovedet ned over
Skægget,
Arons Skæg, der bølger ned over Kjortelens Halslinning,
som Hermons Dug, der falder paa Sions Bjerge.
Thi der skikker Herren Velsignelse ned,
Liv til evig Tid.

Ny dansk Oversættelse.

Friluftsmåltid — under the-Pines

Niende Søndag efter Trinitatis

Men (Jesus) sagde ogsaa til Disciplene: Der var en rig Mand, som havde en Husholder, og denne blev angiven for ham som en, der ødte hans Ejendom. Og han lod ham kalde og sagde til ham: Hvad er dette, jeg hører om dig? Aflæg Regnskabet for din Husholdning; thi du kan ikke længer være Husholder. Men Husholderen sagde ved sig selv: Hvad skal jeg gøre, efterdi min Herre tager Husholdningen fra mig? Jeg formaar ikke at grave, jeg skammer mig ved at tigge. Nu ved jeg, hvad jeg vil gøre, for at de skulle modtage mig i deres Huse, naar jeg bliver sat fra Husholdningen. Og han kaldte hver enkelt af sin Herres Skyldnere til sig og sagde til den første: Hvor meget er du min Herre skyldig? Men han sagde: Hundrede Fade Olie. Og han sagde til ham: Tag dit Skyldbrev, og sæt dig hurtig ned og skriv halvtredsindstyve! Derefter sagde han til en anden: Men du, hvor meget er du skyldig? Men han sagde: Hundrede Maal Hvede. Han siger til ham: Tag dit Skyldbrev og skriv firsindstyve! Og Herren roste den uretfærdige Husholder, fordi han havde handlet klogelig; thi denne Verdens Børn ere klogere end Lysets Børn imod deres egen Slægt. Og jeg siger eder: Gør eder Venner ved Uretfærdighedens Mammon, for at de, naar det er forbi med den, maa modtage eder i de evige Boliger. (Lukas 16:1-9).

HANDL KLOGT!

Af Provst Johs. Vibe Petersen

Det første Indtryk, man faar, naar man gennemlæser Jesu Fortælling om den utro Husholder, er dette: Hvorledes kunde hans Herre dog rose denne Slyngel og Bedrager for hans Fremgangsmaade, da alle hans Snyderier kom for en Dag? Men ved nærmere Overvejelse ser man dog snart, at det ikke er Husholderens Troskab, men hans Klogskab, som den Herre Jesus understreger i sin Fortælling, og hvorom han siger, at den bør Lysets Børn lære af, naar de vil gøre sig Venner, der engang kan modtage dem i de evige Boliger.

Ligesom den utro Husholder var om sig og ved alle daarlige Midler, som stod til hans Raadighed, prøvede paa at skaffe sig „gode Venner“, der kunde give ham Ophold og Forplejning i deres Hjem og Huse, naar han blev sat fra Husholdningen og intet havde at leve af, saaledes bør Guds Børn — „Lysets Børn“ — medens de er her paa Jorden, ved alle gode Midler forsøge at skaffe sig Venner „for Livet“ — ja for Evigheden. Vi maa altsaa ikke skaffe os medskyldige, som den utro Husholder gjorde, men medfrelste, med hvem vi engang hjemme i Himlen kan leve et frydefuldt og saligt Evighedsliv i vor Herres Jesu Kristi Naade.

Den Slags Venner eller Medbrødre i Kristus kan vi Guds Børn ikke skaffe os ved Løgn og Bedrageri, saadan som vi ofte ser, at det gaar til i Sydens Verden, men kun ved Sandheden, tro i Kærlighed. Ogsaa vi har jo daglig med „Uretfærdighedens Mammon“ — Pengene — at gøre. Vi ved jo, at Pengene i denne Verden tit og ofte benyttes til at fremme Uretfærdighedens Sag og gør mange Mennesker til Mammonstrælle og „Slaver af Begæringer og mangehaande Lyster“ (Tit. 3:3). Men naar Guds Børn ogsaa har faaet Penge og Gods betroet, da skal vi være gode og tro Husholdere derover og anvende det til at hjælpe Mennesker ud af Nøden og Synden og ind under Guds Naade, saa at de kan blive frelste.

Den Kærlighed, som Herren har vist os i sin Søn, Jesus Kristus, skal opvarme vore Hjerter, saa at vi gerne ofrer af vort timelige Gods for at støtte alt Arbejde, der gaar ud paa at føre vore Medmennesker til Sandhedens

Erkendelse og derigennem til Frelsen. Dette er en klog Anvendelse af de os betroede Midler; og her er der Lejligheder nok. I vore Dage gøres der jo et stort og mægtigt Arbejde baade gennem Hedningemission og Indre Mission og lignende Virksomheder for at bringe Evangeliets Prædiken til andre, og vi ved jo, at det fordrer store Pengemidler. Herrens Venner, der rigtig vil handle klogt for at frelse Mennesker, maa tit gøre et dybt Greb i Pengepungen for at hjælpe til, at Guds Rige fremmes baade i vort Folk og ude i den store Verden. Men er man grebet af Kristus Jesus og hans Naade, da gør man det gerne, thi man ved, at det er klogt at sætte sine Penge i den Slags Foretagender; der vindes gode Renter i Form af frelste Menneskesjæle, og enhver frelst Menneskesjæl bliver jo engang en af de Venner, der kan modtage os i de himmelske Boliger og byde os Velkommen, naar vi kommer der.

Handl derfor klogt, kære troende Ven, med dine Penge efter Guds Aands Vejledning; vær ivrig for at oprettholde Guds Riges Arbejde; vær nidkær i at hjælpe til, at mange Mennesker bliver førte til Jesus med deres Skyldbrev for at faa det kvitteret ved hans Naade og dermed udslettet, saa skal du ikke alene beholde Jesu Venskab, men ogsaa vinde mange andre Venner i Guds Rige — og hvilken herlig Dag bliver det saa ikke for dig og mig, naar Ordet i Daniels Bog 12:3 gaar i Opfyldelse, hvor der staar: „Men de forstandige skal skinne som den udstrakte Befæstnings Skin; og de, der førte de mange til Retfærdighed, som Stjernerne evindeligt og altid.“

Lad dog ikke denne Verdens Børn være klogere end Lysets Børn imod deres egen Slægt! Amen!

OTTENDE SØNDAG EFTER TRINITATIS

Anm. Denne Artikel kom desværre lidt for sent til Optagelse sidste Uge. Red.

„Mange skulde sige til mig paa hin Dag: Herre, Herre! have vi ikke profeteret ved dit Navn, og have vi ikke uddrevet onde Aander i dit Navn, og have vi ikke gjort mange kraftige Geringer ved dit Navn? Og da vil jeg bekende for dem: Jeg kendte eder aldrig; viger bort fra mig, I, som øve Uret! Derfor, hver den, som hører disse mine Ord og gør efter dem, ham vil jeg ligne ved en forstandig Mand, som byggede sit Hus paa Klippen, og Skylregnen faldt, og Floderne kom, og Vindene blæste og sloge imod dette Hus, og det faldt ikke; thi det var grundfæstet paa Klippen. Og hver den, som hører disse mine Ord og ikke gør efter dem, skal lignes ved en Daare, som byggede sit Hus paa Sandet, og Skylregnen faldt, og Floderne kom, og Vindene blæste og stødte imod dette Hus, og det faldt, og dets Fald var stort. Og det skete, da Jesus havde fuldtendt disse Ord, vare Skarerne slagne af Forundring over hans Lære; thi han lærte dem som en, der havde Myndighed, og ikke som deres skriftkloge.“ Matth. 7:22-29.

Erkender Jesus dig som sin?

Af Pastor Otto Nielsen, Greenville, Michigan

Det var en alvorlig Prædiken Jesus holdt der ude ved Bjergets Fod, og ingen kunde høre den uden at komme til at tænke alvorligt over sit eget Gudsforhold. Slutningen især maa have ramt som skarpe Pile og klæbet sig fast til manges Samvittighed. Og det er Slutningen af denne mægtige Prædiken, som vi har til Overvejelse og Eftertanke. Ja, gid dette Ord maa kalde een og anden til alvorlig Eftertanke. Vi hører og læser saa meget uden at tænke over det, uden at det gør noget særligt Indtryk,

og derfor har det saa lidt Virkning. Gid dette Ord maatte vække een og anden op af sin dybe Søvn, Selvretfærdighes Søvn, som sikkert mange, ogsaa af vore Kirkefolk, gaar i. Men gid ogsaa at det maa styrke een og anden af dem, som følger Jesus efter og tjener ham i Aand og Sandhed, i Ord og Gerning.

Tanken, som særlig kommer frem i hele Bjergprædiken og særlig bliver slaaet fast i Slutningen, er denne: Hvordan er Dit Gudsforhold? Er Du antaget af Gud, erkender Jesus Dig som sin? Med andre Ord, er Dit Gudsforhold i Orden, saadan at Du ikke alene er anerkendt af Mennesker som en Kristen, men Jesus kender Dig som sin? Thi det er jo netop det store Spørgsmaal i Livet, og der er saa mange Mennesker, som gaar og bedrager sig netop paa dette Omraade. Vi ser nemlig ikke alene i Teksten men i vor Omgang med Mennesker, at det er muligt at gøre mægtige Gerninger, at blive anerkendt af sine Medmennesker som gode Kristne og dog ikke høre Herren til.

Der er mange som kender Jesus i vore Dage. Der har aldrig været en Tid, at Jesus har været bedre kendt. Der bliver talt om ham, ikke alene fra Prædikestolene men over Radioen, paa Gader og Stræder til Tusinder af Mennesker hver Dag. Det er ligesom bleven populært at høre om ham, at pynte sig med et Guldkors. Hans Navn er paa manges Læber. Men alle disse, som saadan kender Jesus i det ydre, hører og lærer om ham, kender ham desværre ikke som deres egen personlige Frelser eller gør efter hans Ord. De kender ham maaske som den der engang vandrede her og gjorde de store og kraftige Gerninger; eller de kender ham som Ophavsmanden af den kristne Religion, som en af de bedste og største Profeter eller Lærere, der nogensinde har vandret her. Mange af disse gør Brug af mangt og meget, som er blevet oprettet og givet ved Kristendommens Indførelse i Verden, de gør store Gerninger og Fremskridt under Kristendommens Navn og, tilsyneladende, i Kristendommens Tjeneste, og dog kender de ikke Jesus som deres Frelser eller er anerkendt af ham.

Der er en anden Gruppe, som man kan sige, kender Jesus. De har lært om ham fra Barnsben. Forældrenes Gudsfrygt og Æresfrygt for ham har gjort dybe Indtryk paa dem. De blev undervist i Søndagsskolen, i Konfirmationsklassen, og de var maaske ogsaa tro til at gaa i Kirke og hørte Guds Ord med en Del Ærefrygt og Respekt. De lærte at kende Herren og hans Ord maaske saa godt, at de kunde tage hans Lære i Forsvar, og de kaldte maaske ogsaa paa ham i Nød og Betryk. Og dog er der mange ogsaa i denne Gruppe, som aldrig kom i personligt Forhold til Jesus, saa de lærte at kende ham som deres Frelser.

Der er ogsaa en Gruppe, som bliver beskrevet i vor Tekst, som kendte Jesus saa godt, at de kunde profetere i hans Navn, uddrive onde Aander i hans Navn og gøre mange kraftige Gerninger. Men Jesus siger til dem og mange, mange andre: „Jeg kendte eder aldrig.“ Han siger ikke, at de ikke gjorde disse mægtige Gerninger i hans Navn. Han siger ikke, at de ikke udførte meget godt med dem. Han siger heller ikke, at han ikke kendte noget til dem; thi han kendte dem jo ud og ind som ingen anden for hvad de var; men han anerkendte dem ikke som sine egne. Jeg synes det er en Beskrivelse, bedre end nogen anden kan give den, af mange, som vi kender dem

i vore Menigheder. Vi har dem iblandt os alle Vegne, som kan gøre nok saa megen Støj, de kan tale saa helligt, beraabe sig paa mange gode Gerninger, og man maa vedgaa, at der er ikke noget at sige til det. Men Guds Aand vidner nu alligevel imod saadanne Mennesker og man faar den Fornemmelse, at de kun er tomme Tønder, som buldrer en hel Del. Af alle Hyklere er den Slags de værste og mest modbydelige, og man faar en vis Væmmelse for dem.

Men Gud være lovet, der er ogsaa dem, som kender Jesus som deres Frelser og som han anerkender som sine. Det er dem som hører hans Ord og gør derefter, dem som bygger paa Kristus, paa Klippen. De ved, at de er intet i sig selv uden fortabte og fordømte Mennesker; men i ham er de ifrelst som en Brand ud af Ilden, ved ham er de reddet gennem alle Livets Storme, netop fordi han er Klippen, som intet kan omstyrte.

Spørgsmaalet kommer da til Dig i Dag, som hører eller læser dette Evangelium, kender Du Jesus som Din Frelser? Er Du anerkendt af ham som en af hans? Jeg spørger ikke om Du kender ham efter noget bestemt menneskeligt Mønster eller Opfattelse, men efter Guds egen Aabenbarelse og som den, der „talte med Myndighed.“ Dersom Du kender ham som saadan, saa ved jeg, at Du kender ham som Din Frelser og vil blive anerkendt af ham. Jesus siger jo selv et andet Sted: „Jeg kender mine og mine kender mig.“ Det er netop det allervigtigste i vort Gudsforhold, at han anerkender os, at han antager os som sine egne. Og det gør man kun, dersom vi i Troen bygger paa Klippen, Jesus Kristus, modtager Frelsen fra ham uforskyldt af Naade. Dette er at gøre efter hans Ord.

Det var nogle forfærdelige Ord, der blev udtalt til dem, som gjorde disse kraftige Gerninger i hans Navn. „Jeg kendte eder aldrig; vig bort fra mig, I, som øve Uret.“ Han kendte dem ikke som sine, fordi de ikke kendte ham som deres Frelser. De øvede Uret, en forfærdelig Uret, ved at gøre Brug af det, som Jesus havde købt med sit eget dyrebare Blod til deres egen Ære og Ophøjelse og ikke til at fremme Guds Rige eller forherlige hans Navn. De var Bedragerere af første Rang. De havde en ydre Paatagethed men ejede ikke Kernen. Desværre har vi jo ikke saa faa af dem i vore Dage, og ingen gør saa megen Fortræd i Guds Rige eller er til saa megen Forargelse som netop dem, der vil gaa for at være saa hellige og gør saa meget indenfor Menighedens Rammer, men som i Bund og Grund er nogle modbydelige Hyklere og arbejder kun for deres egen Ære og Ophøjelse, naar de siger: „Har vi ikke gjort dette eller hint, maa vi ikke nok blive taget i Betragtning, det er nok os, som har frembragt alt dette, som I ser der er blevet udrettet.“ Hvem kender ikke til saadanne Mennesker og ved, at alt det de gør, selv om det kan synes aldrig saa godt, stort og kristeligt, ikke er andet end „øve Uret“, „work iniquity“, netop fordi alt de har gjort og gør er bare for at ophøje deres eget SELV.

Tænk derfor over dette alvorlige Ord fra Jesus, kære Ven, som læser eller hører dette Evangelium. Er Du anerkendt af Jesus som hans egen, saa vil Du ogsaa være det overfor Gud og Mennesker, og saa vil Du ogsaa gøre alt hvad Du faar Naade til at udrette til Guds Ære og hans Navns Forherligelse.

ORDET I AANDENS TJENESTE.

Et Træk fra Israelsmissionen.

Louis Meyer var Jøde og boede i Mecklenburg i Tyskland. Senere kom han til Amerika, og her kom han sammen med Mennesker, der fortalte ham om Jesus. Han kom til Troen og blev døbt; men da Forældrene hjemme i Tyskland fik det at vide, vilde de ikke have mere med ham at gøre.

Saa gik der mange Aar. Meyer blev Præst og en ivrig Arbejder i Israelsmissionen.

Da hændte det, at han skulde til en Jødemissions Konference i Amsterdam, og han kom paa den Maade en Tur til Europa. Han fik saadan en brændende Lyst til igen at se sine gamle Forældre, skrev derfor og spurgte, om de vilde tage imod ham. Han fik til Svar, at han skulde være velkommen paa den Betingelse, at han aldrig vilde tale til dem om hans nye Religion.

Det gik han ind paa, thi han længtes saa inderligt efter at træffe Forældrene. Han ønskede ogsaa, at se Barn-domshjemmet igen, og den Egn han var vokset op i.

Han blev ogsaa godt modtaget af Forældrene; men det var svært for ham ikke at kunne tale med dem om Frelseren. Dog holdt han Ord.

En Dag gik han for at hente Posten. Blandt Brevene var der et til hans Moder. Adressen stod skrevet med store klodsede Bogstaver, men han genkendte den straks. Det var fra hans egen lille Datter, Ines; da Moderen saa aabnede Brevet under stor Forventning, blev hun skuffet ved ikke at kunne læse det; det var jo paa Engelsk.

„Du maa læse det for os“, bad hun Sønnen. Han tog Brevet og læste det, samtidig gengav det i tysk Oversættelse. Først fortaltes om Livet i Hjemmet og Savnet af den bortrejste Fader, om Skolen og andet. Men til Slut lød det:

Jeg beder hver Dag om, at du og Bedstefader maa komme til at holde af Jesus. Det er saa godt at Far er hos jer, for han kan fortælle jer saa meget om Jesus.

Din lille Sønnedatter Agnes.

Da brast det for de to Gamle. Det var første Gang, de hørte, at der var nogen, som bad for dem, og de sagde til Sønnen, at han maatte fortælle dem om sin Frelser. Da de paa den Maade havde løst ham fra hans Løfte, fortalte han dem med Glød og Begejstring om, hvordan han selv var kommen til Troen paa Jesus som Messias. Lidt efter lidt tændtes ny Tro og Haab i de gamle Forældres Hjerter. Lille Ines fik sin Bøn opfyldt.

Efter Hallesby: — 300 Fort.

TROENS VISHED

Hvorlænge vil du holde vor Sjæl i Uvished? spørger Jøderne, og det er tydeligt, at de dermed er inde paa, at den Uvished, hvori de staar med Hensyn til ham, som de henvender sig til, kun kan fjernes, dersom han paa en eller anden Maade skaffer et reelt Bevis til Veje for, at han virkelig ogsaa er den, han udgiver sig for at være. Men Herren vil ikke give dem den Slags Beviser, og den, som kræver dem, vil bestandig blive holdt i Uvished, saa sandt som han heller aldrig vil faa fremskaffet sit dyrebare Bevis for, at Herren ikke er den, han udgiver sig for at være. Troen skal hverken afkræftes eller bekræftes af noget ydre Bevis, fordi alt dette slet ikke angaar Troen; Troens Vished skabes ad ganske andre Veje, ad den nemlig, som Herren peger paa, idet han siger til Jøderne: Mi-

ne Faar hører min Røst: Een Ting giver Herren os, det Ord, som han taler, og een Ting kræver han, Tilliden til dette Ord, at det er mægtigt til at udrette det, som det lyder paa. Derfor er der virkelig Tale om en Underkastelse, naar vi staar overfor ham, fordi det er ydmygende kun at faa et Ord, at nøjes med det alene; vi er kommet saa langt bort fra den Verden, hvor det hed, at en Mand er en Mand og et Ord er et Ord, at vi synes, det er for lidt, for usikkert at nøjes med et givet Ord; noget skriftlig, noget haandgribeligt af en eller anden Slags, synes vi dog gerne, vi vilde have at holde os til. Derfor er det saa tillokkende med Pavekirkens ydre Autoritet, derfor er det saa dragende med alle de religiøse Bevægelser, der lokker med ydre Resultater, med rystende sjælelige Oplevelser, som man virkelig kan bygge paa, og sige: Jeg har selv oplevet det, derfor tror jeg. Ja, for det er saa fattigt, naar vi ser ud over vor Verden, ser os selv under Syndens og Dødens Kaar, paa en saadan Maade, at Fristeren har let Spil, naar han siger: Dersom du er

Kristus, saa sig det rent ud, lad os her og nu se din Sejr over Synd og Død. Men det eneste, Gud skænker os „her og nu“, er Ordet, som han har talt til os i Kristus. Ordet om den gode Hyrde, om ham som Vejen til de stille Græsgange og de levende Vandstrømme, og maa vi tage dette Ord til Efterretning, leve med det, vandre med det ad vore dunkle Veje, og lade det klare sig for os, alt som vi vandrer, at Ordet er den gode Hyrdes. Han som ikke holder vor Sjæl i Uvished, men i Troens Forventning, som Troens og Haabets Vished.

—Carl Hermansen i Mghbl.

FRELSESTEGNET

(Læs det 63de Kapitel af Esaias)

Hvo er dog den, som træder frem fra Edoms Landemærker?

Profeten ser i Skriftens Tegn at komme ud fra Bozra Egn; Et Frelsestegn fra Aandens lyse Verden.

Iført en højrrød Klædedragt: Retfærdighedens Sejers Pragt.

Ja hvem er han? Han svarer selv:

Jeg er retfærdig Faders Søn, som blev af Kvinden født i Løn;

Et Rodskud ud af Isai Stub, nu Davids Slægten staar i Knop;

Jeg Lyset er i Verden!

Belejret Stad, din Mur gør klar og Port oplad!

Din Konge staar for Døren.

Nu Dunkelhed ej dølger mer din Fjendes Skjulesteder; Thi Herlighedens store Lys skal fjerne Mørkets Aanders Gys.

Din Fjende svar jeg kastet har i Persekarrets Karme; Jeg trampede med egen Hæl ham ned udi min Vredes Harme;

Og styrted' ned din Fjendehær i Dødens mørke Sæde, Saa Blodet rødt besprudled' mit Retfærdighedens Klæde.

A. P. S.

Kære, vi ere hverken døbte til Konger og Fyrster eller til Folket, men vi ere døbte til Kristum og Gud selv. Over Sjælen kan og skal Ingen byde, undtagen hvis han kunde vise den Vej til Himmelen. Men det kan og skal intet Menneske, men alene Gud gøre.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Niende Søndag efter Trinitatis. 21. Juli.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1 Kor. 10:6-13; Lukas 16:1-9.

Ny Tekstr. — 2 Tim. 1:6-14; Lukas 12:32-48.

PRÆSTEKALDET

Afdøde Biskop Johannes Göttsche besvarer det Spørgsmaal Hvorfor jeg er Præst? saaledes: først fordi jeg har faaet noget at fortælle Mennesker om Gud, og dernæst fordi Gud vilde, at jeg skulde fortælle dette for Mennesker.

Herrens Ord til os i Dag handler meget om Husholdere og Tjenere, og vi lægger Mærke til at det er sagt til Disciplene. „Gud kaldte os med en hellig Kaldelse, ikke efter vore Gerninger, men efter sit eget Forsæt og Naaden, som blev given os i Jesus Kristus“ skriver Paulus til sin præsteviede Arvtager Timotheus, som havde faaet „den Guds Naadegave — ved mine Hænders Paalæggelse“. Den gamle Apostel skammede sig ikke ved Evangeliet; „thi jeg veed, til hvem jeg har sat min Tro“, siger han, „og jeg er vis paa, at han er mægtig til at vogte paa den mig betroede Skat til hin Dag“. Jo, det er et stort Ansvar at være Husholder over Guds Riges Hemmeligheder. Bibelens største Skikkelser rystede i Angst ved Modtagelse af Kaldet. Faa hellere en anden, var Omkvadet; „gaa bort fra mig, thi jeg er en syndig Mand“, sagde Apostelfyrsten. Men en syndsbevist Mand har netop den bedste Betingelse baade for at gaa foran ind i Guds Rige og ud med Naadeevangeliets Lys, der alene kan bringe Liv og Uforkrænkelighed til en falden og formørket Verden af Mennesker. Præstekaldet kræver to Ting af sin Mand: Ydmyghed og Myndighed, den indre og den ydre Kvalifikation; Ydmyghed fordi vi føler og kender Syndens Magt i os selv, Myndighed fordi Gud har givet os Frelsens Evangelium og lovet at være med os alle Dage. Tjenesten betinges atter af to Ting: Troskab i Tjenesten uden Hensyn til personlig Vinding, og at være Ordets Sandhed tro i Kærlighed. Vi maa være overbevist om at Gud har givet os Riget, vi maa have en levende Rædsel for Fortabelsens Mulighed. Salig er kun den Tjener der er vaagen.

Fra vor Kirkemark

Kredsmøder:

Atlantic Kreds, 29. Aug. — 2. Sept. i Laurens, N. Y.

Illinois Kreds, 8. — 11. Aug. i Edmore, Mich.

Wisconsin Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. i Hartland, Wis.

Minnesota Kreds, ? ? ? ?

Iowa Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. i Audubon, Ia.

Nebraska Kreds, 22. — 25. Aug. i Brush, Colo.

Pacific Kreds, ? ? ? ?

West Canada og Nord Dakota Kredse har afholdt deres Møder i Aar.

Gamle Pastor A. M. Andersen vedbliver trods de 93 Somre at sende Artikler til vort danske Blad. Det paa-skønner vi meget. Han meddeler, at han endnu opholder sig paa 328 Redondo Ave., Long Beach, Calif., ikke saa langt fra Datteren Agnes, og ved ikke hvornaar det kan ordnes saa han atter kan komme tilbage til Glendale, hvor han ellers har sit Hjem. Det kniber lidt med Synet ellers er han nok saa rask.

I Luverne, N. D. blev der afholdt Begravelse forleden Uge af Walter Madsen, der er en af de paa Egnen og i vor Mgh. velkendte Madsen Brødre. Afdøde var Smed i Garrison, N. D. en Aarrække. Han var født i Danmark 1882 og ankom til Amerika i 1904. Broderen Thorvald driver Autoforretning i Luverne og en anden Broder flyttede til Eugene, Ore. for nogle Aar siden.

Vor Mgh. ved Jacksonville, otte Mil øst for Harlan, Ia., overvejer Muligheden af at erstatte deres snart 60 Aar gamle Kirkehus med en ny Bygning. Den gamle er for lille for den ret store Landmenighed, selv om den blev noget forstørret for en Del Aar tilbage. Ofte har det været smaat, forholdsvis, med Kirkegangen, men ogsaa glædelig Fremgang. Der er jo saa mange verdslige Bekymringer, som let ødelægger den spirende gode Sæds Vækst om ikke Sædemanden luger dygtigt. Selv da kan Sjæleffjenden vinde Overhaand om ikke de enkelte vaager og beder. Vi forstaar, at ogsaa paa de jordiske Marker trues Avlen af en ny Fjende i Aar, nemlig Chinch Bug, et næsten usynligt lille Insekt der marvstjæler Majsstilkene. Kirkebygningsplanerne afhænger muligvis af disses Bekæmpelse.

Vi havde den Glæde her paa Huset at hilse paa Pastorerne H. L. Jensen fra Exira og Erhardt Nielsen fra Jacksonville, Ia. forrige Mandag. Ligesaa tittede indenfor i Redaktionskontoret og Trykkeriet Mr. og Mrs. H. P. T. Hansen fra Selma, California, der var paa Vej hjemad efter en Ferietur op til Sidney, Mont., og Denmark og Luck, Wis. Paa førstnævnte Sted var Højdepunktet hans Broder Pastor Henry N. Hansen og Hustrus Sølvbryllupsfest den 16. Juni, som Menighederne hjalp til at fejre i stor Stil. Vi siger hjertelig Tak for baade Besøg og de medbragte Hilsener.

Vor Frelseres Mgh. i Owatonna, Minn. kunde rigtig holde Fest d. 9. Juli, da den sidste Gældspost paa \$900, som hvilede paa Præsteboligen, kunde afbetales. Man afholdt halvaarligt Forretningsmøde først og saa kom Kvinderne

med Kaffen, hvilken selvfølgelig hører med til dansk Festlighed.

Fire unge Mænd graduerede fra Augsburg College, Minneapolis, d. 5. Juni, som har søgt Immanuels Kirken til Stadighed. De agter at indtræde paa Trinitatis Seminarium, Blair, til Efteraaret for at uddanne sig til Præstegerningen i vort Samfund. De er Gilbert Jensen, Clarence Paulsen, Astor Neve og Harry Petersen. Saa vidt vi forstaar er der een eller to andre unge Mænd, der har søgt om Optagelse, saa vor Præstemangel kan snart mødes. Næste Foraar er en forholdsvis større Flok færdige — om Gud det vil.

Fra Viborg, S. D. kom Brev med Meddelelse om Mrs. Alfred Morgensens Bortgang ved Døden d. 3. Juli i hendes Hjem ved Centerville. Af hendes Livsomrids, læst ved Begravelsen af Pastor H. Stallknecht, Præst ved Beethania Kirken i Viborg, til hvilken Familien hørte, oplyses vi som følger:

Afdødes Døbenhavn var Caroline. Hun var Datter af den der paa Egnen og ud over Kredsen kendte gamle Wm. Kaarup, der døde for ca. en halv Sned Aar siden. Hun blev født ved Silkeborg d. 19. Juli og ankom sammen med Forældrene til Dwight, Ill. syv Aar efter, hvor de drev Landbrug. Her blev hun konfirmeret af Pastor Kjølner, som betjente Mgh. dersteds den Gang. I 1905 ægtede hun Mr. Mortensen fra McNabb, hvor de farmede de første ti Aar. Da Forældrene var flyttet til Viborg Egnen, fulgte de unge efter for efter Moderen Død at drive Faderens Farm ude ved Hooker. Da en levende Tro paa Kristus besjælede dem alle, blev de aktive i vort Menighedsarbejde paa Egnen. For en halv Sned Aar siden eller saa led Mrs. Morgensen et paralytisk Anfald, som lammede hendes Arbejdsevne saavidt, at hun blev Invalid Resten af Livet. Dette blev en Taalmodighedsskole baade for hende og hendes Mand og deres to Børn; men ogsaa derigennem vandt de desto større Naade i Tro, Haab og Kærlighed. Nu er saa hendes nidkære Sjæl forløst fra sit jordiske Hylster, omend hun vil savnes meget i Hjemmet og blandt Guds Børn. De senere Aars Mivækst deroppe bidrog ogsaa meget til Byrden, da Levebrødet blev smaat. Men jo større Kors des flere Bønner, og inderligere Tro til Herren.

En af vore Præstefruer, Mrs. P. J. Vammen, er en Søsterdatter af afdøde. Flere Søskende lever der paa Egnen.

(Som gammel Bekendt og Gæst i Hjemmet udtaler vi vor dybe Medfølelse med vore Venner deroppe i deres Tab. Red.)

Fra Gethsemane Mgh., Racine, meddeles at Pastor Karl J. Wilhelmsen og Familie er paa Ferie denne Maaned og benytter Tiden til en Tur ud i Colorados Bjerge, hvor de deltager i tre Ugers Bibellejrmøder i Estes Park; derefter agter de at besøge Slægtninger og Venner i Kansas, Iowa og Illinois. Student George Pallesen varetager Gudstjenesterne hjemme imens; den 4. Aug. vil dog Pastor Wm. Larsen fra Boston prædike, idet han er paa Besøg hos sine Forældre, Mr. og Mrs. Martin Larsen, der tilhører Menigheden. En Voksneklasse paa tre Medlemmer blev konfirmeret d. 16. Juni af Pastor Wilhelmsen. Sommer-skolen, der blev ledet af Stud. Pallesen, assisteret af syv kvindelige Medhjælpere, sluttede med en Festlighed d. 3. Juli. Der var indtegnet 102 Børn, af hvilke 90 var det gennemsnitlige Antal tilstede.

Fra vor Frelasers Mgh., Audubon, Ia. skriver vor Korrespondent, at man endnu har dansk Gudstjeneste der tre Søndag Morgener om Md., men før den engelske, som be-

gynder Kl. 11. Ligesaa har man danske Samtale-møder omkring i Hjemmene en Hverdagsaften (vistnok en Gang eller to mdl.), som meget paaskønnes af de ældre. Pastor Hagedorn er gerne baade Leder ved og Befordrer til og fra Møderne. Man har ogsaa en dansk Kvindeforening, der mødes en Gang mdl. Da Iowa Kredsmødet skal afholdes der næste Maaned, har man besluttet at forskønne Kirken ved Maling. Mrs. Gissel fra Kenmare, N. D. har været paa Besøg hos hendes Broder Pastor Hagedorn fornylig.

Menigheden drev Sommerskolemission paa Kraft igen i Aar. Ikke alene i selve Kirken men ude i fire Landskoler blev afholdt nogle Ugers Religionsskole. Der var 162 Børn indrulleret ialt og ni Lærere tog Del.

Pastor J. M. Girtz, Luck, Wis., vil deltage i „Lutheran Deeper Life“ Konferencen, der afholdes den 22.—28. Juli paa Union Mission Farm Lejren ved Medicine Lake nordvest for Minneapolis. Han vil lede en Missionstime hver Eftermiddag.

HAR I FAAET et Eksempel af Aarsberetningen? El- lers er det paa høje Tid at indsende Bestilling, thi Op- laget svinder hurtigt. Blot 25 cts! Benyt „Stamps“ om saa ønskes.

Fra vor Kirke i Graettinger, Ia., hvor Pastor Verner Carlsen er Præst, berettes om en særlig Højtidelighed d. 1. Juli, ved hvilken Mr. og Mrs. Arthur Rasmussen og Vincent og Helen Cooke blev konfirmeret; tillige blev Mrs. Ernest Nissen døbt og fire andre Voksne samt nogle Børn optaget i Menigheden. Søndagen før havde man ligeledes Højtid, da fire voksne Medlemmer af Geo. Riche-son Familien blev døbt og Mrs. J. P. Jensen og Mr. H. McKinney døbt. I alt er der Mgh. blevet forøget med 23 nye Medlemmer. Et nyt Junior Kor er paabegyndt af Mrs. Carlsen, der har Uddannelse fra Dana som Sang- og Musikleder.

Martin S. Norman, 51 Aar gammel, Medlem af Gethsemane Mgh., Chicago, afgik ved Døden d. 30. Juni og blev begravet d. 3. Juli under Pastor Langs Betjening. Afdøde, der er Veteran fra forrige Verdenskrig, efterlader sin Hustru og Datteren Jessie, der er Kirkens Or- ganist.

Paa vort Alderdomshjem i Selma er Alderspræsidenten vistnok Mrs. Søndergaard; i al Fald hun kunde holde 96 aarig Fødselsdag d. 16. Maj og Vennerne fra Easton glædede hende med Besøg i Anledningen. I sidste Nummer af Anstaltens Blad meddeles om Mrs. Niels (f. Chris- tiane) Christensens Død d. 29. April, godt 80 Aar gam- mel. Hun er fra Vissenbjerg Sogn ved Odense, kom til Sturgeon, Wis., 1875 og blev der gift med Mr. Chris- tensen. I 1917 flyttede de til Fresno, hvor han døde Aar 1925; siden 1934 hun har haft Hjem paa Alderdoms- hjemmet.

Bethel Mgh., Los Angeles, havde en lille Andagt Søn- dag Middag d. 7. Juli ude paa den nye Kirkegrund paa Hjørnet af Adams Blvd. og 9de Ave. Da blev nemlig det første Spadestik til den nye Kirke ceremonielt fore- taget. De sædvanlige Gudstjenester afholdes jo i Cali- fornia Luth. Hospitals Mødesal siden den gamle Kirke blev afhændet til Køberne.

Et sørgeligt Uheld skete 4. Juli i Royal, Iowa, da den 14 aarige Calvin Jespersen blev øjeblikkelig dræbt ved en Eksplosion, forårsaget ved at han kastede en fire Tommer Firecracker i en Kande med Krudt. Afdøde var Dattersøn af Pastor Hagedorns Broder.

Canada

NEW DENMARK KOLONIEN REJSER ET MINDESMÆRKE TIL DE DANSKE PIONEERER

En højtidelig Begivenhed fandt Onsdag den 19. Juni Sted i New Denmark Kolonien, idet Monumentet til de danske Pioneerer blev afsløret paa den Plads, hvor disse Pioneerer for 68 Aar siden begyndte det brydsomme Arbejde i Storskoven at forvandle denne til veldyrket Agerland med frodige Marker. Saaledes grundlagdes New Denmark Kolonien, en af de største danske Kolonier i Canada.

Afsløringen af Monumentet fandt Sted Kl. 10 Formiddag. Mindesmærket er rejst paa Hjørnet af New Denmark Skoles Grund, hvor det gamle Emigranthus tidligere var beliggende.

Først defilerede Børnene fra de tre Skoler med smaa Flag. Efter Afsyngelsen af „O, Canada“ bød Carl H. Hansen Velkommen og gjorde rede for Dagens Program. Saavel Premierminister McNaer som vor Lokal-Repræsentant i N. B. Regeringen, Minister of Lands and Mines F. W. Perie, havde givet Løfte om at komme tilstede, men var begge forhindrede deri paa Grund af en Konference, som blev afholdt i Ottawa. Ministrene havde derimod sendt Telegram, som Hr. Jensen oplæste.

Pastor Bollesen talte paa Dansk over Emnet Jakobs Drøm, da denne saa Himmelstigen fra Jord til Himmel, og da Jakob vaagnede, tog han den Sten, han havde brugt til Hovedpude, og gød Olie over den og kaldte Stedet Betel. Pastor Bollesen drog i sin Tale en Sammenligning med Jakobs Drøm og de danske Pioneerers Kamp for Tilværelsen.

Efter Pastorens Tale sang hele Forsamlingen „Dejlig er Jorden“, hvorefter den engelske Præst Rev. K. H. Fairweather holdt en Tale, hvori han priste Danskernes store Arbejde og Udholdenhed.

Stenen blev afsløret af Hr. Peter Carlsen, New Denmark, som er den eneste Mand tilbage af den første lille Flok Settlerne, der kom hertil. To Kvinder fra denne første Flok, Fru Hans Nielsen, New Denmark, og Fru Axel Brinkmann fra U.S.A., var ogsaa tilstede. Hr. Peter Carlsen fortalte nogle Træk fra de første Aar, og bragte Komiteen en Tak for det store Arbejde og den smukke Tanke ved Opførelsen af dette Mindesmærke.

Derefter tog Koloniens Høvding, Hr. A. Jensen Ordet og talte over Immigranternes Kaar den Gang og op gennem Tiderne, han oplyste, at i 66 Aar har ingen Dansker i Kolonien nydt Understøttelse, og Danskerne her var de første, der gjorde Brug af den nye Skoleordning, da denne indførtes og saaledes fik to Skoler.

Til Slut talte Grand Falls Borgmester Mr. M. F. McCluskey om det gode Forhold mellem By og Land; han lykønskede Koloniens Beboere og udtalte Haabet, at den Aand og Kraft, som de første Settlerne besad, maatte findes i den opvoksende Ungdom. Efter en kort Tale af Hr. Carl H. Jensen sang man til sidst „God Save the King.“

Mindesmærket er en Granitblok ca. 6 Fod høj og 3 Fod bred og bærer paa den ene Side følgende Inskription — paa Engelsk:

New Denmark, N.B.

Founded June 19, 1872

Erected to the Honour of those hardy Danish pioneers who with vision, courage and tireless toil subdued virgin forests and established here their homes.

Kvindeforeningen har staaet i Spidsen for hele Arbejdet. Denne er Aarets store Fest paa Klokkedalsbakken. Danskerne i New Denmark har nu faaet et Minde, for hvilket vi er glade og stolte, men hermed følger ogsaa en Forpligtelse — at værne om.

Kirken i New Denmark

Anm. Det var den 31. Maj, 1872, at en lille Udvandreskare, bestaaende af seks Familier paa ti Børn og syv Ungkarle, forlod Danmark for at danne sig et nyt Danmark i en af Agenter højt lovprist Egn i New Brunswick, Canada. England ønskede paalidelige Landmænd til at optage og opdyrke de store skovdækkede Arealer derovre, og man gik ikke forkert for saadanne i Danmark. Amerikafeberen var begyndt at virke i Folks Bevidsthed paa Grund af gyldne Løfter om Frihed, Guld, eget Hjem m.m. Efter en besværlig Rejse med Omskiftning til flere Skibe, landede Selskabet, til hvilket en engelsk Familie havde sluttet sig, d. 19. Juni omtrent ti Mil syd for det prægtige Vandfald Grand Falls. Skibets Fører, en Kaptain Heller, pegede op over den høje Flodskrånt og sagde: Deroppe er det, at eders fremtidige Hjem skal være. Man saa kun Skov paa Skov — og udstrakt Ensomhed; kun en ensom Vogn stillede sig til deres Raadighed fordi en Kvinde var syg. Alle andre maatte med fuld Oppakning klatre op af Skrånten til et Immigrantehus — en stor raa Kasse i to Afdelinger. Man var lovet frit Hus, og frit var det, alt for frit for et hjemmehygget Folk. Men man tog fat med et godt Mod og bed Skuffelserne i sig. Havde man sagt A, maatte man ogsaa sige B. Tilbagevejen var af finansielle Grunde lukket. Man levede tilfælles i dette Hus et Aars Tid og man lærte at leve Livet sammen, noget, som prægede Kolonien i de mange Aar, den har ført sin enlige Tilværelse som dansk Settlement og Menighed i Østprovincerne. Regeringen gav hver Mand 100 Acres Land og et lille Laan, saa efterhaanden under Slid og Genvordigheder opnaaedes egne Hjem m.m. Ved 1880 var der ca. 300 danske Kolonister bosat paa Egnen.

Dog savnede man noget mere end materielle Ting. Sjælen hungrede efter Livets Brød. Derfor indsendte en Del Mænd til Pastor Vilhelm Beck i Danmark en Ansøgning om at faa en Præst sendt over. Man lovede \$200 i aarlig Lønning samt en Del andre Ting. En Skolelærer ved Navn Niels M. Hansen kom just i Besøg hos Beck et Par Dage efter. Da han havde skrevet flere Artikler i Indre Missions Tidende under Betegnelsen „Monitor“ (Paa-minder) om Nødvendigheden af dansk Mission blandt Landmænd i Amerika, og selv gik med Kaldet i Hjer-

8

tet, trods det, at han havde et godt Embede og en Familie, der talte otte Børn, saa tog han det som et Kald fra Herren og drog ud som I. M. F.s egentlige første Udsending. Hellerup, som Kolonien da kaldtes, var kun et Par Aar gammel den Gang, og alt var endnu i Nybyggerstadet. Hansens rejste fra Danmark d. 20. August 1875 og ankom til Maalet først d. 18. September. Under megen Besvær fik de deres fattige Hjem sat op og straks tog han fat paa den aandelige Virksomhed. Han var jo ikke ordineret, men han udsendtes med et „der maa vel findes paa Raad“. Saaledes var jo ogsaa Tilfældet med de andre danske Pioneerpræster, der kom over fire Aar i Forvejen, og med hvilke Hansen stod i Brevveksling, særlig R. Andersen. Denne har skrevet en Livsskildring af Hansen, som udkom 1930. Men da Ordinationsspørgsmaalet ikke saa let kunde ordnes i denne afsides Egn fra dansk-luthersk Side, tilbød en episcopal Nabopræst, L. A. Hoyt, der havde betjent Folkene i de forløbne tre Aar, at faa Hansen ordineret i hans Kirkesamfund og skaffe ham en fast Lønning; thi de \$200 man havde tilbudt fra Kolonisterne realiseredes ikke, da flere Underskrivere var bortrejst. Efter Forespørgsel hos V. Beck og andre i Danmark blev det saa ordnet saaledes, at Ordinationen fandt Sted d. 11. Juni 1876 i Frederickton, N. B. ved Biskop Dr. John Medley. Pastor Hansen var derefter Præst m. m. for den voksende danske Koloni i de følgende tyve Aar. Saa flyttede han til Falmouth ved Portland, Maine, paa en lille Landejendom. Den 18. April 1912 døde han 82 Aar gammel.

I New Denmark blev Pastor Charles E. Maiman, f. 1864 i Helsingør, Pastor Hansens Efterfølger og var der til 1911. Ogsaa han blev Episcopalpræst. Som Følge opstod en Del Utilfredshed i Kolonien, da mange ønskede luthersk Betjening. I 1905 besøgte Pastor P. P. Thoreby efter Anmodning Kolonien og fandt Tiden moden til at organisere en ny Menighed, nemlig St. Peters. Pastor A. P. Hansen blev kaldet til Præst og begyndte Arbejdet i Feb. 1906. At der var megen Bitterhed at udjævne mellem den gamle og den nye Menighed er selvfølgelig, men ad Aare er dette sket og de to Kirker lever nu i bedre Forstaaelse, omend det har haft sine Vanskeligheder at opholde dem. Menigheden har to Kirker og er den ældste danske Mgh. i Canada.

P.C.J.

WALLACE, N. B.

Vi vil blive uden Præst — for en Tid i hvert Fald — idet vor Velgørere ikke ser sig i Stand til at understøtte vore Menigheder her i Sjøprovinserne.

Forleden Søndag afholdtes en Afskedsgudstjeneste ved Pastor Thorslev i Wallace Bay Kirke. Bagefter samledes vi hos J. Jørgensens, som gæstfrit beværtede hele Menigheden. Ved Kaffe bordet overrakte Formanden, Hr. Albert Christensen, Hr. og Fru Thorslev en Afskedsgave og ønskede dem Lykke i deres ny Kald ude i Alberta.

Der er et lille Haab om, at vi faar kirkelig Betjening, og vi opretholder derfor vore maanedlige Sammenkomster ved et opbyggeligt Møde. Det første Møde vil blive afholdt hos Erik Hansens, Wallace St., 4. Søndag i Juni.

Der er Tale om at Pastor N. Bentsen vil bosætte sig i St. Johns.

TORONTO

Pinsedag blev en stor Højtidssdag i vor Midte, idet vi havde Konfirmation af elleve Unge. En stor Forsamling

var tilstede. Det forøgede Højtiden. Efter Konfirmationen sang Klassen „Saa tag da mine Hænder“. Et Alvorsord lød baade til Forældrene og Menigheden om at slaa Kreds om de unge, og hjælpe dem til, at de maa blive bevaret . . . Pinseofferet (\$37.00) blev sendt til Atlantic Kreds. Ungdomsforeningen indbydes til Fest Fredag Aften den 31. Maj. En stor Samling af alle de unge, der har været konfirmeret de sidste ti Aar.

John Juul, Oakville, afgik ved Døden Pinsemorgen i sit Hjem efter nogle Maaneders Sygdom. Han efterlader Hustru og en Datter, Inge Lise.

Historiske Bidrag

ET DANSK UNIVERSITET MIDT I FORINDIEN

Det er sikkert kun de færreste, der erindrer, at Danmark for blot 100 Aar siden ejede en Koloni i det nordlige Forindien. Medens de fleste endnu husker de dansk-vestindiske Øer, og mange vel ogsaa mindes Trankebar og vore tidligere Besiddelser paa Afrikas Vestkyst, saa er Kolonien Frederichsnagore Nord for Calcutta efterhaanden gaaet af Minde.

Nu genopfrisker Bendt Rom imidlertid dette Stykke danske Kolonihistorie i en Bog, han har skrevet om sin Rejse i Fjor til Indien og Australien. Forfatteren var indbudt af det hollandske Luftfartsselskab, hvori han er anset, og han kalder sin Bog „En Flyvetur paa 4200 km“.

Under Opholdet i Calcutta foretog Bendt Rom en Udflugt til Frederichsnagore, der ikke mindst er interessant ved, at det var her, den første evangeliske Missionsstation i Forindien blev grundlagt 1799 af engelske Missionærer.

Det skete under den danske Guvernørs Beskyttelse, idet Missionærerne forgæves havde søgt at nedsætte sig paa britisk Omraade, men gentagne Gange blev truet med Udvisning fra Indien af det engelske Handelskompagni, som ikke ønskede Missionærernes Arbejde blandt de Indfødte.

Den danske Guvernør havde ganske vist ikke Magtmidler at sætte op imod Englænderne, men under dansk Flag var Missionærerne i Sikkerhed, og de fik Lov at oprette ikke blot Skoler for de indfødte, men ogsaa et Universitet under den danske Konges Protektorat.

Danskernes Kolonisationsværk præger endnu Stedet, da Bygningerne, som blev rejst under Frederik VI, stadig findes derude og benyttes den Dag i Dag. Midt i denne Tropeby ligger det tidligere Universitet, den gamle danske Kirke og flere af de Administrationsbygninger, hvorfra danske Embedsmænd har styret Kolonien.

Bendt Rom foretog Turen til Frederichsnagore sammen med Ø. K.s Filialbestyrer i Calcutta Otto Castonier. De kørte derude langs Gangesfloden, og om det første Indtryk af denne By med store, smukke Stenhuse midt iblandt de Indfødtes Bambushytter skriver han:

Da rejser sig pludselig lige paa Vejen foran os en pragtfuld stenbygget Kirke med et vældigt Barok-Spir. Saa langt fra indisk Arkitektur ligger her „The Danish Church“, som er bygget under Kong Christian VII og

endnu bærer Kongens Navnetræk. Vi er midt i den tidligere danske Koloni Frederichsnagore i Serampore i Bengalen.

Midt iblandt de primitive indiske Palmebladshuse og Pælebygninger ligger stolt og majestætisk den ene store Murstensbygning smukkere end den anden med Frontispicer og Ornamentter, som vi kender saa godt hjemme fra Frederik VI og Christian VIII's Tid. Det er Stilen fra Frederiksberg Slot og Christianskirken i København, der gaar igen her — et lille Stykke Frederiksberg Have midt i Forindien.

Bendt Rom fortæller, at en enkelt Dag er alt for lidt til at bese og beskue disse smukke gamle Bygninger. Her skulde man dvæle i Uger og studere de stolte Minder om en svunden Storhedstid for vort Land. Den Dag i Dag findes her i Universitetets Arkiv det Dokument, hvorved den danske Konge Frederik VI gav Kollegiet i Serampore kongelig Oktroi som indisk Universitet, omtrent med de samme Rettigheder som Universitetet i København og Kiel, som dengang ogsaa hørte under det danske Kongerige.

Da Danskerne senere under Christian VIII solgte deres indiske Besiddelser til Englænderne, glemte man imidlertid ikke at sikre det indiske Universitets Bestaaen gennem en særlig Paragraf i Overtagelses-Overenskomsten med England. Derfor gaar der igennem hele den indiske Litteratur om Serampores Universitet en varm Understrøm af Taknemlighed mod det danske Kongehus og det lille Danmark. Derfor nævnes Danmark og Danske i Skrift og Tale den Dag i Dag paa Kollegiet med den største Taknemlighed og Respekt.

Det er paafaldende, siger Bendt Rom, hvor fortrinlig vedligeholdet alle de smukke Bygningværker er i Frederichsnagore — og dog slet ikke restaurerede. Ellers ser man kun snavset Forfald i Bengalen. Men i Frederichsnagore maa der være nogen, som hæger om Minderne om de Danske, nogen, som med Pietet bevarer de stolte Bygningværker fra Forfald. Hvilken Kærlighed til Danmark føler man sig ikke omgivet af her mellem den tavse Arkitektur. Og en svær Skamfølelse over, at vi hjemme saa totalt har udsløttet Minderne om de stolte Traditioner herude.

Medens Bendt Rom og Castonier besaa de danske Minder, kom en fornemt udseende, velklædt Inder hen til dem og sagde paa Engelsk: „Jeg kan høre, at De er Danske og forstaar derfor godt Deres Interesse for Stedet her, der ogsaa er kært for os, som lever her. Jeg har selv været paa et langt Besøg i Danmark for at studere det Land, der lagde Grunden til denne dejlige Plet i Indien, og jeg blev mødt med saa straalende en Gæstfrihed og Venlighed, at jeg aldrig glemmer det. Vil Herrerne ikke glæde mig med at drikke en Kop Te med mig i min Bungalow, der ligger lige i Nærheden, saa skal jeg fortælle Dem lidt om Stedet, som De maaske ikke ved.“ Inderen opfordrede dem til endelig at bese det gamle danske Kollegium, hvilket han betegnede som et af de ældste og største Kollegier i Indien.

Indstiftet 23. Februar 1827 af den danske Konge Frederik VI ligger Indvielses- eller Konfirmations-Dokumentet i det danske Sprog, under kongelig Haand og Segl, endnu i Kollegiets Glasmontre og vidner om, hvad Danmark har gjort for Bengalen, skriver Bendt Rom. Danmarks Navn lyser for mange unge indiske Studenter herude.

Vi kom op i den mægtige Foredragssal, der kan rumme over Tusind Mennesker, og saa med Glæde de smukke, gamle Malerier paa Væggene, Portrætter af den danske Konge og hans Gemalinde. Og for Enden af den store Sal, som Baggrund for Talerstolen oppe paa Podiet, hang Dannebrog!

(Efter Kr. Dagbl. 30. April, 1940.)

HELE AMERIKAS INDUSTRI UNDERLÆGGES DANSKER

skriver Kr. Dagbl. og omtaler denne s. flg.:

Danskeren William S. Knudsen er blevet udpeget som Medlem af Roosevelts nationale Forsvarsraad og har faaet overdraget at lede Intensivering af hele U.S.A.s Industri.

Det oplyses i Meddelelsen fra Amerika, at Raadet bestaar af 7 Medlemmer, der hver er Sagkyndig paa sit Omraade. Disse omfatter blandt andet Landbruget, Transportlivet, Minedriften og Eksporten samt Frisistabiliseringen.

William S. Knudsens Udnævnelse er en af de største Anerkendelser, der nogensinde er ydet en Dansker i Udlandet. Han har imidlertid længe været den Industriemand, Amerika saa hen til som Førerskikkelsen indenfor den amerikanske Industri, hvor han som Chef for General Motors beskæftiger en halv Million Mand.

Tildelingen af dette ærefulde Hverv har imidlertid givet Anledning til, at den amerikanske Presse beskæftiger sig med Danskerens Karriere, der er en af de eventyrligste, som det moderne Forretningsliv kan opvise.

William S. Knudsen, der for et Par Uger siden fyldte 61 Aar, begyndte som Kontormand i København og ikke som Cyklesmed, hvilket ofte er blevet fortalt, antagelig fordi Forretningen handlede med Cykler.

For sine opsparede Penge rejste han til Amerika, og kun en Snes Aar gammel gik han tomhændet i Land i New York, medens han i Dag staar øverst paa Listen over Amerikas Skatteydere med en aarlig Indtægt paa 1 Million Dollar.

William S. Knudsen har tjent sig op Trin for Trin. Emigrantens haarde Skole slog ham ikke ud. Han naaede Toppen og har bevaret sig selv upaavirket og uskadt under Vejs. Han vedblev at være en trofast Ven af sit gamle Fædreland, og han taler stadig et uforfalsket Dansk, hvilket Lytterne vil huske fra hans Tale i den Danske Radio under hans Besøg herhjemme for et Par Aar siden.

Det sidste, man har hørt om vor berømte Landsmand i Amerika, var en Udtalelse, hvori han pegede paa, at Krigen absolut ikke vil kunne give Amerika nogen Fortjeneste, thi sidste Krigs Erfaringer viste klart, at Forretningsmændene kun led Tab paa Krigsforretningerne, der ikke indbragte nok til at udligne de Tab, som opstod ved Ødelæggelsen af det normale Forretningsliv.

Tom Bevan

En Helt i Ulveskind

Oversat af A. Kjær

Helten er en germansk Yngling, der gennem rystende Oplevelser kommer til Kom og udfrier en kristen ung Pige fra Døden i Arenaen og oplever mange andre spændende Ting. Bogen har været udsolgt siden 1910. Den trykkes paa Opfordring af gamle Læsere, som gerne vil delagtiggøre den nye Ungdom i den uforglemmelige Fortælling. 215

Tænkt og Skrevet

MØRKETS GØGLESPIJL

Verden er fuld af Mørkets Gøglespil — i det grove og i det fine og skjulte. Tyven kommer ikke uden for at stjæle, slagte og ødelægge, siger Jesus (Joh. 10:10.) Og naar man har hørt Ordet — kommer den onde og tager det af Hjertet og Tanker „for at de ikke skulde tro og blive salige.“

I Aab. 12:9 staar der at den store Drage blev nedstyrtet; den gamle Slange, som kaldes Djævelen og Satan, som forfører — — den hele Verden, — — og hans Engle blev nedstyrtet med ham. „Og jeg hørte en høj Røst i Himmelen sige: „Nu er Frelsen og Kraften og Riget blevet vor Guds og Magten hans Salvedes; thi nedstyrtet er vore Brødres Anklager, som anklagede dem for vor Gud Dag og Nat.“

I det 11. Vers af 12. Kap. staar der noget, som vi kan kalde Evighedsguld. „Og de have overvundet (Djævelen) i Kraft af Lammets Blod — og i Kraft af deres Vidnesbyrds Ord; og de elskede ikke deres Liv indtil Døden.“ Hvilket herligt Trøstesprog og hvilken enfoldig og klar Vej til Efterfølgelse.

Mørkets Gøglespil afsløres ikke alene i Aab. 12. men ogsaa i Aab. 20:3, hvor der staar, at Djævelen forfører Folkeslagene; det mener altsaa de fleste Mennesker i alle Lande — ogsaa i Amerika, hvor mere end 70 Millioner lever uden Kristendom og hvor Mørkets Gøglespil spiller ind i den lille Part, som er gaaet ombord i Kirkeskibet. Hvem der vidste for Eksempel hvad der er og har været i den katolske Kirke, han burde være nærved at holde sig for Næsen.

Pastor Weismann skrev i Aarsberetningen for 1928: „Djævelen holder Folk borte fra Gud saa de lever uden Bønnesamfund med Gud.“ Missionær J. M. T. Winther siger omtrent det samme, kun med lidt Forskel i Udtrykket.

Past. Olfert Ricard sagde: „Det ene Menneske beder, det andet beder ikke. — Kan der vel tænkes eller findes større Forskel? Det betyder at den ene lever, den anden er død.

Mørkets Gøglespil vil trænge ind til alle. Det gør, at vi læser i 2 Kor. 4:4 at Evangeliet er skjult og kan endog-saa være skjult for dem som fortæbes.

Maa jeg med Redaktørens Tilladelse afskrive tre Vers af een af mine Ungdomssalmer, der den Gang var No. 745 i Roskilde Konvents Salmebog.

O Jesus, o du kender
Hvor ofte Fjenden dog
Min Fæstning hart berender
At bringe mig i Aag;
Hvert Lem og Ledemod
Han træskelig bestrider,
Sig ind ved Synden glider
I mine Ben og Blod.

Nu vil han Tungen binde, —
Den Gud ej prise skal,
Nu vil han Øjet blinde
At jeg i Mørkets Dal

Ej Naadens Lys skal se;
Nu døver han mit Øre,
Jeg ej Guds Ord skal høre
At lindre Sjælens Ve.

Jeg dagligdags vil gøre
Et Hjertens Fodefald,
Og ligge Gud i Øre
Med Bønnesuk og Kald,
At han med Jesu Blod
Mig daglig vil bestænke
Og Satans Magt forkrænke
Og rykke den af Rod.

Hvor er det uendelig stort at Guds Søn kan og vil fri os af alt ondt og frelse os til sit himmelske Rige.

Chr. Jensen, Audubon.

VI ØNSKER IKKE KRIG.

Af og til har vi haft Anledning til at høre fra og korrespondere med den danske Kongresmand i Washington, D.C., Ben Jensen, vor gamle Ven og Nabo fra Exira, Iowa. Fornylig vekslede vi Breve angaaende Faren for, at vor Regerings senere Tendens skulde indvikle os i de udenlandske Stridigheder. Hr. Jensen er Republikaner og hans Stade, siger han, udtrykkes i en Redaktionsartikel fra Bladet „Philadelphia Inquirer“, som følger. Denne Stilling samstemmer med langt de fleste Breve, som i Massevis modtages af ham for Tiden, ogsaa mit. „Du vil forstaa“, skriver han, „at det er et svært Ansvar, som hviler paa mine Skuldre som Folkets Repræsentant, og jeg maa stadig være paa Vagt for at vogte og bevare fortsat Fred og Tryghed. Jeg kan forvisse dig om, at jeg forsætter med at lade min Indflydelse gaa i den Retning, som jeg mener er den rette, eftersom Gud giver mig Evne til at se det rette.“

Ingen Indgriben! Vort Folk ønsker ikke Krig!

Denne Nation er kommen til Vejskellet. Den maa følge Vejen til højre eller Vejen til venstre. Een af Vejene maa tages nu; der gives ingen Stilstand.

Vejen til højre fører til stadig Fred; Vejen er just ikke helt jævn, men er endnu hegnet med Idealerne, Moraliteten og de indgroede Sømmelighedsbegreber af normal Levevis. Vejen til venstre, en Vej der ikke svinger, fører saa lige, som Pilen flyver, uafvigelig og uigenkaldelig, til Krig; Krig, med dens ufravigelige Byrder, dens Rædsler og Snavs, dens fysiske Pinsler og aandelige Lidelser, dens Blod, Udskejelser, Smittesygdomme og Død.

Der er ikke den mindste Tvivl om at den store Majoritet af det amerikanske Folk ønsker mest inderligt, at tage Vejen til højre. Men, underligt er det, at tiltrods for alt, hvad det selv har bitterlig erfaret med Krig, synes det næsten lettere at følge Vejen til venstre. Hvorfor?

Fordi der er Kræfter i Virksomhed, mere mægtige, maaske, end vi aner, der driver os — imod vor Villie — i Retning af Krig.

Det er unødvendig at gengive i Enkeltheder de ophidsende Strømninger, der have ført dette fredelskende Land til et Punkt, hvor Krig er lige om Hjørnet. Enhver tænkende Person ved hvad de er. For nærværende maa vi lægge Mærke til, at, ikke tilfreds med at yde de Allierede Magter saadan materiel Støtte som er mulig og ganske rigtig under vor Neutralitets Vedtægt, vi gør os nu rede til at berøve vore egne magre Oplagshuse og give bort vore Forsvarsredskaber, baade de færdiglavede og beordrede, de behøves paatrængende for vort eget Forsvar! Vi har taget og tager omfattende Beslutninger om at or-

ganisere vort Land, strengt og kraftigt, til Krigsberedthed. Vi lægger Planer om at drive vore unge Mænd med Tvang ind i Militærtræning, endskønt vi er ikke i nogen øjeblikkelig Fare for Krig undtagen vi med Forsæt bringer den over os. Vi er Vidner til Beskatningsplaner, der — mærk dette — skal træde i Kraft efter at vi gaar i Krig. Med et Ord, vi er ved at blive udstaffet for den store Parade, naar den Dag kommer, som vi havde haabet, og endnu haaber med hele vort Hjerte og Sjæl, aldrig vil komme.

Det mest farefulde ved det hele, maaske, er, at vi fra de europæiske Fjendtligheds Begyndelse, ja endog før de udbrød, gav Storbritanien og Frankrig Grund til at tro, at vi ikke blot vilde forsyne dem med al materiel Hjælp som ønskes, men, om nødvendigt, med Mandkraft. Og nu har vi indtrædende i Præsidentens Kabinet Stimson og Knox, afgjorte Interventionister.

Nok en Gang lad os minde det amerikanske Folk om, at vi gik ind i den anden europæiske Krig, for 23 Aar siden, under Klokkringning, med flyvende Faner, høj-røstede Talere, grædende Kvinder og skrigende Børn — og for hvad? Vi gik ind, saa fortalte man os, for at gøre Verden sikker for Folkestyre. Men hvad vi gjorde — og lad os ikke narre os selv — var, at hjælpe Verden til at være sikker paa Arbejdsløshed, Fattigdom, Revolution, Despotisme og Diktatorier. Vi gik til Europa med høje Haab og mere eller mindre noble Aspirationer om at ofre vore Sønner og vore Penge for at sætte Verden paa ret Køl. Vi kom tilbage over Atlanten med en frygtelig Ladning af døde Haab, døde Mænd og døde Dollars.

Og nu? Skal vi nu gaa ud for at bevise Sandheden af Spasmagerens Vits, at „de kommer altid tilbage efter mere!“ Ikke, dersom vi har et Skær af Indsigt, et Mindstemaal af Nethed og Orden paa det Sted, hvor vi har hvad vi behager at kalde vor Hjerne! — Ikke dersom vi lader være med at tænke med vore Følelser og begynder at tænke med vor Forstand!

All right, siger en Sidemand; men hvad vil du have os til at gøre? Sidde paa vore Tømmefingre og vente paa at nogen skal skubbe os over?

Svaret herpaa er Nej!

Som et Folk bliver vi mere og mere varsomme overfor de Farer, der omgiver os i en tosset Verden, som har standset med at udklippe Papirsoldater men udviklet et Selvmordskompleks.

Dersom dette Land kan forblive, som vi tror, det kan, en sondret Ø af sund Sans i en Verden, der er gaaet forrykt, saa maa vi øve disse Ting:

1: Bygge op vore Forsvarsværn med mindst mulig Tidsspilde til en Højde af absolut Sikkerhed uden at beregne Omkostninger. (Dersom vi gør det og i Tide, frygter vi ikke Krig undtagen vi søger den, fordi ingen tør angribe os.)

2: Opholde Monroe Doctrinen med hvert eneste Maal af Kraft vi besidder, naar og hvor den trues.

3: Opfordre vore Statsmænd til at lade os, jævne Borgere, føre Taken, om tales der skal, og at de selv tænke mere men tale mindre om hvad der gaar for sig i Europa og hvem der er Syndebuk.

Dersom du mener, at dette Ræsonnement er sundt, foreslaar vi, at du lader det gaa videre til dine Kongresmænd i Washington. Sig til dem: „Gør Vovegreb, om I maa, med de Ting der ikke risikerer denne Nations fortsatte Tilværelse, med de Ting, der ikke truer Nationens Sjæl. Men drev ikke Vovespil, naar det kommer til dette, at indblande os i Krig! Paaskynd Forberedelsesplanerne. Beskyt uden Betingelser vore Interesser paa denne Halvkugle. Men indbland eder ikke, eller lade andre indblande sig, i den Frankenstein, der er bygget op i Europa!

Folket i dette Land vil tilgive dig dine Ufuldkommenheder i andre Henseender. Men de vil aldrig tilgive dig,

dersom du indvikler dem unødvendigt i Krig.

Mærk dette: Vort Folk i dette Land ønsker ikke Krig! Saalangt Bladet. P.C.J.

Fortalt og oplevet

PAA REJSE

Af Pastor J. Madsen

(Fortsat fra No. 23)

Dagene i Eugene var meget hyggelige. Egnen minder i høj Grad om Danmark hvad Plantevæksten i Almindelighed angaar. Klimaet er dog noget mildere; thi i Havenne findes en Mængde Planter, Buske og Træer, der ikke kan vokse i det frie i Danmark f. Eks. Camelier, Azalier, Andromeda o.s.v. Paa Rejsen saa vi de dejlige Camelier lige fra Los Angeles til Portland, men de smukkeste vi saa, var i Portland. I Syd-England vokser de i det frie men dog kun sparsomt.

Der er en egen Hygge over Egnen og omkring Hjemmene, som paa saa mange Maader faar en til at tænke paa vort gamle Fædreland. Vi hilste paa begge Præster og besøgte deres Kirker — særlig er vi Past. Nygaard taknemmelige for den Tid han gav os. Der var mange Venner vi fik Lejlighed til at hilse paa; men den meste Tid i disse Dage gik med at besøge gamle Venner fra de første Dage ved Brush. En særdeles Glæde var det at gense vor gamle Ven Mr. Ole Rasmussen, som med største Velvillighed kørte rundt med os til Venner ved Junction City. Past. Larsen var med os paa et Par andre Ture; men Dagene svandt hurtigt og den 11. Marts fortsattes Turen til Portland.

I Salem, Hovedstaden i Oregon, standsede vi for at se det nye Kapitolium, der er opført af Marmor. Hvad der i denne Bygning særligt drager Opmærksomheden er fire store Vægmalier i Central Hallen. De viser fire forskellige Scener fra Pioneer-Tiden og er meget smukke. Selve Bygningen er i den sædvanlige modernistiske Stil. Kapitoliet i Nebraska er dog langt smukkere og mere interessant.

I Aftenstunden naaede vi Portland og blev indkvarteret den Nat i Mr. og Mrs. Bjørndahls hyggelige Hjem, hvor vi nød mere Venlighed og kærlig Omsorg end vi paa nogen Maade fortjente. Næste Morgen tog vor omsorgsfulde Vært og Værtinde os ud paa en henrivende Køre-tur — rundt i Byen og op paa et Bjerg, der ligger i selve Byen. Her var en henrivende Udsigt over Portland, der laa rundt omkring som et storslaaet Panorama. Derfra kørte de os til „The Sanctuary of Our Sorrowful Mother“, et vidunderligt smukt Anlæg fuldt af religiøse Statuer, Andagtssteder, en Friluftskirke. En elektrisk Elevator løftede os saa op til Toppen af Bjergsiden, hvor der var syv Andagtssteder, der blandt andet i næsten legemsstore Figurer fremstillede: Simon sigende til Marie: „Ogsaa din egen Sjæl skal et Sværd gennemtrænge“ o. s.v., Flugten til Ægypten, Fordømmelsen af Jesus, Vejen til Golgatha, Jesus paa Korset, Nedtagelsen af Korset, Begravelsen. Alt Træskærerarbejde i disse Scener er udført i Europa og anses for Kunst af høj Rang.

Et Par Gange besøgte vi Past. Andersen, som ikke var saa rask, men dog i god Bedring, sagde han. Hans Kirke er hyggelig og tiltalende. Ved en Sammenkomst mødte

vi en Del af Venerne der og tilbragte en interessant Aften.

Ellers tilbragtes Dagene i Portland, for Størstedelen blandt en Kreds af Venner fra gamle Dage, og disse blev nogle af de bedste Dage paa hele Turen. Vi mødte Vener, vi ikke havde set i 50 Aar og dejligt var det at erfare, at trods Tidernes Omskiftning og de mange Aar, der var gaaet hen over os, saa havde vi vore bedste Glæder i den fælles Frelser. Disse Dage i denne smukke By og Venerne der vil vi aldrig glemme. Gud velsigne dem for kærlig Interesse gennem de mange Aar og Tak for alt godt.

Der er Spørgsmaal, vi alle tumler med i Tidens Løb. Det kan synes, som om der intet Svar er; men saa kommer det en Dag, naar man mindst tænker paa det. Et saadant Spørgsmaal fik jeg Svar paa i Dagene, vi tilbragte i Portland. Spørgsmaalet havde i mange Aar været: Hvor kan det være, at Foreninger og Sammenslutninger af alle Slags kan — ikke alene bestaa — men vokse sig stærke uden Embedsmænd, der giver sin hele Tid. Er en Menighed derimod uden fast ansat Præst, er dens Vækst standset og den gaar tilbage. Hvorledes kan det være? Er det umuligt anderledes? Hidtil havde jeg aldrig hørt om noget andet, bortset fra de første fire fem kristne Aarhundreder. Er en Menighed, der gennem en længere Tid maa være uden Præst, virkelig nødt til at standse sin Vækst eller endog gaa tilbage? I Portland findes, midlertid, en Menighed, som i mindst 40 Aar ikke har haft fast ansat Præst. Den har vist aldrig haft det. Den har en smuk Kirkeejendom, en god Ungdomsforening og en Søndagsskole paa over tre hundrede Børn. Dens Medlemmer synes at komme fra alle Lag i Samfundet: jævne Arbejdsfolk, forhenværende Præster (Metodist og Presbyterianer). En førende Kraft i Søndagsskolen for Tiden er en Jernbane-Eksektiv. Tiende er Idealet, men dog ikke tvungent. Det overlades til den enkeltes Samvittighed. Der er ingen specielle Indsamlinger af Penge, da der er de fornødne Midler til hjemlige Udgifter og ogsaa til Heningemission. Mine Oplysninger fik jeg fra Een, som i vel 40 Aar havde været Medlem af denne Kirke. Her var altsaa Svaret paa det gamle Spørgsmaal: at det er muligt for en Menighed at bestaa og gøre Fremgang, selv om den i lang Tid maa være uden Præst. Dette Eksempel maa dog nok anses for en Sjældenhed. Selvfølgelig stilles der større og virkelige Krav til de enkelte Medlemmers Beredvillighed til Tjeneste. Der nævntes saaledes, at Ungdomsforeningens Medlemmer hver Søndag for egen Regning og med egen Automobil kører rundt i Byen og henter Børn til Søndagsskolen og bringer dem hjem igen. Vel, dette er kun en forbigaaende Iagttagelse, og jeg nævner den kun her for at sige: at skal det hælde, at en Menighed i længere Tid bliver uden fast ansat Præst, saa er det ikke absolut givet, at den nødvendigvis maa gaa tilbage.

Selve Portland er en meget smuk og tiltalende By. Dens Omgivelser er herlige. Af alle de store Byer, vi kom igennem, er den den letteste at finde omkring i. San Francisco har de vidunderlige Broer — vist to hundrede Fod over Vandet, men Broerne i Portland er næsten lige saa imponerende. At Broerne bygges saa høje er for at Skibsfarten kan gaa uhindret under dem.

Om Morgen den 16de Marts sagdes Farvel til denne lille kære Kreds og Rejsen fortsattes langs den under-

skønne Columbia Flod. Det er en henrivende Tur, der godt i Skønhed kan maale sig med den berømte Rhintur i Tyskland. Ingen, som kommer til Portland, skulde undlade at køre denne Vej mindst een Gang. Gang og igen maatte der standses for at se paa Vandfald, der er ikke saa faa af dem, og nogle er meget smukke og høje. Paa mange Steder er Udsigten af betagende Skønhed. Der blev gjort et Ophold ved den mægtige Kraftstation, Bonneville Dam, anlagt af U.S. Det er dog kun en Del af den, der er tilgængelig for de almindelige Turister, og meget er endnu under Konstruktion. Det er ejendommeligt at se de Trapper, der er bygget for Laksen (Salmon) at gaa op ad, siden den naturlige Opgang er dæmmet op. Der blev sagt, at det gaar udmærket med disse Trappegange. Der er to af dem. Det er et uforklarligt Instinkt, som faar Laksen til at gaa flere hundrede Mil op ad Floden for at yngle i smaa Sidestrømme.

Som man kører østpaa, maaske 150 Mil eller saa, forsvinder den yppige Trævækst. Vejen gaar stadig langs Floden, men det blev nu et meget ujævnt, tildels vildt Landskab man kom igennem. Plantevæksten mindede nu mere om Alpeplanter og Trævæksten tog stadig af. Mod Aften gik Turen gennem vidtstrakte opdyrkede Landstrækninger. Her var aabenbart ingen Overflod af Regn, men der var vel nok. I Aftenstunden naaede vi Byen Pendleton, og her overnattede vi i en Camp, der ligger lige over for en stor Kirke. Vi vidste ikke, hvad Kirke det var før næste Morgen ved Sekstiden, da der blev et stærkt Røre uden for. Vi saa da, at det var Romerkatolikker, der gik til tidlig Tjeneste. Det var mange Mennesker, der gik til Kirke, mens vi fik vor Frokost, holdt vor egen Morgengudstjeneste og blev færdige til at fortsætte. Det var Palmesøndag, og vore Tanker gik til dem der hjemme og dem, vi nys havde forladt; men vi fortsatte; thi vi vilde gerne naa Salt Lake City inden Paa-skedag. For at holde et Løfte, givet i Portland om at tage til Reno, Nev., maatte Turen nu gaa mod Syd. I nogen Tid gik det gennem opdyrkede Landstrækninger, der dog snart afløstes af øde bjergagtige Vulkanstrøg. Her og der laa der Sne lige ned til Vejen. Ved Aftenstid naaede vi til en lille Savmølleby, Burns, Ore. Næste Dag gik det gennem samme Slags Landskab og ved Aftenstid befandt vi os i en lille By i det nordvestlige California ved Navn Susanville. Næste Morgen fortsattes Rejsen saa — om muligt — gennem et endnu større Øde. Paa denne Tur mod Syd fik man lige det modsatte Indtryk af Oregon og California fra det, man fik paa Vejen mod Nord langs Kysten. Det syntes slet ikke de samme Stater. Midt paa Eftermiddagen, d. 19de Marts, naaede vi saa til Reno og fik os anbragt i en hyggelig Camp. Reno har vundet en tvivlsom Berømmelse, og det er som om man mærker Aarsagen til Berømmelsen i Luften. Det forekom os, at Kirker og Kristendom er endnu mere tilbagetrængt her end i de fleste andre Byer. Vi fik forrettet vort Ærinde og opsogte en Barndomsvens Grav paa en øde og forsømt Kirkegaard. Paa Gaden indbød en Kvinde os til stille Andagt i en Kirke tæt ved. Vi fulgte Indbydelsen og fandt her et andet Eksempel paa de Bestræbelser der gøres, for at lede Mennesker til Stilhed, og i Stilheden til Gud. Det var ellers en „Union Church,“ men den havde dog noget af Gudshusets Luft over sig. Den 21de begav vi os saa paa Vej med Salt Lake City som vort Maal.

Hele Vejen tværs over Nevada og Utah er en stor Ørken. I Utah kører man gennem en udtørret Gren af den store Saltsø. Hvor lang denne udtørrede Sø er, hørte vi ikke noget til, men den er 45 Mil tværs over, og paa Steder i det mindste saa vi, at Saltlaget var to-tre Fod tykt. Vi har aldrig oplevet saa meget af Ørken som i denne Uge, men hvor øde det end er, saa er der dog noget storslaaet og paa en Maade tiltalende selv ved en Ørken. Det er vel netop dette, der faar Ørkenens Børn til at foretrække de øde Vidder for de yppige Egne.

I Aftenstunden d. 22. ankom vi til Salt Lake City og var snart anbragt i en meget tiltalende Camp, Casa Blanca, paa 4th St. Det var gode Dage, vi tilbragte sammen med Vennerne der. Mrs. Hauge bærer Savnet af sin Mand paa en saare god og værdig Maade. Hun holder udmærket sammen paa Arbejdet, som hendes Mand maatte forlade. Det var en Tilfredsstillelse at holde Paaske sammen med disse Venner. Om Formiddagen var der Gudstjeneste i Kirken, der var festligt pyntet for Højtiden. Mrs. Hauge ønskede meget, at vi blev til Middag hos hende, hvad vi ogsaa gjorde. Om Eftermiddagen kørte hun og Miss Christensen med os ud til Kirkegaarden, hvor Mrs. Hauge plantede paa Graven en yndig Lillie fra Kirkens Alter. Derefter besøgte vi alle en gammel dansk Invalid, som Past. Hauge plejede at besøge. Her tilbragtes en Times tid med Samtale og Andagt, saa gik det atter tilbage igen. Miss Christensen, som er Postmester paa Universitetet, indbød os alle til Aftensmad paa Hotel Utah. Det var en Overraskelse, men vi tog imod den, og her tilbragtes saa en anden Timestid og Dagen var svunden. Vi takker disse kære Mennesker for al den Venlighed, der udvistes mod os af dem alle.

Den danske Kirke i Salt Lake City er meget hyggelig og tiltalende. Den er en af de faa danske Kirker her i Landet, som virkelig har nogen Arkitektur, der er af Interesse. Desuden er der to andre Kirker i Salt Lake City, som vi vil anbefale rejsende at besøge: Den ene er den romersk katolske Domkirke. Den er et smukt Eksempel paa ren romansk Arkitektur. De ældste Kirker i Danmark er oprindelig i den Stil. Viborg Domkirke er et godt Eksempel, ligeledes er Domkirken i Lund, Sverige. Denne Kirke i Salt Lake City er ogsaa bemærkelsesværdig ved de mange Skriftsteder, der er malet paa Væggene hele Kirken rundt. Som oftest gør Kirker i denne Stil et tungt Indtryk, men denne gør det ikke. Den anden Kirke af Interesse er den episkopale St. Marc's Domkirke. Den er ikke ret stor, men der er noget meget tiltalende ved den. Den vilde danne en herlig luthersk Kirke og er ikke større end at den godt kan tjene som Model for en god substantial Kirke i en af vore ældre Menigheder. Dens Stil er simpel tidlig-gothisk, en Stil, der er meget almindelig i Kirker i Danmark og altid er tiltalende, naar den er gennemført.

I god Tid, d. 26de Marts, begav vi os saa paa Vej mod Hjemmet. Vejen gennem Utah og Wyoming til Colorado er til Tider ret tiltalende, til andre øde og ørkenagtig. For om muligt at naa til Evergreen den følgende Dag blev vi ved at køre saa længe vi kunde se og Følgen blev da ogsaa, at vi kom til overnatte i en lille Camp paa en af de goldeste Strækninger paa hele Turen. Den følgende Dag var vi tidlig paa Færde. Først i Rawlins, Wyo. spiste vi Frokost og fortsatte igen til Laramie. Her standsede vi en Tid for at se den herlige episkopale St. Matthew's Domkirke. Ingen, som har nogen Sympati med en „numinous“ Kirke, skulde undlade at standse her en Stund i dette

herlige Tempel, om han har en Lejlighed til at køre gennem denne By. Det blev sagt os, at den er en Enkeltmands Gave til Bispedømmet. I Laramie drejede vi Syd paa mod Denver og Evergreen, hvor vi ankom i dejligt Solskin midt paa Eftermiddagen. Alt var, som da vi forlod det for halvfjerde Maaned siden. Vi saa efter paa vort Speedometer, og det viste os, at vi havde kørt 6860 Mil siden vi den 15de Dec. sidste Aar forlod Evergreen. Vi havde i alle Maader haft en saare velsignet og interessant Rejse. Vi havde mødt mange gode Mennesker og havde mødt uendelig megen Venlighed paa hele Turen. Selv var vi i bedste Velgaaende og for det alt sammen er vi Herren uendelig taknemmelige.

Med de bedste Hilsener og Tak til alle Venner, vi mødte paa vor Vej er vi Eders hengivne.

Mrs. og J. Madsen.

Blandt Landsmænd

Minder og Forhaabninger. Pastor Højberg, Ringe, skriver i „Højskolebladet“ om grundtvigsk Kirkeliv i U.S.A. bl. a.:

—Fra min første Præstetid kan jeg aldrig glemme den mindste Menighed, jeg har delt Tro og Haab med. Vi mødtes i et lille amerikansk Skolehus og maatte undertiden krybe gennem Vinduet for at komme ind og saa først fyre op i en gammel, rusten Kakkelovn — minus 32 C. udenfor! Og Mødrene havde alle deres smaa Børn med. Festligere Gudstjeneste tror jeg ikke, jeg har været med til. Jeg har set gamle Mænd under Altergangen knæle ned paa det bare Gulv af egen Drift. Blandt disse fattige smed jeg til sidst Præstekjolen. Og savnede den ikke.

Blandt de syv Hundrede Tusind i U.S.A., hvis Modersmaal er Dansk, er der endnu mange, der elsker Arven fra Danmark, især vore Salmer og Sange. Blandt dem er der mange Tusind Sønderjyder. Vort danske Maal vil endnu i lange Tider leve i danske Hjerter og Munde, men mest i grundtvigske Kredse. Selvfølgelig sammen med Landets Fællessprog.

Da vi har det, ganske vist urimelige, Haab, at engang i Guds Time skal det, vi kristeligt og folkeligt fremfor noget andet Menneske skylder Herrens Tjener Grundtvig, Danmarks Søn, Tak for, genfødes paa nye Tunger, i et stort Folk.

Men det tør vi næppe tale om. Vi tør bede om det. Og saa stole paa ham der ogsaa over dette Dyb kan slaa den hvelvede Bro.

Den danske Gesandt paa Besøg i Iowa. Skandinaverne i Iowa har i de sidste 6 Aar haft en aarlig skandinavisk-amerikansk Dag med Tale og Sang i Des Moines, Iowa.

Ogsaa i Aar er en saadan Fest planlagt og man har sendt Indbydelse til Danmarks Gesandt i Washington D. C., Henrik de Kauffman, som har lovet at han vil være Hovedtaler ved Festen, som afholdes den 28. Juli.

I Følge det foreløbige Program vil man hædre Æresgæsten ved en Festmiddag i Des Moines om Aftenen den 27. Juli.

Vi henleder Opmærksomheden paa, at det i sidste Uge omfalte Besøg af Minister de Kauffman i Des Moines vil blive indledet med en Banket paa Kirkwood Hotel, hvortil Billetter a \$1.50 kan reserveres. Hans Pauli oplyser,

at United Scandinavian - American Societies of Iowa vil udsende Radiooplysninger om den syvende skandinaviske Fest over WHO Juli den 14. Kl. 3 Eftmd og over KSO den 21. Juli Kl. 4 Eftermd.

Den danske Skole i Amerika? Harald Petersen, Hampton, Neb., har i en Artikel i Dvk. om „Vor Skole“ povet dette Udfald: „Vi, af den danske Slægt i Amerika, har **een eneste** Skole i De forenede Stater. Den er ikke stor“ — osv. og saa argumenteres i Favør af mere Undervisning i dansk Musik, Sang og Folkedans, som Forfatteren særlig er optaget af, men som vedrørende Skole (i Des Moines) ikke synes at lægge Vægt nok paa, efter hans Mening.

Det synes os imidlertid mærkeligt, at denne Nebraska Mand ikke har lagt Mærke til nok en Skole oprettet i hans egen Stat af „den danske Slægt i Amerika“, — een, som er baade ældre og ikke saa lidt større end den omtalte! Men her, som saa ofte, afhænger Sagen maaske af Øjnene som ser. Ellers er der nogen dansk-amerikansk Skole, hvor Sang og Musik dyrkes — ogsaa dansk — saa er det paa Dana College, Blair, Nebraska. Men Folkedans har man ikke indladt sig paa, uagtet den Form af Leg kan maaske være ligesaa hæderlig og anseelig som det mere, for enkelte speciale, voldsomme Boldspil, der sikkert dyrkes over Evne.

DØDSFALD

I Omaha.

Peter Thind 72 Aar gl., døde d. 18. Juni og blev begravet af Pastor Kirkegaard. Han var fra Thisted. Ingen nære Slægtninger af ham er her i Landet.

Samme Dag døde en anden ældre Landsmand, Rasmus Jørgensen, S. 9th St., 79 Aar gl. Han har boet i Omaha i 61 Aar. Hustru og to Børn overlever ham.

En 69aarig Enke, Elizabeth Mehl, døde d. 24. Juni, efterladende en Datter og tre Sønner. Hendes Mand Arthur Mehl døde for ca. et halvt Aar siden.

Charley J. Andersen, en af Omahas prominente Dansker, døde som Følge af Hjertelidelse d. 2. Juli i sit Hjem. Han var født i Kolding 1864 og hans Vugge var en Vogn, hvori Familien flygtede for den tyske Invasion den Gang. Han lærte Karetmageriet i Danmark men kom til Amerika i 18 Aars Alderen og blev senere bosat i Omaha, hvor han havde Forretning i Brandvæsenudstyr og blev en anset Størrelse i Politikken. Han var ogsaa en af de første Formænd for Danish-Am. League.

I Chicago.

En velkendt og afholdt dansk Dame, Enkefru Lydia Wilde, afgik ved Døden d. 20. Juni ganske pludselig 80 Aar gammel. Hun er født i København og udvandrede som ung til Chicago, hvor hun blev gift med Charley Wilde og tog stadig levende Del i danske Interesser. Hendes Mand døde for 3 Aar siden. Hun havde ønsket at komme paa det danske Alderdomshjem, men naaede det ikke, dog indtraf Døden medens hun var paa Vej hjem fra et Damebesøg derude.

En af Indvaanerne paa Hjemmet, Anton Jensen, døde forrige Uge, 71 Aar gl. Han overlever af sin Hustru, en Søn og tre Døtre.

Den 20. Juni hentede Døden Chris (Nielsen, kendt under Navnet „Den store Smed“, begrundet paa sin Legemsstyrke, som han tidt lagde for Dagen. En Hjertelidelse gjorde Ende paa den stovte Jyde, der først saa Ly-

set i Aarhus i 1871 og ankom til Chicago hen i 90'erne. Han efterlader sin Hustru, en Søn og to Døtre.

Anton Skafgaard, 78, afgik ved Døden d. 28. Juni. Han efterlader sin Hustru med hvem han fejrede Guldbrylup for fem Aar siden, to Sønner og en Datter.

I Denver.

Fru Thora Nielsen, i 20 Aar Kasserer i D.D.S. Logen, afgik ved Døden d. 13. Maj. Hun efterlader sin Mand, N. R. Nielsen, og 4 Børn, som alle bor og deltager i det danske Foreningsliv i Byen.

I Racine.

Pastor Frank Nielsen ved Vor Frelses Kirke forestod Begravelsen af Christian Nielsen, som døde d. 22. Juni, 87 Aar gl. Afdøde har opholdt sig i Racine de sidste 30 Aar og havde sit Hjem hos en Datter, Mrs. Hans Jensen. Dagen før døde Peter H. Madsen, Rt. 1. Han har været i Racine siden 1890, hvortil han kom fra Danmark. Han efterlader sin Hustru og 5 Børn, som alle er bosat i Byen.

I Seattle.

Ingvard Hansen, født i Odense 1883 og har opholdt sig først i Salt Lake City, siden 1925 i Seattle, afgik ved Døden d. 29. Juni. Han har to Søstre der i Byen.

I San Francisco.

Et velkendt Medlem af den danske Koloni, Hr. Viggo Jensen, døde pludselig Søndag Eftm. d. 23. Juni som Følge af et Hjerteslag just som han vilde gaa i Bad i Russian River, hvor han og Familie samt nogle Venner opholdt sig paa Ferie i deres Sommerhjem. Afdøde var født i Kolding 1886 og kom som ung til Amerika. Han var Sergeant i Verdenskrigen og fik derpaa Ansættelse hos Am. Can Co., hvor han nu var Superintendent. Han efterlader Hustru og to Børn.

Fra Danmark

Professor, Dr. theol. Fr. Torm forlader Københavns Universitet snart, idet han naar Aldersgænsen og fylder 70 Aar i August. Med ham mister Universitetet en af den danske Theologis mest fremtrædende Personligheder baade som bibeltro Lærer, dygtig Skribent og aktiv Missionsven. Han har været knyttet til Anstalten siden 1903, da han blev baade Docent og Professor i sit nuværende Fag, nytestamentlig Eksegese. I 40 Aar har han været Israelsmissionens energiske Formand og har deltaget i mange andre kirkelige Hverv.

Sankt Lukas Stiftelsen i København kunde fejre 40-aarig Jubilæumsfest den 8. Maj. Da Tiden ikke opfordrer til at feste, havde man en stille Gudstjeneste i Kirken og en lille Sammenkomst bag efter.

Pastor Müller, der blev Forstander i 1916, efter Pastor Eilschou-Holm, opridser Udviklingen gennem de svundne Aar. Den første Præst blev ansat i 1906, samme Aar som de første seks Søstre blev indviet til Diakonisser. Det var Pastor P. E. Bluhme, men først to Aar senere kunde man indvi et Par Stuer i Ejendommen i Nørre Alle til Kirkesal. I 1909 holdt man den første Offerdag, i 1917 fik Hospitalet to Overlæger, da Professor Kaarsberg

Den Afdøde, der var gift med Landpostbud Nielsen, Hjallerup Postkontor, overtog ved Mandens Død dennes Posttur og fik Ansættelse i 1896 og virkede som Landpostbud i 20 Aar, indtil hun en Vinterdag i et forrygende Snevejr styrtede i en Grøft og paadrog sig en alvorlig Hofteskade. Marie Nielsen, der var Danmarks sidste kvindelige Postbud, fik efter Ulykken sin Afsked og har siden boet i Dronninglund.

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
	408.49	133.96	168.72	63.54	42.27
	1.00	1.00			
Ion Bible School	8.75				8.75
	1.00		1.00		
	419.24	134.96	169.72	63.54	51.02

H. J. Hansen, Treas.

Blair, Nebr., Dr. C. B. Larsen	1.00
Blair, Nebr., James T. Nelson \$2, Dr. A. M. Petersen \$2	4.00
Brush, Colo., All Saints Church	10.00
Hayward, Cal., two friends, for deficiency in salaries \$3, in pensions \$4	7.00
Total	\$34.00

Received with thanks. Blair, Nebr., July 8, 1940. H. J. Hansen, Treas.

Fra Litteraturens Verden

INGEMANNNS BØGER I PRØVELSENS TID

Man kan foretage sig noget værre i sine Fritimer end at tage gamle Ingemanns Romaner ned fra Hylden. Hvis man søger Underholdning som Bortleden (escape) fra det, der var eller er bestemmende for hele ens Virken og Tænken, bliver man maaske nok skuffet; anderledes, hvis man ønsker et stilfærdigt Tilbageblik paa Tider, da Sorg, Angst og Fortrøstning med Hensyn til Fædrelandets Livsmulighed stredes i danske Sind. Vi tænker her paa selve den Tid, da disse Romaner blev til, og det bør da heller ikke glemmes, at deres Forfatter oplevede en Tid med Fremgang for Statsliv og Nationalbevidsthed. Det er først i Menneskealderen efter Udgivelsen af Romanernes Indledningsepos, „Valdemar den Store og hans Mænd“ (1824), at den sønderjyske Danskhed blev ret bevidst for Danskerne Nord for Kongeaa og blev sig selv ret bevidst, og i det sidste havde Ingemanns „Kongebøger“ sin Andel.

Saa naive Bøgerne stundom kan være i deres Opfattelse af historiske Enkeltheder og i deres Ubekymrighed overfor det praktiske Livs Fænomener, er deres bærende Ideer sande og ærlige. Ledemotivet er en jævn og klar Forkyndelse af de skiftende Slægters Ære og Ansvar for det fælles Fædrelands Ve og Vel. Sjælden er Smædeordet „Fædrelander!“ bleven mere misbrugt, end da det anvendtes paa dem. National Overvurdering kender de ikke, endnu mindre national Uvilje mod Nabofolk. Selv i „Valdemar Sejr“ er det snarere Ingemanns Maal at advare mod Erobringstidens Overmod og Overanspændelse end at udmale dens Glans, og først da den er afløst af en stille Arbejdstid, er Harmonien tilvejebragt. Og alle de øvrige Digtninger skildrer Danmarks Skumrings- eller Dæmringstider.

„Det kan være baade vigtigt og interessant,“ skriver Ingemann under Arbejdet paa „Erik Menveds Barndom“, „at se, hvorledes brave danske Mænd maa handle ved Siden af en vaklende Trone og i en Tid, som desværre alt for ofte er kommen tilbage, omend ikke saa vild og saa blodig som i det 13. Aarhundrede, saa dog med samme Svaghed og lignende Tegn paa national Slappelse. Ved et saadant Maleri kunde man maaske ogsaa bidrage noget til at oplive de slumrende Kræfter hos et Folk.“

Det var sin egen Tid, han tænkte paa, med dens udenrigspolitiske Raadløshed, med dens økonomiske Panik, dens Skattesnyderier og Kassemangler, med dens Omslag fra Spekulationssvireri til insolvent Armod og fra klokkefaaragtig Tro paa Regeringen til skadefro Nedrakken — men ogsaa med dens nøjsomme, trofaste Arbejde for Rigets materielle og aandelige Genrejsning. For Øjnene af sit lidende og kæmpende Land ønskede han at stille Sidestykker fra svundne Tider med retfærdig Fordeling af Lys og Skygge. Han har nævnt sin Agt i Vers, som ikke taber deres Værd og Vægt, medens der er et Danmark.

* * *

Dog var Ingemann Realist nok til at vide, at Danmark ogsaa rummede Elementer til Skade og Fornedrelse for det nationale Værk.

Der var den opgivende og den ligeglade Hob; den talte baade fornemme og ringe og besad under Nedgangsstun-

der en Evne til at udbrede Smitten, som det derfor gjaldt at standse i Opløbet. Og der var dem, der ved hæsblæsende Overgivelse af, hvad de forhen havde svoret til, eller ved Servilitet udover Maal og Maade stillede sig udenfor deres Folk uden derfor at kunne faa Breve som Fuldborgere i et andet.

At hans Skildring her har Almengyldighed, viser et frisk Eksempel (se Dagens Debat). Et er de Meninger, der fremføres i den paagældende Artikel, et andet er Tidspunktet og Tonen og det, der savnes til Udfyldning af denne Meningstilkendegivelse.

Ingemann kendte og skildrede den „skeløjede Vært“, der smisker for den vendiske Høvding og faar til Belønning:

„Mads Tapper, jeg ved, du har Kroppen kær;
ej heller din Sjæl er en Penning værd.
Var alle Danske som du og dine,
en Kræmmer jer kunde paa Nakken trine
og spørge: Hvad koster nu Folk og Land?“
Saa taler haanligt den Vikingsmand.

Haanligt, ja. Det smerteligste ved den Art Foreteelser er i Grunden den Ringeagt, de maa vække hos dem, hos hvem vi i saa høj Grad burde ønske at finde andre Følelser. Kr. Dbl. 30. April.

EN DANSK-CANADISK FORFATTER.

Johannes Andersen Udmark, en Broder til Fru P. Østergaard i Dalum Kolonien, har udgivet en Bog i U.S.A., som har vundet en Del rosende Omtale i de amerikanske Blade. Bogen hedder „The Road We Have Covered“, og den omtales som „a universal history without dates.“ Den kom til at staa som Nr. 2 i Valget i „Book of the Month Club.“

John Andersen farmede i sin Tid i Dalum og besøgte Egnen endnu af og til. Han er nu bosiddende ved Seattle, Washington, hvor han i de senere Aar har bygget Smaa-hjem til Leje eller Salg. I sin Fritid har han saa arbejdet paa sin Bog.

DANSKE BØGER

En Poseur , R. H. Benson. I Omslag.....	1.75
Indbundet	2.60
Forsagelsen , R. H. Benson. I Omslag.....	1.80
Nigarsfolket , Lars Berg. I Omslag.....	.75
Fra Piazza Del Popolo , Vilh. Bergsøe. Indbundet....	1.65
Fødselsdags-Album , Vilh. Bergsøe. Meget smukt indbundet, med Guldsmukt	1.25
Virkelighedsoplevelse fra Kanada , Fru Berg. I Omslag20
Et Aar i København , Carl Bernhard. Indbundet.....	.80
Kr. Anker, Sød og Høst . Indbundet.....	.40
Ella B. Arnold, Den store Længsel . I Omslag.....	.70
Ella B. Arnold, Den store Længsel . Indbundet.....	1.00
Matthew Arnold, Balders Død . Indbundet.....	.40
Asschenfeldt-Hansen, C., Bibelen I Børnenes Haand I Omslag25
Asschenfeldt-Hansen, C., Naade over Naade , Indbundet	1.50
Asschenfeldt-Hansen, C., Den sunde Lære . I Omslag	1.00
Asschenfeldt-Hansen, C., Hvad staar der skrevet? ¼	2.50
Asschenfeldt-Hansen, C., Tag Jesus med . I Omslag20
Asschenfeldt-Hansen, C., Ved Gry og ved Kvæld . ¼	2.50
Asschenfeldt-Hansen, C., Stille for Herrens Ansigt20
Asschenfeldt-Hansen, C., Vor Bibel og dens Herlighed . Indbundet	1.00

Luthersk Aboblad

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN

DERKÆRLIGHED.“

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 24. JULI, 1940

NR. 30.

HVORFOR JØDEMISSION.

Tillad mig at fremsætte tre Grunde, hvorfor jeg er interesseret i Jødernes Frelse.

* * *

For det første, fordi jeg er interesseret i en Person, som har foraarsaget at mit Liv er værd at leve. Denne Person har større Betydning for mig end nogen anden Person jeg har lært at kende. Han har gjort mere for mig end nogen anden Person kunde eller vilde gøre. Han er den mest forunderlige Ven, jeg nogensinde har stiftet Bekendtskab med. Han er fuld af Kærlighed og Sandruhed. Naar andre Venner misforstaar mig, forstaar han mig, staar mig bi og følger med mig hele Vejen hjem, — selv gennem Dødens Port.

Denne Person, denne forunderlige trofaste Ven, er Jøde af Fødsel. Hans Navn er Jesus.

Hvor kunde jeg andet end elske det Folk, hvis Blod randt i hans Aarer, hvis Forfædre sad paa Israels Trone og en Kvinde af Folket bragte ham til Verden! Selv om Jøderne forkastede deres bedste Ven og største Søn, saa elskede han dem indtil Enden, ja hans første Bøn var for dem, da de hængte ham paa Forbandelsens Træ. Har jeg, som hans Ven, mon mindre Aarsag til at elske dem? Satte vor Broder Paulus ikke et ædelt Eksempel til Efterfølgelse da han sagde: „Brødre, mit Hjertes Ønske og Bøn til Gud for dem er om deres Frelse; thi jeg giver dem det Vidnesbyrd, at de have Nidkærlighed for Gud, men ikke med Forstand; thi de kendte ikke Guds Retfærdighed og tragtede efter at opstille deres egen Retfærdighed.“ — „Jeg kunde ønske selv at være banlyst fra Kristus til Bedste for mine Brødre, mine Frænder efter Kødets.“

* * *

Min anden Grund er den, at jeg er meget interesseret i en Bog, som bringer mig mere Lys, mere Glæde, mere Velsignelse end alle andre Bøger tilsammen. Denne har givet mig den sande og fulde Oplysning om Gud, hans Vilje og hans Frelsesplan. Ved Granskning i den fik jeg ogsaa mere Kundskab om mig selv og min fordærvede Natur end

(Fortsættes paa Side 6)

det mest ihærdige Selvstudium kunde bibringe mig, eller hvad alle Verdens Psykologer kunde udrede om Menneskelivet og Naturen. Her har min Sjæl fundet aandelig Føde paa de grønne Græsgange i Naadens Vang, og har inddrøkket Vederkvælgelse fra de levende Vande, der flyder fra Fredens Paradis. Af dens Budskab lærer jeg om Guds evige Kærlighed til os syndige Mennesker, saaledes som den fik Udslag og blev bevist i Jesus Kristus, min Frelser og Forsoner.

Denne Verdens ældste, vidunderligste og bedste Bog er vor Bibel, og dens Affattelse skyldes Jøderne. Drevet af Guds Aand, talte og skrev hellige Guds Mænd gennem ca. 15 Aarhundreder, fra Moses til Johannes, i de 66 Bøger det samme dejlige Budskab og dog saa alsidigt, at det kan naa alle Hjertets forskellige Stemninger og møde alle Livets vekslende Tilstande. Og dens Indhold er grundlagt paa Jødernes Historie, et underligt Folkefærd, lille i Tal men mægtigt i Indflydelse blandt Verdens store Nationer. Deres Historie er et Spejlbillede af min egen aandelige Livshistorie, deres Skæbne er min Redning om jeg vil lytte og lære i Ydmyghed og Lydighed. Har den saaledes været af Evighedsbetydning for mig, hvor meget mere maa den saa ikke være det for deres Efterkommere, som den handler om? „Thi Naadegaverne og sit Kald fortryder Gud ikke. Thi ligesom I tilforn bleve ulydige imod Gud, men nu fik Barmhjertighed ved disses Ulydighed, saaledes bleve ogsaa disse nu ulydige, for at ogsaa de

maatte faa Barmhjertighed i Anledning af den Barmhjertighed, som er bleven eder til Del.“ Det er vor gudgivne Pligt at bringe Herrens Ord til Jøderne ligesom Paulus.

* * *

Og saa endelig er jeg interesseret i Jødernes Frelse fordi jeg har mit aandelige Hjem i Kristi Kirke og Menighed. Denne blev jo bygget netop paa Israels Udvalgelse og den guddommelige Lovordning for Gudsfolket paa Jord. Ikke et Bogstav forsvandt deraf, thi den var Guds Plan til Menneskets Genløsning fra Syndens Her-

Tiende Søndag efter Trinitatis

Dagens Evangelium

Og da (Jesus) kom nær til og saa Staden, græd han over den og sagde: Vidste dog ogsaa du, ja, selv paa denne din Dag, hvad der tjener til din Fred! Men nu er det skjult for dine Øjne. Thi der skal komme Dage over dig, da dine Fjender skulle kaste en Vold op omkring dig og omringe dig og trænge dig alle Vegne fra; og de skulle lægge dig helt øde og dine Børn i dig og ikke lade Sten paa Sten tilbage i dig, fordi du ikke kendte din Besørgelses Tid. Og han gik ind i Helligdommen og begyndte at uddrive dem, som solgte, og sagde til dem: Der er skrevet: Og mit Hus er et Bedehus; men I have gjort det til en Røverkule. Og han lærte daglig i Helligdommen; men Ypperstepræsterne og de skriftkloge og de første i Folket søgte at slaa ham ihjel. Og de fandt ikke, hvad de skulde gøre; thi hele Folket hang ved ham og hørte ham.

Luke 19, 41—48.

JESUS GRÆD OVER DEM!

Af A. W. ANDERSEN, Præst ved Trinitatis danske Kirke i Chicago.

Det berettes kun to Gange i Ny Test., at Jesus græd; ved Lazarus' Grav og saa sidste Gang han besøgte Jerusalem. Man græder kun over det, man har inderligt kær. Der staar, at Jesus elskede Lazarus, Marie og Martha, og vi ved ogsaa, at han elskede sit Folk. Han var sit Folks forjættede Messias og var kommen for at lede dem til Gud og til Frelsen; men saa underligt kan det gaa, at da han kom, tog hans egne ikke imod ham, vilde ikke kendes ved ham; og han maatte sande, som han selv sagde, at en Profet er ikke velanset i sit eget Land. Og dog havde der aldrig været nogen, som havde gjort saa mange Velgerninger; der var da ogsaa en Del Begejstring og Tilstrømmning, men den vejredes desværre snart bort, som det saa ofte sker, og da han for sidste Gang drog op til Jerusalem, da vidste han, at det var hans Døds-gang. Kommet kastede sin Skygge over hans Vej. Vi kan vel forstaa de Stemninger, som drog igennem hans Sind, da han kom ned fra Oljebjergene og saa Staden ligge der i Solglans med sit hellige Tempel, Faderens Hus, som han første Gang som 12 Aars Dreng havde betraadt og følt sig saa hjemme der, at han glemte Tiden og Forældrene. Der var gaaet en Snæs Aar siden den Dag. I Aften havde han været med Forældrene og Pilgrimskaren til Højtiderne, og de sidste tre Aar havde han ofte talt til Skarerne fra Salomons Buegang; han havde peget paa sig selv som den, der havde Livets Vand, og mange havde lært at drikke af dette Vand. Var hans Ord ikke som en livsalig, læskende, vederkvægende Drik? Jo, for mange, men for andre som Præsterne og Farisæerne var det som Malurt, naar han talte om deres Synd og Hykleri. I Dag græder han over Staden, fordi den ikke havde kendt sin Besørgelsestid, ikke vidste, hvad der tjente til dens Fred. Hvor gribende, hvor tragisk!

Hvert Folk og hvert Menneske har sin Besørgelsestid, det kan enten være til Straf eller til Velsignelse. Den Tid Jesus, Guds Søn, besøgte sit Folk, da var det til Velsignelse, men Folket som Helhed vragede Guds Velsignelse; saa kom 40 Aar senere Hjem søgelsen, da Titus og de romerske Hære belejrede og ødelagde Jerusalem og der ikke levnedes Sten paa Sten, saa frygtelig var Ødelæggelsen. Historien har berettet om store Verdensrigers Ødelæggelser, og dog synes det som om Slægten fremdeles ikke kender, hvad der tjener til dens Fred, ikke kender sin Besørgelsestid. Endnu har Verdens Tyran-

nerne ikke set Haandskriften: „Vejet og funden for let.“ Men det, som er af langt større Betydning, er, om vi, du og jeg har kendt vor Besørgelsestid og kender, hvad der tjener til vor Fred. Vi har haft vor Besørgelsestid, saa ofte vi sad i Guds Hus og lyttede til Evangeliet om Jesu Kristi Gerning, hans Lidelse og Død paa Korset for vore Synder. Dersom Budskabet greb os og enten vakte Synder-erkendelsen hos os eller bragte os Forvisningen om vore Synders Forladelse, naar vi havde været ved Herrens Bord, saa blev det en velsignet Besørgelsestid som tjente os til Fred.

Men det kan ogsaa gaa saaledes, at Mennesker, som en Gang har kendt deres Besørgelsestid, tabte, om ikke Troen, saa dog Freden; der kom en Sløvhed over dem, som holdt dem borte fra Kirken og Alterbordet, Daabs-pagten betød ikke mere noget for dem. Det er de ørkenagtige Tider, da Aandslivet slappes, saa Sjælen vansomægter. Hvordan det kan ske for kristne Mennesker synes gaadefuldt, men Aarsagen er nok den, at en gammel Skødesynd atter fik Magten over dem; de vidste godt, det var Synd de gjorde; men de lod det staa til; i en svag Stund gav de efter, og saa var Slaget tabt. Det er ikke let at genvinde det, som er tabt men det kan lade sig gøre, naar der bare er Alvor og Vilje til at faa et Opgør med den gamle Fjende. Naar et Barn, som har været uartig, ser Mor græde, saa maa det være et meget for- hærdet Barn, som ikke straks angrer sin Synd, beder om Forladelse og lover aldrig at gøre det mere. Har Jesu Lidelse og Død nogen Sinde ret grebet dig, har Du følt, hvor det maa have voldt ham Sorg, at Peter kunde fornægte ham, og Judas forraade ham, og at din Synd ogsaa maa have voldt ham inderlig Sorg, saa kan Du dog ikke andet end blive inderlig led og ked af din Synd. Naar saa Syndersukket: „Gud, vær mig arme Synder naadig!“ kommer ærligt og oprigtigt fra Hjærtedybet, saa vil du genvinde Hjærtetfreden, og Frelserens Ord: „Vær frimodig, dine Synder er dig forladne, synd ikke mere,“ vil hjælpe dig til at forsage Djævelen og al hans Gerning og alt hans Væsen, og som Herren rensede Templet, saaledes maa vi ogsaa en Gang imellem gribe Svøben og rense vort Hjertes Tempel.

Efter Dvk. 1939.

GUD HØRER GRANT —

Ypperstepræsternes Raab og Ypperstepræstens Forbøn er tolket i denne lille Sang af Inge Hoffman-Bang, frivillig Arbejder i den danske Israelsmission.

Mel.: Drag, Jesus, mig.

„Korsfæst, korsfæst,
De bittre Raab
fra tusind Stemmer gjalde.
„Lad paa os og vore Børn
Straf for Blodskyld falde.“

„Forlad, forlad,
det stille lød;
kun faa det Suk mon høre.
„Fader, disse ved jo ej,
hvad det er de gøre.“

De tusind Raab
blev hørt og fulgt
af tusindfoldig Vaade. —
Gud, vor Gud! den enes Bøn
opfyld nu — af Naade!

DEN STORE VERDENSKAMP.

Af Pastor N. P. Gravengaard

„Godt og Ondt og Lys og Mørke,
Sandt og Løgn og Liv og Død
I hvert Hjerte prøve Styrke,
Farligt er det Sammenstød,
Stærkest synes tidt paa Jord
Mørkets Æt med Løgn og Mord,
Løfte dog paa Sejers-Livet
Sandhed Lysets Børn har givet.“

I dette Vers skildrer Grundtvig to forskellige Riger. Det ene er Lysets og Livets og Sandhedens evige Rige. I det er Jesus Kristus Herre og Konge, og vi synger til hans Ære: „Du fører dit Følge i lysende Fjed til Liv og til Fred.“

Det andet Rige er Mørkets og Løgnens og Dødens Rige. I det er Djævelen Herre, og han fører sit Følge gennem Synd og Løgn og Død ad Helvede til.

Imellem disse to Riger føres den store Verdenskamp. Den føres af Jesus Kristus paa den ene Side. Og af Djævelen paa den anden Side. Men — glem det ikke — den føres **ved Mennesker og igennem Mennesker.**

Inde i Menneskehjertet maa Jesus vinde Sejren i dem, som han skal bruge til at vinde Sejren i Verden. Og vi ved det godt, at fra ham maa vi hente al Kraften til at kæmpe og sejre.

Men akkurat det samme gælder for dem, der kæmper under Mørkets Fyrste. Fra Djævelen selv kommer det onde Sindelag, og fra ham maa den onde Aandskraft hentes. Den kommer i rigt Maal i vore Dage. Og kun der ud fra forstaar jeg lidt af en Hitlers Færd paa Jord og Nazismens Had til Pastor Niemøller, der forkynder Syndernes Forladelse. I sine sidste Prædikener siger han, at naar han kommer med dette glædelige Budskab til Mennesker, saa har Nazismen været der for at fortælle dem, at de er ikke Syndere, og „saaledes prædiker de det paa alle Gader og i alle Skoler, at Jesu Aand er en fremmed, djævelsk Aand, og at hans Gøren og Virken ikke er andet end Satans Værk.“ Dette er jo frygteligt.*

Men med den Virkelighed for Øje forstaar jeg bedre, hvad Paulus skriver til Menigheden i Efesus: „Bliver stærke i Herren og i hans Styrkes Vælde! Ifører eder Guds fulde Rustning, for at I maa kunne holde Stand imod Djævlens snedige Anløb. Thi for os staar Kampen ikke imod Blod og Kød, men imod Magterne, imod Myndighederne, imod Verdensherskerne i dette Mørke, imod Ondskabens Aandemagter... Derfor tager Guds fulde Rustning paa, for at I maa kunne staa imod paa den onde Dag og bestaa efter at have fuldbyrdet alt. (Ef. 6, 10-13). Under saadanne Kaar skal Kampen føres, Guds Riges Sag fuldbyrdes og Sejren vindes.

Men er Kampen under saadanne Kaar ikke haabløs? — Nej, aldeles ikke — ikke med Jesus Kristus. Han fører sit Følge i lysende Fjed til Liv og til Fred. Han har Magt dertil.

Men en og anden kunde måaske have Lyst til at spørge: Hvordan gaar saa denne Verdenskamp? Er der Fremgang for Guds Riges Sag? Dr. John R. Mott skriver i

1925: „Vi lever i en Fremgangens Tid. Dørene staar aabne for Missionens Sag. I Lyset af, hvad jeg har erfaret paa mine Rejser Jorden rundt, maa jeg sige, at der er en voksende Interesse for religiøse Spørgsmaal, og en stærkere Søgen efter Sandheden end før. Der er en stigende Velgørenhed, og de Kristne staar her i forreste Række. Der gaar en Bevægelse over hele Verden hen imod Kristendommen, og fremfor alt imod Kristus selv.“ — Jeg hørte ham for nogle Aar siden i Des Moines, og jeg maa sige, at jeg aldrig har hørt nogen anden, der har haft et saadant indgaaende Kendskab til Kristendommens Stilling i Verden, som han havde. Og nogle Aar tidligere blev der givet følgende Oversigt over Guds Riges Arbejde og Fremgang i Verden:

„Missionærernes Antal paa de forskellige Missionsmarker var for 100 Aar siden omkring 200. Nu er der over 30,000 og hertil kommer ca. 100,000 indfødte Missionsarbejdere.“

Det var jo et vældigt Fremstød for Guds Riges Sag. Det kunde jo se ud til, at Menigheden for Alvor havde taget Jesu Befaling op at bringe Kristendommen ud til alle Verdens Folkeslag.

Men det kunde Satan ikke sidde rolig og se paa. Der maatte gøres noget for at standse Guds Riges Fremrykning. Og det maatte være noget storartet. Saa kom Kommunismen i Rusland. Under Skin af at gøre Forholdene bedre for det almindelige Folk, skulde Kristendommen tages fra det, og Kirkerne omdannes til Morsskabssale. Det var jo en stor Beparelse og en forøget Forlystelse. Det maatte da tilfredsstille Folket, og det kunde bruges til at fælde den gamle Kirke og den gamle Tro. Men den enfoldige Kristentro sidder endnu dybt i mangfoldige russiske Hjærter. — Saa fik Verdens Fyrste den første Verdenskrig stillet paa Benene. Krigen — den maatte kunne bruges til at knuse den gamle brøstfældige Kirke og standse Kristendommens Sejrgang over Jorden. Der kunde der fristes med Ære og Berømmelse, Sejrranse og Herredømme. Denne Verdens Storhed og Glimmer har altid haft en fristende Magt over Mennesker. Verdens Fyrste vilde endnu en Gang prøve at udtømme al sin fristende Magt over Mennesker, og nogle har han vundet. Det viser den nuværende Krig og en Udtalelse som den, „at Jesu Aand er en fremmed, djævelsk Aand, og at hans Gøren og Virken ikke er andet end Satans Værk.“ Men ligesom det mislykkedes for ham at fange Jesus, da han paa Bjærget viste ham alle Verdens Riger og deres Herligheder og udtømte al sin Fristelse paa ham (Lk. 4,13) saaledes skal det ogsaa mislykkes for ham i den sidste store Fristelse til at ombytte „alle Verdens Riger og deres Herligheder“ med den Herlighed, som Jesus har igen til sine, for Jesus vil være med sine troende. Derfor vil vi se op til ham og synge med frejdigt Mod:

„Tro, som overvinder alt!

Eneste i Verden vide,

Der kan trøste dem som lide,

Der kan styrke dem som stride,

Der kan rejse dem som faldt, —

Straal som i de gamle Dage,

Da det Verdenskampen gjaldt!

Vis dig mægtig i de svage!

*) Udtalelse og Citat i denne Artikel staar altsaa paa Auteurs egen Regning. —Red.

Og saa vil vi opleve, at „Vor Tro er den Sejr, som overvinder Verden. Hvem er det, som overvinder Verden, uden den, som tror at Jesus er Guds Søn.“ (I Joh. 5,4-5).

RØVER? PRÆST? SAMARITAN?

Af INGE HOFMAN-BANG

Gud er vor Tilflugt og Styrke, en Hjælp i Angster, prøvet til fulde. Derfor frygter vi ikke, om Jorden end bølger, og Bjergene styrter i Havenes Skød. Ps. 46, 2-3.

Dette gælder Israel — og os alle.

Lignelsen om den barmhjertige Samaritan kender vi alle. Den passer gribende paa Israel og dets Skæbne og kunde være fortalt den Dag i Dag.

Han gik „ned fra Jerusalem til Jericho,“ ulykkelige Vandringsmand, da Røverne styrtede sig over ham. Det er altid paa Vejen bort fra Helligdommen, naar vi har vendt Ryggen til Gud, at det gaar os galt. Det var ogsaa paa Vejen bort fra Gud, Israels Folk faldt blandt Røvere. For det er Israel, han ligner, han, den saarede, blødende Mand, der ligger halvdød ved Vejen.

Aandeligt halvdød er Israels Folk (dets Religion har mistet sin dybeste Kraft, Materialismen har udmarvet det) men ogsaa legemligt; navnlig da i denne forfærdende haardhændede Tid.

Men hvem er dog Røverne, der uden Barmhjertighed har overfaldet den Vejfarende?

De selv har været Røverne; de har været deres egen bitre Fjende. Hovmodet blændede dem, saa at de ikke kunde „blive som Børn“ og gaa ind i Guds Rige. Trodsen gjorde, at de ikke vilde erkende deres Synd og tage mod Frelsen, men dræbte „Herlighedens Herre.“

Men der har ogsaa været andre Røvere paa Færde, og det er — ja, vi blues ved at sige det — det er Kristenheden, det er os. Først var det Romerne, der var over dem, men saa tog Kristenheden fat. Den har slaaet ham og saaret ham. Historien er i sin Beretning om Israel og Kristenheden blodig og grufuld. Naturligvis var Jøderne ikke syndefri, men det var os Kristne, der var de fleste og de stærkeste — os, der havde Overmagten. Og vi ejede det, Jøderne ikke besad: Jesu Ord: „Elsk Jeres Fjender“ — og den vidunderlige Beretning om hans bundløse Kærlighed til det genstridige Folk: „Fader, forlad dem, thi de ved ikke, hvad de gør.“

Men hvem er da Præsten og Leviten, der ser den slagne Mand og dog ikke ynkes over ham?

Ak, det er jo ogsaa os. I Aarhundreder har den Saa-rede ligget imellem os. Vi har set ham, men vi bøjede os ikke i Medlidenhed ned over den ulykkelige.

Men lad os se lidt nærmere paa den blege Mand, som ligger der forladt paa Vejen.

Næsen er kraftig og buet, de halvlukkede Øjne sorte, Haaret mørkt. Og vi kommer uvilkaarligt til at tænke: Saadan saa de ud, hans Fædre — David og Esajas, Elias og Moses. Og saadan saa de ud, de Folk, Jesus vandrede imellem og gav hele sit Liv og al sin Kraft. Ja, omtrent samme Træk har vel vor Frelser selv baaret. Og vi kommer til at tænke paa, at denne Mands Fædre trofast gemte Troen paa den ene Gud, da alle andre Folkeslag slap den. Hvor var vi — aandelig talt — vel henne, om Israel den Gang havde sluppet Taget?

Men, hvad er det, der ligger paa Jorden i Nærheden af den syge Mand? Aha — Skrivetøj, som han efter

Datidens Skik har baaret ved sit Bælte, og som Røverne ikke har ænsset, men slængt til Side, da de plyndrede ham. Det Skrivetøj, der blev brugt, da Bibelen blev nedskrevet; for alt i Bibelen — undtagen hvad der stammer fra Lucas's Pen — er jo prentet af Jøder. Dem skylder vi den herligste Skat, vi ejer. Lad os blot tænke os den Bog taget bort af vort Liv og bort af Kristenhedens Tilværelse!

Men Samaritanen, han, der øvede Barmhjertighed mod den Ulykkelige — hvem er da det?

Jesus Kristus. — Engang har han bøjet sig ned over Israels Folk for at læge det, men det stødte hans Haand bort, vilde i sin Stolthed ikke indrømme, at det var den „elendige og jammerlige og fattige og blinde og nøgne.“ — Men Kristus bliver aldrig træt, men staar der endnu med Haanden strakt ud mod sit Folk. Og nu vil han, at vi skal være hans „Samaritere,“ gaa som Tjenere i hans Gerning — opsøge hans slagne, halvdøde Folk.

Og hvad er det, vi har med? Olie og Vin — akkurat som den barmhjertige Samaritan dengang. Ligesom vi nu først renser et Saar med Jod eller Lapis og derefter smører Salve paa for at lindre Pinen og fremme Helbredelsen, saa skulde Vinen den Gang rense Saaret og Olien dulme Smerterne.

Og vil vi øve Sjælepleje blandt Jøder eller Ikke-Jøder, er det akkurat samme Lægemidler, vi maa komme med: det ætsende og det lindrende. Ordene om den retfærdige, hellige Gud, der ikke taaler Synd, og om vor Smudsighed. De kan svide, de Ord, som Joden i et Saar, men det maa til. Og saa bagefter maa vi gyde Olie i Saaret — de livsalige, dulmende Ord om Ham, der tog hver eneste af vore Synder over paa sine Skuldre og led Straffen, for at vi skulde slippe fri.

Den Vin og den Olie er lagt i vor Haand — for det er selve Evangeliet, Lægemidlet fra Gud. Med det er vi rigt udrustede og kan frimodigt gaa ud til den halvdøde Mand paa Vejen, til det blødende Israel.

I hvis Spor vil vi gaa? Røverens, Præstens eller Samaritanens?

ZIONS HAAB.

En Sang til Jøderne af Adam Dan.

Mel. Herrens Røst, som aldrig brister.

Zion, dine store Minder
varsler om en Pinsedag:
Børnekaar før Dagen svinder,
under Kristi Kongeflag.

Zion, straalende skal din Tinde
da i mer end Solens Glans,
thi i Herrens Lys du binde
skal din Ungdoms Brudekrans.

Zions Døtre, sødt I smile
skal igennem Taarsky;
med den store Sabbatshvile
kommer Davids Søn paany.

Zion, lyt til Frelserøsten,
flok dig tæt paa Golgatha;
se, det lysner alt i Østen
til et stort Halleluja!

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresserandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresserandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Tiende Søndag efter Trinitatis. 28. Juli.

Dagens Tekster:

Ny Tekstr. — Heb. 3:7-14; Matth. 11:16-24.

Gl. Tekstr. — 1 Kor. 12:2-11; Lukas 19:41-48.

DET SKAL GAA SODOMA TAALELIGERE END KAPERNAUM.

Det nedstyrtede Sodoma repræsenterer Hedningefolkene; det ophøjede Kapernaum Jøderne. Da Gud i Menneskehistoriens Morgen udvalgte sit Folk af Abrahams Lænd, var det fordi han troede Gud og det blev regnet ham til Retfærdighed. Men Udvælgelsen var ikke en Selvfærdiggørelsens Forret; thi Forjættelsen lød: „I din Sæd skal alle Jordens Slægter velsignes.“ Trods Abrahams Retfærdighed var Udvælgelsen dog et Naadevalg, og Velsignelsen en Opgave, der kun kunde formidles gennem en Troslydighed som ikke veg af Vejen for det største Offer. Fader Abraham bestod Prøven, hans Sæd faldt for Fristelsen til Egenraadighed og Menneskefrygt. Israels Historie er, som Navnet betyder, en Kamp med Gud om Frelsens Betingelser. Man fulgte hellere den nationalstolte Løvenatur end det sagtomme Offerlams, der fandt typiske Udtryk i Juda versus Josef, senere i Johannes og Jesus. Juda-Johannes Horizonten begrænses til deres eget Folks Frelse, men Josef-Jesus Vejen omslyngede hele Verden. Hele Jordens Sæd var Medarvinger til Guds Rige. Den store Masse havde ikke Brug for nogen af dem. Derfor udtyder Gud Folket Gang efter Gang. Jøderne er kun en national Levning. De ti Stammer forsvandt i Historien som Ebræerne i sin Tid; senere vendte kun en lille Flok af Judæerne tilbage fra Babylon og blev kaldt Jøder. Hegnet af Lovens Fornyelse ved Ezra og holdt i Ave af voksende hedenske Verdensriger omkring dem, vilde Herren bevare, omend kun et Rodskud, af Davids faldne Hytte for at han kunde i Tidernes Fylde sende den af ham forjættede Frelser, Messias. Thi Naadegaverne og sit Kald fortryder Gud ikke, ligemeget hvordan hans udvalgte Redskaber opfører sig. Den øvrige Menneskehed skulde ikke fortabes fordi Tjenerne var utro. Derfor gaar det taaleligere paa Dommens Dag for det i Uvidenhed formørkede Sodoma end det vantro Kapernaum, hvor Jesus havde hjemme. Og Kristenheden er disse Dages Kapernaum. Israelsmissionens Dag er i Grunden Hedningemissionens Inspiration.

Fra vor Kirkemark

Kredsmøder:

Atlantic Kreds, 29. Aug. — 2 Sept. i Laurens, N. Y.

Illinois Kreds, 8. — 11. Aug. i Edmore, Mich.

Wisconsin Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. Hartland, Wis.

Minnesota Kreds, 26. — 29. Sept. i Nelson, Minn.

Iowa Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. i Audubon, Ia.

Nebraska Kreds, 22. — 25. Aug. i Brush, Colo.

Pacific Kreds, 9 — 13. Okt. i Portland, Ore.

West Canada og Nord Dakota Kredse har afholdt deres Møder i Aar.

Ved Iowa Kreds Bibellejr ved Lake Okoboji er den nye Byfning, der skal tjene som Spisesal og Logihjem, færdig, ifølge et Billede lige modtaget. Lejren er jo udlejet til flere forskellige Lutherske Organisationer for Sommeren, men Kredsens egen Bibeluge afholder 4-11. August. Et smukt Program er lige optrykt. Skrev til Mr. Leonard Madsen, Audubon, Ia., for Reservation straks. Opholdet koster \$6.00 med Logi, \$5.00 uden. Men det er Mrs. D. Thomsens nu velkendte Spisebord værd, and then some!

Hør. Dansk Gudstjeneste rundkastes Søndag Kl. 10 fra Station WCAL, Northfield, Minn. — 760 K.C. — Hvem Taleren er har vi ikke faaet Oplysning om.

Dette Nummer tilegnes Israelsmissionen, i Særdeleshed Zionsmissionen, som vort Samfund støtter, og al Virksomhed den kristne Kirke øver iblandt Jødefolket Verden over. Eftersom tyranske Verdensherskere og Løgnens Aand rejser sig mere og mere tydeligt direkte, imod Israels Folk noget disse sikkert selv for en stor Del er Skyld i ved deres Aagren og Vantro, saa bør vor Herres Jesu Kristi Menighed mere og mere tydeligt vise sig besjælet af hans Barmhjertigheds og Kærligheds Aand, idet „den ældre Broder“ i sin Nød lærer at kende sig selv, sin Gud, sin Ven, sin Fjende. Selv om vi ved, at Israels Omvendelse vil ske, „ikke ved Magt eller ved Styrke, men ved min Aand,“ som Hærskarernes Gud siger, saa er det dog gennem sit Legeme; Menigheden, at deres og vor Messias vil træde dem lysende i Møde. Vi havde ønsket meget at kunne have gengivet Ellen Hofman-Bangs dejlige Billede „Den evige Jøde ved Vejs Ende,“ hvor Jesus som den barmhjertige Samaritan staar bøjet over den lasede Olding, der nu ligger udmagret og udmattet paa Verdensørkenens hede Sand; men vi havde ikke ved Haanden et brugtbart Billede for en Cliche. Dette berømte Billede har den geniale danske Malerinde stillet til Udsalg, mindst 5000 Kr., til Fordel for dansk Israelsmission. (Gid det kunde lande i et stort Kunstmuseum i New York, Verdens største Jødekvartier.“)

Fra Laurel, Neb. skrives: „Varmt og tørt i vort Hjørne“ (det samme meddeles fra Ruskin, Staplehurst, Minden, Ord, og er vist ret almindelig i Mid- og Vest Nebraska). Ti unge blev konfirmeret d. 14. Juli i Laurel Kirke; een af dem blev døbt den foregaaende Søndag. Næste Aar i Juni Maaned kan Mgh. fejre 25 Aars Stiftelsesfest. Pastor Knud Larson rejser vestpaa næste Maaned til Ferndale, Calif., for at aflægge Besøg hos Slægtninger, da ikke mindre end otte af disse er nu bosat derude. Paa Vejen ud vil han prædike i vor danske Tabor Kirke i Salt Lake City Søndag d. 4 August.

Pastor M. C. Hagedorn, opsigde sidste Søndag sin Præstegerning i Vor Frelsens Mgh., Audubon, Ia., for at modtage det til ham udstedte Kald fra vore to Menigheder i Fremont, Nebr.

Bibellejren ved Lake Ripley, Wis. aabner d. 28. Juli, Kl. 7:30 Aften. Dr. Gullixson, Pres. for Luther Seminarium (N.L.C.), og Pastor Cornelius Hansen, Minneapolis, er Foredragsholderne. Upholdet koster \$8.50 for Ugen. Pastor Aaron Christiansen, Hartland, Wis. er Registrar og Leder.

Nebraska Kreds Luther League gaar paa egen Haand i Aar m.H.t. Bibellejr, idet den har beordret en saadan afholdt i Nysted danske Højskolebygning ude ved Dannebrog i Howard County. Pastorerne Clifford Madsen og Erhardt Nielsen er Foredragsholderne og flere af Kredens Præster leder Aftenmøderne. Ungdomsligaen afholder sit aarlige Møde samtidig. Las os haabe at Gud giver baade denne Lejr og de andre mere hellig Varme i Hjerterne, men køligere Vejrlag end for Tiden er Tilfældet paa disse Egne.

Illinois Kreds afholder sit Kredsmøde d. 8 — 11 Aug. i Edmore, Mich. Mødet aabner Torsdag Aften Kl. 8 med Gudstjeneste. Forretningsmøder Fredag og Lørdag Kl. 9:30 og 2:30. Aftenmøder Kl. 8. Søndagsgudstjenester Kl. 10:30 i Edmore (Johan Petersen taler), Trufant (N. Bentsen taler), i Sidney (B. J. Engskov taler) og Greenville (G. Robertsen taler). Om Eftermiddagen Kl. 3 taler Formand Carlsen i Edmore.

Ansgar Mgh. i San Francisco, Calif. mistede en af sine trofaste gamle Medlemmer, da Louis M. Smith afgik ved Døden for en Tid siden. Mr. Smith kom for 12 Aar siden til Byen fra Ferndale, hvor han var en af Vor Frelsens Mghs. ældre Støtter; to af hans Døttre, Mrs. A. C. Nielsen og Mrs. C. Krause, er nemlig bosat i San Francisco, og hører til vor Kirkes faste Stok der. En Periode af Ansgar Mghs. Historie er rimeligvis naaet nu, da man har vedtaget at slutte de regelmæssige danske Gudstjenester Søndag Formiddag; derimod vil man akkommodere med to danske om Maaneden før de engelske begynder.

Den Meddelelse i No. 27, Side 13, om at Svensk-America Linien's Kontorer sender Penge til Danmark for nærværende, er ikke rigtig, meddeler dets Agentur, Nielsen and Lundbeck, 181 N. Michigan Ave., Chicago. Vi saa det i en Seattle Korrespondance til et andet Blad. Linien har dog kunnet overføre Penge til Sverige, dermed ogsaa til norske og danske Flygtninge dersteds. Maaske her ligger Aarsagen til Misforstaaelsen.

Den bekendte lutherske Bibellejr i Estes Park, Colorado, afholdes d. 12 — 18. August. Pastor Ethan Mengers, Denver, repræsenterer vort Samfund paa Arrangeringskomiteen og deltager i Programmet. Opholdet, Mad og Logi, koster \$1.50 per Døgn. Egen Hytte lejes for \$17 per Uge.

Fra Zionsforeningens Formand kom følgende Skrivelse efter det øvrige af dette Nummer var sat op. Derfor gengives den her i vor Kirkemarks Spalte som modtaget.

Har vi glemt dem?

Som et kristent folk har vi fremfor alt een opgave at løse, nemlig at bringe budskabet om frelsen ut til „alskapingen.“ Iblandt de mange folkeslag som idag plages og mishandles, staar det folk som vi har mottat frelsen

fra (se Joh. Ev. 4,22). De lider ubeskrivelige kvaler, ikke bare fordi de forfølges av blodtørstige tyraner, men mest fordi de ikke har faat høre budskabet om verdens Frelser Jesus. Har vi glemt dem og deres jammer? Det vilde være topmaal av utaknemmelighet mot det folk som har bragt os frelsens gave!

La os tænke kjærlig om dem — som Jesus la for dagen at han gjorde da han fra korset bad for dem. Og vi vet at hans sindelag ogsaa mot dem er det samme idag, for han er igaar og idag den samme, ja til evig tid. La os tænke paa med et opofrende hjerte — som Paulus, idet han skrev: „Jeg vilde ønske, at jeg selv var forbandet bort fra Kristus for mine brødre, mine frænder efter kjødet, de som er Israeliter“ (Rom. 9,3).

Herren sier til dette folk: „Israel, du skal ikke bli glemt av mig“ (Es. 44,21).

Zionsforeningen for Israel er stadig i travel virksomhet igjennem sine missionærer ved at veilede Israels folk til vor Frelser; de er nu mottagelig for ordet om en forsonet Gud som aldrig før. Men nu mangler vi midler til at betale missionærenes løn og derfor vender vi os til eder som læser dette med bøn om hjelp. Kom Israel og missionen iblandt dem ihu med at sende en gave til jødemissionen. Send gaven til Zionsforeningens kasserer: Rev. C. K. Solberg, 401 Cedar Avenue, Minneapolis, Minnesota.

Med hjertelig tak til enhver giver,

C. S. Vang, Generalsuperintendent.

HVORFOR JØDEMISSION?

(Fortsat fra Side 1).

redømme og Satans Magt. Men Jøden Jesus fra Nazareth er Hovedhjørnesteinen i dette jordiske Gudsrige, og jødiske Profeter og Apostler lagde Grundvolden som vise Bygmestre. Det var ogsaa over dem Helligaanden faldt hin Pinsedag fra det høje; og Tro og Kærlighed til Hedningemassernes Frelse fik de Kraft til at ofre Tid og Mod, ja Liv og Blod, for at forkynde Evangeliet uden Forskel til alle Jordens Slægter. Atter tænker jeg særlig paa Paulus, der agtede alt hans eget at være Skarn imod det ene at forkynde Evangeliet for de sindsformørkede og fjendske Hedninger, vore Forfædre.

Nu da disse nidkære Grundlæggeres Børn er blevne de forblindede, skulde vi saa ikke, drevne af samme Kristi Kærlighed, bringe det samme frelsende Evangelium til dem, selv om de misforstaar og maaske hader vore Bestræbelser?

„Guds Ord er ikke glippet; ikke alle, som stammer fra Israel, er Israel. Der er altid nogen, som vil lade sig frelse og lægge til Menigheden, dersom Ordet lyder sandt og kærligt med apostolisk Myndighed. „Jeg ærer min Tjeneste,“ skriver Paulus, „om jeg dog kunde vække min Slægt til Nidkærhed og frelse nogle af dem.“ — „Jeg vil ikke, Brødre, at I skulle være uvidende om denne Hemmelighed, at Forhærdelsen delvis er kommen over Israel, indtil Hedningernes Fylde er gaaet ind, og saa skal hele Israel frelses;“ — „dette er min Pagt med dem, naar jeg borttager deres Synder.“ (Rom. 11).

Er disse Ting ikke grundige og fyldige Aarsager nok for at jeg bør være meget interesseret i Jødernes Frelse? Jo visse!

(Nogle Tanker ansporet ved og delvis grundlagt paa en Artikkel af Pastor Frederik Nordquist, forhv. Arbejder i Zionsmissionens Tjeneste. P. C. J.)

Kirkeligt Rundskue (Jøderne)

Zions Foreningens Historie. Past. C. K. Solberg af Den norske Kirke har affattet en kort Historie (engelsk) paa 121 Sider over Zions Foreningens Historie gennem 60 Aar. Da vort Samfund jo støtter denne Israelsmission i vore Storbyer, vil Bogen have Interesse i særlig Grad. Prisen er 50 Cts. heftet og 70 Cts. i et pænt Bind. Send til Foreningens Hovedkontor, Rev. C. S. Vang, 401 Cedar Ave., Minneapolis, Minn., efter den. Iøvrigt kan oplyses, at Foreningen driver Virksomhed som følger:

Minneapolis, Minnesota:

1415 6th Ave. North, Rev. Elias Newman, Bestyrer,
Ethel Berquist, Emma G. Larson.

St. Paul, Minnesota:

622 Jackson Street, Rev. Elias Newman, Bestyrer,
Esther Sandberg, Mrs. Inga Wallgren.

Chicago, Illinois:

2156 Pierce Ave., Rev. J. S. Dallmann, Bestyrer.
Emma E. Larson, Agda Olson.

Brooklyn, New York:

Station: 5203 Fort Hamilton Parkway and at 422 14th Ave., Mr. Edward M. Johnson, Bestyrer, 5203 Fort Hamilton Parkway.

Ruth E. Christensen, 4222 14th Ave., Rebecca Mil-lunchick, 5203 Fort Hamilton Parkway.

Rejsesekretærer:

Rev. Gustav N. Ander, Rev. H. J. Holman, 401 Cedar Ave., Minneapolis, Minn.

Blade:

„The Friend of Zion”, English monthly. 50 Cts.
„Zions Røst”, Norwegian monthly. 50 Cts.

En sprængt Mission. Den første Missionær, Zionsforeningen ansatte, var en jødekristen luthersk Præst, Past. T. C. Meyersohn. Han virkede med stort Held i mange Aar i Rusland. Een af dem, han fik Naade til at lede til Kristus, var den begavede og lærde Pastor J. J. Landsmann, der senere virkede som Foreningens Missionær blandt Polens tre Millioner Jøder. Han var saaledes Bestyrer for en Skole, der uddannede Missionærer i Hovedstaden Warschau. Tidlig i Høsten 1928 fik jeg Anledning til at besøge Landsmann der, fortæller Missionær Elias Newman. Jeg beundrede den pæne protestantiske Kirke og Skolen, der stod i Forbindelse med den. Tillige fik jeg Anledning til at se Pastor L.s store værdifulde Bogsamling. Vi tilbragte Eftermiddagen dejligt sammen. Vor kære Broder blev kaldt hjem før Krigen brød ud saa han undgik at se den Elendighed, der ramte hans kære Anstalt. Tyske Bomber ødelagte det hele — en Værdi af ca. \$100,000, og nu ligger alt i Ruin, sprængt i Stumper og Brokker.

Der var næsten 4 Millioner Jøder i Polen, da Hitler overvældede Landet og sønderlemmede det. I første Verdenskrig udstod Jøderne ubeskrivelige Lidelser; nu er de baade landløse og hjemløse.

Fra Polen er mindst 60,000 Jøder flygtet til Rumænien og omtrent 30,000 til Ungarn og Lithauen. Mange andre

er taget til Letland. De trænger praktisk talt alle haardt til Hjælp. En Flygtningelejr er aabnet i Byen Dvinsk i Letland.

Om Venskab mellem Danske og Jøder. For noget over hundrede Aar siden fik Danmarks store Salmedigter Grundtvig en Dag Besøg af en Skolemand, Professor Mariboe. Mariboe havde i 1833 oprettet den første „højere Realskole” i København. Han havde studeret Skoleforhold i England; ligesom Grundtvig beundrede han Englands dygtige, energiske, foretagsomme Borgerstand og vilde gerne opdrage gode danske Borgere. Denne Skolemand havde en Bøn til Grundtvig: han vilde nødig, at Jødebørnene i hans Skole skulde være udelukkede fra at tage Del i Skolens Morgensang, og han vilde lige saa nødig besvare deres eller deres Forældres Samvittighed ved at lægge dem Jesu Navn i Munden. Var det ikke muligt, at Grundtvig vilde skrive nogle Sange, som Jøder og Kristne kunde synge sammen? — Grundtvig gik ind paa Tanken. Som han gerne vilde se Jøderne som virksomme Borgere i det danske Samfund og gerne vilde arbejde sammen med dem for alt, hvad der kunde gavne Fædrelandet, vilde han ogsaa sammen med dem lovsynge Gud. Hans Herre og Mester havde Sabbatsdag efter Sabbatsdag taget Del i Lovsangen i Synagogerne i Galilæa. Mere end een af Jødernes gamle Salmer lagde Grundtvig i sit Sangværk den danske Menighed paa Tunge. Han skrev til Mariboos Skole tre Sange: „Løft dig, Sjæl, paa Lysets Vinger,” „Morgenhanen atter gol” med Linjerne om at „takke ham i Løn over alle Sole, som gør Morgenstunden skøn, signer Livets Skole” og „Udrundne er de gamle Dage” med de stærke, manende Ord til de unge:

„Saa lad derpaa os Søn da fæste,
hvad ædle kaldte Livets Lyst!
Ja, lad os kappes med de bedste
og vove kækt mod Død en Dyst!”

Da Grundtvig skrev disse Sange til Mariboos Skole, gik der i en anden udmærket Skole i København en jødisk Dreng, der hed Meir Aaron Goldschmidt. Han fik i denne Skole stærke Indtryk af det danske Aandsliv og ogsaa af Kristendommen. Her lader det sig ikke gøre at fortælle om, hvor meget disse Indtryk betød for den begavede Dreng eller om hans store Indsats i Danmarks politiske og aandelige Liv. Det er bekendt, at han fik en inderlig Lyst til at være med i alt det værdifuldeste Liv, der blev levet i Danmark, og mange af de førende i Danmark med Glæde tog imod det, han havde at give. Ved det navnkundige Møde paa Skamlingsbanken i 1844 talte han sammen med Laurids Skau, Carl Ploug og Grundtvig. Her skal kun nævnes to Udtryk for, hvordan en saa helt igennem nationalt indstillet Digter som Carl Ploug tog imod, hvad Goldschmidt skrev. — Det første er et Brev (meddelt af cand. mag. Elise Boskelund) fra Goldschmidt til Ploug, som havde anmeldt en af hans Noveller, det lyder:

Kære Ploug!

Foraarsdag 1869.

Jeg har nu læst Artiklen i „Fædrelandet” om „Ekkoet,” og naar jeg herved takker Dem, er det ikke af tilfredsstillet Forfængelighed, men fordi det siden min tidlige Ungdom mere eller mindre tydeligt har staaet for mig som Livsformaal at blive fuldelig optaget i den danske Na-

tion, optaget med uknækket Personlighed. Her synes Maalet mig at være naaet. Gud ske Lov!

Deres hengivne

M. Goldschmidt.

Det andet er Carl Plougs Digt ved Goldschmidts Død i 1887. Han taler om, hvordan den viltre, kaade unge Angriber af meget i det overleverede fandt sig selv som en, der elsker Menneskene og søger at forstaa Menneskelivet:

„...han gransked Kimene til Livets Strid,
han reded Nettet, Skyld og Brøde spændte.”

Og saa siger han videre:

„Han blev en Sanger mig og frisk som Faa,
endskønt han ikke Rim og Taktmaal nytted’,
thi Sprogets Rytmer paa hans Læbe laa,
og til dets Melodier Øret lytted’.
Han søgte kun det simple, rette Navn;
fandt han det fløjlsbløde, silkeglatte,
det var, fordi han kendte intet Savn,
men raaded’ over Modersmaalets Skatte.

Han elsked’ det saa højt og fuldt og sandt,
som nogensinde Søn har elsket Moder,
om fremmed Blod end i hans Aarer randt,
os var han dog en huld og trofast Broder.
Ej Korset smykke tør Levittens Grav,
men Danmarks Korsflag over ham skal vaje;
thi det sit Dagværk og sin Kunst han gav,
og han har øget Folkets bedste Eje.”

GUDS ARM NAAR OGSAA FLYGTNINGENE.

Ved Pastor O. Duesund.

I „Missions Blad for Israel,” 10. og 25. Aug. 1939.

Fra Kristenhedens gamle Centrum — Europa — gaar der i Dag en Strøm af flygtende Jøder til alle Verdens Kanter. En Del sendes afsted med illegal Transport og ved ikke, hvor det bærer hen, en Del havner i hedenske Lande; f. Eks. til Shanghai i Kina er der allerede kommet Tusindvis af europæiske Jøder. Man kan spørge sig selv: Findes der da nogen Livsmulighed i denne krigshærgede Del af Kina, hvor andre rømmer fra, om de kan? Nej, man ved intet om Fremtidsmuligheder, man ved bare en Ting, at der er et Tilflugtssted, hvor Racelovene ikke naaer dem. Man faar da Lov at gælde for Menneske, og det er den første Betingelse for at leve. Der er en jødisk Hjelpekomite i Shanghai, der kan give dem netop saa meget, at de kan leve en Maaned.

Hvilke Muligheder er der saa overfor disse frelseshungrende Mennesker med Evangeliet? Jo, Guds Øje følger dem. — Han vækker vore Hedningemissionærer til at se deres Opgave ogsaa blandt Israel. Og der er mange af dem, som er aktivt med i Israelsmissionen, hvor Lejlighed gives.

En af dem fortæller:

Der var meget, jeg kunde fortælle om de minderige ti første Dage i Kina; men jeg vil ikke trætte Dem. Blot om Jøderne maa jeg endnu skrive noget. Jeg har lært at elske disse udstødte, foragtede Israels Børn, som havde mistet alt, hvad de ejede. Kun 10 tyske Mark fik de med sig fra Tyskland, og tilmed Vielsesringene af Guld maatte

de bytte bort med simple Ringe. De havde ikke Fodfæste nigesteds, og deres Sjæle var uden Anker, uden Ligevægt og Fred. Der var allerede mere end 4000 af dem i Shanghai, og der ventedes yderligere 20,000. De maatte bo i uopvarmede Huse, ofte uden Vinduer, uden Vaskevand, uden mindste Udsigt til at faa Arbejde eller finde bedre Forhold. (Til to af dem lykkedes det os dog at faa Arbejde i et Sygehus). Mange af dem havde Hustru og Børn i Tyskland og Østrig, og for dem var dette det sværeste af alt.

Meget kunde vi fortælle om, hvad vi hørte af dem, f. Eks. om Arresteringen d. 9. November, hvorledes efter Ordre alle Synagoger blev stukket i Brand samtidig Kl. 2 om Natten, og hvorledes de hellige Skrifter blev revet i Stykker og trampet paa for Øjnene af dem.

„Paa Havene flakker endnu Tusinder af Jøder om og tør intetsteds lande. Man driver dem bort; hvor de prøver det. Ved Palæstinas Kyst har Mandatregeringen endogsaa indrettet en Patruilletjeneste ved Hjælp af Skibe, der atter driver de Fartøjer bort, som vil lande. Nogle Dampere er gaaet over til i rum Sø nær ved Palæstinas Kyst at sætte Passagererne i Motor- og Redningsbaade, for at de skal prøve deres Lykke. Saaledes melder Telegraf d. 10. August: „297 Jøder, kun klædt i Badedragter og forsynet med Redningsbælter, naaede i Nat i fem Redningsbaade Kysten ved Haifa. Der tog Havnepolitiet dem i Forvaring og bragte dem til Fængslet i Haifa. Redningsbaadene var om Natten sendt ud fra en ukendt Damp.” Og den 21. August hedder der videre: „Ved Nathania blev der i Gaar Morges anholdt 800 Flygtninge. De befandt sig paa tre smaa Skibe, deriblandt en ganske lille Motorbaad af dem er 450 Passagerer fra Skibet „Rim”, der brændte i Nærheden af Rhodos og 350 Jøder, fordrevet fra Rhodos — 200 af dem var Kvinder” Et forfærdelig trist Billede af Verdens Tilstand og Verdens Samvittighed faar man af dette. Endnu for 30 Aar siden var noget saadant dog ikke tænkeligt — saa lidt som alle de andre Rædselsgerninger i Øst og Vest paa vor Jordklode.” („Der Freund Israels”).

I Palæstina er Jøder indvandret uden Tilladelse i ret stor Stil, hvorfor Opsynet er blevet skærpet. Flere Skibe med Jøder skal i denne Tid sejle omkring paa det østlige Middelhav i Haab om at faa deres Passagerer i Land. Men det er rimeligvis forgæves. Naar findes der et Sted paa Jorden, hvor jødiske Flygtninge kan sætte Bo?

I U. S. A. har Studenter sluttet sig sammen for at sætte tyske flygtende Akademikere i Stand til at „leve i et frit Land og studere ved et venligsindet Universitet.”

Zionisterne. Hvor meget end Jøderne kan have kritiseret Englands Holdning i Palæstina-Spørgsmaalet, har Dr. Weizmann paa den nu afsluttede Zionist-Kongres dog erklæret, at de stod bag Storbritannien i den nuværende Krise. Ogsaa Araberne i Palæstina, der tidligere ofte følte sig forurettede af England, har nu givet dette Land Haandslag.

Wien havde før „Anschluss” ca. 200,000 Jøder. Omkring en Fjerdedel af dem er siden da udvandret. Der var desforuden 30,000 kristne Jøder i Byen — omtrent Halvdelen katolske, Halvdelen evangeliske.

To Citater. I Juni 1922 blev den tyske Udenrigsminister Walter Rathenau, der var Jøde, snigmyrdet af nationalistiske Unge, hvoraf den ene, Ernst Techow, kun var 17 Aar. Rathenaus Moder skrev da til den unge Techows Moder:

„I min usigelige Sorg rækker jeg min Haand til Dem, der lider haardest af alle Kvinder. Sig Deres Søn, at jeg tilgiver ham i den myrdedes Navn og Aand, som Gud vil tilgive ham, hvis han aabent bekender sin Brøde og angrrer den. Havde han kendt min Søn, et af de ædlestes Mennesker, Jorden har baaret, vilde han hellere have vendt Mordvaabnet mod sig selv end mod ham. Maa disse Ord give Deres Sjæl Fred. Mathilde Rathenau.

16 Aar senere myrdede en anden 17-aarig ung Mand, Jøden Herschel Grynzspan — i desperat Fortvivelse over sine Landsmænds Behandling i Tyskland — Sekretær v. Rath ved det tyske Gesandtskab i Paris.

Da blev der skrevet i „Das schwarze Korps“:

„Vi vil udnytte vore jødiske Gidsler paa systematisk Maade, uanset hvor rystende og oprørende visse fejge og svage Mennesker finder det. Vi vil bruge det gamle jødiske Princip: Øje for Øje og Tand for Tand. Kun vil vi forbedre det og tage tusinde Øjne for eet Øje og tusinde Tænder for een Tand.”

JØDISKE HØJTIDER I 1940.

24. Marts, Purimfesten. Purim. 14. Adar. Aar 5700.

23.—30. April, Paaskefesten. Pesach, 15.—22. Nisan, Aar 5700.

12.—13. Juni, Pinsefesten. Schebuoth, 6.—7. Sivan. Aar 5700.

13. August, Templets Ødelæggelse. Tisch'a beav. 9. Ab. Aar 5700.

3.—4. Oktober, Nytaarsfesten. Rosch ha Schanah, 1.—2. Tishri, Aar 5701.

12. Oktober, Store Forsoningsdag. Jom Kippur. 10. Tishri, Aar 5701.

17.—24. Oktober, Løvsalsfesten. Spkkoth. 15.—22. Tishri. Aar 5701.

25. Oktober, Thorah Glædesfest. Simchet Thorah. 23. Tishri. Aar 5701.

25. December, Templets Indvielse. Chanukkah. (Føjres i 8 Dage). 25. Kislev. Aar 5701.

Korrespondancer

LENA JEPPESEN DØD

Til Minde om hende

Sidste Gang vi mødtes var vi glade, men vi følte at det nu blev sjældnere, var ogsaa enige om, at vi snart skulde belave os til den sidste Rejse. Nu er Lena saa rejst hjem til det evige Land, hvor hendes kære og vi gamle Venner en Gang maa samles med hende igen ved Troen paa Jesus, som vor Frelser.

Hun var en from og lykkelig Moder, der beholdt alle sine Børns Hengivenhed til det sidste. Hun var en god og trofast Hustru for Hans Jeppesen. De vil alle savne hende. Det vil ogsaa vi der kendte hende de mange Aar; vi vil ofte mindes de rare Timer vi var sammen. Men vi er sikre paa, at hun nu er hjemme hos vor Fader i Himlen, fordi hun tragtete efter det Hjem fra sine unge Dage. Hun lærte sine Børn, fra de var ganske smaa, at takke og bede; — det vil de aldrig glemme. Lena Jeppesen var altid rede til at byde Folk med til Kirken og til sit eget Hjem, der er et af de mest besøgte her omkring. — Som der blev skrevet ved deres Guldbryllupsfest, (se L. U. No. 37, 1939), var de jo Pionærer her i Emanuels Kirken, Easton, California, og har stadig været med i 50 Aar. Hun var en af de første Præsters nemlig S. Johnsons Datter, og har bestandig staaet som en god Missionær i denne Menighed; nu er hun saa kaldt hjem til den hellige Stad, det ny Jerusalem, hvor alle er fri for Synd og Sorg og Pine. Lad det være en Trøst for alle hendes efterladte — Hans Jeppesen, Mary, Devida, Anna, Ida, Agnes, Emma og Raymond.

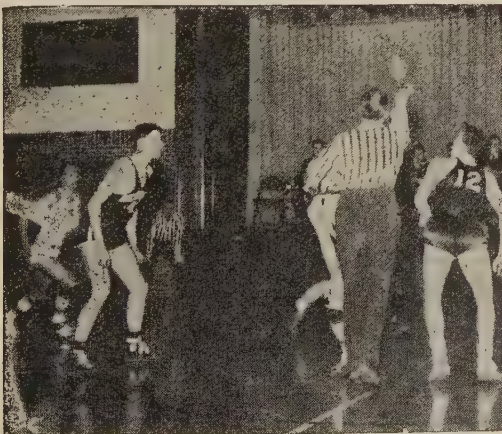
Fred være med Lena Jeppesens Minde! —

Marie Laurberg Petersen.

FRA EBENEZER MGH., AUDUBON, IOWA

Tordenen ruller, Lynene knitrer og Regnen strømmer ned. Det beviser at det er sandt som der staar i Sal. 102: 28, at Gud er den samme, som bliver ved at lade sine Gaver strømme ned over os og har Omhu for os, baade time-

The Tip-off

Dana-Nebraska B

Season 39-40

Coming during academic year 40—41
to Dana Campus

Appearance of Richard Horton, Tenor

(Nationally known)

Annual Homecoming

National Luther League Convention

Ask any former student about many other
regular events.

For catalogue or information write at once

Office of the President
DANA COLLEGE
BLAIR, NEBRASKA

ligt og aandeligt, og dette selv om Verden ligger i det onde. Istedenfor at Verden bliver bedre, synes den i disse sidste og vanskelige Tider at blive værre, hvilket ogsaa stemmer med Profetien i 1 Tim. 3, hvor der siges, at de skulle være raa — uden Kærlighed til det gode.

Nu i Sommertiden forsøger vi os ofte med Festlighed i en fem Acres Park lidt nord for Ebenezer Kirke. I det dejlige, næsten Danmarks Sommervejrholdt vi saaledes 4. Juli Fest under Egetræernes Kroner i denne af Countiet ejede „Edwards Grove“. Der tilbragte vi nogle Timer med Sang, Oplæsning, Foredrag og Bøn og Tak, ikke mindst fordi vi i saadanne Tider har Frihed til at samles paa et fredeligt Sted.

Redaktøren for Luth. Ugebl. var længe ventet og endelig som vi var ved at opgive det, kom han og Familie fra Blair. Foruden vor egen Præst John Christensen var Pastor Anders Hansen fra Elk Horn ogsaa kommen tilstede, saa vi manglede ikke paa Ledelse, hvilket vi ogsaa burde skønne paa, — da det har vist sig, at naar Lægfolk alene skal styre, saa ere de tilbøjelige til at styre i Grøften eller skævt paa Vejen. Derfor alle Splittelser, Partier og Sekter.

En anden Søndag lidt tilbage i Tiden havde vi Børnefest paa samme Sted. Vor Præst, Pastor John Christensen, og Miss Amanda Kaldahl har holdt Sommerskole for 40 Børn og denne sluttede som sædvanlig med Fest i Edwards Park. Og Resultatet af al denne Festlighed i vor Kirkes Arbejde er mange troende og omvendte Mennesker, der har sat det nye Jerusalem som deres Maal, eller, som Skrædderen svarede Herresfogeden, da han blev spurgt hvad de sigtede efter: „Vi sigter efter at blive salige.“ „Ja hvad skal man vel sige dertil? det kan man sandelig ikke fortænke dem i.“ Dog maaske vi maa sige: Ak og Nej, der er mange flere af dem som der tales om i Aab. 9:21: „De omvendte sig ikke — selv om der kom haarde Plager over dem.“

Hos Profeten Amos, 4 Kap., staar der ikke mindre end 5 Gange, at de omvendte sig ikke og Plagerne bleve forfærdelige. Læser man i Aab. 16 gentages mindst to Steder det samme: „De omvendte sig ikke.“ Og hvor kan det saa ende andre Steder end i Ildsoen?

Men vi, som har begyndt at sigte efter at blive hvad Skrædderen sigtede efter, lad os blive ved at hænge — ved Herren og blive een Aand med ham. (1 Kor. 6:17.)

Gør du, som ene Magt og Styrke ejer,
Os sejrige i din store Sejr.

C. Jensen.

FRA PETALUMA, CALIF.

Kære Redaktør Jensen:

Naar vi i disse Dage staar stirrende overfor saa mange Spørgsmaal, hvor er det saa godt at vi kan vende Blikket op imod en saadan Herre og Fader der har al Magten i Himlen og paa Jorden; til Trods for, at det for manges Vedkommende seer ud som om Hr. Hitler og Mussolini har taget Magten fra ham.

Og efterdi dette Ord i denne Morgenstund randt mig i Tanker, saa kan jeg ikke undlade at sende det frem. Jeg er mig bevidst, at det er fattige Strofer; men naar De nu bliver færdig med alt angaaende Aarsmødet, saa kan De maaske indrømme det en Plads i „Ugebladet.“

Vi som Familie har lært at søge nærmere ind under

Guds Varetægt i de sidste forløbne Maaneder. Det kan jo være godt nok at bramme med al den store Forsvarsstilling, vort Land indtager, men Guds Ord siger alligevel, at den, som griber til Sværd, skal falde for Sværd. Og saa falder al vor egen Kraft alligevel til Jorden. Jeg forsøger i al Skrøbelighed at holde mig selv og mine kære til Tilflugt i Guds Ord. Jeg tror der er mange, som ikke har faaet fat paa at disse Tegn og Tildragelser maa nødvendigvis komme. Det staar jo udtrykkeligt hos Matthæus, det 24de.

Hermed Tak paa Forhaand, samt en kærlig Hilsen til Dem og „Ugebladet“s Læsere herude fra „Elim“ Menighed i Petaluma.

Deres i Herren forbundne,

A. P. Sontum.

Historiske Bidrag

JØDERNES LIDELSESHISTORIE

Paa Israelsmissionens Søndag — d. 10. Søndag efter Trinitatis — sidste Aar bragte vi et Foredrag over Jødernes Historie, som jeg holdt ved en Bibelskole i Easton, Calif., 1920. I Aar vil vi fortsætte med det andet af de fem Foredrag i Serien. Dette begrundet paa at flere har udtalt deres Paaskønnelse af Optagelsen.

P.C.J.

Motto: „Hans Blod komme over os og over vore Børn“ (Matth. 27:25).

Den danske Israelsmissionær Pastor E. Clausen, som i en Række Aar har virket i Przemyśl, Galizien, siger i Begyndelsen af sin Bog „Folket under Loven“: „Jødernes Historie siden deres afgjorte Forkastelse af Jesus Kristus, er een eneste Lidelseshistorie og een eneste Hjemløshed, endda uden det babyloniske Exils Profeter. Aldrig Hammer, altid Amboldt, og dog eller just paa Grund af Lidelserne: Tornebusken blev ikke fortæret — Israel lever endnu som Folk.“ Som antydning i foregaaende Foredrag er Israels Lidelse set fra Guds Side selvforskyldt, men fra Menneskers Side uforskyldt. Jesus bad i sin Dødsstund for det falske og forvildede Folk, men hans Menighed paa Jord har udvist et forbavsende Vrægebillede af Mesterens Sind lige netop i dens Forhold til hans eget Folk efter Kødet, hvilket de sparsomme Oplysninger angaaende Jødernes Historie i Udlændigheden saa sørgeligt antyder. Foruden det ovennævnte nylig udkomne Skrift har vi paa dansk endnu et grundigt Værk om Jødernes Historie af Professor C. Kalkar, der selv var Jøde, men døbt og en alvorlig troende Kristen, i mange Aar Formand for det danske Missionsselskab og en Hoveding i vor Fædrene Kirke. Hans Bog bærer Titelen: „Israel og Kirken“ og udkom Aar 1881 i Kbhv. Desuden findes et større Værk paa Engelsk, H. H. Milman: „History of the Jews“, 4 Bind, og et endnu større paa Tysk, Grätz: „Geschichte der Juden“, oversat paa Engelsk, hvilket gaar helt tilbage til Folkets Tilblivelse og er skrevet fra et jødisk, antikristeligt Synspunkt. I den senere Tid har amerikanske Jødeforeninger udgivet i New York: „The Jewish Encyclopedia“ 12 Bind, og „The Jewish Year Book“, som altsaa beretter om deres Liv og Virke Aar efter Aar. Iøvrigt er der i den senere Tid vakt stor Interesse for dette Folks Liv og Historie, baade fra deres egen og andres Side, saa Markedet begynder at blive rigt paa Bøger desangaaende. — Endnu et Par Værker bør

nævnes, nemlig den ældste nationale Jødehistorie af Josefus fra Kristi Tid, og Dean Stanleys „History of the Jews“, hvilken kun behandler den bibelske Periode.

Den første Tid.

Efter at Herrens eget Folk ved Korsfæstelsen af Guds Salvende og Menneskenes Frelser tydeligt beviste, at „han, som kom til sine egne, vilde de ikke modtage“, saa fyldte de endvidere deres Synders Maal ved at forfølge til Døden de af deres egne som kendte i Jesus den forjættede Messias og omvendte sig til Troen paa ham. Særlig gjaldt deres Efterstræbelse dem, der syntes at elske dem højest i deres Virksomhed for deres Frelse, saaledes Stefanus, Jakob den Ældre, Jakob den Retfærdige (Herrens Broder, Jak. 1, 1), Peter, Johannes, Paulus, osv. Intet Under at Guds Straf kom hurtigt over dem, saa hurtigt at mange af dem, som hørte Herrens Profeti derom hin Palmesøndag der uden for Jerusalem (Luk. 19:43), oplevede den frygtelige Opfyldelse Aar 70, da Roms Kejsersøn Titus med sine verdensherskende Legioner belejrede den hellige, men nu yderst vanhelligede Stad, indtog den efter et rædselsfuldt Blodbad ved Hunger, Sværd og Luer, og spredte Resten af det haardnakkede, oprørske Folk for alle Vinde, hvor deres Atomer findes endnu den Dag i Dag. Da ødelagdes deres Tempel, de hellige Kar bortførtes, deres Ofringer standsedes, deres præstelige saavel som deres politiske Organisation opløstes, kort sagt, alt, hvad de af Jehovah særlig var benaadet med, forsvandt, fordi det typisk havde faaet sin Opfyldelse i Jesu Mission (læs Hebræerbrevet) og sin Modtype i Kristi Kirke, som nu gjaldt alle Folkeslag. Men ak! det Folk som var Forjættelsernes Bærere og skulle have været Opfyldelsens Budbringere, kendte ikke deres Besøgelsestid og hvad der gjaldt deres Fred, derfor blev der ikke ladet „Sten paa Sten“ tilbage hverken af dem eller deres Hjem Jerusalem. De dreves ud i Verden, hvor de som „den evige Jøde“ ikke kan finde Hvile, fordi deres Hjerter er begravet i Jerusalem; dog har de eet med sig ud, nemlig Guds Ords Forjættelser, som er Kernen i deres Religion og Kraften i deres for alle andre umulige Eksistens, — de er det tavse Bevis paa Guds Sandruhed. Ligesom deres Forkastelse af den sande Messias foraarsagede den første Domsakt Aar 70, saa medførte deres Antagelse af en falsk Kristus, **Bar Kokba**, d.e. „Stjernesønnen“ (4. Mos. 21:17) deres anden svære Straffedom, idet han til lige med Rabbi Akiba, en lærd Skriftklog i Jabne, som omgav Kokba med Messiasglorien, samlede en jødisk Hær og gjorde Oprør mod Romerne Aar 132-135, besatte Palæstina, forfulgte paa det grusomste de jødekristne, men overvandt af Romerne, blev selv dræbt tillige med en 1/2 Mill. af sine Efterfølgere. Rabbinen blev levende flaaet og Jøderne blev banlyst fra det hellige Land. Jerusalem forvandlede til en Soldaterby under et nyt Navn, et Japitertempel, Hadrians Søjle, rejstes paa Tempelbjerget og et Venustempel paa Golgatha. Landet benævntes Palæstina i Stedet for Kanaan, og bærer saaledes Israels gamle Arvefjende Philisternes Navn ned gennem Historien i Stedet for Abrahams Børns gudgivne Ærestitel, ligesom det fra et Land, der flød med Mælk og Honning, blev en øde Ørk og vilde Dyrs Bolig. Dog for Kristenheden er Landet, saavel som Folket et tavs Vidne, — „et femte Evangelium“, som den franske Gudsfor nægter Renan kalder det — om Guds Retfærdighed og Realitet. Dette Oprør blev Jødernes sidste politiske Forsøg paa at afkaste Guds Dom og at frelse sig selv. Deres længste Galuth (Adspred-

delse) begyndte og dermed deres Lovopfyldelses Umulighed, da denne jo er uadskilleligt forbunden med Kanaan. Derfor forvandlede Lovopfyldelse til Lovstudium som deres egentlige Gudsdyrkelse. Lovens Bogstavdyrkelse blev deres „aandelige Fædreland“ og deres hellige Tempel, Bøn og Læsning blev deres „Hjertes Offer“, om hvilket de samledes i deres Synagoger (Forsamlingshuse), som snart fandtes i alle større Byer allerede paa Pauli Tid.

Under det romerske Herredømme havde Jøderne en taalelig Tilværelse, naar de ellers var lovlydige. Romerne tilstod sædvanlig deres Undersaatter Religionsfrihed, naar denne ikke indeholdt Elementer i aabenbar Strid med Kejsersforgudelsen, hvilket netop foranledigede de Kristnes Forfølgelse, som dog ofte blev antændt ved Jødernes hadefulde Beskyldninger. Derfor kunde det jødiske Raad (Sanhedrin) fremdeles forsamle sig om deres Lovgranskning.

Gennem de første Aarhundreder efter Kristus finder vi saaledes de jødiske Ledere og Skriftkloge forsamlede i **Skoler**, hvor Loven og Traditionen granskedes og udlagdes. Den første oprettedes af Lovlæreren Hillels Discipel. Jochanan ben Sakkai, i Jabne, nær Joppe, senere i Tiberias ved Genesarets Sø. Her sad de lovlærde, som kaldtes „Tannaim“ og underviste i mundtlig Overlevering, samt passede deres Haandværk for et Levebrød (jfr. Paulus). Deres allegoriske Udlæggelse og mystiske Hjerne-spind over Thora, d.e. Moselov, er samlet i „Mischna“ (Gentagelse) et Værk der snart overgik Bibelen selv i Betydning. I det tredie Aarh. forflyttedes Jødedommens Centrum til Babylon, hvor de under persisk Herredømme nød store Privilegier i Modsætning til det sociale og politiske Tryk, det nu kristnede Rom lagde paa Jøderne. Her grundedes en ny Skole, hvor særlig et nyt Visdoms-hold af lovlærte, kaldet „Amoraim“ fik Tilhold. De overgik deres Forgængere i sofistisk Haarkløveri og taabelige Spidsfindigheder; Resultatet deraf er „Gemara“ (Fulden-delse), en Fortolkning til Mischna. Efter dem kom nok et Hold Lærde, som kaldes „Sabonaim“ (at mene) og er Kulminationspunktet af Lovstudiets Tørhed. Al denne Bogstavdyrkelses Visdom blev samlet i eet Værk, som kaldes „Talmud“, 12 tykke Storbind, en Diskussionsprotokol, hvori dybsindige og latterlige Tanker flyder iblandt hverandre, ofte i afgjort Modstrid. Desuagtet er det et nyt Tempel for de ortodokse Jøder, skønt et øde Hus uden Messias, Bogstav uden Aand, hvoraf Kristendom er strengt udelukket og hvorved Jøderne har afstukket sine Grænser overfor al anden Religion. Talmud og ikke Bibelen er Jødedommens Nationalværk, — Korsets Forargelse er der omhyggeligt fjernet.

(Fortsættes)

Blandt Landsmænd

PASTOR MORTENSEN AFGAAET VED DØDEN.

[Pastor A. V. M. Mortensen, Stifter og Leder af Inner Mission and Rescue Works 268 Hamilton Ave. Brooklyn, N. Y., afgik den 23. Juni ved Døden efter i længere Tid at have lidt af en haabløs Sygdom. Pastor Mortensen var født i Danmark 4. April 1860, kom som Barn til England og derfra i 1874 til Amerika, hvor han studerede til Præst og i flere Aar betjente Menigheder forskellige

Steder. Han aabnede sin Mission i Brooklyn 12. Juni, 1910 og ledede den til sin Død med væsentlig Bistand af Frøken Marie Jørgensen, der i alle disse Aar har været hans trofaste og utrættelige Medhjælper.

Man udsteder Medaljer for druknede Redning, og disse betragtes af mange som den højeste og mest skattede Dekoration. Men er det i Virkeligheden større at redde et Menneske fra at drukne end at redde det fra at gaa til Grunde paa Legeme og Sjæl? Pastor Mortensens Mission i Brooklyn har reddet utallige Mennesker fra et Liv i Nød og Elendighed.

Vi har alle vort Regnebræt, med Plus og Minus, der vel engang skal gøres op, og Pastor Mortensen havde sit; men sikkert faa Mennesker vil kunne fremvise et bedre Facit, naar den Dag kommer.

Man burde rejse et Monument paa hans Grav, andre faar det for mindre end, hvad Pastor Mortensen har udrettet; men han maa vel sagtens nøjes med, hvad der i Virkeligheden er langt mere værd, med de taknemmelige Tanker, der fra nær og fjern stadig vil rettes mod Missionen i Brooklyn og Mindet om ham, der virkede til Gavn og Velsignelse for utallige Mennesker i samfulde tredive Aar.

Fred med hans Minde.

Joost Dahlerup.

Efter „Nordlyset.“

Angaaende denne Pastor Mortensen (som ikke er den samme som J. M. Mortensen omtalt i en Artikel fornylig her i Bladet fra Syd Dakota) da oplyser Pastor Kjølhede i Bogen „Danske i Am.“, han var en Student, der søgte Optagelse i Samfundet (Den d. Kirke) ved dets fjerde Aarsmøde (1881) i Muskegon, Mich. Han var et vindende og begavet ungt Menneske. Mødet sendte ham med Pastor Jens Petersen hjem for at P. kunde læse med ham og lære ham nøjere at kende. Efter et Par Maaneder lod han sig kalde til Præst i St. Paul og Stillwater, Minn., og blev snart efter ordineret af en Pastor Egelund, der var en Løsgænger uden Samfundsforbindelse. Denne „Raskhed“ er karakteristisk for Mortensen for Tiden. Senere mødte han frem paa Aarsmødet i Elk Horn (1882) og bad om Optagelse men blev nægtet denne, dog med Haab om at næste Aarsmøde vilde. I sit Kald blev han snart færdig og blev af Formand A. S. Nielsen anvist Kaldet i Sheffield (Ill.?) og blev optaget 1883. Ved Splittelsen i 1894 var han Præst for Mgh. i Boston og forblev i Samfundet, men nedlagde sin Gerning det følgende Aar (Aarsag angives ikke).

HJEMLØSE BØRN FRA SKANDINAVIEN.

National Christian Action, Inc., for Scandinavian and Finish Aid, afholdt et enestaaende og velbesøgt Massemøde paa Præsident Roosevelts Ejendom i Hyde Park, N. Y., forrige Søndag. Der var cirka 1500 Deltagere og en Kollekt som blev optaget til ovenstaaende formaalstjenende Organisation, beløb sig til over \$1500.00.

Dagens fornemste Taler var Mrs. Eleanor Roosevelt. Man har nu under Overvejelse et Forslag om Evakueringen af Børn fra de skandinaviske Lande, i Tilfælde hvor det kan blive arrangeret tilfredsstillende og med Godkendelse af baade den tyske og engelske Regering.

Der er Tale om at benytte amerikanske Skibe under Beskyttelse af American Red Cross eller anden akceptabel Organisation for begge krigsførende Magter til Transportation af Børnene, som jo ogsaa kan sammenlignes med Englands Evakuering af britiske Børn. Omend-

skønt der nu gaar Rygter i Bladene om at England vil standse Transportation af britiske Børn til Amerika, saa er dog mange Amerikanere af den samme Mening som de fleste Skandinaver, at den kommende Vinter, hvis Krigen fortsættes, vil finde de Skandinaviske Lande i vanskelige Forhold, særlig med Hensyn til Livsfornødenheder. Ovennævnte Komite forhandler for Øjeblikket med Englands Repræsentanter her angaaende en slig Plan.

En af vore energiske Landsmænd, Osvald A. Olsen, Jackson Heights, N. Y., begyndte for en Tid siden en egenhaands Agitation for ovennævnte Sag og hans Op- raab har fundet Tilslutning af flere amerikanske Blade.

I Forbindelse med omtalte Massemøde i Hyde Park kan det nævnes, at Mrs. Roosevelt ikke alene igennem sin udmærkede Tale gav Skandinaverne i Amerika en rosende Omtale, men efterfulgte denne med en lignende Præsentation igennem den amerikanske Presse.

Den velkendte danske Præst Dr. A. Th. Dorf er Vice Præsident i National Christian Action, Inc.

Jacob Enemark

Fra Danmark

AF ET BREV FRA DANMARK.

En Læser paa Vestkysten har tilstillet os følgende Breve, som er særlig velskrevne og interessante. Maaske andre har modtaget nogle med specielt Indhold og fra andre Egne. Tak for Laanet! Red.

I.

Aalborg, den 11. April 1940.

Kære Broder —!

Jeg kan tænke, at du, efter det, der er foregaaet her i de sidste Dage, længes efter at høre fra os. Det er jo ikke alt, man kan fortælle om under disse Forhold; men jeg skal forsøge at give dig et lille Indtryk af de Begivenheder, der har berørt os alle saa dybt i disse Dage, og jeg vil da allerførst sige, at vi har det alle godt, og der er ikke hidtil sket os nogen Overlast af nogen Art. Endnu har vi ikke set noget til engelske Flyvere, og det er jo et Angreb fra den Kant, vi har mest Grund til at frygte for, efter at alt nu er besat af stærke tyske Styrker.

Jeg maa sige, at jeg havde ikke troet, vi vilde komme til at opleve det, vi har været Vidne til de sidste 3 Dage. Mandag Aften (d. 8. April) gik M. og jeg en lille Aftenur lige før Mørkningen, og vi gik da og nød Aftenfreden og talte om Foraaret, der saa smaat er ved at bryde frem. Lidet anede vi da, at Luften faa Timer efter skulde fyldes med Sværme af store sorte Bombemaskiner, hvis Motorlarml fik det til at lyde som Tordenvejr; men det skete altsaa Tirsdag Morgen ved 6 Tiden. Vi blev vækket ved at høre Motorstøj i det fjerne, og da jeg stod op og saa ud af Vinduet, fik jeg Øje paa 3 Maskiner meget højt oppe. Jeg tænkte straks, at det nok var tyske Maskiner, som paa Vej til det nordlige Nordsøomraade var kommet ind over dansk Territorium. Jeg kunde mindst af alt forestille mig, at det var Fortroppen for en stor Luftstyrke, hvis Maal var Aalborg Lufthavn og Besættelse af Aalborg By; men vi skulde snart blive overbevist herom; thi i Løbet af et Kvarters Tid var hele Luften over Aalborg

fyldt med Maskiner, der i større og mindre Formationer, saavel som enkeltvis for i store Sving ind over Byen, ofte saa lavt, at vi frygtede for Sammenstød med Husene. Det var et imponerende, men frygteligt Syn for os, kan du nok tænke dig, da ingen kunde være i Tvivl om, hvad det betød. Efterhaanden gik en Del af Maskinerne ned i Lufthavnen, mens stadig nye Sværme ankom Syd fra. En Del af disse fløj sandsynligvis videre direkte til Norge, hvor tyske Krigsskibe samme Morgen havde aabnet Kampen for at besætte vigtige Punkter ligesom her i Danmark. I den medfølgende Avis kan du læse om, hvorledes Faldskærmstropperne dryssede ned over Lufthavnen, for et Øjeblik efter at have overtaget den, og i Løbet af den næste Time besattes Broerne, Telefon, Telegraf, Posthus og Jernbanen samt der opstilledes Maskingeværposter mange Steder i Byen, især paa Hovedfærdselsaaren gennem Byen. Det hele blev gennemført med den fænomenale Hurtighed og Præcision, der altid har kendetegnet tyske Foretagender af den Art.

Men alt dette var kun Begyndelsen. Om Eftermiddagen begyndte de motoriserede Tropper at ankomme. I lange Rækker kom de drønende, alle Slags: Troppetransportbiler fyldte med Soldater, Tanks, Panserbiler, Skyts af mange Slags, tekniske Biler, Forplejningsvogne, Sanitetsvogne o. s. v. i en uendelig sortgraa Række, hvis Motordrøn vi kunde høre hele Natten og det meste af næste Dag og Nat med. Jeg maa sige, at vi har faaet et overvældende Indtryk af den tyske Krigsmaskines Præcision og Kraft. I Løbet af de 3 Dage, der nu er gaaet, er der ankommet saa mange Tropper og saa meget Materiel, at det vrimler med Soldater, Motorecykler, Biler o. s. v. overalt, og i Luften kredser til Stadighed Flyvere rundt, mens større og mindre Sværme ankommer til og afgaar fra Lufthavnen.

Om Aftenen er alt jo mørkelagt, saa det er ikke til at færdes efter Mørkets Frembrud. Tyskerne har iøvrigt optraadt meget korrekt og forulemper ingen, som passer sig selv og lader dem i Fred; men du kan nok alligevel forstaa, kære, noget af det, vi føler under disse Forhold. Vi haaber dog, at vi med Guds Hjælp skal faa Lov til at fortsætte vort frie nationale Liv og den Kultur, vi som Danske holder af. Det er store og alvorlige Begivenheder, der sker i disse Dage, og ingen kan se, hvad Enden paa det altsammen skal blive; men vi maa øve os i at sætte vor Lid til Gud og lægge alt i hans Haand. Selv formaar vi jo intet. —

Jeg kunde naturligvis fortælle meget mere, men har kun villet give dig et lille Indtryk af Begivenhederne og lade dig vide, hvordan vi har det. —

II.

Aalborg, den 13. Maj 1940.

Kære Broder —!

Jeg vil sende dig en lille Hilsen igen for at lade dig vide, at vi alle er uskadte og har det godt. Jeg haaber, du har modtaget mit sidste Brev, hvori jeg fortalte lidt om Begivenhederne d. 9. April. Siden da er der jo sket saa meget rundt om i Verden; og vi har, som du vel ved fra Aviser og Radio, oplevet adskillige Luftangreb; men det skal jeg ikke skrive om. Kun saa meget, at vi ikke har lidt nogen Overlast af nogen Art, hvad vi er meget taknemmelige for. I Begyndelsen havde vi indrettet os med Beskyttelsesrum i Kælderen (Badeværelset), hvor vi saa søgte ned, naar Sirenerne gav Alarmsignal; men det

var meget besværligt med Børnene, naar vi skulde op midt om Natten og derned i en Fart; derfor har vi nu ryddet Frugtkælderen og har indrettet Stuen der til Soveværelse med Sandsække for Vinduerne.

Et Par Nætter sov vi ikke mindre end 15 i Kælderen, da hele en anden Familie var her. Det er en stor Behagelighed at sove i Kælderen frem for at blive jaget op af Sengen, hver Gang der gives Flyveralarm, selv om det naturligvis ikke er saa rart at opholde sig i Kælderen som i Soveværelset; men af to Onder vælger man jo det mindste. —

Det har været noget besværligt paa Skolen, da mange Børn forsømmer; dog gaar det noget bedre nu. Det er godt, vi er i den lyse Tid af Aaret, saa generer Mørkelægningen ikke saa meget.

Du skal ikke lade dig forskrække af mulige Rygter eller Meddelelser om, hvor ondt vi har det, for saadanne er sikkert meget overdrevne. Vi savner intet og har det saa godt, som man under saadanne Forhold kan have det. Vi maa lære mere at sætte vor Lid til Gud og lægge alt i hans Haand. Vi ved jo ogsaa, at du er med til at bede for os og gamle Danmark. **Gid, der snart maa komme bedre Tider for den arme Jord!**

Din hengivne —.

Ny Tid kræver ny Aand. Stiftsprovst Brodersen holdt den 24. April en meget stærkt besøgt Andagt i Københavns Domkirke, der var fyldt til sidste Plads. Folk kom fra deres Arbejde og gik til Gudstjeneste. Stiftsprovst Brodersen udtalte bl. a.:

— Vi skal ikke tænke, at alt dette er en Episode, hvorefter vi vender tilbage til det gamle. Vi skal ikke vende tilbage med denne Aand og grundlægge en ny Tid. Den materialistiske Livsindstilling, der har skabt aandelig Ligeegyldighed og moralsk Slaphed i vort Folk, maa bort.

Olie-Boringerne i Jylland indstilles. Danish-American Prospecting Co., som i et Aars Tid har foretaget Undersøgelser af Jyllands Undergrund, maa nu indstille Arbejdet paa Grund af de indtrufne Forholde. Selskabet beskæftiger ca. 30 Ingeniører, som har foretaget Undersøgelser paa Bilrejser. Da der til den daglige Virksomhed bruges 22 Biler, kan man paa Grund af Benzinrationeringen ikke fortsætte. Størstedelen af Ingeniørerne er Amerikanere, der, efterhaanden som de faar pakket deres Ejendele, vil forlade Landet. Flere af dem har båret sig i Jylland med deres Familie. Selskabet har Kontor i Aalborg, og det videnskabelige Materiel bliver i Jylland, saa Arbejdet kan fortsættes med kort Varsel.

Overflod af Sul. Efter betydelig Knaphed paa Kødvarer i København først i Maj tog det midt i Maaneden, ved Pinsetid, til at vælte ind med Kød, saa „Kødbyen“ blev aldeles overfyldt. Paa een Dag fandtes her 2533 Svin (heraf 916 Søer), 2121 Polte, 774 Oxer, 31 Heste, 2061 Kalve, 296 Spædekcalve og 82 Lam, og 30—40 Vognladninger ventede endda paa Aflæsning.

Det betragtedes derfor som givet, at denne kolossale Tilførsel vilde medføre et betydeligt Fald i Priserne. For Kalvekød var der de sidste Dage paa Torvet blevet betalt en engros Pris af 1.20 — 1.40 pr. Kg., og Prisen paa Oxe-kød havde været noget lignende. Hvad Flæsk angaar er der for Polte blevet betalt omkring 1.80 Kr. pr. Kg., mens Flæsk af gode Grise har været oppe omkring 2.10 Kr. pr. Kg.

Fri for Motorskatten. Standsningen af Privatkørslen stillede Bilisterne overfor det urimelige Krav at skulle betale et helt Aars Motorskat, skønt de kun har brugt Vognen 13 Dage ind i det nye Finansaar. Men d. 16. Apr. vedtog Regeringen at stryge denne Skat, som vilde have indbragt Statskassen 8 Millioner Kroner. Det drejer sig ialt om 62,000 Bilister og ca. 30,000 Motorcyklister, der slipper for at betale Skatten paa denne Maade, og de, der allerede har indbetalt deres Motorskat, vil straks kunne faa den refunderet.

Fjendemad. — Ved den stejle norske Klippekynt 180 km Nord for Trondheim observerede en Eskadrille tyske Rekognisceringsmaskiner to bemandede Redningsbaade, hvis Besætninger vinkede livligt til de tyske Flyvere. En af Maskinerne nedkastede flere Levnedsmiddeldaaer. som blev fisket op af Besætningerne i Redningsbaadene. Af Uniformerne saas det, at det drejede sig om engelske Matroser. Det antages, at der var Tale om Skibbrudne fra en engelsk Torpedojager, der er løbet paa et Klippe og sunket.

Forbindelsen med Danske i Amerika. Under de øjeblikkelige Vanskeligheder, som Forbindelsen mellem Danmark og Amerika kan komme ud for, er det for mange blevet et Problem, hvorledes der kan opnaas Forbindelse med Slægtninge i De forenede Stater.

For at medvirke til at opretholde Forbindelsen mellem Dansk-Amerikanere og hjemmeværende Slægtninge har mangeaarig Korrespondent til „Den danske Pioner“ i Nebraska, Købmand Julius Jensen, København, stillet sig til Raadighed som Mellemlid, idet han modtager Underretning om vigtigere Familiebegivenheder o. l. til gratis Viderebefordring ved første Lejlighed. Henvendelser herom kan ske til Julius Jensen, Fiolstræde 24, København K.

Præstendænelser. Ved kgl Resolution af 25. Maj er Sognepræst for Toksværd Menigheder i Roskilde Stift N. Overgaard beskikket til Sognepræst for Skelby og Gedesby Menigheder i Lolland-Falsters Stift.

Pastor Overgaard er født den 5. April 1901 i Bording som Søn af Sognepræst J. N. Overgaard. Han tog sin Embedseksamen 1925 og blev derefter Lærer ved Dana Kollegiet i Blair, Nebraska. 1929 blev han Hjælpepræst i Taanum-Hornbæk i Jylland. Aaret efter blev Pastor Overgaard Sekretær i „Dansk Kirke i Udlandet.“ Siden 1933 har han beklædt sit nuværende Embede.

Interessant Mosefund i Vendsyssel. Under Tørvegravning i Tollestrup Mose ved Hjørring har man i Juni gjort et interessant Fund, der tyder paa at man i Oldtiden har foretaget Menneskeofringer.

En af Tørvegraverne stødte under Arbejdet i Mosen, hvor man tidligere har fundet Minder fra Oldtiden, paa et Lerkar. Museet i Hjørring blev underrettet, og ved en yderligere Undersøgelse af Stedet fandtes en Lerkrukke, i hvis Indre der sad Skorper af Mad. Det var tydeligt, at man stod overfor et saakaldt Offerfund. Karrene var anbragt som Offer for hedenske Guder. Medens der sædvanligvis kun ofredes Mad, fandt man her umiddelbart ved Karrene Skelettet af et Menneske.

Findestedet vil nu blive omhyggelig undersøgt, idet det ikke er ualmindeligt ved Resterne af det ofrede Menneske at finde det Vaaben, som Regel en Kølle, hvormed Ofret er slaet ned.

Københavneren, der vilde tale Tysk. Scenen er en Linje 2's Forperron.

Paa Raadhuspladsen kommer en tysk Officer hen til Sporvognen og spørger paa Dansk Vognstyrelsen, om Vognen kører til Amager.

— Ja, hvor skal De hen paa Amager, spørger Vognstyrelsen.

— Til Lufthavnen, svarer den tyske Officer.

— Saa er den god nok. Kom bare ind.

Tyskeren bliver staaende paa Forperronen, men der tales ikke mere.

Ved et følgende Stoppested kommer en dansk Passager op paa Forperronen. Han er meget ivrig efter at faa en Samtale i Gang med Tyskeren. Han spørger paa Tysk, og faar et høfligt og korrekt Svar — paa Dansk. Men Danskeren vil tale Tysk og fortsætter med sine gebroknede tyske Spørgsmaal, der stadig besvares paa Dansk.

Da den tysktalende Dansker igen havde forladt Sporvognen, bemærkede den tyske Officer:

— Det var da mærkeligt! Her svarer jeg ham paa Dansk, og saa ønsker han ikke at benytte sit Modersmaal, skønt jeg havde det største Besvær med at forstaa hans Tysk!

Historien, der er sandfærdig, taler sit eget stilfærdige Sprog. Den behøver ingen Kommentarer. Al.

Anm. Dette minder om mange Danske i Amerika, der hellere snakker raat Engelsk end tale rent Dansk, som de dog kan bedst.

Sandflugt over Nordjylland. Stærk Blæst har bevirket, at de nyligt tilsaaede Marker i Vesthimmerland er blevet ramt af Aarets første alvorlige Sandflugt. Der er allerede forvoldt stor Skade paa Markerne, hvor Sæden, der paa Grund af den langvarige Vinter blev saaet usædvanlig sent, spirede sent. De faa Steder, hvor den brød igennem Jorden, blev den spæde Spire slidt i Stykker. En tæt Sky af Sand drev hen over Løgstør Egnens udsatte Sogne, og adskillige Landmænd maa uden Tvivl ogsaa i Aar indstille sig paa at foretage en Omsaaning.

„Tand for Tunge.“ „Social-Demokraten“ af 12. Maj skriver under Overskriften „Tand for Tunge“:

Under de nuværende Forhold kan og bør den danske Presse og det danske Folk af letforstaaelige Grunde ikke ytre udprægede Meninger. Vi har indordnet os under de Vilkaar, Besættelsen har skabt, og de paalægger baade Presse og Folk en agtpaaagivende Tilbageholdenhed og Forsigtighed med Hensyn til Udtalelser, Rygter og Optræden, som ikke bør være mindre efter den 10. Maj.

Men det udelukker ikke, at vi nærer den dybeste Medfølelse med de to smaa Nationer (Holland og Belgien), som, skønt deres højeste Ønske kun var at leve i Fred, nu af Skæbnens ubønhørlige Lov er inddraget i Krigen.

914 Berusede. Siden den 9. April til 27. Maj var der i København anholdt 914 Personer for Beruselse, og da man indenfor Politiet anser dette Tal for at være for stort, vil man nu søge at tage Kampen op mod denne Forseelse paa anden Maade end ved at idømme de Berusede haarde Straffe.

Den nye Fremgangsmaade bliver, at Anklagemyndigheden for Fremtiden ogsaa vil kræve Frihedsstraf for Tjenere og Værtshusholdere, om hvem det lykkes at bevise, at de var vidende om, at Gæsterne var berusede, da der blev serveret for dem.

Her er et Par Eksempler paa Skilte, ophængt i københavnske Restauranter. De antyder Situationen.

Ta' dig en Øl,
men husk Situationen:
faar du for mange,
er det dyrt paa Stationen!

Husk at lade
Forstanden raade
ellers mister vi
Retten til det vaade.

Tom Bevan

En Helt i Ulveskind.

Oversat af A. Kjør

Helten er en germansk Yngling, der gennem rystende Oplevelser kommer til kom og udfrier en kristen ung Pige fra Døden i Arenaen og oplever mange andre spændende Ting. Bogen har været udsolgt siden 1910. Den trykkes paa Opfordring af gamle Læsere, som gerne vil delagtiggøre den nye Ungdom i den uforglemmelige Fortælling. 215

Fra Litteraturens Verden

I dette Nummer er det naturligt at henvise til Læsning om Jøderne og Israelsmissionen. Bogmarkedet er just ikke saa rigt i den Henseende. Her er nogle faa, som haves paa Lager for Tiden i vort eget Forlagshus, og er saa gode som noget andet.

„A brief History of the Zion Society” udgivet af Zionsforeningen i Mpls., som vort Samfund støtter, er allerede nævnt andetsteds. 121 Sider. Heftet \$0.50; indb. \$0.75.

E. Clausen: Jøde og Kristen. 190 Sider. 60 Cts. (nedsat Pris).

Pastor Emil Clausen var en af de mest aktive Israelsmissionærer, den danske Kirke har udsendt. Hans Virksomhed faldt nærmest i Polen. For ca. 30 Aar siden udgav han sit Hovedværk: „Folket under Loven”, der snart blev udsolgt. Men i 1923 udkom saa ovennævnte Bog, der er en mere populær og sammentrængt Behandling af samme Emne, et af Historiens interessanteste — Jødernes Historie efter Jerusalems Fald.

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	3297.99	132.52	262.85	944.98	856.59	235.43	449.92	75.95	539.75
Albert Lea, Minn. In memory of Mr. Peter Raben from the following friends: Hans Miller, Mrs. Chris Bertelsen, Mrs. Mary Jensen, Mrs. Gena Jensen, Mrs. Bertha Jorgensen, Miss Beatrice Romer, Mrs. Art Counters, Verna Jensen, Mrs. N. Chris Nielsen, Mrs. Hans Peterson, a friend, each 25 cents; Mr. and Mrs. Axel Christensen \$1, Mr. and Mrs. Kristen Nielson \$1, Mr. and Mrs. John Nielsen \$1, Mr. and Mrs. Deppe Jensen \$1, Mrs. Marie Hansen \$1, Mr. and Mrs. Philip Hansen 25c, Mr. and Mrs. Martin Johnsen 25c, Mr. and Mrs. Ray Romer 25c, Mr. and Mrs. Enoch Hansen 25c, Mr. and Mrs. John Christiansen 25c, Mr. and Mrs. Chris Andersen 25c, Mr. and Mrs. Carl Nelson 25c, Mr. and Mrs. Marinus Jensen 25c, Mr. and Mrs. Fred Romer 75c, Mr. and Mrs. J. P. Jensen 50c, Mr. and Mrs. Harold C. Romer 50c, Mr. and Mrs. Peter A. Petersen 50c, Mr. and Mrs. F. P. Mortensen 50c, Miss Cecilia Andersen 50c, Miss Hilda Romer 50c, Miss Nora Jensen 50c, Mr. and Mrs. Andrew Tiedeman 50c. Total	15.00								15.00
Chicago, Ill., Bollerup N. Jensen of Golgotha Luth. Church	100.00		100.00						
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Sunday School	6.40	6.40							
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Church	18.92			18.92					
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	26.14				26.14				
McNabb, Ill., Emmaus Luth. Sunday School	12.00	12.00							
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	27.39	27.39							
Milltown, Wis., Milltown Busy Bees Sunshine Fund, in memory of Myrtle Korting	2.00				2.00				
Hutchinson, Minn., English Luth. Ladies' Aid	10.00			10.00					
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Church	42.34			42.34					
Geneva, Minn., Mrs. Anton Andersen, in memory of her husband	3.00			3.00					
Geneva, Minn., in memory of Mrs. Inger Rasmussen from the following: Community Ladies' Aid \$2, Mr. and Mrs. Luther Johnson \$1, George Olsen and Mr. and Mrs. Russell Olsen \$1, from friends \$5	9.00			8.00		1.00			
Summit, Minn., Mr. and Mrs. Frank Vanous, in memory of Ella Rayhart	1.00			1.00					
Centerville, S. D., in memory of Mrs. Alfred Morgensen of Bethany Church, Viborg, from the following friends: Mrs. Elvyn Knutson, Misses Juna, Avonelle and Dorothy Knutson, each 50c	2.00				2.00				
Hutchinson, Minn., Friends of the late Dr. Alvah H. Jensen, in his memory. By Mr. John H. Christensen	15.50				15.50				
Boston, Mass., Bethany Danish Luth. Church	75.00		25.00	25.00	25.00				
Boston, Mass., Miss A. Eriksen	5.00			5.00					
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Church	75.00		25.00		25.00				25.00
Total received on 1940-41 synodical budget	3743.68	178.31	412.85	1058.24	952.23	236.43	449.92	75.95	379.75

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., July 15, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	419.24	124.96	169.72	63.54	51.02
Coulter, Ia., Nazareth Ladies' Aid in memory of Mrs. Anna Block	5.00			5.00	
Selma, Calif., Pella Luth. Sunday School for Dr. N. Nielsen's work	6.98				6.98
Centerville, S. D., Miss Thrine Johnson, in memory of Mrs. Alfred Morgensen	1.00	1.00			
Webster Groves, Mo., Mr. and Mrs. Chas. R. Anderson	5.00	2.50	2.50		
Total received for extra synodical missions	437.22	138.46	177.22	63.54	58.00

Received with thanks. Blair, Nebr., July 15, 1940.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$34.00
Minden, Nebr., Fredericksburg Luth. Church	12.00
Racine, Wis., Emmaus Ev. Luth. Church	75.00
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Church	29.90
Camp Douglas, Wis., St. Stephen's Luth. Church	7.81
Shennington, Wis., St. Peter's Luth. Church	4.54
Portland, Ore., Dorcas Sewing Circle of Our Savior's Luth. Church	

in memory of Miss Christine Tobiasen	10.00
Minden, Nebr., Bethany Luth. Church	12.00
Curtis, Nebr., Ebenezer Luth. Church, an unnamed friend	1.00
Kenmare, N. D., Trinity Luth. Church	6.85
Morgan, Minn., Bethany Luth. Church	15.00

Total \$208.10

Received with thanks. Blair, Nebr., July 15, 1940. H. J. Hansen, Treas.

E. Clausen: **Tro og Selvoffer.** 93 Sider. Heftet 75 Cents. (nedsat Pris).

Heri fortæller ovenhævnte Forfatter om et Arbejde gennem Fred og Krig blandt Galiciens forældreløse af den kendte jødiske Præst Theodor Zöckler i Begyndelsen af dette Aarhundrede. Dennes kristne Tro stilles i Kontrast til hans Folks Lidelser og deres tunge Skæbne under Verdenskrigen.

Inge Hofman-Bang: **Skiftende Billeder.** 193 Sider. Heftet \$0.80; indb. \$1.35.

17 meget gode Fortællinger om Jøder og fra jødiske Kredse indeholder denne Bog af den dygtige Israelsven, Inge Hofman-Bang, Redaktør af „Israelsmissionen“, Organ for denne Mission i Danmark. Egner sig ypperlig for Oplæsning hjemme og ved Møder.

Ellen Hofman-Bang: **Giv Agt! Et Pragtværk** paa ca. 60 store Sider. Indb. \$2.75.

Fru Ellen Hofman-Bang er Kunstmaler af Rang, og mange har set hendes Billeder som Følgeblad til „Julestjernen“. Mest berømt er vist hendes „Den evige Jøde ved Vejsende“ (hvilket dog ikke findes i denne Bog). Ej heller handler Værket om Jøderne, men illustrerer i lithograferede Helsebilleder Jesu Ord, særlig i Matth. 24, om Verdens Ende. En malende Bog, der tillige er alvorlig manende om at give Agt paa Tidens Tegn. (3 Eksp.)

Ellen Hofman-Bang: **Strejfslys.** 80 Sider. Heftet 65 Cts.

Forfatterens „Rids fra Palæstina“, som kaster Lys over mange af det ny Testaments Beretninger og Udtryk, — Beskrivelser, der vil levendegøre Forkyndelsen af Evangeliet meget (kun eet Eksp.).

Fr. Torm, Dr. theol.: **Nytestamentlig Tidshistorie.** 253 Sider. Heftet \$2.00.

Professor Torm er velkendt som en fremragende Autoritet paa Jødemissionens Omraade saavel som deres skæbnesvangre Historie. Dette Tidshistorie af det ny Testaments historiske Baggrund er noget af det solideste vi har i dansk theologisk Litteratur. Udkom 1934. (Ket eet Eksp.).

Følgende Bøger haves ikke paa Lager, men kan forhaabentlig snart skaffes:

Benj. Balslev: **De danske Jøders Historie.** Udkom 1932 hos O. Lohse. 139 Sider. Vil koste ca. 50 Cts. Nedsat Pris, i Danmark 1 Krone.

Fr. Torm: **Fortællinger fra Israelsmissionens Historie.** 83 Sider. 1 Kr.

Denne Bog er Professorens Foredrag sidste Efteraar ved Dansk Bibelskole i København (se Uddrag andet Steds i dette Nummer). Store Skarer kom for at høre disse; thi Jødens tragiske Historie berører paa en underlig gribende Maade baade det religiøse og det civile Liv af os alle.

Fr. Torm: **Jødefolket og Verdenshistorien.** 75 Sider (Gad) 1 Krone.

Fr. Torm: **50 Aars Arbejde for Israel.** 119 Sider. 2 Kr. Tilbageblik over den danske Israels Missions Historie.

Fr. Torm: **Jesus blandt jødiske Børn.** 109 Sider. 1 Krone. Fortællinger fra den jødiske Verden og fra Israelsmissionen.

Inge Hofman-Bang: **Sange om Israel.** 62 Sider. 1 Krone.

I den danske Skønlitteratur er særlig kendt Jøden Meir Goldschmidts Fortællinger fra Jødens Verden: „Ravnen“, „En Jøde“, „Hjemløs“, „Rabbi Eliezer“ og Fortællinger I—II.

DANSKE BØGER

Asschenfeldt-Hansen, C., Vor Bibel og dens Herlighed. ¾ Morocco.	1.50
Asschenfeldt-Hansen, C., Fra Guldgruben. En Bibel-forklaring. Indbundet i Shirtingsbind. Pr Sæt, 8 store Bind. \$25.00. Enkelte Bind \$4.00 hver. 4de og 5te Bind ¾ Morocco, specielt \$2.50 hver.	
Asschenfeldt-Hansen, C., Smaa Mindeblomster. Indb.	1.00
Asschenfeldt-Hansen, C., Fra Dag til Dag. Indbunden, Læderryg og Hjørner	2.50
Asschenfeldt-Hansen, C., Ny Illustreret Kirkehistorie	
Asschenfeldt-Hansen, C., Ny Illustreret Kirkehistorie for Menigheden. To smukke og solide Bind med tilsammen 1153 store Sider og en Mængde fortrinlige Billeder. Shirtingsbind.	3.00
En Poseur, R. H. Benson. I Omslag	1.75
Indbundet	2.60
Forsagelsen, R. H. Benson. I Omslag	1.80
Nigarsfolket, Lars Berg. I Omslag	.75
Fra Piazza Del Popolo, Vilh. Bergsøe. Indbundet	1.65
Fødselsdags-Album, Vilh. Bergsøe. Meget smukt indbundet, med Guldsnit	1.25
Virkelighedsoplevelse fra Kanada, Fru Berg. I Omslag	.20
Et Aar i København, Carl Bernhard. Indbundet	.80
Kr. Anker, Sæd og Høst. Indbundet	.40
Ella B. Arnold, Den store Længsel. I Omslag	.70
Ella B. Arnold, Den store Længsel. Indbundet	1.00
Matthew Arnold, Balders Død. Indbundet	.40
Asschenfeldt-Hansen, C., Bibelen i Børnenes Haand I Omslag	.25
Asschenfeldt-Hansen, C., Naade over Naade, Indbundet	1.50
Asschenfeldt-Hansen, C., Den sunde Lære. I Omslag	1.00
Asschenfeldt-Hansen, C., Hvad staar der skrevet? ¾ Morocco	2.50
Asschenfeldt-Hansen, C., Tag Jesus med. I Omslag	.20
Asschenfeldt-Hansen, C., Ved Gry og ved Kvæld. ¾ Morocco	2.50
Asschenfeldt-Hansen, C., Stille for Herrens Ansigt	.20
Asschenfeldt-Hansen, C., Vor Bibel og dens Herlighed. Indbundet	1.00

Købmand Lyngdal og Sønner

Det er Nummer 7 af Forfatterens Romaner. Hans Bøger er nu trykt paa Dansk i over 90,000 Eksp. Lyngdal er en sejt Vesttjyde som med Energi oparbejder en stor Forretning i København i forrige Aarhundrede. De to Sønner er vidt forskellige. Den ene bliver ogsaa Købmand, men mangler Faderens Soliditet og Energi. Den anden Søn bliver Præst og Hedningemissionær. Handlingen giver saaledes Stof til Konflikter og Brydninger, som Forfatteren med øvet Haand og betydelig Fremstillingssevne udreder for Læserne. 264 Sider. Pris netto \$1.50, indb. \$2.25.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
BLAIR — — — NEBRASKA

Luthersk

Blad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKÆLIGHED.“

PACIFIC LUTHERAN
THEOLOGICAL LIBRARY

NEW YORK N. Y.
89 E 35th St
Nat'l Luth. Council
Reference Library

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 31. JULI, 1940

NR. 31

Rejseindtryk

Pastor A. Th. Dorf har i Sommer været en Rundtur fra sit Hjem i New York til Vestkysten. I sit Menighedsblad „Kirkeklokken“ skriver han paa sin rammende Maade under ovenstaaende Titel følgende Artikel, som vi tillader os at gengive efter „Dannevirke“, sidste Uge. Der er Observationer og Tanker i krystaleret Klarhed som har mere end lokal Interesse.

—Red.

Det er ejendommeligt nok, at de Kirkebygninger som Dansk-Amerikanere i de sidste ti Aar har bygget, alle sammen er i Stil med danske Landsbykirker. Det saa' jeg Vidnesbyrd om ogsaa i Californien.

Det vidner om, at man er sig bevidst en Sammenhæng med den danske Kirke.

De første danske Kirker var ganske beskedne uden nogen Stil — man havde ikke Raad til andet og dog var der enkelte, der var meget smukke.

Den gamle Kirke i Nysted var f. Eks. en Kirke, der passede i Landskabet.

Saa kom der en Tid, da man efterlignede amerikansk Stil, som ingen Stil var, men de var ganske praktiske.

Og nu i de senere Aar har man slaaet ind paa at bygge Kirker, der ligner danske Kirker og som er meget smukke.

Det er glædeligt. Jeg vilde ønske, at man vilde holde fast paa dansk Kirkeskik i sin Helhed; den er smuk og et Resultat af Aarhundreders Erfaringer. Den passer aabenbart til dansk Folkesind.

Den er ikke formløs — det skal en Menigheds Gudstjeneste ikke være.

Alt i Gudstjenesten prædiker til os, ogsaa selve Kirkerummet og dets Indretning, Gudstjenestens hele Ordning — Præstedragten med. Vor Gudstjeneste er ikke og skal ikke være et almindeligt kristeligt Møde — det kan have Lov til at være formløst, men ikke Søndags Tjenesten.

Jeg er bange for, at vore unge Præster ikke har faaet lært, hvorfor vor Gudstjeneste er indrettet, som den er. Hvis de vidste det, saa vilde de ikke sjeske med Gudstjenesten, og det gør de desværre ofte.

Skal vi værne om det Danske iblandt Dansk-Amerikanere, saa skal vi holde paa dansk Sæd og Skik i vor Gudstjeneste — ellers kan vi lige saa godt opgive, hvad vi har.

* * *

De forenede Stater dækker et mægtigt Areal.

Nu tager det kun Dage, hvor det for 100 Aar siden tog Maaneder, at rejse fra Hav til Hav; men alligevel giver Landet et storslaaet Indtryk, som det veksler med frugtbare Strækninger og øde Ørkener.

Man kan ikke undgaa at faa det Indtryk, at der er Plads nok.

Hvad Amerika har Brug for er 100 Millioner flere Mennesker.

Vor Industri er indrettet paa det, og der er Plads nok paa Landet til dem.

Ulykken er, at Byerne har draget Arbejdskraften fra Landet og at Landbruget mere og mere industrialiseres.

Jeg formoder, at vi vil blive Vidne til i det næste halvt Hundrede Aar, at Mennesker igen gaar ud paa Landet og lever af Jorden.

De er kommet for langt bort fra et Menneskes naturlige Maade at leve paa.

Jeg spørger ofte mig selv, hvordan det i Grunden gaar til, at Mennesker lader sig lede af hvad som helst Vind der blæser — selv om det saa er en Brandstorm, der kun ødelægger.

Hvor kan det være, at Ungdommen tilsyneladende med Begejstring følger Verdens Herskere ud i Ødelæggelse og Elendighed.

Det maa jo være, fordi det daglige Liv har tabt sin Værdi for Mennesker; Livet er blevet fattigt og kedsommeligt, og Mennesker er blevet narret til at tro, at Livets Herlighed bestaar i det hidsende.

Det ser de jo i de levende Billeder.

Men det er det forlorne Liv.

Arbejdsglæden er taget fra Mennesker, man arbejder for at tjene Penge, ikke for at faa nogen Glæde af sit Arbejde.

Det er rent galt. Vi maa tilbage til en Ordning, hvor Mennesker kan faa Lov til at leve nærmere til Naturen og faa den daglige Arbejdsglæde, som alene kan give Kræfter — den er det daglige Grovbrød, som man aldrig bliver træt af.

Elleve Søndag efter Trinitatis

Men en af Farisæerne bad (Jesus) om, at han vilde spise med ham; og han gik ind i Farisæerens Hus og satte sig til Bords. Og se, der var en Kvinde, som var en Synderinde i Byen; da hun fik at vide, at han sad til Bords i Farisæerens Hus, kom hun med en Alabastkrukke med Salve; og hun stillede sig bag ved ham, ved hans Fødder og græd og begyndte at væde hans Fødder med sine Taarer og aftørrede dem med sit Hovedhaar og kyssede hans Fødder og salvede dem med Salven. Men da Farisæeren, som havde indbudt ham, saa det, sagde han ved sig selv: Dersom denne var en Profet, vidste han, hvem og hvordan en Kvinde denne er, som rører ved ham, at hun er en Synderinde. Og Jesus tog til Orde og sagde til ham: Simon! jeg har noget at sige dig. Men han siger: Mester, sig frem! En Mand, som udlaaente Penge, havde to Skyldnere; den ene var fem Hundrede Denarer skyldig, men den anden halvtredsindstyve. Da de ikke havde noget at betale med, eftergav han dem det begge. Hvem af dem vil nu elske ham mest? Simon svarede og sagde: Jeg holder for, den, hvem han eftergav mest? Men han sagde til ham: Du dømte ret. Og han vendte sig imod Kvinden og sagde til Simon: Ser du denne Kvinde? Jeg kom ind i dit Hus; du gav mig ikke Vand til mine Fødder; men hun vædede mine Fødder med sine Taarer og aftørrede dem med sit Haar. Du gav mig intet Kys; men hun ophørte ikke med at kysse mine Fødder, fra jeg kom herind. Du salvede ikke mit Hoved med Olie; men hun salvede mine Fødder med Salve. Derfor siger jeg dig: Hendes mange Synder ere hende forladte, eftersom hun elskede meget; men den, hvem lidet forlades, elsker lidet. Men han sagde til hende: Dine Synder ere forladte! Og de, som sade til Bords med ham, begyndte at sige ved sig selv: Hvem er denne, som endog forlader Synder? Men han sagde til Kvinden: Din Tro har frelst dig, gaa bort med Fred!

EJENDOMSSKYLD

Af Bibelskolens Forstander,
Pastor Kai Jensen, København

Evangeliet om Synderinden, der salver Jesu Fødder i Farisæerens Hus, fortæller os noget om Ejendomsskyld. Landmanden ved bedst, hvad der ligger i det Ord. I Byerne spiller det ikke saa stor en Rolle for de fleste.

Og dog er Ejendomsskyld i dybeste Forstand et personligt Anliggende. „For ikke at sige dig, at du desuden ogsaa skylder mig dig selv,“ skriver Paulus til Filemon, og mener dermed, at han, Paulus, blev brugt til at vise Filemon Vejen til Frelsens Gud.

Det er det, Jesus vil lære Simon og hans selvretfærdige Fæller baade ved at fortælle den lille Historie om Manden, der laante Penge ud, og ved at pege paa den taknemmelige Kvinde, der kommer med sin Alabastkrukke. Hun havde lært Hemmeligheden om Ejendomsskyld. Det kan man se deraf, at „hun elskede meget“.

Her er det, Kristendommen sætter ind med sit Budskab til hvert eneste Menneske, saavel til de pæne, selvhjulpne Borgere, som til de dybest sunkne, — Budskabet om Frelse paa Grundlag af en radikal Omvurdering.

„Simon, jeg har noget at sige dig!“ Du skylder mig dig selv, ikke lidt overfladisk Religiositet, ikke nogle gode Gerninger, ikke en udvortes Godkendelse af de kristelige Sandheder, — men dig selv. Guds Vej til Mennesker var Selvhengivelsens Vej. Menneskets Vej til Gud er den samme — Selvhengivelse.

Derfor er det, at Kristendommen kommer paa tværs

af moderne Menneskers Tanker. De regner med det ydre, synlige og haandgribelige. Gud spørger efter det indre, Hjertet. Saa maa Modsætningerne tørne sammen. Vurder om! siger Jesus. Skyldig — ikke skyldig, det er Grundspørgsmaalet.

Kristendom er ikke noget, man forbedrer sig til eller udvikler sig til. Man finder kun ind i dens Skatkamre ved at give Kristus Ret, naar han siger: Du er mig dig selv skyldig! — Da synker man i Knæ, mens Verdens Herlighed blegner; og saa klamrer man sig til det Kors, som Verden sparker til. Saa hører man mellem alle Verdens Røster den eneste, der trøster, fordi den siger: Din Skyld er betalt; du er gældfri; du er fri; du skal nok komme hjem.

Det er den store Forskel mellem dem, der kender Gud, og dem, der er udenfor. Den, der kender Gud, har faaet noget at takke for, fordi man har i Guds Lys set Hemmeligheden om Ejendomsskyld. Og al ens Kamp gælder dette ene, at Verdens tusinde Ting og Fjendernes Spot og ens eget bedrageriske Hjerte dog aldrig skal fordunkle det forunderlige: Jesus har ordnet mit Skyldbrev. Bestandig maa man gemme sit Ansigt i sine Hænder og sige:

Jesus, det er mer end meget,
at jeg dig til Gave fik.
Tag mit Hjerte som dit eget,
sæt det ret i Stil og Skik.

Nu du, — kender du Hemmeligheden om Ejendoms-skyld? Gid du maa faa vurderet om, inden det bliver for silde.

FRELSEN I KRISTUS

Jeg er nu saa vel tilmode,
Thi min Frelser har mig kær —
Han den bedste af de Gode —
Jeg en stakkels Synder her.
Og ved Jesu Kristi Naade
Nu min Sjæl kan fryde sig,
Jesus holder Livets Traade
Og han vil ej slippe mig.

Guds Enbaarne, Verdens Skaber: —
Jeg vil prise her dit Værk,
Om min Stemme end sig taber
Og er svag som din er stærk;
Jeg dog ved du vil den høre,
Frydes ved min Takkesang.
Du vil aabne Himlens Døre
For min trætte Sjæl en Gang.

Naar mit Timeglas udrinder
Da min Sjæl Forløsning faar,
Naar ej mere noget binder
Mig til Støvets trange Kaar.
Naar min Frelser paa mig kalder
Med den gode Hyrdes Røst,
Da mit trætte Legem falder
Og jeg faar en evig Trøst.

Jens Johnson,
1674 Morton St., Los Angeles, Calif.

KLOKKERNE

Det gik ikke hurtigt og det gik ikke let for Bjørnson at slippe bort fra Fædrenes Kirke, skriver F. Rønning. „Salmen følger fra aabne Døre“, den fulgte ogsaa ham og den bandt. Det syntes, som kom der den Stund, da Kirkedøren lukkedes til, og Salmen døde bort. Men blev Døren nogensinde helt lukket i? Naar Bjørnson i senere Aar mødte gamle Venner, han havde siddet i Kirkestol med, kunde han lytte, som hørte han Salmen stige igen. Da han en Aftenstund sad i en dansk Højskole og hørte Kirkeklokken ringe Solen ned, sagde han stille hen for sig: „Aa, de Kirkeklokker, de Kirkeklokker.“

Nej, det gaar ikke let for et Menneske at slippe bort fra Fædrenes Kirke. „Salmen følger fra aabne Døre“, og den bliver ved med at tone i Sindet. Og i Livets Høj-tider, i de store Alvorsstunder, er det Salmens Ord, vi lytter til og henter Næring af. Da duer alle de lette Toner ikke; da hjælper alle de lyse Sange ikke; da er det de dybe Toner i de gamle Salmer, som Hjertet hænger ved.

„Aa, de Kirkeklokker, de Kirkeklokker —“ — de har tonet sammen med de gamle Salmer, de har fulgt os fra Barnets Julehøjtid og gennem Livets Højtid, og engang skal de lyde over vort Støv. De kalder det bedste frem i os, de faar os til at se tilbage ad Vejen, vi vandrede, og de hjælper os til at holde fast ved det, der gav de gamle Slægter Tro paa Livet og Haab i Døden.

JORD, LÆR OS!

Af Chr. Richardt

Jord, i hvis Favn der hades og der myrdes
Slægt efter Slægt;
Blodige Jord, med din Syndebyrdes voksende Vægt,
Hvor kan saa let din Himmelvej du følge
Rundt om den Sol, der skuer dine Saar,
Og saa lysegrønt bølge
Vaar efter Vaar?

Jo, thi den samme, som har bundet Jorden
Lovenes Baand,
Som gav sit Folk i Ørkenfjeldets Torden
Loven i Haand,
Har la'r sin Sol hvert fattig Straa forgylde,
Han er den Gud, som hører Støvet Bøn,
Som i Tidens Fylde
Gav os sin Søn.

Derfor, om al vor Lykke skulde falme,
Brat staa for Fald,
Altid fra Jord en evig Takkesalme
Løfte sig skal;
Derfor, hvor mægtigt Mørkets Aander virke,
Aldrig vor Bøn skal synke til et Suk,
Aldrig Herrens Kirke
Rokkes et Fnug.

Lær os da, Jord, paa Aandens Ørnevinge
Trofast som du

Os om vort høje Himmellys at svinge
Trøstigt i Hu,
Hente fra ham alt Lys, som vi begære,
Hente fra ham Livsvarmen i vort Bryst,
Grønnes Gud til Ære,
Gyldnes til Høst.

Optaget efter Opfordring fra
Mrs. Anton, Vammen, Ringsted, Ia.

EVANGELIET — TRO OG LIV
Af Past. A. M. Andersen, D.D.

Det er Kristendommens ethiske Side, jeg særlig tænker paa at skrive lidt om denne Gang.

Kort før sin Himmelfart sagde Jesus til sine Apostle: „Gaar ud i al Verden og prædiker Evangeliet for al Skabningen! Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst; men den, som ikke tror, skal blive fordømt (Mk. 16:15, 16.) I disse Ord taler Jesus direkte om **Frelse** ved **Tro** og **Daab**, men med **Prædiken af Evangeliet** som Forudsætning. Og hvad er Evangeliet uden det glade Budskab om Jesu Liv, Lære og Gerning?

Mt. 5:16 finder vi følgende Ord af Jesus til sine Disciple: „Lader saaledes eders Lys skinne for Menneskene, at de maa se eders gode Gerninger og ære eders Fader, som er i Himlene.“

Jesus talte altsaa tillige til dem, der have valgt at slaa Følge med ham, ikke blot om Frelse ved Tro og Daab, men om at lade det Lys, han havde tændt i dem, skinne for Menneskene, som de kom i Berøring med, saa disse maatte se deres gode Gerninger og ære deres Fader, som er i Himlene. Altsaa ikke blot Prædiken og Tale, men Gerninger, gode Gerninger, til Ære for deres Fader i Himlene. De skulde tale til Datidens Mennesker om et Rige, der var bedre end alle Riger i Verden, og saa skulde de leve og vandre saaledes, at Mennesker, som de kom i Berøring med, kunde se, at de selv hørte til et godt Rige. Jesus søgte altid at ære sin Fader, og det var ham om at gøre, at de, der sluttede sig til ham, maatte gøre det samme.

Jesus kom til Verden for at frelse Syndere, selv de dybest faldne og elendigste, men ogsaa for at stifte et nyt Rige. Derfor talte hans Forløber allerede om, at „Himmeriges Rige var kommet nær.“ Og han paalagde sine Disciple, da han sendte dem ud paa „indre Mission“, at forkynde det samme. (Mt. 18.)

Dette Rige begyndte han, da der var givet ham „al Magt i Himmelen og paa Jorden“, og han sendte sine Disciple ud paa deres Verdensmission. Og det er hos os. Og vor Tid med de krigsførende Riger trænger saa saare til at se dette Riges **gode Gerninger**. Tænk over det, alle I som bekender, at I tilhører dette Rige!

Under vor Tids kaotiske Tilstand er jeg kommen til at tænke paa et Ord af Jesus, Mt. 25:34: „Da skal Kongen sige til dem paa sin højre Side: „Kommer hid, I min Faders velsignede! arver det Rige, som har været eder beredt fra Verdens Grundlæggelse.“

Der har altsaa fra Verdens Grundlæggelse været beredt et Rige for nogle, som kaldes „Faderens Velsignede“. Hvem er det? Jo, det hedder videre: „Thi jeg var hungrig, og I gav mig at spise; jeg var tørstig, og I gav mig at drikke; jeg var fremmed, og I toge mig hjem til eder; jeg var nøgen, og I klædte mig; jeg var syg, og I

besøgte mig; jeg var i Fængsel og I kom til mig.“ Læs selv videre.

Det var „gode Gerninger,“ disse ligefremme, tilsyneladende simple Gerninger. Men slige Gerninger følges af Tro, og de er livsnærende.

Altsaa — Gud har fra Verdens Begyndelse grundlagt et evigt saligt Rige for sine velsignede.

Til dem paa Kongens venstre Side siges derimod: „Gaar bort fra mig! I forbandede! til den evige Ild, som var beredt Djævelen og hans Engle.“ Hvorfor? Jo, der nævnes ikke Utugt, Svir og Banden og slige grove Ugerninger; men Mangel paa Gerninger, som de paa Kongens højre Side prises for. Mærk det!

Den, som ikke tror, skal fordømmes, men ogsaa Tro uden Liv og Gerninger faar Del med Djævelen og hans Engle.

Det var det, som gjorde det nødvendigt, at Guds Søn maatte sendes til Verden, som en Menneskesøn (født af en Kvinde, født under Loven (Gal. 4:4), saa han som Synders Stedfortræder kunde leve, som Mennesket var skabt til at leve. Og som den fuldkomne Menneskesøn er det, Syndere maa tro paa ham til Frelse. Guds Grundvold maatte ikke forandres. Kun en Menneskesøn, der levede til Faderens Velbehag og betalte Syndens Sold med sin Død, kunde frelse Mennesker, selv Forbrydere. De frelste har gennem alle Tider vist det i deres Liv.

Endnu dette: Som bekendt sagde Jesus til sine Disciple: „Derpaa skal alle kende, at I er mine Disciple, at I have indbyrdes Kærlighed.“ Og det viste sig: „Se, hvor de elske hverandre.“

* * * *

Hvad skal vi saa sige, om den Tilstand, om den Selvished, det Had, Nationerne i Dag viser, særlig i Europa? Jeg kan ikke lade være at tænke derpaa og grunde derover. Det eneste, jeg kan bede om, er, at Gud vil styre saaledes, at Udfaldet maa blive saaledes, at det maa blive til Gavn for hans Rige, og at de smaa Nationer maa atter faa Frihed og Selvstyre.

Her i U.S.A. har vi det jo godt i saa Henseende. Religionsfrihed har jo ført til de mange „Denominationer.“ Det har dog sin gode Side. Vi Lutheranere er højtagtede. Vi har Lejlighed til at vise andre, hvad vi er. Ligesaa har andre. Det giver Lejlighed til gensidig Agtelse og delvis gensidig Kærlighed. Kristendommen viser sig i høj Grad fra den etiske Side. Blot den ikke bliver eensidig!

ANTISEMITISK RACELÆRE OG ANTIKRISTENDOM

Af Sognepræst Halfdan Høgsbro, Sønderborg

I den sidste Tid er kristne Mennesker Gang paa Gang blevet angrebet, fordi de udtalte sig for Jøderne og mod Jødeforfølgelserne.

Derfor er det bedst at tale saa klart, at ingen kan tage fejl af det. Racelærens Antisemitisme er Antikristendom. Kristus og alle Apostlene og alle Profeterne var af jødisk Blod. Den, der vender sig mod det jødiske Blod, vender sig mod dem. Betragter man det ariske Blod som Bæreren af alt det opbyggende, skabende og gode, men det jødiske Blod som Bæreren af det onde og opløsende, gør man derved de ariske Førere til Bærere og Bringere af alt godt, og Kristus og Apostlene til Bærere og Bringere af alt ondt.

Men den kristne Forskel er ikke Forskellen mellem arisk og jødisk Blod, men mellem Tro og Vantro, Synd og Lydighed.

Det har vi næst efter Skriften lært af Luther. Han kunde ikke lide Jøderne, fordi de drev Aager og var vantro overfor Kristus, men omvendte de sig, lovede han dem sin kristne Kærlighed. Det faldt ham ikke ind at sætte deres Aager og Vantro i Forbindelse med deres Blod, men med deres Synd; paa samme Maade satte han jo heller ikke sit eget Folks Uret og Vantro i Forbindelse med deres Blod, men med deres Synd; og paa den anden Side satte han heller ikke det virkelig gode, vi gjorde, i Forbindelse med vort Blod, men med Troen og Helligaanden. Luther havde intet med antisemitisk Racelære at gøre, og han vilde have fordømt Racestolthed ligesaa voldsomt, som han fordømte Gerningsstoltheden. Naar Ludendorff-Tilhængere og racebevidste Mennesker citerer Luther, er det som naar Djævelen citerer Biblen; og det hænder jo.

Det er ikke Jøderne, der er Spørgsmaalet; det er Synden, der er Spørgsmaalet; og den, der m.H.t. Synden gør sig bedre end Jøderne, er ikke anderledes end Jøden, der gjorde sig bedre end Tolderen. Det bliver derfor heller ikke bedre for et Folk, fordi det jager Jøderne ud; det bliver først bedre, naar det jager Synden ud.

Vi gaar ikke i Brechen for Jøderne, fordi de er særligt værdifulde Mennesker, men fordi de er Mennesker, og fordi Gud har befalet os at handle menneskeligt med Mennesker.

Det er kortsynet at tro, at man bliver færdig med sin Modstander ved at slaa ham ned; det troede Kain, det troede Lady Macbeth, det troede Raskolnikoff; men de tog alle fejl; for de regnede ikke med ham, der hører Blodet raabe til Himlen.

Og det gør ikke det fjerneste Indtryk paa os, naar vi bliver spurgt, om vi protesterede, da det og det og det skete. Det er kun slette Ting, der behøver et saadant Forsvar, og der er til Gengæld ikke den Gemenhed i hele Verden, der ikke lader sig forsvare med det. Og Gud bevare os dog fra at ville sidde i Verdensdommersædet og fortælle Verden hver Gang, der skete noget galt. Verdensdommeren skal nok til sin Tid sige sit Ord. Det skal vi ikke foregribe. Vi maa nøjes med at advare hinanden. Hvis vi taler om Jødeforfølgelserne og beder for Jøderne, forlanger vi ikke at blive hørt for vor Upartiskheds Skyld, men for Kendsgjerningernes Skyld. Og det behøver vel forøvrigt ikke nærmere Forklaring, om vi er mere optaget af det, som vi ser med vore egne Øjne, at Mennesker blodige og forslaaede bliver smidt ind over vor Grænse, end af det som først Telegrafene skal fortælle os fra den anden Ende af Verden.

Vi lader os heller ikke skræmme af, naar vi beskyldes for at drive Politik under Præstekjolen. Naar Politik bliver Religion, maa Religion blive Politik og tage politisk Stilling.

Og lad os endelig føje til, at vor Sorg og Harme over Jødeforfølgelserne intet har at gøre med Harme mod det tyske Folk. Antisemitismen er ikke det tyske Folk, som Kommunismen ikke er det russiske. Men vi vender os mod den Aand og den Lære, der bærer saadanne Frugter. Vi gør det fremfor alt, for at den ikke skal trænge ind i vort eget Folk. Og vi er taknemmelige for alle de tyske, vi møder, som vi kan tale med om disse Ting, som forstaar os og vi dem, og som modigt bevarer Troen og Kærligheden midt i Forfølgelserne.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (i. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Elleve Søndag efter Trinitatis, 4. August

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1. Kor. 15:1-10; Lukas 18:9-14.

Ny Tekstr. — Rom. 10:4-17; Lukas 7:36-50.

„HENDES MANGE SYNDER ERE HENDE FORLADTE“

I det Ny Ev. er det en Kvinde, der ser sig selv som en stor Synder, i Gl. Ev. er det en Mand, — Tolderen i Templet. Hvad deres Skyld nu egentlig bestod i, siges ikke. Men i den lovrette Farisæer-Klasses Socialregister stod de opført som lave Menesker, hvilke ordentlige Folk ikke kunde befatte sig med uden offentlig Skam, — det vil da sige, ved Dagslys! Hyklere er modsat Forbrydere — mest ærlige i Mørke; da kommer deres sande Natur frem. Men naar de to Slags stilles overfor Jesus, saa viser det sig oftest, at „de forhærdede“ er de pæne, ikke de grove Syndere. Jesus havde nemlig et bedre Syn paa Synd end de Lovlærde, og han havde en forunderlig Evne til at se ind i Hjertet og sige det saa slaaende, dog kærligt sandt. Ingen som han hadede al Synd, men mest af alt den Synd, at man dækkede sin Syndighed under fromme Fraser og Øvelser. For alle Syndere maatte han jo dø Forsoningsdøden, men for disse døde han forgæves. Rigtigt siger Pastor Bliddal: „Synd er en given Størrelse, som vi ikke har nogen Mulighed for at forandre noget ved Bestemmelsen af. Det er Gud, der bestemmer, hvad der skal regnes for Synd, og ham alene. Synd er et kristeligt Begreb og derfor ikke noget, vi kan tænke eller digte os til en Forstaaelse af. Det er noget vi maa lade os sige. Alle Religioner i Verden har noget, de kalder Synd; men Kristendommen alene magter at sige, hvad det er, der er Synd. Syndens inderste Væsen er Egoisme, Jegsyge, at jeg gør mig selv til Herre, — og bestaar i, at gaa bort fra Gud.“

Derfor er sand Syndserkendelse og Anger netop at komme tilbage til Gud og der, hvor Gud netop vil møde os og kan tilgive os, nemlig hos Jesus Kristus. I vor Tekst, Lukas 7, er det betegnende, at Jesus kom til Simons Hus, men Synderinden kom til Jesus. Hun fik Fred. Hvad fik Simon?

Fra vor Kirkemark

Kredsmøder:

Atlantic Kreds, 29. Aug. — 2 Sept. i Laurens, N. Y.

Illinois Kreds, 8. — 11. Aug. i Edmore, Mich.

Wisconsin Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. Hartland, Wis.

Minnesota Kreds, 26. — 29. Sept. i Nelson, Minn.

Iowa Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. i Audubon, Ia.

Nebraska Kreds, 22. — 25. Aug. i Brush, Colo.

Pacific Kreds, 9 — 13. Okt. i Portland, Ore.

West Canada og Nord Dakota Kredse har afholdt deres Møder i Aar.

Illinois Kredsmøde Anmeldelse

Illinois Kreds i Den Forenede Danske Evangeliske Lutherske Kirke i Amerika vil afholde sit aarlige Kredsmøde i Edmore, Michigan i Dagene fra den 8 til den 11 August, 1940.

Aabningsgudstjenesten vil blive afholdt Torsdag Aften Kl. 8:00 den 8 August.

Forretningsmødet vil begynde Kl. 9:30 Fredag Morgen den 9 August.

Alle Kredsens Præster er anmodet om at være til Stede og Menighederne bedes sende Delgater, da der er mange vigtige Spørgsmaal paa Dagsordenen, som vil komme frem for Diskussion og Bestemmelse.

Pastor Christian Justesen, Formand.

Pastor Otto Nielsen, Sekretær.

Edmore, Michigan.

Vor Frelser's Lutherske Menighed i Edmore, Michigan, indbyder hermed venligst alle Medlemmer og Venner af Illinois Kreds til at overvære Kredsmødet, som vil blive afholdt i Edmore i Dagene fra den 8 til den 11 August. Indkvartering og Frokost vil blive givet gratis, Middags- og Aftensmad vil blive serveret til rimelige Priser. Man bedes sende sin Indmeldelse til Mr. Chas. O. Hansen, Mc-Brides, Michigan, ikke senere end den 5 August.

Hans C. Hansen, Formand.

D. D. Thogerson, Præst.

Undskyld! Denne Bekendtgørelse skulde have været i sidste Nummer men maa have undgaet vor Opmærksomhed. Der var dog en Omtale af Mødet i denne Spalte, saa forhaabentlig er ingen Skade sket. (Vi tillægger Varmen Skylden.)

Ungdomsforbundets „Inadomi Fund“ for indeværende Aar er udlignet som følger, meddeler Sekretæren Pastor S. S. Kaldahl:

East Canada Luther League.....	\$ 35.00
Atlantic Dist. Luther League	49.00
Illinois Dist. Luther League	61.00
Wisconsin Dist. Luther League	175.00
Minnesota District Luther League	122.00
Iowa Dist. Luther League	236.00
North Dakota Dist. Luther League	70.00
Nebraska Dist. Luther League	136.00
Pacific Dist. Luther League	92.00
West Canada Luther League	43.00

Forbundets Hovedkasserer er Student Ingward Bro, hvis Hjem er ved Kimballton, Iowa.

Pastor H. Inadomi, D.D. vil besøge Menigheder og Ungdomsforeningerne i Iowa Kreds, ifølge Planen, fra d. 13. Aug. til d. 13. Sept. med Start i West Branch og Afslutning i Viborg, S. D. Fra d. 22. Sept. til 17. Okt. er hans

Tid henlagt til Nebraska Kreds, dog med de vestligste Mgh.r for Datoerne 15—22 Nov., som altsaa vil afslutte vor japanske Medarbejders Amerikabesøg denne Gang.

I Laurel, Neb. forsøger Byens Kirker i Sommer at samle Folk til Friluftsmøder i Byens Park Søndag Aften. Redaktøren af Byens Avis leder Sangen og det lokale Orkester spiller dertil, medens de forskellige Præster skiftes til at prædike. Man kan samle henved 500 Mennesker, mange af hvilke ellers sjældent, mest ved Begravelser, sætter deres Fod indenfor Kirkedøren. Forretningsfolket stiller deres Højtaler til Tjeneste tillige, saa alle kan høre. Der er god Orden og Lydhørhed. (Det samme forsøger vi ogsaa med Held i Kennard, og vist mange andre Steder.) I Blair samler man flere Tusinde om hvad man kalder „Community Singing“ i den nye og meget smukke Svømmepark.

Ovenstaaende er muligvis et Tidens Tegn paa, at de kristne Kræfter begynder at søge Samfund med hverandre og et fælles Maal, at bringe deres Landsmænd og Omgangskreds i Berøring med Guds Riges Aand og Budskab. Alt for meget og længe har man siddet hver i sin Kirkekrog og skudt dogmekritiske Pile efter andre Kirkegrupper, tidt desværre dyppet i Usandfærdighedens Gift, eller var det maaske Misundelsens Galde? Som oftest vil man finde ved nærmere fortrolig Samtale og særligt Samarbejde, at langt de fleste bibelforkyndende Kirkeledere har samme Sind og samme Maal som vi har, om vi da er sande Kristne, nemlig Guds Riges Fremgang og Folkets Omvendelse til alvorlig Tro paa Jesus som Kristus. Det er væsentlig troende Mennesker der saaledes finder hverandre og faar Mod til at samarbejde trods ydre Skranker. Og her har den Lutherske Kirke en gylden Anledning til at virke vægtigt, om den ellers har det Salt i sig, som vi saa tidt pukker paa over for andre Kirkelejligheder. Lad det komme i Maden mens den koger! Thi det gælder i den amerikanske Folkesjæl for Tiden; man savner et centralt Holdepunkt, aandeligt talt, og man længes efter Sammenhold og Fortrolighed som Nation. Stoffet i Smeltediglen stivnes til et Hele; maa dets Støbning blive afgjort kristeligt!

Pastor A. Th. Schultz fratræder Kaldet i Winnipeg og forflyttes til Olds-Ponka Kaldet i Alberta, hen i næste Maaned, ifølge Meddelelser i dansk-canadiske Blade, som gengives her i dette Nummer under Canada Nyt. Pastor Damskov skal saa betjene Ansgar Kirken, Winnipeg, som Anneks til Ostenfeld, to Gange maanedlig, hvilket vist er en midlertidig Orden, begrundet paa Mangel af D.K.U.s Støtte fra Danmark. (Dog var det vist Ostenfeldkaldet, og ikke Winnipeg, der fik ca. \$500 fra den Kant; hvorimod sidstnævnte Sted modtog \$1090 fra vor egen Hjemmemissionskasse for sidste Aars Vedkommende.

Prof. Geo. H. Hartwig, som i flere Aar har været Lærer ved Dana College har modtaget Kald til en Stilling ved Western Theologisk Seminar og Midland College i Fremont, Neb. og er flyttet dertil. Mrs. Hartwig havde den Sorg fornylig, at hendes Fader Mr. Dahl, var død i Minot, N.D. Familien var bosat tidligere i Norma Egnen.

Mrs. Ester Frandsen, Enke efter John Frandsen, Sidney, Mont., er nu atter Medarbejder ved Eben-Ezer Anstalten i Brush, Colo. Hun virkede her en Tid før sit Ægteskab med Mr. Frandsen for et Par Aar siden; det var der de blev kendt med hinanden. En Datterdatter af

hendes Mand fulgte med hende derud og er ogsaa ansat i Tjenesten. Som man husker, er Søster Sine Mr. Frandsens Søster, saa Interessen for Virksomheden ligger i Familien.

Mrs. Niels Svendsen, Pastor H. A. Svendsens Moder, kunde fejre sin 85aarige Fødselsdag d. 11. Juli her i Blair, hvormed en Flok Venner hjalp hende. Hun har hjemme hos Datteren, Mrs. P. C. Sorensen.

Næste Søndag aabner vor Bibellejr ved Vest Okoboji med en Aftengudstjeneste Kl. 8, hvor Pastor Jas. Petersen vil tale over Emnet „Tidens Fylde.“ I den første Undervisningstime gennem Ugen vil han lede et Bibelstudie over Timotheusbrevene, medens Pastor Erhardt Nielsen vil benytte Jakobsbrevet i den anden Time hver Formiddag.

Et meget smukt Nummer af Dana College Bulletin for Juli tilsendes frit alle der maatte interessere sig for vor Skole, eller ønsker at interessere andre i den. Det er rigt illustreret med Billeder baade af Facultetet og Anlægget. Skriv straks til Skolens Kontor: Dana College, Blair, Neb.

Canada

WINNIPEG

Krigen har ogsaa grebet forstyrrende ind i den danske Kirkes Forhold. De Tilskud, den Organisation i Danmark, der kalder sig Dansk Kirke i Udlandet, tidligere ydede, er nu faldet bort, og det har derfor været nødvendigt at foretage flere Forandringer i Besættelsen af Præsteembeder.

For Winnipegs Vedkommende har dette bevirket, at Ansgar Kirken mister Pastor Schultz, der vil blive forflyttet til Alberta. Nærmere Bestemmelse herom vil blive truffet paa Vest-Canada Kredens Aarsmøde i Standard. Betjeningen af Ansgar Kirken vil blive overtaget af Pastor Damskov, der stadig forbliver i Ostenfeld men to Gange maanedlig vil holde Gudstjeneste i Winnipeg. Pastor Schultz agter at forlade Winnipeg omkring Midten af August. Den trufne Ordning er beklagelig, forsaavidt der nu vil blive færre Gudstjenester i Ansgar Kirken, men Kirkens Midler, der i Forvejen var smaa og nu bliver yderligere beskaarne, har gjort den nødvendig. Denne Hitler har efterhaanden ikke saa lidt paa sin Samvittighed. —K. S. i D. Herold.

TILLEY

Her i Tilley har vi det med Varme, Blæst og Tørke, saa det er en meget travl Forsommer i Aar.

Det er mærkeligt, at medens Jorden var saa fugtig i Foraaret, at vi selv hen i Maj daarligt kunde pløje Jorden paa Grund af Væde, tørrede den ud saa hurtigt, at Sæden i mange Tilfælde ikke har kunnet spire, og det har været nødvendigt at vande store Arealer.

Pastor Nommesen ankom hertil Onsdag den 19. Juni, hvilket var en Overraskelse, idet vi først ventede de nye Præstefolk omkring 1. Juli. Da kun faa vidste at Pastor Nommesen var ankommen og alle havde travlt med Vandingen, var Kirkebesøget lille, og Velkomstfesten kunde først finde Sted Søndag den 30.

VANCOUVER

Finans-Komiteen, som blev oprettet for at søge at fort-

sætte de danske Gudstjenester og Vedligeholdelsen af den danske Kirke her, havde Onsdag den 26. Juni indkaldt til Møde og Underholdning.

Kassereren, Konsul Jessen, aflagde Beretning bl. a. over hvad der alt var indkommet ved Bidrag, og selvom dette Beløb maa kaldes godt under de nuværende Forhold, er det alligevel ikke tilstrækkelig til baade at betale Præstens Løn og Kirkens faste Udgifter; foruden disse har Kirken jo forpligtet sig til hvert Aar at indløse et vist Antal Obligationer.

Da 99pCt. af disse Obligationer er paa danske Hænder, og adskillige af disse Obligationsejere har udtalt, at de ikke regner med nogensinde at faa dem indløst, vilde det nedsætte Kirkens Gæld betydeligt, saafremt disse Obligationer blev overrakt Kirken som Gave; selvom denne Transaktion ikke vilde lette den øjeblikkelige finansielle Situation.

OSTENFELD

Pastor Damskovs 45aarige Præstjubilæum den 9. Juni bragte mange Danske til Kolonien i Ostfeld. Der var omkring 25 Automobiles fyldte med Folk fra Winnipeg og Omegn, mange flere end den lille Kirke kunde rumme. En ornamenteret Adresse udført af Juul-Hansen og underskrevet af Danske i Ostfeld, Winnipeg og Omegn blev overrakt Pastoren, Præsident for Dansk Brodersamfund C. Christophersen skænkede Kirken en Døbefont, og Danske i Sperling overrakte en Pengegave. Pastor Schultz fra Winnipeg prædikede for den store Forsamling og efter Gudstjenesten blev der serveret Kaffe i Undersalen.

Vejret var ikke gunstigt, Vejene var opblødte af Regn, ellers var der sikkert kommet mange flere.

De forenede Kirkes Formand Pastor Carlsen var paa Besøg i Ostfeld den 27. Paa Grund af stærkt Regnvejrr var der ikke mange tilstede i Kirken, ikke desto mindre optoges en Kollekt til bedste for Samfundet paa over \$12. Pastor Carlsen meddelte efter Gudstjenesten, at Pastor Damskov paa Grund af de økonomiske Omstændigheder foreløbig skulde overtage Præstegerningen ogsaa i Winnipeg. Pastor Schultz vil blive forflyttet til Olds og Ponoka.

—D. H.

SWAN RIVER

Søndag d. 23. Juni blev den nye danske Kirke indviet af Samfundsformand N. C. Carlsen og Anledningen var en stor Højtid for baade Menigheden og Byen. De to Nabopræster, som førhen har virket her, Schultz og Damskov, samt deres Hustruer, var ogsaa tilstede, tilligemed den betjenende Pastor A. N. Skanderup.

„Kirken har kostet ca. \$1500, vi har jo selv skovet Træet og savet det, og det meste af Arbejdet er gjort gratis; skulde denne Kirke have været bygget uden Hjælp fra Beboerne, vilde den formodentlig have kostet \$3000. Der var jo mange der vilde have haft Byggearbejdet udsat i nogle Aar, indtil vi selv kunde have betalt i det mindste største Parten af det; for nogles Vedkommende syntes det ikke passende at bede andre fattige Mennesker om Hjælp, og maaske vil nogle udlægge det saaledes, at det var Folk, der var imod Kirken, men det tror jeg nu ikke var Tilfældet. Nu staar Kirken der saa godt som færdig med Taarn, og selv Klokkeren mangler ikke, og der er ingen Gæld paa den, og jeg tror, at alle Danske uden Undtagelse er baade stolte og glade for vor danske Kirke,“ siger A. C. i D. Herold.

Korrespondancer

FRA CEDAR FALLS, IOWA

Da det er smaat med Meddelelser fra Menighederne for Tiden er det vist bedst at sende lidt herfra før det bliver for varmt til baade at læse og skrive.

Vort Foraars-Missionsmøde begyndte den 2. Maj, som var Kristi Himmelfartsdag. Pastor V. R. Staby fra Kimballton var her og uddelte Livets Brød iblandt os. Torsdag Eftermiddag begyndte Møderne sammen med det danske Kvindemøde, og alle blev budt med til Lunch i Kirkens Undersal efter Mødet. I Talen nævntes, at Herren for til Himlen og en Sky tog ham bort fra Disciplenes Øjne, og dog lever han endnu i sin Menighed paa Jord, hvor den Helligaand har faaet Lov til at oplyse og vejlede Guds Folk til Troen paa Jesus Kristus.

Torsdag Aftens Tekst var 2. Kor. 7, 10 om Bedrøvelsen efter Gud, som virker Omvendelse til Salighed, der ikke fortrydes. Fredag Aftens Tekst var Es. 5:1-5, om Vingaarden, hvor Tanken særlig var bunden ved Ordene: Hvad kunde Herren gøre mere for sin Vingaard, denne syndige Jord, end at sende sin Eenbaarne Søn for at frelse os fra Synd, Død, Djævel og Helvede?

Lørdag Eftermiddag taltes over Phil. 4:4: „Glæder eder i Herren altid.“ Taleren mindede om, at Glæden i Herren ikke er som et Stykke Papir, hvori Vinden tager fat og river det i tusinde Stykker, men at „Glædelig er hver en Dag, som leves til Guds Velbehag, om end vi maatte græde.“

Nogle af vore Kvinder glædede os med en Sang. Alle Eftermiddagsmøder var paa Dansk. Ved Slutningsmødet blev vi særlig mindet om, at ved Guds Naade blev vi Guds Børn og Guds Naade alene kan bære os igennem Livet, og, at selv gennem Trængsler og Forfølgelser spredes Guds Riges Evangelium over Jorden. Møderne var nogenlunde vel besøgt og vi mindes dem med Glæde og Tak til Gud og til Pastor Staby for Vidnesbyrdet og Samværet.

Pinsedag, som ogsaa var Moders Dag, havde vi et vellykket Program i Kirken, arrangeret af Søndagsskolen. Da vor Præst, Pastor M. G. Christensen, var i Elkhorn til Missionsmøde den 2. Juni, prædikede Pastor Arthur Holm af St. Johns Luth. Kirke i C. F. og vi glædede os ved Vidnesbyrdet.

Fredag Morgen den 24. Maj hensov Mrs. Lars Larsen efter længere Tids Sygdom, 81 Aar gammel. Hun var født paa Langeland i Danmark d. 23. Maj 1859, og kom her til Landet i 1872; hendes Mand, Lars Larsen, døde for 4 Aar siden; de efterlader sig to Døtre, Mrs. L. H. Olsen, og Miss Margaret Larsen, samt en Datterdatter og en Broder. Ved Begravelsen sang Menigheden: „Whiter than snow“ og „I'm a stranger, I am a pilgrim,“ og Mr. John Petersen sang „In the garden.“ Pastor Christensen talte over Ordene i Josva 10:15: „Frygter ikke, værder frimodige og stærke.“ Det var hendes Lyst at leve sammen med sine Kære, men hun var ogsaa glad ved at rejse herfra og hjem til Guds Paradis. (Hun var et tro Medlem af Menigheden. Velsignet være hendes Minde.) Hun var en af de 6 Par, som for faa Aar siden fejrede Guldbryllup her i Menigheden og hvoraf nu kun Mr. Christian Wolff og Mrs. Peter Juhl er tilbage; sidstnævnte er meget svagelig.

Ved L. B. Mødet i Juni havde vi den Glæde at Pastor Alvin Petersen var iblandt os; han talte over Ordene: „I ere Jordens Salt“ og „Alle, som leve gudelig i Kristus Jesus, skal forfølges.“ Mr. Gunther Myer gav nogle Musiknumre paa Piano. Mødet var vel besøgt.

Søndag den 16. Juni holdt Pastor M. G. Dixen et meget interessant Missionsforedrag for os; vi havde ogsaa haabet at høre Miss Dagmar Møller, men deri blev vi skuffet. Under den danske Kirkes Aarsmøde i C. F. havde vi ogsaa den Glæde, at Pastor Holger Strandkov fra Tyler, Minn. prædikede i vor Kirke (Søndag, d. 23. Juni) og Pastor M. Jørgensen fra Brush, Colo., aflagde en Hilsen og et kortfattet Vidnesbyrd. Tak for Besøg og Vidnesbyrd!

Søndag d. 30. Juni havde Lutheran Brotherhood arrangeret en Udflugt og Fest i Guds skønne Natur under Eg, Baswood og Hickorytræers Skygge. Vejret var saa smukt som det kunde ønskes, og en stor Flok af gamle og unge var samlet. Menighedens Sangkor var der samt et lille Orgel, saa vi savnede hverken Sang eller Musik. Pastor Christensen prædikede over Dagens Tekst og vi samledes til Fællesspisning ved veldækkede Borde. Derefter var der Fest for Børnene, som havde frekventeret vor Religionsskole, og for Spejderne med Leg, Icecream, m.m., saa i det hele kan Dagen vist kaldes „a perfect day.“

Ved L. B. Mødet i Juli talte Pastor Christensen til os over Ordet: „Min Idræt gælder Kongen.“ Han mindede om at det særlig gælder om godt Samarbejde paa alle Maader i Menigheden for at fremme Guds Riges Sag, og at alt hvad vi gør maa gøres som for Herren. To unge Piger spillede nogle Numre paa Harmonika, nogle Gaader blev oplæst for Løsning, baade bibelske og andre, derpaa den sædvanlige Lunch og Samtale; saa vi havde i det hele en fornøjelig Aften. Møderne afholdes paa Landet gennem Sommeren.

Men nu et Stop for denne Gang, ellers Ramsen bli'er for lang. Hilsen til Redaktør og alle Venner og Læsere.
Iver Fogdall, Korr.

FRA NORTHFIELD, MINN

Det er længe siden vi har ladet høre fra os, skønt mangt og meget har passeret siden sidst. Omkring Paasketid havde vi voksen Konfirmation, hvor to unge Mænd blev konfirmeret og sluttede sig til Menigheden. Vi byder dem hjertelig velkommen. Den 24. Maj, som var Pastor Magnussens Fødselsdag, overraskede Menigheden ham. Pastor og Mrs. Henry Hansen fra Del Rey, Calif. var her paa Besøg i deres respektive Hjem. Vi fik Pastor Magnussen til at indbyde til en Fæstlighed for dem i Kirken. Men da Programmet skulde begynde, blev det oplyst at Anledningen var Pastor Magnussens Fødselsdag. Først havde vi et Program oppe i Kirken og senere blev der serveret Kaffe og Kage i Kirkens Undersal, hvor, blandt andet, flere havde Ordet. Vor Formand Mr. C. W. Olsen, overrakte paa Menighedens Vegne Pastor Magnussen et privat Alterbægersæt, noget som han længe havde ønsket sig. Der blev ligeledes budt Pastor Henry Hansen og Hustru velkommen tilbage iblandt os. De er jo begge Børn af vor Menighed.

Pastor Irving Petersen, vor forrige Præst, aflagde et kort Besøg paa Vej til Aarsmødet, hvilket vi var meget glade for. Vi siger Tak for det, og vil bede ham at komme igen, men tage mere Tid næste Gang.

Vi havde vort Hedningemissionsmøde den 23de Juni,

hvor vi havde den Glæde at have Mrs. Kilen iblandt os som Taler. Hun er lige vendt hjem fra Kina. Hendes Helbred er svækket en hel Del, men hendes Hjerter brænder fremdeles for Kinesernes Frelse. Sidst, hun var herhjemme, var lige efter hendes Udfrielse af Røvernes Hænder, som jo holdt hende fangen i 3 Uger. Hendes Hjem er her i Byen. Hun er udsendt af den norske Frikirke.

Vi har atter faaet vor Kirke forskønnet og faaet Vand og „Sewer“ lagt ind. Nyt Gulv blev lagt ind ifjor og ligeledes dekoreret baade oppe og nede. Saa nu har vi et dejligt og moderne Kirkehus.

Den 1ste Juli havde vi atter en Surprise Fest. Denne Gang var det Mrs. Magnussen, som maatte holde for; det for nemlig hendes Fødselsdag. Vi samledes i Præstehuset, hvor efter et kort Program der serveredes Kaffe og andre Forfriskninger og en Pengegave blev Mrs. Magnussen overrakt af Kvindeforeningens Præsident, Mrs. Martin Mikkelsen. En Søn af Pastor A. M. Nelsen, Dr. Alvin Nelsen, har begyndt Praksis her i Byen som Læge. Vi byder Dr. og Mrs. Nelsen hjertelig velkommen iblandt os. Mrs. Magnussen har Besøg i denne Tid af sin Moder, Mrs. Petrussen fra Chicago.

Fjerde Julifest fejredes her af Menigheden sammen med vor Annexmenighed i Hazelwood. Ligeledes i Juni Maaned var Hazelwood Kvindeforening indbudt af vor Kvindeforening til et Friluftsmøde i „Odd Fellow“ Lunden her i Udkanten af Byen. En dejlig Eftermiddag havde vi tilsammen. Hilsen til Bladets Læsere.

A. P. R., Korr.

FRA OAKLAND, CALIF.

Pinsedag var der Konfirmation; det var smukt at se de otte Konfirmander — seks Piger og to Drengene — alle klædt i hvide Kjortler med deres Præst som Leder komme op mod Alteret. Tanker gaar tilbage, og fremad, ved saadanne Højtider. Først tilbage til Landsbykirken derhjemme, hvor den Gang kun Præstens og Skolelærerens Døtre, og mulige Herregaardsfrøkener, var værdige til at bære hvide Kjoler; vi andre skulde have sorte, — det var i sin Orden, og vi var tilfreds. Naar Løftet blev givet og Pagten blev sluttet var der ingen Forskel; og, da Ordene fra Gud blev givet til den enkelte, blev de modtaget (mit var „Hold fast ved det du har, at ingen skal tage din Krone!“ Jeg følte mig saa rig, og min Far og Moder glædede sig med mig over de Ord; for jeg var saa rig, at jeg havde troende Forældre. Lad disse Ord saa være et kært Minde om dem). Dette er ogsaa en Opmuntring til de Mennesker, Præster, Forældre og Ledere, der saa gerne vil lede baade de Unge og Ældre helt ind til den evige Frydefest. Her gaar Tankerne fremad, til dem i hvide Kjortler, tvættet i Lammets Blod, der skal staa for Guds Trone.

Vi har jo ogsaa andre Alvorstunder nu og da i vort Kirkehus, særlig naar vi samles om Venners Baare. Mrs. Richard Ove, som kom til Oakland for 20 Aar siden fra Eugene, Oregon, maatte gaa fra sin elskede Mand og deres lille Pige Evelyn, der jo særlig savner sin kære Moder, og fra Florence der nu har sit eget Hjem og Familie. Det bliver jo saa tomt i Hjemmet, naar Mor ikke er der mere. Det var ogsaa haardt for Mrs. Oves Søster, Mrs. H. Hansen, da de var hinanden meget hengivne. Der var Sorg og Savn men ogsaa Haab og Trøst. Mrs. Ove har ikke været rask i mange Aar; hendes Hjerter var svagt
(Fortsættes paa side 16)

Historiske Bidrag

JØDERNES LIDELSESHISTORIE

Af P. C. Jensen

(Fortsat fra sidste Nummer)

Heller ikke de jøde-kristelige Menigheder beholdt Frugtbarhedens Velsignelse trods de første Guld kristnes Udsæd. Uden fuld Forstaaelse med de øvrige Kristne og under rituel Forbandelse af deres eget Folk forfaldt de snart til Vranglærdomme, som allerede Apostlene skarpt bekæmpede. Tilsidst udgjorde de et Par splidagtige Sekter, Nazarenerne og Ebjoniterne, som snart forsvandt, idet de fornægtede den Herre som løskøbte dem.

Efter at Kristendommen under Konstantin den Store var blevet ophøjet til Statsreligion ophørte Tolerancen overfor Jøderne. Fra at være de forfølgende blev de nu de forfulgte, og deres mørke **Middelalder** indtræder. Den første Kirkeforsamling i Nikæa 325 var absolut jødefjendsk, og de følgende Synoder indskrænkede Jødernes Frihed mere og mere. Selv saadanne ædle Biskopper som Eusebius, Ambrosius, Augustin og Krysostomus aandede Had imod dem. Søndagens lovforordnede Helligholdelse, Paasketidens Forandring, og kejserligt Forbud mod Omskærelse af Jødernes Tyende fuldførte deres Udskillelse fra de Kristne. Kejser Theodosius udelukkede Jøderne fra alle borgerlige Hverv og forbød dem at bygge Synagoger, Kejser Justinians berømte romerske Lovsamling (565), der helt ned til det sidste Aarh. har været Model for alle Love, indplantede i Embedsmændene et jødefjendsk Sindelag. Intet Ægteskab maatte indgaa, eller Fællesmaaltid holdes mellem Kristne og Jøder. Kun den hedenske Reformkejser Julian den Frafaldne og den arianske Vestgoterkonge Theoderik favoriserede dem som Fæller imod den almindelige kristne Kirke. Dog staaer den sidste af de store Kirkefædre, Gregor den Store (604), som en fremtrædende Undtagelse i Datidens Forhold til Jøderne, idet han anerkendte deres personlige Ret og religiøse Frihed uden selviske Bihensyn, men forsøgte at vinde dem ved Gunstbevisninger og Løfter for at faa Anledning at kristne deres Børn. Paa den anden Side var Jødernes Had til de Kristne heller ikke afkølet, og hvor de havde Anledningen, benyttede de den ved Pengeudsugelse og Handel med Kristne Slaver. Tidlig (muligt allerede i Salomons Tid) bosatte Jøder sig i Spanien, hvorhen endog Paulus agtede at rejse (Rom. 15:24), hvor de har nydt den største Frihed, som dog fik en smertefuld Afslutning. Der var jo de vestgotiske Arianeres Hjemstavn, som delte deres Had til den katolske Kirke; der opnaaede de deres største Rigdom og Kultur, og derfor regner de spanske Jøder sig som Israels Aristokrati. Toledo og Omegn blev deres andet Jerusalem. Ved Kong Rekkareds Overgang til Katolicismen Aar 589 forandredes deres Kaar, idet deres Frihed og Privilegier indskrænkedes og mange blev tvungne til Daab. Men Aar 711 indtog Araberne Landet, og med dette Frændefolk havde de saa meget tilfælles, særlig Hadet til Kristendommen, at de ikke hakkede Øjnene ud paa hinanden, men udnyttede hinandens Evner til fælles Fordel mod fælles Fjende. Særlig blomstrede frem en jødisk Litteratur af religiøs-filosofisk Art. Dens største Lys er Mose Maimonides

(1204), hvis Ønske var at udløse Jødedommen af den stive talmudiske Rabbينية til en friere filosofisk Erkendelse. Paa denne Tid opfandtes Vocaltegnene til den hebraiske Skrift, da de fleste ikke kunde læse den upunkterede Tekst i Bibelen. (Det hebraiske Alfabet bestod oprindeligt af Konsonanter (samklingende Bogstaver) og ingen Vocale (selvlydende Bogstaver som A. E. I. O. U.), hvorved det senere, da Hebraisk ikke længere brugtes som Omgangssprog, blev vanskeligt for uindviiede at læse og forstaa ret de hellige Tekster. Nogle Skrift- og Sproggranskere, kaldet Masoreter, benyttede saa visse Tegn ved Ordene for at betegne den rette Udtale, hvilke hjalp meget til at lette Forstaaelsen af Meningen.) Trods Rabbinerne's Forbud henfaldt mange af de Studerende til verdslig Filosofi efter arabisk Mønster, medens Prætestanden nedsank i jødisk Mystik og Teosofi, der med eet Ord kaldes „Kabbala“ (Hemmelighedslære), et endnu mere usammenhængende Produkt end Talmud, dog findes her tydeligere Anstrøg af Messiashaabet. Særlig nævnes Messias som Sonemiddel, ligesom ogsaa Treenigheds-læren antydes. Baade Jøder og Kristne, baade Vismænd og Troldmænd øste af Kabbales plumrede Kilder. Ved Handel og Videnskab vandt Jøderne i Spanien Rigdom og Rang ved det saraceniske Hof, men efterhaanden tabte Musselmanen sin Magt overfor de sejrende kastilianske og aragoniske Angreb, hvorved deres Territorium mere og mere indskrænkedes og Jøderne blev efterladt under spansk-katolsk Herredømme.

I det 13de Aarh. begynder derfor et voldsomt Omslag i deres Tilværelse paa den pyrenæiske Halvø, idet de fra at være i fyrstelig Velvære kom under den frygtelige Inkvisitions Tortur. Forfølgelserne indlededes ved Korstogbevægelsen, der tog Sigte paa alle Kristi Fjender, Jøder saavel som Muhammedaner. Pøbelen, sat i Brand ved Korstogsprædikanternes Begejstring, plyndrede og myrdede de rige Jøder under alle Slags Paaskud. Et Kirke-møde Aar 1225 forbød Aager, offentlig Embede for Jøder og paabød dem at betale Tiende til Kirken, samt at bære en særskilt Dragt, hvilken for næsten 500 Aar brændemærkede dem i Samfundet. Tvangdaab blev meget almindelig, idet Valget mellem Daab og Død tilbødes dem. Aar 1391 udbrød de første store Opløb imod dem i Sevilla, Toledo, Cordova og Barcelona; 50,000 dræbtes og ca. en halv Mill. døbt. Disse tvangdøbte Jøde- (kristne) kaldtes **Marraner**, d.e. „de forbandede“ (I Kor. 16:22 „Maran atha“) og i Sandhed blev de en Skamlet og en Ulykke for baade Jøder og Kristne; thi i Smug var de Jøder men benyttede deres Kristennavn for at opnaa Embeder og Fordele fremfor deres mere standhaftige Brødre, ja ofte beviste de deres „Kristentro“ ved deres Jødehad. Mange af dem indgiftede sig i de stolte spaniolske Adelskæder, hvortil deres Formuer aabnede dem Adgang, (noget lignende som f. E. Millionærdøtre i Amerika gifter sig med Adelsønner i Evropa nu om Dage). Derved blev Sefarderne (de spanske Jøder) Jødernes Aristokrati, og den spanske Adel i Dag paapeger med Stolthed det jødiske Blod i sine Aarer.

Kirken prøvede ogsaa ved Diskussioner og Tvangsprædikener at omvende Jøderne; endskønt de ofte puttede Bomuld i Ørerne, vandtes mange paa den Maade. Den betydeligste Proselyt er vel Biskop Paulus af Burgos, der arbejdede nidkært for sine Brødres Omvendelse og

for deres Vel. Da det spanske Rige forenedes under Ferdinand og Isabella, kom den katolske Fanatisme til Magten officielt: Spanien skulde kun have een Herre og een To, — alle Kættere og Marraner underkastedes Inkvisitionen, som nu Pavens Blodhunde, Dominikanerne, fik Ledelsen af, især da den grusomme Torquemada blev Storinkvisitor. I det 15de Aarh. rasede man med Tortur og Kætterbaal. Angrede de, fik de livsvarig Bodstraf, angrede de ikke, fik de Baalet. I Løbet af 13 Aar brændtes 2000 Marraner og 17000 angrede. Aar 1492, da Islam udryddedes af Granada og Columbus opdagede Amerika, fik den fanatiske Isabelle sin Vilje gjort til kongelig Edikt, at alle Jøder skulde udvandre af Spanien. Den anden August flygtede 300,000 Jøder bort fra deres forums Herlighed til ny Elendighed i fremmede og fjendtlige Lande. Dog denne tragiske Skæbne reddede dem fra at blive opslugt af Spanierne; thi altid opløstes de hurtigere i Medgang end i Modgang; — atter et Bevis paa Guds Vredes Retfærdighed mod Israel, — en Ild der ikke fortærer. Men Spanien tabte sine rigeste og dygtigste Borgere og gik snart sin Nedgang imøde. Det savnede disses Driftighed for at udnytte sine rige nyopdagede Lande. „Den som forbander dig, vil jeg forbande“! Gen. 12:7.

Italien var Jødernes gamle Tilflugtssted. Trods de hedenske Rømers Foragt, trods Katolikkernes Had mod „Kristi Mordere“ har de dog i Italien fristet en taalelige Tilværelse end i noget andet kristent Land, hvor de havde Tilhold i Datiden. Dette forklares dels ved de mange indbyrdes uenige Smaafyrsters Særinteresser og Pengetrang, dels ved Italiernes Frisind, og dels — Pavernes Gunst til Gengæld for Jødernes Geni og Penge, som hine altid havde god Brug for.

Da Italien længe var Verdenshandelens Midtpunkt og Jødernes indre Forbindelser i Øst og Vest betingede ypperlig Transit, blev de snart Købmandstandens Indehavere. Men de fik en stærk Konkurrence ca. Aar 1000 i Venedigs Søhandelsfart og maatte indskrænke sig til Fastlandshandelen mod Nord og Øst, som strakte sig over Chazarenernes Landemærker, helt ind i Centralasien. Dog igen gjordes de denne Anledning stridig ved den Handelsaand og Energi, som Korstogene opvækkede i de europæiske Folkeslag. Jøderne tabte Storhandelen og slog sig paa Smaahandel og Marskandiseri eller paa deres Pengeforretninger, der florerede i det 15de Aarh., saa hver Flække havde sin Jødebank, der tog fra 20% til 50% i Renter. Saaledes Huset Mendes og Fuggerne i Augsburg, hvor forgældede Fyrster, Kejsere og Paver tyede hen for Hjælp. Som Læger fik mange Jøder Ansættelse ved Hofferne og deres boglige Industri skaffede dem ledende Stillinger ved Universiteterne. I religiøs Henseende var de meget passive og overholdt deres tørre Guds-tjenester uden Interesse; udenfor var deres Geschæft uredelig nok. Da Pave Paul IV (Caraffa) — en af de faa Paver der forfulgte Jøderne — indførte Inkvisitionen i Italien i det 16de Aarh. gjaldt Baalet dog mere deres Skrifter end deres Legemer, og vældige Oplager af Talmud, samt hebraiske Bibler, som Bødlerne ikke kunde skelne fra hine, gik op i Luerne. Bedst kendt fra deres italienske Forfølgelser er deres Indesluttelser i afgrænsede Bykvarterer, de saakaldte Ghettoer (paa dansk „Gitter“).

I **Orienten** vedblev en Del Jøder at være bosiddende. Flere spanske Flygtninger ankom dertil, da de foretrak

at leve under Mohammeds hellere end under Kristi Disciples Dominion. De erfarede jo en vid Forskel i Spanien. Uagtet Koranen foreskrev Forfølgelse af alle ikke-troende uden Undtagelse, endda smædede Jøderne som Profetmordere og Aabenbaringsforfalskere, — trods deres Mordforsøg paa selve Mohammed, hvem der siges en Jødinde forgiftede, har denne Jødedommens illegitime Datter dog behandlet sin Moder bedre end den ægte Datter — Kristendommen. Nogle mindre Forfølgelser fandt Sted i enkelte Lokalteter, — Jøder var de første Ofre for Profetens Sværdsmission; Mohammeds Efterfølger, Omar, fordrev dem fra Arabien og, efter Indtagelsen af Palæstina, fra Tempelpladsen, hvor han opførte en Moske (638), saa Abrahams retmæssige Arvinger maatte staa udenfor Tempelpladsens Mure og begræde deres svundne Herlighed. Trods mindre vedholdende Forfølgelse i Islams Lande opnaaede Jøderne dog ikke den Ære og Indflydelse som i Kristenheden. I Palæstina var der paa Korstogenes Tid ganske faa Jøder, blandt dem Talmudfjenden Anan-ben-David, Stifteren af Karærbewægelsen, der kun holdt paa den skrevne Lov. I Arabien fandtes tidligt et helt jødisk Rige af Købmænd og Haandværkere, særlig i Syden; i Norden var de omvandrende krigenske Beduiner. Ægypten, hvor de lidt før Kristi Tid havde stor Indflydelse og fremragende Skoler, vedblev at være et Visdomssæde for dem. Flere mindre kendelige Jødeelementer spores i forskellige Egne, saaledes Falaschaerne i Abyssinien; de saakaldte „hvide Jøder“, først i et eget lille Rige paa Malabarkystem, senere fordrevet til Cochín, Kina; de „sorte Jøder“ paa Ceylon, som dog kun er de hvides Proselyt-Slavers Afkom; og de mellem det sorte og kaspiske Hav boende Chazarenere, hvis sidste Konge Josef paastod at være den 12te jødiske Fyrste (11te Aarh.). De er dog kun Proselytjøder.

Paa **Balkan**, især i det tyrkiske Domæne, havde ogsaa mange Jøder fundet Tilflugtssted, særlig Flygtninge fra Kristenheden efter at Tyrkerne havde erobret Konstantinopel 1453. Ved deres højere Dannelse fik de tit stor Indflydelse paa Tyrkiets Politik og hædredes som Fyrster. Mest berømt er Josef Nasi (1579), der havde som Skyldnere baade franske Konger og tyske Kejsere, og paa Grund af sin nære Forbindelse med Vestens Jøder kendte alle Hoffernes Anslag mod Tyrkerne. Uden Tvivl vilde Østens Jøder være blevet opslugt af Islam havde ikke de stolte og uddannede spanske Flygtninger kommet dem til Redning just i rette Tid. Atter Herrens Haand!

I **Central Evropa** har Jøderne været Genstand for et mere stadigt Martyrium end i de sydlige Lande. Kirken, Staten og Samfundet har ikke kunnet taale dem, maa-ske fordi man betragtede sig som hævet over dem ved at være deres aandelige Arvtagere — „Jafet bo i Sems Telt“. Og dog, her findes langt den overvejende Del af det hjemløse Folk til baade Velsignelse og Forargelse for sig selv og andre; — igen Paradoxet.

Til **Frankrig** kom de som Handlende med de romerske Hære. Efter at Frankerne blev kristnede var de under Merovingerne (8de Aarh.) Genstand for skarpe Love, da de i Handelsiver ikke undsa sig ved at sælge hvide kristne Slaver til orientalske Hæremere. Under Karolingerne i 8de og 9de Aarh. havde de mere Frihed, thi baade Karl Magnus og Ludvig den Fromme benyttede dem for deres Sprogtalent og Udenlandshandel og tilstod dem mange Fordele, medens deres værste Modstandere holdtes i Ave.

I det 11te Aarh. opdukkede for første Gang den overtroiske og afskyelige Blodløg, Ritualmordbeskyldningen, at Jøderne før Paaske dræbte Kristendrenge for at tappe Blodet af dem til deres Paaskevin og Brød. I Blois fandtes et Barn druknet og alle Byens Jøder indebrændtes i et Trætaarn, fordi de vægrede sig ved at lade sig døbe. Siden da er dette Ritual-Spøgelse dukket idelig op mod Jøderne hos de Kristne, skønt det er en Genganger af Hedningernes Beskyldning mod de Kristne i de første Aarhundreder. I Korstogtiden steg Jødehadet til det højeste af samme Aarsag som i Spanien. Særlig gik det ud over deres Formuer, som de forgældede Fyrster med det ædle Formaål fik af Kirken Lov at inddrage. Mange valgte Døden hellere end Daaben. Kong Filip den Smukke lod alle Jøderne hemmelig arrestere og bød dem derefter under Dødsstraf at udvandre (1306), som ogsaa 100,000 gjorde; dog ni Aar efter kaldtes de atter tilbage. Saa udbrod „Hyrdeforfølgelsen“ Aar 1320, da 120 jødiske Menigheder ødelagtes og de dræbtes i Tusindvis. Under den sorte Død beskyldtes de for at have forgiftet Brønde og forfulgtes end grusommere. Under Karl V fik de gode Kaar, som de ogsaa benyttede til Folkets store Forargelse over deres uforskammede Aager, og Gengældelsen udeblev ikke længe; under den næste Konge oplevede de en Bartholomæusnat i Paris (1580) og 1594 blev de atter fordrevne af Landet og forsvinder af Frankrigs Historie indtil efter Revolutionen.

(Fortsættes i næste Nummer)

Tænkt og Skrevet

AF PROFESSOR TORMS FOREDRAG OM JØDERNE

Sidste Efteraar holdt Dr. theol. Fr. Torm en Serie af fire Foredrag over Emnet „Jødefolket og Verdenshistorien“ ved Dansk Bibelskole i København. Vi gengiver Uddrag af de to første, saaledes som de fandtes i Kr. Dagblad. Det første Foredrag havde til Emne: Hvordan bedømmer Jøden selv sit Folk; det andet: Ingen Antisemitisme i Det nye Testamente.

I

— Det er paafaldende, sagde Professoren til Indledning, at Jøderne er det eneste Oldtidsfolk, som eksisterer den Dag i Dag, og det er talmæssigt større end nogensinde. Og det til Trods for, at Jødefolket er blevet bekæmpet paa alle Mader af andre Folkeslag ned gennem Tiderne. Jødefolket har overlevet alle Forfølgelser og alle sine Forfølgere, „Jødefolket staar ved sine Forfølgeres Grave“, som det er blevet sagt.

Der er kun een Nation, der kan lignedes ved Jøderne i Henseende til aandelig Indsats — det er Grækerne. Og ejendommeligt er det, at det for begges Vedkommende drejer sig om smaa Nationer uden større politisk Betydning, Grækerne øvede jo nemlig heller ikke nogen større politisk Indsats, bortset fra „Stjerneskuddet“ Alexander den Store. Men begge de to Nationer formaaede at bygge „Tankens ranke Søjlehaller“. Alligevel har Grækernes aandelige Indflydelse ned gennem Tiderne ikke været tilnærmelsesvis saa betydningsfuld som Jødernes, hvis Litteratur, Bibelen, ganske vist er en jødisk, men samtidig en almenmenneskelig Bog, ja, saa almenmenneskelig, at hver enkelt Nation næsten har den Følelse, at Bibelen,

om man saa maa sige, er blevet til i den paagældende Nation . . .

Hvordan ser nu dette ejendommelige Folk, Jøderne, paa sig selv?

De har fra den tidligste Tid betragtet sig som Guds udvalgte Folk — deri har naturligvis ligget en umaadelig Styrke for Folket, men det har unægtelig ogsaa været medvirkende til Folkets Forfølgelse. Om Udvælgelsen har vi et slaaende Udtryk af Profeten Zacharias: „Den, som rører ved eder, rører ved Guds Øjsten“.

Ingen vil benægte, at en Type som den pralende Jøde findes (jfr. Romerbrevets 2. Kap.). Paulus har mange Gange truffet denne Type og ogsaa fundet den hos sig selv, baade da han var Saulus, men ogsaa senere i sit Liv. Men-naar denne Type antræffes, stemples den altid.

Bevidstheden om at være det udvalgte Folk er langt inderligere hos Jøderne end hos noget andet Folk i Historien. Og hele den jødiske Historieskrivning gaar ud paa at vise hen til Gud, til en langmodig Gud overfor et stadig genstridigt Folk. Derfor adskiller den jødiske Historieskrivning sig fra ethvert andet Folks Historieskrivning. De jødiske Historikere gav ikke efter for Fristelsen til at fremstille Fortidens Historie i det gunstigst mulige Lys. Der er ikke Tale om nogen Idealiseren. Tænk f. Eks. paa Skildringen af Elias og Jeremias. I Skildringen af de jødiske Stormænd møder vi ikke uvirkelige Skikkelser, men Mennesker. De skildres alle i Lyset fra Gud, og i Lyset fra Gud bliver alle Mennesker smaa. De jødiske Historieskrivere skildrer deres Folk som værende under Guds Tugt. Udvælgelse og Tugt hører sammen. Folket er netop gennem Udvælgelsen bestemt til at blive tugtet gennem Lidelser. Inden for hvilken anden Nation vilde man — som i Gl. Testamente — mene, at Folket er bestemt til at lide?

Jøderne har kun undtagelsesvis og kun i meget korte Perioder stræbt efter Verdensherredømmet.

Naar Ny Testamente siger, at ydre Afmagt er den sande Magt, saa fortsættes her Linien fra Gl. Testamente. Ubetinget Lydighed mod Gud er det første — saa maa det andet, Folkets og den enkeltes ydre Lykke, komme i anden Række.

Dette, at Jøderne har isoleret sig i de Lande, hvor de senere slog Bo, har man betragtet som Overmod. Men man maa ikke glemme to Ting i denne Forbindelse: 1) Isolation er i mange Tilfælde blevet dem paatvunget 2) Deres Isolation er dybt religiøst motiveret, idet de ønskede at leve deres Liv for sig selv, helt efter den jødiske Lov.

At Jøderne i det moderne Samfund har faaet eller fik Indflydelse og Magt i Kraft af deres Dygtighed har, siger man, gjort nogle af dem overmodige. Men er dette ikke psykologisk forstaaeligt? Tænk paa Baggrunden: Mange Aarhundreders Forfølgelse og Undertrykkelse.

Det samme kendes jo iøvrigt ogsaa fra ikke-jødiske Nationer. Hvor ofte sker det ikke, at Folk, der kommer fra trange Kaar og ved Dygtighed faar Succes i Livet, bliver overmodige? Og sker det ikke ogsaa, at Kristne, der ved, at de har Livet og Sandheden i Eje, at de kan blive overmodige overfor andre Mennesker?

Men det er ganske mod Aanden i Gl. Test., at Jøder er overmodige. Den Slags fordømmes paa det skarpeste. Hovedtankerne i Gl. Test. er Udvælgelse, og Udvælgelse til Lydighed, Lidelse og Optugtelse. Saa er hertil ganske vist knyttet Tanken om Lønnen: Det nye Jerusalem. Det var ikke Verdens Magt, men Guds Rige, Jøderne længtes

efter, selv om vi ogsaa i Gl. Test. ser enkelte Eksempler paa Forventning om jordisk Magt, Messiasforhaabningerne etc. Men det var Guds Rige, der stod som det egentlige for Jøderne.

II

Der var stuvende fuldt i KFUK's Festsal, da Professor, Dr. theol. Fr. Torm næste Aften holdt det andet Foredrag.

Foredraget behandlede det nytestamentlige Syn paa Jøderne.

— I vore Dage, sagde Professor Torm indledende, er det Spørgsmaal blevet brændende: Var Jesus overhovedet en Jøde? Mange benægter det og hævder, at han var Arier. Vi behøver ikke at gaa ind paa alle de Argumenter, som fremføres i den Forbindelse. Her maa det være nok at betone, at Troen paa Jesus som Messias ikke kunde være opkommet i noget Menneskehjerte, hvis man ikke havde været overbevist om, at han ikke alene var Jøde, men af Davids Rod.

Snarere lader det sig sige, at Jesus i sin Forkyndelse ikke lægger megen Vægt paa sin jødiske Afstamning. Betegnelsen „Menneskesønnen“ forekommer i hans Mund hyppigere end „Davidssønnen“. Men heroverfor maa det understreges, at Betegnelsen Menneskesønnen har Jesus uetop hentet fra Det gamle Testamente, fra Danielsbogen og den 8. Salme. Ordet var en Messiasbetegnelse, og Jesu Brug af det kan saaledes ikke være Tegn paa, at han vilde skyde sin israelitiske Herkomst i Baggrunden. Han følte sig, som han sagde til den kananæiske Kvinde, sendt til de fortabte Faar af Israels Hus, og han begrænsede udtrykkelig sine Disciples Missionsgerning hertil (Matth. 10). Jesus havde en inderlig Samfølelse med sit Folk. Det ses, da han fælder Taarer uden for Jerusalem, og da han beder for de Jøder, som havde bragt ham paa Korset.

Det synes da urimeligt, naar man i moderne Tid har kaldt ham den største Antisemit. Man mener imidlertid at have Støtte herfor i en Henviisning til alle de Gange, Jesus udtaler skarp Fordømmelse af sit Folk. Hertil maa for det første siges, at saa maa man ogsaa stemple de gammeltestamentlige Profeter som Antisemiter. Ogsaa de lod jo Dommens Torden rulle. Naar Jesus angreb sine Landsmænd — haardest Farisæerne — maa man forstaa, at det, han vilde til Livs, ikke var noget jødisk, men selve Farisæersindet, og det findes hos alle Nationer, ja i ethvert Menneske. Det bunder i Tanker om, at Mennesket ved gode Gerninger skulde kunne gøre sig fortjent til Frelsen. Vi maa alle kæmpe for at naa til den fulde Forstaaelse af Guds frie Naade. Det er en skæbnesvanger Misforstaaelse, om man tror, at Jesus nærede Fjendskab mod Jødefolket. Kun een Ting havde han Fjendskab til: Synden.

Han var og blev Jøde. Han lod sig føde under Loven og levede efter Moseloven, og han levede og aandede i den gamle Pagts Skrifter.

Professoren gik nu videre med en Undersøgelse af, hviket Syn paa Jødespørgsmaalet, man iøvrigt træffer i i Ny Testamente. Til at begynde med levede Disciplene videre i den jødiske Religions Former. Peter og Johannes gik til Templet for at bede. Man overholdt Bedetiderne og Spiseloven. Man søgte stadig til Synagogen. Men efterhaanden fik man især ved Paulus' Arbejde Forstaaelsen af, at Mennesker ikke behøvede at gaa ind under Loven, naar de blev Kristne. Paulus drog den rette Konsekvens

af Kristendommen, da han sagde: Her er ikke Forskel paa Jøde og Græker. Men just Paulus var ivrig efter at bevare de Hedningekristnes Samfølelse med de gamle jødiske Menigheder. Derfor satte han Indsamling i Gang til dem, og i hans Menigheder levede Jødekristerne og Hedningekristne med hinanden uden Racemodsatning eller national Modsatning. Men samtidig vaagnede der blandt de Kristne en stadig klarere Forstaaelse af Forskellen mellem Jødedom og Kristendom. Man lærte at betragte Jødedommen som den forberedende Aabenbaring. Derved understregede man imidlertid klart, at der er en ubrydelig Sammenhæng mellem den gamle og den nye Pagt. Den første Menighed lod sig aldrig smitte af Antisemitisme.

Professor Torm gennemgik de forskellige nytestamentlige Forfattere. Særlig dvælede han ved Paulus. Ud fra et enkelt Sted i 1. Thes. 2, hvor Paulus udtaler sig skarpt imod Jøderne, der „ihjelslog den Herre Jesus og Profeterne og udjog os og ikke behager Gud og staar alle Mennesker imod,“ har man i vor Tid paastaet, at Paulus var antisemitisk . . . Men denne Paastand er ganske uholdbar, hvad man let kan se, naar man betragter de øvrige Breve. Læs blot Romerbrevet 9—11, hvor han udtrykker sin store Sorg over Folkets Forhærdelse og sin dybe Kærlighed til Folket. Det samme kommer frem flere andre Steder. Paulus var overbevist om, at Jødefolket til sidst vilde finde frem til Frelsen i Kristus, og det stod ham klart, at den nye Pagt ikke kan løsrives fra den gamle. Hos de andre Forfattere møder vi det samme. Trods Brydningerne mellem det jødekristerne og det hedningekristne Syn, var man enige om, at Sammenhængen maatte bevares. I Apostlenes Gerninger Kap. 18 hører vi om en hedensk Antisemitisme, men vi træffer aldrig en saadan i den ældste Menighed. Man holdt fast ved, at vel er Kristendom ikke Jødedom, men den kan ikke skilles fra Guds forberedende Aabenbaring i Det gamle Testamente. Og gennem Kirkens Historie bevares samme faste Linje — kun brudt af Kætteren Markion i Oldkirken. Selv, hvor Antisemitismen trængte ind, vilde ingen fornægte det nære Slægtskab mellem Gamle og Nye Testamente. Og saaledes maa Menigheden stadig se paa det. Kristendommen kan ikke slippe den gamle Pagt.

KVITTERINGER FOR N. DAK. KREDS

Offer ved Kredsmødet i Flaxton, \$51.00; Offer i Trinitatis ved Indsættelsen af Pastor W. Andersen, \$13.50; Offer i Zion ved Indsættelsen af Pastor W. Andersen \$4.45; et Takke-Of-fer (En Ven), \$25.00; Høst-Offer i Pella, Sidney, \$55.33; Offer ved Missionsmøde i Daneville Mgh., Westby, \$18.57; Offer ved Missionsmøde i Zion Mgh., Norma, \$7.46; Offer ved Indsættelsen af Pastor H. Nielsen, Dane Calley, \$26.80; Offer i Luverne Mgh., Luverne, \$6.90; Offer i Trinitatis Mgh., Kenmare, \$9.38; Offer ved Missionsmøde i Brorson Mgh., Sidney, \$37.58; N. Dak. Kreds Ungdomsforbund, \$75.00; Vor Frel-sers Mgh., Kenmare, \$4.00; Kollekt ved Missionsmøde i Bow-bells, \$1.90; Offer ved Missionsmøde, Nazareth Mgh., Kenmare, \$21.50; Offer ved Missionsmøde i Dane Valley, Froid, \$6.75; Dr. P. H. Holm-Jensen, \$3.25; Trinitatis Mgh., Kenmare, \$8.00; „Sunshine Club“, Nazareth, Kenmare, \$10.00; Offer ved Missionsmøde i Pella Mgh., Sidney, \$62.85; Offer ved Indsættelsen af Pastor H. Larsen, Daneville, Mgh., Westby, \$10.39; Mgh. i Luverne, \$3.02; Emmaus Mgh., Coalridge, \$11.00; Dr. Holm-Jensen, en Erindringsgave til Minde om de afdøde Mgh's Arbejdere i vor Kreds \$5.00. (Disse \$5.00 kom dog ikke med i sidste Aars Regnskab.)

Martin Iversen, Sidney, Mont.

Fortalt og oplevet

ANGAAENDE FORHOLDENE I NORGE

Pastor Carl Hinderlie og Frue samt Cand. Jennings Feroe, tre unge norske Amerikanere, der har været paa Studieophold i Norge og hjemkom d. 10. Juni til New York med italiensk Skib, er interviewed af „Lutheraneren“ og meddelte s. flg. — I Italien var der oparbejdet stærk Antipathi mod Englænderne og Amerikanere; de blev dog ikke forulempet, uagtet de opholdt sig nogle Dage dernede. Udrejsemuligheden var ikke vanskelig. I Tyskland mærkede man Madrationeringen tydeligt. Alt det Folk spiser var Surrogater — „Ersatz“. „Bagværk saa appetitlig ud, men smager grusomt“, erklærede Pastor Hinderlie, „og Kaffen var aldeles gyselig.“ Angaaende det tyske Angreb d. 9. April paa Oslo, da kom det saa helt uventet og var saa udspekuleret lumsk forberedt, at fredelige Folk stod raadville og nærmest hjælpeløse, i al Fald til at begynde med.

Angaaende Forræderiet da er vort Indtryk at Rapporterne, som er gaaet ud over Verden, er blevet overdrevet langt over Sansynlighedens Grænser. Jeg veed ikke, hvor de kan have været, alle disse Nazistvenner i Norge. Aviserne havde hele Tiden været pro-britiske, og Folk forekom os næsten naive i deres Sympati for og sin Tro paa England, og det baade før og efter Invasionen. „National Samling“, Quislings Parti, var jo ikke i Stand til at faa en eneste Repræsentant valgt ind i Stortinget. Han er Genstand for meget bitter Stemning og hans Navn nævnes med største Afsky. Vi hørte først i Italien at han skulde være dræbt.

Nordmænd bærer ikke sine Følelser til Skue. Tyskerne synes, at de er et saare alvorligt Folkefærd. Men de der kender lidt til norsk Lune, kan skønne, hvor dybt dette Angreb paa deres Frihed har brændt sig ind i Folkesjælen. Af Hensyn til Folkets Bedste, behersker selv de mest patriotiske sig, thi Tyskerne betænker sig ikke paa at lade uskyldige Mennesker lide for Enkeltmands Handling. Men det syder inde i norske Hjerter. Det er svært for norske Kristne ikke at hade deres Lands Fjender. Der skal megen Bøn og megen Naade til at gøre det ærligt under de Forhold som nu hersker i Norge.

„Dog er der dem som grejer det — uden derfor at elske Sandhed og Ret mindre“, fjøede Fru Hinderlie til. (Hun er Formand Aasgaards Datter.)

At Nordmændene synes Tyskerne saa alvorlige, har sin Grund i, at de virkelig troede, hvad der blev dem fortalt i Hjemlandet, at Norge var i Fare fra Englands Side og de virkelig kom som Befriere, saa de ventede at de vilde blive modtaget med aabne Arme. Derfor var Modstanden en Overraskelse og det almindelige Folks Kølighed er generende. Den er en behersket Foragt. Andre undervungne Folkeslag havde krøbet for dem; Skandinaverne ignorerede dem.

Paa kristeligt Omraade er der endnu ikke dybere Spor sat i Folkets Liv. Der er to Slags Norge, det kulturelle kristendomsløse „moderne“ Norge, og Kristenfolkets Norge. Hos det sidste er der paaviselig Anspore til mere Bøn og mere Helligelse, desuden ogsaa til et nærmere Sam-

fund mellem Brødre. I denne Forbindelse fortalte Fru H. endvidere:

„Jeg hørte en Tale af Oslopræsten Schubeler — vel den Forkynder i Byen, som Folk helst hører — ligesom han hjemkom fra Finland. Han fortalte, hvorledes Finlands Nød havde samlet alle Partier og Samfundslag til et enigt, samlet Folk, og det ydre Tryk havde drevet de Kristne til mere frimodigt Vidnesbyrd om Frelseren; dette havde igen virket kristeligt vækkende paa Folket som et hele. Derpaa drog han en Sammenligning med Norge, hvor der stod store Masser ligegyldig overfor Kristus, medens de troende samlede sig i trygge, hyggelige Smaaflokke. Han mente, at en stor ydre Frygt, gennem en Trængselstid, maatte komme til Norge, først for at drive de troende nærmere sammen, dernæst føre dem ud i mere paagaende Virksomhed for sin Herre. — Mig forekom Talen at være profetisk. Bøn er det store Samlingsmærke blandt norske Kristne i Dag — først og sidst, at Tugtens Riis maa bringe hele det norske Folk til at søge Gud.“

„De har et Bedeemne mere, som ikke bør forglemmes“, fjøede hendes Mand til, „de beder om at Gud maa faa Tag i dem, som har magttaget deres Land, — om Vækkelse og Omvendelse blandt Tyskerne som Folk. For de norske Kristne synes ingen Ulykke at være større end naar Hjerterne er behersket af Magtbegær.“

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

En Veninde fortæller om sin sidste Danmarkstur
forleden Aar. (Fortsat fra No. 26.)

Aabenraa, den 7de Maj, Kl. 1:00 Nat.

Hjemme i Danmark paa Hotel Danmark. Det var en Dag og en halv, jeg oplevede. Mine Genvordigheder skylder jeg til dels paa A.A.A. (Am. Automobile Ass'n.) Der var ingen Agent til at møde mig i Bremen. Vi maatte telefonere til Kontoret, og de anede intet. Havde ikke mine Papirer, intet Carnot. De sendte en ganske ung Mand ned, der aldrig havde kørt en Bil og talte meget lidt engelsk. Batterierne var ikke skruet fra og derfor livløse. Nøglen havde de beholdt i San Francisco. Det værste var dog med Papirerne. Jeg kunde ikke komme ud af Tyskland uden dem, og jeg havde lovet mig selv at komme til Vejsende med Dagens Ende. Det var sikkert ogsaa Grunden hvorfor jeg blev saa grundig undersøgt paa Toldkontoret. Her mærkede jeg det, som man ofte siger, at en Tysker i Uniform har ingen Sjæl. De opfører sig i hvert Fald saaledes. Fra Bremen, 65 Kilometer til Bremerhafen, for at søge efter Papirerne. Fra det ene Kontor til det andet, igen Toldeftersyn. Endelig fandt vi mit Carnot og mine Plader. Da var Klokken halvfire. Jeg var træt og ærgerlig. Jeg havde haft en god Frokost før jeg forlod M/S Elbe, var sulten, men tog ikke Tid til at spise. Jeg maatte betale en lang Regning paa 25 Dollars. „Service?“ Fra Bremen til Hamburg er der Autobahn, og da jeg havde afleveret min unge Mand, traadte jeg paa „Gassen.“ Desværre kunde jeg ikke starte Bilen paa Grund af Batterierne, saa da jeg standsede for Benzin udenfor Hamburg, maatte jeg have Folk til at skubbe mig i Gang. Her spurgte jeg om jeg kunde købe et Stykke Mad, og det fik jeg for 10 Pfennig. Det var tungt og klægt, med Margarine og sort haardt Pølsepaalæg. Det meste af det ligger nede i Bilen endnu. I

Hamburg kørte jeg en Del rundt, før jeg kom paa rette Vej. Jeg skulde jo efter Neumunster og var kommet efter Lybek. En Gang, da jeg standsede for at spørge om Vej, saa jeg en Gruppe unge Mennesker knytte Hænder af mig. Jeg havde jo U.S.A. Mærke paa min Vogn. Det var dejligt efterhaanden, som jeg kom længere nordpaa, at finde mere og mere Lighed med Danmark. Hvor er Slesvig skøn. Intet Under, at Tyskerne kunde faa Lyst til det.

Igen, i Flensborg, havde jeg Mas med Bilen, men naaede alligevel Grænsen Klokken halvtolv. Stort Forhør paa tysk Side. Maatte udlevere mit Pengebeløb, nu var det mindre end mit Bevis viste. Hvad jeg havde brugt dem til? Et Lettelsens Suk fra mig — intet „Aufwiedersehen“ der. Et Øjeblik efter var jeg paa dansk Grund, hørte et „Holdt“ paa mit Modersmaal og følte med det samme, at nu var jeg hjemme og i Vennevold. De hørte taalmodigt paa mine Smaaærgrelser gennem Dagen, til trods for de sene Timer.

Senere, samme Dags Eftermiddag i Sahl, et af Rejsens Maal. Jeg fik min Vogn vadsket og Batterierne eftersete i Aabenraa og fortsatte nordpaa. Det var meget koldt, og da jeg kom i Nærheden af Vejle begyndte det at sne. Der stod Bøgeskoven i sit skæreste, lysegrønne, lige ved at vove sig ud. Saadan en Modtagelse for en Bøgeskov! Jeg maatte ud for at plukke en Kvist og nogle Anemoner til Dig fra den Egn Du elsker saa højt. Selvfølgelig kunde jeg ikke starte Bilen igen og maatte vente til der kom Hjælp, og saa standsede jeg ikke før jeg var i Sahl. Vejret var forrygende, Bakkerne ved Funder røg af Sand, som om de var ildsprudende; jeg havde aldrig set sligt før i Danmark. I Silkeborg stod Himmel og Jord i eet af Snefog. Mit Vindspejl var helt dækket af Sne og Isslag. Egnen begyndte at blive mere kendt. I Ans „slaar Møllen endnu Kors med sin Vinge“. Gudenaaen er blevet til Tange Sø, og Ormstrup Skov har lukket sig om Landevejen. Min skønne Barndomsegn, først nu ser jeg, hvor skøn den er. Det var ogsaa først da Jesus var borte, at Mennesket saa hans Skønhed. Jh. 1:10, 11.

Nu staar der en Vejviser med „Sahl“. Den behøvede jeg ikke. For selv om Tiden har sat sine friske Mærker, nye teglhængte Hjem og en bred Cementvej gennem Byen, saa er der endnu mange af de gamle Mærker tilbage. Alle Gadekær er forsvundne, og derfor er Storkereden tom paa Ibsens gamle Gaard og paa Præstegaarden. Hverken Vognen eller jeg var videre pyntelige, da vi naaede Sahl, men glade var vi. Smeden fik Bilen, og den faar Rejsens Mærker udsløttet ligesom jeg nu er i Færd med det samme. Det tog flere Timer fra Aabenraa hertil. Der er et Rykind her, for at spørge til jer og se Amerikaneren, og det tilligemed Kulden er lige ved at gøre det af med mig. Martin Fraandsen lever endnu og jeg skal sige til jer, at I skal komme og købe hans Ejendom, 15,000 Kr. og dersom „I klavver Jær vil han slo let o.“

Den 8de Maj.

Jeg er blevet bekendt med Præstens, de prægtigste unge Mennesker, og jeg har fuld Raadighed til deres Gæsteværelse til alle Tider. Jeg kom lige hjem til Søndag, havde fortalt Præsten om min Yndlingssalme, og den fik vi. „Himlen aabnes, Mørket svinder.“ Der er sejrrikt Liv i den og det skal vi Kristne leve. Mine Tanker gik over til alle Jer, der saa gerne vilde være med til at synge Salmer i Jeres Barndoms Kirke. O, Guds Rigdoms Dyb af

Naade, — jeg forstaar dig, thi jeg tror: „Himlens Port skal aldrig lukkes, Livets Sol skal aldrig slukkes.“

Sahl, Maj 23.

Morgen i Maj, naar det grønnnes. Solen er lige „ringet op.“ Jeg har haft min Morgenbakke og nu hører jeg Andreas sige nede i Køkkenet, at vil vi have Konvaller i Møllerens Bakker skal det være nu. Vi har haft nogle varme Dage, men ellers mest af Tiden er Vejret for Pelskaabe. Det bliver Klimaet, der driver mig til California for een Ting, og det havde jeg ikke troet. Gyvelen er saa gul nu, jeg plukkede nogle til Mors Grav i Gaar ved Allingskovgaard.

K. J. og jeg har været ovre paa Fyn til det store Nyborgmøde, og oplevet saa meget. Jeg blev bekendt med Lægemissionær Bertelsens og med Forstanderen for Bibelskolen i København, Pastor Kaj Jensen, og jeg har næsten bestemt mig for et Maanedskursus derovre i Vinter. En dejlig Oplevelse disse Møder, en skøn Aand raadede. Det gjaldt saa meget om, at de to Grupper, Indre Mission og Oxford maatte bindes nærmere sammen og ikke det modsatte. Uden at høre til nogen bestemt Retning, synes det mig, at, som det var de der forventede noget fra Gud, der tog imod Jesus, saaledes har det altid ved en Vækkelse været de forventende Guds Børn, der tog imod. Saaledes ogsaa med Oxfordbevægelsen, og de forstod at tage imod. Ingen har forstaaet det bedre end Stiftprovst Ussing. Efter hans kærlige, aandsfyldte Slutningstale, gik der en Understrøm af Glæde gennem hele Forsamlingen. „Kron ham! Himlens Kongesøn.“ Det var det de alle ønskede. Vi boede hos en Baptistfamilie i Nyborg, og delte ogsaa med dem Glæden af de Helliges Samfund. Herren kender sine.

Det øsregnede da jeg paa Tilbagevejen kørte K. J. op gennem Fredericia, rundt ved Volden og „den tapre Landsoldat.“ Her skiltes vi. Hun skulde hjem til sin Skole, og jeg skulde over til Vesterhavet. Det dejlige Landskab rundt Kolding var dejligt trods, eller maaske netop paa Grund af, Regnen, alt var frisk og grønt. Denne Egn er noget af det mest frugtbare af Danmark. Jeg saa et kønt Syn langs med Landevejen. En Følmoder, der stod stille og stift i den stride Regn; under hende sov hendes lille Føl, tørt og godt.

Kl. var 16, da jeg naaede Esbjerg; det havde taget mig to Timer fra Fredericia. Jeg fik mine Pakker afleveret i Hjerting, og kørte derfra Morgenens efter. Mod Varde, Ringkøbing, — en fattig Egn men kønt. Hvor i Danmark er der ikke kønt, desuden, det er Foraars. Her hælder alle Træer mod Øst; jeg vidste, jeg var i rigtig Retning til Herning. Det er Vestenvinden, der har sat sit Spor. Nord fra og Syd fra, fra Øst og fra Vest flyger over Danmark den farende Blæst. Jeg havde tænkt mig et længere Øphold i Ikast og Bording, men Kulden jagede mig videre. Det er barskere der end længere Øst paa, der er ingen Bøgeskov, og den skulde jeg se noget mere af før den bliver mørk. Jeg var hos Nørlunds et Par Dage. Det er Folk med høj Luft i Stuerne, den nyeste, bedste Læsning findes der. Han er en Landbrugs- Foregangsmand. Det forundrede mig forleden, da han kom hjem med et Læs kogte dampende Kartofler. Det var fra Mejeriet; der koges 1200 Td. ad Gangen. Landmanden henter dem og kuler dem i Jorden, der kan de holde sig saa længe det skal være, de former en Kage og deraf skæres til Foder

for Svinene. Om Efteraaret, naar Kartofflerne er billigst, kører de hjem mange Læs.

I Bording har de Strid med deres Præst, siden 1928. Jeg skal senere komme tilbage dertil naar jeg en Gang har hørt ham. Han er Barthianer og Nazist, taler for tomme Bænke om Morgen. Om Eftermiddagen kommer Gel-lerup Præsten, [Nielsen-Vrads, og da er Kirken fuld.

Den 31. Maj. Vi skal til Ungdomsstævne i Viborg. Vi skal høre Biskop Malmstrøm i Domkirken og senere i Hans Tavsens Hus. Sidste Søndag var vi først til Kirke her Kl. 8 og saa kørte vi den kønne Vej over Grønbæk — Allinggaard til Svstrup til Kl. 10 Prædiken. Der har de en sjælden Præst, Niels Thun — en Stanley Jones Mand, kalder jeg ham.

Senere, samme Dag. Vejret blev saa smukt, og Vejen var smuk — over Tange Sø, Højbjerg, (Rindsholm). Vi fik et godt Sæde nær Prædikestolen, Biskoppen talte om, at Helvedes Porte skal ikke faa Overhaand over Guds Menighed. Han taler godt og han er en levende Kristen. Vi var til Alters, der var mange, men ikke flere end selve Altergangen kun tog en halv Time, saa I kan gøre Jer en Ide om, hvad Altergangen var i Nyborg, der varede to Timer, fire Præster hele Tiden. Jeg er imod Masse-Altergange, særlig i Danmark, hvor hvert Sogn har sin Altergang hver Søndag. Der var en Bilfuld med fra Sahl,

og vi spiste vor Frokost ude ved Asmild Klosterkirke. Den er gammel og sjælden, fra før Reformationen. Om Eftermiddagen var der Forhandlingsmøde i Hans Tavsens Hus, med Højskoleforstander Kaag fra Nr. Nissum og Biskop Malmstrøm som Talere. Alt drejer sig i denne Tid, om at blive eet i Kærlighed; de staar i en Krisetid herhjemme. De fleste, selv gamle Kristne, ser kun deres egen Kaalgaard og det gælder om ikke at faa Splittelse mellem Barthianer, Indre Mission og Oxforderne, som jo dog er eet i Kristus. SKAL VÆRE.

Der var Pavse fra Kl. 6 til 8 og vi kørte saa ud til Borgvold, bar vor Madpakke og vor Thermos derind, thi køre derinde maa vi ikke, bredte vor Dug ved et lille Vandfald og ved en vidunderlig Stendysse, hvor der fandtes Al-verdens Blomster og Planter. Her er intet der staar tilbage for Golden Gate Park. Store Græsplaner fulde af smaa Tusindfryd, Eg, Bøg, Kastanier med Blomsterlys, Guldregn i Blomst, Rødtjørn, Høengebirk og Pil, mægtige Rhododendrons, de dejligste forskellige Farver, Syrener i deres største Pragt. Vi gik ned til Søen fra Dejlighed til Dejlighed — og, det bedste af alt, alle Mennesker taler Dansk.

Det sidste Møde var mest Sang. En Ungdom der synger: „Han søgte mig i Naade“ og „Han fandt mig.“ Hvad er vel skønnere?

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	3743.68	178.31	412.85	1058.24	952.23	236.43	449.92	75.95	379.75
Elk Horn, Ia., Pastor and Mrs. A. Hansen	10.00			10.00					
Waupaca, Wis., Holy Ghost Sunday School	6.81				6.81				
Oyens, Ia., Gethsemane Luth. Church	20.24								20.24
Northfield, Minn., St. Peters Luth. Church	65.00			65.00					
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Sunday School	3.57					3.57			
Kankakee, Ill., St. Ansgar Ev. Luth. Church	50.00			50.00					
Shelby, Ia., United Workers of the Lutheran Church	5.00				5.00				
Geneva, Minn., Mrs. Thomas P. Nelson, in memory of her husband	5.00				5.00				
Geneva, Minn., Community Luth. Ladies' Aid, in memory of Thomas P. Nelson	2.00				2.00				
Geneva, Minn., Mr. and Mrs. Alfred Andersen, in memory of Thomas P. Nelson	1.00				1.00				
Geneva, Minn., friends in memory of Thomas P. Nelson	7.25				7.25				
Albert Lea, Minn., friends in memory Thomas P. Nelson, Geneva, Minn.	2.10				2.10				
Elk Horn, Ia., Miss Edel Hansen	11.98			11.98					
Sidney, Mont., Martin H. Iversen, in memory of Mrs. N. H. Nelson	5.00								5.00
Luther League of the United Dan. Ev. Luth. Church for salary of Dr. Inadomi. By Mr. Ingward Bro, treasurer, Kimballton, Ia.	75.00						75.00		
Hamlin, Ia., Hamlin Luth. Sunday School for Elim Home, Elk Horn	3.00	3.00							
Racine, Wis., Danish Mission Society of Our Savior's Luth. Church	16.58								16.58
Albert Lea, Minn., Pastor and Mrs. H. W. Bondo	15.00		5.00		5.00				5.00
Greenville, Mich., St. Paul's Eng. Luth. Church	100.00		25.00		25.00				50.00
Greenville, Mich., Mrs. Martin Sorensen	2.00								2.00
Scranton, Ia., Ladies' Aid of First Ev. Luth. Church	5.50			5.50					
Oregon, Wis., Pastor and Mrs. Ervin F. Bondo, a memorial wreath for Karen Stena Olsen	1.00				1.00				
Sidney, Mont., Thomas S. Bentson	5.00				2.50				2.50
Selma, Calif., Mrs. Delia Adams	2.10							2.10	
Swan River, Can., Danish Luth. Church. By Dr. N. C. Carlsen	8.00				8.00				
Ostenfeld, Can., Danish Luth. Church. By Dr. N. C. Carlsen	12.05				12.05				
Total received on 1940-41 synodical budget	4183.86	181.31	442.85	1200.72	1034.94	240.00	524.92	78.05	481.07

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., July 22, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL

(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	437.22	138.46	177.22	63.54	58.00
Albert Lea, Minn., friends in memory of Thomas Nelson: Mr. and Mrs. John Nielsen \$1, Mr. and Mrs. Deppe Jensen \$1, Mr. and Mrs. Hans Miller 50c, Mrs. Marie Hansen 75c, Jens Jensen 50c, Pete Larsen 50c, Mr. and Mrs. Walter Jensen 25c, Mr. and Mrs. Jens Levinson 50c, Mrs. Clara Jackson 25c, Miss Nora Jensen 25c, Mr. and Mrs. Chris Nelson 50c. Total	6.00			6.00	
Poy Sippl, Wis., Mrs. Christian Andersen	5.00	5.00			
Racine, Wis., Emmaus Mission Society	5.00			5.00	
Greenville, Mich., Mrs. Martin Sorensen	3.00	3.00			
Total received for extra synodical missions	456.22	146.46	183.22	68.54	58.00

Received with thanks. Blair, Nebr., July 22, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

ESTATE OF HENRI M. BROWN, RUTHVEN, IOWA

Previously acknowledged	\$ 90.00
Legacy for Elim Home, Elk Horn, Ia.	100.00
Legacy for Bethany Children's Home, Waupaca.	\$100 less 10%
Iowa inheritance tax	90.00
Total	\$280.00

Received with thanks, Blair, Nebr., July 22, 1940.

H.J.H., Treas.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$208.10
-------------------------	----------

Oyens, Ia., Gethsemane Ev. Luth. Church	10.70
Norma, N.D., Zion Luth. Church	11.15
Toronto, Ont., Can., St. Ansgar Dan. Ev. Luth. Church	10.00
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Church	13.06
Humboldt, Ia., Trinity Luth. Church	24.75
Laurel, Nebr., Danish Luth. Church	9.72
Olds, Alta, Can., St. Paul's Luth. Church. By Dr. N. C. Carlsen	29.00
Ponoka, Alta, Can., Dan. Luth. Church. By Dr. N. C. Carlsen	11.00
Total	\$327.48

Received with thanks, Blair, Nebr., July 22, 1940.

H.J.H., Treas.

Det var stadigtvæk lyst, da vi kørte hjem Klokken halvti, og saa smukt, at vi ønskede, at vi kunde have kørt lige hjem til Himlen med det samme. Jeg købte saadan en dejlig Bog i Viborg, den hedder: „Mig fattes Intet,“ og er af Fred. Wisløff, en af Norges kendte Præster, lig Hallesby.

Vi læser: „Han lader mig ligge i grønne Græsgange. Gud ved vi bliver trætte, aandeligt saavel som legemligt, og saa skal vi kun ligge, vi skal sige: Gud, nu er jeg træt. Lade alt gaa og hvile. Anstrængte Kræfter duer alligevel ikke og Gud behøver dem ikke. Vi skal hvile, men i de grønne Græsgange.“

Korrespondancer

FRA CEDAR FALLS, IOWA

(Fortsat fra Side 8)

og bragte megen Lidelser; dog kom Døden pludselig og uventet. Men vi, der kendte hende, tror bestemt, at hun sov ind i Jesu Arme. Det er jo Trøsten og Haabet. Det var en alvorsfuld og smuk Afskedsstund, der oplevedes ved Begravelsen d. 18. Maj. Mrs. Pastor Petersen sang saa smukt Mrs. Oves egen Sang: „Jeg vil synge en Sang om det dejlige Land, de saliges Hjem over Sky“ (eng). En svensk luth. Præst og Pastor Spener Petersen talte.

Senere døde Miss Kristine Tobiassen, der var et tro Medlem af Menigheden i mange Aar. Hun gik saa roligt ud og ind iblandt os, stolende paa Guds Forjættelse: „Som dine Dage er, skal din Styrke være.“ Og det viste sig at holde, da Lidelsernes Dage kom; hun fik Styrke, saa hun kunde rolig se Døden i Møde, ogsaa sikker paa at blive holdt fast. Hun sendte en Hilsen til de Unge med Pastor Petersen, en indtrængende Opmuntring til at søge Glæden i Herren — „thi den holder.“ Pastor H. M. Hansen og Pastor Petersen talte begge ved Begravelsen og Mrs. Pastor Petersen sang. Alt var ordnet saa smukt af Venner, da Kristine har al sin Familie i Danmark. Om disse Linier muligvis læses af Eder, da modtag en Hilsen fra Oakland Menighed, og glæder Eder midt i Sorg og Savn over, at eders Søster og Slægtning hvilede, ja hviler, i den gode Hyrdes Favn. Kristine sagde den sidste Gang, jeg saa hende, „Ja, jeg ved at den gode Hyrde vil bære mig hjem!“

En kærlig Hilsen,
Mrs. P. M. A., Korr

FRA EASTON, CALIF.

Den 6de Juli døde Mrs. Hans Jeppesen af et Slagtilfælde. Hun havde været nogenlunde rask, saa det kom som en Overraskelse for os alle. Mrs. Jeppesen var Datter af afdøde Pastor S. Johnson og dennes første Hustru; hun kom med sine Forældre fra Danmark, da hun var tre Aar gammel. De boede flere Steder i Nebraska, sidst i Frederiksberg Mgh., Minden, hvor Pastor Johnsen var Præst. Imidlertid var Datteren vokset op og den 27de Aug. 1889 blev hun ægteviet til Hans Jeppesen. Deres ældste Datter Mary er født i Østen, men da Pastor Johnsen blev kaldet til Præst her i Easton, kom ogsaa de hertil, bosatte sig i Oleander og blev Medlemmer af Immanuel's Menighed i Easton. Seks af Børnene ere fødte her, alle er de døbte, konfirmerede og ægteviiede her i Menig-

heden. Den 9. Juli Kl. 10 samledes vi saa i den blomster-smykkede, overfyldte Kirke til den sidste Gudstjeneste, hvor Mrs. Jeppesen var legemlig tilstede. Seks Svigersønner bar hende til Graven; den yngste af Børnene, Raymond, med sin unge Hustru, Arm i Arm med Faderen, fulgte Baaren; dernæst Børnebørnene. Alt under Ledelse af vor dygtige Begravelsesbesørger Hans Jørgensen.

Pastor A. R. Petersen ledede Sørgegudstjenesten. Han oplæste den sædvanlige Levnedbeskrivelse af den Afdøde, hvorefter han oplæste Digtet (af Sam Walter Foss) „The House by the Side of the Road“, — som til ham syntes typisk af Hjemmet, hvor Mrs. Hans Jeppesen som Hustru og Moder havde levet de mange Aar. Vi sang „Jeg er en Fremmed, jeg er en Pilgrim“ og Pastor Petersen talte kortelig over Ordene i Esais 45: „Frygt ikke, jeg vil holde dig i min højre Haand.“ Gør dette fra din Ungdom, og det skal staa ved Magt, at Gud er en trofast Gud, der holder fast selv i Dødens Stund. Saa gik vi op forbi Kisten, tog et sidste Blik af den kære Afdøde, derefter Klokkeklemte, og Mrs. Hans Jeppesen var paa Vej til sit sidste Hvilested paa Washington Union Kirkegaard, hvor Præsten foretog Jordpaakastelsen. Blomster i Overflødighed dækkede Gravstedet trindtomkring. Mrs. Hans Jeppesen var den yngste af de tre Par, der her holdt Guldbryllupsfest sidste Aar, og den første til at faa Hjemlov. Fred være med hendes Støv! Maa saa de af os, som er tilbage, holde Øjet fæstet mod Maalet for „Døden har et hastigt Bud.“

Pastor P. M. Petersens har solgt deres Hjem her i Easton til Leonard Petersens, der nylig solgte deres Farm i Oleander. Pastor Petersens agter at gøre Northfield, Minn. til deres fremtidige Hjem. Pastor Petersen var, som velbekendt, Præst der i mange Aar. Sønnen Ezra, som har sit Hjem der, ventes hertil for at tage Forældrene med sig dertil. Pastor A. R. Petersen vil holde sin Afskedsprædiken den sidste Søndag i August. En Del af vore Menighedsfolk er i denne Uge til Bibelskole paa Mount Hermon.

Med venlig Hilsen,
Mrs. F. D. Klyver, Korr.

10. Juli

Anhang:

Afskedshilsen til Pastor og Mrs. A. R. Petersen

Naar I fra Easton drager, og ej vi samles mer,
At høre og at synge om Ham I tjente her, —
Modtag vor Tak og Ønsker om Mod og Kraft og Fred,
Fra Ham, som har Jer ledet, — Han blive ved dermed!
Paa Herren I har peget i disse elleve Aar,
I fik en Venneskare, der hjem til Himlen gaar; —
Saa rejs med Gud i Følge, og glem ej Venner her,
Som Vemod ej kan dølge i Afskedsstund med Jer.
Her lagde I den gode Sæd i Hjerter smaa og bange,
Og Han, som selv er Livets Træ, gav Spirekraft til mange.
Tænk, hvilken Dag det blive skal, naar Sæden i den gode
Jord
Er moden, og den samles ind til Ham, som højt i Himlen
boer;
Da faar hver Sædemand sin Løn af Jesus, Guds enbaarne
Søn.

Laurberg og Marie Laurberg Petersen.
Easton, Calif.

Typiske Kirker i Jylland

(Læs Rejseskildringen Side 16)

Kendt Klosterkirke

Gammel Stenkirke

Fædrenes Kirke

Typisk dansk Kirke

Tolvte Søndag efter Trinitatis

Og da (Jesus gik bort igen fra Tyrus's Egne, kom han over Sidon midt igennem Dekapolis's Egne til Galilæas Sø. Og de bringe ham en døv, som ogsaa vanskeligt kunde tale, og bede ham om, at han vilde lægge Haanden paa ham. Og han tog ham afsides fra Skaren og lagde sine Fingre i hans Øren og spyttede og rørte ved hans Tunge og saa op til Himmelen, sukkede og sagde til ham: Effata! det er: lad dig op! Og hans Øren aabnedes, og straks løstes hans Tunges Baand, og han talte ret. Og han bød dem, at de ikke maatte sige det til nogen; men jo mere han bød dem, desto mere kundgjorde de det. Og de bleve over al Maade slagne af Forundring og sagde: Han har gjort alle Ting vel; baade gør han, at de døde høre, og at maalløse tale. Mark 7:31-37.

HAN HAR GJORT ALLE TING VEL!

Radiotale 1939 af Pastor Chr. Berthelsen,
Owatonna, Minn.

Dette er dit Ord, O Herre. Dit Ord er Sandhed og det viser os Sandheds Vej til evigt Liv og Salighed. Hjælp os til at høre dit Ord. Giv os Kraft til at gøre din Vilje. Giv os din gode Helligaand og velsign vor Gudstjeneste. Velsign din Kirke paa Jord. Velsign alle syge og trængende Mennesker. Velsign vort Land og Folk, vor Præsident og høje Øvrighed. Dette bede vi i Jesu Navn, Amen.

Dette Mirakel er ejendommeligt i flere Henseender. Det findes kun i Markus's Evangelium. Og Grunden hvorfor det er optegnet her er maaske dets Ejendommeligheder. Som Regel udførte Jesus sine mange Mirakler ved blot at udtale Ordet. Han bød, saa stod det der. Han talte, saa skete det. Men her i dette Tilfælde brugte han baade Ord og Tegn. Og nu kan jeg tænke mig, at nogle vilde gerne spørge, hvorfor? Hvorfor udførte Jesus nu dette Mirakel paa denne mærkelige Maade? Og saa vil jeg straks svare, det ved jeg ikke. Og det er mig ikke meget magtpaaliggende at finde ud, for det spiller jo ingen Rolle med Hensyn til min Sjæls Frelse, min Tro paa Jesus, for han gjorde jo alle Ting vel.

Dette **Hvorfor**, som for saa mange Mennesker spiller saa stor, ja, ofte en altfor stor Rolle med Hensyn til deres Religionsliv, havde kun liden Betydning for Mængden, som fulgte Jesus. Farisæerne og de Skriftloge kom ofte til Jesus med deres hvorfor? Og det er vel værd at mærke sig, at kun faa af dem kom til Tro paa Jesus, at han kunde gøre alle Ting vel ogsaa for dem.

Mange Lærde har forsøgt at besvare alle disse **Hvorfor** og givet Grunde hvorfor Jesus gjorde dette og hint paa en saadan Maade. Og det kan jo for saa vidt være godt nok. Men der er en Fare ved at rejse Spørgsmaal om alle disse mange Smaating og Ejendommeligheder i Forbindelse med de store Mirakler, som Jesus udførte og som han selv ikke fandt nødvendigt at forklare. Man kan saa let fortabe sig i disse mange Ting og glemme det ene fornødne—det nødvendige—det vigtigste—Kærnen. Det, som virkelig burde og skulde læres og forstås, det, som skulde være Føde for ens Sjæleliv, det faar man ikke Hold paa.

Er det ikke nok at vide, at der var Mennesker i de Dage, som var interesseret i andres Velfærd og vilde gaa til den Ulejlighed, at tage et til Dels hjælpeløst Menneske til Jesus og bede ham om at hjælpe Manden? Der er stor Trang for den Slags Mennesker i vore Dage, — Mænd og Kvinder med en stærk og levende Tro paa Jesus, at han

baade kan og vil hjælpe alle Mennesker og i al Slags Nød. — Mænd og Kvinder, som er villige til at hjælpe andre til Jesus, selv om det koster baade Tid og Penge. For der er i Dag flere Mennesker, som trænger til hans Hjælp end der var i de Dage. Verden er fuld af aandelig døde, stumme, blinde, halte og syge Mennesker, som enten ikke kan eller ikke vil komme til Jesus uden nogen hjælper dem. Og her kommer vi til et Spørgsmaal, som burde være brændende i enhver Kristensjæl, nemlig **hvordan** kan jeg hjælpe andre til Jesus? Er du en Kristen og har aldrig gjort dig selv dette Spørgsmaal? Er du virkelig tilfreds med blot at se din egen lille Sjæl komme til Himlen medens andres fortæbes?

Det er mig nok at vide, at Jesus hørte de Forbønner, som nogle barmhjertige Mennesker ofrede i den stummes Sted. Og at Jesus i Kærlighed og Medlidenhed til den arme, trængende Stakkel lod ham forstå, at han baade kunde og vilde helbrede ham. Og Jesus Kristus er jo i Gaar og i Dag den samme, ja, til evig Tid. Hebr. 13:8. Han er den samme almægtige, levende Gud, der gør alt det, som ham behager. Han er den samme kærlige, medlidende Frelser, rede til at hjælpe enhver der kommer til ham for Hjælp. „Kald paa mig paa Nødens Dag; jeg vil udfri dig, og du skal prise mig.“ Ps. 50:15. „Se jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.“ Jesus er endnu hos os, rede til at høre og bønne alle dem, som bede. Og det giver Anledning til at rejse et andet brændende Spørgsmaal, nemlig **hvem** vil bede for andre? Ja, det lyder jo i Grunden besynderligt, for enhver Kristen burde jo være nidkær i Forbøn for andre. Men, ikke destomindre, er der mange døbte og konfirmerede Mennesker, som daarlig har Tid til at bede for sig selv langt mindre for andre. O, I mange som ikke bede, vil I vedblive at leve i denne Tungheds Dvale?

Nu, Bønnen er jo en Guds Gave. En Kristens Privilegium. Men det er ogsaa en Kristens Pligt at gøre Brug deraf, baade for sig selv og andre.

„Som Abraham for Sodom bad,
saa bed og du for den store Stad,
til selv han Staven bryder.
Ja, bed for Babel, til grant du ser,
at Bøn og Sukke ej baade mer
mod Undergangens Bølge.“

Aah, der er stor Trang for den Slags Mennesker i vore Dage, — Mænd og Kvinder, som vil bede for andre, for, skønt der er mange veltalende Læber, de er stumme til Bøn og Forbøn.

Og er det ikke nok at vide, at en døv fik sin Hørelse, saa han kunde faa Lejlighed til at lytte til de livsalige Ord af Jesu Mund? Jeg haaber, at han gjorde Brug af den gyldne Lejlighed, saa han kom med i den Gruppe, om hvilken Jesus siger: „Salige ere eders Øjne, fordi de se, og eders Øren, fordi de høre. Thi sandelig, siger jeg eder, mange Profeter og retfærdige attraaede at se, hvad I se, og saa det ikke; og at høre, hvad I høre, og hørte det ikke.“ Matth. 13:17.

Er det dog ikke sørgeligt, at der er saa mange, mange Mennesker i Dag med gode Øren, som tilbydes saa mange gyldne Lejligheder til at høre Guds Ord; men de gør aldrig Brug deraf. Derimod bliver deres Øren ofte brugt som en Rendesten for andres daarlige, snavsede Tale. Naar Talen er om Guds Ord, om Synd og Naade og om Frelse for Syndere vendes det døde Øre til. En saadan Brug af Evnen til at høre er kun til ens egen Skade og Fordærv. Bedre vilde det være for saadanne Mennesker om de vare

døve. Hvordan benytter du Evnen til at høre? Høre du Guds Ord med Glæde?

Det er mig nok at vide, at en stum fik Talens Brug. Saa han, som Fuglen i Luften, kunde takke og prise Gud for Livet og Lyset med fløjttende Tunge, og kundgøre hans herlige Velgerninger til alle Mennesker. Ja, men sagde Jesus ikke til Manden og de andre, at de ikke maatte sige det til nogen? Jo vist gjorde han det, og Jesus havde ganske sikkert sine gode Grunde hvorfor han gjorde det, selv om han ikke har fortalt os hvorfor. Et ved vi, at Jesus aldrig søgte at vinde Verdens Ære og Berømmelse ved sine Underværker; men maaske nogle af hans Disciple søgte det paa Mesterens Bekostning. Det er der mange, som gør i vore Dage. Han søgte blot at hjælpe sine Medmennesker og derved aabenbare hans himmelske Faders uendelige Godhed og Miskundhed. Og det burde jo ogsaa være Guds Børns største Glæde i vore Dage. O, I Kristne, hvad søger I? Hvad lever I for? Hvad er eders største Glæde?

Men desværre, Mængden tog ikke Hensyn til Jesu Befaling, for „jo mere han bød dem, desto mere kundgjorde de det.“ Folkeskaren var jo saa begejstret og „over al Maade slagen af Forundring og sagde: „Han har gjort alle Ting vel; baade gør han, at de døve høre, og at maalløse tale.“ Det var simpelthen enestaaende. Det var for godt til at holde hemmeligt. Og det er mig nok at vide, at Mængden gav Gud Æren. Det er mere end den gør i Dag.

Men nu denne Befaling af Jesus, den er selvfølgelig ikke mere i Kraft. Den var blot midlertidig og for disse overbegeistrede Menneskers Skyld, fordi deres Begejstring var usund. Senere hen gav Jesus ganske andre Befalinger, som gjaldt baade for dem og for alle Mennesker og til alle Tider. Her følger de sidste og uhyre vigtige Befalinger af Jesus. Han siger: „Gaar derfor hen og gøre alle Folkeslag til mine Disciple, idet I døbe dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn, og idet I lære dem at holde alt det, som jeg har befaleet eder.“ Matth. 28. Og igen, i Apostlenes Gerninger, i det første Kapitel: „I skulle være mine Vidner baade i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og indtil Jordens Ende.“ Dette er Jesu Befaling, som gælder i Dag og for alle og enhver. Simpelthen dette, at vidne om hans underfulde Frelserværk for alle Mennesker og muligvis vinde dem for hans Rige. **Det** er enhver Kristens Pligt, at vidne om Guds herlige Gerninger og derved vinde andre. Og det er en Kristens Pligt, at lære dem at holde alt det, som Jesus har befaleet.

Men hvad optager den store Menneskemasse i Dag? Hvad optager mange døbte og konfirmerede Mennesker i Dag? Er det Begejstringen og Forundringen over Guds underfulde Gerninger? Vidner de? Fortæller de om Jesus, hvad han har gjort for dem og for Alverden? For sandelig der er langt mere at fortælle om Jesus og hans Frelserværk i Dag end der var i de Dage. Han er ligesaa herlig, og hans Frelserværk er mere vidunderligt udfoldet i Guds Kirke paa Jord. Men det synes mig, at Begejstringen er forsvunden. Er det ogsaa gaaet saadan for dig? Saa spørg dig selv, **hvorfor?**

Der er mange, mange Kristne, som har Talens Brug; men den bruges ikke til at vidne om Jesus for andre. Mon de husker paa disse Alvorsord af Jesus: Den, som fornægter mig for Menneskene, ham vil ogsaa jeg fornægte for min Fader, som er i Himlene.“ Matth. 10:33. „Den, som ikke er med mig, er imod mig; og den, som ikke sam-

ler med mig, adspreder.“ Matth. 12:30. Ja, ofte hænder det, at deres Tale er forargelig og til Skam og Skade for dem selv og andre. I Jakobs Brev, det 3die Kap., findes der en Beskrivelse af Talens Misbrug: „Med den velsigne vi Herren og Faderen, og med den forbander vi Menneskene, som er bleven til efter Guds Lighed. Af den samme Mund udgaar Velsignelse og Forbandelse. Mine Brødre! dette bør ikke være saa!“ Nej, Evnen til at tale er en Guds Gave og skulde bruges til Guds Ære.

O, der er stor Trang for den Slags Mennesker, som ved Guds Naade har lært den Kunst at holde sin Tunge i Tømmen. Mænd og Kvinder, som virkelig har erfaret, at „**han har gjort alle Ting vel,**“ ogsaa for dem. Og, at denne deres Bedømmelse ikke er Resultatet af et Øjeblikks Begejstring, men kommer af Erfaring og fra en viljestærk Overbevisning, som hviler paa Troens rette Grundvold.

Han har gjort alle Ting vel. Det var Datidens almindelige Bedømmelse af Jesus, udtalt efter, at han havde udført et af sine mange, mærkelige Mirakler. Det var den almindelige Mening hos de store Folkeskarer, der fulgte ham fra Dag til Dag, hørte hans Tale og saa hans Underværker. Det har ogsaa været den almindelige Mening af alle rettænkende Mennesker, som ned gennem Tiderne har studeret Jesu Liv og Lære. Og denne Bedømmelse staar endnu ved Kraft, 1900 Aar efter at den var udtalt og skrevet. Ethvert rettænkende Menneske, som fordomsfrit vil læse Evangelierne, maa nødvendigvis komme til det samme Resultat.

Det var vel gjort af Jesus, at han hjalp en døv til at høre Guds Ord. For det første, han hørte, var jo Jesu Ord, „Effata — lad dig op!“ Og dermed mente Jesus ganske sikkert ikke alene hans Øren, men ogsaa hans Hjerte. Det var vel gjort af Jesus, at han hjalp en stammende Mand til at tale ret. Var det ikke vel gjort af Jesus, at han stillede Stormen paa Søen og ikke alene frelste de bange Disciple fra at drukne, men ogsaa beviste dem, at han var Herre over Naturens Love? Vind og Vejr adlød hans Befaling bedre end Folkeskaren. Og var det ikke vel gjort af Jesus, at han bespiste de hungrige Tusinder og derved beviste Sandheden af sine egne Ord: „Søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, og alle disse Ting skal gives eder i Tilgift?“ Det var jo netop hvad de havde gjort. Den, som forlader sig paa Gud, bliver aldrig til Skamme! Og var det ikke vel gjort af Jesus, at han oprejste Lazarus fra de døde, endog efter, at hans Legem var gaaet i Forraadelse, og derved beviste for de mange omkringstaaende vantro Mennesker, at han var Herre ogsaa over Liv og Død?

Men nu alle disse store og herlige Mirakler, som Jesus udførte saa vel, at Mængden blev slagen af Forundring, de var jo dog kun Smaating og Lejlighedsmirakler imod det store Mirakel, som han udførte paa Golgathas Kors. Disse kom jo kun den enkelte, eller forholdsvis faa, personligt til gode. Men Jesu Frelserværk kommer Alverden til gode, ogsaa os. Det vil sige, hvis vi modtager den Frelse han købte saa dyrt.

Han har gjort alle Ting vel, var Datidens Vidnesbyrd, og dog kan jeg tænke mig, at der var mange iblandt Folkeskaren, for hvem Jesus aldrig fik Lov til at gøre **alle** Ting vel, nemlig, at frelse deres Sjæle. Hvorfor? De vilde ikke. Dette, at hjælpe i materielle Ting, var for Jesus kun en Biting imod det ene fornødne — Sjælenes Frelse.

Og der har været mange Mennesker ned gennem Tider-

ne, som ogsaa har været Jesus saa nær; men han fik aldrig Lov til at frelse deres Sjæle og gøre alle Ting vel for dem. Hvorfor? De vilde ikke. Maaske der var ingen til at hjælpe dem til Jesus. Ingen til at bede for dem.

Og i Dag er der Tusinder af Mennesker, som kommer Jesus saa nær; men han faar aldrig Lov til at frelse deres Sjæle. Han faar maaske Lov til at helbrede dem, naar de er syge, redde dem fra Farer, give dem Held til at faa en god Stilling, en god Foretning, en god Ejendom, meget Gods eller mange Penge. Alle disse Ting er jo i og for sig gode nok; men de er for intet at regne imod det ene fornødne — Sjælens Frelse. Men de vil ikke, eller maaske, der ingen er til at lede og bede for dem.

Har Jesus gjort alle Ting vel for dig? Er du frelst? Er du ogsaa villig til at lede og bede for andre? Hvis ej, **hvorfor?**

O, gode Gud, gør du alle Ting vel for os! Lær os at bede for andre. Lær os at lede andre paa dine Veje. Du vor Fader, som er i Himlene! helliget worde dit Navn; til os komme dit Rige; ske din Villie, som i Himmelen saaledes ogsaa paa Jorden; giv os i Dag vort daglige Brød; og forlad os vor Skyld, som ogsaa vi forlade vore Skyldnere! Og led os ikke i Fristelse! Men fri os fra det onde! thi dit er Riget og Magten og Æren i Evighed! Amen.

DAGENS SALME

Enhver Præst ved — nogle Lægfolk ogsaa — at Udgifterne af vore lutherske Salmebøger har beflittet sig paa, at henlægge forskellige Salmer til de enkelte Søndage, saa der kan være Harmoni i Tekst og Tone under Gudstjenesten. Man vil forstaa den psykologiske Indvirkning af dette. Derfor findes i alle vore Salmebøger et Register til Vejledning af Salmevalg for Dagens Gudstjeneste. Til 12. Søndag efter Trin. henlægges følgende gripende Salme af Biskop Brorson, vistnok den mest evangelisk-vækkende i hans første lille Sanghefte, der udkom i en meget simpel Dragt til Julen 1732, for at op-
hjelpe den danske Salmesang i hans tysktalende Menighed i Tønder. Heftet indeholdt kun ti Salmer, men næppe har nogen religiøs Digtning haft større Betydning i et Lands Kirkeliv end disse. De tre første var nemlig: 1) „I denne søde Juletid“, 2) „Mit Hjerte altid vanker“ og 3) „Hvordan takke vi vor Herre“. Et Par andre berømte er „Den yndigste Rose er funden“, „Her kommer, Jesu, dine Smaa“ og „Kom, Hjerte, tag dit Regnebræt.“ Tænk, hvilken Skat disse dog er for den danske Menighed!

Hvordan takke vi vor Herre? (Bygget over Joh.3:19)

Mel. Jesus, dine dybe Vunder

Hvordan takke vi vor Herre,
For han gav sin Søn herved?
Mange skønne lidt desværre
Paa saa stor en Kærlighed;
Deres onde Syndelyst
Dække de med Naadens Trøst,
Vil af Jesus intet lære
Og dog sande Kristne være.

Vistnok ingen Sjæl fordømmes,
Naar den paa sin Jesus tror;
Naadens Kilde aldrig tømmes,
Naaden er og bliver stor;
Men det er en afsagt Dom:
Siden Jesus til os kom,
Skal vi bort fra Synden vige,
Eller aldrig se Guds Rige.

At du vil i dine Lyster
Fare fort, som du er van,
Og dig dog ved Jesus trøster,
Gaar i Evighed ej an.
Kære Hjerte, eet af to:
Enten udi Bøn og Tro
Syndens Vej at fly og hade,
Eller lide Sjæleskade!

Lyset er til Verden kommet,
Ved du ogsaa, at du tror?
Har du nogen Tid fornummet,
At din Jesus i dig bor?
Har hans Naades Straalers Kraft
I din Sjæl sin Virkning haft?
Kan du i dit Hjerte finde,
At der er et Lys derinde?

Hvordan gaar man dog og drømmer
I en saadan vigtig Sag,
Og i Sikkerhed forsømmer
Naadens dyrebare Dag.
Sagen burde vides vist,
Mens der end er Bedringsfrist,
Altid Evigheds Tanke
Bør jo vore Sanser sanke.

Bort, du fæle Syndens Taage,
Satans helvedsorte Magt!
Det er Tid en Gang at vaage
Og at passe paa sin Vagt;
Det er Tid at sanse vel
Og at sørge for sin Sjæl;
Det er Tid at forekomme
Herrens strenge Vredesdomme.

Gud, som Lyset lod opklare
Udi Naadens blide Vaar,
Vil og ingenlunde spare
Den, som samme Lys forsmaar.
Vil du vende Ryggen til,
Gud dig fra sig støde vil;
Vil man ikke Lyset kende,
Skal man sig paa Lyset brænde.

Lad din Naades Glans oprinde,
Milde Jesus, at jeg maa
Derved altid Vejen finde,
Som jeg har at vandre paa!
Vær min Formand, at jeg ej
Kommer paa den brede Vej,
Aldrig fra dit Fodspor viger,
Før jeg ind i Himlen stiger.

NB. 5te og 6te Vers er sammentrængt i vor Salmebog og 7de Vers er udeladt.

RIM

Af Johs. Vibe Petersen

Man har en Fabel om Ørnen. Engang
den højt imod Solen fra Jorden sig svang.
Saa højt kunde andre Smaafugle ej naa,
og derfor fik Ørnen Kongskronen paa.

Men just i det samme fra Ryggen steg
en lille Gærd'smut i svirrende Leg;
og højere steg den mod Solens Brand,
men da blev den Konge i Fuglenes Land.

Her ender Fæblen. End højere gaar
den Hjertebøn, der Gud Fader naar.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order“, registreret letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Tolvte Søndag efter Trinitatis. 11. August

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 2 Kor. 3:4-9; Mark. 7:31-37.

Ny Tekstr. — Jakob 3:1-12; Matth. 12:31-42.

„SER TIL, AT IKKE NOGEN FORSØMMER GUDS NAADES TID.“ Heb. 12:15.

Det er Bergens berømte Biskop, Johan Nordal Brun, f. 1745, d. 1816, der tillægges den alvorlige Jerusalems-Salm, No. 179 K. og H., hvori staar:

Brug Lys og Dag, o Sjel, mens Sol er oppe,
Og vogt dig for modvillig at tilstoppe
Det Kildevæld, som i din Ørk brød frem!
Foragtet Naade strengelig sig hævner,
Kom det i Hu, hver Gang din Tunge nævner:
Jerusalem!

Forfatteren levede paa den Tid da Rationalismens Taa-ge hængte over Kirkeagrene i Norden, men som bragte efter sig Strømme af Naade fra oven, da Haugeanismen og Grundtvigianismen m.m. vakte Liv og Røre blandt Folket. Den Tid havde meget tilfælles med den aandelige Tilstand af det jødiske Præsteskab paa Jesu Tid. Jesus var i deres Øjne en Sværmer, en besat, og hans Kraft-geringer et Djævelens Blændværk. Dyd og gode Ger-ninger ifølge Guds egen Løvs Forskrifter er da et meget mere fornuftigt Middel til Guds Velbehag end dette, at alle have syndet og kun et Gudmenneskes Offerblod kan rense os og retfærdiggøre os for Gud! Saa ræsonerede man baade i Palæstina og Norge, og vist mange, mange Steder endnu den Dag i Dag. Forrige Søndag havde vi om Jesu Graad over sit Folk fordi de ikke den Dag kendte sin Besøgelsetid. De udskældte ham for en Beelsebul og fik Romerne til at henrette ham; ikke meget bedre gik det hans Svende fra Stefan til Hauge. Den Stærke bevogtede sit Hus saa længe den kødelige Fornuft beboede det; men da Jesus fik Anledning at angribe Fæstningen med Aandens Vaaben, som er Guds Ord i troende Menneskers Vidnesbyrd, saa maatte Fjenden fly og „Nat-ten hun blev til Morgen.“ Hvor længe varer Naadens Tid? Kun en Dag, — i Dag, naar du hører Guds Røst, svarer Ordet. Morgendagen kender ikke du. Tænk, om du endnu yderligere forkortede din Naadetid ved den Synd, som ikke forlades? Læs Hebr. 6:4-8. Det er jo grufuldt. Hvad er den Synd? **Vantro**, — forhærdet Vantro overfor Aandens Vidnesbyrd om Jesus som din Frelser!

Fra vor Kirkemark

Kredsmøder:

Atlantic Kreds, 29. Aug. — 2 Sept. i Laurens, N. Y.

Wisconsin Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. Hartland, Wis.

Minnesota Kreds, 26. — 29. Sept. i Nelson, Minn.

Iowa Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. i Audubon, Ia.

Nebraska Kreds, 22. — 25. Aug. i Brush, Colo.

Pacific Kreds, 9 — 13. Okt. i Portland, Ore.

Nebraska Kredsmøde

vil efter Indbydelse fra First English Lutheran Church, Brush, Colorado, blive afholdt i Brush fra den 22de til den 25de August. Aabningsgudstjeneste Torsdag Aften Kl. 8. „Evangelization“ bliver i Aar Kredsens Forhandlingsemne. Under Forretningsmøderne vil der blive Valg af Kredsformand og Kredskasserer, samt Overvejelser og Bestemmelser angaaende Kredsens Missioner, m.m. Alle Menigheder bedes sende een eller flere Delegater.

Anders Steensen, Kredsformand.

Første Engelsk Lutherske Menighed, Brush, Colorado indbyder herved paa det hjerteligste Præster, Delegater og Venner til at deltage i Nebraska Kredsens 36de Aarsmøde. Logi og Frokost, samt Aftensmad Torsdag, erholdes frit i Hjemmene. Fredag, Lørdag og Søndag serveres Middags- og Aftensmad i Kirkens Undersal for henholdsvis 35 og 25 cents pr. Maaltid. Deltagere bedes indmelde deres Komme i god Tid til Mr. E. M. Madsen, 702 Cameron Street, Brush, Colo. Vi ser fremad med Haab, at mange kan komme. Gud velsign vort Kredsmøde!

Ivan Danielsen, Sekretær,
A. S. Petersen, Præst.

Dødsfald. Et ældre og agtet Medlem af Vor Frelsens Mgh. i Audubon, Iowa, Mrs. C. L. Christensen, afgik ved Døden d. 22. Juli efter nogle Aars Svaghed og et Slagtilfælde, som indtraf den foregaaende Dag. Hendes Mand overlever hende og er ældre Medlem af Audubon Hardware Co., som han og hans Hustrus Broder, James Lang, oprettede 1905 efter at begge Familier ankom fra Howard County, Nebr. Mr. Lang døde 1938 (se Dansk Almanak 1939) og, som bekendt er den tidlig afdøde Præst i vort Samfund, Niels Lang, deres Broder. Afdødes Pigenavn var Kirstine og Familien stammer fra Ribe, hvor hun blev født i 1869 og kom tilligemed Forældrene her til Landet 1879, hvor de bosatte sig ved Dannebrog, Neb.

Den ny Kirke i Jacksonville, otte Mil øst for Harlan, Iowa, bliver til Virkelighed, ifølge Lokablade, idet Kontrakten for Opførelsen er givet Olson Byggefirmaet i Harlan og vil koste ca. \$13,000. Det bliver en Murstenskirke.

Under Vacancen i Pella Kirke, Omaha, har Professor P. Nyholm betjent Mgh. gennem Juli og Dr. J. P. Nielsen vil varetage Gudstjenesterne i August. Disse Vacancer er jo ret hyppige her i Centrum for Tiden og giver „de Lærde“ lidt Anledning til praktisk Prædiketjeneste og ekstra Fortjeneste, samt nærmere Bekendtskab med Folkets brede Lag.

En mere af vore theologiske Studenter indgaar Ægteskab, ifølge det danske Blad i Chicago, hvori meddeles, at Marie, Datter af Hr. og Fru Jens Mikkelsen, Chicago, er blevet forlovet med Stanley Larsen fra Racine og man venter Bryllup hen i August. Miss Mikkelsen graduerede fra Dana College med særlig Hæder sidste Foraar. Mr. Larsen graduerer til næste Foraar fra Seminariet.

En sørgelig Ulykke ramte Pastor Erik Back og Familie d. 23. Juli idet deres 15-aarige Søn Nels omkom ved Bading i en Irrigationskanal. Trods alle Forsøg af Kammerater og en tilkaldt Læge formaaede man ikke at oplive ham igen. Han var sine Forældre til stor Støtte og sin Fars hengivne Følgesvend paa mange Ture i det udstrakte Kald.

I Cairo, Neb. døde en af Howard Countys gamle Dan-skere, Mrs. Maren Larsen d. 26. Juli i sin Datter Mrs. H. Craigs Hjem der. Hun var fra Eising Sogn, født 1854, og udvandrede 1892 til Nebraska, hvor hun snart efter blev gift med Hans Larsen, der døde i 1908. Hun efterlader fem Sønner og fire Døtre.

Prof. Paul Nyholm tager i denne Tid et seks Ugers Kursus paa Chicago Universitet. Ogsaa han vil sansynligvis have en Doktorgrad paa Papiret inden saa længe.

Fra Oklahoma Statsuniversitet, Norman, Okla. kom Indbydelse sidste Uge med Meddelelse, at Pastor C. A. Vammen graduerer d. 30. Juli som Master of Education. Nu er det altsaa overstaaet og vi ønsker til Lykke. Som man veed, er Pastor V. Superintendent af vor Missionsskole i Oaks, Okla. og som saadan maa han „følge med Tiden“ hvad det videnskabelige angaar.

Præsident Siersbeck, Dana College, kom hjem sidste Uge fra sit Studieophold ved Chicago Universitets Sommerkursus og er nu i fuld Virksomhed med Forberedelse til Skolens Aabning, der finder Sted d. 9. Sept.

I Brooklyn, N. Y. er der truffet den Aftale at Salems Menighed, der maatte afstaa sin Kirkeejendom til Byen, nu har Fællesgudstjeneste med Vor Frelzers Menighed i dennes Kirke paa 193—9th St., hvor Pastor A. Th. Dorf er Præst. De to Præster taler saa skiftevis paa Dansk og Engelsk hver Søndag ved to paa hinanden følgende Morgen-gudstjenester. Dette er altsaa kun en midlertidig Orden.

Pastor Niels Bentsen har faaet en Adresse igen, skriver han fra Edmonton, Alta., idet han har modtaget Kald fra vor danske Mgh. der. Han er jo paa Pensionslisten og, som bekendt — og bevist — kan en pensioneret Præst og Kone leve saare meget billigere end andre ditto. Hvordan? — Det lærer man nok naar man selv bliver gammel i Tjenesten! Da D.K.U., der førhen støttede Arbejdet i Edmonton, ikke længere kan, maa Mgh. selv forsøge at klare sig. Her abnedes saa en Udvej. Pastor B.s Adresse er 9363-99 St., hvor han har lejet en Bolig.

Pastor L. H. Kjær, fhv. Utahmissionær, bor fremdeles paa 1408 California St., San Francisco. Han skriver til os: „Haaber at Salt Lake City snart faar fast Betjening igen. Arbejdet der er interessant. Det er værd for hvem som helst at prøve Kræfter paa uden at fortryde det bagefter.“ Da vi selv har lidt Erfaring derudefra siger vi „Amen!“

Pastor A. W. Lund vil varetage Pastor H. Jersilds Menighed i Los Angeles medens denne er paa Ferie mellem 19. Aug. og 4. Sept. Pastor L.s Adresse er 1765 1/2 West 21st St., Los Angeles, Calif.

Fra Milwaukee meddeles, at vor gode Ven og Kingo Mgh.s mangeaarige S. Skoleleder, J. Fred Jensen er afgaaet ved Døden d. 25. Juli efter en svær Sygdom.

I Oakland, Calif. døde d. 16. Juli Veteran fra Verdenskrigen, Adolph Hansen, som Følge af et fra den Tid nedbrudt Helbred. Mere herom følger i næste Nummer.

Dr. Inadomi taler d. 13. Aug. i West Branch, d. 14de i Cedar Falls, d. 15de i Coulter, d. 16de i Des Moines, d. 18de i Audubon og Elk Horn, Iowa.

Husk — at den 13. Søndag e. Trin. (18. Aug.) er Offerdag for Eben-Ezer Barmhjertighedsanstalt i Brush, Colo. Næste Nummer vil bringe adskilligt derudefra.

Pastor J. K. Jensen, Præst for vor Mgh. i Pass Lake, Ont. mærker ogsaa Alderens Tryk og Legemets Svaghed, idet han har været under Lægebehandling i Rochester, Minn. en Tid for Nyresygdom. Hans Tilstand er saaledes, at han har set sig nødsaget til at opsig sin Virksomhed i Pass Lake og agter at bosætte sig i Sleepy Eye, Minn., hvor hans Hustru har hjemme. Pastor Jensen er nu 74 Aar gammel og er den næstældste Præst m.H.t. Tjenestetid iblandt os, der endnu er i fast Virksomhed. Pastor Damskov overgaar ham et Par Aar.

En anden Veteran i vort Samfund, Pastor I. Gertsen, Luck, Wis. er heller ikke saa rask, forstaar vi, og mærker, at det lakker mod Enden. Gud give eder Hjemlængselsens Glæde i rigt Maal, Venner.

Det sidste Stykke Vej til Dana bliver nu betoneret (paved) ifølge den officielle Meddelelse som følger:

Our school has always been handicapped on account of its location being outside of the city limits of Blair. One or two attempts have been made to annex the college campus and intervening territory to the city but objections have come from the property owners or the city or both. Another serious difficulty of late has been the condition of the gravelled road from the city pavement to the college. While it was a federal highway it was kept in fairly good condition, but since the federal route was changed we have not had adequate maintenance on the college road. Now, however, we are pleased to announce that both of these defects are being remedied. A petition has been signed by the college and property owners along the road asking the city to annex the college campus and the territory along the college road if the city would agree to sponsor the paving of the road from the present city limits to the college. The county offered to contribute \$1600.00 to the project and the property owners in the proposed district to be annexed have contributed \$860.00 and a businessman of Blair \$140.00, making a total contribution of \$2600.00. The city will be responsible for the balance. The paving will be a 20 foot concrete slab and the work will be started as soon as possible and should be completed before cold weather sets in.

Og Agrikulturfaget nedlægges:

The Oliver Implement Co. has up to the present time furnished all the machinery for the college farm free. Some time ago we were notified that the company could not continue this plan any longer. This together with the refusal of the state agricultural college to give full credit to the work of our agricultural students caused the Executive Committee of the Board to make the following decisions:

First, that the agricultural course be discontinued.

Second, that a practical farmer be engaged to operate the farm at \$50.00 per month plus perquisites.

Mr. Elvin Voorhees has been engaged for this position. He is already in charge and seems well qualified for the undertaking. He is expected to take care of the dairying and do all the other farm work without any help except in emergencies.

N. T. Lund,
Secretary Board of Trustees,
Dana College and Trinity Seminary.

Canada

FRA WEST CANADA KREDSMØDE.

Afholdt d. 4—7 Juli i Nazareth Kirke,
Standard, Alta.

Følgende er Uddrag fra Kredssekretær A. Husted Christensens Rapport samt fra Kredskasserer Jens Rasmussens og Redaktør Chr. Svendsens Omtale af samme i Kredsens danske Blad, „Kirken og Hjemmet“, andet Juli Nummer. Vi har endnu intet Kopi faaet tilstillet af Sekretæren, som vist ellers er „officiel Pligt.“

Mødet begyndte Torsdag Aften med en Aabningsgudstjeneste, hvor Pastor P. C. Paulsen, Calgary, prædikede, hvorefter Kredsformanden, Pastor E. Nommesen, Tilley, i den treenige Guds Navn erklærede Kredsmødet for aabnet.

Forretningsmødet Fredag Morgen aabnedes med Morgenandagt ved Pastor Skanderup. Sekretæren oplæste derefter de tilstedeværende stemmeberettigedes Navne, nemlig:

Præster: Pastor A. Husted-Christensen, Standard, Pastor E. Nommesen, Tilley, Pastor P. C. Paulsen, Calgary, Pastor A. N. Skanderup, Redvers og Pastor P. L. Thorslev, Dickson.

Delegater: Calgary: Chr. Damgaard, Lauritz Petersen; Dickson: Carl Christiansen, Søren Jensen, Chris Mørk; Edmonton, Svend Hansen, Mrs. S. Hansen; Ponoka: Mrs. I. Johansen; Standard: L. P. Laursen, Mrs. W. Myrthu, Axel H. Nielsen, Sig. E. Rasmussen; Tilley: David Christiansen, Ingeman Sørensen; Redvers: S. Simonsen, Miss Sigrig Nielsen.

Kredskasserer: Jens Rasmussen, Standard, Alta.

Redaktør: Chr. Svendsen, Edmonton, Alta.

Foruden de ovenfor nævnte stemmeberettigede Præster var ogsaa vort Kirkesamfunds Formand, Dr. N. C. Carlsen, Blair, Nebr., Pastor N. Bentsen og Frue, forhen Webster Groves, Mo., Miss og Pastor P. Rasmussen og Frue fra Dalum, Alta. til Stede.

Kredsformanden oplæste sin Indberetning til Aarsmødet og en Indberetningskomite blev valgt. Komiteens Medlemmer blev: Pastor Paulsen, Pastor Thorslev, Willy Myrthu. Grundet paa daarligt Helbred maatte Pastor Paulsen trække sig tilbage fra Komiteen, og Pastor Skanderup traadte velvilligst til i hans Sted.

Kredskassereren aflagde derefter Rapport og det reviderede Regnskab oplæstes og godkendtes.

Aarsregnskab for Vest Canada Kreds. Juli 1939—Juli 1940

Indtægter:

Samfundets Bidrag	\$4559.87
Offer ved Møder og Menighedsbidrag....	414.91
Gaver fra Foreninger	271.45
Gaver fra Private	43.43
Præmier paa Checques, etc.	70.21
Kassebeholdning ved Aarets Begyndelse	42.37
Ialt	\$5402.24

Udgifter:

Præstelønninger	\$4931.39
Rejseudgifter	163.06
Kontorudgifter	10.82
„Kirken og Hjemmet“	253.30

Korrespondanceskolen	5.43
Kassebeholdning	38.24

Ialt \$5402.24

Redaktør Chr. Svendsen aflagde Rapport, og „Kirken og Hjemmet“'s reviderede Regnskab oplæstes og godkendtes.

Miss Sigrig Nielsen aflagde Rapport over Arbejdet i Forbindelse med Korrespondance-Søndagsskolen.

Miss Nielsens Rapport modtoges med stor Interesse og Tak.

Pastor Skanderup berettede om Arbejdet i Swan River og overbragte Kredsmødet en Hilsen og Tak fra Menigheden i Swan River for Kredsens Hjælp til Kirkebyggeriet og Arbejdets Opretholdelse.

Man skred derefter over til Valg af de forskellige Embedsmænd. Pastor E. Nommesen, Tilley genvalgtes til Kredsformand. Som Revisorer genvalgtes A. M. Rasmussen og J. P. Madsen med Akklamation. Til Sylvan Lake Komiteen nyvalgtes Pastor P. L. Thorslev.

Indberetningskomiteen rapporterede og Punkter som følger blev vedtaget —:

1) Kredsen byder Den forenede danske evangelisk-lutherske Kirkes Formand, Dr. N. C. Carlsen Velkommen og takker for Besøget, samtidigt med at Kredsen gennem Dr. Carlsen udtrykker sin Tak til Samfundet for Støtten til Arbejdet i Vestcanada.

2) Kredsen udtrykker sin Tak a) til Redaktør Chr. Svendsen for hans dygtige Arbejde med „Kirken og Hjemmet“, og b) til alle Menigheder og Venner for den gode Støtte til Bladet og henstiller indtrængende at yde samme Støtte i det kommende Aar.

3) Det henstilles, at Kredsen ligesom forrige Aar støtter „Kirken og Hjemmet med \$260.00. Vedtaget!

4) Det henstilles, at Olds-Ponoka Kaldet støttes med \$350.00. Vedtaget.

5) Det henstilles, at Arbejdet i Pass Lake igen støttes med \$200.00. Vedtaget!

6) Det henstilles at bevillige \$100.00 til Rejseomkostninger i Kredsen.

7) Kredsens paa Mødet forelagde Budget for 1940-41 paa \$960.00 vedtoges in toto.

8) Det henstilles til Menigheden i Swan River at love et bestemt Beløb til Arbejdets Opretholdelse. Vedtaget!

9) Kredsen lykønsker Pastor Damskov i Anledning af hans 45 aarige Jubilæum som Præst og ønsker ham Guds Velsignelse og Naade til endnu i mange Aar at arbejde i Herrens Vingaard.

10) Kredsen er Præsterne Schultz, Damskov og Skanderup taknemmelig for det trofaste Arbejde, de har udført i Swan River.

11) Kredsen udtaler sin Paaskønnelse og Tak til Mr. J. Vanghøj for hans uegennyttige Søndagsskolearbejde i Chancellor-Hussar-Cluny Distriktet.

12) Kredsen udtrykker sin Tak og Paaskønnelse for det uegennyttige Arbejde, som Herrerne A. C. Schmidt og P. Brasoø og andre har udført i Forbindelse med Drengelæren ved Sylvan Lake; og vi haaber, de vil fortsætte med denne blandt vore Dreng saa populære Lejr.

13) Kredsen paaskønner meget, at Olds og Ponoka Menigheder har forhøjet deres Bidrag til Præsteløn, og vi haaber, at den Dag snart maa oprinde, da disse Kald kan blive selvunderholdende.

(Fortsættes paa side 20)

Korrespondancer

FRA AARSMØDET

Jeg er vist ikke den eneste af L. U.s Læsere, der havde ventet, at en af Præsterne skulde have givet os en lille Skildring fra Aarsmødet — en Skildring affattet i det danske Sprog; men vi har intet faaet endnu. Jeg har en Ide om at der rundt i vore Menigheder sidder mange ældre, som gerne vilde høre lidt gennem L. U.s Spalter, om de herlige Dage vi, som var med, havde ved Medicine Lake.

Luthersk Ugeblads Læsere faar tage til Takke med en kort og ufuldkommen Skildring af en simpel Lægmand.

En anden Ting er jo, at det er lidt sent, men I faar undskylde.

NB: — Mødet vælger sædvanlig een eller to Reportere for hver af vore Blade. I Aar blev Pastor Husted Christensen valgt. Saavidt har vi ikke hørt fra ham eller om han afslog Bestillingen. En hæderlig Mand gør enten det ene eller det andet. Det gælder alle betroede Hverv. —Red.

Vi, som fik Lov til at overvære Aarsmødet, er sikkert alle enige om, at det var uforglemmelige Dage, som vi tilbragte sammen med Venner og Bekendte fra nær og fjern.

Jeg ved at jeg har uforglemmelige Minder — Minder hvorfra jeg i kommende Dage kan drage frem Tanker som vil have stor Værdi for mig — de mange varme Haandslag jeg fik, de venlige Smil og opmuntrende Ord.

Alt det, kære Venner, har jeg gemt i Hjertet. Og saa ved Siden af, det Guds Ord, som vi fik Lov til at høre. Man kunde ikke blive fri for at lægge Mærke til de mange smilende Ansigter — Ansigter der straaledede, fordi Talerne tændte Aandens Pinseblus i Hjerterne.

De skønne Naturomgivelser gjorde ogsaa sit til at Sindene løftedes op mod Faderen, som har skabt den herlige Natur for at hans Børn skal have noget at glædes ved:

Op al den Ting som Gud har gjort
Hans Herlighed at prise;
Det mindste han har skabt er stort,
Og kan hans Magt bevise.

Vejret var jo lidt ustadigt, næsten hver Dag regnede det. Skaberen vandede Markens Grøde. Hans velsignede Gave til os. Og medens det regnede udenfor, ja, saa faldt Guds Ord, som en mild kvægende Regn paa Hjerteagerne indenfor.

For Guds Velsignelse opstig
Taksigelse til Himmerig;
Velsignelsen da strømmer ned
I Skybrud til Guds Menighed.

Torsdag Aften, efter at vi havde spist, samledes flere af de tilstedeværende ude paa den store aabne Veranda ved „Little Mothers Inn.“ En af de gamle Præster tog Salmebogen frem og begyndte at synge. Flere kom til, og Sangen tonede ud over den skovklædte Dal og den smilende Sø, der laa spejlblank i Aftenrøden. Pastor A. M. Nielsen fra Cedar Falls anmodede nu en yngre Kvinde om at udtale sig om Bønnen, noget som hun gjorde i faa men velvalgte Ord. Man følte, at hun talte af Erfaring, og at hun kendte Vejen op foran Herrens Trone. Flere bad eller afgav et Vidnesbyrd. En ældre Kvinde blev anmodet om at lede os i Bøn. Hun sagde: „Ja, men det bli'r paa Dansk.“ Fra Forsamlingen svarede: „Ja, lad det blive

paa Dansk!“ En dyb og inderlig Bøn steg op foran Herrens Trone. Man følte, at vor Veninde vidste hvor hun kunde finde Styrke til at møde Livets mange Kampe og Genvordigheder.

Hun var en af de Kvinder, der udretter store Ting i Stilhed.

Mange flere kom til, og det blev ret en herlig Stund. Man følte i Sandhed, at Aanden sænkede sig ned over os alle, og at hvor to eller tre ere forsamlede i Jesu Navn, der er han selv til Stede. Man mærkede at man var mellem troende Brødre og Søstre, „hvor Hjerte imod Hjerte slaar af Kærlighed og Glæde.“

Nu kaldte Kirkeklokken os til Møde ovre i Kapellet. Her var det jo „Dana Aften“ og Bestyrer Siersbeck talte for Skolen. Derefter talte Dr. Gullixson fra St. Paul. Begge talte om at vor lutherske Ungdom burde sendes til vore lutherske Skoler, for paa den Maade at lede dem videre i den Tro som deres Fædres Kirke stadig fastholdt.

De smaa hyggelige Aftenmøder derude paa Verandaen blev fortsat hver Aften. Fredag Aften talte Pastor H. Inadomi om kristne Mødre og den store Indflydelse, en troende Moder har, ikke alene paa sine egne Børn men paa Slægten — den unge Slægt, som skal fortsætte vor lutherske Kirke. „Det er den Haand, som rører Vuggen der styrer Verden.“

Søndag var jo Hoveddagen. Søndag Morgen blev der kaldt til Gudstjeneste to Steder, baade i Kapellet og i det nye Tabernakel. Sidstnævnte Sted talte Pastor C. Vilhelmsen paa Dansk. Hans Tekst var Kongesønnens Bryllup. — Pastor Vilhelmsen taler endnu med stor Kraft. Hans Udlægning af Teksten var udmærket og alle, der langt hellere vilde høre en dansk end en engelsk Prædiken, glædede sig inderlig ved den gamle Præstemands inderlige Forkyndelse paa Modersmaalet. En Prædiken paa dansk er jo nu-til-Dags en Sjældenhed; og vi, som elsker det danske Sprog, var henrykt over at høre en Prædiken paa udmærket og fejlfrit Dansk.

Klokken 2:30 blev vor eneste theologiske Kandidat, Fredrik Jakobsen ordineret. Formanden, Dr. N. C. Carlsen, talte ud fra 1. Kor. 3:6-9 over Emnet: „The Excellency of the Christian Ministry“ (Den kristne Præstegernings Storhed).

Man følte Aandens Vingesus over Forsamlingen og mange inderlige Bønner blev opsendt for den unge Præst, som nu stod ved Indgangen til sin alvorlige Livsgerning. Maa hans Forkyndelse blive til Herrens Ære og til Sjæles Frelse!

Medens den højtidelige Handling foregik, strømmede Regnen ned udenfor. Men ved Mødets Slutning brød Solen frem gennem de mørke Skyer, noget som frembragte en højtidelig Stemning, samtidig med at Herrens Velsignelse lød ud over de forsamlede.

Om Aftenen holdtes Slutningsmøde med flere udmærkede Taler.

Aarsmødet var et meget vellykket Samvær og vil staa som et uforglemmeligt Minde for os som var til Stede.

Lad os ikke glemme at takke Herren for hans rige Velsignelse og de mange Naadegaver han saa rigelig har udøst over os!

Sofus Frederiksen.

FRA NORTH DAKOTA KREDSSENS UNGDOMSSTÆVNE I KENMARE

Ungdomsstævnet i Nazareth Kirke, Kenmare, 11-14 Juli, blev et rigt og velsignet Møde. Mange unge stævnedes sammen fra alle Kanter af Kredsen for at være med. Ca. 80 Gæster foruden Nabomenighedernes Folk, der kom til Aftenmøderne og Søndagens Gudstjenester. Den Dag nødedes vi, paa Grund af Pladsmangel, til at samles i Byens rummelige og smukke Auditorium.

Efter Stævnets Aabning Torsdag Aften ved de Unges Formand, Pastor Elmer Andersen, holdt vor indbudte Taler, Pastor E. Petrusson, Neola, Iowa, den første af en Række Prædikener over Stævnets Hovedemne „Jesus Kalder“ og det var godt at mærke allerede den første Aften, at det var ikke blot Talerens egne gribende Ord, som lagde Vægt i Vidnesbyrdet men Guds Aand arbejdede med i Hjerterne og stadfæstede Ordet, saa at vi ogsaa kan tale om de medfølgende Tegn. Der skete noget i Hjerterne, og mon ikke ogsaa enkelte Unge dernede fik Stødet til den evige Bevægelse og kom helt ud af „Afgørelsens Dal“, som vi hørte om i Pastor Wesley Andersens Prædiken Søndag Eftermiddag, — og ind paa det evige Livs Vej? Jeg tror det.

Pastor Petrussen udviklede Hovedemnet „Jesus kalder“ som følger: til Omvendelse, — til Tro, — til Kors, — til Sejr, — til Herlighed.

I en Tid, hvor Mennesker søger at gøre Synden saa lille og ubetydelig som mulig, trænger vi til at høre Ordet om Omvendelse, — ogsaa de Unge. „Verden bliver bedre og bedre“, siger Mennesker; men det er falske Illusioner. Nej, skal det blive bedre i Stedet for værre, maa vi gaa i Dybden og forstaa, at Roden til alle nationale og internationale Onder er Menneskets Synd. Derfor skal vi høre Jesu Kald: „Omvender eder og tror paa Evangeliet“, — høre det Kald saa dybt, at vi naaer til en Plads, hvor vi har intet andet at se hen til end Jesus for Hjælp.

Jesus siger, at det onde, Synden, kommer fra Menneskets Hjerter, ikke udefra; — ja, hvis vi kunde se vor Synd i al dens Gru, vilde vi ikke kunne udholde at leve. Gid det maa være det Billede, vi faar at se i disse Dage, saa at du bliver ledt hen til den Plads paa Vejen opad, som hedder Omvendelse. Det sker naar Helligaanden overbeviser dig i Hjerter om din Synd og du da bekender det alt sammen for din Gud. Det sker, naar du lærer Sorgen over din Synd at kende: „Salige er de, som sørger, thi de skal husvales“, de, som sørger over Synden her i Tiden, før end det er for silde.

Men du maa ogsaa beregne Omkostningerne; for det koster noget at bekende din Synd for Gud og at raabe til ham om Hjælp og Tilgivelse. Nogle fandt Omkostningerne for store — den rige Yngling og andre — Jesus kalder ad dig nu: „Kom, lad os dog gaa i rette med hinanden, omvend dig.“ Læg din Synd ned ved Korsets Fod og bed ham om to Ting: Om at tilgive dig din Synd og om at bevare dig. Og i det Øjeblik du beder Gud om Tilgivelse, har du den. Omvendelse er det første Skridt i Kristenlivet.

Og saa blev vi da i de følgende Aftener ledt fremad Skridt for Skridt ind i Kristenlivets Hemmelighed og Herlighed. Gang paa Gang blev det lagt hen til os gennem slaaende Illustrationer, at intet i Verden kan tilfredsstille Menneskehjertets dybe Trang; Hjertefreden findes kun

i Troens Hvile hos Jesus paa Korsets Vej, der hvor Guds Herlighed allerede aabenbares her paa Jord.

Hvis du er en Jesu Discipel, maa du ogsaa blive en Korsbærer; du maa sige Nej til dig selv. Men det kan du ikke gøre af dig selv, Gud maa først kalde „Kom og følg mig.“

Hvad er da det kristne Kors og den kristne Lidelse? Det er det, der kendetegner ham som en Kristen. Men vær forvisset om, at Jesus vil ikke lade dig lide mere eller længere end han ser, at det er nødvendigt for din Frelse.

Ogsaa Pastor Henry N. Hansen og Pastor Wesley Andersen talte til os Søndag Eftermiddag om „Løbet paa Banen“ og „Afgørelsens Dal“; en stærk Tilskyndelse til at komme, og til at vove Løbet med Jesus.

Pastor Elmer Andersen ledede Altergangsgudstjenesten Søndag Morgen, Mødets stille Time.

Og saa et Par Ord om de Unges Indlæg i Møderne. Fire af Ungdomsforeningerne havde udarbejdet hver en Indledning til en Forhandling. Emnerne var i Samklang med Stævnets Hovedemne som følger: Jesus kalder „i Skolen“ (Pella Ungdomsforening, Sidney); „i Hjemmet“ (Trinity Ungdomsforening, Kenmare); „paa Kontoret“ (Nazareth Ungdomsforening, Kenmare); „paa Farmen“ (Westby Ungdomsforening). — I Sandhed, veludarbejdede og frugtbare Indlæg, der ogsaa talte til os om, at vi har vaagne Unge, der stiller sig helt under Jesu Kristi Fane.

Forretningsmøderne var vel repræsenteret, 23 Delegerede. Af vigtige Bestemmelser kan nævnes: Komiteforslag om at slaa Ungdomsstævne og Bibellejr sammen under eet, blev stemt ned. Det besluttedes, at vi ikke foreløbig skulde tænke paa en Kredsbibellejr, men have fælles Bibellejr med den norsk lutherske Kirke; og saa tage endelig Afgørelse angaaende Fremtiden, naar vi blev klar over, om deres Lejr passer for vore Forhold eller ikke.

Vi blev opmuntrede til at afholde „Luther League Rallies“ og til at arbejde for at Unge bliver Medlemmer af „Pocket Testament Movement“; mange aflagde Løftet i Stævnedagene.

Nye Embedsmænd valgtes; Formand blev Pastor Henry N. Hansen, Sidney. En hjertelig Tak blev rettet til de afgaaende Embedsmænd, særlig til Pastor Elmer Andersen for hans gode Arbejde som Formand i tre Aar. Ogsaa Stedets Præst Pastor Sigurd Petersen og Menigheden, særlig Ungdomsforeningen og Kvindeforeningerne, fik en oprigtig Tak, fordi de sørgede saa udmærket for os baade hvad Logi og Bispising angaar. — Ja, igen Tak og Hilsen til alle Vennerne i Kenmare. Vi vil længe minde de gode Dage hos eder; nogle af vore Unge var rede til at begynde næste Aars Stævne allerede, da vi kørte hjemad. Maa det nu ogsaa kendes i det daglige Liv i vore lokale Foreninger, som vi blev mindet om ved de smaa Eftermøder om Aftenen uden for Kirkens Port, hvor Tale, Sang, Vidnesbyrd og Citering af Skriftsteder frit vekslede. Det var en stor Opmuntring at høre Unge glade vidne om deres Frelser; ja, saadanne Stunder er velgørende og forfriskende, naar Hjertet er med i det, som vi følte det i de Aftener.

Hvad om vi prøvede noget lignende af og til i vore hjemlige Forhold?

Harald Nielsen, Froid, Montana.
(Mødets Korr. for L. U.)

FRA BROOKLYN, N. Y.

Salem Kirke og
Hotelhjem

Kirken, den er et gammelt Hus,
Staar, omend Taarnene falder,
Taarne fuldmange sank i Grus,
Klokker end kimer og kalder,
Kalder paa gammel og paa ung
Mest dog paa Sjælen træt og tung,
Syg for den evige Hvile.

Sidste Gudstjeneste

Søndag d. 14. Juli havde vi den sidste Gudstjeneste i Salem Kirke. Om Væggene kunde tale! — Der var ca. 300 Mennesker tilstede, og 120 til Alters. Mange unge deltog, det var jeg glad ved; vi har en rar lille Flok unge. Maa Herren hjælpe os til at elske og forstaa dem bedre! Det var en bevæget Dag for mange af vore gamle Medlemmer. Pastor Videbeck talte

baade paa Engelsk og Dansk, trøstende og opmuntrende. Sangkoret sang. Derefter gik vi ud af Kirken med Menighedsraadet i Spidsen, Diakonerne bar de hellige Kar, Præsten fulgte efter med Bibelen, derefter Menigheden. Udenfor Kirken blev „Skriv dig, Jesus, paa mit Hjerte“ sunget. Saa blev vi alle fotograferet; det er det sidste Minde. Vi har nu forladt vort kære gamle Kirkehus, og vil med Guds Hjælp rejse et nyt Kirkehjem. Maa Herren hjælpe os til at overvinde Vanskelighederne, og være enige at staa sammen i Last og Brast uden at knurre! Maa vi være bedende nok til, at Gud kan betro denne Opgave til os! Seks Medlemmer blev optaget.

Fredag d. 5. Juli havde vi det sidste Kvindemøde i Kirkens Basement. Ordet var frit, de fleste af Kvinderne havde Minder at tale om, gode og opmuntrende. Jeg fortalte at Kvindeforeningen blev dannet i vort Missionshjem paa 11te Street, 1893, af 3 Kvinder, Mrs. Bine Knudsen, Mrs. Sangte Vestergaard og Mrs. Anton Rasmussen. Vi samledes til opbyggelige Møder, hvor vi havde Hjemmet i 4½ Aar, og hvor ogsaa Menigheden blev dannet 1895. Trangen til at virke for Guds Riges Udbredelse meldte sig hurtigt; to og to gik vi ud paa Husbesøg og medbragte Blomster eller Frugt til de syge, aflagde Vid-

Korpartiet

nesbyrd og blev selv velsignet gennem Gerningen. Det har altid været og er Kvindeforeningens Glæde at være Menigheden til Hjælp og Støtte, saavel gennem Arbejds-kraft som ved Udsmykning og Vedligeholdelse af Kirken. Pengene i de sidste 15 Aar, som indkom ved Foraarsbasaren er givet til forskellige Missioner, Resten anvendt i Menighedens Arbejde. Størsteparten af Indtægten ved Menighedens store Efteraars Basar er givet til Byggefondet. Vi havde et Overraskelses-Selskab i Mrs. Viggo Andersens Hjem for to Ledere af Søndagsskolen, Edith Olsen og Arne Langevad, som blev ægteviede d. 5. Juli i St. Mathæus danske luth. Kirke, Laurens, N. Y. af Pastor Kloth. Mrs. V. Andersen og Mrs. Andreasen traktered; vi var 65 tilstede. De fik mange nyttige, pæne Ting; maa Herren velsigne dem.

Den 7. Juli blev 6 Børn døbt, Børnebørn af Mr. og Mrs. Carl Hansen; det yngste Barn var 3 Uger og det ældste 9 Aar — 3 Piger og 3 Dreng. Bedstemoderen holdt de 4 til Daaben, det var hendes Ordning; de var fra fire Familier. Oldemoderen, Mrs. Sørine Olsen (som er Moder til 2, Bedstemoder til 7, og Oldemoder til 12) var der og hendes Ansigt straaled af Glæde. (Hun gaar med 2 Krykker.) Pastor Videbeck, ja hele Menigheden, var taknemlige og glade, at de seks blev indlemmet i Menigheden.

Den 20. Juli var Mandsforeningen paa Fisketur til Sheepshead Bay; der var 30 og de fangede nok nogle Fisk. Gid de maa være Menneskefiskere!

Spejderne var i Juli i deres dejlige Lejr „Camp Rock Spring“, Long Ridge, Conn. under Ledelse af Troppfører Edv. Jørgensen.

Den 10. Juli havde vi Afskeds eller Farvel Fest med mange Minder. Herren skal have Tak, Jesus Kristus og ham korsfæstet er altid blevet prædikeret her i Salem af alle Præster, der har betjent os, klare Toner har lydt og Guds Ord skal ikke vende tomt tilbage; vi kan kun plante og vande, Herren giver Vækst. Herrens Naade har været stor imod os, og det er Borgen for, hans Naade vil være ny over os i Fremtiden. Vi havde et godt Samvær; Ordet var frit, og vi levede den Aften i Minderne.

Da vi for 48 Aar siden lejede et Hus paa 11te Street til \$22.00 om Maaneden var der een, der sagde til min Mand: „Du maa være tosset; du har jo ikke 22 Cents; du vil komme til at flytte om 22 Dage.“ Nogle Aar efter var der en Præst, der besøgte os. Han fortalte om en Kvinde, som da hun for første Gang i sit Liv saa et Jernbanetog, raabte: „Det gaar aldrig.“ Der var jo ingen Heste for. Men da hun endelig saa det køre, raabte hun til sin Mand, som var med, „Det standser aldrig.“ Og saadan sagde han, vil denne Gerning aldrig standse. Nej, Herren vil velsigne. Frygt ikke; tro kun.

Vi sang: „Foragter ej de ringe Dage“ og „En Vej eller anden, vor Herre ved Raad.“

Begge Kvindeforeningerne traktered med hjemmebakket Kage og Kaffe, samt Isfløde. Vi fik baade for Sjæl og Legeme.

Jeg vil nu slutte med en kærlig Hilsen til Redaktøren og alle Guds Børn og Venner med Phil. 4:4. Bed for os!

Mrs. Anton Rasmussen, Korr.

FRA HUTCHINSON, MINN.

Det kom som et Lyn fra en klar Himmel da Budskabet lød over Byen og Omegnen, at vor dygtige og afholdt Læge, Alvah Jensen, var afgaaet ved Døden Mandag d. 8. Juli Kl. 10:30 Aften. — Vi, hans mange Venner, kunde ikke rigtig fatte hvad der var sket, at Døden havde slaaet ned ret i vor Midte og kaldt bort en Mand, der stod i sin fulde Livskraft. Altid færdig var han til at tjene sine Medmennesker ved Nat eller Dag; selv i de værste Vinterstorme, kaldte man aldrig forgæves paa Dr. Jensen, og han havde altid et Trøsteord, naar han stod ved Sygesengen. Men Herrens Veje ere uransagelige, og maaske Forsynet har fritaget Dr. Jensen fra mange Sorger og Lidelser, som vi Smaafolk der staar tilbage ikke kan se.

Dr. Alvah Henry Jensen var født i Janesville, Wis., 1896.

Senere flyttede Jensen Familien til Nebraska. Han studerede ved Nebraskas og Minnesotas Universiteter. 1924 udgik han med en fin Examen som „Doctor of Medicine.“

I de sidste 15 Aar har han været praktiserende Læge her i Byen. Han havde været i den amerikanske Marine under Verdenskrigen og tilhørte den lokale „American Legion.“

Han var „District Commissioner of Boy Scouts.“

Hans Efterladte er: En Datter, Barbara Jensen, hans Fader Carl Jensen, Hutchinson, tre Brødre og fire Søstre. Hans Moder døde for flere Aar siden.

Begravelsen foregik fra Main Street Lutheran Church i Hutchinson den 12. Juli 1940. Pastor Svendsen og Pastor Schultz fra Friedens Lutheran talte. Den store Kirke var fyldt til Trængsel. Desforuden var der en stor Forsamling i Kirkens Krypt, hvor en „Højttaler“ var installeret.

Begge Præster talte dybt og inderligt. Vi kan jo sige med Grundtvig: „Blomst kan visne før Sol gaar ned, Udsprungen i Morgenrøden.“

Dr. Alvah Jensen blev lagt til Hvile ude paa Oakland Kirkegaard. Velsignet være hans Minde!

Sofus Frederiksen.

AF ET INTERESSANT BREV FRA YOSEMITE

14. Juli, 1940.

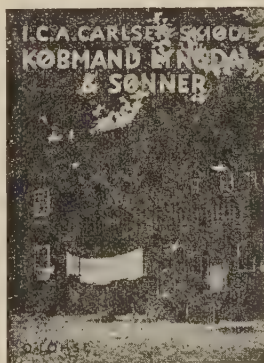
Kære Pastor Jensen:

Jeg havde troet der blev saa megen Tid til at skrive her — og det har jeg da ogsaa, men de to Uger jeg har været her har det været meget varmt, og saa snart det køler af, sover jeg. Jeg er her alene, d.v.s. ingen af min Familie eller Venner er med. Men ellers er man ikke ene her; over 4de Julidagene var det rent forfærdeligt; der var ca. 35,000 Mennesker „on the Valley Floor.“ Naturen er mægtig; man bliver rigtig mindet om „Klippen der brast for mig.“ Det kommer dobbelt let at kalde Gud „min Klippe“ heroppe. Jeg har min Seng under Guds aabne Himmel, Stjerner og høje Fyrretræ Eg og Cedar over mig — og som før nævnt, der bliver sovet — og jeg haaber til Helbred.

Vi har nogle enestaaende Søndage her. Det vilde De maaske ikke tro, — men der er sørget for aandelig Vederkvælgelse, saa rigt. Lørdag har Adventisterne deres Møder, der har jeg ikke været med endnu denne Sommer. Kl. 10 Søndag Morgen har Lutheranerne (Missouri Synoden) Gudstjeneste i et lille Kapel „in the old Village“ og de har nogle ganske enestaaende unge Præster.

Det er 5te Gang jeg er her og jeg har ikke een eneste Gang hørt en middelmadig Præst der — og der er en ny hver Søndag. I Dag fik vi en saa sjælden overbevisende, — jeg kan næsten sige, spændende Prædiken over: „Men hvem siger I jeg er? Du er Kristus!“ Han begyndte med en Illustration: „Da Leonardo de Vinci havde malet sit store berømte Nadverbillede malede han samtidig et lille Mesterstykke af et Sejlskib og trængte det op ved Siden af Nadverbilledet. Han lagde Mærke til, at det lille Billede blev meget mere prist end det store — og det bedrøvede ham saa meget, at han endog tog en Malerkost og strøg det ud med et Strøg. Jo han vilde have at man skulde se Jesus frem for alt.“ Og saa viste han os Jesus fra Fjenders Side og fra Venners — ogsaa, hvor Kirken har travlt med at se paa og diskutere andre Ting, som ikke er Guds. Kun eet gælder, at se Jesus, som han var og er. — Kl. 11:00 er der Protestantmøde „in the Church Bowl.“ En Naturskaal omgivet af Klipper og skygget af Egetræer. Der samles alle Denominationer. I Dag var det en luthersk Præst fra St. Michaels Kirke i Berkeley der talte og han var ikke mindre god. Teksten var 1 Joh. 4:18. Hvis vi havde Guds Kærlighed, som en Magt over vort Liv, vilde den store Frygt, der nu hærger Mennesker Verden over — ikke have været. Disse Møder bliver ordnet og ledes af Sekretær for de forenede Kirker, James Asa White. Nu er jeg lige kommet hjem fra Aftenmødet; det blev afholdt i Camp 14. Der var ca. 2000 Mennesker samlet — en Mængde god Sang af Forsamlingen og igen en god Tale af Præsten fra Berkeley: om hvad eet Menneske kan udrette, og at i vigtige Gerninger er der altid eet enkelt Menneske, der gaar foran — og han gav os mange Eksempler — Moody, Luther, Florence Nightingale, Madame Currie. „Jeg formaar alt i Kristus, som gør mig stærk.“ Haaber ikke jeg har trættet Dem med disse Linier — troede det maaske vilde interessere Dem.

L. —

Købmand Lyngdal og Sønner

Det er Nummer 7 af Forfatterens Romaner. Hans Bøger er nu trykt paa Dansk i over 90,000 Ekspl. Lyngdal er en sejt Vestjyde som med Energi oparbejder en stor Forretning i København i forrige Aarhundrede. De to Sønner er vidt forskellige. Den ene bliver ogsaa Købmand, men mangler Faderens Soliditet og Energi. Den anden Søn bliver Præst og Hedningemissionær. Handlingen giver saaledes Stof til Konflikter og Brydninger, som Forfatteren med øvet Haand og betydelig Fremstillingsevne udreder for Læserne. 264 Sider. Pris netto \$1.50, indb. \$2.25.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
BLAIR — — — NEBRASKA

Historiske Bidrag

ET LILLE MINDEORD OM MRS. PETER JENSEN, Chicago, Ill.

Atter er een af Stifterne af Ebenezer Dan. Ev. Luth. Menighed, Chicago, Ill. blevet kaldt hjem til den evige Hvile.

Mrs. Marie Jensen, Enke efter Mr. Peter Jensen, fødtes den 28. Juli 1864 i Stenderup, pr. Kolding, Jylland, Danmark. Hun ankom til Chicago ca. 1887. I Aaret 1890 blev hun gift med Mr. Peter Jensen og fem Aar senere, i 1895 var dette Ægtepar blandt dem, som dannede Ebenezer Menighed. Her arbejdede de begge trofast en lang Aarrække i Herrens Vingaard, saa længe som Herren gav dem Kræfter til det.

Mr. Peter Jensen var Menighedens første Sekretær, var Diakon i 25 Aar og efter 1920 Menighedens Formand til hans Død den 30de Nov. 1929. (I Aarene 1895-1920 var Menighedens Præst, Pastor L. Pedersen, Formand i Menigheden.)

Ogsaa i Søndagsskolen var Mr. Jensen en villig Arbejder gennem disse Aar. Mrs. Marie Jensen var en trofast Medhjælp baade i Kirke og Hjem; om dem begge kan man sige, de tjente Herren i Ydmyghed og Oprigtighed, og selv om Mrs. Jensen ikke hørte til dem, som gjorde sig særlig bemærket, er det jo sikkert, at hun var til stor Hjælp for sin Mand, saa han kunde være saa virksom i Tjenesten som han var. Ægteskabet blev velsignet med 5 Børn, hvoraf de 2 ere gaaet hjem til Herren forud for Forældrene.

De sidste Aar, hun levede, var Mrs. Jensen meget svagelig og kunde kun komme til Kirke af og til; men Troen paa sin Frelser holdt hun fast paa, og hendes Forraad af Skriftsteder og Salmevers, som hun havde lært udenad, var en stor Trøst for hende, naar det kneb med at læse eller med at opfange nye Indtryk. Den sidste Sygdom holdt hende sengeliggende kun 2 Dage, og den 8. Juni 1940 hensov hun stille og rolig. Begravelsen foregik fra Ebenezer Kirke den 10. Juni og Støvet blev lagt til Hvile paa Mt. Olive Kirkegaard under stor Deltagelse.

Fred være med hendes Minde.

A. F. P., Korr.

JØDERNES LIDELSESHISTORIE

Af P. C. Jensen

(Sluttes)

I England, hvor Jøderne var kendt endog før Romerne, blev de ligeledes Genstand for Korsfarernes Forfølgelse, særlig under Korstoghelten Richard Løvehjertes Rejsering. Det var dog mest Pøbelen, som hadede dem for deres Aagren med de Formuer de havde vundet under Normannernes Herredømme. I Byen York indespærrede de sig i en Fæstning, og da alt Haab om Redning var tabt indbrændte de sig selv. Senere Konger udpressede dem for Penge under alle Slags Paaskud; Johan-uden-Land lod saaledes en Bristol-Jøde tvinge til at udrede 10,000 Mark Sølv ved at udrydde Tand efter Tand til han gav efter; andre tvang dem til at betale en speciel Skat fordi de var netop Jøder, og da de saa lod sig døbe for at undgaa denne, blev de igen tvungne tilbage i Jødedommen for at

forblive skatskyldige, eller ogsaa inddroges de nydøbtes Formue i Statskassen. Love om at bære Jødetegn paa Klæderne og mod at bygge Synagoger udstedtes ogsaa; men værst var et ugrundet Edikt 1290 af Edvard I, hvori de under Trusel med Hængning skulde forlade Landet, — den første Udvisning de blev Genstand for i Kristenheden. Først efter 400 Aars Forløb kom de igen tilbage under Cromwells Regimente. Som i Frankrig saa ogsaa i England var det væsentlig Jødernes Penge og Gods de forgældede Fyrster efterstræbte, omend under den katolske Kristeligheds Maske; men senere bliver samme Aarsag Motiv til den berigede Munkekirkens Undergang.

Tyskland blev Tilflugtsstedet for Nabolandenes Flygtninger, og næst efter Spanien Jødefolkets Centrum. Her var de mange Smaafyrster, ligesom i Italien, ofte deres Velyndere for deres rige Evners Skyld. Dog ogsaa her blev de paalagt Jødeskat og Ejendomsinddragelse, som baade foraarsagedes af og foranledigede deres Aagren; thi de vidste sig aldrig sikker paa Tilbagebetaling af Laanene. Korstogenes Forfølgelsesmani gik ogsaa ud over dem her, men mest fra Pøbels Side. I Worms, hvor de havde en pragtfuld Synagoge, dræbte en stor Flok sig selv hellere end at falde for Korsfarernes Sværd, ligesaa i Mainz hvor de tidlig havde en betydelig Talmudskole. Under det første Korstog aflivedes over 12,000 Jøder. Under det andet Korstog kom endog Paven Forfølgerne til Hjælp, idet han frigav alle Kristne for Gæld til Jøderne. Derefter tog Kejseren dem under Beskyttelse mod at de betalte ham en aarlig Hovedskat af een Gylden per Hoved, „fordi,“ sagde han, „Titus tog Jøderne til Fange, og som Roms Arvtager er de min Ejendom!“ Dog opflammede den fanatiske Gejstlighed ofte Folket til Mord og Plyndring ved at beskyldte Jøderne for Ritualmord af Kristenbørn og lignende Taabeligheder. Ligesaa blev Mongolernes Indfald i det 13de Aarh. og den sorte Død i det 14de Anledning til falske Anklager og frygtelige Forfølgelser. Saaledes rasede 1298 en kortvarig Lokalfølgelse, hvorunder 140 Jødemenheder opreves og 100,000 dræbtes, og 1336 terroriserede de saakaldte „Jødepryglere“ dem i Rhinlandene. I Tyskland fik de ikke Valget mellem Daab eller Drab, men paa ægte teutonsk Vis ubetinget Udryddelse, hvorfor man der friedes for Marranplagen. Lyst til Ofre og ikke Omvendelse var Tyskernes „Kærligheds Religion.“

De overlevende Jøder flygtede til Polen, medbringende det middelalderlige tyske Sprog for atter i det 18de Aarh. at bringe det tro tilbage igen. Her i dette ukultiverede Forkeslag fandt næsten Halvdelen af Jordens Jøder Ly og Bevarelse som et Folk. Polakkernes Træghed og Uvidenhed gjorde disse til let Bytte for de snu Handelfolk, ligesom dette beskyttede dem mod Fanatismens Udbrud. Derfor fortrængte de snart Borgerstanden og indtog Midlerstillingen mellem Adel og Bonde i Handel og Vandel, men til Gengæld blev de hadet baade af den til dem gældbundne Adel og af den udpinte Almue. Selv Domstolene og ofte Kongevalg dirigeredes af deres Indflydelse. I aandelig Henseende stod Polens Jøder i Stampe, — „en March paa Stedet.“ I det 16de Aarh. overgik de endog deres tyske Fæller i Talmudstudium, men de dreves ikke af Sandhedstrang men af en indbildsk Disputerlyst. Ordkløveri og Rethaveri blev den polske Jødes anden Natur, og dette Præg bærer hele den tyske Jødedom (Askenasim), ved hvilket Jøden er kendt og slægt den Dag i

Dag. Endog i Sproget giver den polske Jødes Natur sig tilkende, thi han er Fader til det underlige Jargon „Jid-dish“, som er de fleste Jøders Samfundssprog endnu.

Men ogsaa i Polen naaede deres Nemesis dem. I selve Aaret 1648, da de ventede deres Messias, brød Stormen løs, som Straf for deres Udsigelser. Ukraines Kosakker forenede sig med Tartarerne mod den hovne polske Adel og deres jødiske Skatteopkrævere. De myrdedes i Tusindvis og deres Ejendomme blev plyndrede og opbrændte. I Fæstningen Nemirow nedhuggedes uden Barmhertighed 6000 Jøder, en Begivenhed som endnu mindes ved en Sørgedag. Polakkerne vendte sig ogsaa imod dem og forraadte dem i Bødlernes Hænder. Kongen sluttede Fred paa den Betingelse at ingen Jøder maatte bo i Ukraine og Vestrusland. Tre Aar efter udbrød den polsk-svenske Krig, som særlig gik ud over Jøderne i Polen. I ti Aar (1648-1658) myrdedes over en halv Million Jøder. Deres Magt og Velstandsperiode forsvandt i Polen og Landet forarmedes, for snart efter at opløses. Dog forblev Jøderne Polakkerne tro og beredvillig deltog i deres heltemodige Oprør mod Undertrykkerne.

Vi har nu fulgt „den evige Jøde“ gennem hans Adspredelse i Middelalderens Mørke. Trods Forfølgelse, Haan og Mord er han endnu en Jøde, medens de mægtige Verdens Betvingere, Romerne, forlængst er forsvundet fra Jorden. Hemmeligheden dertil er det Led i Jødens Trosbekendelse, hvormed saamangen Israels Søn udaandede under Morderkniven eller i Luerne, nemlig „echad“ — „Hør Israel, Gud er een“ i Modsætning til hines Afguders Mangfoldighed.

Den nyere Tid.

Blandt de mange Aarsager Historieforskningen har frembragt for Reformationens Mulighed nævnes ogsaa Jøderne, — og hvorfor skulde eller hvorledes kunde Sandhedens og Frihedens Gud udelade sit gamle Forjættelsesfolk fra at have Del i Udfrielsen af sit nye Israels babyloniske Fangenskab? At Reformationsbevægelsen ikke blev dræbt i Fødselen skyldes ikke alene Pave- og Kejsermagtens indre og ydre Svækkelser ved Krig, Jalousi og Renaissance, men ogsaa en Strid om Jødernes Litteratur, nemlig: **Reuchlins Kamp mod Domikanere** — for Jødernes Skyld.

Flere antisemitiske Skrifter med en katolskdøbt Jødes Underskrift kom ud i Köln i Førstningen af det 16de Aarh. Kejser Maximilian lod den deri fremsatte Sag mod Jøderne undersøge og veje af en Domstol af Universitetsprofessorer og Sagkyndige Mænd, deriblandt den berømte Humanist og Hebraist John Reuchlin (1522) i Basel. Formedelst hans Indflydelse forskaanedes den talmudiske Litteratur fra Luerne, fordi den var nødvendig for Studiet af Gl. Test.s Originalsprog. Inkquisitionens Ledere, Dominikanerne, søgte ivrigt efter en Anledning til at indføre deres blodige Hærværk i Tyskland og optog nu den antisemitiske Side af Sagen imod Domstolens Kendelse. Reuchlin anklagede de som Kætter for Inkquisitionen i Mainz, men baade Erkebiskoppen og Paven frikendte ham, og Humanisterne, Kejseren, m. Fl. tog hans Parti; særlig da Frans af Sickingen erklærede aaben Krig mod „Blodhundene“ svandt Oppositionen hen og dermed udelukkedes deres Tyranni i Tyskland, saa vi kan takke Jødernes Litteratur for at Luther blev stillet for en Rigsdag og ikke for en Inkquisition, som sikkert havde gjort kort Proces med denne Reformationens Spire. Jøderne

selv høstede Gavn af Sagen, idet Studiet af Hebraisk herefter blev ivrigt dyrket og dermed forøgedes Kendskabet til Sprogets Folks skæbnesvangre Historie, som nu forandredes meget til det bedre i Kirkens Forhold til det.

Fra Reformationen til Revolutionen.

Luthers Forhold til Jøderne er karakteriseret af samme indre Modsætning som vi sporer saa at sige i alle Forhold af dette mærkelige Folk. Først var han en Talsmand for dem og kaldte dem „Jesu Brødre efter Kødets“ i Modsætning til det almindelige: „Kristi Mordere.“ Bl. a. skrev han til en uomvendt Jøde: „Hvis Apostlene som ogsaa vare Jøder havde handlet saaledes med os Hedninger, som vi har behandlet Jøderne, saa vilde der ikke været blevet nogen Kristen af Hedningerne.“ Men 20 Aar efter siger han, at alle Beskyldninger mod Jøderne om Ritualmord osv. vist var sande nok, hvorfor man skulde opbrænde deres Synagoger, tvinge dem til Arbejde og vise dem en streng Barmhertighed. Endda saa afgjort en Dom som følgende, fælder han — efter mere praktisk Kendskab til dem: „Jødernes Hjerter er stok-, sten-, jern- og djævelskaardt. Summa; de er evige Djæвле, dømt til Helvede.“ Dette Omslag forklares af hans nærmere Bekendtskab med Jødens „anden Natur“, samt deres Haardhed overfor Kristi Evangelium. Luthers Værk var jo særlig Kirkens Redning, alt andet har for ham sekundær Interesse i Forhold dertil. Iøvrigt fik Reformationen stor Betydning for Jøderne, — i social Henseende derved at Evangeliets almene Broderligheds Aand gennemtrænger Samfundene og bryder Brutalitetsens Braad, i aandelig Henseende derved at de faar bedre Forstaaelse af Kristendommens sande Væsen, der, befriet for den hedningagtige Billeddyrkelses Maske, aabenbares for dem. Guds Ords Fremtræden i Folkesprogene og dets Læsning forøgede meget det almene Folks og Jødernes gensidige Forstaaelse af hinanden. Omend adskillige brutale Angreb og Overgreb blev gjort fra Tid til anden, saa er dog blodig Jødeforfølgelse en Sjældenhed i de protestantiske Lande. Efter Nederlandenes Frihedskrig blev der Jødernes næste „Jerusalem“, særlig i Amsterdam, hvor deres første Synagoge i Nordevropa blev bygget. Senere en anden af Rang i Hamburg. Men med deres Frihed kom altid deres Forfald til Stridsyge og Materialisme. To af Hollands betydeligste Jøder, da Costa og Spinoza, blev for deres Angreb paa den golde, kabbaliske Overtro og talmudiske Farisæisme banlyst og forfulgt af deres egne. I England fandt de Sympati hos Cromwells puritaniske Parti med dets Beundring af Gl. Test. og dets Lovvæsen.

I det 17de og 18de Aarh. oplevede Jøderne et Par messianistiske Ekstaser, — Messiasbedrag, der satte Sindene i stærk Forvirring, — sikkert Guds Straf fordi de modstod det klare Lys, det nytændte Evangelium spredte for dem. En uvidende Hønsekræmmersøn, **Sabbatai Zewi**, udgav sig selv som den forventede Messias i det Aar 1648, da ifølge Kabbala Forløsningstiden skulle komme for det forpinte Folk. Med sin stolte Skikkelse og sin dejlige Stemme, samt at han kunde Kabbalas Kendetegn paa Messias, d. e. udtale i een Stavelse Herrens Navn „Jahve“, bedaarede han det forblindede Folk uagtet Rabbinerne banlyste ham. I Saloniki ægtede han en usædelig Kvinde, som udgav sig for at være Messiasens Brud, samt fandt en Forløber „Elias.“ Under stor Pomp holdt han Indtog i sin Fødeby Smyrna og rundt omkring greb Ekstasen om sig. Her levede han som en orientalsk Fyrste

og udsendte sine Sendebud med de Ord: Jeg Herren eders Gud, Sabbatai Zewi! Fastedage forvandlede han til Festdage og mange af hans store Kreds af Tilbedere forberedte sig at udvandre til Palæstina. Imidlertid blev dette de tyrkiske Myndigheder for broget, og da en besøgende Jøde angav Zewi at pønse paa Oprør, svingede han efter en kort Fængsling over til Islam og blev Sultanens Dørvogter. „Sabbatai Zewi grab efter et Scepter men fik et Stegespid“ (Blicher: „Jøderne paa Hald“). Han døde i Landflygtighed i Albanien, medens hans dybt skuffede Tilhængere maatte føle alles Spot.

Et Hundrede Aar senere fremstod en anden falsk Messias (den 23de siden Trajans Dage), nemlig **Jakob Frank** i Galizien, som paastod at David, Elias, Jesus, Mohammed, Zewi og han selv var inkarnerede Messiasssjæle. Forfulgt af baade Talmudister og Kristne tilbad dog mange ham som den anden Person i Guddommen. I en stor offentlig Debat med Talmudisterne i Lemberg Domkirke vandt han Sejren, begrundet paa hines Uvidenhed og under stor Pomp døbttes han, medens den polske Konge stod Fadder til Daaben. Omsider opklaredes ogsaa hans Svindel og han blev dømt til Fængselstraf, men befriedes af Russerne og fortsatte hvor han slap under stor Pragt og Velvære til han døde 1791.

Et Par langt alvorligere Forsøg paa at reformere og redde Jødedommen fandt Sted i det 18de Aarh., hvilke dog mislykkedes aandeligt set, men hjalp Jøderne ind i det moderne Kulturliv. Disse er **Bescht** og **Mendelsohns** Reformforsøg. I Hælene paa den kristne Kirkes Pietisme i Tyskland kommer Jødernes „**Chassidisme**“ (from jfr. chaste). Dens Stifter er Israel Ba'al-Schem-Tob, kaldet **Besche** (1761), en tidlig forældreløs Drømmer, der med sin Kabbala fantaserede i Skovenes og Bjergenes Ensomhed. 36 Aar gl. fremtraadte han som kabbalistisk Mirakeldoktor og ved sit inderlige Væsen og religiøse Alvor vandt han det brede Lags Tiltro. Hans Lære er en alleomfattende Panteisme og hans Gudsdyrkelse en støjende Ekstase. Rabbinerne kaldte han „jødiske Djævl“ og til Gengæld foragtede og fordømte de ham, samtidig med at de frygtede hans levende Protest imod deres Hovmod. Selv skrev han intet, men hans Ord og Levned lever i Folkesagn. To af hans Disciple, Rabbi Beer og Jakob Cohen, fortsatte den begyndte Reform mod Rabbinismen, den ene som mystisk Teosof, den anden som litterær Polemiker, og vandt stor Tilslutning, dog døde den lovende Bevægelse snart hen igen og udartede sig i den nuværende Zaddikdyrkelse, d.v.s. en Slags Hyldest af Under-Rabbier som Midlere mellem Gud og Mennesker. Omtrent samtidig udgik det andet Reformsforsøg med den populære Filosof Mose Mendelsohn som Leder, kaldet den tredje Moses (1785), men i aandelig Modsætning til hint. Som ganske ung kom han til Berlin og studerede under yderst fattige Kaar. Her blev han kendt med og indflydet af Digteren Lessing, for hvis Skuespil „Nathan der Wise“ han sikkert er Model. Denne førte ham ind i dannede Kredse, hvor han vandt stor Yndest. Egentlig religiøs var han ikke, dog loyldig overfor Lovens Bestemmelser. Han var Rationalist og yndede Kants filosofiske Spekulationer. Af hans berømte Slægt blev de fleste Kristne. Størst Betydning fik hans tyske Oversættelse af Gl. Test. skrevet med hebraiske Bogstaver, saa de unge Jøder kunde læse det i det højtyske Sprog; førhen fandtes det kun paa Jiddish. Derved ledtes de til at studere baade Men-

delsohns, Lessings og Kants Filosofi, hvortil deres ved Talmud skærpede Tankeevne hjalp dem, medens de samtidig ledtes bort fra dennes opstlytede Avtoritet og ind i den moderne Tankeverden. Oplysning blev deres Løsen og Aandsfrihed deres Stræben, i hvilket de fortroligt omgikkes med de Kristne, selve Kronprinsen og Ministre forsamledes med dem. Hvilken Forskel fra førhen! Mendelsohns Reform aabnede Jødernes Ghettoporte og indlod dem i den moderne Kultur, men imod hans Vilje fremmede den Assimilationen i en betænkelig Grad, saavidt at de endog ansøgte om at blive optaget i den rationaliserede Kirke uden Daab, som dog nægtedes; derimod førte de Kirken ind i Synagogen, saaledes at den gamle Jødedom klædtes i Kristendragt og fremtræder i den saakaldte Reformjødedom, hvis første Tempel byggedes i Hamburg, og er i Dag den ledende Synagoge i Amerika.

Foruden disse indre Sprængninger af deres middelalderlige Lænker kom der en ydre Eksplosion som sønderrev direkte eller indirekte næsten alle gamle Baand, nemlig den **franske Revolution** 1789. Dens Hovedide om de almene Menneskerettigheder kom særlig Jøderne tilgode, og — underlig nok — paa Bekostning af andres Blod. De blev nu betragtede som Medmennesker, der kunde færdes frit i Kompetition for deres Livseksistens, da ogsaa det gamle Lavsystem gik med i Omvæltningen. 1791 ophævedes alle modjødiske Love og førte til deres fuldstændige Emancipation. Ved Kirkegodsets Salg berigede de sig enormt, da Katolikkerne ikke vilde besmitte sig med dets Opkøb. Uagtet Napoleon var imod deres „Stat i Kirken“ Organisation, fandt han dem alligevel meget brugbare med deres udstrakte Forbindelse, deres Handelssnille og ikke mindst deres Penge. Han lovede og gav dem et nyt almenjødisk Sanhedrin (1807), som dog kun blev anerkendt af de franske Jøder. 1831 fik den jødiske saavel som den kristne Kultur og Kirke Statsunderstøttelse. 1839 hørte Pariser-Jøderne den første Synagogeprædiken paa Fransk til de orthodoxe Jøders store Forargelse. 1860 var der ca. 50,000 Jøder i Paris alene, og da stiftede en fransk, jødisk Minister Cremieux den verdensudbredte, racehovmodige Jødeforening „**Alliance israelite universelle**“, der har til Maal at beskytte Medlemmer i alle Lande og værne dem mod Folkeblanding, ja, gaar endog saavidt at slutte med Opraabet: „Alverden skal en Gang tilhøre Jøderne.“ Sin Indvielsesprøve fik den ved Genoptagelsen af Mordaffæren i Damaskus af 1840. Nogle Jøder i den By blev beskyldte for at have dræbt nogle Kapucinermunke, som var forsvundne, hvilket en tyrkisk Tjener bevidnede i Retten. Trods Tortur bekendte de anklagede dog ikke og man henvendte sig til indflydelsesrige Jøder o. and. i Vesten. Cremieux, Bankieren Rotschild, Sir Montefiore, Ludvig Philip, Fyrst Metternich, Jødepræsten Veith i Wien m. fl. forsvarede dem, men den franske Førsteminister Thiers og Generalkonsulen i Damaskus holdt med Munkene. Saa gik der Statspolitik i Sagen og en Koalition af europæiske Magter formede sig imod Frankrig, saa den maatte give efter og Sultanen gav de mishandlede Fanger løs. Hvilken Triumf for en ny jødisk Forening! Dog Oppositionen udeblev ikke. Den kom i Form af den moderne Antisemitisme, der blev Ikke-Jødernes Svar paa deres Magtbegær og Guds Svar paa deres Assimilationslyst. Et sørgeligt Eksempel herpaa fremstod i Dreyfusaffæren i Frankrig 1894. Dreyfus var en Jøde og fransk Kaptajn, der blev beskyldt for at have

solgt nogle Militærhemmeligheder til Tyskland og af Krigsretten dømt til Udvisning til Djæveløen, hvor han behandlede meget umenneskeligt indtil 1899, da han blev frikendt og fik Æresoprejsning.

I Tyskland fik Jøderne Statsborgerret 1812, men Preussens nationalliberale Patriotisme, særlig i de lavere Klasser, var hadefuldt til alt fremmed paa Grund af Jødernes ublu Aager og uærlige Handel. Fra de ugudelige liberaltinske Digtene Byron („Hebrew Melodies“), Børne og Heine (døbte Jøder) lød berusende Lovprisninger af de franske Frihedshelte og Frihedsideerne, samt ætsende Haan over Kirke og Kristendom, hvilket foranledigede en antijødisk Stemning, idet man gik ud fra, at de emanciperede Jøder vilde afkristne Staten. Dog har de tyske Jøder faaet en forholdsvis stor Indflydelse paa Stats- og Folkeliv gennem Monopol af Pengemagten. Disse kan takkes for baade Suezkanalens og St. Gotthardtunnelens Gennemførelse.

Paa Videnskabens og Socialismens Omraader har de gjort sig ledende, som vi senere skal se. Et Modtræk er den moderne Antisemitisme med Hofpræst Adolph Stöcker i Berlin, Formand for den kristne Socialisme, som Leder, og som har bekæmpet Jødernes Magt og Indflydelse baade socialt og politisk. I England fik Jøderne Valgret 1832, og Embedsret 1858, Adgang til Universiteterne 1870. Det var den wesleyanske Vækkelse som vakte Missionsinteressen ogsaa for Bibelens Folk. Den mest fremragende Jøde — om hans Daab vides intet bestemt — er Statsministeren Benjamin Disraeli (1804), hvis Forfatterskab er en eneste racestolt Hymne til Jøderne. Der er ca. 1/4 Mill. Jøder i England særlig i det store East-End Jødekvarter i London.

Til **Amerika** kom spanske Marranerjøder allerede med Columbus. I Midten af det 17de Aarh. bosatte Amsterdamjøder sig i Kolonierne langs Atlanterhavskysten, særlig i Byen New York og i Newport, N. J., hvor deres første Synagoge dannedes. I Revolutionen deltog de baade med Mænd og Midler mod England. Omkring Aar 1800 var der ca. 2000 i Landet, men de immigrerede hurtigt fra England og særlig Tyskland begrundet paa Antisemitismens Tryk. Tidligt kom de til Texas og var med iblandt de første Yankees i Californien, hvor en Salomo Heydenfield var Overdommer indtil 1857, og mange af Statens Pengepionerer var Jøder. Allerede 1880 var der ca. 16.000 Jøder i San Francisco. I den senere Tid har der været stærk Immigration af russiske Jøder, for hvis Underhold deres mere velhavende Brødre i Landet har bragt betydelige Barmhjertigheds ofre gennem deres mange Foreninger, ligesom hine til Gengæld har bragt den mere konservative, orthodoxe Jødisme ind iblandt den ellers overvældende Reformjødedom her i Landet. Nu har de Barmhjertighedsinstitutioner og Asyl, saavel som Skoler og Klubber i stor Udstrækning.

Kong Christian IV af **Danmark** var den første, der viste sig gæstmild mod Jøderne som flygtede fra Syden til Landet. Han havde god Anledning for deres Handelsgeni i hans Konkurrence med Hamburg. Christian den Femtes danske Lov fratager dem dog alle Rettigheder, men senere tilføjer et Amendement, at de portugisiske Jøder maa beholde deres forrige Privilegier, hvorimod de tyske skal have Specieltilladelse. Deres første Synagoge oprettedes i Fredericia 1766 og ved Stavnsbaandets Løsning 1788 fik de Adgang til Lavene. 1814 fik de Borgerret, trods Norges Forbud og en hidsig Pénnefejde, i hvilken Baggesen og Blicher forsvarede dem. Kun nogle ublodige Op-

tøjer i København 1819 udgør Jødernes Lidelseshistorie i vort gamle Fædreland, hvor de siden har haft gode og lige Kaar, som ogsaa har ført til deres fuldstændige Assimilation, særlig ved Ægteskab, hvoraf de danske Jøder har det største Procentantal nemlig 83%. Ca. 90% af Landets Jøder bor i København.

I **Sverige** fik de fuld Borgerret 1870, og i Norge saa sent som 1891.

Medens Jøderne saaledes i de fleste Lande høstede Frihed og Ret af Revolutionens blodige Udsæd, saa er det modsatte Tilfældet i de Lande, hvor Halvdelen af Jordens Jøder bor, nemlig i **Rusland og Rumænien**. Ved Polens Deling fik nemlig Rusland Polens væsentlige Jødebefolkning. Flere Czarere i Begyndelsen af det 19de Aarh. var dem velvillige, men alt strandede paa Talmudisternes og Chassidernes aandelige Formørkelse og de lade Russeres Angst for Konkurrencen med de energiske Handelsfolk. Nicolaus I, som virkede for deres Ofvendelse til Landets græsk-katolske Tro, indskrænkede ved Lov deres Bosættelsesret til nogle Provinser i Sydvest for at standse deres Vækst i Antal og Industri, som Russerne ikke kunde hamle op med. I dette Jødeterritorium maatte de endda kun bo i Byerne og ernære sig ved Smaahandel; samtidig lokkede han dem ved gyldne Frihedsløfter til at modtage Daab. Under den milde Alexander IIs Regering havde de deres „Guldalder“ med forholdsvis taalelige Kaar, hvorimod Alexander III (Chr. IXs Svigersøn) behandlede dem despotisk paa Grund af Angst for Nihilister og Attentäter; Jøderne blev nemlig beskyldt for Mordet af hans Fader, Aar 1881. Den hellige Synodes Overhoved (Ruslands Statskirke), Pobedonoszeff, blev en moderne Torquemada overfor dem, da hans Maal var som forhen Inkquisitionens — „Een Kirke,“ og da Jøderne ingen diplomatisk Forbindelse havde med Broderfolk som de evangeliske Kristne, saa blev de Ofrene for Propagandaen. Styrelsen ophidsede de ellers godmodige russiske Bønder imod dem og i April 1881 begynder den Række oprørende Jødemassakrer, kaldet **Pogromer**, som har sat en blodig Skamplet paa det moderne Evropa. Trods Alexanders Fordømmelse af denne uretfærdige Fremgangsmaade agiterede Bureaukratiets Ledere derfor, ja, støttedes endda af Vestens Antisemitter. Tillige udkom „**Maj-lovene**“ 1882 som indskrænkede deres Bosiddelsesret til Storbyerne, hvor de hudledes sammen i overfyldte, usunde Kvarterer, bebyrdet med specielle Skatter og almindelig Foragt. Alle, som kunde, udvandrede til England og særlig til Amerika. Indtil saa sent som 1906 rasede fra Tid til anden, snart her snart der, disse Pogromer, — den raaeste under Revolutionen i 1905-06, idet Regeringen under den nu myrdede Nikolaus II mente at kunne slukke Revolutionens Ild med Jødernes Blod. Selv en Leo Tolstojs Protest naaede ikke forbi Censuren. Dog trods Pinsler, Mord og Udvandring er de russiske Jøders Tal nu 3 Gange større end for 100 Aar siden. Under Verdenskrigen led Jøderne atter frygteligt, idet de boede i Krigszonen, og blev ofte uretfærdigt behandlet og mistænkt for Spioneri og Forræderi uagtet næsten en Million Jøder kæmpede i Krigen, — deraf Halvdelen i den russiske Hær, og ca. 140.000 i den amerikanske. I Rumænien har deres Lod været meget lig i Rusland. De er faktisk retsløse, — betragtes og behandles som fremmede. I 1900 undergik de en hidsig Forfølgelse og mange udvandrede. Der er dog ca. 400.000 i Landet. Saaledes finder vi der Israels Folk endnu i deres Middelalder.

I den senere Tid har Israels stadige Zionslængsel faaet

Udtryk i den national-politiske Forening „Zionisme“, grundlagt 1896 af Wiener-Advokaten Herzl. Hans Ide var fra Begyndelsen at afkøbe det forgældede Tyrkiet Palæstina for jødisk Kapital og indbyde alle sine Landsmænd uden Forskel at bosætte sig der. Ved et Foretræde for Sultanens Ven, Kejser Vilhelm, i Jerusalem 1898 vandt han denne for Planen, men den strandede paa andre Skær, nemlig de rige Jøders Uvillighed at sætte deres Penge i Sagen. Nu afholdes Zionskongresser omtrent hvert Aar, hvortil Repræsentanter fra alle Verdens Hjørner samler sig. Med deres eget Flag: Davids Skjold (to korslagte, ligesidede Trekanter) paa blaahvid Dug, egen Hovedbestyrelse, og tilegnende sig mere og mere Brugen af deres eget Sprog, rent Hebraisk, fortsætter de Kolonisations-ideen i Palæstina, omend ikke ifølge den originale Plan, saa ad en mere praktisk, hvorefter Fædrenehjemmet skal udvikles industrielt og kulturelt, ved Handel, Fabrikker og Skoler. Saaledes Planen af 1913 om et jødisk Universitet i Jerusalem. Herzl døde pludselig 1904 efter, som en anden Moses, at have virket utrættelig for sin Ide, omend fattig og skuffet over sit Folks Uvillighed og Uenighed. Bevægelsens stærkeste Kraft siden er Agitatoren Max Nordau; ellers ledes den af en Femmandskomite, der under Verdenskrigen havde Sæde i København. Siden Britternes Indtagelse af det forjættede Land 1917 og Løftet om at det skulde tilhøre dets gamle Ejendomsfolk har Foreningen faaet fornyet Kraft og almindelig Udbredelse Verdens over. Ved et Møde i Baltimore subskriberede de amerikanske Jøder en stor Sum til Forberedelsesomkostningerne for at overtage Landets Kolonisation med Jøder, ligesom der i London er oprettet en Bank med det Formaal at financere fattige Kolonister. Pengefyrsten Baron Rothschild gav 12 Mill. Dollars til dette Formaal, hvilket reddede de første Kolonister fra Ruin og Haabløshed. Nu er der en trivelig Koloni dannede og, underlig nok, mest Landdyrkere, som er komne særlig fra Ruslands Trængsel. Ved en Zionistkongres i London i Juli Maaned 1920 blev Louis Brandeis, amerikansk Overdommer, valgt til Præsident af Conferenceen, og en Plan om at samle 100 Mill. Dollars til at financere det første Aars Opbyggelse af Palæstina blev fremlagt, samt at settle 50,000 (Dr. Weismann) til 500,000 Jøder (Max Nordau) i det første Par Aar. Dr. Weismann rapporterede at 1200 Jøder indvandrede i Palæstina maanedlig i 1920, og at en Irrigationsplan der vilde beskæftige 30,000 Mænd, var antaget og vilde straks skride til Virksomhed.

— — —

Vi har nu fulgt Jødernes Historie som saadan igennem Tiderne. Over dem er en overnaturlig Skæbne, at de som Nation er døde og se — de lever, stik imod alle Profanhistoriens Love. Guds Dom — den Gud Jøden lærte Verden at kende — forbander ham, og dette betyder altid evig Straf; og dog er det Haabet som holder Jøden oppe, — Haabet om en Frelser, en Messias, endskønt vi ved af Guds Aabenbaring at det er et falsk Haab, thi Frelseren er kommen, vor Herre Jesus Kristus. Men Kraften i selv dette falske Haab er sikkert Jesu Forbøn, hans første Ord paa Korset; „Fader forlad dem thi de vide ikke hvad de gøre.“ Deres Liv er levet uden Kristus og dog lever de formedelst ham. „Jøderne lider deres Historie, de lever den ikke“ (Heman), netop dette er Gudsstraffens Frygtelighed. „Dette skete dem forbilledligt, men det blev skrevet til Advarsel for os, til hvem Tidernes Ende er kommen“ (1 Kor. 10:11). Med Jødernes Lidelseshisto-

rie for Øje kan vi slutte os til Tanken om den evige Ilds Mulighed. „Det er frygteligt at falde i den levende Guds Hænder.“ Det er Kristenheden, som i falsk Nidkærhed udførte Guds Straf over det gamle Israel. Straffer Gud os ligesom han forud straffede de Verdensriger der vilde være hans Folks Bøddler, hvad skal saa vor Ende blive? Gud være os arme Syndere naadig! Der er kun een Udgang fra Døden for os, som der er for Israel: **Vor Herre Jesu Kristi Forbøn!**

Fortalt og Oplevet

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

En Veninde fortæller om sin sidste Danmarkstur forleden Aar. (Fortsat fra No. 31)

Det er Pinselørdag og jeg er lige kommet her til Sahl fra Nipgaard. Jeg har været der, hos Kusine Aug., i fire Dage. En stor Gaard er Nipgaard, med megen Travlhed ude og inde. Der er Have med Drivhus, og Paafulge, Skov op til Haven med en Gøg, der kukker hver Dag i denne Tid — og med hvide duftende Skarer af Lilliekonvaller. Her fik jeg min Hunger stillet i den Retning. Vi har Sol men køligt Vejr og der fyredes lidt i Kaminen for min Skyld. Aug. kender jo selv California Klima. Vi var i Vium Kirke, en dejlig gammel Kirke, ene Hvelvinger. Kirkegaarden meget smuk. Derfra kørte vi til Almind, ved vore Bedsteforældres Grave, og var inde at se Kirken — Døbefonten hvor Far blev døbt, Altertavlen, et malet Kors med Ordene: „Det er fuldbragt.“ Egnen er smuk, meget kuperet. Videre til Lysgaard kendt fra Blichers: „Æ Binstouw.“ Paa Lyshøj findes et af de smukkeste Mindesmærker over St. Blicher — en stor Sten der vejer 38,000 Pund. Den blev med stort Besvær slæbt dertil i 1883. Herfra er en saa vidunderlig Udsigt, og der kan ses en uendelig Mængde Kirker, hvis man har gode Øjne.

Vi kørte videre til de herlige Dollerup Bakker og Søer, noget rent vidunderligt af Naturskønhed, ind til Bækkelund, hvor vi drak Kaffe i Niels Bugges Kro. Niels Bugge var jo een af Hald Slots Ejere i det 13de Aarhundrede, og mens vi nød vor Kaffe saa vi over mod Ruiner og Volde af det gamle Slot.

I Dag paa Vej hertil standsede jeg ved Hørup-Kjellerup Kirke. Kirken er mørk, men Altertavlen er sjælden. En af de kloge Jomfruer har et dejligt Ansigt med et yndigt Skær fra Lyset hun holder foran sig, — og: „Vaager derfor, for I ved ikke Timen.“

Da jeg kom her til Sahl igen, fik jeg hilst paa saa man-

ge Sahler, for de var alle paa Kirkegaarden for at pynte til Pinse. Jeg var oppe i Taarnet, da Andreas kimede til Pinsefest, og saa vor Barndomsegn fra dette Højdepunkt.

Juni 7. — Saa er Pinsen ovre og det blev en smuk Natursens Pinsefest, men ikke en Aandens. Folk gaar ikke i Kirke om Pinsen, særlig da ikke hvis Vejret er godt — og det var det. Solen straaled i al sin Glans da vi om Morgenens kørte ind til Randers. Vi drak Kaffe i Frk. Stougaards Konditori ved Helligaandshuset og derfra, paa Taget af Helligaandshuset, saa vi vor første Storkefamilie. De havde Unger og de stod op; det betyder, vi bliver dovne dette Aar, og de knebrede og det betyder, vi bliver meget talende. Begge Dele meget mulige med mig. Mens vi nød Kaffen begyndte Klokkerne paa St. Mortens at kime.

Saa fik jeg igen Lov at komme i den Kirke, hvor jeg blev døbt og hvor Korsets Tegn først blev tegnet for mig.

Pastor Ingerslev prædikede. Kirken var pyntet med Bøgeløv og Pinseliljer. Kor og Orgel saa dejlig, men saa faa Mennesker til at høre!

Mon det ikke passer, at de fleste Kristne lever deres Liv i Lørdagen mellem Langfredag og Paaskedag?

2. Pinsedag kørte vi til **Lyngaa** Kirke ved Hadsten. En gammel rigt udstyret Kirke, Kalkmalerier, Hvælvinger. Præsten hedder Fibiger-Erlandsen, men det var ogsaa alt, han havde tilfælles med den store Fibiger fra Eliaskirken.

Paa Vejen hjem var vi inde at se Poulsens Barndomskirke i **Granslev**, mest for at se det store Krucifix, der særlig havde fæstet sig i hans Barneminder. Det hænger der endnu til venstre og vil sikkert være der i Aarhundreder om det er Guds Plan, for de Kirker de byggede den Gang staar. Den er i samme Stil som Lyngaa, med skønne Hvælvinger, sikkert bygget af samme Herremand, kun er Lyngaa smykket med de dejlige Kalkmalerier og derfor alene et Besøg værd.

13. Juni. I Ugen efter Pinse tog jeg en Afstikker over til **Vinderslev** ved Kjellerup. Jeg havde hørt om nogle nylig afdækkede Kalkmalerier i Kirken der, og dem vilde jeg gerne se. Næsten alle Danmarks Kirker er et Stykke Fædrelandshistorie og ingen af dem har ikke noget at fortælle fra fordums Dage. Det var da Reformationen gik over Danmark, at alle Billeder i Kirkerne blev overkalkede. Nu ser man ikke saadan paa det, og med megen taalmodig Anstrengelse bliver Kalken fjernet og viser os mange smukke, men ogsaa mange grusomme realistiske Tanker om Gud og Religion. Interessant er det dog, blot man havde mere Tid til at fordybe sig deri.

Det er en god Skik nu herhjemme, at saa godt som alle Kirker staar aabne til alle Tider; det er nemlig Menighedsraadet, der har det afgørende at sige i dette. Jeg standser tit min Bil, naar jeg kører gennem en Landsby, og gaar ind i Guds Hus, ikke alene for at se, men ogsaa for en Hvilestund med Gud.

Samme Uge var jeg i **Aunsbjerg** og **Sjørsløv**. Jeg havde en lang Samtale med Godsejer de Neergaard om California. Der staar endnu Eventyrglans om den Stat fra de gamle Gulddage. Jeg vilde nu hellere bo paa Aunsbjerg, der er en herlig, velholdt Park rundt den, en Nimbus over den fra gammel Tid, tilligemed, at den er en moderne Mønster-Avlsgaard.

Sjørsløv Kirke, der hører under den, er gammel, mær-

kelig men ikke køn og har sine Kalkmalerier i Koret. Al-terdugen var haandbroderet over Net — Borden: „Kaster al Eders Sorg paa mig, jeg haver Omhu for Eder.“ Kirkegaardens Anlæg er meget smukt. Jeg besøgte Gartner Levrings, der særlig har Æren for dette. Det er Mrs. Poulsens Familie og der nød jeg saa megen Gæstfrihed og en Overdaad af Frugt og Blomster i Have og det store Drivhus.

Nu har jeg saa forladt Viborgegnen for en Tid, kom hertil over Viborg-Holstebro-Struer over den nye Odder-sundbro, en smuk Køretur, særlig fra Struer, Limfjorden, Nissum, Bredning. Frugtbarhed alle vegne, det er gode Jorder og store Gaarde.

Nu er det Morgen, lidt efter Otte. Jeg har haft min Andagt og nu hører jeg min Doktor-Niece klirre med Kopperne i Køkkenet og det er Kaffe paa Sengen. Mens Kaffen blev nydt, lyttede vi ind til Morgenandagten fra Domkirken i København. Smukt, særligt for mig, at høre de danske Salmer over Radio. Hvad vilde I, derovre, ikke have givet for saadan en Anledning! Andagten er helt liturgisk, og det er den hver Morgen, og rører ikke Hjerterne, som naar Guds Aand faar Lov at tale direkte gennem et levende Menneske. De har dog saa mange virkelige Præster i København, hvorfor bruger de dem ikke? Radiotiden er kostbar og Tiden for Menneskets Frelse endnu meget mere.

I Gaar var vi til Gudstjeneste i Danmarks største Landsbykirke, **Vestervig**, paa hvis Kirkegaard Prins Boris og Liden Kirsten ligger begravede. Kirken har været en Domkirke og Bispesæde. Den er lige saa stor som Set. Mortens i Randers; Hvælvinger m.m. tyder paa Ælde. Der var koldt derinde; Murene er saa tykke, at den Kirke bliver aldrig varmet udefra. Kirken ligger med Udsyn mod Vesterhavet, meget dominerende, — bliver brugt som Sømærke. Det bedste var dog, at den til Trods for Regn, Slud og Kulde var stuvende fuld af Folk og det næstbedste var deres Præst, Kaj Fibiger-Jensen. Det første selvfølgelig paa Grund af det sidste. Hans Prædiken: „Døber dem og lærer dem saa vil jeg være med Jer alle Dage. Døber Jeres Børn, og lærer dem alt det jeg har befalet. I dette sidste ligger Betingelserne for, at Gud kan være med os. Hvor angstelige er ikke Forældrene for at faa deres Børn døbt, men dermed ender det, at lære deres Børn Jesusnavnet at kende.“ Nede ved Indgangen staar Døbefonten; saadan var det Skik fra gamle Tider, og den har de beholdt. Et skønt Symbol paa, at Vejen til Guds Rige gaar først gennem Daaben.

„Vestjyllands Smilehul“, kalder man **Lemvig**. Der kørte vi ned for Eftermiddags Kaffe. Den svarer til sit Navn, lysegrønt og lyseblaat, med vort rød-hvide Korsflag viftende i Sol alle vegne. Hver Søndag er en Flagdag i Danmark. Vi havde lovet os selv, at komme til Aftensang i Kirken, men der var ingen. Vi gik ind dog, en stor, ny, lys Kirke. Her gjorde Alterdugen ogsaa Indtryk — den var broderet over Net — Hyrden for Midten, Faarene til hver Side, prægtig og talende.

Vi har været ude at se en rigtig Klitkirke, Landets mindste Landsbykirke, **Lodbjerg**. Den ligger langt inde i Klitterne, en lille bitte Kirke, bygget 1818, med tykke Mure og nogle dukkehusagtige Vinduer men med en kæmpestor Nøgle i Døren. Paa Kirkegaarden findes flere Grave af ukendte Soldater fra Verdenskrigen 1914-18, et

Par med tyske Indskrifter, f. E., „Han døde for sit tyske Fædreland,“ og en engelsk, from the Royal Navy, med: „His name — God only knows.“ Side om Side ligger de gemt paa een af de mest ensomme Kirkegaarde i Verden. Havgusen kom ind; vi klatrede over et Par Klitter, troede vi skulde have naaet ud til Vesterhavet, men der var mange flere Klitter imellem og en vældig Udsigt. Danmark er lille, men hvor forskellig er ikke Naturen. Man kan se milevis bort, fladt, frugtbart Land, store Gaarde spredte alt over. Her er solid Velstand i Thy og her er: Vi-ved-hvad-vi-vil Mennesker.

I Dag har de slagtet 500 Svin paa **Andelsslagteriet** og de har travlt paa Kontoret. Vi kørte med Ejnar ned for at se de 500. Det saa nydeligt ud, alle bestemt lige lange. Jeg gik i en Svinealle for første Gang i mit Liv. Det er da ogsaa en Oplevelse. Det er et lille men nyt Svinelageri. Desværre maa de kun sende 300 Svin om Ugen, saa de lagrer op til Tider, hvor der ikke kommer saa mange Svin, eller de faar Lov at sende mere. Alle Svinetæer bliver sendt til Kina.

Juni den 15de, Valdemarsdag. Vi flager. Morgenandagten fra Frue Kirke var Aabenbaringen 3:5: „Den som sejrer, skal iføres hvide Klæder og jeg vil ikke udslette hans Navn af Livets Bog,“ og saa sang de: „Herren, han har besøgt sit Folk.“ Saa maatte vi skilles for denne Gang, jeg skal videre nordpaa, til endnu køligere Egne. Vi venter paa Varme, jeg bliver nødt til at lægge en Snes Pund Tøj paa, om ikke andet.

L. F.

ILLINOIS KREDSKASSE KVITTERER: —

20. August 1939 — 1. Aug. 1940:

Offering at District meeting at Webster Groves, Mo., \$88.54; ¼ Offering at Installation service in Gethsemane, Ch., Chicago, \$13.54; Received from St. Paul's Church, Greenville, Mich., \$10.00; ½ Offering at Mission meeting in Golgatha, Chicago, \$20.00; Dividend from Commonwealth Edison Co., \$4.05; Received from Immanuel Church, Sidney, Mich., \$3.45; Received from St. Paul's Church, Greenville, Mich., \$10.00; Received from Trinity Church, Indianapolis, Ind., \$25.00; Dividend from Commonwealth Edison Co., \$4.05; ½ Offering at Mission meeting in Ebenezer, Chicago, \$27.59; Offering at joint meeting in Gethsemane Church, Chicago, \$24.90; Received from Messiah Church, Detroit, Mich., \$7.66; Received from St. Paul's Church, Greenville, Mich., \$10.00; Dividend from Commonwealth Edison Co., \$4.05; Part of offering at 45th Anniversary Celebration, Emmaus, Mo., Ill., \$14.35; Offering at joint meeting in Golgatha Church, Chicago, \$28.67; Received from St. Paul's Church, Greenville, Mich., \$10.00; Received from Messiah Church, Detroit, Mich., \$8.12; Dividend from Commonwealth Edison Co., \$4.05. Modtaget med Tak \$318.02.

Axel F. Petrusson, Kasserer.

Tom Bevan

En Helt i Ulveskind

Oversat af A. Kjær

Helten er en germansk Yngling, der gennem rygende Oplevelser kommer til Kom og udfrier en kristen ung Pige fra Døden i Arenaen og oplever mange andre spændende Ting. Bogen har været udsolgt siden 1910. Den trykkes paa Opfordring af gamle Læsere, som gerne vil delagtiggøre den nye Ungdom i den uforglemmelige Fortælling. 215

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Tænkt og Skrevet

AF SAMFUNDETS AARSBERETNING

Af Past. emer. A. M. Andersen, D.D.

Det er godt og vederkvægende i en Tid som denne med de satanske Ødelæggelser at læse om et Arbejde i og for Guds Rige og Menneskers Frelse. Der tænkes Hersker-tanker i stor Stil, og Gud fortsætter sit Frelsesværk Verden over. Og den forenede danske lutherske Kirke i Amerika har Del deri. Danmark er besat af Fjender, men Danske i Amerika nyder Frihed til at gøre et uforstyrret Arbejde for Guds Rige og Menneskers Vel for Tid og Evighed. Priset være Guds Naade!

Trods mit daarlige Syn (Stær), har jeg faaet Aarsberetningen nogenlunde gennemset.

Hvad jeg har at bemærke til det, jeg har læst, det foretrækker jeg at skrive paa Dansk. Jeg vil helst rette det til de ældre i Samfundet, og jeg ser, at vort danske Blad har omtrent samme Antal Holdere som vort engelske Blad*.

Formand Past. N. C. Carlsen, D. D., giver os — som sædvanlig — i sin Indberetning en god og udførlig Oversigt over Kirkens Virksomhed i U. S. A. og i Canada i Aarets Løb.

Han saa gerne Teltsnorerne længere udspændt, og deri er vist baade Præster og Menigheder, Mænd og Kvinder enige med ham.

„Church Extension“ skænkes særlig Opmærksomhed. Det er jo at beklage, at Tilstanden i vort Fædreland har afskaaret D.K.U.s Støtte af Missionen herovre. Lad mig her sige, at da jeg med min Hustru for ca. 10 Aar siden besøgte vor Datter og Svigersøn i San Diego, Calif., saa jeg mig om i Byen og fandt, at der var en aaben Missionsmark for vort Samfund, og jeg skrev derom til rette Vedkommende. Men Samfundet manglede to væsentlig Ting: En skikket ung Mand til at begynde Mission der og Penge til at støtte en saadan Mission med. Ogsaa i South Dakota saa jeg en aaben Missionsmark og berettede derom; men de samme to Ting manglede. Jo, der er trængende Brug for „Church Extension.“

Her er berørt to Ting af største Betydning for vor Mission. Det er nedslaaende at vi havde kun een Mand fra vort Seminar og fem Præster døde i Aarets Løb. Og Antallet ved Dana College var nedgaaende. Seminariet lover Fremgang. Men Dana College? Arbejd i Haab paa Fremgang! **Skole og Church Extension frem!** Det er væsentlige Betingelser for Guds Riges Bestaaen og Fremgang hos os og ved os! Tænk over det, Menigheder og enkelte Kristne! Og lad Tanken blive til Handling! Ogsaa „Lutheran Brotherhood“ og „Women's Missionary Society.“

Formanden berører ogsaa „Præsters Pension.“ Det er med Ulyst, jeg her berører denne Sag. Men Ulyst er ingen gyldig Undskyldning.

Dr. Carlsen vil gerne se Samfundet i Stand til at betale Pensionisterne den lovede Minimums-Pension. Dette hans Ønske deles vist almindeligt af baade Præstebrødre og en stor Del af Menighedsfolk. Naar det saa i flere Aar ikke er naaet, saa skyldes det sikkert hverken Man-

*) Ifølge sidste Aarsberetning har T.A.L. 1170 flere Holdere end dette Blad — ikke saa lidt endda.
Red.

gel paa Villie eller Evne, men Mangel paa Forstaaelse af den Sag. Formanden kommer atter ind paa sit gamle Forslag om 50 Cents af hvert konfirmeret Medlem i Samfundet. Det er en køn lille Kæphest, men ingen har hidtil kunnet ride og styre den. Og dette Forslag gør jo Pension til en Barmhjertighedssag. Og dertil siger Præsterne i Reglen: Nej tak! Er Præstegerningen ikke værd en Alderdomsstøtte! Lad os faa dette Spørgsmaal besvaret! Men der maa være Orden ogsaa i den Sag.

Der begyndtes godt. Pastor Weismann gjorde et godt og stort Arbejde for at samle et Fond til Kilde for Pension. Fuld Pension fik vel ingen; men flere fik i Førstningen langt over Minimum. Men saa kom de trange Tider, og Antallet af Pensionisterne voksede. De gamle Regler eller Love er slet ikke daarlige. Fondet er endnu over \$100,000. Og Renter af det er en betydelig Støtte.

Det maa siges om det gamle System, at det var broderligt. Læg Mærke til i Aarsberetningen (Side 65), at skønt under Minimum, saa fik alle Pensionister lige meget: pensionerede Præster hver \$272.50 og Enkerne hver \$181.65. Hvad det nye System end maa blive, saa lad det blive broderligt. Jesus sagde til sine Disciple: „Derpaa skal alle kende, at I er mine Disciple, at I har indbyrdes Kærlighed“ (Joh. 13:34). Det er Kendetegnet særligt paa et kristent Præsteskab. — Livsassurance er derimod selvsk: Hjælp dig selv uden Hensyn til din Præstebroder, som tjener for en lille Løn. For Mænd i flere andre Livsstillinger er Livsassurance den naturlige Alderdomsstøtte, men ikke for et Broderskab af Præster, mange af hvilke ikke har Raad dertil. Kirke-Pension bør hævdes. Procenter af aktive Præsters Løn bør hjælpe Kilden, og hvad Procenten end bliver, den maa sendes til Fælleskassen.

Barmhjertighed. Den har der altid været Brug for; og saa verdslige Samfund over Barmhjertighed. Men her bør dog Kirken gaa foran og Præster i Spidsen. Som Samfund har vi jo Børnehjem der opholdes ved frivillige Gaver. Forældreløse Børn maa ogsaa have Hjem og Opdragelse, saa de kan ernære sig og fylde en Stilling i Livet. Godt, at vort Samfund har Del i dette Arbejde. Læg Mærke til, hvad Jesus siger, Matth. 25:31 flg.: „Jeg var hungrig, og I gav mig at spise, jeg var tørstig og I gav mig at drikke,“ o.s.v. Det er Barmhjertigheds Gerninger, der træder frem paa Dommens Dag.

Og Hjem for gamle. Jo, jeg har Følelse af, hvor god Brug der er for saadanne. Flere af vore Præster har søgt et saadant Hjem. Og jeg — maaske.

Samfundets Vækst. Vor Statistiker giver følgende Tal: 1940: 34,482 døbte Medlemmer, 25,213 konfirmerede Medlemmer, 20,282 voksne Medlemmer; 1939: 34,458 døbte Medlemmer, 24,697 konfirmerede Medlemmer og 19,737 voksne Medlemmer.

Gud ske Tak for, hvad der er os betroet! Han give os fremdeles at være tro og gøre hvad han kalder os til.

A. M. Andersen.

FRA VOR EGEN POLITISKE SLAGMARK.

Den politiske Situation herhjemme i U.S.A. har holdt første Opmærksomhed en Tid trods Vaabengnyet hinsides Havet. I den svundne Maanedstid afholdt de to førende Partier deres fjerdeaars Konventioner for Valg af Præsidentkandidater og Vedtægt af deres respektive politiske Platform.

Republikanernes Møde fandt Sted i Philadelphia, omgivet af forrige Aarhundredes historiske Minder; Demo-

kraternes i Midvestens største Industricenter, Chicago. 15,000—20,000 Delegater og Frænder var samlet til hvert. Det blev et Spørgsmaal, om det var de delegerede eller Gallerierne der afgjorde Valgene. Næppe siden Lincolns første Valg har der været saa megen Spænding og Overraskelse som i Aar. Dette gjaldt i særlig Forstand Republikanernes Konvention.

Denne løb aldeles demokratisk. Den unge energiske Advokat Thomas Dewey fra Storbyen New York havde nedlagt en frodig Kampagne; man var temmelig sikker paa hans Forrang i første Omgang. Det skete. De Standhaftiges Favorit var Præsidentsønnen Taft fra Ohio. Han var kendt og besindig. Men at en næsten ukendt Mand, en ganske grøn Politiker, skulde løbe saa komplet af med Sejren var, mildest talt, en Overraskelse. Men Folkets Ønske — dersom det paatrængende Raab fra Gallerierne udtrykte et saadant — bar Forretningsmanden Wendell Willkie fra Indiana over alle Skranker til det endelige næsten eenstemmige Valg paa sjette Omgang. Med et „We want Willkie“ vandt han den vist næppe lette Pris, som Partiets Bannerbærer at bekæmpe den stærkeste Modstander, det i Sadlen fastsiddende Modparti nogensinde havde haft og som sikkert vilde blive genvalgt, Præsident Roosevelt. Ikke en Tale havde han holdt i aaben Kampagne for sig selv; kun et Par Aar havde han tilhørt Partiet, kom da fra Modpartens Lejr, og de gamle Ledere var imod ham som saadan. For at bøde paa de andres Nederlag, samt appellere til de konservative Bønder, fik han som Medkandidat for Vicepræsidentembedet den kendte ældre Senator fra Oregon McNary. Mødets Højdepunkt var sikkert Ex-præsident Hoovers Tale, der rungede af rig Erfaring, og dog faldt godt i Harmoni med den purunge Minnesota Guvernør Stassens Aabningstale. Begge angreb kraftigt — ikke Demokraterne, — men „The New Deal“'s Ødselspolitik.

Demokraternes Konvention var endnu mere støjende, men til Gengæld var man sikker paa sin Mand. Knuden var blot: Vil Roosevelt tage imod en tredje Termin? Efter den lange irriterende Tavshed kunde han næppe undslaa sig. Med ædelmodig Mine fraløste han sig alle til hans Navn forpligtede Stemmer. Alene Folkets Stemning og Delegaternes Stemmer skulde afgøre det. Han vilde ikke tilbyde sig. Som ventet fik han ca. de ni Tiendedele af Stemmerne paa første Omgang. Men først havde man sikret sig, at hans Hang til Intervention i Europas Opgør blev bremsset ved en Resolution i Reglerne, at ingen amerikansk Soldat maa sendes oversøs i Fremmedkrig uden som Følge af direkte Angreb paa vort Land. Iblandt flere Aspiranter til Vicepræsidentstillingen fik Roosevelt's Ønske Udtryk paa første Seddel i Valget af Landbrugsminister Henry Wallace fra Iowa. Saasntart dette var afgjort, havde man faaet Oplysning om, at Præsidenten vilde tale det afgørende Ord over Radio fra det Hvide Hus. Ved Midnatstid blev der Stilhed i den vældige og sikkert udmattede Forsamling. Den kendte Stemme lød beroligende ud over hele Nationen. Det var en lummer Aften og Landets Befolkning var sikkert oppe og fulgte med i alt, som gik for sig i Chicago, thi det udsendtes over de store Networks. Med oratorisk Ligefermhed ledte han op til selve Sagen: Han var villig til at skuldre Byrderne indtil videre, naar man saa overvældende paanødte ham det. Ellers var det hans Agt og Trang til at trække sig tilbage. Men den faretruende Verdenssituation kaldte for Erfaring, og ingen tro Borger maatte sige Nej til nogetsom-

helst Kald hvortil han var skikket. Derefter fik saa Diktatorerne det glatte Lag som de frie Folks Fare.

Man fik det Helhedsindtryk af de to store Konventioners Indstilling, at Demokraterne ønskede at redde Landet fra Diktatorerne, og Republikanerne at frelse det fra Demokraterne.

En meget interessant og ivrig Kampagne er sikkert i Vente. Dog bliver den næppe hidsig, om man kender de to Ledere ret. Men hellere en saadan Ordkamp for Idealer end den morderiske Bombardering, som de arme Nationer andre Steder i Verden paafører hverandre.

P.C.J.

Canada

(Fortsat fra side 7)

14) Det glæder Kredsens, at Bethania Menighed i Tilley igen har faaet bosiddende Præst, og at Menigheden stadig ihærdigt arbejder paa Kirkens Fuldførelse. (Det bør bemærkes, at Menigheden paa det allernærmeste selv har afholdt alle Udgifter i Forbindelse med Byggeriet.)

15) Kredsmødet udtaler sin Tak og Paaskønnelse til Miss Sigrid Nielsen for hendes dygtige og uegennyttige Arbejde i Forbindelse med Korrespondance-Søndagsskolen, og takker, fordi hun beredvilligt vil fortsætte med denne vigtige Gren af Kredsens Arbejde.

16) Sylvan Lake Sommerlejr er nu en selvfølgelig Gren af Kredsens Arbejde, som fortjener, at vi støtter den med vore Midler, saa Forbedringer stadig kan foretages, og at vi stadig indeslutter den i vor Forbøn. Vi undlader heller ikke at sige Tak til Komiteen for trofast Arbejde, saavel som Tak til de mange, der har ofret Tid og Penge for denne Sag.

17) Kredsens er Menigheden i Winnipeg taknemmelig, fordi den saa velvilligt — om end ikke uden Sorg — er gaaet med til at modtage midlertidig Betjening fra Ostfeld. Under Omstændighederne syntes dette at være den bedste Løsning paa den ved Tysklands Okkupation af Danmark opstaaede vanskelige Situation.

18) Pastor Nommesen rettede paa Kredsmødet en personlig Tak til Menighederne og de mange Mennesker, som i kærlig Hjælpsomhed har bidraget til Opførelse af Kirken i Edmonton. Pastor Nommesen understregede, at Kirken var en Gave til det danske Folk i Edmonton og Omegn fra Venner spredt viden om i Amerika og Danmark.

19) Vedtaget at Vest-Canada Kreds af Den forenede danske evangelisk-lutherske Kirke i Amerika forsamlet til Aarsmøde i Standard, Alta. i Juli 1940, tilstemmer og understøtter den norsk-danske Bevægelse for Hjælp til Danmark og Norge, naar Fjenden engang bliver drevet ud af disse Lande.

20) Kredsens er Pastor og Mrs. J. K. Jensen taknemmelig for det store Arbejde, de udfører i Pass Lake, og vi haaber, at de kan fortsætte Gerningen.

21) Kredsens byder Pastor P. L. Thorslev med Familie velkommen i Kredsens til Arbejde og Fest.

22) Det gode Samarbejde og den fine Aand, der har hersket i Kredsens i Aarets Løb, har vor fulde Paaskønnelse og Tak.

23) Kredsmødet udtaler sin Glæde over at se Pastor N. Bentsen og Frue iblandt os.

24) En Hilsen fra Pastor J. K. Jensen oplæstes, og Kredsmødet udtrykte sin Paaskønnelse ved Rejsning.

25) Det vedtoges at sende Pastor J. K. Jensen en telegrafisk Hilsen med Ønsket om snarlig Bedring.

26) Kredsmødet siger Tak til Nazareth Menighed, til Pastor Husted-Christensen og Hustru og til alle Venner af det kirkelige Arbejde i Standard for udvist Gæstfrihed og god Behandling i alle Maader og paa alle Omraader.

Af Indtryk fra Mødet skriver Hr. Rasmussen:

Dette var vort 14de Aarsmøde. Og det var et godt Møde, ja vel et af de bedste vi har haft i de 14 Aar.

Vi savnede tre af Kredsens Præster, Pastorerne Damskov, Ostfeld, Schultz, Winnipeg, og Jensen, Pass Lake. Men saa havde vi den Glæde, at Samfundets Formand, Dr. N. C. Carlsen, og Pastor N. Bentsen, tilligere Dickson, var Deltagende i vort Møde.

Det var som sagt et godt, ja et velsignet Møde, der til stor Glæde for os Landmænd begyndte med Regn, noget vi her trængte saa haardt til, at det allerede var ved at trykke Sindet.

Nu fik vi Regn, som forslog noget, og trods de opløste Veje kom Folk til Stede rundt omkring fra, det var kun om Lørdagen, at det for de fjærnereboende var umuligt at komme ind til Kirke. Men hvor underligt, at Solen saa skulde komme frem, at det blev muligt for alle at komme til Søndagens Højtidelighed, hvor Dr. Carlsen prædikede til Højmesse, hvor Koret sang et Par endog meget smukke Sange, og hvor mange deltog i Altergangen. Det var en stor Dag for os alle.

Kollekten til Kredsens var den største vi har faaet i disse 14 Aar, nemlig \$185.00, men vi var ogsaa kommet Bunden saa nær, at det kneb med at faa Udgifterne dækket. Og det kan være trykkende for Kassereren, naar Præsterne til Tider maa vente tre Maaneder over Tiden med deres Løn.

Saa Tak da for det gode Offer, og I vil nok alle huske paa os i Fremtiden. Vort Budget bliver jo i Aar betydelig større end de andre Aar.

Men først og fremmest vender vi vor Tak til vor Gud og kære himmelske Fader for det altsammen, og hvor er det godt, at vi kan leve i et Land, hvor vi er fri for de Forhold, hvorunder vort lille Danmark og andre Lande tvinges til at leve.

Og Redaktør Svendsen fortsætter:

Og saa blev det Dage i Fest, men ogsaa i Alvor. For alle vore Præster mindede os stadig om Synden og dens Følger, at Syndens Sold er Døden, men ogsaa, Gud ske Lov, om Naaden og Syndernes Forladelse i Troen paa Jesus Kristus. Det var rene lutherske Toner, der gav os Frihed til at gaa ud i Dagens Kamp og Livets Strid.

Og naar det sagdes, at det var det bedste Kredsmøde, vi havde haft sammen, mon det saa ikke skyldtes, at Følelsen af en aandelig Samhørighed, dette „noget“ i Luftten, lagde sig over os, sikkert som et Udslag af den gode Forkyndelse og den gode Bekendelse, og ledte Tanken hen paa det Fællesskab, vi i vor Trosbekendelse betegner som „de Helliges Samfund,“ et Samfund, som aldrig kan eller skal styrtes i Grus. —

Ved Forretningsmøderne herskede den bedste Stemning og den skønneste Enighed. I en Pavse fortalte den unge sympathiske Lærerinde, Lederen af Kredsens Søndagsskole pr. Korrespondance, Miss Sigrid Nielsen, om

den Gerning, hun efter Fru Marie Beck havde overtaget. Aa, om de Forældre, spredte over hele Canada, der har Børn, som de er ude af Stand til at sende til luthersk Søndagsskole, havde kunnet høre Miss Nielsen tale om den hende betroede Gerning med Varme og med beskeden Begjstring, vilde Indmeldelserne strømme ind. Miss Nielsens største Glæde under Kredsmødet var, at der blandt Deltagerne var Børn, som hun har til Elever pr. Brev, men som hun nu saa Ansigt til Ansigt. Det lyder maaske paradoxalt, men det var Gensynsglæde.

Saa havde vi ved dette Kredsmøde vort Kirkesamfunds Øverste iblandt os. Pastor Dr. N. C. Carlsen er i Besiddelse af Evnen til at give sin Forkyndelse det Liv og den Kraft, som vindes ved ikke at være bundet til Talens Manuskript. Dr. Carlsen ikke blot prædikede, men gav ved Forretningsmøderne Forsamlingen, om end i store Træk, Indblik i Den forenede Kirkes Virksomhed indadtil og udadtil, skildrede de Vanskeligheder, som Verdenssituationen ogsaa have bragt vort Kirkesamfund her i Amerika, og oplyste, hvorledes man søgte, saavidt det da var muligt, at holde Virksomhederne gaaende, selvom den finansielle Situation tvang Samfundet til Indskrænkninger og

til Inddragelse og Sammensmeltning af dets Missionspladser, som vi ogsaa her i Canada har maattet bøje os for.

Den, der skriver disse Linier fandt, uden at jeg kan egentlig sige hvorfor, at Mødets Slutningssammenkomst Søndag var Kredsmødets Kulminationspunkt. Om det var Dr. Carlsens underfulde Tale om „Troens Vished“, eller de forskellige Vidnesbyrd ved „Ordet frit“ eller det var „Saa vil vi nu sige hverandre Farvel“, er jeg ikke i Stand til at sige. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at det var Følelsen af, at Guds Aand havde raadet over alle Mødedagene, saa end ikke den mindste Misstemning havde ytret sig, ikke en eneste divergerende Mening om det, vi søger at arbejde for, at alle Bevillinger til Menigheder og vort Kirkeblad gik glat igennem uden Kritik, og Kredsforsmand og Embedsmænd blev enstemmigt valgte.

Saa kunde vi da frit drage hver til sit, og vi tør tro, at Dr. Carlsen rejste tilbage til sit Land med den sikre Forvisning, at der under Vestcanada Kredsens Aarsmøde ikke fandtes noget, der kunde tyde paa trykket Stemning, trods der er saa meget, som vi alle kunde ønske maa være og blive anderledes, og dertil hjælpe os Gud!

Fra Danmark

FOLKELIVET

Billig Bilkørsel. Den berømte Opfinder Ellehammer har taget Benzinmotoren ud af en Bil og indrettet den

saa op paa et aabent Sted, og Vingerne i Vindmotoren snurrer lystig rundt Natten igennem og oplader Akkumulatoren, saa at Bilen næste Morgen paa Vindelektricitet kan køre en ganske antagelig Strækning.

Det hævdes, at praktiske Forsøg har vist, at 16 Timers Vindopsamling har givet to fulde Køretimer.

Værdifuld Ø! Efter en ny statistisk Opgørelse fra Holbæk Amt bestaar Samsø af 4105 Tønder Land til en Værdi af 11,115,300 Kroner. Ejendomsskylden er 13,-

Herlufsholm jubilerer.

Et Billede fra Herlufsholms lærde Skole ved Næstved, som den 23. Maj fejrede sit 375 Aars Jubilæum under smukke og festlige Rammer. Morgensangen var for Eleverne og Lærerne henlagt til Kirken og formede sig som en Mindefest for Herluf Trolle og Birgitte Gjõe der stiftede Skolen. Rektor Friis-Hansen holdt en Tale og oplæste et Brev med Hilsen til Skolen og Eleverne fra Skolens Forstander, Grev Ernst Moltke, der ikke selv kunde være til Stede ved Festen.

som elektrisk Bil med en Akkumulator til Opladning og Overførsel af Kraften ved Kuglelejer.

Ovenpaa Bilen er der et Stativ, hvorpaa der, naar Kørslen er endt anbringes en Vindmotor. Bilen køres

804,400 Kroner. Paa Øen er der 10,200 Beboere.

De danske Arbejdere i Tyskland. En Del danske Arbejdsløse er rejst til Tyskland for at arbejde der. Hvor mange det drejer sig om, er uvist; men der nævnes flere

Tusinde. Det er Folk af alle Fag, og saa vidt mulig anvendes de i deres specielle Haandværk eller Industri. Det drejer sig udelukkende om Beskæftigelse i Nordtyskland. Arbejdstiden er 60 Timer ugentlig, og Time-lønnen varierer fra 57 Pfennig til en Mark (en Mark er 2 Kr. nu). Nogle Steder vil der kunne tjenes mere ved Akkord, og Gennemsnitslønnen er 70—85 Pf. pr. Time. Gifte Arbejdere faar et Forsørgertillæg af 1—1.50 Mark pr. Dag og har Lov til af Lønnen at sende 125 Mark til deres Familie pr. Maaned. Ugifte maa hjemsende 80 Mark.

Under Arbejdet i Tsykland venter man, at de Arbejdende vedligeholder deres Syge-, Invalide- og Arbejdsløsheds-Forsikring i Danmark. Til tyske Skatter fradrages 20 pCt. af Lønnen. Hvis Arbejderné faar Fødevarer sendt fra Danmark, sker dette toldfrit.

De Paagældende maa underskrive en Kontrakt, gældende for 6—9 Maaneder. Bryder de den, maa de selv betale Hjemrejsen; men holder de den, godtgøres saavel Ud- som Hjemrejsen. Efter 3 Maaneders Arbejde faar de Rejsegodtgørelse til en kortere Ferie.

Storslagtning. Et Telegram fra Danmark Tirsdag d. 23. Juli meddelte, at Landbrugsministeriet har set sig nødsaget til at give Ordre til Slagtning af en Million Grise (antagelig Smaagrise og Polte) som Følge af, at der ikke vil blive Foderstoffer til deres Opfodring. Det er ikke saa længe siden der blev slagtet 10,000 Kreaturer af samme Grund.

Ud af Nationernes Liga. Fra Berlin meddeles, at Danmark har udmeldt sig at Nationernes Liga. (Nu kan man bedre forstaa, hvorfor Munch afgik som Udenrigsminister; han var nemlig en ivrig Tilhænger af Ligaen. Der er vel næppe Tvivl om, at Udmeldelsen er beordret fra Berlin.)

Store Bundter af døde Hugorme. Under Arbejdet rundt omkring i Tørvemoserne og Markerne er man mange Steder stødt paa Mængder af døde Hugorme. Især lige i Kanten af Mosejorderne, hvor Jorden har været let at bore ned i, har man fundet hele Bundter af døde Slinger, der i Vinterens Løb er krøbet sammen nede i Jorden, men ikke er kommet langt nok ned. Frosten har gjort Jorden haard omkring dem og til sidst frosset dem ihjel.

Ingen Disputation. Københavns Universitet har udsendt Meddelelse om, at der under de særlige Forhold i Øjeblikket indtil videre ikke vil blive afholdt offentlige Handlinger til Forsvar for Doktorgraden. Som Følge heraf er de allerede berammede Forsvarshandlinger aflyst.

Universitetsinspektør Povel Fønss udtaler i denne Forbindelse, at Beslutningen først og fremmest er taget, fordi det var vanskeligt at afgøre, hvorvidt Disputatshandlingen faldt indenfor Begrebet offentlige Forsamlinger, der som bekendt for Tiden er forbudt.

Naar man har bestemt sig til indtil videre at aflyse de berammede Disputatshandlinger, sker det dels under Hensyn til, at der er offentlig Adgang til Disputatser, dels fordi der inden for visse Grænser er Lejlighed til at tage Ordet under Handlingen som Opponent ex auditorio. Man overvejer nu, under hvilken Form man vil give de unge Videnskabsmænd Adgang til at disputere for Doktorgraden.

En Naturkender. Skovrider Povl Lorentzen har ved mange Lejligheder fortalt jyske Historier eller paa anden

Maade skildret jysk Lune. En himmerlandsk Gaardejer, der kommer en Del omkring og taler med mange Mennesker, mener, at Skovrider Lorentzen har bevaret dette Ordspil for Eftertiden:

— Her i Nordjylland siger man: Hæist og Hund' og Kaarlfolk, dem ka' en da lære nøjed. Men Kyer og Kat-ter og Kwindfolk nøtter det aller aa donster mæ.

Niels Bukhs Forældre. I Ollerup gik en Gang — fortæller Fru Marie Kornbeck i „Fyns Tidende“ — et Par gamle Mennesker og saa med Undren alt det, der voxede frem derovre — baade paa Folkehøjskolen, hvor Datteren, Kirstine Bækholm, var „Højskole-Mor,“ og det eventyrligt nye, som Sønnen, Niels, fremtryllede. Jeg husker den blide, stille „Bedstefar“ med det fine, hvide Skæg og de gode, blaa Øjne. Han vandrede altid omkring i Landskabet dernede og iagttog det, der groede frem. Hans Hustru, Maren Bukh, var ogsaa energisk paa Færde overalt, og det var en Fryd at følges med hende paa alle hendes Smaaudflugter.

„Niels var ikke køn som lille,“ fortalte hans Mor. Han saa ud, som han havde Vand i „æ Hue,“ og han løb altid bagefter sin større Bror, Jens (nu Kalundborg) og raabte: „Do ska' bie mæ!“

Det gjorde et dybt Aftryk ved Afsløringen af en Mindesten paa Gymnastikhøjskolen at høre den gamle Mands Ord: „Den Sten, man ikke løfte kan — den skal man lade ligge... Nej, man skal ej!“

Niels Bukh ærede sine Forældre højt, og de fulgte med kærlig Undren hans Fremgang. (De døde i Aaret 1924; den gamle Far først — om Foraaret — og hans Hustru ved Juletid.) Jeg husker, at da de græske Statuer blev rejst foran Skolen, sagde en Kone i Rutebilen, der kørte forbi: „Ja, det er vel saa hans Far og hans Mor!“

Niels Bukh fyldte fornylig sine 60 Aar og var Genstand for megen Hyldest; bl. a. fik han i Gaver en Cycle og et Sæt Rideudstyr, betegnende for Tidens Krav.

Blandt Landsmænd

National America-Denmark Associations Sekretariat, meddeler: Med stor Beklagelse modtog Bestyrelsen Mr. Wm. S. Knudsens Resignation som Medlem af Arbejdsudvalget. Mr. Knudsen saa sig nødsaget til at fratræde paa Grund af det store og ansvarlige Arbejde, der er blevet lagt paa hans Skuldre af den amerikanske Regering, et Arbejde, der vil lægge Beslag paa al hans Tid. — I Mr. Knudsens Sted har N.A.D.A.s Bestyrelse eenstemmigt valgt Mr. George P. Jensen af Chicago, der er saa godt kendt iblandt os, at ingen nærmere Omtale gøres fornøden. Mr. Jensen er Formand for den Fælleskomite, der under Navnet „Chicago Denmark Committee“ blev dannet i Chicago nogle faa Dage efter at Meddelelsen om den tyske Okkupation af Danmark naaede hertil.

Syv Brodersamfundsloger har allerede meldt sig som „Charter“ Medlemmer af vor Organisation, og Charter Nr. 1 gaar til Loge Nr. 1 i Omaha. De øvrige seks er de følgende: Nr. 195, Omaha, Nebraska; Nr. 7, Cedar Falls, Iowa; Nr. 10, Council Bluffs, Iowa; Nr. 314, Hartford, Connecticut; Nr. 17, Chicago, Illinois; og Nr. 15, Des Moines, Iowa.

Danmarksbrev. Madam Hilda Holmes, Sekretær for

Nat. Am. Dmk. Ass'n og Medlem af Bestyrelsen for Re-bild Park, modtog Brev, dateret 4. Juli, fra Redaktions-sekretæren for Aalborg Amtstidende, saalydende:

„Jeg ved, De tænker paa os herovre, men især vel i Dag, og jeg kan fortælle Dem, at det er gensidigt. Min Chef, (Redaktør Lassen) er i Dag sammen med gode Ven-ner ude i Bakkerne (Rebild) saadan rent privat, og det amerikanske og danske Flag vajer derude Side om Side for 29nde Gang.“

DØDSFALD

I Philadelphia. Et af Koloniens ældste Medlemmer, Pe-ter Bjørnlund, afgik ved Døden 5. Juli af et Hjerteslag. Han var født i Hals, Jylland i November 1867. Oplært i Købmandsfaget, ankom han til Amerika i 1891, og efter forskellige Omskiftelser fik han en Plads i sin Branche hos Rohner & Co. Men et Par Aar senere etablerede han sig som Importør af skandinaviske Madvarer. Afdøde var en af Danskhedens faste Støtter og tog ivrigt Del i Fo-reningslivet.

I Minneapolis. Mrs. Bertel P. Bertelsen, 77, døde for-nylig i sit Hjem paa 2418-30 Ave. So. Hun var født i Dan-mark og har boet i Mpls. ca. 54 Aar. Hendes Mand og 6 Børn overlever hende.

Ligeledes døde forleden Uge en anden dansk Kvinde, Mrs. Kirstine, Olsen, 3204-19 Ave. So., der har været her i Landet 47 ud af sine 65 Aar. Hun blev begravet i Hum-boldt, Iowa. Fem Børn overlever hende.

Elmer N. Petersen, 57, 2803-32 Ave. So., er død og blev begravet fra Emanuels danske Kirke fornylig.

I Washington, Neb. døde Mrs. Karen Andersen, 71, d. 16. Juli, Enke efter Nels A., der døde i 1936. De kom fra Hadstrup, Sjælland, i 1887 og har boet i Blair Egnen si-den. Begravelsen foregik fra vor Kirke i Washington.

I Florida. I Orlando døde pludselig d. 17. Juli en dansk Eventyrer, Kaptain Julius Ipsen. Afdøde blev 70 Aar gammel, var født i Rønne paa Bornholm og har haft en meget sjælden Løbebane. I Aarene før Aarhundredskif-tet sendte den belgiske Regering en Expedition til Kon-go for at udforske denne Del af Afrika, og Julius Ipsen blev en af de 80 Mand, som blev udtaget for denne fare-fulde Færd; han var den eneste af de 80, som holdt ud til Arbejdet var fuldført, de øvrige døde af Feber eller blev saa syge de maatte sendes hjem igen. Ipsen avancerede til at blive en af Expeditionens Ledere og blev dekoreret af den belgiske Konge for sit Arbejde.

Han udvandrede derefter til Amerika og gik ind i Flaad-en, hvor han som Underofficer var med Admiral Dewey ved Philippinerne ombord paa Krydseren Raleigh. Ipsen deltog i Bombardementet og Erobringen af Manila og gjorde senere Tjeneste i Kina. Han var i den amerikanske Flaade i 9 Aar og rejste derpaa til Alaska, hvor han i 18 Aar var beskæftiget ved Minearbejde. Saa flyttede han til Florida, hvor han indgik i Ægteskab med Mrs. Jessige Gage, Orlando, som senere afgik ved Døden.

Afdøde havde ikke set sit Fædreland i 51 Aar.

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	4183.86	181.31	442.85	1200.72	1034.94	240.00	524.92	78.05	481.07
Kimballton, Ia., Bethany Luth. Church	19.55			19.55					
San Francisco, Cal., Mrs. Ellen Smith	100.00								100.00
Hampton, Nebr., Immanuel Luth. Church	5.85				5.85				
Geneva, Minn., in memory of the late Thomas Nelsen, Community Ch., from Miss Minnie Bonack, Milwaukee, Wis.	5.00				5.00				
Moorhead, Ia., Mrs. Nels Johnson, in memory of her parents, Mr. and Mrs. C. J. Knoff	10.00					2.50	2.50		5.00
Council Bluffs, Ia., the Miriam Guild of Our Savior's Luth. Church, in memory of the late Mrs. C. Nelson	5.00			5.00					
Elk Horn, Ia., an anonymous giver	25.00			25.00					
Minneapolis, Minn., Immanuel Luth. Church	112.34			112.34					
Trufant, Mich., Tabitha Aid of St. Thomas Luth. Church, in memory of Mrs. Esther Christiansen	5.00				5.00				
Hutchinson, Minn., Danish Ladies' Aid	10.00				5.00	5.00			
Beresford, S. D., Ladies' Aid of Nazareth Luth. Church, in memory of Fred Nissen	3.00	3.00							
Beresford, S. D., Nazareth Luth. Church: Victor Jensen \$2, Adolph Ras- mussen \$2, Mrs. Sophie Jensen, A. P. Andersen, Adolph Hansen, Chris- Olsen, Louis Wilson each \$1. Total	9.00		9.00						
Plainview, Nebr., Mr. and Mrs. J. Will Jensen	100.00		15.00		25.00	15.00	10.00	10.00	25.00
Total received on 1940-41 synodical budget	4593.60	184.31	466.85	1362.61	1080.79	262.50	537.42	88.05	611.07

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., July 29, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	456.22	146.46	183.22	68.54	58.00
Coulter, Ia., Nazareth Luther League	26.05	26.05			
Kenosha, Wis., W.M.S. of St. Mary's Luth. Church, for support of LeRoy Thompson	2.00		2.00		
Northfield, Minn., Ladies' Aid of St. Peter's Luth. Church for support of LeRoy Thompson	12.00		12.00		
Waupaca, Wis., Lutheran Missionary Society of Our Savior's Church	10.00	5.00	5.00		
Trufant, Mich., Tabitha Aid of St. Thomas Luth. Church in memory of Mrs. Anna Nielsen	5.00			5.00	
Des Moines, Ia., Dr. and Mrs. N. M. Hansen	10.00		10.00		
Kenmare, N. D., a friend	1.00		1.00		
Kenosha, Wis., W.M.S. of St. Mary's Luth. Church	5.00	5.00			
Sleepy Eye, Minn., Mr. and Mrs. W. H. Renneke of St. John's Luth. Church	25.00	Gossner Mission			
Total received for extra synodical missions	552.27	182.51	213.22	73.54	58.00

Received with thanks. Blair, Nebr., July 29, 1940. H. J. Hansen, Treas.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$327.48
Falmouth, Me., Emmaus Luth. Church	9.50
Sleepy Eye, Minn., St. John's Luth. Church: W. H. Renneke \$2.50, H. J. Jensen, Hans Knudsen, Jens Tournye, A. B. Wal- ters, Jens Jensen, Rasmus Hansen, each \$1, Mr. and Mrs. Carl Jensen \$1. Mrs. Jensine M. Hansen, Rev. S. H. Madsen, Mrs. Christine Christensen each 50c. Total	11.00
Geneva, Minn., Community Luth. Church	19.10
Summit, Minn., St. Ansgar Luth. Church	11.80
Montreal, Que., Canada, St. Ansgar Dan. Luth. Church	10.00

Received with thanks. Blair, Nebr., July 29, 1940.

Shelby, Ia., United Ev. Luth. Church	10.00
Ringsted, Ia., St. Paul's Luth. Church	20.63
Coalridge, Mont., Emmaus Luth. Church	8.25
Warrens, Wis., Ebenezer Luth. Church	5.92
Blair, Nebr., Henry Sorensen	1.00
Detroit, Mich., Messiah Luth. Church: Th. Nielsen \$2, Chris- Nielsen, A. Hornstrup, A. C. Petersen, Rev. J. H. Petersen each \$1. Total	6.00
Racine, Wis., Immanuel Luth. Church	33.68
Total	\$474.36

H. J. Hansen, Treas.

I Los Angeles. Den 1. Juli mistede Emil Hansen, Huntington, Calif., ved Døden sin Hustru Christine Hansen, kun 58 Aar gammel, efter et kort Sygeleje. Begravelsen foregik under Ledelse af Pastor H. Jersild. Afdøde var fra Marstal og var gift med Mr. Hansen i 32 Aar. Efter flere Aars Bopæl i Skaarup paa Fyen kom han til Los Angeles 1924 og hun tre Aar efter samt deres fem Børn. De havde med Tiden oparbejdet et hyggeligt dansk Hjem i Huntington.

I Alhambra, Calif. døde fornylig den 81-aarige Lauritz Jensen, som ankom til Egnen fra Sioux City, Ia. for et Aarstid siden, sammen med sin 88-aarige Hustru, der overlever ham. Afdøde er født i Næstved. Pastor Axel Andersen forestod Begravelsen i Pasadena.

I Minneapolis. Paa University Hospitalet afgik ved Døden forrige Uge den 81-aarige John Hansen fra Lake Benton, Minn. Han var i sin Tid denne Bys Mayor og havde en Juvelforretning der.

Giv Agt paa denne Rubrik

DANSKE BØGER

Elizabeth Beskov, Hverdagsliv , Indbundet	\$ 1.75
Elizabeth Beskov, Hverdagsliv , Indbundet	1.10
Bettex, Hvad tykkes dig om Kristus , I Omslag40
T. Biering, Ungdom og Alvor , I Omslag40
T. Biering, Kirkelig Skole — Ønsker , I Omslag25
K. B. Birkeland, Lysglimt i Mørket eller Kristendom og Hedenskab , Indbundet	1.75
Virkelighedsoplevelse fra Kanada , Fru Berg. I Omslag35
Niklaus Bolt, Lille Peter , I Omslag75
F. Bone, Brunes Bøsse , Indbundet80
Bolwig, Hvad Strygejomfruen blev til , I Omslag80
Just Bing, Europas Lit. Hist. , Indbundet	* 1.00
B. Bjørnson, Arne , I Omslag50
B. Bjørnson, Det flager i Byen og paa Havnen , I Omslag	1.20
B. Bjørnson, Fiskerjenten , I Omslag35
B. Bjørnson, Laboremus , I Omslag30
B. Bjørnson, Synnøve Solbakken , I Omslag25
B. Bjørnson, En Fallit , Indbundet	1.00
B. Bjørnson, Fortællinger , Indbundet	1.00
B. Bjørnson, Paa Guds Veje , I Omslag	1.00
B. Bjørnson, Samlede Værker . Ni Bind	25.00
Manfred Bjørquist, Kærlighedslivet og Personligheden , I Omslag45
Bjørn, Kinas Helt , Indbundet	1.00
Bjørn, Kinas Helt , I Omslag65
Louis Blauenfeldt, Den Indre Missions Historie . Komponeret Bind	1.75
Louis Blauenfeldt, Jens Sørensen Dyrholm , I Omslag35
J. H. Blegen, Alverden for Kristus , Shirlingsbind	1.20
St. Blicher, E. Bindstouw , I Omslag05
P. Blomberg, Fra Rejserne og Livet , I Omslag80
P. Blomberg, Fra Rejserne og Livet , Indbundet	1.20
P. Blomberg, Børnenes Søndag , I Omslag75
Ella Blomquist, Rigmor , Indbundet	1.00
Bodelschwingh, En Arbejder , I Omslag25
Boeck, Jonastegnet , I Omslag25
Bondesen, Robinson Kruse40

Johan Bojer, Den store Hunger , I Omslag	1.60
Asschenfeldt-Hansen, C., Fra Guldgruben. En Bibel-forklaring . Indbundet i Shirlingsbind. Pr. Sæt, 8 store Bind. \$25.00. Enkelte Bind \$4.00 hver. 4de og 5te Bind $\frac{3}{4}$ Morocco, specielt \$2.50 hver.	
Asschenfeldt-Hansen, C., Smaa Mindeblomster . Ind.	1.00
Asschenfeldt-Hansen, C., Fra Dag til Dag . Indbunden, Læderryg og Hjørner	2.50
Asschenfeldt-Hansen, C., Ny Illustreret Kirkehistorie for Menigheden . To smukke og solide Bind med tilsammen 1153 store Sider og en Mængde fortrinslige Billeder. Shirlingsbind.	3.00
En Poseur , R. H. Benson. I Omslag	1.75
Indbundet	2.60
Forsagelsen , R. H. Benson. I Omslag	1.80
Nigarsfolket , Lars Berg. I Omslag75
Fra Piazza Del Popolo , Vilh. Bergsøe. Indbundet	1.65
Fødselsdags-Album , Vilh. Bergsøe. Meget smukt indbundet, med Guldsmnit	1.25
ALTERBOG. Stort Format. Ægte Gedeskind med Guldsmnit	\$8.00
ALTERBOG uden Ritual. Shirlingsbind.	2.00
UDTOG AF DET FORORDNEDE KIRKE-RITUAL I DANMARK. Indbundet	1.00
RITUALER TIL DAAB, NADVER OG BRUDEVIELSE. Indbundet	1.00
HVORDAN FAAR JEG FRED? C. Nygard Andersen. I Omslag.60
HANS HERLIGHED. A. M. Andersen. Indbundet	1.00
CHRISTEN MADSEN. J. Abildtrup. I Omslag60
IVER VIFTRUP. J. Abildtrup. I Omslag60
GUDS MØLLE MALER. A. Akerhielm. I Omslag75
BYEN VED SØEN. D. Alcock. Indbundet	1.00
PAA STRÆNGE LOVE. Jas. L. Allen. I Omslag40
GUDS KRAFT OG VOR SVAGHED. Valdemar Amundsen. I Omslag10

KLAUS

Pris \$1.80, indb. \$2.40

En stort anlagt Skildring af en jysk Bondes religiøse Udvikling fra Drengesaarene gennem Manddomsaarene frem til Alderdommen. Bogens Hovedperson er skildret med et fast Greb og en dyb Indlevelse, men der findes ogsaa flere Bipersoner, som fængsler — fremfor alle Mørbror Klaus.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

LINCOLN DAILY JOURNAL

DOLLAR ELECTION OFFER

Now to November 16

The Lincoln Nebraska State Journal is making a special offer through the November election, from now until November 16 of one dollar for the daily, or one dollar and seventy-five cents for the daily with Sunday mailed outside of Lincoln to Nebraska and Kansas.

People paying 25c per week spend \$13.00 a year. Times are hard and money is scarce. Everyone must save. The Lincoln Journal will help you. The Bee-News suspension left but one other large morning daily in the State besides the Journal. The State Journal has been serving the territory between Omaha and Denver for the past seventy-two (72) years.

Order direct or through our office. The sooner you pay, the more you get.

Luthersk Aageblad

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BROL.“

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 14. AUGUST, 1940

NR. 33

Fra den Skandinaviske Dag i Des Moines

Henrik De Kauffmann, Kongelig dansk Gesandt til U.S.A.

Minister Kauffmann var født 1889, en Søn af Kommandør-kaptajn Aage Kauffmann og Sønnesøn af General H. A. T. Kauffmann. Hans Uddannelse fik han ved Metropolitan Skolen i København og Universitetet, samt i Geneva, Sveitz, og Oxford, England. I 1911 fik han sin Retsvidensksabsgrad. Siden da har han tjent Udenlandsdepartementet i flere Stillinger, saasom Konsulatssekretær under Konsul General Geo. Beck i New York, Legationssekretær i Berlin under Grev C. Moltke, Kontorchef i Statsdepartementet 1920-21, Minister til Italien 1921-24, Minister til Kina, Japan og Siam 1924-32, Minister til Norge 1932-39, da han saa blev ansat som Minister til U.S.A. Han har saaledes en erfaringsrig Karriere bag sig allerede. I 1926 indgik han Ægteskab med Charlotte MacDougall, Datter af Admiral Wm. D. MacDougall af vort Lands Flaade. De har to Døtre, 12 og 9 Aar gamle.

For syvende Gang blev der afholdt en aarlig skandinavisk Dag i Iowas Hovedstad. Denne Gang Søndag d. 28. Juli. Danmarks Gesandt i Washington, Henrik De Kauffmann var Dagens Hovedtaler og Æresgæst. Høj, slank og rolig, solbrændt saa man ikke skulde tro, at han var af de lyse Nordboers Æt, saaledes beskrives han, da han ankom per Flyvemaskine fra Østen Lørdag Eftermiddag. Kl. 7:30 samme Aften samles ca. 200 Skandina-

ver til en Festbanket paa Kirkwood Hotel. Et Sangkor ledet af Dr. Sperati fra Decorah istemmer „Der er et yndigt Land“ og fortsatte ind mellem Bordtalerne med forskellige kendte Sange fra Norden. Hr. E. J. Frisk var Toastmaster, som blandt andre ogsaa kaldte paa vor Digter-Redaktør af „Dannevirke“, August L. Bang, der introducerede Hr. Kauffmann. Denne udtalte sin Glæde over at repræsentere Danmark i U.S.A. og at kuene samles med andre Skandinaver ved denne særegne Lejlighed. Paa Danmarks Vegne modtog han den Hyldest, der blev ham til Del. Hans Ligefremhed og dog værdige Opræden vandt straks alles Bifald, ligesom hans kendte Mod og kloge Fremgangsmaade i Behandlingen af vort undertrykte gamle Fædrelands Sag herovre har gjort det. Lauridsens Orkester bidrog meget til at gøre Festen vellykket. Den fik en smuk Afslutning i at Forsamlingen staaende sang den nye populære Amerika-Sang: „God Bless America.“

Søndag Morgen overværede Gesandten den danske Gudstjeneste i Lutherkirken ved Grand View College. Pastor Rodholm prædikede over Dagens Evangelium og udtalte Landsmænds og sin Glæde over at have Danmarks Repræsentant paa Besøg, og finde i ham en saa fint forstaaende Mand paa den for Tiden saa vanskelige Post. Hr. Kauffmann takkede for Lejligheden til at have en stille Stund i den danske Kirke, og det var hans personlige Tro, at de tunge Tider i Danmark havde gjort, at Danmarks Folk var ført nærmere til Gud og at de sluttede sig om deres Konge som Samlingsmærket. „Det er, efter alt, ikke de materielle Kaar, der er de afgørende, de vigtigste. Men det vigtigste er, at vi bevarer vor Frihed som Nation og Folk, vor Selvstændighed — selv i Fattigdom og Lidelser,“ sluttede han.

Efter Gudstjenesten hilste han paa næsten alle Kirkegængere, unge saavel som gamle, og var som hjemme i blandt dem. Han besøgte Alderdomshjemmet og Skolen, havde Luncheon med Guvernør Wilson paa Hotellet, hvor nogle faa Landsmænd ogsaa var tilstede, for Kl. 1:30 at køre ud paa Udstillingsgrunden hvor den egentlige Festlighed fandt Sted. Man begyndte med Gudstjeneste, hvor de tusinde Stemmer sang Luthers mægtige Kampsalme: „Vor Gud han er saa fast en Borg“ paa Engelsk; Dr. O. J. H. Preus, Luther College Præsidenten fra Decorah, prædikede alvorligt og dybt og Pastor Rodholm lyste Velsignelsen.

Programmet bestod af flere Taler og Sangnumre; i lydløs Stilhed lyttede man til Gesandts Tale, der tolkede Nordens Stilling paa en indtrængende Maade. Da han selv i syv Aar havde været Danmarks Repræsentant i (Fortsættes paa Side 16)

Trettende Søndag efter Trinitatis.

Da gik Zebedæus's Sønners Moder til (Jesus) med sine Sønner og faldt ned for ham og vilde bede ham om noget. Men han sagde til hende: Hvad vil du? Hun siger til ham: Sig, at disse mine to Sønner skulle i dit Rige sidde den ene ved din højre, den anden ved din venstre Side. Men Jesus svarede og sagde: I vide ikke, hvad I bede om. Kunne I drikke den Kalk, som jeg skal drikke? De sige til ham: Det kunne vi. Han siger til dem: Min Kalk skulle I vel drikke; men det at sidde ved min højre og ved min venstre Side tilkommer det ikke mig at give; men det gives til dem, hvem det er beredt af min Fader. Og da de ti hørte dette, bleve de vrede paa de to Brødre. Men Jesus kaldte dem til sig og sagde: I vide, at Folkenes Fyrster herske over dem, og de store bruge Myndighed over dem. Saaledes skal det ikke være iblandt eder; men den, som vil blive stor iblandt eder, han skal være eders Tjener; og den, som vil være den ypperste iblandt eder, han skal være eders Træl. Ligesom Menneskesønnen ikke er kommen for at lade sig tjene, men for at tjene og give sit Liv til en Genløsning for mange. Matth. 20:20-28.

EN NY VEJ

Af Sognepræst K. Bjerregaard, København

(Matth. 20:20-28)

Jakob og Johannes vilde gerne have en Førsteplads i Guds Rige. Det er den gamle Historie om, at vi Mennesker vil være store. Jesus viser dem, at der er to Veje til Storhed, svarende til, at der er to Slags Storhed. Der er den gamle Vej, hvor Storheden viser sig ved, at man kommer til at herske. Og der er en ny Vej, hvor „den, som vil blive stor iblandt eder, skal være eders Tjener, og den, som vil være den ypperste iblandt eder, skal være eders Træl.“ Medens den gamle Vej er Verdens Vej, er den ny Guds Riges Vej til Storhed. I Guds Rige bliver man kun stor ved at tjene.

Vil du være stor? Hvem vil ikke det. Men husk dog, at der er to Veje. Du maa vælge, paa hvilken Maade du vil blive stor: paa Verdens Vis eller i Guds Øjne. Vil du være stor paa den gamle Maade, maa du gaa den gamle Vej, tænke paa dit eget, skaffe dig saa megen Indflydelse, Magt og Anerkendelse som muligt. Saa kan du maaske blive en af dem, Verden indrømmer en Plads, om ikke blandt de største, saa dog blandt de store, om ikke i det store Samfund, saa dog i din egen lille Kreds.

Men vil du være stor i Guds Rige, er Vejen den omvendte (svarende til, at der jo staar, man maa omvende sig for at komme ind i Guds Rige). Stor i Guds Øjne bliver du kun ved at være de andres Tjener; den ypperste af alle bliver du ved at være alles Træl — de andres Tjener i Ydmyghed — alles Træl i Kærlighed. Paa den Vej er du sikker paa Guds Bifald. Menneskene vil derimod muligvis anse dig for at være en Tosse. Sand Kristendom kan jo endnu vække Forargelse.

Hvad er det, vi mest trænger til i de tusinde Hjem, for os der har lykkelige Hjem, og i de mange smaa Kredse, i det store Samfund og i Guds Menighed? Det kan siges med eet Ord: Tjenersind! Men ikke den Slags, der i Baghaand har Forventninger om, at Tjenesten maa blive honoreret, hvad enten det er ved at komme frem i det offentlige Liv eller ved at blive anerkendt i sin egen lille Kreds, som et opofrende og godt Menneske, hvilket jo er en ikke ringe Løn.

Nej, vi trænger til Mennesker, der vil vandre ad den ny Vej, Jesus anviser igennem Ordet; Mennesker, som uden at spørge om Belønning vil tjene, alene drevet der-til af Retsind og Kærlighed, huskende Apostlens Ord, at

i Kærlighed er vi altid hinandens Skyldnere, og at den Gæld faar jeg aldrig afbetalt over for noget Menneske.

Men hvorfra faar vi det ny Sind? Alene fra ham, der „ikke kom for at lade sig tjene, men for at tjene og give sit Liv til en Genløsning for mange.“ Kun fra ham. Vil du være stor i Guds Rige, da maa du først blive lille, saa lille, at Jesus kan hjælpe dig og frelse dig og saa ved hans Hjælp begive dig ind paa den ny Vej, Tjenestens Vej. Der vinker ingen Kranse. Men din Fader, som ser i Løndom, skal betale dig. Amen.

NAAR SORGEN VAR STØRST

Af P. Poulsen, Sognepræst

Den 6. Maj 1524 gik en gammel fattig Mand paa Markedet i Magdeburg og solgte Luthers Salme „Af Dybsens Nød mit Raab til dig“. Det vakte megen Opsigt paa den Tid, da man ikke kendte Menighedssang paa Modersmaalet ved Gudstjenesten. Byens Borgmester kastede den gamle Mand i Fængsel, men 200 Borgere forlangte og fik ham fri, og Magdeburg blev evangelisk.

I den første Trængselstid sang man: „Af Dybsens Nød“ — og fandt Trøst i den. I Maj 1525, da Luthers Ven og Beskytter Kurfyrst Frederik den Vise blev bisat i Slotskapellet i Wittenberg, istemte man dybt bevæget Luthers Salme. Og da man den 30. Februar 1546 overførte Luthers Lig fra Eisleben til Slotskirken i Wittenberg, trængte Folk sig undervejs, især i Halle, sammen om Kisten og sang med blottede Hoveder:

Af Dybsens Nød, o Gud, til dig
Mit bange Raab jeg vender,
Bøj naadig Øret ned til mig,
Hør Bønnen, jeg opsender!
Thi vilde du mig lade ske
Kun efter min Fortjeneste,
Da maatte jeg fortabes.

Hos dig jo Naade gælder kun,
Af den du Synd tilgiver,
Thi ren og hellig i sin Grund
Vor Gerning aldrig bliver;
Hvo kan, o Gud, for dig bestaa?
Enhver for Dommen skælv maa
Og ty hen under Naaden.

Derfor paa Gud og ej paa mig
Jeg alt mit Haab vil bygge,
Mit Hjerte skal husvale sig
Udi hans Naades Skygge;
Den blev mig tilsagt ved hans Ord,
Det er min Trøst, paa det jeg tror,
Deri mig intet rokker.

Ja, varer det fra Morgenstund
Og indtil Aftens Ende,
Mit Hjerte skal dog ingenlund
Forsagt fra ham sig vende;
Men som det rette Israel,
Der læsket blev af Aandens Væld,
Jeg bier paa min Herre.

Og er vort Syndemaal end stort,
Dog større er Guds Naade,
Hans stærke Haand, som alt har gjort,
Kan vel os fri af Vaade;
Han er den gode Hyrde, som

Sin Hjord fra Synd, fra Død og Dom
I Naade vil forløse.

Denne Salme blev til i en Trængselstid udadtil og giver Udtryk for et Menneskes Nød indadtil, derfor er den ogsaa blevet brugt paa Nødens Dag, naar Sorgen var størst. Hertil kom den ogsaa i en Trængselstid, da Modstanden mod Reformationens Indførelse brød frem. Da fandt man Luthers Salme: „Af Dybsens Nød mit Raab til dig.“ Klaus Mortensen, der virkede som Præst i Reformationens Sag i Malmø, gav os Luthers Salme i Oversættelse „Af Dybsens Nød, o Gud, til dig.“ Ved Gudstjenesten kom den til at afløse den latinske Hymne, der blev afsunget af Koret. Sangen paa Modersmaalet blev ogsaa hos os indført med den trøsterige Salme, som var født ud af en svær og tung Stund for Luther.

GUD ER KÆRLIGHED

Det var Lørdag Formiddag. En trist, raakold Efteraarsregn sivede ned over Byen Chicago.

John Holmes, en femogtyveaarig ung Mand, vandrede langsomt henad det slibrige Fortov. Hans tyndslidte, mørkebrune Klædedragt var krøllet og forrevet. Benklæderne var sølede og lasede, medens den vaade Jakke hang som en Sæk over de knoglede Skuldre. Dragten, der hist og her var sammenfæstet med Sikkerhedsnaale, passede kun daarligt til den unge Mands tynde, høje, skeletformige Skikkelse. Mellem den dybt nedtrukne Kasket og den opslaaede Krave tittede et fint skaaret, ubarberet, snavset Ansigt frem. De dybt skaarne Furer omkring Mundvigene forraadte mangeaarige Kampe for Tilværelsen, medens de mørke Ringe under Øjenlaagene mindede om Søvnløshed. Øjnene havde et underligt sløvt og liden- de Udtryk.

Til Trods for sine gennemblødte Klæder skænkede John ikke Regnen en eneste Tanke. Hans Tanker var langt borte fra den travlt befærdede Gade. De dvælede ved Mindet om Barndomshjemmet. De store halvlukkede blaa Øjne stirrede drømmende fremefter, medens de smalle, blege Læber nu og da bevægede sig til en sagte Mumlen.

„Gud er Kærlighed,“ saaledes havde den venlige og imødekommende gamle Præst sagt i sin Konfirmationstale i den hyggelige lille Landsbykirke. John blev helt blød om Hjertet ved at tænke derpaa. Der gled et mildt Skær henover det ellers saa strenge Ansigt. Dog varede det kun et Øjeblik, før de skarpe Furer igen blev synlige og nu funkede Øjnene vildt, medens Mundvigene udvidede sig til et haanligt Smil, hvorved de sammenbidte Tænder kom til Syne. Haanden knyttede sig som til Forsvar:

„Det var Løgn hvert evige Ord han sagde, det gamle Hængehoved. Hvad Forstand havde han paa det praktiske Liv. Han, som hele Dagen lang kunde sidde lunt og varmt i sin Stue, medens andre maatte kæmpe en frygtelig, haabløs Kamp for Tilværelsen i en kold og ubarmhjertig Verden.“

John holdt i Vrede sin knyttede Haand truende i Vejret, som om han vilde kalde Gud til Ansvar. Var det ikke Guds Skyld, at Faderen omkom i Fabrikken, da den store Dampkedel eksploderede, og at Moderen døde to Aar senere i stor Fattigdom. Hvorfor havde Gud ikke hindret al den Nød og Elendighed, som John i de følgende Aar havde været udsat for?

John fortsatte forbitret sin mumlende Enetale:

„I flere Maaneder har jeg drevet omkring paa Gaden

uden Arbejde. Nu har jeg hverken Penge eller Logi, jeg har ingen Ide om, hvor jeg skal faa noget at spise — al- ligevel siger Præsten, at Gud er Kærlighed — Løgn! — umuligt! — umuligt! — der er ingen Gud — der — —

„Pas paa! Pas paa!“ lød pludselig en Politibetjents advarende Stemme. John saa op og opdagede en ældre, fint klædt Herre, staa radløs midt paa den befærdede Gade. Han var i en meget vanskelig Situation. Et Automobil kørte op imod ham fra højre Side. Hvis han trak sig tilbage, vilde han blive kørt ned af en Sporvogn, som netop nu kom susende fra den modsatte Side. „Jeg maa hellere forsøge at naa over til Fortovet,“ tænkte han og løb til.

„Plask! plask!“ sagde det. Den gamle Mand gled baglænds over og blev liggende midt i en lille Vandpyt lige foran Automobilet, der paa den slibrige, asfalterede Gade umuligt kunde standse pludseligt.

Nu vaagnede John for Alvor op fra sine Drømmerier. I et Nu var han ude paa Gaden, fik fat i Manden og trak ham med Anspændelse af al sin Kraft ind paa Fortovet. Han var frelst.

Den gamle Herre kom ved Johns Hjælp snart paa Benene igen. Derpaa trykkede han Johns Haand og sagde varmt: „Tak for Deres Hjælp,“ men da han saa det magre forpinte Ansigt, udbrød han forundret: „Men hvorledes er det dog De ser ud! De maa jo være syg.“

Medens den gamle Herre medfølede og undrende lyttede, gav John en Skildring af sin nuværende vanskelige Situation.

Han fik knapt talt ud, før den gamle Herre tog noget op af Lommen, rakte det til John og sagde: „Her er mit Kort og en Tidollarseddel. Gaa nu og faa noget at spise. I Morgen Formiddag kan De komme op paa mit Kontor. Jeg har Brug for en Portner i Banken. Hvis De synes om Pladsen, vil jeg give Dem trediver Dollars om Ugen. Nu maa jeg gaa. Jeg har travlt. Farvel.“

John var saa forbavset, at han rent glemte at sige Tak. Han stirrede forbløffet paa Kortet, og læste: „Walter Foss, Direktør for Nationalbanken.“

Med fugtige Øjne stirrede John efter den gamle Herre, og medens Læberne dirrede mumlede han: „Saa havde den gamle Præst dog Ret — ja i Sandhed: Gud er Kærlighed.“

Indsendt af Mrs. A. C. Johnson, Bradgate, Ia.

„HVORLEDES SKULLE VI UNDSLIPPE, OM VI FORSMAA SAA STOR EN FRELSE.“ Hebr. 2:3.

Af Pastor Chr. Christensen

Det største af alt, hvad Gud i sit Ord og ved sine Tjenere gennem Tiderne forkynder os Syndere, er Budskabet om, at vi kan blive frelst, hvor uendelig stor denne Frelse er, hvorledes den er fuldbragt for os og kan blive os personlig til Del. Den kaldes „saa stor“ sammenlignet med Lovens Bud og Forbud, der blev besørget ved Engle (Gal. 3:19), medens Frelsen er givet os af Herren selv ved sin egen Søn, hvem alle Engle skulle tilbede, og fordi Frelseren har givet det uendeligt store Offer — sit eget Liv og Blod — til en Genløsnings Betaling for alle (1 Tim. 2:6), samt fordi det er en fuld Frelse fra al Synd og Skyld, og den eneste Frelse, der findes for den ved Synden fortabte Menneskeslægt. „Der er ikke Frelse i nogen anden; thi der er ikke noget andet Navn under Himmelen, givet iblandt Mennesker, ved hvilket vi skulle blive frelste“ (Ap. G. 4:12). „Men han kan ogsaa fuldkomment

frelse dem, som kommer til Gud ved ham" (Hebr. 7:25).

Men selv om denne Frelse er saa stor og fuldbragt for alle Mennesker — selv de dybest sunkne Forbrydere — samt mangfoldige gennem Ordet og ved Aanden er kaldede og indbudne til at faa Del deri, saa er det dog kun den lille Hjord, der bliver frelst og faar Del i Guds Rige. Aarsagen dertil er ikke at søge eller finde hos Gud; thi „han vil, at alle Mennesker skulle frelles“ (1 Tim. 2:4); men Skylden er Menneskers egen, hvoraf saa mangfoldige forsmaar og ikke bryder sig om Herrens store Frelse.

Hermed er ikke sagt, at de alle ligefrem foragter og spotter den — hvilket desværre mange gør; men andre, som maaske gaar til Kirke og hører det store Frelsesbudskab, har ikke selv Trang til at modtage det, fordi de stoler paa deres egen indbildte Retfærdighed overfor Loven. De vil gerne høre om Guds Godhed og Kærlighed og slaa sig til Ro med, at han derfor nok til sidst skal gøre dem salige, selv om de ikke altid er, som de burde være; men at han skulde lade sin egen uskyldige Søn lide og dø i deres Sted, synes de ikke om, og høre om ham som den retfærdige Dommer, der skal skille de troende fra de vantro og sætte dem hver paa sin Side for stedse, vil de helst være fri for. Nogle siger med Feliks: „Gaa for den Gang, men naar jeg faar Tid, vil jeg atter høre dig.“ Enten de selv vil indrømme det eller ikke, saa er de mere interesseret i det, der hører denne Verden til, end i at faa personlig Forvisning om Herrens store Frelse.

Det er ikke til ugudelige Gudsfor nægttere, men til de sløve og ligegyldige det alvorlige Spørgsmaal lyder: „Hvorledes skulle vi undslippe, om vi forsmaa saa stor en Frelse?“ Og naar det staar ubesvaret, forstaar vi nok, det er for at vise os, at for enhver, der ikke tager imod hans frelsende Naade, er det absolut umuligt at undfly hans retfærdige Dom og Straf. I det gamle Testamente ser vi saa ofte, hvor haardt den ramte dem, der ikke brød sig om Guds Bud og Befalinger; men naar nu den nye Pagts Frelse i Kristus er saa meget større og staar aaben for enhver, hvor langt frygteligere vil da ikke Følgen blive for os, om vi forsmaar den. Grib derfor i Troen den til dig udtrakke Frelserhaand og hold den stedse fast: thi den svigter aldrig.

O tag mig, Jesus, i dit Skød,
Og lad mig saa i Liv og Død
Mig ganske dig hengive,
Foragte Verdens falske Ro,
Og dig af Hjertet huld og tro
Til sidste Ende blive.

ET SYN

(Mel. Velkommen Lærkelil)

Vidunderlig, hvor stor
Guds Kærlighed, Guds Ord!
Oh Glædesbud, Udfrielse af Trængsel!
Hvad det for os betød,
Da „Fuldbragt“-Ordet lød
Har vakt i mangel Sjel en Himmel Længsel.

Gud elskede os først,
Guds Kærlighed var størst,
Guds Kærlighed os vandt med Hjertets Varme.
Om end i Taareflod
Bekendende vi stod
Uværdig, — Herre, over os forbarme!

Vidunderlige Tro,
Vidunder-Hjertero,
Vidunderlige Fred og Hjerteglæde,
Da Synet, som jeg saa: —
— Vej, Port, i Lyset laa —!
Vidunderligt, jeg selv derop fik træde.

Jeg hørte Floden, som
Ind til mit Hjerte kom;
Gud lod den over Hjerteroden stige;
Da lød det til mig her:
„Det dine Søskend' er
Du vandre mellem, lige ved din Side.“

Beundrende jeg stod,
Paa Vej og Porten saa,
Den Port, du aabne kan, saa vi dig møde.
Jeg tror Din Guddomsmagt,
Jeg tror Dit Ord „fuldbragt“
Gjaldt mig og hele Slægtens grufuld Brøde.

Hvordan end Vejen maa
Herefter for mig gaa,
Jeg tror paa dig, min Almagts Gud og Fader.
Du vil mig være nær
I Kamp og Striden her,
Til dig jeg trygt mig helt nu overlader.

Dagmar Nielsen, Solvang.

DAARSKAB

Det er en Daare, som, naar han ser, han er kommet ind paa en fejl Vej, ikke vender om og sørger ind paa den rigtige Vej. Men er der ikke mange saadanne Daarer? De mente, at den Vej, de slog ind paa, førte til Livets og Lykens Land, men forlængst har de set, at det er en Ørkenvej, en Vej, der fører ud i Haabløshed og Tristhed. Ikke des mindre fortsætter de ad denne Vej, fordi de skammer sig ved at vende om og fortælle, at de har taget fejl.

Den store tyske Digter Heinrich Heine var kendt som Fritænker. Men da Sorgen indhentede ham, vendte han om og fandt ind til Troen paa Jesus Kristus. „Og jeg siger dig,“ sagde han til en Ven, „at har du nogen Tid været i Tvivl om disse Ting, saa lad den fare og se paa mig, hvorledes Troen formaar at bære oppe selv i de strenge Tider uden Knurren.“ Senere fortsatte han: „Der findes Daarer, som efter at have levet hele deres Liv i Vildfarelser, ikke mere har Mod til at indrømme, at de har taget fejl. Men jeg bekender aabent, at det var en sørgelig Vildfarelse, der holdt mig fængslet saa længe; men nu ser jeg klart.“

Ikke har Mod! Ja, det er Sandheden. Man vil maaske nok indrømme paa Tomandshaand, at Livet just ikke er blevet den Sukces, man drømte om i de unge Aar, det bedste naaede man ikke, men saa tilføjer de gerne noget om, at man maa resignere og lære at sætte sine Fordringer til Livet ned. Men Liv, det er ikke noget karrigt og fattigt, det er noget stort og rigt, som ønsker at fylde os helt og fuldt. Skaberen satte os ikke ind i en fattig Verden, men i vor Uforstand vendte vi Ryggen til det sande Liv og søgte i Stedet paa egen Haand. Gud ønsker at skænke os det største og bedste. Men vi naar det kun i Forbindelse med Ham.

Vil vi erkende vor Fejltagelse og vende os til den rigtige Vej? Eller vil vi i vor Daarskab fortsætte ad Ørkenvejen? Det er Spørgsmaal, som vi selv maa klare.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresserandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresserandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Trettende Søndag efter Trinitatis. 17. August

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Gal. 3:15-22; Lukas 10:23-37.

Ny Tekstr. — 1 Tim. 1:5-17; Matth. 20:20-28.

„DER BLEV VIST MIG BARMHJERTIGHED“

Denne Dags Tekster er saa fulde af aandeligt Indhold, at selve Læsningen synes nok. Der er især den store Mod-sætning mellem Synd og Naade, mellem Ondskab og Barmhjertighed, akkurat som det foregaar den Dag i Dag, hvor det verdslige Sind og Kristussindet mødes. Var Jesus ikke kommen og havde vist os Guds Barmhjertighed, saa var denne Verden i Sandhed „kold og mørk, — en øde Ørk, hvor Sjælen ej finder Hvile.“ Disciplene begreb næppe den Naade der vederfaredes dem, som Jesus siger det: „Salige er de Øjne, som ser det, I ser — mange Profeter og Konger har ønsket det og saa det ikke.“ Og dog er det sandt, at alle skal se den herlige Frelser vi ejer. Men vort eget Selvretfærdighedsbind maa rives fra Øjnene. Det erfarede Paulus paa Damascusvejen; han saa den han forfulgte som sin bedste Ven. Fra at være Leviten, der drog forbi, saa han sig som den elendige Mand i Grøften. „Jeg takker ham, som gjorde mig stærk, Kristus Jesus vor Herre, fordi han agtede mig for tro — mig, en Bespotter, en Forfølger, en Voldsmand; men der blev vist mig Barmhjertighed, thi jeg gjorde det uvit-terlig i Vantro.“ Det var jo netop for at aabne den selvretfærdige Lovlærers Øjne for Salighedsvejen, at Jesus fortalte den gribende Historie om den barmhjertige Samaritan. Den store Lykke, at faa Frelsens Vished, udvikles ikke indefra i egen Lovlydighed, men kommer ovenfra som Guds uudsigelige Gave. Det store Bud er Panbudets Endemaal — nemlig Kærlighed af et rent Hjerte. Det opfyldte Gud selv først i Kristus og kun i ham kan vi opfylde det. Omvendelsen er ikke blot en religiøs Vækelse til bibelsk Tro, men en komplet Sindsomskiftelse fra Had til Kærlighed mod Gud og Næsten. Er Troen uskrømtet og Kærligheden ægte, saa bliver det til mere end „intetsigende Snak“ — fromme Fraser — saa bliver man barmhjertig som vor himmelske Fader er barmhjertig, selv Pungen aabnes for Næstens Pleje.

Fra vor Kirkemark

Kredsmøder:

Atlantic Kreds, 29. Aug. — 2 Sept. i Laurens, N. Y.
Wisconsin Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. Hartland, Wis.
Minnesota Kreds, 26. — 29. Sept. i Nelson, Minn.
Iowa Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. i Audubon, Ia.
Nebraska Kreds, 22. — 25. Aug. i Brush, Colo.
Pacific Kreds, 9 — 13. Okt. i Portland, Ore.

Nebraska Kredsmøde

vil efter Indbydelse fra First English Lutheran Church, Brush, Colorado, blive afholdt i Brush fra den 22de til den 25de August. Aabningsgudstjeneste Torsdag Aften Kl. 8. „Evangelization“ bliver i Aar Kredsens Forhandlingsemne. Under Forretningsmøderne vil der blive Valg af Kredsformand og Kredskasserer, samt Overvejelser og Bestemmelser angaaende Kredsens Missioner, m.m. Alle Menigheder bedes sende een eller flere Delegater.

Anders Steensen, Kredsformand.

Første Engelsk Lutherske Menighed, Brush, Colorado indbyder herved paa det hjerteligste Præster, Delegater og Venner til at deltage i Nebraska Kredsens 36de Aarsmøde. Logi og Frokost, samt Aftensmad Torsdag, erholdes frit i Hjemmene. Fredag, Lørdag og Søndag serveres Middags- og Aftensmad i Kirkens Undersal for henholdsvis 35 og 25 cents pr. Maaltid. Deltagere bedes indmelde deres Komme i god Tid til Mr. B. M. Madsen, 702 Cameron Street, Brush, Colo. Vi ser fremad med Haab, at mange kan komme. Gud velsign vort Kredsmøde!

Ivan Danielsen, Sekretær,

A. S. Petersen, Præst.

Atlantic Kredsmøde

Atlantic Kreds af den Forenede Danske Ev. Luth. Kirke afholder Aarsmøde i Laurens, N. Y. i Dagene 29de Aug. — 2den Sept., 1940. Alle Præster i Kredsen, baade i U. S. og Øst Canada, bedes indtrængende om at give Møde. Ligeledes bedes Menighederne sende Delegater til Mødet.

Rev. V. W. Bondo, Form.

Rev. N. T. Nesgaard, Sek.

Matthæus Menighed i Laurens, N.Y. udsender herved en hjertelig Indbydelse til alle Søster-Menighederne i Atlantic Kreds til at være vore Gæster i Dagene 29. Aug. — 2. Sept., og at nyde sammen med os Guds rige Velsignelser igennem Ord og Sakrament. Alle Tilrejsende bedes melde deres Komme til en af undertegnede helst to Uger før Mødet.

J. C. Jensen, Hartwick, N. Y.

Rev. C. C. Kloth, Laurens, N. Y.

(Kost og Logi under Mødet, \$3.50, Børn fra 5-12 Aar, halv Pris.)

EBEN EZER BARMHJERTIGHEDS ANSTALT

Brush, Colorado.

Snart naar vi frem til Søndagen med Evangeliet om den barmhjertige Samaritan, den Trettende Søndag efter Trinitatis. Netop dette Evangelie Afsnit klargør Læren, som er saa fremtrædende i ægte Kristendom angaaende Tro virksom i Kærlighed.

Tro til Gud viser sig altid i Kærlighed til Næsten og da særlig til Næsten, som lider Nød.

Vore Menigheder viser Tro virksom i Kærlighed ogsaa gennem Eben Ezer Barmhjertigheds Anstalt. I de her- rundne Aar har der været mange trængende og lidende Mennesker, som har nydt Godt af Plejen, som Eben Ezer har været istand til at yde med de Midler, som Venner fjern og nær har betroet os. Gennem det svundne Aar har der været ydet fri Pleje til et samlet Beløb paa

\$4,631.49. Der er al Sansynlighed for, at endnu større Krav vil blive stillet gennem det kommende Aar.

Vore Menigheder har baade ved Samfundsbestemmelser og ved gammel Skik antaget den Trettende Søndag efter Trinitatis som Offerdag for Barmhjertighedsarbejdet og Diakonissesagen. Om dette Offer ikke kan lægges netop paa denne Søndag, findes der nok en anden Søndag, som vil egne sig.

For trofast Kærlighed i de svundne Aar siger vi hjertelig Tak. Ogsaa i Fremtiden ønsker Eben Ezer at være en Menighedernes barmhjertige Samaritan, som viser Tro virksom i Kærlighed blandt saadanne, som virkelig trænger til vor Tjeneste.

Paa Eben Ezer Anstaltens Vegne,
M. Jorgensen, Præst.

Nebraska Ungdomsforbunds Bibellejr og Aarsmøde paa Nysted Højskole ved Dannebrog forrige Uge havde ca. 35 stadige Gæster, hører vi. Og man havde et udmærket Samvær, hvortil de to yngre Vejledere, Pastorerne Clifford Madsen og Erhardt Nielsen, bidrog meget. I mere end een Henseende havde man ikke Vanskelighed med at holde Varmen i de Dage.

At vore egne Præster faar mere Anledning til at være Lærere ved vore Bibellejre synes at fremgaa af de Programmer vi har set. Tillige spores der lidt Afvekling i Personalet. Hvorvidt der kræves særligt Anlæg i den Henseende, kan være et aabent Spørgsmaal; men særligt Arbejde kræver det i Retning af Bibelstudium, og det burde saa mange som muligt have Lejlighed til

Pastor M. Th. Jensen døde sidste Søndag Morgen og begraves i Dag i Los Angeles, meddeler et Telegram. Han har jo været syg af Kræft i længere Tid saa Hjemrejsen kom ikke uventet. Han var født d. 8. Jan. 1870 i Rodstrup, Skamby Sogn paa Fyn, udvandrede 1891 og blev ordineret 6. Juni 1899 i Hutchinson, Minn.

Hilmer Peterson, Medlem af Immanuel's Mgh. Minneapolis, afgik ved Døden d. 15. Juli efter en længere Tids Sygdom. Han var kun 57 Aar gammel.

Pastor Fred C. M. Hansen, der var en af Festtalerne ved Wisconsin Ungdomsforeningens 25-Aars Jubilæum afholdt i Denmark, Wis. sidste Maaned, omtaler Turen dertil i sit Menighedsblad „The Call“, Co. Bluffs, som særlig interessant. I Green Bay besøgte Broderen Axel Hansen, og derfra var det „ikke saa vanskeligt at komme til Danmark som nogle maaske ville mene. Der var ingen Blokade, intet Visa eller Pas behøvedes, blot 18 Mil langs den banede Vej. Danmark er nemlig en lille Landsby, hvor 200 Danskere og ca. 500 Bøhmere har deres Hjem. En smuk lille dansk Kirke, „Trinitatis“, ligger i Byen, og to Mil ude paa Landet er Hovedkirken i Kaldet „Calvary“, hvor en rummelig Præstebolig ligger tværs over Vejen fra Kirken. Mødet var besøgt af en lydhør Ungdomsskare, der sang godt med. Besøget gjaldt ogsaa Milwaukee, hans forrige Kald. Her fandt han at afdøde Pastor Carl A. Nelsons gamle Fader, Chris Nelson, var syg som Følge af et Slagtilfælde, den 92aarige Mrs. Fred Olsen laa bunden til Lejet foraarsaget ved et Benbrud, og den tro S.S. Arbejder, J. Fred Jensen, laa mærket til Døden. Ham meddelte han den hellige Nadvere. Som vi ved, døde Jensen snart efter.

Mrs. I. M. Hansen, der siden Pastor Hansens Død har haft sit Hjem hos Datteren i Farmington, Minn., var i Blair sidste Uge for at afsætte sit Indbo og muligvis sæl-

ge deres tidligere Hjem her. Møblerne blev solgt ved Auktion forrige Tirsdag. Det var jo ret tragisk at se et gammelt elskeligt Præstehjems kendte Inventar saaledes spredes for alle Vinde. Hvor maner det om disse Tings Forgængelighed, og saa om at have et bedre og blivende Hjem i Vente.

Mrs. Hansen fortalte, at hendes Moder, Mrs. Calle Johnsen, blev 98 Aar gammel d. 23. Maj. Den kendte gamle Pionerkvinde fra Gayville, S. D. er endnu nok saa rask og, da hun er kommen saavidt, kunne hun nok ønske at naa de 100 Aar. Hendes Pigenavn er Marie Christensen og hun kom fra Hellevad Sogn, Sønderjylland, til Dakota Territoriet i 1870 sammen med Calle, der efter et to Aars Ophold herovre var hjemme efter hende. De blev viet af en norsk Præst i Clay County. Han døde 1914. Af deres 11 Børn, blev de otte voksne og seks lever endnu, af hvilke Mrs. Hansen er den ældste. Moderen har sit Hjem sammen med en ugift Datter, Katrine, i Vermillion, S. D.

Som Professor og Leder af den engelske Sprogafdeling ved Dana College i Prof. Hartwigs Sted er engageret Nelson Preus, Søn af Dr. O. J. Preus, Bestyrer for den gamle norsk-lutherske Skole i Decorah, Iowa. Den unge Preus graduerede i Sommer fra Iowa Statsuniversitet med M.A. i Engelsk.

FRA OMAHA

Fredag Eftermiddag, den 2. August, afgik Maler Chr. Engskov, 4627 Farnam St., ved Døden, ramt af et Hjerateslag. Han havde i længere Tid lidt af et Hjerteonde, og dette tillige med en Hofteskade, som han havde paadraget sig ved et Ulykkestilfælde i sine yngre Dage gjorde, at han havde haardt ved at gaa.

Den 12. August, havde Engskov været ude og gjort noget Malerarbejde. Paa Hjemvejen vilde han gaa de sidste 2 Blocks fra Sporvognen, men naaede kun til Trappen op til Frontdøren, hvor han faldt om i sin Hustrus Arme og var død med det samme uden at kunde sige et Ord.

Engskov blev 74 Aar gammel. Han var født paa Sæby Egnen i Danmark. Her fandt han sin Hustru Augusta, og i Byen Sæby boede de nygifte en kort Tid, hvorefter de flyttede til Aalborg, hvor de boede i mange Aar.

I 1920 ankom de til Amerika og bosatte sig i Omaha, hvor de dannede et Hjem for deres 8 Børn. De sluttede sig straks til Pella danske Menighed, og tog i disse svundne 20 Aar megen Interesse i Menighedens Arbejde.

Af de 8 Børn, som Afdøde efterlader, er Sønnen Ernst Missionær i Sudan, Afrika, og Bernhard er Præst ved den danske Kirke i Indianapolis, Indiana. Desuden efterlader Afdøde sig Hustruen og 19 Børnebørn.

Chr. Engskov var af de stille; men naar man blev kendt med ham, kunde man ikke lade være med at holde af ham. Han var et ærligt Guds Barn.

Begravelsen foregik fra den danske „Pella“ Kirke den 6. August til Prospect Hill Kirkegaard. Pastor Jorgensen fra Blair forrettede i Kirken og ved Graven.

Korr.

Vor Forretningsfører Phil. Magnussen er „udenlands“ i denne Maaned for at besøge andre lutherske Forlagshuse og studere deres Metoder. Det første Visit gjaldt Minneapolis, forstaar vi. Ved sidste Bestyrelsesmøde vedtog man at tilstille ham denne Udflugt. Vor gamle Fører, Mr. Hundahl, styrer Forretningen imens, saa vi lider ingen Nød.

(Fortsættes paa Side 16)

Korrespondancer

FRA MOUNT HERMON

Mount Hermon er et smukt Bjerg, beliggende i en Bjergkæde paa Vestkysten, kun 8 Mil fra Stillehavet, ca. 100 miles vest for Fresno, Calif. Paa Toppen af dette Bjerg bliver der hvert Aar Sommeren igennem afholdt Bibelskole skiftevis af forskellige Kirkesamfund.

Den lutherske Bibelskolelejr ved Mt. Hermon 1940

Vore skandinaviske lutherske Kirker i Nord California har i en Aarrække haft deres Bibellejr der en Uge hver Sommer; i Aar havde de ogsaa Tilslutning af en amerikansk, ja endog en finsk Kirke. Vi har ikke saa faa fra Fresno, som kørte derover og blev der hele Ugen. Flere af os var enige om, at det var den mest velsignede Ferie, vi endnu har haft. Der var en stor Flok Unge derovre, og de var flittige til at møde op i Bibeltimerne. Ja hvilken Anledning disse Unge har til at lære vor Frelser at kende! Om Aftenen var der Sangmøder, og det store Auditorium var fyldt hver Aften. Sangen var god og oplyftende, og Mødet endte med en kort opbyggelig Tale af en af Præsterne. Der var nemlig ikke saa faa Præster, der deltog i Bibelskolen denne Gang. Om Eftermiddagen var der Anledning for de Unge til at deltage i forskellig Slags Sport, medens vi ældre kom sammen i Grupper til en hyggelig Kaffepassiar.

En Del af Mt. Hermon er egentlig en Skov med ganske tæt Krat og store Træer, hvorimellem snor sig hyggelige Veje og romantiske Stier, som løber op og ned langs med dybe Svælg og rislende Vandstrømme. Her og der titter et Hus frem, men de fleste er gemt mellem Træerne og er først synlige, naar man er ganske tæt ved; der er 400 af disse større eller mindre Huse og Smaahytter spredt ud over dette hyggelige lille Bjerglandskab, og disse bliver lejet af Deltagerne fra Bibelskolen; nogle bringer Telte, og en Del Unge opholder sig i de forskellige „Dormitories.“

Søndag Morgen tidlig havde vi Altergang ude i det frie, — ganske inspirerende!

Ja, vi kan med Sandhed sige, vi var paa Bjerget med Jesus. Alt aandede Fred, og der var en ren aandelig Luft; blot det havde været noget længere. Vi kan saa godt forstaa Peters Ord, da han var paa Forklarelsens Bjerg med Jesus.

Naa, snart maatte vi atter ned og møde Hverdagslivets

Larm med dets Fristelser og Besværligheder, men vi tog Minderne om disse Dage med os, og vi var fyldt med rig aandelig Føde, saa vi burde have Modstandskraft til, hvad der end kan møde os.

Naar vi nu alle igen er spredte ud over Staten, maa vi saa virkelig blive skinnende Lys og Salt, som vor Herre Jesus sagde, at hans Disciple skulde være, da han talte til dem deroppe paa Bjerget for ca. 2000 Aar siden, — maatte vi ikke paa nogen Maade gøre det kære Jesu Navn til Skamme! Gud hjælpe os og holde os fast.

Tak til Venner for godt Samvær og til Gud for hans Velsignelse.

M. Jensen.

SOLDAT FRA VERDENSKRIGEN DØD

Adolph Hansen, født i Waupaca, Wis. 1893, døde i sit Hjem i Oakland, Calif. den 16. Juli 1940.

Han gik frivillig med i den store Verdenskrig 1914-18, blev sendt til Frankrig og kom efter Krigen hjem med nedbrudt Helbred. I mange Aar var han paa Veteran Hospitalet i Palo Alto, men de sidste 8 Aar var han hos sine Forældre, Mr. and Mrs. Joh. Hansen, i Oakland. De sidste Aar var han aldeles hjælpeløs og led svære Smerter. Man hørte ham dog aldrig klage eller beklage sig over sine Lidelser. Han sagde altid, at de Stakler i Soldater Hospitalerne, havde det meget værre end ham. Han tænkte altid paa andre og lettede derved sin egen Byrde. „They also serve, who only lie and wait.“ Hans Forældre passede ham med stor Kærlighed og Taalmodighed til det sidste. Naar man saa deres aldrig svigtende opofrende Kærlighed følte man Sandheden af disse Ord:

„Kærligheden er som Havet
Gør med Smil sit Hverdagsværk;
Den har Byrder nok at bære,
Men den er saa bølgestærk.

Kærlighed har Vaarens Solblink,
Somrens Fylde, Høstens Fred,
Kender kun af Vint'ren Hvilen,
Falmer ej i Evighed.“

Kort før han døde udbrød han: „It is beautiful to die in the Lord!“ Ofte sagde han: Op, op, og sov saa ind med et Smil paa Læben i Troen paa den Frelser, som det maaske til Tider for ham, havde været lidt svært at tro paa. Men Gud ske Lov, at det er ikke den store Tro det

kommer an paa. Har vi Tro som et Sennepskorn, kan vi flytte Bjerger, staar der jo i Skriften.

„Nyvakte Tro,
Glad som et Barn, men for Verden
lidt sky,
Hilser Du jo
Livet som læskes med Kilderne ny.
Oh, men tilvisse,
Større Ting ser Du end disse!“

Han blev lagt til Hvile paa „Mountain View“ Kirkegaard i Oakland, og et Væld af dejlige Blomster smykkede Graven. Pastor Spener Petersen talte smukt til de Efterladte.

Ældre Mænd udenfor Kirkens Dør.

Tænkt og Skrevet

KIRKENS ANSVAR FOR DE SKRØBELIGE

Pastor M. Jørgensen, Eben Ezer

„Men vi, som er stærke, bør bære de svages Skrøbeligheder og ikke være os selv til Behag.“ Rom. 15:1.

Gud har i sin Kærlighed og Naade givet sin Menighed store Goder, saa som Aabenbaringsens Lys, Aandens Vejledning, Trøst i Trængsel og et Haab, som ikke beskæmmer.

Gud har ogsaa i sin Visdom og Indsigt stillet store Krav til Menigheden. Et af de store og stadige Krav er i Forbindelse med Forholdet til Næsten. Kain, som var af den onde, spurgte saa ansvarsløst: Er jeg min Broders Vogter? Den kristne Menighed spørger ikke i Kains Aand ej heller med Kains Hensigt. Som den stærkere maa den forstaa sit Ansvar for den svage og ikke søge sit eget Behag.

De skrøbelige.

De skrøbelige er altid hos os. To Gange i det normale Menneskeliv er Mennesket afhængig af andres Pleje. Naar Barnet fødes af Moders Liv og for en Aarrække, som varierer i de forskellige Tilfælde, men som efter alt at dømme er i Tiltagen, er det afhængig af Forældre og andre. Og atter naar Mennesket naar Støvets Alder og staar ved Afslutningen paa sit Jordeliv, da bliver selv den mest selvstændige Personlighed afhængig af Børnenes, Slægtninges eller kristelige Hjems Pleje.

Men i en Verden, „som ligger i det onde“, vil der som Faldets Følge altid findes „skrøbelige“, der trænger til Pleje ikke alene ved Livets Begyndelse og Afslutning, men hele Livet igennem. Der bruges et fælles og et fremmed Udtryk om saadanne; de kaldes „Invalid“, det betyder de svage, de udygtige, de for Samfundet ubrugelige. Nogle er legemlige Invalid og andre er aandelige Invalid og atter andre er baade legemlige og aandelige Invalid. Nogle er fødte fra Moders Liv, andre bliver Invalid forarsaget ved Sygdom eller Ulykke og enkelte bliver Invalid som en Følge af et umoralsk Liv.

For Gud er alle dyrebare.

Menneskesamfundet har til enhver Tid vejet Spørgsmaalet: Hvad skal vi gøre ved de skrøbelige blandt os?

Og Mennesker, som lever uden Aabenbaringsens Lys, har

altid hittet paa et Svar, der var den stærke til Fordel.

Platos Tanker om de syge, om de fattige, om disse for Samfundet værdiløse gaar ud paa, at alle Tiggere bør drives ud af Landet, at ingen har Forpligtelser overfor de fattige i deres Sygdom, at naar en Arbejder ikke længere kan passe sin Gerning paa Grund af svindende Kræfter og høj Alder, har han ingen Værdi for Samfundet undtagen som et Eksperiment, en Prøveklud, nye Slægtled til Gode.

Selv i jødiske Kredse var det ikke en ukendt Tanke, at Sygdom og Svaghed ansaaes for at være en direkte Følge af Menneskets egen Synd eller af Forældrenes Synd. Joh. 9:2.

At Guderne revser de svage og favoriserer de stærke, er ikke en ualmindelig Livsanskuelse iblandt ikke-kristne Nationer endog i vor Tid.

Men hvor Kristendommens Lys skinner, findes en højere Værdisættelse af Mennesket, af alle Mennesker, ogsaa af disse, som behøver stadig Pleje og Omsorg. Kristentroen lærer os, at Gud elsker alle Mennesker. Den Herre Jesus i sit Jordeliv viste særlig Omhu for de lidende. Med Henblik paa Guds Rige udtalte han Ordene: „Gaa hurtig ud paa Byens Stræder og Gader og før de fattige og vanføre og lamme og blinde herind.“ Luk. 14:21. I Menigheden føres Talen: I stærke, bør ikke være eder selv til Behag, men I bør at bære de svages Skrøbeligheder.

Den kristelige Pleje.

Den kristne Menigheds Hovedopgave i Tiden er at prædike Evangeliet for al Skabningen, for at Mennesket atter maa findes i Samfundet med sin Gud og Skaber. Alle Kirkens Bestræbelser bør kredse sig om dette ene. Og stor har den Skare været af troende Ledere og Hjælpere, som i Tidernes Løb har øvet en Tjeneste blandt de svage og hjælpeløse. Naar Tjenesten førte til Helbredelse og Sundhed, fik Gud Æren og man var rede til at tage fat blandt andre, hvor Tjenesten var paakrævet. Dog i mange Tilfælde kan man ikke tale om Helbredelse, men der maa øves en livslang Pleje.

Paa de kristelige Plejehjem gør de kristelige Livsanskuelser sig gældende. Her betragtes Mennesket, som en Personlighed med et Legeme, der skal plejes og med en Sjæl, der skal frelses. I flere Tilfælde viser det sig, at Omsorg for Sjælen er Begyndelsen til legemlig Velbefindende. Atter og atter mindes man om Mesterens Ord til den værkbrudne: „Søn, vær frimodig, dine Synder forlades dig,“ og „Staa op, og tag din Seng og gaa.“ Hjælpens

Alle Helgens Kirkens Indre

Vej til Personligheden gaar maaske ligesaa ofte gennem Sjælen til Legemet som gennem Legemet til Sjælen.

Store og vanskelige Hindringer mødes der, naar der for Alvor forsøges at yde Hjælp i kristelig Forstand til trængende Mennesker. Ubetinget Tillid til Gud og hans Gerning og Kendskab til Mennesker kræves om Gerningen skal lykkes. Ofte møder man hos de syge en vis Grad af Haardhed og Umodtagelighed overfor det guddommelige og Misundelse og Uvillie overfor Medmennesker. Eller man finder, og da særlig hos de ældre, at Høreevnen eller Fatteevnen er svækket. Ordet, som bringes, høres eller fattes ikke. Og dog „kommer Troen af det, som høres.“ Men der findes andre Veje til Sjælelivet end Høresansen, som man kan følge for at meddele Evangeliets Indhold. Der er for Eksempel den stille og stadige selvfornægtende Tjeneste i kristen Aand, der er Diakonissernes Dragter og Opførsel, der er Andagten, Stilheden og Skønheden, som møder Mennesket i Kirkehuset. Apostelen skriver om nogle, som „kunne vindes uden Ordet.“ 1 Pet. 3:1. Uden Ordets Hørelse men ikke uden Ordets Indflydelse, er det muligt for Gud at gøre sin Gerning til Frelse og Helliggørelse i Menneskesjæle.

Kirkens Ansvar for de skrøbelige forstaaes, hvor Menigheden vokser i Kundskab og Kærlighed til Gud og Næsten. „Der er ingen større Gudstjeneste end Kristenkærlighed, som hjælper og tjener de Nødlidende, som Kristus ogsaa selv vil bekende og dømme paa den yderste Dag.“ (Matth. 25:40) skriver Martin Luther.

FRU LENA BANG

Pris, \$1.80, indb. \$2.40

En Roman om et dansk Udvandrerpars Skæbne i Amerika. Bogen skildrer virkelige Mennesker, der baade har Lys- og Skyggesider. Den viser et Menneskes timelige og aandelige Kamp med Nederlag og Sejre. Fru Lene Bang staar levende for Læseren, naar Bogens sidste Blad er vendt.

Fortalt og oplevet

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

En Veninde fortæller om sin sidste Danmarkstur

forleden Aar. (Fortsat fra No. 32.)

Mosbjerg Præstegaard — d. 27. Juli. Intet gentager sig. Det er ti Aar siden jeg var her sidst, men saa meget er forandret siden da. Her er ensomt, og det i mere end en Betydning. Det er som det ikke er Danmark. Naar man fryser, tænker man kun paa, at man fryser — og hvor er her koldt. Vi er tæt ved Juli, og der bliver fyret hver Aften i Kakkellovnen. En Aften, jeg sad alene, skruede jeg yderligere Lampen op for ogsaa derved at faa Varme, men det fik sørgelige, sorte Følger. Jeg kom ellers hertil Aftenen før deres Missions Basar og den blev afholdt her i Præstegaardens Lade, saa her var Travlhed. Pengene kom ind mest ved Tombola og Kaffe, og beløb sig til ca. 900 Kr. Landssekretær for K.F.U.M. og K. Pastor Hoffman Madsen talte Eftmd. og Aften. Han er baade en tiltalende og en veltalende Mand. Vi sad paa Bænke i Gaarden, og der var mange Folk, men, som før nævnt, jeg tænkte kun paa eet.

Jeg var glad for, at jeg fik Lov til at køre Hoffman-Madsen til Hjørring den Aften. Han haabede paa i Fremtiden at faa en Anledning til at besøge U.S.A. Desværre er K.F.U.M. og K. ikke det samme der, som i Danmark. Her har de lykkeligvis haft gode Præster, der har ledet med, ogsaa i denne Bevægelse.

I denne Tid er der Røre mellem Præsterne over I.M.s Formand Pastor Bartholdys Tale ved Silkeborg Mødet, hvor han nævner „de dovne Præster.“ Det ramte nok, men de fleste er for kloge til at ville føle sig ramte. En Præst sagde til mig: „Heldigvis, nu er jeg færdig med Husbesøg for en Tid, nu behøver jeg ikke at komme rundt det første halve Aar.“ Og een sagde: „Vi Præster har det godt; blot vi giver vore to Prædikener hver Helligdag, kan vi bruge Resten af Tiden, som vi vil — ingen Kontrol.“

Frk. Ingefred Jensen er her endnu som Husbestyrerinde. Hun har engang for mange Aar siden været Husmoder paa Præsteskolen i Blair, og taler gerne om sine Oplevelser der.

Pastor H. C. Vedstedes Niece fra Kbhv. er her paa Ferie; en yndig, ung Pige. Vi har taget mange Ture ud til Iversted Strand, til det store Badekar Vestervovvov. Vi har været i Skagen allesammen og besøgt saadan en interessant Fiskerfamilie, som Pastor Vedsted kendte. En Søndag Eftmd. tog vi ind til Bangsbostrand Kirke, for at høre Provst Steineke. „For at faa i det mindste een god Prædiken“ som Pastor Vedsted saa beskedent bemærkede. Han havde selv talt om Frmd. i Bindslev Annexkirken. Det var den Søndag, hvor der bliver talt om den rige Mand og Lazarus — og vi fik ogsaa en god Prædiken. I Bangsbostrand Kirke ser man kun et, Altertavlen. Den er malet af J. Skovgaard: Jesus velsigner de smaa Børn; de yndigste, ærligste Barneansigter — og de ser kun Jesus alene!

Vi var med Provstens hjemme for Kaffe i Flade Præstegaard, den smukkeste beliggende Præstegaard jeg endnu har set i Danmark. Den ligger højt med Udsigt over Havet, og Have ned til en Bøgeskov.

Senere i Ugen tog jeg ind til Bangbostrand for at besøge Hilsener og Pakker til Mrs. Harold Hendriksens Familie. Den ene Dag, jeg havde beregnet dertil, blev til tre, de vilde ikke slippe mig, og jeg har, med Glæde, lovet et meget længere Besøg før jeg rejser tilbage. Her fik jeg mine første Jordbær, de var dyre, 60 Øre Pundet, og store, tykke Frederikshavnske Rødspætter, de bedste af sin Slags i Verden. Jordbærrene er nu ogsaa begyndt her i Præstegaardens Have. Dem spiser de selv, ellers af anden Frugt fra den mægtige Have bliver der solgt en Del.

Pastor Vedsted er jo meget alsidig, og samtidig med at han maler, skriver, studerer meget, har han sit eget lille Drivhus, hvor han dyrker sine egne Tomater.

Jeg har været i Præstegaardens Tørvemose at stakke Tørv — jeg har været til Sct. Hansblus med de unge, med Spejderpiger og Drengene. Begge Steder talte Pastor Vedsted. Jeg har læst nogle faa gode Bøger, bl. a. Anker Larsens: „Martha og Marie.“ Den giver noget af en Løsning paa hans: „De Visers Sten,“ indeholder mange smukke Tanker; her er en: „Hvorfor ikke et Smil over Markskellet? Naar der spændes fra ved Turens Ende tager Stilheden dog os alle!“ Det er det Verden lider under, at der er for faa Smil over Markskellet.

Jeg havde ikke tænkt at blive her saa længe, men er taknemlig, at jeg gjorde, for nu fik jeg at høre den meget omtalte Pastor Bartholdy. Der var Midsommermøde i Slotsved Skov, og hele Præstegaarden var afsted, med Madkurv, for der var Taler baade Eftmd. og Aften. Vejret var godt, saa vi kunde sidde ude uden at fryse. De knyer nu ellers ikke herhjemme, de fryser med Anstand, kun Regnen driver dem ind, hvis der er bestemt Friluftsmøde.

Pastor Bartholdys Emne var: „De tre Skrig.“ Det første: Din Broders Blod 1 Mose. 4:10, det andet: Sodoma og Gomorrah 1 Mose. 18:20, og det tredje: Vor Tids, de arbejdsløses Skrig, den aandelige og sociale Nød, der hersker. Kirken kan ikke komme uden om det; der er „et Kors, der skal tages op. Korset er ikke Sygdom eller Sorg, **Korset er det man kan lade ligge.**“ Jeg kunde ikke blive fri for at sammenligne hans Anskuelse med Stanley Jones: „Jesus taught us that the possession of spirituality depends on right relationships with the material.“ Pastor Bartholdy taler til Eftertanke. Desværre fik jeg ikke hilst paa ham, men haaber paa en anden Gang.

Den 4de Juli, Morgen tidlig. Det er de lyse Nætters Tid og allerede Kl. halvtre kan man skelne alle Farvenuancer i Naturen. Gøgen har kukket, Solen straalere og snart kører jeg sydpaa for at møde K. J. ved Skørpingtoget, for sammen med hende at fejre vor amerikanske Frihedsdag i Ræbild Park. Pastor Vedsted tilbød mig venligst at lade Mosbjerg Præstegaard være mit faste Sted under mit Ophold i Danmark, men det er for langt Nord, desuden, jeg faar intet blivende Sted.

Aften i Hammel. Solen holdt ikke Løfte. Vi fik en ægte kalifornisk Styrtregn. Sad i Parken under Paraplyer, syngende i Regnen, lyttede til Talerne og nød i Bilen vort eneste Lysglimt, en dejlig Lunch, som Frk. Jensen havde sendt med. Vi skulde have deltaget i Middagen paa „Kilden“ i Aalborg i Morgen, men med det Vejr vilde vi hellere hjem og sendte Afbud.

Nu lægges der Planer for en Rundtur til alle Øerne.

L. F.

ØJENVIDNERS BERETNINGER

om Tilstanden i Danmark

(I Uddrag efter dansk-am. Blade)

En Medarbejder ved „Den Danske Pioneer“ har interviewet to Landsmænd, som er ankommet fra Danmark og derfor er i Stand til at give Beretning om, hvad de ved Selvsyn oplevede under Tyskernes Invasion i Danmark, samt om Forholdene før og efter denne Invasion.

Den første var **Christian Hertel**, en af Omahas ældre Danske, som i April i Fjor rejste paa Besøg i Danmark. Han boede hos sin Søster i Tylstrup nord for Aalborg, og da Aalborg-Egnen er den, der har haft Krigen paa nærmeste Hold, er det selvfølgelig, at Hertel kunde fortælle interessante Begivenheder derfra.

Vi spurgte først vor Landsmand om, **hvordan Forholdene var i Danmark før Invasionen.**

„Temmelig gode,“ svarede han. „De allerfleste troede jo, at det skulde lykkes Danmark at holde sig udenfor Krigen; men ikke mange nærrede Haab om, at der vilde opstaa en „Gullaschtid.“ Da Invasionen saa kom som et Lyn fra en klar Himmel, var man jo glad for, at Tyskerne kom først. Ikke saaledes at forstaa, at Danskerne holder af Tyskerne, tværtimod. Men man var jo klar over, at naar Landet endelig skulde besættes, var det bedst for det, at Tyskerne kom først. Skulde Englænderne have fundet paa at besætte det, hvad ingen fornuftige Mennesker troede de vilde, var Tyskerne straks kommet for at jage Englænderne ud, og saa var der jo kun blevet en Ruinhob tilbage af det kønne lille Danmark.“

„Hvorledes tog Danskerne saa Invasionen?“

„Ja, lige straks var de jo forskrækkede, og der herskede en overmaade nervøs Stemning; men denne fortog sig snart. I Aalborg varede den noget længere, da Englænderne begyndte deres Bombardementer af Lufthavnene, baade den nye ved Rødslet og den gamle ved Rørdal. De enkelte Tyskere opførte sig respektfuldt overfor Danskerne. De blev ikke indkvarteret hos Private, men i Skoler og Forsamlingssale. De bragte deres egne Fødevarer med, ligeledes Benzin. Det hændte jo, at en af deres Motorcykler, Tanks eller Panservogne løb tom. Saa fik de Benzin hos de danske Service Stationer, hvorfor de udstedte Kvittering, og senere fik Service Stationerne saa tysk Benzin i Stedet; men det var noget slemt Bras. Man sagde det var saa daarligt, at de store tyske Flyvemaskiner kun kunde foretage to Ture til Norge, saa maatte de til Tyskland for Udrensning.“

„De sagde, at Tyskerne selv bragte deres egne Fødevarer med. Er dette nu rigtigt?“

„I det store og hele, ja. Og de kommer fortsat fra Tyskland. Man maa jo huske paa, at en Hær paa Feltod for en stor Del lever af henkogte Fødevarer, og det var saadanne Tyskerne bragte med. De enkelte Soldater købte selvfølgelig en Del, som de betalte med Marksedler, der var værd to Kroner i danske Penge. Det var mest Chokolade, Frugt og lign. de købte. Men i et enkelt Tilfælde hørte jeg om to af dem, der købte et Pund Smør, som de delte og spiste uden andet til. De fik vist en slem Mavepine!“

„Fortæl os noget mere om disse Soldater.“

„Ja, en Del af dem var jo forhenværende Feriebørn, de saakaldte Wienerbørn, der i sin Tid havde opholdt sig i Danmark og derfor var i Stand til at tale Sproget, ligesom de selvfølgelig havde en Del Kendskab til Landets Forhold. Jeg oplevede selv et Tilfælde, hvor en tysk

Soldat kom ind til en Familie og paa Dansk sagde: „God-dag — kender I mig ikke?“ Det gjorde Familien ikke, thi „Wienerdrengen“ havde jo forandret sig meget. Men snart blev Bekendtskabet fornyet. Og da Soldaten nogle Dage senere blev kommanderet til Norge, græd han ved Afskeden. I det hele taget var der ikke mange af de tyske Soldater, der holdt af Turen over Skagerak. De vidste jo, at den engelske Flaade laa og lurede paa dem.“

„Hørte De noget om Søslaget i Skagerak?“

„Ikke gennem Aviserne. Men gennem den engelske Radio og Mand og Mand imellem. Tyskerne gjorde jo deres bedste for at ødelægge de engelske Radioudsendelser, saa man kun hørte Hyl og Skrig. Men Folk langs Stranden og Fiskerne kunde fortælle om meget, der ikke var hyggeligt at høre paa. Saaledes fortalte man om Sænkninger af mange tyske Transportbaade, fyldt med Soldater.“

„Saa De noget til Bombardementerne af Aalborgs Luft-havne?“

„Ja, paa Afstand. Og jeg maa sige, at det paa en Maa-de var et smukt Syn. Lyskasterne fo'r over Himlen, naar de engelske Maskiner nærmede sig, og naar Antiluftskyt-set tog fat, var hvert femte Skud en Lysbombe, der kaste-de et Lysskær over store Dele af Himlen, saa det saa ud som et mægtigt Fyrværkeri. Skønt jeg opholdt mig ca. 4 Miles fra Lufthavnen, kunde vi tydeligt høre saavel Skudene fra Kanonerne som Bombeekslosionerne, der var saa kraftige, at Husene rystede og Ruderne klirrede.“

„Hvilken Virkning havde Invasionen paa den danske Industri?“

„Slakterierne standsede straks, men kom senere i Gang igen. Mejerierne fortsatte Produktionen, og der var enkelte af dem, der solgte Smør under fastsatte Pris, fordi Lagrene blev for store. Arbejdsløsheden steg jo meget, baade fordi Automobilene maatte standse og fordi Hæren blev hjemsendt (den var paa 40—50,000 Mand). Men man mener den forøgede Arbejdsløshed vil blive afhjøl-pet en Del ved, at Tørveindustrien i Aar vil faa mere travlt end nogen Sinde før.“

„Hvilken Virkning har Invasionen haft paa den danske Befolkning psykologisk set?“

„De er klar over, at der er Mørke forude, at de mulig-vis kan blive udsat for meget haarde Kaar. Og det er de jo ikke vant til i Danmark. Der er ingen Nød i Dan-mark nu, men hvis Krigen vedvarer, er man forberedt paa det værste. Maaske vil det vise sig allerede til næste Vinter; det afhænger jo for en stor Del af Sommerens Høst.“

„Ser Danskerne venligt til de tyske Soldater?“

„Nej, det gør de absolut ikke. De ignorerer dem nær-mest. Er meget kølige overfor dem. Et Sted i Vestjyl-land var de endog saa kølige, at den tyske Overkomman-do offentligt beklagede sig derover. Tyskerne sagde, at i Polen og Czechoslovakiet var de stadig udsat for at faa en Kugle i Ryggen, men Danskernes Kølighed og haan-lige Blikke var næsten værre.“

„Tror det danske Folk, at det igen vil faa sin Frihed?“

„De fleste tvivler paa, at Tyskerne vil forlade Dan-mark, hvis de vinder Krigen.....“

„Har De hørt noget om, hvad Tyskerne mente om de danske Soldater?“

„Ja, de skal have faaet en slem Forskrækkelse fra de danske Rekylgeværer, som nok var i Stand til at skyde igennem Pansret i de tyske Tanks og Panservogne. — Iøv-

rigt hørte vi jo Rygter om, at de Tal, der blev opgivet over de Faldne, ikke var rigtige, hverken for Danskernes eller Tyskernes Vedkommende. Tabene skulde nok have været meget større paa begge Sider. Men dette var som sagt Rygter og ikke et Faktum, man kan bevise.“

„Hvorledes virker Censuren i Danmark?“

„Den er meget streng, baade i Pressen og paa anden Maade. En Del Folk har afsagt Aviserne, fordi de ikke vil læse de ensrettede Krigsmeldinger; men de fleste be-holder dog Bladene, bl. a. fordi de er klar over, at Af-sigelse blot vil skabe større Arbejdsløshed. Men jeg hav-de en Oplevelse, der viser, at Censuren over Telefonen ogsaa er skarp. En af mine Bekendte havde en Telefon-samtale med en Ven, og saa snart han nævnede Ordet Tyskere, blev Samtalen afbrudt.“

„Hvor mange tyske Flyvemaskiner deltog i Invasio-nen?“

„Man sagde 1500. Alene i Aalborg skal der have været 200 den første Dag. De lavede et farligt Spektakel, og at de fløj meget lavt, gjorde blot Spektaklet værre. Der var forøvrigt det mærkelige, at de tyske Soldater stadig blev afløst, de var ikke paa samme Sted over to Uger.“

— — — —

Nogle Øjeblikke senere sad vi i Hjemmet hos Louis Christensen, hvis Broder Harry og hans amerikansk fødte Hustru efter flere Aars Ophold i Danmark med Glæde og Taknemmelighed atter har sat Foden paa amerikansk Jord. Harry Christensen er Mekaniker af Profession. Han har i flere Aar drevet Faderens Værksted i Nørager ved Aalborg; men for nogen Tid siden solgte han det og flyt-tede til København. Han var blevet lovet Arbejde ved Burmeister & Wains Skibsværft, da Invasionen kom — og dermed røg Harrys Chance. B. & W. var i Færd med at bygge tre store Skibe, deraf de to til England, og Ar-bejdet paa disse blev selvfølgelig straks standset.

Vi spurgte ogsaa ham om hans Syn paa **Forholdene i Danmark før Invasionen.**

„De var for saa vidt gode. Vi havde jo en haard Vin-ter og et meget sent Foraar. Men der var Lysning forude, og der var ved at komme mere Gang i Arbejde og Forret-ningsliv, da Invasionen kom og ødelagde det hele.“

„Hvad er saa Deres Mening om Invasionen? Var man forberedt paa, at noget saadant kunde ske?“

„Absolut ikke! Den kom yderst overraskende. Alle i Danmark var sikre paa, at man ved en streng Neutralitet, som man virkelig havde, kunde holde sig paa samme Sta-de, som under den forrige Verdenskrig. Og Dagen før Invasionen havde den tyske Gesandt forsikret den danske Udenrigsminister, at der aldrig kunde blive Tale om en tysk Invasion af Danmark. Men allerede da laa der ty-ske Kulskibe i Københavns Havn; de var dog ikke ladet med Kul, men med Soldater mens vi taler om Kul — der kom en Del fra Tyskland hen paa Foraaret; men de brændte saa daarligt, at det var en staaende Vittighed, det var Sten, som Tyskerne havde dypet i Tjære. Vi var saa heldige at faa en Spandfuld, men det tog to Spand-fulde Optændingsbrænde at faa Ild i dem!“

„Hørte de danske Nazister til den saakaldte 5te Bri-gade?“

„Det tror jeg egentlig ikke; Tyskerne saa med Haan paa dem og behandlede dem nærmest som Landsforræd-dere. — Nej, den 5te Brigade i Danmark bestod af tyske Forretningsfolk, der har opholdt sig i Landet i længere Tid, og som bl. a. stillede deres Trucks og Automobiler

til Raadighed for Invasionshæren, saa den hurtigt blev fordelt til de forskellige Punkter.“

„Havde De nogen Forbindelse med de tyske Soldater?“

„Nej, det var der ingen Danske der havde. Tyskerne havde Ordre til at holde dem for sig selv. Personlig ignorerede jeg dem, og jeg gik heller ikke til Side for dem paa Gaden. Jeg hørte dog Tyskere bemærke, at Danskerne ødslede — deres Tændstikker var for store, og de kastede for store Cigaretstumper bort!! Mange af Tyskerne røg ikke selv. Soldaterne var rene og pæne, men jeg syntes egentlig ikke deres Uniformer var saa velholdte. Kun de tyske Flyvere havde fine Uniformer. Vi hørte noget om, at en Del af de yngre tyske Soldater skulde have nægtet at lade sig overføre til Norge, og at de blev straffet „paa sædvanlig Maade“ for Mytteri. I det hele taget gik det nok ikke saa glat mellem Danmark og Norge, som de danske Aviser gennem de tyske Beretninger gav det Udseende af. Man standsede saaledes Færgefarten over Storebælt nogle Dage. Officielt paa Grund af Minefare, men den almindelige Mening var, at det var fordi Tyskerne brugte nogle af Færgerne til Transportskibe og saa fordi der var for mange Lig i Storebælt efter Søslaget i Skagerak. Danske Fiskere fik to Kroner for hvert Lig de bragte i Land — Uniformen var jo mere end det værd.“

„Er der nogen Nød i Danmark nu?“

„Nej, det er der ikke. Men man er forberedt paa, at der vil blive det, maaske allerede til næste Vinter. Og Priserne er forfærdende høje. En af mine Venner købte til en festlig Lejlighed tre Svinekotletter, som han maatte betale med 2 Kr. 70 Øre Og Censuren er meget streng — ingen offentlige Moder eller lignende. Hvis mere end fire Mand taler sammen paa Gaden, bliver de straks af Politiet anmodet om at gaa hver til sit. De eneste Steder, hvor mange Mennesker kan samles, er ved Sportskampene og i Kirkerne. Der drives en Del tysk Propaganda i de danske Biograftheatre. De havde Nerve nok til at fremvise tyske Films, hvor man saa tyske Soldater uddele Brød til „forsultede“ danske Børn, noget som Danskerne dog godt vidste var lavet for Tilfældet, men som alligevel gav dem en bedsk Smag i Munden. Mørklægningen gjorde Forholdene yderst uhyggelige. Jeg oplevede saaledes en Aften at rende Panden mod en Træstamme. Men for Tiden har de jo de dejlige lyse Nætter i Danmark, og det gør jo en Forskel.“

„Hvorledes var saa Hjemrejsen?“

„Just ikke behagelig. Turen fra Gedser til Warnemünde var den værste, fordi vi frygtede hvad som helst. Gennem Tyskland lagde vi Mærke til, at hvad Tyskerne behøver, er ikke mere Albuerum, men mere Forstand paa at drive Landbrug. Sammenlignet med det danske er det den rene Elendighed. Vi saa sjældent Heste i Arbejde; de allerfleste Steder var det Stude, ja endog Køer man spændte for Ploven, og det var Kvinder, der traskede bagefter. Kun faa af Varerne i Butiksvinduerne havde Priserne afmærket; men et enkelt Sted i Berlin saa vi ikke særlig flotte Damehatter, der var mærket 75 Mark! Nej, Tyskland behøver saamænd ingen Kolonier, hvis de blot vil opdyrke den Jord de har Turen over Atlanten forløb udmærket, naar undtages de snævre Forhold. Vi var saaledes 50 Mænd, der maatte sove i Skibets Postkontor. Men selv dette gaar man jo gerne igennem, naar man i Sikkerhed kan naa til det frie Amerika ...“

Bladet „Nordlyset“, New York, har flere Gange bragt Interviews med Personer, som kom fra Danmark. Fornylig med en Forretningsmand, som fortalte:

Alle vore Landbrugsprodukter vil De have forstaaet gaar til det tyske Marked. Til Gengæld herfor skulde vi jo saa have tyske Varer, først og fremmest Kul, som vi jo nu er afskaaret fra at kunne faa fra England, der tidligere leverede os Hovedparten. Af denne for Landet saa vigtige Vare, for at kunne opretholde vore Industrier, har Tyskerne imidlertid ikke kunnet garantere os mere end en Tredjedel af vort Forbrug.

Følgen heraf er derfor blevet, at der nu paa Kraft sættes i Gang med Tørve- og Brunkulsfabrikationen. Der arbejdes faktisk i alle Tørvemoser. Regeringen yder Støtte til Driften ved Laan til Maskiner og Arbejdskraft, herigennem vil en stor Del Mennesker kunne blive beskæftiget. Endvidere arbejdes der nu i Skovene paa Optagning af Rødder fra Træer, som er fældede for Aar tilbage, og som man ikke tidligere har tillagt nogen Værdi.

For at faa udnyttet enhver Bid Jord, som ligger uopdyrket, har Stat og Kommuner gratis uddelt Parceller til alle, som ønskede at komme i Betragtning. Københavns Kommune gik i Spidsen, men Landet over er de fulgt efter, og det har været en Fornøjelse at se det Liv, der i dette Foraar har været paa Marker og Byggegrunde, der tidligere har ligget uopdyrket hen. Tuborgfundet ydede et stort Tilskud til Indkøb af Haveredskaber og Frø til Folk, som ikke selv havde Midler til disse Ting.

Man har paabegyndt Paamonteringen af Trægasgeneratorer paa en Del Biler, men nu er der kommet Meddelelse eller rettere Advarsel fra Regeringens Side, om ikke at foretage denne Forandring, som koster ca. 3500 Kr., før man har Sikkerhed for, at man kan faa det fornødne Træ.

Er det sandt at Tyskerne har rekvireret danske Lagre?

Paa min Rejse igennem Sverige og Finland, og ogsaa her i Amerika, har jeg flere Gange været ude for den Paastand, at Tyskerne tog alt hvad der var i Danmark efter Besættelsen. Lad mig sige med det samme, det være ikke sagt af Kærlighed til Tyskerne, men Ret skal være Ret, det passer ikke. Tyskerne har ikke rekvireret danske Lagre efter deres Besættelse. Tyskerne aftager idag alt hvad vi producerer af Landbrugsprodukter, og som vi har i Overskud. Lad mig nævne, at de tyske Soldater opfører sig eksemplarisk og høfligt, at der ikke mig bekendt har været nogen ukorrekt Optræden fra deres Side. De er under meget stærk Disciplin.

Selvom man gennem Samtaler med de tyske Soldater personligt faar et godt Indtryk af disse Mennesker, som jeg kan paastaa ikke har været nogensomhelst personlige Ønsker om at komme i Krig, mange af dem græd, da de efter Tyskernes Angreb i Maj paa Holland og Belgien blev ført bort til Vestfronten, saa kan man ikke andet end hade den Nation, som uden nogensomhelst Grund, uden nogensomhelst Ret, har ført Danmark ind i Krigen, selvom ikke aktivt. Man glemmer ikke, at Hitler en Maaned før Besættelsen holdt en Tale, hvori han fremhævede Danmark som det eneste Land, der strengt havde overholdt sin Neutralitet og var Tyskland venligtsindet, at vi Aaret forud, 9 Maaneder i Forvejen, havde afsluttet ikke Angrebspagt med dette Land, paa Tyskernes Foranledning, og saa skulde vi alligevel blive Tysklands første Offer.

Og „Bien“, San Francisco, berettede fornylig:

Forleden Uge fik Frk. Louise Bjørner her Besøg af en ung dansk Dame, som kom lige hertil fra Danmark for at blive gift med Frk. Bjørners Nevø, Hans Bjørner i Los Angeles.

I Henhold til den unge Dames Udtalelser er det ikke sandt, at Tyskerne har taget Kobbortagene af Børsen og Kristiansborg, som det er blevet fortalt. Danske Bygninger og Kunstskatte er forblevet uberørt. Danskerne demonstrerer ikke overfor Tyskerne, saaledes som Tilfældet f. Eks. er i Norge, hvor Nordmændene demonstrativt forlader en Restaurant, naar en Tysker kommer ind. Men de holder paa deres Værdighed og indlader sig ikke med de tyske Besættelsestropper, som de behandler med isnende Kulde. Selv de mere letsindige unge Piger i København og Aalborg har lært at holde sig borte fra de tyske Soldater og Officerer.

Det maa indrømmes, at Tyskerne som Helhed opfører sig mønsterværdigt, fortæller den unge Dame, og gør alt, hvad de kan, for at vinde Danskernes Venskab. Mange af Soldaterne er „Wienerbørn“, der efter den sidste Krig blev taget ind i danske Hjem som Gæster og blev reddet fra Sult og Nød. De taler udmærket dansk, men følger Danskernes Holdning og lider aabenbart under den afvisende Holdning, der møder dem overalt.

For Besættelsestropperne er Danmark et Slaraffenland. Den gode danske Mad er Luksus, som de fleste af dem aldrig har kendt, med mindre de har været i Danmark før. Man ser dem ofte i Konditorierne, hvor de svelger i Flødeskumskager og andre gode Sager, som hidtil var ukendt for dem.

Til Oplysning

UDLÆNDINGE-REGISTRERINGSLOVEN AF 1940

Indregistrering af alle Udlændinge i de Forenede Stater vil blive begyndt den 1. September iaar, ifølge en Meddelelse bekendtgjort af U.S. Solicitor General Francis Biddle. Udlændinge, som er blevet indladt her i Landet med Tilladelse til at tage fast Ophold, har indtil Aarets Udgang til at opfylde dette Forlangende. Udlændinge, som er her med Tilladelse til at tage midlertidigt Ophold, og som opholder sig her den 1. September, maa indregistreres i Løbet af September Maaned, dersom det er deres Hensigt at opholde sig her i mere end 30 Dage.

Loven gælder enhver Udlænding, ligegyldig af hvilken Nationalitet, som er 14 Aar gammel eller ældre. Enhver Udlænding, som endnu ikke er 14 Aar gammel, maa indregistreres af en af Forældrene eller lovlig Værge, men behøver ikke at blive fingeraftrykt. Naar han bliver 14 Aar gammel, maa han imidlertid fremstille sig personligt for at blive indregistreret og fingeraftrykt.

Indregistrering vil blive udført i hvert eneste Postkontor i de Forenede Stater, og andre Steder som vil blive nærmere beskrevet. Nærmere Detailler vil blive bekendtgjort saa snart Justitsdepartementet har udarbejdet disse.

Solicitor General Biddle har anmodet Udlændinge om at samarbejde med Guvernementet ved at indregistrere sig saa hurtigt som muligt efter den 1. September. I en

Tale over Radioen den 7. Juli erklærede han, at denne Lovbestemmelse vil beskytte loylydige Udlændinge mod Forfølgelse, og han fremhævede endvidere, at Indregistrering og Fingeraftrykning ikke kan betragtes som en Fornærmelse mod eller en Antydning af Fjendtlighed overfor de Udlændinge, som er loyale overfor dette Land og dets Institutioner.

Han sagde: „Jeg blev fingeraftrykt ligesom enhver anden, som traadte ind i Hæren eller Flaaden under den forrige Verdenskrig; og Tusinder af agtværdige Borgere er i disse Dage frivilligt blevet fingeraftrykt af det Føderale Undersøgelses Bureau. Fingeraftrykning er ganske simpelt en moderne Metode til at skaffe Sikkerhed for, at de Optegnelser man fører, naar man prøver paa at holde Øje med et stort Antal Personer, ikke kommer i Urede. Det er den eneste ufejlbarlige Metode til aldeles sikkert at kunne identificere en Person.“

„Loven repræsenterer ikke nogen Forandring i de Forenede Staters Guvernements Politik overfor Ikke-Borgere de Forenede Stater vil behandle Ikke-Borgere, uden Hensyn til Nationalitet, som er indenfor vore Grænser, som Landets Gæster. Vi forlanger Indregistrering af Udlændinge ikke alene som et Middel til Identificering men ogsaa for at kunne beskytte deres Interesser i disse vanskelige Tider

„Uheldigvis er der nogle Udlændinge, som ikke er loyale overfor Amerika og som ikke ønsker at akceptere vore Principper, og som benytter vor Talefrihed og Trykkefrihed til at fremkalde Uenighed og Oprør. Vi vil standse disse Personer, men vi vil ogsaa sørge for at loyale amerikanske Udlændinge ikke uretfærdigt fordømmes for nogle faa Personers uloyale Optræden.“

Da Præsident Roosevelt underskrev Loven den 29. Juni, gav han Udtryk for lignende Følelser. „De fleste af Udlændingene her i Landet er Folk, som kom hertil fordi de havde Tro paa og Tillid til det amerikanske Demokratis Principper, og de har Ret til og skal have Lovens fulde Beskyttelse“, udtalte han. „Det vil være meget uheldigt, dersom loyale Udlændinge, i Løbet af dette regulative Program, skulde komme til at lide ubehagelige Vanskeligheder.“

Visse andre Bestemmelser i denne Lov forlanger, at enhver Udlænding som opholder sig her i de Forenede Stater, og hver Fader eller Moder eller Værge for en Udlænding, som er under 14 Aar gammel, maa underrette Kommissionæren for Immigration og Naturalisering skriftligt senest fem Dage efter at Udlændingen har skiftet Bopæl og anføre den nye Adresse. Enhver Udlænding, som opholder sig her men ikke er blevet indladt med Tilladelse til at tage fast Ophold maa sende sin Adresse til Kommissionæren hver tredje Maaned.

De Personer, som undlader at adlyde Indregistreringsloven, kan blive idømt følgende Straffe: (1) Enhver Udlænding, eller Forældre eller lovlig Værge for en Udlænding, som med Vilje undlader eller nægter at ansøge om Indregistrering og Fingeraftrykning, kan idømmes en Bøde paa indtil 1000 Dollars, eller Fængselsstraf paa indtil 6 Maaneder, eller begge Dele. (2) Enhver Udlænding, eller Forældre eller lovlig Værge for en Udlænding, som indsender en Ansøgning der indeholder Erklæringer, som vedkommende Person ved er urigtige, eller som anskaffer eller forsøger paa at anskaffe Indregistreringsbevis for sig personlig eller for en anden Person ved Hjælp af Bedrageri, kan blive idømt en Bøde paa 1000 Dollars, eller

Fængselsstraf paa indtil 6 Maaneder, eller begge Dele, og enhver Udlænding, som bliver kendt skyldig i en saadan Forseelse inden fem Aar efter hans Indrejse i de Forenede Stater, vil ogsaa blive deporteret. (3) Enhver Udlænding, eller Forældre eller lovlig Værge for en Udlænding, som undlader at underrette Kommissionæren om enhver Adresseforandring og nye Bopæl, kan blive idømt en Bøde paa indtil 100 Dollars eller Fængselsstraf paa indtil 30 Dage, eller begge Dele.

Attorney-General har Fuldmagt til at standse Deporteringsprocessen, hvor det drejer sig om en Udlænding, som kan fremlægge Bevis om god moralsk Opførsel for de sidst forløbne fem Aar og som kan vise at hans Deportation vil foraarsage „alvorlig økonomisk Skade" for en amerikansk Borger eller lovligt indladt Udlænding, som er hans Hustru, Fader eller Moder, eller mindreaarig Søn eller Datter.

Guvernementet udarbejder nu de Spørgsmaal, som vil blive stillet Udlændingene naar de bliver indregistrerede. Loven forlanger, at Indregistreringsoptegnelserne forbliver hemmelige og fortrolige, og at de kun vil blive tilgængelige for Personer udpegede af Kommissionæren og med Attorney-Generals Billigelse. I sin Radiotale gav Solicitor General Biddle følgende Forsikring til Udlændingene i de Forenede Stater:

„Vi maa ikke glemme, at den store Majoritet af dem er loyale. Mange af dem har opholdt sig her i flere Aar, har stiftet Familie her, har ydet enormt til vort Lands Vækst og er Part af Amerika. I de fleste Tilfælde er der naturlige Grunde for at Personer af fremmed Fødsel ikke er blevet amerikanske Borgere. Maaske har de ikke været i Stand til at læse eller forstaa Engelsk godt nok; eller maaske har de ikke været godt nok bekendt med vore Institutioner til at kunne bestaa den forlangte Overhøring; eller, som det oftest er Tilfældet, de har udsat at tage det nødvendige Skridt fra Aar til Aar, eller har ikke gjort sig nogen Ulejlighed dermed.“

Yderligere Detailler vedrørende Indregistrering og Fingeraftrykning vil blive bekendtgjort af Justitsdepartementet en lang Tid inden den 1. September, paa hvilken Dato Programmet vil blive iværksat. Den 5. Juli blev det bekendtgjort at Earl G. Harrison, en Sagfører fra Philadelphia, var blevet udnævnt til Indregistrerings-Direktør.

F.L.I.S. — Common Council.

AT NATIONAL AMERICA DENMARK ASSOCIATION

er i fuld Aktivitet, bevidnes ved følgende Artikel af 3. Aug.:

Aktive Medlemmer — 38 dansk-amerikanske Organisationer har til Dato meldt sig ind i N.A.D.A. som aktive Medlemmer, og vi er stolte af at bringe deres Navne: Danish Emergency Committee, Detroit, Michigan; Danish Central Committee, New York City; Danish Club Dannebrog, Baltimore, Maryland; Freja Lodge No. 6 Dania of California and Nevada, Salinas, California; St. Peders Danish Lutheran Church, Minneapolis, Minnesota; Danish 100 Men Society, Bloomfield, New Jersey; Dansk Brodersamfunds Logerne 1, 3, 4, 7, 10, 11, 14, 15, 17, 32, 37, 43, 45, 89, 92, 102, 116, 164, 190, 191, 194, 195, 212, 219, 241, 314, 322; Søstersamfunds Logerne 16, 22, 99, 125, 139.

Mr. Owen Tabel, New York City, har Æren af at være det første „Sustaining" Medlem.

Chicago Denmark Committee meddeler, at man er rede til at tage fat for Alvor, lige saa snart N.A.D.A.s Organisations Plan, Certifikater, Sparemærker, Bøger, osv. foreligger. Alt dette Materiale er nu Formanden ihænde, og det varer sikkert ikke længe, før der høres fra Chicago.

De altid trofaste **California Danske** har dannet en Central Komite i San Francisco under Ledelse af Martin Cramer med det Formaal at indrullere alle danskfødte i Californien og Nevada. Vi har faaet mange Breve fra Californien, der viser at Interessen for vort Arbejde er stor. Vi ønsker San Francisco og Chicago Komiteerne Held og Lykke og afventer med Spænding Resultatet af deres Kampagne.

Vor gode en, W. L. Pedersen, President Emeritus of Waverly Growers Cooperative i Florida, skriver: „When I saw in the papers that the National America Denmark Association had been formed with John Hansen as President, I was pleased and at once addressed a letter to him, telling him he could depend on me to assist. . . There are Danes in Florida, but they are scattered all over the State. A few here, one there, and so on . . . I will do what I can individually from here among Danish people that I know, but I will have to have a little time on it.“ . . . Skal vi ikke alle gøre som W. L. Pedersen i Florida? Lad os hver især opsøge de danskfødte Amerikanere, som ikke tilhører Loge, Samfund, eller Club, — der er mange af dem, og det at de ikke tilhører nogen dansk Forening, er jo ikke ensbetydende med, at de ikke interesserer sig for Danmarks Fremtid og gerne vil være med i vort Arbejde. Opsøg alle dem, De kender og faa dem med.

Pengeoverførsler til og fra Danmark — For at vi alle kan besvare eventuelle Forespørgsler om Penge til og fra Danmark, anser vi det hensigtsmæssigt at citere den Del af et Cirkulære, der blev udsendt af det danske Gesandtskab i Washington, omhandlende dette Spørgsmaal: „Overførsel af Midler til Underhold af Slægtninge eller andre i Danmark vil det sikkert i de fleste Tilfælde være mest praktisk at foretage gennem American Express Company, der foruden fra Treasury Department at have opnaaet en staaende Tilladelse (General License) til at overføre Penge til amerikanske Statsborgere i Danmark til Bestridelse af Rejse- eller Leveomkostninger tillige har truffet en Ordning med Hensyn til danske Statsborgere, hvorefter Midler til deres Underhold overføres saa hurtigt og let som muligt.“ — Om Pengeoverførsler fra Danmark hertil erfarer vi fra samme Kilde, at „Danske i De Forenede Stater kan faa Penge telegraferet fra Danmark, idet de danske Banker har store Dollarbeholdninger i Amerika, og U. S. Treasury Department foreløbig giver Tilladelse til, at saadanne Beløb udbetales af de danske Bankers herværende Tilgodehavender, naar det sker til personligt Underhold.“ — Hvad Pengeoverførsler til Danmark angaar, bør det dog understreges, at det kun er mindre Beløb, der kan overføres paa denne Maade, og at det iøvrigt ikke vil være tilraadeligt at sende større Beløb, end der kan bruges indenfor et kort Tidsrum.

Danmarks Mærket. — Et Ark af disse Mærker, der som bekendt er skænket i ubegrænset Antal af Mr. og Mrs. Jean Hersholt, vedlægges. Vi haaber, man vil benytte disse „Good-Will Seals" flittigt og sende efter flere, naar disse er brugt op.

Situationen i Danmark — De fleste af de Meddelelser, der er kommet fra Danmark siden den 9. April, siger intet om den virkelige Situation, hvilket er naturligt, da alt er tysk kontrolleret. I denne Forbindelse vil vi gerne bede alle om at læse de lokale Aviser grundigt og sende Udsklip af Artikler og Indlæg, der omhandler Danmark, til N.A.D.A.s Sekretær. Vi vil ogsaa gerne have de Udtalelser i Breve fra Danmark, der kaster Lys over Forholdene der. Selv om det kun drejer sig om en Sætning eller to, saa kan vi maaske ved at samle alle saadanne løsrevne Udtalelser paa eet Sted, faa dannet et virkeligt Billede af Situationen i Danmark, som den er og som den udvikler sig.

Sekr. Mrs. Hilda Holmes,
2452 West Addison Street,
Chicago, Ill.

Blandt Landsmænd

Det dansk-canadiske Ugeblad „Danske Herold“ gaar ind. I No. 31 af 30. Juli d. A. meddeler Redaktør Edmond Green, at han ser sig nødsaget til at slutte Udgivelsen af „Danske Herold“, „Organ for Canada i Danmark og Organ for Danmark i Canada“ med det Nummer. Det udkom i Kentville, Nova Scotia. Han angiver Grundene at være finansiell Forretningsbetingelse og en personlig Beslutning som engelskfødt, at ville indtræde i sit Fødelands Forsvar mere direkte. D. H. mistede, som Følge af Krigen, særlig de indbringende Dampskibsannoncer, og ved Danmarks Okkupering af Canadas Fjender blev Forsendelsen til mange Holdere i Danmark afskaaret; smerteligst var dog Redaktørens Svigerfader Odin Kuntzes Død sidste December; han var Bladets Grundlægger, 1932, og

dets ihærdige Redaktør indtil da. Den i Datiden forhaabede danske Immigration, som ikke blev Virkelighed, har haft sit at gøre med Skuffelsen. Bladet var dygtigt redigeret og viste ogsaa den kristelige Interesse ærbødig Agtelse uden dog at være kirkeligt kontrolleret. For Canada-Nyt var det altid dette Blads Redaktion en paaskønnet Kilde netop af den Grund. Vi indenfor Menighederne har ofte godt af at faa vide, hvorledes udenforstaaende ser paa os, særlig naar dette bedømmes med skønsom Forstaaelse og virkelig Interesse.

Som Bevis for dette Syn er ogsaa, at Bladets Læsere henvises til vort danske Søsterblad „Dannevirke“ som det, der vil bære deres Interesser frem i Eftertiden. Man har følt at dette stod det nærmest i Aand og Tone som Værn om dansk Kultur og Sprog hvad det folkelige angaar. „Hold fast ved det danske Sprog i Tale og Sang og værn om dansk Kultur og Aand. Fornægt aldrig Deres Nationalitet om De ønsker at blive respekteret i Canada“ er Redaktør Greens Svanesang for Bladet. Holderne vil faa mulige Restancer godtgjort gennem „Dannevirke.“

John V. Hansens Farvefilm af vore Nationalparker, saavidt Grand Canyon, Bryce og Zion i Utah, og Kaibab Skoven, blev forevist forleden Søndag Aften i et Theater i San Francisco for Udstillings Commissionen og den danske Befolkning der paa Egnen. Filmen er, som ventet af den smukke Danmarksfilms Optager, noget enestaaende fuldent og betegnes af de sagkyndige saaledes. Endnu er de store National Parker ikke optagne, men efterhaanden vil Billedværket blive en stor national Indsats, som vil give et mere levende Indtryk af disse Naturherligheder, som vort Land ejer, og man kunde tilegne sig ved Selvsyn, idet Vejrforhold og Position ikke altid begunstiger en Turistvisit og en saadan er tillige umulig for Hvermand. Hvornaar Billederne vil komme paa Tourne over Landet vides ikke endnu.

ACKNOWLEDGEMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	4593.60	184.31	466.85	1362.61	1080.79	262.50	537.42	88.05	611.07
Rutland, Iowa, Trinity Luth. Church	20.60								20.60
Rutland, Iowa, Rutland Luth. Ladies' Aid in memory of Mrs. Andrew Arent	2.50				2.50				
Kenmare, N.D., Nazareth Luth. Sunday School	15.00					15.00			
Viborg, S. D., Bethany Luth. Church	8.90								8.90
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Sunday School in memory of Fred Jensen, a former superintendent	2.50				2.50				
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Church	28.19			28.19					
Lindsay, Nebr., Bethany Ladies' Aid in loving memory of Mrs. Nels Hansen	5.00						5.00		
Oshkosh, Wis., Our Savior's Ev. Luth. Church	15.25		5.00	5.25					5.00
Pasadena, Calif., Bethany Ladies' Society in memory of Mrs. Chr. Tange	5.00								5.00
Myrtle, Minn., Our Savior's Luth. Church	4.29	4.29							
Selma, Calif., the Linnea Society of Pella Luth. Church for Newspaper Evangelism in Japan	12.60						12.60		
Eugene, Ore., Bethesda Luth. Church	42.12		14.00		14.00				14.12
Moorhead, Iowa, Bethesda Luth. Church	21.25					11.00	10.25		
Royal, Iowa, Bethlehem Luth. Church	15.48		15.48						
Total received on 1940-41 synodical budget	4792.28	188.60	501.33	1396.05	1099.79	288.50	565.27	88.05	664.69
Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Aug. 5, 1940. H. J. Hansen, Treas.									

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission
Previously acknowledged	552.27	182.51	213.22	73.54	58.00	25.00
Racine, Wis., Mrs. Andrew Nielsen	2.00			2.00		
Total received for extra synodical missions	554.27	182.51	213.22	75.54	58.00	25.00
Received with thanks. Blair, Nebr., Aug. 5, 1940. H. J. Hansen, Treas.						

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$474.36
Indianapolis, Ind., First Trinity Ev. Luth. Church: Ladies' Aid Society, \$10.00; the Brotherhood, \$5.00; the Luther League, \$5.00; the Choir, \$5.00; Soren Sorensen, \$5.00	30.00
Easton, Calif., Immanuel Luth. Church	38.75
Green Bay, Wis., Bethel Luth. Church	10.00
Total	\$553.11

PLEASE NOTE

In the acknowledgments in No. 30 is a \$10.00 gift to the deficiencies in salaries and pensions from Portland, Oregon. It should be Oakland, Calif.
H. J. Hansen, Treas.

FRA DEN SKANDINAVISKE DAG I DES MOINES

(Fortsat fra Side 1)

Norge, forstod han vore nordiske Brødres Sag og var vis paa, at et frihedselskende Folk ikke i Længden lod sig underkue. Han bragte Hilsner fra de andre skandinaviske Gesandter i Washington. Den fælles Fare havde bragt vore nordiske Folkeslag nærmere sammen. Al Tvivl tiltrods, mente han, vilde den Dag oprinde, da vi kan tale om de nordske Lande som: De forenede Stater i Skandinavien. Nu har vi det, som binder os sammen: De Forstaaelsens Baand der binder Hjerte til Hjerte i Følelsen af, at vi er af samme Rod og har samme Maal og Agt. De Baand vokser sig stærkere eftersom Tiden gaar.

I Uddrag efter Dvk.

FRA VOR KIRKEMARK

(Fortsat fra Side 6)

Pastor emer. C. C. Mengers var paa Besøg i Blair forrige Uge, netop i den varme Tid. Vi fik ikke Anledning til en lille Passiar, men Rygtet gaar at han søger efter et varmere Klima end det de leverer deroppe i Skovene ved Luck, Wis. I saa Tilfælde var han saare heldig forleden, og vi haaber at han tilslutter den voksende Gamle-Præstekoloni her i Samfundets Hjerte. Man vil vide, at Methodistkirken har et dejligt Hjem her for deres gamle Præster. Af vore egne bor jo H. Nielsen og Kjøller her i nette egne Hjem, og vi kan hilse fra dem, at de og Hus-truer „føler nok saa godt, lever gør de, omend lidt smaat.“

Formand Carlsen har været paa Flugten — var det fra Varmen — det meste af Tiden i de sidste Maaneder. Efter den lange Canada Tur var han til Aarsmødet paa Eben Ezer i Brush, saa til Lake Okoboji at indvie den nye Bygning ved Bibellejren, og nu til Kredsmøder her og der. Det er godt at han har Lyst til den Gerning; lad os haabe Helbredet holder.

Barmhjertighed i Praksis. \$4,631.49 Værd af Barmhjertighedsarbejde blev der udført paa Eben-Ezer Anstalten i Brush i det forløbne Aar, beretter Forstander M. Jorgensen. Det er at regne kontant. Og saa maa vi tillige medregne, at selve Anlægget og det betydelige Udstyr muliggør denne Frihjælp til nødlidende Fattige. Men hvorfor har vor dansk-lutherske Kirke ikke et eneste Hospital i Landet, hvor vore unge Kvinder kunde faa Uddannelse for Sygeplejegerningen? Vi har dygtige danske Læger, og der vilde sikkert ogsaa kunne findes Kapital nok blandt vore Landsmænd, — meget af hvilken gaar til ikke-danske Foretagender. Er vor Kristendom ikke praktisk anlagt? „Tro uden Gerninger er død“ siger Jakob. „Tro virksom i Kærlighed“ kræver Paulus. Og hele Jesu eget Liv var Tro praktiseret ved Kærlighedsgerninger, thi „Gud er Kærlighed“ i Handling, ifølge Johannes.

Paa Ferierejser synes alle at være efter Bladene at dømmes. Det er forbavsende hvor Folk kan komme omkring i vore Dage, takket være de gode Veje og Biler. Der er næppe noget, der saaledes kan sammensmelte vort Folk til en Helhed og gøre de enkelte fortrolige med vort rige og dejlige Land som netop saadanne Udflugter. Ret anvendt har det store Muligheder, ogsaa for det aandelige Livs Vækst udadtil. At Sangen „God Bless Amerika“ bliver Nationalhymne, ligger i dens rette Tolkning af Landet som Guds Gave og vort søde Hjem. Trods alt, er vort

Blandingsfolk dybt religiøst præget, og vor National-Gud er Kristendommens. Det er heldigt at saa mange Menigheder ser Betydningen af at give deres Præster baade rimelig Tid og nok Lønning, saa de kan tage Familien med og køre ud paa længere Ferierejser. Gid mange flere kunde og vilde. Mon de højtlønnede nogensinde løfter en Finger for at hjælpe deres fattige Brødre til lidt Adspredelse og Hvile? Det skal heller ikke udbasuneres, men altfor ofte benyttes Tavshedens Kaabe til at dække over Idealets Tomhed. Dog raader Kristi Aand ogsaa her i mange Sind, maaske meget mere end vi aner.

Til Oplysning tjener, at den i sidste Nummer omtalte Pastor Erik Back, hvis Søn omkom ved Badning, er Præst for Den danske Kirkes Menighed ved Cozad, Nebraska.

Giv Agt paa denne Rubrik

DANSKE BØGER

Gordon Calthrop, Syv Prædikener for Børn. I Omslag	\$.10
Frue Marie Carlsen, Toftgaardene. I Omslag	1.50
Fru Marie Carlsen, Ad Stenede Stier. I Omslag	1.00
Fru Marie Carlsen, Forældreløs. I Omslag	1.00
J. Kj. Carlsen, Chr. Richardt. I Omslag	1.75
J. Kj. Carlsen, Ved Kirkeporten. 2 Bind. 546 Sider. Smukt indbundet	2.50
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Paa Grænsevagt. Indbundet	1.75
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Naar Vejene krydses. Indbundet	2.00
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Da Slusemøllen gik i Staa. Indbundet	1.75
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Med Undergrundsplov. Indbundet	2.00
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Da Lynet slog ned i Kærby. Indbundet	1.75
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Spejder Niels. I Omslag75
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Mod Lysets Land. Indbundet	1.80
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Da Skovrideren gav tabt. Indbundet	1.75
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Det aandelige Liv paa Vestfyn. I Omslag	1.45
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Bror Jørgen. Indbundet50
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Storhandler Olav Bygstad. Indbundet	1.90
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Præsten Jens Bro og hans Brud. I Omslag	1.50
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Under det gamle Kastanietræ. I Omslag	1.10
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Naar Jernet gløder. Indbundet	1.75
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Advokaten. I Omslag	1.50
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Advokaten. Indbundet	2.10
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Da Skjelby Sognekalder blev ledigt. I Omslag	1.00
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Købmand Lyngdal og Sønner. Indbundet	2.25
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Ved Arnens Ild. I Omslag	1.35
J. C. A. Carlsen-Skiødt, Ved Arnens Ild. Indbundet	2.10

Bibellejren ved Okoboji Søen.

„En Drøm som blev Virkelighed“ betegnes Iowa Kredens Bibellejr ved West Okoboji Søen i det nordvestlige Hjørne af Staten Iowa. Drømmen var dog ikke et Søvnens Hjerneføster, men en Tanke der paatrængte sig en enlig Mand, der sammen med sin Familie laa i deres lille Telt lige ved Søbredden og skulde sove. Men den usædvanlige Ensomhed, eller hvad det nu var, tillod det ikke. Ovenover susede det underligt gennem de høje Træers Kroner, af og til kom en Regnbyge og Bølgerne skvulpede om Stenpynten histhenne paa en Maade der mindede om Havet derhjemme i Fødelandet. De eneste Lysglimt kom fra den anden Side Søen, hvor Forlystelsesforretningerne florede, eller fra de forskellige større Badehoteller og de mange Rigfolks Villaer langs den dejlige skovomkransede Sø. Lysene paa en Lystdamper var endnu synlig derovre ved Molen; enkelte dristige, eller driftige Fiskere trodsede Vejret og med deres Søgelys vilde oprette hvad de ikke opnaaede i Fangst ved Dagens Lys. Alt i alt formede det hele sig til en Længsel efter at dele denne for vore Kirkefolk usædvanlige Scene med dem. Hvor vilde det være skønt, om man paa en eller anden Maade kunde samles i Flok her paa dette skønne Sted om noget, der var bedre end det verdslige Gøgl, som man næsten var tvungen til at indtage her, om ikke man vilde ligge ene ude i Skoven.

Det var i August 1923. Automobilerne var ved at blive hver Mands Eje, dermed Trangen til længere Ferieudflugter. I Minnesota hørte vi om en Bibellejr ved Lake Independence. Hvorfor kunde vi ikke have en saadan her ved den endnu smukkere Okoboji Sø? Det skulde i al Fald forsøges — men hvem vilde, og hvordan? Og hvad

vilde mon vore konservative og nøjsomme Menighedsledere sige til saadan en „vild“ Plan?

Samme Efteraar blev „Drømmen“ udkastet ved et Søndagsskolekomitemøde og næste Aar blev det første Forsøg gjort. Resten er nu en kendt Historie. Søndagsskolelærerne førte an; saa besluttede Iowa Kreds at oprette en Bibelskoleforening, som købte et passende Stykke Land, hvorpaa opførtes et rummeligt Tabernakel. Senere lod Ungdomsforeningen et Par smaa Logihuse bygge; og nu i Aar kunde man saa paa Lejrens Aabningsdag Søndag d. 4. August indvie en ny stor Bygning, der var haardt tiltrængt som Spisesal og Soverum for Kvinder. Nu har Lejren saa fuldt Udstyr saavidt, at den kan lejes ud til andre kirkelige Organisationer, naar vi ikke selv bruger den. Det bedste er, at Herren har underligt velsignet denne Form af Bibelforkyndelse. Aar efter Aar er der nogle der bliver vakt til og bestyrket i Troen paa Jesus som Frelseren ved den dygtige dog saare naturlige Granskning af Bibelens Indhold under de usædvanlige Omgivelser. Og hvad et saadant frit Samvær af Fællestroende betyder for den enkelte, nu fjernet en lille Stund fra den daglige Dont, kan ikke udmaales. Man drager hjem fra et saadant Stævne med Glæde og bedre Tiltro til Guds Naade og sine Medkristnes Oprigtighed.

Vi har her et Sted hvor Folk søger hen for Sommerhvile. Nu kan vi tillige indbyde vore Folk til aandelig Opbyggelse og lade vore unge forstaa, at ogsaa vor Kirke har Interesse for deres Trang til Udflugt i Naturens Rige, som de nu kan nyde uden at være prisgivet Steder, hvor syndige Fristelser omgiver og behersker Livet.

Bygningen er 36x40 Fod og bygget af Træ. Spisesalen kan akkommodere 150 Personer ved Bordene; et rummeligt Køkken findes i Baggrunden af Salen. Ovenpaa er der Lejligheder for ca. 75 Kvinder. Det hele er udstyret moderne med elektrisk Lys, Vandværk og samt og har kostet nær de \$4000. Vänner af Sagen har ydet baade Gaver og Laanet; der hviler endnu nogle hundrede Dollars Gæld paa Tabernaklet og Grunden. Men Udlejen vil til Gengæld forøge

Den nye Bygning ved Lake Okoboji

Indtægterne saa meget mere nu herefter.

Formand Carlsen holdt en for Anledningen udmærket Indvielsestale, som er gengivet i denne Uges Udgave af vort engelske Blad. Thi hele Programmet ved Lejren er nødvendigvis paa Engelsk af Hensyn til det langt overvejende Antal af unge der frekventerer. Dog hindrer dette ikke, at der af og til kan lyde en dansk Sang og aflægges et Vidnesbyrd paa Fædrenes Sprog.

Fjortende Søndag efter Trinitatis

Derefter var det Jødernes Højtid, og Jesus gik op til Jerusalem. Men der er i Jerusalem ved Faareporten en Dam, som paa Hebraisk kaldes Bethesda, og den har fem Søjlegange. I dem laa der en Mængde syge, blinde, lamme, visne (som ventede paa, at Vandet skulde røres.

Thi paa visse Tider for en Engel ned i Dammen og oprørte Vandet. Den, som da, efter at Vandet var blevet oprørt, steg først ned, blev rask, hvilken Sygdom han end led af.)

Men der var en Mand, som havde været syg i otte og tredive Aar. Da Jesus saa ham ligge der og vidste, at han allerede havde ligget i lang Tid, sagde han til ham: „Vil du blive rask?“ Den syge svarede ham: „Herre! jeg har ingen, som kan bringe mig ned i Dammen, naar Vandet bliver oprørt; men naar jeg kommer, stiger en anden ned før mig.“

Jesus siger til ham: „Staa op, tag din Seng og gaa!“

Og straks blev Manden rask og han tog sin Seng og gik. Men det var Sabbat paa den Dag; derfor sagde Jøderne til ham, som var bleven helbredet: „Det er Sabbat; og det er dig ikke tilladt at bære Sengen.“

Han svarede dem: „Den, som gjorde mig rask, han sagde til mig Tag din Seng og gaa!“

Da spurgte de ham: „Hvem er det Menneske, som sagde til dig: Tag din Seng og gaa?“

Men han, som var bleven helbredet, vidste ikke, hvem det var; thi Jesus havde unddraget sig, da der var mange Mennesker paa Stedet.

Derefter finder Jesus ham i Helligdommen, og han sagde til ham: „Se, du er bleven rask; synd ikke mere, for at ikke noget værre skal times dig!“ Manden gik bort og sagde til Jøderne, at det var Jesus, som havde gjort ham rask. (Johs. 5:1-15).

VIL DU BLIVE RASK!

Af Provst A. Hindsholm, Albæk

Vil du være rask? Er det noget at spørge om, det var jo derfor han laa der ved Dammen. Men saa ligetil det var, saa fik Jesus jo alligevel ikke Svar paa sit Spørgsmaal. Det, den syge svarede, betød, at han havde opgivet Haabet om at blive rask.

Vil du frelses? Det er Guds Ords Spørgsmaal til os; det spørger dig: Vil du frelses? Man maa helst ikke tale om fortabte, og naar der ingen fortabte er, forstaar man ikke det Spørgsmaal, vil du frelses? Men Guds Ord er ikke saa forsigtigt, det pakker ikke Sandheden ind, det spørger et Menneske, vil du frelses, og mener dermed fra Fortabelsen, fra Helvedes Pine.

Den syge Mand havde selv arbejdet med at blive rask, var engang kommen til denne Dam, men det var ikke lykkedes, og nu havde han indrettet sig paa at ligge der og var ved at blive helt sløv. Der er Mennesker, som har arbejdet med det at blive frelst, og det er gaaet dem paa samme Maade, de kunde ikke. De har prøvet at have et rent Hjerte og et uselvsk Sind og at elske Gud, og de har kæmpet mod Urenheden og Selviskheden og Ligegyldigheden for Gud og er blevet trætte og lader det nu omtrent gaa, som det kan. Eller de har prøvet at faa den Oplevelse, som skulde gøre dem frelst, og aldrig faaet den, hvor de saa søgte hen, og nu søger og venter de ingenting, eller de ved, hvad de skulde slippe for at være med Jesus og har ikke sluppet det og prøver nu at tro, at det kan gaa endda, og ved, at det gaar ikke. Saadanne Mennesker og mange andre de smiler sygt ad det Spørgsmaal, vil du være frelst? de kender det godt, men de ved, at det er unyttigt at arbejde med det.

Da Jesus spurgte, vil du være rask, da var det netop kun et Spørgsmaal om dette ene: Vil du være rask? Alt

det andet om Dammen og de andre og Mandens Chancer kom slet ikke i Betragtning her, kun det ene: vil du være rask? Saadan er Guds Spørgsmaal til os kun et Spørgsmaal om det ene: Vil du være frelst? Ikke om de Erfaringer, vi har gjort, eller om vor Mening i det hele taget, kun: Vil du være frelst? Saadan kunde Jesus spørge den syge, for Jesus tænkte ikke paa at foreskrive Manden en Kur, hvor der maatte tages Hensyn til, hvad Manden kunde, men Jesus — han og han alene — vilde gøre Manden rask, han skulde ikke slæbe sig et Stykke Vej, han skulde overhovedet ingenting, for Jesus vilde gøre ham rask, saadan som han laa der. Vil du være frelst? Han som spørger dig vil gøre det. Vi er i den samme Situation som Manden, vi bliver ikke spurgt, hvad vi mener om Mulighederne for at blive frelst kun, om vi vil; vil vi, saa er det Jesus og ham alene, som vil gøre det.

Staa op og gaa! Ikke noget med Dammen, kun et Ord! Saadan bliver du frelst, ikke ved Anstrengelser, ikke ved Oplevelser, men ved et Ord af Jesus. Hans Ord er nok til at frelse os, det gjorde den elendige Mand rask og stærk, det gør fortabte frelst. Jesus siger til dig, at din Synd er forladt, og at du er Guds Barn, uden at du skal foretage dig noget som helst, sker det, det sker, fordi han siger det; det er Evangeliet, saadan siger han til os i sit Ord; han siger, at du hører ham til.

Og straks blev Manden rask, og han tog sin Seng og gik. Her fortælles noget mærkeligt, den syge smilede ikke vantro, men han prøvede det umulige, han troede det, Jesus sagde. Det er det eneste, Jesus forlanger af os, at vi tror ham. Lad ham sige dig sit naadefulde Ord og tro det.

Men er der saa ikke mere, er det virkelig alt? Det er ikke saa lidt. Det var ikke saa lidt, naar den syge skulde til at rejse sig og bære sin Seng, „bare“ fordi Jesus havde sagt det. Det er ikke saa lidt at kaste Frygt og Tvivl fra sig, „bare“ fordi Jesus har sagt det. Men der er ogsaa mere. Synd ikke mere, for at ikke noget værre skal times dig! Det betyder jo: Aflæg Synden og tjen Gud, for at ikke du, som er bleven rask, skal blive fortabt. Saadan følger Jesu Bud med hans Naade. Naade betyder ikke, at vi kan leve lovløst; naar vi er under Naade, er vi under Livets Lov, Guds Børns Lov, den at vi skal ære vor Fader, hvis Børn vi er blevne. Vi maa ikke begynde paa det gamle Liv, ikke tvivle om Syndernes Forladelse, hvis vi bliver noget andet end Syndere, som alene ved Jesus og hans Ord har Retfærdighed og Liv, saa gaar det os galt, saa falder vi ud af Naaden. Vi er Guds Børn ved Troen paa Jesus, men Guds Børn skal ikke synde.

En 13de Søndags Betragtning

Af Pastor J. Madsen, Evergreen, Colo.

VELSIGNET — VÆR EN VELSIGNELSE

„Mennesket ser paa det Ydre; men Herren ser paa Hjertet“ er et Ord, der sjældent fejler. Det skulde aldrig glemmes. Naar Herren vender sig til Mennesket, er det ikke ydre Fortrin han spørger om, men det er det indre Menneske. Det er Hjertet.

Dagens Evangelium lægger os end yderligere denne Sandhed paa Hjerte i de to Mennesketyper, han stiller frem for vor Betragtning.

Den „lovkyndige“ — han var hin Tids lærde Teolog. Han spurgte egentlig ikke for at faa Svar. Han var vel kendt med Skrifterne og havde da ogsaa Svaret paa rede Haand. Han spurgte for at se, hvad Svar Jesus kunde og vilde give. Han er for os Typen paa den Kristendom, der

finder sit Udslag i det litterære, i Bladartikler, i Diskussioner — mere og mindre offentlige, osv. Hvis ingen spørger, saa spørger de selv, og de har Svaret paa rede Haand i klare, utvetydige Ord, baade om Kærlighed til Gud og til Næsten som sig selv — helt forunderligt at høre paa, for det er saa rigtigt og saa godt.

Jesus havde intet at udsætte paa det, men sagde kun: **Gør dette, saa skal du leve.** Talen var ret og god; men den var ikke Livet og fik kun Betydning, som den omsattes i Tjeneste. Den, der ikke elsker sin Næste, kan ikke elske Gud. Bevis din Kærlighed til Gud og din Næste i næstekærlig Tjeneste; men her var den lovkyndige paa fremmed Grund. En kendt tysk Teolog sagde for nogle Aar siden: **Det meste af Nutidens Kristendom naar ikke ud over det litterære, det professionelle.** Peges der paa det, som ligger længere ude, er man straks paa fremmed Grund, og Forlegenheden er ikke mindre end da hin skriftlærde søgte at komme fra det ved at spørge: Hvem er da min Næste. Hvem tør begynde at sige, hvor meget i Nutidskirken Aktivitet ender ikke her. Der er Grund til megen Selvprøvelse.

En Samaritan. Ja, Ja, han rejste og fandt den faldne ved Vejen. Han grundede ikke videre over Situationen. Uvilkaarligt blev hans Hjerte betaget af Medynk. Han stod af og begyndte der, hvor den skriftlærde havde holdt op. Han havde ikke det, den skriftlærde besad; men det synes ikke at være savnet. Uden det sidste er det første værdiløst. Men Samaritanen fik Herrens Anerkendelse for det varme Hjerte og den redbonne Tjeneste. Hvor dyrebart og betydningsfuldt, hvor de to forenes i den samme Kristensjæl. Det er det, der har gjort de gamle Missioners Grundlægger til den højtelskede Personlighed, han er. Først i aarevis Professor i Teologi, men da Kaldet til Indianermissionen kom, var han rede og tilbragte Resten af sit Liv i en lang Tjeneste for at vinde Indianerne for Gud.

Gak hen og gør du ligesaa. Det varme Hjerte og den helligede Tjeneste er dyrebart i Mesterens Øjne. For nylig berettedes der om tre anglikanske Søsterskaber i Kina, at de havde været midt i Ødelæggelsen, som Japan havde foraarsaget i Kina. Deres Huse var lagt i Grus, men i Stedet for at fly i Sikkerhed blev de midt iblandt de lidende kinesiske Kristne. De deler Kaar med dem, de lever sammen med dem og vedbliver at være den hjælpende Haand for de hjælpesløse. Frelste af Naade viser de i helliget Tjeneste, hvad Gudskærlighed og Næstekærlighed er. Det er kristne Broder- og Søsterskabers uimodsigelige Vidnesbyrd om Guds Kraft i skrøbelige Mennesker. Det er Diakoniens ædle Blomst og Frugt. Kristendommens Sejre i Verden vindes ikke ved blot rationelle litterære Bestræbelser — men ved gudhengivne Liv i helliget Tjeneste — i det aabenbare — i det stille og maa-ske ukendte.

Som vi atter læser det ældgamle Søndagsevangeliem, maa vi med forøget Styrke høre Herrens Ord i vore Sjæle: Gak du, som er saa rigt velsignet, hen og gør godt mod din Næste — han, som er dig nær og behøver dig.

Anm. Denne udmærkede og selvprøvende lille Betragtning til sidste Søndag kom desværre lidt for sent til Bladet. Men Sagen er lige frisk for det. Vi udhævede hin tyske Teologs Ord.

Red.

DET KOSTER

Det koster Lidelser at følge ham,
Der bar sit Kors og gik som Offerlam
Til Golgatha imellem raa Soldater,
Mens Venner svigtede' paa den tunge Dag,
Og mod ham regned' Fjenders Spyt og Slag;
Trindt om lød Mængdens Skraal og Latter.

Det rummer Lidelser at være hans,
Hvem Verden gav som Løn en Tornekranz
Og naglet blev til Korsets haarde Planke,
Enddog han kom som Frelser med Guds Fred,
Som Himlens Gave, rakt i Kærlighed
Til Lægedøm for saaret Sjæl og Tanke.

Det bringer Lidelser at se sig selv
I Lyset fra hans Blik, hvis dybe Hvælv
Er rent og helligt uden Maal og Maade,
Saa al vor Pjaltethed vi faa at se
Og skælver under Syndenødens Ve
Indtil vor Tro kan favne Korsets Gaade.
Mrs. C. Ankersen, Chicago.

BARMHJERTIGHEDENS RELIGION

Af Sognepræst S. H. Sørensen, København

Kristendommen er Barmhjertighedens Religion. Man har spottet derover og sagt, at i vore Dage duede Kristendommen ikke til andet end at være Ambulancen, der følger bagest i Menneskeslægten's Sejrstog og samler de saa-rede op. Det er nu ikke sandt. Kristendommen kan ogsaa vise Vej fremad. Men naar alt kommer til alt, er det Kristendommens Ære, at den er Barmhjertighedens Religion. I hedenske Lande findes ingen Barmhjertighed. Men Kristendommen fortæller os om den største Barmhjertighed, den, som Gud vil vise os fattige Mennesker, og Kristendommen vil lære os at være barmhjertige mod Mennesker, der trænger dertil.

Vort Evangelium om den barmhjertige Samaritan fortæller om Guds Barmhjertighed. Men han, som fortalte os denne Lignelse, var selv barmhjertig som ingen anden. Det var Barmhjertighed, som drev vor Frelser fra hans Himmel til Jorden med dens Nød og Lidelse. Det var Barmhjertighed, som dikterede ham hvert Skridt, han gik hernede. Hvor ofte staar der ikke om ham, at han ynkedes over Skarerne, og saadan er han endnu. Gud være lovet! Thi der er ikke en iblandt os, uden at vi jo alle trænger usigeligt til denne Barmhjertighed. Der staar om den Mand, som rejste fra Jerusalem til Jeriko, at han faldt blandt Røvere, som plyndrede ham og lod ham ligge halvdød paa Vejen. Saaledes er det gaaet os alle. Vi er bleven plyndrede for saa meget, mishandlede af Livet, af Synden og af Djævelen. Det kan være, du har haft store Sorger. Det kan være, du er fattig. I alle Tilfælde er du falden i Synd og har plettet dit Liv. Men saa skal du vide, at vi har en barmhjertig Frelser. Han ynkes over dig. Han vil gerne hjælpe dig. Løft dit Øje til ham i Tro og du skal faa Hjælp, saa du kan sige med Paulus: Der blev vist mig Barmhjertighed.

Men har vi faaet Barmhjertighed af Gud, skal vi ogsaa være barmhjertige mod dem, som trænger. Gaa du hen og gør ligesaa, hedder det i Evangeliet.

Da den plyndrede Mand laa halvdød paa Vejen, kom en Præst, en Levit og en Samaritan ad den samme Vej. Mon du og jeg ikke ogsaa er komne ad den Vej? Der var saa mange, som ventede paa vor Hjælp. Og saa gik det

os maaske som Præsten og Levitten. Vi gik forbi. Vi fik ikke bragt den Hjælp, som trængtes. Maatte vi dog bedre ligne vor Frelser, som ynkedes over Skarerne.

Ser du de fattige, som har mistet Ære og Anseelse i Verden, dem som tumles om i Synd og Skam, dem som har glemt deres Gud og er sunket ned i Verdslighed? De venter paa dig, som kender Gud, at du skal bringe dem den Hjælp, de trænger til.

Vær barmhjertig, som din Fader i Himlen er barmhjertig.

DET ANDET STORE BUD

Kærlighedslov er det Tvillinge-Bud:
Elsk du din Næste, og elsk du din Gud,
Gud overalt, og hav Næsten saa kær,
At som du selv han dit Hjerte er nær!

Loven er aandelig, hellig og god,
Ve over hver, som den siger imod!
Fred over hver, som den kalder sin Ven!
Evig dens Gører skal leve ved den.

Syndere alle, de grue dog maa,
Mere, jo bedre de Loven forstaa,
Holdes vil Loven i eet og i alt,
Raaber kun Ve over Hjerterum halvt!

Kærlighed klart til os selv gaar for vidt,
Alle vi elsker vor Skaber for lidt;
Ogsaa de bedste i Syndigheds Land
Kærligheds-Loven maa sætte i Band.

Kærligheds Lys er i Kærligheds Lov,
Liv uden Kærlighed er kun et Rov;
Tabes maa alt, hvad der tages med Vold,
Derfor er Død alle Synderes Sold.

Kærligheds Liv er i Kærligheds Ord,
Som blev med Naaden højrøstet paa Jord,
Stadfæster Loven, men løser af Band,
Aabner for Troen de levendes Land.

Tro paa din Frelser: Guds Kærligheds Ord!
Kærligheds-Livet er Mad paa hans Bord,
Æder og drikker du Livet i dig,
Livet opfylder da Loven i sig.

Kærligheds-Livet, det aldrig slaar fejl,
Finder i Kærligheds-Loven sit Spejl;
Kærligheds-Loven, det føler vi godt,
Finder i Kærligheds-Livet sin Drot.

„Gør det, saa lever du,“ Loven har sagt,
Og i al Evighed staar det ved Magt;
„Lev kun, saa gør du det“ siger vor Drot,
Og i al Evighed Livet er godt.

N. F. S. Grundtvig.

BØN

Almægtige, evige, barmhjertige Gud og vor kære Herres og Frelseres Jesu Kristi Fader! Vi ser og føler, hvordan det gaar din Kirke i dette Liv, hvad Lykke den har, og hvorledes den saa mangfoldig plages af Djævelen og af Verden.

Derfor beder vi dig for samme din enbaarne Søns Skyld, først at du vil trøste og styrke vore Hjerter med din hel-

lige Aand, saa vi ikke overvældes af saa megen og saa stor Fare eller ligger under.

For det andet, at du vil ikke blot hindre Fjendens Forhavender og Anslag, men med din trofaste og underfulde Hjælp erklære og vise den hele Verden, at du sørger for din Kirke, regerer, beskytter, opholder og redder den, du, som lever og regerer, een evig Gud, Fader, Søn og Heligaand, fra Evighed og til Evighed. Amen.

—Martin Luther.

AARSAGEN TIL VOR NØD

„Gymnasiastbladet“ anfører en Tale af den finske Forfatter Jarl Hemmer. Det hedder i den:

Hvoraf kommer den tunge Nød, vi Nutidsmennesker staar i? Svaret er klart. Af vor grænseløse Overvurdering af vor egen Kraft. Altfor mange af os tror stadig, at Mennesket staar som Kaptajn paa Livets Skude, udrustet med usvigelig Intelligens og lige saa usvigelige Instrumenter. Underligt kun, at Skuden efterhaanden har faaet Lækager og knækkede Master og er ved totalt at forlise. Vi glemmer, at vi kun nødtørftigt er Herrer over Havets Befordringsmidler, ikke over Storm og Mørke, Strøm og Taage. Alle Tiders maaske største Læge, Pasteur, sagde omtrent saadan engang: „Kære Ven, jeg har i et langt Liv prøvet at trænge ind i Livets Hemmeligheder. Men hver Gang, jeg havde klarlagt noget, saa jeg bag det tusind nye og vanskeligere Gaader gemme sig. Det har gjort min Tro saa ydmyg, at den nu ligner en Bretagnefiskers. Og — føjede han spøgende til — jeg beder Gud om, at den maa blive endnu barnligere, maaske som Fiskerens Hustrus.“

Det er forbryderisk af os at fortsætte som hidtil, skønt vi ser, at Verden er ved at forvandles til en Galeanstalt af Egoisme, Løgn og alles Krig mod alle. Vi maa tilsidst indse vor egen Lidenshed og Afmagt. Vi maa bede ham om Hjælp, som er og bliver Livets Herre.

HVAD NYTTEDE DET

Ved en Mindehøjtidelighed for en ung Journalist der for kort Tid siden døde i Sønderborg citerede Pastor Riis-højgaard, Sønderborg, følgende smukke Digt, der blev skrevet af en ung Jurist paa hans Dødsleje og som Præsten fandt vist passende kunde sættes over den unge Journalists Liv:

Hvad nyttede et Sejrstøg
med Ungdomsblod i Feberkog
og Knæfald for en Muse,
hvis ej jeg staar i Livets Bog,
og Himlen vil mig huse?

Hvad hjalp det fine Tankespind,
jeg vikled' uden om mit Sind
for Synderne at dække,
hvis ikke jeg staar skrevet ind
i de forløstes Række?

Hvad frugted' vel mit Vid, min Kløgt,
min Stræben fremad — og min Frygt
for rent at gaa til Spilde,
hvis ikke jeg har Livet søgt
i selve Livets Kilde?

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Fjortende Søndag efter Trinitatis. 24. August.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Gal. 5:16-24; Lukas 17:11-19.

Ny Tekstr. — Ap. Gr. 3:1-10; Joh. 5:1-15.

HVORFOR BLEV DE HELBREDET?

„Sandelig, vore Sygdomme har han taget paa sig og vore Piner har han baaret — ved hans Saar har vi fundet Lægedom,“ saadan beskriver Evangelisten blandt Profeterne den kommende Messias (Es. 53).

„I kende det, som er udgaet over hele Judæa — det om Jesus fra Nazareth, hvorledes Gud salvede ham med Helligaand og Kraft, han, som drog omkring og gjorde vel og helbredte alle, som var overvældede af Djævelen; thi Gud var med ham,“ beretter Apostelføreren Peter til den undrende lille Familieflok i Kaptain Cornelius's Hjem i Cæsarea (Acta 10).

Og vore fire Livsskildringer af Jesus bevidner ved mange Eksempler hvorledes „han helbredte mange, som lede af mange Haande Sygdomme, og han uddrev mange onde Aander“ (Mark. 1:34). Samme Evangelium slutter endog med at sige, at „disse Tegn skulle følge dem, som tro, — paa syge skulle de lægge Hænderne, og de skulle helbredes.“ Dagens Lektie fortæller netop om den første af disse Begivenheder ved Disciplenes Haand, nemlig Helbredelsen af den lamme ved den skønne Tempeldør. Gl. Ev. beretter om de ti spedalskes Renselse paa een Gang blot ved at lyde hans Ord; det var en Massehelbredelse uden lige, tilmeldt af en uhelbredelig Sygdom. Og Ny Ev. er Fortællingen om den ubehjælpssomme Stakkel, der i 38 Aar havde ligget syg ved Bethesda Dam og saa pludselig fik Kraft til at bære sin Seng nedad Gaden og opad Tempelbakken fordi Jesus havde sagt det til ham. Undergerninger fylder vor Herre Jesu Kristi Færd her-nede.

Hvorfor sker saadanne Helbredelser i Jesu Navn og efter hans Ord ikke mere? Er hans Arm forkortet? Er han ikke med og i sin Menighed nu som før? Eller havde de syge den Gang større Tro paa Jesus, var de muligvis mere værdige? Der er mange Spørgsmaal som kan dukke op paa Kirkevejen i Dag. Gaa til Præsten med dem.

Fra vor Kirkemark

Kredsmøder:

Atlantic Kreds, 29. Aug. — 2 Sept. i Laurens, N. Y.
Wisconsin Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. Hartland, Wis.
Minnesota Kreds, 26. — 29. Sept. i Nelson, Minn.
Iowa Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. i Audubon, Ia.
Nebraska Kreds, 22. — 25. Aug. i Brush, Colo.
Pacific Kreds, 9 — 13. Okt. i Portland, Ore.

Atlantic Kredsmøde

Atlantic Kreds af den Forenede Danske Ev. Luth. Kirke afholder Aarsmøde i Laurens, N. Y. i Dagene 29de Aug. — 2den Sept., 1940. Alle Præster i Kredsen, baade i U. S. og Øst-Canada, bedes indtrængende om at give Møde. Ligeledes bedes Menighederne sende Delegater til Mødet.

Rev. V. W. Bondo, Form.

Rev. N. T. Nesgaard, Sek.

Matthæus Menighed i Laurens, N.Y. udsender herved en hjertelig Indbydelse til alle Søster-Menighederne i Atlantic Kreds til at være vore Gæster i Dagene 29. Aug. — 2. Sept., og at nyde sammen med os Guds rige Velsignelser igennem Ord og Sakrament. Alle Tilrejsende bedes melde deres Komme til en af undertegnede helst to Uger før Mødet.

J. C. Jensen, Hartwick, N. Y.

Rev. C. C. Kloth, Laurens, N. Y.

(Kost og Logi under Mødet, \$3.50, Børn fra 5-12 Aar, halv Pris.)

Wisconsin Kreds

afholder sit 36de Aarsmøde i Hartland, Wis. d. 29. Aug. — d. 1. Sept. Aabningsgudstjenesten begynder Kl. 8 Torsdag Aften og Slutningsmøde Søndag Aften. Lad os atter i Aar følge vor Regel og gode Skik: Alle Præster kommer og hver Menighed er repræsenteret ved Delegation.

„Ikke ved Magt og ikke ved Styrke, men ved min Aand,“ siger den Herre Zebaoth — Sak. 4:6.

Theo. M. Hansen, Kredsforsmand.

Vor Frelasers Mgh. i Hartland, Wis. indbyder herved hjerteligst alle Præster, Medlemmer og Venner i Wisconsin Kreds til at overvære ovennævnte Kredsmøde her i Hartland som Menighedens Gæster. Send Indmeldelser til Mr. Ray Petersen, 114 Maple Ave., Hartland, Wis. senest d. 26. August.

Aaron E. Christiansen, Mgh.s Præst.

Elmer Bach, Formand.

Iowa Kreds

afholder sit 43. Aarsmøde i Vor Frelasers Mgh., Audubon, Ia. d. 29. Aug. — d. 1. Sept. Alle Kredsenes Menigheder bedes venligst sende een eller flere Delegater. Aabningsgudstjenesten begynder Kl. 8 Torsdag Aften og Emnerne for Kredsmødet er:

a) Deepening of the Spiritual Life as a Factor in Evangelization.

b) Serving Christ as a Layman in the Congregation.

De sædvanlige Forretningsanliggender vil blive behandlet under Mødet.

Fred O. M. Hansen, Formand.

Vor Frelasers Mgh., Audubon, Iowa, indbyder venligst alle Medlemmer og Venner af Iowa Kreds til at overvære ovennævnte Kredsmøde her i vor Kirke i Audubon. Logi og Frokost fri til Gæsterne; de andre Maaltider serveres til rimelige Priser. Indsend Anmeldelse om Deres Komme til Herluf W. Christensen, Audubon, Iowa.

Ejner A. Andersen, Mgh.s Formand.

Marinus C. Hagedorn, Mgh.s Præst.

Kvindernes Missionsforening (W.M.S.) i Iowa Kreds afholder sit aarlige Forretningsmøde Lørdag, Aug. 31, Kl. 3 i Au-

dubon, under Kredsmødet. Alle lokale Foreninger bedes sende Delegater — een for hver 50 Medlemmer eller Brøkdel deraf. Mrs. Theo. I. Jensen, Formand.

Nebraska Kredsmødes Program

Kredsmødet afholdes d. 22.—25. August i First Lutheran Church, Brush, Colo. og Programmet lyder paa følgende Indhold:

- Torsdag Kl. 8:00 — Aabningsgudstjeneste. Pastor E. Mengers prædiker.
- Freitag Kl. 8:30 — Andagt paa Dansk, ledes af Pastor Theo. P. Beck.
- Kl. 9:30 — Forretningssession I. Indberetninger og Valg.
- Kl. 1:00 — Kvindernes Missionsforeningsmøde og Præstemøde afholdes samtidig.
- Kl. 2:30 — Kredens Emne „Evangelisation“ drøftes. Pastor Knud Larsen indleder.
- Kl. 7:30 — Kvindernes Missionsforeningsprogram.
- Lørdag Kl. 8:30 — Andagt paa Engelsk, ledes af Pastor H. P. Andersen.
- Kl. 9:30 — Forretningssession II. Kredens Opgaver behandles.
- Kl. 2:30 — Eben-Ezer Anstaltens Program.
- Kl. 7:30 — Aftenmøde. Pastor Alvin Petersen prædiker.
- Søndag Kl. 9:45 — Søndagsskole i Bykirken og Altergang i Allehelgens Kirke. Pastor P. C. Jensen og Pastor M. Jørgensen.
- Kl. 11:00 — Gudstjeneste i Byskolens Høresal. Dr. N. C. Carlsen prædiker.
- Kl. 2:30 — Eftermiddagsmøde. Pastor A. V. Andersen taler.
- Kl. 8:00 — Slutningsgudstjeneste. Pastor L. C. Hansen prædiker.

Dr. Inadomis Rejseplan for Resten af denne Maaned er forandret og han vil besøge vore Menigheder i Iowa som følger:

- Aug. 20 West Branch, Iowa
- 21 Cedar Falls, Iowa
- 22 Coulter, Iowa
- 23 Des Moines, Iowa
- 25 A.M. Audubon, Iowa
- 25 P.M. Elk Horn, Iowa
- 26 Audubon, Ebenezer, Iowa
- 27 Atlantic, Iowa
- 28-30 Estes Park, Colo. (Luth. Student's Conf.)

Christian Th. Eriksen, Ældstemedlem i Bethania Mgh., Denver, fik Hjemlov d. 1. Juni efter et Par Aars Svaghed. Han var 82 Aar. Hans Hustru og 11 Børn overlever ham. Han er fra Brædstrup, nær Silkeborg, hvor han opholdt sig i mange Aar. Han blev ægteviet til Birgitte M. Lauersen 1884 og de kunde saaledes holde Guldbryllup for 6 Aar siden. De hørte til den gamle danske Immigrantslægt der elskede og holdt paa det danske Sprog i Kirken.

En Festdag havde Indvaanerne paa Bethania Børnehjem den 28. Juli, da de var indbudt til Green Bay, Wis., som Gæster af vor Menigheds Søndagsskole der. Det var rigtigt nok en Tur paa 60 Mil, men hvad er det med Bilbefordring paa de brolagte Veje. Green Bay er jo en ret anseelig Købstad paa ca. 40,000 og ligger ud til Bugten af samme Navn. Og Børnevennen Pastor Søren Kaldahl og hans Søndagsskolestab var flinke til at vise omkring og forklære de mange Seværdigheder, samt sørge for god Forplejning. Jo, den Dag var en fornøjelig Oplevelse for de smaa; for de store næppe mindre. Det er altid en Glæde at gøre andre glad.

Til Oaks, Okla. rejser ikke alene Indianermissionærer og Skolelærere, eller besøgende Bestyrelsesmedlemmer, men ogsaa Hjemløgere, forstaar vi. En Meddelelse derned fra beretter, at flere af vore Folk har søgt dertil fornylig og bosat sig. Saaledes Marius Jensen fra Chicago, der driver en 400-acre Farm ca. 20 Mil fra vor Missionstation og er nu Kasserer for den reorganiserede Menighed. Paul Carstens Familien kom fra Norfolk, Neb. og opdriver en 40-acre Frugtfarm i Nærheden. Fra Genoa, Neb. kom Lawrence Bagger Familien og har lejet en Farm efter at have prøvet Arkansas et Par Aar. Han er ogsaa kendt med Frugtavl og har delvis Arbejde ved Missionsstationen. For et Aars Tid siden kom T. W. Christiansens fra Ruskin Egnen. Han har Skolelæreruddannelse og er nu Principal ved Højskoleafdelingen saavel som Husbestyrer paa Børnehjemmet. Og der nævnes flere. Der findes ganske meget Land paa Egnen, som endnu kan købes til billig Pris. Da der er mere sikker Regnfald end f. Eks. i vest Nebraska er det ikke saa sært efter disse tørre Aar, at man vender sit Blik mod denne Egn, hvor vi har vor eneste Menighed i Syden. Man har ogsaa haft forøget Antal af Gæster dernede i Aar. Pastor Rømer siger, at det varmeste Vejr ikke naar op til ditto i Nebraska, og han burde vide det. Rimeligvis er Vinteren kortere, men er den saa ogsaa koldere?

Samfundets Nestor, Dr. A. M. Andersen, Long Beach, Calif. ønsker rettet i sin Artikel paa Side 3 i No. 31 Skriftangivelsen Matth. 18 til 10de Kapitel. Han meddeler endvidere, at det er hans Agt at flytte til Bethel Alderdomshjem i Selma, Calif. først i September, om Gud det vil.

Pastor emer. J. Madsen, D.D. skriver under Dato Aug. 10, at de havde i de Dage de fleste Diakonisser de endnu har haft paa Hvilehjemmet derude i Evergreen, Colorado. De kom fra baade Philadelphia og Omaha saavel som fra vor egen Anstalt i Brush. Og man havde en opmuntrende Tid sammen.

Vejret har været fortrinlig og man haaber, at flere Deltagere i det i denne Uge afholdte Kredsmøde i Brush vil finde Tid og Anledning til at besøge Hjemmet paa Bjerget ogsaa. Der er god Plads, men de fra Slettelandet maa hellere være forberedt paa køligere Nætter end hjemme. Vi takker for Indbydelsen, Broder Madsen.

Hør — dansk Radiogudstjeneste Søndag, 25. Aug. Kl. 10 fra Station WCAL — 760 K.C. — Northfield. Pastor Holger Strandskov taler.

Santalmissionær Dagmar Møller, der efter sin Hjemkomst har maattet undergaa en alvorlig Operation paa Diakonissehospitalet i Minneapolis, er nu i god Bedring.

En af Coulters (Iowa) ledende Borgere og forhv. Bankør, Ole Hansen, døde Mandag Morgen d. 12. Aug. stille og roligt i sit Hjem der. Han blev 82 Aar gammel. Han stammer fra Horsens Egnen, men udvandrede allerede i 1875 og blev senere Forretningsmand i Latimer, Iowa. I 1903 blev han Bankkasserer i Nabobyen Coulter og var i Bankens Tjeneste til 1928. Hans Hustru døde 1933, hvorefter han boede hos sin Datter, Mrs. Martha Numelin. Fem Sønner overlever ham; een er død. Afdøde var et trofast Medlem af Nazareth Mgh. i Coulter.

Kirkeraadsmøde. Den forenede Kirkes Styrelse indvarsles herved til Kirkeraadsmøde i Blair, Nebraska d. 27-28 August. Mødet begynder Kl. 9:30 Form. Alle Andragender vedrørende Kirkeraadet maa være undertegnede i Hænde inden nævnte Dato. N. C. Carlsen, Formand.

Kirkeligt Rundskue

Hitler og Herren. Den kendte tyske Teolog, Emil Bruner, skal have sagt at Hitler, som har forsøgt at udslutte Religion, har gjort mere for Religion end nogen anden Mand i Europa. Folk, som hidtil var ligegyldige overfor Religion, er villige til at kæmpe for den nu da den angribes. Hitler har sprængt dem ud af deres Dvale og faaet dem til at indse Religionens Værdi. Hitler vil aldrig udslutte Religionen af den simple Grund, at jo mere han modarbejder den, desto mere bestyrkes den.

„National Lutheran Nurses Guild” er Navnet paa en ny Forening af lutherske Sygeplejersker her i Landet. Organisationen fandt Sted under et Møde i Philadelphia fornylig og er et Skridt, der blev taget som Følge af et ofte udtalt Ønske om et inderligere professionelt Samarbejde mellem lutherske Sygeplejersker baseret paa fælles Tro. Som Bestyrelse blev valgt: Edith A. Bergquist, Chicago, Præsident; Mrs. W. J. Esk, Washington, D. C., Første-Vicepræsident; Eline Kraabel, Spokane, Anden-Vicepræsident; Minnie M. Beltz, Milwaukee, Sekretær; og Elsa Nicolai, Philadelphia, Kasserer.

„Lutheran Bible Institute” i Minneapolis vil aabne sine Døre for sit 22de Skoleaar den 20. September og Aabningsgudstjeneste den 22de. Den 23de aabnes Mandag Aften Klassen, som den nye danske Lærer, Pastor A. R. Petersen, skal undervise gennem Efteraarsterminen. Man ved endnu ikke (1. Aug.) om Pastor Eugene Stime kan komme dette Efteraar. Den tredie af de nykaldte Lærere, Pastor Adolph Dichart, modtog ikke Kaldet. I Chicago aabnede Institutet en Extension paa 180 W. Washington St. sidste Aar; denne fortsættes igen i Aar med Session Mandag Efterm. og Aften, samt Tirsdag og Fredag Aften. Man nærer Haab om at et fuldstændigt Bibelskolekursus kan komme i Gang til næste Aar i Chicago, enten under lokal Ledelse eller som Gren af Minneapolis-skolen. Undervisningen er jo fri og Omkostningerne udredes af de Gaver denne intersynodikale Bibelskole modtager fra Venner ud over Landet. Elever betaler selvfølgelig for Kost og Logi, hvilket nogle kan tjene alt imens de studerer. Skoleaaret slutter den 9. Maj. Vinterterminen begynder den 2. December.

En kirketro Familie. Den Norsk Lutherske Kirke tæller ikke saa faa Familier, der har gjort en stor Indsats i dens Kirkeliv. Vi har før omtalt Tollefson Familien, der har ca. et Dusin Medlemmer i direkte og indflydelsesrig Tjeneste. Under den nylig afholdte Konvention i Minneapolis var gamle Missionær H. N. Rønning, der bor helt oppe i Canada, tilstede og St. Olaf College hædrede den stoute Pioner. En Aften havde man Familiefest paa Curtis Hotellet, og der var forsamlet med ham følgende: Hans Broder, den kendte Forfatter og Redaktør N. N. Rønning, Mpls., hans Sønner, Chester, der er Præst og Bestyrer af Camrose Lutheran College i Alberta, Talbert, Missionær i Kina og hjemme paa Ferie, Harold, lige creeret Ph. D. ved New York Universitet, Døtrene Alma fra New York og Hazel, der er gift med Pastor Julius Hansen i Hogleland, Montana.

Professor Andreas Helland, der har været Lærer ved Augsburg Seminar i Minneapolis, har trukket sig tilbage fra denne Post paa Grund af Alderdom. Han vil dog fortsætte som Sekretær for Lutheran Board of Missions, thi han har en særlig Interesse der, idet tre af hans Børn er paa Missionsmarken, nemlig Mrs. Ralph Mortensen i Kina, Dr. Melvin Helland, Madagaskar, og Prof. B. A. Helland i Indien. En Æresmiddag blev givet af Skolens Facultet og Alumni Foreningen for den aftrædende Lærer, og tillige for Prof. H. N. Hendrichsen, der har undervist paa Skolen i 40 Aar.

Pastor O. P. Kretzmann er valgt til Præsident for Valparaiso Lutherske Universitet (Miss. Synod.) Han har været Professor ved Concordia Seminarium i Springfield, Ohio, og executiv Sekretær for den store Ungdomsorganisation, Walter League, ligesaa for Missouri Synodens højere Undervisningsraad.

Præsident Fred C. Wiegman af Midland College, Fremont, Nebr., modtog fornylig D. D. Graden fra Hamma Divinity Skolen, hvor han holdt Graduationstalen i Aar.

Enken efter Den norske Kirkes Kinamissions Martyr, Dr. Daniel Nelson, døde den 11. Maj i sin Datters Hjem i Minneapolis. Mrs. Nelsons Pigenavn var Anna Karina Sandvig og hun blev gift med Mr. Nelson 1878. Uden særlig Uddannelse og med liden Støtte drog de ud til Kina i 1890, hvor de udøvede et stort grundlæggende Arbejde indtil han blev myrdet Aar 1926. En af deres to Sønner, Bert, blev dræbt for nogle Aar siden af Banditter, som havde holdt ham fangen i næsten to Aar. En anden Søn, Daniel, og en Datter, Mary Lee, virker begge i Kina. Fire andre Børn lever i U. S. A. Afdøde blev 85 Aar gammel og var æret og agtet af alle i Kirke og Stat.

Norsk luthersk Præst druknot. Fra Minneapolis meddes, at Pastor Arnold O. Helseth, af Frikirken omkom ved Badning ved Vero Beach, Florida, den 20. Juli. Han var paa Ferietur med sin Moder og Søster. Han var Hjælpepræst ved St. Olafs Kirken i Minneapolis, hvor Begravelsen fandt Sted under Dr. Slettens Ledelse. Den forulykkede var 31 Aar gammel, en Søn af Pastor H. O. Helseth, der døde for et Par Aar siden, var Graduent fra Augsburg og Princeton, derpaa Lærer i Fargo, og saa Præst i Fergus Falls, Minn., før han i Jan. 1939 kom til sit nuværende Kald.

Pastor O. A. Norem af Den Norske Kirke døde den 27. Juni i Spokane, Wash., 66 Aar gammel. Hans Hjemstavn var paa en Farm ved Des Moines, Ia., han blev Præst i 1900 og betjente Menigheder i Sioux City, St. Paul, Minneapolis, Portland, Ore., og Spokane. Det er hans Søn, Owen, som er U. S. A. Minister til Litauen.

Digterpræsten Dr. C. O. Solbergs Hustru afgik ved Døden i Leslie, Mich., d. 5. Juli. Hendes Pigenavn var Anne L. Jacobsen, født i Jefferson Prairie.

Dr. Melvin Helland har modtaget Valget som Professor ved Augsburg Seminar i Minneapolis. Han er for Tiden Missionær paa Madagaskar.

Præstevielse. Herman Astrup Larsen, ældste Søn af afdøde Dr. Lauritz Larsen, første Formand i National Lutheran Council, og Hustru f. Charlotte Haugen, og en Sønesøn af Dr. Laur. Larsen, i mange Aar Luther Colleges Bestyrer, blev under Aarsmødet viet til Præst i Central lutherske Kirke i Minneapolis. Pastor Herman Astrup Larsen skal rejse som Missionær til Kina i Den norsk-lutherske Kirkes Tjeneste. Hans Moder er nu bosat i Northfield, Minn.

I et norsk Blad ankes der over den tiltagende Banden, man i vore Dage hører alle Vegne. Denne Banden blomstrer. Den smitter Børnene, saa de følger de ældre, tidt uden at ane, hvad de siger. Dette burde de bandende Mennesker huske, og de burde se, at de ved at bande viser Mangel paa almindelig Dannelse og Kultur.

NY INDSAMLING TIL LUTHERSK VERDENS-MISSION I VENGE.

Følgende Artikkel er Oversættelse af en Rundskrivelse udsendt den 26. Juli af den amerikanske Afdeling af Lutheran World Convention, undertegnet af F. H. Knubel, Ralph H. Long, L. W. Boe og A. R. Wentz.

Kære Hr. Pastor!

Verden er i Nød. Vore Hjerter og Sind er i Nød. Blandt de mange Ansøgninger om vor Hjælp, hvad skal vi for Guds Ansigt sætte først?

Den lutherske Hedningemission er i sin Helhed bleven hjemløs undtagen de Marker, som tilhører den amerikanske og den svenske Kirke, og nu kan maaske den svenske ikke hjælpe længere. Disse Missionsmarker — 45 af dem — vil gaa over paa ikke-ønskede Hænder eller dø om ikke vi opholder dem. Et nøje beregnet Minimums-Budget anslaaer den aarlige Trang til \$480,000. Dersom det saa er virkeligt, at Sverige ikke kan yde noget, bliver Summen \$770,000.

Hjælpen for lutherske Flygtninge fra Europa maa fortsætte, muligvis forøges; allerede har 900 saadanne modtaget kærlig personlig Hensyn.

Vi øjner ogsaa den paatrængende Nødvendighed for Kirkens Genopbyggelse i Europa — for Eksempel i Finland.

Ovenstaaende er blot en Antydning. Er det mon ikke en Byrde, som den kære Gud selv lægger paa vor amerikanske Kirkes Skuldre og paa de enkelte Hjerter? Mon ikke han ser paa os, medens vi afgør, at dette er vort store Ansvar for Nødhjælp? Har vi ikke erkendt, at hans nye Byrder til os er altid hans bedste Velsignelser til os? Kan vi sige Nej til disse nye Kristne i gamle Hedningelande, disse Kristi smaa? Hvad blev der af vor egen lutherske Kristendom i Amerika om vi sagde Nej?

Dette Brev er Forvarsel om, at til Efteraaret vil en ny og autoriseret Appel for en halv Million Dollars naa ud til alle vore lutherske Menigheder. Vær saa venlig at lægge eders Planer i Henhold hertil.

FRU LENA BANG

Pris, \$1.80, indb. \$2.40

En Roman om et dansk Udvandrerpar's Skæbne i Amerika. Bogen skildrer virkelige Mennesker, der baade har Lys- og Skyggesider. Den viser et Menneskes timelige og aandelige Kamp med Nederlag og Sejre. Fru Lene Bang staar levende for Læseren, naar Bogens sidste Blad er vendt.

Korrespondancer

FRA EDMONTON, ALTA CANADA

Nu er undertegnede her og betjener Ansgar Luth. Menighed. Det er en Overraskelse for mange, ogsaa os selv.

Min Hustru og jeg tog fra Aarsmødet til Dickson for at besøge gamle Venner. Vidste ikke noget om at Pastor Nommesen havde forladt denne Menighed. Den første Søndag jeg var i Dickson, kom Mr. Niels Pedersen, Menighedens Sekretær, til Dickson og indbød mig til at komme til Edmonton, da Menigheden var uden Præst. Den næste Søndag, efter at jeg havde talt to Gange i Dickson, kom jeg til Edmonton for Aftenmøde. Her mødte jeg gamle Venner, som talte med mig om det ikke var muligt, at jeg vilde optage Gerningen i Ansgar Menighed, som var uden Præst og jeg uden Kald. Der havde været noget Tale om, at jeg skulde gaa til St. John, N. B., men ikke noget var lovet eller bestemt. Skulde min Hustru og jeg blive i Canada vilde vi begge hellere blive i Vest Canada, hvor vi var godt kendt. Naturligt blev vi velvillig over for Tanken om at komme til Edmonton, om det kunde ordnes saa. Fik saa først et Kald fra Styrelsen for Menigheden. Siden blev jeg ved sammenkaldt Menighedsmøde kaldet. Saa medens vi var i Dickson modtog jeg Kaldsbrev fra Ansgar Menighed. Dette har jeg nu taget imod, er flyttet hertil og har begyndt min Gerning i denne Menighed. Haaber saa til Herren, at det maa blive til Sjæles Frelse og Guds Riges Fremme ogsaa her i Edmonton. Vi har lejet en dejlig lille møbleret Lejlighed, som min Hustru er meget godt tilfreds med. Vi har 2 miles til Kirken. Vi er vel tilfreds saa langt med vort Ophold her. De har en dejlig lille Kirke dog ikke bygget færdig. Har \$4000.00 Gæld paa den. Ikke saa godt for en lille Mgh.

Venlig Hilsen til Redaktøren, og alle gamle Venner.

N. Bensen og Hustru.

Adr. 9363 - 99 St.

FRA HUTCHINSON, MINN.

Vor gamle Veninde, Mrs. O. P. Nielsen, havde for snart to Aar siden skrevet et Brev til Kvindeforeningerne i vort Samfund. Hvordan det kan være, at hun aldrig har faaet det afsendt til L. U., ved jeg ikke. Maaske hun har faaet det lagt hen og forglemt det, eller hun ikke syntes, at det var godt nok. Nu efter hendes Død fandt en af Døtrene følgende Skrivelse, som her skal gengives efter Afdødes eget Manuskript:

(Mrs. Nielsen døde d. 17. Juni (se L. U. No. 28, S. 10)

Et Par Ord til Kvindeforeningerne i vort Samfund

Jeg er nu en gammel Kvinde, over 84 Aar. I 53 Aar har jeg været Medlem af Kvindeforeningen i Den for. dansk lutherske Kirkes Menighed her i Hutchinson.

Jeg er den eneste der er levende af de Kvinder, som var med til at stifte Foreningen.

Der var bare ni Medlemmer til at begynde med. Vi mødtes i det lille Præstehjem, som Pastor P. Nielsen selv havde bygget, ude i Udkanten af Byen.

Mrs. Mikkil Thomsen blev valgt til Præsident, Mrs. Pastor Nielson til Sekretær og Mrs. Erik Eriksen til Kasserer.

Knap to Maaneder efter Foreningens Stiftelse afgik

Mrs. Pastor Nielson ved Døden. Hun var den første til at vandre bort af de ni. Men siden har de jo faaet Hjemlov den ene efter den anden. Nu er jeg den eneste tilbage. Gud alene ved, naar jeg faar Hjemlov.

Jeg har altid været uhyre glad ved at arbejde i Kvindeforeningen. Jeg syntes altid, at vi havde saa dejlige Stunder sammen.

Der er en anden Ting jeg tit tænker paa: Hvordan mon det vilde have seet ud rundt om i vort Samfund, hvis vi ikke havde haft vore Kvindeforeninger til at udføre et stort Arbejde — samlet Penge ind til Missionen, Skolen, og meget, meget andet — ?

Men nu faar jeg nok standse og passe paa, at jeg ikke træder Mændene alt for haardt paa Tærne. Jeg ønsker ikke, at de skal misforstaa mig.

Salomon siger jo: „Den Mand, der har fundet en god Hustru, har fundet en Skat.“ Jeg antager ogsaa, at hver rettænkende og kristen Mand vil være glad ved at have en god Hustru, som er trofast i sit Hjem, men tillige gør et stort og velsignelsesrigt Arbejde i Herrens Vingaard; som altid lægger sig selv i Selen for at udsette noget til Guds Riges Fremme. Alt hvad der bliver gjort i Herrens Tjeneste, bliver altid rigeligt erstattet. Det har jeg erfaret mange aGnge. Herren betaler tilbage med store Renter.

Jeg vil her flette tre Vers af en Sang ind i min Artikel — (Mrs. Nielsen har selv skrevet Sangen).

Disse Vers skal være til Trøst og Opmuntring for mine Søstre rundt i vort Samfund.

Udi de mange Aar, som er henrunden,
Har vi været med at løfte paa
Kristi Banner, som har Sejer vunden.
Over Land og Vand hans Hære gaa.

Kære Venner i vor Søsterskare
Bliv ej træt, men virk med mere Flid.
Kronen hisset vil vor Gud bevare
Og vi vil faa den efter Dagens Slid.

Trættes ej —: Se, hist din Krone blinker,
Troens Øje skuer den saa klart.
Jesus staar med den i Haand og vinker,
Raaber: „Hold blot ud — jeg kommer snart.“
Dorthea Nielsen.

Saa vidt vor trofaste Søster i Herren. Jeg ved jo, at der rundt i de forskellige Menigheder i vort Samfund sidder mange Mænd og Kvinder, som kender Mrs. O. P. Nielsen. Og jeg er vis paa, at de vil være glad ved at læse disse faa Linier fra hendes Haand. Thea mente det saa ærligt. Hun var saa lige til.

Vi har en Del Sange fra hendes Haand — Sangé, som vi, der har kendt hende, sætter stor Pris paa. Hun ønskede tit at faa dem udgivet i en lille Bog; men Venner raadede hende fra at gøre det, da der næsten ikke kan sælges nogen dansk Digtning mere.

Hendes Ønske paa dette Omraade var, at Indtægten ved Salget af en saadan Bog, skulde gaa til Fordel for den nye Kirke her i Byen. Maaske det kunde udføres endnu. Personlig vil jeg gøre alt jeg kan, for at faa vor kære afdøde Venindes Ønske til at gaa i Opfyldelse.

Sofus Frederiksen, Korr.

FRA ALBERT LEA, MINN.

Ja, det er jo varmt; men da jeg i et af de sidste Numre af „A.L.“ læste om hvorledes Redaktør Jensen svedte for at faa noget Nyt til Bladet, saa tænkte jeg, det er vist bedst jeg skriver lidt saa ikke Redaktør Jensen, af „L. U.“ skal føle Varmen for meget.

Det første som jeg kan skrive om siden sidst, hvor jeg fortalte om at vor Kirke undergik nogle Reparationer og Maling, er at dette Arbejde er nu fuldført og betalt for. Omkring \$4000 var nødvendig, men nu skulde vor Kirkebygning ogsaa kunne staa i mange Aar uden større Bekostninger. Aah, hvor var det dejligt at samles igen til Gudstjeneste i vor smukke, indbydende Kirke!

Den 5. Maj havde vi saa igen Dansk Radiogudstjeneste. Pastor Bondo og vort danske Kor medvirker jo ved disse Gudstjenester, som udgives over KATE, den lokale Station fra 9:15 Form., den første Søndag hver Maaned. Den samme Søndag havde vore unge fra den sydlige Del af Kredsen Fællesmøde (Rally) i Geneva, hvor Pastor Magnussen fra Northfield talte. Flere Automobillæs af unge herfra var tilstede. Det er skønt at se de unge samles om det bedste der er at samles om, og lad os ældre tilskynde og oplære dem til at søge deres Fædres Gud. Der er nok ikke mange unge, som læser Dansk; men jeg glæder mig meget ved at læse, hvorledes andre Menigheder gennem deres Korrespondenter fortæller os om hvad der gaar for sig. Da vort Aar afsluttes med Samfundets (1st Maj), saa havde vi vort aarlige Menighedsmøde d. 14. Maj. Det var meget uheldig at baade vor udmærkede Formand Hr. John Nielsen og ditto Sekretær Hr. Garland Mortensen ifølge vor Konstitution ikke kunde genvælges. Disse to Mænd har lagt megen Interesse og meget Arbejde i Menighedens Tjeneste. De forskellige Reporter var givet og godkendt, og den finansielle Side var ogsaa i den bedste Orden. Naar vi tager i Betragtning, at vi i de sidste to Aar har arbejdet paa Kirkens Ydre, og alligevel betalt vor Ligning til Samfundet, maa vi jo sige — godt gjort! Men alt dette havde ikke været muligt, dersom ikke Guds Velsignelse var over Arbejdet og alle havde hjulpet ved den materielle Side.

Det glæder mig meget at se Listen i Aarsberetningen over Menigheder, som har betalt deres fulde Ligning og at der er flere hvert Aar. Hvis vi snart kunde faa alle med, saa behøvede vi ikke hvert Aar efter Aarsmødet at optage et Offer for at betale Underskud for Aaret der svandt. Tænk det over! I som er bagefter.

Den 10. Maj havde vor Mandsforening sit sidste Møde for Sommerferien; Præsident Siersbeck fra Dana College var Taler. En temmelig god Forsamling var tilstede. Pinsedag, som jo ogsaa var Modersdag, blev fejret i vor Kirke ved den danske Gudstjeneste, hvor Hr. og Fru Peter Søndergaard begyndte at fejre deres Guldbryllup. Det danske Kor sang: „Det er saa yndigt at følges ad,“ og om Eftermiddagen var der Fest i Hjemmet, hvor Venner kom og gik med de bedste Ønsker for Guldbrudeparret. Søndergaards har været trofaste Medlemmer i vor Kirke, og er naturligvis mest interesseret i det som er dansk. Pastor Bondos Tekst for Dagen var Spørgsmaalet paa den første Pinsedag: „Hvad skal jeg gøre for at blive frelst, og Apostlenes Svar.

En Del herfra var til Aarsmøde ved Medicine Lake, Minneapolis. Det er tredje Gang Mødet har været holdt der. Det er en meget smuk Plads, og som bliver smukkere for hver Gang vi mødes der. Jeg skal ikke komme

ind paa at fortælle derom, da andre er bleven valgt til den Sag, kun skål jeg sige det, at jeg har været til mange Aarsmøder, men altid er der noget Nyt og bedre, som fylder ens Hjerter med Tak til Gud fordi vi var med. Her møder vi Venner som vi har mødt i flere Aar. Jeg er ikke her fuldstændig enig med de Menigheder, som sender de samme Delegater hvert Aar; der er andre som paa denne Maade, dersom de var valgt Delegat, vilde gaa og blev varmet op ved at blive mere kendt med og interesseret i vor Kirkes Arbejde. Send i det mindste en ny Delegat hvert Aar, selv om de andre har været der før.

Da Aarsberetningen bliver kun trykket paa Engelsk, saa tror jeg det vilde være godt om den valgte Korrespondent vilde vaagne op og give sine Indtryk Luft i vort danske Blad. I denne Forbindelse vilde jeg gerne henstille til fremtidige Aarsmøder at vælge deres Korrespondenter fra den civile Forsamling, i Særdeleshed den danske.

Vi havde et skønt Aarsmøde. Vi Danske — eller skal jeg skrive, os, som elsker det danske Sprog, — følte Herrens Aand virkede, da vor gamle Ven Pastor Vilhelmsen prædikede Søndag Morgen. Selv om vor egen Præst taler Dansk, synes jeg alligevel at Pastor Vilhelmsens Prædiken var noget stort og skønt at høre; og Ordinationen om Eftermiddagen var gribende. Udenfor strømmede Regnen ned, men indenfor var det ligesom Aandens Sus fyldte Rummet, og da vi kom udenfor skinnede Solen i al sin Glans. Næste Aar skal vi, om Gud vil, mødes i Cedar Falls.

Vor Sommerskole blev holdt i Aar med Student Stanley Larsen som Lærer, og Miss Bernadeene Otto og Miss Helen Rebecka Andersen, to forhenværende Dana Studenter, som Hjælpere. Omkring 80 Børn deltog. Ved Afslutningen afholdtes den sædvanlige Udflugt for Børnene. En Aften lidt senere havde vi en Havefest paa den store Plæne hos Lawrence Heads, hvor over 100 Venner og Forældre og Børn, som havde gaaet i Skole, var tilstede for at byde Stanley Farvel. Han har nu været hos os fem Somre, og ønsker nu at fortsætte sine Studier med det Maal for Øje at blive ordineret til Præstegerningen næste Aar. En smuk kølig Aften efter en varm Dag. Forskellige „impromptu“ Talere mindede om, hvorledes Stanley gennem sin Gerning havde vundet baade Børnenes og de ældres Venskab og Tillid. En Pengegave med Ønsker om Guds rige Velsignelse i hans fremtidige Gerning blev overrakt ham af Mr. Milton Highby, en af vore Diakoner. Pastor Bondo var borte for at medvirke ved Sønnens Bryllup, Pastor Ervin Bondo, Oregon, Wis. Ervin er jo ogsaa en af vore Egne, og vi ønsker herved at fremsende vore bedste Ønsker om Guds Velsignelse for det unge Par i deres Hjem og deres fremtidige Gerning.

Kredsens „Luther League“ holdt deres Aarsmøde her i vor Kirke i Ugen som sluttede 30. Juni, og det er værd at bemærke, at de unge selv arrangerede og gjorde det store Arbejde, som følger med et saadant Møde. Menigheden ved nu, hvor at gaa for Hjælp, dersom den skulde finde paa at indbyde til Samfundets Aarsmøde snart. Mødrene af de unge sørgede for Bispisningen. Det er jo ogsaa et stort Arbejde. En af de store Begivenheder ved Mødet var Besøget af Pastor Inadomi fra Japan; han er jo de unges egen „Mand“; og hans aandsfyldte Vidnesbyrd vakte Spørgsmaal i mange Hjerter. Det er et godt Tegn, naar Mennesker begynder at spørge. Vi, som var til Aarsmøde i Medicine Lake, vil sikkert ikke saa snart

glemme, da Inadomi sang: „O Helligaand mit Hjerter,“ paa Dansk.

Den sidste Søndag under Ungdomsmødet mistede Menigheden et af sine gamle trofaste Medlemmer idet Peter Raben paa Vejen hjem fra Kirken faldt om og var død med det samme. Men han var rede til at møde sin Gud; det gælder om at være færdig til at rejse, og at vide hvor Rejsen gaar hen. Peter Raben tjente en Tid paa Bestyrelsen og flere af hans Sønner har haft forskellige Bestillinger indenfor Menigheden. For Tiden er Carl Menighedens Kasserer.

En anden af vore gamle Medlemmer, Thomas Nelson, nu af Geneva, døde efter en længere Tids Sygdom. Nelsons boede i Albert Lea i flere Aar og var i den Tid trofaste Medlemmer af vor Menighed. Da de saa flyttede til Geneva, sluttede de sig til Menigheden der. Pastor Bondo og Pastor Imanuel Petersen talte ved Baaren i Geneva Kirke, som var fyldt, og et Højttalersystem var arrangeret for de mange, som var forsamlet paa Plænen udenfor. Igen Herrens Ord lød til os om at være rede.

Pastor og Mrs. Bondo er nu tilbage fra deres Ferie og rede til at optage Arbejdet igen med fornyede Kræfter. Sommeren er i Grunden saa kort. Her er det snart September igen. Sidste Søndag (Aug. 11) havde vi Besøg af Pastor Ervin Bondo; han var her for at tale for vor Samfundsskole. Vi skulde have mange flere herfra, som vilde foretrække at gaa til Dana fremfor en anden Skole.

Sidste Uge tilbragte eders Korrespondent ved Bibelskolen ved Lake Okoboji. Mere end et Dusin af vore unge tilbragte Ugen der. Og hvor er det skønt at kunne være en Plads, borte fra Verdens Larm og granske i Guds Ord. Over 200 var indskrevne, og, Venner, det var et smukt og uforglemmeligt Syn at se disse mange unge sidde med deres Bibel og Notebog, give Spørgsmaal og Svar. Om Aftenen, naar vi var samlede under Guds skønne Himmel ved Søens Bred, for at bede og synge og vidne om hvordan Herren havde aabnet vore Hjerter; thi, Venner, der skete noget da Herrens Aand virkede i vore Hjerter og Sjæle fandt deres Gud! Venner, en Uge borte fra Aviser, Radio, og andre Nyheder, og alligevel saa nær, at hvis det var nødvendigt at kalde Een hjem, gør en saa rolig, at man kan helt hengive sig til Studiet af Bibelen. Mit Ønske er at mange flere næste Aar vil benytte Lejligheden.

Med kærlig Hilsen til alle Læsere.

D. J., Korr.

Mod Strøm og Vejr

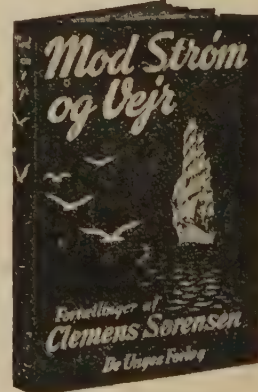
Forfatteren, der var Sømand, før han blev Præst, fortæller følgende om sig selv:

Mit Liv har været Skueplads for to kæmpende Magter: Kærligheden til Havet og min Gerning der og et brændende Ønske om at blive Præst for det Folk, som ved, hvad det er at længes.

Ønsket om at blive Præst sejrede, og efter vel overstaaet teologisk Embedseksamen blev Clemens Sørensen i Efteraaret 1935 af Dansk Kirke i Udlandet sendt til Vancouver, blandt hvis danske

Befolkning han siden har øvet en

Præstegerning. Præstekjolen har dog ikke formaaet at skjule Sømanden, hvad de foreliggende Fortællinger tydeligt bærer Vidnesbyrd om. 142 Sider. Pris netto \$1.00.

Fortalt og oplevet

„JEHOVAHS VIDNER“ ALIAS RUSSELITTERNE

Mr. Skovgaard-Hansen, Korr. for „Det danske Ugeblad“, Minneapolis, skriver fornylig fra Detroit som følger:

„Man har været Vidne til en ovenud stor Reklame her i Byen i denne Uge, en religiøs Reklame. Dommer Rutherford, Lederen af den religiøse Sekt, The Watchtower, international Bibelstudium, skal tale i Detroit Konvention Hall førstkommande Søndag, og man reklamerer paa alle mulige Maader for at trække Folk til Huse. Deres Slogan er: Religion the only remedy for chaos. Overalt i Byen hører man højtaltende Radioer i Automobiles, i alle Gader gaar to og to med store Plakater baade for og bag med Rutherfords Slagord, paa hvertandet Gadehjørne staar enten en Dame eller et stort Barn med deres Pjeecer og Opraab, Bøger og Magasiner, ligesom man besøger hvert eneste Hus og falbyder, agiterer og opfordrer Folk til at komme og høre Sektens Leder. Dersom man skal dømme efter den Reklame der er gjort i disse Dage vil Murene sprængtes i Konvention Hall paa Søndag.“

Denne Sekt gør sig særlig bemærket ved to Ting: Dens fanatiske Ophidselse af sine Proselyter til Demonstration og Diskussion, og dens fanatiske Bibelfortolkning. Paa Grund af deres Nægtelse af at lade Børn give Salut til Landets Flag har deres Agenter paa mange Steder været Genstand for vistnok overpatriotisk Voldsangreb, som de sikkert ogsaa søger at udlægge som religiøs Forfølgelse — et sidste Tidens Tegn! — I „Indre Missions Tiden“ fremkom følgende Oplysning om dem for en Tid siden:

„Jehovas Vidner“

(Efter M. Neiiendam: „Frikirker og Sekter.“)

„Jehovas Vidner“ er en videre Udvikling af den tidligere „International Forening for Bibelstudium“, som er stiftet af Charles Taze Russell (død 1916). Russell var en ualmindelig flittig Skribent, hvis Hovedværk er „Studier i Skriften“, en „Bibelnøgle“ i syv Bind. For at vise, af hvad Art dette „Bibelstudium“ er, hidsættes et Eksempel fra Bind VII Side 92. Nilhesten i Jobs Bog 40, 10 udlægges som — Dampmaskinen! Stedet hos Job lyder saaledes: Se Nilhesten! (Den har jeg skabt saavel som dig. Som Oksen æder den Græs. Se, hvilken Kraft i Lænderne og hvilken Styrke i Bugens Muskler! Halen holder den stiv som en Ceder. Bovens Sener er flettet sammen; dens Knogler er Rør af Kobber, Benene i den som Stængler af Jern. — „Fortolkningen“ hertil lyder: Se Dampmaskinen — den æder Tørv, Træ, Kul; dens Kraft er inden for dens Kedelplader og dens Styrke i dens Bugs rundbøjede Del. Kedelskelettet. Skorstenen — altsaa dens Hale — staar i Vejret; dens Stempler og Stænger er kædet sammen.

Med den Slags „Fortolkning“ kan man unægtelig faa meget ud af Bibelen!

Bevægelsens Opfattelse af Jesus Kristus er et Sammensurium af hedensk Filosofi. Jesus er en Skabning, som ganske vist har haft en tidligere Tilværelse, idet han var — Ærkeenglen Michael! Da Jesus døde, var han et menneskeligt Væsen, hvis Sjæl gik til Glemsel. Om Jesu

Opstandelse hedder det: Vi nægter bestemt, at han blev oprejst i Kødets (Bind VII Side 62).

Fremstillingen af Jesu Gerning laaner Udtryk fra mange forskellige Kirkesamfunds Troslære, og derfor lyder den tillidsvækkende bibelsk. F. Eks. hedder det: Lad os samle os tættere om Kristi Kors, som er vort eneste Haab. (Det lyder jo som god kristen Lære. Men man lade sig ikke forvirre: det er altsammen blandet op med ganske ubibelske Bestanddele. I Agitationen bruges disse Udtryk med megen Snildhed. Man diskuterer ikke straks Uenigheder med dem, der skal vindes, men begynder først at tale paa en saadan Maade, at det lyder som sand Kristendom. Derefter kommer saa det særlige Program.

„Jehovas Vidner“ beskæftiger sig i ganske særlig Grad med „de sidste Tider.“ Gennem en Række fantastiske Udregninger slog Russell fast, at Jesus var kommen tilbage i 1874 i usynlig Aandeskikkelse, og at den store Trængselstid vilde naa sit Højdepunkt og sin Afslutning 1914, saaledes at Guds Rige dermed skulde oprettes. Vi skal gengive dette „Regnestykke.“ I 3. Moseb. staar der, at Gud vil tugte Israel syvfold. Syvfold udlægges uden videre som syv „Tider“, en „Tid“ sættes lig med et Aar, et Aar er 360 (!) Dage, og disse Dage er lig 360 Aar! Altsaa $7 \times 360 = 2520$ Aar. Herfra trækkes 606, det Aar, da Nebukadnezar overvandt Ægypterkongen. Resultat: $2520 - 606 = 1914$. Dette Aar skulde altsaa „de nye Himle og den nye Jord“ komme. Sjældent er vel en Profeti kommen saa galt af Sted som denne. 1914 skulde Tusindaarsriget komme — og Verdenskrigen kom!

Efter Russells Død blev den tidligere Dommer Rutherford valgt til Præsident, og han har nu Ledelsen i sin stærke Haand. Hans Radiotaler- over egne og lejede Sendere bliver trykt i Millionoplag, og gennem hans talrige Bøger gøres der en metodisk opøvet Propaganda for Bevægelsen. Læren er blevet en Del „forbedret“, og mange skuffede har skilt sig ud for at fastholde Russells oprindelige Lære. Saa Stridigheder er der ogsaa der!

I 1921 fik Bevægelsen Navnet „Jehovas Vidner.“ Kun de 144,000 „Jehovas Vidner“ kommer i Himlen og forvandles i den første Opstandelse til Lighed med Jesus. Men Millioner af nulevende Mennesker skal ikke dø, fordi de slutter sig til Jehovas Organisation og derfor skaanes paa Hævnens Dag, da Slaget ved Harmageddon skal finde Sted.

Der gaar en hadefuld Tone gennem Bevægelsens Forkyndelse. Forudsigelserne om Revolutionerne i Samfundene skildres med et Præg af Hævnerrighed. Gud den Almægtige skal meje alle ned, der ikke har sluttet sig til Rutherfords Lære. Jesus er „Blodhævneren“ og „den store Bøddel.“

Jeg haaber at De efter dette lille Indblik i denne utiltalende Bevægelse vil forstaa, at der er ingen Grund til at indlade sig i Diskussion med dens Fortalere og smide Penge ud ved at købe dens Bøger og Blade og dermed støtte dens skadelige Udbredelse.

LIVET PAA EBEN-EZER, BRUSH, COLORADO

„Hvad er Livet? — Et Pust i Livets Træ.“

Hvad er Døden? — En Ven i Nøden!“

Jeg ved ikke hvem der har givet denne Forklaring. Havde det været det eneste jeg ikke ved da var det ikke saa galt endda; men det forekommer mig, at jo længere jeg gaar i Livets Skole, desmindre jeg ved. Se, det er saa kedeligt ydmygende, naar man en Gang mente, at vide god Besked om saa umaadeligt meget.

Naar man har levet Livet 70 Aar og aldrig har været længere end „et Skridt fra Døden,“ naar man dagligt har set, hørt, følt og smagt Livet, som det i sine mangfoldige Fremtoninger bryder frem og udfolder sig, naar man i samme Tidsrum har været Øjenvidne til at Døden kom og med sin iskolde, kvælende Haand gjorde en Ende paa alt dette sprudlende Liv, saa burde man dog vel have lært hvad Livet og Døden er og derfor være i Stand til at give en grundig Forklaring af Livets og Dødens Mysticism.

Sandheden tro! Det kan jeg ikke. Ved ikke, om der er nogen der kan. Derimod har jeg længe været klar over, at jeg ikke saadan er helt klar i Forstanden; thi der er, ak! saa meget, saa meget jeg ikke forstaar. Ogsaa det er ydmygende, naar man gerne vilde være anset for at være „et lyst Hoved.“

Idag Gud ske Lov! man kan saa udmærket godt, leve og dø, glæde sig ved Livet, som det aabenbares omkring een, ja ogsaa over Døden, uden at kende eller kunne forklare deres inderste Væsen.

Jeg har lagt Mærke til, at selv om det normale er at man glæder sig ved Livet og gruer for Døden, saa kan det gaa saadan, at man kan blive træt og mæt af Livet, længes efter Døden og glædes over dens Komme, som en god Ven i Nøden.

Lad det være nok som Indledning til det jeg vilde fortælle om Livet her paa Eben-Ezer, saadan som det ytrer sig ude og inde i dets Frembrud, Udfoldelse og Afbrydelse.

Det er tidligt paa Foraaret. Vinterens iskolde Strubetag paa det slumrende Liv løsnes mere og mere.

Et Par af de gamle Indesiddere har vovet sig ud i Anlæget. Som de lister sig frem, spejder de efter Livstegn i Planternes Rige. De standser. Et lyst Smil, som en Solstraale, lægger sig over deres Ansigter, idet de faar Øje paa en gammel kær Barndomsven fra Danmark. Den lille første Foraarsbebuder, Vintergækken. Som ved et Trylleslag er de atter Børn igen, der har travlt med at lave Gækkebreve. Lykkelige livsglade Dage. Da var der jo ogsaa Foraarstid i dem selv med alle dens voksende Livskraft, fremadstigende Længsler og lyse Fremtidsdrømme.

De plukker nogle af Blomsterne og bringer dem ind til de gamle, der er for svage til at gaa ud. De modtager dem med Smil og Tak. Brillerne og Forstørrelsesglasset maa frem for at de bedre kan se dem. En enkelt sukker: „Ak jeg kan ikke se dem, men jeg ved hvor smukke de er.“ Og saa ser hun dem ganske tydelig med lukkede Øjne i Tankens Lys.

Efterhaanden som Foraaret skrider frem og bliver til Sommer bryder Livet frem derude i Naturen med al sin guddommelige Rigdomsfylde af Friskhed og Skønhed. Dette Aar er skønnere og grønnere end nogen Sinde, synes jeg. Alle de Gamle, der endnu har Livskraft nok tilbage saa de kan gaa, uden Støttstav eller med, maa en Tur ud i Anlæget hver Dag. Andre kommer kørende i Rullestol. Atter andre maa nøjes med at se paa Herligheden gennem Vinduet. Nogle enkelte takker Gud fordi de kunde se en Gang og fordi de engang med forklaret Øje skal se Livet i hele dets uvisnelige, ubesmittede Dejlighed paa den nye Jord.

Det er et stort Privilegium Gud har givet os Mennesker, at, om vi vil, saa kan vi saa længe der endnu er Livskraft nok i os dertil, være Guds Medarbejdere med at plante,

saa og vande, og derved frembringe Liv af Jorden. At der er mange her paa Eben-Ezer, der med Glæde bruger denne Forret ses ikke blot udenfor, hvor der i Aar er plantet mange Træer, Grønsager og Blomster, men ogsaa indenfor, hvor Blomsterne smiler til os fra Vinduerne.

Hvert Aar i Juni staar Drivhuset næsten tomt, saa der er ikke meget for Blomsterelskere at se efter. Alligevel kan man blive Vidne til mellem Solens Ned- og Ofgang at nogen standser og lader Glimtelysets Straaler falde søgende derind. Hvad er det, de ser efter paa denne Tid af Døgnet? — Jo det er den mærkeligste og vist den smukkeste af alle vore Blomster, Nattens Dronning. Kun een Nat viser hun sig i sin sne-hvide Brudekjole til Skaberen Pris og Menneskers Beundring. Ved Dagens Frembrud svøber hun Kjolen om sig som et Liglagen, bøjer sit Hoved og henviser i Døden. Før dette sker bliver hun baa- ret i Triumf og aflægger Besøg hos de syge og svage, der ikke kan komme at besøge hende.

I denne Livsskildring kan jeg ikke helt forbigaa Dyrelivet paa Eben-Ezer; thi vort eget Liv og Velvære er for en Del afhængig af hint.

Vilde vi ikke blive lange i Ansigtet og koldt løbe os ned ad Ryggen, dersom vor gamle trofaste Modmoder Søster Ingeborg, der tidlig og sildig sørger for at vi faar god nærende Føde i vor Madkurv, en Dag lod os vide, at fra nu af faar I ikke hverken Mælk, Fløde, Ost, Kød, Flæsk eller Æg at spise; thi vi har skilt os af med baade Heste, Køer, Svin, og Høns og vil ikke have saadanne Dyr paa Pladsen, ej heller vil vi købe deres Produkter?

Dette er jo en Barmhjertighedsanstalt, hvor man forbarmer sig over de lidende og hjemløse, tager dem ind, plejer og passer dem. Mon det er derfor at saa mange stakkels hjemløse Hunde og Katte kommer og bliver her? Da der er en Grænse for Barmhjertigheden, saa maa Andy, som ellers er en Dyreven, vise sig ubarmhjertig en Gang imellem og henrette nogle af dem.

Der er noget ved vore Vanddamme der drager alle til sig, baade unge og gamle, baade vore egne og de besøgende. Det er ikke saa meget Vandet som de 500—600 Guld- fisk, der lever i Vandet. De gør deres til at Livet her paa Eben-Ezer er interessant og glæderigt. Selv Katten er meget interesseret i at se paa dem. Den vilde saa gerne fange dem, men den holder ikke af at væde Poten. Vover den det alligevel, da straffes det med Døden. „No fishing allowed!“

I Sommertiden føres der en ubarmhjertig Krig mod „the fifth column,“ der sniger sig ind allevegne og ved deres snigende Angreb forstyrrer vor Sikkerhed og Fred. Mange Slags Forsvarsvaaben anvendes mod dem. Saa som Fælder, Stikpapier, Gift og Giftgas. Det sidste nye viste Søster Ingeborg mig fornylig, nemlig en Støvsuger. Kampen er staaende indtil Jack Frost kommer og gør Ende paa dem.

Nu kommer vi saa til Menneskelivet paa Eben-Ezer. Som levende Mennesker kan der være Tale om baade et legemligt og et aandeligt Liv. Da Eben-Ezer Barmhjertigheds Anstalt er bygget og opholdt for Menneskelivets Skyld, saa er det det, vi særligt er interesseret i og gerne vilde interessere dig i som læser dette, og mange andre, som ikke læser det.

Lad os først se paa Livet som det rører sig paa Elim Hospitalet: —

Nej, det er ikke Hønsere, I ser. Det er ikke Kyllinger, der pusler i disse smaa Kasser der inde i Ammestuen.

Det er Menneskebørn, der lige har begyndt at leve. Ak, hvor er de dog smaa, svage og hjælpeløse; men det er dog dem, der holder hele Menneskeverdens-Maskineriet i Gang. Forestil dig hvorledes Verden vilde se ud om 50 Aar, dersom der ingen levende Børn blev født i den.

Hospitalet er jo ellers en Plads, hvor man søger at reparere Menneskeliv, der har lidt Skade paa Legemet. Her søger vi ogsaa saa smaat at reparere og styrke det aandelige Liv.

Det kan nok være, at der er bleven „fixed up“ og kommen Gang i Sagerne siden Søster Bertha fik fat i Tømmen ovenpaa og Søster Marie i Køkkenet underneden.

Paa Alderdoms- og Invalidehjemmet anstrænger man sig for at gøre det nedbrudte eller opslidte Liv saa lyst og let som muligt i den sidste korte Stund. Mange Steder kan man se gamle Automobiles for Salg. De er ude af Mode og næsten opslidt og man kan købe dem for en Slik; men der er ingen der har Brug for dem. Tilsidst bliver de overgivet til, skal vi sige „Undertakeren“, som uheldigvis, Saa forstaar man Lignelsen. Enden paa deres glimrende Levnetsløb er „the Junkpile.“ Det kan være nok saa trist at tænke paa, dersom det virkelig er Enden. Men en skønne Dag kommer der een, som tager det gamle Jernskrammel og kaster det i Smelteovnen og laver nye moderne Biler af det. Se saa kan vi køre igen, langt bedre end før og det uden at ende i „Junkpilen.“

Saa vidt Pastor Becks interessante Meddelelse. Men saa kommer en trist Afslutning i en lille Note saalydende:

Min kære Søstersøn:

Det er mig strengt forbudt baade at læse, skrive og sidde op paa Grund af et Hjerteanfald i Forgaars (Brev afsendt Aug. 10). Jeg sender dig hvad jeg har skrevet angaaende Livet her paa Eben-Ezer. Det har taget mig lang Tid og jeg er ikke færdig endnu. Det bedste, om det aandelige Liv, er tilbage. Men det faar jeg maaske aldrig fuldført. —

Lad os haabe, at vor gode Onkel vil overvinde den fysiske Hjertesvagheit. Han har ellers „et godt Hjerte“ og finder sin Lyst i at meddele deraf til andre lidende paa Livets Vej. Dog vore Tider er i Herrens Haand, der er de ogsaa bedst sikret. Vi ved Pastor Beck læses med stor Interesse, naar han faar Pennen i Gang. Han har været tavs for meget i de senere Aar. Vi takker Gud ogsaa for den Gave vor danske Læsekreds har nydt gennem ham. Hermed hjertelig Hilsen Pastor Beck, og som en gammel Sømand hold Humøret oppe i Stormen. Det gaar mod en sikker Havn hos Jesus. —Red.

Fortalt og oplevet

PAA FERIETUR TIL OKOBOJI

En Redaktør af et dansk Kirkeblad har i Grunden ikke Raad til Ferie. Og Tiden er ligesaa smaat beskaaren, d.v.s. for længere Fravær. Desuden er der jo et Præstekald i Spørgsmaalet, hvert for sig nok for et skrøbeligt Menneskes Arbejdskraft og Tid om det skulde passes som det burde.

Men vore to store Piger fra Montana, hjemme paa Ferie, og den stærke Varme i Sommer, samt de mange Annoncer om vor kære Bibelskolelejr ved Okoboji Søen, tilskyndede os at lade staa til for en Gangs Skyld og tage en Tur de 175 Mil derop, blot et Par Dage — de sidste af Bibellejren, 4—11 August. Saa vi fik en Kurv Madvarer og lidt

Spisestel samlet sammen og alle seks satte vi afsted i Ford'n over Blair-Broen mod Nord Iowa. Vi standsede ved D.L.P.H. og indleverede sidste Nyt, der for en Gangs Skyld var forberedt en Dag tidligere end ellers.

Den senere Regn har forynget Iowas mægtige Majsmarker. Den mørkegrønne ti-tolvs Fods Plante i regelrette Kvadratrader er et smukt Syn, særlig nu da baade Hanblomst og Hunsilken udfolder sig. Smaasæden var indhøstet og Tærskningen ved sin Afslutning. Den hvidgraa Betonvej med de to sorte Markeringslinier i Midten forsvandt under Bilen med en Fart af ca. 50 Mil per Time. Kendte Steder fra forrige Dages aarlige Valfart til Søerne passeredes paa Rad — Denison, Wall Lake, Storm Lake, Sioux Rapids, og endelig Spencer, hvor vor Redaktørkollega, Pastor John Jensen, er Præst. Tilsidst Milford og vi forlader Hovedvejen for snart at svinge ind paa Bivejen langs den dejlige skovomkransede Sø, West Okoboji. Der er hengaaet 11 Aar siden vi sidst var her til Bibelskole, 17 Aar siden første Besøg. Hvor var der dog bygget op med nye Turistlejre, Hytter og Huse alle Vegne, og sikken en Traffik! Folk i alle mulige Dragter og fra mange Stater færdedes paa Vejen og ved Søbredden. Et af de smukkeste nyere Anlæg bar Navnet „Vestergaards Cottages“; en pyntelig lille Butikkasse laa saa indbydende i Midten. Ganske rigtig var det vore gamle Venner fra de første Aar, Mr. og Mrs. A. C. Vestergaard, som her havde opført sig et Slags Levebrød, der vist heit tog Handelen fra den gamle Miller's Bay Farmhusbutik, der nu er slaaet over paa Ølsalg. Hvad Vestergaards har betydet for vor Bibellejr deroppe kan næppe beregnes; de og Svigerforældrene Niels Bangs, samt Svogeren David Christensens var den praktiske Handlekraft i vort noget forvovne Foretagende, da vi for 16 Aar siden begyndte at samle Folk til Bibellejr og S. S. Lærerstævne i „Urskoven.“ Ved Ankomsten til selve Lejren saa vi, næsten skjult mellem de høje Træer det rummelige Tabernakel paa sin kendte Plads; og ved Siden af laa det nylig fuldendte Logi og Spisehjem, hvor Mrs. D. C. Kristensen endnu stod for Anretningen. Det blev indviet af Formand Carlsen den første Søndag.

Det sværmede med Folk og Biler omkring Lejren. Iowa Kreds Søndagskoleforeningen var i Session den Dag. I 1929 blev den stiftet som et af Resultaterne af Bibellejrmøderne. Der var mange tilstede unders dens Formand Pastor Theo. Jensens Ledelse. Hvad de foretog sig, faar vi nok senere at vide. Ude omkring maatte vi hilse paa ikke saa faa Præstebrodre, samt gamle Venner, hvis Navne Tidens Spindelvæv næsten havde sløret i vor Erintring. Mange unge genkendte os, vi næppe dem; de var vokset fra Barnestadet. De var taknemlig over at have en saadan Lejr, vor egen, paa dette naturskønne Sted. Og de kom tro til Møderne. Ca. 160 var indregistreret; dertil ikke saa faa „Snyltegæster“ som f. Eks. os selv, der var der for kortere Tid. Pastor Neve var der med sine fem Sønner; John Gebuhr, Veteran fra de allerførste Dage var der med hele Familien trods det, at de ældre Børn nu er gifte. Deres hyggelige Cottage er et Familiehjem, et aarligt Samlingssted for Hvile under Kampen for Tilværelsen. Denne Ide vilde vist være en Velsignelse for mange andre Familier — en Uges Samvær med hinanden ved Okoboji Bibelskolelejren! Der er Plads til mange flere Hytter, og da vi nu kan udleje Ejendommen til an-

dre Kirkers Folk Uge efter Uge Sommeren igennem er der voksende Krav for flere Cottages til Udleje.

Efter at have hilst omkring skulde vi søge et Kvarter. Den unge Leonard Madsen fra Audubon var jo Indkvarteringsmester; han meldte, der var fyldt op. Vi maatte omkring til nærliggende Hytte-Ejere, men uden Resultat. Saa ned til vore Venner Vestergaards. „Fyldt op“ — men hør — vil I tage til Takke med en Garage? Man vidste nok vi var ikke saa „fine paa det“ førhen, da vi boede i vort lille Telt og under Regnvejr krøb op paa andre Folks Verandaer for at faa mere solidt Tag over Hovedet.

Jo, vi var da meget glade ved at bebo hvad som helst under Omstændighederne, hellere end køre over paa den anden Side af Søen til de verdslige Resorts og Turistlejre. Garagen viste sig at være et nyt Snedkerværksted med Gulv og rigelig Plads, samt alt hvad hørte til en Lejrhuusholdning. Om vi morede os? Spørg de unge. Desuden sparede vi en Lejraftgift, saa vi kunde leje baade en Baad og forny vort Medlemsskab i Bibelskoleforeningen, som vi jo i Grunden var Charter Medlemmer af, men som vort tiars Forflyttelse til andre Kredse havde brudt. Jo, kan Vestergaard ikke finde Plads, saa er der vist ingen der kan.

Fredag Aften talte den unge Pastor Erhardt Nielsen fra Jacksonville klart og inderligt om Lot og hans Fristelse, der har Ærinde ogsaa til vor Tids unge. Men Gud gør ikke Fristelsen syærere end vi kan taale den, blot vi ikke selv foretrækker at ligge under for den. Hver Formiddag havde man to Timers Bibelstudie og en Spørgetime. Pastor James Petersen, der er Veteran i mere end een Forstand, ledede med sikker Haand Studiet af Timotheusbrevet I. Deri findes en erfaren Apostels faderlige Vejledning af en kær aandelig Søn i det kristne Trosliv, og de meget vigtige Berøringspunkter mellem Lære og Liv blev godt udredet under Drøftelsen. I Sandhed, Paulus holdt sand Kristendom for at være en Øvelse i Guds-frygt, Frimodighed, en god Samvittighed, Tilfredshed, Broderkærlighed. Pastor Petersen ledede ogsaa Spørgetimen. Mange Sedler kom ind og der var alvorlige og praktiske Spørgsmaal paa hver af dem. Man mærkede hvor spændt alle i den store Forsamling fulgte med, ja deltog. Dette var ogsaa Tilfældet under Bibeltimerne. Pastor Nielsen havde Jakobsbrevet til Fortolkning og havde gjort et grundigt Forberedelsesarbejde. Med klar Røst og velvalgte Udtryk fik han mange praktiske Sandheder ført frem og ind i Hjertene fra dette ellers ikke saa letforklarlige Skrift. Man gik beriget „hjem“ til Middagsbordet i Garagen og hvor smagte ogsaa Maden godt her, selv om den var lidt primitiv. Det er fordi du er kommen ud i frisk Luft fra det lumre Studereværelse“ sagde min Hustru. Ja maaske; men jeg synes nu Gud er saa underlig god ved os her i Amerika, og særlig i vor Kirke. Tænk, vi kan samles i Fred, nyde Guds Ord i Frihed, samt al den Yndighed og Rigdom hvormed han har velsignet vort Land! Lad os bede for vore Frænder hinsides Havet og takke Gud for Maden — og Naaden!

Lørdag Eftermiddag Kapsejlad paa Søen mellem Sejl-skibe. Vi saa til fra vor lejede Baad trods det Vinden yuggede os ganske gemytlig til Tider. For de unge, som første Gang var ude at sejle, var det en Oplevelse af Rang. Man tumlede sig med Baaden hele Eftermiddagen, saa der ikke blev Tid til en Tur med den statelige Damper

„Queen.“ I Aftenskumringen kørte vi en Tur rundt Søen — ca. 15-20 Mil maaske. De unge var til Afveksling inde at se Spøgeriet i Arnolds Park; vi gamle saa hellere ud over den reelle stille Sø og nynnede paa Ingemanns bekendte Aftensalme:

Og Søen blank og rolig staar
Med Himlen i sin Favn

— — — — —
Vær ogsaa stille i mit Bryst,
Du Flygtning, som der bor.

Her paa dette bekendte Forlystelsessted kæmpede to Stormagter i det amerikanske Folkeliv: Revivalismen og Forlystelsesforretningen. Evangelist Brown fra Omaha havde et vældigt Mødetelt oppe i den ene Ende af Byen, og nede ved Molen laa alle mulige Indretninger til Morskab og Lyst. Efter Tilstrømningen at dømme var Revivalisten ved at faa Overtaget; det øvrige saa noget forlorent ud, udlevet som en gammel Skøge. Maaske de religiøse Lejre ved Søen er ved at gøre sig gældende. Der er nu baade unge Mænds og unge Kvinders kristelige Foreningslejre, Methodisterne har en meget stor Lejr, og den nyeste er Walther Leagues Lejr, (af den lutherske Missouri Synode), saavel som vor.

Søndag Morgen var der Massestævne mod vort Tabernakel. Maaske 450-500 fyldte det. Paa Tribunen var et lille Alter, foruden den smukke Talepult med Korset i Barktræ, lavet af vor hedengangne Ven, N. C. Bang; til højre stod et Kirkeorgel, skænket af den forhenværende Ansgar Menighed i Co. Bluffs. Over Tribunen hængte et Billede af Jesus blandt de vise i Templet, og til højre det amerikanske Banner, til venstre Luthers Vaabenmærke i Farver, malet af Hr. A. Pagh.

Et større Kor af Mødets Deltagere kommer i Proces-sion ind syngende. Det ledes af Student Paul Neve. Det gav et Par Numre under Gudstjenesten; ligesaa sang et udmærket Mandskvartet og et Par Damer. Atter havde Aanden givet Pastor Erhardt Nielsen et klart og vækkende Budskab til os. Det var bygget over Es. 6: Profetens Kaldelse og Forkyndelse — og vor, — rigtig en Anspore til personlig Hjemmission. Et Offer optoges til Bibelskolens Formaal. Mr. Gebuhr læste som Lejrens Dekanus Indgang og Udgangsbønnerne.

Foreningens Formand Pastor Anders Hansen var draget hjem Dagen før. Han har virket ihærdig for Sagens Fremgang og hans rolige men ihærdige Virksomhed skyldes det meget at vi nu er naaet saavidt, saa vor egen Bibellejr i vort Samfunds Midte er solidt anlagt og finansielt sikret. Vi forstaar at Ofrene, Medlemsbidragene og Lejen fra andre Organisationer vil beløbe sig til en ret anseelig Sum, saa Gælden snart kan afvikles.

Om Eftermiddagen blev afholdt Slutningsmøde med Pastor Gudmund Petersen som Prædikant. Men vi maatte, som mange andre, paa Hjemfart. Vi kan maaske ikke taale at være „paa Bjerget“ ret længe ad Gangen. Men en velsignet Stund havde man med Jesus gennem Ordet, der lød ved vor Bibellejr i Skoven ved Okoboji Søen for 16de Gang. Og saa i Tilgift en dejlig Udflugt til et af de smukkeste Steder i Landet og kristne Venners glade Samvær.

Tænkt og Skrevet

HVAD BLEV DER TILBAGE AF FRONTVÆKKELSERNE?

Af C. Toldelund-Hansen i Kr. Dagbl.,
11. Juni 1940.

Krisereligiøsitet har man ikke kunnet spore meget af herhjemme under denne Krig. I 1914 var det anderledes. Under Indtrykket af de Katastrofer, som nærmede sig, søgte Folk i stort Tal til Kirkerne. Men da Størmeentret havde fjernet sig fra vort Land, varede det ikke længe, før Folk faldt tilbage i de vante Folder.

Denne Gang har man vel sine Steder kunnet iagttage noget af det samme, men svagere. Om nogen Vækkelse kan der næppe tales i denne Forbindelse, om en Landsvækkelse slet ikke. I Norge er der Spor i den Retning, i Finland var de aabenbare for enhver. De to Folk fik Krigen ind paa Livet. Vi naaede kun at ane den. De blev prøvet anderledes end vi, og de reagerede paa anden Maa- de under Prøvelsen. Hos dem blev der en Spørgen efter Gud. Hos os mærkede vi maaske nok lidt Stigning i Kirkebesøget ved Krigsudbruddet i Eftersommeren og de

første Søndage efter 9. April. Men synderligt blev det ikke til, og snart var Besøget igen normalt.

Vi kan føle det tomt, naar vi sammenligner med, hvad der skete især i Finland. For enhver, som fulgte med i den finske Frihedskamp, stod det klart, at den kristne Tro var en af de Faktorer, som stærkest var med til at styrke Folket under dets Prøvelse. Vi læste Uddrag af Breve, Frontsoldater havde skrevet til deres kære, og vi hørte, at Vækkelsen havde grebet mange af dem, som ikke i deres tidligere Liv havde kendt levende Tro.

Og nu er det ikke Meningen, at der skal sættes Spørgsmaalstegn ved Ægtheden og Betydningen af alt dette. Men over alt, hvor Talen er om Vækkelse, og særlig hvor det gælder en Vækkelse, som er fremkaldt af ekstraordinære Omstændigheder, maa man være varsom med at idealisere de virkelige Forhold. Dette forstaar Finnerne selv. Nu, da Landet har faaet Fred, begynder de selv at spørge: Hvad betød den Religiøsitet, som saa utvilsomt brød frem under Kampen? Hvor meget af den er bleven tilbage? Hvor meget var kun en hastig Opblussen, som atter døde hen?

Spørgsmaal af denne Art er rejst i nogle interessante Artikler af finske Kirkemænd i sidste Nummer af det

ACKNOWLEDGEMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	4792.28	188.60	501.33	1396.05	1099.79	288.50	565.27	88.05	664.69
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	7.73				7.73				
Brush, Colo., Miss Christine Jensen, Eben-Ezer	10.00		5.00		5.00				
Tilley, Alberta, Canada, Bethany Luth. Church offering at service by Dr. N. C. Carlsen	38.75				38.75				
Easton, Calif., an unnamed giver. For Elim Home, Elk Horn	25.00	25.00							
Oakland, Calif., three friends of Our Savior's Luth. Church in memory of Kristine Tobiasen	3.00				3.00				
Evan, Minn., Mrs. Hans C. Hansen of St. Matthew Luth. Church in memory of Mrs. Charles Nielsen, Underwood, Ia.	2.00								2.00
Winnipeg, Man., Canada, First Dan. Ev. Luth. Church	7.30			7.30					
Winnipeg, Man., Canada, First Dan. Ev. Luth. Church, offering at service by Dr. N. C. Carlsen	6.10				6.10				
Winnipeg, Man., Canada, First Dan. Ev. Luth. Church, offering at service by Dr. Inadomi	10.00						10.00		
Emmons, Minn., Mr. and Mrs. Fred Jensen in memory of Karen Stine Olsen, Oregon, Wis.	2.00				2.00				
Council Bluffs, Ia., Bethany Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	10.00							10.00	
Council Bluffs, Ia., Vita, Elmer, Rhoda, and Deloris Hansen in memory of the late J. Fred Hansen, Milwaukee, Wis.	5.00				5.00				
North Dak. Dist. Foreign Mission Society	45.18					22.59	22.59		
Flaxton, N. D., Ebenezer Luth. Church. By North Dak. Dist. Foreign Mission Society	4.80					2.40	2.40		
Bowbells, N. D., Bethlehem Luth. Church. By North Dakota Dist. Foreign Mission Society	3.22					1.61	1.61		
Kenmare, N. D., Trinity Luth. Church. By North Dakota Dist. Foreign Mission Society	3.12					1.56	1.56		
Norma, N. D., Zion Luth. Church. By North Dakota District Foreign Mission Society	2.60					1.30	1.30		
Coalridge, Mont., Emmaus Luth. Church. By North Dakota Dist. Foreign Mission Society	4.74					2.37	2.37		
Westby, Mont., Daneville Luth. Church. By North Dakota Dist. Foreign Mission Society	4.74					2.37	2.37		
Hutchinson, Minn., English Luth. Ladies' Aid	10.00			10.00					
Morgan, Minn., Gilfillan Ladies' Aid of Bethany Church in memory of Mrs. Chas. Nielsen, Underwood, Ia.	1.00								1.00
Chicago, Ill., Ebenezer Luth. Church	32.40		10.00	10.00					12.40
Total received on 1940-41 synodical budget	5030.96	213.60	516.33	1413.35	1177.37	322.70	609.47	98.05	680.09
Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Aug. 12, 1940. H. J. Hansen, Treas.									

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical quota)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission
Previously acknowledged	554.27	182.51	213.22	75.54	58.00	25.00
Oyens, Ia., Dorcas Ladies' Aid Society	5.00	5.00				
Brush, Colo., Mrs. G. B. Christiansen	2.00			2.00		
Cushing, Nebr., Mrs. Peter Thomsen	1.00	1.00				
Milwaukee, Wis., Mr. and Mrs. Andrew Keiding in memory of J. Fred Jensen, superintendent of Kingo Sunday School	5.00					5.00
Brush, Colo., Miss Christine Jensen, Eben-Ezer	15.00		5.00	10.00		
North Dakota District Foreign Mission Society	180.71	79.06	79.06	22.59		
Flaxton, N. D., Ebenezer Luth. Church. By N. D. Dist. Foreign Mission Society	4.80			4.80		
Bowbells, N. D., Bethlehem Luth. Church. By N. D. Dist. Foreign Mission Society	3.23			3.23		
Kenmare, N. D., Trinity Luth. Church. By N. D. Dist. Foreign Mission Society	3.13			3.13		
Norma, N. D., Zion Luth. Church. By N. D. Dist. Foreign Mission Society	2.60			2.60		
Coalridge, Mont., Emmaus Luth. Church. By N. D. Dist. Foreign Mission Society	4.73			4.73		
Westby, Mont., Daneville Luth. Church. By N. D. Dist. Foreign Mission Society	4.74			4.74		
Selma, Cal., Pella Luth. Sunday School	11.48		11.48			
Total received for extra synodical missions	797.69	267.57	308.76	133.36	58.00	30.00
Received with thanks. Blair, Nebr., Aug. 12, 1940.						

H. J. Hansen, Treas.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$553.11
Racine, Wis., Gethsemane Luth. Church	42.30
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church: Walter H. Nielsen, Albert Hansen, E. C. Boel, Hans P. Petersen, Margaret Larsen, Laura Johnson, Rev. L. Pedersen, C. D. Petersen each \$1,	
Edward Hansen 25c J. J. Norgaard \$5, Christen L. Hansen \$3. Total	16.25
Northfield, Minn., St. Peter's Luth. Church	25.70
Winnipeg, Man., Can., First Dan. Ev. Luth. Church	4.80
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. Lars Hansen	3.00
Total	\$645.16

Received with thanks. Blair, Nebr., Aug. 12, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

økkumeniske Tidsskrift „Kristeligt Fællesskab”. Særlig bemærker man de Betragtninger, som er fremsat af Professor G. O. Rosenquist, Aabo, og Biskop Lehtonen, Tammerfors.

For at være retfærdig i sin Bedømmelse af de her berørte Forhold, maa man huske, at Kristentroen i normale Tider har haft større Magt i det finske Folk end maaske i noget andet af de nordiske. Professoren fra Aabo fremhæver, at den egenartede finske Folkefromhed har dybe Rødder i Folkets aandelige Historie. Allerede Ortodoksien udførte en vigtig folkeopdragende Gerning, som bar Frugt i en mandig, stærk Tillid til Gud og en baade i Fred og Krig prøvet Kaldsbevidsthed. Men det ejendommelige i Finlands Folkefromhed er dog først og fremmest de religiøse Vækkelser, som brød frem i det attende Aarhundrede, og som danner den centrale Linie gennem det nitende Aarhundredes Kirkehistorie. Den finske Pietisme er inderligt beslægtet med finsk Folkekarakter. Den dybe Bodsaltvor, Bevidstheden om Menneskets Synd og Uværdighed over for Gud og Længselen efter hans Naade kendetegner de vakte. Dertil kommer en ydmyg Fortrøstning til Gud, særlig stærk i Nødens Dage, og en Villighed til at gaa ind under Lidelsen. Lidelsen ser man som Udtryk for Guds Opdragelse af Folket og som en Tjener for hans Velsignelse. Og naturligvis er det rigtigt, som Biskop Lehtonen fremhæver i sin Opsats, at de Kristne aldrig udgør Majoriteten i et Folk, men dog kan de paavirke Folkets Tankesæt, saa intet bevidst løber i modsat Retning. Selv hvor bevidst Trosliv ikke fandtes, var der dog i Sjælen aflejret en saadan Samfølelse med den levende Kristentro, at der kun skulde en ydre Anledning til for at faa Kilderne til at springe. En saadan Anledning blev Krigen.

Fra første Færd fik den en religiøs Betoning. Man følte, at man med ren Samvittighed kæmpede for en retfærdig Sag, og man var sig bevidst, at Kampen ikke alene gjaldt Fædrelandets Frihed, men ogsaa kristen Tro og Kultur. Forsvaret stod for Folket som en religiøs Pligt. I utallige Dødsannoncer læste man Ordene: „Gav sit Liv for Tro, Hjem og Fædreland.”

Dette i Forbindelse med den Folket iboende Kristentro var medvirkende til de Undere man oplevede ved Fronten. De, der flokkedes om Forkynderne eller søgte til Nadverbordet var jo ingenlunde blot dem, som tidligere havde staaet i Menigheden. Der var ogsaa mange af dem, og de øvede selvsagt deres Indflydelse paa Kammeraterne, men hyppigt skete det, at Mænd, som ikke før havde levet et personligt Trosliv, nu greb efter Troen. En Frontsoldat, som ikke „kan kalde sig en troende i Ordets dybeste Betydning”, skrev f. Eks.:

„Kristendommens rette Jordbund er Nød og Sorg, det har Historien vist; og det har jeg personlig erfaret. Min Længsel er at kunne omfatte Kristendommen med virkelig Tro paa dens inderste Sandheder. Jeg tror, at Krigen har hjulpet mig et Stykke paa Vej.”

Man vil fra i Vinter erindre Beretninger, som viste, at denne Frontsoldats Oplevelse ikke var noget enestaaende. Ved Fronten oplevedes det, at en Vækkelse greb hele Afdelinger. Feltpræsternes Beretning derom rummer mange skønne Træk.

Har dette nu kunnet holde efter Freden?

Baade Rosenquist og Lehtonen er forsigtige i deres

Vurdering. Men begge sætter et Spørgsmaalstegn ved Varigheden af denne Krigsreligiøsitet.

„Der findes dem,” skriver førstnævnte, „som allerede nu kritiserer og forlader den Stilling, de indtog derude: den var blot, siger de, en Følge af Frygten. Andre har ved Fronten mødt Gud paa en Maade de ikke glemmer Ved Bedømmelsen af Krigens aandelige Følger maa man heller ikke overse den psykologisk forstaaelige Reaktion som de legemligt og aandeligt anspændende Forhold ved Fronten bagefter let udløser. Trangen til Afspænding og Forandring tager let Form af øget Lyst til Fornøjelse, maaske af løsslupne Sæder. Den Slags kan allerede nu konstateres. Alvorsindtrykkene trænges tilbage, naar Livet aabner sig paany i de gamle Former. Vi maa tage os i Agt for en usand Idealisering af Situationen. Ligesom under Kampen sandsynligvis mange — i de dybeste Lag af deres Sjæleliv — blev uberørte af Begivenhederne, vil sikkert hele Befolkningslag nu fortsætte deres Liv uden at der er sket nogen Forandring med dem. Thi Fornøjelsen af det indre Liv skal man ikke i for høj Grad vente som Følge af ydre Begivenheder.”

Dertil kommer, at Sporene af Krigens blodige Haandværk sidder fast i manges Sjæl. „Følsomme Mænd kan betegnes som aandelige Invalider.”

Paa lignende Maade udtaler Biskop Lehtonen sig, idet han skriver:

„Blev der Landsvækkelse i Finland under Krigen? Nej, men utallige følte en stærk Dragning af Guds Kærlighed. For mange var de alvorlige Stunder dog tilsyneladende kun en Nødforbedring. Den gamle Historie gentages: „Sømanden beder under Stormen, men har svært ved det i Solskinnet.” Men for mange blev det en uforglemmelig Besøgelsestid. Sorgen pløjede dybt. Gud gjorde det tomt i tusinde Hjem for at kunne fylde Tomrummet med sit evige Liv.”

De to Kirkemænd er enige om, at det, der skete i Finland gik ikke sporløst hen. Det kendes mangfoldige Steder ogsaa efter Freden. Men lige saa sikkert ved de, at en Krisereligiøsitet kan bringe svære Skuffelser, om man foregøgler sig for store og varige Resultater. Man ved, at en dybtgaaende kristelig Vækkelse ikke saa meget er afhængig af ydre Begivenheders Paavirkning, men at den i Virkeligheden kun skabes gennem en vedholdende fuldtønt Forkyndelse af Evangeliet.

Nu vil det muligvis vise sig, at i Finland bevares trods alt meget af det, som voksede frem i Skyttegravene, mod en hastig Visnen. Men det skyldes i saa Fald den Dybde Gudstroen havde i Folket før Prøvelsen satte ind. At vente det samme for vort Vedkommende, vilde vi næppe have Ret til. Dertil kræves andre Forudsætninger end dem, vi kan møde med.

G. Tolderlund-Hansen.

KLAUS

Pris \$1.80, indb. \$2.40

En stort anlagt Skildring af en jysk Bondes religiøse Udvikling fra Drengesaarene gennem Manddomsaarene frem til Alderdommen. Bogens Hovedperson er skildret med et fast Greb og en dyb Indlevelse, men der findes ogsaa flere Bipersoner, som fængsler — fremfor alle Morbror Klaus.

PACIFIC
THEOLOGICAL
LIBRARY

Terrence Library
29 E 35th St
NEW YORK N Y
X

NR. 35

BLAIR, NEBRASKA, DEN 28. AUGUST, 1940

An aerial photograph of the University of the Pacific campus in Stockton, California. The image shows a large, rectangular campus area with several buildings, including a prominent central hall and a large building on the right. The campus is surrounded by fields and a road. The photograph is in black and white and has a grainy, historical quality.

Fugleperspektiv af Hjemmets Anlæg.

vendige Arbejdere. Pastor A. Hofgaard er Bestyrer, hvori han bistaas af sin tro Hustru og andre. At saa mange Gamle er taknemlige for at have et saadant Hjem i vort Samfund, hvor de kan faa baade legemlig og aandelig Forplejning, er givet. Selvfølgelig maa man betale for Opholdet, men Omkostningen er alligevel lavere end man kunde vente at betale for eget Hjems Drift. Den almindelige Pris er ca. \$25 per Maaned; man antager ikke almindeligt Personer under 65 Aars Alderen eller nogen der er allerede angrebet af særlige Sygdomme.

Man følger paa Hjemmet en Regel, og det er „den gyldne,“ som Jesus foreskrev for alle: Gør mod andre hvad du vil at andre skal gøre mod dig.“ Alle har lige Ret paa Hjemmet og nyder samme Kærlighedshensyn efter Trang og Lejlighed. Gaver og Midler til Husholdningen og nye Bygninger, samt fattiges Pleje, modtages med Tak af Bestyreren. Hjemmet ejes og drives af en dertil valgt Gruppe Tillidsmænd inden for Den forenede dansk lutherske Kirke i Am. Det er helt gældfrit. Dets Værdi sættes til ca. \$50,000.

Hjemmet kan akkommodere 40 Gæster, foruden de nød-

Femtende Søndag efter Trinitatis

Men det skete, medens de vare paa Vandring, gik han ind i en Landsby; og en Kvinde ved Navn Martha modtog ham i sit Hus. Og hun havde en Søster, som hed Maria, og hun satte sig ved Herrens Fødder og hørte paa hans Tale.

Men Martha havde travlt med megen Opvartning; og hun kom hen og sagde: „Herre, bryder du dig ikke om, at min Søster har ladet mig opvarte ene? Sig hende dog, at hun skal hjælpe mig.“

Men Herren svarede og sagde til hende: „Martha! Martha! du gør dig Bekymring og Uro med mange Ting; men eet er fornødent. Maria har valgt den gode Del, som ikke skal tages fra hende.“ Lukas 10:38-42.

STILHED OG VIRKSOMHED Af Sognepræst Svend Rehling

Ja, nu skulde vi vel saa til at skænde paa Martha, som det sig hør og bør, naar denne Søndag vender tilbage i Kirkeaaaret. Men jeg tilstaar, at jeg kan ikke rigtig faa mig selv til det. Af flere Grunde.

For det første synes jeg sandt at sige, at Martha har faaet Skænd nok for sin Travlhed. Først af Jesus, og det var jo i sin Orden; men siden Aar efter Aar, Aarhundrede efter Aarhundrede, af Præster og Prædikanter, som maaske tidt ikke var saa meget virksomme selv. Naar Jesus har sagt, hvad der skulde siges, saa er det lidt ubelt, at vi bagefter ogsaa farer ud imod hende.

Jeg er ikke meget oplagt til det — ogsaa fordi jeg tror ikke, Jesu Ord var saadan ment. De var maaske mere en Advarsel end en Bebrejdelse, og jeg kunde godt tænke mig, at de var sagt med et lille Smil: „Martha, Martha, du gør dig Bekymring og Uro med mange Ting; men eet er fornødent.“

Det er saa let at slaa ned paa andres Fejl; men der var dog ved Siden af saa meget hos hende at glæde sig over og rose hende for. Hun var en virksom og ivrig Natur, en af disse impulsive og aktive, som uvilkaarlig springer op og gør sig Ulejlighed. Saadan skimter vi hendes Træk, hver Gang hun omtales i Evangelierne. Og hun holdt af ham, og naar hun den Dag gjorde sig Bekymring og Uro med mange Ting, saa var det jo for at glæde ham, for at han rigtig skulde mærke, hvor han var velkommen og længselsfuldt ventet. Hun gav Afkald paa den Glæde at sidde inde i Stuen hos ham, for helt at kunne tage Vare paa det praktiske — ingenting var for godt til ham. Det var dog saa smukt, at hun kunde glemme sig selv for de andre — det er der ikke ret mange, der kan.

Jeg har ikke Lyst til at rette Bebrejdelser mod den altfor virksomme Martha, ogsaa af den Grund: at det dog vist ikke netop er den Bebrejdelse, vi mest trænger til at lytte til, al den Stund vi vel snarere bestiller for lidt end for meget i Guds Rige de fleste af os.

Evangeliet vil ganske sikkert ikke lære os, at Kristus ikke bryder sig om sine Kristnes Tjeneste — tværtimod har han ofte nok sagt, at Vingaarden skal passes, og der skal Arbejdere ud i hans Høst. Og hvis nogen har en Teologi, hvorfra der ikke udgaar nogen Tilskyndelse til, at vi skal tjene den Herre, som har frelst os, saa er det et Vidnesbyrd om, at der er noget meget alvorligt i Vejen med den Teologi — og med de Teologer.

Det er en Lykke, at Kirken omsider har lært at arbejde. Tænk paa alle de uvirksomme Aarhundreder, hvor Menigheden ingenting gjorde hverken for at bringe Evangeliet til Hedninger eller for at værne sin egen Ungdom eller

for at øve Barmhjertighed mod de smaa og lidende og forkomne i Samfundet. Det er ikke tilfældigt, at der i vor — ellers saa rige — Salmebog ganske mangler et Afsnit med **Salmer, der besynger den kristelige Tjeneste*** og tilskynder det troende Folk til at arbejde, mens det er Dag. Det kommer ganske simpelt af, at der i lange, lange Tider intet Arbejde blev gjort. Menigheden misforstod sin Herres Ord og troede, at det var nok bare at sidde daadløst ved hans Fødder.

Evangeliet bebrejder os ikke, at vi bestiller noget i Guds Rige; men Evangeliet vil lære os, at Arbejdet skal have sine Rødder i Stilheden; Tjenesten skal gro ud af Troen.

Og derfor er vi fuldt ud paa Evangeliets Grund, naar vi i Dag skal tale om det rette Forhold mellem Stilhed og Virksomhed i en Kristens Liv. Idealet er ikke en Martha, som har saa travlt med at varte sin Herre op, at hun aldrig faar Stunder til at lytte til hans Ord. Idealet er heller ikke en Maria, som sidder saa fast ved hans Fødder, at hun aldrig faar rejst sig op for at hjælpe sin travle Søster. Men Idealet er — her som altid — Jesus. Den Jesus, som midt i Virksomheden bestandig vaagede over Stilheden og de ensomme Stunder paa Bjerget, den Jesus, som altid var i sin Faders Gerning, fordi han altid dvælede i Guds Ansigts Lys.

* * * *

Om Stilhed og Virksomhed skal vi tale. Og saa kunde vi da først i Almindelighed sige, at i Stilheden beriges og uddybes vor menneskelige Personlighed, som saa let tyndslides og verdsliggøres i Forjætheth og Trængsel. Hvis ikke det moderne Menneske skal forgaa i Uro og Bekymring med mange Ting, hvis det skal kunne holde sammen paa sin Personlighed og bevare sig selv midt i denne Hvirvel af Indtryk og Paavirkninger, saa maa det til Tider slippe Livets snurrende Hjul og opsøge Stilheden — lukke for Radioapparatet og lægge Aviserne bort, søge ud til de stille Steder, lukke sin Dør, for en lang og uforstyrret Aften at være ene med sine Tanker, eller midt i Dagens Larm og Travlhed dvæle en Stund i en aaben Kirke, som Mennesker saa ofte gør det i de katolske Lande.

* * * *

Dette har vel i og for sig intet med Kristendommen at gøre, men angaar kun vor rent menneskelige Personlighed. Men vi kunde gaa videre og sige, at i Stilheden for Guds Ansigt fordybes vor kristelige Erkendelse, og Evighedslivet folder sig ud i sin Fylde. De, som gennem Tiderne er blevet de store i Guds Rige, har altid været de Mænd og Kvinder, der — som Maria i Evangeliet — „satte sig ved Herrens Fødder og hørte paa hans Tale.“ Ganske alene gik de ind for Guds Ansigt for at dvæle i hans Nærhed. Uden menneskelig Vejledning og Fortolkning bøjede de sig over Ordet, kæmpede med dets Gaader og drak af dets Kilder. De mødte Gud Herren Ansigt til Ansigt og blev formede af hans Hænder. Og naar de siden gik ud i Dagens Strid og Møje, bar deres Skikkelse det Præg: at de havde siddet ved den Eviges Fødder og hørt ham tale. Det gav deres Tanker Visdom og deres Ord Myndighed; der fandt deres Hjerte sin Glæde og deres Sjæl sin Ild. Og naar vi nu nævner deres Navne, ser vi for os Billedet af Mænd og Kvinder, som blev betydelige og egenartede kristne Personligheder, fordi de levede førstehaands og selvstændigt med den levende Gud.

*) Udhævelserne er Redaktørens.

I en af sine Salmer siger David til Gud: „Herre, jeg vil fremstille mig for dig om Morgen — og vente“ (5:4). Her er en Mand, som begynder Dagen for Guds Ansigt, som ene gaar ind for den Almægtige, ikke for at bestorme Gud med alle sine Begæringer og splitte Lønkommerets Stilhed med Bønner og Raab, men for at fremstille sig for den Evige — og vente; for at sætte sig ved Herrens Fødder og høre ham tale.

Det maa undre og ængste os at se, hvor faa særprægede og betydende kristne Personligheder, der fremstaar af vore Dages brogede og mangfoldige kristelige Virksomheder. Alle Vegne klages der over Mangel paa aandelige Førere, og man synes undertiden, at de fleste Kristne har det samme Ansigt — eller slet intet Ansigt. Jeg har ofte spurgt mig selv, om det ikke kommer af, at vi ikke under vor Sjæl den Ensomhed og Stilhed alene med Gud, uden hvilken ingen dybtgaaende og selvstændig kristelig Personlighed bliver til. Om mangfoldige Kristne i vore Dage gælder det vist, at de har opøvet deres Sjæl til at kunne nøjes med fem korte Minutter i en hastig Morgenandagt eller en søvnig Aftenbøn. De fem Minutter er maaske akkurat nok til, at Træet ikke ganske gaar ud; men de er langt fra nok til, at det kan fæste dybe Rødder og forny sig og bære megen Frugt.

I Stedet for at kæmpe ene med Bibelen og afvriste den Velsignelse, **skyder vi Genvej og søger en mageligere Opbyggelse i Andagtsbøger og halvfremme Romaner.** I Stedet for at fremstille os i Ensomheden for Gud og vente, gaar vi til kristelige Møder, hvor det, som Gud vilde have sagt os direkte i Lønkommeret, formidles og fordunkles gennem svage menneskelige Personligheder. (Hvor en svunden Tids Kristne blev Kæmper, fordi de stod alene og levede oprindeligt med Gud, der bliver vi ofte kun Dværge og udvaskede Karakterer, fordi vi for lutter Virksomhed ikke har Stunder, og maaske heller ikke Vilje og Mod, til at sætte os ved Jesu Fødder og høre ham tale. Og det var dog dette Sjælens lydhøre Samliv med Gud, som Jesus kaldte det ene fornødne.

* * * *

Og det var just det tredje og sidste, jeg vilde sige: at Stilheden er den egentlige Forberedelse til Arbejdet. I Evangeliet i Dag er det symbolsk udtrykt deri: at Martha og Maria **er Søstre.** Ikke to fremmede Kvinder, som vanskeligt forliges i det samme Hus, men to Søstre, rundet af det samme Moderskød. Der kan, som vi ser, komme Skærmydsler imellem dem, naar den ene vil gribe ind paa den andens Omraade; men selv om de et Øjeblik strides, er de dog Søstre og hører uadskilleligt sammen.

Ganske ligesom Arbejdet og Stilheden gør det i den Kristnes Liv. Skal vor Tjeneste og Færd iblandt Mennesker blive til Velsignelse, maa de kunne mærke, at vi kommer fra Guds Ansigt, at den, som taler nu, har siddet ved Jesu Fødder og der faaet sit Budskab og sit Kald. Det er en Sandhed, som er Aarhundreder gammel i Aandens Rige: at Stilhed og Styrke hører sammen. Fra Arbejdets Strid og Møje søger vi ind i Stilheden, ligesom den trætte Høstkarl ved Aftenstid forfrisker og vederkvæger sig ved Gaardens Brønd. Og naar vi saa ved Jesu Fødder har faaet Forladelse for vore Fejlgreb og Synder og Opmuntring i Hjertet og ny Bekræftelse paa hans Venskab og Naade, saa gaar vi igen, styrkede og bedre rustede, ud til Arbejdet for at tjene ham, medens det er Dag.

* * * *

Men i en urolig og forjaget Verden som vor maa Viljen sættes ind paa det, hvis det skal blive til noget med den Stilhed. „Maria har valgt den gode Del,“ stod der. Og **der skal netop et Valg til,** en fast og urokkelig Beslutning: Jeg tillader ikke Livets fortunlede Strøm at rive mig af Sted og forjaske mit Liv og forringe min Tjeneste. Jeg vil have Stilhed og Stunder til at sidde ved min Frelses Fødder og høre ham tale, og jeg er villig til at bringe de Ofre, som er nødvendige for at føre den Beslutning igen. Hvad nytter det, om jeg ved min Travlhed vinder den hele Verden, men tager Skade paa min Sjæl.

I den hellige Stilhed hernede beredes Hjertet til den store Stilhed engang, naar Guds frelste Børn i Evighed skal sidde ved Jesu Fødder og høre ham tale. Da har de i Sandhed vundet den gode Del, som ingen skal tage fra dem. Amen.

VAAGN OP, DU SOM SOVER!

I, som hidtil sov saa trygt,
vækkes kun med Nød og næppe;
mellem Blomster har I bygt,
men paa Afgrunds Gyngetæppe.
Sært, at ej det brast i Nat;
derfor, Venner, vaagner brat!
Nøler I, det lykkes næppe.

Grundtvig.

DE UBESVAREDE BØNNER

Kunde vi se Forlængelsen af Linjerne ind i Fremtiden og ind i det evige, da vilde vi takke Gud for de ubesvarede Bønner.

Olfert Ricard.

Guds Gerninger ere ganske stridende mod Fornuften; naar noget saaledes skal opstaa, saa maa det først gaa til Grunde.
—Luther.

BEKYMRER EDER IKKE!

(Matth. 6:24-34)

„Bekymrer eder ikke for Føde og Klæder.“ Er det noget at sige til Mennesker i en Tid, der er saa svær, i en Krisetid, da saa mange har ondt ved at klare Terminerne, Skatterne og Købmandsregningen? Er det ikke at gøre Nar af Mennesker at sige til dem: Hvorfor bekymrer I jer; det skal I ikke?

Tænk, vi har Lov at sige til kriseramte i vort Land: „Bekymrer eder ikke,“ for det er Herren selv, der siger det til os; men er det ikke svært at leve efter dette Jesu Ord nu i denne Tid? Og kan man det? Er det da ikke Gud, som bærer Skylden for Krisen, som rammer det danske Folk, eller skulde det maaske være os selv, som har Fejlen? Er Aarsagen til Krisen at finde hos os selv? Har Gud ikke ladet sin Sol opgaa over onde og gode i de sidste Aar som i Aarene før Krisen? Har han ikke ladet det regne over retfærdige og uretfærdige? Har han ikke givet os Høst hvert Aar? Aarsagen ligger ikke hos Gud, men hos os selv, for:

Her er Sommersol nok,
her er Sædejord nok,
bare vi, bare vi
havde Kærlighed nok.

Gud er stadig den samme, hans Kærlighed er rig nok til os alle, men Kærligheden er ikke stor nok hos os til ham og vore Medmennesker; vor Kærlighed har slaaet sig paa eet, navnlig Penge; og det er dem, som slaar igen nu. Jeg hørte en Mand nu i Sommer sige, at naar Israel i gamle Dage satte sin Lid til et Folk i Stedet for til Gud, saa kommer Straffen netop fra dette Folk. Er det ikke det samme, som nu sker med os Danske? Vi har slaaet vor Lid til Pengene, de er blevet vort Lands Gud, derfor rammer Gud os nu gennem Pengene. Bare vi kan gaa klart ud af Krisen, saa den kan blive en Velsignelse for os, bare vi ikke nøjes med at trække Vejret lettet, naar den er overstaaet og lever videre som før Krisetiden uden at have faaet mere Kærlighed.

Hvordan kan vi være ubekymrede i Krisetiden? Evangeliet giver Svaret: Ved ikke at tjene to Herrer, Gud og Pengene, paa een Gang, men kun tjene den ene Herre, nemlig Gud. Pengedyrkerne maa altid gaa i en Angst og bekymret Tilstand. Gudsdyrkerne kan have den dejlige Fred og Tryghed i Krisetiden, som ikke kan beskrives, men maa opleves.

Naar saa Bekymringerne næste Gang kommer over dig, gaa saa en Tur ud i Landet og se Guds Storhed derude; se paa Markerne, hvor nylig Kornet stod i bugnende Mængde, se ind i de fyldte Lader, læg Mærke til de mange Sædstakke, og Guds Kærlighed taler til dig derigennem — se paa Himmelens Fugle; de faar alt, hvad de trænger til, skønt de ikke kan pløje og saa; skulde du saa ikke ogsaa faa dit nødvendige, du, som har arbejdet med Flid; naar Spurven faar sit, skulde du saa ikke faa, du, som er meget mere værd end mange Spurve, du, for hvis Skyld Kristus er korsfæstet, du, som er skabt i hans Billede. — Eller se bare paa Grøftkantene, Masser af Blomster staar der, prægtigere klædt end Jødernes mest pragtelskende Konge; naar Gud ifører de Ukrudtsplanter en saadan Pragt, skulde han saa ikke klæde dig, du, som er usigelig mere værd i hans Øjne. Mon du saa ikke kommer ubekymret hjem fra den Tur, fyldt med Kærlighed og bestemt paa kun at tjene een Herre — du skulde prøve det.

Sognepræst Svend A. Ramlau, Høve.

(Skrevet for et Par Aar siden. Red.)

EN TJENERINDE

Mett' Kathrin' sidder i sin Stol ved Vinduet og ser ud i den solbeskinnede Sommerdag. Et Hølæs forspændt med et Par kraftige jyske Heste dundrer over Gaardspladsens Stenpikning, saa Vinduerne klirrer. „Ak, ja,“ sukker Mett' Kathrin', „her sidder jeg og er til ingen Verdens Nytte; og det kunde endda nok tiltrænges i denne travle Tid, naar smaa og store har Hænderne fulde.“ Vognen er imidlertid forsvundet ind gennem Ladeporten, og travle Hænder er i Gang med Aflæsningen. Pludselig sætter Gaarhunden i med en kraftig Gøen, og et stort Kobbelt Kører svinger ind gennem Gaardsleddet. Dyrene sætter i Løb, da de øjner Vandtruget midt i Gaarden, og Hjorddrengen maa springe til Side for at bringe sine nøgne Fødder i Sikkerhed. Nu er Øjeblikket inde, da det kunde tiltrænges, at en eller anden rakte Drengen en hjælpende Haand; thi Dyrene er urolige i Varmen og slaar med Hoved og Hale efter de næsvise Fluer. „Bare han nu faar dem rigtig koblet fra hinanden,“ sukker Mett' Kathrin'

og rokker paa Stolen. — Snart naar Lyden af Mælke-spande Mett' Kathrin's Øren, og hun sukker: „Bare den lille Sine ikke var saa lille og klejn, det bliver drøjt for hende at malke saa mange Køer, selv om Drengen hjælper til, saa godt han kan, men her sidder en anden og kan hverken gøre ondt eller godt.“ Nu trænger Damp ind gennem Dørsprækken fra Køkkenet, og Mett' Kathrin' aner, at Kartofflerne er ved at koge over. Datteren Kirstine hjælper til ude i Laden med Aflæsningen af Høet og er ikke til at raabe op, men da Lillepigen kommer fremovre i Stalddøren for at hælde Mælken i Mejerispandene, banker Mett' Kathrin' paa Ruden og faar hende gjort begribeligt, hvad der er i Vejen; et Øjeblik efter kommer Kirstine ileddende over Gaardspladsen, rødhusset og med Høtjavser i Haaret. „Ikke engang en Gryde Kartoffler kan jeg se efter,“ sukker Mett' Kathrin' i Erkendelse af sin egen Unyttighed.

Om Eftermiddagen banker det paa Døren. Mett' Kathrin' sidder som sædvanlig alene og siger: „Kom ind!“ Det er Præsten. Han lægger Hat og Stok, faar fat i en Stol og søger at faa en Samtale i Gang. Men i Dag synes det lidt vanskeligt for Mett' Kathrin' at faa Munden paa Gled, saa Præsten nødes til at spørge, om der er noget særligt i Vejen, om Gigten er bleven værre og lignende. „Ak, nej,“ sukker Mett' Kathrin', „men her sidder jeg den ene Dag efter den anden og er til ingen Verdens Nytte, jeg kan ikke engang se efter en Gryde Kartoffler.“

„Jeg har en Hilsen til Dem,“ udbryder Præsten pludselig. „Til mig?“ „Ja, De husker nok Deres gamle Naboer, som flyttede ind til Byen og nu bor paa Alderdomshjemmet?“ Jo, dem huskede Mett' Kathrin' meget godt. „Jeg besøgte dem forleden,“ fortsatte Præsten, „og de bad mig bringe Dem en Hilsen og en Tak for saa meget godt gennem mange Aar.“

Mett' Kathrin' ser temmelig uforstaaende paa Præsten, som fortsætter: „De husker vel, at De holdt Avis sammen med Deres Naboer, og nu kan jeg fortælle Dem, at de to gamle Mennesker har haft et mærkeligt Udbytte af det Fællesskab. Det hændte nemlig ikke saa sjældent, at de to gamle, som havde haft ikke saa lidt Sygdom og anden Modgang i Livet, kunde være tilbøjelige til at tabe Modet. Men den af dem, som skulde hente Avisen, kom altid glad hjem; thi naar de kom herover, vankede altid en lille Passiar i Tilgift. Ofte fik de lettet deres Hjerter for deres Sorg og kom til at se alting i et nyt Lys, saa de fattede Mod paany. De sagde ganske simpelt til mig, at naar de sad her i Deres Stue, var det lige saa godt som at gaa i Kirke.“

Mett' Kathrin' ryster paa Hovedet: Nej, det kan aldrig være muligt, at hendes fattige Ord har været i Stand til at gøre Nytte nogen Steder. „Jeg mærker, De tvivler,“ fortsatte Præsten, „men jeg er forvisset om, at De virkelig har været til Velsignelse for disse to gamle Mennesker, hvem Deres Ord har bragt Trøst og Husvalse saa mange Gange. Nu sidder De her paa Deres Stol og kan hverken tage Del i Arbejdet med Høet eller Malkningen — eller se efter Kartofflerne; men Gud har ikke desmindre ladet det lykkes for Dem at gøre vel mod Deres Medmennesker.“

Noget efter, da Præsten var gaaet, bøjede Mett' Kathrin' stille sit Hoved og hviskede: „Tak, kære Gud, kan det virkelig passe, at jeg gamle Kone kan være din Tjenerinde!“ —Kr. Pb.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornylse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornylse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Femtende Søndag efter Trinitatis. 28. August.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Gal. 5:25—6:10; Matth. 6:24-34.

Ny Tekstr. — Ap. Gr. 8:26-39; Lukas 10:38-42.

HVORDAN MAN KAN TJENE VOR HERRE.

„Ingen kan tjene to Herrer“ siger Jesus. Men mellem Linierne siges tilige, at man maa tjene enten den ene eller den anden. Vi har Frihed til Valg af Herre; det er den gudgivne Natur i os. At tjene den sande Gud er Menne-skets dybeste Trang, bevidst eller ubevidst. Djævelens Træskhed bestaar jo i at faa Løgneren til at se ud som Sandhed. Saaledes bedrog han Eva. Derfor kaldes Døds-synden Vantro og ikke Utro eller Ingen-Tro. Vantro er i Grunden vanvittig, en forventet Vidsdom, en Daarskab. „Naar nogen mener, han er noget, skønt han intet er, da bedrager han sig selv“ skriver Paulus. At tjene nogen anden end den sande Gud er idiotisk. Tænk, at nogen vilde gaa og slide for en fremmed Tyran for intet, alt imens han har fuld Frihed til at virke hjemme hos Far, ja lever rigeligt af hans gavmilde Haand! Søger vi først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa er vi livsforsikrede, ogsaa materielt. Det er Daarskab at bekymre sig for mere! Det er hedensk, siger Jesus. Man kan tjene Herren bedst ved simpelthen at tro ham.

I ny Tekstrække er der et Par Eksempler herpaa. Først Filip, en af de syv Diakoner, d.v.s. Menighedstjenere, i Jerusalem. Efter hans Medtjener Stefanus's Drab spredes Menigheden over Landet og hver Mand for sig bliver Indremissionær. Filip var særlig egnet; han var saa lydig mod Aandens Røst. I Samaria By blev der stor Glæde over hans Virksomhed som Forkynder af Kristus og Helbreder af syge. Saa kom Befalingen at gaa sydpaa. Han spørger ikke: Hvorfor, Herre? Han gaar og bliver Redskab til den ethiopsiske Skatmesters Omvendelse, den første Missionær til Afrika. Ev. om Martha og Marias Tjeneste er typisk for den kristne Kvindes Tjeneste for Herren. Begge tjente ham i deres Hjem eftersom de havde Anlæg. Kedeligt at vi ikke altid forstaar hverandres Evner og Trang. Men Jesus forstaar, og hvor kærligt han kan irettesætte os, om vi vil lyde og tro.

Fra vor Kirkemark

Kredsmøder:

Iowa Kreds, 29. Aug. — 1. Sept. i Audubon, Ia.

Atlantic Kreds, 29. Aug. — 2. Sept. i Laurens, N. Y.

Minnesota Kreds, 26. — 29. Sept. i Nelson, Minn.

Pacific Kreds, 9 — 13. Okt. i Portland, Ore.

Wisconsin Kreds

afholder sit 36de Aarsmøde i Hartland, Wis. d. 29. Aug. — d. 1. Sept. Aabningsgudstjenesten begynder Kl. 8 Torsdag Aften og Slutningsmøde Søndag Aften. Lad os atter i Aar følge vor Regel og gode Skik: Alle Præster kommer og hver Menighed er repræsenteret ved Delegation.

„Ikke ved Magt og ikke ved Styrke, men ved min Aand,“ siger den Herre Zebaoth — Sak. 4:6.

Theo. M. Hansen, Kredsformand.

Vor Frelzers Mgh. i Hartland, Wis. indbyder herved hjerteligst alle Præster, Medlemmer og Venner i Wisconsin Kreds til at overvære ovennævnte Kredsmøde her i Hartland som Menighedens Gæster. Send Indmeldelser til Mr. Ray Petersen, 114 Maple Ave., Hartland, Wis. senest d. 26. August.

Aaron E. Christiansen, Mgh.s Præst.

Elmer Bach, Formand.

Program for Iowa Kredsmøde, d. 29. Aug. — 1. Sept., Audubon, Iowa:

Torsdag Aften Kl. 8:00 — Aabningsgudstjeneste. Pastor L. Pedersen prædiker.

Fredag: Kl. 9:00 — Andagt ved V. R. Staby.

Kl. 9:30 — Forretningssession med Valg og Indberetninger.

Kl. 10:30 — Kredsens Emne drøftes. A. V. Neve indleder.

Kl. 2:00 — Menighedens Emne drøftes. J. M. Jensen indleder.

Kl. 8:00 — Aftenmøde. Alfred Jensen og Verner Carlsson taler.

Lørdag: Kl. 9:00 — Andagt ved H. Stallknecht.

Kl. 9:30 — Forretningssession.

Kl. 1:30 — Mere Forretning.

Kl. 3:00 — Kvindernes Missionsforenings og Mandsforeningens Møder.

Kl. 8:00 — Aftenmøde. John Christensen taler.

Søndag: Kl. 9:30 — Nadvergudstjeneste ved F. C. M. Hansen og M. C. Hagedorn.

Kl. 10:30 — Dansk Gudstjeneste i Kirken. Kr. Ludvigsen prædiker. Engelsk Gudstjeneste i Memorialbygningen. K. M. Matthiesen prædiker.

Kl. 1:30 — Børnegudstjeneste ved Elmer Christensen.

Kl. 2:30 — Missionsmøde. Dr. H. Inadomi taler.

Kl. 7:30 — Slutningsmøde. E. W. Petrussen taler.

Pastor Samuel J. Hansen blev indsat i sit ny Kald ved Helligaandskirken i Waupaca, Wis., Søndag d. 4. August af Kredsformand Theo. M. Hansen. Efter Gudstjenesten bød Menighedens Formand, Peter Jensen, Præsten og hans Familie Velkommen og oplyste, at Bordet stod dækket for alle nede i Kirkens Undersal. Ca. 275 Gæster deltog i Velkomstfesten.

For sent til Bladet! er ikke altid en behagelig Meddelelse. Det er „for sent“ sjælden, og værst tilsidst. Men vore Korrespondenter og Bidragydere gøres atter opmærksom paa, at længere Artikler, som gør Krav paa umiddelbar Optagelse, helst bør være inde ca. en Uge før Bladets Dag, Onsdag. Ved den Tid har Redaktøren allerede gjort det væsentlige Udvalg for næste Nummer. Kan man faa

det tidligere, saa desto sikrere. Vor danske Typesætter arbejder nemlig paa Bladet Ugen igennem og det gøres for saa vidt færdig til Fredag Aften, saa det kan gaa i Trykken Mandag Morgen. Dog er der „last Chance“ den Morgen for korte Nyheder af Rang at slippe ind. Vi arbejder ikke Lørdag eller Søndag og derfor bliver der forholdsvis langt Ophold mellem Redaktion og Trykning. Tirsdag bruges til Adressering og Udsendelse.

Kunde Bladets Dato udsættes til Torsdag var det vist en bedre Ordning.

Mrs. Bertha Jensen, Audubon, Iowa, Redaktørens Moder, kunde fejre sin 75 Aars Fødselsdag d. 16. August. I Strib, Danmark, bor hendes Tvillingbroder, Tømrer H. P. Beck, som ogsaa helligholdt Dagen. Da Sønnen ikke kunde komme over paa Ugedagen, blev den egentlige Familiefest fejret næstfølgende Søndag i Byens smukke Memorial Park, hvor en større Flok af Slægt og Venner glædede hende. Omend Mrs. Jensen kun har den ene Søn ilive (ingen Døtre), hun blev Enke i ung Alder, har hun opdraget fire Børn herovre, da hun i en Aarrække holdt Hus for nu afdøde Hans N. Schmidt, Ebenezer Mgh. ved Audubon. Saa dennes Familie er som hendes egen.

Pastor Wm. Larsen, flytter Bopæl til 1. Sept. og meddeler, at hans Adresse vil derefter være **866 South St.**, Roslindale, Boston, Mass.

Fra Pasadena, Calif., hvor Pacific Kredsen optog Virksomhed sidste Aar, skriver Præsten, Pastor Axel M. Andersen, at Gudstjenesterne afholdes i Vasa Temple, 1231 East Villa St., og har været regelmæssigt besøgt af 40—50 Gæster gennem Sommeren. Dette til Trods for Varmen og den improviserede „Kirkesal“, hvortil hører et midlertidigt Alter. At det er indbydende og der er nogen Trang for kirkelig Betjening bekræftes ogsaa derved, at 21 tog Del i den sidste Nadvergudstjeneste. Man har begyndt en engelsk Kvindeforening, der allerede tæller 17 Medlemmer, alle uden kirkelig Forbindelse. Den danske Kvindeforening, der blev organiseret for ti Aar siden, tæller nu 29 Medlemmer. Den nye Søndagsskole har ca. 30 Børn og syv Lærere, tillige en Bibelklasse paa et Dusin Deltagere, der ledes af Pastor Engholm. En Ungdomsforening er endnu i Begynderstadiet; en halv Snes samles til Møderne. Som før meddelt har Menigheden besluttet at bygge Kirke og Planerne ligger nu i en Arkitekts Haand, saa man haaber snart at faa begyndt. Den vil komme til at ligge i den østlige Del af Byen, hvor en ny Bydel er under hurtig Udvikling.

Den 28. Juli afholdt Mgh. en Udflugt til en Park i Pomona, hvor vor Kirke har haft en Mission førhen. Ca. 100 var tilstede og mange gamle Venner af vor Kirke der var med. Man ønskede Pastor Andersen over at holde Gudstjeneste for dem af og til.

Dr. Erland Nelson, forhv. Bestyrer paa Dana College, standsede i Blair en Dags Tid sidste Uge for at gense de kendte Egne og hilse paa Vennerne. Han har været en længere Tur her i Vesten, særlig for at aflægge Besøg hos sin Moder, Enkefru Frederikke Nelson i Ruskin, Nebr., der nu er 66 Aar gammel. Han er glad ved sin Gerning som Professor paa Newberry College i North Carolina, der tilhører U. L. C. Synoden.

Pastor Franklin G. Rasmussen flytter i denne Uge fra Fremont til Omaha og hans Adresse der vil være **2721 N. 30th St.** — samme som Pastor Kirkegaards var.

Salems Mgh., Brooklyn, N. Y. har midlertidigt Gudstjeneste og Møder i Vor Frelzers danske Kirke paa 193 Ninth

Ave. Pastor Videbecks Residens er 1775 East 10th St.

Maaske Nyhederne er lidt forhastede denne Gang, undskyld! Men Redaktøren følger det som en Pligt at være med til mindst eet Kirkemøde gennem Aaret, og nu har vi god Anledning at age med Forretningsbestyrer Phil. Magnussen hele Vejen ud og hjem — pør Chevrolet-Express. Den kunde vi ikke staa for. Saa Farvel, Skrivepult, vi ses igen paa Tirsdag! Men da er Bladet trykt.

S. Kierkegaards Samlede Værker ønskes. Vi har Forespørgsel efter dette 15 Binds Værk, udgivet i sin Tid af A. B. Drachmann, I. L. Heiberg og H. O. Lange paa Gylendals Forlag. Da Bøger for Tiden vanskeligt kan forskaffes fra Danmark, var det maaske muligt, at nogen herovre kunde have et Sæt man vil sælge. Dette gælder ogsaa andre Kierkegaard Bøger.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb.

Vort Kirkesamfunds Historie ønskes skrevet i Anledning af 50. Aars Jubilæet 1946. Det er ikke for tidligt at faa begyndt at samle Materialet og ordne det for Optegnelsen. Hvem der er overdraget den Opgave, veed vi ikke. I Nummer 34 af T. A. L. har Mrs. P. H. Holm-Jensen et Opraab om Oplysninger angaaende Kvindeforeningernes Historie. Da vore danske Læsere hører til de ældste Medlemmer, ogsaa i den Gren af vor dansk-lutherske Mission i Amerika, vil deres Minder og Data i saa Henseende blive meget paaskønnet. Kan I ikke selv ret godt nedskrive det, saa bed en anden — muligvis Præsten — om at gøre det. Ikke saa faa Menigheder har fra Tid til anden udgivet deres Historie i Jubilæumsskrifter. Vor Historie og Arkiv Komite har de fleste af disse i sin Samling, tilligemed meget andet. Samme vil gerne modtage hvad som helst af historisk Interesse for eventuel Afbenyttelse. Komiteen har ikke modtaget nogen Oplysning eller Hentstilling med Hensyn til den paatænkte Samfundshistorie; dog forstaar vi, at der er taget Skridt i Retning af Udarbejdelsen. Lad os endelig faa begyndt i Tide, thi „Hastværk er Lastværk“ ogsaa paa det Omraade. Desuden burde een, som har baade historisk Sans og Tid, betroe Ledelsen af det Hverv, — samt ydes en rimelig Godtgørelse derfor paa een eller anden Maade. Det er ikke let Arbejde om det skal gøres grundigt. Et andet Værk af stor Nytte vilde være en Præstekalendar eller biografisk Haandbog af dansk-lutherske Præster i Amerika. Den burde indbefatte tre Afdelinger: A) Den danske lutherske Kirkemissions Grundlæggelse op til 1896. B) Den Forenede Kirkes Præster og Den danske Kirkes Præster indtil Dato. C) Dansk-lutherske Præster i andre am. Samfunds Tjeneste.

Dødsfald. Mrs. Hans Fabricius, Sr. døde d. 12. August i sit Hjem i Audubon, Iowa, efter flere Aars Svaghed. Hun blev 76 Aar gammel og var født i Bastrup, Danmark. Hendes Pigenavn var Caroline Maria Tovel, Søster til Jeppe Tovel, velkendt Medlem af vor Menighed i Elk Horn og Fader til Mrs. H. N. Hansen, Sidney, Mont. Tovel Familien kom til Amerika 1882 og var først bosat i Gibson City, Ill. Her indgik afdøde sit første Ægteskab, men da Manden døde tidlig, giftede hun sig med Mr. Fabricius, Smed i Elk Horn, hvortil hun var flyttet. Senere kom de til Fisets, vest for Audubon, og siden 1919 har de haft Hjem i Byen. Hun overleves af sin Mand og otte Børn, af hvilke tre er af første Ægteskab.

Miss Norma Nelson, der har arbejdet flere Aar i Bogbinderafdelingen paa vort Forlagshus, forlod os for at

indgaa Ægteskab med Bernhardt Paulsen. Begges Forældre hører til vor Menighed her og Brylluppet fandt Sted d. 22. August. Til Lykke, Norma!

Mrs. Peter Jensen, Chicago

I d. Bl. No. 32 var en kort Nekrolog af ovenstaaende Kvinde, skrevet af Mr. Axel Petrussen, Chicago. Mrs. Maria Jensen døde d. 8. Juni og var Enke efter Ebenezer Mgh.s første Sekretær og mangeaarige Medarbejder i Herrens Gerning der i Storbyen, hvori hans Hustru var ham en stærk og stille Støtte. Da hendes Billede kom forsent til Artiklen, optager vi det her.

„Luthersk Ugeblad“ naar Holdere i Danmark, ifølge en Randmeddelelse paa et os per omgaaende tilsendt Eksemplar af et dansk Blad. Vi og andre dansk-amerikanske Blades Redaktioner har været i Uvished hvorvidt vore Holdere modtog Bladene; for vort Vedkommende er ovennævnte det første tilforladelige Bevis siden Okkupationen, omend omtalte Eksemplar nu er flere Maaneder gammel, dog, Randbemærkningen er rimeligvis af senere Dato. Det skal glæde os meget at høre direkte fra vore mange Holdere i Danmark.

Samme Meddeler, der bor paa Fyn, skriver endvidere, at de har en dejlig Sommer og alt staar godt. De lever i Fred men har mange tyske Soldater (Militær) i Byerne; dog, de er meget fredelige og glad for at være her, hvor de kan faa dansk Mad. Vi har det godt men maa benytte Cyclen, da vi har ingen Benzin. Kun Vognmanden kan faa lidt. Færger og Dampskibe sejler snart normalt. Færgen „Christian den Niende“ er hævet men meget beskadiget.

Fra Illinois Kredsmødet.

Dette er kun Uddrag vi har gjort fra Sekretærens officielle Beretning, der er under Optrækning her paa Forlagshuset, og sker ifølge Sekretærens Opfordring. Red.

Mødet aabnedes Torsdag Aften d. 8. August i Vor Frelseres Lutherske Kirke i Edmore, Michigan. Kredsens Formand, Christian Justesen, Chicago, holdt Aabningstalen, medens Stedets Præst, Pastor D. D. Thogersen, tjente ved Alteret.

Ved Forretningsmødets Aabning den næste Morgen viste Navneopraabet at der var 9 Præster og 15 Delegater tilstede. De var:

Præster: Christian Justesen, Golgotha, Chicago; Otto Nielsen, Greenville, Mich.; D. D. Thogersen, Edmore,

Mich.; Wm. Goldbeck, Trufant, Mich.; Geo. Robertson, Kankakee, Ill.; Harold Tennesen, McNabb, Ill.; Johan Petersen, Detroit, Mich.; Paul G. Rasmussen, Siloam, Chicago, Ill. og Richard Morten, Ebenezer, Chicago, Ill.

Delegater: Bollerup Jensen og James Beck, Golgotha, Chicago; Soren Jensen, Clifton, Ill.; Juliana Jensen, Kankakee, Ill.; Harold C. Shenefield, J. P. Jensen og Martin Holmes, Greenville, Mich.; Fred Bjornback, Detroit, Mich.; Alvin Hansen, Edmore, Mich.; Carl Lamb, Sidney; Mrs. J. P. Larsen og Mrs. Chris Frandsen, Trufant, Mich.; Anton Hansen og Arnold Hyldahl, Siloam, Chicago, Ill.; og C. W. Bower, Webster Groves, Mo.

Senere kom ogsaa Delegat Walter Christensen fra Ebenezer Mgh., Chicago.

Af Formandens Indberetning fremgaar, at der har været ikke saa lidt Arbejde udført omkring i Menighederne, særlig m. H. t. Udsmykning og Forstørrelser af Kirkeejendommen. I Webster Groves, Mo. foregik Præsteskifte, idet Pastor N. Bentsen var flyttet til Edmonton, Alta. og Pastor E. Erlander indsattes som hans Efterfølger d. 18. August. Nogle af Præsterne faar ikke saa lidt mindre i Løn end det almindeligt anslaaede Minimum af \$1200. Dette burde rettes. Missionen i Detroit bør enten støttes helt eller nedlægges. Den kræver en Præsts hele Tid og vil koste Kredsen ca. \$60 per Maaned det kommende Aar. Ydermere er der Krav paa financierel Støtte af \$10 per Maaned til Gethsemane Mgh., Chicago, og \$20 per Maaned til McNabb.

Pastor Johan Petersen indgav en klar Fremstilling af Stillingen i vor Detroit Mission.

Ang. Arbejdet i Siloam-Gethsemane Kaldet, Chicago, antyder Pastor Paul Rasmussen, at det vilde være en stor Hjælp om han kunde faa en Menighedsarbejder til at bistaa ham i Husbesøg o.s.v. Dertil vil kræves ca. \$30—\$40 per Maaned.

Mr. Harry Nelson berettede om Bibellejren, „Pleasant Hill“ i Michigan, at der er sket Bestyrerskifte, idet Mr. og Mrs. George Brodersen fra Grenora, N. D. har afløst Mrs. Landsberg, da hun fik tilstillet andet Arbejdet. Nogle mindre Forbedringer er sket, men Hovedsagen har været, at forbedre den finansielle Stilling. Tre andre Grupper afbenytter Lejren i Sommer: en Drengegruppe fra Trufant, samt Augustana Synoden og American Lutheran Conference.

Paa Alderdomshjemmet i Edmore, Mich. er der 12 Indvaanere foruden Bestyrerfamilien Mr. og Mrs. Hans Hansen og deres Datter Anna. Disse optog denne Gerning sidste September. Arbejdet lykkes tilfredsstillende og adskillig Forbedring har fundet Sted. Bestyrelsen bestaar af Pastor Wm. Goldbeck, Formand, Pastor N. Bentsen, Mr. E. M. Jensen, Mr. Max Thomsen og Mr. Alfred Jensen. Deres aarlige Forretningsmøde blev afholdt d. 15. August.

Kredskasserer Axel F. Petrussen, Chicago, oplyste, at der indkom \$738.04 gennem Aaret; der var fra forrige Aar en Kassebeholdning af \$246.88. Udgifterne beløb sig til \$824.49. Overskud \$160.43.

De vigtigste Punkter i Mødets Vedtægter er som følger:

For at kunne gøre sit bedste bør en Præst have mindst \$1000 aarligt og frit Hus. Menighederne opfordres til at gøre deres bedste for at naa dette Lavmaal; kan man ikke, bør Kredsen hjælpe.

(Sluttes paa Side 15)

Korrespondancer

FRA EBENEZER MGH., AUDUBON, IOWA

Ogsaa vi ere skrøbelige Mennesker og vor Herlighed er som Græssets Blomster. Nogle ere helt syge andre delvis. Til de første hører vist for Tiden Mrs. C. Jensen, Mrs. C. Knudsen, Mrs. Otto Jensen og Anders Sørensen. Han er i hvert Fald svagelig og har naaet den halve Alder af Patriarken Jacob. Der er vist ingen af dem, der siger som Sergenten sagde til den troende og bedende Soldat: „Jeg troer ikke vor Herre kan høre oppe i Himlen hvad vi sige hernede paa Jorden.“ — Tvertimod siger de, som der staar i Salme 139: „Der er ikke et Ord paa min Tunge, se Herre, du kender det Altsammen. Du har omkringgivet min Sti og mit Leje, du kender grant alle mine Veje. Derfor, o Gud! hvor dyrebare for mig ere dine Tanker.“ Guds Tanker finder vi i Vejkortet, — det vi kører efter og saa vi kan se hvor vi er. Ellers vidste vi jo heller intet — hverken om os selv eller at Gud er Kærlighed, vidste ikke at alle Ting tjene os til Gavn og at Gud søger at drage os alle til sig i sin salige Himmel.

Vi har døjet en Del af Varmen, vi fødte Nordboere; men nu er det saa dejlig friskt efter den megen Regn — omkring 12 Tommer i den senere Tid. Og Kornet groer overmaade. Dette sidste Ord „overmaade“, gaar Præsten ogsaa og tænker paa; skønt jeg ikke kan se ham helt ind i Hjertet, er jeg temmelig vis paa, at jeg tager ikke Fejl. Han under os i hvert Fald, at det maa gaa os som Thessalonikerne, at vor Tro maa vokse kraftigen og Kærligheden mod hverandre formeres hos enhver af os. (1. Thes. 1:3.) Og nu har Herren givet os et nyt og synligt Tegn i vore Majsplanter, saa vi ligesom kan høre ham sige: Saadan skal I nu ogsaa vokse — vokse i vor Herres og Frelses Jesu Kristi Naade og Kundskab. Ikke vokse op til en Luther eller en Pave, men til ham, som er Hovedet, Jesus Kristus. Og derfor seer vi ogsaa fremdeles hen til vor Præst, Pastor John Christensen, som den, der kan raade Bod paa vor Troes Mangler. Og saa synger vi en Sang (No. 517): „Din Kærlighed, o Frelser, os forener.“ Den kan bruges til enhver Tid, og paa ethvert Sted og ved enhver Lejlighed. Læg Mærke til den. Her er et Par Linier i fjerde Vers, som ikke burde blive gamle for os, selv om vi har brugt dem før. Jeg har seet at Vilh. Beck bruger dem mindst 4 Gange i sin Skatkiste:

Gør du, som ene Magt og Styrke ejer,
Os sejrriige i din store Sejr.

Den store Sejr er Sejren paa Golgata — Sejren ved Lammets Blod. Og Sejrglæden varer evigt. Dette er de syges Evangelium.

Tærskemaskinerne har ogsaa haft travlt omkring Ebenezer; de fleste fik tærsket inden den megen Regn kom. (Esra 10:9.) Men du har vist aldrig hørt Mage til Anvendelse af det adskilte: — Halm — Avner — Kærne! Kærnen er Kvaliteten, det værdifulde. Vi læser et Sted, at Englene skal samle Hveden i Laden — det er de troende frelste Sjæle; medens Klinten vorder brændt — det maa være de genstridige, dem, som ikke har Omvendelse behov. Efter Kvantiteten at dømme, saa er det kun en lille Part der frelses — som Kærnen er en lille Part af det hele. Men Halmen og Avnerne er derimod langt den

største Part, hvilket lignes ved den store Masse, som ikke vil frelses. Hos Profeten Malakias 4. Kap. læser vi: „Thi se, Dagen kommer der brænder som Ovn, og alle hovmodige og hver, som øver Ugudelighed, skulle vorde Halm, og Dagen, der kommer skal fortære dem, siger den Herre Zebaoth, saa at den ikke levner dem Rod eller Gren. Men for eder, som frygte mit Navn, skal Retfærdigheds Sol opgaa med Lægedom under sine Vinger og I skulle gaa ud og springe som Kalve fra Fedestalden.“

Jesu Blod er os en Borgen
At vor Sag er god hos Gud.
Deri kan vi slukke Sorgen
Og i Troen holde ud.

Vi holder fast ved Livets Ord, ikke sandt Læser?

C. Jensen.

Fortalt og oplevet

BREV TIL DANMARK FRA BLAIR

Om Menighedens Kvindeforeninger

Onsdag d. 24. Juli var en smeltende varm Dag. Vinden blæste Varme ned over os, ja det var saa varmt, som jeg tror det kun bliver i den lille By Blair, Nebraska, ogsaa kaldet „Samfundets Hjerte.“

Ikke destomindre afholdt den engelske Kvindeforening sit sædvanlige Møde i Kirkens Undersal. Vi har Møde den anden og sidste Onsdag i hver Maaned, om Sommeren i Kirkens Undersal, og om Vinteren i Hjemmene, dels for at spare Opvarming af Kirken, dels fordi vi synes det er mere hyggeligt i Hjemmene. Vi er ca. 60 Medlemmer, saa der skal jo et temmeligt stort Hjem til at skaffe Siddeplads til saa mange. Vi kan selvfølgelig ikke alle give Møde hver Gang; men ofte er vi 45 a 50 Medlemmer tilstede.

De fleste af vore Kirker i U. S. A. er indrettet noget lignende, som Eliaskirken i København, hvad Undersalen angaar. Saa I kan forstaa, at vi afholder vore Møder der, da vi i Reglen har 2 a 3 Maaneder af rigtig varmt Vejr.

Samtidig kan alle, som ikke har Plads nok, eller bor for langt borte, blive Værtinde om Sommeren, for I maa ikke tro, fordi det er en engelsk Kvindeforening, at vi ikke skal have vor Eftermiddagskaffe; men vi maa ikke servere mere end to Slags Kage, og kun byde Kaffe rundt anden Gang.

Vor Bestyrelse bestaar af en Præsident, Sekretær og Kasserer.

Programkomiteen bestaar af Præsten, Præsidenten og to Medlemmer, og Sygekomiteen af to Medlemmer. Ingen af Medlemmerne kan erholde deres Embede mere end to Aar ad Gangen.

Alle Medlemmer, som vil og kan, giver deres Bidrag til Mødernes Underholdning.

Programkomiteen tilrettelægger Underholdning for hvert Møde, som i Reglen bestaar af Efterretninger fra Ydremissionen, Oplæsning — Musik og Sang — engang imellem en fremmed Taler.

Vort sidste Møde formede sig som sædvanligt. Pastor H. C. Jørgensen læste fra Johannes Evangeliet 6. Kap., hvorefter vi samledes i Bøn og Salmesang; Mrs. Viggo

Carlsen sang en Solo for os, derefter gav Miss Caroline Johnson, Professor paa Dana College, en ualmindelig god Skildring af „Fru Lena Bang,“ Meta Moe's sidste Bog. Jeg tror jeg tør sige, at vi alle glædede os over at lytte til den veltillæggende Skildring af disse Menneskers tragiske Liv.

Efter Programmet er til Ende synger vi en Salme, staar saa op og fremsiger Fadervor højt, hvorefter Præsten overgiver til Præsidenten Ledelsen af Forhandlingerne.

Naar vi er færdig med disse, faar vi Kaffen serveret paa smaa Bakker, og saa begynder den hyggelige, selskabelige Passiar, som den gode, gamle Kaffetaar altid bringer med. Naar vi er færdige med Kaffen, bringer hver især sin Bakke ud i Køkkenet og takker Værtinden for den dejlige Kaffe og Kage, samtidig lader Formanden for Sygekomiteen en Skaal gaa rundt imellem os til Optagelse af en Fem-cent eller mere, hvis vi har det. Disse Penge bruges til at købe Blomster, Frugt eller en Bog for vore syge Medlemmer.

Engang imellem har vi haft Udsalg af Kage, Pie, Kartofler, Høns og Æg, ja alt forskelligt hvad Medlemmerne maatte bringe ind. Det har i Reglen givet en Indtægt paa 22 til 28 Dollars.

Vort Kontingent er 15 cents per Maaned, saa vi maa jo sommetider se at faa lidt ekstra Penge ind, for der er saa mange Steder der trænges til Hjælp. Det er jo nemlig ikke her som i Danmark. I U.S.A. maa vi jo selv betale for vore Kirker, Præstebolig, Præsteløn og alt saasom Alderdomshjem og Børnehjem, ja vi har saa mange Grene indenfor Synoden, saa I kan forstaa at vi maa lægge alle vore Smaapenge sammen, for at det kan blive til større Summer. Man kan ikke lade være at tænke, hvor det danske Ordsprog dog er sandt: „Mange Bække smaa, gør en stor Aa.“ Men vi har megen Glæde af at arbejde for vor Mester; han udgyder sin store Velsignelse over os.

For nogle faa Aar siden skyldte Menigheden 1200 Dollars paa Præsteboligen, et Laan, som vi maatte tage for at betale andre nødvendige Ting. Der var store Renter at betale hvert Aar, saa den danske — og engelske Kvindeforening bestemte sig til i Fællesskab at faa det Laan afkastet. I Løbet af 3 — 4 Aar betalte vi det, saa nu skylder vi ikke noget paa Præsteboligen.

Vor danske Kvindeforening er selvfølgelig den ældste; men som Aarene gik, og Børnene voksede op og selv blev gifte, var der kun faa af dem, som havde faaet al deres Uddannelse her i Amerika, der følte, at de kunde trives rigtig i den danske Forening og derfor følte de sig ikke hjemme der.

Efter en Del Overvejelse var der nogle af de Mellemaldrende Damer, som kom til det Resultat, at skulde vi beholde vore Unge i Kirkens Arbejde, maatte der mere engelsk til. Saa for 13 Aar siden oprettede vi den engelske Kvindeforening med kun faa Medlemmer; men den har i disse Aar vokset sig stor og stærk.

„The Lutheran Guild“ er Navnet paa den engelske. Dens første Præsident var Miss Amanda Hansen og vor nuværende Præsident er Mrs. Dr. J. P. Nielsen.

Den danske Kvindeforening var for 13 Aar siden lige saa mægtig, og gjorde et stort og utrætteligt Arbejde; men paa Grund af meget indskrænket Immigration, samt Svaghed og Død blandt Medlemmerne er Antallet gaaet

stærkt ned, særlig de sidste Aaringer. Der er ca. 20 Medlemmer tilbage. Dens nuværende Præsident er Mrs. H. Skov Nielsen.

Nu er alt paa Engelsk i vor Kirke, undtagen en Søndag om Maaneden, da har vi dansk Gudstjeneste, som er meget daarligh besøgt, endskønt der tales dansk i Hundreder af Hjem alt over, og der synges danske Salmer og Sange. Mange af de Salmer vi synger i Kirken hver Søndag er vore kære indholdsrige danske Salmer, som er oversat paa Engelsk.

Kærlig Hilsen til Kvindeforeninger i Danmark og Meta Moe,

Betty Skau,
Blair, Nebr.

Fortalt og oplevet

GUDS-ORD — MENNESKE-ORD

Af Pastor emer. A. M. Andersen, D.D.

Saa godt Gud giver mig Lykke dertil, vil jeg pege paa, hvad vi skal forstaa ved disse to Udtryk. Kun Gud og Mennesker kan udtrykke Tanker i Ord.

Guds-Ord

Ved min Ordination lovede jeg at prædike Guds Ord purt og rent, som det findes i de profetiske og apostolske Skrifter og i vor Moderkirkes Symbolske Bøger. Dermed siges, at vor Moderkirke (og vi) mener at have **Guds Ord i de profetiske og apostolske** Skrifter i Bibelen. Derfor har vi Tekster af disse Skrifter at prædike over. Vore Prædikener er altsaa Guds Ord, saa sandt de stemmer overens med disse Tekster. „Den, som hører eder, hører mig“ siger Kristus (Luk. 10:16). Det er hele vor Kirkes Begreb af Guds Ord, og det maa ikke vrages; det skal agtes.

Men ellers lad mig pege paa hvad vor Bibel siger, at **Gud har talt**. Det begynder med Historien om Verdens Skabelse.

Det hedder der: „Og Gud sagde: „Der vorde Lys!“ Og der blev Lys. Lignende ved hver af de seks Skabelsesdage. Sluttelig siger Gud: „Lader os gøre et Menneske i vort Billede, efter vor Lighed.“ (1. Mos. 1:26.) I sit Billede skabte Gud Mennesket, Mand og Kvinde skabte han dem. Saa Guds Ord om Træet midt i Haven: „Æder ikke deraf og rører ikke derved, at I ikke skulle dø,“ et direkte Guds-Ord. Videre til Slangen: „Jeg vil sætte Fjendskab mellem dig og Kvinden og mellem din Sæd og hendes Sæd, og den skal sønderknuse dit Hoved.“ (1. Mos. 3:16). Alt Ord, som Gud har talt, og som er opbevaret i **hellig Skrift** — Ord af Gud til de første to Mennesker og opbevaret til alle Slægter.

I 1. Mos. 6. Kap. har vi Guds Ord til Noa om Slægtens Fordærvelse. Syndfloden og Frelsen i Arken, og i Slutningen af 7. Kap. siger Gud til Noa: „Saa længe Jorden staar, skal Sæd og Høst, Frost og Hede, Sommer og Vinter, Dag og Nat ikke aflade.“ Gud ske Lov og Tak for Skriften, der fra ældste Tider har bevaret Guds Ord til os!

Saa et direkte Ord af Gud til Abraham:

„Og jeg vil gøre dig til et stort Folk og velsigne dig og gøre dit Navn stort, og vær en Velsignelse! Og jeg vil velsigne dem, som velsigne dig, og dem, som forbande dig,

vil jeg forbande. Og i dig skulle alle Slægter paa Jorden velsignes“ (1. Mos. 12:1-3).

Saa Ord af Gud til Moses: „Gud taledes alle disse Ord og sagde: „Jeg er Herren, din Gud, som førte dig ud af Ægyptens Land, af Trælles Hus. Du skal ikke have andre Guder for mig,“ o.s.v. — de ti Bud, som kendes fra Katekismen. Sammenlign Luk. 10:27 og Mt. 22:37-39.

Saa Jesu Ord. Først hele hans Prædiken fra Bjerget (Mt. 5—7 Kap.): Hans Saligprisninger, hans Indskærpelse af flere af Budene, hans Formaning til at lade vort Lys skinne for Mennesker, saa de se vore gode Gerninger og ære vor Fader, som er i Himlene, og endelig: „Uden eders Retfærdighed overgaar de skriftkloges og Farisæernes, komme I ikke ind i Himmeriges Rige.“

Og saa Jesu Lignelse, særlig i Mt. 13. Kap., og hans Veraab over Farisæerne for deres Hykleri i 23. Kap.

Saa hans Indstiftelse af Daaben: „Gaar hen og gør alle Folkeslagene til mine Disciple, idet I døbe dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn“ (Mt. 28: 19-20). Sammenlign Mk. 16:15-16.

Se endnu Mt. 25:31-46: „Men, naar Menneskesønnen kommer i sin Herlighed og alle Englene med ham, da skal han sidde paa sin Herligheds Trone. Og alle Folkeslagene skulle samles foran ham, og han skal skille dem fra hverandre, som en Hyrde skiller Faarene fra Bukkene. . . og han skal sige“ o.s.v.

Endnu maa vi nævne Jesu ypperstepræstelige Bøn i Johannes 17. Kap.: „Dette talte Jesus; og han opløftede sine Øjne til Himmelen og sagde: „Fader! Timen er kommen, herliggør din Søn, for at Sønnen ogsaa maa herliggøre dig, ligesom du har givet ham Magt over alt Kød, for at han skal give dem, som du har givet ham, evigt Liv“ o.s.v.

Det er Prøver paa **Guds-Ord** i Bibelen.

Anm. Mon ud fra denne Betragtning vi saa skal slutte, at alt i Bibelen er Guds Ord? F. Eks. de apostoliske Breve. Red.

Menneske-Ord

Dem er Verden jo fuld af. Vi møder dem, hvor vi møder Mennesker — Mænd og Kvinder, voksne og Børn. Men lad os se paa noget bestemt. I Mt. 8:8-9 læser vi: „Herre, jeg er ikke værdig til, at du skal gaa ind under mit Tag; men sig det blot med et Ord, saa bliver min Dreng helbredet. Jeg er jo selv et Menneske, som staar under Øvrighed og har Stridsmænd under mig; og siger til den ene: Gaa! saa gaar han, og til den anden: Kom! saa kommer han; og til min Tjener: Gør dette! saa gør han det.“ Det viser, hvortil Menneskeord kan bruges: til at kommandere Tropper og Krigshære. Og det kan bruges til Lovgivning og Forretning, ikke at tale om Nyhedsmeddelelser. Men det er **Menneske-Ord i Forhold til Guds-Ord**, som jeg ønsker at lede Læserens Tanke hen paa.

Guds Ord forkyndes for os Mennesker, for at det skal troes. Og Troen skal bekendes. Vi underviser Børn og unge Mennesker, der ved Daaben er optagne i Guds Rige, om hvad Jesus har lært os. Og naar de saa er kommen til Skelsalder, fordrer vi Trosbekendelse af dem. Det er de herligste **Menneske-Ord** jeg kender. Hvor stort og herligt det dog er, naar Mennesker ud over Jorden i Millionvis istemmer: „Jeg tror paa Gud Fader, den Almægtige Himmels og Jordens Skaber. Og paa Jesus Kristus, Guds eenbaarne Søn, vor Herre, som blev undfangen ved den Helligaand, født af Jomfru Maria“ o.s.v. „Og paa den Helligaand, een hellig, almindelig Kirke“ o.s.v.

Hvor er vor Trosbekendelse dog gode Menneske-Ord! Og det er jo da i fuldeste Forstand Menneske-Ord.

Hvem der har givet denne Bekendelse Form kan vi ikke afgøre, men vi kalder den apostolisk, thi den svarer til, hvad Apostlene har lært os om Gud Fader, Gud Søn og Gud den Helligaand. Det er god Theologi!

Og saa er der **Bønnen**. Jesus lærte sine Disciple, hvad vi kalder „Fadervor.“ Han har lagt os den Bøn paa Tungen. Men naar troende Mennesker siger: „Vor Fader! du, som er i Himmelen“ o.s.v. saa er det jo **Mennesker**, der beder saaledes til Gud. Jo, ved Siden af Trosbekendelsen er **Bønnen** et prægtigt Menneske-Ord. Det gælder al troende Bøn.

Og saa **Sang**. Det er jo Mennesker, der synger. Englene sang Julenat om Frelserens Fødsel og om Guds Velbehag i Mennesker. Men Mennesker her fortsat denne Sang. Den lyder ikke blot i Julen, men Aaret igennem. Vi har jo paa Dansk dejlige Sangere: Kingo, Brorson, Grundtvig. Hvor de har forstaaet at bruge Menneske-Ord til Guds Pris og Kirkens Opbyggelse! Takket være Gud for de herlige Menneske-Ord i Poesien! for ogsaa slige Menneske-Ord er jo hans Gave.

Men en velsignet Brug af Menneske-Ord staar endnu tilbage — Brugen af gode Ord i Familien! „Et godt Ord finder et godt Sted.“

HVAD OG HVORLEDES DER SKAL PRÆDIKES

Da næsten alt i vore Dage er under Debat, kan det ikke overraske, om dette ogsaa gør sig gældende angaaende den kristelige Prædiken, som Jesus har anordnet, idet han siger til sine Disciple: „Gaar ud i al Verden og prædiker Evangeliet for al Skabningen“ (Mark. 16:15).

Det er altsaa Evangeliet, der skal prædikes og prædikes uden Undtagelse; thi det skal, siger Jesus, prædikes for al Skabningen.“

Og i Luk. 24:47 siger Jesus klart og tydeligt, hvori det Budskab bestaar, som skal prædikes, nemlig: „At der i hans Navn skal prædikes Omvendelse og Syndernes Forladelse for alle Folkeslagene.“

Og at Evangeliets Kærne bestaar i Budskabet om Omvendelse og Syndernes Forladelse, fremgaar ogsaa af Ap. Peters Pinseprædiken (Ap. Gr. 2). Gennem denne Prædiken betones ikke alene Folkets Synd og Brøde, som de havde gjort sig skyldig i, idet Jesus, hvem de havde korsfæstet, bevises ud fra Skrifterne, at være den forjættede Herre og Kristus. Men da denne Prædiken stak dem i Hjertet og affødte Raabet: „I Mænd Brødre! hvad skulle vi gøre?“ svarer Apostelen: „Omvender eder, og hver af eder lader sig døbe paa Jesu Kristi Navn til eders Synders Forladelse; og I skulle faa den Helligaands Gave.“

Og det, som saaledes tog sin Begyndelse paa overordentlig Vis gennem Helligaandens Sendelse Pinsedag, da omtrent tre Tusinde lod sig døbe og Guds Menighed blev grundlagt, fortsattes af Apostlene, idet det væsentlige i deres Prædiken drejede sig om Omvendelse og Syndernes Forladelse.

Og ikke mindst betones dette af Paulus, der selv paa gribende Vis oplevede, hvori baade Omvendelse og Syndernes Forladelse bestaar, og derefter faar Befaling af Jesus om at vidne for Folket og Hedningerne: „For at oplade deres Øjne, saa de maa omvende sig fra Mørke til Lys og fra Satans Magt til Gud, for at de kunne faa Syn-

deres Forladelse og Lod iblandt dem, som ere helligede ved Troen paa mig“ (Ap. Ger. 26:18).

Og denne Prædiken af Omvendelse og Syndernes Forladelse fortsattes ikke alene op gennem Tiderne; men hver Gang denne Prædiken stod i Fare for at blive fortonet og sat til Side, opvakte Herren Mænd som f. Eks. Augustin og Luther, der oplevede og erfarede, hvori sand Omvendelse og levende Tro paa Syndernes Forladelse består, og derfor ogsaa betonedes, at det er derved, at Frelsen og Velsignelsen tilflyder den enkelte, samt at det kristelige Liv udspringer fra og er afhængig af, at dette sker og opleves.

Og derfor kendes det ogsaa i Kirkens Levnetsløb gennem Tiderne, at glemmes dette, at det er Omvendelse og Syndernes Forladelse, der skal prædikes, og at kun Guds Aand formaar at omvende og virke Tro paa Syndernes Forladelse, da er det, at Vanekristendom og Religiøsitet blot og bart kommer til at indtage den Plads, hvor sand og levende Kristendom burde vokse frem til Guds Ære og Sjæles Frelse.

Og naar der saa ogsaa har været talt om hvorledes der skal prædikes, lad os da ikke glemme, at vi dermed kommer ind paa et saare fint Omraade, hvor Ordet gælder, som Herren selv talte ved Profeten: „Ikke ved Magt og ikke ved Styrke, men ved min Aand, siger den Herre Zebaoth“ (Sak. 4:6).

At dette Ord ogsaa gælder i vore Dage, blev jeg paany mindet om, da jeg atter gennemlæste Axel Becks Bog: Vilhelm og Nina Beck.

Og ganske særlig blev jeg mindet om dette ved at læse om Virkningen af Pastor V. Becks Tiltrædelsesprædiken i Ørum Kirke.

Det siges, at i dette Sogn „herskede der en frygtelig Død og Vankundighed;“ men det betones ogsaa, at „Hovedbestanden af det aandelige Liv, som fremstod der i Sognet, blev vakt ved denne ene Prædiken. „Og at det var Pinseunderet fra Jerusalem, som gentog sig hin Dag i Ørum,“ bliver saa meget mere indlysende, naar vi læser om, hvor mismodig og forsagt Pastor V. Beck først var, som han stod der paa Prædikestolen, knuget af Bevidstheden om den aandelige Tilstand i Sognet. Men da, som i et Syn, saa han Guds Folk i Udby — hans forrige Menighed — paa Knæ for deres bortrejste Præst, og da blev det givet ham at prædike saaledes, at omkring ved et Par Hundrede blev vakt og, som Tiden gik, omvendt.

I Samtale med afdøde Pastor Kr. Anker om den grundtvigske Vækkelse paa Mors i hans Ungdomstid, udtalte han, at den Præst er at beklage, der ikke i sin Ungdom har været med til og inde under en kristelig Vækkelse. Og det er vist kun alt for sandt, som han antydede, at saadanne Præster vanskelig kan tage Tonen helt og fuldt, naar Talen er om at prædike Omvendelse og Syndernes Forladelse.

I vor Kirke har der i fordums Dage været prædikatet Omvendelse og Syndernes Forladelse, og det er vel nok den Prædiken, som anerkendes ret at være ogsaa i vore Dage.

Og dog kan man, synes jeg, ikke undgaa at lægge Mærke til, at det er, som Tonen i saa Henseende er ved at stemmes ned.

I gamle Dage, da jeg blev kendt med Kirkesamfundet, blev der prædikatet Omvendelse og Syndernes Forladelse paa en saadan Maade, at man mærkede Guds Aands Liv og Kraft, som fængede, saa Sjæle opvæktes og omvendtes; men i vore Dage mærkes der kun saa lidt til dette, selv

om den Prædiken, der oplæses og foredrages, maaske i alle Maader kan siges at være korrekt.

Og naar jeg husker tilbage til disse første Tider, hvor var dog Præsterne selv grebne af det Budskab, som de forkyndte.

Evner og Naadegaver var forskellige, men Omsorgen for, at Sjælene vakt og omvendtes, brændte i deres Hjerter, hvad enten det saa angik unge eller gamle.

Glemmer aldrig, da afdøde Pastor L. Mathiasen talte ved et Ungdomsmøde. Stærkt bevæget udbrodt han, at naar han saa ud over Ungdomsskaren, der var samlet, kunde han ikke lade være at tænke paa, at den var alt for god til Satan. Og han vilde gerne, sagde han, bære den enkelte hen til Jesus, men kun Guds Aand formaar at gøre dette.

Naar Pastor Mathiasen var saa greben ved dette Ungdomsmøde, var der dem, der udtalte, at en af Grundene var, at hans egen Datter sad dernede blandt de unge og at han havde en Forudfølelse af, at det hastede med, at faa lagt Budskabet hen til Hjerterne før det var forsilde.

Kun faa Maaneder efter var vi samlet om denne Datters Baare i Council Bluffs. Efter Begravelsen udtalte Pastor Mathiasen, at de var saa taknemmelige, fordi de turde tro, at Guds Ord var blevet levende i Datterens Hjerte, før hun blev kaldt bort.

Denne Datter havde altid fra Barndommens Dage været med blandt dem, der samledes om Guds Husets Goder. Og dog slog denne forfarne Sjælesørger sig ikke til Ro dermed. Da hun blev syg, forfærdedes han ved at tænke paa, at han havde aldrig mærket noget til, at Ordet var blevet levende i hendes Hjerte; men som han den sidste Nat vaagede ved hendes Leje, hviskede Datteren: „Far, skal vi ikke bede Fadervor?“

Og som de saa bad og kom til den 5te Bøn: „Forlad os vor Skyld,“ — gentog hun paa egen Vis denne Bøn. Og dette blev for disse Forældre en Bekræftelse paa, at deres Bøn var hørt, og at hendes Forhold til Herren nu var et bevidst og levende Forhold og noget langt mere end det udvortes kristelige, som saa mange den Gang og endnu den Dag i Dag slaar sig til Ro med.

Er det nu sandt, at det er Omvendelse og Syndernes Forladelse, der skal prædikes, og forkyndes saaledes, som kun Guds Aand formaar at virke det og lægge det til Rette i den enkelte Forkynders Hjerte, saa er det ogsaa sandt, at det er dette Budskab, som Verden ikke kan fordrage; thi dette Budskab levner os ikke saa meget som en Trævl af egen Ære, men giver derimod „Gud, som sidder paa Tronen, og Lammet,“ al Pris og Ære (Aab. 7:10-12). Gælder dette overfor Verden i Almindelighed, saa er det ogsaa sandt overfor den Del af Verden, som findes i Menighederne og lever uden Omvendelse og levende Tro paa Syndernes Forladelse. Ogsaa paa disse kendes det, at de ynder ikke Talen om Omvendelse og Syndernes Forladelse. Og maatte vi dog ikke gaa for let hen over Jesu Ord til Menigheden i Laodikea (Aab. 3:14-22). Som Følge af Verdens og det gamle Menneskes Modstand imod det Budskab, som Jesus selv har forordnet, skal der ogsaa baade Guds Aands Kraft og Naade til at forkynde det.

Paa første Besøg herovre udtalte Pastor A. Busch til nogle af vore Præster, at han forstod ikke, at de havde Mod til at forkynde Guds Ord i Aand og i Sandhed. Jeg synes, fjøede han til, at som I er kaldet og lønnet direkte

af Menighederne, ligger det saa snublende nær, at slaa lidt af her og der for at redde det daglige Brød.

Og her er vist noget at betænke, baade for Præster og Menigheder, for at der ikke skal blive slaaet af paa Forkyndelsen.

Det samme gælder ogsaa Sjælesorgen eller Præstens Forhold til den enkelte.

En Præst i Danmark fortalte, hvorledes en Læge, der var Fritænder, blev omvendt. Før hans Tid kom Lægen næsten aldrig i Kirke, men siden kom han nu og da, hvorfor han ogsaa blev mindet om, at han burde besøge Doktoren og tale med ham om hans Sjæls Frelse.

Som tænkt saa gjort. Doktoren forsøgte at forsvare og hævde sit fritænderiske Stille overfor Kristendommen.

Efter at have lyttet en Tid til Doktorens Argumenter, siger Præsten til ham, at dersom det virkelig var hans Overbevisning, da var han ikke paa Vejen til Himlen men paa Vejen til Fortabelse.

Denne klare og bestemte Udtalelse var ikke forgæves. Nogle Maaneder efter, under Afholdelsen af en Del ekstra Møder, stod Doktoren frem og bekendte, at han havde før bedraget sig selv; men at han nu af Guds Naade havde Forvisningen om Syndernes Forladelse.

Jo, ogsaa overfor den enkelte er det Ordet om Omvendelse og Syndernes Forladelse, der skal lægges hen til Hjertet; thi det er dette Ord, der frelser og forløser os, og giver os Kraft til at leve i Tro og Forsagelse.

Og hvor Guds Aand faar Lov at gøre sin Gerning, bliver Resultatet de Helliges Samfund, som vi bekender, og som bestaar af troende Mennesker med Kendemærket, at de elsker hverandre og gerne vil være med i Arbejdet for Sjæles Frelse.

Og da kendes det, at ogsaa i vore Dage, Gud ske Lov, vil Guds Aand skabe sig en Hær, som tør svinge Ordets Sværd under Korsets Mærke.

L. H. Kjøller.

DE DERES TRUSLER SPILDE Trollden i Bjergby Bakke og Klokkerne i Boeslunde Kirketaarn — og Efterslæt.

I Landsbyen Erdrup, beliggende i det sydvestlige Sjælland, ligger der en stor Kampesten, halvt begravet i Jordsmonnet nær den alfare Vej, som fører igennem Byen. Paa Stenens Overflade findes der et tydeligt Indtryk af en Haandflade af fem Fingre af overnaturlig Størrelse. Hvorledes Stenen modtog dette Mærke og fandt sit Leje her paa dette Sted, derom fortælles som følger.

Paa den Tid da Kristendommen blev indført i Danmark, havde en Trolld sit Tilhold i Bjergby Bakke, Nord for Erdrup. Denne Mørkets onde Haandlanger blev yderst forbittret, da Klokkerne i de forskellige Kirketaarne, som efterhaanden blev bygget, begyndte at sende deres dybe Malmtoner ud over det omliggende Landskab og derved forstyrrede den Fred, som altid førhen havde været hans i den mørke Hule, der udgjorde hans Bolig. Trolldens Vrede vendte sig især mod Klokkerne i Boeslunde Kirketaarn, Nabosagnet syd for Erdrup. Han besluttede da at ødelægge dette og udsøgte hertil en stor Kampesten — greb den med sine store Næver og slyngede den af al Magt imod nævnte Kirketaarn, en Vejlængde paa tre Fjerdingsvej. Stenen faldt ned i Erdrup, hvor den siden har henligget som et Vidnesbyrd om at Mørkets onde Væt-

ter altid kommer tilkort, naar de kæmper imod Kristi Kirke.

Det lader sig ikke nægte at Nutidens Trolde jo ligner Fortidens i mangt og meget og, ligesom disse, retter de ogsaa først og fremmest deres Vrede imod Kristi Kirke, som er dem en Torn i Øjet, og angriber den med alle de Midler, som staar til deres Raadighed. Ligesom Trollden i Bjergby Bakke benytter de sig ogsaa af Kasteskyts og slynger vældige Projektiler imod Kirken med de høje Taarne, hvorfra Klokkerne fremdeles kimer og kalder. Dog er der ingen Tvivl om, at disse onde Mennesker, til trods for deres store Antal og mægtige Vaaben, vil friste den samme Skæbne som Fortidens Trolde og forsvinde fra Jordens Overflade. De vil blive nedstyrtet i den gabende Afgrund, hvorfra deres Pines Røg vil opstige i al Evighed.

Jens Johnson,
Los Angeles, Calif.

Anm. Mr. Johnson skriver endvidere om ovenstaaende:

Sidste Gang jeg undersøgte Stenen med det mærkelige Fingeraftryk var, da jeg i mit 18de Aar indfandt mig hos Sognefogden, som boede i Erdrup, for at lade mig indskrive i Lægsrullen for Soldatertjeneste. Aftrykket af Haanden i Stenen var saa tydeligt som det vel kunde være. Hvad Sandfærdigheden af hele Historien angaar, saa kommer jeg til at tænke paa følgende Linier af Erik Bøgh:

„Det var i den gamle æventyrlige Tid
Som nu forlængst er tilende,
Da Troen var saa stærk og solid,
At alt hvadsomhelst kunde hende.

„ALLES SKYLDNER“ (Rom. 1:14)

Naar jeg bruger den gamle Oversættelse, saa er det fordi, at det var under denne Form, at dette Ord af Paulus først mødte mig og hagede sig fast i mit unge Sind. Og siden har det Gang efter Gang ligesom traadt frem af Sindets Skjul og prøvet paa at gøre sig gældende. Og det vakte den Gang i mit unge Sind en Beundring for Paulus, som har holdt sig indtil denne Dag.

Hvad var det da, at Paulus skyldte alle Mennesker? — Det var at bringe dem det Evangelium, som havde forvandlet ham selv fra at være en Forfølger af Guds Menighed til at blive den største af alle Apostle. Det Liv og den Glæde og det Evighedshaab, som dette Evangelium havde skænket ham, det burde han jo bringe ud til alle Mennesker. Det var jo tiltænkt dem alle. Og dets Herlighed var saa stor, at det havde ingen Lige. Og de trængte alle til det. „Det var en Guds Kraft til Frelse for hver den, som tror.“ Og der var ikke Frelse i noget andet.

En lille Gnist af denne Følelse har fulgt mig i min Præstegerning. Der var jo baade den og den, der ikke hørte til Menigheden. Og det var der alle vegne. Jeg mindes saaledes, at da jeg kom til Des Moines, lagde jeg den Plan at faa min Søn til at køre for mig to Aftener om Ugen og opsøge danske Mennesker, som ikke hørte til Menigheden. Jeg fik Adresserne, og han kunde let finde dem. Saa kørte vi to Aftener om Ugen fra 7 til 9 i længere Tid, og Menigheden voksede godt under denne Plan.

Men især var der en Gang, da denne Gnist blev stærkere end almindelig. Det var da jeg i 1912 blev valgt til Formand for „Den Danske Kirke.“ Det var det første Ord fra den hellige Skrift, der mødte mig med sine Krav. Det Ord „Alles“ fik faste Former og faste Grænser. Det blev mit Folk her i Vesterled. Og en Del af mine Læsere vil maaske mindes at jeg i den Tid ret ofte brugte disse Ord „Mit Folk her i Vesterled“ baade i Tale og Skrift.

Jeg gjorde mange og lange Rejser baade her og i Canada. Jeg holdt mange Taler. Og hvad enten det var i Form af Foredrag eller Prædiken, saa var det „maalbevidst“ altid Evangeliet, jeg vilde bringe mit Folk. Men med disse Rejser naaede jeg ikke saa nær ud til alle. Jeg maatte prøve paa at naa ud til mange flere. Saa lagde jeg den Plan at tage Bladene i Brug. Jeg vilde skrive en Gang om Maaneden og valgte saa følgende Blade: „Nordlyset“ i N. Y., „Dannevirke“ i Cedar Falls, „Pioneren“ i Omaha, og „Bien“ i San Francisco. Jeg meddelte disse Blade min Plan, og jeg sagde, at det vilde blive — dels opbyggelige Smaastykker og dels Meddelelser fra Den Danske Kirkes Arbejdsmark. Alt vilde blive af religiøs Art med det Maal for Øje at bringe Evangeliet ud til mit Folk her i Vesterled.

Alle de fire Blade vilde være glade ved at optage, hvad jeg saaledes vilde skrive. Jeg var lidt spændt paa, hvad Pioneren vilde svare. Men jeg blev gladelig overrasket ved straks at faa Svar fra — nu afdøde Redaktør, Sophus Nøble, at han ikke alene vilde være glad ved at optage, hvad jeg saaledes vilde skrive. Men han vilde ogsaa betale mig for det. Dette sidste sagde jeg „Nej Tak“ til. Jeg vilde ikke modtage Betaling for det. Det var jo ikke en Bifortjeneste, jeg var ude efter. Men dette bstemte at bringe Evangeliet ud til mit Folk her i Vesterled.

Denne Plan arbejdede jeg saa efter i de Aaringer, jeg var Formand og den blev gennemført saa regelmæssig som Tid og Kræfter paa nogen Maade tillod det. Og jeg havde megen Glæde af det. Der var ganske vist enkelte fromme Sjæle, som med lidt Hovedrysten kom og spurgte mig, om det passede, at jeg skrev i Pioneren? Der var jo ikke i de Dage noget særligt godt Forhold mellem dette Blad og vor Kirke. Men i Aarene, der fulgte efter, fik jeg mange varme Haandtryk og Taksigelser fra Læsere af Pioneren; ogsaa fra de andre Blades Læsere fik jeg mange Opmuntringer. Jeg er overbevist om, at jeg gennem denne Plan naaede ud til mange af mit Folk her i Vesterled, som jeg ikke vilde have naaet ud til ad nogen anden Vej, eller paa nogen anden Maade.

Siden jeg trak mig tilbage fra aktiv Præstegerning, har jeg faaet adskillige Opfordringer til at skrive. Først blev der skreven til mig, at nu fik de vel snart en ny Bog fra mig. Men jeg har ikke syntes, at jeg havde Kræfter til at tage fat paa et saadant Arbejde. Skulde jeg have gjort det, saa skulde Titlen paa Bogen have været „**Fra Bønnens Verden.**“ Og Kærnen i den skulde have været „**Mit Livs største Oplevelse.**“

En anden bestemt Opfordring var, om jeg ikke vilde yde nogle Minder fra mit lange Liv som dansk-amerikansk Præst. Særlig vilde det interessere at faa et Førstehaands Indblik i Kirkestriden mellem de to Samfund. Jeg maatte kunne give en nok saa værdifuld Bedømmelse af begge Sider, samt vurdere Resultaterne efter saa mange Aars Erfaring. Det skulde altsaa være en Stump Kirkehistorie. Om jeg kunde skrive Kirkehistorie, ved jeg

ikke. Men jeg ved, at jeg ikke vil skrive — i al Fald ikke dette Afsnit af vor Kirkes Historie, selv om jeg har gennemlevet baade Striden og dens Følger. Skriversi fra min Haand derom bliver der ikke noget af.

Tilbage bliver der saa kun nogle Avisartikler, som jeg maaske nok kan blive ved med at skrive. Og en Paamindeelse blev der atter givet mig paa min 75-aarige Fødselsdag, da Menigheden her holdt en dejlig Fest for min Hustru og mig, og overrakte mig et fint Pennesæt med den Bemærkning, at det var for at jeg skulde blive ved at skrive i Bladene, for der var mange, der var glade ved at læse, hvad jeg skrev.

Nu er det over 5 Aar, siden vi trak os tilbage fra aktiv Præstegerning, saa jeg paa en Maade er kommen ud over dette at være „Alles Skyldner.“ Alligevel er vi levende med i Evangeliets Sejrsang over Jorden, og det haaber vi, at vi aldrig skal komme ud over, saa længe vi skal være hernede under dette Stjærnetag.

Saa vil jeg slutte med en Vennehilsen og Tak for Opmuntringer paa Vejen fremover.

Eders Medarbejder i Evangeliets Tjeneste,
N. P. Gravngaard.

Blandt Landsmænd

TIL „DANNEBROG.“

Reciteret af Digteren ved den skandinaviske Fest
d. 28. Juli i Des Moines.

Vaj højt, vort Flag, mod Himlens Blaa;
lad Vinden i Dig gribe,
lad foldes ud din røde Dug
med Korsets hvide Stribe!
Det Land, der kalder Dig for sit,
af Fjendehaand blev sønderslidt;
end vajer Du dog kækt og frit
fra Skagen ned til Ribe.

Vaj højt, vort Flag, mod Himlens Blaa;
Har Aag vor Nakke bøjet,
har Fjendens Hæl betraadt den Jord,
som vore Fædre pløjed'
— saa man Du os til stille Daad
bag Pult og Disk, i Ting og Raad,
til Frydeglimt skal gro af Graad
og lue os i Øjet!

Vaj højt, vort Flag, mod Himlens Blaa;
højt over alt vort Virke:
De grønne Marker, Hedens Lyng
og Bøg og Gran og Birke;
vaj over Byens høje Tag,
hvor Livets Puls har iltre Jag,
mens Bonden pløjer sindigt bag
den hvide Landsbykirke.

Vaj højt, vort Flag, mod Himlens Blaa;
Vidt over alle Lande
bær Bud om os! Vi kæmper end
vor Strid med oprejst Pande.
Din røde Dug med Korsets Tegn
lad foldes ud i Sol og Regn
fra Hus og Hjem bag Skov og Hegn,
paa alle danske Strande.

August L. Bang.

Fra Danmark til de Forenede Stater. 76 amerikanske Borgere har forrige Uge forladt København under Vejs til Amerika.

Rejsen fandt Sted ad en betydelig Omvej, idet Passagererne maa køre med Jernbane op gennem hele Sverige for saa endelig i den nordfinske By Petsamo at indskibe sig ombord i „American Legion“, som skal føre dem til New York.

Fra Stockholm telegraferes, at de Rejsende fra København er ankommet dertil og sammen med Amerikanerne fra Norge og Sverige fortsatte Rejsen nordover til Rociemi, hvorfra de med Rutebil blev ført de 250 engelske Mil til Petsamo, hvor „American Legion“ med Dampen oppe laa og ventede paa Selskabet.

Det meddeles fra Washington, at den norske Kronprinsesse Martha og hendes tre Børn er med det amerikanske Troppe-Transportskib „American Legion“, der afsejlede fra Petsamo for nogle Dage siden.

I Sverige var Kronprinsessen og Børnene Kong Gustavs Gæster. Kronprinsessen er jo velkendt herovre siden hendes og Kronprins Olafs Besøg sidste Aar.

„Maria Danica.“ Dette flotte Fremmednavn, dog saa dansklydende, er Varemærket paa en Ansigtsscream, som skyldes en københavnsk Dermatolog, Dr. Johan Fr. Fischer, inspireret, siges der, ved Kongedøtrene Alexandrias og Dagmars fine skære Hud. Han stod nemlig det gamle danske Kongehus nær.

Det har den økonomiske Egenskab at kunne klare hele Forskønningen med den ene Salve og giver et bedre Resultat end nogen anden Cream. Den har allerede stor Udbredelse paa det amerikanske Marked.

Sigrid Undset, Norges talenfulde Digter og Forfatterinde, der i sin Tid fik Nobel Præmie for Trilogien „Kristen Lavrandsdotter“ har rystet Norges Støv af sine Fødder og er paa Vej til U. S., hvor hun søger Borgerskab.

Ifølge „Skandinaven“ vil hun holde Foredrag i Orchestra Hall, Chicago, den 1. Nov. med Emne: „Krigens Effekt paa Skandinavien.“ Hun, hvis Søn faldt for tyske Kugler i Forsvar af sit Land, vil sikkert bedre end de fleste kunne give Frænderne herovre det rigtige Begreb om hjemlige Tilstande. Det Foredrag bør Danske høre.

Brisson atter i Hollywood. Den verdenskendte danske Sanger og Skuespiller Carl Brisson, Statsminister Th. Staunings Stedsøn, ankom 6. Juli til Halifax fra London paa Vej til Hollywood.

En sjælden Fødselsdag. Den 10. Juli var der Fødselsdag for vor gamle Hædersmand i Jacksonville, Florida, Kaptajn Clarence C. Dennesen, som opnaaede den høje Alder af 107 Aar. W. L. Persen, Waverly, Kaptajn Hansen fra Skoleskibet „Danmark“ og Konsul Scrøder og Søn fra Savanna, Ga., havde Middag sammen med vor gamle Landsmand som Æresgæst paa Hotel Roosevelt. Den Gamle havde god Appetit og holdt af et godt Glas Portvin; midt paa det veldækkede og pyntede Bord stod et dansk og et amerikansk Flag, og unge Piger sang „Oh, Mr. Dennesen.“ Den gamle Æresgæst sagde, at han ikke havde haft saa god en Tid i mange Aar. Han blev kørt hjem i Bil i det bedste Humør efter denne for ham interessante og behagelige Aften. N. P. i D. D. P.

Nyt skandinavisk Tidsskrift i det amerikanske Sprog. I August Maaned vil et nyt Maanedshefte i det ameri-

kanske Sprog begynde at udkomme i New York. Navnet er „The American Good-Will Magazine“, og Udgiveren er Jacob Enemark, som indtil Krigens Begyndelse var Reklame Chef for Gdynia America Linien. Blandt Tidsskriftets Medarbejdere er Baron Joost Dahlerup, Julius Moritzen, Hjørdis Swenson, Mildred S. Powell, o.a.

Danskfødt Guvernørkandidat i Minnesota. Hjalmar Petersen, nu Medlem af Minnesotas Jernbane- og Varehuskommission, har stillet sig som Kandidat for Guvernør af Minnesota paa Farmer-Labor Partiets Program.

Hjalmar Petersen var Guvernør i Minnesota en kort Tid, da han som Viceguvernør rykkede op til Guvernør for at fylde Vakancen efter afdøde Guvernør Floyd B. Olson.

Han lover, at han vil fortsætte Kampen for sundt demokratisk Statsstyre, paa hvilket Farmer-Labor Partiets Principper er bygget.

Guvernørkandidaten er født d. 2. Januar 1890 i Eskildstrup paa Fyn, Danmark. Han var et Aar gammel, da han kom med sine Forældre til Amerika.

Hans demokratiske Modkandidat er Theo. S. Slen og den republikanske Guvernør Stassen, — et skandinavisk Trekløver.

Fra Denver, Colo. skriver D. D. P.s Korr. Poul Hansen om et Foretagende af een af vore Præstesønner:

„The Welch Ranch“ er en af de ældste her i Staten. Den blev bygget i 1897 af Manden, efter hvem den er opkaldt, men ejes nu af Ægteparret C. Jørgensen. Ranchen er beliggende 51 Miles fra Denver, 4 Miles fra Lyons paa Hovedvej Nr. 66 og 16 Miles fra Estes Park i et typisk Colorado Bjerglandskab. En henrivende Dal omkranset af høje Bjerge, og St. Vrainflodens sagte Rislen er den eneste Støj der forstyrrer Naturen; i Sandhed et herligt Sted at forglemme alle vore menneskelige Kvaler og dovne hen i vederkvægende Fred og Hvile — legemligt saavel som aandeligt.

Men for de mere aktive er der ogsaa andre Adspredelser. „Indian trails“ findes i Mængder og kan blive fulgt til Fods og til Hest. Ørredfiskeriet i Floden er udmærket, og der er en Dansesal med Scene for dem med kunstneriske Nykker. En anden Ting af Betydning, særlig for danske Gæster, er at Fru Jørgensen er en udmærket Kok, der forstaar dansk Madlavning fra A til Z, og det indbefatter danske Æbleskiver. Fruen stammer fra Kongelunden paa Amager, og Hr. Jørgensen er en Søn af afdøde Pastor Hillerup Jørgensen i Mason City, Nebr.

Prof. Richard Bech, Grand Forks, N. Dak., vil i nær Fremtid holde en Række Foredrag over Radio om dansk Kultur og Litteratur. Professor Bech staar som Medlem af „American Friends of Danish Freedom and Democracy“ og er en varm Talsmand for Danmarks Sag. Som bekendt er han Professor i skandinavisk Litteratur ved Nord Dakotas Universitet. Han er født paa Island, men hans Oldefader, Kristen Bech, var en solid Jyde, der i sine unge Dage drog til Sagapøen og ægtede en af dens unge Kvinder. Paa Moderens Side kan Prof. Bech føre sin Stamtavle tilbage til „Landnamstiden“ paa Island.

I Beloit, Wis. afgik den kendte gamle danske Smed, Peter Madsen, ved Døden d. 18. Juli. Han var født 1855 i Nysted, Danmark og har boet i Beloit de sidste 60 Aar som ældre Medlem af Smedefirmaet Madsen & Jørgensen.

FRA VOR KIRKEMARK

(Fortsat fra Side 7)

Alle Forslag af Vigtighed til Kredsmøder bør skriftlig tilstilles Kredsstyrelsen før Mødet, som saa overgiver dem til Forretningskomiteen, for at blive behandlet af Mødet.

Et Budget udarbejdes og paalignes Menighederne ifølge konfirmeret Medlemsantal.

Alle Kald, der modtager financel Støtte fra Kredsen, skal normalt reducere denne Støtte med 10% aarligt. De Menigheder, som modtager saadan Støtte, maa forstaa, at de er forpligtede til at bidrage deres Kvota til Kredskassen lig andre Menigheder.

Det besluttes, at da Fremtidsudsigten for Missionen i Detroit er saa usikker og Kredsens Financer saa begrænsede, saa nedlægges denne Mission saasnart Pastor Johan Petersen kan faa andet Kald.

Med Hensyn til Pleasant Hill Bibellejr, da bestemmes, at en Præst af vort Samfund skal vælges som Formand for Foreningen, at Vedtægten fra sidste Aar, om at Kredsen overtager Ejendommen, bortfalder og at Forholdet mellem Kredsen og Foreningen fortsætter som hidtil.

Budgettet for Aaret vedtoges som følger: Gethsemane \$120; Detroit \$240; McNabb \$120; Reserve Fond \$120; forskelligt \$115. Ialt \$715.00.

Naar et Kald ydes Hjælp for at naa Mindsteløn, tilskyndes samme at forhøje sit eget Bidrag med en lignende Sum.

Om Søndagen ledte Pastor Tennesen, McNabb, Nadvergdustjenesten og Gudstjenester blev afholdt i Omegnens Kirker: Johan Petersen prædikede i Edmore, R. E. Morton i Sidney, Geo. Robertsen i Greenville og Dr. Carlsen i Trufant. Samfundsformand, Dr. N. C. Carlsen overværede nemlig Mødet. Han talte om Eftermiddagen for en stor

Forsamling i Edmore Bys Auditorium om „Frelsens Visshed.“ Ved Slutningsmødet om Aftenen talte Pastor P. G. Rasmussen over Emnet „At blive rodfæstet i Troen.“ Alt paa Engelsk.

Den Norsk Lutherske Kirkes Aarsmøde i Minneapolis, d. 5—12 Juni talte 1220 stemmeberettigede Medlemmer; Præsterne talte flere Stemmer end Lægdelegerne, fordi disse ikke repræsenterede mere end en Trediedel af Samfundet. Man drøftede derfor atter Mulighden af en bedre ordnet Delegation til disse Samfundsmøder, der kun afholdes hvert andet Aar. Det tog kun fem Minutter at vedtage det Budget for de næste to Aar, som var tilrettelagt af Bestyrelsen og lød paa \$1,005,000. Stor Glæde vakte Samfundskasserer Dr. Bergsakers Rapport over Bidragene til det store Jubilæumsfond. Ca. 100,000 Personer havde tegnet sig for \$2,290,000 ved den Tid, men fra 370 Menigheder havde man endnu ikke hørt.

Som Professorer ved Luther Seminar (i Mpls.) valgtes Dr. John P. Milton til Gl. Testament Faget, og Pastor Rolf A. Syrdal fra Brooklyn, N. Y. til Missionsfaget. De overtager de ledige Poster efter Dr. M. O. Wee og Dr. M. J. tolee, der faldt for Aldersgrænsen.

Det ændrede nye Pensionssystem blev endelig vedtaget. Ifølge dette skal Menigheden yde en vis Procent af Præstelønningen, uden Fradrag fra samme, til Pensionskassen; ligesaa skal Præsten yde sin Procent. Nu er det altsaa Menighedernes Opgave at faa det i Gang, som maaske kan have sine Vanskeligheder. Man venter ikke at Præsten selv skal „sælge“ hans Menighed for Planen; det er en Lægmandssag.

Dr. Aasgaard hædredes i Anledning af, at det nu var femten Aar siden han blev Formand for Samfundet.

ACKNOWLEDGEMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	5030.96	213.60	516.33	1413.35	1177.37	322.70	609.47	98.05	680.09
Camp Douglas, Wis., St. Stephen's Luth. Church, collection at joint Sunday school picnic with Shennington and Warrens. For the three Children's Homes	3.20	3.20							
Shennington, Wis., St. Peter's Luth. Church, collection at joint Sunday school picnic with Camp Douglas and Warrens. For the three Children's Homes	3.20	3.20							
Warrens, Wis., Eben-Ezer Luth. Church, collection at joint Sunday school picnic with Camp Douglas and Shennington. For three Child. Homes	3.20	3.20							
Elk Horn, Iowa, anonymous giver	5.63			5.63					
Elk Horn, Iowa, Rev. Anders Hansen	10.00			10.00					
Staplehurst, Nebr., Our Savior's Dan. Luth. Church, in memory of Rev. M. Th. Jensen	5.00			5.00					
Evan, Minn., St. Matthew Luth. Church	3.77				3.77				
Oshkosh, Wis., Mrs. Bart Heiss, Inger Mathiesen and Marie Mathiesen, in memory of Mr. J. Fred Jensen, Milwaukee, Wis., for Bethany Home, Waupaca	5.00	5.00							
Eugene, Ore., Emmaus Luth. Church	16.50					16.50			
Herman, Nebr., Ladies' Aid of Hill Creek Luth. Church	8.02			8.02					
Brush, Colo., First English Luth. Church	57.37		15.00	7.37	15.00				20.00
Brush, Colo., Sunday School of First English Luth. Church	11.84					11.84			
Audubon, Ia., Our Savior's Luth. Church	55.00		55.00						
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. N. T. Lund, in memory of Past. M. Th. Jensen	2.00								2.00
Los Angeles, Cal., Pastor and Mrs. A. W. Lund, in memory of Pastor M. Th. Jensen	2.00								2.00
Waupaca, Wis., Bethany Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church in memory of Mrs. Ane Christine Nilsen	2.00				2.00				
Total received on 1940-41 synodical budget	5224.69	228.20	586.33	1449.37	1198.14	351.04	609.47	98.05	704.09
Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Aug. 19, 1940. H. J. Hansen, Treas.									

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical quota)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission
Previously acknowledged	797.69	267.57	308.76	133.36	58.00	30.00
So. Pasadena, Cal., Mrs. L. Christensen	5.00		5.00			
Total received for extra synodical missions	802.69	267.57	313.76	133.36	58.00	30.00
Received with thanks. Blair, Nebr., Aug. 19, 1940. H. J. Hansen, Treas.						

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$645.16
Racine, Wis., Our Savior's Danish Ev. Luth. Church	80.00
Cedar Falls, Ia., Nazareth Luth. Church	19.90
Evan, Minn., St. Matthew Luth. Church	26.80
Brush, Colo., First English Luth. Church	14.50
Selma, Calif., Pella Luth. Church	20.25
Blair, Nebr., H. Skov Nielsen	1.00

Total \$807.61

H. J. Hansen, Treas.

Received with thanks. Blair, Nebr., Aug. 19, 1940.

Til Oplysning

SPØRGSMAALENE DER SKAL BESVARES VED INDREGISTRERINGEN AF UDLÆNDINGE

(Denne Artikel er os tilsendt af Justitsministeriet og gælder kun dem, der **ikke har udtaget** sine Borgerpapirer).

De femten Spørgsmaal, som Udlændinge vil blive anmodet om at besvare ved den landsomfattende Indregistrering i Tidsrummet mellem den 27 August og den 26 December, 1940, er blevet offentliggjort af Earl G. Harrison, Chefen for Indregistrering af Udlændinge under U. S. Justitsdepartement.

Prøveskemaer, der indeholder disse femten Spørgsmaal og Instruktioner om Indregistrering, vil kunne faas paa alle Postkontorer en eller to Uger inden Indregistreringsperioden begynder. Disse Spørgeskemaer er ikke de virkelige Indregistreringsblanketter, men de viser blot de Spørgsmaal, som hver Udlænding maa besvare naar han indregistreres.

„Enhver Udlænding,“ erklærede Hr. Harrison i en Udtalelse, „bør anskaffe et Eksempplar af dette Prøveskema, gennemlæse det og udfylde det hjemme. Han bør tage dette udfyldte Prøveskema med sig naar han møder paa Postkontoret for at blive indregistreret. Dette vil lette og fremskynde Indregistreringen. Med Svarene allerede nedskrevet kan han hurtigt give de forlangte Oplysninger til Postmesteren, aflægge Ed paa eller bekræfte deres Rigtighed, og blive fingeraftrykt.“

„Den største Omhu bør vises for at være sikker paa, at alle Spørgsmaalene besvares sandfærdigt,“ fremhævede Hr. Harrison endvidere. „Dersom De ikke besidder de forlangte Oplysninger, bør De raadføre Dem med Deres Slægtninge, Venner, et Socialtjeneste-Agentur eller anden paalidelig Kilde der kan være Dem til Hjælp, saavel som saadanne Optegnelser og Papirer, som De har gemt et eller andet Sted. Udlændinge-Indregistreringsloven giver strenge Straffe til enhver Udlænding, som indleverer en Indregistreringsansøgning der indeholder Oplysninger, som han ved er urigtige. En saadan Udlænding kan blive straffet med en Bøde paa indtil 1000 Dollars, seks Maaneders Fængsel, eller begge Dele. Endvidere skal en Udlænding, som er kendt skyldig i en saadan Forseelse inden fem Aar efter hans Indrejse i de Forenede Stater, deporteres.“

„Ikke-Borgere bør ikke frygte Indregistreringen,“ fortsatte Hr. Harrison. „De maa kunne indse, at dette Skridt har til Hensigt at værne det Land, der har givet mange af dem et Fristed overfor Undertrykkelse; det Land der har givet dem fysisk Betryggelse og en Chance til at tjene til Livets Ophold. Og jeg haaber ogsaa at de vil have Forstand nok til at værdsætte Forskellen mellem Indregistreringens Aand og Metode her i Landet og den der forekommer alle andre Steder i Verden. I nogle Lande — dersom De er en Udlænding — vilde De blive beordret til at indregistrere paa en Politistation. Men ikke her i de Forenede Stater. I vort Land vil De blive indregistreret paa Postkontoret i Deres Nabolag. Guvernementet vil gennem sine Postkontorer hjælpe Dem saa meget som muligt. Ingen anden Person — medmindre De er under 14 Aar gammel — kan blive indregistreret eller

fingeraftrykt i Deres Sted. Det er heller ikke nødvendigt at betale nogen Person eller Gruppe af Personer for at hjælpe Dem med at blive indregistreret. Indregistreringen er ganske gratis.“

„Der er øjensynligt nogle Udlændinge, som er bange for at de Oplysninger de opgiver ved Indregistreringen vil blive benyttet til at skade dem økonomisk. Lad mig berolige Ikke-Borgere paa dette Punkt. Loven kræver, at Udlændinge-Indregistreringsoptegnelserne skal holdes hemmelige og strengt fortrolige. Denne Bestemmelse virker fra det Øjeblik Indregistreringsoplysningerne gives paa Postkontoret. Ingen kan undersøge disse Optegnelser uden særlig Tilladelse fra de Forenede Staters Statsadvokat. Saa vidt som muligt vil Privatkontorer, i Stedet for de store offentlige Vestibuler, i vore Postkontorer blive gjort tilgængelige for de Personer, der kommer for at blive indregistrerede. Postmestrene vil modtage Indregistreringsoplysningerne i største Fortrolighed, som Loven forlanger, og de vil ikke undersøge eller krydsforhøre de Personer, som indregistreres.“

DANSKE BØGER

Helene Christaller, Hendes Guddatter. I Omslag	..\$.75
A. Christensen, Løft dit Hoved. I Omslag25
A. Christensen, Ungdom i Biblen. I Omslag25
Carl Christensen, Christian Student. I Omslag 1.00
Carl Christensen, Dit unge Mandskab. I Omslag 1.20
Carl Christensen, Provins-Peter. Indbundet 1.50
Carl Christensen, Provins-Peter. I Omslag80
Carl Christensen, Maanedstroser55
Carl Christensen, Paa den første Dag. Indbundet 1.50
Carl Christensen, Helligdage. Solidt indbunden 2.20
Chr. Christensen, Robert. Indbundet50
Chr. Christensen, Haabet om evigt Liv. I Omslag50
Chr. Christensen, Søndagsskolen. I Omslag25
C. B. Christensen, George Brandes. I Omslag25
J. C. Christensen, Fra min Barndom og Ungdom. Indbundet 1.75
I Omslag 1.20
Emil Christensen, Slægters Gang. I Omslag75
Villads Christensen, Pastor Jeansen. Herrens Tjener. I Omslag65
Villads Christensen, Vilhelm Beck og hans Værk. I Omslag80
Villads Christensen, Friis Hansen som Sognepræst. Indbundet65
Villads Christensen, Vejen til personlig Kristendom. I Omslag65
Villads Christensen, Søren Kierkegaard's Røst. I Omslag 2.25
J. C. Christensen, Ad Kirkesti og Kirkevej. I Omslag 2.00
P. Christensen-Højer, Vejledning i kristen Sjælepleje.75
G. B. Christiansen, Vink. Indbundet 1.00
H. Christoffersen, Kristendommen og Menneskeslægtens Hjemliv. I Omslag 1.75
Felicia B. Clark, Krøblingen fra Nurnberg. I Omslag 1.00
Indbundet 1.50
Agnes Clausen, Koranens Aag. I Omslag50
Agnes Clausen, Muhammeds Aag. I Omslag45
E. Clausen, Tro og Selvoffer. I Omslag75

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Luthersk Ugeblad

„LUTRER EDER S JÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERED.“

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 4. SEPTEMBER, 1940

Reference Library
89 E 35th St
New York N.Y. 17
Luth. St. Council

Den nye Kirke i Los Angeles

Bethel Menighed i Los Angeles har nu i længere Tid set frem til Fuldførelsen af dens nye Kirke, thi vi har længe trængt til et nyt Kirkehjem. For det første, var vor gamle Kirke for lille, for det andet, var dens Beliggenhed i et Negerkvarter og ikke længere centralt beliggende.

Derfor da Tanken om en ny Kirke meldte sig, maatte vi først købe en ny Byggegrund. Vi valgte det nordvestre Hjørne af Adams Blvd. og 9th Avenue. Denne Grund blev købt for en tre Aar siden og kostede \$5300.00. I Løbet af et Aar blev nævnte Sum samlet og betalt. Derpaa gik vi frem til Indsamlingen af Midler for Kirkebygningen. Bidrag blev tegnet iblandt Menighedens Medlemmer og Venner. Gaver skænkedes af Menighedens Organisationer, en Indsamling foregik gennem nogle smaa Kirkebøsser, og det hele beløb sig til godt og vel \$14,000.00. Vi solgte saa vor gamle Kirkeejendom til en Nettofortjeneste paa \$3,000.00 Desuden fik vi en Arv fra en af vore afdøde trofaste Medlemmer paa \$2,300.00. Den samlede Sum i Penge og Subskriptioner for selve Kirkebygningen blev saaledes til godt og vel \$19,000.00. Med Hjælp af et Banklaan skred vi frem til Opførelsen af vor nye Kirke. Kontrakten lyder paa \$23,250.00. Bygningens Opførelse er nu ganske langt fremme.

Man vil dog se, at der fremdeles trænges Midler for

Kirkens Indbo. Vore Folk har anstrængt sig til det Yderste. Ifølge ovennævnte Tal har Bethel Menigheds Venner og Medlemmer samlet i de sidste tre Aar \$5,300.00 for Byggegrunden og over \$19,000.00 for Kirkebygningen eller circa \$25,000.00. Det er Guds Naade at vi er naaet saa langt. Vi priser hans Navn derfor.

Disse Linier skrives her i „Luthersk Ugeblad“ som en venlig Henstilling til saadanne, der maaske i Aarenes Løb har modtaget Velsignelse fra Bethel Menighed i Los Angeles og derfor kunde have Lyst til at erindre ogsaa denne Kirkemark med en Gave.

Man vil ifølge Folketællingen se, at Los Angeles har i Løbet af faa Aar fordoblet sit Indbyggerantal og er bleven til en af Landets største Byer. Mange af vore danske Landsmænd har bosat sig her. Vi har et Ansvar overfor dem. Vor nye Kirke bygges ogsaa med dette Ansvar for Øje. Det er vor Guds og Frelseres Sag. Der er bleven bedt meget iblandt os for denne Sag. Maa Herrens rige Velsignelse stedse hvile over den!

Gaver kan sendes enten til Byggefondets Kasserer, John Salling, 2939 So. Raymond Ave., Los Angeles, Calif. eller til Menighedens Præst, H. C. Jersild, 2274 West 22nd Str., Los Angeles, Calif.

H. C. Jersild,

Sekstende Søndag efter Trinitatis

Dagens Evangelium II:

Og mange af Jøderne vare komne til Martha og Maria for at trøste dem over deres Broder. Da Martha nu hørte, at Jesus kom, gik hun ham i Møde; men Maria blev siddende i Huset. Da sagde Martha til Jesus: Herre! havde du været her, da var min Broder ikke død. Men ogsaa nu ved jeg, at hvad som helst du beder Gud om, vil Gud give dig. Jesus siger til hende: Din Broder skal opstaa. Martha siger til ham: Jeg ved, at han skal opstaa i Opstandelsen paa den yderste Dag. Jesus sagde til hende: Jeg er Opstandelsen og Livet; den, som tror paa mig, skal leve, om han end dør. Og hver den, som lever og tror paa mig, skal i al Evighed ikke dø. Tror du dette? Hun siger til ham: Ja, Herre! jeg tror, at du er Kristus, Guds Søn, den, som kommer til Verden. Og da hun havde sagt dette gik hun bort og kaldte hemmeligt sin Søster Maria og sagde: Mesteren er her og kalder ad dig. Da hun hørte det, rejste hun sig hastigt og gik til ham. Men Jesus var endnu ikke kommen til Landsbyen, men var paa det Sted, hvor Martha havde mødt ham. Da nu Jøderne, som vare hos hende i Huset og trøstede hende, saa, at Maria stod hastigt op og gik ud, fulgte de hende, idet de mente, at hun gik ud til Graven for at græde der. Da Maria nu kom derhen, hvor Jesus var, og saa ham, faldt hun ned for hans Fødder og sagde til ham: Herre! havde du været her, da var min Broder ikke død. Da nu Jesus saa hende græde og saa Jøderne, som vare komne med hende, græde, harmedes han i Aanden og blev heftigt bevæget i sit Indre; og han sagde: Hvor have I lagt ham? De sige til ham: Herre! kom og se! Jesus græd. Da sagde Jøderne: Se, hvor han elskede ham! Men nogle af dem sagde: Kunde ikke han, som aabnede den blindes Øjne, have gjort, at ogsaa denne ikke var død. Da harmes Jesus atter i sit Indre og gaar hen til Graven. Men det var en Hule, og en Sten laa for den. Jesus siger: Tager Stenen bort! Martha, den dødes Søster, siger til ham: Herre! han stinker allerede; thi han har ligget der fire Dage. Jesus siger til hende: Sagde jeg ikke, at dersom du tror, skal du se Guds Herlighed? Da tog de Stenen bort. Men Jesus opløftede sine Øjne og sagde: Fader! jeg takker dig, fordi du har hørt mig. Jeg vidste vel, at du altid hører mig; men for Skarens Skyld, som staar omkring, sagde jeg det, for at de skulle tro, at du har udsendt mig. Og da han havde sagt dette, raabte han med høj Røst: Lazarus, kom herud! Og den døde kom ud, bunden med Jordeklæder om Fødder og Hænder, og et Tørklæde var bundet om hans Ansigt. Jesus siger til dem: Løser ham, og lader ham gaa. Mange af de Jøder, som vare komne til Maria og havde set, hvad han havde gjort, troede nu paa ham. Joh. 11:19-45.

FRA KLAGERAAB TIL JUBELSANG

Af Pastor Aage Madsen, København.

Klageraab! Ja, fra tusinde Struber stiger de op fra den Jord, snart som en fortvivlet Hulken, snart som et stille, haabløst Suk, saadan er Kaarene i Syndens og Dødens Verden, hvor højt end Verden larmer og ler, den kan dog ikke overdøve Klageraabet, endsige forvandle det til Jubelsang, det kan kun **Jesus vor Frelser**. Saadan som vi hører det i Dagens Evangelium.

Der lød Klageraab og Sukke i det lille Hjem i Bethania, Lazarus var død.

Hvem af os har ikke siddet i den stille Stue, hvor en Sjæl laa og stredes med Døden, der var saa stille, kun nu og da lød der et Suk eller en sagte Hulken, oh det var som vort Hjerte skulde sprænges; hvem der dog kunde hjælpe den stridende Sjæl og forvandle al den Jammer til Jubel, men det var mere end vi evnede.

Eller, da vi traf den lille Mor, som havde stridt for det dyreste hun ejede — sine Børn, — men Verden tog dem, og hvad værre var, den fordærvede dem, og derfor gled

der en Taare ned ad hendes Kinder, naar hun talte om dem.

Og hvor ofte møder vi ikke dem, der gaar med det forpinte Sind, det er et Savn, som aldrig stilles, det er Skuffelser, som piner, eller dem, som klager i Løndom over Syndens Byrde, denne Synd, som nager og ikke vil slippe. Jeg kunde blive ved, for de klagendes Skare er stor. Du kender det maaske selv, fordi Du er en af dem.

Kære Ven! i de stille Stuer eller hvor Du gaar med Din Klage, disse Linier skulde være som en Martha, der kommer og hvisker det til Dig: „Mesteren er her og kalder ad dig.“

Han kalder ad dig, han som kan forvandle al din Klage til Fryd; saa tab ikke Modet og fortvivl ikke. Han er paa Vej, saa løb ham i Møde. Ja, naar du nu lægger Avisen fra dig, saa gaa til Ham med det samme, tro ham dog! Hører du ikke han siger: „Den som tror, skal se Guds Herlighed!“ Hvor vilde han gerne aabenbare den ogsaa for dig.

Er det Sorg eller Savn, der trykker, saa læg det dog frem for ham, som har sagt, at han vil give de bekymrede Hvile: er det Syndens Byrde, der er blevet dig for tung, saa gaa til ham, som er Syndres Ven, han som alene kan sige det Ord, der kan læge et sygt Hjerte: Din Synd er dig forladt! Eller du ligger i Sengen syg eller gammel og du ængstes ved Tanken om Døden, hører du ikke han siger: „Jeg er Opstandelsen og Livet, den som tror paa mig, skal leve, om han end dør.“ Ja

gør som et Barn og læg dig ned

i Jesu Skød og naadefulde Arme.

Din Fader kan du altid sikkert tro,

lad dig kun ingen Vind og Fare skrække

for er det din Synd, der ængster dig, er det din Tro, der er døende, eller som du begræder som død, saa hør dog: „Mesteren kalder ad dig,“ og han kan med sit Ord vække det døde til Live og give dig det levende igen.

Forstaar du, ligemeget hvad der end trykker og piner, saa er der dog ingen Nød, han ikke kan magte. Saa prøv det, kære Ven, at gaa til Jesus, da skal ogsaa du faa Lov at opleve og erfare, hvordan al Angsten og Mørket viger, naar vi har Jesus ved vor Side, og hvordan han kan forvandle al vor Klage til Jubelsang. Amen.

OMVURDERING AF VÆRDIERNE

Naar Tilværelsen bliver en Eksistenskamp for den enkelte, finder der en Omvurdering af Værdierne Sted. Der fortælles, at da den store Udvandrerdamper „Titanic“ gik under, løb en af Passagererne, en rig Mand, skyndsomt ned i sin Kahyt, hvor han havde 25,000 Dollars i Værdipapirer liggende; det var imidlertid ikke denne Formue, han søgte at redde, men tre Appelsiner, som han havde liggende paa sit Bord; thi han vidste, at med Hungeren for Øje i en aaben Baad paa Atlanterhavet var de tre Appelsiner mere værd end mange Tusind Dollars.

Det er en saadan Omvurdering af Værdierne, der finder Sted i vor Tid. Meget af det, der før stod som det første og det største for Mennesker, er i Dag traadt i Baggrunden, medens Værdier, som før blev regnet for ringe, indtager en central Stilling. For de mange Millioner Unge, som staar midt i en gigantisk Kamp med Livet som Indsats, er det ikke Tanken paa at naa frem i Verden og faa en betydelig Stilling, der fylder Sindet, men derimod Spørgsmaalet om Liv og Død, om Timelighed og Evighed, om Fred trods Nød og Fare. For de utallige Skarer, der

er paa Flugt fra Hus og Hjem, er det ikke alle de daglige Smaaglæder og Smaasorger, ikke alle den daglige Tilværelses mange Bekymringer, som optager dem, men blot Spørgsmaalet om Opretholdelsen af selve Livet. For de mange, mange, for hvem alt det, de har bygget op gennem et langt Liv, nu falder sammen som et skrøbeligt Korthus, gælder det nu ikke Værdipapirer, Æresbevisninger, Anseelse, Indflydelse, men alene Spørgsmaalet om at finde et Fodfæste midt i den stride Strøm.

Værdierne omvurderes i denne Tid. Det gælder ikke alene ude i de store Lande, der er Deltagere i det store, frygtelige Opgør, men ogsaa herhjemme. Mennesker er tvunget ind i en Revision. Og det kan være svært at faa alt det, man har arbejdet paa og levet for og stræbt efter, med i den alvorlige Prøve, fordi det i en saadan viser sig, at meget lidt af det ejer den Værdi, som vi tillagde det i de gode Dage. Men en Revision skal ikke alene paavise Fejlene, den skal ogsaa faa de rigtige Værdier frem. Og det sker heldigvis ogsaa i denne Tid, Mennesker lærer, om end det sker gennem Smerte, at skelne mellem væsentligt og uvæsentligt.

BARNETANKER

Af Valborg Prior

Far, naar engang jeg er død og borte
og ligger nede i Jorden den sorte,
vil du saa være den Engel, der kommer
og bærer mig op til Guds varme Sommer?

Fra den kan vi sikkert Himmerig se
og høre Børnene synge og le,
medens de leger i Paradishaven
med Englene, som bar dem op af Graven.

Og hør, naar vi saa flyver op imod Himlen,
kommer vi jo gennem Stjernevrmlen.
Aa, lille Far; saa vil jeg saa gerne
hvile mig lidt paa en skinnende Stjerne.

Men naar vi saa op til Himlen naar,
hvem, tror du saa mon i Døren staar
og fører os ind der hvor Jesus bor?
Ja, Far, jeg tror da bestemt, det er Mor.

Indsendt af Mrs. N. B. Nelson,
Easton, Calif.

KRISTENTRO OG DØDSFRYGT

At Mennesker, der tror paa Gud og derfor lever i Haabet om et Liv i Lykke og Salighed efter Døden, kan være bange for at dø, er af den Slags Ting, som ikke troende trækker forarget paa Skulderen ad. — Der kan man se, mere betyder det altsaa ikke for dem. De maa jo saa enten hykle eller leve i en Indbildning, som de selv tror paa. Overfor de Skuldertræk er det værd at holde fast, at Livet nu engang ikke leves efter Lineal eller Skema, som om det at være Kristen betød at reagere overfor dette og hint paa en bestemt Maade, ofte fastsat af de udenforstaaende.

Biskop Rud i Odense fortalte engang i et Foredrag om den kendte grundtvigske Præst Otto Møller i Gylling, at han op i sin høje Alderdom nærede en uovervindelig Angst for at dø. Han var en ægte Kristen, alligevel sled Frygten for Døden ham.

Men naar alt kommer til alt, er det ikke uforstaaeligt, at troende Mennesker i Døden ser den store Gru. De ser den nemlig som det uoverstigelige Skel mellem to fort-

satte Tilværelsesformer med vidt forskelligt Indhold. Hvis Mennesker ikke faar Øret og Hjertet aabnet for Det nye Testamentes Tale om Døden, eller slaar den hen, eller erstatter den med en mere eller mindre uvis Forestilling om, at Døden er Udslettelse, Hvile, at man lægger Legemet i Graven, og saa er der ikke mere — hvad Grund skulde der saa egentlig være til at frygte den? Man frygter ikke det ligegyldige, lige saa lidt som man hader det. Men den kristne har den paa een Gang lykkelige og ansvarstunge Overbevisning, at paa de Forestillinger passer Grundtvigs Ord om Verden:

„Du skuffed' enhver,
som havde dig kær
og dybest til sidst.“

Gud vil ikke lade sig vise til Rette af Konger, Fyrster, Herrer og denne Verdens Vise, han vil tvertimod vise dem til Rette; vi skulle ikke sige ham, hvad Klokkeren er slagen, men han vil sige os det.

—Luther.

SØNDAGMORGEN FRA DE DØDE —

Denne korte Salme bruges meget som Indledningssalme ved Gudstjenesten. Den fortjener, at vi lægger godt Mærke til den; for i al sin Korthed siger den saa stærkt og klart, hvad en Gudstjeneste er, og hvad der sker ved den. — Disse Linjer skulde ikke andet end blot gøre opmærksom paa, hvad der staar i den Salme.

„Søndagmorgen fra de døde Jesus sejerlig opstod“ — Jesu Opstandelse er Begyndelsen og Grundvolden for alt. Uden den var der ingen Gudstjeneste, intet Ord fra Gud til os.

„Hver en Søndags Morgenrøde bringer nu for Døden Bod“ — hvad der skete Paaskemorgen, sker igen hver Søndag, hver Gang Ordet om den opstandne lyder til os: Igen vinder Jesus Sejr, igen overvinder han Døden for os, der er døde i vore Synder. Thi hver Søndagsgudstjeneste „kalder underfuld tilbage alle Herrens Levedage“ — Ordet om Jesus bringer os ham levende tilbage; nær som sit Ord kommer han os. Han krydser vor Vej, som da han gik paa Galilæas Landeveje og traf paa Mennesker. I Ordet er han; i Ordet taler han og handler han som dengang — men nu med os. Nu er vi den værkbrudne og Høvedsmanden, Farisæeren og Skøgen, den rige Yngling og den døde Lazarus.

„Tusindtunget Herrens Tale da genfødtes vidt om Land“ — hvad vi selv læser, synger, taler, hører og bekender, er altsammen døde, afmægtige Menneskeord. Men efter Forjættelsen taler ikke vi, men den Helligaand, og saa er det Jesus selv, der igen taler til os, overalt hvor vi samles om Ordet om den opstandne.

„Vaagn nu op af Søvn og Dvale, Øre hvert, som høre kan!“ — igen er det sandt: Guds Rige er kommet nær! Omvend jer og tro det glædelige Budskab!

„Stander, Sjæle, op af Døde, hilser Paaskemorgenrøde!“ — „den Time kommer, ja, den er nu, da de døde skal høre Guds Søns Røst, og de, som hører den, skal leve“ (Joh. 5:25). Den opstandne forkynder os sin Sejr over Døden og giver os Troen paa sin Sejr.

„Hver en Søndag Døden gyser, Mørket skælver under Jord“ — Ordet om Jesu Opstandelse er Dommedag for Død og Djævel. De har Grund til at frygte! „thi med Glans da Kristus lyser“ — den opstandne straalere saa-

dan for os i sit Ord („vi saa hans Herlighed!“), at han bliver vort Lys, der fordriver alt Mørke.

„mægtigt lyde Sandheds Ord; sejersalig de bekriige Dødens Drot og Mørkets Rige“ — det Ord, han taler til os, er ikke et tomt Ord; men det er hans Sværd, hvormed han fører Krig, saa at Død og Djævel ikke har nogen Chance imod ham. I hans Levedage kaldte hans Røst Lazarus ud af Graven; nu fravrister han glad Helvede dets Bytte, idet hans Ord skænker os hans Opstandelses Sejrr og giver os ind under Guds Herredømme.

Dette er Ordets Bedrift ved Gudstjenesten, naar det levendegøres ved Guds Helligaand.

Christian Lindskrog.

UNDGAA AT SE DØDEN

Joh. 8:51.

Luther maa allerførst sige lidt herom. Han er nu alligevel en Knop til at sige det. Og hvis vi skulde eller maatte forlade os paa Mennesker — hvad vi ikke skal eller maa — saa ved jeg ingen bedre. Med Hensyn til Johannes 8:51 siger Luther: „Det maa være en god Apotheker, der kan lave en saadan Medicin, at Døden ikke blot skal blive overvundet, men heller aldrig skal blive set. Og det er noget forunderligt, at ethvert Menneske skal dø, og dog ikke se Døden — naar — han har Guds Ord i Hjertet og troer derpaa. Et saa kraftigt Lægemiddel er Guds Ord, fastholdt i Troen, at det af Døden frembringer et evigt Liv. Hvo der ret kunde tro dette, hvor salig vil han ikke være allerede her i Livet.“

Vilh. Beck siger om samme Emne: „Naar Anskriget sker: Se, Jesus kommer for at hente sin dyrekøbte Ejendom, — har du da en levende Tro paa din Frelasers Naade? Saa, Ven, skal du ogsaa kunne se Jesus komme, ja kunne se ham komme saadan i Døds mørket, saa du kan gaa ham i Møde med hele din Sjæls Lyst til at blive hentet hjem af ham.“ Saa fortæller han en Historie om en ung Kvindes Død.

Det var i mine første Præsteaar. Hun laa paa sit Dødsleje, hendes Mand stod fortvivlet og saa at det var Døden. Hendes smaa Børn laa i Vugge og Seng omkring hende. Hun laa ganske stille, som en Død med lukkede Øjne, men hun var ikke død. Saa paa en Gang rejste hun sig op i Sengen, saa hverken til højre eller venstre, men lige ud for sig med underlig klare Øjne, rakte Hænderne frem og sagde: „Er det dig, Jesus? Er det dig Jesus? og saa var hun borte. Hun havde Olie i Lampen, hun havde Tro, der gjorde det lyst ved Midnat, saa hun kunde se Jesus komme og gaa ham i Møde.“

Olfert Ricard siger: „Jesus har Magt over Synden, og Døden har derfor ingen Magt over ham. Derfor kan han ogsaa love sine Disciple — Syndere, som vil holde hans Ord — at de skal i Evighed ikke se Døden.“

Jeg dør engang — uden saa meget som at se Døden. Døden stod der og skar Ansigt og troede den skulde forskrække mig, og fik ingen Fornøjelse af det; jeg saa ikke engang den Vej hen. Jeg saa kun Jesus. Jesus dækkede helt og holdent mig og min Synd — og saa var Døden Ingenting.“

O du, mit Lys og Liv i Dødens Nat,
Min Ven i Nød, som ingen har forladt,
min Jesus, du er trofast da som før
og lukker op mig Templets skønne Dør.

C. Jensen.

FRA LIVETS GRÆNSESSEL

Af Pastor H. P. Madsen, Vejle

Personlige Oplevelser

Jeg kan huske, at en Mand en Aften ved et Samtalemøde sagde og med en ganske egen Betoning: „Det er vist et Tegn paa, at man er ved at blive gammel, at man har de fleste af sine Venner ovre paa den anden Side af Død og Grav.“

Nu kort Tid efter laa han selv foran det store Opbrud, og vi kunde næsten ikke gøre os fortrolig med den Tanke, at vi skulde skilles fra ham. Han var en bærende Kraft i de troendes Kreds, en solid, støt Skikkelse baade legemligt og aandeligt talt. Naar han tog noget frem fra Guds Ord, og det gjorde han gerne, og delte det med os, saa kendtes det, at her talte en Mand, som havde „Guds Fortrolighed over sit Telt.“ Og nu under en langvarig og streng Sygdom blev hans Tro stillet paa Prøve. En Dag saa det ud til, at nu vilde det snart blive Døden, og han bøjede sig ydmygt og gudhengivent under det, og næste Dag var der en Bedring at spore, som indstillede ham paa Muligheden af igen at blive rask og saa igen et Tilbagefald og atter en ny Opblussen af Livskraften. En Sygdomstid fuld af legemlig og sjælelig Spænding, som til sidst var ved at bringe ham i Fortvivelse. Thi hvad var dog Guds kærlige og naadige Vilje med dette? Hvorfor ikke en Afgørelse enten til Liv eller Død? Hvorfor dette bestandige: Maaske Døden? maaske Livet? — Saadan laa han og stred i Anfægtelsens Nød en Dag, jeg besøgte ham, og aldrig vil jeg glemme, hvad han sagde: „Nu er der kun et eneste Sted tilbage for mig, hvor jeg endnu kan se Lyset, Guds Kærligheds Lys, og det er paa Golgatha!“ Men det Lys sluktes heller ikke for ham i hans dybe Nød. Det blev ved at skinne lige ind i Dødens Mørke og skjulte Rædslernes Konge for ham og lyste ham hjem. Gud havde i hans Sygdoms Begyndelse givet ham det Ord at trøste sig med: „Jeg vil ingenlunde slippe dig og ingenlunde forlade dig,“ og Gud holdt Ord. Hvor mørkt det end blev i hans Sjæl, paa Golgatha blev der ved med at være lyst for ham.

En vidt fremskreden Tuberkulose havde taget en Kvindes kønne, smukke Sangstemme, som hun saa ofte havde glædet sine Kære med, naar hun havde sunget sine Yndlingssange for dem. Men nu, som de sad hos hende i „den sidste Nattevagt,“ vendte den pludselig tilbage. Med et skønt, et forklaret Smil saa hun rundt paa alle sine Kære, saa til sidst længe og vedholdende paa sin Mand, hendes trofaste Støtte i de svære Aar og hendes lille Piges kærlige og gode Far, og saa brød det pludseligt ud, mens hun løftede sit Blik opad:

„Skulde jeg dog være bange?
Kristus hel er min Del,
kan jeg mer forlange!
Hvem kan mig den Himmel røve,
som Guds Søn gav i Løn
dem, der hos ham tøve!“

Og det blev det sidste paa hendes Vej, denne unge Husfru og Mor, denne troglade, frimodige Kristen, som de Linjer synes at passe saa helt ud og fuldt ud paa: „Der er nogle, der bestandig gaar, som de gik Kongebud, og er Vidnesbyrd iblandt os om saa kongelig en Gud.“

De true os med Døden; dersom de vare lige saa kloge, som de ere taabelige, saa vilde de true os med Livet.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresserandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Foræud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresserandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Sekstende Søndag efter Trinitatis. 8. Sept.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Ef. 3:12-21; Lukas 7:11-17.

Ny Tekstr. — 1 Kor. 15:21-28; Joh. 11:19-45.

DØDES OPVÆKKELSE

Hvor mange døde Jesus opvakte ved vi ikke. Kun tre Tilfælde omtales i Evangelierne. Men disse er nok til at bevise, hvad skal bevises, at „ligesom Faderen oprejser de døde og gør levende, saaledes gør ogsaa Sønnen levende, hvem han vil“ (Joh. 5:21). Jais eneste Datter (Luk. 8) var en lille tolv Aars Pige og hørte til den højere Klasses Folk; Enkens Søn i Nain var en ung Mand af fattig Stand; Lazarus i Bethania tilhørte nærmest Mellemklassen. Døden viser ingen Forskel paa Folk; det gør Dødens Overvinder heller ikke. Det store Under kan ske i alle Samfundslag. Kan du tro, skal du se Guds Herlighed, ligemeget om det er i Dødsværelset, paa Vejen til Kirkegaarden, eller efter Begravelsen. Vor Herre Jesus stadfæstede derved, at han er Guds Søn, som er givet al Magt i Himlen og paa Jorden. For Enken i Nain var han den tilfældige Fremmede, hos Synagogeforstanderens kom han ind som den tilkaldte Mester, og i Bethania var han jo en velset Ven i det lille kære Hjem. Der er heller ikke noget bestemt Motiv for hans Vækkelse af de døde udover dette, at herligøre Gud og bekræfte sig selv som Guds Søn (Joh. 11:4). Som Omvendelsesmiddel var de dødes Opvækkelse underordnet Ordets Hørelse (Luk. 16:31); og dog udførte han Lazarus' Genkaldelse til Livet „for Skarens Skyld“, som stod omkring, for at de skulde tro at han var udsendt af Gud. Og i Nain bevirkede Underet, at Folket hyldede ham som den store Profet, i hvem Gud havde besøgt sit Folk. Men hvor var alle disse henne Langfredag? Et langt mere betydeligt Opstandelsesunder maatte til, førend han var kraftelig bevist som Guds Søn efter Helligheds Aand, nemlig hans egen Oprejnsning efter Skrifterne. Dermed fik vor sidste Fjende Dødsstødet, „thi efterdi Død kom ved et Menneske, er ogsaa dødes Opstandelse kommen ved et Menneske.“

Fra vor Kirkemark

Kredsmøder:

Minnesota Kreds, 26. — 29. Sept. i Nelson, Minn.
Pacific Kreds, 9 — 13. Okt. i Portland, Ore.

Vore Skole her i Blair aabner den 9. September og der ventes mange nye Studenter tilligemed en stor Flok af de gamle. Nærmere herom senere. De, der kommer øst fra over Kæmpebroen ved Blair (over Missourifloden), faar deres første Velkomsthilsen ved et stort nyt Veskilt, hvor Dana College er bæret som Byens særlige Attraktion. Desværre er Vejen fra Byen op til Skolen i en daarlig Forfatning, men desto glædeligere er det, at man endelig har taget fat paa Brolægningen. Om et Par Maaneder har vi banet Vej helt derop. Naar vi nu kan faa opført den nye Hovedbygning i Anlægget, saa har vi — kort sagt — en fin Skole. Forhv. Sangleder og Lærer, Prof. Waldo B. Nielsen, har nylig besøgt os. Han er jo Komponisten af den smukke Melodi til Dana Sangen. Da Prof. E. Kraft har indgivet sin Resignation som Sanglærer, er der Mulighed for, at Mr. Nielsen igen kan faa sin gamle Stilling. Under sit Danmarksophold har han udvidet sine Studier over dansk Salmesang betydeligt. Forstander Siersbeck, Prof. theol. Nyholm og Lærerinde Jean Larsen har i Sommer studeret videre i Chicago for bedre at møde deres Opgaver. Medens man har besluttet at nedlægge det agrariske Fag og udlejet Skolefarmen, har Skolen ansøgt Regeringen om Oprettelse af et Kursus i Militærflyvning, hvortil Byen har sluttet sig med et Andragende om en lokal Lufthavn. Et Brev fra Landets Præsident, Franklin D. Roosevelt, tilskynder unge Folk at søge højere Uddannelse som en patriotisk Opgave for desto bedre at være forberedt for de Krav der maatte møde os. Og vor egen Skole med dens kristelige Præg og hjemligt Aandsliv er absolut det bedste Sted for vore egne, og alle danske Unge. Her kan Forældre trygt sende deres Børn og for mindre Udgift. Undervisningens Kvalitet vil maale sig med det bedste i Landet.

Nebraska Kredsmøde i Brush, Colorado var Maalet for eders Redaktørs Udflugt d. 22—25 August. I Selskabet var ogsaa Dr. C. B. Larsen og Pastor Harald C. Jørgensen, samt vor Kører, Forretningsfører Philip Magnussen. Vi for over den 450 miles lange Vej i otte Timer; om det var den gode Bil eller en fri Aftensmad i Vente, der drev os, skal vi lade uafgjort, men vi nød som rigtige Danskere begge Dele. Dog var vi først lidt i Vildrede med Hensyn til Indkvarteringskomiteens Mening med at sende os alle til „Sanatoriet“, som man lokalt kalder Eben-Ezer Barmhjertighedsanstalt derude. Men da vi saa de venlige Telt-hytter, der var anrettet for Gæsterne, og smagte den udmærkede Mad i Fællesstuen, var vi snart klare over at vi var ganske normale hvad det legemlige angaar. Vi sov, spiste, besøgte, samtalede og medvirkede ved Møderne med Lyst og Glæde. Der var overraskende mange tilstede trods den lange Afstand og den store Strækning af udtørret Avl i Midt-Nebraska. Om Mødet meddeler vor Korrespondent senere. Paa Vejen hjem havde vi en interessant Oplevelse, idet vi standsede i Hastings og besøgte Statens Sindssygeasyl der. Det er et mægtigt og pragtfuldt Anlæg, hvor ca. 1600 Patienter og 300 Arbejdere har

hjemme. Særlig glædede det os at være velkomne Gæster hos vor forh. Dana Kollega, Dr. Juul Nielsen, der er Superintendent af den store Gerning; tillige mødte vi en anden Dana Graduent, Dr. med. Maria Simonsen fra Blair, der ogsaa har en ansvarsfuld Stilling. Og der var flere „af vore.“ I denne Forbindelse mindedes vi en anden Dana Student, Dr. Magnus Petersen, der er Leder af Minnesotas lignende Anstalt i Willmar.

Efter en fin Dinner hos Dr. Nielsens kørte vi i det dejligste Aftenvejr de godt 100 Mile videre til vort Hjem, taknemlig over at Gud kan bruge os „små“ Danskere fra vor „lille“ Kirkeskole ogsaa til store Opgaver.

Bethania Menighed, hvis Kirke ligger et Par Mil nord-øst for Kimballton, Iowa, kan afholde 50-aars Jubilæum i Aar. I den Anledning afholdes Fæstmøde d. 2—6 Oktober, hvortil ventes som Talere baade Samfundets og Kredens Formænd, samt tidligere Præster, særlig Pastor H. L. Jensen, Exira, Ia., der var Menighedens Pastor i 23 Aar. Nabopræster og Menigheder er ogsaa indbudt. Pastor V. R. Staby, assisteret af en Komite, forbereder et Festskrift over Menighedens Historie. Enkelte af de første Medlemmer er endnu ilive der paa Egnen.

Søren Fries, 65 Aar gl. og kendt Farmer ved Elk Horn, Ia., afgik ved Døden d. 14. August som Følge af Hjerteslag og Lammelse. Han kom til Amerika fra Danmark sammen med sine Forældre i 13-aars Alderen og har været bosat ved Elk Horn i 44 Aar, hvor Familien deltog i vort Kirkearbejde. Afdødes første Hustru, Christina f. Madson døde 1925, og i 1927 giftede han sig med Mrs. Hannah Clausen, der overlever ham.

Mrs. Margrethe Mickelsen, Medlem af Gethsemane Mgh., Racine, Wis., afgik ved Døden d. 11. Aug. i sit Hjem i Sturtevant. Hun er fra Herløv paa Sjælland og blev 68 Aar gammel. En anden dansk Kvinde, Mrs. Christine Nielsen døde Dagen før paa Statens Veteran Hjem i Wau-paca, men blev begravet i Racine under Pastor Wilhelm-sens Ledelse.

I Racines smukke Petrifying Spring Park afholdt Familien Lange en Samlingsfest Søndag d. 18. August, hvori 86 Medlemmer deltog. Skomager Peter Lange gav en Oversigt over Familiens Historie, som er nok saa interessant. Slægten stammer fra John Lange, en Parcellist (d. v.s. en der ejer en lille Parcel Jord) i Ankjær ved Vejle. Han havde otte Sønner, af hvilke fire udvandrede; de var Martin, Christian, Andreas og Johannes, og alle bosatte sig i Racine, hvor nu deres Børn og Slægt, samt nogle Fætttere og Kusiner fra de øvrige fire Brødre i Danmark, udgør en ret betydelig Andel af den lokale danske Koloni. En Del er ogsaa spredt ud over Landet, men mange kommer til Racine for Familiefesten, der finder Sted hvert Aar og ledes af en Bestyrelse. I Danmark samles den der-værende Gren ligeledes paa samme Dag og man udveksler telegrafisk Hilsen, dog denne Del af Programmet maatte stryges i Aar. Vor velkendte Kirkeven, Postbud Martin J. Lange er Viceformand i Bestyrelsen.

Bibellejren ved Lake Ripley var godt besøgt. Fra Im-manuels Mgh., Racine, alene kom 19 Personer. De ud-regnede, at den Uges Ophold kostede hver \$3.15 for Logi og Mad i lejet Fælleshytte. Man tillaver altsaa sin egen Mad. Dette meddeles til Opmuntring for dem, der ikke kommer til disse Stævner fordi de mener, at Omkostnin-

gerne er for store. Samme Betingelse findes vist ved de fleste af vore Bibellejre.

Dr. Gullixsen fra Minneapolis, der var een af Talerne, havde som Emne for sine daglige Bibelstudier „Solos in Luke“ — Enetaler hos Lukas — og der er mange Styk-ker, som de tre andre Evangelister ikke omtaler. Et gan-ske interessant Studium.

Immanuel's Mgh., Racine, har besluttet at indsamle Mid-ler til et Højttalesystem i Kirken, baade af Hensyn til døde Kirkegængere og forstærket Lyd ved særlige Løjligheder. Gid flere vilde følge det gode Eksempel.

Vor Korrespondent fra Oakland, Calif., Mrs. Peter An-dersen, samt Mand og Sønnen Edvard besøgte os her i Blair sidste Uge. Det gjorde de ogsaa for en Maanedstid siden, da de var paa Udturen til Øststaterne, hvor Mr. Andersen har en Broder i New York By. Medens de var der, besøgte de selvfølgelig Verdensudstillingen, som de mente større end den hjemlige paa Treasure Island. Vi har kendt Andersens siden vi var Missionspræst i Liver-more, Calif. og det glædede os at hilse paa dem efter 20 Aars Forløb samt vise dem vort Samfunds Ejendom her i Byen. De fik nogle Bøger paa Forlagshuset og Edvard vil paa Dana saasnt han kan. Tak for Besøget, Venner!

Som Formand for Wisconsin Kreds Luther League blev valgt Pastor Leo Andersen, Washington Island. Pastor N. B. Hansen nægtede Genvalg, da han nu er Overpræsi-dent for Ungdomsforbundet i vort Samfund.

I Nebraska Kredsens Luther League Bestyrelse skete ogsaa Forandring af Personale under dets Aarsmødevalg, idet Sekretær Leona Johansen, Lincoln, og Kasserer James Hansen, Blair, ikke ønskede Genvalg, fordi de var blevet enige om at forene deres Bestræbelse i eget Hjem, og med det Formaal holder de Bryllup med det første. Og naar man bliver gift, er man jo ikke ung længere, efter gam-mel Folkemening. Miss Agnes Larsen, Blair, blev valgt som Sekretær og Raymond Nelson, Fremont, som Kas-serer.

Fra Ruskin, Neb. meddeles om flere Bryllupper i Som-mer. Saaledes Ellen Houtwed til Marvin Larsen fra Blair, d. 2. Juni; Emelie Jørgensen til Harold Nielsen, fra Ne-ola, Ia. d. 20. Juli, og Helene Gregersen til Samuel Kaldahl d. 18. August. Døden har indhøstet den 92-aarige Niels Jespersen, der boede hos sin Svingendatter, Mrs. Katherine Worman i Byen. Pastor P. J. Vammen holder sin Af-skedsprædiken den 22. Sept. og efter fem Aars Virksom-hed forlader han og Familie Ruskin-Kaldet for at fort-sætte i West Branch, Iowa.

Pastor Franklin Rasmussen bliver indsat næste Søndag som Præst for Pella Mgh. i Omaha. Kredsformand A. Steensen vil foretage Indsættelsen.

Pastor Theo. P. Beck, hvis Sygdomsanfald omtaltes i forrige Nummer, er atter oppe og varetager sin daglige Dont derude paa Eben-Ezer. Siden en Operation sidste Foraar er han paalagt Forsigtighed, men Beck kan ikke blive fortrolig med at han snart naar Støvets Aar.

Pastor A. Kirkegaard, Laurens, N. Y. kan fejre 80-Aars Fødselsdag d. 4de Oktober i Aar.

Salems Mgh., Brooklyn, N. Y., der siden Byens Over-(Sluttes paa Side 16)

Kirkeligt Rundskue

Myron C. Taylor, Præsident Roosevelts personlige Repræsentant til Vatikanet, rejste forleden derfra sammen med sin Familie til Lissabon, hvorfra han vil komme med Clipper-Aeroplan tilbage til de Forenede Stater.

Han vil rapportere til Præsidenten angaaende den internationale Situation, saadan som man ser den fra Vatikanet. Imidlertid kan man vist gaa ud fra, at hans Fredsmission er endt, og at der ikke bliver Ro i Europa, før Krigen er sluttet.

Trotzky myrdet. Den russiske Bolshevik-Revolutionens Førstemand, Leon Trotzky, blev i sidste Uge myrdet i sit Hjem i Mexico City, hvor han i flere Aar havde boet i Landflygtighed. Morderen var en Mand af ubestemmeligt Navn og Nationalitet, som var kommet sammen med Trotzky det sidste Aars Tid, og som denne stolede paa som en Ven. Der er næppe Tvivl om, at Mordet var instigeret i russiske Kredse, idet man stadig frygtede Trotzky's store Indflydelse.

Trotzky blev 60 Aar gammel og havde virket i revolutionære russiske Kredse siden han var 17. Han blev flere Gange sendt i Fængsel, ogsaa til Sibirien, men intet kunde kue hans ildnende Idealisme. Sammen med Lenin fik han arrangeret den russiske Bolshevikrevolution, blev Udenrigsminister, senere Krigsminister. Efter Lenins Død begyndte der at opstaa Splid mellem Trotzky og de andre Ledere, og i 1928 blev han sendt til Sibirien. Det lykkedes ham at flygte; men han var uvelkommen i alle andre Lande; en Tid opholdt han sig ogsaa i Danmark. Til sidst fandt han et Fristed i Mexico City, hvor ikke saa faa blev Tilhængere af ham.

Jordens Befolkning fordoblet paa 100 Aar. Ifølge de i de sidste Aar gennemførte Folketællinger og Beregninger lever der paa Jorden, efter hvad der fremgaar af en af det statistiske Rigskontor foretaget Optælling, ca. 2169 Millioner Mennesker. Den af de enkelte Stater opgivne samlede Overflade udgør 134,8 Millioner Kvadratkilometer foruden de lidet udforskede og ubeboede Omraader omkring Sydpolen (ca. 10 Millioner Kvadratkilometer). Antallet af Mennesker paa Jorden er blevet fordoblet i de sidste 100 Aar.

I Europa er indtil 1910 Befolkningen i Industrialiseringens Tidsalder vokset forholdsvis stærkere end i de øvrige Verdensdele. Siden den Tid har Forøgelsen været større i Omraaderne udenfor Europa. Over Halvdelen af Jordens Befolkning lever i Asien og ca. en Fjerdedel i Europa. Europas Befolkning beregnes for 1938 til 530 Millioner Mennesker.

Litvinov forsvundet. Fra Moskva telegraferes til „Stockholms Tidningen“, at fhv. Udenrigskommissær Litvinov, der for nogen Tid siden blev Chef for Sovjetregeringens udenrigspolitiske Informationsvæsen, nu er blevet fjernet fra denne Post og sporløst forsvundet, formodentlig fordi han var Modstander af Krigen mod Finland og Regeringens øvrige Politik.

Af en Missionsberetning fra Kina: Det er ikke nogen Overdrivelse, naar man siger, at hele det vestlige Kina i

disse Dage genlyder af evangelisk Prædiken, Vidnesbyrd og Sang — og dette er en Følge af Krigen!

Over hele Kina mærkes en enestaaende Modtagelighed for kristen Undervisning. Dette skyldes den almindelige Usikkerhed og Nød, som driver Menneskene til at søge aandelige Værdier. Man har ogsaa lagt Mærke til, at de Kristne har hjulpet de nødstedte, de syge og saarede Flygtninge, ja endogsaa Fjenderne. Endelig har de Kristne i Regeringskredsene vidnet om deres kristne Tro og Livssyn. Og her er Ægteparret Chang Kai Chek gaaet i Spidsen.

I det ambrosianske Bibliotek i Milano har man blandt de 2000 orientalske Haandskrifter, som Biblioteket ejer, opdaget et Matthæusevangelium paa Arabisk. Haandskriftet, der fylder 270 Sider, er en Oversættelse af en syrisk Tekst fra Aar 1342 og bærer Titlen „De guddommelige Hemmeligheder.“ Det tillægges stor Betydning.

Rom har 400 Kirker og Kapeller, men paa Grund af Byens Vækst har Mussolini givet Lov til at bygge 20 nye Kirker.

En kostbar Familie. Familien bestaar af Forældre og ni Sønner, alle opdraget, eller rettere, neddraget under New Yorks Brændevins Indflydelse. Deres Alder er fra 17 til 40 Aar. Alle ni har været arresteret, den ældste 18 Gange. Tilsammen har de ni Brødre været arresteret 65 Gange, med 29 Domfældelser; seks er nu i Fængsel.

Det vilde være interessant at vide om New York har haft Indtægt nok af hvad disse ni Brødre har drukket til at balancere hvad det har kostet Byen for Arrestationer, Rettergang og Fængselsophold, skriver H. B. Kildahl.

Tyske Ingeniører bygger en Hovedvej i Norge, som strækker sig tværs gennem Landet fra Hovedstaden Oslo i Syd til den vigtige Minehavn Narvik højt mod Nord. Udjævningen for Vejen ventes færdig dette Efteraar.

Ledende Protestantiske Theologer fra 18 Lande var samlet i Sonderhausen, Tyskland, først i August for den niende Økumeniske Kongres. Fru Søderblom, Enke efter den kendte svenske Ærkebiskop, holdt Festtalen i det historiske Palads der i Byen. Kongressen sluttede d. 17. August, hvorefter de udenlandske Gæster vil besøge Lutherminderne og andre historiske Steder.

Om drikkende Kørere udtalte E. Raymond Cato, California Vejpatrols Chef følgende under en Drøftelse ved et Møde, som International Forening af Politimestre afholdt fornylig i Salt Lake City: Det er ikke de døddrukne, der er den største Fare paa Hovedvejen, men den Fyr, som har haft nogle faa Snapse og tror at han kan køre bedre end nogen anden.

Amerikas aarlige Udgift for berusende Drikke beløber sig nu til ca. 6 Billioner Dollars eller \$46.15 per Mand. Kvinde og Barn, eller \$230.75 per Familie af 5 Medlemmer. I 1937 var der 40,000 dødelige Ulykkestilfælde, af hvilke mere end 50 Procent skyldtes Drik. Det paastaas, at 50 Procent af berusende Drikke, som sælges nu, er „bootleg“, og at Bootlegging florerer mere nu end nogensinde. Drikketrafikken betalte \$23,800,000.00 for Avertering ifjor. Drik var Aarsag til 90 Procent af Landets Forbrydelser og 55 Procent af Landets Sindsyge Patienter. Amerika betaler \$15.33 pr. Barn for Skolegang men \$46.15 pr. Person for Drik. — The National Voice.

Korrespondancer

FRA „DANEBO,“ EUGENE, OREGON

Den 28. Juli, altsaa den sidste Søndag i Maanedén, blev tillige den sidste Søndag paa hvilken Bethesda Menighed fik Lejlighed til at lytte til Pastor Hansens kendte og kære Stemme. At Kirken var pakfuld af Tilhørere behøves næppe at nævnes, da det i Almindelighed er noget, vi hver Søndag har den Glæde at være Vidne til. Men der laa ved denne Anledning en trykkende Stemning over Menigheden. Denne har forresten gjort sig gældende lige siden Pastor Hansen indgav sin Resignation. At denne Stemning netop ved Pastor Hansens Afskedsprædiken paa nævnte Dag skulde naa sit Højdepunkt, vidste man paa Forhaand. Hos Pastor Hansen spores der tydeligt noget af den samme vemodige Stemning, da han noget langsomt besteg den Prædikestol, som han i ca. 14 Aar har beklædt og med bevæget Stemme ledte sin Menighed i Bøn for Naadens Trone. Han havde ingen Hastværk; det har han aldrig, naar det gælder Bøn. Hans Tekst var kort men vægtig: „Se til Troens Begynder og Fuldkommer, Jesus.“ At gengive Indholdet af hans Afskedsprædiken ud fra denne Tekst er saare let; det bestod udelukkende af at pege paa og vise hen til Jesus. Men det samme har karakteriseret hele hans Forkyndelse og hans Liv og Vandel i de mange Aar han har gaaet ud og ind iblandt os. Saa i den Forstand hørte vi ikke noget usædvanligt; og det havde vi heller ikke ventet. Men Tanken om, at vi nu stod i Færd med at skilles ved en kær Præst og Præstefrue, som vi igennem de mange Aar havde delt saa mange aandelige og timelige Goder sammen med, havde lært at elske og agte højt, føltes særligt i denne Stund som et pinligt Tab.

Samme Dags Aften var der arrangeret Afskedsfest. Denne maatte af Mangel paa Plads i vor egen Kirkebygning affoldes i et større Lokale i Byens Nærhed, som vi for gode Ord og uden Betaling fik Lov at afbenytte. Her blev der under Bispisningen vekslet med Sang og Musik af de forskellige musikalske Organisationer, som alle er en Frugt af Mrs. Hansens musikalske Talent. Ligeledes holdtes korte Taler. Blandt de mest fremtrædende var Pastor Lewis Larsen og Pastor Nygaard. Alt foregik i en god Aand og med det for Øje at glæde Pastor og Mrs. Hansen, og are Herren, som ogsaa igennem dem fik Lov at fremme Guds Riges Sag i Bethesda Mgh.

Under Festligheden overrakte Menighedens Formand, Hans C. Nielsen, paa Mgh.s Vegne Pastor Hansen, et Stykke Papir, hvorpaa var skrevet nogle Tal. Det var Resultatet af et Offer, som Menigheden havde lagt paa Herrens Alter ved Formiddagsgudstjenesten og var bestemt til at være et Paaskønnelses-Offer til Pastor og Mrs. Hansen for lang og tro Tjeneste.

Efter Pastor H. havde takket for Gaven og udtrykt sin dybtføjte Tak og Paaskønnelse for godt Samarbejde og efter Mrs. H. ligevis havde udtrykt sin Tak o.s.v. sluttedes Festen ved at den store Forsamling rejste sig og istemte den for Anledningen saa passende Sang: „God be with you till we meet again.“

Den følgende Dag Kl. 12:25 besteg Pastor og Mrs. Hansen Toget, som skulde føre dem til deres nye Arbejds-mark i Waupaca, Wis. Ikke faa var kommen til Stede ved

Banegaarden for endnu en Gang at hilse dem et sidste Farvel. Det var svært at afgøre, hos hvem Afskedsstunden var tungest, hos de bortdragende eller dem, der stod tilbage. Fra Trappetrinet til Vognens Indgang lød der endnu en Gang fra Pastor Hansen, et „Gud velsigne eder alle“ og Toget satte sig i Bevægelse.

Som før hentydet til har Pastor H. betjent Bethesda Mgh. i cirka 14 Aar. Og det har været Aar fulde af Aktivitet. Ved hans og hans Hustrus ihærdige Stræb og Omhu for Menighedens og den enkeltes Trivsel og Velfærd, fornemmeligst paa det aandelige Felt, men ogsaa paa andre Omraader, har de hos os, som har været Vidner til deres utrættelige Iver, og nydt godt deraf, aftvunget vor Agtelse og Beundring, saa vel som det selvfølgelig ogsaa har skabt Tak og Pris i vore Hjerter til ham, fra hvem de altid hentede deres Kraft. Alene den Omstændighed, at 205 nye Medlemmer er lagt til vor Mgh. siden Pastor Hansen kom til Danebo, bevidner, at der har været arbejdet med Jesu Ord for Øje: „Nød dem til at gaa ind.“ Og Troen kommer ved at man hører Ordet.

For Tiden er vi altsaa foruden Præst. Vi er imidlertid lovet Betjening af vore Nabopræster. Og, hvis alt gaar efter Bestemmelsen, vil vor ny Præst, Pastor Ingvard Olsen, fra Rutland, Iowa, blive indsat den første Søndag i Oktober. Og nu gaar vi saa og glæder os til den Dag, alt imens vi skuer hen til Troens Begynder og Fuldkommer, Jesus.

H. N. Korr.

FRA SELMA, CALIF.

Den 28. Juni havde vi Sølvbryllupsfest for Mr. og Mrs. Morris Jakobsen. Menigheden var samlet paa Græsplænen ved Præstehuset. Vi fik Kaffe og Kage og Brudeparret fik en Gave i Anledningen. Mange gode Ord blev sagt og vi følte, at der var Feststemning over Samværet.

Den 5te Juni druknede Lee Bertelsens lille Pige, Nancy Carol, i en Kanal nær hendes Hjem. Børnene i hendes S. S. Klasse savnede hende, men særlig var Savnet stort for hendes Forældre. Maatte Skatten, de nu har i Himlen, drage deres Hjerter opad, selv om de muligvis ikke endnu kan forstaa det skete.

Først i Juli kom vor nye Præst hertil; han blev først indsat den 14. Juli, af Kredsformand J. H. Vammen. Søndag Eftermiddag, d. 7. Juli, havde vi et festligt Samvær udenfor Kirken, hvor der er god Plads. Pastor Kirkegaard og Familie blev budt velkommen iblandt os og vi havde Aftensmad sammen: Nogle sang, andre talte, og saa havde vi jo Anledning til at blive kendt med hinanden. Præstefolkene var glad ved deres nye Hjem, der i Sommer er bleven istandsat. Mange flinke Hænder gjorde et godt Arbejde, saa vi nu har et pænt Præstehjem.

Paa Indsættelses Dagen modtog Pastor Kirkegaard et Telegram fra Pastor M. Th. Jensen med Lykønskning. Som Menighed var vi glad ved at han tænkte paa os, — det blev jo saa det sidste han gjorde for os. Vi har mange skønne Minder om den Tid Pastor Jensens var iblandt os. Guds Folk var deres Venner og vi var altid velkomne i deres Hjem.

Den 14. August var vi igen samlet for at lykønske Pastor Kirkegaard i Anledning af hans Fødselsdag.

Louis Nielsens indbød Menigheden til en Fest nede ved Kirken om Aftenen den 16. August. De har været ude paa en længere Ferierejse og deres Sølvbryllupsdag indtraf

medens de var paa Rejse. Da de nu kom hjem serveredes der for os derude i det frie. Der var over 200 til Stede og der blev talt, sunget, spillet og til Slut saa vi en Del af de 1200 Fod levende Billeder, som de havde taget fra mange Steder paa deres 13000 Mils Rejse. Det var meget interessant. De havde ikke megen Hvile paa Rejsen, og, da Nielsen bygger Huse, ventedes der paa ham herhjemme for at tage fat paa Arbejdet. Ja, alle de store 4 Sønner og Datteren var ogsaa glade ved, at Mor var hjemme igen. Ja, det kan se ud som om det er bare Fest her; men det er blot om Aftenen, for særlig nu er det Tid at plukke Vindruerne. Naar saa det er forbi, — bliver der flere Fester, da der er mange herude, som snart kan fejre deres 25-Aars Jubilæer som Ægtefolk.

Den 17. Aug.

Mary Clausen.

Korr.

FRA RUTLAND, IOWA

Paa Grund af Pastor Ingv. Olsens Bortrejse har vi nok en Konfirmationsdag i Aar her i vor Kirke. Følgende Vers af Bjørnson randt mig da i Hu. Hvad skønnere Bøn, end denne, kan en Moder vel bede for sit Barn paa Konfirmationsdagen?

Herre, tag i din stærke Haand
Barnet, som leger ved Stranden.
Send du din værdige Helligaand,
at det kan lege selvanden.
Vandet er dybt og Bunden glat.
Herre, faar du først i Haanden fat,
drukner det ikke; men lever
til du det naadig hæver.

Stranden er Verden med alle dens farlige Lege. Vandet er Fristelserne. O, hvor kan de lokke! — saa kan det dybe Vand.

Den dybe, glatte Bund er Syndens Dyb; naar Barnet først derved, hvad saa? Men, Herre, dette sker ikke, om du faar fat i Haanden. Saa behøver Moder ej heller sidde i tunge Savn — ved ikke hvor Barnet farer omkring. Hun tænker som saa: Hvor end det er, han er det altid nær. Jesus, dets egen Broder, bringer det frelst hjem til Moder, til sig!

Mrs. Dagny Madsen.

Mod Strøm og Vejr

Forfatteren, der var Sømand, før han blev Præst, fortæller følgende om sig selv:

Mit Liv har været Skueplads for to kæmpende Magter: Kærligheden til Havet og min Gerning der og et brændende Ønske om at blive Præst for det Folk, som ved, hvad det er at langes.

Ønsket om at blive Præst sejrede, og efter vel overstaaet teologisk Embedseksamen blev Clemens Sørensen i Efteraaret 1935 af Dansk Kirke i Udlandet sendt til Vancouver, blandt hvis danske Befolkning han siden har øvet en

Præstegerning. Præstekjolen har dog ikke formaaet at skjule Sømanden, hvad de foreliggende Fortællinger tydeligt bærer Vidnesbyrd om. 142 Sider. Pris netto \$1.00.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Historiske Bidrag

PASTOR M. TH. JENSEN Et Mindeord

Nok en Herrens Tjener har endt sin Arbejdsdag her i Tiden. En anden Ordets Forkynder taler ikke længere sit Budskab her paa Jorden. En Guds Mand har forladt denne syndige Jord for at være for evigt hos Gud. Igen har en Ægtefælle, Fader, og Bedstefader maattet bryde Hjemmets Baand og fare herfra. Og det volder os Smerte. Vi føler et Savn og et Tab. Men vi, saa mange som tror paa Herren, ved, at vi trygt kan lægge ogsaa denne Sorg og dette Savn i hans Haand. Han styrer sikkert og bestemt.

Pastor M. Th. Jensen lukkede sine Øjne i Døden Søndag, den 11te August i sit 71de Aar. Søndag var jo for ham, en Herrens Tjener, den store Dag i Ugen. Det blev saa ogsaa paa den Dag, at han maatte drage herfra til Evigheds Kirke. Han led meget i den senere Tid. Men Gud sparede ham fra et længere Sygeleje. Han var kun sengeliggende nogle faa Dage før Døden kom og udløste ham.

Begravelsen foregik under stor Deltagelse Onsdag den 14de August fra Grace Chapel i Inglewood Park Cemetery. Foran Ligfølget gik den fungerende Præst, H. C. Jersild, og derefter de seks Præstebrødre, N. Hansen, H. P. Jensen, J. P. Naarup, M. C. J. Engholm, A. W. Lund og Axel Andersen, alle i Ornat som „Honorary Pallbearers.“ Pastor Jensens tre Sønner og tre Svigersønner tjente som Ligbærere.

Ligtalen holdtes over Ordet: „Kostbar i Herrens Øjne er hans helliges Død.“ Ps. 116:15. Det blev fremholdt, at trods den Sorg, Smerte, og Savn som vor Ven og Broders Bortgang voldte, saa var dog hans Død som en af Herrens hellige kostbar i hans Øjne. Og hvad der er kostbar for Herren, maa være kostbar ogsaa for alle, som tror paa ham. At skulle skilles fra en af vore kære, som fylder en stor Plads i vort Liv, at skulle miste en Ven, som har været en Hjælp, en Støtte, en Velsignelse, at blive frataget en Herrens Tjener, som tjente med Iver og Interesse er strengt. Dog siger Herren, at kostbar i hans Øjne er hans helliges Død.

Sagfører Clemens Vig sang med sin smukke Stemme den velkendte Salme, „Jeg lever og ved, hvor længe.“ En lille niaars Dreng, der en Gang havde glædet vor afdøde Broder med sin hjertelige Sang, sang med sin yndige Barnestemme: „If I have wounded any soul today.“

Fire af Præstebrødrene kom derpaa med korte Vidnesbyrd. Telegrammer blev oplæst fra Samfundets Formand, Dr. N. C. Carlsen, og fra Pacific Kredens Formand, Pastor J. H. Vammen.

Derpaa fulgte man afdødes jordiske Legeme til sit sidste Hvilested paa Inglewood Park Gravgaard. Han efterlader sin Hustru, samt tre Sønner, Imanuel, Verner, og Viggo og tre Døtre, Mrs. Art Rasmussen, Mrs. Art Hansen, og Mrs. Chris Robertsen; desuden 13 Børnebørn.

Pastor Jensen havde en lang Arbejdsdag i vort Samfund. Han tjente paa flere Arbejdsmarker indtil tre Aar før sin Død. Som Præst var han energisk og fuld af Virkelyst. Det betegnende ved hans Person og Gerning var

særlig hans praktiske Evne og Anlæg. Det var for ham en Hjertesag, at Sjæle maatte bjerges og deri har vi Hovedgrunden for en Guds Tjeners Kald og Virksomhed.

Her i Bethel Menighed, Los Angeles, var han altid rede til at tjene. Han tog aktiv Del i alle vore Foretagender. Særlig laa vor nye Kirkesag ham meget paa Hjertet. Han var Medlem af baade Bygningskomite og Finanskomite. Her kom hans praktiske Evne og Erfaring os særlig til Hjælp. Det var hans Haab, at han maatte leve længe nok saa han kunde have den Glæde at træde indenfor vort nye Kirkehjems Døre. Han udtalte ogsaa det Ønske, at han maatte leve til at kunne begraves fra vor nye Kirke. Men Herren tog ham før. Det skulde ikke være saa. Dette skete dog — og det glæder vi os ved nu — at han holdt Talen (som blev hans sidste) i Anledning af Kirkegrundens Brydningsfest en Maanedstid før hans Død.

Herren velsigne hans Minde! Vi tror, at han nu er hjemme hos Herren, hvor al Jordens Nød og Storme er forbi, hvor al Sorg, Pine og Sygdom ikke er mere, og hvor „Gud skal aftørre hver Taare af deres Øjne.“

H. C. J.

Nekrologi

Pastor Martin Th. Jensen

Som nekrologisk Eftermæle tjener følgende Oplysningen om vor afdøde Broder. Muligvis er der andre, som kender ham bedre, der vil udfylde hvad maatte mangle. Han har tjent Guds Riges Sag længe, dygtigt og tro iblandt os. Ære være hans Minde! Til hans tro Hustru og efterlevende seks Børn udtales vor dybe Medfølelse. At han nu, efter saa længe at have baaret Dødens Mærke i sit Legeme, fik Hjemlov, er sikkert for dem en stor Trøst. Han havde beskikket sit Hus for Herren og troede fast paa Jesus som „Opstandelsen og Livet, at hver den som tror paa ham, omend han dør, skal dog leve.“

Martin Theodor Jensen var født den 8. Januar, 1870, i Rodstrup, Skamby Sogn, paa Fyn. Hans Faders Navn var Jens Mortensen og Moderens Ane Marie Alexandersen. Hjemmet var en fattig Husmands, men helliget Herren, hvilket Pastor Jensen regnede som en særlig Naade imod ham. Kun otte Aar gammel maatte han ud at tjene sit Brød og, som desværre er saa almindeligt, kom han under vantro og spottende Tjenestefolks Indflydelse. Men den gode Sæd, som var nedlagt, spirede og kæmpede for Livet saavidt, at han til Pastor Tange i Lunde Kirke d. 20. April 1884 kunde aflægge den gode Bekendelse med et ærligt Hjerte. Men Kampen mellem Tro og Vantro for-

øgedes med Ynglingealderen, og Driften mod Verdens Lyst fik stærk Hold paa ham og voldte ham store aandelige Anfægtelser. Endelig i 17-aars Alderen blev Stillingen for tung. Han kastede sig uforbeholdent i Guds Arme og raabte om Naade og Kraft. Den fik han, og siden den Tid regnede han sig iblandt Guds Børn.

Snart efter kom han i Lære hos en Murmester paa Nordfyen. Da dette Haandværk krævede nogen teknisk Uddannelse, tog han paa Nørre Nisum Højskole, som Pastor Ad. L. Hansen havde begyndt et Par Aar før og var den første indenfor Indre Mission. Dens første Bygning blev indviet kort før vor Vens Ankomst dertil. Det var ved den Lejlighed, at Vilhelm Beck i sin Indvielsestale sagde, at det gælder først og fremmest om, at faa det levende Vand til at overrisle Højskolelivet, ellers gaar det her, som det er gaaet adskillige unge, der har haft den Fornøjelse at lugte til Kundskabens Daase: „De kommer hjem, struttende af Vigtighed og Hovmod, og fulde af høje, luftige Ideer.“

Jensen valgte denne Skole, fordi den var anbefalet af Indre Mission, „hvilket Valg jeg aldrig har fortrudt“ skriver han. Her var det den første Dragelse mod præstelig Virksomhed mødte ham, omend der før havde opstaaet en underlig Længsel i hans stille Sind. Det var Forstander Hansen, der hjalp ham til Klarhed og antydede, at dens Realisation muligvis laa hinsides Atlanten paa et nyt dansk Seminar i Blair, Nebraska. Næste 1ste Juli (1891) sætter han saa Fod paa amerikansk Grund og fandt Arbejde i Minneapolis til Skolens Aabning i September. Efter to Aars Studium maatte han tage en Tur til Danmark, den varede ni Maaneder, men fortsatte saa det forberedende Kursus indtil han graduerede i 1895. Sin theologiske Uddannelse modtog han i Elk Horn 1895-96, i Blair de næste to Aar, derpaa et Aar paa Luther Seminar (norsk) i Minneapolis. Den 6. Juni 1899 ordineredes han af Formand G. B. Christiansen under Aarsmødet i Hutchinson, Minn. tillige med Erik Hansen, L. H. Kjølner og Jens Møller. Kun Pastor Kjølner er nu tilbage.

Hans første Kald var til Staplehurst, Neb., hvor han havde holdt Religionsskole i Ferietiden det sidste Par Aar. Den 31. Maj s. A. var han bleven ægteviet til sin Forlovede, Marie Thomsen, i Hutchinson, hvor hun havde sit Hjem. De forblev i Staplehurst til Nov. 1902, da han modtog Kald fra Owatonna, Minn. og virkede der til 1909. Derpaa i Webster Groves, Mo. til 1912, i Fremont, Neb. til 1919, i Selma, Calif. til 1924; saa Pacific Kredsens Missionspræst i Petaluma til 1928, hvor han fik en Kirke opført og byggede sig et Hjem. Hans sidste faste Kald blev i Hampton, Neb. 1928-33; i den Tid var han Kredsformand fire Aar.

Deres seks Børn var nu vokset op og havde Hjem i California, saa det var naturligt at de Gamle atter tog ud til det milde Klima og bosatte sig i Los Angeles. Her fandt han Beskæftigelse som Agent for Byens nye Gravgaard, Inglewood Park, hvor hans Legeme nu fik sit sidste, smukke Hvilested. Dog var han stadig i sin Kirkes Tjeneste paa forskellig Maade, baade lokalt i Bethel danske Menighed og et Aarstid som Vacancepræst for Samfundets Mission i Salt Lake City, Utah (Tabor Kirke). Dog tvang en kræftagtig Sygdom den nidkære Mand til at nedlægge Virksomheden. Et Par svære Operationer forlængede hans Liv et Par Aar, men det var klart at hans Dage vare talte.

Pastor Martin Jensen var en sjælden dygtig Taler; der var baade Ild og Salt i hans Vidnesbyrd. Han var en trofast Ven og en ligefrem og forstaaende Præstebroder, en Mand man mindes i varm Taknemlighed.

P. C. J.

Fortalt og oplevet

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

En Veninde fortæller om sin sidste Danmarkstur

forleden Aar. (Fortsat fra No. 32).

Sahl, d. 15de August. „Mig fryder din Ros, din Ære.“

Der er nok at frydes over, naar man rejser gennem Danmark. Gang paa Gang mens jeg kører maa jeg udbryde: Det er min Fødeland. Dejlige Danmark! Nu har Hylden hængt ud sine lette gulhvide Blomster, der er en Luft af Duft af den og af nyslaaet Kløverhøj. Hver en Grøft er blomstrende Skove langs den kornrige bølgende Vang. Den skarlagensrøde Valmue dominerer særligt i Aar. „Betyder det Krig?“ siger vi til hinanden, — men det er Overtro. Gennem Skov, over Bakker, og — idylliske Skanderborg. Der tog vi Nr. 10 Landevej til Vejle, derfra Nr. 18 til Lillebælt og Nr. 1 til Odense.

Her bekymrede Regnen og den var Skyld i, at vi gav Domkirken St. Knuds saa grundigt et Studium. Der er tre Skibe, skønne gothiske Hvælvinger; Prædikestol, Orgel udskaarne i Rokokostil, og en sjælden kostbar, i gothisk Stil udskaaret Altertavle. I Kryptkirken finder man Danmarkshistorie, — Helgenskrin med Knud den Helliges og hans Broder Benedicts Ben, Gravstene over Kong Hans og hans Dronning og de jordiske Rester af Kristian den anden og Dronning Elisabeth.

Vi skulde bo hos Astrid i Ringe den Nat, og traf der tilfældigt Pastor C. P. Højbjerg og Frue, der har været ansat i Amerika. Vi var med inde at se deres kønne Hjem og Have. Pastor H., blev der fortalt os senere, er meget afholdt og meget flittig; trods skrøbeligt Helbred vandrer han fra Hjem til Hjem paa Husbesøg i den ikke ganske lille Stationsby.

Ollerup Højskole fortjener al den Ære og Ros den faar. Den imponerer og den fryder. Beliggenheden er pragtfuld med vidt Udsyn, svarende til Højskoleaanden; det er som Intet er glemt ved dens Anlæg. Nede ved Væverstuen frydes man over en gammeldags Vippebrønd, gennem hvis frønnede Sider en Hyld har arbejdet sig. Desværre havde vi ikke Tid til at se en Opvisning af Gymnasierne, for vi skulde til Brahetrolleborg, og videre til Landbrugs- og Husholdningsskolen. Paa den sidste var Eleverne i fuld Virksomhed, men der var kun Tid til at vise os rundt i Køkken, Viktualierum og Vadskeri. Vi smagte paa Kagerne lige ude af Ovnen, og fik vide, at den snehvide Vadsk skrev sig fra gammeldags Brug af Sæbe, Soda og Kogning.

Da jeg stod i Skolestuen, gik mine Tanker mange Aar tilbage. Da sad vor store Bror paa Bæk her; og vi, hans smaa Søskende, havde gruet over den lange Afstand, — helt over til Fyn! Ogsaa hans unge Minders Egn vilde jeg se, og vi kørte til Rislebak over Garup, tog et Billede, hvor Bækken risler, spiste vor Frokost under en af de brede Bøge, mens vi saa over Arreskov Sø til Slottet paa den anden Side. Et andet Naturens Smilehul. Turd gav

vi en Rundtur, standsede her og der for at nyde med Øjnene, men ogsaa Kaffe.

Øvre paa Taasinge styrede vi først efter Bregninge Kirke. Op i Taarnet maa alle Turister for Udsigten, og vi begyndte straks at tælle Kirker, men der var saa mange, at vi opgav det. Valdemars Slot maa man se mens man kører, ikke standse. I Troense havde Astrid Bekendte, der ejede en 15 Td. Land Æbleplantage. Fem Tønder deraf var bærende og havde sidste Aar givet et Netteudbytte paa 4000 Kr. Vi kørte Astrid tilbage til Ringe, blev der endnu en Nat og forsvandt igen saa tidligt næste Morgen, at vi fik god Forbindelse med Færge til Taasinge-Langeland. I Rudkøbing bliver man straks mindet om, at dette er H. C. Ørstedes Fødeby. Hans Statue staar paa Torvet, hvor vi parkerede, mens vi gjorde Indkøb i hans gamle Hjem, Apotheket, og inde i Gaarden saa (efter Sigende) Danmarks eneste Figentræ. Vi saa kun een Figen derpaa. Paa vor Vej til Tranekjær Slot standsede vi for at købe Jordbær og K. J. gik ind i en Gaard ved Vejen for at faa dem skyllet. Det var Præstegaardsforpagterens i Longelse. Jordbærrene blev rensat og der blev dækket Bord for os i Haven og vi fik en stor Kande Fløde til. Saa dan bliver vi behandlet alle vegne, hvor vi kommer, vi „farende Svende“. Tranekjær ligger pragtfuldt, det er gammelt, fra det 13de Aarhundrede, ubeboet, lidt for sømt, men med en dejlig Park. Vi saa de største Bøge, vi nogensinde har set.

Det koster 16 Kroner med Fører og en Passager over Langelandsbæltet, men det er værd det og mere. Vi spiste Smørrebrød her, i den dejligste Spisestue jeg ved. Vandet er glitrende blaat, lysegrønne Holme, med en straaetækt Hytte. Hele Naturen i Smil. Vort næste Maal var Aandsvageanstalten, Rødbygaard. Smil nu ikke for meget, — K. J.s Niece er Plejemoder der. Vi blev her fire Dage og levede som Prinsesser, der var nok til at opvarte os, og alt gik med godt Humør. De mest intelligente af Patienterne gør Arbejdet og det er et Privilegium; der er nemlig ikke Arbejde til dem alle. Den første Morgen, jeg kom ned, var min Vogn vadsket og pudset; en af Patienterne har den Svaghed, at han kan ikke se en Bil uden at ville pudse den. En udmærket Sygdom, hvis der kunde laves en Serum deraf, vilde det være noget af en Velgerning. Vi benyttede os af den gode Badestrand og besøgte desuden nogle af vore mange Bekendte. En af dem, en elskelig gammel Dame, boede paa „Aldersro“ i Stokke-marke, eet af de mange kønne Alderdomshjem der findes i Danmark. Enhver har sit eget store, lyse Værelse, snehvidt og blankt, Blomster og Billeder. Ingen fælles Spisestue, enhver faar sit Bord dækket med hvid Dug. Vi kom til Spisetid og blev bedt med. Saa dan er det i alle Hjem, — kommer man til Spisetid, er man en selvfølgelig Gæst. Vi saa Knuthenborg, omgivet af sin 13 kl. lange Mur med Jernpigge-, og Hardenberg, saa skøn med sine mægtige Linde- og Bøgealleer.

Vi sluttede vort Ophold paa Lolland med at deltage i Gudstjeneste og Altergang i Maribo Domkirke. Fik en god Prædiken af den aldrende Stiftsprovst. Hans Stemme rystede, saa meget mere Indtryk gjorde hans Budskab om Naaden i Jesus Kristus. I denne Kirke ligger Eleonora Christine begravet, og i Anlægget nede mod Søen staar hendes Mindesten med disse hendes egne Linier:

„Ey noget synnis tungt for egne Kierlighed;
Trofasthed er en Dyd man ey maa blues ved.“

Endnu gælder det, — Gud være lovet!

L. F.

Blandt Landsmænd

Ikke-Borgere advares mod Registreringssvindlere. Washington — Earl G. Harrison, Chefen for Udlændinge-Registreringen under Justitsdepartementet, anmodede Udlændinge om at tage sig iagt for „Registreringssvindlere“, som foregiver at kunne „ordne det“ saaledes, at Ikke-Borgere ikke behøver at indregistrere sig. Han paapegede, at Ikke-Borgere som lader sig indfange af et saadant Forslag, vil komme til at lide paa to Maader. For det første vil de betale gode Penge til Svindlere for Tjenester, som det er umuligt at yde; for det andet kan de blive idømt Bøder, Fængselstraf eller begge Dele ved at forsøge paa at undslippe Registreringen. Alle Udlændinge skal indregistrere.

„Ingen kan blive registreret eller fingeraftrykt i Udlændingens Sted,“ fremhævede Mr. Harrison. Loven forlanger at enhver Udlænding maa møde personligt paa Postkontorerne i Tiden mellem den 27nde August og den 26nde December for at blive indregistreret og fingeraftrykt af det til dette Arbejde udpegede Postkontorpersonale. Jeg advarer Udlændingene mod Personer, som søger at fralukke dem Penge enten ved at tilbyde at lade sig indregistrere eller fingeraftrykke for dem. Alle Tjenester og alle Papirer forbundet med Registreringen er gratis. Dersom en Udlænding trænger til Assistance, vil Postkontoret eller ethvert agtværdigt Social-Agentur med Glæde yde ham al den Hjælp det kan give ham.

Mr. Harrison fortalte ogsaa „at visse ukendte Personer gaar fra Dør til Dør blandt de fremmedfødte i nogle Byer, for at faa Oplysninger om de fremmedfødtes Status med Hensyn til Borgerskab i de Forenede Stater. Disse Forspørgsler er ikke bemyndiget af Justitsdepartementet og er maaske en Slags Forløber for en eller anden Slags Bedrageriplan, der gaar ud paa at tage Udlændinge ved Næsen.“

Udlændinge-Registreringsprogrammet ledes af Justitsdepartementet og Postvæsnet i de Forenede Stater. Spørgeskemaer, der indeholder de Spørgsmaal, der forlanges besvaret af Udlændinge, kan nu faas paa alle Postkontorer. Det tilraades Udlændinge at anskaffe et Eksempplar, udfylde det enten i deres Hjem eller et andet Sted og derefter tage den udfyldte Blanket til et af de Postkontorer, hvor Indregistrering finder Sted.

Danmarksdagen i San Francisco den 11. August omtales i Pressen som ganske vellykket. Festsalen var fyldt og Vejret idealt. Om Formiddagen blev Danmarks Minister Kauffmann modtaget med militær Honnør paa Treasure Island, men begav sig umiddelbart til Temple of Religion, hvor dansk Gudstjeneste blev afholdt og Pastorerne J. H. Vammen og Spener Petersen talte. Derefter under Festen talte bl. a. Guvernør Olsens Broder, Frank Olsen, om Danmark, som han havde besøgt som ung og hvor hans Familie kom fra. Hr. Kauffmann talte paa Engelsk om Fædrelandets Nutid og Haab for Fremtiden som et frigjort Land. Af andre Berømtheder paa Programmet var Operasangeren Lauritz Melchior og Kunstneren Poul Leyssac. Den første sang et Par Numre, den anden oplæste af Andersens Eventyr. „Den lille Pige med Svovl-

stikkerne“ blev iscenesat med Kunstmaleren Jack Wibolts Decorationer og indledet af Fru Bodil Rosing.

Haugwitz-Reventlow paa Opdagelse. Den danske Greve af dette Navn, som var gift med 10-Cents Millionærpigen Barbara Hutton, kom forleden fra Cuba til Florida og rejste videre til New York, for om muligt at blive klar over hvordan det staar til med hans og hendes Skilsmisse. Denne vilde være endelig og afgjort ved Underskrift af Kong Christian, men siden Tysken kom til Danmark har Greven intet hørt om hvordan det gaar med Sagen.

Dødsfald

Chicago. Nina Aanst, en Søster til Digteren Anton Kvists Hustru, døde pludselig d. 25. Juli i et Hjem paa 2418 N. Ridgeway, hvor hun havde Virksomhed. Hun var født i Aalborg, 1885, og var kendt herovre som en stille og trofast Arbejder, meget afholdt i sin Vennekreds. Pastor P. G. Rasmussen forestod Begravelsen.

Sophia Dorteia Johansen, 2631 N. Fairfield Ave., døde d. 25. Juli som Følge af en Hjernelidelse. Pastor N. P. Lang besørgede Begravelsen fra Nielsens Kapel. Afdøde er fra Vestervig og blev 69 Aar gammel. Hun efterlader sin Mand Jeppe Johansen, to Døtre og en Søn.

Anna Marie, Ingvard Berthelsens Hustru, døde d. 25. Juli efter en længere Hjertesvaghed, 72 Aar gl. Mand og en Datter overlever hende.

I Lexington, Neb. døde gamle Mads Nielsen, 79 Aar, d. 21. Juli efter mange Aars Lidelse af Leddegigt, trods hvilken han dog drev en Foderforretning til sin Død, var endog i Stand til at række andre nødlidende en hjælpende Haand. Han var født i Svendborg og kom til Lexington i 1885, var gift to Gange og hans anden Hustru overlever ham samt et Par Døtre af første Ægteskab. Pastor Erik Baek forrettede Begravelsen.

I Omaha døde Byens ældste Blomstergartner Charles W. Bonde, 83 Aar gl., d. 26. Juli i sit Hjem paa 5114 Military Ave. Han var født i København, gift i Haderslev og udvandrede 1889. Hustru og tre Døtre overlever ham.

Mrs. Minnie Mølgaard Christensen fandtes død i sin Seng d. 26. Juli uden forudgaaende Sygdom. Hun blev 74 Aar gammel og har boet i Byen 49 Aar, var to Gange gift og overleves af fem Børn.

En anden ældre dansk Kvinde, Mina, Enke efter Peter Hansen, døde d. 23. Juli paa Fontenelle Home her, hvor hun har været et Aarstid.

I Co. Bluffs døde d. 26. Juli George Hansen i sit Hjem paa 11 N. 18. St. efter nogle Ugers Sygeleje, 70 Aar gl. Han er født i Danmark og har boet her i 45 Aar. Han efterlader sin Hustru og en Søn.

Otto Skodsholms Enke, Sine, afgik ved Døden d. 23. Juli. Hun havde Hjem hos sin Søn Mark.

I Nanticoke, Pennsylvania, døde fornylig en fremragende Landsmand, Ove Schlanbuch, i en Alder af 68 Aar. Han kom fra Danmark i 23-aars Alderen og har virket som Ingeniør, særlig ved Anlæg af Jernbaner, baade her i Landet og i Indien, Kina, Egypten og Argentina. Hans Kontor var førhen i Wilbesbarre, Pa. Hans Hustru, Dr. Margrethe Sørensen S., overlever ham.

Fra Napa, Calif. meddeles at en i San Francisco og blandt Danske paa Vestkysten velkendt Mand, Jack Magnus Andersen, blev fundet som Lig i Napa Floden nær sit Hjem d. 23. Juli efter at være forsvunden Dagen før. En Dreng, der fiskede, traf at faa Krogen fast i afdødes Tøj

og saaledes kom han frem. Døden skyldes rimeligvis et Hjerteslag. Han var født 1882 i Herning, kom til San Francisco kort efter Jordskælvet i 1906, hvor han blev Bygningsentreprenør og var en Leder blandt Landsmænd. For en 10-12 Aar siden mistede han en Søn, som nedbrød hans Sind saa han flyttede bort fra Storbyen og til Napa.

Fra Danmark

Hovedstadspræst ved samme Kirke i 25 Aar er ret usædvanligt nu om Dage. Men d. 13. Maj kunde Jyden, Pastor Mads Grue ved Annakirken paa Nørrebro fejre et saadant Jubilæum. Kr. Dbl.s Korrespondent siger herom:

Mærkeligt iøvrigt, at denne Jyde skulde slaa an netop paa Nørrebro. Naar han gjorde det, skyldes det vel personlige Egenskaber: Friskhed, Myndighed, helstøbt Personlighed. Han blev Præst i et Kvarter, hvor man vanskeligt kunde gaa igennem en af de lange snævre Gader uden at blive forulempet med Tilraab fra Ungdommen. Men inden disse Drengene saa sig om, havde de faaet den hvide FDF-Bluse trukket over Hovedet og var indrullerede i K. 9. Nu staar der Respekt om Præsten og om det Ungdomsarbejde, som under hans Ledelse udføres i Kvarteret.

Om Arbejdets Kaar i den nærværende Situation siger Pastor Grue selv:

— Der er nogen Udsigt til, at den alvorlige Situation vil virke uddybende med Hensyn til kristelig Alvor, personlig Afgjorthed og Maalbevidsthed for mange af de Unge, som er med i Arbejdet. De er ved at forstaa, at nu er Pjankets og Grinets Tid forbi, at vi gaar en Tid i Møde, hvor der stilles store Krav baade til Moralen og Karakterstyrken. Dette er blandt andet kommet stærkt til Orde ved vore Førermøder. Mange vil ligefrem ikke taale, at der nu tages overfladisk paa Tingene, og at det hele slaas hen i Spøg . . .

Et nyt Samlingsministerium i Danmark. Hs. Majestæt Kong Christian X udnævnte den 8. Juli, et nyt Samlingsministerium, om hvilket Forhandlingerne havde staaet paa de sidste 10 Dage mellem de politiske Partier.

Eric Scavenius, der var Udenrigsminister under Verdenskrigen, overtog Posten som Udenrigsminister efter Dr. Peter Munch, der har beklædt dette Embede de sidste elleve Aar.

Thorvald Stauning, Socialdemokrat, fortsætter som Statsminister.

Det øvrige Ministerium bestaar af følgende Mænd: Brorson, Forsvarsminister; Buhl, Finansminister; Statsadvokat Harald Petersen, Justitsminister; Folketingsmand Knud Kristensen, Indenrigsminister; Kjærboel, Arbejds- og Socialminister; Christmas Møller, Handelsminister; Ingeniør Gunnar Larsen, Trafikminister; Bording, Landbrugsminister; Folketingsmand Fibiger, Kirkeminister; Jørgen Jørgensen, Undervisningsminister.

Et godt Raad. Det konservative Folkepartis Landsformand, Prop. V. Fibiger, der nu er Kirkeminister, sluttede en Nytaarsartikel saaledes:

— Personligt ønsker jeg at sige her ved Aarsskiftet, hvor Fremtiden tegner sig meget mørk for de smaa Lande, ogsaa for Danmark: Vi har uendelig meget at være

taknemmelige for, naar vi tænker paa Aaret, der svandt; der er maaske intet Land i Verden, hvor man materielt har det saa godt, — det har tit gjort mig ondt, at man har været saa optaget af Smaatterier og af at ville mele Ens egen Kage, saa man ikke tænkte paa det heles Vel.

Jeg haaber, at vi i det nye Aar, hvor Vanskeligheder af forskellig Art kan komme, maa tage disse paa en god Maade, — der er mange knyttede Hænder og megen Misfornøjelse; jeg haaber ikke, at vi skal langt ned her i Danmark, førend vi lærer, at det er de foldede Hænders Vej, vi kan gaa. Der er Værdier, som mangfoldige i Danmark ikke har faaet Øje paa; jeg ønsker, at Evighedsværdierne maa lyse for mange gennem alt dette Mørke. Jeg ønsker, at vi i det nye Aar, hvad der end sker, kan enes om:

At værne vor Tro, værne vore Hjem og værne vort Fædreland i Samdrægtighed og Enighed.

Ved et Onsdagsmøde 8. Maj i Vor Frue Kirke, Kbhv., udtalte Minister Fibiger:

— I den Situation, vi nu er inde i, sagde Ministeren, spørger vi alle, om der er et Haab for Danmarks Fremtid. Jeg svarer ja! Gud tænker Tanker om os med Fred og med Frelse. Det er dejligt at kunne faa saadant Budskab i Herrens Ord. Men der ligger da rigtignok ogsaa det i Ordene og i Evangeliet, at vi skal bede for at blive hørt. Danmark er nu som et Hjem, hvor der er kommet Sorger og Bekymringer. I saadant et Hjem staar Børnene Last og Brast. De gør hver sit til, at Hjemmet kan føres gennem Vanskelighederne, og hver hjælper for at gøre alt saa godt som muligt. Saadan er det ogsaa med vort fælles Hjem Danmark. Mange har hidtil kun villet tage Goderne i Hjemmet og har kun villet nyde i Stedet for at yde. Men naar Moderen i Hjemmet er syg, staar alle tæt sammen og kappes om at hjælpe til, saa hun kan blive rask igen. Og i Hjemmet er det saadan, at der bedes. I det kristne Hjem bedes der for Danmark, og vi er mange, der gennem Ydmygelsen er kommet paa Knæ for Gud i Bøn for Danmark. Maatte vi da gaa i Dybden og se vor Synd saadan, at der skabes et nyt Danmark. Gud tænker ikke blot Fredstanker, men han tænker ogsaa Frelsestanker. Han tænker kun paa det evige og paa, hvordan Sjælene skal bjerges hjem. Hans Frelsesplan kan fremmes gennem det, der nu sker, naar hans Vilje føres igen med os. Vi troede, mange af os, paa Friheden, men Ordet Frihed har været inde under Grinet, og nu er Frugten kommet. Men Frugten er raadden. . .

— Nu skal der saas i Danmark igen. Men der skal saas saadan, at vi kommer tilbage til Gud og tilbage til Kirken. Det er den Sæd, der skal saas i Danmark, saa at Frugten ikke skal blive raadden. Lad os tage Bibelen frem. Det er dens Ord, der giver Ballast fremover. Skal man finde Gud, skal man søge ham, hvor han er at finde: i Ordet og i Bønnen og i Samfundet med andre Kristne. I Bibelen finder vi netop det, vi trænger til i Dag. Hvis det danske Folk vil søge Gud og lade hans Aand raade i vore Hjem, vil vi erfare, at Gud har Freds- og Frelsestanker med os.

Den store Forhøjelse af Statsskatten. Det er den store Forhøjelse af den ordinære Statsskat, der er Aarsag til, at Skattebilletten i Aar vil vise en saa ekceptionel Stigning i Forhold til forrige Aars ordinære Skattebeløb. Den ordinære Statsskat er i Aar rundt regnet tredoblet: en

Indtægt paa 4000 Kr. betalte i Fjor 39 Kr. i Statsskat, men den skal i Aar betale 114 Kr., en Indtægt paa 6000 Kr. betalte i Fjor 128 Kr., men skal i Aar betale 370 Kr., og en Indtægt paa 8000 Kr. betalte i Fjor 251,75 Kr., men skal i Aar betale 719,50 Kr.

Stigningen virker dog som nævnt mindre grell, naar den ses i Forhold til, hvad man virkelig betalte i Fjor, altsaa ordinær Statsskat plus ekstraordinær, og heri kan der maaske være en lille Trøst for betyngede Skatteydere!

Til Orientering om, hvor meget Stigningen udgør, nævner vi følgende Eksempler. I de Tal, der angiver, hvor meget der betales i Fjor, er medregnet de ekstraordinære Skatter, der da betaltes, altsaa det samlede Skattebeløb:

I KØBENHAVN:

(Beregnet af den skattepligtige Indtægt for Forsørgere uden Børn)

Indtægt	Betalt i Fjor	Skal betales i Aar
5,000 Kr.	569 Kr.	726 Kr.
10,000 Kr.	1743 Kr.	2381 Kr.
15,000 Kr.	3142 Kr.	4241 Kr.
20,000 Kr.	4747 Kr.	6251 Kr.
25,000 Kr.	7616 Kr.	8632 Kr.

(Beregnet for Familier med 2 Børn)

Indtægt	Betalt i Fjor	Skal betales i Aar
3,000 Kr.	132 Kr.	156 Kr.
4,000 Kr.	269 Kr.	330 Kr.
5,000 Kr.	269 Kr.	556 Kr.
6,000 Kr.	632 Kr.	826 Kr.
8,000 Kr.	1067 Kr.	1445 Kr.

Ingen Handelsfartøjer i Storebælt mere. En af det norske Dagblad „Aftenposten“s Medarbejdere, som for nylig har foretaget en Rejse til Danmark, skriver om den fuldstændige Mangel paa Handelsfartøjer i Storebælt, som plejede at være saa livligt trafikeret. Kun fire Jernbanefærger var at se, og en af dem skal senere være mine-sprængt. I Nyborg havde Journalisten set 9 kamouflerede Bensintanke. Der havde tidligere været 24 Tanke, men de 15 var blevet ramt af Bomber.

Syntetisk Motorolie. Den første danske Fabrik for Frembringelse af syntetisk Motorolie er i Følge et norsk Radiotelegram oprettet i Aalborg. Omkostningerne ved Oprettelsen beløber sig til 100,000 Kroner.

Den daglige Produktion ventes at blive omkring 600 Kg. Men senere er det Meningen at drive Kapaciteten op til 900 Kg. daglig.

Ulmer det under Overfladen? Forleden afholdtes et „Fælles-Sangmøde“ i København, der havde samlet 80,000 Mennesker. Overborgmester Viggo Christensen talte, og han sagde bl. a.: „Vi er eet med vort Land og vort Folks Kultur, og vi ønsker at bevare vor Personlighed som et frit og uafhængigt Folk.“

Der var i Følge „Berl. Tid.“ intet Politi til Mødet, „men,“ sagde en Politiinspektør . . . „næste Gang vil der være tilstrækkelige Betjente til Stede, selv om vi ved saadanne Anledninger ønsker at virke saa lidt forstyrrende som muligt. . .“

Affaldet skal udnyttes. Landsforeningen for Arbejdsløshedens Bekæmpelse har paabegyndt en Indsamling af Affald i København. Forsøgsvis etableres der 10 Ind-

samlingssteder spredt over Stor-København. Til hver Central — fortrinsvis ledige Garageanlæg — knyttes en Indsamlingsstyrke paa 10 Mand og 1—2 Sorterere, der alle udtages blandt de Arbejdsledige gennem Central-Arbejdsanvisningskontorerne.

Der slagtes flere Køer. Fra København meddeltes sidste Uge at paa Grund af Fodermangel (Majs og Olieka-ger) har Landbrugsministeriet givet Ordre til, at der i denne Uge skal slagtes 12,000 Køer for Eksport. Ministeriet meddelte tillige, at Reduceringen af Kreaturer skal foregaa saa hurtigt som muligt, fordi det vil blive vanskeligt senere — paa Grund af Trafik-Vanskeligheder!?

Norge faar Kærligheden at følge. En Meddelelse til New York Times fra Stockholm fortæller, at det kommunistiske Parti i Norge er blevet opløst af Tyskerne. Lederne er blevet arresteret og Partiets Trykkeri o.s.v. beslaglagt. Dette til Trods for, at Partiets Blade i den senere Tid har forsøgt at smigre Tyskerne ved at tiltrække England og Frankrig. Hvad mon Stalin siger til, at hans Ven Hitler arresterer hans norske Partifæller?

Det meddeles ogsaa fra Norge, at Tyskland har forlangt, at Norge skal betale 350 Millioner Kroner for Omkostningerne ved Okkupationen. Af dette Beløb skal de 200 Millioner betales i Aar.

Prinsesse paa Grammofon. — Prinsesse Viggo har indsunget en Grammofonplade, som sælges til Fordel for Dronningens Indsamling. Indenfor Kongehuset har det længe været kendt, at Prinsesse Viggo er meget musikalsk og har en smuk Stemme. Prinsessen mente, at det vilde være morsomt at indsyngne en Grammofonplade, og det er nu sket for „His Masters Voice“ (Victor).

Prinsesse Viggo kommer jo fra Amerika, og hun har lært af Amerikanerne, enten det saa er bevidst eller ubevidst, og man mindes Marian Andersen Stilen i hendes Maade at synge paa. Hun synger „Au jardin charmant“ sammen med Frk. Erika Raff, og alene synger hun „Ave Maria.“ Pladen er kommet i Handelen.

En paaskønnende Festtaler. Venidelboerne hører ikke til de meget talende, og i Særdeleshed ikke, naar det drejer sig om at staa frem og tale til en større Forsamling. Da Anders Peter var blevet gift med Marie og paa Bryllupsdagen sad ved det festdækkede Bord, hvor baade Præst og Lærer havde holdt lange Taler, syntes han, at han burde sige noget. Han slog paa sit Glas, fortæller Aalborg Stiftstidende, og rejste sig sindigt op, hvorefter han, henvendt til sine Svigerforældre, holdt en Tale, der ganske vist var kort, men alligevel fuldt ud dækkede de Følelser, han vilde give Udtryk for. Talen var paa tre Ord og lød: „Tak for Marie.“ Saa gik der 25 Aar, og atter sad Anders og Marie ved et festdækket Bord, omgivet af Slægt og Venner. Det var deres Sølvbryllupsdag. Præst, Lærer og Sogneraadsformand havde talt for Sølvbrudepar og Børn. Saa slog Anders Peter paa sit Glas, rejste sig sindigt for ogsaa at holde Tale. Den var henvendt til hans trofaste Hustru, men Talen var endnu kortere end paa Bryllupsdagen. Han sagde: „Tak, Marie!“

Det var de eneste to Taler, Anders Peter holdt i sit Liv.

Bispevalgene. I Aalborg og Aarhus Stifter — navnlig i Aalborg — synes man at være noget utaalmodige over, at der endnu ikke er blevet udskrevet Bispevalg. Biskop Oldenburg tog som bekendt sin Afsked med Udgangen

af Marts, medens Biskop Bruun-Rasmussen tog sin Af-sked med Udgangen af Maj.

Indtil videre er Stiftsprovst Horstmann konstitueret som Biskop i Aalborg Stift, og Stiftsprovst, Dr. Skat Hoffmeyer i Aarhus Stift.

Hvorlænge en sådan Konstitution kan vare, findes der ingen bestemte Direktiver for. „Vendsyssel Tidende“ trøster sig dog med, at mere end 9 Aar kan det vel ikke vare — dette var nemlig Tilfældet under Statsbankerotten i forrige Aarhundrede! Forskellige Blade i de to Stifter gaar ud fra, at Bispevalgene vil blive stillet i Bero til Efteraaret, medens den kendte Valgmenighedspræst, Pastor Carl Hermansen, Ryslinge, haaber der bliver Fredsvalg, idet han spørger, „om disse to hjemlige Affærer ikke kunde ordnes i Mindelighed.“ Han foreslaar derfor Fredsvalg begge Steder, saaledes at alle Retninger enes om en Grundtvigianer det ene Sted og en Indre Missions Mand det andet Sted.

Dødsfald

En landskendt Kunsthaandværker, Sølvvarefabrikant Hans Hansen i Kolding, er afgaaet ved Døden paa Kolding Sygehus, 56 Aar gammel.

Den Afdødes Virksomhed har altid været meget anset inden for Kunstindustribranchen. Hans Hansen var baade en dygtig Kunstsmed og Forretningsmand, og den betydelige Virksomhed, han drev i Kolding gennem mange Aar, havde Filialer baade i Odense og København. Han har høstet Anerkendelse paa en lang Række Udstillinger, ogsaa i Udlandet. For faa Aar siden opnaaede han saale-

des Præmie og Guldmedalje paa en Haandværkerudstilling i Berlin, og sin sidste internationale Anerkendelse hjembragte han fra Verdensudstillingen i New York. Han var noget af en Fornyer inden for sit Omraade, og han forenede dristigt Initiativ med en sikker Smag og skabte nye, særprægede Ting, der vakte stor Opmærksomhed. For sine Arbejder indførte han Betegnelsen „Arvesølv“, og dette Navn med Klang af Oprindelighed og Lødhed er efterhaanden blevet velkendt.

Pastor emer. Henning Christopher Gøtzsche er død i en Alder af 78 Aar d. 22. Maj.

Han var Søn af afd. Biskop Gøtzsche, Ribe, og saaledes bl. a. Broder til afd. Biskop Johs. Gøtzsche, Viborg, Pastor emer. Vald Gøtzsche og fhv. Overlæge Chr. Gøtzsche, tidl. Haslev.

Pastor Gøtzsche var en alsidig Begavelse og en ualmindelig flittig Mand. Som ung teologisk Student læste han Sanskrit sammen med en filologisk Professor og en gammel Oberst — paa det Tidspunkt vistnok de eneste her i Landet, der dyrkede dette Sprog.

Sudanmissionær Engskovs Hustru har haft den Sorg at miste sin Fader, Snedker K. Sørensen, som afgik ved Døden i Aalborg i Slutningen af Marts og blev begravet den 4. April. Afdøde var næsten 74 Aar gammel. Pastor Engskov og Hustru huskes fra deres Besøg i Amerika for nogle Aar siden.

Pastor Thorkild Rørdams Enke, Datterdatter af Birke-dal i Ryslinge, er død, 60 Aar gammel, og blev begravet Søndag den 26. Maj i Ryslinge.

ACKNOWLEDGEMENTS

Previously acknowledged	Total Received	Children's Homes	School Fund	Equalization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pension Fund
Des Moines, Ia., Dr. and Mrs. N. M. Hansen	15.00	228.20	586.33	1449.37	1198.14	351.04	609.47	98.05	704.09
Women's Missionary Society of the United Church for salary of Miss Maya Winther. By Miss Lilah Johnson, treasurer, Minneapolis	200.00						200.00		
Luck, Wis., First English Luth. S.S.	4.80						4.80		
Elk Horn, Ia., Danish Ev. Luth. Church, special offering	39.37			39.37					
Sleepy Eye, Minn., St. John's Luth. Church	24.60				10.00		10.00	4.60	
Coalridge, Mont., Emmaus Ladies' Aid in memory of Mrs. J. P. Nielsen, Waupaca, Wis.	5.00						5.00		
Creighton, Nebr., R. L. Sorensen and family of Bethesda Church, Winnetoon, Nebr., for Elm Home, Elk Horn, Ia.	5.00	5.00							
Creighton, Nebr., R. L. Sorensen and family of Bethesda Church, Winnetoon, Nebr.	85.00		50.00	35.00					
Northfield, Minn., St. Peter's Sunday School	2.10						2.10		
Oregon, Wis., Pastor and Mrs. Ervin F. Bondo in memory of Mrs. Charles Mortensen, Brooklyn, Wis.	1.00								1.00
Los Angeles, Cal., Mr. and Mrs. H. Martensen in memory of Pastor M. Th. Jensen	5.00								5.00
Eugene, Ore., Hans and Sophie Nielsen of Bethesda Luth. Church	15.00		10.00						5.00
Council Bluffs, Iowa, Our Savior's Luth. Church	46.55			46.55					5.00
Council Bluffs, Iowa, Tom Jensen	1.00						1.00		
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church	10.12						10.12		
Chicago, Ill., Mrs. Marie Simonsen, Eben-Ezer, Brush, of Siloam Luth. Ch. Luth. League of the United Church for the support of Dr. Hajime Inadomi. By Mr. Ingward Bro, treasurer, Kimballton, Ia.	3.00						1.00	1.00	1.00
Sidney, Mont., Mrs. Bertha Andersen of Pella Luth. Church	75.00		5.00		5.00	5.00	75.00	5.00	5.00
Spencer, Ia., Martha Mission Circle of Bethany Luth. Church	25.00								10.00
Nebraska Dist. Luther League. By James Hansen, treasurer, Blair, Nebr.	10.00		40.00		13.49				
Trufant, Mich., the Tabitha Aid of St. Thomas Luth. Church, in memory of Mrs. Karen Carlsen	53.49								
Morgan, Minn., Bethany Luth. Church	5.00				5.00				
Trufant, Mich., St. Thomas Luth. Church	100.00	20.00	20.00		20.00	10.00	10.00		20.00
Hutchinson, Minn., Main Street Luth. Church	48.30			48.30					
Shennington, Minn., St. Peter's Luth. Church	65.05			65.05					
Neenah, Wis., Mrs. Laura Jersild, Our Savior's Church	4.00				4.00				
Neenah, Wis., from a friend, Our Savior's Church	10.00								10.00
Neenah, Wis., from a friend, Our Savior's Church	2.00				2.00				
Total received on 1940-41 synodical budget	6085.07	253.20	726.33	1683.64	1247.63	376.04	928.49	108.65	761.09

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Aug. 26, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical quota)	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission
Previously acknowledged	802.69	267.57	313.76	133.36	58.00	30.00
Eugene, Ore., Hans and Sophie Nielsen of Bethesda Luth. Church	20.00	5.00	5.00	5.00	5.00	
Chicago, Ill., Mrs. Marie Simonsen, Eben-Ezer, Brush, of Siloam Luth. Church	2.00	1.00		1.00		
Sidney, Mont., Mrs. Bertha Andersen of Pella Luth. Church	20.00	5.00	10.00	5.00		
Nebraska District Luther League. By James Hansen, treasurer, Blair, Nebr.	30.00	10.00	10.00	10.00		
Racine, Wis., Emmaus Luth. Sunday School, collections on Mission Sundays during the past six months	72.05		72.05			
Total received for extra synodical missions	946.74	288.57	410.81	154.36	63.00	30.00

Received with thanks. Blair, Nebr., Aug. 26, 1940.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$807.61
Hutchinson, Minn., Main Street Luth. Church	26.34
Total	\$833.95

Received with thanks. Blair, Nebr., Aug. 26, 1940.

PLAYGROUND EQUIPMENT FOR SCHOOL AT OAKS, OKLA.
Ringsted, Ia., St. Paul's Luth. Sunday School \$3.56

H. J. Hansen, Treas.

FRA VOR KIRKEMARK

(Fortsat fra Side 6)

dragelse af dens Kirkeejendom er hjemløs, men har haft Fællesgudstjeneste med den danske Vor Frelzers Mgh., vil nu efter 1. Sept. afholde sine Gudstjenester og Søndagsskole i Bay Ridge Masonic Hall, 257 - 69th Street.

Mr. Waldo B. Nielsen rejser fremdeles omkring og holder Foredrag om Stillingen i Danmark efter Okkupationen, som han har set paa egen Haand. Han har saaledes besøgt ikke saa faa af vore Menigheder og vil med Glæde modtage Indbydelse fra andre, om ikke han antager fast Virksomhed. Han venter sin Familie hertil fra Danmark hen paa Foraaret.

Nyt. Maaske man ikke regner Barnefødsel i et Præstehjem for „Samfundsnyt.“ Men naar den førstefødte melder sin Adkomst, saa er det noget ganske nyt, især da for Vedkommende — denne Gang Pastor og Mrs. Clarence Jensen i Ord, Neb. Det blev en lille Dame, der kom den 28. Juli, og vil kendes iblandt os som Lois Arlene. Til Lykke.

Og saa blot dette m.H.t. Broder Jensen, som maaske heller ikke er nyt, og dog —? Han udtalte i sin Indberetning til Kredsmdødet, at trods det han havde haft flere Kald tilstillet, kunde han dog ikke faa sig til endnu at forlade vor Mission derude i det udtørrede og fattige Kald, hvor han hver Søndag maa køre ca. 100 miles for at betjene de tre Menigheder.

Lønnen er vel næppe det halve af hvad andre Præster faar for een Menighed. Men man anstrenger sig for at yde ham og hans det daglige Brød, trods det, at flere Medlemmer rejser til bedre Egne. Kredsens bevilgede atter \$60 per Md. til Kaldet. Der klages til Tider over, at Præster for hurtigt forlader de fattige Missionskald. Mon ikke man bør vende Bladet om, at klage over, at de bliver for længe i de fede Kald?

Pastor C. Kroghs er denne Maaned flyttet til Pass Lake, Ont. for at betjene vor Mgh. der, da Pastor J. K. Jensens er fraflyttet paa Grund af hans Sygdom.

Jens Nyborg, et agtet og ældre Medlem af vor Mgh. i New Denmark, N. B. afgik ved Døden d. 21. Juli som Følge af Kræftsygdom men glad i Troen paa Guds Naade i Kristus. Han kom fra Aalborg til Canada i 1923 og blev 67 Ar gl. Hans Hustru og fem Børn overlever ham.

Pastor P. C. Paulsen, Calgary, Alta., der ikke har været saa rask i Aar, er nu meget bedre efter en længere Feriehvil og lidt Klimaskifte. En Del af Tiden har han opholdt sig i sin Hustrus Hjemegn ved Luck, Wis.

Bryllup fandt Sted i Pastor J. P. Christiansens Hjem, Fresno, Calif. d. 14. August, da Ester Rasmussen, Mrs. Christiansens Datter af første Ægteskab (Karl Rasmussen, Audubon, Ia.), blev viet til Earl J. Laursen, Superintendent af Irvington Byhøjskole nord for Omaha. De unges Bekendtskab stammer fra deres Studentertid paa Dana.

DANSKE BØGER

J. C. Christensen, **Ad Kirkesti og Kirkevej.** I Omslag 2.00
P. Christensen-Højer, **Vejledning i kristen Sjælepleje.** .75
G. B. Christiansen, **Vink.** Indbundet 1.00

H. Christoffersen, Kristendommen og Menneskeslægtens Hjemliv. I Omslag.....	1.75
Felicia B. Clark, Krøblingen fra Nurnberg. I Omslag.....	1.00
Indbundet	1.50
Agnes Clausen, Koranens Aag. I Omslag.....	.50
Agnes Clausen, Muhammeds Aag. I Omslag.....	.45
E. Clausen, Tro og Selvofer. I Omslag.....	.75
E. Clausen, Jøde og Kristen. I Omslag.....	.60
Bagge N. Clausen, Af Tert. Vidnesbyrd. I Omslag....	.40
M. Clark, IGalilæas Egne. Indbundet.....	.75
Ralph Connor, Himmellødsen. Smukt indbundet....	.80
Ralph Connor, Familien paa Fyrevangsgaarden. I Omslag	1.20
Charles Cook, Charles F. Russel. I Omslag.....	.35
Danske Kvinders Missionsfond25
Den Lille Deklamator, Indbundet	1.00
Dahl, Henry, Fangen og Andre Fortællinger75
Dan, Adam, Sommerløv, Indbundet	1.50
Dansk Kirkeliv, I Omslag50
Dansk Kirkeliv, Indbundet	1.00
Danske Salmedigtere, I Omslag50
David en, P. C. Maalet for Indre Mission, I Omslag ..	.10
Davidson, P. C. Om Bibelen og om Brugen af den ..	.15
Davidson, P. C., Svar til Teologen og Præstelæreren Fra Lægmanden10
Davidson, P. C., Christian. I Omslag40
Davidson, P. C., Guds Frelses Veje i Israels Historie I Omslag90
Indbundet	1.50
Den Trofaste Forjætter35
Den Lille Søfugl, Indbundet25
Defoe, Daniel, Robinson Crusoe. Indbundet75
Dickens, Charles, Drømmen. Indbundet60
Dinesen, Marie, Toner som Klang, I Omslag75
Dinesen, Marie, Toner som Klang, Indbundet	1.25
Dinesen, Marie, Solrosen, I Omslag85
Dinesen, Marie, Vingede Frø, Indbundet	1.75
Dinesen, Marie, Fodspor paa Vejen, I Omslag	1.00
Dinesen, Marie, Fodspor paa Vejen, Indbundet	1.60
Dinesen, Marie, Lys Forude, I Omslag75
Dinesen, Marie, Lys Forude Indbundet	1.30
Dinesen, Marie, I Skyggedalen. I Omslag80
Dinesen, Marie, Gud kan, I Omslag75
Dinesen, Marie, Gud kan, Indbundet	1.20
Dinesen, Marie, Skovriderens Døtre, Indbundet	1.25
Douglas, David, Paa Snesko og Hundeslæde, I Omslag80
Drachmann, Holger, Derovre fra Grænsen, I Omslag ..	.25
Drachmann, Holger, Sømandshistorier, I Omslag ...	1.00
Drachmann, Holger, Udvalgte Arbejder, I Omslag ..	.50
Drachmann, Holger, Drachmanns Digte, I Omslag ..	1.50
Dyrelægebog, Praktisk, Indbundet	1.00
Det Danske Folk Historie, i 8 Bind	35.00
Eben-Ezer—Gennem Tyve Aar50
Edward Eggleston, Roxy, Shirlingsbind90
Egeberg, Edv., Af et Ungdomsliv, I Omslag75
Egeberg, Edv., Store Kristne30
„Ellen“— Genspejling, Indbundet50
Ellis, E. B., Gladiatorens Søn, I Omslag80
Ellis, E. B., Gladiatorens Søn, Indbundet	1.25
Elliot, Geo., Addam Bede, Indbundet	1.20

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Luthersk Aageblad

PACIFIC LUTHERAN
THEOLOGICAL SEMINARY
LIBRARY

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED.“

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 11. SEPTEMBER, 1940

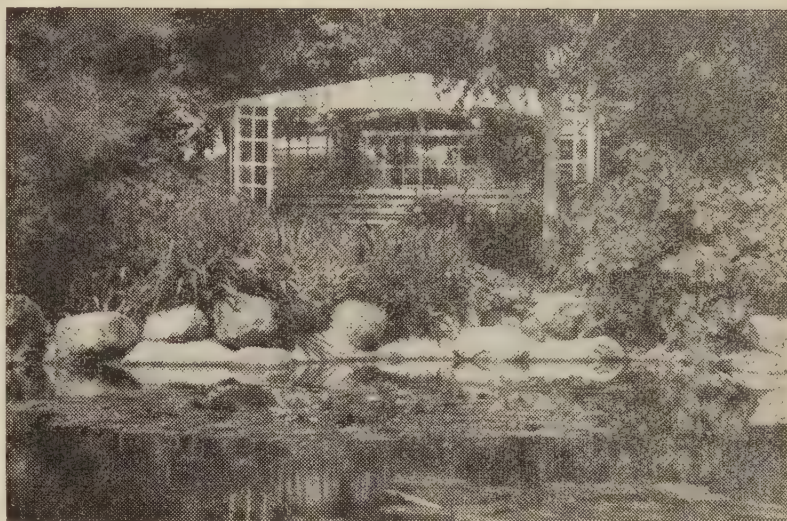
NR. 37

Du gjorde vel i at komme til Dana!

Naar I læser disse Linier, er man i fuld Virksomhed med Matrikulation af Studenter paa vor Skole. Vi venter ca. 150 unge Mænd og Kvinder fra vore Menigheder ud over Landet. Uden Tvivl er der nogle, som vil frekventere andre Skoler; vi haaber, at de maa nyde et godt og velsignet Skoleaar. Men som den, der repræsenterer vor Samfundsskole, maa jeg opfordre eder til at tænke paa vore Unge her som en **særlig** Opgave. Dana College omtales ofte som Missionen blandt vore Missioner; kun liden Eftertanke behøves for at bevise dette, siden ingen anden Opgave iblandt os bringer sammen en mere haabefuld Flok hvad Fremtidsmuligheder angaar. Her er Ungdommen under Kirkens Varetægt i deres vigtigste Uddannelsestrin og Alder ni Maanedes af Aaret. Dette siges ikke for at undervurdere andre Opgaver i vor Kirke, men vi lever i en Tid, da der øves stærkt Pres paa Kommune- og Statsforetagender, hvilket truer ikke blot vore Kirkeskoler men hele vort Missionsprogram.

Vi skriver ifølge Opfordring fra vor Redaktør. Da de løbende Nyheder allerede har været fremsatte, skal jeg blot holde mig til nogle faa paatrængende Tanker, hvorfor jeg tror paa Dana.

Jeg tror paa Dana College fordi det har forklaret Livet for mig. Jeg vil ikke dermed undervurdere den aandelige, videnskabelige og fysiske Baggrund, i hvilken jeg fandt mit Hjem. Men Dana har hjulpet mig til at opfatte mine Erfaringer under de stadigt voksende Livets Van-

Lysthuset paa Dana

skeligheder og aabnet for mig den vigtigste Opdagelse et dødeligt Menneske kan gøre, nemlig, at „Guds Kærlighed er større end den menneskelige Tankes Maal.“

Jeg tror paa Dana, fordi der fik jeg en god Uddannelse. Jeg har ikke mere Kritik overfor vor Skole end overfor hvilket som helst af de større Universiteter jeg har frekventeret. Gode Studenter vil som Regel tale vel om deres Skole; daarlige Studenter vil finde Fejl. Jeg skylder mine Lærere her Tak for alt de gjorde for mig for tyve Aar siden. Havde jeg da arbejdet mere ihærdigt, vilde denne Paragraf have haft et endnu mere veltalende Vidnesbyrd.

Jeg tror paa Dana, fordi den gav mig en stor Skare Venner for Livet. Salomons Ordsprog har meget at sige om Værdien af Venner. Fra Maine til California, ja i andre Verdensdele og alle vegne, kan jeg vente at møde Venner fra Dana. Som Regel er de Venner der husker een. Aldrig bliver jeg i Stand til fuldt at afbetale dem deres Venlighed, Omgængelighed, Inspiration og kristelige Broderskab. Jeg kan blot haabe at gengive Anerkendelse af Tjenester det mest uselviske Kameratskab, jeg kender, ydede mig.

Jo, jeg tror paa Dana. Dersom hun kan gennemleve voldsomme Forandringer, en sugende finansiell Depression, de oprivende Dage under første Verdenskrig, ja gennem 50 Aars enestaaende amerikansk Historie, saa vil Dana leve, og fordi hun lever, vil vor folkelige Arv leve.

L. Siersbeck.

Mændenes Dormitorium

Syttende Søndag efter Trinitatis.

„Og da han gik forbi, saa han Levi, Alfæus's Søn sidde ved Toldboden, og han siger til ham: Følg mig!“ Og han stod op og fulgte ham. Og det skete, at han sad til Bords i hans Hus, og mange Toldere og Syndere sad til Bords med Jesus og hans Disciple; thi de vare mange. Og der fulgte ogsaa nogle skriftkloge og Farisæere med ham, og da de saa, at han spiste med Toldere og Syndere, sagde de til hans Disciple: „Han spiser og drikker med Toldere og Syndere!“ Og da Jesus hørte det, siger han til dem: „De raske trænger ikke til Læge, men de syge. Jeg er ikke kommen for at kalde retfærdige, men Syndere.“ Og Johannes's Disciple og Farisæernes fastede, og de komme og sige til ham: „Hvorfor faste Johannes's Disciple og Farisæernes Disciple, men dine Disciple faste ikke?“ Og Jesus sagde til dem: „Kunne Brudesvendene faste, medens Brudgommen er hos dem? Saa længe de have Brudgommen hos sig, kunne de ikke faste. Men der skal komme Dage, da Brudgommen bliver tagen fra dem, da skulle de faste paa den Dag. Ingen syr en Lap af uvalket Klæde paa et gammelt Klædebon; ellers river den nye Lap paa det gamle Klædebon dette itu, og der bliver et værre Hul. Og ingen kommer ung Vin paa gamle Læderflasker; ellers sprænger Vinen Læderflaskerne, og Vinen ødelægges saavel som Læderflaskerne; men kom ung Vin paa nye Læderflasker!“ (Markus 2:14-22.)

FEST OG IKKE FASTE

Af Pastor H. Stallknecht, Viborg, S. D.

Lørdag den 21. September er St. Matthæus's Dag. Hvad er da mere naturligt end at vi Søndagen før samles om det gamle Budskab om Tolderen, hvadenten vi kender ham som Matthæus eller ved Navnet Levi, som det findes i Dagens Evangelium. Han skiftede Stilling — var Tolder, blev Discipel, saa Apostel, og senere Nedskriveren af vort første Evangelium.

Dagens Evangelium er næsten et Sidestykke til Beretningen om Zakæus's Omvendelse; han var jo ogsaa Tolder. Medens dennes Omvendelse synes at foregaa mod Slutningen af Jesu Læregerning, var hans i Begyndelsen, saa at Matthæus kunde være med Jesus i det meste af hans Gerning for senere at give Verden det dejlige Evangelium, som vi kan læse i Bibelen i Dag og som skal staa der indtil Himmel og Jord forgaar. Men særlig i Dag er vi mindet om Guds vidunderlige Styrelse, at ogsaa andre Evangelister kunde vidne om det der foregik hin Dag i Kapernaum, da den store Forvandling skete med Matthæus. Lad os saa med Guds Hjælp og under Helligaandens Vejledning betragte Ordet under følgende Inddeling: Kaldet — Følgende Kaldet — Til Fest — og Hos Jesus.

Kaldet: Det staar saa talende i Teksten at „Jesus gik forbi.“ Han var nok kommen den Vej før, saa der har været Uro i Levis Sind. Denne saa, at der var en Skare med Jesus, og at disse var forskellig fra de Mennesker han ellers saa til Hverdag. Det var nok værd at være med i Jesus Følge! Jesus gik heller ikke forbi uden at se Levi. Vi tør ogsaa gaa ud fra, at Jesus saa dennes indre Liv og de Længsler og Rørelser, som foregik der. Det var kun nødvendigt at sige de to Ord: „Følg mig,“ og Tolderen stod op og fulgte ham. Saaledes ser Jesus ind i ethvert længselsfyldt Hjerte og Vekselvirkningen udebliver aldrig. Jesu Hjerte møder enhver Længsel.

Følgende Kaldet: Det var som om den Stemme, der lød til Levi gav Genlyd, for nu indbød han Frelseren til at følge sig til sit Hus. Der blev afholdt Gæstebud i Tolderens Hus, og vi kan nok tænke os hvem der har været Æresgæsten. Men det var nødvendigt for Levi at give

sin Glæde Udtryk i Gerning. Kun synes det underligt, at det var kun Toldere og Syndere der sad til Bords, medens ogsaa andre Samfundsklasser var repræsenteret, for de skriftkloge og Farisæerne fulgt med. I Guds Rige vil der ogsaa være mange Samfundsklasser, og Jesus siger jo, at de mange skal sidde tilbords sammen med Abraham, Isak og Jakob. Men vi kan forstaa af Beretningen, at disse kom kun med onde Hensigter, medens hine var der for at modtage. Herved er vi saa mindet om de mange, som vi jo kender saa godt i næsten alle Menigheder, disse, som saa gerne vil være med i Anbejdning. De er virkelig ogsaa saa nyttige, og hver Gang noget skal gøres, er de rede til at hjælpe; men naar Ordet forkyndes ved de ugentlige Gudstjenester, savner vi dem saa tit. De kommer for at vise sig, men synes ikke at trænge til at modtage. Det er nok dem Jesus taler til, naar han siger, at „de raske trænger ikke til Læge men de syge.“ Dog det var vist ikke for at erklære disse for raske, han sagde det; mon ikke det var for at minde dem om deres Sygdom? Maaske han vilde minde dem om, at Mænd som Levi hørte det første Kald, hvorfor han saa kunde holde Fest medens disse maatte faste. Dette minder os om, at sammen med Jesus er der

Fest og ikke Faste:

De forstod ikke den Glæde som hine havde, at Livet sammen med Jesus var som en fortsat Bryllupsfest hver Dag. Det var jo som om de alle var Brudesvende og Jesus var Brudgommen. Dette forstaa Verden heller ikke i Dag. Den regner kun med hvad det koster at følge Jesus. Vantro Mennesker ser kun Tabsiden af Livet i Gud. Saaledes har Farisæerne nok hin Dag regnet ud hvor meget Levi maatte afstaa, da han forlod sin sikkert vel-lønnede Stilling for at tage paa sig den samme Fattigdom som Jesus levede under. Men Jesus har nok ogsaa hin Dag set fremad i Tiden til den Dag, da han, Brudgommen, skulde tages fra dem og da skulde de faste. Men inden det skete var de alle bleven velsignet med hans Fylde med Naade over Naade, som Johannes siger det i sit Evangelium. Da var de blevne saa lig den Mester, der efter at have fastet i fyrretyve Dage, endda havde Kræfter nok til at indgaa en Styrkeprøve med de ondes Fyrste og sejre. Saaledes ved vi, at ogsaa de, der var med ham, blev stærke ved hans Indflydelse, for til sidst at modtage Daaben af Kristi Aand paa Pinsedagen og med den fik den endelige Uddannelse til hans Gerning. Men der er en sidste lille Paamindelse af Jesus, der viser os, hvorfor saa mange ikke følger Kaldet, og den er, at

Hos Jesus maa alt være nyt.

Medens Farisæerne og de skriftkloge nok var villig til at faa en ny Klud lappet paa, om de da mente det vilde gøre dem noget godt, saa var Levi rede til at iføre sig en hel ny Klædning. Vi ser jo ogsaa senere, at jo flere Gange disse kommer til Jesus og tager den lille Lap paa, jo større blev Hullet paa deres Klædning for til sidst at sønderrives den Dag de alle raabte korsfæst, korsfæst ham! Da saa de, at det var nødvendigt at bortkaste al deres tidligere Retfærdighed eller ogsaa blive af med Jesus, saa valgte de det sidste. Levi blev en hel ny Mand, derfor kunde Jesus bruge ham til at opsamle den nye Vin, hvis Friskhed og Smag i Evangeliet bringer Glæde til utallige Skarer i Guds Rige.

Til Slut lyder Spørgsmaalet, Hvad vil du gøre, naar Jesus gaar forbi og retter til dig Kaldet: Følg mig? Vil du følge ham helt eller delt? Ønsker du Fest eller Faste?

Vil du lade hans Retfærdighed skjule din Skam? Og vil du lade hans Vin vederkvæge dig alle Dage indtil Gud maa forunde dig en salig Indgang i sit Rige?

NAAR VI LYDE OG TRO

Blandt de mange aandelige Sange, der er kommen til os fra det Engelske og er sunget ind i den levende danske Menighed, er ogsaa følgende Sang. Dens Forfatter er Pastor J. H. Sammis; jeg har ikke kunnet finde nogen Oplysning om ham. Maaske en af Læserne kan. Men H. P. Møllerup har givet os en ypperlig dansk Oversættelse — No. 289 i Indre Miss. Sangbog. Hvorfor den engelske Original, saa vel som mange andre meget yndede aandelige Sange ikke kom med i vor reviderede Hymnal, maa andre forsvare. Her tænkes særlig paa saadanne som „The old rugged cross“, „Nearer my God to Thee“, „Jesus is calling“, „Under His wings“, „Living for Jesus“ og den her omtalte „When we walk with the Lord.“ Men saa er det heldigt, at vi kan faa ret billigt andre Sangbøger, f. Eks. „Worship and Praise“ (40 Cts. og \$3.60 per Dusin, Hope Publ. Co. — bestil hos DLP.H., Blair, Neb.), og bruge ved Siden af vor ellers saare udmærkede engelske Salmebog.

Naar vor Vej over Jord
Er i Lys af Guds Ord,
I hans Helligheds Glans vi skal bo;
Naar vi vil, hvad han vil,
Faar vi Kræfter dertil;
Alt er vel, naar vi lyde og tro.

Kor:

Lyde og tro
Da Guds Hvede skal gro,
Bære hundredfold Frugter,
Naar vi lyde og tro.

Ingen Sød gaar for højt,
Intet Vejr er for drøjt,
Naar han smiler, vort Hjerte faar Ro.
Intet Sind bliver sygt
Under Tvivl eller Frygt,
Naar vort Værn er at lyde og tro.

Men vi aldrig faar smagt
Hans Livsaligheds Magt,
Hvis ej helt i hans Samfund vi bo.
Thi Guds Aand kommer ned
Med hans Glæde og Fred
Kun til dem, der vil lyde og tro.

Ved hans Fødder hver Dag,
Med hans Kraft i hvert Slag,
Ingen Flod, hvor ej Troen slaar Bro.
Med hans Mildhed i Sind,
Med hans Smil paa vor Kind; —
Aldrig frygte, men lyde og tro.

Denne Oversættelse er dog vel fri. For Eks. Omkva-
det vilde svare bedre til Originalen saaledes:

Lyde og tro!
Du din Glæde i Gud
Faar alene hos Jesus
Ved at lyde og tro.

P. C. J.

DA HERREN KOM.

Herre, er det dig der kommer
i det fjerne lyse Skær
er det dig der bringer Sommer
til min dybe Vinter her?

Herre, er det dig, der taler
i den sagte Morgen Vind
er det dig hvis Aande svaler
Taarer hede paa min Kind?

Herre, er det dig der sender
Himlens Fugle paa min Vej,
Morgenbud, at Nat har Ende,
Herre, Herre er det dig?

* * * *

Hvordan det skete, ved jeg ej,
Denne dybe dunkle Gaade
at der fra Korset og fra dig
nu straalere Lys ned paa min Vej,
den kan jeg ikke raade.

Jeg ved kun at du kom mig nær,
da alt mit Mod var bristet
— saa nær at Mørkets hele Hær
for Tornekronens Straaleskær
nu al sin Magt har mistet.

Jeg ved kun at det nu er Dag
og Nattens Mørke svundet.
Jeg ved, at er jeg selv kun svag,
da fører, Herre, du min Sag
til Sejren den er vundet.

Hjertelig Hilsen til Redaktøren og Bladets Læsere.

Indsendt af Mrs. Caroline Jensen,
Oleander, Calif.

VILLIG TIL AT TJENE

For nogle Aar siden blev en ung Mand omvendt ved et Møde i London. Straks efter gik han hen til Lederen og spurgte ham, om han ikke havde Brug for en Mand til at prædike.

„Nej,“ svarede Lederen, „det er ikke Talere, vi i Øjeblikket trænger mest til; men vi savner en Mand til at gaa rundt og sætte Plakater op med Bekendtgørelser om næste Møde.“

Saa begyndte den unge Mand med dette Arbejde; men han blev senere af Gud betroet til at udføre langt større Ting.

Den som vil blive stor iblandt eder, han skal være eders Tjener (Matth. 20:26).

UNGT MOD

Af Johs. Vibe-Petersen

I gamle, forstandige Mænd,
der ser paa alt gennem Brillen,
hvi ængster det eder, at vi
— vi unge — os trøstigt indbilder,
vor Fremtid i lysende Solglans forgyldes?
Sindene derved af Livsmod jo fyldes,
Viljerne hærdes, og Evnen slaar Følge,
ej Frugten af Kampen kan længe sig dølge.

Hvi skal man se Livet som sort i sort
— svegne Løfter og bristede Haab —
hvi jage de skønneste Drømme bort?
Er vor Lykke da dermed gjort?

Bort! Vi er unge, som unge vi vil
lade Snekken staa dristig til;
naar vi ej Maalet, det gør ej —
læng're vi naaet' paa Livets Vej —
læng're end ellers vi vilde,
er slupne for at staa stille.

Skrevet for „L. U.“

MENNESKEVÆRD

I denne Artikel af Pastor Dorf, som vi optager efter Dvk., findes en Sandhed, som vi i vor Forkyndelse maaske overser for meget, naar vi i Nidkærlighed hamrer løs paa vor egen syndige Uværdighed over for Gud. Aandelig set har vi ikke mindste Værdighed eller Ret til Guds Samfund, og dog var vi værd Guds største Kærlighedsoffer til vor Frelse. Det er ganske rigtig et Paradoxs, men ikke desto mindre en Sandhed. Derfor, kun som troende Mennesker, der hviler i Vished om vore Synders naadige Forladelse formedelst Jesus Kristus, kan vi hæve Hovedet og trodse en Hær af baade Lidelser og Pligter. Det hæver altid Selvfølelsens Thermometer, naar man opdager, at man er noget i en andens Øjne, især naar det er Een man elsker. Og „vi elsker, fordi han elskede os først.“ Red.

Det kan hænde for Mennesker, at de kommer til at opleve, at de ikke betyder det allermindste. Det er hændt for mange, der rejste hjemmefra til det store ny Land, hvor de meget ofte blev grebet af en Mindreværdsfølelse. Der er en ung Mand, hvis Breve er citerede i en af Karl Larsens Bøger om Emigranter, som fortæller, at herovre er et Menneske ikke mere værd end en død Hund.

Det er naturligvis ikke helt sandt, men revet ud af sine vante Omgivelser, og henvist til at leve blandt lutter fremmede, er det forstaaeligt, at et Menneske kan faa den Følelse.

Det er ikke hyggeligt; det kan man ikke holde ud. Vi trænger alle sammen til at faa en Følelse af, at vi betyder noget, og det er slet ikke saa let især ikke i de store Byer, hvor man kan være forfærdelig ensom.

Saa kan Mennesker lade sig gribe af en eller anden Bevægelse blot for at være med i noget, der har Betydning. Det kan være i høj Grad opløftende dette at bæres af Mængden, som man er Led af. Se paa Billeder af Folkemasser, der hylder en Fører.

Der er Begejstring, Bifaldet lyder uhyggeligt, men ikke for den, der er med i det. Nutidens Ledere har forstaaet at bruge Mennesker som Led i en Massebevægelse; de ved paa en Prik, hvordan det skal gribes an.

Men det kan jo saa meget godt hænde, at et Menneske kommer til at besinde sig og sige til sig selv, jeg betyder jo alligevel ikke noget som Personlighed.

Var det mig, der stod der og raabte mit Bifald til noget, som jeg alligevel ikke tror paa.

Det kan løbe en koldt ned ad Ryggen ved Tanken om, hvad man er blevet ført ind i og har været med til. Man var et viljeløst Led af Hoben, ikke andet, og Hoben var et Redskab i deres Magt, som forstod at bruge den.

Det er virkelig ikke hyggeligt at være Menneske paa den Maner.

Trangen til at opleve, at man som Personlighed er noget værd, den bliver ved med at lede efter noget, der kan tilfredsstille.

Det kan være meget vanskeligt for dem, der gør sig til Talsmænd for en naturalistisk Tankegang, at finde ud af, hvordan det enkelte Menneske kan faa den Oplevelse, at det betyder noget.

For den naturalistiske Tankegang er det nemlig Racen, Folket, Helheden, der har Betydning, ikke den enkelte, og den enkelte skal finde sig i at faa sit Virkefelt anvist, at faa vide, hvad han skal tænke, hvordan han skal forfølge sig og saa finde sig i at forsvinde. Helheden — det totale er det ene vigtige.

Men jeg kan ikke tænke mig andet end at Mennesker, en skønne Dag vil vende sig fra hele den Tankegang, som

er nedværdigende for Mennesker, der alligevel ikke kan slippe Troen paa, at de er noget andet og mere end Dyr.

Det centrale i Kristendom er, at hvert enkelt Menneske er noget værd, ja saa meget værd, at det har Evigheds-værdi. At Mennesker er værd at frelse, selv om andre er tilbøjelig til at mene, at de er ganske værdiløse.

At Mennesker er Guds Medarbejdere — at han har Brug for deres Evner og Kræfter for at faa noget sat i Gang iblandt Mennesker, det har absolut Værdi.

Naar Jesus sagde til Mennesker: Følg mig, saa har de rimeligvis til at begynde med haft en Fornemmelse af, at det maatte være en Fejltagelse, for de betød jo ikke noget.

Men den Følelse blev fulgt af en anden, der forvandlede dem og gjorde dem baade glade og stærke — han, Messiasen, har Brug for os, han kalder paa os, og deres Selvfølelse er vokset og dermed deres Evner.

Ja, siger Mennesker, men det er saa vanskeligt, fordi vi paa saa mange Maader nu om Dage faar Følelsen af, at vi alligevel ingen Ting er. For dem, der er store, har meget mellem Hænder, og som kan kommandere og afskedige og antage, for dem er det jo ikke saa vanskeligt, men for os andre, som kan risikere at blive afskedigede, og hvis Ord ingen Ting betyder, og som render Panden mod Væggen, hvis vi prøver paa at kæmpe for Sandhed og Ret, for os Smaafolk er det ikke let.

Nej, det er det virkelig ikke; hele den moderne Udvikling har gjort det svært for Mennesker at holde Modet oppe og holde fast paa den Tro, at de som Personligheder betyder noget.

Den danske Folkehøjskole har haft den store Gerning at hjælpe Mennesker til at faa den faste Overbevisning, at de til Trods for, at Verden ikke regner stort med dem, alligevel betyder noget.

Den har gjort det ud fra et religiøst Synspunkt; det er en Selvfølge. Det er Forudsætningen og maa være det. Det er den Tanke, at vi — hver enkelt af os — betyder noget i Guds Husholdning, der finder Udtryk i saa mange af vore kendte Højskolesange.

Og vi alle, Smaa og Store,
sattes til at gaa for Borde
i den samme Herres Gaard;
Hvad for Kald vi fik paa Jorden,
hvad end Tjenesten er vorden,
Ham vi dog til Regnskab staar.

Om Du tjener Land og Rige,
eller Du som Karl og Pige
gør Din Dont og gaar Dit Bud,
om Du styrer Gaard og Fæste,
eller kun Din Husbonds Heste,
det er et for Himlens Gud.

Ja, et i den Forstand, at den Løn, som Gud giver for ærligt udført Gerning, er den samme, nemlig Glæde og Selvfølelse.

Om i Slot
eller Hytte — lige godt!
Blot i Hjertet Luen tændes.
Evnen øves, Viljen spændes,
Kraften prøves, saa det kendes,
du vil frem til noget godt.

Altsaa; Du er noget værd — Du er meget værd — Gud har Brug for Dig.

Jeg kan ikke tænke mig, at Livet er værd at leve uden at have faaet den Oplevelse.

Efter „Kirkeklokken.“

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begøring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøyle rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøyle bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Syttende Søndag efter Trinitatis. 15. Sept.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Ef. 4:1-6; Lukas 14:1-11.

Ny Tekstr. — Judas 20-25; Mark. 2:14-22.

NEDAD ELLER OPAD?

Hvor var Jesus et reelt Menneske. Han modtog den ene Indbydelse til Middagsselskab efter den anden, enten det saa var Tolderen Levi eller Farisæerens Hus det gjaldt. Iøvrigt lagde han Vægt paa Spisningens Betydning og Skikke. Ogsaa han kunde hunge, ikke alene for dagligt Brød men ogsaa for Venners Selskab. Vi husker hans Sukke fra Gethsemane og Korset. Vejen til Hjemmets Arne førte jo tit videre til Hjertet; og der vilde han saa gerne ind, vil det endnu i Dag. Betegnende er det kendte Ord i Aab. 3:20: „Se, jeg staar for Døren og banker; om nogen hører min Røst og aabner Døren, vil jeg gaa ind til ham og holde Nadvere med ham, og han med mig.“ Det forstaas nu paa aandelig Vis, men stadfæster Bordets Fællesskab og Fortrolighed. Saadan sad han tilbords i den nyhervede Discipel Matthæus's Hjem, en Ven blandt Venner, som Brudgommen blandt sine Brudesvende. Lad være, de var Toldere og Syndere; i hans Selskab er de rene paa Grund af at de troede det Ord han taledes til dem; de var helligede i hans Navn; en Gang i hans Rige skulde de vordre ham lige som Medarvinger til al hans Herlighed. O Gud ske Lov! Da havde de afkastet den af Kødets besmittede Kjortel og var iført de hvide Klæder, rensat i Lammets Blod, men lavet af de helliges Retfærdighedshandlinger (Aab. 19:8). Al Æren er alene hans, som Judas saa kraftigt understreger i Epistelen. Da bliver man flyttet op til Æresædet, den eneste Løn Herren lovede sine Disciple for at forlade alle Ting og følge ham (Luk. 22:28-30). Se, det er opad saa det forslaar noget, omend Vejen synes at gaa nedad hernede, nedad paa Selvfornægtelsens trange Sti til Ydmyghedens Dal. Men der risler Guds Bæk.

Første Evangelium beretter om Maaltidet i en øverste Farisæers Hus. Der var Kappelstrid om de øverste Pladser. Der er onde Øjne. Ak, saa uhyggeligt og udannet, ikke? Saadan er Verdenssindet. Hvor fornedret!

Fra vor Kirkemark

Minnesota Kreds

afholder sit Aarsmøde i Nelson, Minnesota, September 26-29, 1940. Aabningsmødet begynder Torsdag Formiddag Kl. 11. Alle Kredsens Præster vil venligst give Møde og hver Menighed bedes sende een eller flere Delegater. Program vil blive tilsendt Menighederne.

H. A. Svendsen, Kredsformand.

Trinitatis Lutherske Menighed, Nelson, Minnesota udsender en hjertelig Indbydelse til Minnesota Kredsen til at afholde Aarsmøde i Nelson, Minn. den 26-29 September. Alle Gæster bedes venligst indsende Reservation tidligt til een af de undertegnede.

Hans A. Iverson, Formand.

Th. Henningsen, Menighedens Præst.

Pacific Kredsmøde

Pacific Kredsmøde afholdes den 9-13de Oktober i Bethania Lutherske Menighed, Portland, Oregon. Aabningsgudstjeneste, Onsdag Morgen Klokken 10. Kredsen Præster ventes og Menighederne bedes sende Delegater. En Menighed har Ret til een Delegat for hver femogtyve Medlemmer over enogtyve Aar. Dersom en Menighed har enoghalvtreds Medlemmer, har samme Menighed Ret til to Delegater. Delegater maa være enogtyve Aar eller over.

Sager af Betydning vedrørende Kredsen herved antydes:

Valg af Embedsmænd: Kredsformand, Sekretær og Kasserer; Betragtning af Indberetninger fra de forskellige Grene af Virksomhed i Kredsen; Antagelse af Kredsen's Konstitution og Bilove; Missionsvirksomheder i Kredsen; Kredsen's Emne: „Evangelisation“; Menighedens Emne: „Kan der gøres noget for at redde og genoplive Interesse for Bønsmøder i vore Menigheder?“; Forkyndelse af Guds Ord og det aandelige Vel af alle!

Menigheder, vær saa venlig at erindre eders Kredsligning og eders Indbetaling af de ti Cents per konfirmeret Medlem til Rejssehjælpsskassen. Alle Bidrag bør tilsendes Kassereren mindst to Uger før Kredsmødet.

J. H. Vammen, Formand.

J. P. M. Magnussen, Sekretær.

Bethania Menighed, Portland, Oregon, indbyder herved Menighederne i Pacific District til at deltage i Aarsmødet fra 9-13 Oktober, 1940. Frit Logi med Morgenmad tilbydes Præster, Delegater og saa mange flere, som det er muligt at finde Plads til. Frokost og Middagsmad vil kunne faas for 35 og 50 Cents.

Gæster som ønsker at deltage, vil være saa venlige at indsende deres Navne mindst 2 Uger før Mødets Begyndelse til Mrs. W. Poulsen, 3624 N.E. 17 Ave., Portland, Oregon.

A. P. Andersen, Præst.

Geo. Jacobsen, Formand.

Trinitatis Seminarium

begynder sit 56de Undervisningsaar Tirsdag, den 17. September, Formiddag Kl. otte. Seksten Studenter er indskrevne til dette Aars Kursus.

Aabningsgudstjeneste, med Altergang, holdes i den lokale Kirke Onsdag, den 17de, Aften Kl. 7:30. En venlig Indbydelse til denne Gudstjeneste udstedes til Fakultetet og Eleverne ved Dana College, Medlemmerne af den lokale Menighed og alle udenbys Venner.

Paa det teologiske Fakultets Vegne,

J. P. Nielsen, Forstander.

Vor japanske Gæst og Rejsetaler, Dr. H. Inadomi, besøgte Menighederne i Iowa og Nebraska Kredse denne Maaned. Ved den Tid dette Nummer naar ud til Læserne er han i Syd Dakota: — d. 11te i Beresford-Rockfield, d. 12te i Viborg-Maple Grove, og d. 13de i Spring- og Turkey Valley.

Den 22de kommer han til Blair, hvor han ogsaa vil besøge Skolen og holde Møde d. 23de. Den 24de vil han være i Plainview, d. 25de i Laurel, d. 26de i Lindsay, d. 27de i Wolbach, Søndag d. 29de i Ord (Form) og i Dannevirke-Farwell (Eftm.) og d. 30de i Dannebrog.

Til Lykke! Elim Børnhjem i Elk Horn holder 50-aars Jubilæum d. 15. September i Aar. Vi forstaar at Venner er indbudt til Fest paa Hjemmet den Søndag Eftermiddag, Kl. 2:30. Pastor H. W. Bondo vil holde Festtalen.

Ved denne Højtid vil man mindes Mr. og Mrs. A. L. Boysen, der begyndte Hjemmet med fire Børn i 1890 og holdt det gaaende i syv Aar til et svigtende Helbred nødsagede dem at fratræde. Det andet Aar var der 23 Børn paa Hjemmet og det Antal har der gennemsnitlig været siden. Der er Plads for ca. 35. Hvem der først undfangede Tanken er os ikke bekendt, men den blev først udkastet paa et Menighedsmøde i Elk Horn, d. 31. Aug., 1889 og blev i Løbet af det næste Aar en Menighedssag, der varede til 1897, da den Forenede Kirke overtog Ledelsen.

Mrs. Maria Hansen, Hustru til Niels W. Hansen, en Farmer nordøst for Council Bluffs, afgik ved Døden den 31. Juli. Hendes Pigenavn var Larsen og hun var født 1889 i Tolstrup, Danmark.

Restance-Indsamlingen til Samfundslønninger og Pensioner gaar endnu for sig. Aarsmødet vedtog gennem Sekretæren at opfordre hver Menighed til at optage et Offer i Løbet af en Maanedstid. Mange har endnu ikke gjort det, og der er fremdeles Underskud. \$843 var indkommen til 1. September; der manglede et Par Tusind.

En udmærket Ide er mødt os fra flere Sider. Den er ikke ny, men fornyet og forstærket: Meddel til den af vore Præster, der bor nærmest ved den Skoleanstalt, som eders unge frekventer, vekommendes Navn og Adresse. Har vor Kirke ingen Menighed der, vil man vide hvilken anden i Konferencen der har. Ellers meddel eders Redaktør og vi skal med Glæde sende Oplysningen videre.

Som Paaskønnelsesgave vil vi give enhver, der indsender en ny Holder paa dette Blad, det smukke og store Hefte, som Berlingske Tidende, København udgav i Anledning af Genforeningen med Nord Slesvig 1920. Vi har ikke ret mange Hefter tilbage, saa skynd jer. Det er værd at eje. Vi har ogsaa andre Gaver om saadan maatte ønskes.

Aa, læs Dansk — læs de gode danske Bøger, I som har Tid og Raad dertil! Vi har et stort Udvalg paa Lager endnu, dog kun faa Eksemplarer af de enkelte Bøger, som findes paa Listen heromme paa Bagsiden. Ønsker man nærmere Oplysning om en eller anden Bog, saa bare spørg os. Vi har ogsaa ganske mange udmærkede brugte Bøger for Salg til meget billig Pris. Behag at lade os vide hvad De kunde ønske, eller vil spendere. Glæd en gammel dansk Slægtning eller Ven med at faa en god Bog tilsendt dem. Vi skal saa gerne tjene med at gøre et Udvalg. Bøger (Sluttes paa Side 15)

Canada

FRA WINNIPEG

„Dannevirkes“ Canada Korrespondent K. S. skriver i Bladet d. 21. Aug. bl. a.: —

Søndag den 11. August tog Pastor Schultz Afsked med Ansgar Kirkens Menighed. Der blev for Anledningen holdt Gudstjeneste baade Formiddag og Aften, og begge Gange var Kirken trods det meget varme Vejr fyldt. Efter Aftengudstjenesten samledes de tilstedeværende i Kirkens Undersal for at tage endelig Afsked med Hr. og Fru Schultz. Ved denne Lejlighed blev der fra Menigheden overrakt Præsteparret en Erindringsgave. Forskellige Talere gav Udtryk for deres Følelser, og Pastor Schultz omtalte i en smuk, bevæget Tale det Arbejde, han har udført i Winnipeg i de 7 Aar, han har virket her.

Da Danmark den 9. April i Aar blev besat af tysk Militær, faldt samtidig de Bidrag, der derfra hidtil har været ydet til det kirkelige Arbejde i Canada bort, og Indskrænkninger i Budgettet blev derved en tvingende Nødvendighed. Ostenfeld Menigheden, som Pastor Damskov betjener, ligger kun ca. 30 Miles fra Winnipeg, og der er nu truffet den Ordning, at Pastor Damskov ogsaa overtager Betjeningen af Ansgar Menigheden. Der vil i Fremtiden blive holdt Gudstjeneste den første og tredje Søndag i Maaneden, ligesom Pastor Damskov vil tage sig af Forberedelser til Konfirmation og andet kirkeligt Arbejde. Past. Schultz drager til Alberta, hvor han vil betjene Ponoka og Olds, der af samme Grund som Winnipeg staar uden Præst. (Kun Ostenfeld Menighed fik Støtte fra D. K. U. — Red.)

Pastor Schultz har som nævnt virket i Winnipeg de sidste 7 Aar. Det har for Ansgar Menighed været 7 vanskelige Aar. Indvandring fra Danmark blev standset i 1930. Depressionen lagde sin klamme Haand paa al Virksomhed, og baade Menighed og Indtægter mindskedes. Der skal en god Nidkærhed og Udholdenhed til under saadanne Omstændigheder at holde Modet oppe, men Pastor Schultz havde disse Egenskaber og lod sig ikke kue af Modgang. Her, som i Danmark, er det danske Folk ikke hvad man kan kalde flittige Kirkegængere; det er kun en lille trofast Skare, der til Stadighed søger Kirken. Finansielt kunde det heller ikke undgaas, at Forholdene blev vanskeligere, men Den forenede Kirke har stadig støttet Menighedsarbejdet med Tilskud, saaledes at Arbejdet kunde holdes i Gang. Og nu er Forholdene — i alt Fald foreløbig — yderligere forværrede. At en dansk Menighed i Canada uden Indvandring stadig tager af kan ikke undgaas. Nogle drog til andre Egne i Landet, ikke saa faa gik paa Grund af de vanskelige økonomiske Forhold tilbage til Danmark, og Døden har ogsaa ryddet op i Rækkerne. Kampen kommer mer og mer til at staa om anden Generation, og dette rejser Spørgsmaalet: Skal Gudstjenesten fremtidig foregaa paa dansk eller engelsk? Det er en vanskelig Sag at bevare Interessen for Modersmaalet i anden Generation, og desuden faar denne som naturligt er andre Interesser. Skal det engelske Sprog benyttes, kan man ganske vist stadig kalde Kirkens Arbejde for evangelisk-luthersk, men ikke saa godt dansk Kirkearbejde i Udlandet. Man kan beklage, at dette er

saaledes, men Kendsgjerninger er nu en Gang ikke til at komme udenom.

Pastor Damskov, der altsaa nu overtager Ansgar Menigheden, er ingen Fremmed her. Han var den første danske Præst i Winnipeg og virkede adskillige Aar her, inden han overtog Menigheden i Ostenfeld Kolonien, hvis Stifter han er. Pastor Damskov er nu 77 Aar, og selv om hans Kraft er usvækket, er det Spand af Aar, der er et Menneske tilmaalt, snart forbrugt. Vi vil dog oprigtigt haabe, at det vil blive ham forundt at virke endnu en Del Aar. Det er mørke Tider. Vort Fædreland er i Fjendehaand, vi er afskaarne fra Forbindelse med Slægt og Venner i Danmark, og det er mer end før paakrævet, at vi samles, om det vi endnu har tilbage.

EDMONTON

Den danske Kirke i Edmonton har atter faaet bosiddende Præst. Paa Menighedsmødet den 24. Juli vedtoges det at tage mod Pastor N. Bentsens Tilbud om at ville betjene Menigheden som bosiddende Præst.

Pastor Bentsen har jo for nogle Aar siden virket som Præst i Dickson og er saaledes velkendt baade med Folk og Forhold i Alberta.

Præsteparret er allerede ankommet hertil og Adressen er 9363 - 99th St.

Vi ønsker at Pastor Bentsen og Frue maa faa Lykke til at forsætte det Arbejde som, takket være D.K.U. har været udført i det nordlige Alberta, og kun ved stor Imødekommenhed fra Pastor Bentsen og Frues Side har man vovet dette Skridt. Hver Søndag vil der indtil videre blive to Gudstjenester; om Formiddagen Kl. 11 paa Dansk og om Aftenen Kl. 8 paa Engelsk.

Pastor Vilh. Larsen, Canwood, Sask., aflagde efter Folkefesten i Dalum, hvortil Pastor Larsen var indbudt som Taler, et Besøg i Edmonton og holdt et Foredrag i Kirken for en ret god Forsamling. Emnet var: „Gaar ud i al Verden og gør alle Folkeslag til mine Disciple“ og udviklede lærerigt og interessant om de forskellige Folkeslags Modtagelse af Evangeliet i de første Tider.

PONOKA

Den 17. Juli jordedes i Ponoka ved Siden af sin Hustru paa den derværende Kirkegaard Mr. Carl Mortensen der som tidligere meddelt døde i Vancouver, hvor Carl Mortensen tilbragte sine sidste Leveaar.

Afdøde drev i mange Aar en Farm i Ponokadistriktet og fulgtes til sit sidste Hvilested af en stor Del af den danske Befolkning. Pastor E. Nommesen tjente ved Begravelsen, da Pastor Stallknecht jo er rejst til U. S. A.

Pastor Nommesen benyttede Opholdet i Ponoka til at overvære Kvindemødet den 18. Juli hos Mrs. Chr. Søndergaard, og ledede Ungdomsmødet i Aage Sylvests Hjem den samme Aften.

TILLEY

Søndag d. 14 Juli havde vi Gudstjeneste ved vor tidligere Præst, Pastor Skanderup, Redvers, der sammen med Frk. Sigrd Nielsen, Leder af vor Kreds Søndagsskole pr Korrespondance, aflagde os et lille Besøg. Pastor Skanderup og Frk. Nielsen talte ogsaa til de unge om Aftenen.

Vi glæder os til paa Søndag d. 4. August at se vore Præstefolk hjemme igen. Pastor Nommesen har paa Kredens Vegne været paa Rejse den sidste Maanedstid og for samtidig at faa lidt Ferie, tog han Fruen med.

Fra vort Søstersamfund

Syv Elever ventes indrulleret paa Grand View Præsteskole i Aar. De er Ronald Jespersen, Charles Terrell, Ove Nielsen, Axel Kildegaard, Howard Christensen, Willard Garred og Verner Hansen. Da der har været faa eller ingen i flere Aar er dette en glædelig Fremgang.

Der tegner ogsaa til et større Elevhold paa Colleget. Lærerstaben vil bestaa af Alfred C. Nielsen, Forstander, Pastor S. D. Rodholm, Leder af Præsteuddannelsen, Ernest Nielsen, A. C. Ammentorp, Peter Jørgensen, Harald Knudsen, Erling Jensen, Herluf Nielsen, Laura Ibsen og Helvina Mailand.

Samfundets Budget for Aaret, som vedtoges af Konventionen i Cedar Falls, lyder paa \$16,800. Deraf anvendes \$5000 til Skolen i Des Moines, \$1800 til Pensionskassen, \$2500 til Missionen, \$1740 til Børnehjemmene i Chicago og Tyler, \$1100 til Administrationen og \$660 til andre Udgifter. Formand Alfred Jensen skriver: Vi gjorde et godt Skridt fremad sidste Aar sammenlignet med forrige Aar. Kunde vi gøre et lignende Fremskridt i Aar, vil det kunne lykkes os at faa vore løse Gæld betalt. Jeg vil da bede alle I gode Venner af vort Samfundsarbejde om at give dertil, hvad vi efter modent Overlæg mener vi behøver. Gud har givet os en Mark at pløje; det gælder om at vi faar den pløjet godt. Det er ikke Pløjningen eller Harvningen, saa lidt som alt det andet der gøres ved Jorden, der kan faa Sæden til at vokse og bære Frugt. Det kan Gud Fader, som har skabt og opholder alt ved sit Krafts Ord; men derfor er Arbejdet alligevel godt og nyttigt.

Sommerlejren i Foster Camp, Lake Okoboji, var i Aar besøgt af 160 Mennesker, som tilbragte nogle fornøjelige Dage under Ledelse af Past. Harald Petersen og Pastor Ottar Jørgensen og Miss Helen Petersen, Dike, Ia., med Assistance af Mrs. Ottar Jørgensen og Mrs. Harald Petersen. Mange drog fra Lejren til Dansk Samsluttet Ungdomsstævne i Ringsted for V Distrikt. Ved dette valgtes Pastor Ottar Jørgensen, Cedar Falls, til Præsident for Distriktet, Cora Sørensen til Næstformand og Sekretær, og Christie Larsen, Des Moines, til Kasserer.

Dødsfald. John Petersen, der tilhørte St. Johannes Mgh. vest for Exira Ia. døde ganske uventet den 5. August efter kun en Dags Sygdom. Han var født Juledag 1882 i Ubberup, Sjælland, hvor hans Forældre hørte til den kendte grundtvigske Præst Carl Kochs Valgmenighed. Aar 1907 kom han til Exira, hvor han syv Aar senere indgik Ægteskab med Nora Olsen. Han var en agtet Mand baade i Kirken og Omegnen.

I Easton, Calif. døde Peder Nielsen, Medlem af Vor Frelzers Mgh. der, ganske pludselig, d. 16. August, da han sad i sin Stol udenfor sit Hjem. Han blev 81 Aar gammel og har boet der paa Stedet i 55 Aar. Han stammer fra Sønderjylland og udvandrede i 1884. En Tid før meddeltes om Mr. Anders Eskildsens Død efter et gentaget Slagtilfælde, kun 54 Aar gammel. Han var et virksomt Medlem af St. Johannes Mgh der, og var ogsaa dygtig i sin jordiske Gerning, hvilket hans veldrevne Farm, en af Egnens bedste, bar tydelig Vidnesbyrd om. Han efter-

lader sin Hustru og to Døtre den ældre af hvilke er gift med Pastor Johannes Mortensen, den yngre er hjemme.

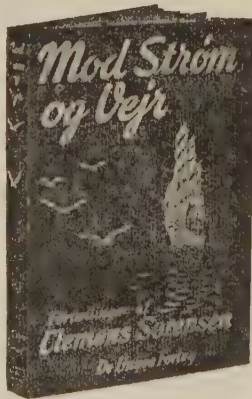
Forhv. dansk-amerikansk Præst død. Den 11. Juli d. A. afgik ved Døden Pastor Jens Christian Pedersen i sit Hjem paa Øen St. Thomas, Virgin Islands. Han havde et usædvanligt omskiftende Levnedsløb som en Ordets Forkynder. Født i Jylland d. 24. Jan. 1856 af gudfrygtige Forældre havde han tidlig Trang til Prædikantvirksomhed og som ganske ung fandt sin Anledning i Indre Missions Forenings Tjeneste. Senere tog han teologisk Afgangseksamen ved Københavns Universitet og udrejste til Australien, hvor han var Præst for danske og andre Lutheranere i flere Aar. En alvorlig Sygdom tvang ham til atter at vende hjemad. Dog forhindrede dette i flere Aar ved, at han paa Vejen standsede i Syd Amerika, hvor han genvandt sit Helbred og virkede bl. a. som Sømandspræst i Buenos Aires et Par Aar; var ogsaa i Santos, Brazil en Tid. Han var saa i Danmark 1894 men kom til U. S. A. det næste Aar. Her blev han optaget i Den danske Kirke 1897 og var der til 1906 — andre Kilder siger 1900. Derpaa gik han over til General Council Samfundet. Efter et Par Aars Virksomhed i California udsendtes han som Missionær til Afrika, hvorfra han atter maatte vende tilbage begrundet paa et Angreb af en farlig Sygdom, der nær havde kostet ham Livet. Efter godt et Aarstid herovre fik han Ansættelse som U. L. C. Samfundets Præst paa de Dansk Vestindiske Øer, der da lige var købt af De forenede Stater. Fra 1918 til 1932 virkede han der, baade som Præst og teologisk Lærer. Selv efter at han som 76-aarig havde trukket sig tilbage, betjente han ofte de faa Danske paa Øerne med Livets Brød. Han betegnes som en meget lærd Mand og en alvorlig Kristen. Særlig var han et stort Sproggeni og talte, foruden de tre skandinaviske Sprog, Tysk, Engelsk og Spansk, samt nogle afrikanske Dialekter og var vel skolet i de klassiske Sprog. Han forblev ugift; men adopterede som Søn en indfødt Afrikaner, William Pedersen, der nu virker i U. L. C. Missionen i Liberia. Andre Slægtninge kendes ikke.

Mod Strøm og Vejr

Forfatteren, der var Sømand, før han blev Præst, fortæller følgende om sig selv:

Mit Liv har været Skueplads for to kæmpende Magter: Kærligheden til Havet og min Gerning der ogjet brændende Ønske om at blive Præst for det Folk, som ved, hvad det er at længes.

Ønsket om at blive Præst sejrede, og efter vel overstaaet teologisk Embedseksamen blev Clemens Sørensen i Efteraaret 1935 af Dansk Kirke i Udlandet sendt til Vancouver, blandt hvis danske

Befolkning han siden har øvet en Præstegerning. Præstekjolen har dog ikke formaaet at skjule Sømanden, hvad de foreliggende Fortællinger tydeligt bærer Vidnesbyrd om. 142 Sider. Pris netto \$1.00.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Korrespondancer

KREDSMØDET I BRUSH, COLO.

Nebraska Kreds af Den forende danske evangeliske lutherske Kirke i Amerika holdt sit Aarsmøde i vor Kirke i Brush, Colorado, den 22. — 25. August. Ved dette Møde var Undertegnede til Stede, ikke som Delegat men som en interesseret Tilhører fra Bethania Menighed i Denver.

Imidlertid blev jeg bedt om af Kredsformanden at skrive til „Luthersk Ugeblad“ og meddele lidt af min Opfattelse af Mødet.

Jeg kan her ikke sige noget andet, end at vi havde et godt Kredsmdøde baade timeligt og aandeligt talt.

Det, som trykkede mest var at høre at saa mange af Kredsens Landmenigheder havde ingen Avl paa Grund af Tørken som har fundet Sted iblandt dem nu i flere Aar. Saa det kniber for mange af disse Menigheder. Hvor gerne de end vilde gøre hvad de kunde for at møde de Krav, som stilles til dem baade fra Kredsen og Samfundet, saa er de dog ikke istand dertil.

Da Kredsmdødet Rapport jo nok kommer i „Luthersk Ugeblad“, saa kan enhver læse om de Præster og Delegater der var samlet ved Mødet, saa jeg skal ikke nævne dem.

Saa blot et Ord angaaende Kredsens Emne: Evangelisation. Det synes mig, efter at Emnet var indledet af Pastor Knud Larsen og Pastor Franklin Rasmussen havde opmuntret til at tale i Emnet, at der var saa faa, der tog Del deri, ogsaa af dem Lægfolket venter paa skal gaa foran ved saadan Lejlighed.

Jeg længes meget efter at det personlige Vidnesbyrd maa faa en større Plads til visse Tider i Menighederne. Det kunde vel ogsaa bruges som en Slags Evangelisation.

Saa tilslut en kærlig Tak til Præst og Menighed i Brush for eders dygtige og vel udført Gerning under Mødet.

R. Johnson.

FRA EASTON, CALIF.

Søndag den 18. August holdt vor Menighed Afskedsfest for vore bortrejsende Præstefolk. En af vore Familier ved Raisin City havde inviteret dem til Middag; det gav os saa Lejlighed til at lægge alting tilrette i vor Menighedssal før de kom tilbage. Vi samledes saa henved Kl. seks, og da de kørte ind paa Pladsen, var vi der alle. Da Ventetiden havde været lidt lang, samledes vi alle om de veldækkede Borde med Præstefamilierne A. R. Petersen og P. M. Petersen, samt Pastor Carl Wilhelmsen. Formanden, Mr. A. P. Juhl, ledede som altid Programmet. Der var Sang og Taler efter Maaltidet. Pastor Wilhelmsen var Hovedtaler. Som den, der havde kendt Pastor Petersen bedst var han vel skikkaet dertil. Han talte paa Dansk, først til Pastor Petersen og Hustru derpaa til Immanuels Menighed. Han nævnte noget vi kunde takke for, andet vi maatte bede om og trængte til. Efter Talen kom Mr. Juhl frem med en Konvolut i den ene Haand og en Pakke i den anden. I faa velvalgte Ord overrakte han Konvolutten med Indhold til Pastor A. R. Petersen som en Afskedsgave fra Menigheden. Pakken gav han til Pastor P. M. Petersen med Tak fra Menigheden til ham og Hustru for Samværet. Pastor A. R. Petersen sagde Tak først.

til Gud og saa til Menigheden og tilføjede, at hvis hans Arbejde for Guds Riges Sag havde baaret Frugt saa havde hans trofaste Hustru og Medhjælper sin store Del deri. Saa holdt Pastor P. M. Petersen sin lille Afskedstale paa egen og Hustrus Vegne.

Der gik noget af en underlig Stemning gennem os ved denne Tale. Vi, som er ældre, ved at det er vanskeligt at flytte med gamle Træer. De havde nu været her i California i tretten Aar, de sidste fire her i Easton, efter at de trak sig tilbage fra aktiv Præstegerning. De havde ventet at lægges til Hvile herude, men der er jo noget underligt ved de Hjertestrænge, der ikke kan give slip, selv om Forstanden siger det modsatte. Saa solgte de da Hjemmet her og tog nu Afsked med os og med California for dette Liv, men med Velsignelse over og Tak til Immanuel's Menighed. Enkelte af Menigheden udtalte sig derefter. Da Tiden var fremskreden, sluttede vi med Sang og skiltes for denne Gang.

Der var Bønнемøde Onsdag Aften som sædvanlig og smaa Sammenkomster i Ugens Løb. Den fornemste var den 22de August, da det var Mrs. P. M. Petersens 77-aarige Fødselsdag. Der var bebudet en lille Fest, men det blev til en stor Flok paa Niels Rosendahls Græsplæne og i Huset. Vi sang flere af vore dejlige Salmer fra „Sangeren.“ Pastor P. M. Petersen læste og talte over den 77de Psalme. — Gud er trofast og hans Fred, som overgaar al Forstand, skal bevare eders (vore) Hjerter og vore Tanker indtil vor sidste salige Ende. En kort Forhandling om Sangens Magt i Menighedsarbejdet blev oplæst af Mrs. Chr. Thomsen; Mrs. J. Rosendahl oplæste et kort Stykke om det større og bedre Hjem der venter os her-oventil, naar vore Dages Tal her ere til Ende. Mrs. N. Rosendahl overrakte derefter Mrs. Petersen en Fødselsdags- og Afskedsgave, hvorfor denne takkede hjerteligt. Vi sang atter en Sang saa serveredes der Kaffe.

Den 25. August holdt Pastor A. R. Petersen sin Afskedsprædiken over Dagens Tekst: De ti Spedalske. Kirken var fuld af Folk med enkelte Besøgende iblandt, saasom Pastor Spener Petersen, Hustru og Datter fra Oakland, Mr. Bernhard Petersen fra Santa Anna, Mr. Ezra Petersen, Hustru og Sønnen Donald fra Northfield, Minn., samt flere Venner fra Omegnen. Jeg skal ikke forsøge at gentage noget af Ordene der blev sagt, blot „Lad os aldrig Takken glemme.“ Et utaknemligt Hjerte er til alle Tider ynkværdigt, ogsaa blandt Verdens Mennesker. Men naar vi mødes med den levende Gud i hans Ord, skuer ind i hans helbredende Naades Dyb, og saa glemmer at sige Tak hver eneste Dag vi lever, saa vil det kendes, at Livet bliver øde og tomt og mørkt.

Det samlede Kor sang skønt og opløftende for sidste Gang sammen med deres populære Leder. Paa Pastor Petersens Indbydelse traadte Pastor Spener Petersen frem og sagde en dyb og inderlig Tak til Menigheden paa sine gamle Forældres Vegne, som nu i flere Aar havde levet glade og tilfredse her. Han brugte de to sidste Vers af Juda Brev, som Udgangspunkt. Saa Salmesang og Takkebøn med Fadervor. Saa gik vi stille ud, hilste for sidste Gang Farvel til Pastor Petersen nede ved Døren. Mange græd.

Mandag Morgen tidlig bar det saa bort fra Easton, et Læs til Minneapolis, et til Northfield, Minn., et til Oakland, en enkelt drog sydpaa.

Med venlig Hilsen,
Mrs. F. D. Klyver.

Fortalt og oplevet

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

En Veninde fortæller om sin sidste Danmarkstur

forleden Aar. (Fortsat fra No. 36.)

„At de maa skønne og ret forstaa, de fjærnt bag Havet i Danmark have en Bedstemoder, Vorherres Gave.“ Jeg har tænkt paa disse Linier saa ofte jeg bragte en Hilsen til en Mor fra dem derovre. Ikke mindst i Gunslev hos Lauritz Hansens Moder. De Smil og al den Kærlighed, jeg blev overøst med, gjaldt paa en Maade Sønnen. Hun er langt oppe i firserne, og et fuldstændigt Billede paa Aftenfred. Det var en ren Velsignelse at være i hendes Nærhed; blot at se paa hende bragte Tankerne opad. En Bedstemor — Vor Herres Gave. Ikke een Dag gaar, uden den Mor har sine Tanker derovre og histoppe for sin store Dreng.

Vi havde nogle dejlige Timer her, nød alt hvad Hjerte, Hjem og Have formaaede. Vor Vært er Kirkebetjent, og Mandag Morgen gik vi alle hen i Kirken og havde en lille Gudstjeneste for os selv med Orgelspil og Salmesang.

Falster minder om Jylland med Bakker og Dale. Lolland derimod er saa fladt, de graagrønne Roemarker giver Landskabet et alvorligt Udseende; selv Kirkerne, syntes vi, ligner Krigerborge. Falster er lys og munter. Meget ofte er deres Landsbykirker malet lyserøde og det ser venligt ud, omgivet som de er af Træer.

Vi standsede i Nr. Alslev ved „Prierhus.“ Der bor Forfatterinden Helene Strange, kendt og skattet baade herhjemme og ovre i Staterne. Vi traf hende hjemme og blev budt ind. Pludselig var det, som vi havde faaet Lykkens Galosher paa og levede i en Tidsalder, mere end hundrede Aar tilbage: Langbænk og Bord med Ølkrus, Kande og Kister, Folkedragter (som vi kalder dem), Kobber og Messingtøj paa Væggene, blaataernet Omhæng om Sengen; en fuldstændig Gengivelse af et falstersk Bondehjem fra den Tid.

Vi beundrede vore Forfædres Flid og Nøjsomhed, men ønskede dog ikke at beholde Galosherne paa, og lidt senere var vi ude i Brobygningens Tidsalder. Hvor var vi stolte af Danmark, da vi kørte over Storstrømsbroen. Den ligger højt, og naar I ser paa Kortet, kan I selv tænke jer til alt det skønne vi saa herfra. Et imponerende Arbejde, selv for et større Land end Danmark. Vi skulde til Møen den Aften, men havde Tid til at se noget af Vordingborg, og det blev selvfølgelig Slotsruinerne og Gaasetaarnet med sin forgyldte Gaas. Det var deroppe fra at Valdemar Atterdag holdt Udkig mod Hansestæderne; den gyldne Gaas var sat op for at haane dem. Det var Lærdom fra Skoletiden, og et af Barneønskerne var at se den gyldne Gaas engang.

Vi, der drog ud, saa saa lidt af vort eget Fødeland og mange kommer aldrig tilbage og ser al den Rigdom her er af Skønhed og Minder. I Vordingborg averterer og sælger de en Parfume eller Haarvand og den har de kaldt „Esprit de Valdemar.“ Forretningen leve; lige som vi i Amerika maler et Billede af Lincoln over en Dør og kalder det „Lincoln Market.“ De følger ogsaa med herhjemme.

To Dage tilbragte vi paa det skønne Møn, dets hvide Kridtbjerge, de grønne Bøge, der beklæder dem, og Havet

ved deres Fod er en Farvepragt man aldrig vil glemme.

Tilbage paa **Sjælland**, Næstved, Herlufsholms lærde Skole, Haslev Højskole, og derfra til **Ringsted**. Vi havde set saa meget skønt, men her paa Landevejen saa vi det allerskønneste. Vi fandt den yndigste Rose: En Hæk af snehvide Roser og foran dem et stort, smukt Krucifiks af Bronze. Det er rejst højt med alterlignende Knæfald og uvilkaarligt bøjede vi os for vor himmelske Konge og Frelser: „Du blev saaret for mine Overtrædelser, knust for mine Misgerninger, Straffen blev lagt paa Dig for at jeg skulde have Fred, og jeg fik Lægedom ved Dine Saar.“

Der kom en Cyklist forbi, som fortalte os, at det var rejst til Minde om Kammerherre Barner, der ejede Jorden hvorpaa det stod.

Den Nat boede vi paa Højskolehjemmet i Ringsted og havde det saa godt. Næste Dag tilbragte vi i Set. Bendts Kirke. At begynde at beskrive hvad vi saa er umuligt. Kirken er opført 1163-70 af Valdemar den Store, og man føler sig hensat til den Tid — Kongegrave, Valdemarerne og Dronninger, Børn og Slægtninge; Kalkmalerier fra den Tid — Historie. Der er et smukt Kalkmaleri af den elskede Dronning Dagmar, udført af Joachim Skovgaard, og med de dejlige Linier af Thor Lange:

Din Solskinssjæl steg did hvorfra den kom,
og her hos os din Grav blev brudt og plyndret.
Guds Engel, Dagmar, bed vor Frelser om
at hele hvad i Danmarks Land er søndret.

Sorø, Historie og Minder og den skønneste Natur. En dejlig Dag i Akademihaven, ved Søen og i Absalons Kirke — en Fortsættelse af i Gaars Danmarkshistorie. Der ligger han begravet, den store Bisp. En stor Mand har han været, ogsaa i det ydre; det ses af hans mægtige Stav og Ring, der er taget ud af Graven og forevises i en Glas-kiste.

L. F.

Tænk og Skrevet

SØLNEDGANG

(Fra Broen over den „Gyldne Port“,
San Francisco, California)

Nu segner Solen ned i Vest,
i gyldent Nattesmykke.

Den været har vort Dagværks Gæst;
tildelt os Fred og Lykke.

Gud sørget har for Dagens Trang,
ja, redet Trygheds Leje,
hvorpaa jeg hviler Natten lang,
tildækt med Ømheds Pleje.

Jeg vandred' hen ad Naadens Sti,
langs Livets Veje triste;
hvor Uhelds Skygger sneget forbi,
som jeg vel næppe vidste.

Jeg ænsed' svagt det Naadens Brød,
samt Livets friske Vande,
der mig, af Bækken — Guds — tilflød;
det maa jeg ærligt sande.

Snart høres Bedeklokkens Klang,
som kalder mig til Stævne;

for Pligt, jeg ikke fik fuldendt;
dens Sum jeg knapt tør nævne.

Saa gaar jeg i mit Kammer ind,
dets Dør jeg sagte lukker,
og angerfuld med taaret Kind
op til Gud Fader sukker.

Men Jesus hvisker: „Broder min,
jeg sonet har din Brøde,
jeg vandt dig Skjul i Faders Favn,
da jeg paa Korset døde.

A. P. Sontum.

Missionsmarken.

DE DANSKE MISSIONERS STILLING

„Kristeligt Dagblad“ i Maj—Juni havde Omtale s. flg.:

Paa et Tidspunkt, hvor dansk Ydre Mission befinder sig i en yderst vanskelig Stilling, har D.M.S. modtaget den glædelige Meddelelse, at der gennem de lutherske Kirkesamfund i Amerika er blevet ydet økonomisk Støtte til Selskabets Arbejde baade i Indien og Manchuriet.

Denne Oplysning fremsattes af Sognepræst C. Rendtorff ved Grundlovsrådet i Ulvedalene, hvor han udtalte, at der saaledes til D. M. S.s Arbejde i Manchuriet gennem John Mott er sendt 1000 Dollars, medens der ligeledes fra Amerika er ydet 2000 Dollars til det danske og det svenske Missionsarbejde i Indien. Pastor Rendtorff tilføjede imidlertid, at man maa betragte det som sikkert, at ogsaa dette sidste Beløb ubeskaaret er kommet dansk Mission til Gode, fordi Sveriges Mission udmærket kan klare sig uden fremmed Hjælp.

Taleren oplyste, at der i Øjeblikket til D.M.S.s Arbejde i Indien er knyttet 55 Missionærer, hvoraf de 8 opholder sig i Danmark, medens Gerningen i Manchuriet udføres af 77 Missionærer, hvoraf dog de 12 er hjemme for Ti-den.

Selskabet har imidlertid siden den 9. April staaet helt uden Forbindelse med Missionsmarken i Indien og modtager kun sparsomme Efterretninger fra Manchuriet.

Af disse Efterretninger fremgaar det, at man har ned-skaaret Arbejdets Udgifter til det yderste ved blandt andet helt at stryge det Dyrtdistillæg, som var bevilget paa Grund af de store Prisstigninger i Manchuriet.

Endvidere har man truffet den Ordning, at Dr. Ellerbek, der indtil videre har udsat sin Tilbagetræden fra Arbejdet, bliver lønnet af den skotske Mission som Overlæge ved det Hospital, der er tilknyttet den internationale Lægeskole i Mukden.

Pastor Rendtorff oplyste endelig, at det trods de vanskelige Tider antagelig vil lykkes enkelte danske Missionærer at komme hjem til Sommer. Man venter saaledes fra Manchuriet Dr. Asschenfeldt Hansen og Hustru fra Siuyen, Missionær Alfred Hansen og Hustru fra Fengwangch'eng samt Frøken Olga Kristensen fra Chinchou og Frk. Almstok fra Fuyü.

D.M.S. Bestyrelsen har besluttet at standse alle Udsendelser indtil videre. De nyantagne Missionærer, Pastor Mortil og Frøken Jensen skulde være rejst ud allerede i April, men de maatte blive hjemme, fordi Selskabet under de nuværende Forhold ikke tør paatage sig yderligere Forpligtelser. Man er heller ikke i Stand til at ud-

sende de Missionærer, der efter et Hjemmeophold atter skulde have været ud til Gerningen.

Det kan tilføjes, at Selskabet ikke, saaledes som Forholdene har udviklet sig, venter nogen af sine Missionærer hjem fra Indien i Aar.

Missionær Bolwig, der var ventet hjem paa en sikkert haardt tiltrængt Ferie, er 73 Aar og den ældste Missionær i D.M.S.s Tjeneste. Hans Gerning i Kina har strakt sig over 47 Aar, og som det vil erindres, blev han i September 1937 kidnappet af kinesiske Røvere og tilbragte seks Uger i Fangenskab, hvorunder den gamle Missionær fyldte 71 Aar.

Om den amerikanske Støtte-Aktion meddelte Taleren, at Lederne af de lutherske Organisationer i U. S. A. har været samlet til en Konference i Illinois, hvor man drøftede Planer om at komme de lutherske Ydre Missioner over hele Verden til Hjælp. Man er nemlig af den Opfattelse, at Amerikanerne bør overtage Ansvaret for de lutherske Missioner, som drives af Norge, Sverige, Danmark, Tyskland og Finland.

Dette vil sige, at de amerikanske Kirker vil blive anmodet om kraftigt at understøtte alle bestaaende lutherske Missions-Foretagender i Verden. Aktionens Omfang er endnu ikke beregnet, da man ikke har kunnet skaffe sig fuldstændig Oplysning om Behovet. Det er imidlertid givet, udtalte Pastor Rendtorff, at det ikke vil være muligt at dække Missionsselskabernes samlede Budget. Ikke desto mindre hævder de lutherske Ledere, at Arbejdet skal opretholdes, omend paa minimal Basis, indtil Kri-gen er overstaaet.

Senere skrives: —

Det viser sig, at den amerikanske Pengegave paa 1000 Dollars til det danske Missionsarbejde i Manchuriet, er et foreløbigt Svar paa en Henvendelse om Hjælp fra Missionærerne i Østen til den lutherske Kirke i Amerika.

Dette fremgaar af et Brev fra Manchuriet, hvori der til D. M. S. skrives, at der er taget Skridt til at opnaa Hjælp fra Kirkerne i Amerika. Dette er sket gennem Lederne af de gamle Missionsmarker herude, hedder det i Brevet, hvori der ogsaa fortælles, at Missionærerne fra andre Lande gør alt, hvad de kan, for at hjælpe deres danske Kolleger.

Gennem Brevene mærkes det forøvrigt, at ogsaa vore Missionærer maa kæmpe med uvis Angst, hedder det i Dansk Missionsblad, og denne Angst omsættes i Bøn for de kære herhjemme. De lange Afstande og sparsomme Forbindelser kan jo være Jordbund for mange Tanker.

Gang paa Gang faar vi ogsaa et lille Glimt af Vanskelighederne og af Dyrtiden derude, skriver Bladet og giver en Udtalelse fra et Brev: „Det er næsten umuligt at købe Korn og Gryn, som Kineserne mest lever af. Det er frygtelig dyrt. At de klarer sig, er ikke til at forstaa. Men mange sulter ogsaa....“

Fra et af de danske Missionshospitaller derude skrives der i et Privatbrev herhjem blandt andet følgende: „Som Priserne er, betyder hver Dags Drift et stort Underskud. Her kommer for Eksempel Masser af Mennesker med Malaria. De faar en Dosis Kinin og gaar saa hjem igen. Men Konsultationen og Medicinen betaler de ialt 30 Cent for. Og et Kinin-Pulver koster 90 Cent, hvilket altsaa bliver en Udgift paa 60 Cent, for hver Patient af den Slags. Et almindelig Gazebind koster over 2 Kroner, og Æter kan overhovedet ikke faas mere.“

Vi maa jo næsten spørge, hvordan de i det hele taget

kan udføre Operationer under saadanne Forhold, tilføjer Dansk Missionsblad. At Dyrtid og Vanskeligheder skaber Modløshed kan vi forstaa. Derfor glæder det os, at Brevet slutter paa denne Maade: „Vi ved, at Gerningen er Guds og ikke vor, derfor holder vi ud, og haaber og venter paa at blive klar over Vejen frem.“

Blandt Landsmænd

Kong Christian X af Danmark fylder 70 Aar den 26. September. Danskerne i New York Egnen vil give Kongen en særegen Fødselsdagsgave, idet de samler Pengebidrag op til een Dollar hver og paa selve Dagen vil i Kongens Navn skænke Summen til de to danske Alderdomshjem i Østen, beliggende i Brooklyn, N. Y. og Metuchen, N. Y.

Wm. Knudsen resignerede i Tirsdags som Præsident for General Motors Corporationen for at kunne bruge hele sin Tid i den ham betroede og saare betydelige Gerning i Regeringens Tjeneste paa Forsvarskommissionen.

Hr. Knudsen var i California fornylig i Følgeskab med Maj. Gen. Henry H. Arnold, der er Chef for United States Air Corps, og Rejsens Aarsag var at inspicere Vultee, Northrop, North American, Douglas, Lockheed, Menasco og Kinner-Fabrikerne i Airplane-Industrien.

Ved et Interview paa Ambassadør Hotel udtalte Hr. Knudsen, at de forskellige Kompagnier har spillet Boldt med det nationale Forsvarsvæsen, og han føjede til, at han haabede der vilde komme en hurtig Løsning paa Industriens Problemer.

Der er nu naaet en Produktion, af 900 Maskiner om Maaneden mod 250 pr. Maaned sidste Januer. Men før det nationale Forsvars-Program kan komme rigtig i Sving, skal der have det Værktøj og de Materialer der er nødvendig for at lave Kanoner og Aeroplaner, at faa disse Ting tager Tid. Omtalende Midlerne der gennem Kongressen er stillet til Disposition, erklærede Hr. Knudsen at 48 pCt. af Hærens, og 75 pCt. af Flaadens Kontrakter er placerede. I Løbet af 6 Uger er der tegnet Kontrakter for mere end 2,000,000,000 Dollars.

Til Slut udtalte Hr. Knudsen: „Vi ønsker at sprede disse Kontrakter, sprede Arbejdet der skal bygge vort nationale Forsvar. Naar vi faar hele United States til at arbejde i Fællesskab mod det fælles Maal, saa vil vi faa Succes. Vi har hørt om Mangel paa uddannede Arbejdere, og vi vil høre mere om det, men Uddannelsen vil komme efterhaanden som Arbejdet udvides. Vi maa sprede det nationale Forsvars-Program ud over hele Landet, saa vi faar Maximum Produktion, og enhver forstaar at han arbejder for sit Lands Forsvar.“

Amerikansk Andels-Pioner. En af Forkæmperne inden for Andelsbevægelsen i Amerika, Dr. J. P. Warbasse har fornylig kunnet fejre sit 25-Aars Jubilæum inden for Andelssagen, hvor han har udført et meget stort Arbejde. Det er særligt den agitatoriske Virksomhed, der har været i Forgrunden igennem de 25 Aar, og Dr. Warbasse har udgivet en lang Række af Bøger, Pjecer og Skrifter, ligesom han har gennemkrydset Staterne og holdt Møder og Kursus. Det er særlig Brugsforeningsbevægelser og de filan-

tropiske Foretagender inden for Bevægelsen, han har viet sine Kræfter.

Dr. Warbasses Navn minder jo betænkeligt om Navnet paa den gode danske By Vorbasse, hvis Klang maaske til visse Tider herhjemme er lidt særegen, som det fremgaar af forskellige Mundheld. Ligheden mellem de to Navne er da heller ikke tilfældig. Andelsbladet oplyser saaledes, at den amerikansk Andels-Pioner oprindeligt stammer fra Vorbasse. Hans Stamfader var født i Vorbasse, men udvandrede i 1757 som Medlem af en religiøs Sekt til Amerika. Dr. Warbasse har iøvrigt haft Lejlighed til at besøge sin fædrene By. Da der i 1927 fandt en international Andels-Kongres Sted i Stockholm, hvor Dr. Warbasse var Deltager, holdt han en lille Ferie i Danmark paa Hjemvejen og benyttede herunder Lejligheden til at besøge Vorbasse. Han fik det bedste Indtryk af Byen og dens Befolkning, der viste ham meget stor Gæstfrihed.

Kronprinsessen. Decorah-Posten skriver 30. Aug.:

Paa Onsdag denne Uge kom Kronprinsesse Märtha for anden Gang til Amerika. Sammen med hende var hendes tre Børn, deriblandt Arveprins Harald, Norges vordende Konge.

Hvilken skrigende Forskel paa hendes Amerikabesøg ifjor og iaar!

Ifjor kom hun til os som en lykkelig Gæst fra et lykkeligt og frit Land. I Aar kommer hun som landflygtig fra et Land, som uden fjerneste Foranledning er bastet og bundet af Hitler. Endog hendes eget, prægtige Hjem, Skaugum, er blevet skændet ved at blive besat af en eller anden Gauleiter, mens der gennem de vakre Stuer og Sale lyder taktfaste Prøiserstøvler.

Men ved hendes Ankomst til Amerika iaar vil hun om mulig finde endnu flere Venner end ifjor. Der vil ikke være andre end gode, forstaaende Venner at finde herovre.

Og hendes egne Landsmænd vil med en egen Glød i Hjertet og en Klump i Halsen ønske Norges Kronprinsesse velkommen til det sidste trygge Fristed for frie Mænd og Kvinder!

Indtil det atter begynder at lysne — ogsaa over Norge.

Hvem er Arnes Far? Jeg har modtaget en Skrivelse som ved en Fejltagelse var indlagt i et Brev fra Danmark til Fru Olav Hansen. Skrivelsen kommer fra Haabjerg, er dateret den 6. Juni, 1940 og er underskrevet „Arne“. Overskriften er „Kære Far“ men der findes ingen Adresse. Fejltagelsen er antagelig sket ved at Censor Betjenten har indlagt Brevet i den forkerte Konvolut.

For om muligt, igennem Deres ærede Blad, at finde rette Vedkommende, vil jeg nævne nogle faa Sætninger i Brevet. „Arne“ skriver noget om „Martins Sommerhus“ og „Hansines Hus“; ligeledes nævner han, at han sender en Forenings Stemmeseddel som imidlertid ikke var med i Brevet.

Hvis ovenstaaende kan give Anledning til at komme i Forbindelse med den Person som Brevet var tiltænkt, skal det være mig en Glæde at fremsende det til Vedkommende.

22. Aug.

Jacob Enemark,
32 Pearl St., New York, N. Y.

Dr. Cook er død. Mange vil endnu erindre den Højspænding som lagde sig over København og hele Danmark en Morgen for 31 Aar siden da et Grønlandsskib via traad-

løs Telegraf meddelte at det havde den amerikanske Nordpolsfarer, Dr. Frederik Cook, ombord, og at han havde været ved Nordpolen som den første Mand paa denne Plet. Der blev festet i Dagevis i Danmark og Kong Frederik VIII udnævnte den amerikanske Doktor til Ridder af Dannebrog ligesom det geografiske Selskab overrøste ham med Hædersbeviser. Det var først lidt senere at der i Amerika rejste sig Mistro og Protester, særlig efter at Admiral Peary ogsaa kom hjem med tilsyneladende Beviser for en Nordpolsfærd. Gennem Aarene vedblev en Del Mennesker at tro paa Sandheden af Dr. Cooks Udsagn, men han opnaaede aldrig nogen officiel Anerkendelse i sit Fædreland og Admiral Peary døde som den anerkendte Opdager af Nordpolen.

Dr. Cook blev en gammel Mand, og han døjede lidt af alt gennem de 31 Aar siden hans Navn nævntes som Helt over den ganske Verden. En Tid sad han i Fængsel for Bedrageri og det er kun faa Maaneder siden at Præsident Roosevelt benaadede ham paa Grund af hans svigtende Helbred. I disse Dage er den gamle Opdager afgaaet ved Døden i New Rochelle, N. Y. 77 Aar gammel. Men gennem Verden drøftes hans Bedrift stadig og der bliver vist aldrig stille om Spørgsmaalet; Var Dr. Cook den første Mand ved Nordpolen?

Kaj Munks Skuespil, „Han sidder ved Smeltediglen“, vil blive opført i Chicago paa Dansk Ungdomsforenings Teater, Aften d. 6. Oktober. Koloniens bedste sceniske Kræfter er allerede under Indøvelse i Rollerne. Komiteens Formand er Bygmester Axel M. Andersen.

Den danske Højskole for unge Piger ved Danebod i Tyler, Minn. er nu afsluttet for i Sommer, og der noteredes en rigtig god Tilslutning i Aar. Fra Tvillingbyerne var der fem Piger samt ligeledes 5 fra Askov. Af de samtlige 42 Piger var der iøvrigt 3 fra Viborg, S. D. og 2 fra Lisbon, N. D.

Dødsfald.

I Seattle er flere Dødsfald indtruffet i den senere Tid. Saaledes Carl Christian Nielsen, der døde d. 1. Aug. som Følge af et Hjerteslag. Han var paa en Fisketur i en Baad, da han blev angrebet og blev først fundet af Kammerater Kl. 4 om Morgen og bragt til et Hospital i Mt. Vernon, Wash., hvor han snart efter afgik ved Døden. Han var født i Brylle paa Fyn 1874 og kom til Seattle i 20 Aars Alderen.

En anden kendt Landsmand i Byen, Peter Iversen, døde d. 7. Aug. efter et Aars Nyre- og Hjertesygdom. Han var født 1880 i Østerbyen, Sønderjylland og har boet i Seattle over 20 Aar.

Mads H. Christensen, en 80-aarig Landmand fra Langeland, afgik ved Døden fornylig. Han lærte Maskinfaget i Danmark og kom til Duluth, Minn. i 1880, tre Aar senere til Washington Stat, hvor han var en skattet Arbejder. Mærkeligt nok døde begge de sidstnævnte paa deres Bryllupsdag.

I Council Bluffs og Omegn bor mange Landsmænd, derfor meldes ofte om Dødsfald derfra. Den 31. Juli døde to danske Kvinder der, nemlig Mrs. Chas. Nielsen, 77 Aar, fra Underwood, hvor hun havde levet i 54 Aar, og Mrs. Niels W. Hansen, Hazel Dell Twp. Hun blev kun 51 Aar gammel og efterlader sin Mand og tre Børn.

Fra Danmark

Forhv. Missionær til Indien, Dr. theol. Prof. L. P. Larsen er død. Dato angives ikke i vor Kilde. Begravelsen fandt Sted i Solbjerg Kirke ved Frederiksberg, der var fyldt af den berømte Missionærs mange Slægtninge og Venner, som repræsenterede de fornemste Navne i kirkelige Kredse derhjemme. For et halvt Aarstid siden fejrede man 50 Aarsfest for hans Missionsvirksomhed, hvorved han opnaaede at blive den ledende protestantiske Missionær i Indien, først i D.M.S., senere i amerikansk K.F. U.M.s Tjeneste, som Leder for indiske Studenter i Madras og Bangalore. Elsket som Menneskeven og agtet som en grundig Lærer blev han allevegne af Indiens forskellige Folkeslag. „Han var Hinduerne en Hindu, og derfor var det ikke saa mærkeligt, at da en af de danske Delegater til Tambaramkonferencen spurgte en anset indisk Kristen om hans Kredse ønskede flere Missionærer ud til Indien svarede kort og klart: „Send os flere Larsener!“

Han var en nær Ven af afdøde Biskop Ostfeld; de blev gifte med to Søstre. Hans Hustru Fru Gjertrud Larsen overlever ham. I de senere Aar har de boet i København. Hans Fødeby er Baarse, og Skoleudannelsen fik han paa Herlufsholm.

Grundtvigskirkens Indvielse. Borgerrepræsentationen bevilgede 15,000 Kr. til Gadeanlægget ved Grundtvigskirken. Og alt skulde saa kunne staa klar til Indvielsen, der skal finde Sted paa Grundtvigs Fødselsdag den 8. September.

Indvielsen vil forme sig som enhver anden Kirkeindvielse. Om nogen særlig Sammenkomst i Anledning af Dagen er der endnu ikke truffet nogen Beslutning. Man ved kun, at der holdes et Grundtvigsk Vennemøde paa dette Tidspunkt.

Kirken har nu i alt kostet 2,930,000 Kr., oplyser Komiteens Hovedkasserer, Landsretssagfører Mogens Müllertz. Man har arbejdet paa den siden 1921, og Indsamlingen er foregaaet, efterhaanden som Kirken blev bygget.

— Man har sagt, at Kirken var for stor. Men jeg vil gerne, udtaler Landsretssagføreren, her pege paa, at Sognet, den er Kirke for, tæller 24,000 Indbyggere. Og er 2000 Siddepladser da for meget?

I Taarnkirken er der 600 Siddepladser. Men Sognet var da kun paa 4000 Mennesker. Jeg synes derfor ikke, Kirken er for stor. Og man maa ogsaa regne med, at den er tænkt som et Monument for Grundtvig.

Valuta til Danske Missionærer i Kina og Indien. Det danske Missionsselskab forhandler med Myndighederne om at maatte sende den allernødtørftigste Valuta til Missionsmarkerne i Kina og Indien, saa Arbejdet kan opretholdes. Navnlig i Indien tynger de økonomiske Byrder haardt, men der synes nu iflg. „Kristeligt Dagblad“ at være Udsigt til, at Selskabet faar Lov til at sende Midler. Missionsselskabets Bestyrelse er glad for den Støtte, der er modtaget fra Amerika, men Hjælpen maa betragtes som en Æresgæld, der bør tilbagebetales, naar Tiderne atter tillader det. Fra Manchuriet forelaa en Beretning, der viser Missionærernes Beredvillighed til at paatage sig endog meget store Ofre for om muligt derigennem at kunne bidrage til Opretholdelsen af Arbejdet.

Pontoppidan Thyssen Stiftsprovst i Haderslev. Da Pastor Pontoppidan Thyssen fornylig forflyttedes fra Ansgars Kirke i Odense til Gl. Haderslev, hvor han efterfulgte Stiftsprovst Hjortkjær som Sognepræst, var det almindelig ventet, at han ogsaa skulde efterfølge ham som Stiftsprovst. Dette er ogsaa sket, idet Udnævnelsen til Stiftsprovst for Haderslev Stift nu foreligger, men saaledes, at han ikke tillige bliver Provst for Haderslev Provsti, hvortil Sognepræst Flensmark i Haderslev er udnævnt.

Stiftsprovst Pontoppidan Thyssen er velkendt indenfor vor Kirke. Han er født 1881. Søn af Overlærer Thyssen i Lyngby. Hans Hustru er fra Finland. Han har været opstillet to Gange til Bispervalg, først som den grundtvigske Kandidat i Haderslev Stift, og senere paa Fyn, hvor han ikke var opstillet af nogen bestemt Retning.

Ung Præst ansat som Missionssekretær i Brødremenigheden. Den danske Brødremenighed har fra 1. Juni antaget Pastor Jørgen Nicolaisen som Sekretær, men han vil dog først overtage Arbejdet om et Par Aar, naar den nuværende Missionssekretær, Pastor F. Høy, træder tilbage.

Forinden er det nemlig Meningen, at Pastor Nicolaisen i nogle Maaneder skal paa Studierejse til Herrnhut i Sachsen, der er Brødremenighedens Hjemsted, og til Efteraaret rejser han til Afrika for i et Par Aar at opholde sig paa den danske Brødremenigheds Missionsmark i Unjamvesi i det tidligere tyske Østafrika.

Pastor Nicolaisen, der er 28 Aar gammel, har indtil nu været Hjælpepræst i Gauerlund ved Vejle. Han er Søn af Kirkebetjent Nicolaisen i Tandslet paa Als, og hans Hjem har staaet i nær Forbindelse med Brødremenigheden, hvis Bestyrelse har henvendt sig til den unge Præst.

Pastor Nicolaisen fratræder altsaa som Præst i Folkekirken, men dette udelukker dog ikke, at han eventuelt senere kan genindtræde og atter faa Præsteembedet.

Universitetslærer er Studenterpræst. For første Gang i mange Aar har en af de teologiske Lærere ved Københavns Universitet tillige faaet en Præstegerning at varetage. Søndag, 9. Juni, indsattes den nyudnævnte Docent, Dr. theol. K. E. Skydsgaard som Præst ved Trinitatis Kirke. Forbindelsen mellem denne Kirke og Universitetet er imidlertid ikke ny. Da Kirken blev indviet i 1656 var dens Formaal at være Studenterkirke, ligesom Observatoriet og Universitetsbiblioteket paa Kirkeloftet skulde tjene Studenterne. Først 1683 blev Kirken Sognekirke.

Biskop Fuglsang-Damgaard udtalte i den Anledning:

— Det har været mig en Glæde at medvirke ved denne Ordning. Denne Forbindelse mellem Teori og Praksis maa anses for meget betydningsfuld. Der har navnlig i Aarene efter Verdenskrigen og ikke mindst under Indflydelse fra Karl Barth gjort sig en stigende Forstaaelse gældende for Nødvendigheden af Forbindelsen mellem Teologi og Kirke, til Gavn for begge. Kirken kan ikke undvære Teologien, men Teologien kan sandelig heller ikke undvære Kirken. Teologiens Arbejde er et Arbejde for Kirken, et uundværligt Led i Kirkens Selvbesindelse og Sandhedssøgen.

Den nye Præst ved Trinitatis Kirke kommer til at genoptage en gammel og forlængst brudt Tradition. Den Mand, der først virkede som Studenterpræst ved Trinitatis var den Hr. Jens, som J. P. Jacobsen i „Marie Grubbe“ skildrer i Forbindelse med Ulrik Christian Gyldenløves Dødsleje, en Episode, for hvilken der er god historisk Hjemmel. Præstens fulde Navn var Jens Justesen Bjerre.

Han spillede en ikke ringe Rolle i det 17. Aarhundredes københavnske Kirkeliv som Repræsentant for den strenge-Bodsfromhedsretning. 1640 blev han Præst ved den nogle Aar i Forvejen indrettede lille Regenskirke, og hans Prædikener samlede mange Tilhørere. Da Trinitatis indviedes som Studenterkirke, var det derfor naturligt, at denne Mand blev dens første Præst. Han døde 1684.

Danske Kirker aabnes for tyske Felt-Gudstjenester. Kirkeministeriet har ad tjenstlig Vej tilstillet Præsterne Landet over et Cirkulære, hvorefter Præsterne — paa Grundlag af Reglerne for indenlandske evangelisk-lutherske Frimenigheders Adgang til Kirkerne under den danske Folkekirke — kan stille Kirkerne til Raadighed for Afholdelse af tyske Feltgudstjenester, hvor der maatte blive fremsat Ønske derom, og naar det kan ske uden for de normale Gudstjeneste-Tider.

Gamle Studenter. Blandt Kandidaterne ved theologisk Embedseksamen fornylig var en tidligere Købmand, der lige var fyldt 49 Aar, Harald Tøedt. Selv om det er en ret usædvanlig Alder at tage Eksamen i, var han dog ikke Nestor paa dette Eksamenshold. Den tidligere Missionær i Armenien Andreas Hansen var fyldt 50 Aar, da han nu mødte ved det grønne Bord. Han er Gaardmandssøn fra Sønderjylland, tog Lærereksamen i Haslev og var i mange Aar Lærer dels i Amerika, (i Elk Horn og Solvang), dels hjemme, indtil han af Industrimissionen udsendes til Armenien, og efter sin Hjemkomst satte sig til at studere. En tredje af Kandidaterne, Johs. Neergaard, var 43 Aar og Kontorassistent, da han forleden tog theologisk Embedseksamen.

Dygtige Studenter. For en Tid siden blev der paa Københavns Universitet taget en theologisk Embedseksamen, som er Resultatet af et voldsomt Slid. Det er cand. teol. Vill. Westergaard Jensen, der begyndte som Vognmandskusk, før han tog Præliminæreksamen. Saa kom han til Rønne og tog Studentereksamen, men han maatte slide haardt i Ferierne for at skaffe sig Penge, bl. a. var han om Sommeren Murerarbejdsmand, og tilsidst begyndte han Studierne i København som Teolog. I København kom han ud for store økonomiske Vanskeligheder, men saa en skønne Dag blev han Natportier paa et Missionshotel og dermed var han, som han siger, paa den grønne Gren. Han var 6½ Aar om at blive cand. teol.

En 42-aarig Jern- og Betonarbejder samt Digter, Fritjof Ørtved, er for Tiden oppe til Studentereksamen i København. Han arbejdede oprindeligt i Trikotageindustrien men blev slaaet ud, da Simon Olesens Fabrik standsede i 1934. Siden har han været Blomsterhandler, Jord- og Betonarbejder og Digter, idet han har afsat Digte til forskellige Blade. Skønt han har Kone og to Børn, begyndte han for et Par Aar siden at læse til Studentereksamen, han har i denne Tid tjent til Livets Ophold ved at udføre Kontorarbejde, og Socialkontoret har maattet hjælpe med Huslejen. Det er Ørtveds Hensigt at udnytte Studentereksamen til at komme ind ved det teologiske Fakultet. Fra Ungdomsaarene havde det været hans Agt at blive Præst, og han er nu paa Vej dertil.

Fastholder Ret til Grønland. Statsminister Thorvald Stauning talte i Dag ved Finanslovens endelige Behandling i den danske Rigsdag om de Problemer Danmark staar overfor paa Grund af den tyske Okkupation og gav

for første Gang Rigsdagen en udtømmende Redegørelse af Begivenhederne i Forbindelse med den britiske Okkupation af Færøerne og det med Danmark konföderede Island, ifølge Telegram til New York Times Torsdag den 4. Juli.

Statsministeren aflagde ogsaa Beretning om, hvad der var sket med Hensyn til Grønland og sluttede denne Del af sin Tale med bestemt at fastslaa det danske Standpunkt, at Krigen i Europa ikke paa nogen Made kan forandre Danmarks Ret til Grønland.

Danmark er i haard Brændselsnød. Københavns Borgmester har udtalt sig om Brændselsituationen s. flg.:

— De, der vil fyre udelukkende med dansk Brænde, enten Tørv, Tørvebriketter eller Brunkul, kan dog straks faa Tilladelsen til at købe paa alle Kort. De kan straks skrive til Brændselsudvalget, hvorfra de saa faar en Indkøbstilladelse uden om de almindelige Rationeringskort, men saadanne Mennesker maa naturligvis paa Tro og Love garantere, at de kun vil købe dansk Brændsel.

Naar man kender vor nuværende Brændsels-Situation saa kan man vist gaa ud fra, at alle, der overhovedet kan gøre det, vil indrette sig paa at bruge dansk Brændsel. Danmark er nemlig i en meget haard Brændselsnød, sagde Borgmesteren med Eftertryk og oplyste, at vi for Øjeblikket kun ligger inde med 6 — seks — Procent af vort normale Aarsforbrug, og selv om Vejret er mildt, skal vore Industriforetagender gerne fortsætte.

„Til andet Formaal!“ Den internationale Højskole i Helsingør er for Tiden taget i Brug til andet Formaal, og Forstander Peter Manniche har nu besluttet at overdrage hele Skolen og den faste Lærerstab til Lyngby Landbrugsskole fra 1. Juni, saaledes at det planlagte tre Maaneders Sommerkursus alligevel kan afholdes.

Dansk Missions Selskab har udsat sit Landsmøde, der skulde være holdt i September, og sit Repræsentantskabsmøde, som var planlagt til den 19. Juni i København. Dette har blandt andet medført, at hele Spørgsmaalet om Sammenslutningen med Arabermissionen indtil videre er blevet opgivet, idet Beslutningen herom skulde have været taget paa Landsmødet.

Sjælden Barnedaab. Ved en Barnedaab i Bjerregrav Kirke ved Randers førtes en lille Dreng, Søn af Barbermester Klingvort, Bjerregrav, til Døbefonten af to Oldefædre. Desuden var Barnets to Oldefædre og to Par Bedsteforældre Faddere.

Stor Nedskæring af Exporten. København, 10. Aug. I Følge officiel Meddelelse fra Landbrugsraadet vil Danmarks Export af Fødevarer blive stærkt nedskaaret som Følge af, at Indførslen af Foderstoffer er standset.

Landbrugsraadet regner med, at Smørexporten vil falde med 100,000 Tons (200 Millioner Pd.), Bacon med 140,000 Tons, Æg med 79,000 Tons. For Bacons og Ægs Vedkommende betyder det en Nedskæring med ca. fire Femtedele!

Exporten af levende Svin (de saakaldte fede Tysklandssvin) vil falde med Halvdelen, Høns noget lignende og Kreaturer med næsten en Sjattedel. — Den meget mørke Rapport slutter med at meddele, at Danmark helt og holdent maa stole paa sig selv med Hensyn til Foderstoffer.

FRA VOR KIRKEMARK

(Fortsat fra Side 6)

sendes jo meget billigt nu med Pakkepost. Ingen Bøger kan erholdes fra Danmark nu. Saa benyt Anledningen hos os, mens Oplaget varer.

Dødsfald. Niels Jochumsen, een af Stifterne af og en tro Medarbejder i Vor Frelzers Mgh., Racine, døde d. 28. August paa det danske Alderdomshjem der i Byen. Afdøde blev 89 Aar og har levet i Racine over 50 Aar. En Svigersøn og tre Børnebørn overlever ham.

Nok een af Dannebrog's gamle danske Veteraner, Martin C. Petersen, døde d. 23. August i en Datters Hjem i Dorchester, Neb. Afdøde var født 1854 i Sønderjylland og havde Forretning i Lygumkloster indtil 1881, da han og Familie udvandrede. Det følgende Aar bosatte de sig i Dannebrog, hvor han fortsatte Forretningen.

Er Japanmissionen herefter udelukket? Det Spørgsmaal rejser sig med det samme ved Læsningen i vore Blade om en ny Regeringsakt under Udarbejdelse i Japan, hvorved alle religiøse Virksomheder, kristne saavel som hedenske, skal indordne sig under det nye nationale Program. Kirkerne skal ledes og betjenes udelukkende af Landets Borgere, og Undervisningen kan dirigeres af Regeringen. Hvorvidt udenlandske Missionærer kan virke eller forblive i Landet kan blive et Spørgsmaal. Heldigvis har vor lutherske Kirke derovre alt længe været ledet af japanske Præster; vore Udsendinge er nærmest kun raadgivende Tjenere.

Den nye Sanglærer ved Dana College er nu antaget og han er Prof. John W. Link, Jr. fra Mt. Pleasant, N.C., hvor han har undervist et Par Aar. Mr. Link fik sin B.M. Grad fra Wittenberg College og Graden Master of Music fra Columbia University. Han har nogen Øvelse i Korledelse og har været Organist i en af de store lutherske Kirker i New York. Hans Fader er Dr. J. W. Link, Præst i U. L. C. Kirken.

Prof. Waldo B. Nielsen har faaet Ansættelse ved en Skole i Wichita, Kansas, tilhørende Kvækerkirken.

Clarence Vig, en af Professor og Mrs. P. S. Vigs Sønner, og Dana Graduent er antaget som Lærer ved vor Missions-skole i Oaks, Okla.

Et dræbende Bistik er usædvanlig. Men i Elk Horn, Iowa, blev en dansk Kvinde, Mrs. Leo Mardesen, 30, stukket midt i Panden med det Resultat at hun afgik ved Døden samme Dags Aften, d. 2. September. Bie tilhørte en Sværm, der havde Tilhold i Husvæggen. Trods en Doktors Behandling og en kort Bedring medførte Stikket alligevel Døden. Hun var Datter af den kendte danske Foregangsmand Hans C. Hansen, efter hvem Kolonien „the Hansen Heights“ ved Byen er opnævnt. Hun blev gift 1935 og hendes Mand, en 3-aarig Søn, hendes Moder, samt Bedstemoderen, Mrs. Thor Madsen overlever hende. Familien er kendte Medlemmer af vor danske Menighed i Elk Horn.

ACKNOWLEDGEMENTS

PLEASE NOTE: In the acknowledgments in No. 32 was a \$5 gift from the Miriam Guild, Council Bluffs, Iowa, in memory of Mrs. C. Nelson. It should be in memory of Mrs. C. Kelson.
And in the acknowledgments in No. 34 was a \$5 gift from Vita, Elmer, Rhoda and Deloris Hansen, Council Bluffs, Iowa, in memory of J. Fred Hansen, Milwaukee, Wis. It should be in memory of J. Fred Jensen, Milwaukee.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	6085.07	253.20	726.33	1683.64	1247.63	376.04	928.49	108.65	761.09
Cedar Falls, Ia., Mr. and Mrs. N. T. Nelson	8.00			8.00					
Humboldt, Ia., Mrs. Ralph Johnson in memory of Ernest Johnson, Humboldt, Ia.	2.00			2.00					
Milwaukee, Wis., Mrs. Chris Nelson and children in memory of a dear husband and father	10.00				10.00				
Milwaukee, Wis., brothers and sisters of Mr. Chris Nelson, in his memory	14.00				14.00				
Oshkosh, Wis., Our Savior's Ev. Luth. Church	9.65				9.65				
Salt Lake City, Utah, Mr. and Mrs. Carl L. Fredericksen, \$5 in memory of Pastor Peder Hauge and \$5 in memory of Pastor M. Th. Jensen	10.00		10.00						
Salt Lake City, Utah, Mrs. Othilia Hauge in memory of Pastor M. Th. Jensen	2.50		2.50						
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luth. Sunday School, birthday banks	12.87	12.87							
Kankakee, Ill., St. Ansgar Ev. Luth. Church	25.00			25.00					
Audubon, Ia., Mrs. Bertha K. Jensen in memory of Mrs. C. L. Christensen and Mrs. Hans Fabricius, Audubon, Ia.	2.00				2.00				
Hamlin, Ia., Mrs. Maren Schmidt in memory of Mrs. C. L. Christensen, Audubon, Ia.	.50				.50				
Westby, Mont., Daneville Luth. Church	22.30			22.30					
Herman, Nebr., Hill Creek Luth. Church, a friend	10.00			10.00					
Blair, Nebr., Eric Christensen of First Luth. Church	10.00				5.00			5.00	
Easton, Calif., an unnamed giver for Elim Home, Elk Horn, Iowa	3.00	3.00							
Total received on 1940-41 synodical budget	6226.89	269.07	738.83	1750.94	1288.78	376.04	928.49	113.65	761.09

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America: Blair, Nebr., Sept. 2, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical quota)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission
Previously acknowledged	946.74	288.57	410.81	154.36	63.00	30.00
Cedar Falls, Ia., Mr. and Mrs. N. T. Nelson	3.00	1.00		2.00		
Minneapolis, Minn., Immanuel Mission Society	5.00	5.00				
Reedley, Calif., Ebenezer Luth. Sunday School	5.80	5.80				
Salt Lake City, Utah, Mrs. Othilia Hauge in memory of Mr. Chris Engskov, Omaha	2.50		2.50			
Flaxton, N. D., Eben-Ezer Luth. Ladies' Aid	3.05			3.05		
The W.M.S. of the North Dakota District	5.05			5.05		
Total received for extra synodical missions	971.14	300.37	413.31	164.46	63.00	30.00

Received with thanks. Blair, Nebr., Sept. 2, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

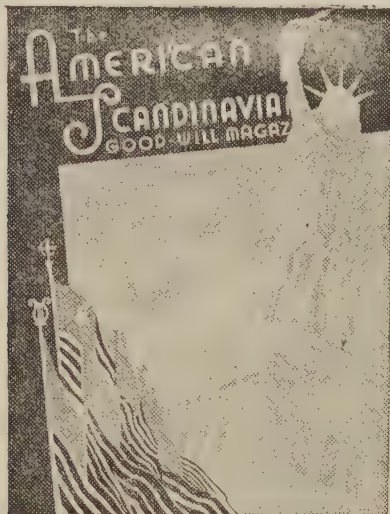
Previously acknowledged	\$833.95
Cedar Falls, Ia., Mr. and Mrs. N. T. Nelson	2.00
Blair, Nebr., Eric Christensen	5.00
Total	\$840.95

Received with thanks. Blair, Nebr., Sept. 2, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

Fra Litteraturens Verden

The American-Scandinavian Good-Will Magazine.

Vi modtog første Nummer af dette nye engelske Magasin fornylig. Dets Format er samme som dette Blad, i smukt Farveomslag, hvor Frihedsstøttens kendte Figur dominerer Forsiden. Tryk og Papir er lig og af samme Kvalitet som dette Blads. Men der er 38 Sider.

Paa første Side under Omslaget fremtræder paa iøjnefaldende Maade Bladets Indhold. Dette vil paaskønnes af den travle Læser. Vi oplyses om Bladets Personale. Fremtrædende er Managing Editor, vor energiske Landsmand i New York, Jacob Enemark, som vi husker saa vel fra Dampskibs-Liniernes gyldne Dage; og den danske Baron, Joost Dahlerup, er Medredaktør. Hovedredaktøren hedder Harry G. Sandstrom, som lyder svensk. I al Fald vil danske Interesser skænkes fuldt broderligt Hensyn, hvilket dette første Nummer stærkt antyder, ligesaa det anmeldte Indhold af næste Nummer, der bringer en Artikel om „Some Danes in early American History.“ Hovedstykket i nærværende Nummer er „The Saga of William S. Knudsen, skrevet af Joost Dahlerup, om Cycle-smeden fra København, der blev utomobilnagat og er nu vort nye Fædrelands højstbetroede Mand næst Præsidenten. Det er Josef-Historien om igen, muligvis minus Drømmetydningen og Guds frygt men i Ærlighed og Troskab. En anden mindre kendt dansk Skikkelse er Oswald A. Olsen, ogsaa fra den danske Hovedstad, der fortæller om sin Plan at evacuere skandinaviske Børn for at give dem en tryk og fri Tilværelse i „good old U. S. A.“ I en tredje „dansk“ Artikel fortælles om „The Danish Garden Colony Idea Comes to America.“ hvori Baronesse Alma Dahlerup spiller den ledende Rolle. Ikke saa lidt Plads afsees til „Scandinavian Dishes“, hvis Madopskrifter faar Tænderne til at løbe-til-vands. Litteratur, Kunst og Industri m.m. har sine Afdelinger; Historie og Politik ligesaa. Alt i alt, et ganske smagfuldt litterært Foretagende, som vi haaber vil betale sig baade i Gavn og Mønt. Det vil udkomme maanedlig og koster \$2.50 per Aargang. Bladets Adresse er 32 Pearl St., New York City men kan bestilles gennem D.L.P.H.

P. C. J.

SPECIEL BEKENDTGØRELSE.

Dr. Inadomi rejser straks hjem!

Et lige modtaget Cabelgram fra den lutherske Kirkes Bestyrelse i Japan nøder Dr. H. Inadomi til hurtigst muligt at vende hjem fra hans Amerikabesøg. Vi beklager derfor meget, at maa stryge hele den Rejseplan, der endnu er tilbage af hans Tur herovre, undtagen hvad han kan naa paa Vejen til San Francisco. Disse Steder bliver notificeret direkte. Skibet „Kamakura Maru“ af N. Y. K. Linien, som han skal med, afgaar den 28. September.

Fred C. M. Hansen.

CONTRIBUTIONS TO ATLANTIC DISTRICT

1939		
Sept.	Offering at Convention in New Denmark.....	\$120.00
	From Atlantic District Young People's League.....	69.68
	Boston, Mass., Congregation.....	7.07
Oct.	Boston, Mass., Congregation.....	50.00
	Boston, Mass., Congregation.....	1.40
Nov.	Boston, Mass., W. Jensen.....	110.00
	Boston, Mass., Alfred Rasmussen.....	10.00
	Westbrook, Maine, Ladies' Aid.....	40.00
Dec.	Boston, Mass., Miss Anna Eriksen.....	5.00
	Brooklyn, N. Y., Congregation.....	35.00
1940		
Jan.	Falmouth, Maine, Congregation.....	4.90
	Falmouth, Maine, Congregation.....	8.90
	Westbrook, Maine, Congregation.....	13.38
	Boston, Mass., Congregation.....	50.00
	Montreal, Canada, Congregation.....	10.00
	Penn Yan, N. Y., English Ladies' Aid.....	10.00
	Westbrook, Maine, Tabitha Society.....	20.00
	Salmonhurst, N. B., Rev. Bollesen.....	5.00
Feb.	Westbrook, Maine, Sunday School.....	5.00
	Salmonhurst, N. B., Congregation.....	15.00
	Westbrook, Maine, Luther League.....	20.00
Mar.	Falmouth, Maine, Congregation.....	6.56
Apr.	Salmonhurst, N. B., Congregation.....	15.00
	Brooklyn, N. Y., Congregation.....	15.00
	Boston, Mass., Congregation.....	50.00
	Westbrook, Maine, Sunshine Club.....	10.00
	Falmouth, Maine, Congregation.....	32.60
	Boston, Mass., W. Jensen.....	10.00
May	Brooklyn, N. Y., Ladies' Aid.....	25.00
	Falmouth, Maine, Congregation.....	8.41
	Toronto, Can., Congregation.....	37.00
	Westbrook, Maine, Congregation.....	31.37
	London, Ladies' Aid.....	5.00
	New Denmark, Rev. Bollesen.....	5.00
June	St. John, N. B.....	10.00
	Westbrook, Maine, Congregation.....	80.00
July	Falmouth, Maine, Congregation.....	4.00
Aug.	Penn Yan, N. Y., Congregation.....	10.00
	Falmouth, Maine, Congregation.....	21.12
	Salmonhurst, N. B., Congregation.....	20.00
	Boston, Mass., Frances Knudsen.....	5.00
	Montreal, Y. P. League.....	5.00
	Montreal, Rev. Beck.....	5.00
	Laurens, N. Y., Congregation.....	16.00
	Westbrook, Maine, Congregation.....	46.91
	Falmouth, Maine, Congregation.....	12.00

Received with thanks in behalf of the Atlantic District.

R. C. Pandura Rasmussen, Treas.,
89 Montebello Road, Boston, Mass.

VI KAN HØRE
PRÆSTEN TALE!

Takket være vor
AUREX

Mine Venner undres, at jeg kan høre saa klart med mit nye Høreapparat, og dog kan de næsten ikke opdage at jeg har et saadant paa mig. Kun en lille rund Kapsel sidder i det ene Øre og er forbunden ved en næsten usynlig Traad med Modtagerinstrumentet under mit Tøj. Jeg har været døv i mange Aar og brugt flere Slags Apparater; men mit nye Aurex overgaar dem alle i Klarhed, Kraft, Lethed og Operation. Det skyldes de fire smaa Vacuum Tubes. Skriv til dette Blads Kontor efter nærmere Oplysninger. Prøvekontorer i de fleste Storbyer.

AUREX

HIGH FIDELITY HEARING AIDS

Luthersk Aageblad

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 18. SEPTEMBER, 1940

NR. 38

Til den forenede Kirkes Menigheder:

Naade og Fred!

Det er en stor Sag, Gud har givet os at arbejde med — nemlig den at saa Guds Ords Sød til Sjæles Frelse og Menighedens Opbyggelse. Kun ved godt Samarbejde kan vi vente at naa saa langt som vi skulde. Vi takker for trofaste Sjæle og Menigheder, som saa troligt har støttet vort Samfunds Arbejde i henrundne Dage. Det er opmuntrende at 88 Menigheder sidste Aar ydede deres fulde Ligning eller mere. Det er adskillige flere end Aaret før. Vi har det Haab, at mange flere maa lægges til saadanne Menigheders Tal i Aar. Dersom alle vore Menigheder vilde yde hvad der rimeligvis kunde ventes, kunde vi, uden Vanskelighed, møde vore Forpligtelser. Underskud i Kasserne kan ikke tilskrives Ødselhed i Anvendelsen af betroede Midler. Aarsagen ligger i mangelfuld Støtte fra mange Menigheders Side. Det er at haabe, at en voksende Forstaaelse vil føre bedre Resultater med sig. Med det Maal for Øje, tillader jeg mig at fremkomme med følgende Oplysninger om vor nuværende økonomiske Stilling. Den er nu aldrig god paa denne Tid af Aaret.

Sommermaanederne har været magre som sædvanligt. Nu da Ferietiden er forbi, og de fleste af vore Kredsmøder har været afholdt, haaber vi, at Menighedernes Bidrag vil fremkomme baade rigeligt og regelmæssigt. I Betragtning af, at mange af vore Menigheder ikke læser vor Aarsberetning, (hvilket de ellers burde gøre) tillader jeg mig at give en Oversigt over vort Budget, indkomne Bidrag og Udgifter op til d. 1ste September d. A.:

Budget Indkommen Udgifter Underskud Oversk.

Hj. Mission	\$8904.50	\$1288.78	\$3190.44	\$1901.66	
Ind. Mission	3423.17	376.04	681.91	305.87	
Jap. Mission	7000.00	928.49	928.49		
Utah Mission	1035.00	113.65	112.00		1.65
Børnehjem	4000.00	266.07	737.66	471.59	
Vor Skole	9879.50	738.83	3149.00	1496.13	
Renter		913.54			
Pensionsfond	12325.00	761.09	5338.40	4164.24	
Renter		413.07			
Ligningsfond	9155.00	1750.99	1288.33		506.49
					\$8339.49

Det viser sig altsaa, at selv om vi fradrager de \$509.49 der er i Ligningsfondet er Underskuddet alligevel tæt op imod \$8,000.00. Man vil let kunne forstaa, at en saadan Situation giver Anledning til Bekymring. Underskuddet maa ikke vokse, og vi maa beflicte os paa at faa det betalt inden Nytaar. Maa vi ikke nok bede om et godt Bidrag fra alle vore Menigheder inden d. 1ste Oktober? Om alle vore Menigheder gør det, vil vi ikke blot kunne

møde vore Forpligtelser for September, men vi vil desuden kunne afbetale betydeligt paa dette Aars Underskud.

Tillad mig at fremkomme med nogle orienterende Bemærkninger. Man vil lægge Mærke til at der i enkelte Tilfælde er opbrugt mere end en Trediedel af Budgettet i den første Trediedel af Aaret. Man maa ikke dermed drage den Slutning, at man ikke vil holde sig til Budgettet.

Tag for Eksempel vor Hjemmission. Lidt mere end en Trediedel af Budgettet er opbrugt. Flytteomkostninger og Rejsseudgifter har nemlig været betydeligt større end de vil blive for Resten af Aaret. Der bliver ingen Underskud i Hjemmissionskassen ved Enden af Aaret dersom hele Budgettet kommer ind. (En Artikel om vor Hjemmission vil følge snart.)

Saa er der Skolekassen. Vel er det sandt at Skolen ikke har været i Gang gennem Sommeren ud over det, at den har været frekventeret af en ganske lille Flok Sommerlever i nogle Uger. Ikke desto mindre er Udgifterne betydelige, da de teologiske Lærere, Præsidentens Sekretær og Skolens „Custodian“ faar deres Løn udbetalt maanedligt hele Aaret igennem. Desuden udføres de fleste Reparationer paa Bygningerne gennem Sommerferien. Til Opmuntring lad mig gøre opmærksom paa, at der nu ved Skolens Aabning er ankommen 10% flere Studenter end i Fjor. Det vil selvfølgelig hjælpe noget. Dersom nu alle vore Menigheder vil give vor Skole deres fulde moralske og økonomiske Støtte, skulde det ikke falde saa vanskeligt at holde vort eneste College og Præsteskole gaaende. Vi vil ikke glemme, at det dog er vor egen Skole. Vi vil takke Herren fordi vor Kirkes Grundlæggere havde Tro og Fremsyn nok til at grundlægge en saadan Skole, og Kærlighed nok til at ofre for denne Sag. De lagde en god Grund. Lad os nu bygge troligt paa den Grund, som blev lagt af vore Fædre. Vi kan ikke nok paaskønne, at vi har en Skole, der byder vore Børn deres Uddannelse i en kristelig Atmosfære — hvor de er under troende Læreres Indflydelse — samles daglig om Guds Ord — omgaaes med nogle af de bedste af vor Kirkes Unge — og hvor de møder den Fromhedstype som de kender fra vore Hjem og Menigheder. Det har ogsaa den største Betydning i Retning af at knytte Baandet fastere imellem vore Menigheder. Noget af det, der bedst vil fremme Eenheden i vor Kirke og Kærlighed til og Troskab mod vort Samfund, bestaar i at give vore Børn deres højere Uddannelse paa vor egen Skole.

Pensionskassen har opbrugt adskilligt mere end en Trediedel af Budgettet. Det er let forstaaeligt, naar man lægger Mærke til, at kun \$413.07 af de \$3,600. forventede (Sluttes paa Side 11)

Attende Søndag efter Trinitatis

Dagens Evangelium:

„Jeg er det sande Vintræ, og min Fader er Vingaardsmanden. Hver Gren paa mig, som ikke bærer Frugt, den borttager han, og hver den, som bærer Frugt, renser han, for at den skal bære mere Frugt. I ere allerede rene paa Grund af det Ord som jeg har talt til eder. Bliver i mig, da bliver ogsaa jeg i eder. Ligesom Grenen ikke kan bære Frugt af sig selv, uden den bliver paa Vintræet, saaledes kunne I ikke heller, uden I blive i mig. Jeg er Vintræet, I ere Grenene. Den, som bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen Frugt; thi uden mig kunne I slet intet gøre. Om nogen ikke bliver i mig, han bliver udkastet som en Gren og visner; man sanker dem og kaster dem i Ilden, og de brændes. Dersom I blive i mig, og mine Ord blive i eder, da beder, om hvad som helst I ville, og det skal blive eder til Del. Derved er min Fader herliggjort, at I bære megen Frugt, og I skulle blive mine Disciple. Ligesom Faderen har elsket mig, saa har ogsaa jeg elsket eder; bliver i min Kærlighed! Dersom I holde mine Befalinger, skulle I blive i min Kærlighed, ligesom jeg har holdt min Faders Befalinger og bliver i hans Kærlighed. Dette har jeg talt til eder, for at min Glæde kan være i eder, og eders Glæde kan blive fuldkommen. Johs. 15:1-11.

SAMLIV MED KRISTUS

Af Pastor Carl Christensen, København

Hvad er det egentlig, at være en levende Kristen? Om man kunde sige det kort og klart til en, som spurgte ud af Dybsens Nød! Og saadan spørger nok en af dem, som nu læser dette. Lad da denne Søndags Evangelium om Vintræet og Grenene, disse stille Ord fra Herrens Afskeds-time i Skærtorsdagsnatten, lad dem svare dig, der ærligt spørger: At være en levende Kristen, det er at leve sit Liv sammen med Kristus. Samliv med Ham, det er Kristentliv.

Hvis det bestod i noget ydre, saa var vi alle Kristne her. Men nej, det maa bestaa i noget inde i vort Indre, noget lønligt, men virkeligt, noget, som maa komme frem i det daglige i vor Maade at være paa, frem i det, vi tier stille med, og i det, vi taler om, i det, vi gør, og i det, vi undlader. Dette indre Liv er Samlivet med den levende Frelser og gennem Ham med Faderen i Himlen. Skriften kalder det „at leve i Aanden.“ Fortidens fromme kaldte det „den mystiske Forening.“ Til alle Tider og i alle Verdens Dele har Kristne været enige om dette: Samliv med Kristus — det er det ene fornødne.

Hvor simpelt er saa ikke det hele! Her spørges ikke om Retning eller Kirkeafdeling; endnu mindre om, hvor langt eller kort du er naaet frem. Ikke, om andre anerkender dig som en Kristen eller ej. Men kun om dette ene: Lever du et virkeligt Samliv med Gud, med Jesus, i Aanden?

Begynd ellers nu med det samme! Du kan. Ingen er dig nær som Han. Ingen passer for dig som Han, din Frelser.

Du, som Freden mig forkynder,
Du en Frelser, jeg en Synder,
Du med Amen, jeg med Bøn,
Du med Naaden, jeg med Skammen —
Ak, hvor vi dog passer sammen,
Du, Guds Salvende, Guds Søn!

Kald paa Ham med dine egne jævne Ord, og Samlivet begynder. Thi Han har sagt: „Den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde kaste ud.“ Du vil mærke, at Han hører dig, mærke det med Sorg over dig selv og med undrende Glæde over Ham. Du vil forstaa hans Tale: „Jeg

er Vintræet, I er Grenene,“ forstaa, at just saadant er vort Forhold til Ham, saa simpelt, men ogsaa saa levende og underfuldt som Vinrankens til Vinstammen paa Husets Solside. Det strømmer og strømmer med Livssaft fra den uanselige Stamme ud i Grene og Ranker, og Strømmen bliver til Skud, til Blade, til Frugt i Klaser. Bare sidde fast og stille, du Vinranke, bare Forbindelsen ubrudt — saa kommer det hele af sig selv, saa lever du din Stammes Liv og bærer din Stammes Frugt.

Den, for hvem et saadant Samliv med Kristus er en daglig Virkelighed, har mindre og mindre Tanker om sig selv, større og større Tanker om Kristus. Og naar Jesu Ord fra den Aften lyder: „I have ikke udvalgt mig, men jeg har udvalgt eder og sat eder til, at I skulle gaa hen og bære Frugt,“ da siger vi: Ja, Herre Kristus, du var der først! For nitten Hundrede Aar siden vandt du mig Frelsen paa Korset og i Opstandelsen, og i min Daab skænkede du mig denne Frelse som min personlige Ejendom! Du var der først, Herre, du har fulgt mig alle Steder, selv hvor jeg ej fulgte dig. — Kan jeg tale saadan til Ham, da siger Han med Dagens Ord til mig: „Bliv i mig, da bliver og jeg i eder. Ligesom Grenen ikke kan bære Frugt af sig selv, uden den bliver i Vintræet, saaledes kunne I ikke heller, uden I bliver i mig. — Bliver i min Kærlighed!“

Hvordan skal man saadan blive i Ham — for der er jo stadig det, som vil forstyrre og afbryde Samlivet med Kristus? Ja, dertil skal der Stilhed, en daglig stille Stund, hvor Samlivet optages paa ny fra Grunden af. Vi ligner Grene, men vi er jo frie, personlige Væsener. Vi er, hvad vi vil. Saa er da Sagen den ene: At ville være hans. I denne daglige Lønkammerstund, da vil jeg eet: Ham og Livssamfundet med Ham. Hvorledes? Ved at tage hans Ord for mig og sænke mig i det, som Barnets Blik sænker sig i Moderens. I Ordet kan vi gribe Ham, i dette nøgne lille Ord kommer Han til os, ind i vort Inderste og renser det: „I ere allerede rene paa Grund af det Ord, jeg har talt til eder. Dersom I blive i mit Ord, og mine Ord bliver i eder —“. Om vi saa føler noget derved, er ret ligegyldigt. Det er hans Ord, grebet af vor Vilje og Tillid, det er dette, som er det afgørende. Hans Ord vil troes og lydes. Det fordrer os helt. Herre over os gennem Ordet — det vil Han være: „Dersom I holde mine Befalinger, skulle I blive i min Kærlighed.“ Lydighed og atter Lydighed, det er Sagen. Ikke Stemninger, ikke en Lysning i vort Indre, men Lydighed mod Guds Ord, mod Jesus — udenom dette intet Livssamfund med Kristus, udenom det ingen Kristendom:

Lyde og tro! Da Guds Hvede skal gro,
bære hundredfold Frugter, naar vi lyde og tro.

Ja, Frugt! Det er simpelthen Følgen af, at Vinranken sidder fast og levende paa Stammen: Da bærer den Frugt. Da strømmer Livets Hemmelighed ud i alle dens Smaaceller og danner nye Smaaceller til Blade og til Frugt — efter Planer og Tegninger, som kun En kender. „Jeg er Vintræet, I ere Grenene. Den, som bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen Frugt; thi uden mig kunne I slet intet gøre!“ Saadan bliver man altsaa et helligt, retfærdigt, kærligt, velsignet Menneske — hver i sin Kreds —, ved at være ganske som den grønne Ranke paa Vintræet, altsaa ved at tro Ham og lade Ham være min Herre, mit Liv, min Kraft, min Retfærdighed. O, lad os leve dette skønne Liv — i Stedet for den Karrikatur af Liv, som vor egen Vildvins-Natur idelig frister til! Der er Kraft

og Udholdenhed, der er Liv nok for os i Stammen, vor Herre og Frelser, blot vi vil lade Ham komme til.

„Hver Gren paa mig, som ikke bærer Frugt, den borttager Faderen, og hver den, som bærer Frugt, renser han, for at den skal bære mere Frugt.“ Ak, ser du de døde Grene, de tørre Ranker, som vel hænger ved, men Livsforbindelsen er afbrudt af en eller anden Grund! At det dog aldrig skal blive vort Billede! —

Men se, mellem det friske Vinløv kommer en Haand frem med Beskærerkniven, og ned paa Jorden synker af-skaarne Skud, Kviste med deres skønne Blade. Hvor gør det ondt, og hvor synes saadan Beskæring brutal! Men den er jo nødvendig for Frugtbæringen. Salig den, som kender Haanden, der fører Kniven, og bøjer sig under Faderens Tugt!

„Bliv i min Kærlighed!“ Saadan sammenfatter Herren det hele. Han under os sin egen, evige Glæde, under os Bønnhørelsens Oplevelser, under os at blive til megen Velsignelse der, hvor vi lever vort daglige Liv. Men Betingelsen er, at vi bliver i hans Kærlighed. Og her skilles Menneskers Veje. Thi det, at blive i Kristi Kærlighed, det giver usigelig Fred og Rigdom. Men det koster vort Hjerte.

DE TRE SPØRGSMÅAL

Af Pastor S. Borresen, Frederiksberg Slotskirke.

Tanker over Matth. 22, 34. — 36.

Der er tre Hovedspørgsmaal, som man har arbejdet med gennem Tiderne, og som stadig vil møde hver ny Slægt: Hvad er Livet, hvad er Døden, og hvem er Jesus Kristus?

Det er ikke blot de vise, der tumler med de Spørgsmaal; der kommer — før eller siden — den Tid for enhver, da man oplever, at Døgnets mange Vanskeligheder og Problemer bliver saa smaa, nemlig naar de dybe Sorger gæster os; da lyder det fra vor Sjæls inderste: Hvad betyder al min Stræben og Kamp, alle mine Forhaabninger og Drømme? Snart er Dagene talte, og jeg fik saa lidt udrettet; inden føje Tid skal jeg gennem den ubegribelige og forfærdelige Død; er den Udslettelsen, eller er der en Fortsættelse hinsides?

Mange er de Forklaringer, som er givet om Livet og Døden, men Trøst og Mening findes kun hos Jesus, og vi kan læse om denne Sag i Dagens Tekst.

Lyset og Vejledningen er givet i de to store Bud: Livet faar først Indhold og Mening, naar vi elsker vor Næste og Gud, vor Fader; Kærligheden er Livsnøglen.

I Egenkærlighed og Vantro er der dybest set Tomhed, man bliver her et ringere og fattigere Menneske trods al Nydelse, Rigdom og Ære.

Men i det at give og tjene er der Velsignelse og Glæde; „saligere er det at give hellere end at tage.“ Disse Herrens Ord staar det til enhver at opleve Sandheden af; overalt, hvor f. Eks. Hjemlivet er præget af dette, er der i Sandhed godt at være, hvor smaa de ydre Kaar end er; de lysende Barndomsminde kommer fra saadanne Hjem. Men Kærlighed til Næsten er uløseligt knyttet til Livs-samfundet med Gud, vor Fader; „Kærlighed fra Gud springer lige ud som en Kilde klar og ren“; uden ham visner Kærlighedslivet, fordi vi af Naturen elsker os selv. Vi elsker Gud, fordi han elskede os først og skænker os Kraften til at tjene og give.

Men har vore Aar faaet Mening ved Kærligheden til

Gud og Næsten, hvad Brug har vi da for Jesus Kristus? Kun i Jesus er Befrielse for de to onde Magter: Synden og Døden.

Hvilken Synder, som kender sig selv, vover at nærme sig den hellige Gud, saa ubegribelig ophøjet som han er.

Da siger Jesus: „Ingen kommer til Faderen uden ved mig.“

Der er dog altsaa Adgang, men kun ved ham, som har sonet vore Synder.

Jesus er da ikke blot et stort Menneske, men „Davids Herre“, Guds Søn, som er den eneste, der har kunnet slaa Bro over Syndens Afgrund og skænke den angrende Samfund med Livets Gud.

Og naar man vil sige: „Hvad hjælper al vor Kærlighed? Dens Baand river dog Døden over, og jo inderligere og rigere, der er levet, desto mere brutal og meningsløs er Afslutningen,“ da lyder det: Hvad vor Kærlighed ikke formaar: at overvinde Døden, det har Herren magtet ved sit Kærlighedsoffer, saa hver den, som tror paa ham, skal leve, om han end dør; han har lagt vor store Fjende, Døden, for Guds Fodskammel.

Saa prøv at leve Livet i Kærlighed til Gud og Næsten i Hjertets fulde Tillid til Frelserens Naade, saa faar Livet Indhold og Mening, saa fris du fra Livslede eller Bitterhed, og Døden bliver ikke Udslettelsen, men Indgangen til det evige Liv, hvor alle Gaader løses og Besvarelserne af de store Spørgsmaal gives med langt større Klarhed og Dybde end under Tilmelighedens Kaar.

HAR DU — DA!

Har du en Fader — en Moder, saa skrøbelig, gammel og graa, som maaske dig ligger til Byrde — da lad dem det ej forstaa.

Smyk deres graanedes Dage — strø Roser paa deres Vej og giv dem en Smule tilbage af, hvad de har skænket dig.

Har du en Søster — en Broder, hvem Verden har været haard — da lad dem ej ligge ved Vejen, gyd Balsam i deres Saar.

Har du den Lykke at eje en god og forstaaende Ven — da husk, at det samme, du kræver, det give du ham igen.

VINSTOKKEN OG DENS FRUGT

En Betragtning

Den var en af de første Planter Mennesket dyrkede og omtales umiddelbart efter Syndfloden, da „Noah plantede en Vingaard“ (1 Mos. 9:20) — rimeligvis i Armenien, hvor Vinstokken bevislig har sin oprindelige Hjemegn. Derfra udbredtes den frugtbare Plante, følgende Mennesket paa dets Vandringer over Jorden og dyrkes nu i alle tempererede Egne fra Palæstina til California.

I Canaans Land nævnes Vinen første Gang i Forbindelse med den Vederkvælgelse, Salems Konge Melkisedek bragte den krigstrætte Abraham (1 Mos. 14:18), — mærkeligt nok i profetisk Betydning af dens Afbenyttelse som Element i Herrens Sakramente til sit Folk. Dens Side-

stykke i saa Henseende er Faaret blandt Dyrene og Hveden blandt Urterne.

I Guds Folkets Vugge, Egypten, dyrkedes Træet meget, og Druens Saft er det, som Josefs Cellekammerat, Faraos Mundskænk, drømte om at kryste i Kongens Bæger (1 Mos. 40:9-11). Det var altsaa en kongelig Drik. Hagel-Plagen ødelagde Vinhaverne og Israels Børn i Ørkenen længtes tilbage til Egyptens Vinfrugt. (4 Mos. 20:5). Da de tolv Spejdere var oppe i Canaan, var det netop i den Tid de første Vindruer blev modne, og som Tegn paa Landets Fedme bragte de med tilbage den berømte Klase Druer fra Eskols Bæk, der var saa tung at to Mænd maatte bære den paa en Stang imellem sig (4 Mos. 13:17flg.).

Palæstina var netop særlig velegnet for Vinavl, baade i klimatisk Henseende og ifølge Jordlagets Beskaffenhed. Klaser paa 8-10 Punds Vægt er ikke sjældne der. Vinhaverne fik den mest udsøgte Forplejning og krævede særlig Agtsomhed og Arbejde. Man byggede Gærder omkring dem, Vagttaarne i dem, og Vinperser og Kar var udhugne overalt i Klipperne. Derfor ligner Herren ogsaa sin Menighed ved en saadan Vingaard (Es. 5:1-7). Man sang Frydesange og glædede sig særlig ved Arbejdet i Vingaarden (Es. 16:10; Jer. 48:33). Disse Glæder giver sig kendt Udslag gennem Højsangens mange Udbrud, saasom „Min elskede er mig en Kofedrue, i Vingaardene,“ — „Griber os Rævene, de smaa Ræve, som fordærve Vingaardene; vore Vingaarde staar i Blomster,“ — „Lader os aarle gaa til Vingaardene, lader os se, om Vinstokken har skudt, om Blomsterne er udsprungne; der vil jeg skænke dig min Kærlighed.“ Beskæringen af Vinstokkene var et varsomt Stykke Arbejde, men nødvendig for en god Avl; dette bruger Jesus netop i sin berømte Billedtale den sidste Aften om det Forhold, han og hans Disciple staar i til hinanden (Joh. 15).

Og flere af Jesu Lignelser drejer sig om Vingaardsarbejdet, særlig som Afbildning af Israels Forhold til Gud (Matth. 21:28 flg. og 33 flg.) Jævnfør hermed Ps. 80:9-15 o.a.St. Jo, „Juda og Israel boede trykkelig, hver under sit Vintræ“ (1 Kong. 4:25), indtil Vingaardens Herre maatte sende sine Hære ud og ødelægge de utro Vingaardsmænd. Deres Ødelæggelse afbildes i Es. 63 ved den Sønderknuselse, der finder Sted i Vinpersen, naar Herren selv vil træde Persekarret alene, saa hans Klæder blev røde af Druesaftens Sprøjt. Det var et haardt Arbejde. Dog er ogsaa den kristne Kirke afbildet ved en Vingaardslignelse. Saaledes i Matth. 20:1-16 om Arbejdernes Hverving og Belønning; her fremhæves det vigtigste i Herrens Tjeneste, at være Villien til at virke, og ikke Tidens Længde eller Arbejderens Dygtighed. Deri ligger baade en Fare og en Fordel. De første kan blive de sidste, og de sidste de første.

Der afledes i Jødeland flere Slags Vindruer, røde og hvide. De røde blev brugt mest til Saft og Drikke, de hvide til Tørring som Rosiner. Man lavede ogsaa Druenhonning af dem. Men bedst kendt er Vinen.

Der er 8 hebraiske og 4 græske Benævnelser paa Vin i Skriften. Det sædvanlige er Hebr. jain, Gr. oinos, der betyder Vin i Almindelighed. Andre Udtryk oversættes f. Eks. som „sød“ d.e. udsøgt (Ap. Gr. 2:14), „nygæret“, „funklende“, „blandet“, „krydret“ og „sur“ Vin. Denne sidste var de fattiges og underordnedes Drik, saaledes Soldaternes ved Korset, hvorefter de rakte Jesus en Svampe

fuld. Ved Festligheder benyttedes den bedre Slags Vin; men tidt, naar de blev drukne eller den slap op, kom den tyndere frem (Brylluppet i Kana). Med Hensyn til Opbevarelsen af Vin mindes vi Jesu Advarsel mod at komme ny (d.v.s. nygæret) Vin paa gamle Skindflasker, da Gæringsprocessen let sprænger disse; men altid komme ny Vin i ny Læderflasker, saa bevares begge. Sagen er, at forældet Skind ikke er istand til at strække sig, — et slaaende Argument mod at ville indeslutte et nyt aandeligt Liv i gamle Sæder og Former, som særlig de jødiske Præster vilde det.

Man brugte ogsaa Vin som Lægemiddel for baade indre og ydre Sygdomme. Den barmhjertige Samaritan hældte Vin i den forslaaede Mands Saar (Luk. 10) og Paulus raader Timotheus til „ikke længere at drikke bare Vand, men nyde lidt Vin for din Mave og dine jævnlige Svagheder“ (1 Tim. 5:23). Ellers skriver han til de drikkevante Romere, at „det er rigtigt ikke at drikke Vin eller gøre noget, hvorefter din Broder tager Anstød“ (Rom. 14:21). Menighedsfolkene i Efesus formaner til „ikke at drikke eder drukne i Vin“ (Ef. 5:18), og en Tilsynsmand bør „ikke være hengiven til Vin“ (1 Tim. 3:3).

Jesus drak Vin ved festlige Lejligheder saaledes ved Brylluppet i Kana og under Paaskemaaltidet ved Nadverens Indstiftelse; han slutter endog sidstnævnte med at sige: „Jeg skal ikke mere drikke af Vintræets Frugt indtil den Dag, da jeg skal drikke den ny i Guds Rige,“ ja, man kaldte ham „en Vindrænk“ (Luk. 7:34). Johannes Døber derimod „hverken spiste Brød eller drak Vin“ (Luk. 7:33), men han var en Nasiræer. Dette beviser kun deres forskellige Indstilling, ikke overfor Brug af Vin, men overfor deres Opgave blandt Folket. At netop Vin valgtes til Blodets Kalk i den hellige Nadvere er bedst begrundet paa, at denne Drik var den almindelige ved Fester og tillige den mest kvægende. Men der skal drikkes med Maade, hvilket jo særlig er Motivet i Pauli retledende Anvisning til Korinthiermenigheden i 1 Kor. 11:21 flg.

I Aabenbaringens Bog er Vinen derimod stadig sat i Forbindelse med det onde. „Utugts Harmes Vin,“ „Guds Harmes Vin“ og „Vredes Bæger“ (k. 14) „hans Vredes Harmes Vin“ (k. 16:19).

Denne dobbelte Indstilling overfor Vin findes gennemgaaende ogsaa i det gamle Testamente, saasom „Vin glæder Menneskets Hjerter“ Sal. 104:15 modsat „Vin er en Spotter“ Ord. 20:1; „Et Gæstebud af gammel gæret Vin“ Es. 25:6 modsat k. 5:22: „Ve dem, som er vældige til at drikke Vin og dygtige Mænd til at blande stærk Drik.“ o.s.v.

Man vil snart forstaa, at det ikke er Vinens Dyrkning og Karakter der sigtes til, men dens rette og urette Brug. Thi alt Gud skabte er godt. Ligesom Loven er Vinen „hellig, retfærdig og god“ efter sin Art, men det er Menneskets Misbrug af den der fordømmes. Og saadan er det jo med alt paa denne ellers saa herlige Jord; man kommer uvilkaarlig til at tænke paa Pauli Ord i Rom. 8:20: „Thi Skabningen blev underlagt Forgængeligheden, ikke med sin Villie, men for hans Skyld, som lagde den derunder, med Haab om, at ogsaa Skabningen selv skal blive frigjort fra Forkrænelighedens Trældom til Guds Børns Frihed,“ — og vi deler Peters Haab: „Men vi forventer efter hans Forjættelse nye Himle og en ny Jord, i hvilke Retfærdighed bor,“ 2 Peter 3:13.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MANGE TAK OG FARVEL!

Afskedshilsen fra Dr. Hajime Inadomi

Bed for os!

Den 8. September Aften modtog jeg et Kabelgram fra Formanden af den lutherske Kirke i Japan og Bestyreren af vor Skole, Kyushu Gakuin. De ønskede at jeg skulde komme hjem med det samme. Jeg har ingen Anelse om Aarsagen til denne uventede Situation, og nu-om-Dage er det uklogt at tro alt hvad vi læser i vore Blade og Tidsskrifter. Vist er det dog, at de savner mig alvorligt. Jeg har derfor besluttet at tage med det første Skib jeg kan faa, og med Guds Hjælp og eders Forbønner tjene vor store Sag efter bedste Evne. Nu ønsker jeg at takke eder af hele mit Hjerte for alt I har gjort for mig, — for eders Interesse i vort Arbejde, eders Bønner, Venskab og Gaver m.m. I Virkeligheden føler jeg, at I har været for gode ved mig, og jeg har haft en alt for god Ferie baade for Aand og Legeme. Mange Opmuntringer har jeg modtaget hos eder, som jeg tager med mig og vil blive mig en Kilde af Styrke og Trøst. Gud velsigne og bevare eder til vi ses igen. Mange, mange Tak og Farvel. Husk os og vor Gerning i eders daglige Bøn.

Saavidt Pastor Inadomis Hilsen i Oversættelse, som ønsket. Vi havde den Glæde at møde ham her i Blair, Søndag d. 15. Sept., hvor han talte i Kirken om Formiddagen og paa Dana College Kl. 3. Det bedrøvede ham at han maatte saa hurtigt afbryde sin Rejseplan og ikke faa Anledning til at møde alle de andre Venner, som ventede at se og høre ham. Men, som han siger, Aarsagen kender han ikke, Gud ved den, og hans Vej maa være den bedste. Søndag Eftm. talte han, rettede fortalte, i Skolens store Auditorium om Stillingen og Virksomheden ovre i hans Fædreland nu for Tiden. Man fik bedre Begreb om Japans Bevæggrunde for sin Opførsel og Forhold i Tidens Krise, men særlig om den lutherske Kirkes Vækst og Stilling derovre. Ligesaa omtalte han sin Skoles velsignende Indflydelse paa de mange hundrede Unge i Retning af Kristendommen, samt hans egen Gerning og hjemlige Forhold. Gud alene Æren!

Indtil Afsejlingsdatoen, d. 28. Sept., bedes al Post til Dr. Inadomi sendes % Rev. J. H. Vammen, 152 Church St., San Francisco, Calif.

Paa Vejen vestpaa vil han standse i Minden Tirsdag, (d. 17de) i Brush, Onsdag, i Denver Torsdag, i Los Angeles Fredag, i Selma og Fresno Søndag (d. 22de), i Oakland Tirsdag og i San Francisco Onsdag.

Fra vor Kirkemark

Minnesota Kredsmødeprogram for Dagene d. 26—29 Sept. i Nelson, Minn.:

Torsdag Kl. 11:00 — Aabningsgudstjeneste; H. S. Madsen prædiker.

Kl. 2:30: — Forretningssession.

Kl. 4:00 — Emnet: „Erkendelse, Bekendelse og Syndstilgivelse“ indledes af Emil Pedersen og drøftes.

Kl. 8:00 — Prædiken af H. W. Bondo og Chr. Berthelsen.

Fredag Kl. 10:00 — Kvindernes Missionsforeningssession.

Kl. 11:00 — Præstemøde; C. C. Mengers taler.

Kl. 2:00 — Forretningssession.

Kl. 8:00 — Kvindernes Missionsprogram.

Lørdag Kl. 10:00 — Andagt; C. Krogh leder.

Kl. 10:30 — Emnet: „Evangelisation“ indledes af O. V. Magnussen og drøftes.

Kl. 2:00 — Søndagsskolegerningen drøftes af Cornelius Hansen.

Kl. 8:00 — Samme fortsættes.

Søndag Kl. 9:30 — Børnegudstjeneste ved Im. Petersen.

Kl. 10:30 — Nadvergudstjeneste ved Th. Henningsen og I. Gertsen.

Kl. 11:00 — Gudstjeneste. J. M. Girtz prædiker.

Kl. 2:30 — Møde. Sherman Bondo og N. P. J. Nielsen taler.

Kl. 8:00 — Slutningsmøde. Kredsformand H. A. Svendsen taler.

Alt paa Engelsk.

Kong Kristian X fylder 70. Den 26de September kan Kong Kristian X fejre sin halvfjerdsaarige Fødselsdag. Lad os særlig paa den Dag eller den foregaaende Søndag bede for Danmark, Kong Kristian og det danske Kongehus i vore Kirker. Som Kristne og gode Borgere af U. S. A. vil vi ikke glemme den Rod hvorfra vi er rundet.

N. C. Carlsen

Beretninger om og fra vore Kredsmøder kommer ind nok saa flittigt i Aar, og det er vi meget taknemlige for. Ikke blot for vore Læseres Interesse, men fordi disse Meddelelser ligesom giver et bedre Indblik i Kirkens Virksomhed paa de forskellige Egne af Landet. Man er mere i Føling med Folkets brede Lag og mærker hvorledes de staar overfor Herrens Sag. Selv om en Kredsformand er nok saa vel kendt med sit Distrikt og gør sit bedste for at præsentere Stillingen i sin korte Indberetning til Samfundsbestyrelsen og „Aarsberetningen“, saa er det dog meget mangelfuldt, ja tidt præget af et personligt Syn paa Sagen. Og dog er disse de eneste opbevarede Oplysninger vi har om mangt og meget, ud over de statistiske Oplysninger. Mange Kredse har i de senere Aar haft den gode Skik at lade optrykke deres Kredsmøderapporter og Beretninger. Gid dette maa blive en fast Vedtægt for alle ni Kredse, og at et ensartet Format for alle benyttes. Naar saa Sæsonen er omme, kan vort Forlagshus sammenhæfte alle i een Bog, og vi tør tro der kunde laves baade Mission og Forretning deraf. Nogle Kirkesamfund indbefatter endog disse Kredsmødeberetninger i deres Aarbøger. De mimeograferede Beretninger er maaske billigere i Penge, men ikke i Arbejde og Værdi; thi de er vanske-

ligere at læse, har mindre Appel, og er noget jammerligt Materiale at opbevare.

I Wisconsin Kreds er man naaet saavidt, at alle de tjenstgørende Præster nu vil faa mindst \$1200 i aarlig Lønning. Dette er jo hvad er sat som Maal i Samfundet. En enlig Præst eller en barnløs Familie kan klare sig med mindre, og visse Omstændigheder paa andre Omraader kan muliggøre, at en større Familie kan slaa sig igennem. Men i Almindelighed er det ikke for meget. Mange af vore Præstekald yder ogsaa over dette, „saa han kan have nok til al god Gerning,“ ogsaa den, at huske sine mindre heldigt stillede Brødre. Det er dette vore Kredsmøder har været optaget af hist og her i Aar.

Pacific Kredsens aarlige Møde afholdes d. 9—13 Okt. i Bethania Kirke, Portland, Ore. Gæster bedes indmelde sig to Uger i Forvejen til Mrs. W. Poulsen, 3624 N.E. 17th Ave., Portland, Ore.

Mærk — De, der indsender Penge, enten fra Ofre ved Inadomi-Møderne eller ved andre Lejligheder, til **Luther League**, bedes bemærke, at Foreningens Kasserer, **Mr. Ingvard Bro's** Adresse nu gennem Skoleaaret er **Carson, Iowa**, — ikke Kimballton som hidtil. S. S. Kaldahl.

Pastor Henry Iversens Adresse er nu **Rt. 2, Viborg, S. D.**, hvor han betjener Spring- og Turkey Valley Kaldet.

Gamle Mrs. Calle Johnsen, Vermillion, S. D. døde Søndag d. 1. Sept. i hendes Hjem der efter faa Dages Sygdom, meddeler hendes Datter Mrs. Pastor I. M. Hansen. Begravelsen fandt Sted d. 4de paa den danske Kirkegaard ved Gayville. Foruden hendes seks Børn var der samlet en stor Skare Slægt og Venner for at tage Afsked med denne agtede kristne Moder af den første Pioneerslægt paa den Egn. Som omtalt fornylig her i Bladet naaede hun den høje Alder af 98 Aar. (No. 33, Side 6.)

I Los Angeles døde d. 24. Juli een af Bethel Mgh.s ældste Medlemmer, Mrs. Hanna Tange, 86 Aar gl. Hun og Mand var Pioneerer i vort Kirkearbejde i Racine, hvor de var blandt Stifterne af Immanuels Mgh.

Hør — Dansk Radiogudstjeneste udsendes fra Station WCAL, Northfield, Minn. — 760 K.C. — Søndag Morgen, d. 22. Sept. Kl. 10.

I Hutchinson, Minn. havde Kvindeforeningen en Overraskelsesfest paa deres Præstefrue, Mrs. Svendsen, d. 29. Aug. i Anledning af hendes Fødselsdag, som dog først fandt Sted den følgende Dag. Men da var der nok stort Bryllup i Kirken.

Angaaende Pastor A. R. Petersens Indtrædelse som Lærer ved Lutheran Bible Institute, Mpls., har „Bible Banner“ for denne Maaned en Introduktion til den nye Medarbejder samt hans Kollega, Pastor Eugene Stime. Pastor Petersen giver en kort Indledningsoplysning om sit Kald ud fra Ordet „Af Guds Naade er jeg det jeg er.“ Han takker Gud for sin tidlige kristne Opdragelse. Allerede som 6-aarig maatte han daglig studere sin Bibel og Katekismus; og det er en særlig Naade, at den Præst, som konfirmerede ham, endnu var ilive og bad for ham. Der meddeles saa, at han er Barndomsven til Pastor Karl Wilhelmsen (Racine), og da denne ikke selv saa sig istand til at modtage Kaldet som Lærer forledent Aar, paa Opfordring om at antyde en anden, havde anbefalet

sin Ven, hvilket ogsaa Prof. Nyholm, vort Samfunds Repræsentant paa Skolens Bestyrelse, havde understøttet. Men gennem det hele mærkes Guds Kald. Pastor P. er jo Krigsveteran og har Sagføreruddannelse saavel som theologisk.

I samme Blad oplyses, at Dr. C. J. Sødergren naaede 70 Aars Alderen d. 5. September og vil derfor ifølge Instituttets Regler fratræde som fast Lærer. Dog vil han fortsætte med delvis Tjeneste. Saa de to nye Lærere forøger i Grunden ikke Staben, idet den ene jo fylder afdøde Pastor A. B. Andersens Plads. Skoleaaret begynder den 20de—22de d. M. og under Aabningsgudstjenesten Søndag Eftm. Kl. 3:30 vil den nye Lærer blive indsat samt holde Talen.

Vor Frelzers Kirkes Menighedsblad, Racine, oplyser, at d. 16. Sept. er det 40 Aar siden afdøde Pastor N. J. Bing blev indsat som Præst der, og d. 26. er det 20 Aar siden afdøde Pastor E. S. Rosenberg blev indsat. Tillige meddeles, at en Del af Menighedens unge Mænd har indmeldt sig i forskellige Afdelinger af Hæren.

Pastor emer. A. Kirkegaard bliver en 80-aarig Kæmpe den 4. Oktober. Saavidt vi kan se har han kun tre Seniors blandt os, nemlig vor Kirkes Nestor Dr. A. M. Andersen, Pastor H. P. Jensen og Pastor N. S. Nielsen, der alle bor i California medens Pastor K. bor i New York.

Til vore Søndagsskoleledere har vort Forlagshus rettet en Skrivelse, der takker for den Handel med Undervisningsmateriale det nyder fra dem, og tillige gør Opmærksom paa, at Huset ogsaa kan forsyne med al andet Stof i saa Henseende, selv om det ikke hører ind under vort eget System. Man faar næppe bedre Vilkaar og Betjening fra andre Huse alligevel. Send hertil efter det, selv om det ikke træffer at være optegnet i vor egen Katalog.

Rettelse. I en Artikel om vor Skole i forrige Nummer slap en fejlagtig Bemærkning ind, trods det vi var paa Jagt efter den i Tiden. Den lød paa, at Skolefarmen var udlejet nu men skulde have sagt, at man har hyret en Mand til at drive den, da det agrariske Kursus er nedlagt. Man kan nemlig hyre en dygtig Farmer billigere end en — vel — Professor.

Besøgende i Blair var ret hyppige sidste Uge, til dels i Forbindelse med Skolens Aabning. Langvejsfra havde vi den Fornøjelse at hilse paa Pastor Henry N. Hansen og Hustru fra Sidney, Mont., der bragte deres Søn Donald til Dana — han vil vist følge i sin Faders Fodspor; og Pastor Wesley Andersen fra Kenmare. Ligesaa glædede det os at hilse paa en rank Yngling fra New York, som Dr. Carlsen introducerede som sin afdøde Broder, Jens C.s Søn, Edward. Han var paa Ferierejse i Vesten og havde besøgt sit Fødested i Salt Lake City, hvorfra vi husker ham som Barn. Hans Moder, Mrs. Carlsen, bor endnu i Brooklyn, N.Y. — Adresse 511 - 80 St.

Pastor C. Krogh flyttede fra Luck, Wis. til Pass Lake, Ont., Canada, sidste Uge og man bedes huske Adresseforandringen — Rev. C. Krogh, Pass Lake, Ont. Han vil betjene vor Menighed der foreløbigt, som siden Pastor J. K. Jensens Bortflyttelse til Sleepy Eye, Minn. har været vacant.

Prof. Paul Highbly fra Albert Lea, Minn., der har undervist i norske Kirkeskoler, er tiltraadt en Stilling ved Staten Minnesotas „Conservation Department.“

(Fortsættes paa Side 11)

Korrespondancer

FRA BROOKLYN, N. Y.

Vi har haft vore Gudstjenester i Vor Frelzers Kirke paa 9de St. hver Søndag fra d. 21. Juli til 1. September. Nu har vi lejet et Lokale paa 69. Street, hvor vi venter at blive til den ny Kirke bliver bygget; det er ikke afgjort endnu, hvor den skal ligge. Pastor Dorf og Pastor Videbeck skiftedes til at tale engelsk og dansk, og vi har gensidig været glade for Samværet.

Den 24. August havde vi Lunch Party i Mrs. H. Christensens dejlige Have i Flatbush. Der var Tale og Sang og Pastor Videbeck var med. Vi nød et godt Samvær og en herlig Eftermiddag. Den 28. Juli talte Pastor Videbeck paa dansk over: Med hvem skal jeg ligne denne Slægt? Der er noget i Guds Rige, der hedder Dom, og den gaar forud for Naaden. „Du er Manden,“ det er Forudsætningen for Naaden. Guds Rige er ikke af denne Verden, og der raabes Ve over Paris, over vort moderne Liv og sanselige Velvære, baade der og i Rom og Berlin og London. Der gaar Dom over disse Steder.

Mr. Espersen og Hjalmer Hansen, der har været Medlemmer af Salems Mgh. i flere Aar, er begge døde i Troen paa deres Frelser.

Den 30. Juli havde Kvindeforeningen en dejlig Sejltur til Roton Point Park. Der var 20 Kvinder; vi sang, samtalede og blev fotograferede.

Den 28. Juli om Aftenen talte den japanske Pastor Inadomi, en usædvanlig Gæst, der indtager en betydelig ledende Stilling i den Japansk luth. Kirke. „Vor egen Inadomi“ kalder vor Ungdom ham. Han talte i den norske Kirke paa 46de Street og 4de Ave. og hans Forkyndelse var god. Den er ikke alene præget af, men kan hjælpe os til bedre at faa Greb paa det, som er Kærnen i vor danske Arv. Han sagde nogle faa Ord paa dansk i den danske Kirke. Om Eftermiddagen var han paa Alderdomshjemmet, hvor han sang paa Dansk „O Helligaand mit Hjerte,“ tillige en japansk Salme. Maa Herren fremdeles bruge ham, velsigne og lade ham være en Velsignelse. Han sagde, at de aabner deres Hjerter for Gud i Indien, Kina og Japan; hver Morgen paa hans Skole beder 40 Lærere og Lærerinder sammen med ham om at Gud vilde virke i dem, at ville gaa og udrette hans Ærinde, udsaa Sæden, og Herren vil give Vækst.

Vi har ogsaa dansk Gymnastik sagde han. Hvert Medlem af Familier i Japan maa lyde og ære deres Forældre. Fra 1648 till 1844 var der 3700 Japanere der led og døde for Jesus. Ingen Missionær fik Lov til at komme ind i Landet den Gang. Hvis man gaar til Japan i Dag vil man se stor Forandring. Der er Kraft i Kristendommen.

Den 3die August havde vi Kvindemøde i Mrs. Stern Millers Hjem, 398 E. 37 Street; der var 30 Kvinder tilstede. Pastor Videbeck talte opmuntrende og trøstende om at være Sandheden tro i Kærlighed. Jesus siger: Jeg er Vejen, Sandheden og Livet. Det bliver en hel ny Betydning at faa Jesus boende i sig; det vil omsættes i vort Liv, saa man ikke siger om et Menneske, som du har noget imod: Jeg skal nok læse ham Teksten. Der er ingen Sandhed uden Kærlighed, o.s.v. Derefter delte vi Tanker med hinanden, som var meget opbyggeligt. Mr. Espersen var blevet begravet den Dag, og vi glædede os over det

skønne Dødsleje. Han kunde slippe alt, Herren havde løst alle Baand, han vidste og troede at han var frelst af Naade.

Er lige kommen hjem fra Kredsmdødet i Laurens, N.Y. og jeg vil prøve at skrive lidt om det næste Gang.

Jeg vil nu slutte med en kærlig Hilsen til Redaktøren og alle Guds Børn og Venner med Hebræerne 13:8: „Jesus Kristus er i Gaar og i Dag den samme, ja, til evig Tid.“

Mrs. A. Rasmussen, Korr.

FRA IOWA KREDSSENS AARSMØDE

Den 29. Aug. til 1. Sept. i Vor Frelzers Kirke Audubon, Ia.

Meddelelser og Indtryk

Undertegnede blev udnævnt ved Kredsmdødet til at give Meddelelser til L. U. fra Mødet. At meddele er vel ikke ensbetydende med at kopiere Kredssekretærens Rapport, saa vi bringer lidt af hvert.

Mødet blev afholdt i Audubon, der er det danske Centrum i Audubon County, som Elk Horn er det i Shelby County. I disse to Counties skulde findes ca. 10,000 Danske. Vi forstaar nok, at det saa lidt her som andre Steder er ensbetydende med, at Kirken har alle disse under sin Indflydelse. Men foruden de Mennesker, man regner som Menighedsmedlemmer, er der en stor Flok, som faar Betjening fra en af Settlementernes Kirker. Man maa jo ogsaa drage noget af en Linie mellem det nationale og det kirkelige ellers løber det hele jo let ud i Sandet.

Men man tager vist ikke meget fejl, naar man beregner, at ca. 2000 Mennesker var under Ordets Indflydelse i de Dage, man holdt Møder i Audubon. Om Søndagen var der Gudstjenester og Møder Morgen og Eftermiddag baade i Byens Auditorium og i Kirken.

Alene Samfundsbaandet, man følger ved disse Møder, griber en om Hjertet. At saa mange Mennesker var under Evangeliets Indflydelse — og at der ud af denne store Flok sikkert findes et ikke ringe Antal, som er maalbevidste med Hensyn til Sjæles Frelse, Samfundets Vel og Missionens store Opgaver — det har sin Indflydelse paa den enkelte, saa man føler sig aandeligt beriget og styrket ved Samværet.

Hver Dag begyndte med en Andagt, disse var vel besøgte. Man fik en Følelse af, at man vilde begynde Dagen rigtig.

To Emner blev drøftet ved Møderne: „Et dybere aandeligt Liv som Grundlag for Evangelisation“ og „Hvorledes kan Lægfolk bedst tjene Herren i Menighedsarbejdet?“ Efter en god Indledning blev det særskilte Emne drøftet, og mange deltog. Drøftelserne var baade belærende og opbyggende.

Forretningerne ved Mødet gik kvik fra Haanden, og en broderlig Aand herskede ved Forhandlingerne. Ingen gav Indtryk af, at hvad JEG siger er det eneste rigtige i Himlen og paa Jorden.

41 delegerede og 28 Præster var til Stede. Følgende Budget blev vedtaget: Atlantic \$240.00, Avoca \$260.00, Scranton-Coon Rapids \$294.00, Viborg-Maple Grove \$480., Lutheran Welfare \$100.00, special Missionsfond \$229.08, for blandede Udgifter \$200.00, ialt \$1903.03. Vi ser af dette Budget, at Kredsstyrelsen ikke er bundet paa Hænder og Fødder, som man finder det enkelte Steder. En tidligere Bestemmelse har fastslaaet at en Missionspræsts Løn skal være mindst \$1200.00. Missionsmenighederne og

Kredsen arbejder i Fællesskab for at opholde dette.

En Henstilling til Kredsen om at betale sin Del af Udgifterne ved et paatænkt Møde, hvor Samfundsformanden og alle Kredsformændene skulde mødes, blev forkastet. Grunden til Forkastelsen var taaget.

Det blev vedtaget at drøfte ved næste Kredsmøde det raadelige i for vort Samfund at have en Mand, som giver hele sin Tid til Samfundsformandstjenesten.

Lige forud for denne Vedtægt blev det vedtaget, at da Kredsformanden anser det som en Umulighed at indsætte alle indtrædende Præster paa Søndage, tillades han derfor at forrette denne Tjeneste paa en Hverdag, dersom det kan ordnes med Menigheden.

Nu faar den ærede Læser saa selv finde lidt Logik i Sammenligningen af disse to Bestemmelser.

Der blev prædikeret meget ved disse Møder, men ikke for meget. Man fik Indtryk af, at Prædikeprogrammet var lagt med Henblik paa Menigheden og ikke for at føje Præsterne, og saadan bør det være. Og der blev prædikeret godt og klart i Forhold til den enkeltes Gaver og Form. Dog er der et Punkt, Meddelelsen gerne vil berøre. Det synes mig, at næsten alle Præsterne ved Mødet var forelsket i Skriftsteder som dette: En saar og en anden høster, o.s.v., o.s.v. Det fik mig til at tænke paa, at det maaske vilde være passende, om Præsterne ved et Præstemøde drøftede følgende Emne: Hvorledes kan en Præst vide, at han saar rigtigt? For saaes der ikke rigtigt, saa er alle Betingelser for Vækst udelukket. Der tales et Sted om at saa med Graad, mon det skulde være en god Maade at saa Guds Ords Sæd paa! Vi kunde vist faa meget at tale om.

De gode Audubon-Folk gjorde det godt og hyggeligt for de tilreisende Gæster baade i Hjemmene og ved Bespisningen af de mange Mennesker. Vi fik god og billig Mad serveret; og lange Borde, fyldte Fade og behageligt Selskab giver altid en glubende Appetit. Vi siger Tak til Stedets Præst og Menighed for alt godt under Kredsmødet.

Efter Afsyngelsen af „Brødre og Søstre, vi skilles nu ad“ sluttede vi Møderne. Vi er saa hjemme igen. Vi begynde saa et nyt Aar, maatte vi nu begynde og fortsætte det i Jesu Navn og til hans Ære!

Victor R. Staby.

Uddrag fra Sekretærens Beretning

(Oversættelse ved Red.)

Sekretær Pastor Laurits Pedersen holdt Aabningstalen Torsdag Aften ud fra Gal. 5:6: „Thi i Kristus Jesus gælder hverken Omskærelse eller Forhud noget, men Tro, som er virksom i Kærlighed.“ Stedets Præst, Pastor M. C. Hagedorn tjente ved Alteret. Derefter bød Kredsformanden, Pastor Fred C. M. Hansen alle Besøgende hjertelig Velkommen.

Fredag Morgen ledede Pastor V. R. Staby Andagten og talte om de Kristnes almindelige Præstedømme.

Følgende stemmeberettede blev indtegnet for Mødet:

Delegater: Herluf Ytzen, Coulter; Carl W. Hansen, Calender; Martin Michaelsen og H. C. Jensen, Ringsted; Mrs. J. Jorgensen, Des Moines; Walter H. Nielsen og Peter Larsen, Harlan; P. F. Petersen og S. M. Andersen, Grættinger; Raymond Hansen og Jens Jorgensen, Jacksonville; Niels Bro og Justinus Johansen, Kimballton; Mrs. Theodore Larsen, Atlantic; Christ Madsen, Rutland; Thorvald

Hansen og Henry Aagaard, Elk Horn; H. W. Hansen, Co. Bluffs; Herbert Darrington, Neola; Mrs. Ray Spencer, Underwood; Thomas Kaldahl, Eben-Ezer, Audubon; Albert Hermansen, Rolfe; P. C. Hansen, Cedar Falls; Ernest Andersen og Niels Jorgensen, Avoca; Emil Clemmensen og Anna Andersen, Audubon, Our Saviour's; M. J. Sorensen, Atlantic; Thorvald Thomsen, Spencer; Viggo Rasmussen, Viborg, S. Dak.; N. P. Olsen, West Branch; Niels Petersen, Moorhead; Andrew Carlsen, Coon Rapids; Mrs. Jes Ray, Scranton; John Gebuhr, Council Bluffs; Carl Larsen, Spencer; Mrs. N. P. Nielsen, Neola; Edward Mortensen, Royal; Mrs. J. P. Jensen, Des Moines; C. M. Jensen, Sioux City; Jens Andersen, Eben-Ezer, Audubon.

Præster: K. R. Jensen, Theo. I. Jensen, Gudmund Petersen, A. V. Neve, H. Stallknecht, John M. Jensen, Holger Bertelsen, Ingward Olsen, James N. Lund, H. L. Jensen, John Christensen, V. R. Staby, M. C. Hagedorn, Verner Carlsen, Alfred Jensen, Laurits Pedersen, Elmer Christensen, F. C. M. Hansen, E. W. Petrusson, Erhardt Nielsen, N. L. Nielsen, Silas Larsen, K. M. Matthiesen, Joseph Rasmussen, M. G. Christensen, Anders Hansen, Irving Tange, og Kr. Ludvigsen.

Ved Forretningssessionen paahørtes Indberetninger fra Kredsstyrelsen og Missionsarbejderne. Med Missionsarbejdere menes de Præster, der betjener Menigheder, som faar financieret Støtte fra Kredskassen. Af disse er K. R. Jensen i Atlantic, Elmer Christensen i Avoca, Silas Larsen i Scranton, H. Stallknecht i Viborg, S. D. og Stud. theol. Anker Jensen, der har virket et Par Maaneder i Dolliver, Iowa. Som Indberetningskomite valgte Præsterne K. M. Matthiesen og Holger Berthelsen, samt Lægdelegat Thomas Kaldahl fra Ebenezer Mgh., Audubon.

Efter Sessionen blev Kredsens Emne om Evangelisation indledet af Pastor A. V. Neve. Fem Præster og een Lægmand tog Del i Drøftelsen.

Om Eftermiddagen drøftedes Menighedens Emne om Lægmandstjenesten. Pastor J. M. Jensen indledede, ni Præster og fem Lægmand talte i Emnet.

Ved Aftengudstjenesten prædikede Pastor Verner Carlsen over 1 Kor. 2:2: Thi jeg agtede ikke at vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. Den anden Taler var Pastor Alfred Jensen, der særlig lagde Vægt paa Lærens Betydning, der krævede at man bygger paa Profeternes og Apostlenes Grundvold, der har Kristus Jesus selv som Hovedhjørnestenen.

Lørdag Morgen ledede Pastor H. Stallknecht Andagten. Han benyttede 31. Kap. af Profeten Jeremias. Saa fulgte den egentlig Forhandlingssession med Kredsformanden som Leder. Foruden hvad vor Korrespondent allerede har noteret, skal nævnes blot dette: Fem Præster forlod Kredsen i Aarets Løb, intet Dødsfald. Seks nye Præster er ankommen og de blev budt velkommen. De er John Christensen til Ebenezer, Audubon; V. R. Staby til Bethania, Kimballton; Alfred Jensen til Coulter; Fred Jacobsen til Marcus-Oyens, Ia., Hans Stallknecht til Viborg-MapleGrove, Viborg; og Henry Iversen til Spring- og Turkey Valley, Irene, S.D. I de sidste tre Aar har Kredsen sat tilside \$200 aarligt til Anvendelse for nyt Missionsarbejde i Kredsen. Af denne Sum var brugt \$228, men hvor siges ikke, og Bestyrelsen blev paalagt at ordne det som vedtaget. Man var tilfreds med det nye Byggeforetagende ved Bibellejren ved Okoboji Søen og anbefalede Menighederne at støtte Sagen fremdeles. Paa Grundlag

af foreliggende Oplysninger om Arbejdet ved Dolliver, Iowa, vedtoges ikke at gøre noget der foreløbigt. Mr. Marion Boose, Elk Horn, blev genvalgt som Kasserer.

Efter Middagspavsen fortsattes Forretnings-sessionen, hvor Pastor Theo. I. Jensen og Mr. Walter Christensen, Jacksonville, blev valgt paa Bibellejrkomiteen, henholdsvis to og tre Aar. Andre Ting nævnt i foregaaende Skrivelse, var fremme til Forhandling. Efter Sessionens Slutning samledes Kvindernes Missionsforening til Møde, som omtales i en anden Artikel. Til den første Del var Mændenes Forening indbudt for at høre Mrs. Helene Ludvigsen's Foredrag om Børresen. Om Aftenen prædikede Pastor John Christensen over Ordet i Gal. 6:8: Thi den, som saar i sit Kød, skal høste Fordærvelse af Kødet; men den, som saar i Aanden, skal høste evigt Liv af Aanden.

Søndag Morgen begyndte man med Altergangsgudstjeneste Kl. 9:30, hvor Pastor F. C. M. Hansen holdt Skriftetalen. Derefter deltes den store forsamlede Skare i to Grupper: den ene til dansk Gudstjeneste i Kirken, hvor Pastor Kr. Ludvigsen prædikede paa Dansk over Ap. Gr. 8:26-39 (Dagens Lektie om den ethiopiske Hofmands Omvendelse), og den anden Gruppe gik til engelsk Gudstjeneste i Byens smukke og rummelige Memorial Hall, hvor Pastor Karl Mathiesen talte over Dagens Evangelium, Lukas 10: 38-42: Det ene fornødne. Offer optoges, der beløb sig til \$252.31. Ved Eftermiddagsmødet var Pastor Hajime Inadomi fra Japan Hovedtæleren for en Skare paa ca. 800 i Auditoriet. Det var den kristne Mission, drevet af Kristi Kærligheds Magt, der blev fremholdt, særlig som den viste sig i dem, der var helliget ham. Et klart Vidnesbyrd lød og et godt Offer blev givet Missionen.

Ved Slutningsmødet om Aftenen talte Pastor Edwin Petrussen over Ap. Gr. 1:6-10: Jesu Slutningsord til sine Apostle før Himmelfarten. Endnu et Par Bemærkninger og Forsamlingen rejste sig og bekendte den fælles Tro samt bad Fadervor. Saa drog man styrket og glad hver til sit.

Fra Kvindernes Missionsmøde under Kredsmødet i Audubon, Iowa

Det var en højtidelig Stund, da Iowa Kreds W. M. S. samledes i Vor Frelsers Kinke i Audubon. Mange Kvinder var tilstede og nogle af Lutheran Brotherhoods Medlemmer var ogsaa tilstede.

Efter Indledningen med Guds Ords Læsning, Sang og Bøn, hørte vi et meget interessant Foredrag over Jens Peder Børresens Liv. Mrs. K. M. Ludvigsen er for Tiden optaget med at skrive Børresens Livsskildring paa det engelske Sprog, og hendes Uddrag af de samlede Oplysninger hørte vi med Fornøjelse og Glæde. Det var baade oplysende og opmuntrende at lytte til, hvorledes Gud brugte underlige Veje for at lede sin Tjener ind i den Gerning, hvor han blev til saa stor Velsignelse. Vi forstod ret hvor lykkelig vi bliver naar vi gaar paa de Veje og udfører den Gerning som Gud lægger hen til os. Der er sikkert mange af Mrs. Ludvigsen's Tilhørere, som ser hen til Tiden de kan faa Bogen.

Efter Mødet gik Kvinderne ned i Undersalen, hvor Forretningsmødet blev afholdt. Mrs. F. C. M. Hansen blev genvalgt som Vice præsident, og undertegnede som Kasserer. Istedet for Mrs. Erlander, der er rejst fra Kredsen, valgtes Mrs. Jens P. Jørgensen fra Jacksonville, til Sekretær. Et Offer paa \$14.88 blev optaget, hvoraf \$5 sendtes

til „The Lutheran Welfare Society of Iowa“, og \$5 til Utah Missionen. Audubons to Kvindeforeninger bød paa Kaffe og Smaakager, og vi skiltes, enige om vi havde haft en god Stund sammen.

Vi vil gerne tilskynde de Foreninger i Kredsen, som ikke tilhører vor W. M. S. at slutte sig til, og derved fremme Missions Sagen iblandt os.

Martina Gebuhr.

FRA WISCONSIN KREDSMØDE

d. 29. Aug.—1. Sept. i Hartland, Wis.

Smuler samlet af H. Thomsen

Vort Kredsmøde var huset helt bekvemt i Hartland Community Hall. Der var den store Hørsal, hvor alle Gudstjenester og Forretningsmøder holdtes saa nær som Altergangen Søndag Morgen. Saa var der Spisesalen underneden, hvor Menighedens Kvindeforening serverede Gæsterne saa fortrinligt to Gange om Dagen, at „Mutter“ ikke kunde have gjort det bedre. Tillige var der et Værelse, hvor man kunde sidde og tale sammen med Bekendte og Fremmede fra fjern og nær og lytte til Radioen medens man gnaskede paa Æblerne, af hvilke en stor fyldt Frugtskaal, stod paa Bordet. Jo, baade Menighed og Præstefamilie sørgede godt for os medens vi var der i Hartland.

„Som man raaber i Skoven faar man Svar“ siges der, og saadan lød det i det store Lokale, hvor Møderne holdtes. Men det hjalp om Søndagen, da der kom flere tilstede. Naar man husker paa de flere Tusinder Mennesker, som hører til vor Kreds, kan man ikke andet end spørge: Hvorfor var der ikke flere tilstede under Møderne fra de omliggende Menigheder, og særligt om Søndagen, da en Køretur i den dejlige friske Sommerluft og de inspirerende Ord, som blev talt, vilde have virket paa baade Legeme og Sjæl som en styrkende Medicin?

Pastor E. R. Andersen siger: „Naa, Thomsen, vi to skal nok sove sammen.“ Den lille saa paa den store og yttrede noget om Muligheden af at vaagne op næste Morgen paa Gulvet. De kom begge ud paa Landet til Mathiesens. Men da de naaede tilbage til Konferencen igen, kommer en Ungersvend fra Waupaca løbende hen til dem og siger til Andersen: „Jeg forstaar at vi skal sove sammen.“ — Tre i en Seng — det kunde ikke være muligt! Efter en hurtig Undersøgelse paa Kontoret viste det sig, at Thomsen var logeret sammen med Pastor Andersen fra Neenah, der ellers skulde have været sammen med den nye Præst fra Waupaca; men denne havde Konen med.

Under rolig Ledelse af vor Kredsformand, Pastor T. M. Hansen, og vore tre Komiteer, gled Arbejdet rask fremad, og dette med bedste Forstaaelse, omend det til Tider gjaldt Hundreder af Dollars. Vi er taknemmelige til Herren for denne Enighedens Aand, som hvilede over Forsamlingen. Vi har ogsaa været tilstede, hvor dette ikke altid har været Tilfældet. Jo, det gjorde godt at sidde i Forsamlingen og se hvorledes Formanden, Komiteerne og Forsamlingen alle med rundhaandet Gavmildhed bevilgede et hundrede Dollars til Samfundets Lønninger, som endnu ikke er fuldtud betalte. Ogsaa finansiell Hjælp blev ydet vore mindre Kald, der ellers ikke vilde være istand til at give deres Præster den fornødne Løn til at virke i deres Kald med fuld Kraft. Intet Kald som nu faar Hjælp fra vor Kreds, betaler deres Præst under \$1200 om Aaret, et Formaal som nok er værd at sætte i Kraft over hele Linien i vort Samfund.

En aandelig rig Bibellejr er en af Kirkens stærkeste Vaaben mod al den Verdslighed, som vil kvæle vor Kirkes aandelige Liv i vore Dage. Havde vi blot taget mere Tid til at drøfte denne vigtige Sag, saa mere Interesse kunde blive vakt desangaaende. Thi vi kan alle se at Interessen mangler. Der er flere Knuder paa Traaden, som maa løses, dersom vor Bibellejr næste Aar skal faa et godt Udfald. Særligt maa der søges efter en Udvej for at faa de Unge med, som ikke alle træffer at have \$8.50 i Lommen. Gaar vi til Camp Ripley er Selvbespisning jo forbudt der. Lad os bede om Guds Vejledning i denne Sag.

I ikke mindre end tre Taler blev der lagt særligt Vægt paa Nødvendigheden af at være kendt med Guds Ord. Ikke alene maa man være kendt med Ordet, men, som ogsaa blev nævnt, man maa sætte sin hele Villie ind under Guds Ords Indflydelse, saa at de to Ting følges ad Haand i Haand. „Vorder Ordets Gørere og ikke alene dets Hørere, hvormed I bedrage eder selv,“ blev der sagt.

Flere Gange i Dagenes Løb blev Bønnen nævnt som særdeles nødvendig i de Kristnes Liv. Uheldigvis faldt Ordene lidt for skarpe, da dette alvorlige Emne drøftedes. Kunde man blot lære at samtale om saadanne hellige Ting uden at blive opbragt paa en Broder, der ser lidt anderledes paa Sagen. Thi, sandelig, alle Herrens sande Venner forstaar vel nok Nødvendigheden af et inderligt Samliv og Bønneliv med sin Gud!

Nødvendigheden af at vidne for vor Herre og Mester var et andet Emne, som blev lagt megen Vægt paa, særlig Forældrenes kristne Vidnesbyrd i Hjemmene. Og Menighedens Forkyndelse af Guds Ord (dens Vidnesbyrd) gennem dens Organisationer, saasom Kvindeforeningen, Ungdomsforeningen, Brødersamfundet og Missionsmøder. Sagen er ikke hvor mange Basarer, hvor megen Morskab, hvor mange ydre Beskæftigelser man kan have, men om vi gennem disse Foreninger og Møder forkynnder og vidner om vor Frelses Liv, Død, Opstandelse og Genkomst. Der blev sagt at Lægfolket maa i Selen, ogsaa i denne Henseende, og da gælder det om at man i Hjemmet samles med Familien til Andagt ved Bibellæsning og Bøn, thi man kan ikke vidne om det og den man ikke nøje kender. Først, naar Husmoderen over Stakittet drøfter de aandelige Ting med Nabokonen, naar Landmanden møder sin Nabo ved Enden af Marken og taler til ham om Kristi Kærlighed, først da kommer der virkeligt Liv i Guds Ords Forkyndelse og Fremgang i Guds Riges Komme.

Ja, vilde Guds Folk dog, og Verden med, virkelig lytte til Guds Ords Forkyndelse! Men alle vil det ikke. Det hørte vi Søndag Morgen: „Thi Korsets Ord er vel for dem, som fortæbes, en Daarskab, men for dem som frelses, for os, er det en Guds Kraft.“ 1 Kor. 1:18. Sandelig, Verden er paa Vildspor i vore Dage, som aldrig før. Dog, til den forvildede og spørgende Flok, kan vi endnu tale Jesu trøstende Ord: „Jeg er Vejen, Sandheden og Livet“ (Joh. 14:6) — men maaske ikke ret længe, thi Dagen kommer, da hvert Knæ skal bøje sig for vor Frelser, naar han kommer igen som Dommer for at dømme Levende og Døde. Et andet Budskab, som Korset bringer, er den herlige Sandhed om et evigt Kongerige, hvor alle de frelste skal samles engang, og da „han skal aftørre hver Taare af deres Øjne, og Døden skal ikke være mere, ej heller Pine skal være mere; thi det forrige er veget bort.“ Aab. 20:4.

Jeg sidder her og ønsker at jeg havde et fuldt Uddrag af Pastor E. R. Andersens Tale om Daaben Søndag Efter-

middag. Det er, som en Lægmand sagde til Andersen efter at han var færdig med at tale, „Det er lige hvad vi behøver.“ Ja, Venner, i disse underlige Dage, da vi møder fortaagede og tvivlende Mennesker paa al vor Vej, trænger vi til en klar Forstaaelse af Daabens Naade og de andre store Sandheder i vor Tro. Kan ske vi faar Lov at læse Pastor Andersens Tale i vort Kirkeblad.

To Indtryk vil jeg nævne til Slut, nemlig vor Samfunds Formands alvorlige Ord Lørdag Aften, da han formanede de Kristne til at staa sammen om Herrens Sag. Vi skal være som Kullene i Kakkelovnen, der samlet brænder op i lys Lue; derimod, naar vi ikke støtте hinanden, blive vi som de adspredte Kulgløder der snart gaar ud. Og saa var der Pastor T. M. Hansens Slutningsord Søndag Eftermiddag, som jeg nævner igen paa Grund af deres store Betydning, „Men, vorder Ordets Gørere og ikke alene dets Hørere, hvormed I bedrage eder selv.“

RAPPORT

Fra Kvindernes Missionsforeningsmøde i Brush, Colorado

(Initialerne W. M. S. betyder Women's Missionary Society.)

I Tilknytning til Nebraska Kreds aarlige Møde i Brush, Colo. holdt W. M. S., fra denne Kreds d. 23. Aug., Kl. 1, sit Forretningsmøde i den hyggelige Allehelgens Kirke paa Eben-Ezer Barmhertighedsanstalt. Programmet var engelsk. Vor Præsident, Miss Amanda Hansen, Blair, ledede Mødet. Det aabnedes med Sangen, „O God our help in ages past,“ hvorefter Søster Marie fra Institutionen bød Velkommen, læste et Stykke fra 3 og 4 Kapitel af II. Korinthierbrev og holdt Bøn.

Mrs. Carlsen fra Brush gav os en Velkomsthilsen og Tilskyndelse til at stræbe fremad under Jesu Banner. Miss Lillian Andersen fra Grand Island Lutheran Hospital gav os en fyldestgørende Forklaring af vor Missionsforenings Formaal og økonomiske Forhold.

Vi sang herefter, „O Zion, haste.“

Et lille Kor af Dreng og Piger glædede os med deres kønne Sang.

Vor Sekretær, Mrs. K. F. Johansen, Lincoln, fremsatte følgende Spørgsmaal til Overvejelse: „Hvordan kan vi hjælpe vort Hjemme Missions Arbejde? Skal vi gøre det ved Basarer, Fødevarer, o.s.v.? Har vi ikke allerede haft for meget af det?“

Der blev slaaet til Lyd for at give en ekstra Gave til Nebraska Arbejdsmarker. Vi sang saa „Work for the night is coming.“ Derefter blev Delegaternes Navne oplæst og vi hørte Sekretærens Rapport fra Mødet i Lincoln 1939. Kassereren Mrs. Pastor F. G. Rasmussen's Rapport blev oplæst og godkendt. — Kassen indeholdt \$166.50. Man opfordredes til at give Navn og Adresse ved eventuelle tilsendte Gaver til Missionskassen. Som Vice-præsident valgtes Mrs. Wilh. Hansen fra Denver, Colo.

Det bestemtes at \$50.00 skulde gives til Lindsay-Genoa Kaldet som Hjælp til præstelig Betjening. Mødet sluttedes og Søstre fra Eben-Ezer inviterede os alle til en velsmagende Forfriskning.

En stor Forsamling var tilstede. Det er glædeligt, naar Mennesker bliver interesserede i Missionens Arbejde uadtal, saa vil de ganske naturligt ogsaa blive interesseret i Manden paa den anden Side Gaden.

Samme Dags Aften fortsatte Foreningen sit Møde i vor Kirke nede i Byen, hvilket Kredsformand A. Steensen

aabnede med Ordene fra Eph. 2:1-10 og Bøn. Pastor Harald Jørgensen talte derefter om vor Skole i Blair, om den kristne Skoles Værdi, idet den har til Formaal at give en Undervisning for Livet. Stud. theol. Edward Hansen talte dernæst over Emnet „A Student's Viewpoint“ og pointerede, at selve Samlivet med andre Unge paa Skolen udgjorde en ikke ringe Del af Elevernes Uddannelse.

Mrs. Harry Madsen, Brush, sang en Solo for os: „I am a Pilgrim.“

Philip Magnussen, Blair, oplæste et Foredrag „Lutheran Mission“, et Omrids af vort Forlagshus's Historie og vore Kirkebladets Udvikling, skrevet af Mr. Skov Nielsen, fhv. Redaktør af dette Blad. Derefter fortalte Pastor A. Hofgaard om Udviklingen af Alderdomshjemmet i Minden. Pastor Harald Jørgensen sang en Solo, „Master, no Offering costly and sweet,“ hvorefter vi hørte Pastor Marius Jørgensen, Forstander for „Eben-Ezer,“ fortælle om Institutionens Tilblivelse som Sanatorium og dens senere Udvikling til Hospital og Alderdomshjem. En Indsamling til W. M. S.'s Arbejde beløb sig til \$33.34. En Fællessang og den aronitiske Velsignelse ved Pastor A. Petersen, Brush, sluttede den indholdsrige og gode Dag.

Mrs. Immanuel Johansen,
Hampton, Nebr.

TIL DEN FORENEDE KIRKES MENIGHEDER

(Fortsat fra Side 1)

Renter paa Grundfondet er indkommen. Nogle Renter er betalbare i Efteraaret, men de fleste til Foraaret.

Det er glædeligt at lægge Mærke til, at Bidrag direkte til Pensionskassen er vokset betydeligt i de senere Aar. Dersom vi nu alle vil gøre det lidt bedre i Aar, skal vi nok kunne yde vore Pensionister i hvert Fald deres Minimumspension. De delte med os det bedste Gud gav dem. Lad os nu være gode imod dem i deres Alderdom, og vise dem at vi paaskønner det trofaste og opofrende Arbejde som de nedlagde i vor Kirkes Tjeneste. Hvilken Glæde vilde det ikke være, om vi i Aar kunde naa at betale vore Pensionister i det mindste deres Minimumspension.

Jeg har forsøgt at fremstille Stillingen som den er. Vi stoler saa paa, at vore Menigheder vil handle uden Tøven.

„Men dette siger jeg, at den som saar sparsomt, skal ogsaa høste sparsomt, og den, som saar med Velsignelser skal ogsaa høste med Velsignelser“ 2 Kor. 9:6.

Eders i Tjenesten forbundne,
N. C. Carlsen.

FRA VOR KIRKMARK

(Fortsat fra Side 6)

Mrs. Helene Olsen af Trefoldigheds Menighed, Indianapolis, Ind., Enke efter afdøde Edward Olsen, døde d. 11. Sept. i Hjemmet. Hun var fra Falster, Danmark, og Søster til afdøde Pastor Markus F. Wiese af den norske Synode. Han var Menighedens Stifter og første Præst.

Hun lagde et langt Liv trofast i Kirkens Arbejde i Trefoldigheds Menighed. Hendes Interesse var især i Barmhjertigheds Arbejde.

Hun overlevede sin Mand to Aar. Der er to Døtre i Hjemmet; den ene, Edna, er Lærerinde, den anden Elva, er Privatsekretær.

(En Søster var den for nogle Aar siden afdøde velkendte Mrs. Oehgenholdt i Chicago.) C. J.

Fortalt og oplevet

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

Fra en Danmarkstur i 1938 ved L. F.

(Fortsat fra sidste Nummer)

Ved Slagelse var jeg ovre at se Udgravningerne ved Trelleborg. Det er underligt, at der under den agerdyrkede Jord findes en mægtig Vikingeborg fra Svend Tveskægs Tid. Den strækker sig over et Areal af 10 Td. Land og har antagelig været Garnison for mange tusinde Mænd. Mest ejendommeligt ved Bygningsanlægget er dets uhørte Regelmæssighed og næsten matematiske Præcision. Nationalmuseet forestaar Udgravningerne, der gaar langsomt og forsigtigt frem.

Søndagen derefter var jeg i Kirke paa Omø og hørte Pastor J. P. Jensen, der har været Præst i Nebraska. Jeg hilste paa Pastor Jensen og Frue, blev inviteret til deres Hjem, men fik ikke Tid, jeg skulde rejse Mandag Morgen. Vi kørte ud med to store Heste og høj Fjedervogn; min Vogn stod i Skelskør, Skibet var ikke stort nok for den, desuden, de vilde have haft 30 Kr. for at fragte den, og det var den ikke værd herovre. Jeg saa ikke een eneste Bil. Hele Øen er Agerbrug, ingen Skov, men kønt er her midt i det blaa Hav. Vi kørte ud til Enden af Øen, hvorfra vi kunde se Langeland og Falster.

Tilbage i Sorø kørte vi direkte til København. Jeg var oppe i Kgl. Motor Klub for at spørge, om de kunde hjælpe mig at sælge Bilen, naar jeg var færdig med den, men det bliver vist umuligt at faa Valuta. Vor Plan var at se „Hamlet“, som skulde spilles paa Kronborg den Aften, og det naaede vi. Vi kørte ud ad den dejlige Strandvej langs Øresund. Jeg nød det ikke, for Trafikken gav mig andet at bestille end at se paa det blaa Sund og de hvide Sejlere. „Hamlet“ blev spillet af tyske Skuespillere — desværre og vi var meget forargede over, at se Hitlers Billede paa Program sammen med Kongens.

Byen var overfyldt af Turister, saa vi var taknemlige, da Bestyrerinden for K.F.U.K. tilbød at rede op til os i Dagligstuen. I disse Hjem føler man sig hjemme hvor som helst i Danmark, og særlig da, hvis man er Medlem af Foreningen.

Vi havde haft god Tid til at se og beundre Kronborg Slot og de skønne Omgivelser den Dag. Morgenen derefter gik vor Vej gennem Skov og frugtbare Marker til Fredensborg Slot. Hvor ligger det yndigt gemt i sin vidunderlige Park, med de prægtige Alleer ned til Esrom Sø. Der er fri Adgang for alle, undtagen til Marmorhaven; der fik vi udleveret en stor Nøgle.

Ved Middagstid var vi i Hillerød og vi havde fem Timer til Frederiksborg Slot. Ikke nær nok, for man bliver overfyldt med et Væld af Indtryk af Kunst-Aabenbaringer fra Guds og Menneskers Haand. Kirken med dens rige Træudskæringer og kostbare Malerier, Bedestolen eller Bedekammeret med Carl Blochs 23 hellige Malerier. Man bliver stille her, for de Billeder er inspirerede. Ridder salen med dens uendelige Vægge af Gobelinbroderier, for ikke at tale om selve Slottet og den berømte „Neptunfontæne“ i den ydre Gaard.

I København, den Aften, standsede vi ind hos Sekretæren for D. M. S., Frk. Beck-Andersen, og drak The sammen med hende i hendes hyggelige Hjem. Hun fulgte

os til Bornholmerbaaden, M/S „Hammerhus“ og da Bilen var ombord, varede det ikke længe før vi søgte vor Kahyt og gode Seng. Vi var trætte og sov uafbrudt til vi vaagnede i **Rønne**. Vi havde otte uforglemmelige Dage her paa Bornholm. Fru Ellen Price de Plane i Saltuna tog os ind, som betalende Gæster, og det, at bo i hendes herlige Bondehus, var en Oplevelse i sig selv. Der var Bindingsværk og Halvdøre, Halmtag, højtsiddende smaa Vinduer med Blomster i Karmen, Bjælkeloft med malede Vidsoms- og Velkomstord, Alkovsesenge, og fra vore Vinduer Udsigt over Havet. Fru Ellen Price er den for Aar tilbage bekendte kgl. Balletdanserinde. Senere blev hun berømt for at være Model til den skønne Statue paa Lange-linie: Den lille Havfrue. Vi havde fri Afbenyttelse af deres Badestrand og nød det i fulde Drag og Tag.

Her fra Saltuna foretog vi alle vore Udflugter. Til Allinge i et rigtig Røgeri, hvor vi spiste smaa varme Sild lige fra Ovn, til Hammershus mægtige Ruiner med den storslaaede Udsigt og Klippekløfterne med „Løvehovederne“ ud mod Havet. Vi var ved Dueodde med dens snehvide fine Sand-Strand, i „Højlyngen“, ved Rytterknægten, Øens Højdepunkt, 156 Meter. Rundt den er anlagt den dejlige Skov, Almindingen. Der saa vi den yndige Ekkodal, og vi forsøgte, om det var sandt, hvad vor Skolelærer havde fortalt os, at naar vi spurgte Ekkodalen: Hvad er Menneskets største Glæde? saa gav den os det rette Svar. Og det var sandt. Vi saa mange af de mærkelige Granitformationer, Johns Kapel, Helligdommen, Lyseklippen, den vaade Ovn o.s.v. Sidst, men ikke mindst, er Rundkirkerne interessante. Der er fire af disse mærkelige Fæstningskirker paa Bornholm. Østerlars er den interessanteste, med sit Fæstningspræg, de ejendommeligste Kalkmalerier og Runestene.

Det bedste af det hele var vor Fører, et tiaars Pige-barn, som med et gammelklogt, alvorligt Ansigt, ganske tonløst remsede op en Forklaring paa noget hun ikke selv forstod, og, som vi haabede, aldrig skulde forstaa. Det var om Lidelser og Kampe, Sult og Forfølgelser af Kvinder og Børn, der var gemt for Fjenden i de mørke Taarnkamre.

Vi kørte til Gudhjem og Østerlars Sogn, Præsten heder Hjort Lange. Vi havde en Introduktion til ham, men i Stedet for en rolig Samtale med Præsten, maatte Præsten ud at hjælpe til med at faa Bilens ene Forhjul op af en Grøft, og saa var Tiden gaaet. Søndagen derefter hørte vi ham i Gudhjem Kirke. Pastor Hjort Lange har været Missionær i Indien og er en alvorlig, vækkende Taler. Det var første Gang i mit Liv, jeg var med til at synge: „Altid frejdig naar du gaar,“ ved en Højmesse-gudstjeneste og foran Prædikenen; det gjorde Indtryk, særlig da Talen drejede sig om, at Kampen skal være — Troens Strid. Gennem hans Tale gik: Sværdet nær, Mesteren endnu nærmere!

Jeg havde mit første Sammenstød med en Cyklist, det bliver nok ikke det sidste; de sværmer rundt een som Bier, og de har første Ret allevegne. Vejret var smukt hver Dag, og igen havde vi en behagelig Overfart til Hovedstaden.

ÆRLIG OG TRO

Det begyndte allerede, da de „gik til Præsten“! De var, hvad man i Jylland kalder for „Præstkjæresten“. Paa Konfirmationsdagen var han ved at gaa i Staa i sit Salmever — saadan hang hans Øjne ved hende. Hun stod lige over for ham i al sin Stads. Da Højtideligheden var forbi, og alle de unge ude paa Kirkepladsen blev omringet af Forældre og Venner, som lykønskede dem med Dagen, gik en ranglet Dreng ved Siden af sin Far og Mor med Foraarssolens spillende i det fregnede Ansigt. Alt, hvad Præsten havde talt om Troskab, blev i hans Hjerte til en Bøn — saa uselvsk, som den nu kan springe fra et Drengesind — om et ærligt og rent Liv . . . og saa en gang blive værdig til hende!

Den næste Dag blev han en stor Ydmygelse. Han havde dristet sig til at aflægge en Lykønskningsvisit i hendes Hjem. Hans Hjerte skælvede — og Haanden med! Han væltede et Glas Vin ud over den fine Damaskesduk. „En flot Kavalier“, tænkte han, sønderknust og bundulykkelig. Bare dog han kunde faa en Lejlighed til at tage dem med ud paa en Tur i Faderens Jolle. Saa skulde han nok vinde Oprejsning! Der kløvnede han ikke med noget — der var ikke den Dreng i Havnen, der kunde tumle en Jolle, som han kunde det . . . det var sikkert.

Saa kom han til Søs — som alle raske Drengene fra de smaa Byer langs Danmarks aabne Strande. Sommeren igennem stod han mønstret som Skibsdreng ombord i en Kvase, som laa og sejlede Vandet rundt i Kattegat. Samme Efteraar fik han nede i Nyhavn en Hyre med en russisk Brig, hvor han fik Prygl oftere end han fik Mad og hvor hans eneste intime Omgangsfæller var en Skare af forsultne Væggelus. I Løbet af et Aars Tid havde han lært Besætningen Kunsten af, saa han en Dag i St. Pedersborg med Trusler om Radbrækning fik skræmmet Skipperen til at mønstre ham af. I det Skib blev der i hans Sind nedlagt Spiren til et sandt Had mod al Vold og Uret, et Karaktertræk, som har præget hans Liv lige siden. I Lukaf'ets Religionsdiskussioner deltog han ikke; Argumenteren laa ikke for ham. Skulde han endelig give Besyv med i Laget, blev det med „slaaende“ Argumenter. Han blev en Skallesmækker af Guds Naade! Selv som Olding kan det dirre i hans „lige Venstre“, naar det, som for ham er helligt, haanes. Han minder mig ikke saa lidt om en vis Peter, som sejlede en Jolle paa en Sø i Galilæa.

I St. Pedersborg kom han ombord i en norsk Fuldriger. Hans Øjne lyser, naar han mindes den gode Tid paa Langfartssejlerens Dæk. Han blev alles Yndling der ombord. Det var „Danskegutten“ baade her og der! Han siger, naar han tænker paa de Dage, at Overgangen fra den russiske Brig til det norske Fuldskeb var som et Spring fra et Helved til et Paradis.

Som Sytten-Aars-Gut i 1877 landede han igen i Nyhavn. Nu var han blevet Letmatros. I den Anledning vilde han glæde sin Pige derhjemme — hvem han ikke havde set siden Konfirmationen — med et Fotografi. Det var i de Dage, da den Kunst traadte sine Børnesko. Et Sted i Gothersgade fandt han en Mand, som tog sig paa at udføre den Slags Tricks. Her blev Letmatrosen placeret i en Stol og fik Hovedet klemmt fast i en Skruestik, som holdt Ansigtsmusklerne stive i det halve Minut, „Operationen“ stod paa.

Nogle Dage senere stod en ung Pige hjemme i den lille By og saa sig hjertensglad paa Billedet af en Sømandsgut, som sad stiv i en Stol og stirrede, som holdt han Udkig

i tyk Taage. „Aa, Mor — kom og se!“ Hun rakte sin Gave frem, mens Øjnene straaledede af Varme. Moderen stod lidt og saa fra Fotografiet til Datteren og tilbage igen. Saa lagde hun Armen ømt om hendes Skulder og strøg hende over Kinden. „Ja, køn er han jo ikke, min lille Pige — men han ser dog saa ærlig og tro ud!“ Med den Dom lod hun sig nøje — og den har holdt godt Stik for den sidste Dels Vedkommende.

Nitten Aar gammel kom han hjem til sin Fødeby med et Brus af Hav og Vejre om sig. Nu var han Matros — Langfartssejler. Det betød noget — i alt Fald for Forpagterens Datter, hans „Præjstkjærrest“; thi kort Tid efter kom der Forlovelse i Stand mellem hende og Skibsbyggerens Søn.

„Syv Aar for Rakel“ gjaldt ogsaa her — selv om der ingen „Laban“ var paa Spil. De mange Aar paa Havene fløj hurtigt for ham; som „ærlig og tro“ sparede han sammen til et lille Hjem til sig og hende. I 1886 blev de „splejset“ sammen; et Stykke godt og holdbart Arbejde viste det sig at være.

Enhver Sømand er noget af en Kok (jeg er ikke naaet længere end til med lidt Held at kunne koge Omslag) og Vejen fra Dækket til Kabyssen var ikke lang i de Dage. De sidste Aar, han sejlede, var han Hovmester i engelske Skibe og havde sit Hjem i Skotland. I nogle Aar havde han paa samme Tid et Spisehus i Leith. Efter at han havde lagt op, arbejdede han og Konen det Spisehus op til at blive et yndet og søgt Sted for Skandinavere. Ved Tiden omkring Aarhundredskiftet og indtil de solgte Forretningen var de to vist kendt af alle Skippere, som kom paa Leith-Fjorden med danske Skibe.

En Aften sad han og læste i sin Avis om et vidunderligt Sted langt borte paa den anden Side af Jorden, hvor det vrimlede med Laks i alle Fjorde og Floder, og hvor alle Mennesker var saa glade og tilfredse. „Det maa skyldes Laksen,“ tænkte han. Han var ved at blive træt af Skotlands Sild og Torsk og fik Lyst til at smage Laks. Faa Dage efter var han paa Vej over Atlanten sammen med sin ældste Datter. De landede i Montreal og sprang efter en Uges Kørsel ud af Toget i Vancouver. Her var Luft og Hav! Aah, hvor skulde det være godt at komme bort fra Restaurationsfaget — alt vilde han tage fat paa, blot ikke det.

Laksen saa han ikke noget til, derimod fik han Arbejde som Arbejdsmand ovre i North Vancouver. Herfra skrev han hjem til Skotland: „Min kære Pige, jeg arbejder nu ved Bygning af en Bro. Her er saa mange smaa Slinger, som kryber rundt overalt . . .“ En Maaned efter stillede hans Kone i Vancouver med hele Børneflokket! Var han endt i Ormegaarden — ja, saa vidste hun, hvor hendes Plads var.

Lange søgte han at gaa uden om Restaurationsfaget, men han kunde ikke gaa klar af det. Han kom atter til at koge og brase, sidst som Chef-Kok i Delikatesseafdelingen i et af Byens største Varehuse. I en Alder af 75 lagde han op. Fra den Tid skriver sig vort Venskab med det gamle Ægtepar.

Vi kendte dem allerede i Danmark. En Mand havde givet dem denne Karakteristik: Gamle, trofaste Kirkegængere. Og herude traf det sig saa, at vi blev Naboer. I deres Hjem afholdt besøgende Præster Gudstjeneste af og til. Sammen med andre Hjem herude var dette et af Sam-

lingsstederne i Begyndelsen af Menighedens Historie.

Den 15 Marts blev han 80 Aar, og nu den 15 April rundede hans Kone det samme Tal. Vi gik derhen om Morgen. Han stod ude i Køkkenet med Hovmester-Forklædet paa og gjorde klar til at modtage Børnene, naar de kom for at gratulere. Hans Kone, som har været meget syg og sengeliggende hele Vinteren, var i Dagens Anledning flyttet ind i Dagligstuen og laa paa Sofaen. De var saa lykkelige og glade. Gud havde været saa god ved dem, sagde de — de havde aldrig savnet Brødet om Dagen og en Seng om Natten. Nu venter hun kun paa at Mesteren skal kalde hende hjem. Hun synes bare, at hendes Ven gennem de mange Aar skal følge hende ud paa den sidste Rejse. Hun vil helst gaa gennem Perleporten med ham i Haanden. Han nikker og smiler: „Ja, Mama, jeg bliver kun et Skridt efter Dig — i det allerlængste.“

Hans Skibskiste fra alle Rejserne staar nu inde i den lille Stue. Jeg kommer til at tænke paa en gammel Landsmand, jeg traf fornylig. Han kom til Amerika, da han var fem Aar gammel. Hans Forældre, sagde han, hørte til det Hold af Emigranter, som havde „Bibelen øverst i Kisten.“ Siden har min Tanke ofte kredset om de Ord. Det er den Type af Mennesker, der har bygget Amerika. Nu slaas vi om alle de Guder, de gamle ved deres usigelige store Slid og Afsavn lagde Grunden til. Og naar vi har ædt det op alt sammen — og hinanden med, — saa kommer der et nyt Hold med „Bibelen øverst i Kisten“ og bygger op igen. Blandt disse Hold var altsaa ogsaa Danske. Der er da noget, som hedder „Dansk Kristendom!“ et Begreb, jeg ikke skal forsøge paa at definere, kun sige saa meget: Jeg møder Mennesker, som er Danske og Kristne. Selv om hele deres Tankeliv foregaar paa Engelsk, er det kun en Forkyndelse paa Hjertesproget, som naar Hjertet. I Kraft af en medfødt Egenskab er det saadan. Paa samme Vis er der andre Landsmænd for hvem det tillærte Sprog udretter det samme. Det er dette Faktum, som berettiger Udøvelsen af det danske Kirkearbejde. For nogle da et aandeligt Livsspørgsmaal — for andre et sødt Kuriosum.

Til den første Type af Mennesker hører de to gamle: Danske og kristne. Gud faar Mennesker herude i Tale gennem mange forskellige Kirker, hvis Grundvold er Kristus. Mange forskellige Kirkedøre staar, Gud ske Lov, aabne — men for de to gamle gaar Vejen til Bedehuset gennem den danske.

En Aften, da de gik en Tur, passerede de en aaben Kirkedør og blev budt indenfor. De sagde Tak, gik ind og satte sig paa Stolene. En Mand kom hen og bød dem velkommen og lagde i det samme for med et Spørgsmaal: „Tror Du paa Gud?“ Da ingen af dem omgaaende svarede paa denne selvfølgelig Ting, fortsatte Manden: „Tror Du, at den Stol Du sidder paa kan bære Dig? Gör Du det, saa kan Du hvile paa den.“ Nu rejste den gamle sig op, vendte Bunden i Vejret paa Stolen og gav sig sindigt til at undersøge den. Manden iagttog ham med et Smil: „Naa, Du tvivler altsaa?“ Den gamle løb med Fingeren hen over Stolens ene Ben. „Ja, ser Du her, den har jo et Par Revner her . . . men, det mellem Vorherre og mig, det slaar aldrig Revner!“

Paaske-Lørdag var de begge saa glade. Hun var oppe at gaa for første Gang i lange Tider. Lidt ubetænksomt af mig fandt jeg paa at tilbyde, at hente dem til Guds-

tjenesten Paaskemorgen, hvad de tog imod med Glæde. Da jeg kom, var de begge fuldt paaklædt, klar til Afgang — men hun laa paa Sofaen med lukkede Øjne. „Det var for meget for Mama,“ sagde han, „hun har ikke sovet i Nat af at tænke paa, at hun igen skulde komme i Kirke — og lige nu fik hun et Svimmelhedsanfald; — ja, saa maa vi jo blive hjemme. . .“ Hun aabnede Øjnene og kendte mig. „Aah, Pastor Sørensen . . . nu har jeg ikke Lyst til at leve mere. . .“ Hun sukkede.

Første Søndag efter Paaske, mens jeg sad i Sakristiet lige inden Gudstjenesten, kom den unge Mand, som altid hjælper mig i Kirken, næsten farende ind og sagde med et stort Smil: „Nu kommer de!“ Jeg var ikke i Tvivl om, hvem „de“ var! „Kommer de“ fløj det ud af mig, „Ja, men hvem kører dem?“ „Kører! . . . de kommer gaaende . . . nu staar de ovre paa det modsatte Fortov!“ Øjnene glimtede af Glæde. Saa fo'r han ind i Kirken, slæbende paa Sakristiets Lænestol. De var til Alters sammen igen som saa ofte før. En lang Vandring „ærlig og tro“ er nu snart naaet til Vejs Ende, af Guds Naade en salig Ende! De drikker af „Bækken ved Vejen“ og finder altid en Blomst at glædes ved. Derfor ogsaa disse Linjer.

Clemens Sørensen, Vancouver, B. C.

Blandt Landsmænd

Kong Christian's 70 Aars Dag, Torsdag den 26. September, vil blive holdt højtidelig i New York ved en særlig dansk Gudstjeneste under Auspicier af Generalkonsul Georg Bech.

Højtideligheden finder Sted i First Presbyterian Church paa Fifth Avenue ved 11th Street om Aftenen Kl. 8.

Den danske Sømandsmission. Ingen let Opgave. Danske Sømand er Stedbørn for Tiden; der er snart ingen, der vil have dem eller give dem Lov til at sejle.

Det er slet ikke nogen let Situation. Danske Skibe ligger her og der i neutrale Havne og kan ikke komme ud, eller de tvinges til at sejle under fremmed Flag.

Et Skib blev taget i engelsk Havn. Saa fik Besætningen Valget mellem at sejle under engelsk Flag til New York eller blive sendt i en Fangelejr blandt tyske Krigsfanger. De valgte det første.

Da de kom til New York og havde faaet en Ladning Krigsmateriale, der skulde til England, foretrak de fleste at de-rtere, hvad jeg ikke fortænker dem i.

De havde set for mange Lig i Søen.

Store Rederier maa bespise Mandskab i Hundredvis, det er saa store Tab, at det vanskeligt kan taales.

Skibe, der har en Værdi af mange Millioner, ligger stille og forrenter sig ikke. Det er en stor Ulykke for Danmark, for Danmarks Handelsflaade sejlede Millioner til Danmark.

Ja Verden er inde i en stor Ulykke, og hvornaar vil vi naa Enden og hvordan vil det saa se ud?

Vi har heldigvis ikke mange ledige Søfolk i New York, ikke saa mange som for nogle Aar siden, men de, der er her, har svært ved at klare sig, ja de kan ikke klare sig uden Hjælp.

Hjælp yder vi dem ogsaa efter bedste Evne, men Evnen afhænger af hvad gode Mennesker giver os at raade over; det kan være smaat nok, man er optaget af fjærne Maal, saa man ikke ser, hvad der ligger lige for. Der er dog ellers et gammelt Ord, som siger: „Hvad Du evner kast af i det nærmeste Krav.“

Heldigvis har vi faaet noget at raade over. Der blev afholdt en Gudstjeneste i St. Johns The Divine. Af den Kollekt, der ved den Lejlighed blev optaget, fik den danske Sømandsmission 250 Dollars.

Men jeg har ogsaa i de sidste to Maaneder brugt over \$700 i Hjælp til Søfolk. Havde de ikke god Ledelse og god Administration i Sømandsklubben gik det slet ikke.

Hvad den faar, og det er Størstedelen, bliver økonomisk administret.

Den har faaet ca. \$450.00. Resten er gaaet til Logis og mindre Laan, som satte Folk i Stand til at faa en lille „job.“

Nu kommer snart Vinteren, og saa vil der blive Brug for meget mere.

Hvis ikke Krigen faar Ende før Vinteren indfinder sig, og det er der desværre ikke Udsigt til, saa kan det meget let hælde, at vi maa skaffe Logis til mange Mennesker. Hvordan det skal gaa til, ved jeg ikke endnu. Det er jo en meget prosaisk Opgave, som ikke appellerer til ret mange.

Kvittering

Herved kvitteres med Tak for følgende Bidrag til Sømandsmissionen modtaget siden 1. Juli:

Owen Tabel \$3.00; Besætningen paa M.S. Franz Klassen \$82.00; Trinitatis Kvindeforening, Bronx, \$5.00; Kvind. Perth Amboy \$10.00; Niels Petersen, Woodside, L. I. \$5.00; National Christian Action \$250; Vor Frelses Kirke, Omaha, Nebr. \$50.00; Ivan Kønigsberg \$5.00; Mrs. Marie Tengelsen \$2.00; Miss Marie Petersen, Mrs. Witted \$5.00; Mr. og Mrs. Jacobsen \$5.00; Miss Dortehea 5.00; Miss Herskind \$1.00; V. Thorup \$10.00; Mr. og Mrs. G. Mikkelsen \$10.00; Laan fra A. T. D. \$125.00.

A. T. Dorf, i Nordlyset 29 Aug.

Dr. Frederik C. Howe, der er Forfatter til den bedst skrevne Bog om dansk Andelsbevægelse, „Denmark The Cooperative Way,“ er afgaaet ved Døden paa et Hospital i Massachusetts, 72 Aar gammel.

Dr. Howe, der var Consumers Counsel of the Agricultural Adjustment Administration, har besøgt Danmark flere Gange for at studere Andelsbevægelsen og var uden Tvivl den bedste Kender af dansk Andelsbevægelse i Amerika.

Dansk Samarbejde i San Francisco. — Med det Formaal at yde finansiel Hjælp og Støtte til Danmark dannedes Fornylig i San Francisco en Komite, som repræsenterer danske Foreninger og Kirkesamfund her. Hr. Martin Cramer er Komiteens Formand og Rudolf Olsen Sekretær, og det vigtige Embede som Kasserer er overtaget af vor danske Præst, Hr. J. H. Vammen. Det er at haabe, at alle og enhver vil tilsidesætte smaa Uoverensstemmelser og støtte denne Komite, som senere vil blive forøget med de Pengemidler, man kan afse. Hr. Jean Hennholdt gav en Del Oplysninger fra Hovedorganisationen „National America Denmark Association,“ og den lokale Organisation blev givet Navnet „California Denmark Fund,“ skriver Alfred Gall i Pion. Endvidere

meddeles at en Ildebrand har hærget Treasure Island's smukke California Bygning og anrettet Skade til over \$300,000. Antagelig er en eventuel Udsættelse af Lukkedagen for Udstillingen nu ude af Betragtning.

Et stygt Uheld. Hr. Chris Overgaard, Kerman, nær Fresno, havde nær mistet Livet i d. 30. August, da han trak en Tyr ud i Marken. Tyren blev ustyrlig og gik løs paa Overgaard og stangede ham op mod et 2x6 Plankeværk, Brædderne knustes. Overgaard faldt paa den anden Side, og hans Raab blev hørt af hans Malkekarle, som kom ham til Hjælp, før Tyren trampede ham ihjel. Hr. Overgaard havde faaet Brystkassen knust, et Ben brækket og iøvrigt havde han lidt indvendig Skade. Han blev i meget lidende Tilstand indlagt paa St. Agnes Hospital i Fresno, hvor hans Tilstand i Dag betegnes som „fair.“

Lutherlejr og Luthernavn. C. P. Jensen skriver i sin Seattle Korr til Pion.:

„Pastor Sørensen tilbragte en Uge ude ved Lake Killarney sammen med sine Sommerskolebørn. De forskellige skandinaviske lutherske Samfund her har erhvervet et Stykke Land derude, som de kalder Lutherland. Jeg ved ikke hvorfor de altid bliver ved at opnævne alting efter den tyske Munk Martin Luther, men det synes som om dette Kirkefader-Mærke skal præge alting indenfor vore skandinaviske Kirkesamfund. — Om Forladelse, ærede Lutheranere, jeg kan nu aldeles ikke lide Menneske-Tilbedelse.“

Fra anden Kilde oplyses, at Bibellejren var meget godt besøgt og havde et Overskud paa \$100 i Aar.

Dødsfald. John A. Andersen, Medudgiver af „Skandinaven“, Chicago, og Søn af det kendte Blads Grundlægger, døde forrige Tirsdag som Følge af et Hjerteslag. Han og Familie boede i deres Sommerbolig ved en Sø nær Sayner, Wis. Han blev 50 Aar gl.

ACKNOWLEDGEMENTS

PLEASE NOTE: In the acknowledgments in No. 33 Bethany Church, Viborg, S. Dak., was credited with \$8.90 to the Pension Fund, and in No. 36 Elk Horn Lutheran Church was credited with \$39.37 to the Equalization Fund. According to information received from these churches both amounts were intended for Deficiencies in Salaries and Pensions.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	6226.89	269.07	738.83	1750.94	1288.78	376.04	928.49	113.65	761.09
Less transfer to Deficiencies in Salaries and Pensions. See notation above	48.27			39.37					8.90
Beresford, S. D., Girls' Mission Club	6178.62	269.07	738.83	1711.57	1288.78	376.04	928.49	113.65	752.19
Oregon, Wis., Pastor and Mrs. Ervin F. Bondo, memorial wreath for Mrs. Carl Nelson	10.00				10.00				
Oregon, Wis., Ladies' Aid of St. John's Luth. Church, memorial wreath for Mrs. Carl Nelson	1.00								1.00
Denmark, Wis., Mrs. R. J. Rasmussen of Trinity Church	3.00	3.00							
Denmark, Wis., Mr. and Mrs. Elmer Rasmussen of Trinity Church	3.00								3.00
Racine, Wis., Emmaus Luth. Church	5.00								5.00
Los Angeles, Calif., Bethel Helpers' Society in memory of Pastor M. Th. Jensen	200.00		50.00		50.00	50.00			50.00
Hutchinson, Minn., English Luth. Ladies' Aid	5.00							5.00	
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	10.00			10.00					
Oyens, Ia., Gethsemane Luth. Church	11.00				11.00				
Brookville, Minn., Fredsminde Luth. Church	40.27		13.50			10.00	10.00	6.77	
Cumberland Center, Me., Soren Sorensen	12.50					4.17	4.17	4.16	
Blair, Nebr., Dr. J. P. Nielsen	10.00	2.00			2.00	2.00	2.00	2.00	
Elk Horn, Ia., Pastor Anders Hansen	7.00		3.00				4.00		
Easton, Calif., Immanuel Ladies' Aid in memory of Mrs. Hans Jeppesen	10.00			10.00					
Selma, Calif., Pella Luth. Sunday School	3.00				3.00				
Waupaca, Wis., Our Savior's Luth. Church	10.92						10.92		
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Sunday School, collection at S.S. picnic	29.95				29.95				
Northfield, Minn., St. Peter's Luth. Ladies' Aid	11.92	11.92							
Underwood, Ia., Mr. and Mrs. P. W. I. Hansen in memory Willard Ward	45.00	10.00			10.00		15.00		10.00
Wisconsin District Convention, offering at children's service	10.00		5.00						5.00
Hartland, Wis., Our Savior's Luth. Church	8.50	8.50							
Total received on 1940-41 synodical budget	58.78		20.00		20.00				18.78
Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Sept. 9, 1940. H. J. Hansen, Treas.	6684.46	304.49	830.33	1731.57	1424.73	442.21	974.58	131.58	844.97

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission
Previously acknowledged	971.14	300.37	413.31	164.46	63.00	30.00
Racine, Wis., Friends in Gethsemane Church for the Santal Leper Colony in memory of Mrs. J. C. Nielsen, Racine	6.75	6.75				
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. N. G. Hansen	5.00	5.00				
Northfield, Minn., St. Peter's Luth. Ladies' Aid	35.00	15.00	10.00		10.00	
Total received for extra synodical missions	1017.89	327.12	423.31	164.46	73.00	30.00
Received with thanks. Blair, Nebr., Sept. 9, 1940. H. J. Hansen, Treas.						

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$840.95
Viborg, S. D., Bethany Luth. Church	8.90
Elk Horn, Ia., Elk Horn Luth. Church	39.37
Denmark, Wis., Mrs. R. J. Rasmussen of Trinity Church	2.00
Denmark, Wis., Mr. and Mrs. Elmer Rasmussen of Trinity Church	5.00
Wisconsin District. By Mr. Walter Keller, treasurer, Racine, Wis.	100.00
Blair, Nebr., Dr. J. P. Nielsen	3.00
Waupaca, Wis., Our Savior's Luth. Church	31.87
Underwood, Ia., Ruth Hansen	5.00
Total	\$1036.09
Received with thanks. Blair, Nebr., Sept. 9, 1940. H. J. Hansen, Treas.	

Fra Danmark

Ingen Blade, hverken Nyheds- eller Kirkeblade, kommer til os fra Danmark siden de italienske Havne blev lukket. Hr. Carlo Christensen, kendt Korrespondent for flere af vore dansk-amerikanske Blade, har fornylig sendt os nogle Udklip derhjemmefra paa Dansk Pressebureaus Vegne. Noget Nyt hører vi af og til over Radio og andet forekommer i den almindelige Presse. Vi forsøger at gengive af baade nyt og gammelt hvad vi mener kan have Interesse for vore Læsere. Men er der nogen, som faar personlige Meddelelser fra Danmark og synes at de er af Interesse for vore Læsere i Almindelighed, bedes vedkommende sende os saadanne. Alt returneres efter Afbenyttelse om saa ønskes.

Grundtvigskirken paa Bispebjerg, København, blev ifølge Planen indviet den 8. September, Grundtvigs Fødselsdag. I den Anledning tillader vi os at citere følgende Digt, som fremkom i Kr. Dagblad sidste Aar om denne nationale Mindebygning:

GRUNDTVIGSKIRKEN

Den Jætteaandskraft, der har løftet hans Ord,
var Troen, den Tro, han saa bittert har værget,
for Tvivlen som Sten lod ham tynde mod Jord,
før selv han stod rejst som hans Kirke paa Bjerget.

Da stod han paa Troens udgravede Grund
som Egen, hvis Rødder gaar dybt gennem Jorden.
Hans Tanker blev Fakler, en Kilde hans Mund
for Frihed og Folkeoplysning i Norden . . .

Det vældige Orgel, den Kirke af Sten,
der rejstes for ham og hans lysende Virke,
skal vidne mod Himlen — trods Tidernes Men —
at Grundtvig staar levende midt i sin Kirke.

Werner Helmert.

En god Ide. Det teologiske Studenterraad har iflg. Bladet „stud. theol.“ opfordret teologiske Studenter ved Københavns og Aarhus Universiteter til at bruge nogle Uger af Sommerferien til at drage ud i Landet for i Kirkerne at mødes med Landsmænd, der er opfyldt af mange Slags Spørgsmaal — og ogsaa af en Søgen efter Gud . . . „Mødelokalerne er lukkede, men Danmarks Kirker staar stadig aabne — saa hvorfor ikke bruge det Samlingssted, hvor man gennem Aarhundreder har søgt hen, naar Fremtiden var uvis?“ Man tænker at danne smaa Hold paa 4—6 Studenter, der paa Cykel kører rundt til Landsbyer og Badesteder og holder Ungdomsgudstjenester, og i Hjemmene taler med Folk om det kristelige og det danske. En vældig god Ide!

Hjem fra Harbin. D.M.S. fik Telegram forleden med Meddelelse om, at Dr. Asschenfeldt-Hansen og Frue den 3. Juli var afrejst fra Harbin til Danmark.

Danmark lavest i Tuberkulosedødelighed i Europa. Ifølge en Rapport fra Nationalforeningen til Tuberkulosisens Bekæmpelse staar Danmark lavest i Tuberkulosedødelighed i Europa. Dødeligheden er tilmed gaaet ned fra 4,07 pr. 10,000 Indbyggere i 1938 til 3,43 i 1939, og denne Nedgang falder glædeligvis hovedsageligt i København.

DANSKE BØGER

Elses Juleferie	\$.20
Emanuelsen, V. Vaardage. I Omslag.75
Emmerich, Ferdinand I Urskovens Dyb.90
Engberg, Gunnar, Dansk Ungdom. I Omslag20
Engberg, Gunnar, Den gode Hyrde. I Omslag.30
Engberg, Gunnar, De unge Aar. I Omslag.	1.00
Engberg, Gunnar, Haab og Daab. I Omslag.25
Engberg, Gunnar, Hylden blomstrer. I Omslag.	1.25
Indbundet.	1.75
Engberg, Gunnar, Den rige Yngling. Indbundet.50
Engberg, Gunnar, Dansk Hjemliv. I Omslag.	1.00
Indbundet	1.60
Engberg, Gunnar, Søndag i Kirken. Indbundet.80
Engberg, Gunnar, Til Konfirmanden. Indbundet.60
Engberg, Gunnar, Den kristelige Ungdomsbevægelse. I Omslag	1.70
Engberg, Gunnar, Løft dit Hoved.	1.60
Engberg, Gunnar, Hvorfor de Unge foragter os. I Omslag.15
Engberg, Gunnar, Oxford Bevægelsen. I Omslag.90
En Julerejse. Indbundet20
Erichsen, Poul, Om Taarnene end falde. I Omslag	1.00
Erlandsen, M., Børnenes tre Minutter sammen med Far og Mor.75
Esche, Thorä, Erindringer fra mit Liv og Gerning. I Omslag.	1.50
Etlar, Carit, Fortællinger.	2.00
Etlar, Carit, Gøngehøvdingen og Salomon Baads- mand. Indbundet65
Etlar, Carit, Udvalgte Fortællinger. Indbundet.	1.50

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

VI KAN HØRE
PRÆSTEN TALE!

Takket være vor
AUREX

Mine Venner undres, at jeg kan høre saa klart med mit nye Høreapparat, og dog kan de næsten ikke opdage at jeg har et saadant paa mig. Kun en lille rund Kapsel sidder i det ene Øre og er forbunden ved en næsten usynlig Traad med Modtagerinstrumentet under mit Tøj. Jeg har været døv i mange Aar og brugt flere Slags Apparater; men mit nye Aurex overgaar dem alle i Klarhed, Kraft, Lethed og Operation. Det skyldes de fire smaa Vacuum Tubes. Skriv til dette Blads Kontor efter nærmere Oplysninger. Prøvekontor i de fleste Storbyer.

AUREX
HIGH FIDELITY HEARING AIDS

Luthersk Blad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRODDERKÆRLIGHED.“

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 25. SEPTEMBER, 1940

NR. 39

Til Lykke paa Fødselsdagen, Kong Christian!
70 Aar gammel den 26. September.

GUD VELSIGNE DIG — OG DANMARK!

Gud beskærme Danmarks Rige, Danmarks Konge, Folk og Land!
Lad i Vælde Danmark stige, styrk til Stordaad hver dets Mand,
at dets Fjender ræd maa vige fra dets blomsterklædte Strand.
Gud beskærme Danmarks Rige, Danmarks Konge, Folk og Land!
N. David.

Nittende Søndag efter Trinitatis

Dagens Evangelium:

Den næste Dag stod Johannes der atter og to af hans Disciple. Og idet han saa paa Jesus, som gik der, siger han: Se det Guds Lam! Og de to Disciple hørte ham tale, og de fulgte Jesus. Men Jesus vendte sig om, og da han saa dem følge sig, siger han til dem: Hvad søge I efter? Men de sagde til ham: Rabbi! (hvilket udlagt betyder Mester) hvor opholder du dig? Han siger til dem: Kommer og ser! De kom da og saa, hvor han opholdt sig, og de bleve hos ham den Dag; det var ved den tiende Time. Den ene af de to, som havde hørt Johannes's Ord og havde fulgt ham, var Andreas, Simon Peters Broder. Denne finder først sin egen Broder Simon og siger til ham: Vi have fundet Messias (hvilket er udlagt: Kristus). Og han førte ham til Jesus. Jesus saa paa ham og sagde: Du er Simon, Johannes's Søn; du skal hedde Kefas (det er udlagt: Petrus). Den næste Dag vilde han drage derfra til Galilæa; og han finder Filip. Og Jesus siger til ham: Følg mig! Men Filip var fra Bethsaida, fra Andreas's og Peters By. Filip finder Nathanael og siger til ham: Vi have fundet ham, hvem Moses i Loven og ligesaa Profeterne have skrevet om, Jesus, Josefs Søn, fra Nazareth. Og Nathanael sagde til ham: Kan noget godt være fra Nazareth? Filip siger til ham: Kom og se! Jesus saa Nathanael komme til sig, og han siger om ham: Se, det er sandelig en Israelit, i hvem der ikke er Svig. Nathanael siger til ham: Hvorfra kender du mig? Jesus svarede og sagde til ham: Førrend Filip kaldte dig, saa jeg dig, medens du var under Figenrædet. Nathanael svarede ham: Rabbi! du er Guds Søn, du er Israels Konge. Jesus svarede og sagde til ham: Tror du, fordi jeg sagde dig, at jeg saa dig under Figenrædet? Du skal se større Ting end disse. Og han siger til ham: Sandelig, sandelig, siger jeg eder, I skulle fra nu af se Himmelen aabnet og Guds Engle stige op og stige ned over Menneskesønnen. (Johs. 1:35—52.)

BEGYNDELSEN

Af Dr. theol. Skat Hoffmeyer

Naar Frelseren takkede for sine Venner, sagde han om dem til Gud: „De var dine, og du gav mig dem.“ Og det er vel til syvende og sidst Begyndelsen til alt, hvad der hedder Kristenliv: det er Guds. Men set fra vor Side begynder det først senere, og i Slutningen af det første Kapitel hos Johannes fortælles der om en Række Begyndelser. De staar klart i Erindringen. Det begyndte ved 10-Tiden en Formiddag og fortsattes Resten af den Dag og den næste.

Fælles er det, at det gaar fra Mand til Mand. Saadan forplanter aandeligt Liv sig nu engang. Ganske sjældent er dette dog umuligt, vel endogsaa for den paagældende selv — saaledes f. Eks. Paulus. Med ham var det, som om Kristus selv stillede sig i Vejen for ham — ligesom Englen for Bileams Æsel i den gamle Fortælling. Ellers kan man følge, hvordan det gaar fra Menneske til Menneske.

De, der har fundet, søger at hjælpe andre til at finde det samme: „Vi har fundet Messias“, hedder det her flere Gange. Man vidner om det, man har fundet; ogsaa Johannes Døberen vidner i sine Ord om Guds-Lammet. Den, der tror, søger at faa andre til at tro. I vore Dage tales der en Del om, at det gælder om at faa Folk til at tvivle, og sandt er det, at Tvivl om mange Ting kan være sundt og Begyndelsen til noget godt. Men de Mænd, hvorom her tales, opfordrer hinanden til at tro, og det gør Kirken den Dag i Dag. Nogle vil finde, at det er upædagogisk, men det er ikke sandsynligt, at det nogen Sinde vil blive anderledes. Livet er Alvor, og det onde er en Virkelighed; Fortabelsen er Alvor, men Troen flytter Bjerge, og Troen

frelser — saa lad os for Guds Skyld prøve paa at vække Tro, hvad saa end Pædagogerne har at sige derom.

Men selv om der kommer et Vidnesbyrd fra en anden, saa maa en Mand selv gøre Begyndelsen. Tyskerne siger, at al Begyndelse er svær, og Franskmændene, at det er det første Skridt, som koster. Det har man ikke Indtryk af med Hensyn til denne Beretning. Det synes at gaa hurtigt og let. Mærkeligt er det, at det synes at skinne igennem i Fortællingen, at det var forskellige Ting, der førte til, at disse Mænd blev Jesu Disciple.

1) Andreas (og Johannes) hørte Døberens Ord om Guds Lam, der bar al Verdens Synd. Maaske har de syntes, at saa trængte de selv til denne ny Profet.

2) Peter blev vundet ved, at de andre fortalte, at nu var Messias kommet. Dette var Udtryk for et Folks Længsler gennem Aarhundreder, uden Tvivl ogsaa for en god Mands brændende Længsel netop i de Dage.

3) Filip fik sin Bane og sin Skæbne afgjort ved, at Jesus kort og godt sagde: Følg mig. Der er Folk, som er Pligtmennesker — formodentlig var der flere af dem den Gang; det er smaat med dem nu.

4) Nathanael endelig begynder med Indvendinger, men han vindes ved Jesu Ord, at han saa ham under Figenrædet — de Ord, som vel kun Nathanael forstod Betydningen af. Saa følte han sig gennemskuet og vel især forstaaet, og dermed var Sagen afgjort for ham.

Lægger vi for meget ind i de knappe og korte Sætninger, naar vi forstaar dem saadan? Hvis nogen synes det, saa betænke han, at der jo ligger Menneskeskæbner gemt i disse Sætninger.

Fælles for dem er, at enhver af dem havde et Sted i sit Liv og sit Sind, hvor Jesus kunde tage ham. Det er troligt, at ethvert Menneske har et saadant Sted — eller flere.

Mange synes rigtignok at være svært umodtagelige, men det er vist bare noget, de synes. Derimod er det meget almindeligt, at man ikke gør Alvor af det. Disse første Disciple tog Konsekvensen. De blev hans svorne Mænd fra den Dag, hans Disciple og hans frelste. Her er nok det vanskelige Punkt baade nu og den Gang. Men endnu gælder hans Ord, hvormed Fortællingen slutter: at dem, der gør Alvor af det og bliver hans Disciple, ser Himmelen aaben. For de andre er Himmelen lukket.

Det er nyttigt og oplysende at prøve sig selv i Lyset af denne Fortælling. Det er den Slags Ting, som kan blive af afgørende Betydning. Læs nu Fortællingen i Deres Salmebog eller Deres Ny Testamente og tænk efter.

PAA KIRKEVEJEN

NB: Paa Grund af en i sidste Øjeblik indsendt Afskedshilsen fra Dr. Inadomi maatte vi udtage denne Betragtning af sidste Nummer. Da den altsaa var sat-op-lader vi den gaa ind her i dette Nummer.

—Red.

Attende Søndag efter Trinitatis. 22. Sept.
Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1 Kor. 1:4-8; Matth. 22:34-46.

Ny Tekstr. — 1 Joh. 3:1-8; Joh. 15:1-11.

GRENE PAA GUDS VINTRÆ

Alt hvad Gud skaber er saare godt, thi Gud er god og vis og mægtig. Hans Natur er Kærlighed, og af denne Fylde have vi alle modtaget og det Naade over Naade. Først modtog vi vort Univers, vor Jord med al dens Fylde, vort dejlige Legeme, og som Kronen paa Værket Guds livgivende Aand, vort underfulde Sjæleliv, det ypperste af al Skabning. Sandelig, Gud plantede en herlig Vin-

gaard. Vi er hans Værk, skabte til gode Gerninger. Men saa fik den onde Fjende Anledning ved det første Menneskes Ulydighed, og Døden kom ind i vor Tilværelse og trængte som en fordærvende Sot gennem alt og alle. Vintreet var dødsens; kun en Spire blev tilbage med Livsmulighed; den var den troende Abrahams Lydighed og hans Sæds Bevarelse ved Lovens Hegn og det profetiske Ords Kraft.

Saa gav Gud sig selv hen for os, da han sendte sin Søn den enbaarne, Jesus vor Kristus. I ham tilførtes Spiren nyt helligt Liv og det blev til et frugtbart Træ. Han er vor Fred, thi „hver den, som bliver i ham synder ikke,“ men bærer Frugt, megen Frugt, til Guds Velbehag. Nu er det ikke alene Pligten til at gøre det gode, men Kærligheden til den Gode, der tvinger os; og den Tvang er Trang, derfor ingen Byrde, kun idel Glæde. Hellighed, d.v.s. fuldkommen Renhed, er nu mulig for hver den, der bliver i ham, som en Gren paa Vintreet. „I ere allerede rene paa Grund af det Ord, som jeg har talt til eder“ siger han, „den som bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen Frugt; thi uden mig kunne I slet intet gøre.“ „Som Faderen har elsket mig, saa har og jeg elsket eder; bliver i min Kærlighed.“ — Saaledes bliver vor Glæde fuldkommen, „thi der er ikke Synd i ham.“ Vintreets Rod og Stamme er skjult under det prægtige grønne Løv. Men enhver ved, at den yppige Frodighed stammer fra Forbindelsen med Træet. Den rige Frugt er ogsaa skjult; Grenene pranger ikke dermed, men Vingaardsmanden kender den.

DET STØRSTE AF ALT

(Læs Dagens gl. Ev. Matth. 9:1-8)

„Aldrig har vi set noget saadant,“ staar der i Markus' Beretning om den samme Begivenhed. Det var Folk, der sagde det, og Folk kan nu ogsaa til Tider sige noget rigtigt, selv om man ikke altid kan sige, at „Folkets Røst er Guds Røst.“ De var ganske betagne af det at have set, at blot paa et Ord af Herren: „Staa op og gaa“ skete det, at den Mand, der ikke kunde røre et Lem, stod op og havde sin fulde Førlighed. Her passer Verslinierne: „Hvad Jordens Konger ej formaar, kan Jesus Kristus gøre.“ De forstod, at de her stod overfor en Aabenbaring af den levende Gud. De frygtede og priste Gud, thi de havde mødt det største, ja den største. Der var lukket op til den usynlige, den evige Verden, som er den egentlige Virkelighed; men naar Naturlovene ikke mere er det sidste, naar det Panser af Naturnødvendigheder, som ligger uden om os, gennembrydes, saa siger det os, at Gud kan mere, at han kan gennembryde den Sydens Mur, som skiller os fra ham. Gud kan lade det ske, at vi ikke til Evighed skal være bunden til Synden og Døden. Det skete den Gang, da vor Herre Jesus sagde det Ord til den værkbrudne: „Søn, vær frimodig, dine Synder forlades dig.“ Og det siger han ogsaa i Dag, thi: „Jesus Kristus er i Gaar og i Dag den samme, ja til evig Tid.“ — Saa er da Syndernes Forladelse det største af alt.

1. Ordet om Syndernes Forladelse viser os nemlig Synden, ikke blot de mange forskellige Synder, men at jeg er gennemtrængt af Synd, saa vi maa sige med Paulus: „Jeg ved, at i mig, det er i mit Kød, bor der intet godt,“ hvilket ogsaa er udtrykt i Salmelinien:

Thi stod jeg som en Synder her,
min Skaber, for dit Øje,
om end for Verden ren og skær
jeg turde mig ophøje.
Men ak, jeg ved ej heller Tal

paa mine Fejl og miné Fald,
de dunkle med de klare.

2. Syndernes Forladelse udelukker al Selvretfærdighed; thi alt vort eget, vore egne Anstrengelser, Bekennelser, Gerninger og Præstationer udelukkes. Derved ydmyges vi, men gennem Ydmygelsen gaar Vejen til Frelse og Frimodighed.

3. Thi ved Syndernes Forladelse og alene derved har jeg Adgang til Naadens Trone og Guds Faderhjerter og kan have Lov til hver Dag at leve „som Guds kære Barn.“

4. Og Syndernes Forladelse betyder Begyndelsen til et nyt Liv i Forsagelse af Djævelen og i Tro paa og Kærlighed til Gud og til min Næste. Saa bliver det en Livssag, at min Næste faar Del i den samme Naade og Frelse.

5. Men er Syndernes Forladelse det første, er det ogsaa det sidste, thi kun Syndernes Forladelse bærer, naar vi skal dø; i det Ord har vi det evige Haab.

Aldrig har vi set noget saadant. Dette er det største af
—Sognepræst Th. Leth, Søborg.

ER KRISTENDOMMEN VIRKELIGHEDSFJERN?

Sommetider taler og skriver Kristendommens Foragtere og Modstandere, som om de troede, den ikke havde noget med Virkeligheden at gøre. „Kristne, aah, de lever jo i Skyerne og kender ikke noget til „Livet“. „Kristen Moral er virkelighedsfjern.“ Saadan kan der siges, mærkeligt nok, i et protestantisk Land, hvor Idealet af kristelig Fromhed ikke er klosterlig Tilbagetrækkethed og Eneboerliv i Eftertanke og Betragtning. Paastanden om Virkelighedsfjernhed er af samme Art som den store Sølange og andre Fantasifostre, der ikke er til at aflive, fordi de aldrig har været til. Eller maaske vil det være rigtigere at sige, at hvis kristne Mennesker er virkelighedsfjerne, da er det ikke deres Kristendom, men deres egen Skyld. Kristendommens Stifter, **Kristus selv**, var saavist ikke en verdensfjern Drømmer, hans Mænd heller ikke. Det skal ingen uden bevidst at ville det faa ud af at gennemgaa Beretningerne om hans og deres Færd i det nye Testamente.

Forresten — naar Kristendommens Modstandere og Foragtere i det hele taget gør sig den Uejlighed at beskæftige sig med den og dens eventuelle Virkelighedsfjernhed, er det saa ikke i sig selv et uimodsigeligt Vidnesbyrd om, at de selv anser den for en **Realitet?**

—Sigrid Hedeskov.

DE FØRSTE DISCIPLE

En Betragtning

En Kreds af Jesu senere Apostle var Døberens Disciple, inden de blev Jesu Disciple. Dette gælder i al Fald fem af dem, maaske 6. Blandt disse var Johannes selv, som fortæller det (Joh. 1:35 flg.); thi der kan ikke være Tvivl om, at den unævnte af de 2 første var ham. De øvrige var Andreas, Simon Peter, Filip, Nathanael og rimeligvis Jakob, Johannes's Broder, thi der staar, at Andreas finder først sin egen Broder, altsaa før Kammeraten fandt sin. Nathanael nævnes kun hos Johannes, hvorimod de andre Beretninger nævner „Bartholomæus“ i hans Sted, saa man kan slutte, at samme har haft to Navne, eller at Nathanael var bedre kendt i Førstningen som Tholmais Søn — altsaa, hans Slægtsnavne. Dog var to Navne for samme Person den Gang ikke ualmindeligt, særligt i Galilæa, hvor man talte to Sprog, Aramæisk og Græsk, (jfr. Peter - Cephas).

Alle disse havde deres første og afgørende Møde med Jesus i Løbet af to Dage (v. 35; 44). Anledningen var et Ord af Døberen, „Se, det Guds Lam,“ idet han pegede paa Jesus, hvem han havde døbt Dagen før og saa da Aanden som en Due dale ned over ham og bliver der, hvor ved det Tegn blev opfyldt, som Gud havde aabenbaret ham skulde udpege Kristus. Efter den Dag viser Forløberen stadig hen til Jesus som Brudgommen, der har Bruden, d.v.s. den, der skal eje Menigheden. „Han bør vokse, men jeg forringes“ er et Herrens Vidners rette Stade; det giver Vidnesbyrdet Tilforladelighedens Præg og driver Tilhørere til Frelseren. I saa Henseende er Johannes Døber den største af kvindefødte; thi jo dybere Ydmygheden, desto højere bliver Storheden i Guds Rige (se Paulus i 2 Kor. 12:1-10).

Da Evangelisten Johannes paa sine gamle Dage nedskriver dette, staar hint første Møde med Jesus lyslevende for ham i Mindets Glans. Man kan kalde det hans Omvendelseshistorie. Det maa have været en velsignet Stund for de to Venner, da de var hos Jesus — maaske fra Kl. 10 Morgen (han husker klart Klokkeslettet) romersk Tid, maaske kun fra Kl. 4 Eftm. jødisk Tid. At det var Andreas, der var hans Følgesvend paa den sandhedssøgende Ekspedition, er i Grunden ikke saa mærkeligt. Hans Navn betyder jo „den mandige“, og modig var han, men sagtmodig; han begrundede først sin Overbevisning, men saa handlede han i fast Tro derefter. Straks finder han sin Broder, den ivrige men vægelsindede Simon; og Johannes huskede, at det var Andreas, som havde et praktisk Svar rede derude i Ørkenen, da Mængden hungrede og Jesus prøvede deres Tro med Spørgsmaalet: „Hvor skulle vi købe Brød? (Joh. 6:5—9).

Andreas var næppe en god Taler, men han havde, ligesom Moses, en Broder, der var det og han vandt ham for Herrens Sag. Olfert Ricard mener, at han vilde have været en ypperlig Søndagsskolelærer, han var en Børneven; det var til ham Drengen gav sin Mellemad for at Jesus kunde faa noget at velsigne og meddele de 5000. Traditionen mener, at han virkede tilsidst i Akaja (Grækenland) og paa hans Vægning ved at ofre til Afguderne, lod den romerske Prokonsul Ægeas ham først hudflette og saa korsfæste, dog saaledes at han blev, ikke naglet men bunden med Reb til Korset for at forlænge Dødspinslen. Endnu efter at have hængt i to Dage vedblev han at prise Gud og formane de Kristne til at være standhaftige i Troen. Andreaskorset har Form lig X.

Jesu Modtagelse af Andreas's Broder Simon interesserer os meget. I den korte Beretning ligger et stort Stykke Psykologi — Sjælekundskab. Den impulsive Natur maatte, saa at sige, ligesom senere Kaldsfællen Paulus, gribes i Flugten. For de to førnævnte var en stille Enrumssamtale Vejen til deres kontemplative Hjerter. Men denne nye Rekrut fik straks et nyt Navn — et nyt Ideal, saasom: Du søgende, vægelsindede Simon, blev en Petrus, en Klippemand man kan stole paa! Denne umiddelbare Tillid, dette Udtryk for hans inderste Ønske, satte Simon paa ret Køl just der. Han fik Tillid til Jesus, saa han blev hans for evigt, men hans Selvtillid fik et afgørende Knæk. Det viser det næste betydningsfulde Møde, de to havde ved Genesarets Sø, som Lukas fortæller om i Kap. 5. Og Jesus blev ikke skuffet i Peter; han turde bygge sin Menighed paa hans Trosbekendelse og

trofaste Kærlighed — jfr. „Herre, du kender alle Ting, du veed, at jeg elsker dig!“ Hans modige Sværds slag i Jesu Forsvar hin skæbnesvangre Nat i Gethsemane opvejer langt hans impulsive Nødløgn i Fjendens Lejr Dagen efter. Dette Optrin paamindede ham, at han endnu var „en syndig Mand“, der trængte stadig til Kristi udrakte Frelserhaand. Hans Motto blev: „Ydmyger eder under Guds vældige Haand, for at han i sin Tid maa ophøje eder“ (1 Pet. 5:6).

Alt imens er Johannes nok i Lag med sin ældre Broder Jakob. Intet fortælles om dennes Omvendelse; det gik stille af, og dette præger hele hans Færd. Da Jesus havde vist dem ved den underlige Fiskedræt, at han kunde ogsaa forsyne dem med rigeligt dagligt Brød om de vilde følge ham, var de to Brødrepar straks rede til at forlade alle Ting og blive Menneskefiskere i hans Rige. De fire blev Mesterens Livvagt, — se Mark. 13:3, jfr. Mark. 5:37; 9:2 og 14:33. At Andreas ikke er med de tre sidste Steder har muligvis sin Aarsag i, at hans trofaste Tjeneste var mere nødvendig blandt de andre medens de øvrige var med Jesus. (Mærk ogsaa i Joh. 12:22, hvorledes Filip først meddeler Andreas om Grækernes Ønske at se Jesus, og saa gaar begge til Jesus.) Det bør ogsaa bemærkes, at i al Fald Zebedæussønnerne vandt deres Forældre for Herren, thi Moderen Salome var blandt de galilæiske Kvinder, der fulgte Jesus og tjente hans Flok med hvad de ejede, særlig under den sidste Rejse til Jerusalem (Mark. 15:40 og Luk. 8:3.) Hun stod ved Korset (Matth. 27:56) og var med ved Graven Paaskemorgen (Mark. 16:1). Tillige ved vi, hvor inderligt hun ønskede at sikre sine Sønner en Plads nær Jesus i hans Rige (Matth. 20:20—21). Mon Sønnerne var blevet de første og blandt de største om ikke de havde haft en saadan Moder?

Filip var fra Andreas og Peters By, Bethsaida i Galilæa. At han hørte til deres Fællesskab er rimeligt, ligesaa at de to Kammerater har fortalt ham om deres store Opdagelse Dagen før. Men Jesus fandt ham dog selv og kendte ham, som een der allerede var overbevist om Sandheden. Saa Indbydelsen „Følg mig“ var alt der behøvedes. Det samme har nok været Tilfældet med hans senere Kollega Levi Matthæus, der fik samme Indbydelse og, som han, stod op og fulgte Jesus med det samme. Overbevisningen var begrundet i Kendskab til de hellige Skrifter, som hans Ord til Vennen Nathanael tydeligt beviser (V. 46). I den Henseende er han ogsaa lig Matthæus, hvis Evangelium er skrevet ud af det gamle Testamente. Og at Nathanael var „en Israelit, i hvem der ikke er Svig,“ har sandsynligvis sin Aarsag i samme Kundskab. Mon de tre havde været Studenterkammerater? I al Fald de søgte op rigtigt og fandt Jesus at være Guds Søn og Israels Konge efter Skriften. At Jesus saa Nathanael under Figen-træet, muligvis i sit „Studerekammer,“ var blot en Stadfæstelse af hans aandelige Ophøjethed, — han hørte Bønner.

Derefter fik de større Ting at se, — fra nu af en aabnet Himmel, hvor den fornedrede Jesus tjentes af Engles Hærskarer i Herlighed. Jo, han, kun han, kunde være Israels National Gud, den Herre Zebaoth, Hærskarernes Gud, der nu kom for at opfylde Abrahams Forjættelse, at være hele Verdens Frelser. Det var et herligt Kald at følge ham, en værdig Opgave for stærke modige Mænd at løse, et dejligt Evangelium at forkynde: „Vi har fundet Messias! Kom og se!

P. C. J.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Bøgsøring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøyle rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Primærker.

Ved Fornøyle bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Nittende Søndag efter Trinitatis. 29. September.

Dagens Tekster:

Ef. 4:22—28; Matth. 9:1—8.

1 Kor. 12:12—27; Joh. 1:35—52.

HVER DEN, SOM ER AF SANDHED, HØRER MIN RØST.

To unge Mænd søgte Fred med Gud. Og „den som søger, han finder“, særlig naar det gælder noget hos Gud. Det bedste et Menneske kan søge er Fred med Gud. Dog er den en Betingelse for al Søgten: Man maa vide, at man har tabt eller savner noget. „De raske trænger ikke til Læge, men de syge“ lød det sidste Søndag. De karske kan ønske mange Ting, men den lidende søger kun eet, Lindring. Hvad der fra først af bevægede de unge Fiskere fra Gennesarets Sø til at gaa til Judæa og der blive Døberens Disciple, veed vi ikke. Men een Ting ved vi, ved at høre Johannes blev de overbeviste om, at de trængte til en Renselse fra Synd. Og det er en Lidelse at blive klar over, at man er syg af Synd mod Gud. Det havde Loven maaske allerede ladet dem ane. Hvad skulde de gøre for at blive frelst? Lade sig døbe? Johannes's Daab gav kun et Haab, ikke Fred. Dog hvor der er Haab er der Længsel, d.v.s. en Attraa efter en Forløser. „Han kommer“, sagde den underlige Røst i Ørkenen, „Guds Rige er nær.“ De løb ikke bort fra deres Prædikant, de blev for at høre mere. Og saa, en skøn Dag pegede Døberen paa en bestemt Person og sagde: „Se, det Guds Lam, som bærer Verdens Synd.“ De behøvede ikke mere Tilskyndelse; de fulgte efter Jesus for at erfare Sandheden. De fandt han var Kristus, den enbaarne fra Faderen, fuld af Naade og Sandhed. Og de modtog af hans Fylde, og det Naade over Naade. Prædikantens Vidnesbyrd blev stadfæstet af deres egen Erfaring, „at denne er Guds Søn.“

Og finder du ham saa finder du alt

Hvad Hjertet kan evigt begære;

Da rejser sig fluks hvert Haab som faldt,

Og blegner saa aldrig mere.

Hvor blev de lykkelige Mennesker! Og den Lykke maatte absolut deles med andre. Vi har fundet Messias! Kom og se!“

Danmarks Konge fylder halvfjerds

Den 26. Sept. kan H. M. Kong Christian den Tiende, Danmarks og Islands Konge, fejre sin 70 Aars Fødselsdag. Forholdene indbyder ikke til Festligheder i større Stil, men under de foreliggende Omstændigheder vil manges Ønsker og Bønner desto inderligere samle sig i et oprigtigt og varmt: Gud velsigne Danmarks Konge!

I det sidste Slægtled er Antallet af Konger stadig svundet ind. Ogsaa i Danmark har der været dem, der mente, at dets gamle Kongehus ikke havde nogen lang eller lys Fremtid. Blandt de utallige, sande eller opdigtede, Historier, som fortælles om Danmarks nuværende folkekære Konge, er følgende, som skal have fundet Sted under forrige Verdenskrig.

Kong Christian gav sig paa sine daglige Rideture tit i Snak med en kendt Højskoleforstander. En Morgen, kort efter at drastiske Forandringer havde fundet Sted i Europa, spurgte Kongen Højskoleforstanderen: Naa, hvordan gaar det i Deres Profession?

Aa, jo tak! Vi kan ikke klage. Men hvordan gaar det i Deres Profession?

Knap saa godt, svarede Kongen. Jeg haaber dog det gaar i min Levetid. Men hvordan det skal gaa i næste Slægtled, ved jeg ikke.

— I de ca. 25 Aar, der er gaaet siden da, er mange Kongetroner blevet omstyrtet. I Danmark er Christian den Tiende stadig Konge, men Fremtiden for Danmark og Danmarks Kongehus er mere usikker, end den har været i lange Tider.

Men det er sikkert ikke for meget at sige, at indadtil staar Danmarks Konge i Dag stærkere end nogensinde før. I de mange Aar, der er gaaet, siden Christian den Tiende, den 14. Maj 1912, besteg Danmarks Trone, er Kongens Stilling blevet mere og mere befæstet. I alle Samfundslag, ogsaa blandt social-demokratiske Arbejdere, har man lært at se op til den ranke og retliniede Leder, der er et Hoved højere end alt Folket. Kongens utallige Besøg rundt om i Landet (den der skriver dette mindes Besøg af Kongen paa tre forskellige Skoler, hvor han var Elev), hans demokratiske Sindelag og hans djærve Ord ved mange højtidelige Anledninger — har været med til at knytte de forskellige Landsdele og de forskellige Samfundsklasser sammen til et Hele. Paa den smukkeste Maade kom Danmarks Konge til at repræsentere og levendegøre i sin Person alt det, vi kalder Danmark. Mange af os mindes med Glæde, da vi saa hans lyse vindende Smil en Børnehjælpsdag i en myldrende Forsamling paa en københavnsk Gade, eller da vi lyttede til hans mandige Stemme, naar Kongen i en Alvorsstund gav rammende Udtryk for noget af det, der rørte sig i alles Sind, og saa sluttede med sit hjertelige „Gud bevare Danmark!“ Baa- de i lyse og mørke Stunder forstod Danmarks Konge sit Folk og formaaede at samle det.

Og Fremtidens Historikere vil sikkert endnu bedre, end vi kan det i Dag, se, at Christian den Tiende var Danmark en god Konge. Faa nulevende ved, hvor stor Kongens Indflydelse har været i forskellige skæbnesvangre Timer. Men der er adskilligt, der kunde tyde paa, at Kong Christian har sin store Andel i, baade at Danmark blev holdt udenfor i den forrige Verdenskrig (maaske til Dels ved at telegrafere til sine personlige Forbindelser i England i de kritiske Timer, da der skulde lægges Miner i Storebælt), og at Danmark ikke kom til at lide

mere end det gjorde i April 1940. Kongens mandige og modige Holdning under „Revolutionsdagene“, da en kommunistisk Efterdønning naaede det lille Danmark, skal ogsaa huskes. Da Københavnerne hørte, at Kong Christian fortsatte sine daglige Morgenridture gennem Byens Gader — uden nogensomhelst Ledsagelse eller Beskyttelse — kom man over Forskrækkelsen.

Een af de mange Anekdoter om Kongen fra hans Besøg for et Par Aar siden hos Hitler, fortæller, at den tyske Diktator i en Samtale antydede, at nu varede det maa-ske ikke saa længe, før det blev nødvendigt at slaa Danmark og Tyskland sammen til eet, hvorpaa Kong Christian omgaaende skal have svaret, at det vist vilde blive for meget for en dansk Konge at tage Vare paa.

Historien er jo nok „made in Denmark“. Men den rammer dog et Sandhedsmoment, for Kongens Uforfærdethed og Slagfærdighed er jo vel kendt.

Og om de Beretninger er sande, som er kommet til os om Kongens korrekte men kølige Holdning overfor de tyske „Beskyttelses“ Tropper, som nu er i Danmark, saa følger de et nyt Træk til Kong Christians Karakter, som vi maa beundre.

Endnu rider Danmarks Konge sine Ture. Paa hans halvfjerds Aars Fødselsdag sender vi vore hjerteligste Lykønskninger til ham og til gamle Danmark. Og i dem ligger det Haab og Ønske, at der fra Kongens Eksempel maa udgaa Inspiration til hele det danske Folk om i denne vanskelige Tid klogt og besindigt at indordne sig under det uundgaaelige — men uden at miste Selvrespekt eller tabe Troen paa den Gud foroven, som raader for Danmarks Sag.

Den festligste Dag i hele Kong Christians lange Regeringstid var vel, da han paa sin hvide Hest red over den gamle Grænse ind i en Del af Danmark, som de fremmede havde taget under deres „Bekyttelse“, men nu havde maattet vige. Vi har vel alle set Billeder fra det gribende Øjeblik, da Christian den Tiende løftede den lille Pige op paa sin Hest, da Hurraraabene lød, og da Glædestaarer fyldte manges Øjne. Hvor kan vi andet end paa Kongens Fødselsdag i Aar, ønske og bede, at den Stund maa oprinde, da Danmarks Konge igen maa foretage et Triumftog, fordi de fremmede igen er draget bort, og Danmarks Folk atter er blevet frit.

Man tager næppe fejl, naar man gætter paa, at just dette er Fødselsdagsbarnets store Ønske. Og vi kan utvivlsomt tilføje, at det ikke blot er hans Ønske men ogsaa hans inderlige Bøn.

Danmarks Konge er den danske Kirkes Overhoved — og vi kan sige med Sandhed, at Kong Christian den Tiende har været Kirken en god Mand. Pastor Olfert Ricard og andre Ledere havde tidligt en betydelig Indflydelse over Danmarks nuværende Konge. Den Holdning Kong Christian har indtaget overfor Kirken, og det Eksempel han har sat, f. Eks. ved at gaa i Kirke hver Søndag, har haft vidtrækkende Betydning i Danmark, ikke mindst i en Tid som vor, hvor Afkristningens Aand har gjort sig saa stærkt gældende, ogsaa i vore Fædres Land.

I denne Forbindelse vil vi ogsaa med Glæde mindes, at naarsomhelst og hvorsomhelst Kong Christian den Tiende har været paa Rejse i Udlandet, har han altid om Søndagen gaaet til en dansk Kirke, om der da var nogen saadan paa Egnen. Paa hans halvfjerdsaarige Fødselsdag udtaler vi vor Tak for det gode Eksempel, Danmarks Konge her har sat, saavel som vor Tak for den hjertelige In-

teresse, Hans Majestæt altid har vist alle Udlands Danskere, og ikke mindst Dansk-Amerikanere. Et Udtryk herfor var den varme Hilsen, vi fik herovre, da Kronprinsen aflagde os Besøg.

Naar vi derfor i Dag paa Danmarks Konges Højtidsdag sender vor Hilsen hjem, lægger vi alle vore varmeste Ønsker ind i Ordene: Hjertelig til Lykke! Gud velsigne Kong Christian den Tiende og hele Kongens Hus! Gud bevare gamle Danmark!

Paul Nyholm.

Fra vor Kirkemark

Pacific Kredsmdøde

Pacific Kredsmdøde afholdes den 9-13de Oktober i Bethania Lutherske Menighed, Portland, Oregon. Aabningsgudstjeneste, Onsdag Morgen Klokken 10. Kredsens Præster ventes og Menighederne bedes sende Delegater. En Menighed har Ret til een Delegat for hver femogtyve Medlemmer over enogtyve Aar. Dersom en Menighed har enoghalvtreds Medlemmer, har samme Menighed Ret til to Delegater. Delegater maa være enogtyve Aar eller over.

Sager af Betydning vedrørende Kredsens herved antydes:

Valg af Embedsmænd: Kredsformand, Sekretær og Kasserer; Betragtning af Indberetninger fra de forskellige Grene af Virksomhed i Kredsens; Antagelse af Kredsens Konstitution og Bilove; Missionsvirksomheder i Kredsens; Kredsens Emne: „Evangelisation“; Menighedens Emne: „Kan der gøres noget for at redde og genoplive Interesse for Bønne-møder i vore Menigheder?“; Forkyndelse af Guds Ord og det aandelige Vel af alle!

Menigheder, vær saa venlig at erindre eders Kredslikening og eders Indbetaling af de ti Cents per konfirmeret Medlem til Rejsehjælpskassen. Alle Bidrag bør tilsendes Kassereren mindst to Uger før Kredsmdødet.

J. H. Vammen, Formand.

J. P. M. Magnussen, Sekretær.

Bethania Menighed, Portland, Oregon, indbyder herved Menighederne i Pacific District til at deltage i Aarsmdødet fra 9-13 Oktober, 1940. Frit Logi med Morgenmad tilbydes Præster, Delegater og saa mange flere, som det er muligt at finde Plads til. Frokost og Middagsmad vil kunne faas for 35 og 50 Cents.

Gæster som ønsker at deltage, vil være saa venlige at indsende deres Navne mindst 2 Uger før Mødets Begyndelse til Mrs. W. Poulsen, 3624 N.E. 17 Ave., Portland, Oregon.

A. P. Andersen, Præst.

Geo. Jacobsen, Formand.

En glædelig Begivenhed fandt Sted i Hauge lutherske Mgh., Chicago, d. 4. Aug., da en jødisk Forretningsmand blev døbt i Kirken. Han var blandt de mange Jøder, som paa Grund af Nazismens Forfølgelser, maatte forlade sit Fødeland og kom til Byen sidste December. I sit Hjemland havde han Ansættelse i Hamburg, hos en troende Mand, der vidnede for sine Arbejdere om Livet i Gud; dernæst blev han gift med en kristen Kvinde og var stærkt paavirket i Retning af Kristendommen. Men hans Slægtninger holdt igen og vilde forskyde ham, ja, hans Fader nødte ham endog til at love at han ikke vilde lade sig døbe. Men saa kom Hitler, og dermed Amerikarejsen. Han kom i Forbindelse med Zionsmissionens Chicago Missionær, J. S. Dallmann, med Resultat som nævnt. Ved Daabs-gudstjenesten talte Pastor R. E. Morton fra vor Eben-

ezer Kirke. Flere andre Præster var tilstede, ogsaa Missionens Generalsuperintendent, Pastor C. S. Vang. Den 25. Aug. blev en jødisk Højskolegraduent døbt ved en lignende Højtidelighed; han var en Flygtning fra Wien.

DR. INADOMIS DANSKE HILSEN TIL DEN FORENEDE KIRKE

NB. Denne danske Tale er den Hilsen vor kære japanske Broder og Udsending bragte vort Samfunds Kirkemøde ved Medicine Lake, Minneapolis, sidste Juni, og som han vist har gentaget flere Steder paa sin nu afsluttede Rundrejse til vore Menigheder i U.S.A. og Canada. Den er formet og nedskrevet af ham selv som den staar her, saa den er et Vidnesbyrd om, ikke alene hans Sindsstemning overfor os men ogsaa hans Kendskab til det danske Sprog. —Red.

Jeg er meget glad for at jeg er kommet hjem til min Moderkirke. Det er mit store Privilegium at bringe de kærligste Hilsener fra den Japanske lutherske Kirke.

Vi er taknemlige for hvad I har gjort for os, for de Bønner I har bedt for os gennem disse mange Aar. Især er vi taknemlige for de gode Korssets Sendebud, I har sendt os, Dr. Winther og Hustru, Pastor og Mrs. Bach, og denne søde, stille danske Kvinde, Maja Winther. De forkynder Evangeliets Kraft til Frelse, — Kristus og ham korsfæstet, og elsker os med Kristi tvingende Kærlighed. De øver et stort og uegennyttigt Missionsarbejde, der bærer sine Frugter for Guds Rige. De har saaet Sæden og den har spiret, groet og baaret Frugt, og i Dag ser vi den lutherske Kirke vel grundfæstet i Japan. Vi har mange gode unge Præster, der trofast forkynder Guds Ord, og mange hundrede udødelige Sjæle er blevet bragt ind i Guds Rige. Jeg er meget glad for mit Arbejde, og Gud har velsignet mig ved at bruge mig som et Redskab i hans Haand til at lede over tusinde unge Mænd til Kristus og ti unge Mænd til at blive hans Tjenere og Ordets Forkyndere. Dette har kun været muligt for mig gennem Guds Naade og eders Bønner og Hjælp.

Med Glæde i Hjertet mindes jeg mit Besøg i Danmark, mit aandelige Fædreland. Der, i Vor Frue Kirke, Køben-

havns Domkirke, saa jeg et Glimt af Himlen. Tusinde af kristne Brødre og Søstre var der forsamlede foran Thorvaldsens Kristus, hvorpaa staar: „Kommer til mig!“ Vi sang de samme Sange og bekendte den samme Tro paa Jesus Kristus som Verdens Herre og Frelser. Dette er vor Missionsgerning, at virkeliggøre dette Syn i alle Verdens Lande.

Vi ser i vor Tid, i Dag, over alt store Trængsler; men Gud er ikke død, og Jesus lever med os. Hvis vi blot forbliver tro ved hans Ord og Lære, og stoler paa ham, saa vil vi vinde Sejr over Trængslerne, samt være i Stand til at synge med Guds Engle i Himlen:

Den store hvide Flok vi se
som tusind Bjerger fuld af Sne
med Skov omkring af Palmesving
for Tronen, — hvo er de?
Det er den Helteskare som
af hin den store Trængsel kom
og har sig toet i Lammets Blod
til Himlens Helligdom.

Gud velsigne eder alle med sin Aand! Og saa endnu en Gang hjertelig Tak for eders Kærlighed til, og eders Bønner for Japanmissionen og mig selv.

Hajime Inadomi.

Zionsforeningens 62de Aarsmøde afholdes, om Gud vil, d. 10—13 Okt. i First Luth. Church, Fergus Falls, Minn. Aabningsgudstjenesten begynder Kl. 8 Torsdag Aften med Pastor J. T. Aastad, Kredsformand i Nord Minnesota N.L.C., som Taler. Alle Venner af denne Mission blandt Jøderne er velkommen og Indmeldelser sker til Rev. S. L. Tallakson, Fergus Falls, Minn. Det er altsaa den Forening vort Samfund støtter. Carl Christensen er Formand og Jas. R. Grønseth Sekretær.

En Tak. Mrs. M. Th. Jensen, Los Angeles, Calif. ønsker gennem disse Linier at takke de mange Venner i Samfundet, som under hendes Mands Sygdom sendte Breve, Kort og Blomster og som ved Begravelsen sendte Breve og Blomster. Det var en Glæde for Pastor Jensen at blive erindret under hans Sygdom af hans mange Venner fra fjern og nær, særlig fra de Steder, hvor han har været Præst. Gud velsigne hver og en for eders Kærlighed!

Mrs. M. Th. Jensen Mr. og Mrs. Chris Robertson
Mr. og Mrs. Emanuel Jensen Mr. og Mrs. Viggo Jensen
Mr. og Mrs. Verner Jensen Mr. og Mrs. Art Ray Hansen
Mr. og Mrs. Art Rasmussen

Vor Redaktør-Kollega Pastor John M. Jensen er paa en Rejse til Østen hvor han vil repræsentere vor Litteraturvirksomhed ved et Møde af lutherske Redaktører og Forlæggere, der afholdes i Philadelphia.

Pastor Jens Holdts Artikel om Zinzendorf og Grundtvig i dette Nummer er ganske vist vel lang, men ret belærende, og synes vi, særlig vel skrevet. Kommer man først i Lag med den, vil man ærges ved en Afbrydelse til næste Nummer, saa hellere tage det hele i eet denne Gang.

Adresseforandring. Pastor A. R. Petersen beder os bekendtgøre, at hans Adresse nu er 4238 Harriet Ave., Minneapolis, Minn.

Pastor A. Th. Schultz's Adresse er nu Nr. 484, Olds, Alberta, Canada.

Bekendtgørelse. Pacific Kredsens Kvindernes Missionsforening afholder sit aarlige Møde Torsdag d. 10. Okt. i Forbindelse med Kredsmødet i Bethania Kirke, Portland, Ore. Et Missionsforedrag holdes Kl. 10 og Forretnings-session Kl. 1:30, oplyser Mrs. K. Nyegaard, For.s Sekr.

(Fortsættes paa Side 21)

Korrespondancer

FRA ATLANTIC KREDSMØDE

Afholdt d. 29. August — d. 2. September
i Laurens, N. Y.

Ja, saa var jeg til Kredsømøde og det var herligt. Jeg var taknemlig til Gud, at jeg var saa rask at jeg kunde faa Lov til at være med. Vi var 3 Kvinder fra Brooklyn, Miss Anna Andersen, Mrs. Axel Olsen og jeg. Vi fulgtes ad, og forlod Brooklyn Tirsdag Morgen d. 27de, idet vi var inviteret til en Familie Schultzs Hjem nær Binghamton, N. Y., hvor vi blev til Torsdag. De var gæstfrie og venlige Mennesker og det var en Oplevelse for os at opholde os paa en rigtig Farm.

Torsdag Aften ankom vi til Laurens, fik et godt Maaltid Mad og kom saa hen i Kirken, hvor Pastor Videbeck talte over „Hvem siger I mig at være?“ Alle Kredsens Præster var der og 19 Delegater.

Fredag Morgen blev Andagten ledet af Pastor Chr. Christensen paa Dansk; vi fik en alvorlig Paamindelse om, og Opmuntring til at holde Andagt i Hjemmene, og leve vort daglige Liv sammen med Herren, saa Hjerterne kan være stille. Pastor Videbeck blev valgt til at lede Forretningsmøderne og han blev senere valgt til Kredsformand i Stedet for Pastor Bondo. Han modtog Embedet efter nogen Betænkning. Maa Herren velsigne hans Gerning.

Montreal er ikke saa let et Kald; det vil faa den samme Støtte fra Samfundet som sidste Aar, ligesaa vil London og Toronto.

Kredsømødet for næste Aar vil blive afholdt i Falmouth, Me.

Pastor C. C. Kloth forrettede Altertjenesten Torsdag Aften og bød os velkommen. Det er meget smukt i Laurens, men en Skuffelse var det dog, at man ikke kunde købe Prospektkort i Byen men maatte køre 5 Mil til Oneonta. Posthuset var saa lille, at en lille Pige pegte paa et Hønselhus og spurgte om det ogsaa var et Posthus?

Mr. Pandura Rasmussen fra Boston, som har været Kasserer for Kredsen i 28 Aar, fratraadte og Howard Pedersen, Falmouth, Me., blev valgt. Der blev vedtaget en velfortjent Tak til Mr. Rasmussen for godt og trofast Arbejde. Hele Forsamlingen rejste sig. Ved Ungdomsmødet talte Pastor V. W. Bondo over Emnet: „Lad os gaa til det rette Alter!“ Der blev foreslaaet, at Ungdommen skulde have deres Aarsmøde samtidig med Bibellejren, men det blev ikke vedtaget. Det er jeg glad ved, thi vi er altid interesseret i at høre om de Unges Arbejde. Men de skal have Søndagsskolestævne sammen med Bibellejren, og saa vil det blive ordnet saaledes, forstod jeg, at de der rejser til Bibellejren kan gaa derfra til Kredsømødet, da dette skal følge lige efter hint. Ofret til Ungdomsforeningen beløb sig til ca. \$50.00.

Lørdag Morgen ledede Pastor Videbeck Andagten. Han sagde: Lad os blive her i Jerusalem; af Moderkirkens Aand har vi arvet megen Velsignelse. Ungdomsmødet blev fortsat under Ledelse af Pastor Wm. Larsen, Præsident. Pastor S. Nielsen, Westbrook, Me., blev valgt som Formand for Bibellejrkomiteen. En Tak blev udtalt til Pastor Larsen for trofast Arbejde i 3 Aar.

Lørdag Eftermiddag havde Kvinderne et Møde, ledet af Mrs. Pastor Bondo, Mrs. Kloth fra Westbrook og Mrs. Pastor I. M. Andersen fra Falmouth. Om Aftenen var der 60 Personer som kørte ud til Gilbert Lake; det øsregnede, men der var et Hus med Borde og Bænke vi kunde benytte. Der blev sunget baade danske og engelske Sange, Ungdommen legede en Tid og vi fik Pølser og Rundstykker. Pastor Kloths Søn og Franzes Knudsen ledede det, og alt blev udført i en god Aand.

Saa kom Søndagen. Kl. 10:30 var der Altertjeneste ved Pastor N. T. Neesgaard og dansk Prædiken af Pastor S. Nielsen i vor egen Kirke. I Methodistkirken var der engelsk Prædiken af Pastor I. M. Andersen paa samme Tid. Kl. 2 var der Børnetime ledet af Mrs. Pastor Beck; hun har gode Evner til at tale til Børn, og det har Mrs. Pastor Bondo ogsaa. Det er godt at Præsterne har Hustruer, som kan være deres Medhjælpere i Gerningen. Mrs. Pastor Videbeck sang en Solo i Methodist Kirken under Aftenmødet, hvor Pastor V. Beck prædikede. Mandag Morgen skulde der have været Andagt ved Pastor V. C. Mengers, men han kom ikke, saa Pastor Pedersen talte. Pastor Videbeck maatte rejse tilbage til Brooklyn Lørdag. Pastor Neesgaard blev kaldt hjem til Penn Yan, da to Dreng i hans Menighed havde et Ulykkestilfælde om Søndagen.

Kl. 2 Mandag kørte 9 Cars til Cooperstown i dejligt Vejr og smukt Sceneri. Vi saa Universitetet og var gennem alle Værelserne; det var meget interessant.

Om Aftenen blev Slutningsprædiken holdt af Pastor M. Bollesen fra New Denmark, medens Pastor Kloth tjente ved Alteret. Pastor Bondo sluttede Mødet. Da vi kom udenfor sang vi „Dejlig er Jorden“, og „Vor Gud han er saa fast en Borg“, samt en engelsk Salme; det var Pastor Kloths Ordning. Saa Farvel og et godt Haandtryk, et Smil fra og til alle. Jeg var glad og taknemlig til Gud at jeg fik Lov at være med og kunde nyde alt hvad jeg hørte og saa. Vi skulde jo baade nyde og yde. Herren var med til Kredsømødet og hvor han er, er det godt at være. Jeg fik fri Rejse hjem med Mr. og Mrs. Hauglund, Mrs. Videbeck og lille Billy; det var godt Rejseselskab. Det tog os 6½ Time og vi blev inviteret af Mr. Hauglund efter 3 Timers Kørsel til en god Frokost.

Hilsen til Redaktøren og alle Venner, særlig denne Gang til dem i Laurens og Tak for al udvist Gæstfrihed!

Mrs. A. Rasmussen, Korr.

Hvad er et Menneske?

304 Sider. Pris \$1.10 netto.

Bag denne noget filosofiske Titel gemmer sig en udmærket, fængslende og smuk Fortælling. Hovedpersonen er Fattigmandsbarnet Jens Christian, der vokser op under meget smaa Forhold, men i en idyllisk falstersk Landby, hvor Kirketaarnet og de blomstrende Hyldetræer spejler sig i Gadekæret nær hans Hjem. Men store Evner har Jens Christian og naar fremad med stærke Skridt, først her hjemme, men særlig i Amerika, hvor en knusende Sorg driver ham hen for at søge Glemsel. Han bliver rig, men ikke lykkelig; thi Sorg og Skuffelse gør ham trodsig, saa han i

mange Aar afbryder Forbindelsen med Gud. Derfor er han ikke lykkelig; thi hvad er et Menneske? „Mennesket er den Skabning, som Gud har elsket med en evig Kærlighed.“ Men

INDTRYK FRA WISCONSIN KREDSMØDE

Wisconsin Kreds afholdt sit Aarsmøde i Hartland fra 29. August til 1 September.

Hartland er en lille smuk By ca. 25-30 Miles vest fra Milwaukee. Omegnen er ualmindelig smuk. Vejen slynger sig mellem høje Bakker, Skove og Søer. Man kommer uvilkaarlig til at tænke paa Mads Hansens kendte Digt: „Jeg ved, hvor der findes en Have saa skøn“ o.s.v. Med Undtagelse af Havet er alt det øvrige der. Men det er jo ogsaa en stor Undtagelse, som en, der er født ved Kattegat, nok skal notere. Egnen minder lidt om Vejle Egnen, ogsaa om Nordsjælland, med de mange Skove og smukke Søer.

Der er ingen Fabrikker i Hartland. Man undres paa, hvordan de kan leve. Saavidt jeg kan se, er det Turisterne, der føder Befolkningen eller i al Fald hjælper til i væsentlig Grad. Der er i Hartland en mægtig Grusgrav, hvorfra udføres en Masse Sand og Sten, enkelte Dage saa højt som 35 Jernbanevognlæs.

Befolkningen er meget gæstfri. Da undertegnede var til et Møde i Hartland for 14 Aar siden, erfarede vi det, og ikke mindre erfarede vi det denne Gang. Alle, vi talte med angaaende den Sag, roste Venligheden, de mødte, og Gæstfriheden, de erfarede. Guds Ord siger: „Glemmer ikke Gæstfrihed, thi ved den har nogle herbergeret endog Engle,“ Heb. 13:2. Som vi alle ved, øvede Abraham Gæstfrihed, og ved den kom Herren selv og to Engle under hans Telt, og Herren gav Abraham det store Løfte, at Sara skulde føde ham en Søn.

Gæstfrihed har stor Løn for Giveren. Det haaber vi ogsaa Hartlandfolkene erfarer som havde det hele saa godt lagt tilrette.

De havde dog en Skuffelse. Der kom ikke nær saa mange, som de ventede. De, som ikke kom, er de tabende. Mon ikke dette altid er Tilfældet, hvor der indbydes til Samvær med Guds Folk? De, som kommer, faar Del i Velsignelsen. Hvor kan det være anderledes?

At Herren var tilstede iblandt os, viste hele Mødet. Guds Aand var det, der gjorde, at de forskellige Talere fik Lov til at sige det rette Ord paa den rette Maade. Guds Aand aabnede Ører og Hjerter i Forsamlingen. Det viste sig klart under Forhandlingen, eller Diskussionen af de forskellige Emner, der blev bragt frem. Det var ganske interessant, opbyggende og belærende at høre de forskellige udtale sig.

Selv om det væsentlig er de samme Personer, som har Ordet, naar Diskussionen begynder, saa glæder man sig alligevel ved at høre dem, da de jo egentlig er Vidner og det er hvad Jesus ønsker, eller rettere, fordrer at alle skulde være, „I skulle være mine Vidner“, Ap. Gr. 1:8.

Det var vel nok mest Præsterne, der tog Del. Det er jo deres Felt, hvor de føler sig hjemme; men der var ogsaa Lægsmænd, som havde et godt Ord at bringe. De fleste af disse var fra Racine, tror jeg.

Mens vi er ved Racine, ønsker jeg at gøre en Bemærkning: Vi ved alle sammen, at Racine er bleven haardt ramt i de senere Aar. Der har været megen Arbejdsløshed, som jo ganske naturligt ogsaa har ramt vort Folk der. Man vil let komme til at tænke (det har jeg selv gjort), hvordan mon de dog kan klare Udgifterne?

Hvordan klarede de sig saa? Ja, jeg bruger nu et Udtryk, som de sjælden bruger, — de klarer sig flot. Naar vi erindrer, at en af Menighederne der for et Par Aar siden ombyggede deres Kirke med en Udgift af ca. \$20,000, og alligevel gik „over Toppen“, saa lad os gøre Honnør for dem og tage Hatten af. Der maa være noget, der driver. Maaske det er Pauli Ord til Galaterne: „Naar vi gør det gode, saa lad os ikke blive trætte,“ o.s.v. der har faaet Hold paa dem; for det er jo det underlige ved Guds Ord; faar det fat paa et Menneske, saa hager det sig saa fast, at det aldrig slipper dette Menneske. Er det ikke en Erfaring vi alle har gjort?

Saa atter tilbage til Hartland, hvor vi skal være sammen med Guds Folk i flere Dage, og man gaar med en underlig Forventning om, hvad Dagene vil bringe.

Sædvanligvis afholdes Kredsmøderne i Kirken. Hartlandfolkene var bange for, at deres Kirke var for lille. De lejede saa en Sal, der var rummelig og praktisk indrettet. Jeg forstaar, der var mange, som arbejdede i flere Dage, for at at faa den i Orden. Et hvidt Alter med Alterring omkring var anbragt paa Tribunen. Det blev benyttet ved Aabnings- og Slutningsmødet. Nadvergudstjenesten blev afholdt i Menighedens Kirke, som ligger højt oppe paa Siden af en Bakke. Den er omgivet af Kirkegaarden, som er vel vedligeholdt hvad Kirken ogsaa er; alt ser saa rent og net ud. Kirken er lille men hyggelig.

Da vi nu er i Kirken, kan vi meddele at Pastor N. P. Nielsen, som nylig kom fra Syd Dakota til Clinton, holdt Skriftetalen. Der var ca. 40 Altergæster. Pastor Niensens Tekst var Jer. 4:3: „Pløjer eder Nyland og saar ikke imellem Torne.“ Vorherre Jesus taler om, at Tornene voksede op med og kvalte Sæden. Mon ikke der er god Grund til at komme dette Ord i Hu?

Vi gaar nu tilbage til Salen hvor nogle af Gæsterne mødtes paa Aabningsdagen. Man føler lidt fremmed naar man ingen kender paa det Sted, hvor man kommer. Det varede imidlertid ikke længe, inden denne Stemning forsvandt. Ved vor Indtræden, kom der straks et Par smilende Kvinder imod os og fortalte, at vi var de første Gæster, der var ankomne. Maaske vi ogsaa var de sidste, der rejste,

for vi forlod først Hartland den følgende Mandag. Det viste sig tillige, at de der kørte med mig, skulde bo hos disse Hartlandvenner. Det forøgede Glæden hos os alle.

Efterhaanden kom der flere og flere Gæster og Bekendtskaber blev stiftede og opfriskede indtil vi blev kaldt til Bordet. Ud over dette, at vi fik en god Kost for en rimelig Betaling, skal jeg ikke omtale Maden.

Pastor N. B. Hansen holdt Aabningstalen. Det var om Guds Trofasthed han talte. Hvorledes Guds Trofasthed viste sig imod Abel, Enok, Noah, Abraham, Moses, Profeterne, Johannes Døberen og naade Højdepunktet, da han sendte os sin egen Søn, Jesus Kristus. Alle disse vidnede om Guds Kærlighed og Trofasthed. I Ap. Ger. læser vi med Undren om alle de Vidnesbyrd, Apostlene og andre hellige Mænd gav, og derved bragte Lys til mange Mennesker om Frelse fra Synd og Død. Nu hviler Ansvar et paa os, baade som Samfund, som Kreds, som Menighed og Individ, at bringe Vidnesbyrd om Guds Trofasthed og Kærlighed.

En anden Racinepræst, Pastor K. Wilhelmsen, talte om „Evangelisation“, som betyder: Handlingen at prædike Evangeliet. Taleren bragte mange Tanker frem af sit Hjertes gode Forraad: Faderen elsker os, og har givet os sin Søn. Sønnen elsker os og har givet os sig selv. Helligaanden elsker os, og giver os Kraft til at tro, at vi ere Guds Børn. At frelse et Menneske er Guds Værk. Men vi er Guds Medarbejdere. Hvilken Lykke; Men paaskønner vi det? Taleren ønskede, at et mere aandeligt Arbejde af Kvinde- og Missionsforeninger, af Mandsforeninger, Ungdomsforeninger og den enkelte maatte tage Pladsen op istedet for Basarer, Suppers o. lign., der jo kun har til Formaal at tjene Penge, noget Menigheden benytter for derved at skyde Ansvar et bort og undgaa selv at betale sine Udgifter. Der regnes nemlig med at mange Ikke-Medlemmer kommer til disse Udsalg. En Menigheds Opgave er at vinde Sjæle for Kristus. Dette opnaaes aldrig gennem en Basar eller Supper. Ethvert troende Menneske kan og bør være Evangelist.

Følgende Spørgsmaal blev fremsat til Overvejelse:

Tror du, at Synden er reel?

Tror du, at en Synder, der forbliver i sin Synd, fortabes?

Tror du, at der er et Middel mod Synden, og at Gud i Himmelen har givet os dette Middel, nemlig sin Søn?

Pastor Andersen, Neenah, indledede Forhandlingsemnet: **Hvorledes kan Kirken og Hjemmet samvirke for at hjælpe de Unge i deres moralske og aandelige Liv?**

Taleren fremdrog, hvor svært det var at være Ung nu, da alt gaar i Stykker. Den haarde Tilværelse for de Unge bør mødes med Sympati og Forstaaelse. Hjemmene bærer det største Ansvar. (I min Ungdom sang vi tit Bjørnsøns Sang: Jeg kører frem gennem Straalefryd o.s.v. — I et af Versene staar der:

„Et enkelt Hjem har saa tit et Land,
Naar ud det sendte sin Frelsermand.“

Saadan en Frelsermand er kommen fra et lille Hjem i Jødeland, og hans Navn er Jesus Kristus. Det er nu min egen Tanke, at Sammenholdet mellem Hjemmet og de Unge er svagt. Det mærkes ofte og det er sørgeligt. Kan Kirken hjælpe? Hvad har den at byde? Guds Ord og Sakramenter! Disse har været alle Kristnes Hjælp og Trøst under alle Forhold. De vil være det endnu, hvor de bliver brugt.

Drøftelsen af Emnet var livlig, men det bliver alt for meget at meddele.

Dr. N. C. Carlsens Emne var: „Blessings and Obligations of the Church.“ (Kirkens Velsignelser og dens Forpligtelser.) Taleren fremholdt, at vore Forpligtelser er en Velsignelse. Kun de levende Kristne, kan forstaa dette. En levende Kristen er et Menneske, der er eet med Kristus. Ansvarsfølelsen er slap hos mange af Kirkens Medlemmer. At søge Herren, er det første og det største for os. Dernæst at tjene Herren med Troskab. Mange Medlemmer er en Anstødssten, idet der aldrig har været Alvor i deres Liv som Kristne. De vil tage Verden med ind i deres Gudsforhold. De elsker ikke Guds Hus og forsømmer tit at komme der. Alteret i Hjemmet er ikke benyttet. Bibelen er lukket, maaske ligger den endogsaa godt gemt i en Skuffe. De glemmer, at deres Børn vil følge i deres Fodspor.

Kun 50% i vort Samfund hjælper Indre- eller Ydremission. De glemmer, at det at være med til at ofre til Guds Rige, er en Velsignelse. Den virkelige Kristen glæder sig ved at være med til at fremme Herrens Sag, at komme til Guds Hus, at faa Del i Velsignelsen, at besøge Herrens Bord og faa ny Vished om at eens Synd er forladt, at man har Fællesskab med alle Hellige og skal dele Herligheden med dem i al Evighed.

Gud vil aldrig glemme os.

Fredag Aften var overladt til „The Lutheran Welfare Society of Wisconsin.“ Pastor G. C. Hansler holdt et godt Foredrag angaaende denne Forening. Han fortalte mange interessante Træk fra sin Virksomhed, som strækker sig over hele Staten.

Miss Mabel Thorstensen, som er „Field Secretary“ talte meget indtrængende om Hjælp og Støtte for denne Sag, som bør vær kær for os alle. Det er jo Børn af vor lutherske Kirke, vor Moder, vi hjælper; de er vor Fremtids Haab.

Søndagsskolen havde Møde en halv Time under Pastor Viggo Petersens Ledelse Søndag Eftermiddag. Ligeledes havde Kvindernes Missionsforening deres Møde Fredag Eftermiddag. Da jeg kun overværede Slutningen af dette Møde kan jeg ikke give noget Referat derfra.

Søndag Morgen oprandt med dejlig Solskinsvarme. Som jeg allerede har nævnt, var der Altergang i Kirken. Klokkerne 10:30 begyndte Gudstjenesten. Indgangsbønnen blev læst ved Stedets Præst, Pastor Aaron Christiansen. Der var Sang af Menighedens Kor, som flere Gange glædede os dermed. Pastor E. F. Bondo, Oregon, Wis. prædikede. Hans Tekst var om Tilbedelse, eller maaske rettere, Herliggørelse.

Det er vel det sværeste for os Mennesker at herliggøre Gud. Vi kan ofte prise et Menneske, der har gjort store Ting; men at prise Gud —. Det er paa Grund af Mangel paa Tro. Uden at Gud har talt til os, kan vi ikke tro. Lad os erindre, at vi har en underfuld Frelser. Er det ikke Tilbedelse værd? Byg et Alter for ham i dit Hjerte. Kron ham!

Søndag Eftermiddag talte Pastor E. R. Andersen over Temaet: „Min og mine Børns Daab.“ Hvis jeg prøver at gengive det Foredrag, er jeg bange for, at jeg skal skade Emnet. Maaske vil Pastor Andersen sende det til vore to Blade. Det vilde blive paaskønnet af mange.

Pastor J. H. Thomsen ledede Andagten Lørdag Morgen. Det var den eneste Dag, der blev holdt Andagt om Morgen. Jeg vilde ønske, jeg kunde gengive denne Andagtstale, men det kan jeg ikke. Maaske Pastor Thomsen vil sende den til Bladene.

Saa endte disse gode Dage i Hartland. Jeg tror, der blev saaet gode Ord i Hjerterne, Ord som vil bære Frugt.

Angaaende Arbejdet: Det har gaaet sin Gang, uden særlige Kendemærker. To Præster forlod Kredsen og to nye ankom. De, der rejste fik en Tak; de, der kom, fik et Velkommen.

Der var jo Forretninger og Valg. Valgte blev Pastor S. Kaldahl til Sekretær og Mr. W. Kohler til Kasserer. Miss Esther Johnson, Denmark, kom paa S. S. Komiteen. Præsterne C. S. Kloth, J. H. Thomson og S. Hansen blev valgt paa Bibelskolekomiteen. Naturligvis var der meget andet, som hændte, men nu slutter jeg for denne Gang.

Mødet sluttede Søndag Eftermiddag og Pastor T. M. Hansen, vor Formand, lyste Herrens Velsignelse over os.

Jeg blev bedt om at nedskrive for „L. U.“ nogle Indtryk fra Kredsmødet, derfor disse Linier. Mit Helhedsindtryk er: Et godt Møde, med et godt Program og vel udført af den enkelte. Der var Alvor, der var Glæde, der var Villighed til at hjælpe paa de Steder, hvor Hjælp var nødvendig. Efter min Mening var det et skønt, harmonisk Møde med det Ideal: At vinde Sjæle for Kristus, som er Idealet over alle Idealer.

M. S. Madsen, Neenah.

KLAUS

Pris \$1.80, indb. \$2.40

En stort anlagt Skildring af en jysk Bondes religiøse Udvikling fra Drengesaarene gennem Manddomsaarene frem til Alderdommen. Bogens Hovedperson er skildret med et fast Greb og en dyb Indlevelse, men der findes ogsaa flere Bipersoner, som fængsler — fremfor alle Morbror Klaus.

Købmand Lyngdal og Sønner

Det er Nummer 7 af Forfatterens Romaner. Hans Bøger er nu trykt paa Dansk i over 90.000 Ekspl. Lyngdal er en sejt Vestjyde som med Energi oparbejder en stor Forretning i København i forrige Aarhundrede. De to Sønner er vidt forskellige. Den ene bliver ogsaa Købmand, men mangler Faderens Soliditet og Energi. Den anden Søn bliver Præst og Hedningemissionær. Handlingen giver saaledes Stof til Konflikter og Brydninger, som

Forfatteren med øvet Haand og betydelig Fremstillingssevne udreder for Læserne. 264 Sider. Pris netto \$1.50, indb. \$2.25.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
BLAIR — — — NEBRASKA

Tænkt og Skrevet

ZINZENDORF OG GRUNDTVIG

I det grundtvigianske Organ „Menighedsbladet“, Kirkeligt Samfunds Blad, der redigeres af Pastor Carl Hermansen, Ryslinge, Danmark, forekom i Aprilnumrene d. A. følgende velskrevne Sammenligning af de to kendte lutherske Kirketyper, Grev Nicolai Zinzendorf og Biskop Nicolai Grundtvig. Da man vist almindeligvis ikke anser de to at have meget med hinanden at gøre, er den heri skildrede Sammenligning noksaa paa-faldende. Iøvrigt er det gamle Mundheld ogsaa her træffende: „Extremes do always meet,“ og Pastor Jens Holdt har bevist sig sin Opgave voksen. Zinzendorf blev født 26. Maj 1700 og døde 9. Maj 1760; i 1736-47 var han landsforvist fra Sachsen og rejste i Udlandet, bl. a. gjorde han sig gældende i den herrnhuterske Mission i Amerika; iøvrigt var Hedningemission hans Brødrementigheds Passion, paa hvilket Omraade der synes at være en særlig Forskel fra Grundtvigianismen. Grundtvig, der levede hele sit Liv i Danmark, med Undtagelse af en Englandsrejse, blev født 8. Sept. 1783 og døde 2. Sept., 1872. —Red.

Z. og G. kunde synes at staa hinanden saa fjernt som vel muligt, den første en fuldblods Tysker, den anden en lige saa renlivet Dansker, den første længe udskreget som en halsløs Sekterer, den anden lige saa anerkendt som ivrig Kirkemand. Og G. selv vilde i hvert Fald mindst af alt stilles Side om Side med Z., hvem han — trods gentagen Belæring fra Venners Side — blev ved med at regne blandt de „ugudelige“, Gudsbespottere og Hyklere, „den hellige almindelige Kirke og dens Helgen-Fællesskab aldeles uvedkommende.“

Men Historien spørger ikke om personlige Meninger og Følelser. Den søger at naa ind til Begivenhedernes faste Realiteter og blivende Værdier, og maa derfor undertiden ud fra nye historiske Erkendelser omvurdere og korrigere gængse Opfattelser.

Et lille Stykke Arbejde i den Retning vil jeg gerne hermed fremlægge gennem en Sammenstilling af Z. og G., der begge stod som skabende Aander i hver deres Tid og Kreds.

1. Psykologiske Dispositioner:

Lægger man Manddomsbillederne af Z. og G. ved Siden af hinanden, bliver man, synes jeg, slaaet af Ligheden i Skikkelse og Ansigtstræk: Høje, stærkt byggede Mænd med et langagtigt, fyldigt Ansigt. Efter Karakterologen Cretschmer skal denne Lighed i Legemsbygning ogsaa afgive Basis for visse beslægtede Karaktertræk.

Kendsgerning er jo ogsaa, at de begge var saakaldte „lykkelige“ Naturer, uden lammende Hæmninger. Begge tilhørte de gamle Kulturslægter, var digterisk begavede og erotisk følsomme. De indgik saaledes ogsaa begge nyt Ægteskab i fremskreden Alder. Deres Sjæle var indstillede paa „Ligeløb,“ for at bruge et feilbergsk Udtryk. De havde begge Mod og Appetit paa Livet, hørte til de aktive Viljesmennesker, der griber ind og bestemmer Udviklingens Gang.

2. Livsskæbne:

Men stærkere end de psykologiske Anlæg, tror jeg dog, at Menneskers Livsskæbne bestemmer hele Livsholdningen og den heraf flydende Livsindsats. Ogsaa paa dette Punkt støder vi paa afgørende Ligheder mellem de to Nikolaj'er, der begge kom til at svare til deres Kendings-

navn: „Folkebetvingeren.“ — „Mellem Brødre kaldt den lille og derhjemme yngst af Aar“, synger G. om Hyrdrengen David, men tænker sikkert lige saa meget paa sig selv, Lykkebarnet, Moderens Dreng, der som Yngstebarnet vel ikke undgik en vis „Forkælelse“ derhjemme, men samtidig ogsaa fik fuld Frihed for Drengesindet og fremfor alt blev fast bundet til Moderens fromme Tro. — Noget lignende gælder Enebarnet Z., der efter Faderens tidlige Død blev overgivet til en from Bedstemoders Opdragelse, støttet af Moster Henriette, der for Z. har spillet en lignende bevarende Rolle som Barnepigen Malene for G. — Begge sendtes allerede i 9—10 Aars Alderen hjemmefra alt for tidligt, skulde man synes.

De to veludrustede Drenges noget ensidigt moderlige Opdragelse i Barneaarene og forholdsvis tidlige Udplantning betinger utvivlsomt Mændenes senere ensidige, noget trodsige Viljekraft, med deres fantastiske Maal og ubøjelige Sind. Havde en faderlig Haand her faaet Lov til at ave Drengviljen i Tide, vilde denne muligvis have sat sine Maal indenfor mere normale Grænser og ikke saa tit være løbet Panden imod Kendsgerningernes haarde Mur. Men saadan var nu engang deres Skæbne blevet, den de begge „elskede“ — for at tale med Nietzsche — og i Trods og Vildskab brødes med, medens de samtidig voksede i uanede Kræfter og i al deres ubændige Frodighed dannedes til Skjalde i Menigheden og Profeter i Folket.

Betegnende er det, at baade Z. og G. ret omgaaende og gentagende kom paa Kant med deres Foresatte. Den ene mistede en Overgang sit Embede — eller nedlagde det snarere i en vis Trods, den anden mistede paa samme Maade til en Tid sin Borgerret i sit Hjemland — eller forlod selv Landet. Altsaa begge satte udenfor Døren, eller som de selv og deres Tilhængere maaske vil sige: Forfulgte for deres Overbevisnings Skyld. I alle Fald, de gennemgik visse Lidelser og Afsavn for deres Tros Skyld.

Men denne deres tragiske Livsskæbne gav dem uvilkaarligt en vis Folkeyndest og bar dem selv frem til større Sejre. Omsider fandt deres svulmende Viljesflod sit Leje og blev til en drivende og opbyggende Kraft i deres Folks Liv. — Vi skal ikke beklage deres Skæbne, — det har de heller ikke selv gjort — men snarere takke for den. Thi den bidrog til at gøre dem til Høvdinger i Tiden.

3. Damaskusoplevelse:

At Z. og G. ogsaa begge blev Guds udvalgte Redskaber til at bære hans Navn og Herredømme frem, ved vi. Men det betinges af noget endnu dybere liggende, af deres Sjæles Dannelse i Guddomshaanden — som Leret i Pottemagerens Haand. De fik begge deres livsafgørende Damaskusoplevelse, der gjorde dem til levende Kristne og Guds Herolder. —

Til Forstaaelsen af disse to Mænds paafølgende Livsgerning maa vi dog være opmærksomme paa en typologisk Forskel mellem deres kristne Opvækkelse og saa den paulinske, der jo gentages hos Luther. Z. og G. er nærmere aktive Ild- og Tordensønner, Peter- og Johannes-Naturer. De kommer ikke fra den moralske Fortvivlelse over deres egen Syndejammer og finder saa derfra kæmpende frem til Naadens barmhjertige Gud — som Paulus og Luther (Rom. 7) —, men de rammes af Guds ufortjente Godhed, der tvinger dem i Knæ, ned paa Synderens Plads, religiøst forstaaet — som Peter ved Genesaret Sø (Luk. 5). Det er Guds kaldende Miskundhed, mere end Fortabel-

sens truende Mulighed, der leder dem til Omvendelse. (Smlgn. Døbeln i „Fændrik Staal“).

Z. bekender det engang for sit eget Vedkommende med de Ord: „Jeg er et syndigt Menneske. Det rinder mig i Hu, naar jeg mærker Hans Nærhed. Men jeg vil derfor ikke bede Ham om at gaa bort, Luk. 5:8, men Han skal blive hos mig, Luk. 24:29.“ Den typologiske Forskel mellem en Pietist og en Herrnhuter karakteriserer Z. lejlighedsvis paa følgende Maade: „Der er en vis Forskel mellem en redelig Pietist og en redelig Herrnhuter. Den første har sin Elendighed for Øje og ser efter Saarene (Jesu); den anden har Saarene for Øje og ser efter Elendigheden. Den første trøster Saarene i hans Mismod, den anden beskæmmer hans Elendighed i hans Lyksalighed. Det løber ud paa eet, og er af guddommelig Nedladdenhed saaledes indrettet.“ — „Jo mere benaadet man er, desto mere føler man sig elendig,“ siger han en anden Gang.

Z. repræsenterer afgjort den glade, lyse, evangeliske Kristendom, der har Solen i Ryggen paa Livets Vej. „Er mørkt end for, dog lyst er bag, og Lyset som den unge Dag sin Vej med Glans vil bryde“, som G. synger. Guds-billedet i Mennesket er for dem begge ikke tabt, men endnu i Behold.

Denne typolitiske Ejendommelighed i Z. og G.s kristne Gennembrudsoplevelse (smlgn. det bekendte Z.-Motto: Dette har jeg gjort for dig, hvad gør du for mig?) medfører, at deres teologiske Tænkning mere kommer til at forløbe i johanneiske end i paulinske Baner. Hvilket vi siden skal se nærmere.

Hermed forhindres dog ikke, at de begge fra Begyndelsen af og vedblivende betragtede sig som Luthers taknemlige Arvtagere, baade med Henblik paa det ortodokse Standpunkt i Læren og den pietistiske Afgjorthed i Livet. Overfor den fremtrængende Rationalisme i Tiden bekendte de sig som gammeldags lutherske Kristne, der netop saa deres Opgave i at vække Lutherdommen til Live igen som det klare Lys, der alene kunde sejre over den ny Vantroes Mørke.

For G.s Vedkommende er dette tilstrækkeligt kendt herhjemme. Som han selv giver Udtryk for det i sit mægtige selvbiografiske Digt „Nyaarsmorgen“:

„Jeg tog nu mit Stade,
hvor Gud mig det gav:
Paa Babylons Gade,
ved Daniels Grav,
hvor sidste Gang Ordet
i Salmer genlød,
hvor Luther var jordet,
hvor Troen var død . . .“

Lad mig anføre et Par Ting, som kendetegner Z.s lutherske Indstilling. Han kom fra den hallensiske Pietisme og var en Overgang stærkt fristet af Samtidens Mystikere. Men allerede i 1734 tog han klart Stade ved Luthers Side gennem sin bekendte Retfærdiggørelsessalme „Kristi Blod og Retfærdighed.“ I 1738 holdt han paa et dertil indrettet Loft i Berlin sine kendte Taler over Luthers Forklaring til anden Trosartikel. I 1747 gennemgik han i 21 Discourse den Augsburgske Konfession for Menighedens teologiske Seminarister.

Her siger han bl. a.: Den Augsburgske Konfession er for det første Frugten af vor Dr. Luthers uafsladelige kananæiske Kvindes Bøn, fremgaaet af hans Torgauer Artikler. „Jeg tror,“ fortsætter han, „at den er Kernen i det

Filadelfiske Lære-System, og hvo der ikke kan antage den Augsburgske Konfession af Hjertet, han ejer intet Filadelfisk Hjerte og kan ikke bestaa i denne Tids Fristelser.“ Han ser historisk paa dens Klædebon og glæder sig over, at Melankton ikke har formaaet at afsvække dens Kraft. „Kort fortalt, der har over det lille Skrift vaaget en saadan himmelsk Naade og Troskab, at jeg i mit Hjerte er overbevist om, at ikke en eneste Sandhed maa læres iblandt os, som ikke kan læres med den Augsburgske Konfessions fulde Tilslutning. Jeg gaar endnu videre, jeg hævder, at vi virkelig intet lærer, hvortil vi ikke finder Anledning og Tilslutning i dette Skrift.“ Z. er paa ingen Maade luthersk Konfessionalist, tværtimod, men han føler sig i hjertelig Overensstemmelse med Aanden i Luthers Lære. Dette ved han ogsaa til enhver Tid at hævde og forsvare overfor hans mange og allehaande teologiske Kritikere.

4. Den mageløse Opdagelse:

Luthers Vej og Vaaben var som bekendt hans Opdagelse af Bibelens klare evangeliske Lys. Derfor kender vi jo ogsaa Luther som Manden med Bibelen i Haand, Manden, der trodsede sin fædrene, den katolske Kirke paa Skriftens Ord og ikke unddrog sig for at lade det komme til en Kirkespaltning. Skriftordet blev Protestantismens nye „Myte“ eller „Ophavsord“ („Kalavala“), dens levende, skabende Livsord. — Det er givet, at Luther i denne Kampsituation maatte faa stærkere Øje for den bestaaende Kirkes Skygge- end dens Lyssider. Men denne Protestholdning medførte ogsaa, at hans eget Kirkeskib fik en vis Skævhed i Konstruktionen, ja, egentlig saa afgjort en Slagside, at det under givne Omstændigheder truedes med helt at suges ned af Vantroens Bølger. Paa Kirkebegrebets Omraade har den lutherske Bevægelse stadig haft sin Akilleshæl. Det maa man vist indrømme.

Z. og G. var som senere fødte naturligvis ikke hæmmede af Luthers historiske Situation. Men i Luthers anviste Bibelspor kunde de — hver ud fra sine Forudsætninger — sætte ind med at finde tilbage til Apostelskriftens grundlæggende Vidnesbyrd om Herrens sande Kirke paa Jord. Denne Bibelgranskning førte dem begge frem til deres „mageløse Opdagelse“ af, at Herrens Kirke og Menighed findes forud for Apostelskriften og er og bliver den bestandig faste Grundvold for alt kristent Liv paa Jord. De opdagede Kirken paa ny som Herrens levende, nærværende Legeme, med ham selv som Legemets herskende Hoved. De fik Øje paa Helligaandens levende Virkelighed, Pinsens fortsatte Nødvendighed. I det Stykke blev de paa ny gode oldkirkelige Katolikker. Paa det altid brændende Spørgsmaal, hvor Kristus, Guddomsmanden, findes for Mennesker i deres Nød, svarede de ikke mere med Luther; i Skriften, den døde, men: i Menigheden, den levende. Den efter-lutherske Apoteosering af Skriften faldt sammen for dem i Erkendelsen af dens historiske Karakter.

Alligevel beholdt Apostelskriften sin Fortrinsstilling som det første og grundlæggende Vidnesbyrd om Kristi Komme i Kød, en Aabenbaring, som netop ikke er afsluttet med hans Død og Opstandelse og Himmelfart, med Forventning om Gentagelsen i Genkomsten ved Dagens Ende, men som tværtimod stadig fuldbyrdes i den anden Talsmands Sendelse gennem Pinsens fortsat nye, glæde-

lige Virkelighed midt i Dagens Strøm. — Z. og G. hævder begge, at de med dette konkrete Menighedssyn træder i Skranken for en „historisk“ (orienteret) Tro overfor Fagteologiens spekulative. — De vil ikke selv danne nogen ny Kirke, er saaledes begge Modstandere af Konventikelkristendom og Separatisme, men de vil drage den gamle apostolske, katolske Kirke frem i Lyset, der for dem er en eskatologisk Virkelighed, nemlig Guds Herredømmes Frembrud paa Jord, den stadig levende Kristus i syndigt Køds Lignelse.

Det er denne Menighedseskatologi, der, saa vidt jeg ser, er Særkendet for baade Z. og G.s kirkelige Syn og Indsats. „Vi kalder Kirken Himlen, og gør det i Frelserens Spor, thi han plejede at udtrykke sig saaledes,“ siger Z. engang. „Kirken er som Himmerige,“ synger G. efter ham.

For Z.s Vedkommende skinner denne eskatologiske Opfattelse af Kirken allerede igennem i hans Berliner Taler fra 1738, sprunget frem naturligvis af Herrnhut-Oplevelsen fra 1727. Han omtaler her de historiske Kirker som Guds „Husholdninger“ og Dele af Jesu Kristi evige Rige. „Hvad vi kan sige om disse Riger, er Billeder, gode Tanker, Forestillinger og Indfald. Det er alt mere end vi kunde tænke og forestille os, ja, det er mere og herligere end vi vilde skabe det, om vi ogsaa udtænkte os den bedste Verden. Vi er allerede salige.“ — Men i den saakaldte Sigtningsstid omkring 1750 kom den eskatologiske Stemning, der allerede i Forvejen laa over Brødremenigheden, til fuldt Udbrud, ikke som en løssluppen Ekstase, men som en hellig Inkarnation af Kristus i Menigheden, der lagde en ny Sang paa Menighedens Tunge. I Z.s Homilier over Litaniets, som han holdt i Herrnhag i 1747, siger han, efter at have henvist til Opfyldelsen af Joels Profeti Pinsedag i Jerusalem, bl. a. følgende: „Naar vi vil hævde, at Joels Ord er sandt, saa maa vi ogsaa kunne sige: I Dag er dette Ord opfyldt for vore Øjne, vore Ynglinge og unge Piger ser Syner. Dette er egentlig, mine Søskende, vor Forskellighed fra den øvrige Verden, vel ogsaa fra vore Tros-Fæller.“ Og efter at have afvist al falsk Mystik, fortsætter han: „Vor endelige Guddommeliggørelse begynder allerede i dette Liv, idet man bliver delagtig i guddommelig Natur. Kommer nær til Jesu Legeme, saa er I Jesu Lemmer! (Det er allerede nu saadan, i Dag 1747 i Herrnhag, og hvem ved hvor, og det er efter alle Milioner af Æoner endnu stadig det samme.“ — Som siden G. lever ogsaa Z. i Rom. 10 med Troens Vidnesbyrd om Ordet, der er os nær i Mund og Hjerte, blot med den Nuance, at det for Z. er Jesu „Saar“, der er „Ordets“, Kristi, Konkretisering. Z. fornægter ingenlunde Afstanden mellem Gud og Mennesker, tværtimod, men han lever og aander ud fra Troen paa den nære Gud i Menigheden.

G.s mageløse Opdagelse af Kristi Kirke, for ham konkretiseret i Troens Bekendelse ved Daaben i Menigheden, plejer jo at dateres til 1825 i Stridsskriftet „Kirkens Genmæle“, med forberedende Tanker i Aarene forud. Der kan imidlertid allerede i den omfangsrige Brevveksling mellem G. og Stenersen fra Aarene 1814—16 peges paa Tilløb i den nævnte Retning. I et Brev af 6.—3.—1815 taler han om Menigheden som Kristi Legeme, der kræver levendegjorte Lemmer. Og i et meget indholdsrigt Langfredagsbrev fra samme Foraar skriver han i let eksalterede Ord om „vore store Forventninger om Guds Værk i Norge, om Capellet paa Dovre, der ved Guds

Kraft skal trodse Verdens Storme og Vandfald; jeg siger end, hvad jeg sagde, da den store udvortes Trængsel begyndte: Denne Sygdom er ikke til Døden, men at Guds Søn skal æres ved den, Lazarus skal ved Hans Røst, skjøndt han alt stinker, levende udgaar af Klippegraven, fries fra Baand, favne i Kærlighed de grædende, men trøstede Søstre og holde en hellig Nadver med Herren, naar Hans Time stunder til at korsfæstes, opstaae og fare til Himlen; ja, visselig er Capellet paa Dovre det Laodicea, om hvilket Seeren taler saa advarende og dog saa kiærlig, trøsterig; visselig er den Menighed, som nu fødes, den Kilde, der udspringer i Dalene for at gaar mellem Bjergene, den er Philadelphia og udspringer derfor i Broderkiærlighedens haarde Prøvestund, udspringer som Kilden for den døende Ismael i Ørkenen.“ — Det er det her forkyndte Menighedssyn, der siden skulde blive til den nye Menigheds Sang paa hans Skjaldelæber: „Herren han har besøgt sit Folk.“ —

Betegnende er det, at Aabenbaringsbogens Beskrivelse af Filadelfia-Menigheden, her som der er Ledestjernen for de to Kirkefornyeres Indsats. Og spørger vi om, hvem der kan have ledet dem paa Spor efter den sande Menighed, maa vi bl. a. ogsaa pege paa det troende Lægfolk i de gudelige Forsamlinger, hvis Sag de i Virkeligheden teologisk tog op.

5. Menighedsliv:

I denne saa at sige haandfaste eskatologiske Menighedsopfattelse maatte Gudstjenesten faa sin gamle oldkirkelige Plads igen, forrest Sakramenterne som den nærværende Frelser handlende Hænder, ledsaget af Forkyndelsen, Troens Bekendelse i Menighedens Mund, og frem for alt baaret af Menighedens bekendende Lovsang. Den til Gudstjenesten forsamlede Menighed er ikke blot en passivt modtagende Flok, men tillige en aktivt arbejdende Organisme, Kristi stærke Legeme, der udfører Hovedets Vilje. Man er ikke blot kommet sammen for at høre Ordet om Kristus, spejdende efter hans Genkomst ved Tidernes Ende — det er Sjælen i den lutherske Gudstjeneste —, men for at møde ham selv, lyslevende iblandt os — som den første Paaskeaften bag de lukkede Døre og siden efter den første Pinse i al Offentlighed. — Da først bliver det til virkelig Gudstjeneste. — Z. taler i samme Forbindelse om hele Menneskelivets liturgiske Formning.

a. Medens Daab og Nadver mere og mere var kommet til at føre en Afkrogstilværelse i Luthers egen Kirke, blev de bærende Menighedshandlinger i den lille fornyede Brødrekirke, Daaben som „Installationssakramentet“, „Besprængningen med Jesu Kristi Blod“, og Nadveren som Salighedens dybeste Virkelighed, „Orme svømmende i Jesu Blod.“ Sakramenterne er for Z. ikke ceremonielle Tegn eller sindbilledlige Tilkendegivelser, men „bogstaveligt virkeligt Livssamfund af vort fattige syndige Væsen med den levende Gud, med vor sande Brudgom og Mand, med hans sande Legeme og Blod, med det virkelige Vand, som er flydt ud af hans Side, med hans virkelige i Dødsangsten udsvedte Blod, til en fuldstændig Afskyllelse af vore Synder, til et virkeligt Bad, til en salig Opholdelse af Aand, Sjæl og Legeme ind til Graven.“ — Stærkere kan Sakramenternes himmelske Kraft vel næppe fremhæves.

G. gaar som bekendt i samme stærke sakramentale Spor:

„Gak ud! sagde Aanden,
forkynd over Land,
at Daaben, trods Haanden
er mere end Vand,
at Nadverens Naade,
i Vin og i Brød,
paa underfuld Maade
kan frelse fra Død.

b. Ogsaa i Forkyndelsen indtager Z. en Særstilling indenfor sin Samtids Protestantisme. Han forsøgte nemlig at udjævne den Kløft, der var opstaaet mellem Universiteternes spiritualiserede Fagteologi og de gudelige Forsamlingers naive Lægmandsteologi, som den levede i deres Sange og Opbyggelsesskrifter. — Løsningen maatte bestaa i en Tilbageføring af begge Parter til Bibelens egen reale Sprogbrug. — Men i dette Forsøg er det nu, vi støder paa de zinzendorfske i vore Øren ofte banale og tilsyneladende anstødelige Udtryk om Jesu „Blod“ og „Saar“ m.m., de Ting, som nu engang var blevet hans „Livsord“, især „Sidesaaret“, opfattet som Menighedens Oprindelsessted og stadige Tilflugtssted. Til Forstaaelsen af Z.s ejendommelige Udtrykskæt bør det erindres, at Z. for det første kun taler sin egen Tids Sprog, nemlig Barokkens, og at han for det andet kun tilsigter en Konkretisering af Fagtelogernes gængse Abstraktioner. Hans Tales Indhold er det uforfalskede lutherske Evangelium. Formelt er han barok Realist, men Fortegnet for hans Forkyndelse er ikke Barokkens Menneskeforgudelse, men derimod Kristendommens Guds-Fornedrelse, at Gud blev Menneske, ja, et korsfæstet Menneske, for at frelse det fortabte Menneske. Og spørger man Z., hvorfra han har hentet denne realistiske Forkyndelsesmaade, vil han uden Betænkning svare: Fra selve Apostelskriften, især fra Realisten Johannes, og saa iøvrigt fra de gamle Kirkesalmer. Det er Johannes-Skrifternes konkrete teologiske Tænkning, han tager op i sit eget herrnhutiske Maal, der — i hvert Fald i hans egen Mund — ikke skal lyde som Narrebjælder, men naivt og massivt skal udtrykke den blodige Virkelighed, som den faktisk er, men desværre ofte overses eller forflygtiges.

Paa samme Maade skal G. forstaaes ud fra sin Tids Genius, nemlig Romantikken. Han klæder sin Forkyndelse i romantisk Dragt, men han er ikke selv Romantiker, men derimod Kristen. Ikke i det formelle, men i det reelle gik Kløften mellem ham og hans Samtidige, over hvilken de ikke kunde raabe hinanden op, f. Eks. i Ordskifterne med Molbech og H. C. Ørsted. I Brevene til Stenersen kan G. udtrykke sig som nogen Nutids Barthianer, naar han f. Eks. skriver om Menneskets Hovmod: „For dette Daarskab kan vi ikke helbredes uden derved, at Gud lærer os, at vi kan være visse paa vor Udyd, paa Hans Kraft, paa Hans Evangelium og Hans Løfters Sandhed, og have dog ei engang Kraft til at gribe den frelsende Haand, ei engang Sind til at bede Ham række os den, ei engang Taknemmelighed til at kysse den og sige af Hjertet: Fader! jeg har syndet . . . Først da, naar vi erkiende vor dybe Afmagt og utrolige Fordærvelse, først da bøier endelig det hovmodige Hjerte sig og bekiender: Jeg kan ikke . . .“

„Kun een det blev givet
fra Døden til Livet
paa Vinger at hæve sig selv.“

G. er som bekendt ligesom Z. ogsaa en Ynder af Fuglene som Sindbillede paa Troen.

c. Det skønneste og varigste i de to Kirkemænds Livs-

værk turde være den Salmesang, de skabte i Menigheden. Herrnhut med dens Datterbyer og Vartov med dens Dattermenigheder blev Steder, hvor den nye Sang hørtes i Landet, Lammets Sang, Livets Sang, med en forunderligt dragende Himmeltone over sig, begrundet i at Englene her sang med. Kristus var her født paa ny, „i Dag“, som det hedder i Evangeliet; Himlen var her sænket ned paa Jorden, Guds Telt oprejst iblandt Mennesker. — Helligaands-, Pinse-, Menighedssalmer fødtes begge Steder, og er disse Menighedskredsens Særkende i Historien.

Et Par zinzendorfske Salmelinjer og Yndlingsudtryk skal anføres. Man vil af disse se, at vi til Stadighed bevæger os i de Forestillinger, som G. siden levede i. — Blandt Salmebogens Overskrifter finder vi f. Eks. følgende: „Om Kristi Kirke“, „Om Menigheden“, „Om Herren, som er Aanden“, „Pinse-Salmer“, „Fest-Salmer“, „Savons Kæde-Sang“. Blandt de bibelhistoriske Salmer, som iøvrigt yndes i Brødremenigheden, møder vi Omdigtninger af f. Eks. Ps. 84 og 133, af Johs. 20 og Ap. Gern. 2 (som hos G.). Menighedens „Fornylse“ er et hyppigt Emne, besunget i Vendinger som disse:

„Jerusalem, du Mutter-Stadt,
daraus der Geist uns zeugt,
und die uns auferzogen hat,
gepflegt und gesäugt . . .

Derer Grund-Fest Jesus Christ,
darauf sie gar eben
durch Gottes Wort erbauet ist
zum christlichen Leben . . .“

Eller: „Die Kirche ist ein Wunderkind“, eller: „Ihr Zions-Töchter“. —

Menighedens Skabelse ses i Forbindelse med Jesu Overvindelse af Døden:

„Du hast den Tod zerstört sein Macht,
und Seine Kirche auf die Welt gebracht.“ —

Men iøvrigt er det den nærværende Kristus som „Lamm und Haupt“, „Seelen-Bräutigam und Mann“, „Quell-Bruun“ og „Lebens-Brünnlein“, der dominerer, f. Eks.:

„Es thront der Selen-Freund in deiner Mitten;
drum kann dich weder Feind noch Tod zerrütten:
du weisst von keinem Schmerz als um der Seelen,
und auch für die ist Rath beyn Wunden-Höhlen.“

I sidste Linje har vi den for Z. ejendommelige Forestilling om „Saar-Hulerne“ som Menighedens Oprindelse og Hvilested:

„Der andre Adam heut erwacht
von seinem Schlaf und Todes-Nacht;
aus seiner Seit' hat Er erbaut
sein liebe theur-erlöste Braut.“ —

Ogsaa Rosens Sindbillede forekommer, f. Eks. i følgende kønne lille Vers:

„Mein Freund ist wie ein Röslein,
wohlriechend, schön, ausbündig fein,
ist mit des Himmels Thau begossen,
viel Dornen haben Ihn umschlossen.“

Endnu skal nævnes Udtryk som „Moder-Sind“, „Gæst paa Jorden“, „soleklar“ og „munter“.

Undertonen i Z.s Salmer, hvis Tal er stort, er hele Tiden Lovsangen til Lammets som Menighedens nærværende Hoved og Leder. Faa har som han set og lovprist Menighedens vidunderlige Virkelighed. — Digterisk staar han ikke nær paa Højde med G., men som Menighedens Sange-

re taler de med een Røst, dog med den Forskel, at G. langt stærkere end Z. har Øje for Paaskedagens Evangelium. Z. dvæler overvejende ved Langfredagens Budskab. (Husk dog Paaskemorgen-Liturgien paa „Guds-Ageren“). Under Pinsens Sol mødes de igen, f. Eks. i følgende Pinesalme, der udmærket belyser baade Samstemtheden i Indholdet, men samtidig Afstanden i digterisk Evne:

„Der Heilige Geist vom Himmel kam,
mit Braus'n das ganze Haus einnahm,
darinnen die Jünger sassen,
Gott woltt' sie nicht verlassen.

Der Jünger Zung'n feurig war'n,
das Wort konnt' brünstig herausfahrn,
der Geist sass auf ihn'n allen,
ihr Herz vor Freud' thät wallen.“ —

6. Folkeopdragelse:

Det er givet, at et saa stærkt og sundt Menighedsliv, som vi her møder begge Steder, maatte faa folkeopdragende Betydning. Menigheden turde overhovedet være den betydeligste opdragende Kraft, vi kender. Ægte Sjælesorg er den lodigste Pædagogik. Begge vore to kirkelige Foregangsmænd fik gennemført en omfattende Opdrager-Gerning paa kristen Grund. Paa de herved fremkomne ædle Frugter kan Værdien af det Menighedstræ, de plantede, maaske bedst kendes.

I Brødremenigheden, der efterhaanden fik Virkesteder ikke blot spredt over den protestantiske Del af det tyske Rige, men ogsaa i alle andre protestantiske Lande i den gamle og den nye Verden, skete denne kristne Opdragelse gennem de saakaldte Kor-Huse, hvor Ungdommen af begge Køn — dog strengt adskilt — var undergivet en regelmæssig Sjælesorg, der ikke maa betragtes som ensidig, endsige lummert religiøs, men var almenneskelig i videste og dybeste Forstand. I disse „Helligaandens Skoler“, som man kaldte dem, uddannedes Menighedens Unge til Mænd og Kvinder, der siden kunde fylde deres Plads i Samfundet og i Menigheden, naturligvis i første Linje indenfor Brødremenighedens egne Kolonier. Men ud af disse „Stødtropper“ toges ogsaa alle de Mænd og Kvinder, der blev Pionerer i Brødremenighedens verdensomspændende ydre Missionsarbejde. Denne Z.s Indsats paa Evangeliets Grund er jo historisk anerkendt som en Verdensbegivenhed, der brød Isen for hele den moderne Heningemission. Paa dette Omraade blev Jesu Lignelse om Sennopfrøet i sjælden Grad til Virkelighed, baaret frem af een enkelt Mands evangeliske Tro, Haab og Kærlighed.

Hertil kommer, at Z. inden for sine Menigheder har sat et eget specielt Skolearbejde i Gang. Brødremenighedens saakaldte Kost-Skoler, der ligeledes har naaet Verdensry paa Grund af deres evangeliske Principper i Undervisningen. Man tog paa dette Omraade, hvor Z. havde sine specielle Medarbejdere, en gammel Brødretradition op, Amos Comenius' Opdrager-Tanker, udnyttede Impulserne fra pietistisk og rationalistisk Opdrager-virksomhed i Samtiden, men skabte et eget særpræget Kostskolevæsen der ligeledes afgav den gode Frugts uimodsigelige Vidnesbyrd og danner Grundlaget for alle saakaldte moderne Skoletanker, ogsaa de grundtvig-kolske.

Brødremenighedens Opdragergerning var international i dens Sigte, men med fuld Respekt for de nationale Folkeejendommeligheder. Z. opfordrede saaledes Venderne i Sachsen til at bevare deres Modersmaal og folkelige Kultur for derigennem bedre at kunne fremme Evangeliet i deres Folk. G's pædagogiske Indsats (Højskoler og Fri-

skoler) blev af udpræget national Karakter. I øvrigt ligger de paa selv samme frie evangeliske Linje: Udsæden gennem det levende Ord, og Væksten i Frihed af sig selv, skabende en ny helliget „Natur“.

Z. og G. staar saaledes, hver i deres Aarhundrede, som Folkeopdragere i den store Stil. Og Hemmeligheden i deres pædagogiske Gerning var den, at de havde lært Aandens skabende Kræfter at kende, den Aand, der er Kristi og kun virker i Frihed. — Omstændighederne førte det med sig, at de begge kom til at staa som Frihedens ivrige Talsmænd, kirkeligt som menneskeligt, foranlediget delvis vel af deres omtalte Livsskabne, begrundet i Evangeliet, maaske ogsaa i Forbindelse med, at de begge var Englandsfarere.

7. Historisk Sammenhæng?

Selvfølgerlig kan der ogsaa peges paa større eller mindre Forskelligheder mellem Z. og G. De var begge saa oprindelige og selvstændige Aander, at de ingenlunde kan eller skal skæres over samme Kam, men bedømmes ud fra hver deres personlige og historiske Forudsætninger. Naar alligevel deres Aand og Indsats opviser saa mange beslægtede Træk, som det faktisk er Tilfældet, kan man jo ikke undgaa at spørge, om der kan paavises nogen historisk Sammenhæng mellem dem og altsaa en vis Afhængighed for Z. og G.s Vedkommende. Jeg mener ikke, at et benægtende eller et bekræftende Svar paa dette Spørgsmaal har nogen større Betydning, idet virkelig skabende Aand nu engang ikke historisk nedarves, men altid personligt maa tilkæmpes oven fra. Deres stærkeste Forbindelsespunkt ligger saaledes i Evangeliets Gud, evangelisk forstaaet.

Efter G.s eget Omdømme af Z. skulde man ikke vente, at han havde hentet Impulser fra den paagældende Kant. Det er imidlertid som bekendt ikke et enestaaende Tilfælde hos G., at han udadtil underkender og foragter det, han selv maaske har lært og faaet mest af. Han hørte i det Stykke til „Verdenshistoriens store Utaknemlige“, som det er blevet sagt om ham, maaske atter en Følge af hans noget ensidige Opdragelse.

Store Mænds Genialitet plejer at bedømmes efter den Udsæd, de var i Stand til at nedlægge i Menneskeageren, medens denne imidlertid til den anden Side er lige saa stærkt betinget af, hvor stor en Høst de selv formaaede at indsamle paa Menneskelivets Overdrev og selvstændigt at forarbejde. Og baade Z. og G. var, som det vides, overordentlig flittige Høstmænd paa Aandshistoriens Mark. De var begge „Bogorme.“

Spørgsmaalet er nu, hvorvidt G. har kendt Z. og hans Skrifter. Tre Steder skal anføres fra G.s Skrifter, hvor han mere indgaaende beskæftiger sig med Z. og Brødre-menigheden:

1. Af Verdenskrøniken fra 1817 fremgaar det, at han i Hovedsagen har nøjedes med anden Haands Viden om Z., og endda fra saa ensidig en Kilde som fra Z.s konfessionalistiske og skrifteologiske Kritikere. Han nævner her Brødre-menigheden som et Eksempel paa den „udgærede“ Pietisme og indrømmer, at det er vanskeligt at komme til Bunds i dens Liv og Lære. Men saa meget staar fast for ham, at Samtiden i Begyndelsen havde ventet „store Ting fra Hernnhut, der syntes at tage den af Pietisteriet undergravede og vidt i Verden foragtede Grundlærdom om den Korsfæstede i besynderlig Skyts, ei som et koldt og dødt Bogstav, men som en Hjertesag, hvoraf rimeligvis en ægte Reformation og Genfødelse af Christendom-

men vilde blive Følgen.“ — Men man var blevet dybt skuffet over det, der kom, især over Greven, der i beskæmmende Grad var skejet ud.

Efterfølgeren Spangenberg lader G. iøvrigt gælde, men han opfatter ham som Privatmand, der ikke kom til at bestemme Menigheden, som tværtimod stadig gik i Z.s bespottelige og kødelige Spor. Hvilket for G. bl. a. fremgaar af det „Udvalg af Z.s Skrifter“, som udsendes i Aaret 1800, og som har været i G.s Eje; han bedømmer det imidlertid som „en Hovedpude“, hvorpaa man under Korset magelig skal kunne sove sig ind i Himmerig“, den i sin Tid sædvanlige farisæiske Indvending imod Brødre-menigheden.

Hans Slutdom bliver derfor denne, at „som historisk Menighed kan Brødrenes aldrig kaldes ægte christelig, da den er langt fra at være skriftmæssig, men har et ganske andet Sprog og en ganske anden Forestilling om Troens og Saliggjørelsens Orden.“ Men alligevel mener han, at Bevægelsen har „bidraget ikke saa lidt til Christendommens Opholdelse og derved til dens visse Seier, fordi dens „Løsen“ om Kærlighedens Gud, kort sagt selve Evangeliet, har rusket mange i Tiden vaagne, maaske ikke mindst blandt dem, der ellers vendte Z. Ryggen, vendte sig fra den blandede Røst til det rene Ord.“ —

Saadan talte G. som streng luthersk Skrifteolog i 1817, afvisende Brødre-menighedens forhaandne historiske Virkelighed, men ikke i og for sig dens reformatoriske Ide, hvilken han tværtimod anerkendte som „Tidsalderens store Savn.“

2. Paa lignende Maade udtalte G. sig i 1823 i Brev til Steffens, der var Brødre-menigheden venligsindet og havde modsagt G. paa det Punkt, denne Gang dog betydeligt mere usikker i Bedømmelsen. Han indrømmer, at de sande Kristne i Tiden har Sympati for Brødre-menigheden. Han afskyer dem heller ikke, fordi de er Verden en Forargelse; det er han jo ogsaa selv. Men han kan ikke anerkende deres Paastand om at være en „apostolsk Menighed“, skønt han godt ser, at de har fremtryllet „Skinnet“ af en saadan. Z. selv maa i alle Fald afvises som ikke byggende paa „den almindelige christelige Kirke“, men arbejdende paa „en Slags Kirke-Stat“, og truende med at blive den lutherske Kirkes Banemand. — Til Gengæld maa han tilstaa, at Z.s Tilhængere i København hører til hans „flittigste Tilhørere“ og synes ved at berømme „ret at ville betale ondt med godt.“ — Men alligevel maa han afvise dem som Kirkens Undergravere, der dog bør taales med Overbærenhed. — Et højst mærkeligt og uafklaret Standpunkt! —

3. I G.s kirkehistoriske Forelæsninger i 1861 tør vi forvente at faa hans velovervejede og endelige Dom om Herrnhutismen. Den har imidlertid ikke ændret sig syneligt. Brødre-menighedens Ide var rigtig nok, men Ideens Virkeliggørelse var blevet en Afsporing. Men, følger han til med Henblik paa sin egen kirkelige Indsats, den „vil altid staa i Kirkehistorien som et mærkværdigt Tidernes Tegn, varslende om, hvad der i det nittende Aarhundrede hos os skulde komme for Dagen.“ — Altsaa hans egen Forløber! — Z. faar paa ny sin Skyld; hans „Uchristelighed“ skal være „soleklar“, — Hvorfor, ja hvorfor? — G. har til syvende og sidst ikke andet at begrunde denne sin Anklage med end, at Z. jo ikke delte G.s specielle Daabspagtsteori. — I Sandhed en mager Begrundelse, naar de iøvrigt stod hinanden saa nær, som Tilfældet er. — Thi den historiske Linje og Virkelighed turde vise, at det ejendommelige og nye ved G.s kirkelige Indsats net-

op i eet og alt er en Videreførelse af Z.s historiske Indsats, nemlig det vi har kaldt det eskatologisk betonedede Menighedssyn. —

Hvorfor vi da ogsaa møder den betegnende Kendsgerning herhjemme, at Z.s oprindelige Tilhængere her i Landet uden Vanskelighed fandt sig hjemme i G.s Følgeskab. Stormgade-Folkene danner Grundstammen i Vartov. Og som i København, saaledes ud over Landet.

Jens Holdt.

KAN MAN GAA I KRIG UNDER GUDS NAADE?

Af Sognepræst Chr. Bartholdy, Ravnkilde

Det er en noget fri Gengivelse af Titelen paa et Skrift af Luther: „Ob Kriegsleute auch in seligem Stande sein können,“ d.v.s. „Kan Krigsfolk ogsaa være frelste Mennesker?“. Vi vilde i Grunden spørge anderledes: „Kan et frelst Menneske, kan et Guds Barn gaa i Krig?“. Men for Luther og hans Samtid var Spørgsmaalet, naar de saa Landsknægtene, den Tids professionelle Fyrster: „Mon saadan nogen ogsaa kan være i Naadens Stand?“. —

Naar nu unge danske Mænd for Tiden melder sig som frivillige, kunde de maaske have godt af at overtænke Luthers Ord. Ja, maaske enhver, som maa i Trøjen og lade sig oplære til Krig, kunde have Brug for dem. Kristne har særlig op til vor Tid været meget uenige i deres Syn paa Krigen. Der har været mange Antimilitarister mellem os, det har vel nærmest været dem, der gav Tønnen an, og vi, som havde en Følelse af, at Bibelen havde mere at sige os om Krig end Bjergprædikenens: „I maa ikke sætte jer imod det onde“, havde ikke rigtig Mod til at hævde vor Mening.

Men nu er Krigen tæt inde paa os. Antimilitaristerne er med et blevet lavmælte. Saa var det maaske værd at lytte til en Mand, grundet i Guds Ord som ingen siden Apostlenes Dage. Gud har ogsaa ført os saadan — derved, at han har mødt os med sin Naade i den evangelisk-lutherske Kirke — at ingen Forkynders Ord har den Vægt og Autoritet for os som Luthers.

For Luther staar det fast, at i sig selv er Krig ikke Synd. Der findes naturligvis uretfærdige Krige. Han advarer Fyrster mod at være dem, der begynder. Historien lærer, at den, der begynder, er i Regelen ogsaa den, der taber. Gud adsplitter Folkeslag, der elsker Strid (Sl. 68:31). „Derfor lad jer sige, kære Herrer! tag jer i Agt for Krigen, med mindre I maa værges og beskyttes, og jeres Embede tvinger jer til at krige. I saa Tilfældet, saa lad det ske og hug løs, vær saa Mænd og lad jer Rustning staa Prøve. Da gælder det ikke at krige med Tanker. Sagen selv vil føre Alvor nok med sig, saa Tænderne paa de vrede, trodsige, stolte Pralhalse skal blive saa stumpe, at de knap kan bide frisk Smør.“

Krig er nemlig Sværdets Gerning. Og det er Gud selv, der har givet Sværdet sin Plads i Menneskelivet. Øvrigheden bærer ikke Sværd for ingenting, Rom. 13:4, det er en guddommelig Ret. Forbrydere skal straffes. „Hvad er Krig andet end at straffe Uret og ondt? Hvorfor fører man Krig, uden fordi man vil Fred og Lydighed?“. Den krigende Fyrste er at sammenligne med en opererende Læge. Han tilføjer Smerte og skærer et Lem af for at redde hele Mennesket. Saaledes er Krigen ogsaa et On-

de, men det afvender et større Onde. „Derfor ærer Gud Sværdet saa højt og kalder det sin Ordning og vil ikke, at man skal sige eller bilde sig ind, at Mennesker har opfundet eller indsat det. Thi den Haand, som fører saadant Sværd og slaar, er følgelig ikke mere en Menneskehaand, men Guds Haand. Ikke Mennesker, men Gud hænger, radbrækker, halshugger, myrder og fejder. Det er alt sammen hans Gerning og hans Domme.“ „Altsaa skal man se med mandigt Øje paa Krigens og Sværdets Hverv, hvorfor det myrder og handler grufuldt, saa vil det vise sig, at det er et Hverv i sig selv guddommeligt og ligesaa nødvendigt og nyttigt for Verden som at spise og drikke eller lignende.“

Man forstaar, at ud fra dette Grundsyn er der en Slags Krige, som Luther helt og holdent nægter Kristne Ret til at deltage i, det er Oprør mod den lovlige Øvrighed. Sværdet, ikke en Rævehale, har Gud givet Øvrigheden. Hvis Undersatter rejser sig mod deres Konge, forgriber de sig paa den Ret, Gud alene har. Det er historisk interessant at læse, hvad Luther skriver herom. For et af de Eksempler, han har i Tanken, er den danske Konge Christian d. Anden, som nylig var blevet forjaget af Danskerne i Forening med Lubeckerne. Vi faar da ogsaa læst og paa-skrevet. „I oprørske Tyveknægte, som stjæler, hvad Guds er!“ Saadan siger Luther at Gud selv vil sige til Danskerne. „I trænger jer ind i mit Embede og drister jer frækt til at tilegne jer den Havn, der alene tilkommer mig. I er skyldige i Majestætsforbrydelse, det er, har forsyndet jer mod Guds Majestæt.“ „Hvis det skal gaa saadan, at hver, som har Ret, selv vil straffe den, som gør Uret, hvordan vilde Verden saa komme til at se ud! Saa vilde nok Tjeneren slaa sin Herre, Pigen sin Frue, Børn deres Forældre, Elever deres Lærer. Det vilde være en køn Ordning.“ Og Luther fortæller et Træk.

„Der var en Gang en Tyran, som kom til at høre en Enke bede andægtigt. Hun bad Gud om at skænke Tyrannen et langt Liv. — Det undrede ham noget, for han vidste nok, han var ellers ikke saa højt elsket. Han spurgte derfor Enken, hvorfor hun bad saa pænt for ham. „Jo,“ svarede hun, „jeg havde ti Køer, da din Bedstefader regerede, han tog to fra mig. Saa bad jeg til, at han maatte dø og din Fader komme til. Men da min Bøn blev hørt, saa tog din Fader tre Køer fra mig. Saa bad jeg igen, at du maatte komme til at regere og han dø. Det gik ogsaa i Opfyldelse, men nu har du taget fire Køer. Derfor beder jeg nu for dig, at du maa leve længe, for jeg er hange for, at din Eftermand vil tage min sidste Ko og alt, hvad jeg ellers ejer.“

Luther mener, at lave Oprør kan et Folk sagtens, men om det bliver bedre, staar alene i Guds Haand. Pøbelen er altid tankeløs, den ønsker frem for alt, det skal blive anderledes, uden at have Spor af Garanti for, at det ny bliver bedre. Derfor tilkommer det Kristne at taale og lide. Her i Verden har Gud underlagt os Djævelens Herredømme, saaledes at vi ikke her skal have et Paradis, men alletider skal imødesee al mulig Ulykke til Legeme, Hustru, Barn, Ejendom og Ære. Og naar der i en Time ikke kommer ti Ulykker, ja saa du kan leve en Time, skal du sige, hvor stor en Godhed viser Gud mig ikke, siden al Ulykke ikke kommer til mig i denne Time. Jeg skulde jo ikke have saadan en lykkelig Time under Djævelens Herredømme.“

Saa kan Christian den Anden have været saa tyrannisk, som det er sagt ham paa, „de arme Danskere har som

Undersaatter handlet imod deres Øvrighed, og det har Gud ingen Befaling givet dem om.“

Men naar det nu er Øvrigheden selv, der kalder til Krig, med den Myndighed, Gud har givet den, hvad skal saa en Kristen gøre? Har vi ikke et Bud om ikke at sætte os imod det onde? Kan det blive Pligt for os at gøre andet end godt, elske Næsten, ingen gøre Skade? Ja, siger Luther, det kan det. Thi Gud har to Styreformer i denne Verden, „en, som er aandelig, ved Ordet, uden Sværd, hvorved Mennesket skal blive fromt og retfærdigt, saaledes at det ved den Retfærdighed opnaar det evige Liv.

Den Retfærdighed haandhæver Gud ved Ordet, som han har overgivet Forkynderne.

Den anden Styreform er verdslig ved Sværdet, for at de, som ikke vil være fromme og retfærdige til evigt Liv, dog ved Hjælp af den verdslige Styreform kan tvinges til at være fromme og retfærdige for Verden. Den Retfærdighed haandhæver Gud ved Hjælp af Sværdet. Og skønt han ikke lønner denne Retfærdighed med evigt Liv, saa vil han den alligevel, for at Freden kan bestaa blandt Mennesker, og han belønner den med timelige Goder.“ Kristne tilhører og tjener helt Gud, men saasom de har Krop og Ejendom, er de af Gud ogsaa underlagt Øvrigheden. „Naar de nu kaldes til Strid af den verdslige Øvrighed, skal og maa de stride, af Lydighed, ikke som Kristne, men som Folkefæller og lydige Undersaatter i Henseende til Legeme og Ejendom. Derfor naar de strider, gør de det ikke for sig selv, ikke for deres egen Skyld, men i den Øvrigheds Tjeneste, som de staar under.“

Her gaar Luther saa ind paa et Samvittighedsspørgsmaal. Sæt den Krig, Øvrigheden befaler, er en Uret. „Svar: Hvis du ved bestemt, at din Herre har Uret, skal du frygte og adlyde Gud fremfor Mennesker, Ap. G. 5:29“, og her giver Luther ikke Køb. Skal man forlade Fader og Moder for Jesu Skyld, saa ogsaa en Herre, som vil tvinge en ind i, hvad der er Uret.

„Men hvis du ikke ved eller ikke kan faa rede paa, om din Herre har Uret, saa skal du ikke gøre din Lydighed svag og usikker af den Grund, men som Kærligheden tilsiger, tro det bedste om din Herre. Thi Kærligheden tror alt, tænker ikke ondt (1. Kor. 13:7). Saa er du sikker og er igen paa ret Vej for Gud.“

Det forekommer mig, det er den Situation, en almindelig Værnepligtig i vore Dages Evropa er i. Han kan ikke gennemskue, om den Krig, hans Land er indblandet i, er retfærdig eller ej.

* * *

Luther ved noget om, hvilken Raahed Krigen fører med sig — Nogle søger kun Lejlighed til at røve og plyndre. Nogle søger Ære — det ene som det andet er at opføre sig som Hedninger. Endnu ringere synes han om dem, der opflammer hinanden i Kampen med at raabe: „Hej, nu tænke hver paa sine kæreste Tøse!“ — „Jeg siger, havde jeg ikke hørt af to troværdige Mænd, der kender til det, at saadant forekommer, jeg vilde aldrig have troet, at Menneskehjertet i saadan et Forhold med Døden for Øje kunde være saa gudsforgaaende og letfærdigt.“ „De, som saaledes saares eller dør, de sender til visse deres Sjæle lige til Helvede og det ufortøvet.“ Ogsaa Overtro nævner han som en Soldats Fristelse, f. Eks. var der nogle, der mente at kunne gøre sig usaarlige ved at bære et Johannes-Evangelium paa sig.

„En Soldat, som kæmper for en retfærdig Sag, skal paa en Gang være modig og forsagt . . . for Gud skal han være forsagt, frygtsom og ydmyg og befale ham sin Sag, at han ikke giver os, som vi har fortjent, men efter sin Godhed og Naade.“

Saa beder da Luther til sidst den, der gaar i Krig, om at sige saaledes:

„Himmelske Fader, her er jeg efter din guddommelige Vilje i denne udvortes Gerning og Tjeneste for min Foresatte, som jeg skylder først dig og for din Skyld ham, og jeg takker din Naade og Barmhjertighed, at du har sat mig til denne Gerning, fordi jeg er vis paa, at det ikke er Synd, men ret og rigtigt og i Overensstemmelse med din Vilje. Men da jeg ved og har lært af dit naadefulde Ord, at ingen af vore gode Gerninger kan hjælpe os, og ingen frelses ved at være Soldat, men kun ved at være en Kristen, saa vil jeg slet ikke stole paa min egen Lydighed og Gerning, kun udføre den frimodigt som en Tjeneste for dig. Og jeg tror af Hjertet, at kun din kære Søns, min Herres Jesu Kristi uskyldige Blod kan udfri og frelse mig; det, som han i Lydighed mod din naadige Vilje har udgydt for mig. Derved bliver jeg, derpaa lever og dør jeg, derpaa vil jeg stride og gøre alt. Bevar og styrk mig, kære Gud, i denne Tro og ved din Aand. Amen.

Vil du saa fremsige Troen og et Fadervor, kan du gøre det, og saa lad det være nok. Befal dermed Legeme og Sjæl i hans Hænder, træk saa fra Læderet og slaas i Guds Navn.

Hvis der var mange saadanne Soldater i en Hær, kære, hvem tror du kunde gøre dem noget! De aad nok hele Verden ganske uden Sværdslag. Ja, var ni eller ti i en Flok eller blot tre eller fire, der kunde sige saadan af et oprigtigt Hjerte, de vilde være mig kærere end alle Bøsser, Spyd, Heste og Rustning tilsammen, og jeg vilde lade Tyrken komme med al hans Magt. Thi kristen Tro er ingen Leg eller Smaating, men som Kristus siger i Evangeliet: den formaar alt.

Men, kære, hvor er de, der tror det og kan gøre det? Men selv om Flokken ikke gør det, skal vi dog undervise deri og forstaa det for deres Skyld (hvor faa de end er), som vil gøre det. Thi Guds Ord vender ikke tomt tilbage, siger Esajas (55:11), det fører dog nogle til Gud. De øvrige, som foragter den Undervisning, som skulde tjene dem til Frelse, har en Dommer over sig, som de skal staa til Ansvar. Vi er undskyldt og har gjort, hvad vi kunde.“

Luther har det ved sig, at han er forunderlig klar. I Skriftets Begyndelse siger han udtrykkelig, at han denne Gang ikke vil tale om den Retfærdighed, som gør et Menneske velbehagelig for Gud. „Thi det gør ene og alene Troen paa Jesus Kristus skænket og givet kun af Guds Naade uden nogen Gerning og Fortjeneste fra vor Side.“ „Men her behandler jeg det Spørgsmaal, om den kristne Tro, hvorved vi regnes retfærdige for Gud, kan forliges med, at jeg er Soldat, dræber og sarea, røver og brænder, som man bruger overfor Fjenden i Krigstide med Krigens Ret.“

Det er klart spurgt, uden Omsvøb. Og Luthers Svar er ligesaa klart — et afgjort Ja.

Canada

(Nærmest efter „Kirken og Hjemmet“)

CALGARY

Pastor P. C. Paulsen, der har opholdt sig i Wisconsin i længere Tid paa Ferie for at genvinde sit Helbred, blev ventet hjem d. 13. September og er altsaa ved denne Tid i fuldt Arbejde igen. Vi forstaar, at det lykkedes for ham at genvinde Kræfter og overvinde Sygdommen.

LONDON

Pastor Inadomis Besøg var en stor Oplevelse for os her i London. For en god Forsamling fortalte den japanske Præst paa en fængslende og interessant Maade om sin første Forbindelse med den danske lutherske Mission og om sin Kamp for at komme til Amerika for at studere til Præst. Vort Indtryk var, at det var en stor kristen Personlighed, vi havde for os, et Menneske som havde sat alle personlige Hensyn til Side for at kunne bringe det kristne Budskab til sine hedenske Landsmænd i Japan.

Dagen tilbragtes i vort Hjem i Glendale, og vi var glade for saa mange havde fundet derud den Dag og ønskede kun at endnu mange flere havde faaet Andledning til at høre denne gode Mand. Pastor Bondo og Mr. J. C. Larsen gjorde Turen med fra Toronto, og vi var glade ved at hilse paa dem og høre Pastor Bondos Budskab.

Søndag 25 August havde vi den sidste Menighedsudflugt i Aar, denne Gang til Mr. og Mrs. Texels Hjem i Thorndale. Regnen styrtede ned hele Dagen, med det forhindrede ikke, at en god Stemning var raadende. Efter Gudstjenesten drøftedes Menighedens Fremtid for det kommende Aar. Der var en livlig Discussion, der viste, at der var Enighed om at videreføre Arbejdet her i Menigheden. Dog meget afhænger af Atlantic-Kredsens Aarsmøde i denne Maaned, hvor vi haaber en tilfredsstillende Ordning kan opnaas.

NEW DENMARK

Pastor Inadomis Besøg den 7de August (ikke som ved en Trykfejl meddelt som værende 8de August) vil sikkert sent glemmes, kun Skade det var saa kort. Han kom som et Vindpust og var væk ligesaa hurtigt for at drage videre og berige andre. Man forstod, at han var en nidkær Herrens Tjener, at Gud havde beriget ham med store Evner for Guds Sags Fremme, at han havde Kærlighed til Sagen og gav Gud al Æren.

Gudstjenesten i Kirken og ligeledes Salmevalget var dels paa Dansk og dels paa Engelsk. Pastor Bollesen indledede og bød Pastor Inadomi Velkommen, og det var baa- de gribende og interessant at høre den japanske Doktor fortælle om sit Arbejde paa den 800 Elever store Ungdomsskole i sit Fædreland; høre hvorledes det japanske Folk og den japanske Ungdom blev grebet af Jesus Kristus.

Paa den smukkeste Maade omtalte den japanske Missionær vort Samfunds Udsendinge til Japan: Pastor Winther med Hustru og Datter, Maja, samt Missionær Bach, og det stod vist klart for alle, at vi ikke bør glemme vor Japanmission med vore Gaver.

Det forbavsede og samtidig glæde os, at Pastor Inadomi talte kort paa Dansk og hjertegribende Sang han den

smukke Salme: O Helligaand, mit Hjerte, og senere ved det fælles Kaffebord: Den signede Dag. Hans Bøn var varm og indtrængende, og han takkede Forsamlingen for Bønner for det japanske Folk. Saa maa vi da hver især svare for, om vi var den Tak værd, ellers var det en god Paamindelse og vil maaske bevirke, at vi ogsaa indeslut- ter vor Japan-Mission i vore Bønner.

Efter Gudstjenesten havde vi nogle opbyggelige Timer sammen. Menighedens Formand holdt en vel tilrettelagt Tale for vor Gæst, og Kenneth Larsen bragte en Hilsen fra Ungdomsforeningerne i Den forenede Kirke, der bi- drager til Pastor Inadomis Missionsarbejde.

Den fremmede Doktor fortalte Træk fra sin Skole, hvor Undervisningen hver Morgen begyndte med Bøn og Andagt.

Aftenen sluttede med, at hele Forsamlingen paa Pastor Inadomis Opfordring sang: Klokken slaar.

Maa jeg have Lov at tilføje, at jeg personlig blev dybt rørt ved at høre Pastor Inadomi fortælle om Vor Frue Kirke i København og om Thorvaldsens dejlige Værker, Kristus med de udbredte Arme, Apostlene og Daabsengel- en. Jeg har jo selv i fem Aar gaaet til Søndagsskole i Københavns Domkirke for ca. 40 Aar siden. Dr. Inadomi var Deltager i Verdensconventionen i 1929 i København, og vi forstod, at Højtideligheden i vor Frue Kirke har været en uudslettelig Oplevelse for ham. Inden Pastor Inadomi maatte bryde op, takkede jeg da ogsaa i Kort- hed for de berigende Timer, Besøget havde givet os alle- sammen.

Ellen Berthelsen i K. og H.

Bryllup. Vor Menigheds Formand, Mr. A. J. Jensen og Miss Elise Rasmussen blev 21 August ægteviede af Pas- tor M. P. Bollesen.

MONTREAL

Pastor Inadomis Besøg den 8 Aug., blev til Glæde og Be- rigelse for mange. Trods de mange, der var bortrejst, fyldtes Kirken næsten, og bagefter samledes vi alle i Un- dersalen omkring Kaffebordene. Kvindeforeningen havde opgivet sit Møde for at samles saa mange muligt til Ina- domis Besøg, og Medlemmerne sørgede for Kaffe og Ka- ge, mens de Unge tog sig af Opvartning og Opvaskning. Folk lyttede med stor Interesse til Inadomis Tale; ikke mindst glædede de sig over at høre ham tale og synge Dansk. Det har en særlig Klang, naar vi Danske hører en Japaneser sige: „Dejlige Danmark.“ — Saa var der Inadomis kraftige Vidnesbyrd om, at alene det gamle Guds Ord i Forbindelse med Bønnens velsignede Vaaben kan skabe Liv og Tro der, hvor Død og Vantro og Lige- gyldighed nu hersker — saadan et Ord giver fornyet Mod til dem, der i Forsagthed spørger, om der er noget Haab om Fremgang her i den gamle Kristenhed, eller om der skal prøves ad nye Veje.

Vi spurgte Pastor Inadomi, om han syntes, der var no- gen særlig Forskel paa Forholdene nu, og som han fandt dem under hans Besøg i 1929. — „Ja,“ svarede han, „der er noget meget glædeligt. De unge samles i meget stør- re Flokke nu, og de er spørgende!“ — Gid det maa kunne siges alle Vegne i vore Menigheder. Det er med Tak og Glæde, vi ser tilbage paa Inadomis Besøg.

TORONTO

Den største Begivenhed i den sidste Tid var vel Dr. Ina- domis Besøg fra d. 9—11 Aug. Det er første Gang han

har besøgt vore Menigheder i Øst-Canada, og for os var det en stor Begivenhed. Dr. Inadomi er Forstander for Kyushu Gakuin, Kumamoto, Japan, en Skole for 700 Drenge, og som saadan har han Lejlighed til at øve en stor Indflydelse paa dem for Guds Rige. Han støttes af de Unges Forbund i U.S.A. og Canada. Vor D.L.S.U. i Øst-Canada har saaledes ogsaa en lille Del i dette store Arbejde. Der var en god Forsamling, der hørte hans Budskab den 11te, men ikke nær saa mange, som vi havde haabet. Guds Rige er ikke først for ret manges Vedkommende, og om Sommeren syntes det slet ikke at komme i Betragtning for mange. Det minder os sommetider om den lille Pige, der i sin Aftenbøn bad: „Goodby, God, I'm going on my vacation.“

OLDS

Held i Uheld. Da Hr. og Fru Pastor Schultz d. 17. Aug. var paa Vej fra Winnipeg til Olds, var de saa uheldige paa en Bakke paa Hovedlandevejen, ca. 10 Mil syd for Olds, at have en Punktering paa en af Bildækkene. Bilen slog derved et Slag fra Asfalten over i den løse Vejside og væltede i Grøften. I Faldet brækkede Pastor Schultz venstre Arm mellem Haandled og Albue. Umidledbart efter Ulykken standsede snart flere Biler og Folk hjalp hurtigst muligt de forulykkede ud af Fangenskab, da de ikke kunde komme ud ved egen Hjælp. Da Armbrudet var aabent led tilskadekomne et større Blodtab, før en af de tilstedeværende, tilsyneladende en Læge, standsede Blodet og forbandt Brudet meget godt, hvorefter Patientten i en Ambulance blev kørt til Hospitalet i Didsbury, da Hospitalet i Olds var fuldt belagt.

Efter faa Dages Ophold der kunde Pastor Schultz udskrives og rejste sammen med Fruen til deres fremtidige Hjem i Olds.

Efter Bestemmelsen skulde Pastor Schultz have været indsat i Embedet i Olds Søndag den 21. September, men det blev udsat grundet paa Uheldet.

— Høsten har nu taget sin Begyndelse de fleste Steder her omkring. Og alt tegner godt undtagen Priserne og Afsætningsmulighederne. Hagl og Frost har gjort en Del til sine Steder at forringe baade Kvalitet og Kvantitet. Natten mellem den 15. og 16. Avgust var Frosten saa haard, at der flere Steder maalttes op til 1/8 Tomme tyk Is.

Maskinhandlerne klager over, at Bindersalget har været meget daarlig grundet paa den stærkt indskrænkede Kredit overalt.

STANDARD

Som en Overraskelse for Miss Emilie Larsen indfandt Søndagsskolelærere og Søndagsskolelærerinder sig 14. Avgust i Emilie Larsens Hjem og overrakte en meget smuk, dekorativ Lampe som Paaskønnelse for Miss Larsens mangeårige Arbejde i Søndagsskolen. „Emilie“ har nu trukket sig tilbage efter at have gjort et stort og uegennyttigt Arbejde blandt vore „smaa“ Søndagsskolebørn.

Dødsfald. Mr. P. Dahl, som i de senere Aar har opholdt sig hos en Datter i U.S.A., er afgaaet ved Døden ca. 82 Aar gammel, og blev begravet her paa Standard Kirkegaard 21. Avgust. Mrs. Dahl døde for 2 Aar siden. Fire Sønner bor i Alberta, to Døtre i U.S.A.

En stor og dejlig Høst er her ved og omkring Standard i Aar, og Høstmaskinerne snurrer Dagen lang, til Tider afbrudt af en lille Regn. Nu gælder det blot for Farmerne at faa Avlen i Stak og Lade, da det, som vi ved, er begrænset, hvad Kornkompagnerne maa og kan aftage. Men de gode Standardfarmere reparerer Laderne, at de bliver tætte, og mange bygger nye og større Lader.

Fra Litteraturens Verden

KONFIRMATIONSUNDERVISNINGS MATERIALE

Ved denne Tid af Aaret begynder Skolerne, ligesaa Præsternes kateketiske Klasseundervisning. Dermed kommer Kravet for Undervisningsmateriale. Lad os takke Gud atter og atter, Aar efter Aar, at vor Kirkeafdeling blev født i en Skole, grundlagt af en Mand, der var sin Tids berømteste Professor, og en, der grundede sin Tro paa Bibelen som Guds Aabenbaring og ikke paa nogen menneskelig Filosofi om Religion og Videnskab. Fornuft blev tagen tilfange af Ordets Budskab, og Videnskaben sat i dets Tjeneste. Thi baade i Bibelen og i Skabelsen finder vi Sandheden om Guds Forhold til os. „Alt hvad han har skabt er stort og kan hans Magt bevise.“ Den lutherske Kirke har haft den aandelige Velsignelse over sig, at blive baaret frem ved Mænd og Kvinder, der var vel uddannede i videnskabelig Forskning og saaledes udrustede med Visdom, at de kunde bedømme bedre end de fleste Forskellen mellem Sandhed og Løgn, Ret og Uret, Tro og Vantro. Dog, vi vil ikke takke Gud paa Farisæerens Maade, at vi ikke er som de andre Mennesker, men paa Tolderens Vis, at han har været os arme Syndere særlig naadig i saa Henseende.

Den kristne Kirkes Lærskole har een Trang paa det pædagogiske Omraade og den er, at finde den bedste Metode for at naa sit Maal, vore Børns kristelige Uddannelse. Gud gav vor Kirkefader Naade til at forme og udgive kort og klart den kristne Tros Grundsætninger i sin Lille Katekismus. Den Lærebog er uovertruffen i Undervisningshistorien baade i bibeltro Lærebegreb og tilrettelagt Lærestof. En veluddannet troende Lærer behøver i Grunden intet Arbejdsmateriale ud over denne Katekismus som Tekstbog og en god Bibel som Haandbog. Dog er det ikke en hver Mands Evne at være en „god“ Lærer. Der fattes altfor tidt baade tilbørlig og saglig Visdom, selv om Hjertet er nok saa ret vendt. Derfor har Kirkens Ledere følt Nødvendigheden af, at skaffe særlige Hjælpe-midler for Undervisningen. Det samme er jo Tilfældet i langt videre Forstand paa den verdslige Skoleundervisnings Omraade.

Der sigtes i to Retninger. Den ene er at forbedre Læreruddannelsen, den anden, at forberede bedre Undervisningsmateriale.

Med Hensyn til det første, skal vi ikke sige meget i denne Forbindelse, da Præsten jo selv sædvanlig leder Konfirmationsundervisningen, og han har akademisk Uddannelse for den Gerning. Kun dette, at da Søndags- og mulige Menighedsskoler er forberedende Afdelinger i den religiøse Undervisning, trænges her stadig nye og bedre

Lærerkrafter. Derfor har mange Kirkesamfund og enkelte større Menigheder indført hvad kaldes „Teacher-Training Courses“ og anlagt Materiale derfor. I September-nummeret da. A. af „Journal of Theology“ (Am. Luth. Conf., D.L.P. House) har Pastor C. Umhau Wolf en Oversigt over de forskellige Systemer vore am. luth. Samfund følger i saa Henseende. Et saadant Kursus for baade værende og vordende Lærere burde blive en væsentlig Del af vort Undervisningssystem.

Angaaende Materiale for Konfirmationsundervisningen, da har vel hver Synode eller Samfund sit eget. Man holder fast paa det, man selv havde brugt i det gamle Land og mener, at det er bedre end andres og andet nyere. Vi Danske hænger fast ved Balslevs Forklaring med en Stivhed, der ellers ikke karakteriserer os paa andre kirkelige Omraader. Og Balslev er ogsaa bedre end de fleste; vi har saavidt ikke tabt ved den. Tillige har det ogsaa sin Betydning at vi benytter samme Lærebøger ud over Samfundet, saa der ikke bliver Forvirring som f. Eks. siges er Tilfældet med Ritualerne. Desuden er vort eget S. S. System baseret paa denne Forklaring, og vort eget Forlagshus har Forretningsfordelen. Men paa den anden Side, lad os heller ikke forveksle Balslevs Forklaring med Luthers Katekismus; denne sidste er Grundlag for alle antagelige lutherske Lærebøger. Af disse skal blot her nævnes:

- 1: Catechism of 1939, issued by the Board of Christian Education, Augustana Synod, 35 Cents.
- 2: Catechism with Explanation by Dr. J. Stump. A handbook for catechetical classes, 40 Cents.
- 3: Catechism with Sverdrup's Explanation, issued by Norwegian Synods, 30 Cents.
- 4: Catechism with Dr. Reu's Explanation, 40 Cents.

Af Balslevs Forklaring har vi to Udgaver: den første med Dr. P. S. Vig og Pastor A. S. Nielsens Oversættelse, der følger strengt den danske Original; og den saakaldte „nye“ Udgave, udgivet ved vor Søndagsskolekomite og har nogle for vore Omstændigheder bedre egnede Tilføjelser. Pris I, 35 Cents, II, 40 Cents. Den danske koster 30 Cents.

Fornylig har man begyndt med Udgivelse og Brug af et andet System i Harmoni med de moderne Undervisningsmetoder i offentlige Skoler. I Ferie- og Søndagsskolerne har man alt længe haft saadant Materiale, og der er næppe Tvivl om at Undervisningen er bedre tilrettelagt og mere interessant for baade Lærere og Elever. Man tager Haandarbejde ind i Systemet. Hver Elev faar sin Lektiebog og en dertil svarende Øvelsesbog. Hver Lektie er inddelt i Paragrafer med logisk Udvikling af Emnet for at bevare fremsatte Spørgsmaal. Skriftanvisning og Tegninger benyttes til at forklare Begreberne bedre. Ligesaa Udfyldningslinier og Bibelvers for Recitation.

To saadanne Systemer er kommet til os:

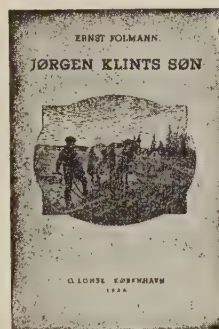
- 1: Becker & Seegers: Studies in the Bible at the hand of Luther's Small Catechism. a) A Study Book; b) A Test Book — begge to for 75 Cents.

Udgiverne: Præster i den Am. luth. Kirke, henholdsvis Clarksville og Fontanelle, Iowa. Første Udgave saa Lyset i 1930 og et nyt Oplag maatte udgives hvert Aar siden, dog kun i mimeograferet Form. Den nærværende er tredje og noget forøget Udgave, som blev optrykket sidste Aar paa vort

Forlagshus. Saavidt har den haft en rivende Afsætning. Den særlige Fordel er ikke just Læreindholdet, omend dette er meget mere omfattende end den sædvanlige Katekismusforklaring, men den Anspro til Arbejde det opvækker baade i Klassen og i Hjemmet. Eleven faar Anledning til at lære sin Lektie selv om han mister en Klassetime, og Læreren maa holde sig til den afstukne Fremgangsmaade, da det hele er systematisk anlagt i een Kæde fra Indledning til Afslutningsformaningen. Man har for sig alt man egentlig behøver for Forklaringen og Bearbejdelsen af Lektien, og dog er der bestandig Hentydning til Bibelen, som maa benyttes som Haandbog og Luthers Lille Katekismus er Tekstens Basis. Øvelsesbogen supplerer Lektiebogen saaledes at Eleven her har Anledning til at nedtegne sin Opfattelse af det lærte under Vejledning af Udfyldningsskemaer. Og derudfra kan Læreren se hvorvidt Lærlingen har forstaaet Indholdet og har Anledning til at rette og hjælpe hvor det trænges. I større Klasser vil dette være en velkommen Hjælp og den enkelte Elev vil komme til sin Ret.

2: Den norske Frikirkes Undervisnings „Board“ har lige udgivet en „Workbook for Confirmation Classes“, der er anlagt efter samme Ide som den førnævnte, men er kun en Spørgsmaalshaandbog. Den skal bruges i Forbindelse med Sverdrups Katekismus og Urseths Bibelhistorie (engelsk). Prisen er 25 Cents. Der er to Sider for hver af de 32 Lektier, den ene gælder Katekismus, den anden Bibelhistorien. For saavidt har den en Fordel for ovennævnte, idet man kan bruge de tilvante Lærebøger som Tekstbøger. Det vil næppe være vanskeligt at indordne den under Balslevs System, i al Fald indtil vi selv kan udgive en lignende om saa ønskes.

P. C. J.

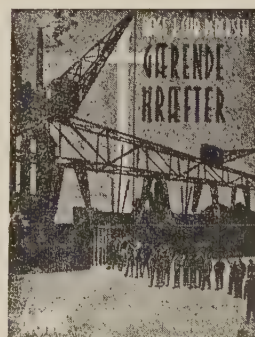

Ernst Folmann

Jørgen Klints Søn

Forfatteren har ikke tidligere udgivet Bøger, men hans Debutbog viser, at han har noget paa Hjerte. Han skildrer Landboudom og rører ved vigtige Problemer samtidig med, at han viser Hjælpen for de unge i frisk og afgjort Kristendom. 112 Sider. Pris netto \$0.60.

Aage J. Chr. Pedersen Gærende Kræfter

Dette er ogsaa en Samling Fortællinger. Forfatteren har tidligere skrevet tre Drengebøger, hvoraf „Lars Lynge tar sin Tørn“ vandt Prisen i Hagerups Konkurrence 1937. Han har ogsaa vundet „Berlingske Tidende“s Pris for den bedste Vandresang. Dette Bind Fortællinger er for Unge og om Unge. 148 Sider. Pris netto \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Fra Danmark

Vallekilde Folkehøjskole blev oprettet 1865 af Ernst Trier, som var Skolens Forstander til sin Død 1893; i de følgende 30 Aar var Povl Hansen Skolens Leder, indtil han i 1923 overdrog Skolen og dens Ledelse til Uffe Grøsen. Nu i 1940 har Vallekilde Folkehøjskole bestaaet i 75 Aar. Omkring 21,000 unge Mænd og Kvinder har i Tidens Løb været Elever paa Vallekilde; mange Tusinde har været der til Møder og Kursus. Søndag den 21. Juli fejrede Skolen Jubilæet sammen med det aarlige Elevmøde, og der var et usædvanligt stort Antal Deltagere til den sjældne Begivenhed.

En Mindelund for Præster. Vonsild og Dalby Sogne ved Kolding har deres egen Maade at mindes Menighedernes afdøde Præster paa. I en Mindelund i Forbindelse med Præstegaardshaven i Vonsild staar der tre Mindestene for tre af de to Menigheders tidligere Præster, nemlig Pastor Mørk-Hansen, Pastor Johs. Clausen og Pastor Schack, og nu vil der i Mindelunden blive afsløret en Mindesten for afdøde Pastor A. Stærmose Andersen.

Mindestenen vil blive afsløret i Dag ved en Friluftsgudstjeneste, ved hvilken Sognepræsten, Pastor Olsen, taler.

Et berettiget Svar. I et norsk Blad har en Dame rettet et Angreb mod dem, der i denne Tid ofrer til de forskellige Missionsarbejder. Hun mener, at det er vigtigere at arbejde med paa Landets Genrejsning efter Krigsulykkerne.

I den Anledning har Biskop Berggrav udtalt: — Selvfølgelig skal vi nu ofre mere end før; men dette betyder ikke, at vi skal svigte vore gamle Forpligtelser. Vi maa ikke lade Børn og gamle og syge og andre humanitære Opgaver og Mission og Indre Mission, som vi har Forpligtelser over for, sejle deres egen Sø. Tal til alle de Mennesker, som ellers ikke giver noget, og lad være at hakke paa dem her i Landet, som altid har givet, og som aldrig var smaalige, naar det gjaldt et ekstra Tag.

Horsens-Fruer som Malkepiger. Horsens er ikke i det Ydre præget af Tidens Forvandling, som de nordjyske Byer. Flere af dens Velhavere, Importører og Købmænd, der har maattet begrænse eller standse deres Virksomheder, har købt Gaarde i Omegnen og flytter med deres Familier ud til den nye Besiddelse. Horsens-Fruer, der hidtil ikke har dyrket anden agrarisk Passion end Rideporten, tager i denne Tid Kursus i at malke. Hvilken Standard vil Landbruget ikke kunne naa!

Af Breve fra Danmark. En Læser i Illinois skriver til os: — Jeg har modtaget syv Breve fra min Søster i Danmark siden 9. April. I et, dateret 6. Juni, oplyste hun, at hun havde modtaget de tre sidste Numre af „Luthersk Ugeblad.“ I et Brev af 29. Juni staar der: — Ja, det er en haard Tid vi oplever nu, og saa siger de endda, at det kan blive værre endnu. Vi er jo rationeret med omtrent alt og Penge kan der jo snart heller ikke blive flere at købe for. Endnu kan vi faa Rugbrød uden Kort, men det er jo blandet med alt andet end Rug. Tøj er snart ikke til at faa for Penge. Det er godt, det er Sommer, for Kul eller

Briketter kan vi slet ikke faa. Vi har bestilt et Læs Tørv, men jeg er bange vi slet ikke faar dem; de skal koste 56 Kroner, saa I forstaar at det er dyrt at fyre. Nu har vi faaet lidt Regn og vi haaber, at det skal hjælpe paa Græsset; Køerne var lige ved at lide Mangel paa Føde, for Græsset var næsten helt svedet af, næsten ikke en grøn Spire var at se.

Igen d. 13. Juli meddeler hun: — Alt gaar ved det gamle. De Luftkampe, der om Nætterne gaar for sig omkring over Byerne, mærker vi ikke meget til herude paa Landet; men det er uhyggeligt alligevel. Aa, om de dog snart vilde holde op med den Krig! I den forrige Krig var der mange, der blev rige. Saaledes gaar det ikke denne Gang, nu bliver vi allesammen fattige. Og det er saa svært at tænke paa vor gode Ungdom og Børnene, der vokser op under alt det sørgelige. —

Danmarks Alderdomshjem. I hele Danmark findes nu 485 Alderdomshjem, som huser 10,177 Gamle. Deraf ligger de 99 i Byerne og 386 i Landkommunerne, men der er ca. 6500 Pladser indenfor hvert Omraade, idet Byernes Hjem gennemgaaende er meget store. Kun 2,4 Procent af alle Gamle over 60 Aar bor i et Alderdomshjem, der imidlertid har Plads til ialt 3,1 Procent. Der bor gennemgaaende flere Kvinder paa Alderdomshjemmene end Mænd, hvilket hænger sammen med, at Kvinder gennemgaaende lever længere end Mænd.

Katolikkerne i Danmark. Hvert Aar har de danske Katolikker en aarlig Valfart til Haraldsted ved Ringsted. Iaar var der dobbelt saa mange Deltagere som sidste Aar. Med det tidlige Morgentog tog de fra København og med den katolske Biskop Suhr i Spidsen gik de ca. 300 Mennesker den 15 km. lange Tur til det hellige Sted. De fleste af Deltagerne var unge Mennesker, og efter Besøget ved Haraldsted, gik man tilbage til Ringsted, hvor Biskoppen talte i den stedlige katolske Kirke om Knud Lavard, Danskeren, der ikke kendte til Rænker. Hele Stemningen paa Turen var glimrende. Valfarten er altid nationalt præget, men iaar havde den dog paa Grund af Begivenhederne faaet en særlig Karakter.

Straf for Overfald paa tyske Soldater. Ifølge Telegram fra Stockholm er otte unge Danskere fornylig blevet dømt til fra 60 Dage til 2 Aars Fængsel for at have overfaldet to tyske Soldater i Frederikshavn. Telegrammet meddeler iøvrigt, at adskillige Danske afsoner alvorlige Straffe for at have ødelagt tyske Telefonledninger.

4,000 tyske Soldater gaar tilbunds ved Skagen. Fra Stockholm telegraferes, at et tysk Troppetransportskib, som skulde føre 4,000 Soldater til Norge, er blevet torpederet af en britisk Undervandsbaad, og det menes, at næsten alle Mænd ombord blev dræbt ved Eksplosionen eller druknet.

Ifølge „Dagens Nyheder“ er det sandsynlig, at Katastrofen fandt Sted i Kattegat, ikke langt fra Skagen paa Jyllands Nordspids.

Danske og svenske Fiskere, som var Vidner til Torpederingen, mener, at Skibet var fra Hamburg og hed „Marion.“ De tror ikke, at det lykkedes de konvøjerende Skibe at redde mere end højst et Hundrede Mand.

Der foreligger intet om, hvorfor 4,000 tyske Soldater skulde sendes til Norge netop nu.

9000 danske Arbejdere i Tyskland. Meddelelsen stam-

mer dog fra det tyskbesatte København. Fra København via Stockholm telegraferes fra Ministeriet for sociale Sager, at der for Tiden befinder sig 9000 danske Arbejdere i Tyskland. Hidtil har de været i Stand til at sende 300.000 danske Kroner hjem til deres Familier i Danmark fra de opsparede Penge. Det meddeles i samme Rapport, at de danske Arbejdere er „meget veltilfredse“ med Arbejdsbetingelserne i Tyskland.

Tyske Flyvepladser i Danmark bombarderes. D.N.B., det officielle tyske Nyhedsbureau, meddeler, at 12 britiske Bombardementsmaskiner angreb Aalborg Kl. 11:45 Fm, den 13. August. Ifølge Meddelelsen havde Englænderne ikke meget Held med sig, idet elleve af de tolv angribende Maskiner skal være skudt ned af Tyskerne — fem med Luftskyts og seks af tyske Kampmaskiner.

Luftforbindelsen mellem Oslo og København. Oslo Radio meddelte forleden, at efter et Ophold paa 4 Maaneder skal Luftforbindelsen mellem Oslo og København atter genoptages. Trafikken skal besørges af Tysk Lufthansa i Forbindelse med Flyveruten Berlin—København. En Rutemaskine vil flyve mellem Oslo og København en Gang om Dagen.

En fra Danmark nylig hjemvendt amerikansk Soldat fortæller bl. a.:

De, der kender den københavnske Befolkning og dens Sæder og Skikke, vil være enige om, at der skal mere til end en tysk Invasion, Mørkelægningsregulationer og Forbud mod Salg af stærke Drikke for at ødelægge deres Livslyst. Hver Aften var Restauranter og Teatre fyldte

til sidste Plads med Folk, der ønskede at bruge deres Penge, saa længe de kunde faa noget for dem, da de var bange for, at de maaske intet vilde være værd den næste Dag.

Ikke havde Danskerne genvundet deres Selvsikkerhed, før de vendte hele deres humoristiske Sans mod de tyske Soldater, som de straks døbte „Frelsens Hær.“ En meget yndet Spøg var at give dem gale Oplysninger, og mange tyske Motoreykle-Ordonanser har beklaget sig over, at han har maatte køre Byen rundt og rundt tre-fire Gange før han var i Stand til at finde Hotel d'Angleterre. Og Danskernes Iver for at sprede gale Oplysninger mellem Soldaterne voksede til saadanne Grader, at den tyske Overkommando gav Ordre til Soldaterne, at de ikke under nogen Omstændigheder maatte spørge Civilpersoner om Vej.

Udlændinge i Danmark. Der findes i Danmark 28,632 tilmeldte Udlændinge. Dette er Resultatet af den Optælling af Udlændinge, der fandt Sted i Dagene fra 6. til 22. Maj. Tallet er ikke overvældende stort, hvilket fremgaar af at det ved forrige Optælling, der fandt Sted i 1930, viste sig, at der dengang var ikke mindre end 35.800 Udlændinge i Danmark. Der er altsaa betydelig færre nu, men der er dog Grund til at nævne, at siden Krigens Udbrud den 1. September i Fjor er der udrejst 4,500 Udlændinge flere, end der er indrejst.

Armbind eller 100 Kr. En Mand i Aalborg er blevet noteret for at have færdes ude efter Mørkelægningstid uden at være forsynet med Armbind. Han motiverede Udeldelsen med, at det stred mod hans Overbevisning. Det kostede ham 100 Kr.

ACKNOWLEDGEMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equall- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	6684.46	304.49	830.33	1731.57	1424.73	442.21	974.68	131.58	844.97
Royal, Ia., Ladies' Aid of Bethlehem Church, in memory of Mrs. Simon Syndergaard and Mrs. Sophia Hjelm, deceased members of organization	4.00				4.00				
Los Angeles, Calif., Bethel Danish Ladies' Aid, in memory of Pastor M. Th. Jensen	5.00								5.00
Brush, Colo., Mrs. M. Heede, Eben-Ezer	3.00				3.00				
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	15.98		15.98						
Albert Lea, Minn., Danish Bible Class of Trinity Luth. Church	5.00								5.00
Portland, Ore., from "Friends"	55.00	10.00	10.00		10.00	5.00	5.00	5.00	10.00
Vermillion, S. D., Danish Mission Society in memory Mr. C. Christiansen	8.00								8.00
Webster Groves, Mo., Bethany Ladies' Aid in memory Rev. M. Th. Jensen	5.00								5.00
Eugene, Ore., Mrs. Marie Nielsen of Bethesda Church	25.00		5.00		5.00	5.00	5.00		5.00
Chicago, Ill., Ebenezer Luth. Church	26.29	2.29	6.00	2.00	6.00	2.00			8.00
Easton, Calif., Mr. and Mrs. N. H. Rosendahl in memory of Mrs. Hans Jeppesen	1.00								1.00
Blooming Prairie, Minn., Trinity Luth. Church, in memory of Fred Petersen from the following friends and neighbors: Mr. and Mrs. Albert Pirkel \$1, Mr. and Mrs. H. H. Jensen \$1, Mr. and Mrs. Irving Jensen \$1, Mr. and Mrs. T. P. Petersen \$1, Mrs. Alice Petersen \$1, Mr. and Mrs. W. J. Kaune 25c, Mr. and Mrs. P. C. Miller 25c, Mr. and Mrs. Anton Schrom 50c, P. C. Larsen 50c, Mr. and Mrs. John Pagonis 50c, Mr. and Mrs. Frank Vanous 50c, Mr. and Mrs. Gus Vaith 25c, Mr. and Mrs. Clarence Kjos 25c, Mr. and Mrs. Alois Wenzl 50c. Total	8.50				8.50				
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Church	135.00	15.00	33.75		33.75	15.00	19.50	3.00	15.00
Northfield, Minn., St. Peter's Luther League	20.00		10.00		10.00				
Total received on 1940-41 synodical budget	7001.23	331.78	911.06	1733.57	1504.98	469.21	1004.08	139.58	906.97
Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Sept. 16, 1940. H. J. Hansen, Treas.									

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical quota)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gosner Mission
Previously acknowledged	1077.89	327.12	423.31	164.46	73.00	30.00
Brush, Colo., Mrs. M. Heede, Eben-Ezer	2.00			2.00		
Portland, Ore., from "Friends"	5.00					5.00
Eugene, Ore., Mrs. Marie Nielsen of Bethesda Church	5.00		5.00			
Total received for extra synodical missions	1029.89	327.12	428.31	166.46	73.00	35.00
Received with thanks. Blair, Nebr., Sept. 16, 1940. H. J. Hansen, Treas.						

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$1036.09
Owatonna, Minn., Our Savior's Luth. Church	3.00
Blooming Prairie, Minn., Brorson Luth. Church	4.20
Total	\$1043.29
Received with thanks. Blair, Nebr., Sept. 16, 1940. H. J. Hansen, Treas.	

FRA VOR KIRKEMARK

(Forsat fra Side 7)

Ved Elim Børnehjems 50-aarige Jubilæum Søndag d. 15. Sept. var der ca. 1200 Besøgende tilstede, beretter et lokalt Blad. Som Talere nævnes Pastor H. W. Bondo, Albert Lea, Minn., Børnehjemskomiteens Formand; Mr. Thomas Christensen, Formand for Elk Horn Menighed; Mr. Axel Skelbeck, Omaha, Oversekretær for Dansk Brodersamfund; Pastor Fred Hansen, Iowa Kredsformand, og den lokale Præst, Pastor Anders Hansen. Tre Æresgæster, Mrs. C. C. Nelson, Omaha, Mrs. Thor Madsen, og John Petersen, Elk Horn, blev fremstillet som de der havde været med i Grundlæggelsen af Hjemmet, ligesaa var tilstede en kendt Audubon Mand, S. M. (Manville) Petersen, der var det første Barn optaget paa Hjemmet i 1890. Mange andre forhenværende Medlemmer af Hjemmets Familie havde en „Homecoming“ ved Anledningen. Vi venter en Beretning om Festen direkte.

FRA SKOLEN

16 Studenter paa Trinitatis Seminarium i Aar! Det er længe siden, at der har været saa mange. Det højeste Antal i Seminariets Historie er 22, som var Tilfældet i 1914. At der er Opgang i Præstelevernes Antal medens der er Nedgang i Antal af Kald synes mærkeligt. Dog er der en Del ubesatte Kald for Tiden. Herrens Veje er over vore timelige Beregninger. Lad os ikke raade nogen fra at forberede sig til Herrens Tjeneste, der har de menneskelige Betingelser og drives af et indre Kald. Jesu Ord vil altid staa fast i denne syndige Verden: Høsten er stor men Arbejderne ere faa. Seminariet aabnede forrige Tirsdag med Studenter som følger:

Seniors: Anker Jensen, Chicago; Stanley Larsen, Sturtevant, Wis.; og George Pallesen, Racine, Wis.

Juniors: Leo Andersen, Audubon, Ia.; Erik Christensen, Blair, Neb.; Gerrold Elling, Northfield, Minn.; Edward Hansen, Harlan, Ia.; Adolph Kloth, Laurens, N. Y.; Mar-

VOR KIRKES MISSION

beror paa vort Folks Kendskab til dens Fortid, Lære og Funktion. „Uden Kendskab ingen Kærlighed“ er et sandt Ord i Virkelighedens Verden.

Derfor læs vore Kirkeblade. Vor Kirkes Fremtid beror paa velunderrettede og rettænkende Menighedsmedlemmer, og det burde alle vore Landsmænd være.

LUTHERSK UGEBLAD koster \$2.00 pr Aargang i U. S. A. og Canada. Det eneste danske Blad i Magasinformater i Amerika. Lokalagenter ønskes.

BESTILLINGSSEDDEL

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$ for Aargang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbættelse af Bladet for

Aar,

Venligst,

Adresse:

vin Nygaard, Blair, Neb.; Emery Petersen, Brush, Colo. og Carl Wildrick, Des Moines, Ia.

Begyndere: Thorvald Hansen, Westbrook, Me.; Gilbert Jensen, Fresno, Calif.; Einar Olsen, Culbertson, Mont.; Clarence Paulsen, Blair, Neb. og Harry Petersen, Tilley, Alta.

Vore theologiske Professorer er Dr. J. P. Nielsen, Forstander, Dr. C. B. Larsen og Pastor Poul Nyholm.

Dana College har indrulleret 10% flere Studenter i Aar end sidste Aar og Tallet stiger godt over de 150. Ikke saa lidt Interesse samler sig om det nye Flyvekursus, som Regeringen støtter; Studiet begynder denne Uge. Staten har taget Leje- og Køberet paa et Stykke Land en Mil nord for Skolen, der tilhører Markus Becks Arvebo. En dygtig Aviator, Bert Justice, 37 Aar gammel med 12 Aars Træning i Søværnet, vil lede Undervisningen.

„Hermes“ Skolens Studenterblad, bringer megen interessant Nyhed fra Livet paa Institutet. Det koster 75 Cents aarligt og bestilles hos dets Circulation Manager, Donald Hansen, Dana College.

Blair Bys mangeaarige Fotograf J. A. Kuhn døde forrige Mandag efter nogle Ugers Sygdom. Alle Dana-ister husker ham.

Bryllup. Lørdag d. 14. Sept. ægteviedes to kendte Elever fra Dana i vor Kirke i Lincoln, Neb. De var Leona Johansen, Datter af K. F. Johansen, Lincoln, og James Hansen, Søn af Mrs. Mads Hansen, Blair. Brudgommens Svoger, Pastor Fred C. M. Hansen, udførte Handlingen. Begge de unge var virksomme i Kredsens Ungdomsarbejde; hun har været Lærerinde i Kennard Byskole og han driver Hjemfarmen nord for Blair, hvor de vil stifte Bo i Nærheden.

Og d. 31. August viedes Professor H. L. Shadle til Skolens forh. Sygeplejerske Maralee Miller. Til Lykke!

Professor Walter Lyche nyder nu Frugten af sin Ferie, idet han i Sommer har med nogen Hjælp af Marius Hansen bygget sig et Hus tæt ved Byens Vestskele. Og det var saa vidt færdigt, at Familien kunde flytte ind før Skolens Aabning. Det kan man da sige er nyttig „Feriehvil“ men kostede Sved.

VI KAN HØRE
PRÆSTEN TALE!

Takket være vor
AUREX

Mine Venner undres, at jeg kan høre saa klart med mit nye Høreapparat, og dog kan de næsten ikke opdage at jeg har et saadant paa mig. Kun en lille rund Kapsel sidder i det ene Øre og er forbunden ved en næsten usynlig Traad med Modtagerinstrumentet under mit Tøj. Jeg har været døv i mange Aar og brugt flere Slags Apparater; men mit nye Aurex overgaar dem alle i Klarhed, Kraft, Lethed og Operation. Det skyldes de fire smaa Vacuum Tubes. Skriv til dette Blads Kontor efter nærmere Oplysninger. Prøvekontorer i de fleste Storbyer.

AUREX
HIGH FIDELITY HEARING AIDS

Luthersk Aageblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØNHED.“

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 2. OKTOBER, 1940

NR. 40

Fra Grundlæggelsen af Elim Børnehjem ved Elk Horn.

Den første Bygning, indviet til Børnehjem, d. 2. Nov., 1890.

„Forhandlingen om Oprettelse af et Børnehjem i Elk Horn, indledet af Rasmus Hansen, førte ikke til noget Resultat.“ Saadan citerer Pastor Vig fra Elk Horn danske lutherske Mgh.s Sekretærbog i hans Bog om Elk Horn 1900. Som nævnt i sidste Nummer d. Bl. blev dette Møde afholdt d. 31. Aug. 1889, men vi vidste ikke hvem var Fader til Tanken. Det var altsaa den tro Kirkeven, afdøde Rasmus Hansen. Men ved et Menighedsmøde d. 29. Marts blev der vedtaget at overtage Børnehjemmet foreløbigt „indtil en endelig Ordning finder Sted.“ Mr. og Mrs. A. L. Boysen begyndte Foretagendet i deres eget Hjem med fire Børn, de tre var Pastor Flints Børn, den fjerde S. Manville Petersen. Beslutningen var nok særlig paavirket derved, at den Komite, der blev valgt ved et tre Maaneders tidligere afholdt Møde, kunde rapportere ca. \$1000 tegnet til Sagen. Mr. Hansen var dens Formand, nylig afdøde Hans Pedersen Sekretær og Johan Johansen Kasserer, medens Boysen var Menighedens Formand. Et Udvalg paa fem Mand blev nedsat til at købe en passende Byggegrund, og man valgte af fire tilbudte Ejendomme en 40-acre Lod tilhørende Mr. Fred Petersen, for hvilken betaltes \$1040, og Opførelsen af en Bygning blev

begyndt. Da den blev indviet, hvilede der \$1000 Gæld paa Ejendommen. Denne tilskødedes Menigheden i Juni 1890 og samme Maaned tiltraadte Mr. Boysen Bestyrerposten. Pastor Kr. Anker var da Præst derude og tillige Formand for Byggekomiteen, hvorpaa ogsaa tjente John Petersen, det eneste nulevende Medlem.

Følgende har tjent som Bestyrere gennem de svundne 50 Aar: A. L. Boysen 1890-97; N. P. Christensen 1898-1902; F. D. Klyver 1902-05; Hans Boe 1905-13 og atter 1914-18; i Mellemtiden Otto Larsen; Pastor Max Mathiesen (nu i Dmk.) 1918-21; Wilbur Petersen (nu i Ruskin, Neb.) 1921-31 og Marius Hansen (nu i Blair) 1931-32. Siden da har de nuværende Bestyrere Miss Palma Petersen og Miss Margaret Jensen, ledet Hjemmet med en meget paaskønnet Dygtighed, som særlig kom til Orde under Jubilæumshøjtideligheden Søndag Eftermiddag, d. 15. Sept., da en Skare paa ca. 1200 var Hjemmets Gæster og blev beværtede af Børnene med Kaffe, Kage og Ice-cream efter et smukt Program. Der er 17 Dreng og 15 Piger paa Hjemmet. Som Tak efterlod Skaren en Gave paa \$105 til Køb af et Piano. Man fik et godt Indtryk af Hjemmets Udstyrelse, Orden og Properhed.

Tyvende Søndag efter Trinitatis

Dagens Epistel:

Thi jeg vil ikke, Brødre! at I skulle være uvidende om denne Hemmelighed, for at I ikke skulle være kloge i eders egne Tanker, at Forhærdelse delvis er kommen over Israel, indtil Hedningernes Fylde er gaact ind; og saa skal hele Israel frelses, som der er skrevet: „Fra Zion skal Befrieren komme, han skal afvende Ugudeligheder fra Jakob; og dette er min Pagt med dem, naar jeg borttager deres Synder.“

Efter Evangeliet ere de vel Fjender for eders Skyld, men efter Udvælgelsen ere de elskede for Fædrenes Skyld; thi Naadegaverne og sit Kald fortryder Gud ikke. Thi ligesom I tilforn bleve ulydige imod Gud, men nu fik Barmhjertighed ved disses Ulydighed, saaledes bleve ogsaa disse nu ulydige, for at ogsaa de maatte faa Barmhjertighed ved den Barmhjertighed, som er bleven eder til Del.

Thi Gud har indesluttet alle under Ulydighed, for at han kunde forbarme sig over alle. O Dyb af Guds Rigdom og Visdom og Kundskab! hvor uransagelige ere hans Domme, og hans Veje usporlige! Thi hvem har kendt Herrens Sind? eller hvem blev hans Raadgiver? eller hvem gav ham først, saa at der skulde gives ham Gengæld derfor? Thi af ham og ved ham og til ham ere alle Ting; ham være Ære i Evighed! Amen.

—Rom. 11:25—36.

KUNDSKAB FRA GUD

Af P. H. Holm Jensen, Dr. Phil.

„Guds Raad og Gjerninger ere underfulde; han aabenbarer saadan sit Ords Visdom for de Enfoldige, og skjuler den for de Vise. Dette skal ingen efterforske; thi vi ville aldrig kunne begribe det; derfor skulle vi i Enfoldighed tro Evangeliet og holde os fast til Guds Naade og Barmhjertighed, som er os vederfarede ved Jesum Christum,“ siger Martin Luther.

For mange Mennesker er Kundskab i sig selv Maalet. Dette er særlig Tilfældet i vor Tid, hvor saa megen af den Søgen efter Kundskab er blot for Kundskabens Skyld. Tilstanden i vort Land har vist hvad saadan Kundskab fører til i aandelig og materiel Henseende. Skønt Mængden har naaet et ganske udpræget Stade i Verdenskundskaber, har den dog ikke været i Stand til at møde Tidens Krav og Spørgsmaal. Grunden dertil er den, at man studerer ikke Tidens Krav og Spørgsmaal før disse er for Haanden. Løsningen til et Spørgsmaal i 1940 kan maaske slet ikke anvendes til de Krav som 1950 fremsætter. Det pragmatiske Liv, som leves i vide Kredse i og uden for Kirken er en Udfordring til enhver Kristen, som ejer Guds uudtømmelige Kundskab.

Hvorledes kommer Guds Kundskab ind i det enkelte Menneskeliv? Det er ikke blot en Hovedsag men en Hjertesag.

Skønt Bibelen er oversat paa Hundreder af Sprog og Millioner af Ny Testamenter uddeles hvert Aar, er Bibellæsning alligevel en forsømt Kunst. Vor travle Tid har svært ved at være stille for Herren.

Der er adskillige Maader at læse Bibelen paa. Nogle læser den for at spotte, andre for litterær og historisk Kundskab, og igen andre for at finde den levende Gud. For mange er Bibelen derfor blot en Hovedsag og ikke en Hjertesag, en Lejligheds- og ikke en Evigheds-sag. De ser ikke, at Bibelens Ord er en Gave fra Himmelens og Jordens Skaber og at i Gud hviler al sand Evigheds-Visdom. Og hvorfor ser de ikke den himmelsendte Frelser i Bibelens Ord? Fordi de ikke vil, eller er forblindet.

Apostelen taler om Guds store Kundskab, der er givet

til os. Saadan aabenbaret Kundskab kan for os klare Tidens Krav og Spørgsmaal, ja endog Nutids- og Evigheds-spørgsmaalet for Jøderne, thi Guds Kundskab er ikke blot et Maal at stræbe efter, men et Middel til et Liv i Samfund med den almægtige Gud her og hisset.

Det er tvivlsomt, at et Menneske kan læse Guds Ord i al Fortrolighed og Oprigtighed uden at erfare dets Kraft (Rom. 1:16). Naar Bibelens Ord bliver modtaget som Guds Ord, bliver Kundskaben ganske sikkert til en Hjertesag. Det er gennem Bibelen at den treenige Gud taler til alle Jordens Børn. Lad os se Gud som vor Frelser i det Ord og gennem det lære den sande Visdom, Livet i Kristus.

„O Dyb af Guds Rigdom og Kundskab! Hvor uransagelige ere hans Domme, og hans Veje usporlige! Thi hvem har kendt Herrens Sind? eller hvem blev hans Raadgiver? eller hvem gav ham først, saa at der skulde gives ham Gengæld derfor? Thi af ham og ved ham og til ham ere alle Ting; ham være Ære i Evighed! Amen.“ Rom. 11:33—36.

„Guds Ord det er vort Arvegods,
Det skal vor Afkoms være;
Gud, giv os i vor Grav den Ros,
Vi holdt det højt i Ære!
Det er vor Hjælp i Nød,
Vor Trøst i Liv og Død;
O Gud! i hvor det gaar,
Lad dog, mens Verden staar,
Det i vor Æt nedarves!“

MANGE SLAGS NEJ, MEN KUN EEN SLAGS JA.

Af Pastor Henry Rasmussen, Timotheuskirken,
København

Over Dagens Evangelium Matth. 22:1—14.

Denne Søndags Tekst er Jesu Lignelse om Kongen, der indbød Gæster til Sønnens Bryllup. Gæsterne vilde ikke med og gik i Stedet til deres Mark eller Forretning, ja, nogle slog endog Kongens Sendebud ihjel. I Vrede tilintetgjorde Kongen de første Gæster og deres By og indbød i Stedet alle dem fra Skillevejen, baade onde og gode, saa Bryllupshuset blev fuldt. Dog blev i sidste Øjeblik en enkelt, der var kommet ind uden Bryllupsklædning, kastet udenfor. — Saa begyndte Brylluppet. Et Billede paa det, Gud har beredt dem, der tager imod Jesus, Lamets Bryllup, som Aabenbaringsbogen kalder det.

Da Jesus fortalte denne Lignelse, var det som en direkte Advarsel til de Ypperstepræster og Farisæere, som i den Stund hørte paa ham. Deres Forhold til ham var blevet mere og mere fjendtligt: Lige forud for vor Tekst læser vi: „Og da Ypperstepræsterne og Farisæerne hørte hans Lignelser, forstod de, at han talte om dem, og de søgte at gribe ham.“ (Matth. 22:145.) Lignelsen er en indtrængende Advarsel til dem om i Tide at gaa i sig selv. Han talte imidlertid for døve Øren. Bagefter, fortælles der, „gik Farisæerne hen og lagde Raad op om, hvorledes de kunde fange ham i Ord.“ (Matth. 22:15.) Det er et Spørgsmaal, om vi vil lytte bedre til den end de, saa sandt som den ogsaa er en Advarsel til os om at betænke vor Stilling til Jesus. Prøv om De kan finde Dem selv i denne Lignelse. Thi om De vil være af Sandhed, saa er der et eller andet Sted, hvor De maa standse og sige: Her er jeg.

Overfor Jesus er der kun Nej eller Ja. Mange mener, at naar de ikke har sagt nej, saa har de sagt ja, uden at

tænke paa, at det netop er modsat, at har man ikke sagt helt ja til ham, har man sagt nej, hvilken Maade det saa end er sket paa. Nogle sagde nej ved Ligeegyldighed eller Overfladiskhed, andre ved Travlhed, andre ved Overmod og Hovmod eller Trods.

Nej kan siges paa saa mange Maader, men der er kun een Maade at sige ja paa. Derfor advarede Jesus ikke blot Ypperstepræsterne og Farisæerne, men ogsaa ved den sidste Del af Lignelsen alle dem, der mener at have sagt ja. Mon den Del af Lignelsen i den Stund var en kærlig Advarsel til Judas, som nu var ved at gøre fælles Sag med Jesu Fjender? Hvordan det nu end forholder sig, saa er det i hvert Tilfælde en Opfordring til dig, som mener at være med. En Opfordring til at betænke, om det nu ogsaa er helt ret med dig. Er du bryllupsklædt? Da Peter ved Fodvasken trak Foden til sig, sagde Jesus til ham: „Dersom jeg ikke tør dig, har du ikke Lod sammen med mig.“ (Johs. 13:8.) Og i Aab. 7:14 læser vi: „De har tvættet deres Klæder og gjort dem hvide i Lammets Blod.“ At sige ja til Jesus, det bestaar i at tage imod ham som det Guds Lam, der bærer Alverdens Synd. Alt andet, hvor meget man saa end er med blandt hans, er at sige nej, og den, der gør det, ender i det yderste Mørke.

DET STORE BUD OG DET GODE RAAD

For meget længe siden levede der en Konge, som ønskede at gøre sit Folk lykkelig. Han kaldte derfor to Vismænd til sig for at høre deres Raad. De skulde faa to Maaneder til at overveje hvad Svar de vilde give.

Da den Tid var omme stod de atter for Kongen. Den ene havde en lang Rulle hvorpaa han havde optegnet 200 Regler. Han læste dem op og forsikrede Kongen, at vilde han følge disse Raad, saa skulde hans Folk sikkert blive lykkelig.

Kongen var træt af den lange Ramse og vendte sig til den anden. Hvad har du saa at sige?

Denne svarede med to korte Ord: „Elsk Gud! Deres Majestæt.“

„Hvad mener du,“ sagde Kongen, „jeg bad dig ikke om at sige mig hvad jeg skulde gøre mod Gud, men hvad jeg skulde gøre for mit Folk at det skulde blive lykkeligt.“

„Det er sandt nok,“ svarede Vismanden. „Men hvis Deres Majestæt elsker Gud over alle Ting, da vil baade Konge og Folk blive lykkelige.“

DEN LEVENDE GUD

Prædiken ved Aarsmødet i Herning d. 12. Juni 1939
af Sognepræst Chr. Bartholdy, Ravnkilde.

Dom. 10:6—16: Men Israeliterne blev ved at gøre, hvad der var ondt i Herrens Øjne, idet de dyrkede Ba'alerne og Astarterne og Aramæernes, Zidons, Moabs, Ammoniternes og Filisternes Guder og faldt fra Herren og undlod at dyrke ham. Da blussede Herrens Vrede op mod Israel, og han gav dem til Pris for Filisterne og Ammoniterne, som kuede og mishandlede Israeliterne i det Aar; i atten Aar kuede de alle Israeliterne hinsides Jordan i Amoriternes Land i Gilead. Og Ammoniterne satte over Jordan for ogsaa at angribe Juda, Benjamin og Efraims Slægt, saa at Israeliterne kom i stor Nød. Da raabte Israeliterne til Herren og sagde: „Vi har syndet imod dig, thi vi har forladt Herren vor Gud og dyrket Ba'alerne!“ Men Herren svarede Israeliterne: „Har ikke Ægypterne, Amori-

terne, Ammoniterne, Filisterne, Zidonierne, Amalekiterne og Midjaniterne mishandlet eder? Og da I raabte til mig, frelst jeg eder af deres Haand. Men I forlod mig og dyrkede andre Guder! Derfor vil jeg ikke mere frelse eder! Gaa nu hen og raab til de Guder, I udvalgte eder, og lad dem frelse eder i eders Nød!“ Da sagde Israeliterne til Herren: „Vi har syndet! Gør med os, hvad dig tykkes godt, men frels os blot nu!“ Og de skilte sig af med de fremmede Guder og dyrkede Herren; da kunde han ikke længer holde ud at se Israels Nød.

Naar vi tænker paa de store Vækkelser, naar vi tænker paa vor egen Omvendelse og de Haab, der groede frem deraf, saa er det, som da Josva gik over Jordan, nu skulde Landet blive vort. Saadan føltes det i 90'erne, tænker jeg mig. Ricard har et Sted givet Udtryk for hans Haab, da Ungdomsbevægelsen begyndte. Dens første Fremstormen fyldte ham med Fryd. Men en Kendsgerning er det, at det gik som i Dommernes Dage. Israels Folk sad i Landet, her og der som Herrer, men det var dog væsentlig de bjergfulde og ufrugtbare Dele af Landet, de ejede, de frugtbare Strøg beholdt Kananæerne, og det hændte endog, at de gjorde Israelitterne til Trælle. Den fremstormende sejrriige Krig blev til en Stillingskrig, Egnene blev delt, og lidt efter lidt ebbede Krigen ud, det er saa svært altid at skulle slaas, og Stillingskrigen blev til en Fred, maaske en væbnet Fred, men maaske efterhaanden til et ret godt og hjerteligt Forhold mellem de to Folk. Man skulde jo leve sammen. Og saa begyndte de at udveksle Guder. Kananæerne anerkendte til en vis Grad Herren, den levende Gud, og Israel begyndte saa smaat at dyrke Baalerne ved Siden af Herren.

Ja, er det ikke saadan, det er gaaet os? Vi skal jo leve sammen med de uomvendte. Striden ebber ud. De troende var først uhyre isolerede. Men hvor Vækkelsen var omfattende, blev de raadende, og den aabenbare Modstand svandt. Andre Steder blev de ved at være den lille Flok, men efterhaanden blev man behandlet med Hensyntagen, de vantro vænnede sig til os, saadan er de nu og ellers jo i Grunden skikkelige Folk, som godt kan bruges baade her og der, for de er ordentlige og paalidelige. Om der undslipper os et lille Vidnesbyrd i Ny og Næ, saa bæres der over med en Mislyd, og vi aner, at det lukker sig om os, en afvæbnende Venlighed omgiver os. I det aandelige passer hver sit. Missionsfolkene gaar i Missionshuset, det er saa rimeligt, synes Verden. Lad dem bare det, naar vi andre kan blive fri. Og til sidst holder vi ogsaa op med at bede dem, for de vil jo ikke. Og der kommer noget stumt, noget kuert over Guds Folk. I Aar og Dag bliver ingen omvendt, der kommer et Præg af aandelig Fattigdom over dem. Det er, som Gud ikke mere taler. Samtalemøderne smuldrer. Missionshuset mugner. En stille Fortvivlelse griber Sindene. Hvor er vor Gud?

Ordet, og ganske særlig det gamle Testamente, som er Guds Folks Historie, siger os det, og vi maa ikke forkorte det Ord: da blussede Herrens Vrede op imod Israel. Der er dem, som mener, at Guds Vrede er noget, som det nye Testamente ikke kender til. Det er Løgn. Over tyve Gange findes den omtalt i Nye Testamente. Ja, til sidst tales der om Lammets Vrede. Aa, hvor gaar mange, ogsaa troende Mennesker, og laver sig deres egen Gud, fordi de har holdt op virkelig at læse deres Bibel og lægge Øret til, hvor Gud taler. Og alle disse Baaler. Aramæernes og Zidonierne, de har det tilfælles, at de er stumme. Den levende Gud, han taler. Men ved Synd og Ulydighed kan vi

stille os saadan, at ogsaa han tier. Vore Bønner høres ikke. Fordi vi er under Guds Vrede.

Gud er den levende Gud. Kender du det, at du bad en Gang, og du kom i din Bøn helt ind til Gud, og du fik Vished for, at din Bøn var hørt? — Men det skete dog ikke. Hvad er det? Det er Gud, som angrede, at han havde lovet dig det, fordi du blev ved at være ulydig. Tro dog ikke, Gud er en Træklovs; som har forudbestemt alt. Det er Verdens Tro. Det gaar nok, som han har bestemt. Nej, læs din Bibel, læs særlig Gamle Testamente, og lær ham at kende, som kan vredes, som kan angre, som en Gang angrede, at han havde skabt Menneskene. Som sendte Esekias det Bud: „Beskik dit Hus, for du skal dø og ikke leve.“ Men da Kongen græd og bad, maatte Esajas, som endnu ikke var kommet helt ud af Kongens Gaard, vende tilbage og sige til ham fra Gud: „Jeg har hørt din Bøn, jeg har set dine Taarer, jeg vil helbrede dig.“ Ja, lær ham at kende, som Moses kæmpede med Ansigt til Ansigt, saa Gud sagde til ham: „Lad mig nu raade, saa jeg kan tilintetgøre dem.“ Men Moses foreholdt Gud hans Forjættelser til Abraham, Isak og Jakob, og Herren angrede den Ulykke, han havde truet med at gøre paa sit Folk! Ja, saadan staar der bogstavelig.

Dette forkuede, stumme, der kan være over et Guds Barn, ja, over et helt Samfund, det skyldes Guds Vrede. Men det forunderlige er, som vort Bibelord viser, at den har en Aarsag, som det ligger i vor Haand at fjerne. Der er en Vej til Gud, ind i hans Naade, ind til hans Løfter. Det vidste Israel. Det ved du ogsaa, og vi ved det bedre endnu, fordi vi kender hans Søn. Vi kender ham, som bar Guds Vrede, Vreden, der ligger over Verden, men ogsaa den Vrede, som kan blusse op hos Gud mod hans eget Folk.

Men ikke engang den Naade, der blev vundet paa Golgata, kan fritage os for Angeren, den kan ikke fritage et vantro Menneske for Omvendelsen, hvor tit har vi ikke sagt det. Nu vil vi sige det til os selv. Der er Bøn, som Gud ikke hører, før der er sket noget med hans Folk. Tænkte vi os i Dag en Israelit forpint over sit Folks Ulykker trænge ind paa Gud og foreholde ham de gamle Forjættelser til hans Folk, at Gud vil gøre Jerusalem til Pris for den hele Jord, hvordan kan Gud høre den Bøn? Den Dag, den Jøde omvender sig og tror paa ham, som er Opfyldelsen af alle Forjættelserne, da er hans Bøn hørt, men heller ikke før. Og det er underligt at se her, hvordan Gud skjuler sig for sit Folk. Da de raabte til ham og tilstod, at de havde syndet, da talte Gud, og det er underfuldt, naar Gud, som har tiet i sin Vrede, atter taler. Men hans Ord var: „I forlød mig og dyrkede andre Guder, derfor vil jeg ikke mere frelse jer. Gaa nu hen og raab til de Guder, I udvalgte jer, og lad dem frelse jer i jeres Nød!

Der er et Nej fra Gud, men det er som det Nej, den kananæiske Kvinde fik fra Jesus. Det betyder: dybere ned! Og det kom Folket. Og de skilte sig af med de fremmede Guder og dyrkede Herren. Da kunde han ikke længere holde ud at se Israels Nød. Ja, saadan træder Gud frem for os i sin Aabenbaring, Blad for Blad i den hellige Skrift. Han ynkes over sit Folk som Jesus, da han saa dem vanrøgtede og forkomne som Faar uden Hyrde.

Har Gud et Folk iblandt os. Vi svarer ja. Er der mere Land at indtage? Vi ved det. Hvad venter Gud paa? At hans Folk skal hellige sig. Vi kender godt fra vort Liv,

særlig maaske vi, som er Forkyndere, hvordan Livet med Gud ikke er en lige Vej frem, men er som en Kæde, hvor Led for Led aabner sig. Vi fik et Ord, det var en Glæde at bruge det, selv at øse af dets Rigdomme. Men en Dag havde vi Følelsen af, at det var brugt op, det var ved at blive gammelt. Saa ved en Ordets Forkynder: nu maa Herren lukke Ordet op for mig, ellers dør jeg. Og vi ved ogsaa, det sker ikke uden Ydmygelse, vi maa banke ydmygt paa, vi maa bekende vore Synder. En Udvej er at flytte. Saa er der en lille Tids Udsættelse, vi kan køre løs paa det gamle, lidt endnu. Men det er kun en stakket Frist. Uvægerligt løber vi tør. Der maa tages nyt Land ind, der maa aabnes en ny Krig. Det er Livets Vej, den Vej, som hedder Jesus, delagtig i hans Opstandelses Kraft, ja, ved at blive delagtig i hans Lidelers Samfund.

Men det gælder enhver, der fik begyndt paa at leve med Herren. En Dag er der et nyt Kald, saa gælder det: skal der blive Stilstand eller Fremgang. Og Fremgangen betyder en Jordan, der skal overskrides i Lydighed og Tro. Somme Tider kan den være dyb nok. Al Stilstand, al Stumhed og Forkuetthed har sin Aarsag i, at der var et Skridt, Gud lokkede dig til med sin Aand, men du vilde ikke. Og dertil maa du tilbage, ikke engang Korsets Naade kan fritage dig derfor, men Korsets Naade kan styrke dig til at gøre det.

I ved det jo, det er jo erfaret de mange, mange Gange af Enkeltmennesker, af Samfund, af hele Guds Menighed paa Jorden, da kom der en Dag, da kunde han ikke længere holde ud at se sit Folks Nød. Saadan er han jo, den sande Gud, den levende Gud, Israels Gud, vor Gud.

Amen.

HVAD DER GØR BYRDEN LET

En af vore gamle Holdere i Sioux City, Mrs. Mary Johnson, snart 80, indsendte følgende lille Udtalelse fra en nylig omvendt Kvinde i Sydafrika, som hun syntes skulde meddeles vore Læsere. „Hvad der gør Byrden let,“ kalder hun det, og mange i disse Dage vilde gerne vide det. Tak, Mrs. Johnsen, og vi gratulerer med de 80 Naadeaar fra Herren!

„Jeg beder daglig om, at Herren vil styrke og grundfæste mig i sin Naade. Dette gør jeg især naar jeg er ene i Skoven for at hente Brænde. Naar det falder mig svært at bære Byrden opad de høje Bakker, siger jeg: Kære Frelser, saaledes var du vel tilmode, da du maatte bære dit Kors til Golgata. Dog du gjorde det villig og med Glæde i din Kærlighed til Menneskene, — altsaa ogsaa af Kærlighed til mig. Saa vil jeg ogsaa bære min Byrde uden at klage.“

Indsenderen tilføjer: Ja, se op til Jesus, som bar sa tung en Byrde; saa vil dine smaa Byrder blive lettere for dig at bære. Og lad os huske:

Men vil du favne ham i Aftenfreden,
Saa maa du følge ham i Middagsheden.

Det er umuligt andet, end at Guds Navn bliver vanæret, hvor det ikke rettelig bliver æret. Derfor bliver det andet Bud opfyldt, naar man anraaber Guds Navn i alskens Nød og Anfægtelse. Dog er dette ikke nok, men vi skulle ogsaa offentlig bekende og udbrede det og ikke agte paa, om vi derved paaføre os Spot og Fjendskab.

—Luther.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forakud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Tyvende Søndag efter Trinitatis. 6. Okt.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Ef. 5:15—21; Matth. 22:1—14.

Ny Tekstr. — Rom. 11:25—32; Matth. 21:28—44.

GUDS RIGE SKAL TAGES FRA EDER!

„Himmeriges Rige lignes ved en Konge, som gjorde Bryllup for sin Søn.“ Saaledes begynder det gamle Evangelium til denne Søndag. Andet Evangelium slutter med ovenstaaende Ord. Og begge Udtalelser kommer fra Jesus selv. Hvilken Forskel er der dog ikke mellem disse to Yderligheder! Her deles Menneskene i Dommedagens to Flokke. I Grunden er det Israels Historie der tilsigtes, da de tre Lignelser stammer fra den sidste Appel Kristus retter til det udvalgte Folk. „Se derfor nøje til hvorledes I vandre, ikke som uvide, men som vise, saa I købe den belejlige Tid efterdi Dagene ere onde“ er Pauli Opfordring til Herrens Folk; gør det, ved at skønne hvad Herrens Villie er, blive fyldte af Aanden, saa vi synger vor Glæde ud til fælles Opbyggelse og altid sige Gud Tak i Jesu Navn for alle Ting. Thi det er dog lykkelige Kaar at være med Jesus i hans Rige. Der er Frelsens Visshed, der findes Livets sande Lykke, der er evig Bryllups-glæde. Alt, hvad vort Hjerte kan ønske, er beredt, enhver er indbudt, som vil tage Bryllupsklædningen paa og komme. Kunde der stilles bedre Betingelser? Og hvorfor kommer saa ikke alle og enhver? Hvorfor kom Israel ikke, trods det, Herren udrakte sin Haand til dem den ganske Dag? Ja, hvorfor kommer du ikke, kære Ven, eller er du paa Vejen? Herren siger i Lignelsen: Fordi de budne var det ikke værd. De foragtede Indbyderen og forhaanede hans Tjenere; de ihjelslog endog Sønnen, som blev sendt til dem; de vilde tilrane sig Vingaarden som Bytte. Men saa blev Guds Rige taget fra dem. Som Frelsen kom først til Jøderne, blev de ogsaa de første, der smagte Guds Harme. Det skete senere Slægter til Advarsel.

Foragtet Naade strengelig sig hævner,

Kom det i Hu hver Gang din Tunge nævner

Jerusalem.

Fra vor Kirkemark

Pacific Kredsmøde afholdes d. 9.—13. Okt. i Bethesda Kirken, Portland, Ore., Pastor A. P. Andersens Kald. Indmeldelser sendes til Mrs. W. Poulsen, 3624 N.E. 17 Ave., Portland, Ore.

Pastor Edwin Petrussen, Neola, Ia. har sagt Ja til et Kald fra vor Menighed i Easton, Fresno County, Calif. Med ham gaar nok een af vore gode Iowa Kreds Præster til Vestkysten. — Undskyld! Pastor Kirkegaard kom dog fra Omaha, Neb., men det var nu saa nær Iowa som det kunde være; ellers er de vist alle forhv. Iowa-Mænd derude.

Pastor P. M. Petersen beder os meddele, at hans Adresse er nu 318 Orchard St., Northfield, Minn.

„Dansk Almanak“, som vort Forlagshus har udsendt siden 1921, redigeres fremdeles af Pastor emer. H. P. Berthelsen i Penn Yan, N. Y., og Afdelingen „Vore hensovede“ varetages i Aar af Pastor emer. Chr. Christensen, Laurens, N. Y. Saa alle Henvendelser vedrørende Indholdet bør henholdsvis sendes til disse. Der burde gøres betimeligt Forsøg paa at faa vor eneste danske Aarbog udbredt saa vidt muligt blandt alle Landsmænd i Udlandet, særlig i Aar, da der næppe kan erholdes noget fra Danmark med mindre den afsindige Krig snart ophører.

Ogsaa de Unges Julebog „Christmas Chimes“ er under Forberedelse, og Redaktøren Pastor Harald C. Jørgensen ses tidt paa Trykkeriet i denne Forbindelse. Han var endog i Kansas City fornylig for at ordne Illustreringen med vor danske Artist der, Miss Bessie Petersen.

„Pella Tidings“, Omaha, bekendtgør, at Pastor O. Gornitzka fra L.B.I. kommer til vor Kirke der at holde Bibelstudium over Ap. Gr. 1—12 Kap. den 10—13 Okt. Bladet meddeler ogsaa, at et ældre Medlem, Mrs. Petra Rasmussen, har skænket Menigheden \$500 som Arvegave. Vi forstaar, man nærer Tanker om at flytte Kirken, da den ligger i et større Negerkvarter langt mod Nord i Byen, hvorimod Danskerne fortrinsvis bor i Vest og Syd. Pastor Franklin Rasmussen er nu i fuld Gang med Gerningen dersteds. I næste Uge afholder den store U. L. Church Konvention i Byen; tillige mødes National Luth. Statistical Foreningen der, hvor bl. a. ogsaa eders Redaktør skal yde et Bidrag som Repræsentant for vort Samfund.

Pastor P. H. Holm Jensen, Luverne, N. D., og Familie er nylig vendt hjem fra en 6000 Mil lang Rejse til Vestkysten, hvor han besøgte og talte i mange danske og norske Kirker og hvilede et Par Uger i de store Redwood Skove langs Oceanet i Nordcalifornia. Paa Vejen besøgte de Mrs. Pastor P. Hauge i Salt Lake City, Utah, og omtaler Arbejdet der meget rosende. Kun savnes Prædike-tjenesten særlig om Søndagen. Saa vidt vi ved, har endnu ingen Præst modtaget Kaldet dertil.

„Det glæder os, Gamle“, skriver Pastor Otto Nielsen, „at vor yngste Søn, Norman, er gaaet til „Dana“ i Aar for at begynde sin Forberedelse til at følge sin Far i Præstegerningen.“ Deres ældste Søn, Otto F., er paa Augsburg.

burg College, Mpls. med samme Formaal for Øje. Det er i Aar lige 25 Aar siden Pastor N. selv begyndte paa vor Skole. For Aar tilbage var det beklaget som en Sjældenhed at Præstesønner optog den Gerning; nu er det ret almindeligt, og hvem er vel bedre skikket dertil end de, der har levet i et Præstehjem fra Barnsben af?

Fra Emmaus Mgh., Racine, meddeles, at Pastor Hagedorn er Taler ved deres Missionsmøde d. 9.—13. Oktober.

I Immanuels Kirke, Racine, var der dobbelt Sølvbryllup d. 5. Sept. da baade Mr. og Mrs. C. O. Petersen og Mr. og Mrs. Chris Jensen var Æresgæster ved en Menighedsfest for dem. Dagen før havde man et smukt Bryllup i Kirken, hvor et Par af de Unge, Richard Johnson og Margaret Jensen, blev viiede. Ved et Møde for Sudanmissionen d. 8. Sept. indkom et Offer paa \$100 til den Sag. Det glæder os at Sekretær Marius Dixen, Mpls. har kunnet meddele, at trods Standsning af Midler fra Norge og Danmark kan med den amerikanske Hjælp Arbejdet derude fortsættes, omend Missionærernes Indtægter meget begrænses. Den paagaende Krig mellem Italien og britiske Interesser i Afrika er sikkert ildevarslenende for Missionen i Nigeria, der næppe ønsker at undergaa den Skæbne, der ramte protestantiske Missioner i Abyssinien.

En smuk Gave i Form af et Højtalersystem blev skænket Pastor Inadomi af vor National Luther League til Brug ved hans Skole i Japan. Det kostede \$150 nedlagt paa Dokken i San Francisco.

St. Maria Mgh., Kenosha, Wis., tillyser Missionsmøde 6.—8. Okt. med Pastor Arnold Andersen som Taler. Hver Fredag Aften Kl. 8—9 afholder Mgh.s Præst, Pastor Jas. C. Petersen, Bibeltime over Hebræerbrevet. Den 20. Okt. afholdes den for Menigheden traditionelle Høstfest, ved hvilken Offer optages til Afbetaling af Kirkegælden og Kulregningen.

Vor Frelzers Mgh. Racine, mistede et af sine Medlemmer d. 16. Sept., da Døden krævede Mrs. Marie Agger, 79 Aar gammel. Hun var fra Lolland og kom tidlig til Racine. Fem Børn overlever hende.

I Chicago har Danskerne den gode Skik aarligt at lade afholde en „Tag Day“, paa hvilken Midler indsamles til det danske Børnehjem, som tilhører Den danske Kirke. I Aar er det 30 Aar siden at man begyndte Skikken, der vel havde sin Inspiration fra Børnehjælpsdagen i København. Indsamlingen finder Sted Mandag d. 7. Okt. og foretages af kvindelige Volunteers.

Vor Forretningsfører Phil. Magnussen gjorde en Snartur til Philadelphia, Pa. sidste Uge for at overvære Luth. Publ. Managers' aarlige Møde. Det tog en Nat per Lufttransport — 200 Mil i Timen — hver Vej. For Samarbejdets Skyld har disse Møder ret stor Betydning og vor nye Bestyrer havde nu Anledning til at blive kendt med sine Kollegaer.

Bethania Mgh. ved Kimballton, Iowa, holder altsaa 50 Aars Jubilæum næste Søndag og et Missionsmøde afholdes fra d. 2.—6. Okt. i Forbindelse dermed. Blandt Talerne er særlig Pastor Herman L. Jensen, Exira, der var Mgh.s Præst i 23 Aar. Formand Carlsen er paa Programmet Lørdag Eftm., Søndag Form. og Aften. Formand Alfred Jensen af Den danske Kirke taler Søndag Eftm.

Kredsformand Fred Hansen deltager baade Søndag Eftm. og Aften. Pastor V. R. Staby og Medhjælpere har udgivet et smukt Jubilæumsskrift, der er rig baade paa Meddelelser og Billeder fra Menighedshistorien. Vi ønsker hjertelig til Lykke!

Forsigtigt sagt. En lille Eftertanke. Søndag den 1ste September sluttede vore Fællesgudstjenester med Vor Frelzers Menighed i Kirken paa 9de Gade, Brooklyn, N. Y. Der var noget glædeligt i Forventningen af disse Fællesforsamlinger; der er noget trykkende, der gør sig gældende i Forbindelse med Afslutningen. Selvfølgelig kunde denne Ordning ikke vedblive gennem Vinterens Løb af ganske praktiske Grunde. Sommerens Tilslutning har jo naturligvis ikke været stor, det gælder jo alle Somre, men for Vinterens Tilslutning og Virksomheder vilde 9de Gades Kirke næppe være tilstrækkelig. Derfor har Styrelsen arrangeret med Bay Ridge Masonic Hall at leje Plads og Tid, som andetsteds bekendtgjort.

Men der er en lille Eftertanke, som sidder og kildrer ved Tanken og piller ved Hjertet og hvisker i Øret og næsten dugger Øjet: Hvorfor? Denne lille Eftertanke ligger skjult i dette hvorfor. Men den er næsten saa spød og spinkel, at den næppe taaler Afklødning, og dog saa sirlig og buttet ligger den der i sit Tankesvøb, som et nyfødt Drengbarn. Naar man staar overfor det nyfødte Barn, begynder Fremtidstankerne at melde sig; hvad vil der blive af dette Barn? Hvad mon han bliver til? En stor Mand, saadan noget af et Uhyre? eller en Stormand i Raad og Daad? Ja — disse Fremtidsmuligheder afhænger jo for en stor Del af Afstamningen, det som vi, hvad Legemet angaar, kalder Forældrene; og det, som vi, hvad Tanken angaar, kalder Motivet.

Skal vi trække Svøbet lidt til Side og kigge? Men vi maa være forsigtige, at vi ikke aander for meget paa det, for De ved jo, vi aander saa mange grimme Baciller; og saa ogsaa passe paa, at vor Berøring er øm og varm, at ikke den lille skal faa Kulde og Forkølelse, for vore Hænder er jo saa tidt kolde.

Hvorfor? Der ligger det. Hvorfor kom vi to Menigheder sammen? Var det ikke godt at være sammen? Hvad fik vi ud af Samværet? Har vi ikke samme Hjem? Bærer vi ikke samme Træk? Har vi ikke samme Arv? Er vi ikke omsluttet af den samme Faderkærlighed i Kristus? Besjæles vi ikke af den samme Forkærlighed for vort eget danske Folk? Har vi ikke samme Formaal? Skulde vi ikke samles om fælles Opgave? Hvorfor skilles? Hvorfor ikke vedblive — sammen?

Saa, nu lukker vi til igen; det er nok for denne Gang. Hvordan var det, Moder sang? Sov sødt, Barnlille, sov rolig og stille.

Men dette skal siges, at Salems Menighed vil øve sig i at tænke ret og tale godt om vor Søstermenighed, først fordi det har vi Grund til, og for det andet fordi det virker gensidig Velsignelse. Thi aldrig er der kommen noget godt ud af at tænke og tale ilde om hinanden.

Efter Salems Budbringer.

Professor Poul Nyholm er en meget optaget Mand i Aar, idet han foruden sin fuldt optagne Tid til daglig ved Skolen ogsaa er anmodet om at betjene omliggende vacante Præstekald. Saaledes sidste og denne Maaned i Fremont, Neb. og derefter Vor Frelzers Mgh. i Audubon, Iowa, der endnu ikke har faaet Held med sin Præstekal-

delse, saavidt vi veed. Hver Lørdag og Søndag maa han tage derover og varetage Arbejdet. Men hans Fag er jo ogsaa Professor i praktisk Theologi og lidt ekstra Indtægt kan bruges i den voksende Familie.

Fra Dansk Gesandtskab i Washington har vi Opfordring til at assistere med Oplysning om Registreringen af Ikke-U.S.A. Borgere her i Landet ved at give Vejledning til dem af vore Holdere, der maatte ønske saadan. Vi har allerede fra anden Kilde modtaget og ladet optrykke nogle Artikler om Bestemmelsen. Men hver Udlænding, som endnu ikke har faaet sine sidste Borgerpapirer, bør lade sig indskrive saa snart som muligt paa et eller andet Postkontor. Fristen udløber d. 26. December; derefter kan man risikere en Bøde paa \$1000, seks Maaneders Fængsel eller begge Dele. Alle Ikke-Borgere 14 Aar gamle og derover skal møde op personligt. Der tages ogsaa Fingeraftryk. Deres Børn under 14 Aar maa Forældre eller Værger indgive Oplysning om; de er ikke Genstand for Fingeraftryk. Mindreaarige Børn af naturaliserede Udlændinger, selv om de er født i Udlandet, blev Borgere sammen med Forældrene og skal ikke registreres. Dog er der Undtagelser, saa Vedkommende bør helst faa direkte Oplysning.

Jørgen Berthelsen, kendt iblandt os som gamle Pastor H. Berthelsens Søn og forh. Agent for Damskibslinierne, er ifølge „Det danske Ugeblad“ bosat i Atlanta, Georgia, hvor han har Ansættelse ved et Firma og hans Hustru og voksne Døtre driver et Turisthjem „The Viking“, beliggende paa 837 Ponce de Leon St. N.E. Landsmænd, hvis Vej falder deromkring bør se indenfor hos den flinke Familie og nyde godt af Gæstehjemmet.

Dana Flyvekorps, om man vil, kommer til at bestaa af ti Elever, som er optagne i det af Regeringen oprettede Flyvekursus, der ledes af Mr. Bert Justice. De ti Studenter er Jef Hancock, Herman, Glenn Morrow, Blair, Harold Hughes og Eldon Farrens, Decatur, Neb., Nelson Boe, Portland, Me., Alfred Tan Creti, Westminster, Vt., Leonard Nielsen, Farmington, Minn., Rodney Hansen, Denmark, Wis., Kenneth Tabberson, Hutchinson, Minn. og Joe Andersen, Audubon, Ia. Dertil føjes to Stedfortrædere, Otis Gregersen, Blair, og Doris Lang, Audubon, Ia. Hver Student vil anvende een Time daglig i Øvelse sammen med Flyveren, foruden tre Aftentimers teknisk Undervisning ved Lærerne P. V. Hansen og Walter Lyche.

Bryllupper. I Ebenezer Kirke, Chicago, bliver der afholdt Bryllup d. 5. Okt., hvor Mgh.s forrige Præst, Pastor Videbeck vil forestaa Vielsen af Miss Florence Borghum og Arne Andersen, meddeler „Dansk Tidende.“ Den 21. Sept. var der stort Bryllup i Golgatha Kirken, hvor Chris Howes Datter Alice blev gift med Herbert Dalleck. En fin Middag fulgte paa Norwood Hotel med Hr. N. O. Berthelsen som Ordstyrer.

I Anledning af Kong Christians Fødselsdag d. 26. Sept. bragte vore dansk-am. Blade hver sin egen Art af Hilsen og, alt i alt, blev der udtrykt stor Yndest for den folkekære Monark. Særlig Anstrengelse gjorde „Det Danske Ugeblad“ i Minneapolis, der sendte telegrafisk Hilsen til Fødselsdagsbarnet, samt paa et smukt Følgeblad optrykte en lang Række Navne af Landsmænd, der havde meddelt sin Villighed til at deltage i en stor Fælleshilsen gennem Bladet. Ogsaa i mange af vore Kirker var der særlig Guds-tjeneste den Dag for at bede Gud beskyrme det danske Folk og dets Kongehus i disse onde Dage.

Det her i Bladet averterede Høreapparat har fremkaldt adskillig Forespørgsel, særlig om vi kender det ved Erfaring. Ja, det er det jeg bruger nu og med særlig Tilfredshed. Men vi er ikke Agenter for det, dog vil det paaskønnes om de, der køber foranlediget ved dette Avertissement, vil meddele os derom. Det vil hjælpe os paa mere end een Maade.
Red.

Missionsmarken.

Santalmissionen:

Pastor og Mrs. B. A. Helland ventedes hjem til Amerika paa deres anden Ferie fra Arbejdet i Santalistan.

Pastor Rasmus Rosenlund, der i mange Aar har ledet Santalmissionen i Indien, skulde ogsaa have været hjem til Danmark paa Ferie i Aar, men maatte opgive det paa Grund af Krigens Gang. Dog er han fritaget eet Aar for Ledelsen og Pastor Joh. Gausdal fylder hans Plads.

De tre kvindelige Missionærer, Anna Jensen, Maria Aasland og Frk. Buttedahl, der under deres Hjemrejse til Norge blev standset i Italien, var endelig i Stand til at fortsætte d. 17. Juli.

Lægemissionær Erling Østergaard og Hustru er efter Sommerferien i Bjergene atter i fuld Virksomhed ved Hospitalet i Benagaria. Der gik imidlertid et Rygte, at de var rejst tilbage til Amerika. Otte mandlige Sygehjælpere og en Sygeplejerske forlod Hospitalet fordi Lønningen reduceredes og maaske Hospitalet vilde blive lukket.

Kinamissionen:

Ikke mindre end tolv Missionærer udsendes til Kina fra den norske Kirke her i Landet dette Efteraar. Ti af dem forlader San Francisco med Damperen „President Coolidge“ d. 4. Okt., om ellers ikke de internationale Forviklinger hindrer. De er Pastor og Mrs. Carroll Luther Hinderlie (Dr. Aasgaards Datter), Pastor og Mrs. H. A. Larsen (han er Søn af afdøde Dr. Lauritz Larsen, første Formand for National Luth. Council), Pastor og Mrs. H. G. Loddigs (fra Brooklyn, N.Y.), Mr. og Mrs. I. M. Lerbeg fra Ellendale, Minn. (han skal over at være Forretningsfører for et Missionshospital), Miss Judith B. Skogerboe fra Greenbush, Minn., Miss Ruth E. Jothén fra Litchville, N. D. (hun er Sygeplejerske; begge disse Kvinder er Graduerter fra Bibelskoler). Alle de nævnte er nye Missionærer. Desuden rejser tilbage Søster Marie Federicksen, der har 35 Aars Tjeneste bag sig i Kina, og Miss Agnes Thonstad, der har været derude i 33 Aar før. Begge disse skulde rejse med det japanske Skib „Kamakura Maru“ den 28. Sept. — samme Baad som Dr. Inadomi rejser med.

Husandagtsbog

af

N. P. Madsen

Et brugt og let beskadiget Eksempplar af denne udmærkede og vidtudbredte Bog tilbydes for \$1.00, portofrit. Vi har kun eet Eksempplar tilbage, og det vil blive sendt til den, som først indsender Bestillingen for samme.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Korrespondancer

FRA ATLANTIC KREDSSENS AARSMØDE

NB. Uagtet vi i sidste Nummer havde en Deltagers Beretning om samme Møde, optager vi ogsaa denne paaskønnende og velskrevne Omtale. —Red.

I den lille idylliske Landsby, Laurens i Staten New York afholdt Atlantic Kreds sit Aarsmøde fra den 29. Aug. til 3. Sept. Vi naaede ind til Laurens ved 9 Tiden Torsdag Aften. Sikken en Stilhed og Idyl! Den mødte en som en vældig Kontrast til Storbyens Larm og Uro. Og uvilkaarlig kommer man til at tænke paa Washington Irvings Beskrivelse af Sleepy Hollow. Laurens forekom os næsten ved første Indtryk at være en Sleepy Hollow. Men det var kun til vi fandt hen til vor danske Kirke. Vi stod stille udenfor og lyttede. De Toner, der naaede os fra Salmesang og Prædiken, var alt andet end søvnige. Havde Gudstjenesten været paa Dansk, vilde ingen Salme havde passet bedre til Afslutning end Brorsøns „Op i Kristne rust eder“ med sin mægtige Appel:

„Følger eders Fyrste efter,
stoler paa hans stærke Arm.
Satan prøver alle Kræfter,
fnyser nu i al sin Harm.“

Det var Pastor Videbeck, Brooklyn, der holdt Aabningsprædiken, Kredsformanden, Pastor Bondo, talte kort over Ordene: „Du er min Gud, mine Tider er i din Haand“ or erklærede derefter Kredsmødet aabnet i den treenige Guds Navn.

Fredag Morgen aflagde Kredsformanden sin Rapport. Han sluttede med at sige: „Tiden er urolig, ogsaa for Kirken. Vi trænger til trofaste Vægtene paa Zions Mure.“ Pastor Videbeck valgtes som Ordstyrer.

Det var opmuntrende, at alle Kredsens Præster havde set sig i Stand til at være med. Ligeledes at alle Menighederne i Kredsen med Undtagelse af New Denmark havde sendt Delegater. For de canadiske Menigheders Vedkommende var det saare vanskeligt at faa ikke U. S. Borgere over Grænsen; det var Grunden til at New Denmark ikke naaede at faa sendt Delegater.

Bestyrelsesvalget medførte store Forandringer. Pastor Bondo mente, det var bedre, han trak sig tilbage som Formand, da Toronto laa ret langt borte fra Kredsens Centrum. I hans Sted valgtes Pastor Videbeck.

Kassereren, Pandura Rasmussen syntes, han burde frtages for Valg efter 28 Aars Tjeneste. I hans Sted valgtes Howard Petersen, Falmouth, Maine. 28 Aars Tjeneste som Kredskasserer uden Vederlag! Mange Timers Slid og en stor Bunke Besværligheder ligger gemt i de 28 Aars Arbejde. Gid vi bedre kunde lære at skønne paa dem, der paatager sig Ansvar og Byrderne i vort kirkelige Arbejde. Den ældste Kirke vurderede enhver Tjeneste højt: „De, som har tjent vel i Menigheder, erhverver sig selv en smuk Stilling“ skriver Paulus (1 Thimotius 3:13).

To nye Præster blev budt velkommen i Kredsen, nemlig I. M. Andersen, Falmouth, og Skriver Nielsen, Westbrook.

Det vigtigste Punkt i Forhandlingerne var ganske naturligt Kredsens Missionsopgaver. Desværre viste Aarsregnskabet et Underskud paa ca. 170 Dollars. Det voldte

en Del Bekymring. Desuden bad alle de canadiske Menigheder om fortsat Støtte til samme Beløb som tidligere. Her burde vel nævnes til nærmere Forklaring, at det ikke betyder Stagnation paa Kredsens Missionsmarker. Tværtimod, New Denmark og Toronto er begge skaarret ned fra Samfundets Side, og har saaledes forøget deres Tilskud til Præsteløn. Toronto har i de senere Aar lidt efter lidt paataget sig forøget Ansvar. Montreal har faaet sin Kirkeejendom. Det har forøget Menighedens aarlige Budget med 600 Dollars. Desuden er Krigen Aarsag til, at alle Livsfornødenheder er steget i Pris; og især for Montreals Vedkommende er en Del nye Skatter blevet paalagt. Saa der har, trods alt, været financel Fremgang over hele Linien, og det burde spaa godt for Fremtiden.

Efter grundig Forhandling vedtoges det at støtte som tidligere. Beløbet for kommende Aar bliver 1116 Dollars. Der er kun seks selvunderholdende Menigheder i Kredsen, saa det er et godt Læs at trække. Missionsmenighederne prøver dog ogsaa efter nogen Evne at yde; deres Bidrag beløb sig i Aaret, der svandt, til 122 Dollars.

Spørgsmaalet om Præsternes Rejsseudgifter til Kredsmødet blev ogsaa livligt diskuteret. Det vedtoges tilsidst at taksere efter 1½ Cents per Mil, hvorefter det halve Beløb betales af Kredskassen, medens den anden Halvdel lignedes mellem Præsterne.

Falmouth Menighed indbød til næste Aars Kredsmøde, og Indbydelsen modtoges med Tak. „The Luther League“ afholdt sit Aarsmøde i Forbindelse med Kredsmødet, saaledes, at det sidste ikke sluttede før Mandagen. Det overlodes til Styrelsen for de to Organisationer at bestemme, hvorvidt denne Ordning skulde følges næste Aar.

Fra Kredsens Bibellejr fik vi en fyldig og god Rapport gennem Miss Louise Christensen, Penn Yan. Der fremkom Forslag om at have et Kursus for Søndagsskolelærere i Forbindelse med Bibellejren næste Aar, idet Komiteen mente, at en saadan Ordning vilde drage flere af de Ældre med og hjælpe til at fremme Forstaaelsen af, at Bibellejren er for alle, unge saavel som ældre. Det overlodes Formanden for Bibellejren samt dennes Komite at planlægge denne Sag paa bedste Maade.

Ungdomsforeningerne (The Luther Leagues) aflægger jo selv Rapport fra deres Aarsmøde. Her skal blot bemærkes, at det var glædeligt og opmuntrende at mærke de unges Iver og Interesse for de Opgaver, der især var deres, og ikke mindst for Kredsmissionen. Trods det gode Bidrag, de sidste Aar havde givet, erklærede de: vi burde gøre det bedre næste Aar! Naar Ungdommen ser saadan paa Sagen, burde der være en god Fremtid for Hjemmissionen.

Kvindernes Missionsforbund afholdt sit Møde Lørdag Eftermiddag. Men herom vil nok en anden berette. Mødet var godt besøgt. De canadiske Præstekoner fra Toronto, London og Montreal fortalte hver lidt fra Oplevelser i Arbejdet.

Lørdag Aften var der Udflugt til Gilbert Lake. Der meldtes om et fornøjelig Samvær ved den smukke Sø. Det gik lystigt til med mange Slags Lege; Deltagerne rangerede i Alder fra fire Aar til nogle og halvfjers, og ingen holdt sig for gammel til at være med. Humøret stod højt! Der sluttedes med adskillige Sange, baade danske og engelske og Mr. G. Kanne fra Toronto sluttede med Bøn.

Samme Aften var alle Præstefamilierne indbudt til Sam-

vær hos Pastor og Mrs. Kloth. Pastor Kloth holdt et dybt og tankevækkende Foredrag over Temaet: „Gør dette til min Thukommelse.“ Det efterfulgtes af en livlig Forhandling. Fru Kloth serverede Kaffe. Det var alt i alt en indholdsrig Aften.

Men trods alt, hvad endnu er skrevet, er der dog kun sagt saa lidt om den egentlige Kærne: de opbyggelige Møder.

Her kan der ikke gaaes i Enkeltheder; det vilde kræve altfor megen Plads. Men for mange af os blev Kreds-mødet sikkert som en Taboroplevelse og med Sandhed kunde vi sige: Her er godt at være! Og da vi efter fire Dages Samvær skiltes og hver drog til sit, mon da ikke mange i nogen Maade kunde have gjort Svend Rehling's Ord til deres:

„Se, nu er Festens Tid forbi,
min Højtids Dage fløjet;
jeg, som en Stund var fuglefri,
gaar snart i Arbejdstøjet. —

— — — — —
En dejlig Dag var jeg jo Gæst
hos ham paa Bjergets Tinde,
med Hjertet fyldt af hellig Fest
saa jeg hans Aasyn skinne.
Aa, det maa aldrig, aldrig ske,
at dette Syn, jeg fik at se,
skal blegne i mit Minde.“

Især var Søndagen en Højtidsdag! En stor Flok var samlet til Altergangen Kl. 9 Morgen. Bagefter var der dansk Gudstjeneste i den danske Kirke og engelsk i Metodistkirken, og begge Steder var der fuldt Hus. Naar man lyttede til den kraftige, danske Salmesang den Søndag Morgen, forstod man, at Kendskab og Kærligheden til Fædrenes Sprog endnu er levende iblandt os, ogsaa hos dem af 2. og 3. Generation, for af dem var der mange, som deltog i den danske Gudstjeneste. Og Præsten, som den Morgen prædikede varmt og indtrængende, hører selv med til 2. Generation. Det er fristende at citere baade fra den ene og den anden Taler, men Spalterne forbyder det. Imidlertid burde der være et stort Forraad at hente til vore Kirkeblade fra saadant et Møde; hvorfor ikke gøre det?

De gode Laurens-Folk tog godt imod deres Gæster og sørgede godt for os igennem hele Mødet. Folk mødte med god Appetit til denne velmagende Mad omkring Bordene, som hver Dag var prydet med Blomster i stilfuld Arrangement. Men hvor maatte de hænge i, baade unge og ældre, for at betjene os alle. Ved Slutningsmaaltidet Mandag Aften var der mange af Gæsterne, der holdt smaa Afskedstaler og udtrykte deres Taknemlighed, tillige deres Beundring for den hyggelige, festlige Tone, som Menighed og Præstefolk havde formaaet at skabe ved Kreds-mødet.

Trods det, at adskillige var rejst hjem, var Kirken dog fuld til Slutningsmødet Mandag Aften. Det var, som et Ord i rette Tid, at blive mindet om at „opflamme den Naadegave, som er i os“ — det trænger vi til at mindes, efter at vi har været paa Højderne.

Efter Gudstjenesten samledes vi paa Kirketrappen til en Afskedssang, den gamle Korsfarersalme, sunget paa Dansk. Det var en særlig gribende Stund. Aftenen var lun og stille; Lyset fra Kirkens Kor faldt ud over Forsamlingen; unge og gamle stod tæt sammen — en gammel Kvinde, godt over Støvets Aar, modne Mænd og Kvinder,

en Yngling i sin første Ungdomskraft! — Det var som Fortid, Nutid og Fremtid mødtes og smeltede sammen:

„Tider skal komme,
Tider skal henrulle,
Slægt skal følge Slægters Gang.“
„Aldrig forstummer
Tonen fra Himlen
i Sjælens glade Pilgrimssang.“

Gud ske Tak derfor! Det er den evige Tone; uden den vilde Livet være en Haabløshed for os, dødsmærkede som vi er. Nu kan vi ende med et: Gud være Tak som giver os Sejr ved vor Herre Jesus Kristus.

Marie Beck.

FRA VEST CANADAS DANSKE BIBELLEJR (D. 8.—21. Juli)

Lejren er lukket, det har den forresten været i flere Uger, men for os, som var der, er disse Uger stadig levende i vor Erindring og stadig bringer Tanken derom os nyt Liv.

Vi følte os hjemme og følte, at Gud var os nær, ligesom det Øjeblik vi modtog Lejrens hjertelige Velkomsthilsen gennem Mr. A. Myrthu og Mr. Ejvind Nielsen, der dette Aar ledede den forretningsmæssige Side af Lejren, til Afskedens Øjeblik, da „God be with you“ lød til os gennem Bilens Vinduer efterfulgt af vinkende Hænder, da Bilen blev sat i Gang, fra nye og gamle Venner. Ja, for Du finder Venner ved Sylvan Lake i den danske Sommerlejre og Bibel-Camp. Ikke forpligtede Venner, men Venner, der beriger dit fremtidige Liv.

Dagene gik, den ene efter den anden, med gode Maaltider, med glad Latter og med god Sindsstemning men ogsaa med Velsignelsen fra det Høje.

Hver Morgen blev man vækket ganske uceremonielt ved en kraftig og gennemtrængende Lyd stammende fra to Grydelaa, der blev smældet mod hinanden, og som nok skulde faa Lejrens Gæster til at rejse sig op i Sengen eller maaske paa det haarde Leje, og det gode Humør, hvormed man agtede at begynde Dagen, blev betydeligt forøget ved pludselig at høre Pastor P. Rasmussens og hans Hjelperes Friluftssang, det være sig „I Østen stiger Solen op“ eller andre af vore smukke Morgensange, derfor smed man de varme Tæpper til Side, fast bestemt paa at faa noget virkeligt godt ud af Dagen.

De mindre kuldkære tog en hastig Dukkert i Sylvan Søen og tog Trapperne i et Spring for rettidigt at naa Frokostbordet. De venskabelige og godmodige Smaadrillerier og de mange mere eller mindre Vittigheder forøgede Appetitten og den kammeratlige Aand.

Kl. 9:15 mødtes vi alle igen til Morgenandagt og til „Klasserne.“

Jeg tænker paa, om vi nogensinde takkede vore Lærere blandt Præsterne, saa de virkelig forstod, at vi, der var der, fortrinsvis kom til Sylvan Lake istedet for at tage til Jasper eller Banff, netop for den aandelige Velsignelses Skyld, som vi modtog i Bibellejren.

Dette Aar havde Lejren jo et meget paaskønnet Besøg af Dr. N. C. Carlsen, der gav os et inspirerende og hjertegribende Budskab, men samtidig ogsaa det Indtryk, at han plejer at tale til langt større Forsamling end der kan samles ved Bibellejren ved Sylvan Lake. Maatte vi dog

alle mere og mere forstaa Betydningen af den enkeltes Sjæls Frelse.

Pastor A. Husted-Christensen, Standard, ledte os ved sin Undervisning gennem Tanker og Begreber, som mange af os alvorligt har tænkt over, uden at vi selv var i Stand til at give Svaret. Nu forstod vi, eller dog begyndte at forstaa.

Pastor A. N. Skanderup og Pastor P. Rasmussen, Wayne, ledte Deltagerne aandeligt under Campens første Uge, og de fortjener begge Deltagernes dybeste Paa-skønnelse, for der er saameget, som afhænger af de første Møder.

Pastor Bentsen, nu kaldet til Edmonton, ledede Spørgsmaalsklasserne, og holdt sig, efter min Mening til selve Spørgsmaals Kjerne; hans geniale Besvarelse skaffede ham mange nye Venner.

Da Pastor E. Nommensen en Aften talte om „Vor Camp“, fandt det Sangbund i alle vore Hjerter, netop fordi det jo er **Vor Camp**, Det er en Guds Gave til os Lutheranere her i Vestcanada, i Sandhed, en Gave, der ved Guds Hjælp bringer megen Velsignelse med sig til os som kender „Sylvan“ og holder af Lejren. Men Velsignelsen vil ogsaa tilflyde dem, der i de kommende Aar vil blive Venner af denne lutherske Bibellejr.

Ingen vil komme til at fortryde allerede nu at tage Betsmelse om at ville være Lejrdeltager næste Sommer.

Det sker hvert Aar, at der er Barnedaab i Sommerlejren. Did stævner jo mange, som til daglig ikke hører til nogen dansk Menighed, og saa benytter man denne gunstige Lejlighed til at bringe Børn frem til den kristne Daab.

Søndag 14. Juli døbtes Doris Joan Hansen, Datter af William M. Hansen og Hustru, Hayter, samt Niels Eric Bonde Grønnegard, Søn af Mr. og Mrs. Knud Bonde, Rocky Mountain House, Alta.

Venligst,
M. Nissen.

FRA FRESNO, CALIF.

Vi har i længere Tid, og har endnu hen i September, haft det dejligste Vejr her i Dalen nogen kan ønske sig — Solskin, men ikke for varmt, og dejlige, kølige Nætter. Ja, i Sandhed, vi er forvante her, og vi burde under almindelige Omstændigheder gaa rundt med et Smil paa Ansigtet det meste af Tiden. Men gør vi det? Nej, vi leder efter Skyer for om muligt at faa noget at klage over, — utaknemmelige Skabninger, som vi er. Gennem Sommeren har Menigheden gaaet sin stille rolige Gang; der er ikke meget at meddele. Sommertiden er jo Sløvhedens Tid, hvad det aandelige angaar.

Om Bibellejren paa Mt. Hermon først i Juli, som før omtalt i Bladet, skal kun siges: vi glæder os allerede til næste Bibellejr, om Gud vil, vi maa komme med, og jeg vilde ønske alle vore Unge kunde faa Anledning til et Op-hold der.

Bryllup blev afholdt den 14. Aug. her i Kirken, — det har ogsaa været omtalt før, blot en Hilsen til Esther og hendes Mand, Earl Laursen, som nu boer i Omaha, Nebr. Maa Gud rigtig velsigne disse kære Unge i deres Ægte-stand; det ønskes af alle Venner her i Fresno.

Den 21. Aug. var her Sølvbryllupsfest. Mr. og Mrs. Fred Rasmussen modtog os med Glæde, da vi kørte derud Søndagen før for at overraske dem, og ønske dem til

Lykke; vi var en stor Flok og tilbragte en skøn Tid paa den store Græsplæne uden for deres pæne Hjem. Der blev sunget og holdt Taler og tilsidst blev de overrakt en smuk Sølvbakke samt en Redefuld af blanke Sølvdollars.

Et slemt Ulykkestilfælde kan meldes om, idet Mr. Chris Overgaard, en af vore Medlemmer som er Farmer, blev stanget af en Tyr og slemt tilredt den 30. Aug. om Aftenen. Han svævede mellem Liv og Død i flere Dage, men er nu i Bedring, dog vil det tage lang Tid, inden han helt overvinder de forskellige Beskadigelser. Overgaard, som ellers er en travl Mand, maa nu ligge ganske stille og høre, hvad Herren har at sige til ham; maaske der er noget særligt han vil tale med ham om; i de stille Stunder kommer vi nærmere Herren.

Vore unge Mænd har begyndt at forlade os, en efter en; nogle er i Arbejde med at bygge Flyvemaskiner nede i Los Angeles. Vi haaber de finder vor danske Kirke dernede, og føler dem hjemme der. Enkelte er kaldt ind til Armeen og en er rejst til Nevada i Regeringens Tjeneste. Vi savner dem, men det er da en Trøst, det ikke er til Krigen, de er kaldet ind. Maa vore Bønner følge dem, og vi har det Haab, at de atter kommer tilbage.

Vi har haft Optagelse af et Par nye Medlemmer, siden vi sidst lod høre fra os. Det bliver 18 dette Aar, hvormange der har forladt ved jeg ikke, men i disse Dage holder vi smaa Afskedsfester for Mrs. H. P. Hansen, som bygger Hus i Selma og derfor maa forlade vor Menighed; hun har været et trofast Medlem i mange Aar og vil blive savnet. Vi siger Tak til Mrs. Hansen og ønsker hende Guds Velsignelse i hendes nye Hjem og Menigheden i Selma.

De forskellige Møder som standser gennem Sommeren, er nu atter i fuld Gang. Maatte Hjerterne rigtig blive modtagelige for den gode Sød; lad os vaage og bede, der kommer haarde Tider for Guds Folk.

Op, I Kristne rustet eder!
Kristi Lemmer ud paa Vagt
Satan sig til Strid bereder
Og vil bruge al sin Magt.
Op enhver, drager Sværd,
Fjenden trodser Herrens Hær!

Kærlig Hilsen til alle fra Bethel Menighed i Fresno.
M. J., Korr.

FRA MINNEAPOLIS, MINN.

Sommeren med al sin Travlhed kom og gik. Efteraa-ret er for Haanden og man mindes uvilkaarlig Grundtvigs skønne indholdsrige Salme: „Nu falmer Skoven trindt om Land.“ Tag og læs denne Salme; den er rig nok til at stemme ens Hjerter til Tak og Lovprisning baade for det nærværende og for det tilkommende.

Siden vor sidste Meddelelse har vi, som tidligere nævnt her i Bladet, mistet et af vore Menighedsmedlemmer, idet Mr. Hilmer M. Peterson, efter en langvarig Sygdom blev kaldt bort. Han fik en lang „Beskikkelsesstund“ og det er vort Haab, at han er hjemme hos Herren. Ved Sørge-gudstjenesten formandede Pastor Cornelius Hansen den talrige Forsamling, varmt og inderligt, til at bruge den kostbare Naadetid. For mange i vor Tid kommer Livets Afslutning hastig, derfor gælder det om altid, at være færdig naar Kaldet kommer. Tilbage med Sorgen og Savnet af en trofast Ægtefælle staar saa Hustruen, men ogsaa for hende er der Trøst og Husvælselse at finde hos ham, der bedst forstaar at stille alle Sorger og Savn, vor Herre Jesus Kristus.

Sommeren er jo FERIERNES Tid, og flere af Menigheden har været paa kortere eller længere Rejser, deriblandt ogsaa vor Præstefamilie. De er begge Børn af vor Menighed i Westbrook, Maine, hvor de ogsaa har deres Familie. Saa en Tur dertil var særlig Maalet for deres Udflugt. De er nu tilbage og, som de siger, styrkede baade til Legeme og Sjæl og glade ved atter at være hjemme, og den Glæde er vi fælles om.

Fredag Aften; den 6. September, havde vi den Glæde, at være samlet om en særlig højtidelig Brudevielse i Immanuels Kirke. Det var nemlig Miss Eileen Madsen, yngste Datter af Mr. og Mrs. Niels Madsen, der indgik i Ægteskab med Mr. James M. Forsyth. En smuk „Candlelight“ Dekoration i Forbindelse med udsøgt Solosang af Mrs. Ebba Nielsen tjente til at højne Stemningen. Mrs. Amy Guldseth, Brudens Søster, tjente som Brudepige og Brudgommens Broder, Robert Forsyth, var Brudesvend. Men det var særlig Pastor Cornelius Hansens Vielsestale, grundet paa Vers 1 af Salme 127, og saa den hellige Handling, der gik mange af os til Hjerte.

Efter Vielsen begav man sig til Brudens Forældres smukke Hjem, hvor der nok blev holdt dobbelt Fest. Det var nemlig paa samme Dato 45 Aar siden, at Niels og Else Madsen begyndte tilsammen at bygge det Hjem „Paa Ordets Klippegrund.“ Ved Guds Naade staar det indtil i Dag. Derfor: Dobbelt til Lykke baade I unge og I gamle!

Den følgende Aften var der atter Brudevielse i vor Kirke men denne Gang var det mest udenbys Folk, der holdt Fest. Navnet Walter (Bager) Hansen har god Klang hos mange i Hutchinson — og videre om hvor han er kendt siden den Tid, da han med Familie boede der. Efter Mrs. Hansens Bortgang bor de nu i Prescott, Wisconsin, hvor vort Samfund ingen Virksomhed har. Ved en Lejlighed som denne, har maaske Trangen til at nærme sig det gamle Hjem gjort sig gældende. Men Distancen mellem Prescott og Hutchinson er jo ret lang og Minneapolis er centralt beliggende, saa man har nok været enige om at mødes halvvejs, hvilket jo forøvrigt er regnet for god Tone. Vennerne i Hutchinson, sammen med deres Præst, Pastor H. A. Svendsen mødte da ogsaa frem i sluttet Trop, og sammen med andre Venner fra nær og fjern slog de Kreds om det unge Par, der var Genstand for hele Opmærksomheden. Det var nemlig Mr. Hansens Datter, Ester, der sammen med sin Forlovede, Mr. Harry Vedvig, ønskede at indtræde i Ægtestanden hin Dag.

Ogsaa i denne Anledning var der pyntet op med Lys og Blomster. Miss June Alson sang stemningsfuldt paa Engelsk: „Jert Hus skal I bygge paa Ordets Klippegrund.“ I Samklang hermed lagde Pastor Svendsen de to unge paa Sinde, at hvad det allermest gælder om er at bygge sit Hjem paa den eneste solide Grundvold, Jesus Kristus, og lade ham være den daglige Gæst i Hjemmet. Komme, hvad der vil, over et saadant Hjem vil Gud lade sin Velsignelse hvile. Vi ønsker til Lykke!

Vi har saa den Glæde atter at kunne byde vore forhenværende Præstefolk Pastor og Mrs. A. R. Petersen med Familie velkommen iblandt os. Som bekendt overtager Pastor Petersen jo en Stilling som Lærer ved L. B. I. her og vi ønsker ham Guds rige Velsignelse i Gerningen.

Hilsen til alle Venner, nær og fjern.

N. G. H., Korr.

Tænkt og Skrevet

MON DET HOLDER STIK?

Under Omtalen i Underhuset af den tyske U-Baads Sænkning af „Royal Oak“ udtalte Churchill, at det var „en bemærkelsesværdig dygtig og dristig Bedrift.“ Det fik mig til at tænke paa en af de Leveregele, som afdøde Kong George af England havde paa en lille Vægtavle i sit Arbejdsværelse; den lød saadan: „Kan jeg ikke sejre, da lad mig blive en god Taber.“

Naar en Mand taber, enten paa den ene eller den anden Maade, kan der nemt komme noget tarveligt op i ham tiligemed nogen Bitterhed overfor den, der har paaført ham Tabet. Men det føltes som en Skuffelse, naar man saa Mænd af et ellers stort Format blive smaa og røbe saaret Forfængelighed naar det gik deres Ønsker imod. Og hvem har for øvrigt ikke haft Lejlighed til at føle lidt Selvføragt, naar han i et Nederlag mistede sin Selvbeher-skelse og gav Luft for Ytringer, som han siden hen inderligt ønskede ikke var kommen over hans Læber.

Men det er smukt at se en Mand tage et Tab eller Nederlag med et Smil — for saa, uden Spor af Selvmedlidenhed straks at gaa videre til næste Punkt paa Dagsordenen.

Og man glæder sig, hver Gang man bliver Vidne til den Ridderlighed, der uforbeholdent anerkender en heldig Modstander, hvad enten det er Drengen paa Cricketpladsen, der efter at være grebet ud, skraar tværs over Marken for med et Haandtryk at komplimentere ham, der saa behændigt greb ham ud — eller det, som her, er Marineminister Winston Churchill, der ikke betænker sig paa offentligt at udtale sin Beundring for en Fjendes dygtige og dristige Bedrift. Og med Tanken paa sin egen lille Person gør man uvilkaarligt Kong Georges Ønske til en stille Bøn: „Kan jeg ikke sejre, da lad mig blive en god Taber.“

Falk i K. og H.

KIRKE OG FOLK UNDER KRISE

Af Sognepræst Halfdan Høgsbro, Sønderborg.

Fornylig sagde en til mig: „Er De ikke bange for, hvad det skal blive til med vores Kirke? Kan det ikke komme til at gaa saadan, at vi faar en stor Kirkeudtrædelsesbevægelse?“ Jeg sagde noget om, at Kirken var jeg ikke bange for. Kristus havde forberedt os paa svære Tider i Kirken. De kunde være vanskelige at komme igennem, men der var intet forvirrende og fortvivlende ved dem; Kirken havde det Løfte, at Dødsrigets Porte skulde ikke faa Overhaand over den. Nej, den var jeg ikke bekymret for. Men mit Land og Folk var jeg bekymret for; det havde intet Løfte om, at Dødsrigets Porte ikke skulde faa Overhaand over det.

*

Men Tankerne vender stadig tilbage til disse Spørgsmaal. Det er rigtigt: Der er ingen Grund til at ængstes for Kirken. Naar vi blot holder op med at tale om vores Kirke og likviderer de Tankerækker, der har den Overskrift, og i Stedet for taler om Kristi Kirke, har vi ikke nogen Grund til at være bange for den. Men vort Folk; nu f. Eks. det Spørgsmaal, om den Nødstdid, vi er inde i, vil vække vort Folk, rense, forny, styrke det og vil føre det nærmere til Gud. Vi kan være tilbøjelige til at vente os for meget i den Henseende af en Nødstdid. Den fører in-

gen Mennesker til Gud. Det gør kun Guds Ord og Aand, naar de vækker Samvittighederne. I den Henseende vil intet blive foræret os. Kun Troskab i Vidnesbyrd og Bøn og Selvprøvelse vil føre til noget. Nødstid er i sig selv saa gold som et ubefrugtet Kim; kun hvor en Erin- dring om Gud kommer til, kan den blive frugtbar, som Nøden blev det for den fortabte Søn, da Mindet om Hjem- met kom til. Jeg har Indtryk af, at der i den Henseende skete en Udvikling i Profeternes Syn under den gamle Pagt. I Begyndelsen var de mere tilbøjelige til at vente, at naar Guds Tugt ramte Folket, vilde det ydmyge sig for Gud og vende om; men de skuffedes ofte i den For- ventning. Enten blev det blot til lidt „Krisereligiøsitet“ uden virkelig Vilje til at rydde op med det gamle; i en saadan Situation var det Jeremias skrev: „Bryd jer Nyjord og saa ikke iblandt Torne“ (4,3). Eller det blev slet ikke til noget: „De tyggede deres Tunger af Pine,“ siger Johannes (Aab. 16,11) om Nationerne under en Nødstid, „men de omvendte sig ikke fra deres Gerninger.“ Derfor vendte de deres Blik mod den nye Pagts tid, da Gud vilde give en ny Aand blandt Folkene og skrive sin Lov i Hjerterne. „Pinselig Daab til Guds Herligheds Haab — Folkefærd alle genføde.“ Guds Aand kan skabe en saadan Folkevækkelse. Den kan bruge gode Tider til det, men dog maaske oftest onde. Vi maa se Enden paa alle vore egne Gerninger — og Gud maa vise os den forbavsende tydeligt, før det hjælper — før vi begynder at se efter Guds Gerning.

*

Chr. Bartholdy skrev forleden, at vi fandt ikke i Bibelen nogen Profeti for Danmarks Fremtid; der fandtes kun en Profeti for Kirkens; en Profeti om Danmarks Frem- tid vilde derfor være en falsk Profeti. Det er utvivlsomt rigtigt.

Det er falsk Profeti, hvis vi siger, at den retfærdige Sag altid maa sejre tilsidst. Det er at se bort fra Kor- set; der døde den retfærdige, medens de uretfærdige strøg Gevinsten og Skadefryden og Selvfærdiggørelsen hjem. Det er et Varsko om, at den uretfærdige Sag sej- rer; derfor er Korset en Forargelse. At den døde op- stod paa den tredje Dag og sidder ved Guds højre Haand, at der altsaa er en Sejr gennem Nederlaget, at altsaa med Henblik paa Opstandelsen den for Gud retfærdige Sag sejrer tilsidst, ved kun de, der tror paa Kristus og paa Kirkens Vidnesbyrd om hans Opstandelse. Tror man ikke paa det, kan man ikke komme længere end til de romerske Retsprotokoller, som siger, at man korsfæstede Jesus fra Nazareth, Jødernes Konge. Punktum. Og Kristne er interesseret i, at man respekterer det Punk- tum. Der løber saa mange kristne Ideer rundt mellem Folk; de er ligesom den fortabte Søn gaact hjemmefra og har taget Arven med og lever af at sætte den over Styr. Humanitet og Pacifisme og Tolerance og Inter- nationalisme og Idealisme og Optimisme er saadanne for- tabte Sønner, som har levet højt paa Arven fra Fader- huset, men i Øjeblikket sidder mellem Svinene og sulter og har svært ved at gaa i sig selv og vende hjem; man skal ikke respektere disse Ideer efter deres gode Navn og Arv, men efter, om de er hjemme eller ude paa egen Haand. Spørg derfor den, der siger, at den retfærdige Sag sejrer tilsidst, om han tror paa Kristi Opstandelse, og regn ham ellers ikke for troværdig. Men vær selv vis paa, at den gør det — men hinsidigt. Selvfølgelig lader Gud ogsaa undertiden den retfærdige Sag sejre

her. Det hænder, at David hugger Hovedet af Goliath og ikke omvendt. Og selvfølgelig beder vi inderligt om, at det altid maa ske. Men den retfærdige Sag, som vi Kristne er vis paa, er hinsidig.

Det er ogsaa urigtigt, naar det er sagt: og aldrig kan et Folk forgaa, som ikke vil det selv. Man kunde lige saa godt paastaa, at aldrig kan et Menneske dø, som ikke vil det selv. Dødens Grænse har Gud sat i sin Vrede baade for Nationer og Mennesker. Og Verdenshistorien fortæller da forøvrigt ikke om andet end om Menneskers og Nationers Liv og Død. Verdensriget tror, at det er evigt, fordi Gud har forlænget dets Tøjrs slag, og almæg- tigt, fordi Gud lader andre trække for det til en Tid; neop derfor er Profeterne saa urokkelige vis paa, at dets Undergang er besluttet. Nationerne dør. Ogsaa vort Folk dør engang. „Han har sat bestemte Tider og Grænser for deres Bolig“ (Ap. G. 17, 26). Intet Folk er undtaget fra denne Ordning. Vort Folk heller ikke.

Men har et Folk ogsaa en Opstandelse? Ikke blot i overført og svækket og timelig Betydning, men ogsaa i ægte kristen eskatologisk Betydning? Ligesom andre, der dør? Ja, sikkert. „Den nye Himmel og den nye Jord“ kalder Bibelen det evige Liv, og de faa Træk, den tegner i Billedet, er meget himmelske og meget jordiske. Det kommende Guds Rige skildres som et Samfund og Tjenestefællesskab af fornyede og forløste Nationer. „Og jeg saa en stor Skare af alle Nationer og Stammer og Folk og Tungemaal, staaende for Tronen og for Lam- met.“ „Nationerne skal vandre i dets Lys,“ „De skal bringe Nationernes Herlighed og Hæder til det“ (Johs. Aab. 7, 9; 21, 24, 26) staar der om det nye Jerusalem. Gud har givet vort Folk et skønt Land og en lang His- torie. Vore Tanker om vort Folk er derfor gennem- straalet af Lyset fra den gamle Jord, med Skær af Bølger og Bøge og store, smerterige Minder. Men det er vel Me- ningen med Kristne, at vi skal se paa vore kære ikke blot i Lyset af de kendte Træk og de gode Minder, vi har, men ogsaa i Lyset af det, Gud har bestemt dem til, og tænke paa og glæde os til det genrejste og rensede Sam- liv, vi der skal mødes i. Er det ikke ogsaa Meningen, at vi skal se paa vort Folk ikke blot i Lyset af den gamle Jord, men ogsaa i Lyset af den nye, og i Glæde og Haab forvente der den fulde Fornyelse til og Virkeliggørelse af Guds Tanker med vort Folk. Da det jødiske Folk efter Jerusalems Ødelæggelse laa knust og blødende, gav Gud sin Discipel et Syn af det nye Jerusalem. Har vi ikke Lov til at se et Syn af det nye Danmark? Utvivl- somt ikke paa Linje med Synet af det ny Jerusalem. Der er ikke i den kristne Tro Plads for et nationalt Para- dis saa lidt som for en national Gud. Det gamle Jeru- salem var ikke blot det jødiske Folks Hovedstad, men ogsaa Kirkens Begyndelse, og det nye Jerusalem er Kir- kens Fuldendelse og Nationernes Enhed. Danmark er ikke Kirken, men det kristne Danmark har sin Plads i Kirken, og det nye Danmark skal have sin Plads i det nye Jerusalem.

Vi har kun Lov til at tale tydeligt om, at Danmark skal dø, hvis vi taler tydeligt om, at det kristne Dan- mark skal opstaa og blive det nye Danmark. Det kristne Danmark — det Ord deler vort Folk; det kalder og saarer, men det renser og læger og genrejser ogsaa. Om det kristne Danmark gælder Ordene: „De Tanker, som jeg tænker om jer, ikke Tanker til Ulykke, men for at give jer en Fremtid og et Haab.“ Det kristne Danmark

sammen med det kristne Finland og Norge og Holland og Belgien og det kristne Tyskland og England og Frankrig og de andre „af alle Nationer og Stammer og Folk og Tungemaal“ skal engang danne „den nye Jord, hvor Retfærdighed bor.“

*

Gud har sat Døden og Opstandelsen for vort Folk saavel som for den enkelte. Vi har derfor vort Liv alene af Guds Haand. Ikke vi selv, end mindre Naboer eller Skæbner forføjer over vort Folks Liv og Død, men alene Gud. Vi har ingen anden Fremtid end den, Gud giver os; men nogen mindre eller ringere eller kortere Fremtid har vi heller ikke. Det Folk, der ved det — blot vi vidste det til Bunden af vores Sjæl — har faaet et Kald, et Maal og en Mening med sit Liv, har det her og har det evigt.

Vi maa derfor have Vilje til at leve som Folk, saa længe Gud vil give os det. Vi maa have Vilje til at finde det Kald, Gud har givet os, og røgte det under alle Kaar. Kaldet maa være vigtigere for os end Livet. „Det er ikke nødvendigt at leve,“ sagde Lubeckerne, „det er nødvendigt at sejle.“ Det er der Mening i og Liv i og saa for et Folk.

Det blev skrevet oppe fra den finske Front i Vinter under Vækkelsen blandt Soldaterne, at de afgørende Sejre vandtes ikke paa Slagmarkerne, men i Hjerterne. Saa er det vel ogsaa rigtigt, at de afgørende Nederlag tabes heller ikke paa Slagmarkerne, men i Hjerterne. Lad os ikke forflygtige Ydmygelsen og Skammen ved det, som er sket. Men den egentlige Afgørelse over dansk Liv og dansk Kald ligger foran os; den sker i Hjerterne; den sker overfor Gud. Det danske Sønderjyllands Kamp i 50 Aar viste, hvad vort Folk har af indre Kraft; nu spiller Historien ikke sine Stykker da capo; Situationen er paa mange Maader en anden; men det er stadigvæk i det Indre og overfor Gud, at et Folk staar eller falder eller rejser sig igen efter sit Fald.

Kr. Dagblad d. 9. Juni.

HVAD MON VORHERRE TÆNKER

Hvad mon Vorherre dog tænker,
hver Gang han kigger herved til vor Jord
med alle dens snedige Rænker,
Ran, Tyveri og Mord?
Han mente dog selv, „alt var saare godt gjort“,
men det hjælper altsaa ikke saa stort.

Han kaldte dog ikke af Mulde
Folk til at plage hverandre saa grumt,
til at fylde Alverden med Kulde, —
han tænker nok, hvor er det dumt!
I burde jo bruge den Smule Forstand,
jeg engang gav baade Kvinde og Mand.

I snakker saa kønt om Kulturen,
for snakke, det kan I, mere end nok,
men just bag den, altsaa: Glassuren,
I jager som Ulve i Flok;
men I fik fri Viljer, og det staar jeg ved
— foreløbig — til I skæres ned.

I fik baade Hjerter og Hjerter
og burde jo tage begge i Brug,
men mere og mere I fjerner

disse to Gaver i Smug.

I er som uartige Børn, der har
den Tro, at I kan bedre end Far.

Se, Kristendom og Kulturen,
de skulde jo yde de svage Læ;
men hvorfor mislykkes Kuren?
Man stoler paa Kundskabens Træ!
saa jeg kommer nok til at tage det bort
eller indpode en farefri Sort?

Ja, hvad mon Vorherre tænker
om denne lille, splidagtige Knold,
der ligger i Syndens Lænker
og onde Instinkters Vold?
Hans Tanker om denne Lilleput-Krog
for Jordens Børn er en lukket Bog.

Kristen Beck i Fyns Tidende ca. 1916.

Indsendt af C. Nybo.

Fortalt og oplevet

LILLE DANMARK! DU ER STOR! MEN HVAD ER KRIG?

Dr. John R. Mott, der har rejst Jorden rundt mange Gange for at tilse Missionsarbejdet ud over hele Jordens Kreds, har ogsaa gentagende Gange gæstet Danmark. Den 27. Maj, 1930 talte han i K.F.U.M. i København. De Unges Blad bragte et stenografisk Referat af Dr. Motts Tale, som han indledede med følgende Ord om Danmark:

„Det er mig en stor Glæde at være her igen mellem Venner i Danmark. Nogle taler om Danmark, som var det et lille Land. Det gør jeg ikke. Blandt de 61 Lande, som jeg har besøgt, regner jeg Danmark for et af de største. Jeg dømmes et Land efter Folkets Karakter og Aand. Dømt efter den Maalestok er Danmark et af de største Lande. Men selv om alle vilde sige, at Danmark er et lille Land, har det en stor Plads i mit Hjerte, og den skal det aldrig miste. Derfor er det mig en stor Glæde i Dag at mødes med Ledere indenfor K.F.U.M. Naar jeg ser paa dem, faar jeg Tillid til K.F.U.M. og dens Fremtid.“

Jeg kunde godt gøre disse Ord til mine. De er som talt ud af mit eget Hjerte. Og jeg tænker, at der er mange, der vil være glad ved at høre denne Udtalelse om Danmark af en saa fremragende Mand netop nu, da Danmark bliver traadt under Fod af en Overmagt.

Ved Grundtvig-Festen i Pasadena, d. 8. Sept., læste Aage Jensen lidt af et Brev, som han lige havde faaet fra sin Broder i Danmark. Efter at have skrevet en Del, skrev Broderen, at der jo kunde være meget mere at skrive om: „men du kender jo Verset: Hvad drømmer du om saa højt i det blaa? Og det siger dig alt. Mr. Jensen kunde ikke saadan lige huske Verset — og det havde den tyske Censor nok heller ikke kunnet, — saa han maatte have fat i Sangbogen, og hvad stod der saa mere i dette Vers? Jo der stod:

„Mon Glæden kan trives,
hvor Ørnene rives
om Fugle smaa?
Kan Marken os trøste
og bugnende Træer,
naar Fjender skal høste
det Guld, de bær?“

Jo, hvor siger dette Vers ikke meget. Saadan er altsaa Stillingen derhjemme for Øjeblikket. Et lille fredeligt Land som Danmark kan ikke faa Lov til at leve sit eget stille og rolige Liv: men skal ligefrem udplyndres af en overmægtig Nabo. Og i England er det endnu værre. England vilde aldrig have sendt en Flyvemaskine til Tyskland, om Tyskland havde ladet England i Fred. (Det var dog England, der erklærede Krig paa Tyskland. Red.)

Kan nogen sige noget godt til Forsvar for Krig? Lad os høre, hvad nogle af de store Hærførere siger om Krig:

„Ingenting er afgjort ved Krig, som ikke kunde have været afgjort uden den. Og hvis det kan afgøres efter Krigen, hvorfor saa ikke før.“ —General U. S. Grant.

„Hvis mine Soldater begyndte at tænke, saa vilde ingen af dem blive i Rækkerne.“ —Frederik den Store.

„Jeg bekender, at jeg er træt og syg af Krig. Dens Ære er kun Maaneskin. Selv det mest glimrende Held gaar over døde og knuste Menneskelegemer, over Raab til mig om deres tabte Sønner, ængstelige, klagende Familier, Mænd og Fædre. Det er kun dem, der ikke har hørt et Skud eller de saaredes og lemlæstedes Skrig og Jammer, som raaber paa mere Blod, mere Hævn, mere Elendighed.“ —General William T. Sherman.

„Hvis du blot har set een Dags Krig, vil du bede til Gud, at du aldrig maa komme til at opleve en til.“ —Hertugen af Wellington.

„Jeg gik ind i den britiske Hær i den Tro, at hvis man vil have Fred, maa man forberede sig til Krig. Jeg tror nu, at hvis man grundig forbereder sig til Krig, saa faar man Krig.“ —General Major Sir Frederik Maurice.

„Jeg tvivler paa, at Krigen nogen Sinde har ordnet noget som helst.“ —Napoleon I.

„Vi vandt noget i Krigen, noget, der ikke stod paa Programmet. Vi fik nemlig et fuldstændigt Bevis for Taaligheden i den gamle Overlevering, at Forberedthed hindrer Krig. Det er altid noget værd.“ —George Dern, fhv. Krigsminister i U. S.

„Jeg har givet 4 Aar af mit Liv til at lede Virginias Ungdom til Slagmark og Død. Jeg vil give de Aar, jeg har tilbage, til at lære Virginias Ungdom at leve.“ —General Robert E. Lee.

„Det er Kirkernes Opgave at gøre min Opgave overflødig.“ —Feltmarskal Sir Douglas Haig.

Disse Mænd taler ud af deres egne Oplevelser, og deres Ord er vel værd at overveje og indplante i den unge Slægt. De burde have en Plads i Historieundervisningen i vore Skoler.

Jeg har egentlig været af den Mening, at det at være godt forberedt var et Værn imod at blive angreben — altsaa et Værn imod Krig, i det jeg har taget Øjeblikkets Situation i Betragtning. Jeg har tænkt som saa, at Hitler vilde betænke sig to Gange, før han vilde angribe Amerika, naar vi var godt forberedt paa at forsvare os.

Men der er en Ting, som jeg er bleven mere og mere klar over, og det er, at der trænges til en **Gennemgribende Forandring** ud over hele Verden — **først og fremmest i Menneskesindet**. Og det er nok denne **Forandring**, at Feltmarskal Sir Douglas Haig tænker paa, naar han taler om, at det er Kirkens Opgave at gøre hans Opgave overflødig.

Men denne Forandring sker kun ved Guds Kraft — Guds Aand — Guds Ord. For at fremkalde denne Forandring var det, at Gud sendte sin Enbaarne Søn, Jesus Kristus, her ned. Og hans sidste Befaling til sine Disciple

var: „Gaar derfor hen og gør alle Folkeslagene til mine Disciple, i det I døbe dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn, og i det I lære dem at holde alt det, som jeg har befaleet eder.“

Det er Kirkens Opgave!

Derved sker den gennemgribende Forandring, der bringer Fred mellem Gud og Mennesker indbyrdes, — ogsaa mellem Nationer, hvis de vil modtage Jesus Kristus, og vandre i hans Fodspor.

N. P. Gravengaard.

Blandt Landsmænd

Original Præstepension. Spørgsmaalet om Kirken bør betale Pension eller ej, synes at have en lang Historie bag sig iblandt norske og danske Kirkefolk herovre. I „Lutheran Herald“, den norske Kirkes Blad, fortæller Redaktøren, at hans Ven, Pastor John Peterson, der redigerer deres „Almanac“, har opdaget, at det første Kaldsbrev, udstedt af en norsk Menighed i Amerika, indeholdt Pensionsforpligtelsen i sin Vorden. Det var nemlig det Kaldsbrev Menigheden i Luther Valley, Wisconsin, sendte til Pastor Claus L. Clausen, udstedt d. 31. Dec. 1845. Deri staar som Paragraf 6: „I det Tilfælde, at Præsten skulde dø og efterlade en Hustru, vil Menigheden foretage det nødvendige Skridt til at hun faar ordentlig Understøttelse, paa en saadan Maade som den efter Overvejelse maatte finde passende.“

Altsaa, for snart hundrede Aar siden anerkendte en skandinavisk luthersk Menighed dens Pligt til at understøtte Præstens Hustru, dersom hun overlevede sin Mand. Vi kan vist ogsaa antage, at Menigheden ansaa det som sin Pligt, ja Privilegium, at tage Vare paa sin alderstegne eller udygtiggjorte Præst.

Brev fra Kong Hakon. „Lutheraneren“ bragte fornylig et Brev, som den landflygtige Kong Haakon af Norge har sendt til Pastor B. E. Bergesen og som blev oplæst ved St. Olaftridernes Banket i Minneapolis paa Kongens Fødselsdag d. 3. August. Da det jo ogsaa har Interesse for Kongens danske „Slægtninger“ optager vi her Uddraget i sin originale Form: —

De vil forstaa naar jeg sier at det var mig og min sønn en stor sorg at forholdene tvang oss ut av landet. Vi tok det skritt for aa holde landet fritt og flagget vaiende paa vaar handelsflaate — selv naar lande nu er besatt.

Min innsats blev ikke hvad jeg hadde haapet. Men vi blev jo overfalt paa den simpleste maatte, og Norge var ikke mobilisert. Paa grunn av Quisling blev vaare bestrebelser i den korte tid vi hadde, ytterligere forhindret ved hans kontraordre. Tross det viste det sig at nordmennene var helt villige til aa ta kampen op. Paa like vilkaar viste det sig at vaare folk stod paa like fot, og at de sloss godt. Men det tyske materiell — særlig i luften — knekket vaar motstand, da vi intet hadde aa bekjempe det vaaben med som blev brukt hensynsløst overfor baade militære og civile. Vi holdt ut i to maaneder. Da maatte vi gi op paa grunn av at krigens gang paa andre steder ikke gikk som ønsket, og Norge saaledes ikke fikk den nødvendige undsetning.

Da det efter tre ugers forløp lyktes oss aa komme til Tromsø, var det min bestemte tro at vi skulde greie aa holde ut der til krigen var slutt. Det maatte vi alstaa gi op. Og da var det intet valg om vi vilde redde handelsflaten. Var vi blitti Norge, hadde englenderne sikkert tatt den og latt den seile under engelsk flagg. Og saa — naar krigen engang var slutt — hadde vi nok faatt skibene tilbake; men inntekt var det ikke blitt for Norge.

Personlig er jeg ikke i tvil om at Tyskland maa tape krigen i lengden. Det gjelder bare aa holde ut, og ikke tape troen paa at rett i lengden maa seire over urett, — selv om jeg meget godt forstaar at man der hjemme i Norge, særlig i byene hvor man til daglig har den tyske overmakt for sine øine, kan mene at det eneste aa gjøre er aa komme til en forstaaelse med makthaverne, for aa faa livet til atter aa gaa sin gang. Frankrikes sammenbrudd har sikkert bidratt sterkt til aa bibringe folk i Norge den opfatning at tyskerne er uimodstaaelige. Men det gjelder for oss alle ikke aa tvile paa vaar gode saks seier, men hjelpe til aa befri Norge, saa det atter maa bli et selvstendig og fritt land, og haape og tro at Norge maa komme styrket ut av denne prøvelsens tid. Den kan dog bli noksaa lang og full av prøvelser baade for land og folk.

Men mange vennlige hilsener er jeg Deres hengivne
Haakon R.

Fejrer Kongens Fødselsdag. Ogsaa i Udlandet blev Kongens Fødselsdag mindet blandt den danskfødte Befolkning. I San Francisco var der under Generalkonsul Sporon-Fiedlers Auspicier planlagt følgende: Torsdag Kl. 11 speciel Gudstjeneste i Ansgar dansk-lutherske Kirke paa Church St., hvortil alle Danske var venligst indbudt. Fra Kl. 5—7 afholdtes en officiel Reception i Generalkon-

sul Sporon-Fiedlers Hjem, hvortil der var udsendt en Række Indbydelser.

Samme Aften Kl. 8:15 havde den danske Udstillingskomite arrangeret en Festlighed i den danske Bygning paa Treasure Island.

I New York samledes Danskerne i First Presbyterian Church, 5. Ave. & 12 St., hvor Dr. Moldenhawer er Præst. Han og Pastor Dorf talte, assisteret af andre danske Præster i Byen. Generalkonsul George Bech repræsenterede den danske Regering.

Bortgav sin eneste Datter! Saaledes skriver Pioneerens San Francisco Korrespondent:

„Vor kendte Landsmand Rudolph Olsen, tidligere ved Cunard Linien, nu ansat ved Western Pacific, bortgav i sidste Uge sit eneste Barn, en Datter, som blev gift med Harold Torsell, Ingeniør i Oakland, hvor de Nygifte er bosiddende. Vi gratulerer!“

Vore Læsere vil være interesseret i at vide, at Bruden er Datter af Pastor A. H. Jensen Gydes eneste Datter, Helga.

Dødsfald. I St. Louis, Mo., døde d. 7. Juli en dansk Præst, Dr. Frederick P. Jens, 74 Aar gl., der havde opnaaet stor Anerkendelse for 42 Aars trofast Tjeneste ved Evangelisk Diakonisse Hjemmet der i Byen. Han var Anstaltens Forstander indtil sin Aftrædelse paa Grund af Alderdom.

G. M. Lauridsen, en anset Landsmand i Staten Washington, døde d. 7. Aug. Det var særlig hans filantropiske Virke, der gjorde ham bekendt. Saaledes gav han i sin Tid \$3000 til et Hjælpesfond for gamle Folk paa Alderdomshjemmet i Port Angeles, hans Hjemby. Han er fra Esbjerg, født der i 1861.

ACKNOWLEDGEMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	7001.23	331.78	911.06	1733.57	1504.98	469.21	1004.08	139.58	906.97
Chicago, Ill., Herbert Hjortsvang of Golgotha Church in memory of his grandparents, Pastor and Mrs. E. A. Hjortsvang	5.00		5.00						
Easton, Cal., Mr. and Mrs. N. Rosendahl, in memory of Mrs. R. Nielsen	1.00								1.00
Vermilion, S. D., Gift in memory of Mrs. C. N. Johnson from her children. By Mrs. I. M. Hansen, Farmington, Minn.	5.00	5.00							
Kansas City, Kans., Our Savior's Luth. Church	50.00		50.00						
Salt Lake City, Utah, Ladies' Aid of Tabor Luth. Church	10.00				5.00				5.00
Salt Lake City, Utah, S.S. of Tabor Luth. Church, birthday bank	2.00					2.00			
Salt Lake City, Utah, Junior Luther League of Tabor Church	13.00		5.00				3.00	2.50	2.50
Women's Missionary Society of Iowa District. By Mrs. Fred C. M. Hansen, Council Bluffs, Iowa	5.00							5.00	
Caruthers, Cal., Mr. and Mrs. J. S. Andersen of Our Savior's Church	20.00		10.00		10.00				
Indianapolis, Ind., Mrs. Hansine Jensen of Trinity Church in memory of Mrs. Helene Olsen	2.00								2.00
Hutchinson, Minn., Danish Ladies' Aid	10.00				5.00		5.00		
Eugene, Ore., Bethesda Luth. Church	37.52	2.52	5.00		10.00	5.00			15.00
McNabb, Ill., Pastor and Mrs. J. H. Tennesen in memory of Pastor M. Th. Jensen	2.50		2.50						
McNabb, Ill., Pastor and Mrs. J. H. Tennesen in memory of Mrs. Johanne A. Jensen	2.50				2.50				
Ferndale, Cal., a friend of Our Savior's Luth. Church	4.00								4.00
Hutchinson, Minn., Y. P. League of Main Street Luth. Church	7.21			7.21					
Total received on 1940-41 synodical budget	7177.96	339.30	988.56	1740.78	1537.48	476.21	1012.08	147.08	936.47
Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Sept. 23, 1940. H. J. Hansen, Treas.									

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical quota)		Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission
Previously acknowledged		1029.89	327.12	428.31	166.46	73.00	35.00
Racine, Wis., Immanuel Luth. Church, special offering for Rev. and Mrs. Thompson		98.62		98.62			
Sudan, Africa							
Illinois District Luther League, Sunday offering at League Convention. By Alfred Christensen, treasurer, Greenville, Mich.		47.33		47.33			
Total received for extra synodical missions		1175.84	327.12	574.26	166.46	73.00	35.00
Received with thanks. Blair, Nebr., Sept. 23, 1940. H. J. Hansen, Treas.							

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$1043.29
Brooklyn, N. Y., Salem Luth. Church	20.00
Total	\$1063.29
Received with thanks. Blair, Nebr., Sept. 23, 1940. H. J. Hansen, Treas.	

Salt Lake City, Utah. N. P. Andersen afgik ved Døden den 14. September. Skræder Andersen, var født i Danmark den 18. Juli 1864. Han efterlader sig en meget stor Familie af Børn og Børnebørn samt hans Hustru.

Mr. Andersen har været bosat i Salt Lake City i de sidste 52 Aar og været i Skræderfaget i alle de Aar. Han var Medlem af Chamber of Commerce og vel anset i Forretningslivet.

Som Medlem af Mormonkirken har han udført Mission i Danmark og var aktiv i Kirkesamfundet til hans Død.

Fra Reno, det „bergtede“ Skilsmisse-sæde i Nevada, meddeler „Bien“s Korrespondent Fru Carla Petersen s. flg.:

„Sidste Lørdag, den 31. August, havde Præsterne og Dommerne her i Byen travlt med at forstaa Vielser, idet 325 Par forlod Byen som Mand og Kone. Det er første Gang i Renos Historie, at saa mange paa engang indgik i Ægteskab.

Statistikken viser, at i de første seks Maaneder af 1940 blev der udstedt 11,557 Ægteskabsbevillinger, hvilket var 496 flere end gennem hele Aaret 1929.“

Saa der er andre Møller end Skilsmis-sens, der arbejder derude. Men man aner, at det er ikke saa lidt af hines Affald, der rales om igen.

Danske Julekort 1940

Særdeles smukke og stemningsfulde fire-dobbelte Julekort med omhyggelig valgte danske Tekster paatrykt i vort eget Tryk-keri. Hvert Kort forsynet med særskilt passende Konvolut.

Nr. F-1040.—Format som foranstaaende. Billede af Bethlehems Marken i ophøjet Tryk og udskaa-ret Sølvstjerne samt „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Omstaaen-de Byen Bethlehem med Lukas 1:78, 79 og 2, 6 og 7 Vers af Salmen „Dejlig er den Himmel blaa“ som Tekst. Pris 7 Cents.

Nr. F-3003. 3 1/2 x 4 1/2 Tommer. Hyrderne paa Marken i Lyset fra oven og „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Indvendig Hyrdernes Tilbedelse med Lukas 2:11 og 1ste Vers af „Glade Budskab, har du hørt.“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3024. Format som Nr. F-3003. Paa Forsiden Udsigt gennem en Port i Julefarver og „En velsignet Julefest!“ Indvendig Udsigt over Bethlehem under Julestjernen. Tekst Lukas 2:15 og tre Vers af „Et Barn er født i Bethlehem!“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3010.—Jule- og Nytaarskort. De tre vise paa Kameler og den dobbelte Hilsen „Glædelig Jul“ og „Godt Nytaar“ paa Forsiden. Indvendig de vise Mænd med deres Gaver og Es. 60:6 samt to Vers af „Aaret henrandt“ som Tekst. Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-504.—Format 3 1/4 x 5 Tommer. Paa Forsiden Billede af den hellige Familie i Bethlehems Stalden og Hilsenen „Glædelig Jul!“ Indvendig Hyrderne paa Marken med Joh. 3:16 og to Vers af „Mit Hjer-te altid vanker. Pris 5 Cents.

Nr. F-510.—Format 3 x 5 1/2 Tommer. Paa Forsiden et brændende Lys i Guldstage omslynget af Kristtorn Kviste med Bær samt „Glædelig Jul!“ Indvendig samme Motiv med Salme 43:3 samt Salmen „Nu ville vi os samle“ som Tekst. Pris 5 Cents.

Nr. F-1032.—Samme Format som Nr. 504 men med Østens Vise ved Bethlehems Port paa den udskaaarne og sølvunderlagte Forside. Indvendig en stor Stjerne med Matth. 2:10 og ti udvalgte Linier af Salmen „O Stjerne, hav Tak, vor ledende Ven.“ Pris 7 Cents.

Nr. F-1011.—Format som Nr. 504. Udskaaet Forside med „Glædelig Jul!“ Lysestage, tændte Lys og Julepynt. Gennem „Vinduet“ ses de hellige tre Konger i Tilbedelse af Barnet i Krybben. Tekst Salme 119:105 og seks Linier af „De hellige tre Konger saa hjertens-glad.“ Pris 7 Cents.

DANISH LUTH. PUBL HOUSE

Blair, Nebraska

VOR KIRKES MISSION

beror paa vort Folks Kendskab til dens Fortid, Lære og Funktion. „Uden Kendskab ingen Kærlighed“ er et sandt Ord i Virkelighedens Verden.

Derfor læs vore Kirkeblade. Vor Kirkes Fremtid beror paa velunderrettede og rettænkende Menighedsmedlemmer, og det burde alle vore Landsmænd være.

LUTHERSK UGEBLAD koster \$2.00 pr Aargang i U. S. A. og Canada. Det eneste danske Blad i Magasinformat i Amerika. Lokalagenter ønskes.

BESTILLINGSSEDDEL

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.
Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$.....for Aargang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af Bladet for Aar,

Venligst,

Adresse:

**VI KAN HØRE
PRÆSTEN TALE!**

**Takket være vor
AUREX**

Mine Venner undres, at jeg kan høre saa klart med mit nye Høreapparat, og dog kan de næsten ikke opdage at jeg har et saadant paa mig. Kun en lille rund Kapsel sidder i det ene Øre og er forbunden ved en næsten usynlig Traad med Modtagerinstrumentet under mit Tøj. Jeg har været døv i mange Aar og brugt flere Slags Apparater; men mit nye Aurex overgaar dem alle i Klarhed, Kraft, Lethed og Operation. Det skyldes de fire smaa Vacuum Tubes. Skriv til dette Blads Kontor efter nærmere Oplysninger. Prøvekontorer i de fleste Storbyer.

AUREX
HIGH FIDELITY HEARING AIDS

Luthersk Aageblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRSELSE“

Reference Library
Nat'l Luth. Council
89 E 35th St
NEW YORK N.Y.

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 9. OKTOBER, 1940

NR. 41

VOR LITTERATURMISSION.

HUSK, DENNE UGE ER VOR BLAD-UGE!

Kære Venner: Hilsen med 1. Tim. 4:13: „Giv Agt paa Læsningen.“ Det er en Velsignelse at vi kan læse og at vi har noget godt at læse, thi „Skriften kan ikke røkkes,“ som vor Herre Jesus sagde. Da Gud udskilte sin første Menighed af Verden ved Israels Selvstændighed, gav han den som Vejledning i Sandheden og Værn mod det onde **et Skrift**. Det havde kun to Blade, men de var solide Sten og paa dem skrev han med egen Haand Lovens ti Bud. Saaledes blev det første Kirkeblad til. Moses fik saa Befaling til at skrive videre hvad Gud lærte ham om Historiens Gang og Folkets Leveregler. Samuel, David, Ezra og Profeterne m. fl. fortsatte Skrivningen. Skrifternes Vidnesbyrd blev Folkets Frelse Gang paa Gang, thi der ved levendegjordes Troen og Haabet paa Messias.

Saa i Tidernes Fylde kom han. Atter drev Guds Aand troende Guds Mænd i Gang med Pennen og det nye Testamente blev til. Mærkeligt er det, at næsten alle Bøgerne er skrevne Beretninger og Vejledninger fra Apostlene til Menighedsfolk, og at disse blev bevarede trods offentlig Forfølgelse og primitive Midler. Skrift og Læsning blev Troslivets mest nærende Redskab.

I Middelalderens Mørke oplyste de hellige Skrifter, trods pavelige og kejserlige Forbud, de søgende Sjæle om Sandheden i Kristus. Det er de store kristne Læreres Skrifter, mere end deres Tale og Bedrifter, der udbredte og befæstede Kristendommen.

Reformationen begyndte ikke med Luthers Fortolkning i Skolestuen eller hans Forkyndelse paa Prædike-

stolen; den fik sin Start med et lille Kirkeblad, der efter Datidens Vis blev offentliggjort paa en Kirkedør. Senere blev det et lille uanseeligt Skrift, nærmest for den hjemlige Læsekreds, der forankrede Evangeliets Erkendelse. Det var den Lille Katekismus.

Siden den Tid er Kristendommen baaret af skriftlig Vidnesbyrd ud over Jorden. De betydeligste Missionærer var ogsaa flittige Skribenter. De oversatte Bibelen, udgav Blade og forfattede Bøger. Et banebrydende Formaal var at faa Folk til at læse. Pressen blev en Magt, som alle bejlede til. Det skrevne Ord flyver vidtom og forandres ikke. Hvert Kirkesamfund opretter straks en Presse. Vore danske Kirker i Amerika udgav Blade før nogen anden Fællesopgave kom i Betragtning. Derigennem holdtes Fællestroen vedlige og man var i stadig Samfølelse med hverandre trods alle Afstande.

I vort Samfund er det skrevne Ords Mission baade vor mest virkningsfulde og billigste — m. a. Ord — den betaler sig bedst. For et Par Dollars kan vi sende ugentligt et omfattende Vidnesbyrd om Lære og Liv til vor Næste; ja som oftest vil han selv betale for det. Det er hvad vor Blad-Uge minder om. Vor Litteraturmission er Samfundets Nervesystem. Lammes det, gør det meget ondt og hele Legemet slappes, næres det, faar alle andre Funktioner mere Krafttilførsel og dermed Mod til Handling.

P.C.J.

OPRUSTNING — ANSVAR.

Bibeltide af Missionær H. Schärfe, Aarhus.

For øvrigt bliver stærke i Herren og i hans Styrkes Vælde! Ifører eder Guds fulde Rustning, for at I maa kunne holde Stand imod Djævelens snedige Anløb. Thi for os staar Kampen ikke imod Blod og Kød, men imod Magterne, imod Myndighederne, imod Verdensherskerne i dette Mørke, imod Ondskabens Aandemagter i det himmelske. Derfor tager Guds fulde Rustning paa, for at I maa kunne staa imod paa den onde Dag og bestaa efter at have fuldbåret alt. Saa staar da omgjordede om eders Lænd med Sandhed og iførte Retfærdighedens Panser. Fødderne ombundne med Kampberedthed fra Fredens Evangelium; og i alle Forhold løfter Troens Skjold, med hvilket I ville kunne slukke alle den ondes gloende Pile, og tager imod Frelsens Hjelm og Aandens Sværd, som er Guds Ord, idet I under al Paakaldelse og Bøn bede til enhver Tid i Aanden og ere aarvaagne dertil i al Vedholdenhed og Bøn for alle de hellige, ogsaa for mig, om at der maa gives mig Ord, naar jeg oplader min Mund, til med Frimodighed at kundgøre Evangeliets Hemmelighed, for hvis Skyld jeg er et Sendebud i Lænker, for at jeg maa have Frimodighed deri til at tale som jeg bør. (Ef. 6:10—19, Epist. til 21. S. eft. Trin.)

Indledningsvis vil jeg trække en dobbelt Baggrund op for Emnet: Den skriftmæssige og den nuværende.

Den skriftmæssige Baggrund.

I. Efeserbrevet er et udpræget Menighedsbrev af stærkt centralt Indhold, belysende to store Sandheder:

a) Menneskers Fattigdom; i Kap. 2:1 udtrykt saaledes: „I var døde ved Overtrædelser og Synder.“

b) Rigdommen i Jesus Kristus; Gud har i Barmhjertighed gjort dem levende i Kristus Jesus; de er frelst af Naade (Kap. 2:4—6).

II. Vi møder i Efeserbrevet Paulus som den store Vækker og den store Lærer. Apostelen er alle Tiders største Vækker. Han var den store Feltherre, hvis Øje omspændte hele Veden, og hans geniale Dygtighed gjorde ham til den store Strateg. Han var — tændt af den Helligaand — den flammende Fakkelt, der tændte hele Jorden i Brand og aldrig tabte Maalet: Verdens Erobring, af Syne.

Samtidig var Paulus den store Lærer, den omsorgsfulde Fader. Der er vel intet Menneske, som med saa rørende Omhu og saa fortættet Energi utrætteligt har arbejdet for at styrke det nyvakte Liv. Han tillægger den kristelige Erkendelse stor Værdi; thi han saa: Skal Livet rodfæstes og grundfæstes, maa det ogsaa ske ad Erkendelsens Vej. Derfor er hans Bøn ogsaa, at Gud vil give dem Vidsoms og Aabenbarelses Aand for derved at erkende: Naadens Rigdom, Kraftens Storhed, Arvens Herlighed (Kap. 1:17—23). Hvem har klarlagt dette for Erkendelsen som netop Paulus?

Parallelt hermed er der to praktiske Ting, som Paulus med ligesaa utrættelig Kærlighed og Energi tilskynder til.

Det ene er Livets Fornyelse; det andet er Kampen for Evangeliet. Livets Fornyelse er noget baade meget vigtigt og meget omfattende.

1) Den personlige, individuelle Fornyelse (Kap. 4:22—24). En stærk Understregning af, at det gamle og det nye Menneske kan ikke forliges, og at det nye Menneske kun sejrer ved at dræbe det gamle.

2) Samfundslivets Fornyelse (Kap. 4:25—5:2) med Tilskyndelse til at aflægge Løgn og tale Sandhed, samt til at vandre i Kærlighed efter Kristi Forbillede.

3) Fornyelse i det borgerlige Liv (Kap. 5:3—14). Med

Advarsel mod Havesyge og Utugt, Menneskeheden to grumme Svøber.

4) Hjemlivets Fornyelse (Kap. 5:22—6:9), hvor Paulus formaner Ægtefæller og alle Hjemmets Medlemmer til den gensidige dybe Ærbødighed og specielt for Ægtefæller den ubrydelige Enhed.

Livets Fornyelse er en nødvendig Proces til personlig Frelse samt for Dygtiggørelse til Delagtighed i Kampen for Evangeliets Udbredelse, saa det kan erobre det enkelte Menneske og den hele Jord.

Med alt dette er vi naaet til Skriftafsnittet Kap. 6:10 flg. For at Livets Fornyelse og Livets Kamp kan lykkes, skal de iføre sig Guds fulde Rustning.

Trækker vi dette Afsnits Indhold sammen det mest mulige, kan det vel udtrykkes saaledes: Kraften er Guds, men den troende maa iføre sig den.

III. Efesermenigheden blev født i Kamptider. Da Jesus kom til Jord, kom Himlens Lys ind i vort Mørke — og Mørket skjalv. Da Korsets Prædiken om det fuldbårte Værk som en guddommelig, dynamisk Kraft blev lagt ind under Hedenskabets vældige Blok, affødte det en utrolig Spænding. Gudsriget kom i Strid med Verdensrigerne. Den autoritære Stat betragtede disse Himmelborgere og Evighedsvandrere som skadelige Fremmedlegemer i Samfundsorganismen. Spændingen udløstes i Forfølgelse.

Vor egen Situation.

Ogsaa vi lever i Kamptider. Det er underligt, som de sidste 15—20 Aars Udvikling har bragt Kristi Kirke af i Dag paa Linje med Apostelkirken. Den i Aarhundreder næsten passive Modstand fra Verdensmagternes Side er afløst af Aggressivitet. Det er vel sandt ogsaa i Dag: „For os staar Kampen ikke mod Kød og Blod, men imod Magterne, Myndighederne, Verdensherskerne, mod Ondskabens Aandemagter i det himmelske.“

Men vi oplever, at Mørkets Magter klæder sig i Kød og Blod og i Statens pansrede Dragt. Statsordninger bliver idebestemte, og Ideerne bliver til nye Religioner. Kampen mellem Gudsriget og Verdensrigerne skærpes. Spændingen er bristefærdig! Himmelborgerne bliver skadelige Fremmedlegemer. Kirken bliver — er tildels — Martyr-kirke. Spiralen nærmer sig sin Top!

Standser vi et Øjeblik i Tidens rivende Strøm, og ser vi til Orientering tilbage over de senere Aars Udvikling, er der i denne Forbindelse forskellige Ting at lægge Mærke til:

1) Ordet fra Gud er blevet sveget baade i Teori og Praksis. Det har vist sig i, at vor Nej har været for lille. Det gav os de brede Kristne — som det er bleven sagt: „Fladbundede Pramme,“ der kan gaa ind alle Vegne uden at støde paa Grund, rummelige saa de kan laste alt Verdslige.

2) Bibelen er blevet forsømt. Det gav os Nydelseskristne — „Flaskebørn“, der lever af det, andre giver dem — uden aandelig Selvstændighed, Kraft og Skelneevne.

3) Det førte med sig, at Aktiviteten blev brudt, Ansaret undermineret, og det gav os de stillesiddende, sukkende, haabløse Kristne.

4) Endelig: Moralen blev slap; det gav os de sløvede Kristne, som ikke mere reagerer, ikke mere harmes.

Ser vi fremad — hvad saa? Oprustning! — For en Nation forstaar man jo derved en Centralisering af al disponibel Kraft for det ene Formaals Skyld: At blive kamp-

dygtig. Det Formaal gaar forud for alt andet og kræver Beskæring af mange Goder.

Spørger vi, hvad der for vort Vedkommende er Vej og Middel i denne Sag, bliver Svaret: Vejen er Livets Fornyelse efter samme Recept som i Efeserbrevet, Fornyelse af det personlige Liv, Samfundslivet, det borgerlige Liv og Hjemlivet. Midlet til Opnaaelse heraf er Iførelse af Guds fulde Rustning, d.v.s. ind under, ind i Guds Ord.

Her vil jeg gerne lægge Hovedvægten paa, hvad jeg har at sige: Vi maa ind under Guds Ord. Det betyder: Oprustning gennem Renselse! I denne Sammenhæng vil jeg pege paa en Hovedvej, ad hvilken Gud besøger sit Folk; den er klart beskrevet i Es. 4:4, hvor der siges, at Herren vil rense sit Folk ved at besøge det med „Doms og Udrensnings Aand.“

Skal vi kunne iføre os Guds fulde Rustning til rigere Liv i Gud og til mere virkningsfuld Kamp for Gud, maa vi modtage den evige Majestæts Besøg paa samme Maade som hans gamle Ejendomsfolk. Dommens Aand er en haard Gæst at faa over sit Hjertes Tærskel. Han stempler ubarmhertigt efter Guds Helligheds Krav. Overfor Dommens Aand gælder det for hver enkelt af os et Ja — ubetinget.

Men er Dommens Aand en ubarmhertig Gæst, er Udrensnings Aand næsten værre, — overfor ham gælder det ikke bare et Ja, men en Handling, et Brud med alt det, som Dommens Aand har stemplet, — og her gives ingen Pardon.

Gud være pris, at vi paa dette Sted maa sige til hinanden: Dommens og Udrensnings Aand er ogsaa Naadens Aand! — „Og bærer dit Hjerte i Smelterens Ild, en Trøster han er uden Lige.“ Netop derfor kan vi ikke snyde os fra det. Vil vi have Del i Ordets Kraft, maa vi bøj os for Ordets Krav.

Vi kan ikke stærkt nok understrege for hinanden, hvad Moses sagde til Folket paa det sidste: „**Det er ikke et ørkesløst Ord, der tales til jer, men af det afhænger eders Liv.**“

Guds fulde Rustning skal holdes sammen af et Bælte, der hedder Sandhed.

Vil vi eje Retfærdighedens Panzer, — er vor Længsel Kampeberedthed fra Fredens Evangelium, — skal Troens Skjold være vort Værn mod alle gloende Pile, — skal Frelsens Hjælm være vort Haabs Glæde — da maa vi ind i Guds Ord ad Sandhedens Vej. Vil vi opruste — maa vi rense! Foran dig ligger Guds Kraft — du maa iføre dig den! Skal en Oprustning være virkningsfuld, maa den foruden at samle Kræfterne kunne tænde en Ild i Hjerterne, en Begejstringens Glød, vække Viljekraft til Handling og Sind til Offer ved at indgive Tro paa den Sag, der tjenes.

Der er saa megen forknyt Tro blandt Guds Folk. Vi trænger saa urimeligt til, at en guddommelig Ild blev tændt i vore Hjerter. Vi trænger til barnlig, frygtløs, trodsende Tro paa den Herre og Sag, vi tjener!

Hvordan faar vi det?

Gud Herren har altid svaret med Helligaand og Ild, hvor et Menneske bøjede sig for, hvad Ordet sagde.

Aandens Sværd er Guds Ord. Vi skal leve af Ordet. Vi skal kontrolleres af Ordet. Vi skal stride med Ordet.

Hermed er vi naaet til det næste: Kampen for Evangeliets Udbredelse. Det maa blive en Kamp i Evangeliet, for Evangeliet, med Evangeliet.

Denne Kamp har to Sider nu som paa Pauli Tid: En vækkende og en lærende.

Vi nærmer os den Nat, da ingen kan arbejde. Vi maa besinde os paa vor Opgave og bruge Tiden. Vort Liv afhænger af Ordet! Vort eget Liv — vort Folks Liv; derfor maa vi bringe vor Slægt Ordet. Vi trænger til en bibelsk, dyb og stærk Vækkelsesforkyndelse, der kan kalde Mennesker ind for Guds Ansigt til Omvendelse og Tro. Dette trænger vi til, saa sandt som vi trænger til en sand og dyb kristelig Vækkelse i vort Folk.

Parallelt hermed trænger vi til en Helliggørelsesforkyndelse, der kan naa det døde Øre og den sovende Samvittighed, kalde sløvede Kristne ind for Guds Ansigt til Anger og Bod og Troslivets Fornyelse, et Ord, i hvis Lys den troende ser, at netop fordi vi er frelse af Naade — er vi uendeligt forpligtet. Der er ingen Grænser for, hvad Gud vil og kan udrette i et Menneske.

Det lærende. — Det forekommer mig, at den kristelige Erkendelse ofte lader meget tilbage at ønske. Hænger det ikke sammen med, at det lærende Moment har været foragtet — i hvert Fald agtet ringe? Det er glædeligt at kunne konstatere en Tilbagevenden til Ordet, hvorefter vort Liv afhænger, ikke bare for øjeblikkelig Opbyggelse, men ogsaa for at erkende Guds Tanker om hele vort Liv; jeg tænker paa Bibelskole, Korrespondance-Kursus, Studiekredse o.s.v.; lykkeligt vilde det være, om vore Højskoler forstaaer denne Trang og imødekommer den.

For en stor Del vækkes denne Trang nok under Indflydelse af en vaagnende Forstaaelse, som Handlingens Brutalitæt skærper: Fjenderne er mægtige. Dagen er kort. Vi maa dybere ind paa den Vej, for vor egen, for vor Ungdoms Skyld.

Endelig er der et Led i vort Emne, der hedder Ansvar.

1) Vort Ansvar er, om vi køber den kostbare Tid. Om Vækkerraabet, som Verdenshistoriens mægtige Begivenheder afføder, faar Lov til at naa vort Hjerte og vække Uro til Inderliggørelse.

2) Vort Ansvar er, at naar Gud lægger sine Gaver for vor Fod — kan vi lade dem ligge. Men saa lader vi Livet ligge!

3) Vi har et Bønnens og Forbønnens Ansvar.

For alle i vort Hjem, for alle de hellige i vort eget Samfund, paa vor Egn, i vort Land, ud over Jord; navnlig for vore forfulgte og lidende Trossøskende samt de unge Kirker og Menigheder i krigshærgede Lande; men ogsaa for Guds og Guds Riges hadefulde og spottende Modstandere og hans Folks Forfølgere; for Evangeliets Sejrsang og Erobring af det enkelte Menneske og den hele Jord.

Herren gav os et mægtigt Vaaben i Bønnens store Ret; saa ligger der ogsaa her et stort Ansvar for hver enkelt. Hertil vil jeg gerne føje: Glem saa ikke Evangeliets Forkyndere, heller ikke Missionærerne, jeres egne Udsendinge. I ved maaske bedre end vi selv, hvor haardt vi trænger til at blive baaret af Forbønnens stærke Magt.

Skal vi blive kampdygtige, maa vi ikke snyde i Bønnens og Forbønnens Tjeneste; men den, der under Paakaldelse og Bøn, lader sig rense til Iførelse af Guds fulde Rustning i den Spænding, der ligger mellem Menneskets Fattigdom og Rigdommen i Jesus Kristus, over hans Liv er skrevet en Forjættelse: „Se, jeg er med eder alle Dage“; — og paa hans Vej er tændt et straalende Lys: „Se, han kommer, og hans Løn er med ham.“

Efter I. M. T. 1939.

OM AT SLIDE PAA NAADEN

Af Købmand Chr. M. Hansen, Lemvig

Den fra de gudelige Forsamlings Tid vel kendte Lærer og Prædikant Rasmus Sørensen, Venslev, fortæller i en Rejsebeskrivelse 1837 noget om sit Besøg hos de Vaktets Ledere i Vestjylland, bl. a. Iver Viftrup, Jens Maarbjerg og Søren Narskov.

Den sidste fulgte ham paa et længere Stykke Vej i forskellige Sogne, og R. S. beretter om Samtalerne følgende: „Søren Narskov underholdt os næsten hele Vejen med sit Livs Erfaringer som f. Eks. dette: „Hvor kan du,“ sagde jeg til ham, „holde ud bestandig at gaa med bare Hæle og bare Fodsaaler i saadanne Stumphoser, som du gaar med i Træskoene?“

„Jo,“ sagde han, „det kan jeg saa meget godt; thi det er det samme som at slide paa Naaden, jo dristigere og tiere man bruger den i sin rette bare Orden, desto større og tykkere bliver den for os, ligesom Huden under mine Hæle og Fødder bliver jo længere jo tykkere, des mere jeg gaar derpaa; men at vove sig ud paa Gaverne, Naadegaverne, alene, er det samme som at slide paa Støvler og Hosesaaler, de bliver derved jo længere jo tyndere, og ligesaa vil det gaa dig,“ sagde han til mig, „med dine Gaver til at forkynde Guds Ord og Vej, hvis du ikke bevares i Naaden.“ „Det var et sandt Ord,“ svarede jeg.

Billedet om Naaden og Naadegaverne, som Søren Narskov anvender, har vist Bud til alle troende Mennesker i Almindelighed og til ethvert Slægtleds Prædikanter i Særdeleshed.

I den Forkyndelse, som i Nutiden lyder fra vore Prædikestole, savnes ofte den stadige og vedholdende Tone om, hvad Naaden er, og Oplysning om de Veje, ad hvilke Jesus Kristus besøger sit Folk og sin Menighed, nemlig ad Daabens, Nadverens og „De helliges Samfund“s Veje. Der tales meget om, hvad enhver Kristen skal gøre og ikke gøre. I Formaningen er man stærk, Vægten lægges paa Forbedringer i en Grad, saa den nærmer sig til Trældom under Loven.

Hvorledes de arme Tilhørere skal faa Kraft, Udholdenhed og Visdom til at vandre paa den trange Vej, hvor denne Kraft kan findes og hentes, tales der yderst sjældent om. Heller ikke høres der fra Prædikestolene noget om, hvor bekymrede og vakte Sjæle skal søge hen for at søge Trøst og Hjælp.

Det eneste Middel, som fremhæves, er sædvanligvis Bønnen. Men hvor let gaar det ikke for et stakkels syndigt Menneske at bygge paa sin Bøn i Stedet for paa Daaben og Nadveren og Vor Herres Jesu Kristi Ord. Derved vover man sig ud paa Gaverne, Naadegaverne, i Stedet for at slide paa de uforgængelige uopslidelige Naademidler, Ordet og Sakramenterne.

Saa sandt som det er døbte Mennesker, der prædikes for i vort Fædreland, maa enhver Prædiken, ethvert opbyggeligt Foredrag tage et Sigte, der klart og tydeligt sætter Daaben og Nadveren i Forbindelse med det, man har at forkynde, først da bliver der Føde til Sjælene.

En reformert Bølge er i den sidste Menneskealder skyllet ind over Danmark. Vor Folkekirkes Præstestand og vore Lægprædikanter er præget deraf, mere end godt er. Følgen er ganske naturligt blevet, at der skænkes Naadegaverne mere Opmærksomhed end den hele fulde Naade, der gaves os i den hellige Daab.

Ofte ser vi, naar troende Mennesker ligger paa Døds-

lejet, da bliver Daaben, som de i et langt Liv ikke ret har faaet Øje paa, levende for dem og bærer dem oppe i den sidste Strid.

Jeg tror, vi gør vel i at lytte til den gamle, vise Søren Narskovs Ord om, hvorledes det har sig med at slide paa Naaden og bruge den i sin rette bare Orden og hans Ord om Gaverne, der slides tyndere og tyndere.

KOMMER JEG SAA MED?

Eftertanker fra sidste Søndags Tekst

Læs Matth. 22:1—14.

Der var nogle, der ikke kom med til Brylluppet. Man kan ikke prædike sandt eller skrive sandt over dette Evangelium, hvis det ikke bliver sagt klart: Der var nogle, som ikke kom med til Bryllup. Men det var ene og alene deres egen Skyld, at de ikke kom med. For de brød sig ikke derom. Derfor er det, Spørgsmaalet melder sig — og skal melde sig — naar man sidder med saadan et Evangelium: Kommer jeg saa med?

Guds Skyld bliver det aldrig, hvis du ikke kommer med. Han har beregnet Omkostningerne og gjort Festen færdig og udsendt Indbydelsen; den kommer indad din Dør til dig personlig, mens du læser disse Linier: „Alting er rede; kom til Brylluppet!“ — Du kan nok høre, der er ingen Betingelser: Kom! — Hvem der bare kunde faa Folks Øjne aabnet til at se, at Kristendom er eet eneste ubegribeligt Tilbud til en raadvild, forjaget og forblindet Menneskeslægt: Kom til Kongens Fest! Der kan ikke tales nok om Guds Kærlighed. Den kan slet ikke maales med vor Maalestok. Guds Naades Dyb er som Solen. Korset paa Golgatha fortæller det: Alting er rede; intet er sparet. Den aabne Grav Paaskemorgen vidner det: Alle Døre er sprængt. Indgangen til Guds Helligdom er aabnet; Kom til Brylluppet! — Guds Haand er ikke en knyttet Haand. Guds Haand er en udstrakt Haand: Kom! —

Men saa kan der heller ikke tales strengt nok om Alvoren. Til en Slægt, der i en forfærdende Grad er optaget af Verden og de Ting, der er i Verden, Penge og Politik, Banknoteringer og Teaternyt, Forlystelser og Pjank — kan det ikke blive sagt eftertrykkeligt nok: Der var nogle, som ikke kom med, for de vilde ikke komme; de brød sig ikke derom. Og han, der troede, at han kunde luske sig med uden Bryllupsklædning, endte i Mørket udenfor. Vi skal ikke komme og maale Guds hellige Retfærdighed med vor Maalestok. Gud kan svinge Øksen, der ligger ved Træernes Rod. Og han gør det, hvor Mennesker ikke bryder sig om saa stor en Frelse.

Derfor kan der ikke tales indtrængende nok om Guds Kald. Nu lyder Kaldet: Kommer du saa med? Gaa ikke udenom Opgøret. Gaa ind for Guds Ansigt, og sig Tak, at han i Daaben gav dig Bryllupsklædningen. Bed ham om Mod til at sætte en ny Begyndelse, saa der fra i Dag maa være eet, du bryder dig om mere end alt andet: at du maa faa din Sjæl frelst. Og vi, der kaarede ham til vor Konge, men som saa tit bryder os saa lidt om at være i Naadens Stand, lad os høre hans Kald i Dag og spørge paany: Kommer jeg med? O Gud, kommer jeg med? Giv mig igen at glædes over din Frelse og ophold mig med en villig Aand, at jeg maa være en glad Indbyder til din Bryllupsfest!

Kai Jensen,

Bibelskolens Forstander i København.

(Indsendt af Chr. Petersen, Milwaukee, Wis., og tilsendt ham fra hans Søster i Næstved, Danmark.)

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøyle rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order“, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøyle bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Een og Tyvende Søndag efter Trinitatis. 13. Okt.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Ef. 6:10—17; Joh. 4:46—53.

Ny Tekstr. — Aab. 3:7—12; Joh. 4:34—42.

TROENS HØST

Der er to Slags Udsæd som altid bringer en sikker Høst. Den ene er Synd, den anden Tro. „Hvad et Menneske saar, skal han ogsaa høste“ (Gal. 6:7) gælder netop disse to Ting. Jesus siger ellers i vort nye Ev. til i Dag at det Ord er sandt: Een saar og en anden høster. Men her referer han jo til Arbejdet i hans Tjeneste, hvor Virke og Velsignelse er under en anden og højere Lov, nemlig Kærlighedens. Derfor er Arbejdet et Foreningsforetagende med Gud og Lønningen en fælles Glæde i Herrens Samfund.

Begge Evangelier for Dagen er fra Joh. 4. Skuffet over Farisæernes Vantro i Judæa drager Jesus med sin lille Skare Disciple op til Galilæa gennem Samaria. Ved Landsbyen Sykar sætter han sig træt og sulten ved den gamle Jakobs Brønd, medens de andre gik efter Brød. En Kvinde fra Byen kommer efter Vand og Jesus beder om noget at drikke. Det indleder en Samtale, der for Eftertiden staar som Forbillede paa den Art af personlig Virksomhed i Guds Rige. Der syntes ikke at være nogen Mulighed for Sjelhøst her. Fjenden havde tilvisse tilsaaet denne Kvindes Hjerteager med Syndens Klintefrø og hun høstede et Liv i Ufred og Skam. Det er jo den gamle Historie. Herrens haabefulde Ord om Frihed gennemboede Skæbneresignationens haarde Skal og lokkede Længselen frem fra Hjertets Dyb. Derpaa fulgte Syndserkendelsen. Saa fik det guddommelige Ords Sæd Spiremulighed og Troen paa Forløsning voksede frem. Jesus glemte sin Træthed og Sult og Kvinden sit Trællev. Han fik nyt Mod og forplantede dette til sine Disciple til opmuntrende Erindring i deres Fremtidsgerning, og hun fandt en ny Livskilde, som bragte baade hende selv og sine medskyldige Bysbørn et ganske andet Liv. Blot vi havde mere Tro saa blev Høsten derefter.

Fra vor Kirkemark

Pastor Johan H. Petersen, vor Missionspræst i Detroit, Mich. har modtaget et Kald fra Menigheden i Ruskin, Neb. og tilflytter snarest muligt. Som vi ved, har Samfundet og Illinois Kreds besluttet at ophæve Gerningen i Detroit saasnart Pastor Petersen kunde finde andet Kald. Dette paa Grund af Pengemangel i Missionskassen, m.m.

Præster i Iowa Kreds afholder Møde i Spencer, Iowa, d. 29.—31. Okt. De der agter at deltage bedes meddele Pastor J. M. Jensen før d. 20de saa de kan faa frit Logi og Frokost.

Pastor Ingvard Olsen og Familie er nu vel ankommen til Eugene, Ore. og blev indsat som Præst for Bethesda Mgh., d. 5. Okt., af Pacific Kredens Formand, J. H. Vammen, San Francisco.

I Bethania Kirke, Denver, Colo. var der Bryllup d. 10. Aug., da Pastor Ethan Mengers viede Miss Leanna Grill og Martin L. Petersen. Efter Højtideligheden havde man Festmaaltid i Albert Rasmussens Hjem for de nygifte, der sætter Bo i Byen. Han har Arbejde hos Bygmester Nels Johnson. Adressen er 420 Bannock St.

En sørgelig Ulykke fandt Sted, da Harry Larsen, velkendt Medlem af vor Menighed i Dane Valley ved Froid, Mont., blev dræbt som Følge af et Automobiluheld sidste Uge. Vi har ikke nærmere Meddelelse ved Haanden. Hans efterladte Hustru er en af de kendte Eskildsen Døtre fra Hampton, Neb.

Missionsmøde afholdes i Vor Frelzers danske Kirke, Co. Bluffs, Ia. d. 10.—13. Okt. med Pastor K. M. Matthiesen fra Sioux City som Taler.

Japanmissionær Dr. Inadomi havde en paaskønnende Skare Tilhørere i Fredericksburg Kirke ved Minden, Neb., d. 17. Sept. — et af de faa Steder, hvor han fik Tid at standse paa Hurtigrejsen hjem. Blandt de langvejsfra var Pastor Clarence Jensen og flere Medlemmer fra Ord og Pastor L. C. Hansen m. fl. fra Dannebrog. I Pastor Jersilds Kirke i Los Angeles var der ogsaa mødt op en god Forsamling for at høre ham, trods den korte Notis man havde om hans Komme.

Forhv. Lægemissionær i Siam og Graduent fra Dana, Niels Nedergaard, har nu oprettet Kontor og en Lægevirkksomhed i San Fernanda, Calif., nær Los Angeles. Deres Husnummer er 9955. Foothill Blvd.

Bethel Alderdomshjem i Minden, Nebraska bekendtgør Aarsmøde paa Hjemmet den 29. Okt., Kl. 10 Form. Medlemsskabet bestaar af alle Menighedsmedlemmer der har betalt et aarligt Bidrag af \$1.00 eller de \$25.00 et livsvarigt Medlemskab koster.

I vor Kirke i Coulter, Iowa, afholdes Missionsmøde d. 10.—12. Okt. med Pastor Frank Nielsen fra Racine som Prædikant.

I Kennard (Neb.) Kirke, som eders Redaktør betjener, var der Missionsmøde forrige Søndag til Tirsdag, hvor Kredensformand A. Steensen var Gæsttaler. Dr. J. P. Niel-

sen prædikede Søndag Form. og samme Dags Aften var nogle af vore Studenter fra Seminariet saa venlige at komme over og udføre et udmærket Program bestaaende af Taler, Sang og Musik. Anker Jensen arrangerede Programmet.

Samfundsformand Dr. N. C. Carlsen kom tilbage forrige Tirsdag fra en flere Ugers lang Rundrejse i Nordøst, hvor han besøgte Kredsmødet i Minnesota og Menighederne i Pass Lake, Detroit, Chicago, m. fl.

Pastor Hagedorn døbte syv og konfirmerede ti Voksne i Vor Frelses Kirke i Audubon sidste Søndag Formiddag. En Del andre blev optaget i Menigheden ved samme Lejlighed.

Salem Menighed i Brooklyn, N. Y., der maatte sælge ud sin Kirkeejendom til Byens Gadekommission og for Tiden har sine Møder i Bay Ridge Masonic Hall, 257 Bay Ridge Ave., havde ved sidste Forretningsmøde Forslag fremme om et Fund paa \$50,000 til en ny Kirkebygning; dette foruden Grundens Værdi. Man har ca. \$30,000 paa Haanden. For at indbyde Folk til Kirkens Gudstjenester tjener en „Mail-Brigade“, hvis Medlemmer hver for sig forpligter sig til at udsende fem Postkort til saamange Venner med en Invitation hver Maaned. Ikke saa ilde en Ide. Et dansk Kor for de danske Gudstjenester er ogsaa i sin Vorden. Pastor C. M. Videbecks Adresse er 1775 East 10th St., Brooklyn.

En Leif Eriksen Dag er af Præsident Roosevelt sat til Onsdag d. 9. Okt. og Landets Borgere opfordres til at gøre sig bedre bekendt med denne Nordmands Historie og hans Opdagelse af Amerika for ca. et Tusinde Aar siden. Et monumental Værk i saa Henseende er Danskeren Wm. Hovgaards „The Voyage of the Norsemen“, der var Am.-Scan. Foundations første Monogram og er nu ret vanskelig at opdrive.

Den aarlige „Homecoming“ Fest paa Skolen finder Sted d. 25.—27. Oktober og der er gjort ikke saa lidt Forberedelse for at modtage og underholde forrige Studenter, samt Slægt og Venner som da ventes. Alumniforeningens Formand, Pastor C. Clifford Madsen fra Kansas City er Hovedtaleren. Første Attraktion bliver en Fodboldkamp mellem Danas „Vikings“ og et Hold fra Central College Fredag Aften d. 25de. Lørdag Aften Kl. 6:30 afholdes den store Velkomstbanket. Stud. Leonard Andersen modtager Indmeldelser og sælger Billetterne. Skrev til ham.

Dana College har nu faaet Radio-Udsendelsesstation, idet Prof. S. M. Thomsen har mødt den føderale Kommissions Betingelse for Amatøroperation af et saakaldt „Shortwave Set“, som han har bygget i Sommerferien. Dets Nummer er W9NDR. Det er dog nærmest Specialister i Faget som saaledes kan snakke sammen.

Den store United Lutheran Church afholder sin 12. Toaars Konvention i Omaha d. 9.—13. Okt. — altsaa denne Uge. Man venter ca. 600 Delegater og lige saa mange „Alternates“ i Anledningen. Desuden har dens Mandsorganisation Møde de foregaaende tre Dage og National Youth Rally d. sidste Dag, hvortil ventes yderligere ca. 4000 Besøgende. Ogsaa den lutherske Statistikkerforening holder Aarsmøde samtidig i Byen paa Pathfinder Hotellet.

Som særlig Emne for Kirkesamfundets Forhandling i Aar er Forholdet til American Lutheran Church og dermed ogsaa Am. Luth. Conferencen, til hvilken vort Samfund hører. En Komite har nu overvejet Sagen i seks Aar og man ønsker meget at faa fuldt Samvirke i Stand. Fredag taler Dr. Lars Boe, Præsident af St. Olafs College, om Verdenssituationen og Lutherdommen, der ventes at blive et af de store Mødes Glansnumre.

American Lutheran Conferencen afholder sin 5te Toaars Konvention i Central Luth. Church, Minneapolis, d. 13.—15. November. Alle Henvendelser og Beretninger sendes til Formanden Dr. E. E. Ryden, 2310 — 12 St., Moline, Ill., meddeler Sekretæren Pastor Lawrence M. Stavig, Northfield, Minn.

Fra Golgatha Mgh., Chicago, meddeles om Pastor N. P. Langs Optagelse som Medlem, tillige hans Søn Reynold, Datteren Mabel, hendes Mand Walter Bohne og deres Datter, Beverly Ann. Menigheden glæder sig over at have tre Medlemmer paa vor Skole i Blair: Anker Jensen i Seminariet, Robert Berthelsen og fornylig, Robert Jensen i Colleget. Mr. Rolsted leder Bladkampagnen denne Uge og vi ønsker ham og mange andre Medhjælpere Held og Lykke!

Vore tre Chicago Menigheder har skiftevis Høstgudstjenester i denne Maaned. Saaledes Søndag d. 13de i Gethsemane, d. 20de i Ebenezer og d. 27de i Golgatha Kirken.

Dødsfald. Mrs. Anna Kjær Sørensen, Hustru til Jens Sørensen, Irvington, en Forstad til Omaha, Neb., afgik ved Døden d. 28. Sept. i en Alder af 48 Aar. Hun efterlader Mand og en Datter. Begravelsen fandt Sted fra Pella Kirke.

Diamantbryllup. Denne ret sjældne Begivenhed vil finde Sted ude i Fresno, Calif. paa Lørdag, naar Mr. og Mrs. Peter Mogensen paa den Dag mindes deres Ægtevielse for 60 Aar siden. De er, saavidt vi forstaar, Medlemmer af St. Johannes Mgh. i Easton.

Fjorten nye Medlemmer blev fornylig optaget i Den danske Kirkes Mgh. i Detroit, Mich., ifølge Dvk.

Santalmisionær Dagmar Møller, der er hjemme paa Ferie, er nu saa rask efter sin alvorlige Operation at hun atter kan optage Hjemmearbejdet for Missionens Interesser. Efter 1. Okt. vil hun tjene tillige som Kasserer for denne Mission indenfor Den danske Kirkes Ramme.

Pastor Clarence J. Carlson, Minn. skriver i den norske Frikirkes Blad „The Luth. Messenger“ en Artikel om „Team-Work“, hvori han stærkt gaar i Rette med Menighederne om at virke samdrægtigt i Kirkens Mission. „A rallying of the whole Lutheran Free Church to the cause of home missions must come quickly or we shall disintegrate and die. All branches of our church work are suffering because we are not nearly as active as we should be in home mission work. Our home base must be broadened and strengthened. We are acutely in need of more money for church extension. We also need more for pastors' salaries. A miserly wage scale is not a sign of godliness. It is rather the opposite. We still have a few home mission pastors that are woefully underpaid.“

Ak ja, det kan siges ogsaa til andre. Priserne paa Levemidler stiger og nogle af vore maa sukke: Hvordan skal vi dog klare det? Men lad os saa takke for at vi ikke bor i Europa, sagde en Præstekone. Det er altid en Trøst omend den ikke betaler Regningerne.

Canada

CALGARY

Der er nu igen Dansk Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11, og om Aftenen Kl. 8 paa Engelsk. Pastor og Mrs. Poulsen er hjemme igen, og den 1. Sept. efter Aftengudstjeneste holdt Menigheden en Velkomstfest for Præsteparret i Kirkens Undersal.

Der er ikke mange Arbejdsløse blandt de Danske her i Calgary i dette Efteraar, de store Regeringsarbejder, der er i Gang her omkring Byen, har medført stor Efterspørgsel efter Arbejdskraft, særlig efter Tømrere.

TILLEY

Pastor E. Nommesen blev indsat som Præst for Menigheden d. 25. Aug. af Kredssekretær Husted Christensen.

Ungdomsforeningen har med Menighedens Billigelse besluttet at indbyde til Ungdomsstævne dette Efteraar.

Alt hernede staar i Høstens Tegn (Sept. 14.), vi har travlt med at bringe en anden gylden Avl under Tag. Maatte det minde os om den Mark, som Guds Ord siger os er hvid til Høst.

Efter Opfordring fra Kredsstyrelsen har Menigheden besluttet at optage en Indsamling hver første Søndag i Maaneden til Kredsmissionen. Det kniber jo med at holde Bunden paa Kredskassen dækket, det skulde det jo ikke gerne.

SWAN RIVER

Sommeren 1940 haster til Ende. Et mærkeligt Aar med Nattefrost 22. Juni—12. Juli og 18.—19. August. I sidste Omgang frøs det ned til 17 Grader og at Frostens gjorde stor Skade siger sig selv. Det er dog 12 Aar siden, Frostens gjorde nævneværdig Skade — altid en Trøst.

Det vil blive et haardt Aar for mange at komme igen. Det var sørgeligt at se Blomster og Planter hænge døde midt i Sommerens ellers saa fagre Tid.

Dog fik vi en større Sorg end Frostens Ødelæggelse, da vi hørte, at Mikkel Rasmussen den 24. August efter kun faa Dages Sygeleje var afgaaet ved Døden, 48 Aar gammel.

Mikkel hørte til de stille i Landet. Han havde valgt at tjene Gud, og gjorde det paa rette Maade. Derfor hørte man heller aldrig Klage fra hans Mund over daarlige Tider eller over sit svigtende Helbred (Mavesaar), ja vi anede end ikke, at det var saa galt fat med hans Sygdom.

Mikkel hørte ikke til dem, der sagde ret meget, men vilde man have spurgt ham: Hvad synes du om Kristus?, da vilde han sikkert have svaret med Paulus: „At leve er mig Kristus, at dø en Vinding.“ —

Mikkel Rasmussen var født i Raarup, Danmark, i 1892, og han overleves af Hustruen og to Børn, John og Anna. Det er kun 2 Aar siden, Døden gæstede deres Hjem og borttog den treaarige Stanley, der druknede i Floden.

Begravelsen var den første fra den nye danske Kirke, og foregik Tirsdagen 27. August. Pastor A. N. Skanderup talte.

OLDS

Pastor A. Th. Schultz har nu overvundet Uheldet med den brækkede Arm m.m. saavidt, at han kan optage sin Virksomhed i Menighederne.

SAINT JOHN

Efter en lang Tavshed er det vist paa Tide, at Saint John lader høre fra sig igen. Vi har jo ingen Kirkebetjening for Tiden, og hvad Fremtiden vil bringe, faar vi maaske at vide, naar Referatet fra Atlantic Kredsens Aarsmøde bliver offentliggjort.

Ved et nyligt aflagt Besøg i Apohaqui og Omegn fik vi hilst paa de fleste bosiddende Danske der. De slider utroligt haardt i det, og maa klare sig uden fremmed Hjælp, selv nu i Høsten, da alle de unge Mænd, som ikke er Soldater, er beskæftiget i Sussex By, hvor et Par Tusind Soldater er i Træning.

Overalt, hvor vi kom, sporedes en tydelig Skuffelse over, at vi endnu ikke havde nogen Præst. Sely om de ikke er i Stand til at yde noget videre til Præsteløn, sanner de dog de sædvanlige Gudstjenester.

Søndagsskolebørnene her i St. John havde deres Udflugt den 18. August med Motorbaad op ad Floden til Crystal Beach. Denne Udflugt er efterhaanden blevet ligesaa uundværlig som den til Fox Hill.

Ungdomsforeningen afholdt Torsdag 29. August en Wiener Roast paa Stranden hos Andreas Jensen. Der var en god Flok samlet. Bare der var lige saa mange ved hvert Ungdomsmøde.

Kvindeforeningen afholder regulære Møder rundt i Hjemmene.

TORONTO

Menighedens store aarlige Høst- og Takkefest blev afholdt i Dagene 1.—6. Oktober.

Søndagsskolen har indført det nye Lektiesystem. Intet er for godt for Børnenes religiøse Undervisning.

Pastor Laurits Pedersen fra Harlan, Ia. er paa Besøg heroppe. Han er jo velkendt fra forrige Dage.

Pastor V. W. Bondo skriver i K. og Hj.:

Vi glæder os til Samværet med Pastor Laurits Pedersen og Familie i disse Dage og haaber, at rigtig mange vil komme og høre det Budskab, han har at bringe.

Vi ser nu tilbage paa ti Aars Arbejde med inderlig Taknemlighed til Gud for hvad han lod lykkes. Det har været vanskelige Aar for en lille ny Menighed, men til trods for de mange der forlod os og er spredt vidtom, lige fra Vancouver til Danmark, fra Nord-Ontario og til Staterne, til New Zealand og til Syd-Afrika, saa har der dog været en lille stadig Vækst hvert Aar udadtil, og, saavist som Guds Ord er sandt, tør vi ogsaa tro, at Gud, som ser i Hjertedybet, kan spore en tilsvarende Vækst i aandelig Forstaaelse af, hvad Gud vil os. Det kan dog ikke have været forgæves de cir. 1000 Prædikener, der har været holdt i disse Aar, undtagen for dem, der ikke hørte dem. Vi føler Trang til igennem disse Linier at sige Tak først til Gud, som gav os Gerningen, og saa til alle, som har staaet Last og Brast med os i Arbejdet, de mange trofaste, som har opmuntret os og bedt for os. Maa Gud virke „endynderligere Fremgang“ i os og ved os alle, hans store Navn til Ære og vort Folk til evig Frelse!

NEW DENMARK

Pastor Bollesen er nu tilbage fra Kredsområdet i Laurens, N. Y. og efter Gudstjenesten Søndag 8. Sept. fortalte Præsten lidt om Turen og om Kredsområdet. Det var interessant og man var glad ved at høre derom.

Præsteboligen staar nu i fornyet Skrud, efter Hr. Malermester Jensen har meldt alt O.K. Fornyelsen kostede 100 Dollars, som Kvindeforeningen galant betalte.

Historiske Bidrag

FOLKEDEPORTATIONER

Med Undren og Forfærdelse oplever Europa i disse mærkværdige Aar, hvorledes store Folkegrupper beordres fra dets Hjemstavn, hvor de og deres Fædre har levet i Hundreder af Aar, for at omplantes til helt nye Egne, mens andre Folk dels maa rømme Pladsen for dem og dels rykker ind i deres nu folketomme Hjemlande.

Og man spørger sig selv, om slige Omgrupperinger før har været praktiseret af de stærke Stater med deres egne og Nabolandenes Undersaatter.

Heldigvis er det længe siden saa store Tvangsdeportationer har fundet Sted. Ja, man skal vel helt tilbage til de gamle Assyriens og Babylonierne Dage for at finde noget tilsvarende, selv om Tyrkerne og Russerne heller ikke har været helt ukendte med tilsvarende Forholdsregler i en nærliggende Fortid.

Men hos Assyriens og i mindre Grad hos Babylonierne er slige Folke deportationer meget velkendte.

Derom aflægges to gode Kilder: Biblen og de paagældende Landes Kongers egenhændige Beretninger et samstemmende og uomstødeligt Vidnesbyrd.

Saalænge vi kun havde Biblen at støtte os til, kunde visse Skeptikere stille sig kritisk over for disse Beretninger; men nu da Kongernes egne Beretninger foreligger i det righoldige Kileskriftmateriale, der i vore Dage er draget frem fra Jordens Skød, maa enhver Tvivl forstumme.

Biblens Beretning i 2. Kongebog om Assyriens Kongen Tiglat-Pileasers Erobring af den store syriske By Damascus, hvis Indbyggere han bortførte til det mesopotamiske Land Kir, og hans Efterfølgeres tilsvarende Behandling af Israels Riges Indbyggere, som blev slæbte til Hala i Assyrien og til Byer i Medien, samt Sankeribs Trusel om en lignende Deportation af Juda Riges Indbyggere, og Babylonierkongen Nebukadnesers Udførelse af denne Plan over 100 Aar efter, er saa velkendte, at disse Begivenheder kun lige skal berøres her; men mindre kendte er vel de paagældende og andre Kongers egne Beretninger om tilsvarende Deportationer, og dem maa vi derfor dvæle lidt ved her.

Saaledes fortæller den omtalte Tiglat-Pileaser, at han i Aaret 738 f. Chr. (efter vor Tidsregning) foretog et Krigstog mod Staten Jaudi i Nordsyrien, hvor han ødelagde en Mængde Stæder og erobrede et stort Bytte, at han deporterede 30,300 Mennesker fra disse Byer og gav dem Boplads i Provinsen Ku i Assyrien, andre 1,223 anbragte han i en anden Provins Ulluba. 6 Aar efter kæmpede han i det sydlige Syrien, hvor han tog en Mængde Krigsfanger, deriblandt flere hundrede fra Israels Rige, som han stadig benævner „Omris Land“ efter den fra Biblen saa kendte Kong Akabs Fader.

Paa samme eller følgende Aars Felttog styrtede han den israelitiske Kong Pekah, og indsatte en Skyggekonige, den ulykkelige Hoseas, og ogsaa ved denne Lejlighed deporterede han Israeliter.

Om Israels Riges sluttelige Erobring i Aaret 722 har Kong Sargon efterladt sig en udførlig Beretning. Ifølge

denne bortslæbte han 27,290 Mennesker til sit Rige fra det ulykkelige, ødelagte Land, der ifølge Biblen modtog nye Indbyggere fra andre af Assyrien undertvungne Lande, der saa blandede sig med de tiloversblevne Israeliter, hvis Fattigdom reddede dem fra at dele de mere velhavendes Skæbne, og af dette Blandingsfolk opstod saa Samaritanerne, hvis faa efterlevende Rester endnu bor i disse Egne.

Et Par Aar senere ødelagde den samme Sargon Filisterlandet og slæbte 9033 Mennesker bort fra Byen Rapihu der. Senere overflyttede han efter eget Sigende 6,300 Assyriens til det ødelagte Syrien.

I Aaret 711 kom Turen til Asdod i det gamle Filisterland. Ogsaa her bortførte han Indbyggerne og lod Folk fra andre undertvungne Lande bosætte sig i de mennesketomme Egne, uden at han dog opgiver Tallet paa dem.

Hans Efterfølger Sankerib hærgede i 701 Judæa og fortæller, hvorledes han indesluttede Judas Konge Hada-giau (den bibelske Ezekias) i Jerusalem „som en Fugl i et Bur“; men Byen selv erobrede han ikke, hvad Biblen da ogsaa siger, og som han selv indrømmer ved sin meget sigende Tavshed. Frelsen skyldes Dødsenglens Indgreb — se 2. Kg. 19:35. Derimod slæbte han 200,150 Judæer, Mænd og Kvinder (siger han udtrykkeligt) bort til sit Land.

I Sammenligning med hans Forgængeres mere beskeden Tal paa deporterede er dette jo en betydelig Mængde og det er muligt, at dette Tal maa reduceres noget, da vi baade fra Biblen og hans egen pompøse Beretning ved, at den gode Sankerib ikke generede sig for at tage Munden lovlig fuld.

Om Babylonierne Deportationer foreligger der endnu ikke i Kileskrifterne nøjagtige Oplysninger. Maaske kan de senere komme, men indtil da faar vi nøjes med Biblens Tal, der da ogsaa er talende nok. Ifølge disse bortførte Kong Nebukadneser i Aaret 597: 10,000 og senere 7,000 Fanger. Dette er vel omtrentlige Tal, da Judæerne ikke som Assyriens Kongen har været i Stand til at foretage en nøjagtig Tælling af de bortførte; ved Jerusalems endelige Erobring i 586 bortførtes endnu en Mængde; men det er forstaaeligt at Kongebogens Forfatter ikke forsøger at give noget Tal, da Forvirringen selvfølgelig under disse opløste Forhold har været grænseløs.

Af det foregaaende, der sikkert i Fremtiden, naar nye Fund er gjorte, vil kunne yderligere suppleres, vil det ses, at Tvangsdeportationer er et velkendt Fænomen i de paagældende hedenske Stormagters Politik.

Formaalet med disse har naturligvis været at blande de undertvungne Folk i den Grad mellem hverandre og ind i det assyriske Hovedfolk, at Nationalforskellene skulde forsvinde. Forsaavidt er Formaalet noget anderledes end i Nutidens Folkeplantninger; men Hensigten er den samme: at styrke Hovedfolket politisk.

Assyriens og Babylonier naaede ikke deres Hensigt. De er nu selv forsvundne fra Jordens Overflade; men eet af de deporterede Folk: Jøderne, spiller endnu en mægtig Rolle i Nutidens Liv.

Fremtiden maa vise, hvilken varig Betydning Nutidens omfattende Folke deportationer vil faa.

Efter K. og H.

Korrespondancer

FRA EBENEZER MGH., AUDUBON, IOWA

En 35 aarig Hustru og Moder, som har levet ikke langt fra Ebenezer Kirke, døde den 27. Sept. og blev begravet fra Vor Frelser's Kirke i Audubon. Det er maaske ikke min Opgave at skrive om hende; men vi herude var da ogsaa interesseret i Ella, som hendes Navn var, og i Julius Hansen, hendes Mand, der er opvokset iblandt os. Og det viste sig ved Begravelsen, at ikke alene Audubon Mgh., som hun vistnok tilhørte, var interesseret, men ogsaa den største Part af Ebenezer Mgh. var med, saa den store Kirke fyldtes til sidste Plads.

Pastor Hagedorn har nok besøgt hende ofte under hendes lange og smertefulde Sygdom og var dybt bevæget under Begravelsen.

Der var noget i hans Tale som tydede paa, at hun ikke sagde Nej til Jesus, men modtog hans frelsende Evangelium. Og det er saa det allerbedste der kan siges, om nogen, og det baade her og hisset. Uden dette — ja er det pænt sagt — at man maatte hellere ønske at være en Høne, selv om Ræven tog den, — det var dog kun een Gang at dø. Ellers kan det blive forfærdeligt med den anden Død, som ikke kan ende andre Steder end i Ild-søen. Ja, som Een hviskede til mig: Det er forfærdeligt, at Gud har givet os en fri Villie, og hvorledes bruge de fleste den? Vist ikke til at søge Herren medens han findes.

Det var altsaa lidt om en 35 aarig Kvinde. Lad mig nu skrive lidt om en 35 aarig Mand, som bor næste Dør nord for Præstens Hjem. Han ligger stadig syg og hans jævnaldrende Hustru passer ham. Hun maa endogsaa sidde ved hans Leje og putte ham Maden i Munden. En Gang, jeg besøgte dem og var ude i en anden Stue ved Kaffe-bordet, raabte han paa Engelsk: „Come in and talk some religion to me!“ „Den Retfærdige faar Betaling paa Jorden,“ staar der et Sted i Ordsprogenes Bog. Derfor, naar de sige, Kom igen! saa sige vi Tak.

Saa har vi saa ogsaa haft Missionsmøde nu sidst i September. Pastor F. G. Rasmussen, nu i Omaha, var Hovedtaleren. „Raab af Struben, spar ikke, kundgør mit Folk deres Overtrædelser og Israels Hus deres Synder“ Es. 58. Saaledes var ogsaa hans Forkyndelsesmaade. Vi har vist aldrig hørt Basunen give en tydeligere Lyd. Lad os saa nu berede os til den hellige Krig i Forsagelse af Djævelen og alt hans Væsen, i daglig Vaagen og Beden! Thi „nu er den behagelige Tid, nu er Frelsens Dag.“ Livet kan snart blive afsluttet ligesom den 35 aarige Kvindes. Desforuden er hele Livet fuldt af Synd og Ufuldkommenhed — ja maaske meget mere end vi aner, idet vi er Medskyldige i andres Skyld. Her er et lille Billede: Hvis du har et Glas Vand og saa kommer bare et Par Draaber Gift deri, saa er hele Glassets Indhold forgiftet og ødelagt. „Alle have syndet,“ saadan er vi født og saadan har vi selv hjulpet til at forøge Giften; saa det eneste, der kan rense os, er Jesu Kristi dyrebare Blod, udgydt paa Korset.

C. Jensen.

Fortalt og oplevet

HVOR KRISTI SIND RAADER

Finsk Fædrelandsfølelse har altid været stærkt religiøst betonet, og dette blev man ogsaa Vidne til under Finlands Forsvarskrig mod Rusland for nogen Tid siden. I den senere Tid har fremstaaende Teologer forsøgt at vurdere Krigens Virkninger paa finsk Trosliv, og to af dem, Professor G. D. Rosenquist i Aabo og Biskop Lehtonen i Tammerfors, kommer til det Resultat, at den religiøse Følelse blev stærkere end før som Følge af Krigen.

En af dem citerer som typisk for Stillingen et Brev fra en finsk Soldat, som bl. a. skrev, at „Kristendommens rette Jordbund er Nød og Sorg . . . og jeg tror, at Krigen i denne Henseende har hjulpet mig fremad.“

Men Biskop Lehtonen er ikke aldeles overbevist om, at den store Vækkelse vil kunne bevares; hvis den kan det, tror han — da skyldes det Finnens Religiøsitet, som den normalt er i Fredstid, for det er ikke altid, at det gaar, som det hedder i en gammel Sætning, at „Sømanden beder, naar det stormer, men ikke naar Solen skinner.“

Der kommer fra Norge en kort Beretning, som rimeligvis maa betagtes paa Baggrund af Finnens Optagelse af Religionen som noget virkelig, noget haandgribeligt, noget, som eksisterer ikke bare paa Papiret, men som ytrer sig i selve Livet, i Menneskers Handlinger.

Under den finsk-russiske Krig indsamledes, som bekendt Millioner af Kroner i Norge til Finnerne, og bl. a. sendtes ogsaa betydelige Summer til Genopbygningen af Finlands ødelagte Kirke.

Men nu har den finske Kirkes Primas, Dr. Erkki Kaila, sendt tilbage til Norge de Penge, som blev samlet ind, med den Begrundelse, at Norge selv er i Nød, Norge trænger selv Pengene, Norge har selv ødelagte Kirker at genrejse; — Finland er ikke i Krig længer, og derfor beder Erkebiskop Kaila den norske Menighed tage imod de tilbagesendte Penge.

Man tør kanske i dette se et Bevis paa, at finsk Kristendom har ligesaa dybe Rødder i det virkelige Liv nu efter Krigen som før den.

TRÆK FRA AFDØDE PASTOR IM. BANGS LIV

Første Søndag i Nov. 1939 fratraadte Sognepræst Im. Bang, Haslev, aktiv Tjeneste. Han var da 69 Aar, og med ham forlader en af de sidste af de gamle Kæmper af Indre Missions andet Slægtled Arbejdsmarken. Ved et Interview gav han et Par Træk tilbedste.

Hvad Børnene troede

Pastor Bang er nok først og fremmest Alvorsmand, „og man har beskyldt mig for at være sort og tung Missionsmand; men sur, det haaber jeg nu ikke, man kan sige, jeg har været.“ Nej, det er han utvivlsomt ikke. Gang paa Gang bryder hans rige Lune og Munterhed igennem.

Allerede da han var ung Præst og Kirkefondspioner paa Vesterbro vakte hans imponante Ydre, hans ualmindeligt kraftige Stemme og aandeligt myndige Fremtræden Opmærksomhed.

Han havde dengang langt, mørkt Skæg — ja, Farven var ikke holdbar, indskyder Pastor Bang, idet han stryger sig om sit nu helt snehvide Skæg — og Folk vendte sig ofte om efter ham paa Gaden. En Dag, da han kom gaaende i sine egne Tanker paa en af Vesterbros Gader, kikkede en 7-Aars Purk, der gik i Følge med sin 8-aarige Søster, sig tilbage efter Pastor Bang og sagde til Søsteren: „Ved du, hvem det var?“ „Nej,“ svarede Søsteren. „Jo, du,“ svarede Broderen meget betaget, „de' va' Vo'hæ're, der gik.“

Den biskoppelige „Urostifter.“

Ja, —siger Pastor Bang — det var jo en herlig Tid at være Præst ved en Kirkefondskirke paa Vesterbro i Halvfemserne. Det var, om jeg saa maa sige, en „Landnamstid“ for at tale oldnordisk, en Tid, hvor der skulde vindes nyt Land for Herren. Den daværende midlertidige Gethsemanekirke var en Jernkirke med Bølgebliktag. Befolkningen derude i Vesterbros Sidegade fandt sig helt godt tilrette i den tarvelige Kirke. Men i Begyndelsen var der Tider, hvor hver eneste Gudstjeneste blev forstyrret udefra eller indefra. Gang paa Gang blev Ruderne knust, og Urostiftere fattede Kinesere, Skrubbudser og andet Fyrværkeri af ind gennem de ituslaaede Vinduer, eller man kastede Sten op paa Bliktaget, saa det raslede. Ved hver eneste Gudstjeneste var det ordnet saaledes, at to af Menighedens mere haandfaste Mænd efter Tur skiftedes til at være en Slags frivilligt Politi.

En Søndag, da jeg stod paa Prædikestolen, ser jeg en af disse Mænd liste sig hen og sætte sig ved Siden af en pæn, ældre Herre, som han dog syntes saa lidt ekstraordinær ud. Efter Gudstjenesten sagde den haandfaste, frivillige „Politi“ til mig: „Ja, det gik jo alligevel roligt til i Dag. Der kom ellers en stor, tyk Mand ind i Kirken, da Præsten var gaaet paa Prædikestolen. Han saa mig noget fordægtig ud, og jeg var bange for, at han vilde lave Ballade. Men saa satte jeg mig lige saa stille hen ved ham og passede paa. Og ved Præsten saa hvad, der kan man alligevel se, hvilken Magt, Guds Aand har. For vil De tænke Dem . . . da der var gaaet lidt, saa bøjede han Hovedet og lyttede til Ordet og var meget andægtig. Og da vi begyndte paa Salmesangen, sang han ogsaa med.“

„Ja, jeg lagde nok Mærke til det,“ svarede Pastor Bang. „Ved De forresten, hvem han var?“ Nej, det vidste Manden da ikke. „Jo, det var Biskop Götzsche fra Ribe.“

De kan vist tænke Dem, hvordan min udmærkede Politibetjent reagerede.

Og jeg kunde naturligvis ikke dy mig for senere paa Dagen ved Bordet at fortælle Biskoppen, hvad han var blevet antaget for, og det skal siges til hans Ros, at han morede sig kongeligt over Forvekslingen.

Husandagtsbog

af

N. P. Madsen

Et brugt og let beskadiget Eksempplar af denne udmærkede og vidtudbredte Bog tilbydes for \$1.00, portofrit. Vi har kun eet Eksempplar tilbage, og det vil blive sendt til den, som først indsender Bestillingen for samme.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Tænkt og Skrevet

HILSEN TIL KONG CHRISTIAN DEN TIENDE AF DANMARK 1870—1940

(Det meldes i Dagspressen: Danmark Synger.)

Gud signe Dig, Kong Christian

I al Din Færd.

Dig hilser i hver Egn,

Du Folkets fælles Samlingstegn.

Trods Blod og Brand — trods søndret Hegn —

I al Din Færd.

Paa Fredens Grund Du kækt holdt Stand,

Og derfor nu vi synge kan:

Hvo staar mod Danmarks Christian

MED GUD?

Fra gamle Danmarks havblaa Strand,

Der lyder Sang!

Lad lænkes kun, — vort Hjertes Tolk

Blev Sangen nu for Danmarks Folk.

Trods idel Stik af Krigens Dolk,

Der lyder Sang!

Og Sangen spaar: Ej dør det Land,

Hvor Folket enigt synge kan,

Hvo staar mod Danmarks Christian

MED GUD!

Clemens Sørensen.

26. Sept., Vancouver, B. C.

DEN STORE BØJGEN

(Udklip fra Kr. Dagblad i Danmark, 7. Juni, 1940)

Kære Ven!

Du har selvfølgelig lagt Mærke til, hvordan mange af vore brave Præster er optaget af at tale opmuntrende Ord i disse Tider. Det er vel heller ikke underligt, de er det, om de da ellers selv føler Tidens Ulykker som en Byrde — og det gør de formodentlig. Tillige er det netop det, mange forlanger af dem. Der er, som bekendt, Mennesker, som netop deri ser en Feltpræsts egentlige Opgave, ganske som de i Israel ansaa det for Profeternes egentlige Opgave at opmuntre Folket i Trængselstider. Desværre havde de Profeter, som duede noget, jævnlige et andet Syn.

Jeg er heller ikke vis paa, om disse Profeter vilde se dette som deres Opgave nu, hvis de stod op af Graven.

Det er naturligvis mere end vanskeligt at danne sig et paalideligt Skøn over Stemninger og Tilstande i disse Isolationstider. Men et Indtryk har vi jo alligevel allesammen. Og mit Indtryk er, at det egentlig ikke er Angst, der præger vort Folk. Jeg selv har derimod en stor Angst. Under Verdenskrigen var der en Mand, som skrev til mig: „Vi har levet i en stor Tid, og det ser ud, som var vi blot blevet endnu mindre, end vi var i Forvejen.“ Min Angst er, at det skal gaa paa samme Maade denne Gang.

Jeg faar, ligesom du, Besøg af mange Slags Ængstelser, naar jeg tænker paa Fremtiden. Men nu, da Begivenhedernes Brændpunkt er rykket et godt Stykke fra vore Kyster, og Folk begynder at regne med, at vi vel er i Salveten, nu er der intet, der ængster mig som det, at saa mange mere eller mindre aabenlyst synes at bekende sig til den fra „Aladdin“ velkendte Trosbekendelse, at Ver-

den kan gaa sin skæve Gang, „naar I kun sparer mig, min Hustru og min lille Hassan med de skæve Ben.“

Det er den Tro, jeg synes er ved at gribe om sig i en uhyggelig Grad. Gid jeg tog fejl, for det er vel noget nær det værste, der kan hænde os. Om da ellers det at tage Skade paa sin Sjæl er værre end al anden Ulykke. Sorg og Nød, Nederlag og Ydmygelse og al den Slags, det kan man dog kæmpe imod. Men det andet! Ja, kan Gud vække Abraham Børn af Sten, saa kan han vel ogsaa vække den skævbenede Hassans Slægt. Men for os Mennesker, for os er det Kampen imod Bøjgen — den store Bøjgen, der vinder uden at kæmpe.

Og saa har vel alligevel ogsaa dette sin Mening. Moralen deraf bliver i hvert Fald ganske det samme, som ogsaa ellers bliver Moralen af ens Overvejelser i denne Tid. I Guds Rige er der ikke noget, der hedder Chancesejlads. Vi drømte om, at Tidens Nød skulde vende Tankerne til Gud. Vi er ikke ved Vejs Ende, og det kan maaske naas endnu; men det er alligevel næppe Tidens Nød, vi skal sætte vor Lid til. Det er ofte sagt, at den egentlige Kamp i vore Dage, er Kampen om det første Bud. Men inden for Menigheden gælder Kampen vel snarest, om vi vil gøre Alvor af den første Trosartikel: Jeg tror paa Gud Fader den almægtige. Og saa Punktum. Ikke noget ved Siden af ham, hverken Nød eller Chancer. Han kan bruge begge Dele, som han kan bruge alt andet; vi skal blot ikke bygge paa noget af den Slags.

Den er maaske lidt godtkøbs, den gamle Vittighed, du nok husker, om Præsten, der var ængstelig ved at køre i Mørket; men det gik, saa længe Mads kunde se Vejen. Og selv da Karlen ikke mere kunde det, saa kunde Bæsterne. Men da saa tilsidst Bæsterne heller ikke kunde se Vejen, og Mads sagde, at nu var der ikke andet at gøre end at stole paa Vorherre, saa var det, at Præsten raabte: „Holdt, lad mig saa komme af.“ Men i det Mørke, hvori vi kører nu i Tiden, er der ikke noget, der hedder at komme af. Saa er der altsaa kun tilbage — at „stole paa Vorherre.“

Vi bliver saa ribbede og fattige. Og de letkøbte Fri-modigheder, vi stadig møder, gør os kun endnu fattigere.

Og saa er det, at en gammelkendt Sandhed pludselig kan straa som en ny Aabenbaring: Jamen, det er jo egentlig heller ikke Rigdommen, men Fattigdommen, som har Forjættelsen. Lød ikke ogsaa de sidste Ord, Luther skrev, dem de fandt paa en Lap Papir, omtrent saadan: „Tigere er og bliver vi?“

Hvad Gud faar ud af de andre, ved jeg ikke. Det er jo heller ikke vor Sag. Men kan han faa det ud af os, at vi bliver saadan — ja, saa har han vel endda naaet et godt Stykke frem.

Men saa Angsten for den store Bøjgen! Ja, den maa vi vel lægge hen til Gud sammen med alt det andet. Og saa stadig raabe i vor Fattigdom — selv om Ordene faar en lidt anden Betydning, end de havde for et Par Maaneder siden: Herre, forbarm dig over vort Folk!

Ja, let er det ikke. Men det er jo heller ikke Meningen. Og saa megen „Opmuntring“, som vi har nødig, den har Gud nok til os.

Gud i Vold!

Din hengivne
Frater minor.

EVANGELIETS SEJRSGANG

I Anledning af, at en Korrespondent til „D.D.P.“ har skrevet: „at det er bidende Ironi, naar Præster i fuldt Alvor og med Troens og Overbevisningens Varme forkynder Evangeliets Sejrsang over Jorden,“ skriver Past. Dorf samme Steds efter et Par indledende Sætninger følgende om dette Emne:

Nu har jeg været Præst i 40 Aar, og jeg har aldrig forkyndt Evangeliets Sejrsang. Jesus forkyndte det heller ikke. Han græd over Jerusalem, fordi Folk ikke kendte deres Besøgelsestid og hvad der tjente til deres Fred. Han lovede sine Disciple, at de vilde blive forfulgte; han sagde: „Mon Menneskesønnen, naar han kommer igen, vil finde Tro paa Jorden?“ Apostelen Johannes skriver: „Lyset skinnede i Mørket, og Mørket begreb det ikke.“ „Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham.“

Saa der er ikke Tale om nogen Sejrsang men om en stadig Kamp mod denne Verdens Fyrste.

Ham selv korsfæstede de.

Der har været Tider, hvor jeg syntes, at det var vanskeligere at være Præst, end det er nu.

Mennesker mente, at de kunde selv; de troede paa Udviklingen, paa Videnskab, paa Oplysning. Vi kan saa udmærket selv, vi trænger aldeles ikke til noget Bud ovenfra for at klare os, vi kan selv skabe et Lykkerige her paa Jord.

Det syntes jo at gaa helt godt, væsentlig fordi Kristendommens Forestillinger om Livet endnu delvis havde Magt over Sindene.

Men efterhaanden som man drog Konsekvenserne af den materialistiske Tankegang, kom det til at se anderledes ud.

Er Mennesker ikke andet end Dyr — naturligvis meget dygtigere og udviklede Dyr —, saa maa selvfølgelig de samme Love gælde for Menneskelivet, som vi finder i Dyreriget.

Saa har kun den stærkeste Lov til at leve, og de fysisk svage maa vige Pladsen. Saa gælder det enkelte Menneske ikke noget, men det er Racen det gælder om at bevare, Helheden, og vi faar Begrebet „the totalitarian state.“

Saa maa Massen finde sig i Magtbud fra dem, der i Kraft af at de er Overmennesker har Ret til at herske.

Saa har de stærke Ret til at sætte alle de menneskelige Love til Side, som værner om de svage og smaa, Nationer saa vel som Mennesker.

Ja, det tænkte man sig ikke vilde blive Resultatet, men det er fuldstændigt følgerigtigt, og det er Resultatet af denne Tankegang, som Verden oplever; den gaar sin Sejrsang.

Hvis man kan kalde det Sejr, at Byer ødelægges, at Mennesker dræber med koldt Blod i Hundredtusindvis, at Millioner vandrer hjemløse paa Landevejene, at Nationernes Formue ødes i Ødelæggelse, at Menneskers Sind mere og mere bliver brutalt, saa al menneskelig Følelse synes at være forsvundet for en Raahed, som vilde have været utænkelig for et halvt Aarhundrede siden.

Mennesker var blevet store paa det, de magtede at løse Livets store Spørgsmaal; Civilisationen kunde bringe alt det, som Mennesker havde Brug for.

At Civilisationen kun var en Overflade, der dækkede over moralsk Raaddenskab, vilde man helst ikke se. Men nu kan man se det, Mennesker er faret vild. „Farer ikke vild, Gud lader sig ikke spotte, thi hvad et Menneske saar,

skal det ogsaa høste“ og „Hvad gavner det et Menneske, om han vinder den hele Verden, men tager Skade paa sin Sjæl.“

Mennesker syntes, at de havde vundet en rig Verden, men de havde betalt det med deres Sjæl.

Det Evangelium, som vi er sat til at forkynde, siger til Mennesker: faa et andet Sind, omvend Jer; lader Eder frelse ved at vandre Guds Veje, for ellers ender det med Fortabelse.

Men Folk trøstede sig med, at det gik ikke saa galt, som Præsten prædikede, de skulde nok klare den.

Kristendommens Forkyndere havde det Bud at bringe, at Fred paa Jord og Velvilje blandt Mennesker var Vejen til Fremtid og Lykke, at Kærlighed var den stærkeste Magt, fordi Gud er Kærlighed.

Og Mennesker lo, de vidste bedre; nu græder de.

Men vi forkynder netop nu uden at blues Vejen; den har stadig været forkyndt, men hvad nytter det, at der er en Vejviser, naar Mennesker ikke vil lade ham lede; hvad gavner det, om de faar at vide, hvad der er Lægemidlet, men ikke vil bruge det?

Det er sørgeligt, mer end sørgeligt, at Mennesker skulde komme ind i al den Ulykke, fordi de ikke kendte deres Besørgelsestid.

Det var sørgeligt, forfærdeligt, at Jerusalem skulde ødelægges, saa Jesus græd. Der er mange, der græder i disse Tider; men Ødelæggelsen kan ikke standse, før Mennesker faar et andet Sind, omvender sig.

Kun en religiøs Vækkelse kan hjælpe en stakkels Verden fra at ende i Selvødelæggelse.

Derfor siger vi med lige saa stor Overbevisning som Apostelen Paulus: „Jeg skammer mig ikke ved Evangeliet, for det er en Guds Kraft til Frelse, for hver den, som tror.“

A. Th. Dorf.

HUNGERSNØDEN I EUROPA

(Redaktionsartikel i „Bien“)

Efterhaanden, som Tiden er skredet frem, bliver det mere aabenlyst, at Tyskland ikke tør forsøge et Angreb paa England i Aar. Det bedste Tidspunkt var August Maaned, hvor Vejret var gunstigt for Flyverangreb; thi allerede i September vil Taage og Kulde forhindre større Aktivitet i Luften. Europa maa derfor forberede sig paa en Vinter, der vil blive haard i mange Henseender paa Grund af den engelske Blokade af Kontinentets Havne. Det vil ikke alene blive Fødemidler, man vil savne, og som rimeligvis vil foraarsage Hungersnød i flere Lande, det vil ogsaa blive galt med Kul og med Raamaterialer til Opretholdelsen af den europæiske Industri, hvilket vil være ensbetydende med stor Arbejdsløshed.

Hvad selve Tyskland angaar, da har dette Land antagelig i Løbet af Foraaret og Sommeren tilranet sig saa meget af Levnedsmidler fra de besatte Lande, at den tyske Befolkning og navnlig den tyske Hær næppe vil komme til at lide Nød; det vil blive de besatte Lande, som det vil gaa mest ud over.

Med Hensyn til Fødemidler, da vil det navnlig komme til at knibe med Kornstoffer og Fedtstoffer. For Kornstofferne Vedkommende er der kun to Lande, der normalt har et nævneværdigt Overskud, nemlig Rusland og Rumænien. Men Høsten er daarlig i Rumænien i Aar, dels

var Bønderne indkaldt lige siden Foraaret og kunde ikke passe deres Jord, og dels var Afgrøden under normal, saa derfra kan der ikke ventes nogen nævneværdig Eksport, navnlig da man kan gaa ud fra, at Tyskerne tager først. Med Rusland stiller det sig ikke meget bedre; det er vanskeligt at bedømme, hvad Rusland egentlig raader over, men noget større Overskud vil der næppe blive Tale om. En anden Side af Sagen er, at Sulten som Regel er den bedste Forkæmper for Revolution, og selv om Rusland maaske kunde undvære Kornstoffer, er det muligt, at det ikke vil for at fremkalde Uro i de europæiske Lande.

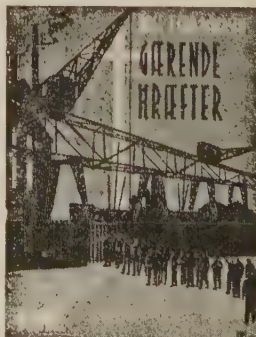
Overskud af Fedtstoffer fandtes der kun i faa af de europæiske Lande som f. Eks. Danmark og Holland. Men Mangel paa importerede Foderstoffer og Udskrivning af Svin og Slagtekvæg til Tyskland har reduceret Bestanden, saa disse Lande ikke vil være i Stand til at undvære noget.

Danmark vil uden Tvivl være et af de Lande, der vil være bedst stillet med Hensyn til Levnedsmidler, og der er næppe større Fare for, at den danske Befolkning vil sulte i Vinter, selv om Rationerne sikkert vil blive skaa-ret betydeligt ned i Forhold til, hvad der normalt forbruges. Kaffe, Te og Chokolade maa Danskerne give Afkald paa, og Brød, Smør, Kød og Sukker vil blive betydeligt rationeret, men noget egentlig Savn vil der næppe blive Tale om. Værre stiller det sig med Brændselsstoffer og navnlig Kul. Ganske vist har man til det yderste udnyttet Skove, Tørvemoser og Brunkulslejer, men det er alligevel ikke tilstrækkeligt.

Norge og Belgien er de to Lande, der er værst stillet. Norge har aldrig været i Stand til at brødføde sig selv, og nu da Handelsflaaden praktisk talt er paa engelske Hænder og ikke anløber norske Havne, og Fiskeriet næsten er helt lammet, er Udsigterne alt andet end lyse. Det tætbefolkede Belgien er lige saa vanskeligt stillet, og hverken dette Land eller Norge venter at faa større Hjælp fra Tyskland og er derfor i en fortvivlet Situation.

Begge Nationer har appelleret til England og Amerika om at hjælpe dem i deres Nød, men Udsigterne er ikke de bedste, da England hævder, at Hjælp til disse Lande betyder Hjælp til Tyskland, og Tyskland er i Stand til at hjælpe dem af sit Forraad, hvis den tyske Regering vilde.

Aage J. Chr. Pedersen Gærende Kræfter

Dette er ogsaa en Samling Fortællinger. Forfatteren har tidligere skrevet tre Drengebøger, hvoraf „Lars Lynges tar sin Tørn“ vandt Prisen i Hagerups Konkurrence 1937. Han har ogsaa vundet „Berlingske Tidende“s Pris for den bedste Vandresang. Dette Bind Fortællinger er for Unge og om Unge. 148 Sider. Pris netto \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Blandt Landsmænd

National Amerika Denmark Association meddeler: Fra enkelte Sider er der i de danske Blade her i Landet blevet anket over, at Bestyrelsen for N.A.D.A. hensynsløst har nægtet at komme betrængte Sømænd, og andre, til Hjælp.

Nu er Forholdet det, at der hidtil kun er sket to Henvendelser til N.A.D.A. om Assistance — ingen af disse kom fra Sømænd. Den ene bad om Raad mere end om Støtte og hørte saa aabenbart hjemme hos Legationen i Washington, at den straks blev henvist dertil; den anden, der drejer sig om et ret betydeligt Beløb, vil blive forelagt for den samlede Bestyrelse i en nær Fremtid. De bemeldte Sømænd og den Dame, der er blevet skrevet om fra Chicago, havde vi intet hørt om, før vi læste i Aviserne, at vi havde nægtet at hjælpe dem.

Vor Stilling er ikke saa helt let. Fra den ene Ende af Landet stilles som Betingelse for et Samarbejde, at ikke en Cent af det, man indsamler der, maa benyttes i Amerika, og især ikke til Søfolk. Alt skal komme Danmark direkte tilgode. Da der er mange Havnebyer paa de Kanter, maa man af denne Betingelse slutte, at man har høstet bitre Erfaringer hvad Sømænd i Almindelighed angaar. Fra den anden Ende af Landet, hvor der er lige saa mange Havnebyer, men hvor man aabenbart har høstet bedre Erfaringer, ansøges om Hjælp netop til Søfolk. Og fra Midten af Landet kritiseres vi for noget, vi er ganske uskyldige i.

Dette skrives nu imidlertid ikke for at beklage os. Vi har paataget os et Hverv, som vi hver især varetager efter bedste Evne. Denne Gendrivelse og Forklaring udsender vi, fordi vi mener at skylde alle dem, der nu og i Fremtiden sammen med os vil arbejde for Danmarks Frihed og Selvstændighed, en Redegørelse.

Enhver skriftlig Henvendelse om Hjælp, adresseret til N.D.A.s Sekretær, vil blive behandlet saa hurtigt som vel muligt.

Det siger sig selv, at vi ikke saadan uden videre kan forstrække alle, der maatte komme til en af os og forlange det, med Penge uden først at undersøge Forholdene nærmere. Dersom N.A.D.A.'s Bestyrelse gjorde det, var der god Grund til Klage, for saa vilde vi være daarlige Forvaltere af betroede Midler. Uden at forklejne nogen, kan vi vist godt være enige om, at der er Danskere, der vilde benytte sig af en sådan Løjlighed, og hvor gerne vi end vilde dele ud med aabne Hænder, saa er det vor Pligt at passe paa. Som amerikanske Borgere er det ogsaa nødvendigt, at vi ser voré Folk an, for ikke at komme i den kedelige og maaske farlige Situation at have hjulpet, hvor Hjælp ikke burde ydes.

Vi vil saa gerne, at alle skal tro paa, at N.A.D.A.'s Bestyrelse er sig sit Ansvar bevidst, og at vi hver især arbejder efter yderste Evne i Sagens Tjeneste.

Kunde vi blot denne ene Gang lægge alle personlige Nag og Ambitioner paa Hylden og i Enighed og Samdrægtighed lægge os i Selen for denne for vort Fødeland maaske livsvigtige Sag. **Lad os alle som een holde Sagens Fane højt.**

Til Dato (20 Sept. 1940) har vi: 94 Aktive Medlemmer, (\$615.00), 41 Støttende Medlemmer, (\$1325.00), Sparemærker, (\$865.00), Gave, etc. (\$23.88) Totalsum: \$2828.88.

En Medlemsliste er under Udarbejdelse og vil blive udsendt snarest.

Mrs. Hilda Holmes, Sekr.,
2452 West Addison St.,
Chicago, Illinois.

Kongelige danske Gesandtskab efterlyser: En Række Danske bosiddende i Grønland har anmodet Gesandtskabet om at ville fremskaffe Adresser paa Slægt og Venner i U. S. A.

Gennem Konsulaterne er det lykkedes at komme i Forbindelse med en Del af de efterlyste Personer, men følgende har man ikke endnu kunnet opspore:

1. Overassistent Brandt, Jakobshavn efterlyser Farmerne Jokum, Axel, Hans og Otto Brandt, stammende fra Degnegaarden, Bodilskær, Bornholm. 2. Frk. Bodil Jørgensen, Godhavn efterlyser Gudrun Brucker, Denver. 3. Frk. Bertha Andersen, Godthaab efterlyser Fabrikant Charles Andersen og Frk. Etna Andersen, St. Paul. 4. Fru Elisabeth Fynbo, Egedesminde efterlyser Fru Rigmor Jensen, Seattle. 5. Assistent Schested, Julianehaab efterlyser Gartner Bent Jensen, Minneapolis. Assistent Schested, Julianehaab efterlyser Ingeniør Knud Schested ved Skibsværft i Philadelphia. 7. Distriktslæge Kelstrup, Egedesminde efterlyser Mejeriejer Gammel, St. Paul.

Jeg vilde være Dem meget taknemmelig, hvis De maatte se Dem i Stand til at meddele Gesandtskabet Oplysninger vedrørende de ovennævnte Personers nuværende Opholdssted.

Med Højagtelse
Henrik Kauffman,
2343 Massachusetts Avenue, N.W.,
Washington, D.C.

Fra Litteraturens Verden

Andersens Eventyr i ny engelsk Oversættelse er nylig besørget af vor Landsmand, Hr. Paul Leyssac, Hollywood, California, og udgivet af det kendte Bogfirma Harcourt, Brace & Co., 383 Madison Ave., New York.

Mr. Leyssac, der er lidt af alt, Forfatter, Foredragsholder, Skuespiller — han er lige antaget i et større Filmværk i Hollywood — har gjort sig bemærket ved sin dramatiske Oplæsning, rettere Recitation, af Andersens Eventyr ude paa Verdensudstillingen og i Vestkystens Byer. Han benyttede sin egen originale — lad os tilføje, geniale Oversættelse. Forkærligheden for den berømte danske Digter fik han indprentet hos sin Moder, der kendte Andersen personlig og fortalte sin lille Søn de belærende Fortællinger paa en Maade han aldrig glemte, selv i det store fremmede Land, hvor han nu har hjemme. De, der har hørt ham fortælle, synes svært enige om, at det var en sjælden Nydelse. Den bekendte Forfatter Hugh Walpole har skrevet et smukt Forord i den første Samling, der udkom under Titelen IT'S PERFECTLY TRUE, hvilken vi Danske straks genkender som den engelske Form for DET ER GANSKE VIST, den mest klassiske Karikatur af en Sladderhistorie vi kender — bedre kendt blandt Folk ved Mundheldet: „En Fjer der blev til syv Høns.“ Vi gengiver en Linie:

„It's a dreadful business to happen in a henhouse. I wouldn't dare to sleep alone tonight. Thank goodness there are so many of us on the perch! And then she told her story in such a way that the feathers of the other hens stood on end, and even the rooster's comb dropped. It's perfectly true!

„Did you hear? Well, my dear, I won't mention names, but there's one hen I know who is going to pluck out all her feathers just to make herself look smart. Humph! If I were a rooster I should simply treat her with contempt.“ . . .

„It is just the tone of voice that Leyssac gets so beautiful in these stories“ skriver Mr. Walpole. Der har været mange Oversættelser til Engelsk af Andersens Eventyr, men kun faa Danske har forsøgt det. „That is the first of Paul Leyssac's qualifications as a new translator. He is a Dane of Danes, although partly French too. He is an actor, well known in New York and Paris“ siger Walpole.

„I have tried to find the equivalent expressions to fit Andersen's colloquial style, which has never been brought out vividly enough in English because the translators — except the four stories by Mr. Keigwin — are rather pedantic,“ siger Mr. Leyssac i sin Indledning. Og det er sandt. Den mest udbredte Andersen Oversættelse er vist Dr. H. W. Dulckens, der udkom i London 1866 og findes i de fleste populære Udgaver, f. Eks. Burt: The Home Library. Men de er stilet for Børnelæsning, medens, som Leyssac rigtig oplyser, Andersen skrev for voksne, og i Danmark fortæller man Børnene Andersens Eventyr, i Udlandet derimod har man gjort ham til „Juvenile“ Læsning, endog med et pedantisk Tilsnit.

Der er 28 Fortællinger i den første Bog; deriblandt de mest kendte som Den grimme Ælling, Snehvide, Den lille Havfrue, Kejserens nye Klæder, Nattergalen, Historien om en Moder, o.s.v.

Bogen er paa 305 Sider, octavo Format og Haandtegningsillustrationer. Pris \$2.50.

Den næste Samling udkom i Sommer hos samme Firma og har som Titel: THE TUMBLE-BUG and other Tales. Denne indeholder kun 8 Fortællinger: The Tumble-bug, The Snowman, The Traveling Companion, The Old Man's Always Right, Little Ida's Flowers, The Bell, Five Peas from One Pod, og Twelve by Mail Coach. Format er større end foregaaende, ligesaa Typerne, og ligner mere en Børnebog. Hertha List's farvede Tegninger forskønner ogsaa denne Bog. 166 Sider. Prisen er \$2.00.

Send Bestilling til D. L. P. House, Blair, Neb.

RØNNINGS BØGER.

„Ungdommens Ven“ kaldte Prof. E. Kr. Johnson Forfatter-Redaktøren N. N. Rønning, nu særlig kendt som Udgiver af „The Friend“, der er en Aflægger af hans første, i sin Tid blandt Norsk-Amerikanerne ligesaa kendte og yndede Blad „Ungdommens Ven.“ Blandt os Danske er den derfra derivede Korsangbog „Frydetoner“ bedre kendt.

For en Del Aar siden skrev Mr. Rønning en Fortælling paa Engelsk, der i Grunden er Selvpolevelse, under Titlerne „Lars Lee, the Boy from Norway“ og „A Servant of the Lord.“ Den vandt ret stor Udbredelse iblandt os. I 1923 begyndte han Udgivelsen af det lutherske, men selvejede Maanedsmagasin „The Friend“, hvori hans fleste litterære Arbejder fik deres første Behandling. Han har skrevet ikke saa faa Skrifter baade i engelsk og norsk Tungemaal, foruden en Mængde Bladartikler. Alt i alt er han vist den bedst kendte kristelige Forfatter blandt skandinaviske Lutheranere herovre for Tiden.

Naar man læser Rønning møder man en egen Stil der griber Interessen. Enten det skyldes hans ejendomme-

lige Maade at sige Ting paa, hans joviale Ironi, eller hans indgaaende Kendskab til Emnet er ikke let at afgøre. For andre end Nordmændene synes hans Værker vel stærkt norsk-præget for at gælde som Almenlæsning; og blandt Landsmænd er hans let sporlige Forkærlighed for den Haugeanske Type af Kristendom en Faktor, der skaber Stemning for eller imod. Men det „norske Lyne“ fængsler, og den ægte Slagfærdighed for oprigtig og ubunden Kristelighed appellerede til enhver fordumsfri Læser. Rønning er ikke Theolog, men kan afmaale theologiske Begreber fra Lægmandens Synspunkt bedre end nogen vi kender. Ej heller giver han sig ud for at være Historiker, og dog er hans Bøger historisk præget, saaledes at det karakteristiske i en Bevægelse eller en Personlighed rammes kort og klart. Dette gælder særlig hans største Bog „Fifty Years“ hvad norsk Kirkeliv i Amerika angaar. De mange korte Skitser af førende Personer han har mødt i sin lange Virksomhed er noget enestaaende i vor kirkelige Literatur. Lad være at de er stærkt personligt præget, men netop dette giver dem Liv og Tilforladelighed, som næppe kunde erholdes gennem Studium alene. Den lille Mand med den store Forstand paa Mennesker vader ikke ud dybere end han kan bunde. De store Skikkelser bliver ret almindelige Mennesker under hans Behandling. Det mærkes særligt i Bøgerne om Hauge og Skrefsrud.

Følgende er Listen af hans samlede Produktion: **Paa Norsk:** „En Sommer i Telemarken“, „Abraham Lincoln“, „Gutten fra Norge“, „Bare for Moro“, og „Naar Stjerne-ne sang.“ **Paa Engelsk:** „A Summer in Telemark“, „Lars Lee“, „A Servant of the Lord“, „The Boy from Telemark“, „Fifty Years in America“, „Hans Nielsen Hauge“, og „Lars O. Skrefsrud.“

Mr. Rønning har ogsaa udgivet religiøse Bøger. „Jesus in Prayer“, „Is there an Answer“ er alvorlige Betragtninger; „The Acts of the Apostles“ en praktisk Vejledning i Studiet af dette Skrift, særlig egnet for Bibelklasser; og de to, „The Living Word“ og „Words of Comfort“, er Gruppering af Skriftsteder der belyser Emner vedrørende det kristelige Liv. Flere af Bøgerne er nu udsolgte.

FOR TRAVLE THEOLOGER.

I sin interessante Bog „Fifty Years in America“ har N. N. Rønning en Bemærkning, der følger hans træffende Livsskitse af afdøde E. Kr. Johnson, Professor i Theologi ved Luther Seminar, Minneapolis. I Oversættelse lyder den s. fl. —

Man maa vedgaa, at de norske Lutheranere i Amerika kan pege med tilgivelig Stolthed paa store Bedrifter. Men kun meget lidt virkelig Theologi er produceret herovre. Endog paa religiøs Litteratur, der bærer Præg af Originalitet og Evne, er det fattigt. Dr. Herman A. Preus, Dr. L. W. Boe og Dr. J. O. Evjen har fornylig paapeget dette. Blandt Aarsager for denne Mangel af Bidrag paa det theologiske Omraade hos amerikanske Lutheranere kan nævnes: Vore Theologer har for travlt med at undervise; der fattes intellektuel Frihed; og vort Publicum er ikke theologisk indstillet.

Vore Forlagshus og kirkelige Samfund burde gøre det muligt, at nogle af vore Theologer kunde anvende nødvendigt Tid til Skrivning, og vi skal ikke sige dem hvad deres Slutninger bør være. Baade Præster og Lægfolk

vilde købe Bøger og læse dem, dersom de behandlede aktuelle Emner paa en fri og levende Maade. Det er prisværdig, at vi kan samle en Masse Penge og holde store Aarsmøder, men dersom vi vedbliver at tygge Drøv bliver der ingen Vækst og ingen Fremgang.

Saa vidt Hr. Rønning. Vi synes ellers at vore norske Frænder har været forholdsvis aktive i Litteraturens Verden, særlig paa det kirkehistoriske Omraade, og tildels med religiøs Opbyggelseslitteratur. Da falder vi Danske langt igennem. Udover en Del Smaaskrifter har vi næppe et halvt Dusin religiøse Skrifter i Bogformat at opvise, disse endog meget begrænsede i Omfang og Emne. Vi tænker særlig paa saadanne som A. M. Andersens „Herrens Herlighed“, en Forklaring af Johannes Evangeliet; G. B. Christiansens „Vink“, en Vejledning til Bibelens Bøger; og C. B. Larsens „Religion and Relation“, der er baade vort eneste Produkt paa Engelsk og i spekulativ Theologi, men udmærket som en Begyndelse.

Alle ovennævnte Bøger faas hos Danish Lutheran Publishing House.

P.C.J.

Nu lukker sig mit Øje. Det lille Digt, som danner Afslutningen paa Dagen for Tusinder af Børn saavel i Danmark som i Norge:

Nu lukker sig mit Øje
Gud Fader i det høje
i Varetægt mig tag!
Fra Synd, fra Sorg og Fare
din Engel mig bevare,
som ledet har min Fod i Dag!

er skrevet for mere end hundrede Aar siden.

Men faa, skriver „Vejle Amts Folkeblad“, ved, at disse enfoldige Ord, som har overlevet Tiden, der ellers saa villigt forener sig med Glemselen, er skrevet af en Skuespiller.

Det er Skuespilleren Peter Foersom, som døde 1817, ikke 40 Aar gammel, der har skrevet det lille Digt, muligvis til Brug for hans egne Børn. Og endnu færre ved, at til Aftenbønnen slutter sig en Morgenbøn, der begynder med Ordene:

Se! Natten er forsvunden,
og Morgenens oprunden,
højt straalere Solens Skær.

og slutter saaledes:

Hvad Fare kan mig true,
hvad Nød kan mig vel kue,
naar mig min Gud og Ven er nær?

Det var Skuespilleren Robert Neiiendam, der oplyste dette i et Foredrag forleden om Peter Foersom.

ACKNOWLEDGEMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	7177.96	339.30	988.56	1740.78	1537.48	476.21	1012.08	147.08	936.47
Blooming Prairie, Minn., Trinity Luth. Ladies' Aid in memory of Pastor M. Th. Jensen	2.50				2.50				
Blooming Prairie, Minn., Trinity Luth. Ladies' Aid in memory of Pastor M. Th. Jensen	2.50							2.50	
Los Angeles, Calif., Miss Karen Christensen	15.00	10.00				5.00			
Exira, Ia., Exira Luth. S. S., Children's Homes offering	6.11	6.11							
Ringsted, Ia., Willing Workers Society of St. Paul's Luth. Church in memory of the late Einer J. Ostergaard	2.00				2.00				
Graettinger, Ia., St. Paul's Luth. Church	5.00				5.00				
Graettinger, Ia., Mrs. Anna Best	5.00			5.00					
Graettinger, Ia., old friends in memory of Mrs. Ole Sorensen	4.00						4.00		
Britt, Ia., Johannes Mikkelsen in memory of Mrs. Ole Sorensen	2.00						2.00		
Graettinger, Ia., old friends in memory of Mrs. Ole Sorensen	2.50				2.50				
Graettinger, Ia., St. Paul's Luth. Ladies' Aid, in memory of Mrs. Ole Sorensen	2.50					2.50			
Hampton, Nebr., Ladies' Aid of Immanuel Luth. Church	19.00	9.00							10.00
Denver, Colo., Mr. and Mrs. A. E. Rasmussen of Bethany Church	30.00		10.00	10.00	10.00				
Viborg, S. D., Spring Valley Luth. Ladies' Aid	5.00	5.00							
Albert Lea, Minn., Pastor and Mrs. H. W. Bondo	10.00				10.00				
Bethel, Minn., Mr. and Mrs. A. P. Andersen	5.00	5.00							
Scranton, Ia., an unnamed giver	25.00				10.00	5.00			10.00
Ord, Nebr., Bethany Luth. S. S. for Elim Home, Elk Horn, Ia., and for the Indian Mission at Oaks	5.00	2.50				2.50			
Webster Groves, Mo., Bethany Ev. Luth. Church	94.00		25.00		44.00				25.00
Selma, Calif., Mr. and Mrs. Lewis C. Nelson	25.00			5.00	5.00				15.00
Sparta, Mich., Ole Ingvarsten	5.00				2.00	1.00			2.00
Total received on 1940-41 synodical budget	7450.07	376.91	1023.56	1760.78	1630.48	492.21	1018.08	147.08	1000.97

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Sept. 30, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical quota)

	Total Received	China Mission	Jewish Mission	Sudan Mission	Samaritan Mission	Received Total
Previously acknowledged	1175.84	327.12	574.26	166.46	73.00	35.00
Coulter, Ia., Foreign Mission Society	10.00	10.00				
Racine, Wis., Emmaus Mission Society	5.68			5.68		
Los Angeles, Calif., Miss Karen Christensen	17.00		5.00	5.00	5.00	2.00
Hampton, Nebr., Ladies' Aid of Immanuel Luth. Church	9.00	4.00	5.00			
Coulter, Ia., in memory of our dear grandmother and mother-in-law Mrs. Ole Sorensen, Graettinger, Ia., from the following: A. P. Johansen, Mrs. Chris Madsen, Mrs. Lewis Larsen, Miss Ann Johansen, Raymond Johansen, Ole Johansen, all of Coulter, Ia., and Mrs. Ray Elson, Mrs. John Christians and Mrs. William Christensen of Denver, Colo.	5.00		5.00			
Total received for extra synodical missions	1222.52	341.12	589.26	177.14	78.00	37.00

Received with thanks. Blair, Nebr., Sept. 30, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

Previously acknowledged \$1063.29
Brookville, Minn., Fredsminde Luth. Church: Fred Nielsen, R. F. Jensen, Mrs. Louis E. Kilgas, Peter Fredricksen, Eli Lamp, Sr., and family, J. P. Jensen, C. D. Jensen, Jens P. Jensen, Pastor H. S. Madsen each 50 cents, Anton Madsen, Henry Ransen, V. Simonson, Henry Nielsen, J. F. Nielson, O. F. Simonsen each \$1. Total 10.50
Ostenfeld, Man., Canada, Danish Luth. Church \$7.47, less exchange 84 cents 6.63
Denver, Colo., Bethany Ev. Luth. Church 25.00
Chicago, Ill., Ebenezer Dan. Ev. Luth. Church 16.27
Total \$1121.69

Received with thanks. Blair, Nebr., Sept. 30, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

Kirkeligt Rundskue

Blandt Krigens Ofre i Afrika er Lægemissionær Robert Grieve og hans Hustru, der blev dræbt under et italiensk Luftangreb paa deres Station (Kirkeafdeling kendes ikke) mellem Sudan og Ethiopien, meddeltes fornylig til det amerikanske Statsdepartement fra vor Legation i Kairo. Missionær Kenneth Oglesby og Hustru fra Brooklyn, N. Y. blev saaret ved samme Anledning. Da Bombekastningen var standset, var Angriberne raa nok til at anvende deres Maskingeværer mod Missionsstationens Personale tiltrods for at Bygningerne tydeligt var mærket med amerikansk Flag. De nedkastede ca. 30 Bomber.

Niemøllers Efterfølger som Præst for hans Menighed i Berlin, Pastor Helmuth Gollwitzer, fik Paalæg fra Politiet fornylig om at forlade Byen i Løbet af 24 Timer, dog maa hans Familie forblive der. Han er forbudt at holde Taler, men maa nok prædike. Pastor Niemøller har nu været i Koncentrationslejr tre Aar.

Som fast ansatte Professor ved Den norske Frikirkes Augsburg College i Minneapolis, vedtog Kirkemødet at antage Arthur Nash, Ph. D., Hovedtaler i den biologiske Afdeling; H. P. Opseth, Musik og Korleder; George Soberg, Matematik; og Martin Quanbeck, M.A., Registrar og Education.

Danske Julekort 1940

Særdeles smukke og stemningsfulde fire-dobbelte Julekort med omhyggelig valgte danske Tekster paatrykt i vort eget Trykkeri. Hvert Kort forsynet med særskilt passende Konvolut.

Nr. F-1040.—Format som foranstaaende. Billede af Bethlehems Marken i ophøjet Tryk og udskaa-ret Sølvstjerne samt „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Omstaaende Byen Bethlehem med Lukas 1:78, 79 og 2, 6 og 7 Vers af Salmen „Dejlig er den Himmel blaa“ som Tekst. Pris 7 Cents.

Nr. F-3003. 3½x4½ Tommer. Hyrderne paa Marken i Lyset fra oven og „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Indvendig Hyrdernes Tilbedelse med Lukas 2:11 og 1ste Vers af „Glade Budskab, har du hørt.“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3024. Format som Nr. F-3003. Paa Forsiden Udsigt gennem en Port i Julefarver og „En velsignet Julefest!“ Indvendig Udsigt over Bethlehem under Julestjernen. Tekst Lukas 2:15 og tre Vers af „Et Barn er født i Bethlehem!“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3010.—Jule- og Nytaarskort. De tre vise paa Kameler og den dobbelte Hilsen „Glædelig Jul“ og „Godt Nytaar“ paa Forsiden. Indvendig de vise Mænd med deres Gaver og Es. 60:6 samt to Vers af „Aaret henrandt“ som Tekst. Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-504.—Format 3¼x5 Tommer. Paa Forsiden Billede af den hellige Familie i Bethlehems Stalden og Hilsenen „Glædelig Jul!“ Indvendig Hyrderne paa Marken med Joh. 3:16 og to Vers af „Mit Hjerte altid vanker. Pris 5 Cents.

Nr. F-510.—Format 3x5½ Tommer. Paa Forsiden et brændende Lys i Guldstage omslynget af Kristtorn Kviste med Bær samt „Glædelig Jul!“ Indvendig samme Motiv med Salme 43:3 samt Salmen „Nu ville vi os samle“ som Tekst. Pris 5 Cents.

Nr. F-1032.—Samme Format som Nr. 504 men med Østens Vise ved Bethlehems Port paa den udskaaene og sølvunderlagte Forside. Indvendig en stor Stjerne med Matth. 2:10 og ti udvalgte Linier af Salmen „O Stjerne, hav Tak, vor ledende Ven.“ Pris 7 Cents.

Nr. F-1011.—Format som Nr. 504. Udskaaet Forside med „Glædelig Jul!“, Lysestage, tændte Lys og Julepynt. Gennem „Vinduet“ ses de hellige tre Konger i Tilbedelse af Barnet i Krybben. Tekst Salme 119:105 og seks Linier af „De hellige tre Konger saa hjertensglad.“ Pris 7 Cents.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

VOR KIRKES MISSION

beror paa vort Folks Kendskab til dens Fortid, Lære og Funktion. „Uden Kendskab ingen Kærlighed“ er et sandt Ord i Virkelighedens Verden.

Derfor læs vore Kirkeblade. Vor Kirkes Fremtid beror paa velunderrettede og rettænkende Menighedsmedlemmer, og det burde alle vore Landsmænd være.

LUTHERSK UGEBLAD koster \$2.00 pr Aargang i U. S. A. og Canada. Det eneste danske Blad i Magasinformat i Amerika. Lokalagenter ønskes.

BESTILLINGSSEDDEL

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$.....for Aargang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af Bladet for

Aar,

Venligst,

Adresse:

**VI KAN HØRE
PRÆSTEN TALE!**

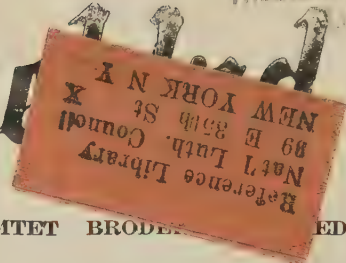
Takket være vor
AUREX

Mine Venner undres, at jeg kan høre saa klart med mit nye Høreapparat, og dog kan de næsten ikke opdage at jeg har et saadant paa mig. Kun en lille rund Kapsel sidder i det ene Øre og er forbunden ved en næsten usynlig Traad med Modtagerinstrumentet under mit Tøj. Jeg har været døv i mange Aar og brugt flere Slags Apparater; men mit nye Aurex overgaar dem alle i Klarhed, Kraft, Lethed og Operation. Det skyldes de fire smaa Vacuum Tubes. Skriv til dette Blads Kontor efter nærmere Oplysninger. Prøvekontorer i de fleste Storbyer.

AUREX
HIGH FIDELITY HEARING AIDS

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODER ED.“

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 16. OKTOBER 1940

NR. 42

Bankbogen — Gud er rig nok!

En Afhandling om Daaben

I No. 22 af Luth. Ugebl. læste vi om „Bankbogen“ af Biskop Berggrav, som den lille Dreng fik i Eje. Den var bra, som Nordmændene sige.

Og det er da indlysende, at en Bankbog, som en Gave fra en anden, kan være ligesaa værdifuld for den lille eller yngste som for den største og ældste. Højden gør intet til Sagen, enten de er 2 eller 7 Fod lange, — men hvad gælder er om de har Barnets Modtagelighed, uden hvilken ingen skal komme ind i Guds Rige. „Uden Tro er det umuligt at behage Gud“ (Heb. 11). Vi ved, at ingen behager nok bedre end Børnene.

Stelen Peter siger om Daaben, at den frelser. I hans første Brev, 1. Kap. 2—5 Vers siger han, at vi „ere genfødte til et levende Haab ved Jesu Kristi Opstandelse fra de døde — til en uforkrænkelig, ubesmittelig og uvisnelig Arv, som er bevaret i Himlene til eder.“ I Pauli Brev til Titus 3:3—5 staar der, at „Gud frelste os efter sin Barmhertighed ved Igenfødselsens Bad og Fornyelsen i den Helligaand, som han rigelig udøste over os ved Jesus Kristus vor Frelser, for at vi, retfærdiggjorte ved hans Naade, skulle i Haab vorde Arvinger til det evige Liv.“

Luther siger om Daaben, at den er „et naaderigt Livets Vand og et Igenfødselsens Bad.“ Den er den Gave, som Jesus har fortjent til os paa Korset. Derfor indeholder den Syndernes Forladelse og Helligaandens Gave, Jesu Retfærdighed og Hellighed. Barnenavnet blev indskrevet i Livets Bog og det fik Arveret til evigt Liv. Dette maa først blive en Trossag før det kan blive en Forstandssag.

Og her er det saa, at der er fremkommen saamange Menneskemener og Forstandsberetninger, som mangfoldige Sekter have indført, idet man ikke har taget Forstanden fangen under Troens Lydighed.

En Lægprædikant, Johan Nielsen fra Skorupør paa Fyn, traf sammen med en Baptistprædikant og saa, for at prøve sig frem spurgte han: „Dersom nu jeg lader mig døbe, hvad faar jeg saa?“

„Ingenting“, svarede Baptisten, „det er kun en Lydighed du maa bevise.“

Ikke saa underlig, at Luther ved en Lejlighed kalder Forstanden en Fru Hexemesterinde, der vil tage Herligheden bort fra Daaben.

Troselærdomme er ikke altid saa lette at sætte ret i Stil og Skik. I Oldkirkens Dage var der ofte samlet flere Hundrede Biskopper for at drøfte, fastsætte og besvare vanskelige Spørgsmaal, der kunde faa vidtrækkende Betydning for Menighederne; men mange, mest Lægfolk, har ofte selv villet opfinde deres Lære, der altid er bleven til Vildfarelse.

Jens S. Dyrholm var en Tid Redaktør af „Indre Missionstidende“ før 1862. Han havde været Baptist, men gik saa tilbage til Lutherdommen. Om ham skriver en Præst: „Saa slap han da ud af den Vildfarelse.“

Vi læste nylig her i Bladet om en norsk Lægprædikant, Albert Lunde, som døde noget over 60 Aar gl. Han var i sin Tid bleven omdøbt, men han var ikke Baptist. Han arbejdede i og for den lutherske Kirke, og dette med sin anden Daab satte han vist ikke megen Pris paa, maaske snarere noget, som han kunde ønske ugjort.

Jeg er selv een af dem, der for nogle faa Maaneder var ligeledes stillet; og naar jeg nu ser paa Sekternes Lære, saa forekommer den mig ringere og ringere. Omend ubestridt, har de alle noget, der er blandet op med den falske Profets Lære, den som vil akkordere med det mystiske og ikke tage Ordet som det staar. Underlig nok, at saadan en Mand, som McNary, Vicepræsidentkandidaten paa den republikanske Valgliste, ogsaa er Baptist — men man værner sig til at tro, at det maa være rigtig uden at undersøge Læren.

Pastor Vig traf et Par Piger en Gang, som ogsaa var bleven forført af Baptisterne. Han fik dem ved en Guds-tjeneste i Elk Horn frem paa Kirkegulvet for at sige Nej til Baptisternes, og Ja til deres lutherske Lære igen, eller i hvert Fald aflægge en Vedkendelse af Lutherdommen.

En Baptist i Samtale med sin Nabo siger: „Ja, vi døbes jo som voksne, men det kunde maaske ogsaa være godt at døbe Børnene.“ Naar de rigtig bliver „gaaet paa Klingen“, saa ender det gerne med at de siger: „Det gør vel heller ikke saa nøje med Daaben.“ Der er 20 Slags Baptister. Der er meget fristende i deres for enfoldige Mennesker tilsyneladende følsomme og forstandige Lære; men Guds Ord siger: „Forlad dig paa Herren af dit ganske Hjerte men forlad dig ikke fast paa din Forstand.“

En af de dygtigste og bedste danske Præster C. Asschenfeldt Hansen siger: „Saa er det da en sort og grov Løgn, naar Baptisterne uden videre erklære, at hele den gamle Kirke var baptistisk! Nej, baade Skriften, den gamle Kirke, Middelalderens og den nyere Kirke afgiver utvetydige Vidnesbyrd for Barnedaaben, og, at der til alle Tider har været Sværmeaander, der, trods dette, i Forstands-Hovmod har kæmpet imod den sande Lære, kan ikke undre os eftersom Løgnens Fader Djævelen selvfølgelig har drevet sine Kunster i gamle Dage saa vel som i vor Tid.“

Spurgeon, en Baptistpræst i London, var vist en meget (Fortsættes paa Side 7)

22. Søndag efter Trinitatis.

Dagens Evangelium:

Matth. 18:1—14: I den samme Stund kom Disciplene hen til Jesus og sagde: „Hvem er da den største i Himmeriges Rige?“ Og han kaldte et lille Barn til sig og stillede det midt iblandt dem og sagde: „Sandelig, siger jeg eder, uden I omvender eder og bliver som Børn, kommer I ingenlunde ind i Himmeriges Rige. Derfor, den, som fornædler sig selv som dette Barn, han er den største i Himmeriges Rige. Og den, som modtager et eneste saadant Barn for mit Navns Skyld, modtager mig. Men den, som forarger een af disse smaa, som tror paa mig, ham var det bedre, at der var hængt en Møllesten om hans Hals, og han var sænket i Havets Dyb. Ve Verden for Forargelserne! Thi vel er det nødvendigt, at Forargelserne kommer, dog, ve det Menneske, ved hvem Forargelsen kommer! Men dersom din Haand eller din Fod forarger dig, da hug den af, og kast den fra dig! Det er bedre for dig at gaa lam eller som en Krøbling ind til Livet end at have to Hænder og to Fødder og blive kastet i den evige Ild. Og dersom dit Øje forarger dig, da riv det ud, og kast det fra dig! Det er bedre for dig at gaa enøjlet ind til Livet end at have to Øjne og blive kastet i Helvedes Ild. Se til, at I ikke foragter en eneste af disse smaa; thi jeg siger eder: Deres Engle i Himlene ser altid min Faders Ansigt, som er i Himlene. Thi Menneskesønnen er kommen for at frelse det fortabte. Hvad tykkes eder? Om et Menneske har hundrede Faar, og eet af dem farer vild, forlader han da ikke de ni og halvfemsindstyve og gaar ud i Bjergene og leder efter det vildfarende? Og hævder det sig, at han finder det, sandelig, siger jeg eder, han glæder sig mere over det end over de ni og halvfemsindstyve, som ikke er farne vild. Saaledes er det ikke eders himmelske Faders Villie, at en eneste af disse smaa skal fortabes.

DET LILLE BARN OG FORARGELSERNE

Af Pastor emer. Thoreby, Nykøbing, F.

Det er meget nedslaaende for os kloge Mennesker at se og høre, hvorledes den alene vise Gud maa sige og gøre for at faa os ned, hvor vi hører hjemme. „Hig som nyfødte Børn efter Ordets uforfalskede Mælk!“ skriver en af Herrens Apostle. Et Pattebarn skal lære os, hvorledes vi moderne Mennesker skal finde Kirkens Moderbryst. Ja, hos en af de store Profeter gaas et Skridt videre i samme Retning, idet Himmel og Jord kaldes til Vidner paa, at Okser og Asener har mere Kendskab til deres Herre og mere Forstand paa deres „ene fornødne“, end Menneskene har paa deres.

Og her i Evangeliet er det Herren og Mesteren selv, der sætter et lille Barn paa Lærestolen og byder os: „Kom, hvo vil Visdom lære!“ Vil man Vej til Himlen vide, da vær saa god tag Plads!

I

Altsaa maa man blive som et Barn. Ellers kommer man ingenlunde ind i Himmeriges Rige, siger vor Herre Jesus.

Men Børn er jo saare forskellige, og hvorledes skal man saa være? Hvad hos Børnene er det, som her særlig tænkes paa? Man kan jo tænke sig til og sige noget, som passer helt godt, det skal ikke nægtes. Men her er vi nu i det heldige Tilfælde, at Jesus valgte det Barn, som det gælder om at ligne. Vi ved ikke meget om, hvorledes det var, men det lidt, vi ved, vil vi lade gælde.

Det var et lille Barn, siges her. Og vi forstaar, at netop det passede efter Situationen, idet man var for højt oppe og spurgte, hvem der var den største. Men det var ikke blot den Gang, at Menneskenaturen artede sig saaledes; den er fremdeles sig selv lig og maa skæres ned. Man skal lære den samme Lektie nu, at man maa blive

lille som dette Barn. Vor Kæphøjhed og Opblæsthed maa ind under Guds vældige Haand og trykkes ned og trykkes ind, hvis vi skal kunne komme gennem Naaleøjet og komme frem ad den smalle Vej. Og vi maa ikke tænke, at det kun er et Øjeblik's Sag; thi slipper vi ud af Guds Haand, saa er vi snart de samme igen baade i Højden og i Bredden.

Men dernæst læser vi om dette lille Barn, at Jesus kaldte det til sig, og det kom altsaa, fordi han kaldte og sagde: „Kom til mig!“ Og her gælder nu igen det samme: Vi maa blive som det Barn, vi maa komme til Jesus, naar han kalder; thi ellers kommer vi ingenlunde ind i Himmeriges Rige.

Vil nogen sige, at vi maa ikke bilde os ind, at vi kan komme til Jesus og tro paa ham og blive frelst, vi har ingen fri Vilje, den er trælbunden, saa er det vel Tid for os at svare: Her er jo han, som løser alle Djævlens og Verdens og Kødets Lænker, som virker ved sin Aand, saa vi kan baade ville og udrette det, som Kaldet lyder paa. Gud har fremstillet Kristus som Sonemiddel, han genløste „mig fortabte og fordømte Menneske“ med sit eget dyrebare Blod, og han døbte mig til Syndernes Forladelse. Og naar han kommer og gennem Evangeliet kalder mig til sig, saa skal man visselig vide, at hans Kald er en Guds Kraft, som hjælper mig til at tage imod og kumme til ham. I mig selv og af mig selv har jeg Kraft til at sige Nej, men af ham gennem Kaldet af Jesus baade Kraft og Mod til at sige Ja. Man behøver blot at kende nogle faa Ord af Luthers Katekismus for at vide, hvad nu undertiden gøres saa indviklet, at de lærde vel knapt forstaar, hvad de selv siger om det. Men det er ogsaa for deres Skyld, at Jesus her sætter et lille Barn som Lærer, naar det gælder om at lade sig gribe af Kristus.

Endelig faar vi ogsaa at vide, at Jesus satte det lille Barn midt iblandt sine Disciple. Og der vil han ogsaa sætte dig og mig, hvis vi er kommen til Tro paa ham og hører ham til. Og vi kommer ingenlunde ind i Himmeriges Rige, hvis ikke vi vil lade ham raade ogsaa for det. Man kan selv prøve at tænke over, om det vel kunde lade sig gøre at sige som saa: Jesus maa gerne have købt og døbt mig og kaldt mig, saa jeg er bleven hans; men hvor jeg skal staa, imellem hans Disciple eller ikke, det er noget, jeg selv bestemmer. Prøv at synge saaledes: „Jeg være vil, ej Jesus mild, hvor du mig helst vil have.“ Du kan ikke faa Guds Aand til at sige Ja til den tilsyneladende lille Forandring. Du kan udslukke Aanden, som vil tage af Jesus og forkynde dig, hvor han vil, du skal være, du kan dulme din Samvittighed, idet du vil være noget for dig selv eller stille dig mellem dem, der foragter Guds Folk. Og Satan skal hjælpe dig af alle Kræfter, saa du kommer helt ind i Farisæerkappen. Thi hvad er det andet end Farisæisme, hvis du foragter dem, der hører Jesus til?

II.

Men blev vi som det lille Barn, ydmygedes vi under Guds vældige Haand og modtog vor Herres Jesu Kristi Naade samt lod ham sætte os paa Plads blandt hans Disciple, da har Evangeliet et Par meget alvorlige Raad til os. Det er imod at give og tage Forargelse.

Hellere faa en Møllesten om Halsen og sænkes i Havet end forarge et eneste Menneske, og heller end at et af vore Lemmer skal forarge os, skal vi skille os af med det Lem. Jo, det er alvorlige Ord talt af de sanddru Læber, Herrens egen Mund.

At forarge vil i denne Forbindelse sige at føre bort fra Frelseren og volde evig Fortabelse. Evangeliet slutter derfor med, at Jesus siger: „Saaledes er det ikke eders himmelske Faders Vilje, at en eneste af disse smaa skal fortabes.“ Og Paulus minder om det samme, naar han omtaler, hvad det vil sige at forarge: Selv en Ting, som ikke er Synd, men man holder det for at være Synd og forføres til at gøre det, kan volde, at denne skrøbelige „gaar til Grunde.“ Det er sandelig Alvor, hvad vi her faar at vide om Forargelser.

Et Eksempel, jeg aldrig har kunnet glemme: En af mine Konfirmander var i Tjeneste hos en amerikansk Familie. En Dag sagde Fruen: „Vil du gøre dig færdig til at gaa med Børnene i Teatret?“ „Nej, det tror jeg er Synd,“ svarede Marie. „Hvad for noget!“ Det var Fruen ikke vant til, at Pigen ikke vilde lyde, og hun gentog sin Anmodning. Marie gik op paa sit Værelse og bad om Tilgivelse for, at hun for denne ene Gang maatte gøre, hvad hun troede var Synd. Et aandelig voksent Menneske ser nok det farlige i den Stilling. Gud saa det ogsaa; thi da Marie kom ned og altsaa vilde gaa med Børnene, sagde Fruen: „Du maa gerne være fri, du kan gaa en Tur med Børnene hen i Parken i Stedet for, naar du tror, det er Synd at gaa i Teater.“

Forargelser kan komme paa grovere og paa finere Maade; men lad os vogte os for at befordre dem og være vaagne ogsaa, naar andre kommer med dem til os. I denne Forbindelse lad mig ogsaa sige: „Vi bør vist ogsaa være paa Vagt overfor den Fare, der kan være ved at tale og skrive noget om de hellige Skrifter, som kan blive ødelæggende for ubefæstede Sjæle. Hvad gør dog det, at vi maaske saa ikke fik ladet os mærke med, at vi har „lugtet til Teologien?“

Endelig er der saa dette underlige Ord af Jesus: „Dersom dit Øje eller din Fod forarger dig, da riv det ud, hug den af.“

Man plejer vel at sige: „Det kan da ikke tages bogstaveligt.“ Men man maa da vogte sig for at bortforklare Frelserens Ord, saa de mister den dybe Alvor, de indeholder.

Saavidt kan de jo dog tages bogstavelig, at det er bedre at miste et Lem end miste den evige Salighed. Og dernæst siger Herren: „Dersom“; thi det er dog ikke det samme, som hvis han havde sagt: „Efterdi dit Øje eller din Fod forarger dig.“ Desuden er Forargelse heller ikke lige det samme som Fristelse, men noget mere som sagt. Det er Fristelsens Sejr: Foden har sagt Ja og er paa Vej til Fortabelse med dig.

Altsaa kan vi godt sige det saaledes: „Dersom“ jeg vidste, at et af mine Lemmer forarger mig, saa jeg gaar fortabt, hvis jeg beholder det, da siger Jesus, at jeg heller skal skilles af med det Lem. Og det vil jeg da vel ogsaa.

Men hvorledes kan jeg faa Klarhed over dette „Dersom?“ Ja, det vil jeg ikke paatage mig at klare hverken for mig selv eller for andre. Jeg vil bede vor Herre Jesus, som selv har sagt dette Ord, at han vil se hen til det og lade mig vide, naar her skal gribes ind. Og for at forklare, hvorledes det kan ske, da lad mig fortælle denne Oplevelse: En Mand, som tilhørte en af de Menigheder, jeg først var Præst for, var saa dygtig og saa flittig i sit jordiske Kald som nogen; men han gik aldeles op i det, og Ordet, han hørte, hjalp ham ikke. Saa blev hans ene Øje sygt, og Lægen sagde, at det maatte tages ud, hvis ikke det andet skulde angribes. Det hjalp dog

ikke, saa det andet maatte ogsaa tages ud. Resten lader jeg Manden selv fortælle, saaledes som jeg Gang paa Gang hørte ham, naar nogen beklagede ham, fordi han var bleven blind: „Dette maatte til, for at jeg kunde komme til at se det Guds Lam. Før saa jeg alt, men ikke Jesus. Nu ser jeg ham lige saa vel som andre troende Mennesker, der har deres legemlige Øjne.“ Jo, Herren kan klare dette „Dersom,“ saa der er ikke noget at tage fejl af. Paa anden Maade skal Ordet nok ikke tages bogstavelig. En af Kirkefædrene misforstod det jo og vilde selv klare Spørgsmaalet; og den katolske Kirke tog saa frygtelig fejl, idet den afhuggede Kirkens levende Lemmer i Tusindvis, myrdede dem ud fra dette Ord.

Men ellers kan Ordet ogsaa tages aandelig, hvilket vel er mest almindeligt. Derfor fremholdtes den anden Side her for en Gangs Skyld. Amen.

„VI TÆNKER PAA VORHERRE“ Af Sognepræst C. Bartholdy, Ravnkilde.

Der er mange, der har grundet over, hvad det er: „Uden I omvender jer og bliver som Børn, kommer I ingenlunde ind i Himmeriges Rige.“

Men hvor meget eller hvor lidt der nu ligger i et saadant Udtryk, som baade Johannes den Døber og Jesus brugte: Omvend Jer, — saa ligger der i hvert Fald deri, at det er, naar man vil til Himlen — ikke nok at tænke. Og det er jo mange Menneskers største Fornøjelse, efter hvad de selv siger, at tænke paa Vorherre. Der er dem, der mener, de lyver, jeg tror, de taler Sandhed.

Det er jo ogsaa dovne Menneskers store Lyst at tænke paa det Arbejde, de vil udføre. Det er dumme Menneskers største Fornøjelse at tænke paa de kloge Svar, de kunde have givet. Det er egoistiske Menneskers Trang, at tænke paa det gode, de vil udføre. Det er jordbundne, verdslige Menneskers Lyst at tænke paa Vorherre.

Men Jesus siger: omvend Jer, — og det vil i hvert Tilfælde sige: det er ikke nok at tænke.

Gud nøjedes heller ikke med at tænke paa os. Men han gjorde noget. Han sendte sin Søn. Og Jesus nøjedes ikke med at tænke paa os, men han gik paa sin Fod, selv om Jorden blev gloende, fra Menneskesjæl til Menneskesjæl, som Hyrden, der ikke tænker paa det vildfarne, tabte Faar, men gaar og leder, indtil han finder det, eller til alt Haab er ude. Og vel at mærke, det er ham, der byder os, ja, beder os om at omvende os.

Hvad er da det at omvende sig?

Det er, at blive som Barn, d.v.s. noget for et voksent Menneske komplet umuligt. Kan jeg glemme alle Skuffelser, al Synd og Snavs, jeg har set og selv er blevet stænket til af? Kan jeg tro Gud og Mennesker, som jeg engang gjorde? Kan jeg tro paa Fremtiden og en usynlig kommende Verden, som da jeg var 10 Aar.

Nej, det er umuligt. Og dog, der er noget mærkeligt, Jesus tror, det er muligt. — Saa drejer det sig altsaa om, hvad Vægt man lægger paa, hvad Jesus tror. Men dersom den Sump, hvori man sidder saa fast (og tænker paa Vorherre) er bleven En uudholdelig, saa er der Frelse i at kalde paa ham. Lad det kun være som at banke paa en lukket Dør, som at kalde ud i Taagen, du bliver ikke ringere af det. Den fortabte Søn blev ikke ringere den Dag, han gjorde Alvor af, hvad han havde tænkt og stod op for at vende hjem.

Det vidner hvert Ord fra Jesu Mund, det vidner hans Liv og Død, det vidner hvert omvendt og frelst Menneske indtil i Dag: der er dog Barnekaar, ogsaa for store voksne Syndere, der er dog Vej, som fører hjem, og vi ved det.

Men sikkert er det, det er ikke nok at tænke.

Amen.

HVAD KAN ET MENNESKE GIVE TIL ERSTATNING FOR SIN SJÆL?

Intet. Intet kan erstatte din Sjæl. Og Gud kræver den, den er betroet dig. Det er svært at komme gennem Verden med Sjælen bevaret. Din Sjæl har altsaa en uerstattelig Værdi, derfor siger det gamle Ord: „bevar din Sjæl, thi fra den udgaar Livet.“

Naar Gud i Dødsstunden kræver Sjælen, kan Kundskaber ikke ersatte den, eller et eksemplarisk Liv, eller et virksomt Liv; er Sjælen sat til, kan intet erstatte den. Forøvrigt kan Sjælen ikke dø; den kan vanrøgtes, mishandles, visne, lide — og efter Døden fortsætte dermed. (Luk. 16, 23.)

Du maa tænke nøje over det — hvad gør du ved din Sjæl? Djævlens lader aldrig Mennesker komme til Eftertanke. Uafbrudt holder han dem beskæftigede, saa de er optagne af Forretningsliv, Arbejde, Fornøjelse, Foreninger, Døgnets Begivenheder. Blot holde dem i Aande. Denne Verdens Fyrste ved, at kommer de til Eftertanke, saa har han mistet sin Magt over dem. Jeg læste om en Mand, der efter eget sigende havde været beruset i 14 Dage for at dæmpe Bevidstheden om sin Synd, d.v.s. Bevidstheden om sin Sjæls Tilstand. Andre siger, at de maa mere sig — til Bal o. lign. — for ikke at forfalde til Tungesind! Hvad gør du ved din Sjæl? Ligegyldighed for den Sag er alt for risikabel. Gud beder om din Sjæl.

Læg ogsaa Mærke til, at — som Sjælen er Legemets Liv, saadan er Gud Sjælens Liv! Vore Sjæle er skabt af Gud og til Gud.

At glemme Gud er derfor at forsømme sin Sjæl, at ringeagte Gud er at øde sin Sjæl.

Josva formaner: „tag nøje Vare paa eders Sjæle, at I elsker Herren eders Gud.“ (23, 11).

Elske Herren din Gud, det er at tage Vare paa din Sjæl. „Jeg kan det ikke,“ siger en. Det er nok rigtigt. Og Sjælen trives alene i Sandhedens Luft.

En gammel Mand sagde: „Jeg begyndte som Barn at læse i een Bog; da jeg blev voksen læste jeg mange Bøger; men nu er jeg vendt tilbage til een Bog igen, og den er mig nok.“ Som gammel Mand endelig blev han stille — og lærte at lytte til Livets Ord. Vi ved, ingen af os, om vi skal naa at blive gamle — tag saa Tid nu til at blive stille og lytte til Livets Ord fra Livets Gud.

Gud beder om din Sjæl — giv ham den til at lytte til hans Ord. „Hver den, der er af Sandhed, hører min Røst,“ siger Jesus.

Giv Gud din Sjæl ved at sige ham dens Tvivl, dens Uro, dens Frygt, dens skjulte Lidelse, dens Synd. Udøs kun dit Hjærte.

Maatte du handle viist med din Sjæl.

M. Berg i „Budstikken.“

Efter I.M.T. (Indsendt).

DER VAR NI-OG-HALVFEMS — OG EET.

Paa et Tog i Skotland sad et Par Mænd og tænkte over deres Program for Eftermiddagsmødet i Hovedstaden Edinburgh. Det var i 1874 maaske. Den ene, Moody, overvejede Emnet „Den gode Hyrde,“ den anden, Sankey, søgte passende Sange i en Bunke Blade. Et Digt, skrevet af en Elizabeth Clephane, Melrose, Skotland, for „The Family Treasury,“ over Matth. 18:12—14 med Titel: „There were Ninety-and-Nine“ vakte hans Opmærksomhed. Han viste det til sin Ven men denne var optaget. Det blev klippet ud og puttet i Lommen. Efter endt Tale ved Mødet opfordrede Moody sin Sanger til at synge en Solo. Denne var i Vildrede om en, der passede for Emnet. Saa huskede han sit Udsklip, drog det af Lommen og bad Gud om en Melodi. Paa Orgelet slog han an paa A Flat og begyndte. Tone for Tone steg den græbende Melodi frem, som Millioner kender den i Dag. Skaren var grebet, og ovre paa Tribunen sad Moody med Taarer i Øjet — „jeg selv mærkede dem“ skriver Sankey. Senere kom de til Melrose og den 36 Aar unge Sheriff-Datter og hendes to Søstre var i Forsamlingen. Hvor stor blev deres Overraskelse ved at høre Elizabeths Sang sunget; den var nu kendt overalt. Næste Aar døde den ellers sky og skrøbelige Forfatter, dog jublende glad i sin Hyrdes Favn. Hendes Sang har vist vundet flere for Herren end de bedste Koraler. Kedeligt at en saadan Sang ikke har fundet Plads i vor nye Hymnal. Den hører til Menighedens bedste Sangskat.

P. C. J.

De ni og halvfems saa rolig laa
i hegnede Faarefold;
kun et monne bort fra Hjorden gaa
til Ørkenen vild og gold;
der vandred det om forvildet og sygt
i Stedet for hjemme at hvile trygt.

„Er ni og halvfems dig ikke nok?
dem har du jo, Herre, her.“
Men Hyrden svarede: „I min Flok
jeg savner dog en, jeg har kjær;
og derfor jeg ud i Ørkenen gaar
at søge med Flid mit tabte Faar.“

Men ingen af de gjenløste ved,
hvor Vejen var tung og lang;
de fatte ret aldrig, hvad Hyrden led
paa denne sin Frelsergang.
Han søgte ved Dag, han søgte ved Nat,
han søgte bag Klipper og Tornekrat.

O, se dog de mange Mærker af Blod,
som langs med hans Fortrin staar!
De skarpe Klipper skar dybt hans Fod,
de Torne stak Saar ved Saar;
og Ulven han ogsaa kæmpede med,
saa Hjærteblodet det randt derved.

Men da han saa dog til sidst med Fryd
tog Lammet i Favn igjen,
da bruste som mange Vandes Lyd
igjennem Himmelen hen;
Guds Engle de kvad til Harpernes Klang
med mægtig Jubel en Glædessang.

Hverken Sten, Staal eller Diamant, ja ingen Ting paa Jorden er saa haardt, som et ubodfærdigt Menneskehjerte.
—Luther.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

To og Tyvende Søndag efter Trinitatis. 20. Okt.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Filip. 1:6—11; Matth. 18:23—35.

Ny Tekstr. — Ef. 4:30—32; Matth. 18:1—14.

DETTE ER SANDELIG ALVORLIGT!

Læs dog disse Tekster for i Dag. Er det ikke meget mere alvorligt at være en Kristen end vi tænkte? Tænk, hvilken Knibe den Tjener var i, der skulde aflægge Regnskab for de 10,000 Talenter! Og hvor meget mere værd er ikke Kristendommens Goder, som vi er betroede? Gud være lovet, at der er Naade nok hos ham. Men hvor staar Broderkærligheden blandt os paa svage Fødder. Vi mindes Brorsons alvorlige Salme (472):

Lyset er til Verden kommet,

Ved du ogsaa, at du tror?

Har du nogen Tid fornummet,

At din Jesus i dig bor?

Har hans Naades Straalers Kraft

I din Sjæl sin Virkning haft?

Kan du i dit Hjerte finde,

At der er et Lys derinde?

I Lignelsen bliver den betroede Tjener til „Du onde Tjener! al den Gæld eftergav jeg dig, fordi du bad mig. Burde ikke ogsaa du forbarme dig over din Medtjener—“

„Bedrøver ikke Guds hellige Aand, med hvilken I bleve beseglede til Forløsningens Dag,“ beder Paulus sine Venner i Efesus. Maaske vor Tunges Bekendelse og vor Bøns Indhold glæder Herren, men hvorfor saa bedrøve hans Talsmand med vor Adfærd? — muligvis ikke den aktive, men den forsømmende. Han er jo „Kærligheds og Sandheds Aand.“ „Dersom nogen siger: „Jeg elsker Gud,“ og hader sin Broder, han er en Løgner“ skriver Johannes, og vor Epistel fortsætter: „Al Bitterhed og Hidsighed og Vrede og Skrigen og Forhaanelse bliver langt fra eder tillige med al Ondskab! Men vorder velvillige imod hverandre, barmhjertige, tilgivende hverandre, ligesom jo Gud har tilgivet eder i Kristus.“ Maaske den Slags Forkyndelse ikke er vel hørt iblandt os nu om Stunder. Dog er det netop herved at den sidste store Dom vil blive afgjort for den enkelte.

Fra vor Kirkemark

Skoleraadets „Board of Trustees“ indvarsles til at give Møde paa Skolen i Blair d. 22.—24. Okt. Første Session begynder Tirsdag Kl. 7:30 Aften.

Theodore M. Hansen, Formand.

Ønskes. En ældre Mand kan faa Plads paa Salem Alderdomshjem. Bestillingen er at gøre „Chores.“ Skriv til Anders Hansen, Bestyrer.

Rettelse. I Nr. 40 havde vi en Forside Artikel om Børnehjemmet i Elk Horn, Ia., hvori var angivet de forskellige Bestyreres Tidsrum paa Anstalten. Mrs. Otto Larsen, der nu bor i Co. Bluffs, gjorde os opmærksom paa, at de var der fra 1911—14, ikke blot 1913—14, som var skrevet. Tak for Rettelsen, Mrs. Larsen, samt den smukke „Buket“ til Bladets Redaktion.

Immanuels Menighed ved Coon Rapids, Iowa, afholder 25-aarig Jub'læumsfest d. 16.—20. Okt. med en Række Møder i de Dage, ved hvilke tre af Menighedens forhenv. Præster er Gæsttalere. De er Grundlæggeren, Pastor H. L. Jensen, nu Nabopræst i Exira, Ia., Pastor M. C. Hagedorn, Nabopræst i Audubon, og Pastor Joseph Rasmussen, Scranton, Nabobyen mod Nord. To andre kunde ikke komme, nemlig Pastor A. N. Skanderup, Redvers, Canada, og Pastor F. C. M. Hansen, Co. Bluffs. Den nuværende Præst er Pastor Silas Larsen, der bor i Scranton, ca. 20 Mil nordøst derfor, og betjener tillige Menigheden der. Møder afholdes Kl. 8 hver Aften undtagen Lørdag, tillige Kl. 2 Torsdag, Fredag og Søndag, og Kl. 10 Søndag.

Først i dette Aarhundrede, da den danske Immigration til det store danske Settlement omkring Elk Horn — Audubon endnu var stærk, da tillige den første Generations Børn var opvokset og søgte eget Hjem, skød Kolonien en Aflægger ud i Guthrie County mod Øst, hvor billigt Land kunde erholdes til Opdyrkning, som store Kvægopdrættere havde haft i Besiddelse. Ikke saa faa udflyttede fra Pastor H. L. Jensens Menighed ved Kimballton, hvorfor han fulgte dem den ret lange Kørevej i de Dage og forkyndte Guds Ord for dem. Resultatet blev Menighedsdannelse d. 29. Jan. 1915 under et Møde afholdt i Mr. Chris Jacobsens Hjem. Charter Medlemmerne var Mr. og Mrs. Chris Jacobsen, (han blev valgt som Formand), Mr. og Mrs. Julius Hansen (han blev Sekretær), Anders Thomsen (Kasserer), Mr. og Mrs. Mike Mikkelsen, Mr. og Mrs. Andrew Knudsen, Mr. og Mrs. Niels Bro, Mr. og Mrs. Martinus Petersen, Rasmus Rasmussen, Niels Knudsen, Lester Knudsen, Jacob Jacobsen, N. O. Sørensen og afdøde Jim Byriel. De første Møder blev afholdt i et Skolehus indtil en Kirke blev bygget og indviet (d. 5. Maj 1918). Pastor Jensen betjente Mgh. til 1920, siden har den været fælles i Præstekald med Scranton. Kirken ligger ca. 7 Mil syd for Byen Coon Rapids. Som Landmenighed har den ikke haft store Vækstmuligheder, men en trofast lille Flok har holdt Arbejdet gaaende, dog med lidt Hjælp fra Kredsens Kasse. Til Lykke, Venner derude!

Fra Los Angeles meddeler D. D. P.s Korr. — Omtrent 400 Mennesker var samlet Søndag den 29. September for at overvære Grundstensnedlæggelsen af Bethel danske

lutherske Kirke paa West Adams Blvd. og 9. Ave., som foregik om Eftermiddagen. Pastor Hans C. Jersild introducerede Byraadsmedlem Carl C. Rasmussen, der i velvalgte Ord talte til den store Forsamling og gav en kortfattet Skildring over Kirkens mangeaarige Virksomhed, og paa Byens Vegne ønskede han det nye Gudshus al Held og Lykke i de kommende Tider.

I Følge Underretning fra Pastor Jersild vil det store Bygningskomplex, som koster 25,000 Dollars, være færdigt til Brug inden Nytaar, i hvert Tilfælde er det hvad Entreprenør Anton Jensen vil søge at virkeliggøre.

Pastor Clemens Sørensen fra Vancouver, B. C. er paa en Rejse i Staterne og besøger først Ferndale, Calif., Søndag d. 13de Okt. og næste Søndag i Dannevang, Texas, saa Granly, Miss. d. 27de. Derpaa kommer han til Midtvesten. Han vil gerne møde saa mange som muligt. Skriv til Pastor Alfred Jensen, Kimballton, Ia.

Dansk Veteran fra 1864, Wilhelm Riber, Hardy, Nebr. var Genstand for en velfortjent Udmærkelse d. 29. Sept., da Dansk Vicekonsul Dr. John Holst og E. M. Nebel fra Omaha kom ned og overrakte ham Dannebrogskorset paa den danske Konges Vegne. Riber blev født d. 23. Nov. 1841 (er altsaa 99 Aar gl.) i Nørre Kongerslev, Jylland. Han tjente i Krigsaarene ved Marinen og var med paa Skibet „Niels Juul“, der under Admiral Suenson sammen med en anden dansk Fregat vandt i et haardt Søslag ved Øen Helgoland en glimrende Sejr over to østerrigske Skibe, saa disse maatte ty ind paa neutral Grund. Dette Slag var den tragiske Krigs eneste Lyspunkt for de danske Vaaben og fandt Sted d. 9. Maj 1864, just samme Dag Vaabenstilstand indtraadte midlertidigt. Tre Aar efter udvandrede Riber til Amerika og efter et Par Aar i Wisconsin kom ud til det vilde Vesten og tog Homestead i Nuckolls County, Nebr., nær Ruskin. Her boede han 70 Aar. Han har nu Hjem hos sin Datter. En Søn Niels var det første hvide Barn der paa Egnen. En Søster og Svoger, Laust Jespersen, begge 92 Aar gamle, bor ogsaa i Nærheden. Hvert Aar har den gamle Veteran — een af de faa der er tilbage — faaet tilsendt 100 Kr. som Veteran-gave fra danske Regering.

Madsens Husandagtsbog er udsolgt og kan ikke faaes mere. Det brugte Eksempplar tilbudt i Bladet for 2. Oktober er nu solgt.

Aarsrapporten fra Eben-Ezer Anstalten ved Brush, Colo., over Hospitalarbejdet der, angiver, at man har behandlet 712 Tilfælde, hvoraf 99 var Fødselshjælp og 269 Operationer. Den gennemsnitlige Opholdstid af en Patient var 11 Dage. Patienterne kom fra 18 forskellige Kirkeafdelinger, desuden var der 247, som ikke tilhørte nogen Kirke. Methodisterne var bedst repræsenteret med 111 Patienter, dernæst Lutheranerne med 97, Katholikkerne 70, Presbyterianerne 59, Baptisterne 24, Congregationalisterne 23 og saa fremdeles nedefter. Kun fire Danskere — vist danskfødte — var iblandt dem, derimod 699 Amerikanere.

Speciel Bibelstudie-Møder bliver afholdt i Immanuel Kirken i Minneapolis fra næste Søndag til Torsdag (20.—24. Okt.) under Pastor Karl J. Wilhelmsens Ledelse. Det er Galaterbrevet, som er Genstand for Studiet.

Et Kirkeblad ind i hvert Hjem indenfor Menigheden er et Maal, som blev vedtaget fornylig af Immanuel Mgh. i Minneapolis. Herefter vil hvert Menighedsmedlems Hjem

altsaa modtage enten det engelske „Ansgar Lutheran“ eller dette Blad. Flere af vore Menigheder har allerede praktiseret denne Bladmission, og med Held, haaber vi. Vi hilser de nye Læsere velkommen, — og tør vi udbede os et „første Indtryk“ af Bladet!

Agtet Par holder Guldbryllup

Mr. og Mrs. Jørgen Mathiesen, danske Veteraner i Audubon, Iowa, kunde fejre deres Guldbryllup den 3. Oktober. I den Anledning blev de beæret med en større Festlighed i Vor Frelzers Kirke den Eftermiddag, hvor baa- de deres talrige Slægt og en stor Venneflokk samledes om dem. Et godt Program blev udført, ledet af deres Præst Pastor Hagedorn, og de forskellige Talere gav Udtryk for den Agtelse, som det ærede Par stod i, baa- de i Kirke og Kommunitet. Deres første Bryllup stod i Sharon Township, sydvest for Audubon, d. 3. Okt. 1890. De var paa Farmen indtil for 19 Aar siden, da de flyttede til Byen. Her har de taget aktiv Del i Menighedsarbejdet og han har været Byraadsmedlem i flere Aar. Deres fem Børn bor i Nærheden. Vi hilser vore gamle Venner til Lykke!

Vor gode Minneapolis Korrespondent, N. G. Hansens Hustru har i længere Tid været bunden til Hjemmet paa Grund af et Benbrud. Forleden Aften kom en større Flok af Menigheden til Hjemmet og afholdt deres Ugedags Bibelstudie. Den danske Kvindeforening besørgede Anretningen og Opvartningen til stor Glæde for Vennerne.

Husk at meddele den af vore Præster, der bor nærmest den Skole, som eders Unge frekventerer, disses Navn og Adresse, eller Skolen de er paa. Ved man ikke Præstens Navn og Adresse, saa meddel os og vi skal med Glæde fremsende Oplysning til Vedkommende.

Pastor M. C. Hagedorn vil blive indsat i sit nye Præstekald i Fremont, Nebr., Søndag d. 3. Nov. af Kredssekretær Harold Jørgensen. Ceremonien finder Sted i Bykirken under Gudstjenesten Kl. 10:30 Form. og i Annexkirken paa Landet Kl. 7:30 Aften.

Vor Frelzers Mgh., Audubon, Iowa, har faaet Ja paa sit Kald til Pastor Theodor I. Jensen, Des Moines, Ia., om at blive dens fremtidige Præst.

Bethania Kirken i Boston — Adr. 22 Linden Park St., Roxbury, Mass. — inviterer alle Danskere i Omegnen til Høstfest Søndag d. 27. Okt. Tre af Menighedens unge Mænd har indmeldt sig i Militærtjenesten.

Pastor Skriver Nielsen, Westbrook, Maine, meddeler, at han maatte tage sin Hustru (Datter af vor gode Borgmester i Blair, P. C. Sørensen) til Boston d. 3. Okt. for en medicinsk Undersøgelse. Man fandt at hun skulde have en Operation, som fandt Sted sidste Uge. Det er hendes Ryg der er daarlig. Paa Grund af denne uundgaaelige Hindring fik vi ikke en lovet Søndagsbetragtning for dette Nummer fra Broder N.s Haand. Lad os haabe at Mrs. Nielsen genvinder sit Helbred.

Pastor C. Clifford Madsen, Kansas City, Kan. blev foreleden valgt ind paa Bestyrelsen for Trinity Lutherske Hospital, 30th & Wyandotte Str., Kansas City, Mo., der tilhører Augustana Synoden og har en Værdi af en halv Million Dollars. Hans Menighed afholder i denne Uge sin aarlige „Every Member Visitation“ for at indsamle det finansielle Budget til kommende Aar. Omend Indbetalinger paa de tegnede Bidrag ikke træder i Kraft før til Nytaar, har man fundet, at Subskriptionerne er lettere at inddrive paa denne Tid end senere. I al Fald man foregaar Juleregningerne m.m.

Fra Montreal skrives: Vi glæder os over, at Trækfuglene er kommen tilbage, og at der i det hele er blevet mere Samling paa Folk. — Søndagsskolen begyndte med en ret stor Flok Børn den 8. Sept. Det er vort inderlige Ønske, at Børnene maatte komme stadig. Vi skylder Børnene den bedst mulige Kristendomsundervisning. Her i vor katolske By faar vi ofte Lejlighed til at træffe Børn fra den katolske Kirke, og hvor maa vi forundres over, hvor de er grundfæstede i deres Kirkes Tro og Lære, selv Børn under 10 Aar. Hvis vi blot i vor lutherske Kirke i nogen Maade kunde hjælpe vore Børn til en grundig Undervisning, skulde vi nok se velsignede Frugter deraf. Her passer Pauli Ord, blot lidt omskrevet: Hvorledes skulde de tro, hvis ikke nogen underviser dem? — Gid Hjemmene og Kirken maatte finde hinanden i et trofast Samarbejde, ikke mindst paa dette Omraade; for vi har jo ikke Hverdagsskolen at ty til i den Retning.

Ogsaa vore Gudstjenester har været godt besøgt, men endnu er der langt frem! thi endnu er der altfor mange af vore Landsmænd, som sjældent eller aldrig finder Vej til Kirken.

Atlantic Kredsens Ungdomsforbund afholdt Møde her d. 12—13 Okt.

Dana College Præsident L. Siersbeck er Hovedtaler ved Missionsmødet i Vor Frelses Kirke, Audubon, Iowa, d. 17.—20. Okt. Han taler Fredag Aften, Søndag Eftermiddag og Aften. Nabopræster udfylder det øvrige Program, medens Pastor Hagedorn taler selv ved Formiddagsgudstjenesten om Søndagen.

Bryllup. En ung Forretningsmand i Audubon, Ia., Mr. Leonard Madsen, hvem mange kender fra Bibellejren ved Okoboji i Sommer, hvor han var Registrar og Camp Manager, blev ægteviet i Bethesda Kirke, Des Moines, til Miss Leonora Jørgensen, Datter af Mrs. Julius Jørgensen der. Pastor Theo. I. Jensen udførte Handlingen. Derefter var der Festlighed i Kirkesalen, hvor mange Gæster deltog. Brudgommen er Søn af Mr. og Mrs. Peter Madsen, førhen bosat ved Bethania Kirke, Kimballton, nu i Guthrie County, Ia. Han har Uddannelse som Sagfører og har praktiseret i Audubon de sidste Par Aar, samt er Kompagnon til Mr. Peter Christensen i Real Estate og Assurance Forretning.

Pastor A. Kirkegaard, Laurens, N. Y., afgik ved Døden i Søndags d. 13. Okt. og blev begravet i Gaar.

Dødsfald. Een af de gamle Beboere paa Salems Alderdomshjem i Elk Horn, Mrs. Jørgen Møller, døde Mandag Aften d. 7. Okt., 81 Aar gammel. Hendes Pigenavn var Maren Sofie Paulsen og kom her til Landet i 1891; hun og hendes for nogle Aar siden afdøde Mand farmede der paa Egnen. To Børn, Mrs. Mary Andreassen, Omaha, og en Søn i Oakdale, Ia., overlever hende.

Donne Dag, Oktober d. 16de, vil staa som en Mindetag i mange Mænds Liv, da alle mellem 21 og 35 Aars Alderen skal lade sig indskrive for mulig Militærtjeneste. Det for den frie Amerikaner „umulige“ sker — tvungen Soldatertjeneste i Fredstid. Dog er der ikke Sandsynlighed for, at ret mange vil blive indkaldt foreløbigt, fordi saa overvældende mange ansøger frivilligt om Antagelse. Men der er svar Bøde i Vente for dem der fejler at lade sig indskrive. De sædvanlige Stemmekontorer i ethvert Kommunitet modtager Indregistreringer.

Eders Redaktører har hver haft den Fornøjelse fornylig at deltage i fælles-lutherske Konferencer, Pastor J. M. Jensen i Bladudgivernes Møde d. 25.—26. Sept. i Philadelphia, Pa. og P. C. Jensen i de luth. Statistikkernes Møde d. 7.—8. Okt. i Omaha. Førstnævnte gav sit Besyv i en Artikel om Samling og Behandling af Kirkenyt, og sidstnævnte maatte holde for med en ditto om Forholdet mellem omfattende luthersk Statistik og luthersk Fællesforetagende. Førstnævntes „Paper“, som vi lige har faaet Anledning at læse, var meget interessant, særlig for en Kollega. Det har andre ogsaa ment, thi den omtales særlig i National Luth. News Bulletin. Iøvrigt var det meget oplivende for Nedskriveren at være sammen med andre mere erfarne Statistikkere for een Gangs Skyld. De „tørre Tal“ vinder i Værdi og Agtelse Aar efter Aar. Særlig var det os en Glæde at møde Dr. O. M. Norlie fra Decorah, Iowa, Foreningens Stifter i 1917. Han er langt yngre end vi antog i sin Tid.

Hør. Lutheran Gospel Hour Radioprogram udsendes nu Kl. 8:30 A.M. hver Mandag, Onsdag og Fredag fra Station WCBF, Chicago, — 1080 K.C. En anden luthersk Udsendelse finder Sted hver Tirsdag og Torsdag Kl. 10:15 A.M. fra Station WIBA, Madison, Wis. — 1280 K.C. Længere mod Vest kan man Mandag til Torsdag faa høre Morgenandagten paa St. Olaf College, Northfield, Minn. Tune in 760 K.C.

BANKBOGEN — GUD ER RIG NOK!

(Fortsat fra Side 1)

god og religiøs Mand, som de kan være. Man optog i sin Tid Stykker, ogsaa i Indre Missionstidende fra ham. Men det blev standset den Gang han kom frem med sin Mening om Barnedaaben. Han sagde: „Genfødselen i Daaben er en Løgn. Den er saa haandgribelig en Løgn, at man næsten maa holde den Person, som prædiker den, for at være uden Hjerte! De tror, at ethvert Pattebarn bliver genfødt, fordi der er stænket nogle Draaber Vand paa dets Pande. Saa ere jo Gøglere og Taskenspillere ogsaa genfødte Folk. En saadan Genfødselse gør dem kun skikkede til Djævelen.“

Baptister og andre Sekter, er de ikke fremmede Svende, som risikerer at komme ind under Ordet Paulus skriver til Timotheus 2 Br. 3:13: „De forføre og forføres.“ Burde de ikke alle komme tilbage til den første Menigheds Kirke?

Chr. Jensen, Audubon, Iowa.

Fortalt og oplevet

GIBRALTAR

Selv om Verden daglig overvældes med store Begivenheder, holder Gibraltar sig stadig som et af de Centre, hvor der sker noget. Tilstedeværelsen af franske Krigsskibe ved den engelske Kronkoloni og de stadige Rygter om Planlæggelsen af Angreb paa Fæstningen holder Liv i Problemet: Gibraltar.

Vi har faaet at vide, at Gibraltar er en Klippehalvø, der er 2,5 miles lang og 3—4 miles bred, og at Klipperne hæver sig 1349 Fod stejlt op fra Havet. Intet Fort i Verden er saa godt beskyttet fra Naturens Side som Gibraltar, hvis Fæstningsværker for Størstedelen er hugget direkte i Klippen.

Gibraltar var blandt Grækerne kendt som den ene af Herkules-Pillerne. Den bar Navnet Calpe. Da Maurerne i 711 trængte over Strædet ind i Spanien, saa den muhammedanske Hærfører Tarik-ben-Zaid straks Klippens strategiske Betydning og lod bygge et Fort samtidig med, at han kaldte Klippen Jebel-al-Tarik, hvilket betyder Tariks Høj.

Gradvis gik Navnet over til at blive det nuværende Gibraltar. Spanierne erobrede Omraadet tilbage i 1462, og under den spanske Krig var det Englændernes Tur til at tage Klippen, der siden har været i deres Besiddelse. Det var Admiral George Rooke, der førte den Flaadeafdeling, der rettede det afgørende Angreb mod Gibraltar.

I Dag har Kronkolonien noget over 16,000 Indbyggere, og selv om Omraadet bestaar af Klippe, udnytter man det saa godt som muligt. Der er plantet Frugttræer, hvor man kan komme til, og der holdes Geder og Kvæg. Der er ogsaa indrettet store Cisterner og Saltvands-Destillationsapparater, der sørger for, at Vandet aldrig slipper op.

Al Autoritet er naturligvis lagt i Hænderne paa den militære Guvernør, der leder alt vedrørende Fæstningen og Byen. Der findes ogsaa Love, der ikke findes andre Steder. Saaledes er Ægteskab mellem en Indfødt og en Fremmed kun tilladt, hvis begge straks forlader Omraadet. Alt er saaledes præget af militær Strenghed og Disciplin. For nogle Aar siden udstedtes Forbud mod hvide Huse, der kun vil virke som en alt for tydelig Skydeskive under eventuelle Træfninger.

Under normal Tilstand tæller Garnisonen 6000 Mand. Der er installeret svært Marineartilleri, men ud over Hydroplaner har Gibraltar ingen Luftstyrke, da Omraadet ikke har Pladser, hvor almindelige Flyvemaskiner kan lande. Til Gengæld er Klippen spækket med Antiluftskyts.

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

Fra en Danmarkstur i 1938 af L. F.

(Fortsat fra No. 38)

Sahl d. 18. August. Lyngen har bredt sit Tæppe og her er en Hilsen til Jer fra Heden. Milevidt er Tæppet ikke mere, men pragtfuldt er det. De smaa Graner der blev plantet da vi var Børn er nu store Skove, desuden har Opdæmningen af Gudenaalen ved Tange Electricitetsværk dannet Tange Sø, og alle de gamle, fattige Rønner dernede med al deres Sandjord er nu under Vand. Saa I vilde ikke let kende Egnen igen. Jeg gik forbi den stejle Bakke, der gav os saa mange Glæder, Vinter og Sommer. Nu er den Granskov. Lyngen plukkede jeg i Nærheden af nogle Murbrokker, hvor jeg tænkte mig „Pranger Gret's“ Hus havde staaet. Endnu staar den store Torn paa Færgevejen, den jeg altid troede var Moses's Tornebusk. Jeg gik ind til Byen igen ad „vor Vej.“ Skrænten langs med er der endnu, med de samme Blomster, — husker Du, Fingerbøller, Rølliker og den lyserøde Kællingetand? Endnu er Bymosen der og jeg fandt Busken med Surkaalen i Grøftehjørnet, Hybenhækken er der ogsaa. Alt var saa friskt efter sidste Nats Regn; vi har haft megen Varme og der er en Travlhed med Høsten, Markerne tømmes og snart er der kun Roer og Kartofler tilbage. Andreas var paa Kirkegaarden, at grave en Grav; der skal være Begravelse i Morgen. En af vore Veninder fra Skoletiden, Karen J. Hun var gift ovre i Gerning men skal hjem til Sahl og begraves i sin Moders Grav. Hun var en Kristen og sagde stille og lykkelig Farvel til sine Nærmeste.

Aug. 19. I Dag har vi igen Regn i stærke Byger. Kl. 3 var Begravelsen; Kirken var pyntet smukt med Høstens Blomster og der var mange Mennesker. En smuk, naturlig Højtidelighed med kraftig Menighedssang: „Befal du dine Veje,“ og: „O, Gud ske Lov det hjemad gaar.“ Sidste med en dejlig Melodi. Det er let at tale ved en Himmelborgers Hjemfærd. Den hvide Kiste var ikke aabnet, blev baaret ud under Tonerne fra Handels „Largo.“ Det er skønt med Guds Hus midt i de Dødes Have, og skønt med Kirkeklokken, der minder og kalder, ogsaa ved den aabne Grav. Jeg fik Lov til at hjælpe Andreas med at bære de mange Blomster ud til Graven. Det var særligt dejligt i Regnen, der nu var gaaet over til Rusk. Jeg nyder Regnen dobbelt hver Gang jeg tænker paa Eders „Tørketid“ i California.

Aug. 22. Dit Brev modtaget, kære A. Jeg forstaar Dit Problem og haaber, der kun maa komme Fred og Velsignelse deraf. Et ved jeg, at naar de Tider kommer, hvor vi ønsker os „Vinger, saa vi kunde flyve alene ud i Ørkenen,“ netop da, gælder det at blive paa vor Post.

Medfølgende Billede af Mors Grav er taget paa hendes Fødselsdag. Blomsterne er fra min. Saa tydeligt ses Skriftstedet: „Altsaa er der en Sabbatshvile tilbage for Guds Folk.“ Den Gang, for mange Aar siden, Pastor Jensen-Gyde talte ved hendes Baare over denne Tekst, tænkte jeg, at det gjaldt kun for dem, der her havde fuldendt Løbet og var gaaet hjem til Himlen. Nu ved jeg, at allerede hernede begynder Sabbatshvilen; jeg er færdig med mine Gerninger — nu lever ikke jeg mere, men Kristus.

September den 1ste. I Morges forlod jeg Hammel sammen med en af Landets mest kendte Kvinder, Frk. Karen Ræder, Præsident for Danmarks K.F.U.K. I Gaar deltog K. J. og jeg i nogle Ungdomsmøder i Aarhus og hentede samtidig Frk. Ræder der. Hun talte i Missionshuset i

Aftes for de Unge, boede hos os og vi havde en Del til Kaffe efter Mødet. Lægemissionær Berthelsens var der, de er hjemme paa Orlov fra Kina, og der har nylig været Udsendelsesfest for dem. Nu fik vi saa Lov til at være sammen med dem endnu en Gang. Fru Berthelsen er fra Hammel, hendes Moder er Lærerenke, Fru Beck-Andersen. Hun har fire Døtre, der alle er i Arbejde for Guds Riges Komme. De er Missionær Helga Beck-Andersen i Kina, Johanne Beck-Andersen, D.M.S. Sekretær, og Sigrid Beck-Andersen, en meget begavet Sekretær for Hammel K.F.U.K. Sidstnævnte er tillige Godsforvalter paa det store Frijsenborg Gods, Danmarks eneste Kvinde, der beklæder en slig Stilling.

Frk. Ræder skulde til Grønæk Præstegaard og da jeg skulde samme Vej, nød vi hinandens Selskab saa langt. Frk. R. er en meget konservativ ældre Dame, for konservativ til at være en Ungdomsleder i vor Tid.

Nu har jeg et Par Dages Hvile før jeg igen rejser til Thy via Bording-Ikast. I Aften skal jeg til Samfundsmøde hos Markwards. Der er et godt Samfund i Sahl, en god, enig Flok af troende Mennesker. Ca. 35—40 samles hver Uge i Hjemmene til Samtale og Bøn. Af og til er Præsten med, men ikke nødvendigvis.

Senere. Hjemme fra Mødet, der gik med Liv og Varme. Vi lærte en ny Sang, der nylig er kommet til Danmark, vist fra Sverrige, den har en lille let-lært Melodi, og nu skal I til Slut have første Vers:

Navnet Jesus blegner aldrig, tæres ej af Tidens Tand.

Navnet Jesus det er evigt, ingen det udslette kan.

Det har Bud til Unge, Gamle, skyder stadigt friske Skud;

det har Evne til at samle alle Sjæle ind til Gud.

Navnet Jesus maa jeg elske, det har sat min Sjæl i Brand;

ved det Navn min Sjæl fandt Frelse, intet andet frelse kan.

MENNESKENE PAA VEJ TIL AT OPFYLDE JORDEN

Hvis Mennesket har faaet til Opgave at opfylde Jorden, saa maa man sige, at Opgavens Løsning skrider rask frem. Tænk, hvis Adam og Eva kunde se ud over vor gamle Klobe i Dag!

Ikke mindst i det sidste Aarhundrede er Jordens Befolkningstal vokset med svimlende Hast. Man har lært at gardere sig mod de Svøber, der i tidligere Tider kunde reducere Antallet af Individier paa en saa kraftig Vis, at hele Landsdele kunde henligge uddøde. Livsførelsen og Grundlaget for Menneskenes Eksistens hjælper ogsaa til.

Ifølge den sidste Optælling udgjorde Jordens Befolkning:

Aar 1650.....	465 Mill.
Aar 1750.....	660 Mill.
Aar 1800.....	840 Mill.
Aar 1850.....	1098 Mill.
Aar 1900.....	1551 Mill.
Aar 1930.....	2025 Mill.
Aar 1937.....	2134 Mill.

I tidligere Tid voksede Befolkningstallet ofte overordentlig langsomt, og der er næppe Tvivl om, at Antallet i lange Tider har været konstant eller endog er gaaet tilbage. Hvis man regner med, at Mennesket etablerede sig som Kulturvæsen for ca. 50,000 Aar siden, varede det altsaa lige saa mange Aar, inden den første Milliard var naaet (1850). Men blot 87 Aar senere var Antallet vokset med over en Milliard. Altsaa paa mindre end 100 Aar naaede Menneskeslægten en lige saa stor Udbredelse som

paa de første 50,000 Aar! Alene i Tiden fra 1900 til 1937 — paa blot 37 Aar — udgjorde Tilvæksten 600 Millioner, altsaa en Forøgelse, der er større end hele Jordens Befolkningstal for et Par Hundrede Aar siden.

Befolkningstilvæksten tog først Fart i Europa. Medens der i Aaret 1800 boede 187 Millioner Mennesker i denne Verdensdel, var Tallet i 1900 øget til 401 Millioner, i 1910 til 448 Millioner og i 1929 til 478 Millioner. Dertil kommer de henved 40 Millioner Mennesker, som i dette Tidsrum udvandrede til andre Verdensdele, og de, der blev Ofre for Verdenskrigen.

Efterhaanden som andre Folk indfører den moderne Tids Kultur, Teknik om man vil, sker en lignende Befolkningsudvikling hos dem. Saaledes f. Eks. i Japan, hvor der i 1870 boede 31 Millioner Mennesker. I de følgende 60 Aar fordobledes Befolkningen; paa de japanske Øer bor nu over 70 Millioner Mennesker.

Det anslaaes, at Befolkningen i Asien omkring Aaret 1650 udgjorde 250 Millioner, medens den i 1930 var vokset til 954 Millioner. Afrika havde i 1650 flere Indbyggere end omkring 1800, da Tallet opgjordes til omkring 90 Millioner med 100 Millioner i 1650. Slavehandelen — et af de mørkeste Kapitler i den hvide Mands Historie — har en ikke ringe Del af Skylden herfor, sammen med Spiritus og de hvide Mænds Sygdom. Men i de senere Aar er Afrikas Befolkning vokset og udgør nu omkring 150 Millioner.

Amerikas Befolkningsudvikling er et Kapitel for sig; medens der i 1650 regnedes med 7 Millioner i Nordamerika og 6 Millioner i Sydamerika, var disse Tal i 1929 vokset til henholdsvis 162 Millioner og 77 Millioner.

De 600 Millioner Mennesker, der levede for to Hundrede Aar siden, kunde ikke alle spise sig mæt, Jorden gav dem kun saa megen Næring, at det lige strakte til. Havde Jorden givet Udkommet godt og vel, vilde Befolkningen have taget til i Antal — indtil Knapheden atter greb regulerende ind.

Heller ikke de mere end to Milliarder Mennesker, der nu lever paa Jorden, kan alle spise sig mæt, men det skyldes ikke Jordens manglende Evne til at føde dem, men snarere en hensigtsmæssig Fordeling. Her er Levevilkaar for dobbelt saa mange Mennesker, om det skulde være.

Aage J. Chr. Pedersen

Gærende Kræfter

Dette er ogsaa en Samling Fortællinger. Forfatteren har tidligere skrevet tre Drengbøger, hvoraf „Lars Lynge tar sin Tørn“ vandt Prisen i Hagerups Konkurrence 1937. Han har ogsaa vundet „Berlingske Tidende“'s Pris for den bedste Vandresang. Dette Bind Fortællinger er for Unge og om Unge. 148 Sider. Pris netto \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Tænkt og Skrevet

MIT OG DIT BUDGET

Moder og Søn var paa Vej hjem fra Kirken. Drengen, som altid var en opmærksom Tilhører skønt knap otte Aar gammel, kom ofte med Spørgsmaal der ikke var saa lette at besvare. Saadan ogsaa nu. „Mor,“ sagde han, „Præsten sagde i Dag, at vi er her for at hjælpe de andre. Mor, hvad er de andre her for.“

Hvad Moderen svarede vides ikke. Uvilkaarligt randt dette os i Hu, da vi læste i Bladene om vort Budget. Vi fik Aarsberetningen 1939-40 frem og slog op Side 114. Det var just ikke hyggelige Tal vi læste der, især naar vi tænkte nogle Uger tilbage, da vi blev bedt om at gaa Offergang for at afhjælpe hvad der resterede i Lønninger og andet fra sidste Aar. Pacific Kreds, og andre med, havde naaet sin Kvotadel og lidt til, men de fire største Kredse i Samfundet var, mildest talt, en Del tilbage. Det kunde jo tænkes, at de har saa meget Arbejde i Gang i de respektive Menigheder og Kredsopgaver, at de ikke kan betale deres Kvota til Samfundet.

Der turde jo ogsaa være andet i Vejen. Vilde det ikke være bedst at faa dette ryddet af Vejen? Vi har jo i al Fald her i Pacific Kreds ogsaa Arbejde i Gang for Guds Riges Fremme, i Menighederne, i Kredsen, i ydre Mission. Det kunde jo tænkes, at de paa den anden Side af Bjergene maatte tro, at vi herude er i Besiddelse af et Overflødhedshorn, som vi kan ryste naarsomhelst og faa Hænderne fulde af Guld. Men det har vi nu ikke, og har heller ikke haft saalangt jeg kan huske tilbage.

Der er et gammelt Mundheld der siger: „Der er ingen, der skal, uden min Hund og min Tjener.“ Vi andre skal ikke. Mon det vilde hjælpe paa Stillingen, hvis de Kredse, som betaler deres Kvotadel, nægtede at gaa Offergang for at betale for de andre? Vi spørger.

En af Lægfolket i Pacific Kreds.

VÆRN DERES HØRESANS ADVARER DET OFFENTLIGE SUNDHEDSVÆSEN

Aldrig før i den moderne Verdens Historie — i Særdeleshed siden Radioens Tilblivelse — har en god Høresans været saa stor en Velsignelse for de fleste menneskelige Væsener som nu, og de Forenede Staters offentlige Sundhedsvæsen har derfor i en Rapport udsendt fornylig advaret mod de Farer, der eventuelt kan være for Døvhed, og har opstillet nogle simple Regler vedrørende Ørenes Pleje.

Rapporten fremhæver, at Majoriteten af Aarsagerne der medfører Døvhed, kan forhindres, og der lægges Efftertryk paa Forældres Ansvar for deres Børns Høresans.

Næsten 75 Procent af alle Døvhedstilfælde finder Sted inden det femte Aar, paastaar Rapporten, og 9 ud af 10 Tilfælde inden 20-Aars Alderen. Henved en Trediedel af alle voksne Personer lider i større eller mindre Grad af en Skavank i et eller begge Ørene.

„Resultaterne af en Lægeundersøgelse af Skolebørn,“ meddeler Rapporten, „antyder at henved 15 Procent, eller hvert sjette eller syvende Barn, har en eller anden Høreskavank. Meget konservative Personer, som har undersøgt Sagen, paastaar at henved Halvdelen af disse Børn — 6 Procent — lider et alvorligt Tab af Hørelsen.“

I Analyseringen af Aarsagerne til Døvhed deler Rapporten de to væsentlige Steder, hvor Infektion er mulig, i den ydre Øre-Kanal og Mellem-Øret. I det førstnævnte kan Tilstedeværelsen af fremmede Substanser, en al for rigelig Voks-Ansamling og almindelige Hudsygdomme eventuelt resultere i en Beskadigelse af Hørelsen, dersom det ikke bliver behandlet i Tide. Hvad der imidlertid er endnu farligere er Betændelser i Mellem-Øret, et luftfyldt Kammer der adskiller Ørehindemembranen (Trommehinden) fra det indre Øre. Lidelser i den Del af Øret er i Almindelighed foraarsaget af Bakterie-Infektioner. Hos Børn, i Særdeleshed de Børn som lider af kroniske Forkølelser, er Infektioner i Mellem-Øret meget ofte Resultatet af forstørrede Adenoid-Væv. Saadanne Sygdomme som Lungebetændelse, Influenza, Kighoste, Mæslinger og Skarlagensfeber er ogsaa ofte ledsaget af eller resulterer i Øre-Infektioner.

Blandt de Ting man **ikke** skal gøre ved Behandlingen af Øre-Lidelser, siger Rapporten følgende:

Lad ikke uøvede Personer fjerne fremmede Substanser eller Genstande fra Øret.

Benyt ikke Haarnaale eller spidste Instrumenter til at fjerne stivnet Voks fra Øret.

Paatag Dem aldrig Hjemmebehandling af en Øre-Infektion.

Puds aldrig Næse med stor Kraft.

Andre beskyttende Forholdsregler mod Farerne for Døvhed indbefatter stadig Renligholdelse af den ydre Øre-Kanal og hurtig Læge-Konsultering i Tilfælde af kronisk forstørrede Mandler, Adenoider og Næsevækster. Øreflod er absolut et Faresignal og man bør hurtigst mulig søge en Doktors Raad.

Som en almindelig Sikkerhedsregel, tilraader Rapporten, bør man konsultere en Doktor, naar som helst man mærker at ens Ører ikke er som de skal være.

Common Council — F.L.I.S.

VILHELM BECK!

Saa gik han hjem den gamle Præst,
Og er nu hos Vorherre Gæst;
Men for hans Liv og Ord og Virke
Nu takker ham den danske Kirke.
Gud give ham Himmerigs Glæde.

Hvor var han kæk og djærv og drøj,
Ej viden om hans Tanke fløj,
Men samled' sig om dette ene
Sin Gud og Mennesker at tjene.
Gud give ham Himmerigs Glæde.

I denne Tjeneste han stod
Med aldrig kuert Ungdomsmod,
Med aabent Hjem og aabne Arme,
Til hver som trængte Hjertevarme,
Gud give ham Himmerigs Glæde.

Der siges at han præked' Dom,
Og at han som et Havbrus kom,
Og at tit Gud han vilde kyse,
Og ikke mildt og stille lyse
Med Ordet om Himmerigs Glæde.

Derom der maaske tvistes kan;
Men ikke om at han var sand,
At hvor han stod han aldrig dulgte,
Saa lidt som han med Strømmen fulgte.
Gud give ham Himmerigs Glæde.

Han var en Vækker der som faa,
Forstod at kalde, banke paa,
Og raabe: „Bryd gennem Taagen!
Ryst Sønnen af, staa op, bliv vaagen,
Og ræk efter Himmerigs Glæde.“

Hans Ord blev stærke Hammerslag,
Men de blev ogsaa Sol og Dag
Og var der Lynglimt i hans Tale,
Den ogsaa faldt som Dug i Dale
Med Toner om Himmerigs Glæde.

Det lyde skal her langt fra Vest:
Farvel og Tak, Du gamle Præst!
Gud give hvor paa Jord vi bo
At mødes her i fælles Tro,
Og hisset i Himmerigs Glæde.

Ved Becks Død 1901.

Adam Dan.

Indsendt af Marie Laurberg Petersen.

Hr. Redaktør, vel er dette Mindedigt 39 Aar gammelt; men hvor var det skønt i Dag om Ordets Forkyndere satte saadanne Spor, ja, for alle Præsterne i begge vore danske Kirkesamfund ønskes dette, enten det sker ved Hammerslag, Sol og Dag eller Dug i Dale, blot vi for Alvor kommer til at længes efter Himmerigs Glæde. M. L. P.

BARMHJERTIGHEDENS VREDE

Af Sognepræst Regin Prenter

„Den Gud, Pastor Bartholdy forkyndte, er en lunefuld og ond Herre, en hedensk Molok, som under Foregivende af, at han elsker Mennesker, sender dem al Slags Djævelskab paa Halsen, ja, endog Døden.“

Saadan læser man i „Kristeligt Dagblad“ i en Protest fra Frimenighedspræst Johs. Fevejle imod en Prædiken af Pastor Christian Bartholdy. Og det er ikke første Gang, en lignende Protest har lydt.

Hvad der her har Interesse, er nu ikke saa meget, om Pastor Bartholdy i en Prædiken maaske kan have udtrykt sig saadan, at hans Tale kunde opfattes som ovenfor gengivet. Det er i og for sig ikke nogen heldig Fremgangsmaade at diskutere Prædikener efter Avisreferater; men nu foreligger hans Prædiken i „Indre Missions Tidende“, saa enhver kan se, hvad han har sagt.

Der rejses imidlertid med disse Protester et helt andet Spørgsmaal: Er det da overhovedet umuligt at prædike over en gammeltestamentlig Tekst, der forkynder de historiske Begivenheder som Guds Vredes Dom over den syndige Slægt? Skal vi med de Tysk-Kristne lade det Gamle Testamente falde — erklære det for Forkyndelse af en fremmed Religion, en hedensk Molok-Religion, som dyrker en Gud, „der ikke er den Kærlighedens og Barmhertighedens og Naadens Gud, som vor Herre Jesus Kristus har aabenbaret for os?“ (Fevejle).

Er vi virkelig færdige med at lytte til Ord som dette: Saa siger den Herre HERREN: Slaa Hænderne sammen, stamp med Foden og raab Ve over alle Israels Hus' grimme Vederstyggeligheder! De skal falde for Sværd, Hunger og Pest . . . De skal kende, at jeg er Herren, naar deres dræbte ligge midt iblandt Afgudsbilleder rundt om deres Altre paa hver høj Bakke, paa alle Bjergenes Tinder, under hvert grønt Træ og hver løvrig Eg, der, hvor de opsendte liflig Duft til deres Afgudsbilleder? (Ez. 6: 11 og 13).

Er dette en anden Religion end Jesu Religion? Vi kan da ikke i en Tid, hvor Antisemitismen har rejst sit stærke

Krav ogsaa til Kirken om at lade det Gamle Testamente falde, lade dette Spørgsmaal staa ubesvaret hen.

Man har under denne Diskussion sommetider henvist til Luther. Og man har især haft travlt med hans Stilling i Bondekrigen, hvor han opfordrede til at slaa Bønderne ned som gale Hunde. I den kirkehistoriske Lærebog, som bruges ved Universiteterne i København og Aarhus, hedder det om Luthers Skrift imod Bøndernes røveriske og morderiske Bander, at „Los Luther gammeltestamentlig Hævnreligion undertiden kan trænge det nytestamentlige Evangelium til Side.“ Professor Holmquist synes her at godkende den samme Opfattelse, at Jesu Religion er en anden end det Gamle Testaments, der — ikke ret forskelligt fra Tidens antisemitiske Udtryksmaade — karakteriseres som „gammeltestamentlig Hævnreligion.“ Det maa iøvrigt meget beklages, at en officielt anerkendt Lærebog netop i disse Aar, da der andetsteds fra bæres Ved nok til Antisemitismens Baal, betjener sig af saa uheldig en Udtryksmaade. Thi hvordan man end vil stille sig til de Steder i det Gamle Testamente, hvor der tales om Hævn, er og bliver et Udtryk som „gammeltestamentlig Hævnreligion“ utilstedeligt. Det Gamle Testamente kender ingen „Hævnreligion.“ Men er ikke ogsaa Professor Holmquists Vurdering af Luther her Udtryk for præcis den samme Raadvildhed med Hensyn til Bibelens Tale om Guds Vrede som den, vi finder hos Fevejle?

Der var dog maaske Grund til som et Indlæg i denne Forhandling at prøve en Redegørelse for Luthers Syn paa Bibelens Tale om den vrede Gud. Maaske kunde Luther ogsaa paa dette Punkt have et Ord at sige os, som var værd at høre.

Da Luther i Aarene 1513—15 holdt sin store Forelæsning over Salmernes Bog, lærte han at skelne mellem to forskellige Slags guddommelig Vrede; han kaldte den ene „Strenghedens Vrede“, den anden „Barmhertighedens Vrede.“ Det er den sidste Form af Guds Vrede, de troende stadig maa erfare, saa længe de lever i denne Verden. Barmhertighedens Vrede er timelig, og den kommer fra Gud, den barmhertige Fader. Strenghedens Vrede derimod er evig og kommer fra Gud, den strenge Dommer. Guds Vrede maa udøses over denne syndige Slægt. Gud kan ikke, naar han er Gud, lade Synden ustraffet og sit Ord foragtes uden Modstand. Derfor maa ogsaa Guds egne kæreste Børn leve under Vreden, ligesom hans enbaarne Søn levede og døde under Vreden. Men for Guds kære Børn, som for hans enbaarne Søn, viser Guds Barmhertighed sig deri, at han — ikke tager Vreden bort — men lader dem se sin Barmhertighed bagved Vreden, lader dem forstaa, at han udøser Vreden ikke for at støde dem bort, men for at drage dem til. Barmhertighedens Vrede bliver derfor det samme, som Luther ellers kalder „Korset.“ For de vantro er Korset vel en utaalelig Straf, men for Guds Børn er det — for at bruge en dansk Salmes Ord — „Guds Kirkes gyldne Smykke og dejlige Juvel.“ Men Vredens ydre Skikkelse er den samme, hvad enten den er Strengheds eller Barmhertigheds Vrede. Det er Troen, der afgør, om Vreden skal forvandles til Barmhertighedens Vrede. Dog er der en Vrede, som kun er Strenghed. Det er den Vrede, Gud viser, naar han lader Mennesker helt uden enhver Følelse af sin Vrede. „Da vredes Gud mest, naar han ikke viser sin Vrede over noget, men lader de ugudelige leve i deres Begæringer, vokse og have Fremgang og undlader at gøre dem til intet.“ En forfærdeligere Guds Vrede end den, at han sparer Mennesker for Barmhertighedens Vrede, kender Luther ikke. Hvis Gud ikke under os sin Barmhertigheds Vrede,

betyder det, at han har vendt sig bort fra os, at han har forkastet os.

Saa maa det da blive saadan, at Guds Børn saa langt fra skal fly Barmhjertighedens Vrede, men snarere elske den, som de elsker Korset. Gud har nemlig et Maal med Barmhjertighedens Vrede. Han vil ved den — som Luther siger i sin Udlægning til Marias Lovsang — bevirke, at Menneskets Kraft skal gaa ud, for at Guds Kraft kan gaa ind. Guds Barmhjertigheds Vrede har det Maal at gøre Mennesket saa hjælpeløst og skyldigt, at det kan modtage Guds Naade. Derfor maa Guds Børn elske Barmhjertighedens Vrede under enhver Form.

Og Guds Vrede kan møde os under mangfoldige Former. Luthers Virkelighedssans viser sig her i hans Forstaaelse af det nutidige i Guds Vrede. Guds Vrede er for Luther noget aldeles haandgribeligt. Guds Vrede ser han i Tyrkens Løgn og Mord, i Pavens falske Lære og Hellighed, i Pest og Sygdom, i Bøndernes Oprør. Ikke saadan at forstaa, at Gud „under Forgivende af, at han elsker Mennesker, sender dem al Slags Djævelskab paa Halsen,“ men saadan at forstaa, at alt dette virkelig kommer fra Djævelen og ikke fra Gud; — og dog sker det altsammen under Guds Kontrol og med hans Vilje. Djævelen har intet Herredømme længere, end Gud har tilladt ham det. Guds Tilladelse til Djævelens Rasen er selve hans Vrede, hans „fremmede Gerning,“ der skal berede Vejen for hans egentlige Gerning, som er at vise Barmhjertighed.

Fordi Guds Vrede er saa virkelig og haandgribelig, maa Gud ogsaa sommetider benytte sig af menneskelige Tjenere for sin Vrede — f. Eks. Paven eller Tyrken eller de oprørske Bønder. Men ogsaa den straffende Øvrighed kan være Guds Tjener, naar den — som i Bondeoprøret — maa gribe ind med den haardeste Haand.

Luther var meget klar over, at hans Samtids Sværmere — paa samme Maade som de moderne Kirkehistorikere — vilde stødes over Skarpheden i hans Skrift mod Bønderne. Han lod det derfor følge af et mindre Skrift, hvori han svarede paa de Angreb, man rettede paa hans „U-barmhjertighed.“ Her siger Luther et Ord, der har Ærinde ogsaa til dem, der den Dag i Dag vil anklage ham for Hævnreligion: „Siger man, jeg er helt urimelig og ubarmhjertig heri, svarer jeg: Barmhjertig her, barmhjertig der, vi taler nu om Guds Ord, som vil have Kongen æret og Oprørerne tilintetgjort, og det er vel ikke mindre barmhjertigt end vi. Jeg vil her ikke høre eller vide om Barmhjertighed, men give Agt paa, hvad Guds Ord vil; derfor skal min lille Bog være og blive retskaffen, selvom hele Verden forargede sig over den. Hvad spørger jeg om, hvad der mishager dig, naar det behager Gud? Naar han vil Vrede og ikke Barmhjertighed, hvad vil du saa med din Barmhjertighed? — — — De Skriftsteder, som taler om Barmhjertighed, hører ind under Guds Rige og de Kristne, ikke under det verdslige Rige. . . . Men det verdslige Rige, som ikke er andet end Guds Vredes Tjener over de onde og en ret Forløber for Helvede og den evige Død, skal ikke være barmhjertig, men streng, alvorlig og fuld af Vrede i sin Gerning og sit Embede. Thi dens Værktøj er ikke en Rosenkrans eller en Kærlighedens Blomst, men et simpelt Sværd.“

Her er ikke Tale om Hævn. (Jeg vilde iøvrigt give meget til den, som i Luthers Skrift mod Bønderne kunde vise mig bare eet Sted, hvor Luther prædiker Hævn!) Her er Tale om, at Øvrigheden af Gud er indsat til overfor de onde at øve Vredens Tjeneste. Og Luthers skarpe Opfordring til Øvrigheden om at slaa til, er lige saa lidt gammeltestamentlig, som den har noget med Hævn at gø-

re, men den er et Udtryk for Luthers nytestamentlige (paulinske) Bedømmelse af Øvrighedens Tjeneste. Det afgørende Sted i Skriftet lyder saaledes: „For det første skal Øvrigheden, som er kristelig, her handle med Frygt . . og bekende, at vi har fortjent saadant. Dertil betænke, at Gud maaske saaledes opvækker Djævelen til en almindelig Straf af det tyske Land. Dernæst bede ydmygt om Hjælp mod Djævelen. . . . Man skal til Overflod tilbyde de gale Bønder en ret og billig Forhandling. Dernæst, hvor det ikke hjælper, fluks gribe til Sværdet . . . Saa skal nu Øvrigheden her trøstigt trænge frem og slaa til med god Samvittighed . . . Øvrigheden har en god Samvittighed og en retfærdig Sag og kan sige til Gud med al Sikkerhed i Hjertet: Se, min Gud, du har indsat mig til Fyrste eller Herre, derom kan jeg ikke tvivle. Og du har befalet mig Sværdet over de onde. Rom. 13. Det er dit Ord og kan ikke lyve. Saa maa jeg under din Naades Tab forrette saadant Embede. . . . Og sker det, at en bliver slaaet ihjel paa Øvrighedens Side, er han en ret Martyr for Gud, hvis han strider med en saadan Samvittighed, som her er sagt. Thi han gaar i det guddommelige Ords og Lydigheds Ærinde.“

Man maa her bemærke, at Luthers Formaning om at slaa til først fremsættes efter Formaning til Syndsbe-kendelse, ydmyg Bøn og billig Forhandling. Endvidere, at Øvrigheden skal se sin straffende Gerning som en af Gud givet Vredens Tjeneste. Er dette „gammeltestamentlig Hævnreligion“? Maaske!

Men mon det saa ikke snarere er os, der for Alvor trænger til at læse det Gamle Testaments Forkyndelse af Guds Vredes Dom end Luther, der trænger til at læse Evangelium?

Er det forkert, hvis vi efter Luthers og det Gamle Testaments Mønster i Krigen og Hitler og Stalin ser Guds Vredes Redskaber? Er det forkert, om den vesterlandske Kristenhed i disse Dage ser sig selv under Guds Vredes Tugt? Og skulde det være Molokdyrkelse, om det blev prædikeret, naar en gammeltestamentlig Domstekst bliver oplæst? Hvordan skulde vi ellers læse disse Tekster? Er Profeternes Domstale og „Korset“ blevet forældet?

Er det ikke langt snarere en saadan Prædiken, vi trænger til, for at vi paany maa lære at kende og elske Barmhjertighedens Vrede?

Jo, det faar vel blive derved, at Vreden er udøst over Vesterlands Kristenhed som ikke i mange Aarhundreder. Allermindst skulde den evangeliske Kirke i disse Aar forkaste Guds Vredes Prædiken. Snarere skulde den trænge saa dybt ind i Evangeliet, at den lærte at forkynde al Vreden som Barmhjertighedens Vrede, som Guds Arbejde paa at faa denne gudløse Slægt gjort svag nok til at høre Evangeliet. Vi vil ikke slippe det Gamle Testament, vi vil ikke slippe Ordet om Guds Barmhjertigheds Vrede.

Kr. Dagbl. 11. Maj 1940.

O, Kristi Kors, min Lykke
Og skønne Arvedel,
Guds Kirkes gyldne Smykke
Og dejlige Juvel!
Jeg her dig glad vil bære,
Som det er Guds Behag,
Og engang du skal være
Min Pryd paa Dommens Dag.

TANKER OM GUD

I

Om Pastor Chr. Bartholdys Prædiken ved Københavns Indre Missions Jubilæum skriver Docent, Dr. theol. Flemming Hvidberg i „Nationaltidende“:

Hans stærke Ord gjorde dybt Indtryk paa de mange Mennesker, der gik i Kirke den Aften, og siden er der blevet talt om dem Mand og Mand imellem. Bartholdy talte om, at Gud er ikke, som mange Folk tror og tænker, en gammel Nathue, der sidder i sin Himmel og blunder — og engang imellem vaagner op. Det er kun Menneskers Paafund. Den levende Gud er ham, som kommer os i Møde i sit Ord. Der er noget skjult og gaadefuldt, noget forfærdende ved Gud. Vi kan ikke fritage Gud for Ansvar for de Ulykker, der sker i Verden. Prøver vi paa at se hans Linje i Historien, ser vi ogsaa blodige Spor der, hvor Gud har grebet ind. I denne Retning gik — efter Referaterne — nogle af Bartholdys Tanker. Det minder os om noget, vi kender fra de ældste Lag i det Gamle Testamente. Ogsaa i en vis Side af Luthers Tankeverden møder vi det. Og efter ham inden for visse Retninger i moderne Teologi.

II

Hertil bemærker Dr. Hvidberg:

Men der er nu Mennesker, som ganske enkelt føler, at de maa give op over for denne Tale om Gud, selv om den ogsaa ledsages af en anden om en Naade Linje og om den lyse Dag, naar Herren kommer igen. Ja, de føler, at de maa gøre Oprør imod en saadan Tale — imod en saadan Gud. Bygger Gud da sine Formaal op paa knuste Menneskeskæbner, som denne Verdens Herskere gør? Har han Lov til at betale for Gennemførelsen af sine Planer med unge Finner i russisk Fangenskab? Kan han bringe det over sit Hjerte at støde Børn bort fra Solskinnet ud i Lemlæstelse og livslang Lidelse?

Derfor er der andre, som meget mere ser Djævelens løslupne Vildskab i den grufulde Dødedans, som nu opføres omkring os. Gud har intet at skaffe med Menneskers Synd, siger de. Det er rigtigt, at han er en levende Gud. Men han er ogsaa en lidende Gud.

Ogsaa over for denne Tale om Gud er der imidlertid Mennesker, som føler, at de maa give op. For hvor er saa Guds Magt henne? Kan han ikke mere standse dette? Er han da en svag Gud?

Det er helt forskellige Maader at tænke paa om Gud. Og findes der nogen Forstaaelsens Helhed her paa Jorden, som kan sammenfatte dem begge?

De to Tankerækkers Sammenstød er netop et Udtryk for vor Uformuenhed og vor Uforberedthed, for Dagens Sjælensød.

III

I det svenske Tidsskrift „Kristet Samhällsliv“ spørger Kyrkoherde Sam Thysell:

Hvis vor Herre Jesu Kristi Fader er den sande Gud, hvordan kan han da lade Naturkræfterne tilintetgøre Mennesker i Titusindtal? Og hvis han er den almægtige, hvordan kan han da lade Ondskaben triumfere?

Vi fristes til at tænke, at der hersker en Modsætning mellem Gud i Naturen og Gud, aabenbaret i Kristus. En saadan Dualisme vilde dog være uudholdelig . . . Vor første Trosartikel hviler paa Evangeliets Grund, naar den bekender, at den Gud, som er Himmelens og Jordens Skaber, tillige er den Gud, som i Jesus Kristus har aabenbaret sig som vor Fader.

Men hvis dette er sandt, hvordan kan Gud da lade alt dette forfærdelige ske?

Tankemæssigt kan vi aldrig faa noget fuldt tilfredsstillende Svar. Vi maa regne med, at der hos Gud findes uudgrundelige Dyb. Vi Støvets Børn kan aldrig begribe Skaberen i hans uendelige Storhed. Vi kan aldrig svare paa Spørgsmaalet, hvorfor Gud har skabt Naturen og Menneskene netop paa denne Maade. Og vi maa agte os for at mestre hans Værk. „Mon noget, som blev dannet, kan sige til den, der dannede det: Hvorfor gjorde du mig saaledes?“ Paulus, fra hvem dette Ord stammer, havde, naar han grublede over sit eget Folks Skæbne, fundet, at Guds Domme er uudgrundelige, og hans Veje uransagelige, og han var blevet dybt grebet af Skabningens Suk og Vaande. Men hans Hjerte havde fundet Hvile i Fortrøstning til, at Gud i sin Visdom dog leder Menneskeheden frem mod det af ham bestemte Maal. Guds Frelsergerning i Kristus er ham en Borgen herfor.

IV

Pastor Thysell skriver lidt senere:

Hvorfor lader Gud det onde triumfere?

Noget af det vigtigste, som man plejer at anføre til Svar, kan maaske sammenfattes saaledes:

Gud er ingen Diktator. Han vil ikke herske over Menneskeslaver. Han kalder os i Kærlighed til frivillig Tjeneste. Han vil føre os sammen til et Fællesskab, som skænker Tilfredsstillelse og Glæde, netop fordi det præges af Kærlighed og Frihed.

Men Friheden indebærer Mulighed for Valg mellem forskellige Livsveje. Vi kan sige nej til Guds Kaldelse og vandre vore egne Veje. Gud giver os derved ogsaa Frihed til at forfølge selviske og onde Hensigter. Men han lader os ikke slippe for Følgerne. Vi kalder dem stundom Guds Domme. Men vi har ikke derfor Ret til at give Gud Skylden for, at det gaar os ilde. Skylden er vor, som har krænket de guddommelige Love, der gælder for Menneskelivet, og som har forsmaaet at følge Guds Kaldelse . . .

Fra Danmark

Københavns Lufthavn blev bombarderet Torsdag d. 3. Okt. af engelske Flyvere, ifølge Telegrammer til amerikanske Nyhedskontorer. Havnen ligger paa Øen Amager og adskillig Skade blev anrettet. Ved en Fejltagelse faldt der ogsaa nogle Bomber over Svenskernes Lufthavn ved Malmø.

Kongens 70-aarige Fødselsdag d. 26. Sept. gav vist Anledning til mere hjertelig Demonstration end ønsket af Kongen selv, thi Dagen efter, da han takkede Folket for Opmærksomheden, foreholdt han dem ogsaa at „lade Ro og Orden være Folkets Løsen.“ „Og lad os alle være loyale overfor Myndighederne“ tilføjede han. Monarken modtog i Tusindvis af Telegrammer, ogsaa mange fra Udlandet, deriblandt et fra selveste Herr Hitler. Af særlig Interesse vil være en Film, som blev optaget af den kongelige Familie i deres Hjem og Omgangskreds, samt over Kongens Liv fra Udnævnelsen i 1912 til Dato. De mange Glimt fra hans Privatliv skal være særlig interessante og muntre. Det er Direktør Tage Nielsen, som har muliggjort Optagelsen, medens Redaktør Kaj Holbeck skabte den og Emil Reesen leverede Musikken.

Tyskerne har opkøbt saa mange Kreaturer i Danmark, at den danske Regering saa sig nødsaget til at nedsætte

en Kommission, der skal virke for Forøgelsen af Slagtekvæg. Det var særlig Malkekvæget man maatte reducere ved Nedslagtingen fornylig. Der skal nu oprettes nogle Forsøgsgaarde, hvor nye Metoder for Udvinning og Anvendelse af Foderstoffer bliver foretaget for at udvide Kødproduktionen.

Nazistføreren Fritz Clausen har forleden Uge i en Tale til en Flok københavnske Nazister fremsat et Krav paa en Omordning af Landets politiske Struktur i mere nazistisk Retning. Det er vist særlig Hr. Stauning han vil tillivs, da denne atter fornylig har udtalt sit Mishag til Nazisterne.

Standnsningen af Pengeforsendelser fra Amerika har ofte alvorlige Følger for mange, særlig ældre Folk, der fik saadan Støtte fra Børn og andre herovre. For dem, der kan faa Aldersrente, er det ikke saa alvorligt, om end „de smaa Dollarsedler var som Solstraaler, der lyste op i et gammelt Hjem, hvor hver Øre maatte vendes før den blev givet ud“ skriver Tonys Bror til „Pioneren.“ Der er ogsaa enkelte Tilfælde af gamle amerikanske Krigsveteraner, der er ilde stedt ved Savnet af Invalidepensionen. Dertil alle, som lever af Renterne fra Investments herovre.

„Vi ser sjældent dansk-amerikanske Aviser“ skriver ovennævnte Korrespondent tillige. Dog kom der nogle fornylig, men dateret sidst i Maj, saa de har været længe undervejs. Derudfra synes han at forstaa, at vor Opfattelse af Situationen derhjemme er mere overspændt graverende end Virkeligheden. „Jeg saa ingen grædende Mænd eller Kvinder, men et Folk, der i Alvor, Beslutsomhed og værdig Fatning bøjede sig under uundgaelige Begivenheder,“ skriver han. Der er Folk, som i gamle Dage kaldtes „Chauvinister,“ der skadede deres Land mere ved deres Fædrelandsfølelse end de vidste. De laver tidt Myg af Elefanter og lader enkelte Tilfælde lyde som Almindeligheder. Løse Rygter meddeles ofte som sandfærdige Begivenheder og optages altfor beredvilligt af Bladene i Udlandet, som ikke kan berigtige Situationen. Med Hensyn til tysk Censur, da har Korrespondenten selv ikke „skrevet efter Ordre.“ Og hvad han har læst af sine Breve i Bladene, da var de ordret gengivet — altsaa intet strøget.

Hertil kan dog bemærkes, at „Tonys Bror“ er af nogle mistænkt for nazist-venlige Følelser og hans Meddelelser har været saa forsigtige, rettere hensynsfulde mod Landets Overmagt, at dennes Saks blev overflødig. Selvfølgelig er det klogt, ogsaa for en Bladkorrespondent, at „kende sin Herres Krybbe“ og vide sin Begrænsning under Omstændighederne.

Han blev tilsidst Præst. En Søn af afdøde Højskoleforstander Thomas Bredsdorff, Harald Bredsdorff, fra Mou ved Limfjorden, har bestaaet teologisk Embedseksamen med fint Resultat. Harald Bredsdorff har haft en ejendommelig Skæbne. Efter Studentereksamen i 1921 begyndte han at studere Teologi, men maatte opgive dette af Helbredshensyn og blev Lærer, først paa Opdragelsesanstalten „Holsteinsminde,“ senere paa Ryslinge Friskole. En skønne Dag forlod han sin Stilling i Ryslinge og rejste med Kone og Børn til Mou, hvor han købte et ganske lille Husmandssted ud til Limfjorden. Stedets Sognepræst, Pastor Borella, der er gammel teologisk Manuduktør, interessedes sig for Bredsdorff og hjalp ham med at komme

i Gang igen med Studiet, som han altsaa nu har gennemført uden Forbindelse med Universitetet.

Ingen Ministeruniform. Kongen har bifaldet, at de gældende Bestemmelser om Rang og Uniform for Ministre fortsat ikke anvendes paa Ministeriet under Ledelse af Statsminister Th. Stauning. Dette er en Fornyelse af de Bestemmelser, der har været gældende for de sidste Ministeriers Vedkommende. Bestemmelsen om Ministerrangen og dermed Excellence-Titlens Bortfald blev i sin Tid truffet for de to Ministerier Zahles Vedkommende, men Rangen indførtes atter under de mellemliggende Venstre-Ministerier — derimod kom Uniformen ikke igen.

Danmarks Alderdomshjem. I hele Danmark findes nu 485 Alderdomshjem, som huser 10,177 Gamle. Deraf ligger de 99 i Byerne og 386 i Landkommunerne, men der er ca. 6500 Pladser indenfor hvert Omraade, idet Byernes Hjem gennemgaaende er meget store. Kun 2,4 Procent af alle Gamle over 60 Aar bor i et Alderdomshjem, der imidlertid har Plads til ialt 3,1 Procent. Der bor gennemgaaende flere Kvinder paa Alderdomshjemmene end Mænd, hvilket hænger sammen med, at Kvinderne gennemgaaende lever længere end Mænd.

Høsten i fuld Gang. Den 1. September og Høsten er i fuld Gang. Rug og Hvede er i det store og hele indhøstet, men der er endnu en Del Byg og Havre paa Markerne. Vejret har ikke været det allerbedste for Høsten, rigeligt med Regn, der har vanskeliggjort Arbejdet. Men samtidig har det været hundekoldt, saa der har dog ikke været Fare for at Kornet skulde begynde at spire paa Markerne. Forskellige Steder kan nu melde om de første Resultater fra Tærkskningen, og det ser noget bedre ud end man havde regnet med. Vi vil antagelig faa en god Midelhøst og Korn af en særdeles god Kvalitet. Ogsaa Kartofflerne lover godt, Priserne er i Øjeblikket noget højere end normalt. Dette skyldes antagelig en Del ufornuftige Opkøb. Kartoffelhøsten vil blive meget stor i Aar, og det er slet ikke nogen Grund til Ængstelse for Knaphed paa denne livsvigtige Vare. Roehøsten, baade Foder og Sukkerroer, tegner ligeledes godt. Det kolde fugtige Vejr har givet disse Rodprodukter gode Voksebetingelser, og der vil blive en meget stor Avl.

Bro til Fanø. Esbjerg—Fanø Broen vil antagelig snart blive paabegyndt. Undersøgelsen af Bundforholdene har fastslaaet, at der ikke findes Vanskeligheder af nogen Art ved Anlæg af denne Broforbindelse, og Ministeriet skal nu vælge mellem to forskellige Projekter til henholdsvis 6,8 Mill. Kr. og 7,5 Mill. Kr.

Ragnild Hveger besejret. Ved et stort nationalt Svømmestævne i Helsingør blev Ragnild Hveger besejret i 100 m Rygerawl af den kun 15-aarige Grete Tilda Jørgensen. De opnaaede Tider var daarlige paa Grund af forfærdelige Vejrforhold.

Ny Pavillon paa Skamlingsbanken. Paa Skamlingsbanken er indviet en ny smuk Bygning, der er rejst til Erstatning for den gamle Træpavillon, som rummede Mødesalen. Den nye Bygning er opført under Tilsyn af Arkitekt Fink, København.

Mineralfund i Danmark. Undersøgelser af Brunkulslejerne ved Haderslev er blevet gjort af Københavns Geologiske Institut. Man er kommet til det Resultat, at det er Brunkul af bedste Kvalitet. Lejerne strækker sig i en Dybde af 20 Meter, og Udvinningen vil begynde øjeblikkeligt.

Fra Litteraturens Verden

Stor Prisnedsættelse paa vore danske Bøger!

Danske Læsere vil sikkert benytte Anledningen fra nu og til Nytaar med at anskaffe sig nogle gode danske Bøger fra vort Forlagshus her i Blair. Anledningen er ret enestaaende hvad Pris og Kvalitet angaar. De, der allerede har faaet tilsendt Kataloget over Bøgerne vil vide, at der gives 50% Rabat paa Bøger over fem Aar gamle og 25% paa de nyere. Og forstaa os ret — det er ikke brugte Bøger, men Bøger vi har paa Lager og som vi ønsker at afsætte for at faa Plads til andet. Da der ikke er mange Eksemplarer af de enkelte Værker, vil de første Bestillinger hørte Fordelen. Mange af de bedst kendte danske kristelige Forfattere er paa Listen, ligesaa ikke saa faa af Skønlitteraturens Perler. Vi er fristet til at nævne nogle faa, som vil faa en Bogelskers Hjerte til at slaa:

Augustins Bekendelser, 343 S. indb. 30 Cts.; Barclay: Rosenkransen, overs. af N. P. Madsen, 356 S., indb. 40 Cts.; V. Beek: Erindringer, 198 Si., indb., 33 Cts.; V. Bergsøe: Fra Piazza del Popolo, 583 S., indb., 83 Cts.; C. Bernhard: Et Aar i København, 320 S., indb., 40 Cts.; E. Beskov: Tillid, 104 S., hft., 23 Cts.; St. Blicher: Æ Bindstou, hft., 5 Cts.; L. Budde: Fra stille Vande og En Drengs Villie, 272 Si., indb., 40 Cts.; Marie Carlsen: Fra Toftgaardene, 284 S., hft., 75 Cts.; Carlsen-Skiødt: Paa Grænsevagt, 187 S., indb., 87 Cts.; do. Præsten Jens Bro, 246 S., hft., \$1.13, indb., \$1.57; C. Christensen: Robert, 144 S., indb., 25 Cts.; Den trofaste Forjætter, indb., 17 Cts.; E. Eggleston: Roxy, 244 S., indb. 45 Cts.; G. Engberg: Haab og Daab, 32 S., hft., 12 Cts.; E. Evers: Adventklokker, 177 S., indb., 13 Cts.; A. Fibiger: Guds Lam, 337 Si., indb. \$1.14; do. Den yndigste Rose, 226 S., hft., 63 Cts.; D.L.P. H.: Fra Vingaarden, 168 S., indb., 40 Cts.; J. L. Hejberg: En Sjæl efter Døden hft. 13 Cts.; Ingemann: Prins Otto, indb. 25 Cts.; C. Riehardt: Solsange, 154 S., indb. 25 Cts. Og mange flere. Send efter Kataloget.

ACKNOWLEDGEMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	7450.07	376.91	1023.56	1760.78	1630.48	492.21	1018.08	147.08	1000.97
Indianapolis, In., Miss Ethel Barkdall in memory of Mrs. Edward Olsen, Indianapolis	1.00			1.00					
Indianapolis, Ind., in memory of Mrs. Edward Olsen from the following: Mr. and Mrs. J. Siersbeck, Mr. and Mrs. Anker Siersbeck, Mr. and Mrs. Harold Goodnight, Mr. and Mrs. Ed Buchfink, Elmer Siersbeck	5.00		5.00						
St. Joseph, Mo., Mrs. A. Bing	2.00				2.00				
Grenora, N. D., Mr. and Mrs. Geo. Brodersen, in memory of Mrs. (Rev.) M. C. Rohe	16.50			1.50		5.00	10.00		
Jacksonville, Ia., Sunday School of Bethlehem Luth. Church, divided equally among the synod's three Children's Homes	30.00	30.00							
Oyens, Ia., Gethsemane Luth. Church	14.00			14.00					
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	12.99					12.99			
Minden, Nebr., Bethany Luth. Church	20.00			5.00	5.00		5.00		
Cushing, Wis., The Loyal Workers	8.80			8.80					
Pass Lake, Wis., Salem Luth. Church, offering at installation service of Pastor Krogh by Dr. N. C. Carlsen	12.00				12.00				
Ringsted, Ia., St. Paul's Luth. S.S., memorial wreath for Einer Ostergaard	5.00						5.00		
Ringsted, Ia., a memorial wreath for Einer Ostergaard from the following: Mrs. Nes. Bonnicksen, Miss Esther Bonnicksen, Mrs. A. T. Herrold each 50 cents, Mr. and Mrs. Henry Larsen 50c, Mr. and Mrs. Carl W. Nielsen 50c, Mr. and Mrs. Paul Glasnapp 50c, Mr. and Mrs. A. H. Glasnapp 50c. Total	3.50 6.41				3.50 6.41				
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church									
Chicago, Ill., Miss Lena Petersen of Ebenezer Church in memory of her uncle, Mr. Chresten Nielsen, Fresno, Calif.	18.00	5.00			5.00		5.00		3.00
Brush, Colo., Mrs. G. B. Christiansen, Eben-Ezer	4.00				2.00				2.00
Audubon, Ia., Ebenezer Luth. Church, one-third of offering at mission meetings	11.34				11.34				
Green Bay, Wis., Bethel Ev. Luth. Church, in memory of Mrs. Mary Jane Smitz	2.00	2.00							
Green Bay, Wis., Bethel Ev. Luth. Church	28.26		15.00		13.26				
Hutchinson, Minn., English Ladies' Aid of Main Street Luth. Church	10.00			10.00					
Chicago, Ill., Little Missionaries Class of Golgotha Sunday School	8.50	4.25					4.25		
Sidney, Mont., Brorson Luth. Church, an offering for our school	22.68		22.68						
Redvers, Sask., Canada, Dania Ladies' Society	5.00				5.00				
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Church	97.35			66.43		10.00	10.92	10.00	
Elk Horn, Ia., Miss Edel Hansen	11.98			11.98					
Evan, Minn., St. Matthew Sunday School	5.20					5.20			
Elk Horn, Ia., Mr. and Mrs. Jacob Jacobsen	20.00			20.00					
Total received on 1940-41 synodical budget	7831.58	418.16	1066.24	1885.49	1709.99	530.40	1058.25	157.08	1005.97
Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Oct. 7, 1940. H. J. Hansen, Treas.									

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical quota)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission
Previously acknowledged	1222.52	341.12	589.26	177.14	78.00	37.00
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. Ejner Sorensen, in memory of Chris Engskow, Omaha	3.00		3.00			
Indianapolis, Ind., Mrs. Dora Minkner and Miss Ruth Koehler in memory of Mrs. Edward Olsen, Indianapolis	3.00		3.00			
Chicago, Ill., Miss Lena Petersen of Ebenezer Church in memory of her uncle, Mr. Christen Nielsen, Fresno, Calif. Gift for China Mission is for Anna Bøgh Madsen	7.00			2.00	5.00	
Farmington, Minn., Adult Bible Class of Farmington Luth. Church	3.50		3.50			
Elk Horn, Ia., Pastor Anders Hansen	10.00	10.00				
Elk Horn, Ia., Mr. and Mrs. Jacob Jacobsen	20.00	20.00				
Omaha, Nebr., Pella Ladies' Aid	10.00	10.00				
Total received for extra synodical missions	1279.02	381.12	598.76	179.14	83.00	37.00

Received with thanks. Blair, Nebr., Oct. 7, 1940.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$1063.29
Brookville, Minn., Fredsminde Luth. Church: Fred Nielsen, R. F. Jensen, Mrs. Louis E. Kilgas, Peter Fredricksen, Eli Lamp, Sr., and family, J. P. Jensen, C. D. Jensen, Jens P. Jensen, Pastor H. S. Madsen each 50 cents, Anton Madsen, Henry Ransen, V. Simonson, Henry Nielsen, J. F. Nielson, O. F. Simonsen each \$1. Total	10.50
Ostenfeld, Man., Canada, Danish Luth. Church \$7.47, less exchange 84 cents	6.63
Denver, Colo., Bethany Ev. Luth. Church	25.00
Chicago, Ill., Ebenezer Dan. Ev. Luth. Church	16.27
Total	\$1121.69

Received with thanks. Blair, Nebr., Sept. 30, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

Men „danske Bøger er jo ikke noget værd længere,“ siger man. Naa, det kommer an paa hvad Maal man bruger. Maaske man ikke kan vente at læse dem og saa sælge dem igen for samme Pris. Det er heller ikke den kræmmerske Maalestok en Læser benytter for Bogkøb. Man maa regne med, at eens Læsning er aandelig Føde. Faar man intellektuel eller opbyggelig Føde derved, saa er dette Værdi nok i sig selv for Bogens Pris. Man kan give den bort og andre kan nyde samme Fordel. Der er en frugtbar Mission for Guds Rige i Udbredelse af god Læsning. Men vil man have lidt finansiell Godtgørelse for Bogen, kan man for det meste sælge den igen til nedsat Pris. Der kan let indtræffe Dyrtdid paa danske Bøger herovre denne Vinter, thi vi kan ikke faa ny Forsyning fra Europa. Det er muligvis uklogt, at vort Forlagshus sælger sit danske Oplag saa billigt just nu. Men denne Beslutning blev taget af Direktion og Bestyrelse for Tid tilbage, og saa er Tiden jo meget belejlig nu. Fremtiden kender ingen uden Gud. Men benyt Anledningen!

Den der ikke kan betro Gud sit Legeme, vil aldrig kunne betro ham sin Sjæl.

—Luther.

Danske Julekort 1940

Særdeles smukke og stemmingsfulde fire-dobbelte Julekort med omhyggelig valgte danske Tekster paatrykt i vort eget Trykkeri. Hvert Kort forsynet med særskilt passende Konvolut.

Nr. F-1040.—Format som foranstaaende. Billede af Bethlehems Marken i ophøjet Tryk og udskaa-ret Sølvstjerne samt „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Omstaaende Byen Bethlehem med Lukas 1:78, 79 og 2, 6 og 7 Vers af Salmen „Dejlig er den Himmel blaa“ som Tekst. Pris 7 Cents.

Nr. F-3003. 3½x4½ Tommer. Hyrderne paa Marken i Lyset fra oven og „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Indvendig Hyrdernes Tilbedelse med Lukas 2:11 og 1ste Vers af „Glade Budskab, har du hørt.“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3024. Format som Nr. F-3003. Paa Forsiden Udsigt gennem en Port i Julefarver og „En velsignet Julefest!“ Indvendig Udsigt over Bethlehem under Julestjernen. Tekst Lukas 2:15 og tre Vers af „Et Barn er født i Bethlehem!“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3010.—Jule- og Nytaarskort. De tre vise paa Kameler og den dobbelte Hilsen „Glædelig Jul“ og „Godt Nytaar“ paa Forsiden. Indvendig de vise Mænd med deres Gaver og Es. 60:6 samt to Vers af „Aaret henrandt“ som Tekst. Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-504.—Format 3¾x5 Tommer. Paa Forsiden Billede af den hellige Familie i Bethlehems Stalden og Hilsenen „Glædelig Jul!“ Indvendig Hyrderne paa Marken med Joh. 3:16 og to Vers af „Mit Hjer-te altid vanker. Pris 5 Cents.

Nr. F-510.—Format 3x5½ Tommer. Paa Forsiden et brændende Lys i Guldstage omslynget af Kristtorn Kviste med Bær samt „Glædelig Jul!“ Indvendig samme Motiv med Salme 43:3 samt Salmen „Nu ville vi os samle“ som Tekst. Pris 5 Cents.

Nr. F-1032.—Samme Format som Nr. 504 men med Østens Vise ved Bethlehems Port paa den udskaarne og sølvunderlagte Forside. Indvendig en stor Stjerne med Matth. 2:10 og ti udvalgte Linier af Salmen „O Stjerne, hav Tak, vor ledende Ven.“ Pris 7 Cents.

Nr. F-1011.—Format som Nr. 504. Udskaaet Forside med „Glædelig Jul“, Lysestage, tændte Lys og Julepynt. Gennem „Vinduet“ ses de hellige tre Konger i Tilbedelse af Barnet i Krybben. Tekst Salme 119:105 og seks Linier af „De hellige tre Konger saa hjertensglad.“ Pris 7 Cents.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

VOR KIRKES MISSION

beror paa vort Folks Kendskab til dens Fortid, Lære og Funktion. „Uden Kendskab ingen Kærlighed“ er et sandt Ord i Virkelighedens Verden.

Derfor læs vore Kirkeblade. Vor Kirkes Fremtid beror paa velunderrettede og rettænkende Menighedsmedlemmer, og det burde alle vore Landsmænd være.

LUTHERSK UGEBLAD koster \$2.00 pr Aargang i U. S. A. og Canada. Det eneste danske Blad i Magasinformat i Amerika. Lokalagenter ønskes.

BESTILLINGSESDEL

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:.....

Vedlagt find \$.....for..... Aargang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af Bladet for.....

Aar,

Venligst,.....

Adresse:.....

VI KAN HØRE
PRÆSTEN TALE!

Takket være vor
AUREX

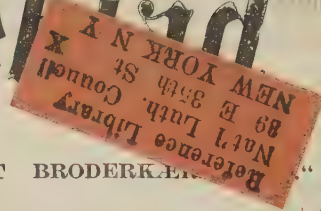
Mine Venner undres, at jeg kan høre saa klart med mit nye Høreapparat, og dog kan de næsten ikke opdage at jeg har et saadant paa mig. Kun en lille rund Kapsel sidder i det ene Øre og er forbunden ved en næsten usynlig Traad med Modtagerinstrumentet under mit Tøj. Jeg har været døv i mange Aar og brugt flere Slags Apparater; men mit nye Aurex overgaar dem alle i Klarhed, Kraft, Lethed og Operation. Det skyldes de fire smaa Vacuum Tubes. Skriv til dette Blads Kontor efter nærmere Oplysninger. Prøvekontorer i de fleste Storbyer.

AUREX
HIGH FIDELITY HEARING AIDS

Luthersk Angelblad

„LUTRER EDER SJAEL I LYDIGHED MOD SAND HEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆR“

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 23. OKTOBER, 1940

NR. 43

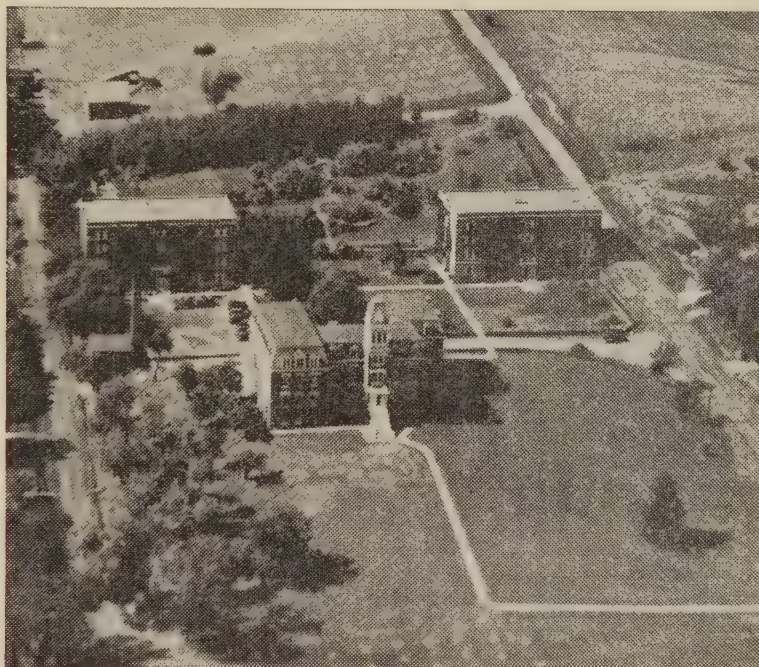
Vor Skole indbyder til Hjemkomstfest.

Hvert Aar har man Fest paa Dana ved denne Tid. Man kan kalde det Høstfest, thi da kommer „hjem“ de mange „Neg“ var Skole har bundet til sig i de Aar som svandt. I Aar er der særlig Anledning for de forhenværende Studenter og andre af Skolens Venner at komme igen til Hjemkomstfesten.

vi takke Byens Borgere for, som sammen med Skolens Ledere fik de føderale Interesser vendt vor Vej.

Skolens Board of Trustees giver ogsaa Møde her denne Uge. Det forhøjer Festen. Præsident Siersbeck skriver:

„Det er vort Haab, at I alle vil drikke dybt af det gode Samvær vi sædvanlig oplever under Danas „Hometom-

Der er den nye brolagde Vej fra Blair Bygrænse til Skolens Bakke. Baade Byen og Beboerne har staaet Skolen bi i at faa dette saare velkomne Stykke Arbejde udført. Regn eller Solskin, Venner, I vil nyde den Køretur op ad Bakken! Denne næstsidste moderniserende Forbedring er færdig.

Næstsidste? — jo, endnu er det sværeste Skub tilbage — den nye Administrationsbygning. Men den taler vi ikke mere om her.

Og saa er der den nye Flyveplads nord for Skolen, hvor et Dusin af Eleverne undervises under Regeringens Opsyn i Militærflyvning. Ogsaa dette nye Foretagende kan

ing,“ og at endnu fastere Baand maa blive knyttet med Dana College og Trinitatis Seminarium — alt imens vi drikker tillige af det rige Samliv vi har i Kristus. For disse store Velsignelser maa vi atter udtrykke vor Taknemlighed til de Mænd og Kvinder, hvis Læber er forseglet i Døden, men hvis Minde endnu lever paa Skolen. Vi forglemmer ikke deres bøjede Ryg, deres rynkede Hænder, deres ydmyge Sjæle, dem, som trods deres saare begrænsede Midler, dog havde Fremtidssyn og Villiekraft til at realisere det.

Være velkommen hjem til Dana, alle Alumni Medlemmer og Venner, i Dagene den 25.—27. Oktober! Et baade underholdende og oplivende Program venter eder!“

Treogtyvende Søndag efter Trinitatis.

Dagens Evangelium:

Da gik Farisæerne hen og holdt Raad, hvorledes de kunde besnære ham i Ord. Og de sendte deres Disciple til ham med de Herodianere, og sagde: Mester! vi vide at du er sanddru, og lærer Guds Vej i Sandhed, og skøtter om ingen; thi du anser ikke Menneskers Person. Sig os derfor: Hvad tykkes dig? Er det tilladt at give Kejseren Skat eller ej? Men som Jesus havde mærket deres Ondskab, sagde han: I Øjenskalke, hvi friste I mig? Viser mig Skattens Mønt. Men de bragte ham en Penning. Og han sagde til dem: Hvis Billede og Overskrift er dette? De sagde til ham: Kejserens. Da sagde han til dem: Saa giver Kejseren det, som Kejserens er, og Gud det, som Guds er. Og da de hørte det, forundrede de sig, og de forlode ham og gik bort. Matthæus 22:15—22.

KRISTNE I VERDEN

Af Sognepræst Svend Rehling

Naar det gælder om at gøre en skammelig Gerning, har man undertiden set, at to, som egentlig var hinandens fødte Fjender, fandt sammen for i Fællesskab at øve Forbrydelsen. Det er der mange Eksempler paa i Verdenshistorien. Og det kender vi ogsaa fra den bibelske Historie. I Langfredagsberetningen staar der om de to Dødsfjender, den jødiske Konge og den romerske Landshøvding, at „paa den Dag blev Herodes og Pilatus Venner med hinanden“ (Luk. 23, 12). Det var den fælles Udaad, som førte dem i Armene paa hinanden, og noget lignende ser vi i Evangeliet i Dag. Farisæerne og Herodianerne — det radikale Frihedsparti og det konservative Kongeparti — stod ellers skarpt nok overfor hinanden og plejede at trække hver til sin Side. Det eneste, de kunde mødes i, var et fælles Had til Jesus og et fælles Ønske om at lokke ham i Fortrød og ødelægge hans Gerning. Det gik de sammen om. Og saa støbte de gamle Kuglerne og lod deres unge Disciple fyre dem af. Det ligner godt nok denne Verdens træske Børn!

Og man maa sige, det var fint Arbejde. Den Situation, de havde lagt til Rette for Jesus, var saa djævelsk udpekuleret, som kun Hadet og Ondskaben kan finde paa det. Indsvøbt i aaleglat Smiger rettede de det uskyldige Spørgsmaal til ham: „Er det tilladt at give Kejseren Skat eller ej?“ Det Spørgsmaal var saa genialt i sin Underfundighed, at lige meget hvad han svarede, vilde han komme til at sidde i Saksen. Sagde han Ja, vilde man kunne beskyldte ham for Forræderi mod sit undertrykte Folk, Sagde han Nej, kunde han anklages for Oprør mod den lovlige Øvrighed. Det Spørgsmaal tør nok kaldes genialt i sin Træskhed.

Men var deres Spørgsmaal genialt, saa var til Gengæld det Svar, han gav dem, **guddommeligt** i sin Visdom og sin Enfold. Med en laant Denar i Haanden tvang han dem til at konstatere, at denne Mønt, som de selv anerkendte og brugte, naar de betalte Skat, bar Kejserens Billede og Overskrift. Nuvel, sagde han, „saa giv Kejseren, hvad Kejserens er, og Gud, hvad Guds er!“ Intet Menneske vilde kunne angribe det Svar. Det var fuldkomment i sin enkle Selvfølgelighed, og samtidig helt igennem aandeligt i sin Tankegang. Uden noget Slags Kompromis løste han med de to Sætninger et af de mest spændte Problemer i hele Menneskelivet: **den enkeltes dobbelte Stilling overfor den verdslige Stat og den helige Gud**. Ingen kan forbavses over, at da de hørte det, undrede de sig, og de forlod ham og gik bort. Overfor ham kom al menneskelig Kløgt til kort. Og saa ofte denne Beretning siden er bleven fortalt, har dette gud-

dommelige Svar grebet og imponeret Mennesker. Og hvordan de end ellers vurderede Personen Jesus af Nazareth, har de maattet indrømme, at med dette Svar var det sidste Ord sagt. Og Resten var kun: den enkeltes Pligt til — under Ansvar overfor Gud og Mennesker — at gaa hen og virkelig gøre det.

*

Den Pligt er det iøvrigt ikke saa let at gennemføre — navnlig ikke i vore Dage, hvor Staten — baade den totalitære og den demokratiske — ønsker at gribe ind paa flere og flere af Menneskelivets Omraader. Der kan nemt opstaa Konflikter af den vanskeligste Art.

Hvis vi — som rimeligt er for kristne Mennesker — vil søge Vejledning i Guds Ord, er der ingen Tvivl om, hvilke Retningslinjer vi faar.

Det Nye Testaments Forfattere har forstaaet Jesu Ord: „Giv Kejseren, hvad Kejserens er!“ saadan: at en Kristen skylder Staten — dens Øvrighed og dens Love — **en meget vidtgaaende Loyalitet**. Hovedstedet til Belysning af dette er Romerbrevet det trettende, hvor Paulus siger de bekendte Ord: „Hver Sjæl underordne sig de foresatte Øvrigheder; thi der er ingen Øvrighed uden af Gud; men de, der er, er indsatte af Gud, saa at den, som sætter sig imod Øvrigheden, modstaar Guds Ordning.“ Øvrigheden er Guds Tjener og bærer ikke Sværdet forgæves. Derfor er det nødvendigt at underordne sig, ikke alene for Straffens Skyld, men ogsaa for Samvittighedens. Vi har at svare Øvrigheden, hvad vi er den skyldig, enten det er Skat eller Told eller Frygt eller Ære (V.1—7). Endnu saa sent som i Titusbrevet fastholder Paulus det Standpunkt og siger til sin Ven og Medarbejder: „Paamind dem om at underordne sig Øvrigheder og Myndigheder, at adlyde, at være redebonne til al god Gerning, ikke at forhaane nogen, ikke være stridslystne, men milde, og udvise al Sagtmodighed imod alle Mennesker“ (3, 1—2). Og i sit første Brev giver Peter ham sin fulde Tilslutning: „Underordner eder under al menneskelig Ordning for Herrens Skyld ... thi saaledes er det Guds Vilje (2, 13—15).

Den Loyalitet overfor Borgersamfundet, som her paalægges de Kristne, er jo ganske tydelig. Og det principielle i Sagen forstærkes yderligere, naar man betænker, at den Øvrighed, Paulus og Peter havde for Øje, da de skrev, som de gjorde, var den romerske Blodkejsers Nero og hele hans Regimente.

Staten behøver ikke at frygte, at en Kirke, der ser saadan paa Sagen, skal iværksætte nogen Revolution i egentlig Betydning indenfor det borgerlige Samfund. Derimod kan den vente, at der fra en saadan Kirke vil udgaa **en uselvisk og offervillig Tjeneste** til Samfundets Gavn. Og det er ogsaa, hvad der altid er sket og endnu sker. Vi ved godt, at vi har ikke her vor blivende Stad — vort Borgerskab er i Himlene; men det forhindrer ikke, at vi, saa længe vi er paa dette Sted, loyalt stiller vor Tjeneste til Raadighed for det Samfund, hvor Gud har sat os.

Samfundssind er en kristelig Pligt — det er der al Grund til at minde om just i en Tid som denne. Det er en Skam for Kirken og for dens Herre, hvis Kristne i en Krisetid for Land og Folk vil skubbe Bryderne fra sig over paa andre og fuske med Skattesedlen og knibe uden om generende Lovbestemmelser. Men det er en Ære for Kirken, hvis de Kristne er forrest og flest til at melde sig til Samfundsopgaver — enten det er Røde Kors eller Luftværn eller Brandvagt eller Omsorg for Soldaterne.

eller hvilken anden nyttig Tjeneste, der maatte være Brug for.

„Giv Kejseren, hvad Kejserens er!“ I det Ord af Jesus er udtrykt Kravet om den **ubetingede Lydighed**, som den Kristne er pligtig at udvise overfor Stat og Øvrighed.

Sagde jeg „ubetingede Lydighed?“ — Det er ikke sandt. Den Kristnes Lydighedspligt er netop ikke ubetinget; den har sin ganske bestemte Grænse. Og den Grænse er skarpt trukket op i den anden Del af det Svar, som Jesus gav sine Fjender: „Giv Kejseren, hvad Kejserens er — og Gud, hvad Guds er!“ Hvis Staten skulde kræve en Lydighed af de Kristne, som kun kan virkelig gøres ved at krænke det Ansvar, vi har overfor Gud, saa er det Kristenpligt at sige Nej — og betale, hvad det koster! Hvis Staten vil gøre sig til Herre over Samvittighederne; hvis Øvrigheden vil paatvinge os sin Dom om, hvad der er godt, og hvad der er ondt, og forbyde os at kalde Synd for Synd; hvis Kejseren forlanger Tilbedelse af sine Undersaatter — saa maa Kirken i Jesu Navn protestere og sige: Hertil, og ikke længere!

Det er meget karakteristisk for de første Kristne, at overfor personlige Overgreb fra Statsmagtens Side protesterede de aldrig — man kunde piske dem paa Domhuset for deres Kristendoms Skyld, og de gik ud paa Torvet igen og prædikede videre, glade over at agtes værdige til at vanæres for hans Navns Skyld. Men forbød man dem at tale om Jesus, saa var Grænsen naaet, og de sagde det Ord, som er blevet staaende undsletteligt i Menneskeslægtens Erindring: „Man bør adlyde Gud mere end Mennesker!“ (Ap. Gern. 5,29).

Naar Kejserens Krav og Guds Krav tørner sammen, saa er det Tid for den kristne Kirke til at protestere. Og bliver Protesten ikke hørt, saa har Kirken kun eet eneste Svar at give: **Martyriet**. Det Svar gav Paulus og Peter i Guds Time — den ene segnede for et romersk Sværd, og den anden lod sig nagle til et Kors. Og da man siden forlangte af de Kristne, at de skulde tage Del i den hedenske Kejsertilbedelse . . . bare et eneste Røgelseskorn paa hans Alter! — saa valgte de Døden. Og sejrede gennem Nederlaget. Saadan stod den fangne **Polykarp** paa Idrætspladsen i Smyrna, omgivet af rasende Hedninger. Og Statholderen trængte ind paa ham og sagde: „Sværg, og jeg lader dig løs! Sig noget ondt om Kristus!“ Men den gamle Polykarp gav ham det værdige og uforglemmelige Svar: „I 86 Aar har jeg tjent ham, og aldrig har han gjort mig noget ondt — hvor skulde jeg da kunne bespotte min Konge, som har frelst mig!“ Og nogle Øjeblikke efter lukkede Baalets Flamme sig som et bugnende Sejl omkring Guds Vidne.

Den kristne Kirke vil aldrig blæse til Revolution paa Barrikaderne — den ved sig forpligtet til — til den yderste Evne — at give Kejseren, hvad Kejserens er, hvad Navn han end maatte bære. Men naar det gælder Guds Ord, Guds Ære, Guds Rige — saa tager den Martyriet — og **Revolutionen opstaar af Katakomberne**. Ikke den Revolution, som sejrer ved Ild og Sværd; men **den Revolution indefra, som sprænger de hedenske Rammer ved Ordet og ved Aanden**.

Saadan besejrede den lidende Oldkirke det romerske Verdensrige. Og saadan har til enhver Tid den bekendende Kirke sejret over ethvert Hedenskab ved at tage sit Kors og dø for sin Tro. Ogsaa i den Betydning er det sandt: at „hvis ikke Hvedekornet falder i Jorden og dør, bliver det ene; men dersom det dør, bærer det megen Frugt“ (Johs. 12, 24).

Den stærkeste Magt i hele Verden er den ensomme

Fange, som bærer sine Lænker i Jesu Navn, fordi han er overbevist i sin Samvittighed om, at **det er Synd mod den Helligaand at give Kejseren, hvad Guds er**. Det har vi set gennem hele Kirkens Historie. Og det kan vi endnu faa at se; thi ogsaa nu er det Martyrtid for Guds Kirke paa Jorden.

Og skulde Prøvens Dag komme ogsaa for den kristne Menighed i Danmark, saa beder vi om Visdom og Mod til, at vi maa kunne give Kejseren, hvad Kejserens er **og ikke mere!** og give Gud, hvad Guds er — **og ikke mindre!**
Amen.

HVAD DER HOLDER IGEN?

Af Pastor Valdemar S. Jensen

I Dag, da dette sendes til Bladet — d. 16. Okt. oplever vi i U. S. A. for første Gang i Fredstid en Indregistrering til almindelig Værnepligt. Red.

Inden vi se os til, har vi vel nok en Lov om almindelig Værnepligt. Det er vel paa Tide, vi hjælpes ad med at klare, hvad vi skal svare, naar vore unge Mænd spørger, om en Kristen kan gaa med i Krig. Kan en Kristen være med til at værne Landet, naar Værnepligten medfører, at han skal dræbe Angriberen?

At det gamle Ord staar fast: „Du maa ikke slaa ihjel,“ er vi vel alle enige om. Spørgsmaalet bliver saa: Kan dette Ord have ubetinget Gyldighed? Kan Konflikterne mellem Pligterne her i Sydens Verden ikke stille sig saaledes, at vi gør større Synd ved ikke at standse Dræberen end ved at standse ham, selv om vi maa dræbe ham for at standse ham? Militærnægterne siger, vi maa ikke dræbe Dræberen, men hvad medfører denne Nægtelse? Den medfører Ulydighed mod Øvrigheden. At Militærnægteren heller vil gaa i Fængsel eller hellere selv dø, end han vil gaa i Krig, klarer jo ikke Sagen; hans Holdning er lige fuldt Ulydighed mod Øvrigheden. Og de, som anbefaler Militærnægtelse, haaber paa og agiterer for, at saa mange skal nægte at gaa i Krig, saa der ingen Krig kan blive. Det vil sige, **Masseulydighed mod Øvrigheden**. Og dette vil igen sige, at hvis Militærnægterne opnaar Flertal, saa er der ingen Øvrighed mere. Øvrigheden er kun Øvrighed, saa længe Flertallet i Folket lyder den.

Men hvad bliver Tilstanden, naar der ingen Øvrighed er mere? Det bliver Anarki. Hvor der ingen Øvrighed er, men hver er sin egen Lov og gør efter sit eget Skøn uden Hensyn til borgerlig Lov, **der er Anarki**. At Militærnægterne har de bedste Hensigter og ikke har i Sinde at ødelægge Landet, forandrer ikke den Sag, at Masseulydighed mod Øvrigheden opløser og tilintetgør borgerlig Orden og Retsadministration. Enten Hensigten er den ene eller den anden, saa er Lovløsheden her, naar hver vil være sig egen Lov og nægter at lyde Øvrigheden.

Og hvad fører Lovløshed i det borgerlige Samfund til? Derom har Paulus et Ord at sige; han skriver til Thesalonikerne angaaende vor Herre Jesu Kristi Tilkomst: „Først maa jo Frafaldet komme, og Sydens Menneske aabenbares, Fortabelsens Søn, han, som sætter sig imod og ophøjer sig over alt, hvad der kaldes Gud eller Helligdom, saa at han sætter sig i Guds Tempel og giver sig selv ud for at være Gud. — Og nu, I ved, **hvad der holder igen**, for at han skal aabenbares i sin Tid. Thi Lovløshedens Hemmelighed er allerede i Virksomhed, kun at den, som nu holder igen, kommer af Vejen.“ 2 Thesl. 2:3—7.

Udtrykket „Hvad der holder igen“ og „den, som holder

igen“ har lige fra Kirkefædrene til vore Dage været forstaaet som den borgerlige Øvrighed, paa Paulus' Tid, den romerske Øvrighed, personificeret i Kejserens Person. — Paulus nøjes ikke med at udtale en Mening om dette, at naar det som holder igen tages bort, saa kommer Antikrist. Lovløsheds Hemmelighed var allerede paa Paulus' Tid i Virksomhed. Men ikke dette er noget af Hemmeligheden ved Lovløsheden, at den klæder sig i Samvittigheds Klæder, ja endog i Kristendommens? Militærnægteren mener, at det er ikke raadeligt at handle mod sin Samvittighed og at man bør adlyde Gud mere end Mennesker. Men er det ikke saaledes, at disse Bibelfordærere besnærer hans Omdømme, saa han ikke ser, at i Sydens Verden er der Konflikter, som ikke løses her, men kun paa den ny Jord, hvor Retfærdighed bor?

Vi maa ikke slaa ihjel. Men hvis vi nægter at dræbe Dræberen, saa er vi inde i Lovløsheden. Denne er Antikristens Element, i den kan han komme frem. Ved vor Militærnægtelse og Ulydighed mod Øvrigheden hjælper vi med til at Antikrist kan ytre sig.

Er det ikke der, man ender, naar man vil være Militærnægter? Vi maa ikke slaa ihjel, men Kristne maa langt mindre være med til at berede de Tilstande, hvori Antikrist kan ytre sig.

Hvad da? Det forekommer mig, at naar den Øvrighed, vi selv har sat os, siger: „Nu maa I alle være med til at værne Landet,“ saa maa vi sige Ja.

Det, der er galt i Evropa, er jo at Ret og Retfærdighed er blevet trampet under Fod. Men Ret og Retfærdighed skal hævdes ved Lov. Det kan vi ikke være med til, uden vi vil være Øvrigheden lydige.

Valdemar S. Jensen i Dvk. 14. Aug. 1940.

KIRKEN OG STATEN

Hver Sommer afholdes Studentermøde ved den smukke Nyborg Strand i Danmark. I Aar var der ogsaa Stævne trods de omvæltende politiske Begivenheder derhjemme. Ikke saa underligt at Talerne kom til at dreje sig særligt i den Retning som optog alles Sind. Vi bringer her Uddrag af et Par af Talerne, som givet i Kr. Dagbl.

I

Torsdag Aften talte Sognepræst Regin Prenter om Kirken og Staten ud fra Jesu Ord til Pilatus: **Mit Rige er ikke af denne Verden.**“

Taleren indledede med at understrege, at Jesu Ord maa høres med Bibelen som Baggrund, i sin bibelske Sammenhæng og ikke paa Tidens eller vor egen personlige Baggrund. Ellers hører vi ikke hans egne Ord, men kun den Genklang, hans Ord har givet hos os. Jesus stod overfor Pilatus som Profeternes Forjættelsers Opfyldelse; han var Velsignelsen fra Gud. Men Folket lukkede af for Velsignelsen og raabte: Vi har ingen anden Konge end Kejseren. Det gav sig ind under Kejseren, ophævede Kløften mellem sig og Verden og gik ud blandt Folkene og blev den evige Jøde. Dette Nej til at modtage Guds Rige er den eneste Løsning paa Jødefolkets Gaade. Men Vidnesbyrdet kan ikke standses af Frafaldet. Det lyder tværtimod stærkere, jo større Frafaldet er. Ogsaa i Kirken, det nye Israel, kan Frafaldet komme ved, at Kirken bliver eet med Verden; men heller ikke det standser Vidnesbyrdet; thi Riget er ikke af denne Verden. Dette er Kirkens eneste Haab og Trøst i Frafald. Men det er ogsaa Trøst nok.

Jesus overfor Pilatus er Guds Rige overfor Kejserens. Her sættes Kejserens Rige ikke ud af Kraft, men faar tværtimod sin højeste Værdighed: „Du havde slet ingen

Magt over mig, dersom ikke den var givet dig ovenfra.“ Øvrigheden er Guds Tjener og saaledes ansvarlig overfor Gud. Statens Møde med Gudsriget er Statens Skæbnetime. „Jeg finder ingen Skyld hos denne,“ sagde Pilatus og dømte ham alligevel, og dermed var han Tyrannstaten med alle dens Kendemærker: Ikke først Ret og Uret, men egen Karriere; han gav sig ind under sin Herre i dennes Egenskab af Tyrann og blev selv Tyrann. Men i Ordene: „Hvad er Sandhed?“ gav han Udtryk for Statens rigtige Holdning overfor Evangeliet. Staten skal hverken forbyde eller autorisere, men erklære: Jeg finder ingen Skyld hos denne. Forkyndelsen af Evangeliet er ikke straffbart. Paa den Maade skal Staten give Kirken Rum. Staten kan svigte sit Kald, men derved sættes Vidnesbyrdet ikke i Fare. Hvis Kirken trænges indefra af den frafaldne Stat, som vil forbyde Evangeliet, har den Trøst i det Ord, som gælder, enten der er Trængsel eller ej: „Mit Rige er ikke af denne Verden.“ Vidnesbyrdet om det kan aldrig ophøre.

II

„Kristi Kærlighed tvinger mig,“ var Emnet for Sognepræst Halldan Høgsbros Tale Fredag Formiddag.

Emnet er hentet fra 2. Kor. og lyder egentlig: Kristi Kærlighed tvinger os, d.v.s. Kristi Menighed, som har set Guds Kærlighed i Kristi Ansigt, men samtidig ved, at de har Skatten i Lerkar. Ordet: tvinger, har en ubehagelig Klang; det bruges om Politimesterens Tag i Arrestanten, om Angsten, der har Tag i os, om overvældende Arbejde, der tvinger os, Folkestimmelen, der har Magt over os, Feber og Sygdom. Ogsaa andre Ting hos Kristus end Kærlighed kan have Tag i os: Hans Ideal og hans Ord, eller Guds Vrede som hos Luther. Men her siger Paulus, at Kærligheden tvinger — paa een Gang blødere, stærkere, varmere, personligere, mere givende og mere krævende end Vreden. Men hvordan kan Kærligheden og Tvangen forenes? Derved, at det er Korskærligheden, som tvinger os. Paulus ved, at han er elsket med Korsets Kærlighed, derfor kan han tale saaledes om Kærlighedens Tag i os. Intet er saa stærkt som de døde Tale til de levende. Det erfarer vi ved Dybbøl og ved Vejene omkring Søgaard. Men vi dør kun for os selv; vor Død i egentligste Betydning kan ikke frelse andre. Der er kun een, hvis Død er frelsende for andre, han, der frembar sit Blod som et lydeløst og uplettet Lams for vor Synd og derved vandt os Forløsning. Med hans Død er alt forandret. Han døde for alle, altsaa er de alle døde. Han ser, at alle dine Evner til at fatte det gode, gøre det gode, dine Stemninger, Kulturerne, Nationerne er mærkede af Døden. Kan vi taale denne Realisme? Altsaa er de alle døde. Har vi forstaaet Brodden i Hedningens Ord: Verden er blevet graa ved din Skygge, Kors?

Menigheden er de Mennesker, som Kristus har faaet Tag i. Hans Kærlighed tvinger den, der ønsker at leve i naturlig Selvskhed, til at leve for Gud og andre. Du kan kun faa Vished om hans Kærlighed ved at se paa hans Kors og derfra slutte saadan: Een er død for alle, altsaa er de alle døde, og saa lade det brænde ind i din Bevidsthed dette: Kristi Kærlighed tvinger mig.

Efterdi Gud er den Allerhøjeste, og Intet er over ham, saa seer han ikke over sig eller ved Siden af sig, men han seer i sig og under sig. Jo dybere nu Nogen er under ham, desto bedre kan han see ham.

—Luther.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America, Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornylse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornylse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Tre og Tyvende Søndag efter Trinitatis. 27. Okt.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Fil. 3:17—21; Matth. 22:15—22.

Ny Tekstr. — Rom. 13:1—7; Mark. 12:41—44.

PENGES PLADS I GUDS RIGE

Denne Søndags Tekster angaar saare praktiske Ting, de store ethiske Problemer i Livsførelsen som Kristen. Der er først Forholdet til Staten, som særlig gamle Ev. og Ny Epist. fremhæver (læs endelig Pastor Svend Rehling's Prædiken, Side 2). Og det korte Ny Evangelium lægger en tung Finger paa det saakaldte „ømmeste Sted“, Pengepungen. Iøvrigt var det jo netop en Mønt Jesus benyttede som sin Tekst for den skarpe Replik, der lukkede Munden for stedse paa de pengegerige Farisæere og fremsatte det kendte Motto for en Kristens Forhold til de verdslige Myndigheder.

Penge spiller en vældig Rolle baade i den store, og den lille Verden. Det er et nærgaaende Ord, som siger, at det sidste, der bliver omvendt af en Mand, er hans Pung; denne er jo Gradmaaleren af vor materielle Stilling, ja Indstilling baade til Gud og Mennesker. Dybest set, er vor Omvendelse vel en Skiften af Tro fra Dalen til Bibelen. Var den blot en Skiften Mening om Gud, var det ikke saa vanskeligt for os jordbundne Mennesker. Det er den Lektie vor Frelser saa inderligt ønskede at indprente Disciplene hin Dag i Templet, saa de ikke skulde falde i de jødiske skriftkloges Grøft, der beskrives lige i Forvejen som „de der ville gaa i lange Klæder og lade sig hilse paa Torvene og gerne ville have de fornemste Pladser i Kirkerne og sidde øverst tilbords ved Maaltiderne; de, som opæder Enkers Huse og paa Skrømt bede længe, disse skulde faa des haardere Dom.“ Her kom saa en typisk Modsætning i den fattige Enke, der af Kærlighed til Herrens Hus gav hele sin Ejendom. Der var hverken overmodig Gavmildhed eller snild Beregning med i Motivet. Som den omvendte Synderinde gav hun meget fordi hun elskede meget. Gud sørgede for Resten. Hun herskede over sine Midler, ikke de over hende. Pengenes Plads var Tjenerens, — Nr. 2.

Fra vor Kirkemark

Ønskes. En ældre Mand kan faa Plads paa Salem Alldomshjem i Elk Horn, Iowa, med at udføre Sysselskriv til Pastor Anders Hansen, Elk Horn, Ia.

Som Formand for Minnesota Kreds blev valgt Pastor Cornelius Hansen, Minneapolis, i Stedet for Pastor H. A. Svendsen, Hutchinson, der efter mange Aars Tjeneste i Embedet ikke ønskede Genvalg. Ligesaa valgtes Pastor Immanuel Petersen, Geneva, til Sekretærposten i Stedet for Pastor N. P. J. Nielsen, Milltown.

Minnesota Kredsmødet vedtog bl. a. at henstille til sine 23 Menigheder om at oprette flere Mandsforeninger, da der kun var tre saadanne i Kredsen, — at Udgifterne ved det af Samfundet henstillede Foreslag om aarlig Konference mellem Samfundsbestyrelsen og Kredsformændene bliver udredet af Kredskassen og som saadan indgaar i Budgettet, — at alle Menigheder af hele Hjertet støtter Kampagnen for at faa i al Fald eet af vore Kirkeblade ind i hvert Menighedshjem, — at hver tjenstgørende Præst opfordres til at holde en særskilt personlig Oversigt over alle Familier i Menigheden samt de prospektive Medlemmer i Omegnen, ligesaa af hvormange Besøg han aflægger. Disse Lister bør være tilgængelige for Kredsformandens Eftersyn, — at de sydlige Menigheder deler Bibellejr sammen med Iowa Kreds (altsaa ved Okoboji). Budgettet lyder paa følgende Summer: Til Owatonna Kaldet \$200; til Osakis-Nelson \$250; til Bone Lake, Wis. \$120; til Myrtle \$50; til Radiogudstjenester \$60; særlige Gaver: til en ny Kirkegrund i Farmington \$100; Bone Lake \$25; Owatonna \$50; til Administrations- og Rejsseudgifter \$180. En Korrespondance fra Mødet af Sofus Frederiksen kommer i næste Nummer.

Vor Menighed i Luverne, Nord Dakota, var saa heldig for fire Aar siden at købe et Hus, der en Tid i Forvejen var opført af Egnens Folk til Brug for en residerende Læge. Men, enten Folk var for sunde eller hvad, en Doktor kunde ikke trives, endskønt Ejendommen kostede ca. \$8000. Saa da Pastor Holm Jensen havde været der en Tid fik han som eneste Præst i Byen Tilbud om at Menigheden kunde faa Huset for de ca. \$900 Gæld, der hvilede paa det. Man slog til og nu meddeler vor Korrespondent, at den sidste Afbetaling er fuldført og man glæder sig over den smukke og hyggelige Præstebolig. Tillige har man haft en ret stor Kirke under Opførelse gennem de mange tørre Aar, men ogsaa den er nærmest færdig. For nylig fik den en grundig Malning udvendig, udført af Folkene selv, saa den lille danske Prærieby fremviser et smukt Vidnesbyrd om sin Kristentro for alle de mange, der farer forbi paa Hovedbanen øst og vest. Før vor N. D. Kreds tog Arbejdet op for ca. 15 Aar siden, var Luverne een af de faa Kirkeløse Byer langs Linien. Det tjente ikke til Danskernes Ære. Da Præsten ogsaa betjener nogle norske Nabomenigheder, er Kaldet nu selvopholdende.

Dødsfald. Robert Jacobsen, een af vore Landsmænd og Menighedsstøtter i Luverne, N. D., afgik ved Døden d. 9. Okt. Han var født Aar 1869 i Egen, Danmark og kom til

Luverne i 1901, hvor han var Farmer. Han var en af Foregangsmændene i Kirkebygningsarbejdet. Ret enestaaende er, at hans Fader i Danmark, 94 Aar gl., overlever ham.

Som nævnt i sidste Nummer afgik Pastor emer. A. Kirkegaard, Laurens, N. Y. ved Døden d. 13. Okt. Begravelsen fandt dog Sted sidste Onsdag, ikke Tirsdag, som først meddelt. Vi har ikke faaet nærmere Oplysninger endnu. Afdøde fyldte 80 Aar en Uge i Forvejen.

Anders Andersen, 78 Aar gl., en af de ældre danske Settlere i Audubon County, Iowa, døde i Audubon ganske pludselig d. 12. Okt. og blev begravet fra Vor Frelzers Kirke. Havde han levet til December kunde han og hans nu efterladte Hustru have fejret deres Guldbryllup.

Nok et dansk Guldbryllup fejredes i Audubon, Ia. da Mr. og Mrs. Erik Petersen havde et saadant d. 10. Okt. Det blev afholdt i deres Søns Hjem i Byen og en stor Flok af Slægt og Venner hyldede de gamle Pioneerer, som har boet vest for Byen hele deres lange Liv. De er begge fra Nordjylland (hendes Pigenavn var Karoline Mogensen) og begge er 75 Aar gamle.

Pastor J. K. Jensen er meget syg for Tiden og har svære Lidelser af og til, meddeles fra Sleepy Eye, Minnesota, hvor han og Hustru for en Tid siden tog Ophold. Denne vor Broder har været en tro Bidragyder til vore danske Blade og der var baade Længde og Dybde i hvad han skrev. Maa Herren bevare ham fast i den Tro paa Kristus alene, som han saa nidkært har forkyndt og lært i sin lange Tjeneste iblandt os. Han blev ordineret ved det første Aarsmøde Den for. Kirke afholdt og er nu godt oppe i 76 Aars Alderen.

Pastor og Mrs. Kr. Ludvigsen fra Moorhead, Ia. kommer ofte gennem Blair og kigger indenfor paa Forlagshuset. Forleden Dag fik de en Forsyning af ypperlige danske Bøger til halv Pris og studerer nu videre. Begge var Taler ved Missionsmødet i Rutland først i Maaneden.

„Ebenezer Tidings“ er et nyt Menighedsblad fra Chicago, og vi ønsker Pastor Morton, ja ogsaa hans Menighed, til Lykke med det pæne Udstyr og gode Indhold. Haaber at det maa blive et ypperligt Middel for at faa sat igennem det foreliggende Projekt med en ny Kirkebygning. Den gamle har tjent Menighedens Mission i 40 Aar og vi forstaar Beliggenheden er mindre heldig nu. Bladet meddeler, at de danske Kirker i Chicago har planlagt en fælles Gudstjeneste i Trinitatis Kirken paa Luthers Fødselsdag d. 10. Nov., der falder paa en Søndag i Aar. Pastor Karl Wilhelmsen, Racine, er indbudt som Taler ved Eftermiddagsmødet og Alfred Nielsen, Præsident for Grand View Skolen, ved Aftenmødet.

Høstfester og Takkegudstjenester er ret almindelige omkring i vore Kirker nu, som det bør være. I Golgatha Kirke, Chicago, afholdes en saadan d. 27. Okt. med Pastor M. G. Christensen fra Cedar Falls som Hovedtaler. Han taler ogsaa ved Møder i Kirken de forudgaaende Torsdag og Fredag Aftener. I Ebenezer Kirken afholdtes Festen sidste Søndag med Pastor James Petersen fra Kenosha som Taler. Ved den Lejlighed sloges til Lyd for den fælles Nøddindsamling de lutherske Kirker her i Landet foretager for den lutherske Verdensmission. Som før omtalt, gælder det en halv Million Dollars denne Gang, og vore Præster har vist alle faaet tilsendt en rigelig Forsyning af Lekturer om Sagen.

I vor Kirke i Green Bay, Wis. havde man Missionsmøder d. 13.—16. Okt med Pastor Jas. P. Christensen fra Washington Island som Prædikant. Ved Menighedens aarlige Forretningsmøde d. 8. Okt. var 43 ud af de 136 stemmeberettigede tilstede, det bedste i lang Tid. Der sporedes Fremgang over hele Arbejdet. Den 10de havde Mandeforeningen en Æbleskivesupper, m.m., som havde udmærket Tilslutning, og til Søndagsskolens Rally Day den foregaaende Søndag var det største Antal af Besøgende man har haft endnu.

Iowa Kreds Præstekonvent holder Møde d. 29.—31. Okt. i Spencer, Ia. Program som følger:—

Tuesday

- 2:00 p.m. The Mentally Sick. 40 min. address by Dr. Magnus Petersen. Discussion.
- 3:15 p.m. „Eftermiddagskaffe.“
- 3:45 p.m. Christianity and Totalitarianism. 40 min. address by Rev. E. W. Petrusson. Discussion.
- 8:00 p.m. Archeology and the Bible. 40 min. address by Dr. J. P. Nielsen. Discussion.

Wednesday

- 8:30 a.m. Holy Communion. Sermon by Rev. H. L. Jensen.
- 10:00 a.m. The Inspiration of the Scriptures. 40 min. address by Dr. C. B. Larsen. Discussion.
- 2:00 p.m. Form Criticism. 40 min. address by Prof. Ernest D. Nielsen. Discussion.
- 3:30 p.m. Home Mission. 30 min. address by Dr. C. C. A. Jensen. Discussion.
- 8:00 p.m. Public Meeting. Sermon by Rev. K. M. Matthiesen.

Thursday

- 8:30 a.m. Keeping Spiritually Fit, 30 min., devotional by Rev. F. C. M. Hansen.
- 9:30 a.m. The Lutheran Conception of Conversion. 40 min. address. Discussion.
- 11:00 a.m. Social Welfare. 30 min. address by Mr. Lindquist. Discussion.
- 12:00 m. Banquet. Four five minute talks on the topic: How my mind has changed during the last 10 years, by the pastors Kr. Ludvigsen, V. R. Staby, Silas Larsen, and Alfred Jensen.

The Bethany church will provide free lodging and breakfast. The registration fee will be \$1.00.

Jas. N. Lund, Pres.

Bryllup. Dagbladet The Journal fra Lincoln, Nebr. bragte Meddelelse fornylig, at Prof. Carl Hjortsvang, der er Graduent fra Dana College og nu Sanglærer ved Evansville College, Indiana, holdt Bryllup d. 20. Okt. med Miss Hilda Dickau, Datter af Wm. Dickau i Seward, Nebr. Vielsen fandt Sted i St. Pauls Kirke i Lincoln. Bruden er Graduent fra Nebraska Statsuniversitet med Speciale i Musik og fine Arts. Hun havde en Sekretærpost hos Dr. Arthur E. Westbrook, Kunstafdelingens Direktør. Brudgommen er een af afdøde Pastor og Mrs. Hjortsvangs Sønner.

Pastor J. N. Andersen, en velkendt dansk Præst i Den norske Kirkes Tjeneste, døde d. 12. Okt i sit Hjem i Story City, Iowa, som Følge af Hjertesvaghed. Han blev 69 Aar gl. Afdøde stammer fra Orum Egnen nær Blair, Nebr.

„American Luth. Conference“ afholder sit femte delegere Møde i „Central Lutheran“ Kirken, Minneapolis, d. 13.—15. November. Disse Møder afholdes hverandet Aar.

Brev fra gamle Pastor A. M. Andersen

Det var 31. Sept. jeg kom her paa Bethel Alderdomshjem i Selma, Calif. og har saaledes været her længe nok til at blive temmelig kendt. Det er et godt „Substitute“ for et virkeligt Hjem.

Huset er nu fuldt — 6 Damer og 10 Mænd. Den sidste Kvinde kom her d. 26. Sept.

Det var ikke Tanken, da jeg forlod Glendale, at jeg skulde lande her. Det Hus, som vor Svigersøn og Datter (Emma) havde købt til os i Foraaret 1936, og som vi boede i indtil min Hustru døde, d. 26. April, 1939, trængte til Reparation. En Familie med 2 Børn havde boet hos mig en Tid og givet mig Kost og Bolig. Men saa maatte baade den og jeg flytte ud midlertidigt. Emma mente da, at have Udsigt til, at en anden Familie vilde flytte ind, naar Huset blev sat i Stand, og give mig Bolig og Kost som forrige Familie. Men det slog Fejl. Min Datter Agnes i Long Beach lider af Sukkersyge og er svag, saa hun ikke turde tage imod mig. To af mine Sønner tilbød mig Hjem hos dem, den ene i Oregon, den anden i Nebraska. Men jeg vilde ikke gerne fra California, hvor min Hustru hviler og hvor jeg venter at komme til at hvile ved Siden af hende. Det bestemte mig saa for Hjemmet her i Selma.

Og her er et dejligt Hjem, lige udenfor Bygrænsen, med en dejlig Græsplæne og Skygge træer i Väst. Og i Huset er der kristeligt Aandsliv. Vor dansk-lutherske Pella Kirke er kun ca. 2 „blocks“ fra Hjemmet, saa jeg kan komme i Kirke hver Søndag.

Og min kære Søstersøn Pastor N. S. Nielsen og hans Søster bor her i Byen, samt mange andre Venner; saa her er ikke Mangel paa Selskab. Og Bestyreren, Mr. Rosen-dahl, er en af mine Konfirmanter fra Staplehurst, Nebr., for 50 Aar siden.

A. M. Andersen.

Canada

LONDON

Den danske Klubs Bestyrelse havde indbudt Menigheden til at holde sine Gudstjenester i Foreningens Lokaler, hvilket Tilbud blev modtaget med Tak, ikke mindst under Hensyn til, at man paa denne Maade kunde spare en Del Penge til Husleje.

Der var dog delte Meninger, om man burde gaa tilbage til en Hall, efter vi nu et Aar har haft Brugen af Set. Marks Kirkelokaler, men paa Grund af vore smaa Penge-midler og en almindelig udbredt Opfattelse, at vi kunde samle flere Mennesker paa dette Sted, besluttede vi at henlægge Menighedens Virksomheder til Klubbens Lokaler.

Den første Gudstjeneste havde samlet en god Forsamling, som lyttede til Ordets Forkyndelse. Vi var glade ved at se Repræsentanter for den danske Klubs Bestyrelse i vor Midte og haaber, som dens Præsident udtrykte sig ved en Lejlighed, at der maa udvikle sig et varigt Samarbejde mellem Kirken og Foreningen og paa den Maade mellem alle Danske i London.

Saa sætter vi da hinanden Stævne den anden og fjerde Søndag om Maaneden Kl. 4:30 Eftm. til Gudstjeneste i Den danske Klubs Lokaler, Richmond Street.

K. og Kj.

OSTENFELD

Høsten heromkring er usædvanlig god i Aar. Sæden gav fra 20—35 Bushels per Acre, enkelte Agre meget mere, f. Eks. Anton Nielsens Bygmark gav 61. Hø og Kartoffelhøsten var ogsaa særlig god, men Havesagerne fik et slemt Knæk ved en tidlig og haard Nattefrost.

SEVEN PERSONS

Fra Seven Persons, saadan hedder et Sted i Alberta, meddeles i D. D. Pioneer om „den ældste Dansker i Canada“'s Død. Om Jens Christian Nielsen nu virkelig holdt den Ære, veed man ikke bestemt. Han blev dog godt 93 Aar gammel og kom til Canada i 1908. Før den Tid farmede han ved Jamestown, N. D., idet han forlod Fædrelandet i en ung Alder. Hans Fødested var Engelstrup, Vindblæs Sogn. Han var aldrig gift.

CALGARY

„Dana“ (førhen dansk Højskole og Ungdomshjem) overgaar ved Slutningen af denne Maaned fuldstændig paa fremmede Hænder, i det Mr. og Mrs. C. Boel flytter til deres eget Hus, 1122-5th Ave., N.W. De indbyder alle gamle „Dana“ Elever og Venner til et Afskeds-gilde paa og med Hjemmet d. 28. Okt.

At Danskerne søger paa Landet ses deraf, at tre Familier flytter ud. Andreas Hansens nord for Byen, G. Dresens mod Syd og Laurids Nielsen endog 27 Mil sydvest.

EDMONTON

Kong Chr. X's Fødselsdag fejredes d. 26. Sept. i den danske Kirke, ledet af Pastor N. Bentsen og med den bekendte Mejerimand Dan Mørkeberg fra Markerville som Fæsttaler. Han havde nemlig været Rekrut i Livgarden paa samme Tid som Kongen var der.

REDVERS

Ved Menighedsmødet d. 28. Juli blev det bestemt at Præsten faar Indtægterne ved Præstegaardsfarmen og at \$78 kvitteres derfor paa Præstelønnen samt Skat. Man tilstemte et Lønstillæg af \$100 og Budgettet blev sat til \$1000. Sidste Aar var Indtægten \$815, deraf \$400 til Præsteløn. I Aar har man en forholdsvis god Høst. Kaldet faar jo Støtte fra Samfundet.

TORONTO

I Ugen 1—6 Okt. havde man nogle glade Dage med Pastor Laurits Pedersens fra Harlan, Ia. som Gæster. Der var Møder i omliggende Egne eller paa Woodlawn hver Dag. Særlig var Søndagen en Højtid, ogsaa derved, at 12 Voksne og flere Børn blev optagne i Menigheden. Pastor Pedersen begyndte Arbejdet i 1927, da han som Student opholdt sig der. 13 Unge er indmeldt til Konfirmationsundervisning.

MONTREAL

Menigheden fejrede Kong Chr. X's Fødselsdag ved en Aftengudstjeneste i Kirkesalen. Ca. 150 deltog saa der var godt fyldt op. Pastor Beck talte om Kongens 28-aarige Regeringstid og hans Ædelmodighed i Fred og Fare, men han pegede derfra hen til Kongernes Konge som den højeste og bedste at tjene. Under paafølgende Fest om Bordet talte Generalkonsul Holler om Kongens kristne Sindelag, der fremgaar af en levende Gudstro. Man havde fornylig Besøg af Pastor N. L. Nielsen, der var paa Rejse til St. John, N. B.

ST. JOHN

Den lille Menighed her har nu alligevel faaet Præst idet Pastor N. L. Nielsen, forhv. Indianermissionær er flyttet dertil. Pastor Nielsen har jo opholdt sig paa sin Farm ved Harlan, Iowa, siden hans Danmarkstur forrige Aar. Det er Samfundsstyrelsen, forstaar vi, som har faaet det Arrangement i Stand.

TILLEY

West Canadas Ungdomsforbund afholder sit aarlige Stævne her d. 8—10 Nov. oplyser dets Formand Past. Husted Christensen. Som Talere ventes Præsterne A. Th. Schultz og P. L. Thorslev.

Korrespondancer

FRA ANSGAR, MGH., SAN FRANCISCO

Ja jeg tilstaar ærlig at eders Korrespondent i San Francisco ikke er videre pligttopfyldende. Sommeren synes til at have svunden saa hurtig, og jeg forstaar snart ikke at Efteraaret er vel begyndt. Herude paa Pacific Kysten mærker vi jo ikke meget til Aarstidernes Forandring, da Klimaet omtrent er det samme hele Aaret; men hvor husker jeg grant Efteraaret fra min Barndomstid i Danmark; der var noget vist vemodigt over det, naar Sommerferien var forbi og vi begyndte paa Skolen igen. Saa lød den kendte gamle Salme: „Nu falmer Skoven trindt om Land,“ mens Nordens lange, kolde Vinter oprandt foran os. Dog, da var det lifligt ogsaa at kunne synge:

„Lad gulne hvert et Blad paa Kvist,
Lad falme alle Straa,
Guds Kærlighed jeg ved forvist,
Omskiftes ikke saa.“

Her i San Francisco gaar alt sin vante Gang. Pastor J. H. Vammen er, mens dette skrives, til Kredsmødet i Portland, Oregon, og Pastor Kjær varetager Præstegerningen under hans Fravær.

Den 8. September afholdt Menigheden en Festlighed i Kirkens Undersal til Ære for Mr. og Mrs. William Kallerup i Anledning af deres Sølvbryllup. Kl. 8 om Aftenen var der en kort Gudstjeneste i Kirken, hvor Parret var til Alters; derefter begav alle sig ned til de smukt dækkede Borde i Undersalen, hvor Stemningen var som den bør være ved en saadan Anledning. Mr. Kallerup har været Sekretær for Ansgar Menighed i omtrent 30 Aar, og i al den Tid har han kun kendt ene Venner. Det Smil og den imødekommende Venlighed Mr. Kallerup altid har for enhver han kommer i Berøring med, vil aldrig glemmes af nogen, som har kendt ham. Hvormeget påskønnet det afholdte Ægtepar er i Ansgar Menighed, viste sig paa deres Sølvbryllupsdag, da de blev overrakt en Pengegave, samt et smukt Kaffebord, og mangen en Tak for den forløbne Tid; mange gode Ønsker for Fremtiden blev ogsaa udtalt.

Den 26. og 27. September afholdtes Kirkens aarlige Basar, der som sædvanlig var overmaade godt besøgt. Fredag Aften, den 27de, gav Søndagsskolen et meget smukt og vellykket Program, som høstede megen Bifald fra den store Forsamling. Nettofortjenesten ved Basaren blev over 1100 Dollars, et smukt Resultat.

Den 26. September, som er Danmarks Konges Fødselsdag, blev der paa Opfordring af den danske Konsul, Sporon Fiedler, i denne Anledning afholdt en Formiddagsgudstjeneste i Kirken. Mange af vore Landsmænd samlede sig og vi havde en højtidelig Stund sammen. Konsulen holdt en smuk Tale for Kongen, og Koret sang „Kongernes Konge.“ Derefter talte Pastor Vammen varmt for Danmark og det danske Kongehus, og mindedes særlig de svære Tider de gaar igennem derhjemme nu for Tiden. Han haabede med Guds Hjælp, at det snart maa lyse op for vort Fædreland og vort Fædrenefolk igen.

Mr. og Mrs. Saaby, som lige er ankommen fra Danmark, gav Søndag Aften, den 15. September en lille Skildring om Forholdene derhjemme og Turen herover, med „American Legion.“ Mrs. Saaby var Esther Christensen fra Oakland, før hun for 4 Aar siden rejste til København og blev gift. Hun har boet derhjemme siden, hvor hendes

Mand var Ingeniør; han mistede sin Stilling kort efter Besættelsen, og de var glade ved saa snart Lejlighed gaves, at sætte Kursen mod U.S.A., selvom Mr. Saaby egentlig er Nykommer her til Landet. Deres Skildring af Forholdene derhjemme antydede, at Forholdene er slet ikke saa slemme som nogle har givet det Udseende af.

Verdensudstillingen er nu en Saga blot. Søndag den 29. September var den sidste Dag der var aabent, og Nedbrydningsarbejdet af alt det skønne vi har glædet os over de sidste to Somre er nu begyndt. Det kan minde os om, hvor der staar i en Aftenbøn i vor danske Salmebog: „Det som nylig glædede os i denne Verden, fornøjer os om en liden Tid ikke mere; men du alene Herre, er vort Hjertes Klippe og vor Del evindeligt.“

7. Okt. 1940.

Carl Eriksen, Korr.

FRA LOS ANGELES, CALIFORNIA

Skridt for Skridt skrider Bethels nye Kirkebygning frem. Første Skridt blev gjort 7. Juli, da Menigheden overvar det første Spadestik til Grundlæggelsen, og opmuntredes af nu afdøde Pastor M. Th. Jensens Tale i Anledningen. Og nu forrige Søndag Eftermiddag, d. 29. September, foretoges den afgørende Grundbæfestelse — Nedlæggelsen og Indvielsen af Hjørnестenen, i Overværelse af en meget talrig Forsamling. Menighedens Antal var mere end fordoblet; thi Danske fra vide Kredse og Folk fra andre Menigheder kom, og det tætbefolkede Nabolag er dybt interesseret i dette Foretagende til Kirkelivets Fremme. I Indledningsprædikenen tydeliggjorde Pastor Jersild den særlig egnede Hjørnестenstekst fra Es. 28:16. Udvalgte Skriftsteder oplæstes af Pastorerne N. Hansen, A. W. Lund og Axel M. Andersen. Byrådsmedlem C. C. Rasmussen, tidligere Præst for den danske Søstermenighed „Emanuel“, udtalte officiel Lykønskning fra Los Angeles, hvor han jo nu er Byrådsmedlem. Til Stede var ogsaa Pastor Ejnar Farstrup, Emanuels nuværende Præst, samt Pastor emer. N. P. Gravengaard. Efter Gennemførelse af det højtidelige Ritual blev Hjørnестenen nedlagt og indmuret af Pastor Jersild. Foruden Indholdet af den gamle Kirkes Hjørnестen, fik den nye Hjørnестen til lige den nu brugte engelske Salmebog, et Fotografi af den første Hjørnестensnedlæggelse, Bethel Menigheds Historie fra dens Indstiftelse, et Referat af Byggekomiteens Forhandlinger, samt seneste Udgave af „Luthersk Ugeblad“ og „Ansgar Lutheran.“ Der toges en Række levende Billeder af Nedlæggelseshandlingen. En Oftring til Indkøb af Køkkeninventar indbragte \$117.00.

Ja, Menigheden føler sig saa opmuntret over Arbejdets gode Fremskridt, i Overbevisning om, at det skyldes Herrens rige Velsignelse og Styrelse. Hele Komplekset er nu indrammet, Vand-, Gas- og Lysledninger anbragte, og Plastring og Tagtegl bliver nu placeret. Bethel er heldig at have i sin Midte den dygtige og paalidelige Bygmester Anton Jensen. Han venter at opnaa komplet Fuldførelse betids til Indvielse før Jul. Bygningens hele Arkitektur og meget rummelige og harmoniske Anlæg vækker Beundring. Beliggenheden paa Hjørnet af Adams Boulevard og Niende Avenue er ganske udmærket. Det er midt i et af de bedste Beboelsesdistrikter og let tilgængelig for Verdensbyens vidt spredte Danske.

Menighedsfolket har hidtil vist behjertet Offervillighed og vil vedblive indtil Maalet naas. „Give till it hurts!“ var vort nationale Kampraab under Verdenskrigens første Afsnit. Og her har vi Herrens Sag — giver man til

den indtil det gør ondt, legemligt, høster man Velsignelser som Mønt ikke kan opveje.

* * *

Afslutningen af Pastor M. Th. Jensens velsignelsesrige Livsgerning minder mig saa levende om den Tale, han holdt ved Baaren af min for flere Aar siden hensovede gamle kristentro Husholderske. „I Dag staar vi overfor en Adskillelse,“ sagde han, „der vækker mere ren Glæde end trykkende Sorg. Thi vor hensovede Søster døde i Herren. Hele hendes lange Liv tjente hun ydmygt Kristus og Næsten i aldrig svigtende Kørighed.“ Hvor ypperligt disse Ord passer paa Pastor Jensen selv. Da Lægerne erklærede for tre Aar siden, at hans uhelbredelige Sygdom kunde naarsomhelst medføre Døden, svækkedes hans Iver for Herrens Sag ingenlunde, tværtimod ansporedes den. „Ved Guds Naade,“ udbrød han, „vier jeg mig helt og udelt til hans Gerning indtil min yderste Dag i dette Legeme.“ Og det Offerløfte holdt han saa fuldstændigt. Trods Svækkelse, og undertiden haarde Lidelser, satte han alt ind paa Evangeliets Fremme lige til det sidste med en Sjælsstyrke, der forundrede os alle. Kristus i hans Sjæl voksede større medens det jordiske Legeme aftog. Saa, midt i Øjeblikkets Savn, er hans herlige Udgang fra Verden et varigt glædeligt Minde.

* * *

Menighedslivet har Sommeren igennem pulseret i det vante Tempo med flere Sammenkomster end vi her kan paaføre Spalterummet. Menighedens Picnic i Torrance Park, 2. Juli, var dels Grundlovsfest dels til Ære for de 30 danske Sømand, hvis Skibe Krigsfaren indhavtede her. Taler af Pastor N. Hansen og Chef-Ingeniøren paa et af Skibene var Tribut til Danmarks Grundlov. Søndagsskolens Picnic samme Steds den 14. Juli drog en stor Skare af Børn og Ungdom — ja, ogsaa ældre. Pastor Jersild holdt om Formiddagen en Gudstjeneste tilegnet de Unge, og efter det fælles Midagsmaaltid nød Børnene fornøjelige Lege og Sport.

Den 20. September om Aften før Hjemrejsen til Japan gav Dr. Inadomi for en større Tilhørerkreds en vækkende Skildring af vort Samfunds Japanmission. Og den 20. Oktober, ved Bethel Helpers Møde i Mrs. Marius Kirks Hjem, 619 W. 101st St., skildrede Mrs. Niels Nedergaard Missionen i Siam. Dr. Nedergaard har genoptaget Lægepraksis, og han og Hustru er nu bosat ved 9955 Foothill Blvd., San Fernando, Calif.

* * *

Ægteviede af Pastor Jersild blev to Par af Bethels Unge, nemlig Otto Jensen og Bernice Keldsen, d. 1. Juni, og Edward J. Steineman og Edith Madsen, d. 8. Juni. Pastor Jersild viede ogsaa Johannes O. Hansen og Ann Boswick d. 7. Juni, samt Jay O. Akers og Genevieve Klug d. 20. Juli.

Pastor A. W. Lund, en gammel Ven af Brudens Familie, ægteviede Howard J. Eisinger og Eunice Olsen d. 11. Maj, og d. 12. Juli ægteviede han Wm. T. Ferguson og Edna G. Lybarger.

* * *

Den ærværdige 80-aarige Claus H. Due hensov 1. Juni. Han var en tro Kirkegænger i Bethel, saa ofte de senere Aars Svagelighed tillod det. Tidligere er jo meddelt her i Bladet om Pastor M. Th. Jensens og Mrs. Hanna Tanges Dødsfald.

* * *

Vore Syge er Gudskelov i god Bedring. Anton Nelson er nu oven Senge. Bertel Sørensen er nu bedre efter Over-

vindelse af en Lungebetændelse, der paafulgte en svækkende Operation. Mrs. Peter Andersen er bleven ganske rask. Mrs. M. Th. Jensen har ogsaa genvundet sit Helbred efter det i Forsommeren haarde Sygdomsanfald og hendes kære Livsfælles Hjemkaldelse. Den faste Tro paa Guds beskærmende Nærværelse bringer Lægedom for Sjæl og Legeme. Mrs. Jensen aflagde nylig Besøg hos Børnene oppe i Petaluma.

* * *

Det var en Hjertensglæde at nyde Samvær en halv Snedage først i September med Mr. og Mrs. Julius Jørgensen, det uforglemmelige Ægtepar, som indlagde et saa stort og frugtbringende Arbejde i Bethel Menighed i de tolv Aar, de var bosiddende her. De anvendte Mr. Jørgensens to Ugers Ferie fra hans travle Liv som Bestyrer af Handelskammeret i Pittsburgh, Calif., paa dette Besøg hos de gamle Menighedssøskende.

* * *

Pastorerne H. C. Jersild og N. Hansen er afrejst til Portland, Ore., for at deltage i Pacific Kredsmøde 9.—13. d. Md. Under Præstens Fraværelse ledes Gudstjenesten af Pastor A. W. Lund.

* * *

Det vil interessere Venerne Landet over at vide, at vor Patriark, A. M. Andersen, D.D., har taget fast Ophold i Bethel Alderdomshjem, Selma, Calif. Nu i sit 94de Aar, fandt han Opholdet paa Hjemmet der at være det mest praktiske for hans Tarv, og der har han rig Anledning til vedblivende at virke i Herrens Vingaard, thi hans Aandsstyrke er stedse klar og frodig. Og Hjemmets Gamle vil visselig følge baade beæret og aandelig beriget ved at have den ærværdige Kirkefader i deres Midte. Hollywood, Calif., 8. Oktober, 1940.

Peter Ebbesen, Korr.

FRA CEDAR FALLS, IOWA

Da vi altid er glad ved at høre fra Menighederne, er det maaske bedst, at vi lader høre fra os, saa Venerne ikke skal tænke vi er faldne i en dyb Søvn.

Pastor M. G. Christensen og Børn, samt nogle Unge var med ved Lake Okoboji Bibelskolen i August. De var glad ved Opholdet der, hvilket vi ogsaa forstaar af L. U. var Tilfældet med vor Redaktør fra Blair.

Arbejdet i Menigheden gaar sin jævne Gang. To voksne Kvinder, Mrs. Roger Wolff og Mrs. Herman Petersen, aflagde den gode Bekendelse for mange Vidner i Juli. Gud give dem Naade til at blive tro indtil Enden, og modtage Livsens Krone.

Ved den — vistnok 17de — Bibelkonference i Riverview Park her var vi iaar saa heldige at have en luthersk Taler, nemlig Dr. Sverre Norborg, som ogsaa prædikede i vor Kirke Søndag den 4de August. Vi var glade ved Vidnesbyrdet. Ved Konferencen nævntes Simon, der vilde købe Helligaandens Gave fra Penge (Ap. Gr. 8), hvilket ikke kan gøres, da det er Guds Gave til hver som troer paa Kristus; og, som Apostelen Peter var i Fængsel, bevogtet af to Soldater uden noget Haab om Frihed, saadan er Guds Menighed paa Jord bevogtet af to Stridsmænd idag, nemlig Verdslighed og Ligegyldighed, og kun Guds Aand kan fri os af dette Fangenskab. I Kirken taltes om Synderinden, der salvede Jesu Fødder i Farisæernes Hus, og som Herren havde noget at sige til Simon, saa har han noget at sige til os, om vi vil lytte til hans Tale.

Ved L. B. Mødet i August talte Pastor M. G. Christensen kortelig med Henblik paa Jøderne Haggai 2:3—4, hvor de klager over Ringheden af det sidste Tempel, men hvor Herren ved Profeten opmuntrer dem og siger: „Arbejd alle, thi jeg er med eder, siger den Herre Zebaoth.“ I denne Forbindelse vil følgende Linier, læst fornylig, vist passe:

„A good thing to remember,
And a better thing to do,
Is to work with the construction-gang,
And not the wrecking-crew.“

Derefter talte Dr. R. O. Skar kort men klart om de uvurderlige Friheder vi nyder her i Landet i Modsætning til de Lande, hvor der er Enevolds-Herredømme. Vi har maaske kun lidt Kærlighed til England, som muligvis ser mest efter egen Fordel. Men Sandheden er om England sejrer, da er vi frelst idet mindste for en Tid for Totalitarianism: Gud alene kender hvad Fremtiden vil bringe os, om vi skal fejre endnu en 4de Juli. Lad os glæde os over vore politiske Rettigheder — Talefrihed, Religionsfrihed, og økonomisk Frihed. Frihed er Kristendommens Ideal. Totalitarianisme er antikristelig, og det er mulig, at det Blod der flyder ikke er forgæves, thi som der siges, „Martyrernes Blod er Kirkens Udsæd.“

Det var ogsaa en Glæde, at have Dr. Hajime Inadomi iblandt os og høre, at Guds Rige fremmes i Japan, at de Kristne nyder samme Rettigheder som andre Religioner, at de Unge kommer glad til Kristus og at Japan gaar foran orientale Lande i Oplysning af Kvinderne.

Den 25. August var der ca. 50 Venner samlet ude paa gamle Mrs. Lars Jensens Farm for at fejre hendes 91. Aars Fødselsdag. Tilfældigt var Pastor N. P. J. Nielsen og Hustru fra Milltown, Wis. iblandt os paa Ferierejse. Han havde som ung i flere Aar været hendes Nabo og mange Minder blev opfrisket. Tiden gik med Sang og Taler af forskellige Tilstedeværende, ogsaa vor egen Præst. Mrs. Jensen bliver mere og mere svagelig men har hidindtil været en meget stadig Gæst i Herrens Helligdom.

Ved L. B. Møde i Sept. talte Pastor G. M. Christensen over Röm. 8:12—14 og mindede særlig om Ordene: „Thi saa mange, som drives af Guds Aand, disse ere Guds Børn.“ Mr. Hubert White her fra Byen, fortalte om Boy Scouts, hvad de er og gør.

Den 25. Sept. havde vor Luther League en „Pot Luck Supper“ i Kirkens Undersal med speciel Indbydelse til lutherske Studenter paa Statens Lærerskole her. De unge havde et godt Program.

Kvinderne har haft nogle Madsalg som gav et temmeligt godt Udbytte, og ved Kvindernes Missionsforeningsmøde d. 29. Sept. indkom der \$30.66 til Santal Missionen. Der er ogsaa mange som glæder os ved at smykke Guds Hus med Blomster hver Søndag Morgen.

Søndag den 29. Sept. var Santalmissionær Pastor B. A. Helland iblandt os baade ved Søndagsskole, Morgengudstjeneste og Aftenmødet. Det var meget interessant og lærerigt at lytte til ham. Han nævnte blandt andet: Der spørges, som fordum: Kan noget godt komme fra Nazareth, fra Kristendommen? Da svarer vi: „Kom og se!“ Og naar Jesus siger: „Følg mig.“ da gaa glad og følg ham i Liv og Død.

Søndag den 6. Okt. var her Søndagsskolelærermøde. Paa Grund af en stærk Regn om Morgenen, kom ikke saa mange som ønskelig. Næsten ingen var her fra Des Moines,

men Vennerne fra Coulter og West Branch samt deres Præster, Alfred Jensen og P. J. Vammen, var som sædvanlig tro, dog maaske mindre i Antal. Men Tak fordi I kom! Pastor Carl Upsahl fra Jewell, Iowa, var Hovedtaler. Hans Tekst var 2. Peter 1:1—11, hvor han særlig pegede paa de forskellige Trin paa Himmelstigen, som er nævnt i Vers 5—8. Aftenmødet var særlig godt besøgt og, som et hele, var det en skøn Dag. Da dette bør være nok til at vise, at vi er baade fysisk vaagne og aandeligt levende, da — med Tanken henvendt paa den store Saks — sluttet hermed denne Skrivelse. Hjertelig Tak til alle, som har glædet os ved Tale og Samvær! Blot dette endnu —

Mr. Knud Olsen, godt 75 Aar, som har været Invalid over 5 Aar, befinder sig mindre vel for Tiden, men lider dog ikke store Smerter. Mrs. Cathrine Horslund, som har været Invalid i over 16 Aar, er svag og helt blind. Mrs. Peter Juhl, oppe i de Firs, ogsaa Invalid i over 16 Aar, er nogenlunde rask og er som en Solstraale, naar man møder hende. Det er nu Efteraar i Naturen, og for mange af os er det ogsaa Alders-Efteraar; men godt er det, naar vi kan sige med Digteren:

Lad gulne hvert et Blad paa Kvist,
Lad falme alle Straa.
Guds Kærlighed jeg ved forvist,
Omskiftes ikke saa.

Lad synke kun med Løvet's Fald
Hver Markens Blomst i Rad,
Min Tro paa ham bevare skal
Sit friske Hjerteblad.

Han lover mig en evig Vaar
Trods Vinterstorm og Død;
Thi Livet frem af Graven gaar,
Som Kristus gennembrød.

Pastor M. G. Christensen rejste i Dag til Kenmare, N. D. til Missionsmøde i Trinitatis og Zions Mgh'r.

Med Hilsen til Redaktør og alle Venner og Læsere.

Iver Fogdall, Korr.

FRA EMMAUS MENIGHED, EUGENE, ORE.

Nogle Maaneder ere forløbne siden vi skrev sidst. Vi maa atter melde at een af vore ældre Menighedsmedlemmer har faaet Hjemlov. **Mr. Jens Andersen** døde, fast i Troen paa Jesus, den 21. Maj, i sin Søns Hjem efter længere Tids Svagelighed. Han var født den 20. Juli 1853 i Bording, Danmark. Den 2. Marts 1883 blev han ægteviet til Anne Kirstine Jonesen og det samme Aar kom til Belgrade, Minn. Senere flyttede de til Kenmare, N. Dak., hvor de var Medlemmer af vor Trinitatis Menighed. Han tog aktiv Del i Kirkens Arbejde, især Søndagsskolen og var altid rede til at aflægge et Vidnesbyrd. Han havde tillige en god Sangstemme, og brugte den til Velsignelse.

I 1924 flyttede de her til Eugene, Ore., og har i den Tid boet hos deres Søn og Svigerdatter, Mr. og Mrs. Andrew M. Andersen, hvor de havde et godt Hjem og god Pleje til det sidste. De tilhørte Emmaus Menighed. Mrs. Andersen døde i 1934. Om Aftenen paa hans Hustrus Begravelsesdag, sang han denne Sang: „O, det Land der er lyst som en Dag, (Sangeren 161). Han kunde den udenad. Nedskriveren af disse Linier, blev et kært Minde rigere, og maaske andre ogsaa. En af hans Yndlingssalmer var: „Oh Gud, min Gud, hvor er jeg glad, Den Dragt jeg fik

af dig.“ — Retfærdsdragten, forhvervet ved Jesu Blod. Dette var ogsaa Grundtonen i Talen Pastor K. Nyegaard holdt ved hans Baare i Kirken. Teksten var udfra Aab. 3:18.

En anden Sang var ham ogsaa særlig kær. Første Vers lyder saaledes:

„Oh stundom, naar Solen i Vesten sig sænker,
En Hilsen fra Dagen, den sidste, mig skænker,
En Forsmag paa Himlen, da stille jeg tænker,
Kan hænde i Nat jeg gaar hjem!“

Vi takker Gud for det Liv som her er afsluttet. Mr. Jens Andersen var en Fætter til afdøde velkendte Indremissionær Anders Stubbkær i Danmark.

Følgende overlever ham: Sønnen Andrew M. Andersen, og tre Døtre, Mrs. C. M. Johnson, Eugene, Ore., Mrs. Herman Annesen, Coulee, N. Dak., og Mrs. M. L. Johnson, Sidney, Mont. Der er 16 Børnebørn og eet Barnebarnsbarn. Velsignet være hans Minde!

Pinsedag var en skøn Højtidsdag. Vi havde Konfirmation. Arnold Andersen, yngste Søn af Mr. og Mrs. Chris Andersen, og Gladys Lund, yngste Datter af Mr. og Mrs. Jens Lund, blev konfirmeret. Der er vist næppe nogen, som ikke paa en saadan Dag mindes sin egen Konfirmation. Det var en Glæde at høre paa Katekisationen. Maa de i Naade forblive tro.

Til Bibellejren ved Colton, Ore. var der i Aar flere, som rejste og deltog gennem Ugen, end førhen. Om Søndagen tog nok en lille Gruppe ogsaa derop. De var alle glade ved at have været med der, og man kunde mærke, at de havde modtaget aandelige Impulser. Maa det blive dem en varig Velsignelse!

Flere Smaabørn ere blevne døbt i de senere Maaneder. Den 5. Okt. havde vi den Glæde, at en Moder, Mrs. John Larsen, og hendes lille Datter, Beverly, blev døbt. Det var en stor Højtidsstund. „Gud bevare deres Udgang og deres Indgang fra nu af, og til evig Tid!“

I disse Dage — mens dette skrives — er Pacific Kredens Møde i fuld Gang i Portland. Vi venter jo snart at høre derom, fra vore Delegater O. M. Christensen og Jens Lund. Referat vil nok fremkomme ogsaa i „Luthersk Ugeblad.“

Slutter med en kærlig Hilsen til alle Venner. En særlig Hilsen til Danmark — til Venner der — med 5 Mos. 23:25.
Else Andersen, Korr.

Hvad er et Menneske?

304 Sider. Pris \$1.10 netto.

Bag denne noget filosofiske Titel gemmer sig en udmærket, fængslende og smuk Fortælling. Hovedpersonen er Fattigmandsbarnet Jens Christian, der vokser op under meget smaa Forhold, men i en idyllisk falstersk Landby, hvor Kirketaarnet og de blomstrende Hylde træer spejler sig i Gadekæret nær hans Hjem. Men store Evner har Jens Christian og naar fremad med stærke Skridt, først her hjemme, men særlig i Amerika, hvor en knusende Sorg driver ham hen for at søge Glemsel. Han bliver rig, men ikke lykkelig; thi Sorg og Skuffelse gør ham trodsig, saa han i

mange Aar afbryder Forbindelsen med Gud. Derfor er han ikke lykkelig; thi hvad er et Menneske? „Mennesket er den Skabning, som Gud har elsket med en evig Kærlighed.“

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Fortalt og oplevet

MINDER FRA EBEN-EZER

Af Mrs. Dagmar Johansen, Hampton, Nebr.

Sommeren er paa Held; dens Minder staar tilbage.

For dem, som ikke fik Lejlighed til at deltage i vort Nebraska Kredsmøde, der afholdtes i Brush, Colo. i Dagene 22.—25. Aug., kan det maaske være af Interesse at høre, hvorledes vi tilbragte en af vore Dage.

Eben-Ezers tjenstvillige Søstre inviterede Lørdag Eftermiddag alle Mødets Deltagere til en Hvilestund og hyggeligt Samvær i Hjemmets fredelige Park.

Solen skinnede, behageligt varmt var det. De gamle Træer bøjede grasiøst deres Kroner over den lille Plæne; med Fiskedam, hvor vi var forsamlede. Ingen trættende Nebraska Vind naaede os. Duft af Naaletræer krydrede Luften. Selve Naturen aandede Fred. Vor Provst Pastor Steensen tog Ordet og fortalte os livligt, i det engelske Sprog, sine Minder fra fordums Dage som Patient paa Eben-Ezer, og af hvilke Skildringer jeg gengiver Indholdet.

Da Pastor S. første Gang kom til Eben-Ezer, saa den Del af Verden ganske anderledes ud. Der var ingen asfalteret Kørevej, det hele var et Vildnis — han troede, han var kommen til Vejs Ende.

Det var med ungdommeligt Mod og stolte Fremtidsdrømme, — en Ungdoms Bevidsthed om Existensværdi — at han Aar tilbage drog ind paa Eben-Ezer for sit nødtvungne seks Maaneders Ophold. „Hvordan skulde dog Verden klare sig, og Livet glide derudenfor Sanatoriet i al den lange Tid uden ham,“ tænkte han.

Vaagen Ungdom har jo ingen Mindreværds- eller For-gængelighedskomplekser; men Gud ønsker undertiden at bringe Evner og Kræfter op i et højere Plan, for at „Strenge kan bedre klinge.“ Det lærte Pastor S. snart.

Pastor Olfert Ricards Beskrivelse af „Jesus havde Brug for et Æsel“, gjorde et dybt Indtryk paa ham, og Ungdommens Overmod veg for den Tanke, at Verden maaske var bedre af uden os, der tror, vi er saa uundværlige. „Jeg troede,“ sagde Pastor S., „at jeg var færdig med min Uddannelse, da jeg forlod Seminariet og fik mit Diploma, men Opholdet paa Eben-Ezer var et „Postgraduate Course.“

Guds Veje er ikke vore Veje. — Institutionens kærlige Omsorg, Søstrenes Andagter og Minder fra Kirken fik Evighedsbetydning for ham; han lærte blandt andet, at vi kan ikke faa Markens Grøde uden at høste den. Pastor S. kunde ikke altid blive enig med Pastor Madsen, „men,“ sagde han, „vi kunde i det mindste altid blive enige om, at vi var i Uoverensstemmelse.“

Selvfornægtelsens store Kunst blev ogsaa lært derude paa Eben-Ezer. Det er haardt, for gamle Adam i vor Natur, at „blive druknet,“ derfor er der saa lidt Fremgang i vort aandelige Liv.

Er et Sanatorium et trist Sted med Døden i hvert et Hjørne? Pastor S. fandt det ikke saa.

De seks Maaneder paa „Valgborgsminde“, en Pavillon, med et Sanatoriums præcise Rutineliv, som er en Nødvendighed for en T. B. Patient, fik ogsaa en Ende. „Lange er ikke evigt.“

Af mindre behagelige Minder fra denne Periode var f.

Eks. en Aften i Zerovejr, da med Istapper, foraarsagede af Aandedrætte hængte fra Tæpperne omkring Ansigtet. Jo, vi forstod vist alle Lettelsen, da Vinduet endeligt blev lukket. (En T. B. Patient behøver dog ikke at fryse, efter nyere Teorier.) Da Varmedunken omsider havde gjort sin tilsigtede Virkning, fik den sin Plads paa „nederste Hylde“ for efter kort Tid at eksplodere.

Alle paa Eben-Ezer var som een stor Familie, man delte alt og spiste ved eet Bord.

Iste April kom en stor Pakke til Pastor Steensen. Alle var selvfølgelig straks grebne af det Maal af Nysgerrighed, som en Institution paavirker sine Beboere med under afvigende Former.

Men Ejeren anede Uraad og ventede et Par Dage med at aabne Pakken, for derpaa at finde den ene Pakke inden i den anden; til sidst en ganske lille Pakke med en Lap Papir, hvorpaa der stod eet eneste Ord. —

„Den Pakke,“ sagde Pastor S., „blev en Livsprædiken for mig. Vi hyller os ind i saa mange forskellige Dækker og Slør, at det er tit vanskeligt at finde vort egentlige „Jeg“; alt hvad der er tilbage, naar alle Skallene er faldne, er kun en Aprilsnar.“

Spørgsmaalet til Overvejelse blev: Naar „Kniv og Hake lægges,“ og vi skal staa for vor evige Dommer, afslørede for alt vort eget, vil Jesu Billede da vorde synligt i os! Saa langt Pastor Steensen.

Eben-Ezers Bestyrer, Pastor M. Jørgensen, gav herefter et Ord af Tak og udtrykte et Haab om, at vi maatte være i Stand til at føre det Arbejde videre, som nu var paalagt ham blandt de syge og aldrende.

Dr. N. C. Carlsen fortalte nu om sine Minder, fra den Tid han var Patient paa Eben-Ezer, sagde blandt andet følgende:

„En vidunderlig Forandring har funden Sted. Bestyrer Dr. Madsen har virkeliggjort, hvad vi ser her i Dag, og vi vil se Fremtiden i Møde med god Fortrøstning. Det smukke Arbejde han har efterladt sig, maa vi andre føre videre paa det Ord: „Hvad I har gjort imod een af disse mine smaa har I ogsaa gjort imod mig.“ Den store Bevæggrund til vore Institutioner er Kærlighed til Næsten; den føles ogsaa her.

Der er en lagt Grund til en ny Bygning her paa Eben-Ezer, haaber den maa blive opført til større og mere udvidet Tjeneste. Da jeg i 1906 kom hertil, var jeg særlig betaget af fire Ting — Præriehunde, Kaktus, Gophers og Klapperslanger. Parken var kun i sin spæde Vorden herude paa en øde Prærie.“

Dr. C. fortalte videre om Julen paa Eben-Ezer og om en hjemløs, venneløs og fattig Mand, der havde levet i Synd; men paa Hjemmet fandt han Fred med Gud og fattede lidt af den store Gaade, at Jesu Kristi Guds Søns Blod renser os fra al Synd. Dr. Carlsen fortalte os ogsaa om senere Besøg derude, særlig et sidste Samvær med afdøde Samfundsformand Pastor G. B. Christiansen, hvor de havde en herlig Oplevelse af Guds Aands Tilstedeværelse. Han sluttede med at sige, at vi vilde alle se en ny Tid, dersom vi var bedre Missionærer i vort daglige Liv!

En Fællessang og den aronitiske Velsignelse sluttede vort Friluftsmøde.

Kaffe, Kage og Ice-cream blev serveret fra et langt veldækket Bord paa Plænen.

Vi mindes sikkert alle med Tak saadanne Sommerminder fra Eben-Ezer.

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

Fra en Danmarkstur i 1938 af L. F.

(Fortsat fra Nr. 42)

Hurup, Sept. 5, Kære —:

Dybt hælder Aaret i sin Gang,
snart ødes Eng og Lund,
Farvel med al din Lyst og Sang,
du korte Sommerstund.

Den sang vi i Gaar i Gjellerup Kirke; der var Høstprædiken og Kirken var pyntet med smaa Kornneg og Efteraarsløv. Nielsen-Vrads er Præst der, en god Mand, og Kirken, der var fyldt til sidste Staaplads, er en af Landets ældste, opført Aar 1142. Det er næsten 20 Aar siden jeg sidst hørte Pastor N.-V. i Hammerum Missionshus. Han taler med samme Friskhed, fuld af Aand — skarp, men saadan ønsker de deres Præst paa disse Egne: „Vi Vestjyder trives nu bedst i Blæst.“

Søndagen tilbragte jeg hos Nørlunds. Marie skulde have været med mig til Hurup, men de har ikke Sæden saa nær i Hus, og nu er Vejret ustadigt. Det blev senere for dem med Høsten, fordi de maatte saa om efter Sandflugten i Foraaret.

I Dag er Vejret smukt, jeg havde en dejlig Køretur herop fra Herning over Holstebro-Struer. Limfjorden laa som et Spejl, fuldstændig blikstille. Endnu er Lyngen blomstrende, men paa det sidste, og nu staar Hylden tynget med mørke Klaser. Der syltes; vi har været paa Torvet at bestille Blommer. Det er noget grueligt Frugt, de tager til Takke med her; glem ikke at takke Gud for Eders Overflod.

Sept. 6. Nu er det koldt igen, mine Fingre er stivfrosne mens jeg skriver. Her er mere Stilhed og jeg har saa megen god Læsning, har haft saa lidt Tid til Studier, udover mine sædvanlige Morgentimer. Det er en underlig stor Gud vi har, det gaar som han vil med os, naar det er det vi vil. Han passer selv paa, Gud ske Lov! Dagene er kortet meget af, nu er det ikke lyst før Klokken halv-syv. Her vækker Andreas's Klokkeeringning mig ikke, og jeg sover til den lille Doktor bringer min Bakke. I Dag kom Dit Brev. Jeg var glad for, hvor Du nævner, at bede for et Menneske hver Gang det kommer i vor Tanke — og det, at Synd bedrøver Dig mere og mere. Det er jo den eneste virkelige Sorg vi har — Sorgen over Synden; men det er, som ogsaa Stanley Jones siger, ingen Hjælp, at jeg er optaget og prøver paa at rette den Synd; jeg skal bort fra mig selv og fæste mit Blik paa Jesus, jeg skal skjules i Kristus. Men, ellers, som Du engang opmuntrede mig med, da Du sendte mig Gal. 6:17. Ingen og Intet kan mere forurolige mig, nu betyder det Intet enten jeg lever eller dør, for nu er mit Liv — Gud.

Morgen den 7de. Det er Graavejr og Læsevej. Kirsten og jeg har haft vor Kaffe sammen og vi har haft en god Samtale om det bedste. Paa Søndag skal vi til Vestervig Kirke. Pastor Fibiger-Jensen er en Oxfordmand. Der er stille om Oxforderne nu, men de er her og de Præster, der er med, samler fulde Kirker, for de har noget af Aandens Fylde. Jeg har begyndt at læse: „Min Tillid til Bibelen“ af Johs. Gøtzche. I Dag kom jeg over nogle gode Linier fra T. C. Upham, som Du skal have: „With a heart devoted to God and full of God, no longer seek Him in the heavens above or in the earth beneath or in the things under the earth, but recognize Him as the great fact of the universe, separate from no place or part, but revealed in all places and in all things and events, moment by mo-

ment. And as eternity alone will exhaust this momentary revelation, which has sometimes been called the 'Eternal Now,' thou shalt thus find God ever present and ever new, and thy soul shall adore Him and feed upon Him in the things and events which each new moment brings; and thou shalt never be absent from Him, and He shall never be absent from thee. Ps. 31:19. So great is His goodness!"

Saa har jeg min: „The Meaning of Prayer“ af Fossdick. I Dag var der en dejlig Bøn af Samuel McComb: „Lord, so direct and control my mind, that I may ever think on whatsoever things are true and pure and lovely.“ Tilsidst har jeg A'Kempis, hos ham er der altid en Løsning paa: „Hvortil.“ Men først og sidst har jeg Bibelen, og hvor undres jeg over, at ikke Guds Børn høster flere Frugter fra den. Der er Raad for alt; gennem den bliver Livet afklaret.

Sept. 9. I Dag har vi haft en Smule Sol, men det er koldt. Vilde gerne se Jeres Acre af Gladiolis og et Glimt af jer, men nu bliver det ikke det første halve Aar. Jeg har indmeldt mig til Bibelkursus i København i November og December Maaneder.

Sept. 10. Høj Luft. Sol hele Dagen. Vi kørte til Thisted, var inviteret til Aften hos Inspektør Nielsens. Det blev en dejlig Dag, det er saa smukt langs med Limfjorden. Thisted ligger saa smukt, den er jo, som Du ved, I. P. Jacobsens Fødeby. Han har en meget beskeden Grav og Mindesten paa den gamle Kirkegaard nær Kirken. Nu slutter jeg med disse kønne Ord af ham:

„Smil er Glans kun af det, der er,
Graad Skyggen af det der gik under.
Det smiler man frem i en flygtig Stund
man bort kan i Aar ej græde.

Hvor det dog gælder om, ikke at volde nogen Taarer, heller ikke sig selv.

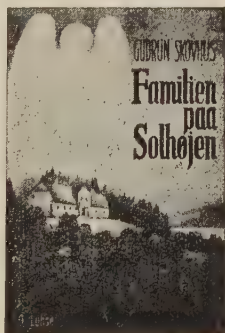
L. F.

Gudrun Skovhus

Familien paa Solhøjen

Oversat fra Norsk af E. Garde
Af Forfatterinden udsendte Forlaget i 1936 „Søster Kora.“ I denne nye Bog optræder til Dels de samme Personer. Det er ikke en Fortsættelse i den Betydning, at den nye Bog ikke kan læses uden, at „Søster Kora“ maa læses først. Men en vis Sammenhæng er der mellem de to Bøger.

En fin, varm, ja gribende Skildring, som vil læses med Glæde. Pris netto \$0.60.

DANSKE JULE-POSTKORT

Smukke Kort. Mange forskellige danske Vinterlandskaber i Farver, alle med Julehilsen og nogle med Julevers. 12 Kort for 25 Cents.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

Blandt Landsmænd

Dansk Prinsesse paa Besøg i Amerika. Blandt de 195 Passagerer, der ankom til New York d. 5. Okt. med den amerikanske Eksportbaad „Excalibur“ var ogsaa Prinsesse Margrethe af Danmark og hendes 18-aarige Søn, Prins Jacques.

Prinsesse Margrethe er yngste Datter af Prins Valdemar og Prinsesse Marie; hun blev i 1921 gift med Prins Renatus af Bourbon Parma.

Der foreligger ingen Oplysninger om Grunden til Prinsessens Besøg, eller hvor hun vil søge Ophold her i Landet.

Imellem Passagererne paa samme Baad var ogsaa Lion Feuchtwanger, en berømt jødisk Forfatter, der undflyede fra Paris.

Himmelskyts. Hans Hansen — sikkert en Landsmand — i Pender, en lille Landsby i nordøst Nebraska, var ude vel sent forleden Nat (Aarsag angives ikke). I al Fald det skete omkring Kl. 1. Som han vandrer langs Fortovet mod Hjemmet farer pludseligt et skarpt Lysskær over den ellers skyfri Himmel. Hele Omegnen illumineredes og en stor Ildkugle ryger ned i Jorden ti Skridt bagved Hans Hansen. At han mildest talt følte sig ilde berørt ved saaledes at have undsluppet en Londoners Skæbne er selvsagt. Omstændighederne vare jo anderledes mystiske, da der dog er en Forskel paa Pender og London saavel som paa Tyskernes Bomber og Vorherres Skyts. Rimeligvis er Hansen en Jyde, thi han tabte ikke Fatningen men gik hen og undersøgte Fænomenet, og fandt en Meteorsten paa Størrelse af et Æg, dog stor nok til at kunne have anrettet ubodelig Skade paa hans Person om han havde haft mindre travlt med at komme hjem. Himmelskytset blev konfiskeret og kan nu ses i Byens Højskole; men Hans Hansen takker for Livet og kommer nok hjem i ordentlig Tid herefter.

Hr. Peter M. Boesen, velkendt dansk Patent-Sagfører, bosiddende i New York, er blevet udnævnt til National Chairman for den danske Afdeling af den demokratiske Kampagne for Genvalg af Præsident Roosevelt.

Hr. Boesen har praktiseret som Patent-Sagfører i New York i ca. 20 Aar og er velkendt blandt Danske overalt i Amerika. Han kom til U. S. i Aaret 1911. Hans Adresse er 150 Nassau St.

Opførelsen af Kaj Munks Alvorsstykke „Han sidder ved Smeltediglen“, der fandt Sted i Chicago Søndag d. 29. Sept. paa Ungdomsforeningens Foranstaltning, blev en rigtig Success. Hr. Ove Knudsen havde indøvet de deltagende danske dramatiske Kræfter og mod Forventning udførtes de vanskelige Roller særlig godt, næsten med professionel Sikkerhed, skriver en Indsender til D. D. P. Spillet behandler Jødeforfølgelsen og Karl Sørensen udførte Hitlers Rolle i uhyggelig Grangivelighed.

DØDSFALD

I Chicago.

Ellen Marie Sørensen, 5811 Byron St. afgik ved Døden den 4. September, 90 Aar gammel. Hun var født i Silkeborg og efterlader sin Datter, Fru Hulda Petersen, hos hvem hun i lang Tid havde haft sit Hjem.

Andrew Sørensen Oakley, født 1858 i Stenderup, Søn-

derjylland, døde d. 30. Sept. efter en længere Tids Sygdom. Han kom tidlig til Chicago og drev Restavratørforretning. Var ogsaa en Tid i Racine og Kenosha. Begravelsen foregik fra Trinitatis Kirke, hvor han har været Medlem i mange Aar.

Mary Niemann, 4048 W. Argyle St. afgik ved Døden den 8. September efter flere Aars Svaghed kun 45 Aar gammel. Afdøde var født i Kolding og efterlader sin Mand John Niemann, og en Broder, Chris Ceiler. Hun var godt kendt i Kolonien fra de mange Dilettantkomedier hun deltog i.

Dorthea Andersen, 1719 N. Maplewood Ave., afgik ved Døden den 9. Oktober efter længere Tids Svaghed i en Alder af 66 Aar. Afdøde var født i Thisted og efterlader 5 Børn.

Asmus Hansen, 1504 Lunt Ave., afgik ved Døden den 3die Oktober, 70 Aar gammel. Han efterlader sin Datter, Fru Dagny Ryan, hos hvem han levede og en Søn, Wm. Hansen i Minneapolis. Pastor Andersen forrettede Sørgegudstjenesten.

I Brooklyn, N. Y.

Norsk Konsul Olaf Rove, 76 Aar gl. og velkendt i danske Kredse, døde d. 2. Okt. i sit Hjem i Brooklyn. Han efterlader sin danske Hustru f. Sarah de Neergaard, som han ægtede for 6 Aar siden. Han er født i Norge, kom til Amerika 1884 og studerede Jura paa Wisconsin Universitet. I 40 Aar var han associeret med Northwestern Assuranceselskabet med Kontor i Milwaukee, og samtidig Vicekonsul for alle Skandinaver der. Var ogsaa en af de første Præsidenter for Sons of Norway. Begravelsen foregik fra Pastor Dorfs Kirke i Brooklyn.

I San Francisco.

I forrige Uge afgik **Niels Nielsen** ved Døden som Følge af et Mavesaar paa et Hospital her i Byen efter kun en Uges Sygeleje, 53 Aar gammel.

Niels Nielsen var født i Hobro d. 16. April 1887, og han rejste her til Landet, da han var 20 Aar gammel. Han opholdt sig først i de midtvestlige Stater, mest i Omaha, Nebraska og i Dakota, hvor han var beskæftiget som Bartender. En Tid sejlede han paa Kina og kom i 1915 til San Francisco under Udstillingen, men rejste senere tilbage til Omaha. I 1920 kom han tilbage til California og har opholdt sig her siden.

I San Francisco begravedes den der iblandt Danske velkendte Bygmester **Niels Andersen**, som døde i Campbell, Calif. d. 7. Okt., 69 Aar gl. Han er fra Fangel paa Fyn, hvor han lærte Murerfaget og udvandrede som ung til San Francisco. Hans Hustru, Ingeborg, og fire Børn overlever ham.

Den 26. Sept. afgik ved Døden **Theo. Fredericksen**, 64 Aar, født i Rørkær, Sønderjylland. Han drev en Isenkramforretning i S. F. mange Aar.

I Detroit.

Den 27. Sept. mistede den danske Koloni her een af sine ældste og agtede Landsmænd, idet **Niels Peter Andersen** afgik ved Døden, 75 Aar gammel. Han har gennem en Menneskealder deltaget tro i danske Foretagender. Hans Hustru og 4 Børn overlever ham.

I Portland, Ore. døde forh. Juveler **Hans Hansen** 85 Aar gl. i sit Hjem paa 2926 S.E. Main St. d. 6. Okt. Han efterlader sin Hustru Elsa, to Sønner og en Datter.

Fra Danmark

Kong Christians Morgentime beskrives interessant af D. D. Pioneers Korr. i Kbvh. saaledes:

Kongens Præcision er bekendt. Han kommer altid paa Minuttet, og fordrer den samme Præcision. Kl. 7 hver Morgen staar han op, og mens Morgentoiletet og Paa-klædningen ordnes, bestemmer Kongen, hvilken af hans to Rideheste han skal ud med paa den første af de berømmelige Rideture, der normalt finder Sted. De to Heste, Black og Tarni, staar i den lille Stald bag Residenspalæet; de er saaledes nær ved Haanden og skal ikke hentes paa Christiansborg, hvor ellers den øvrige kongelige Stald har til Huse. Tre Minutter før 8 rider Kongen ud paa sin første Tur, altid gennem Porten ud til Fredericiagade og altid i sit eget Regiments blaa Uniform. Som Regel gaar denne korte Ridetur ud mod Grønningen og Langelinie. Hvordan Vejret end er, svigter Kongen ikke denne sin første God Morgen Hilsen til sin By, men allerede 10 Minutter i halv ni begynder Vagtposterne paa Amalienborg at gaa „halve Ture“ for paa Øjeblikks Varsel at kunne naa hen til de røde Skilderhuse, naar Kongen rider ind paa Pladsen. Vagten er kaldt til Gevær, og Kongen hilses med Præsentergreb og Honnørmarch.

Siden den 9. April har Kongen ikke ønsket, at Spillet skulde røres, men til Gengæld hilses han af en stadig voksende Skare Cyklister, hvis tillidvækkende Smil og muntre Klokkeklemt giver Kongen den Hilsen, han maa ske er allergladest for.

Efter Rideturen indtager Kongen sit Morgenmaaltid, der bestaar af Øllebrød og Spegesild. Det er en gammel Skik, som stammer fra Christian den Fjerdes Tid, og som er gaaet i Arv fra Slægt til Slægt paa de kongelige Slotte.

I Aaret 1935 mødtes Kong Christian sidste Gang med den engelske Kong George, og før sin Ankomst til London havde han ladet forespørge, om der ikke var noget han kunde glæde sin kongelige Fætter med. Det beskedne Svar lød: „At vi atter kan spise Øllebrød sammen.“ Og Kong Christian bragte saa Øllebrød med paa Thermosflasker og lod det servere om Morgenens paa Buckingham Palace. Da den ældre Fætter mærkede Duften af Øllebrødet, lukkede han sine Øjne og sagde, at nu saa han for sig hele det glade Morgenbord paa Fredensborg med Bedsteforældrene, Onkler, Tanter, Fætre og Kusiner. „We are boys again.“

Kongens 70-aarige Fødselsdag d. 26. Sept. blev fejret ikke ved særlige Festligheder men af et enigt Folk i sin Almindelighed, der tydeligt viste, at Kongens Person er Samlingsmærket for national Frihed og Loyalitet. „Kongens Fødselsdag i Dag har sin egen Stemning — med sin egen dybe Understrøm og Højtidelighed,“ skriver Red. Svend Carstensen, „den er Danmarks Dag, hvor det danske Folk viser, at det er dansk, bundet sammen af en ubrydelig, enig dansk Folkeaaand, med en Tro paa Danmarks Fremtid, der ikke kan røkkes.“

Paa sin sædvanlige Morgentur tilhest i Hovedstaden red Kong Christian ikke alene hin Dag. En stadig voksende Skare fulgte ham, hilsende med Sang og Lykønskninger deres Konge. Han var dybt grebet og standsede for

at udtrykke en kort men bevæget Tak. Ved Tilbagekomsten var Slotsgaarden pakket med ca. 80,000 Mennesker. Da Kongen snart efter viser sig paa Kongeborgens Altan bruser Jublen og han takker i faa men velvalgte Ord. Under den senere Køretur, i hvilken Dronningen tager Del, var der endnu mere Begejstring. Den Dag tog Turen flere Timer og blev et saa stort Hyldesttog som næppe har sin Mage i Historien. Folkeskaren ansloges op mod en Million langs Kørevejen. Dannebrog vajede alle Vegne og de kære danske, nationale Sange genlød fra Flok til Flok. En gylden Regn af Blomster dalede ned over det afholdte Fyrstepar.

„Kong“ Hansen. Odense Vejviser fortæller en hel Del Ting. Der staar bl. a. skjult i Linjerne en Del om danske Navne. De allermest kendte, dem med „sen“ i Enden, er der naturligvis stadig en Masse af. Men den danske Hr. Sørensen, som man saa tit taler om, eksisterer for saa vidt ikke i Odense. Vejviseren kender kun godt otte Spalter Sørensen'er.

Det mest livskraftige Navn — maa man da formode — er Hansen. Der findes 50 Spalter Hansen'er. Folk maa øjensynlig gerne ville beholde det Navn.

Efter Hansen kommer Nielsen, 35 Spalter, Petersen, 33 Spalter, Jensen, 29 Spalter, Rasmussen, 23 Spalter, Andersen, 22 Spalter, Larsen, 19 Spalter, Jørgensen, 18 Spalter, Madsen, 11 Spalter — og de andre „sen“er ligger derunder.

Christmas Møller tager Afsked. En kort telegrafisk Meddelelse fra København gaar ud paa, at Handelsminister Christmas Møller har taget sin Afsked og at Rigsdagsmand Henrik Henriksen er udnævnt i hans Sted.

Christmas Møller har i mange Aar været det Konservative Partis største Mand og blev ophøjet til Minister, da Regeringen for ikke saa længe siden blev omorganiseret, hvorved Danmarks fire største Partier blev ligeligt repræsenteret. Hans Efterfølger tilhører ogsaa det Konservative Parti.

Universitetet lukket. Fra København telegraferes, at Universitetet der i Byen er blevet lukket, og at Studier nu kan finde Sted i private Lokaler paa forskellige Steder i Byen.

Grunden til, at denne drastiske Bestemmelse er blevet taget, er Frygt for Brændselsmangel i den kommende Vinter.

Københavns Universitet blev grundlagt i 1472.

Vallekilde Højskole blev oprettet 1865 af Ernst Trier, som var Skolens Forstander til sin Død 1893; i de følgende 30 Aar var Povl Hansens Skolens Leder, indtil han i 1923 overdrog Skolen og dens Ledelse til Uffe Grosen. Nu i 1940 har Vallekilde Folkehøjskole bestaaet i 75 Aar. Omkring 21,000 unge Mænd og Kvinder har i Tidens Løb været Elever paa Vallekilde; mange Tusinde har været der til Møder og Kursus. Søndag den 21. Juli fejrede

ACKNOWLEDGEMENTS

PLEASE NOTE: In the acknowledgments in No. 41 was a \$25 gift to the Equalization Fund, the Home Mission and the Pension Fund, from Mr. and Mrs. Lewis C. Nelson, Selma, Calif. This donation was given in memory of the late Pastor M. Th. Jensen, Los Angeles, Calif.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Mission	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	7831.58	418.16	1066.24	1885.49	1709.99	530.40	1058.25	157.08	1005.97
Selma, Calif., Miss Delia Adams	1.45							1.45	
Racine, Wis., Gethsemane Luth. Church	120.34								120.34
Women's Missionary Alliance of the Pacific District for support of Rev. Takai, Japan. By Mrs. Lewis C. Nelson, treas., 2423 B St., Selma, Cal.	200.00						200.00		
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. Church	6.75	1.00	2.35		1.70	1.70			
Chicago, Ill., Golgotha Luth. Church	100.00			100.00					
Luck, Wis., First English Luth. Sunday School	3.35					3.35			
Royal, Iowa, Bethlehem Luth. Sunday School, a birthday offering	11.16					11.16			
Women's Missionary Society of the United Church, for support of Miss Maya Winther. By Miss Lilah Johnson, 5509 11th Ave. So., Minneapolis	200.00						200.00		
Sidney, Mont., Pella Lutheran Church, offering at harvest festival	63.15		63.15						
Kankakee, Ill., Mission Circle of St. Ansgar Church in memory of Mrs. Cornelius Schmidt	2.00								2.00
Graettinger, Ia., St. Paul's Luth. Church, a mission offering	22.61			22.61					
Graettinger, Ia., Peter Jensen, a mission offering	2.00			2.00					
Shelby, Ia., United Ev. Luth. Church	32.00		16.00		16.00				
Shelby, Ia., Sunday School of United Ev. Luth. Church, offering for the synod's Children's Homes	2.08	2.08							
Racine, Wis., Emmaus Ev. Luth. Church	100.00				50.00				50.00
Chicago, Ill., Gethsemane Luth. Church	20.00			20.00					
Hartland, Wis., Our Savior's Luth. Sunday School	6.83						6.83		
Sioux City, Iowa, Our Savior's Luth. Church	20.00								20.00
Standard, Alberta, Can., Nazareth Ev. Luth. Church, one-third of harvest festival offering	23.54								23.54
Waupaca, Wis., Our Savior's Luth. Church	30.50			30.50					
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Church	33.05			33.05					
Greenville, Mich., St. Paul's English Luth. Church	145.00		50.00		25.00		20.00		50.00
Greenville, Mich., St. Paul's English Luth. Ladies' Aid, donation divided equally among the synod's three Children's Homes	15.00	15.00							
Del Rey, Calif., Miss Minnie Johansen	25.00	10.00	5.00		5.00			5.00	
Viborg, S. D., Mrs. Frits Andersen	5.00			5.00					
Selma, Calif., Pella Luth. Sunday School, for Dr. Inadomi for purchase of Bibles for his school	10.48						10.48		
Total received on 1940-41 synodical budget	9032.87	446.24	1202.74	2098.65	1807.69	546.61	1495.56	163.53	1271.85
Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America, Blair, Nebr., Oct. 14, 1940. H. J. Hansen, Treas.									

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission
Previously acknowledged	1279.02	381.12	598.76	179.14	83.00	37.00
Neenah, Wis., Mrs. Marie Madsen	2.25	2.25				
Kimballton, Ia., H. J. M. Madsen	10.00			10.00		
Total received for extra synodical missions	1291.27	383.37	598.76	189.14	83.00	37.00
Received with thanks. Blair, Nebr., Oct. 14, 1940.						

H. J. Hansen, Treas.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$1121.69
Chicago, Ill., Golgotha Luth. Church	25.00
Sioux City, Ia., Our Savior's Luth. Church	20.00
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Church	24.81
Total	\$1191.50

Received with thanks. Blair, Nebr., Oct. 14, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

Danske Julekort 1940

Særdeles smukke og stemningsfulde fire-dobbelte Julekort med omhyggelig valgte danske Tekster paatrykt i vort eget Trykkeri. Hvert Kort forsynet med særskilt passende Konvolut.

Nr. F-1040.—Format som foranstaaende. Billede af Bethlehems Marken i ophøjet Tryk og udskaa-ret Sølvstjerne samt „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Omstaaende Byen Bethlehem med Lukas 1:78, 79 og 2, 6 og 7 Vers af Salmen „Dejlig er den Himmel blaa“ som Tekst. Pris 7 Cents.

Nr. F-3003. 3½x4½ Tommer. Hyrdene paa Marken i Lyset fra oven og „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Indvendig Hyrdernes Tilbedelse med Lukas 2:11 og 1ste Vers af „Glade Budskab, har du hørt.“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3024. Format som Nr. F-3003. Paa Forsiden Udsigt gennem en Port i Julefarver og „En velsignet Julefest!“ Indvendig Udsigt over Bethlehem under Julestjernen. Tekst Lukas 2:15 og tre Vers af „Et Barn er født i Bethlehem!“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3010.—Jule- og Nytaarskort. De tre vise paa Kameler og den dobbelte Hilsen „Glædelig Jul“ og „Godt Nytaar“ paa Forsiden. Indvendig de vise Mænd med deres Gaver og Es. 60:6 samt to Vers af „Aaret henrandt“ som Tekst. Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-504.—Format 3¼x5 Tommer. Paa Forsiden Billede af den hellige Familie i Bethlehems Stalden og Hilsenen „Glædelig Jul!“ Indvendig Hyrdene paa Marken med Joh. 3:16 og to Vers af „Mit Hjer-te altid vanker. Pris 5 Cents.

Nr. F-510.—Format 3x5½ Tommer. Paa Forsiden et brændende Lys i Guldstage omslynget af Kristtorn Kviste med Bær samt „Glædelig Jul!“ Indvendig samme Motiv med Salme 43:3 samt Salmen „Nu ville vi os samle“ som Tekst. Pris 5 Cents.

Nr. F-1032.—Samme Format som Nr. 504 men med Østens Vise ved Bethlehems Port paa den udskaarne og sølvunderlagte Forside. Indvendig en stor Stjerne med Matth. 2:10 og ti udvalgte Linier af Salmen „O Stjerne, hav Tak, vor ledende Ven.“ Pris 7 Cents.

Nr. F-1011.—Format som Nr. 504. Udskaaet Forside med „Glædelig Jul!“, Lysestage, tændte Lys og Julepynt. Gennem „Vinduet“ ses de hellige tre Konger i Tilbedelse af Barnet i Krybben. Tekst Salme 119:105 og seks Linier af „De hellige tre Konger saa hjertensglad.“ Pris 7 Cents.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

Skolen Jubilæet sammen med det aarlige Elevmøde, og der var et usædvanligt stort Antal Deltagere til den sjældne Begivenhed.

Stauning ikke ræd. Skønt Danmark er okkuperet af det nazistiske Tyskland, har Statsminister Stauning dog — ifølge Norsk Radiopresse — Onsdag denne Uge holdt en Tale i Socialdemokraternes Centralkomite og meget skarpt fordømt de danske Nazister.

Han sagde bl. a., at de danske Nazister bestandig skriger op om „Rekonstruktion“, men den nødvendige Forudsætning for, at den lader sig gennemføre, er, at der hersker Fred og Ro.

Fra Litteraturens Verden

Stor Prisnedsættelse paa vort Lager af danske Bøger indtil Nytaar! Benyt Anledningen nu. 50% Rabat paa Bøger over fem Aar gamle og 25% paa de nyere Udgaver og specielle Værker. Her er noget af alt i Retning af god Læsning — Skønlitteratur, kristelige Fortællinger, religiøse Betragtninger, Historie, videnskabelige Værker. Send for en Bogliste! **Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.**

J. W. Boreksenius: Tre Haandbøger til Studie af Bibelen over følgende Emner:

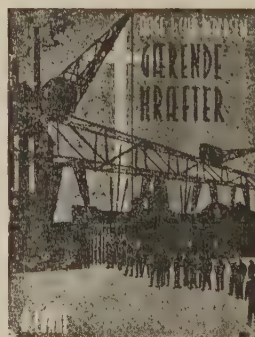
Bibelens Geografi	50c
Bibelens Mænd og Kvinder	50c
Bibelens Naturhistorie	50c

Prisen er reduceret til en Trediedel.

Trykt hos Norsk-Dansk Boghandel, Chicago. Bøgerne er indbundne i eensartet Bind og hver paa ca. 500 Sider. Stoffet er alfabetisk ordnet, med Navnene gengivet i Originalsproget og vedføjede Skriftanvisninger. Særlig vil Bogen om Bibelens Naturhistorie interessere. Vi har kun ganske faa Eksemplarer.

Aage J. Chr. Pedersen

Gærende Kræfter

Dette er ogsaa en Samling Fortællinger. Forfatteren har tidligere skrevet tre Drengbøger, hvoraf „Lars Lynges Tørn“ vandt Prisen i Hagerups Konkurrence 1937. Han har ogsaa vundet „Berlingske Tidende“'s Pris for den bedste Vandresang. Dette Bind Fortællinger er for Unge og om Unge. 148 Sider. Pris netto \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

VOR KIRKES MISSION

beror paa vort Folks Kendskab til dens Fortid, Lære og Funktion. „Uden Kendskab ingen Kærlighed“ er et sandt Ord i Virkelighedens Verden.

Derfor læs vore Kirkeblade. Vor Kirkes Fremtid beror paa velunderrettede og rettænkende Menighedsmedlemmer, og det burde alle vore Landsmænd være.

LUTHERSK UGEBLAD koster \$2.00 pr Aargang i U. S. A. og Canada. Det eneste danske Blad i Magasinformat i Amerika. Lokalagenter ønskes.

BESTILLINGSSEDDEL

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$.....for Aargang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbættelse af Bladet for

Aar,

Venligst,

Adresse:

.....

Luthersk Aageb

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SAND HEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED.“

NEW YORK N.Y.
89 E 33rd St
Nat'l Luth. Council
Reference Library

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 30. OKTOBER, 1940

NR. 44

Nødraab fra de lutherske Missionsmarker

Af Dr. J. P. Nielsen, Blair, Nebraska, Medlem af vor Japanmissionskomite

Den forfærdelige Verdenskrig, der griber om sig mere og mere, har aldeles afskaaret mange lutherske Missionsmarker fra al Understøttelse fra de Lande, der er under Krigens Herredømme. Missions-selskaberne i disse Lande kan ikke sende Penge til deres Missionærer og indfødte Arbejdere. Disse er derfor stedt i stor Nød og Lidelse. Hvis denne Nød skal afhjælpes, og det store Missionsarbejde, som disse Lande har grundlagt og underholdt, ikke skal gaa til Grunde, eller i det mindste lide ubodelig Skade, da maa de lutherske Kirker i Amerika komme dem til Hjælp — og dette hurtigst mulig.

For at dette Missionsarbejde kan holdes i Gang for eet Aar, trænges der til en særlig Støtte paa \$500,000, ja, op til \$750,000.

Derfor gøres der nu Opraab i alle lutherske Kirker i vort Land med det Formaal at samle \$500,000 som en Nødhjælp til disse Missioner. Vort Aarsmøde i Juni bestemte, at vi skulde have Del i denne Naade, at komme

vore nødstedte Brødre til Hjælp ved Ofre og frivillige Gaver.

Lad os, som er danske, særlig huske, at de danske Missioner er blandt dem, der nu lider stor Nød. Danmark er afskaaret fra at sende dem Understøttelse. Kan vi undlade at bringe et Offer til denne Sag!

Maa jeg med det samme meddele, at vor Japanmission staar overfor meget vanskelige Forhold for Tiden, og ingen ved endnu, hvad Udfaldet vil blive. Det er ikke raadeligt paa dette Tids-punkt at komme ind paa Enkelthederne i en offentlig Skrivelse, men vi bør som aldrig før bære denne Mission frem for Gud i Bøn. Vore Missionærer derude og Missionsraadet herhjemme gør alt muligt for at lede Arbejdet ind paa de rette Spor under de faretruende Omvæltninger. Men menneskelig Hjælp formaar kun lidt, og vi vender os derfor i Bøn til Missionens Herre om hans naadige Vejledning. Lad os bede mere for hele Herrens Sag paa Jorden

J. P. Nielsen.

I Afrika

I Asien

De stoler paa os derude!

Til Allehelgensdag, d. 1. Nov.

SALT OG LYS.

Af Sognepræst William Larsen, Karleby.

Matth. 5:13—16: I er Jordens Salt; men dersom Saltet mister sin Kraft, hvormed skal det da saltes? Det duer ikke til andet end at kastes ud og nedtrædes af Menneskene. I er Verdens Lys; en Stad, som ligger paa et Bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et Lys og sætter det under Skæppen, men paa Lysestagen; saa skinner det for alle dem, som er i Huset. Lad saaledes eders Lys skinne for Menneskene, at de maa se eders gode Gerninger og ære eders Fader, som er i Himlene.

„Helteskaren, som af hin den store Trængsel kom; den store hvide Flok, vi se, som tusind Bjerge fuld af Sne“, var, medens den levede her paa Jorden, Jordens Salt og Verdens Lys.

Dens Skyld er det, at det hele endnu ikke er raadnet op, at Jorden endnu ikke er bleven et Aadsel, som Jesus taler om i Matth. 24. Kap.; dens Skyld er det, at Helvedes rædselsfulde Mørke endnu ikke har lagt sig over Jorden og knuget os til Døde i sit Favntag. **De var Salt og Lys.** De rakte hinanden Haanden fra Slægt til Slægt, fra Aarhundrede til Aarhundrede, **de stille i Landet**, de hellige gennem alle Tider. Ofte „gik de under stor Foragt“; somme Tider, naar den ugudelige Verdens Storme rasede imod dem, maatte de fjæle sig i Skovenes Tykninger og i Bjergenes Kløfter; til andre Tider, naar denne Verdens mægtige og vise forfulgte dem, hvad enten det var Landets beskikkede Øvrighed eller de vantro Præster, gemte de sig i Hjemmene.

Det er ikke mere end ca. 80 Aar siden, at vi ved Grundlöven fik Forsamlingsfrihed; før den Tid maatte ingen frit forkynde Ordet. Norges store Vækker, **Hans Nielsen Hauge**, var fredløs i sit Land, fordi han forkyndte Guds Ord; og det er ikke mere end godt 100 Aar, siden han blev jaget fra det ene Herred til det andet og maatte vansmægte i Fængsel i samfulde 13 Aar.

Lægprædikanten **Christen Madsen** fra Kerteminde blev sat i Fængsel i Odense i 1840, fordi han forkyndte Guds Ord for de vakte. I et svagt Øjeblik lovede han Politimesteren at tie stille og blev givet fri. Men da han kom hjem til Kerteminde, fortrød han det og vandrede paa sin Fod tilbage til Odense om Natten og meldte sig igen med de Ord: „Jeg kan ikke tie stille.“

Og ikke blot Forkynderne forfulgte man, men ogsaa de hellige. Ikke uden Grund synger vi: „Sandt er det, i saa megen Nød tit Taarestrøm paa Kinder flød. Men Gud har dem, straks de kom hjem, aftørret paa sit Skød. Nu holder de, hvor Liv er bedst, hos ham en evig Løvsalsfest.“

Saa har de da **overgivet Arven til os**, de sidste Dages hellige. De er rykket højere op. En skønne Dag kom der Kongebud til dem: „Ven, sæt dig højere op.“ Med Glæde adlød de Kongens Røst, nogle maaske i hellig Bæven og Angst, fordi Vejen gik over Dødsfoldens mørke Vande. Nu er det os, der sidder nederst, skønt „sammen bo vi i Gudshaven, skilt kun ved et lille Bælt, til at flyve over Graven Vinge laaner os vor Helt.“ „Thi Helgen her og Helgen hisset, er i samme Menighed; derom haver os forvissat han, som alle Dybder ved.“

Nu er vi Jordens Salt og Verdens Lys. **Er** — ja, for der staar ikke: I skal være, men I er. Men være noget kan jeg da ikke, uden jeg først bliver noget. Jordens Salt og Verdens Lys kan du ikke være, uden du først bliver det.

Og selv kan du ikke gøre dig til det. Der er en anden, som maa hjælpe dig til at blive det. Hvordan blev hine Jordens Salt og Verdens Lys?

Det blev de derved, at de, som der staar i Salmen, „**har sig toet i Lammets Blod** til Himlens Helligdom.“

Et sært Udtryk, siger de, som kun har Hjerne til at forstaa med og ikke Hjerte til at gribe med. Et meningsløst Udtryk for de hovmodige, som vil være kloge i deres egne Tanker. **Et uforglemmeligt Udtryk** siger den, som kom i Nød med sin Synd, gik til Jesus med den og „fik sig toet i Lammets Blod.“ Og er du der i Dag, inde under Blodets syndsforladende Kraft, **saa er du hellig**. Og i hans hellige Navn har du saa Lov til at bryde dig Fejl om alle verdslige og uandelige Menneskers Indvendinger, Misforstaaelser, Fordrejelser og Taabeligheder. Det kommer nemlig an paa — ikke, hvad andre mener, tænker, taler og tror om dig; men hvad Gud ser i dig, enten et Menneske, der gaar udenom Blodet og derfor din egen Vej til Fortabelsens Mørke, eller en Synder, der tvætter sine Klæder og gør dem hvide i Lammets Blod.

Som saadan er du paa Trods af alt Jordens Salt og Verdens Lys; fordi du staar i Livsforbindelse med ham, der er Jordens Salt og Verdens Lys.

Saltet er meget **uanseligt**; det er ogsaa Guds Folk paa Jorden, ikke mange mægtige og fornemme; men det uanselige Salt indeholder en skjult, indre Kraft, som, hvis den ikke var til Stede, snart vilde bringe alt i Opløsning. Denne Kraft er det, som indtil denne Dag gennem Guds hellige har holdt Verden i Live, dæmmet op for Raadenskabens og bevaret det friskt, som den er naaet til.

Saltet har en sviende Kraft. Gudsfolket har været Verdens onde Samvittighed indtil i Dag. Saltet har sviet i alle aabne Syndesaar og i alle ulægte Samvittigheder og skal blive ved dermed til Dagens Ende.

Saltet giver Tørst. Derfor er Livsstrømmen fra Golgata endnu ikke standset; den rinder ud til alle Menneskesjæle paa Jorden, som ved et helligt Livs Vidnesbyrd er blevet hungrige og tørstige efter Retfærdighed. **Saltet krydrer det ferske.** Der er saa megen „fersk“ Kristendom til, fin og fornem „Kristelighed“; saa meget, der gaar under Navn af Kristendom; men der er ingen Kraft i det. Saltet mangler.

I er Jordens Salt, siger Jesus, men dersom Saltet **mister sin Kraft**, hvormed skal det da saltes, d.v.s. faa sin Kraft igen. Saltet kan altsaa miste sin Kraft — og saa er det intet Salt mere. Hvordan mister Saltet sin Kraft? Ved **at udvandes**. Ved ikke at blive **samlet**.

Verdens Væsen, Kødets Lyst, Sindets Kredsen om sit eget kære Jeg udvander Saltet. Splid, Kiv, Nag, Misundelse, Hovmod spreder Guds Folk fra hinanden, saa der ingen Slagkraft bliver. Ak, hvor dog Satan, Egenkærligheden og Verdsligheden spreder Guds Folk i disse onde Tider.

„Det duer ikke til andet end at kastes ud og nedtrædes af Menneskene,“ siger Jesus. Jo, Verden kan med god Grund trampe paa saadan en Kristendom; thi den er blevet et kraftesløst Salt!

I er Verdens **Lys**, siger Jesus; en Stad, der ligger paa et Bjerg, kan ikke skjules. Nej, levende Kristendom kan **ikke skjules**. Man tænder ikke et Lys og sætter det under en Skæppe, men paa en Lysestage, for at det kan skinne for alle dem, som er i Huset. Den skjulte Kristendom hører ingen Steder hjemme. Tænk, om alle troende fandt paa at sætte deres Kristendom under en Skæppe, saa var

der jo intet Lys mere i Verden, intet andet end Mørke. Løft Lyset højt! Løft Lysene højt tilsammen!

Lyset **varmer**. Hvor trænges der dog til Varme i denne kolde, ubarmhjertige Verden! Sæt Lysene sammen; er det end kun smaa Gnister, kan de blive til et stort, brændende, varmende Baal!

Lyset **vejleder** ved sit Skin. Ingen behøver da at fare vild i Mørket og strande paa Helvedes Skær. Lyset vejleder ind i Himmelhavnen.

Lyset **fortærer**. Brænder bort, naar det blusser klart, al Ondskab, Splid, Misundelse, Vredagtighed, Kævl, Lunkenhed o.s.v. Lad den hellige Ild faa Lov til at brænde løs i Hjerterne!

„Lad saaledes eders Lys skinne for Menneskene, at de maa se eders gode Gerninger og ære eders Fader, som er i Himlene!“ Altsaa saadan, at Mennesker fornemmer, at det Lys, der er i os, er tændt ved ham, som siger om sig selv, at han er Verdens Lys. At Gud, som sendte sin Søn til Mørket, som kaldte os fra Mørket til sit underfulde Lys og nu giver os Lov til at forkynde hans Dyder blandt Syndere, maa faa hele Æren. Om det end ikke lykkes for os under de jordiske Vilkaar, syndbesmittede som vi er og med Lyst til al Ære, saa dog, naar vi engang kommer hjem og „holder Kirkegang med uophørlig Jubelklang, i høje Kor, hvor Gud han bor blandt alle Engles Sang. Amen.

SALIGHEDEN HER

Af Pastor Chr. Christensen, Laurens, N. Y.

Salige ere de, som hungre og tørste efter Retfærdigheden, thi de skulle mættes. Matth. 5:6.

Jesus begynder sin Bjergprædiken med en Række Saligprisninger. Naar vi taler om de salige, tænker vi nærmest paa dem, der har stridt den gode Strid, fuldkommet Løbet, bevaret Troen, og nu er hjemme i Himlen. Men det er ikke dem, Jesus her priser salige. Det er saadanne, som endnu staar midt i Striden, følger sig fattige i Aanden, sørge, hungre og tørste efter Retfærdighed o.s.v. Og han viser, hvorfor de er salige.

Den, der er tilfreds med sig selv, sin egen Skikkelighed og sine egne saakaldte gode Gerninger, er ikke salig; thi den hungrer ikke efter at faa Del i Jesu Kristi Retfærdighed, som er den eneste, der kan stille Hjertets dybeste Længsel og Trang, og den eneste, der bestaar for Gud, naar alt vort eget fortæres som Hø og Straa i Ilden. Det er derfor den, vi maa hungre og tørste efter, og det sker først, naar Sjælen har udtømt sig selv for al egen Retfærdighed og falsk Indbildning ved alvorlig Bod og Erkendelse af sin egen Udygtighed og Uværdighed. Før dette sker, er der enten slet ingen eller kun en meget kold Længsel efter den Herre Jesus og hans Retfærdighed.

Ligesom Legemet ikke tilfredsstilles ved at hungre og tørste, men ved at mættes, saaledes bestaar Saligheden heller ikke i Sjælens Hunger og Tørst efter Retfærdigheden, men i at denne efter Jesu Ord bliver mættet ved Troens levende Samfund med ham, som er vor Retfærdighed, Hellighed, Forløsning, Kraft og Fred, af hvis Fylde vi have faaet Naade over Naade. Da opfyldes Guds Løfte ved Profeten: „Men for eder, som frygte mit Navn, skal Retfærdigheds Sol opgaa med Lægedom under sine Vinger; og I skulle gaa ud og springe som Kalve fra Fedestalden“ (Mal. 4:2).

Salig er du, om du følger denne Hunger og Tørst efter Retfærdighed; thi da vil Jesus mætte dig med sit Ord, og

da byder han dig som Gæst ved sit Bord, hvor han, som selv er Livets Brød, giver sine Venner Mad og Drikke til det evige Liv. Søg derfor atter og atter hen til Nadverbordet for der at styrkes til at leve et Guds Barn salige Liv, og til at stride den gode Strid og holde fast ved Klenodiet, at ingen skal tage det fra dig. „Hungrige har han mættet med gode Gaver, og rige har han sendt tomhændede bort“ (Luk. 1:53).

Jesus siger: „Min Fader giver eder det sande Brød fra Himmelen. Thi Guds Brød er det, som kommer ned fra Himmelen og giver Verden Liv. Jeg er Livets Brød. Den, som kommer til mig, skal ikke hunge; og den, som tror paa mig, skal aldrig tørste“ (Joh. 6:33—35).

Deri bestaar Saligheden: at komme til Jesus og tro paa ham.

DEN STORE HVIDE FLOK Af H. A. Brorson

Den store hvide Flok, vi se
Som tusind Bjerge fuld af Sne,
Med Skov omkring Af Palmesving,
For Tronen, hvo er de?
Det er den Helteskare, som
Af hin den store Trængsel kom
Og har sig to't i Lammets Blod
Til Himlens Helligdom!
Der holde de nu Kirkegang
Med uophørlig Jubelklang
I høje Kor, Hvor Gud han bor
Blandt alle Engles Sang.

Her gik de under stor Foragt,
Men se dem nu i deres Pragt
For Tronen staa, Med Kroner paa,
I Himlens Præstedragt!
Sandt er det, i saa mangen Nød
Tit Taarestrom paa Kinder flød,
Men Gud har dem, Straks de kom hjem,
Aftørret paa sit Skød;
Nu holde de, hvor Liv er bedst,
Hos ham en evig Løvsals-Fest,
Og Lammet selv, Ved Livets Elv,
Er baade Vært og Gæst.

Til Lykke, Kæmpesamling, ja,
O tusind Fald til Lykke da,
At du var her Saa tro især
Og slap saa vel herfra!
Du har foragtet Verdens Trøst,
Saa lev nu evig vel, og høst,
Hvad du har saa't Med Suk og Graad,
I tusind Engles Lyst!
Opløft din Røst, slaa Palme-Takt,
Og syng af Himmel-Kraft og Magt:
Pris være dig Evindeligt,
Vor Gud og Lammet sagt!

No. 624 i Slbg K. og H.

Af alle Kristenhedens Allehelgens Salmer er der næppe nogen, der overgaar Biskop H. A. Brorsens „Den store hvide Flok.“ „Hvad er det, der berører os saa underligt i denne Svanesang,“ spørger Salmeforskeren Søderberg. „Det er den folkelige Melodi, Aanden der gaar igennem Sproget og Rhythmen, Fantasi og Tanke, uforlignelig og uforklarlig, en Art af evig Kraft. Denne jævne, fromme, følelsesrige lyriske Græbthed, som giver sig Udslag i Tungsind og Længsel, Kraft og Jubelglæde, forbundet med den norske Folkevises bløde og dog velklingende Melodi, har faaet sit højeste Udtryk i denne Salme og tolker det nordiske Folks religiøse Længsel.“ Sungen med Edvard Griegs klassiske Behandling af Folketonen er den bleven den bedste kendte af alle skandinaviske Korsalmer i den engelsktalende Verden.

UHYRE RIG!

En Fortælling

„Pastor, hvis De har lidt Tid at undvære, vilde jeg meget gerne have Dem til at kigge lidt paa Papirerne i mit Værdiskrin.“

Ordene blev næsten hvisket frem, for Stemmen var svag af høj Alder og efter lang Sygdom. Værelse F paa Alderdomshjemmet skulde nu snart miste det fredfyldte Ansigt, som Gang paa Gang havde hilst Præsten velkommen med et kærligt Smil.

Stephen Holloway havde mistet næsten alting i Livet undtagen sit gode Navn, sin Hukommelse og sin Tro paa Gud. Hans kære var døde, hans Penge var gaaet tabt, hans Synsevne havde svigtet, og hans Læber havde længe ikke kunnet tage imod tilstrækkelig Næring til hans lille rystende Legeme. Og dog, naar Præsten særlig trængte til at blive opmuntret og inspireret, holdt han af at kigge indenfor et Par Minutter ved Onkel Stephens Sengside. Den lavmælte Hentydning til et Værdiskrin forbavtede ham. Det kunde da ikke passe, at denne ærværdige Helgen, som saa længe havde været opfyldt af den guddommelige Kærlighed, havde hobet skjulte Rigdomme sammen? Eller var hans gode Hjerter og klare Hjerne nu endelig ved at svigte? Pastor Alton bøjede sig forsigtigt over sin kære Ven.

„De ved, Pastor, jeg er rig,“ fortsatte den svage Stemme. Naå saadan tænkte Præsten, hans Sind er pludselig gebord. „Tag nu den og sid ned et Par Minutter. Da jeg Stephen, og hans Stemme blev mere klar og stærk, „saa rig som vor Herre Jesus Kristus!“ —Hans gamle furede Ansigt straalende pludseligt.

Pastor Alton sagde venligt: „Onkel Stephen, De kan faa saa meget af min Tid, som De selv vil. Hvor er Deres Værdiskrin?“

„Der,“ svarede den syge og pegede med et Smil paa den store læderindbundne Bibel, som laa paa det lille Sygebord. „Tag nu den og sid ned et Par Minutter. Da jeg var Forretningsmand for mange Aar siden og tjente en Mængde Penge, havde jeg et Pengeskrin til mine Værdipapirer og rede Penge. Der var ingen Bankboxer i de Dage, og derfor opbevarede jeg Skrinet i mit Soveværelse og var altid optaget af det, bange for Indbrudstyve og den Slags og ængstelig for at skulle tabe Nøglen. Men siden jeg har faaet dette Skrin, som Herren gav mig, har jeg ikke haft nogen Bekymring med det, og Nøglen dertil er Tro. Den Nøgle er skjult dybt i mit Hjerter, hvor Fjenden ikke kan finde den. Gud være lovet!“

Præsten havde sat sig med den store, forslidte Bog paa sine Knæ.

„Ja,“ sagde Onkel Stephen, „lad os nu se lidt paa disse Dokumenter. Jeg kan ikke længere læse dem med mine egne Øjne; men jeg bevarer dem i mit Hjerter. Det første af dem alle bliver jeg aldrig træt af at tænke paa. De maa forstaa, Pastor, de første Aar af mit Liv levede jeg under en god Konge, som jeg ikke holdt af, og jeg gjorde Oprør imod Ham og prøvede paa at hindre hans Værk og skade hans Kongedømme. Jeg var en frygtelig Oprører. Til sidst blev jeg grebet og kastet i et mørkt Fængsel; og medens jeg var der, gik det op for mig, at jeg var under Dødens Dom. Jeg græd og angrede; men Fængslet blev ved med at være lige mørkt, og Døden stirrede mig i Øjnene. Da kom der en Budbringer fra Kongen, og han medbragte et Papir, som var underskrevet og forseglet, og mit Navn stod paa det. Det var min Benaadning!

Vil De ikke nok lige læse den igennem? Den staar i Joh. 3:16.“

Pastor Alton læste de kendte Ord: „Thi saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn, den Enbaarne for at hver den som troer paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.“

Den syge fortsatte: „Efter at jeg var blevet en fri Mand og havde lovet at tjene Kongen, adopterede han mig ind i sin egen herlige Familie, og foruden Benaadningen fik jeg et Løfte om at maatte blive der for evigt. Det staar i Romerbrevet 8:15.“

Præsten vendte Bladene, og med en Følelse af rig Glæde i sin Sjæl læste han: „I modtog jo ikke en Trældoms Aand atter til Frygt; men I modtog en Sønneudkaarelses Aand, i hvilken vi raaber Abba Fader!“

„Og se nu de næste Papirer, hvor forunderligt trøsten- de de er,“ sagde Onkel Stephen; „de tre, jeg har knyttet sammen, er Forsikrings-Policer i Ulykkes Livs- og Brand Assurance. Se engang Rom. 8:28.“ „Men vi ved, at alle Ting samvirker til gode for dem som elsker Gud,“ læste Pastor Alton. „Det er Ulykkes-Police,“ sagde Onkel Stephen med barnlig Glæde i sin Stemme. „Og Joh. 11:26 er Livsforsikringen: Og hver den, som lever og tror paa mig, skal i al Evighed ikke dø.“

Ogsaa i Pastor Altons Stemme var der nu kommet den samme Sejrsklang, som lød fra den gamle Helt i Sengen.

„Løvet være Herren!“ sagde Onkel Stephen. „Og lad mig saa høre den tredje. Den staar i 2 Pet. 3:12—13; det er Brandassurance.“ Disse Ord havde aldrig før forekommet saa virkelige for Pastor Alton, som da han nu læste dem langsomt op for sin Ven: „I forventer og fremskynder Guds Dags Tilkommelse, for hvis Skyld Himle skal antændes og opløses og Elementer komme i Brand og smelte. Men vi forventer efter hans Forjættelse ny Himle og en ny Jord, i hvilke Retfærdighed bor.“

„Jeg haaber ikke, jeg holder for længe paa Dem,“ sagde Onkel Stephen, „men jeg vilde saa gerne have Dem til at kigge paa de Papirer. De kan se, at min ældre Broder, Kongens egen Søn, døde og gjorde sit Testamente til Gavn for mig. Tænk engang hvad det vil sige, Pastor! Min Fred efterlader jeg eder, og jeg vil sende Talsmanden.“ Kan De forstaa, Pastor Alton, at jeg, skønt hele denne Arv var efterladt til mig, har været saa taabelig ikke at gøre Krav paa den eller nyde godt af den? Hele det Testamente er som et Skødebrev. Det ser De i Joh. 14:2.“

Præsten behøvede ikke længere at se efter. Hans Øjne var fulde af Taarer, som han ikke skammede sig for. „I min Faders Hus er der mange Boliger. Dersom det ikke var saa, havde jeg sagt eder det; thi jeg gaar bort for at berede eder Sted.“ For mig! for mig! Velsignet være hans herlige Navn i al Evighed!“

Der blev en talende Tavshed. „Og se saa,“ sagde Onkel Stephen, „hvormange Aktier der er i dette velsignede Skrin. Jeg er Aktionær i nogle vældige Aktieselskaber. Men alle disse Papirer behøver De nu ikke at gennemse i Dag. Nu skal De have Tak, Pastor, for Deres Venlighed, kom snart igen!“

Onkel Stephen sank tilbage i sine Puder, træt, men lykkelig, og Præsten gik syngende ned ad Gaden.

Indsendt af Mrs. N. B. Nelson,
Oleander, Calif.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Fire og Tyvende Søndag efter Trinitatis. 3. Nov.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Kol. 1:9—14; Matth. 9:18—26.

Ny Tekstr. — 2 Kor. 5:1—10; Joh. 5:17—29.

VORT LEVENDE HAAB.

Det er Apostelen Peter, som har skrevet det stærke Ord: Genfødt os til et levende Haab ved Jesu Kristi Opstandelse fra de døde (1. Pet. 1:3). Det er Kristendommens Aelsmærke, det hvormed den hæver sig over al anden Religion. Hedningerne har mange skønne Spekulationer over de aandelige Kræfter i Tilværelsen, og underlige Anelser om det hinsidige. Jøderne kender den sande Gud, som staar bag ved det hele. Men kun Kristendommen slaar Bro mellem Livet her og Livet hisset og forkynder den sande Betingelse for at en dødsdømt Synder kan blive frelst og have evigt Liv. Hvor har Pauli Ord i vor Epistel været til Trøst for mange døende Kristne: „Thi vi ved, at dersom vor jordiske Teltbolig nedbrydes, har vi en Bygning fra Gud, en Bolig, som ikke er gjort med Hænder, en evig i Himlene. — Ja, endog vi (sunde) sukker, længselsfulde efter at overklædes med vor Bolig fra Himlen. —“ Vi kender mere end en kær Broder og Søster, der døde med Smil paa Læberne ved at høre de Ord. Dagens Evangelier beretter om Jairi Datters Opvækkelse og Jesu stærke Ord om sin Guddomsmagt over Døden. Disse lyder jo ved vore danske Begravelser ifølge Rituallet. Det er Døden, som er Syndens Sold og Straf. Det var ham, Djævelen, som har Dødens Vælde, at Guds enbaarne Søn kom til Verden at gøre magtesløs netop ved selv at dø den grumme Død. Ved hans egen Opstandelse fra de døde stadfæstes hans guddommelige Person, Kraft og Herlighed. Nu er det sandt, at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes men have et evigt Liv. Det arbejdede han saa ihærdigt med at forkynde os, da han vandrede paa Jord, og derfor blev han lydig mod Faderen til Døden, ja Korsdøden; thi en fuldkommen Forsoning mellem Synderen og den hellige retfærdige, den sande Gud maatte til. Hver den, som tror paa ham, deler med ham Faderens Kærlighed og Herlighed.

Fra vor Kirkemark

Alle Stemmer ud! Næste Tirsdag — d. 5. Nov. — bærer enhver U. S. A. Borger Scepter og Krone. Een Dag hver fjerde Aar er han Konge. Da afgør han hvem der skal regere Landet og Folket. Stemmeret er for os en hellig Borgerpligt, en Ret, der i Dag højnes af Verdensbegivenhedernes truende Baggrund. Derfor bør alle Borgere, Kvinder saavel som Mænd, ud at give deres Stemme den Dag, thi dette er Ret og det er **Pligt**. For at faa Kirkefolket i sin Helhed ud at stemme er der endda organiseret en speciel Forning md det Formaal. Man paastaar, at ved sidste Valg forsømte ca. 18 Mill. Kirkemedlemmer, at kaste deres Stemme. Man mener, at det betyder ikke noget „om jeg ikke stemmer“ — en enkelt Stemme forandrer ikke Udfaldet alligevel. Det har dog sket. Men naar 18 Millioner har samme Ide, saa betyder det noget, og den ene har lige saa lidt Lov til den Slutning som den anden. Har enhver gjort sin Pligt, saa kan han opløfte hellige Hænder i Forbøn for sit Land og dets Regering.

Støt den lutherske Nødhjælpsmission. Vi faar mange Slags Breve og Circulærer om denne Sag. Derfor har vi givet den særlig Spalterum i dette Nummer. Paa vor Opfordring skrev Dr. J. P. Nielsen Artiklen paa Forsiden. Som Formand for vor Japanmissions Komite er han den eneste Hedningemissionsfunktionær vi har i Samfundet. Vi veed der er Hedenskab nok herhjemme og Krav nok paa vor Hjælp. Men her har man da Anledning til at høre Guds Ord i enhver By og Egn. Det har man ikke derude. Verdenstegnene paa Herrens Genkomst gaar i Opfyldelse med Kæmpeskridt; kun Tegnet, der afhænger af Gudsfolket, er ikke opfyldt endnu. Lad os fremskynde Herrens Dag, ved at virke for Evangeliets Udbredelse til alle Folkeslagene i Dag.

„Hidindtil har Herren hjulpet“ — paa gammelt Hebraisk „Eben Ezer“ — det erfarede i al Fald Ebenezer Mgh i Chicago Søndag d. 20. Okt., da man havde Høstfest og optog et Offer til Fordel for Menighedens Byggefond. Der indkom lige \$1000. Man har Planer om at flytte Kirken i nordvestlig Retning.

Et Brev fra Pastor Engskov, Nigeria, Afrika, er fremsendt til os af vor Sudan Komites Formand, Pastor N. B. Hansen, Racine. Pastor Hansen skriver desangaaende:

Indlagte Brev fra Pastor Engskov var mig tilsendt fra H. J. Hansen, Blair. Han bad mig om at indsende det til Luthersk Ugeblads Redaktør. Brevet taler for sig selv. Det vil være en Opmuntring for alle, som yder af deres Gaver til denne eller andre Missioner.

Jeg vil gerne paa Sudan Missionens Vegne udtale en hjertelig Tak til alle, som yder til denne Mission i disse trange Tider. Missionærene modtager disse Gaver som Svar paa deres Bønner om Hjælp i Nødens Tid. Det maa være os en Glæde at ihukomme, at Gud bruger os som Svar til dem, der i deres Nød paakalder ham.

Hjertelig Tak — men lad os kun blive ved saa længe der er Nød blandt disse Venner. Gud selv lønner os for vore Gaver. Læs Brevet. Fortæl andre om det. Læs særlig den gamle Høvdings Tale til sit Folk.

N. B. Hansen.

Pastor N. B. Hansen er udnævnt til „Regional Director“ for „Lutheran World Action“, den Bevægelse, der

forestaar Indsamlingen til Nødhjælpen for de lutherske Missionsmarker i Udlandet.

Mrs. John C. Johnsen, Petaluma, Calif. førhen Sidney, Mont., afgik ved Døden ganske pludselig om Morgen den d. 25. Sept. af Hjerteslag. Hun efterlader sin Mand og 6 Børn og var ca. 35 Aar gammel. Hun var født i Dane Valley ved Froid, Mont. og er en Søster til Mrs. Pastor H. P. K. Hansen.

Andrew Hansen, en 86 Aar gammel Landsmand fra Slésvig, der har boet i Racine, Wis. mange Aar, døde d. 18. Okt. paa det danske Alderdomshjem dersteds. Han efterlod sig otte Børn, af hvilke en Datter er gift med Sophus Lorentzen, velkendt Medlem af Immanuels Mgh. Ialt tæller afdødes Familie 138 Personer. Han var endog Tipoldefar til eet Barn.

Mathias Andersen, en ugift Landsmand i San Francisco og Medlem af Ansgar Mgh., havde paa en uforklarlig Maade taget den fortvivlede Beslutning at ende sit Liv ved at springe ud fra det sydlige Taarn af Golden Gate Broen og drukne i Strømmen, som skete Torsdag d. 17. Okt. Kystvagten saa ham springe, og man fandt hans Lig straks efter. Afdøde var født paa Fanø d. 10. Juli 1879, hvor Faderen var „Cosmos Lines“ første Kaptajn. Han kom som ung til S. F., hvor hans første Forretning blev ødelagt af Jordskælvsbranden 1906. Nu var han Medejder af det store Importørfirma „Andersen & Meyer.“ Han var vel anset og en tro Ven af danske Foretagender i Kolonien. En Broder, Niels A., bor ogsaa i S. F.

„National Luther League Triannual Convention“ — kort sagt, vort Ungdomsforbunds Konvention, afholdes d. 6.—9. Febr. i Blair, Nebraska. Som Hovedtaler ventes Pastor E. S. Hjortland, en norsk luthersk Præst i Milwaukee, Wis. Dette er den første særskilt national Konvention vort Ungdomsforbund afholder; førhen var denne en Del af Samfundets Aarsmøde. Lederne ser fremad til Stævnet med særlige Forventninger og beder om et vel-signet Udfald.

Fra Luck, Wis. meddeles, at nu er den nye Præstebolig omtrent færdig idet Malermester Christiansen er ved at lægge sidste Haand paa Værket. Boligen ligger meget smukt paa Park Ave, og er omgivet af skyggefulde Træer.

Cooperstown Lutheran Church, en norsk Menighed i en By af samme Navn i N. D. og som betjenes for Tiden af Pastor Holm Jensen fra Luverne, N. D., fejrede sit 50-aarige Jubilæum sidste Maj og har i den Anledning nu udgivet et særdeles smukt Hefte, redigeret af Pastor Holm Jensen og Medhjælper.

En Slags Haandbog over Studenterne paa Dana College er nylig udsendt af Skolens Publicitetsafdeling, der ledes af Student Ed Feer, en af vore Sættere her paa Trykkeriet. Det er vist første Gang man har forsøgt saadant. Men nu ved vi hvor de alle deroppe paa Bakken hører hjemme thi Forældres Navne og Adresse er angivet. Aarets specielle Programmer og nogle Collegesange er ogsaa indbefattet.

Skolens Sangleder Prof. Link er i Færd med at indøve et stort Fælleskor af Skolens og de lokale Kirkekor i Han-

dels berømte Oratorio „Messiah“, som ventes afsunget i Skolens store Auditorium Søndag Aften d. 15. Dec.

Student Einar Olsen fra Culbertson, Mont. gav et Foredrag ved Studenternes L. L. Møde d. 16. Okt. over de kirkelige Forhold m.m. i Alaska, hvor han har opholdt sig det sidste Aarstid.

Stud. teol. Gilbert Jensen fra Easton, Calif. er Leder af en ny Bibelklasse, som møder hver Søndag Aften Kl. 6:30 til Studium. Man gennemgaar Jakobsbrevet for Tiden. Ca. 30 Studenter deltager i Klassen.

Hansens er forholdsvis ligesaa talrige paa Danas Campus som i Odense (se sidste Nummer); man tæller ikke mindre end 13. Der er godt halvt saa mange Jensens — de maa altsaa regne med Kvaliteten for at maale sig. De 10 Nielsens holder anden Rang i Kvantitet. Ikke mindre end otte Hjem har sendt hver sit Søskenpar paa Skolen.

Pastor C. Clifford Madsen var Taleren ved Hjemkomstbanketten paa Dana College i Lørdags Aften i Egenskab af Alumni Foreningens Formand. Han er paa Vej til Racine, hvor han er Taler ved en Række Møder i Immanuels Kirken d. 30. Okt. til 3. Nov.

En pæn Gave skænkedes Skolen af en taknemlig Student fra sidste Aar, Joe Lindholm, Audubon, Ia., idet han har lavet et stort, elektrisk belyst Navneskilt med „Dana College“, der nu er sat op paa Plænen ved Indkørselen og hilste Velkommen de mange Gæster ved Hjemkomstfesten sidste Fredag til Søndag. Blot de nu ikke for saa hurtig over den nye brolagde Vej, at de ikke fik Tid at opdage det. Men nu ved man, i al Fald ved Nattetid, naar man er paa hjemlig Grund deroppe.

Bryllup. Atter er et Par af Skolens forhy. Elever bleven eet, da Miss Irma Nielsen, Datter af George Nielsen, og Robert (Percy) Christensen, Søn af Karl Christensen, begge fra Blair, blev ægteviet af Dr. J. P. Nielsen d. 17. Okt.

Pastor A. P. Andersen, Portland, Ore. har sagt Ja til Kaldet som Præst for vore Menigheder ved Neola og Underwood, Iowa.

Dødsfald. Mrs. Karl Madsen, 77, velkendt ældre Medlem af Bethania Mgh. ved Kimballton, Ia., fik Hjemlov d. 23. Okt. i sin Datter, Mrs. J. C. Smiths Hjem i Audubon. Hun er fra Haderslev Egnen og kom med sin i 1930 afdøde Mand til Audubon County i 1892.

Dana College Homecoming Festen sidste Fredag og Lørdag bragte „hjem“ Skolens Venner i Flok og Rad. Den til Trængsel fyldte Spisesal under Banketten Lørdag Aften bar tydeligt Vidne om, at gamle Dana har en stor Plads i manges Hjerter og, vi tør tro, i manges Liv og Lykke. Vejret var „som bestilt“ for Anledningen og det lysende „D“ højt oppe over Danas gamle Taarn forkyndte Omverdenen, at der var Fest paa Bakken.

De fem danske Medlemmer af vort Lands Kongres er oppe for Genvalg d. 5. Nov. og vor Korrespondent i Washington gør opmærksom paa, at de alle fortjener en saadan Anerkendelse. De er H. Carl Andersen fra Minnesota, Wm. Jacobsen og Ben Jensen fra Iowa, Harry Sandager fra Rhode Island, og Karl Stefan fra Nebraska. Da Meddelelsen kom lige før Bladet gaar i Pressen, har vi ikke Plads til hele Artiklen.

Kirke ligt Rundskue

Fra Folketællingen. Folketællingen i U. S. A. for 1940 viste kun en lille Fremgang i Befolkningsantallet siden 1930. Det er betegnende, at det er navnlig de farvede Racer, Negre, Japanere og Kinesere, der er vokset i Antal her i Landet, og hvis denne Udvikling fortsættes, kan man med nogenlunde Sikkerhed forudse, at disse Racer i Tidernes Løb vil blive en meget betydelig Faktor i Befolkningen.

Ellers er der ikke sket store Forandringer; der har været nogen Tilgang til de større Byer her i Landet, men ikke en stærk Tilvækst i Vandringer fra Land til By, som man finder i mange andre Lande.

Der findes i de Forenede Stater 92 Byer med et Indbyggerantal paa over 100,000, og de har et samlet Befolkningsantal paa 37,837,296, hvilket er en Forøgelse af 1,642,125 siden Folketællingen i 1930. Sacramento, Calif., og Charlotte, N. C., der begge er vokset betydeligt i de sidste 10 Aar, naaede op over de 100,000 Indbyggere, medens El Paso, Texas, Lynn, Mass., og Evansville, Ind., der før var oppe paa dette Indbyggerantal, er gaaet tilbage.

New York City er naturligvis stadig Landets største By, og den er vokset med 6,5 Procent. Chicago er Nr. 2, Philadelphia Nr. 3, Detroit, Nr. 4 og Los Angeles er Nr. 5, men er omtrent lige saa stor som Detroit, idet Byen er vokset med 20,9 Procent siden 1930. De næste Byer i Størrelse er Cleveland, Ohio, og Baltimore, der voksede over St. Louis, som nu er Nr. 8, Boston Nr. 9 og Pittsburgh, Penn., Nr. 10.

Hovedstaden Washington, D. C., er vokset meget betydeligt, idet den er gaaet fremad med 176,284 til et Indbyggerantal paa 663,153. Den er derved vokset fra den 14. By i Landet til den 11., idet den sprang forbi San Francisco, Milwaukee og Buffalo. San Francisco stod som bekendt stille og udviste endda en mindre Tilbagegang i Indbyggerantal. New Orleans gik ligeledes stærkt fremad og sprang forbi Minneapolis i Rækken af Landets store Byer.

Af Luthersk Statistik. Statistiken for alle lutherske Kirkesamfund i Nord Amerika for 1939 er nu færdig (for et Par mindre Kirkesamfunds Vedkommende maa man dog nøjes med Tallene fra „U. S. Census of Religious Bodies“ fra 1936).

Sammenlignet med tidligere Aars Statistik, har der selvfølgelig været baade Op- og Nedgang. Men som Helhed har der været Fremgang. Blandt alle lutherske Kirkesamfund i U. S. og Canada har der været en Fremgang af 39,104 af døbte Medlemmer, men de konfirmerede Medlemmers Tal er gaaet frem med 61,181. Det første er næppe en Procent (fire Femtedele), det sidste næsten to (1.8). For begges Vedkommende er Fremgangen dog mindre end i 1938.

I mange Aar har Fremgangen i konfirmerede Medlemmer været større end i døbte.

Antallet af Menighedsskoler (Søndagsskoler, Lørdags- og Ferieskoler osv.) er gaaet en Del frem (mere end 2 pCt.). Men Børnetallet er ikke gaaet saa meget frem (næppe en Procent).

Der er 15,836 lutherske Menigheder i U. S. og Canada,

1,191 Prædikepladser og 12,863 Præster, hvoraf 10,223 betjener Menigheder og 265 er Missionærer i andre Lande. De øvrige er „Chaplains“, Professorer o. l., eller har trukket sig tilbage fra aktiv Virksomhed.

Der er kun opgivet 30 Præster og 33 Menigheder, som er uden Samfundsforbindelse; det er færre end tidligere, men det skyldes ikke saa meget, at Menigheder er opløst, som at de har sluttet sig til et eller andet af de lutherske Kirkesamfund.

Der nævnes 18 forskellige lutherske Kirkesamfund. Men da den Islandske Synode har sluttet sig til U. L. C. A., er der kun 17.

United Luth. Church of America har de fleste Medlemmer (1,669,013 døbte), den værdifuldeste Ejendom og har ydet mest til lokale Udgifter. Men Missouri Synoden har de fleste Præster (3,911) og de fleste Menigheder (4,003) og har ydet mest til det, som kaldes „Benevolence.“

Men regner man den saakaldte Synodical Conference, der bestaar af Missouri Synoden og fire mindre Kirkesamfund, har den omtrent samme Antal døbte Medlemmer som U. L. C. A. Selve M. Sy. har 1,320,803.

Den tredje største er The American Lutheran Church (væsentlig tysk), 560,940. Den fjerde er Den Norsk Luth. Kirke, 548,023, og den femte Augustana Synoden, 345,305 døbte Medlemmer.

Vort Kirkesamfund er opført med 34,494, og Den d. Kirke med 18,146 døbte Medlemmer. De er begge to af de mindre, men langt fra ikke de mindste selvstændige lutherske Kirker, henholdsvis Nr. 8 og 11 i Rækken.

Berømt Missionær død. Den 8. Okt. bragte Dagbladene Bud om Sir Wilfred Grenfells Død i sit Hjem i Charlotte, Vermont, hvor han bosatte sig efter sin 40-aarige og enestaaende Mission blandt Eskimoerne, Indianerne og Fiskerne paa Labrador og i det nordlige Newfoundland. Han var ved sin Død 75 Aar gammel og hans Navn er kendt ud over Verden, ikke alene for sin store Opofrelse for disse raa Indfødtes aandelige Vel men ogsaa for den medicinske og økonomiske Tjeneste han har udøvet.

En Borgmester har ikke Retten til at bedømme Folks Læsning, men jeg har Magt til at rense Byen for Snavset, udtalte New Yorks Borgmester La Guardia fornylig til en Forsamling af 1300 Avissejere og Magasinforhandlere under en Kampagne mod den fordærvende Mængde Smudslitteratur, der skæmmer vore Bogmarkeder og forpøster vore Børns Tankeliv. Som et Middel til Bedømmelsen af Litteraturen de sælger, anbefalede La Guardia, at de anvender den gyldne Regel: Er Stoffet ikke godt for eders egne Børn, saa sælg det ikke til andre. Og de maatte huske, at deres Licence tillod dem at sælge kun lovlige Aviser og Magasiner.

Guds Ords Kraft er stadfæstet, ogsaa endnu, blandt Menneskehedens raaeste Folkeslag, idet en Beretning til Kvindernes Amerikansk-Baptist Hedningemissionsforening fortæller, hvorledes der blandt de vilde Latus Folk i Løbet af et Aars Tid er 840 Sjæle bleven omvendt til Kristendommen, medens Tusinde venter paa Evangeliets Komme. De bor i Junglen mellem Burma og Kina, i Mong Mao Dalen, og hører til Wa Stammen. De er meget krigerske og indtil sidste Aar var ingen Kvinde tilladt at betrede Egnen. For en Tid tilbage sendte Mong Maos Konge Bud til Missionen og bad om at faa nogle Prædikanter sendt ned til Dalen. Ved to hjemmefødte Wa Kristnes Virksomhed var allerede 578 Personer blevne døbte.

En enlig Kvindes Dygtighed saavel som Kristendom blev bevist ved at den 82-aarige Carrie Lee, Carpenter, Iowa, der er ugift, er istand til at drive sin egen Farm og anden Forretning saavidt, at hun sidste Aar kunde skænke den Norsk Lutherske Kirke \$10,000, af hvilke \$2500 gik til den velkendte Radio Station WCAL ved St. Olaf College. Fornylig har hun endvidere afhændet (deeded) sin 278 Acre Farm til Kirkesamfundet. Saasnart den kan blive solgt, vil \$7500 af Summen blive anvendt til et nyt Pibeorgel for Stationen.

Forhv. Præsident for den svensk lutherske Augustana Synodes Kirkeskole i Rock Island, Iowa, Dr. Gustav Andreen, og Hustru kunde fejre deres Guldbryllup d. 7. August. De bor i Moline, Ill. og har fem Børn, en Datter og fire Sønner; af de sidstnævnte er een Tanddokter, en anden Læge, en tredje Sagfører og den fjerde, Pastor Paul Andreen, Cokato, Minn.

Mr. Osborne Hauge, der er Oplysningschef for National Lutheran Council, indgik Ægteskab d. 10. Aug. med Miss Gratia Onerheim, Madison, Minn. Begge er St. Olaf Grædenter, hun som Musiklærerinde.

Dr. T. Kagawa, den kendte japanske Kristne Leder og de fattiges Ven i Japans Storbyer, blev for en Tid siden arresteret af de japanske Myndigheder som Overtræder af Militærforordningerne. Han er en afgjort Fredsven, og dette har rimeligvis mishaget det nuværende Regeringsparti. Han blev dog senere løsladt men har begrænset sin sociale Aktivitet.

Presbyterianskirken i U. S. A. har i det sidste Kirkeaar, der endte d. 31. Marts, haft en Tilgang af 107,653 Medlemmer — det største i 11 Aar. Samfundet tæller nu 8775 Menigheder og der blev ydet nær 42 Mill. Dollars til alle fælles og lokale Udgifter gennem Aaret.

Et nyt Embede er oprettet i Washington, D. C., idet Dr. Paul Dwight Moody, Præsident for Middlebury College, Vermont, er udpeget af Federal Council of Churches til at fungere som Mellemand mellem protestantiske Kirkesamfund og Feltpræsterne i U. S. A. Arme og Træning Camps. Hans Ansættelse gælder for et Aar. Man antager, at ca. 1000 Chaplains vil komme til at tjene i disse Lejre og ved Hær og Flaade. Den katolske Kirke har ligeledes en Repræsentant, nemlig Biskop John Francis O'Hare. Arbejdet vil bestaa i at holde levende Forbindelse mellem Kirkerne og deres Feltpræster, til fælles Oplysning og Bestyrkelse. Dr. Moody fik sin Indvielse som Feltpræst under forrige Verdenskrig, da han var Assistent til Biskop Brent, Feltpræsternes Chef.

Indkomstskat af 1% vedtog Illinois Konferencen af Methodistkirken at paalægge alle sine Præster, der har over \$1000 i aarlig Lønning, for at hæve alle Præstelønninger til et Minimum af \$1000 indenfor Kredsen.

Hvad det betyder at frelse Missionerne. Pastor Paul C. Empie, der leder „Lutheran World Action“ i nærværende Kampagne for at indsamle en halv Million Dollars til Hjælp for de lutherske Hedningemissioner, skriver: „Denne store Sum er Mindstemaal til Redning af Missionerne. Den fordeles i to Grene — personlig Hjælp til Missionærernes Levebrød og nødvendigt Udstyr for at de kan øve deres Gerning, saasom Arbejdsmateriale, Reparationer og Skatter paa Ejendomme, o.m.a. Som Eksempel paa, hvorledes man har maattet indskrænke sig paa Missionsmar-

kerne, citeres den danske Mission i Indien:

1: Tre Kostskoler, to Industrialskoler og to Hospitaler er opfordret til at arbejde som selvopholdende.

2: Een Højskole, en forberedende Skole og alle elementære Skoler skal søge at virke for hvad der indkommer fra Lokalstøtte.

3: Alle Evangelisters Lønninger er ydermere nedsat 25% foruden de 12% allerede i Kraft; deres Antal er ogsaa reduceret. F. Eks. en Evangelist, der har været i Tjeneste 15—20 Aar og har en Familie paa 8—9 Sjæle, faar kun ca. \$10 per Maaned.

4: Alle Bibelskoler er nedlagt for Tiden. Ligesaa alle Læseværelser.

Det kan have sin Interesse for Missionsforeninger o. lign. at vide, at et dramatisk Stykke, som hedder „In Times Like These,“ skrevet af Margaret Sangster, er udgivet af Lutheran Students Ass'n i Amerika og omsendt til Præsterne. Emnet drejer sig om ovennævnte Indsamling og Formaalet er at benytte det i saa Henseende.

Krig og Alkohol. (Ved H. B. Kildahl)

Finland: Hele Armeen, Officerer, Soldater, ja endog Flyvere er total afholdne, hvad stærke Drikke angaar, hvilket forklarer deres Disciplin og Udholdenhed.

England: Farmerne maa fodre sine Svin paa Egenødder i Stedet for Byg. Men Bryggerierne og Brændevinsbrænderierne bruger ugentlig ca. 17,000 Tons Byg, 5,000 Tons af andet Korn og omtrent samme Kvantum Sukker, Molassis, o.s.v. Byg, som bruges til Fabrikation af Malt, vilde føde omtrent en Million Svin til en gennemsnitsvægt af 160 Pund.

Tyskland: Ungdommen er forbudt Nydelsen af stærke Drikke. Alle under 18 Aar er forbudt at være i Restauranter, Ølstuer o.s.v. efter Klokken 9 uden i Selskab med ældre Personer. De er ogsaa forbudt at nyde berusende Drikke samt røge endog i Selskab med ældre.

Japan: Først reduceredes Riskvantommet for Brygning af „Sake“ 20% begrundet paa Mangel af Ris. Siden øgedes det til 40%, men ved Udgangen af Aaret 1939 blev Procenten forøget til 48, hvilket sparer 10,000,000 Bushels Ris.

Frankrig: Militære Eksperts rapporterer, at Drik var Aarsag til Frankrigs Fald, samt at Drik er den værste af de fire Problemer, som foreligger Landet. Delvis Prohibition traadte i Kraft den 24. August, som forbyder Trafik og Brug af Drikkevarer til over 10% Alkoholindhold. Øl og Vin er ikke bevirket af dette Paabud. Da Krigen begyndte for et Aar siden, brugte Frankrig mere berusende Drikke per Person end noget andet Land. Der var en Skjænkestue for hver 80 Personer. I Gennemsnit drak hver Person tre Quarts Alkohol og 50 Galoner Vin, som er omtrent en og en halv Gang saa meget Spiritus og Hundrede Gange saa meget Vin som Amerika forbruger.

DANSKE JULE-POSTKORT

Smukke Kort. Mange forskellige danske Vinterlandskaber i Farver, alle med Julehilsen og nogle med Julevers. 12 Kort for 25 Cents.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

Korrespondancer

SKANDINAVISK SØMANDSMISSION

I San Francisco afholdt Skandinavisk Sømandsmission 50 Aars Jubilæum fornylig. Da vor Kirke ogsaa har noget Samvirke dermed og danske Sømænd finder et kristeligt Hjemsted der, vil følgende Omtale, der fremkom i „Bien“ være af Interesse:

50 Aar er en lang Tid fremover, men naar de er passeret, saa er kun Minderne tilbage om, hvad godt denne Mission har udført og hvor megen Velsignelse den har bragt til de skandinaviske Sømænd, som har benyttet sig af den.

Det norske Missionsselskab kunde ikke se sig istand til at opholde en Mission i San Francisco. Men de lokale Menigheder med Hjælp fra Kirkesamfundene og Menighedsfolk paa Vestkysten, som saa Nødvendigheden for saadan en Missionsstation her i Byen, har i alle disse Aar staaet den bi med de nødvendige Midler, og Tusinder af skandinaviske Sømænd, som kommer til San Francisco Bay Havne, har nydt Hjælp, Vejledning og Velsignelse af denne Gren i Kirkearbejdet blandt vort Folk i Amerika.

Fra den udmærkede Rapport, som Sekretæren for Missionskomiteen, Pastor O. T. Brandrud, gav, fik Forsamlingen et virkeligt Indblik i det store Arbejde, der er nedlagt og fremdeles udføres. De Tusinder af Sømænd, som aarlig besøger Missionen, de Hundred Tusinder af Dollars, som opbevares eller sendes hjem til Familie og Slægtninge i de skandinaviske Lande; de Hundreder af Bortkomne, som gennem Missionen igen er sat i Forbindelse med Slægtninge; den timelige og aandelige Vejledning givet til trængende Sømænd.

Det store Arbejde nedlagt af Pastor D. Karlsen mindes endnu af de ældre Sømænd paa Kysten; han var som en Fader for dem alle. Efter hans Død blev Pastor O. Grønsberg Bestyrer, med Pastor C. J. Olberg som Assistent. Pastor Grønsberg var en af de første skandinavisk-lutherske Præster paa Pacifickysten, og vi høster endnu i Dag Frugterne af hans Arbejde.

Efter hans Bortgang blev den nuværende Bestyrer af Missionen, Dr. A. H. Thorsen, kaldt fra Portland, Ore. Efter hans Ankomst blev store Forbedringer gjort i Lokalerne. Hans Princip er Renlighed og Orden. Det er en Lyst at komme ind i Læseværelset og Forsamlingssalen, og den bedre Klasse Sømænd sætter Pris paa det. Den nuværende Assistent, Jack Thorsen, er Sømænd, vel kendt og afholdt af alle sine Kolleger.

Til Festen var en god Forsamling af ledende Mænd og Kvinder fra San Francisco Bay Byer.

Pastor M. K. Hartmann holdt en glimrende Tale over den Indsats og Indflydelse, Missionen har udført i disse mange Aar. Han udbragte sin og Komiteens Tak til Dr. Thorsen for hans Arbejde i Missionen.

Derpaa blev der holdt korte Taler af Konsulerne, repræsenterende de respektive Lande, og af Præster fra de skandinaviske Menigheder i San Francisco og Oakland. Assistent J. Thorsen havde skrevet et Digt for Anledningen, som han oplæste.

Et Offer blev optaget for Missionen. Ice-cream serveredes.

Den nuværende Komite bestaar af Pastorerne Hartmann, Borup og Brandrud.

Pengemidler modtages med Tak af Dr. A. H. Thorsen, A. Andre.

PASS LAKE, ONT., CANADA

Pass Lake — hvor er det, og hvordan ser det ud der? Ja, saadan spørger vel en og anden, mens andre ikke bryder sit Hoved med det, da det er et Sted — somewhere — i det kolde og vilde Canada.

Hvis du er interesseret, saa følg Superiorsøen langs Vejen No. 61 fra Duluth, just to Hundrede Mile, da kommer du til Tvillingebyerne Fort Williams og Port Arthur. Derfra følg Vej No. 17, der gaar langs „Tordenbugten“ (Thunderbay) ud til „Sølv søvejen“ (Silver Lake). Fem Mil ad den Vej kommer du til en lille Sø, hvor der staar et Vejmærke med Paaskriften: **Pass Lake**. Med Søen paa den ene Side og Canadas „National“ Jernbanespor paa den anden, kan du lige passere, derfor er Navnet paa den lille By „Pass Lake“, som ligger der med sine to Butiker, Posthuset og et Par Huse mere. Lidt længere fremme, gør du en lille Drejning til Højre, følger Vejen, der gaar til Silver Bay, og straks kommer du til en lille, pæn Kirke, der bærer Paaskriften: **Salem Ev. Luth. Kirke**.

Nu er du paa en Halvø i Superiorsøen, bevokset med tæt Skov, særlig bestaaende af Gran, Popler og Birketræer. Paa denne Del af Halvøen boer en Flok af vore Landsmænd, og kun Danskerne har Ret til at bosætte sig her. De lever endnu under Nybyggerlivets Kaar, da det kun er ca. 14 Aar siden de første bosatte sig her, og de fleste kom direkte fra Danmark. Den Gang var det hele en tæt, tyk Skov, og de første Aar ernærede man sig ved at sælge af det Tømmer der voksede paa Landet, og begyndte saa smaat at rydde Landet for Farming.

Det er et besværligt og langsomt Arbejde og de fleste kom med lidt eller ingen Kapital, og det er kun smaa Arealer man har opnaaet at dyrke saa langt. Menighedsarbejdet er heller ikke gaaet frem med Kæmpeskridt, da den største Del af den danske Befolkning kan klare sig uden Kirken; men her er en lille Flok, der vil bygge Fædrenes Kirke paa fremmed Jord. Vi er her paa Halvøen, kaldet Sibley, lidt bag efter Tiden hvad moderne Bekvemmeligheder angaar, ingen Telefon, eller Elektricitet. Her er nogle faa Biler, men ikke mange, og ingen af de større Modeller. Mange af Farmerne mangler ogsaa Hestekraft. Alt dette er ogsaa en Hindring for Arbejdet, og særlig i Vintermaanederne, naar Sneen ligger højt paa Vej og Sti. Nogle benytter Ski, men det er en „egen“ Befordring. Vor Postkører benytter Hundeslæde som Be-

fordring af Posten. Trods alt dette er her alligevel en svær Trafik af store og fine Automobiles om Sommeren, ja hele Tiden, naar Vejr og Vej gør det muligt. Det er de mange Turister fra Staterne eller Tvillingebyerne, Port Arthur og Fort Williams der kommer, thi mere smukke og naturskønne Omgivelser findes ikke mange Steder end dem, man ser hele Vejen fra Duluth og ved de mange Bugter langs Superiorsøen. Mange kommer herop om Sommeren for at blive kvit sin „Hayfever“ og Astma. Der findes en Overflod af Turistcamps paa den hele Strækning.

Mærker I noget til Krigen der? spørger du. Ja og nej! Vi mærker det mest ved Prisstigningen af alle Fornødenheder, men Produkterne, som Farmerne har at sælge, følger ikke Trop. Automobiles f. Eks. er stegen med 25% op til 80%. De billigere Automobiles koster nu 300 Dollars mere end i Staterne og de dyrere ca. 600 Dollars mere, saa den Vare er det haardt at erhverve sig, og brugte Cars er der ikke mange at købe af. Gaar man ind til Port Arthur, ser man snart noget af Krigens Virkning. Her vrimler det af Soldater, da de her bliver øvet for baade Luft-, Hav- og Landværnet. Her tilvirkes ogsaa baade Undervandsbaade, Flyvemaskiner og meget andet. Sidste Torsdag var der samlet 15,000 Mennesker for at se Togene, der tog 1,000 Soldater hen et andet Sted, men andre 1,000 ankom med det samme for at fylde de tømte Barakker. Ja, vi mærker at Krigen er i fuld Sving i gamle Europa. Vi mangler ikke Fødevarer. Tvillingebyerne har Verdens største Kornmagaziner, Plads til 93 Mill. Bushels; men det hjælper jo ikke dem, der trænger, naar det ikke bliver udskibet.

Dog ligemeget, ønsker du i din Sommerferie at komme hen, hvor det er behageligt i Varmens Tid og hvor der er naturskønt, saa er en Tur til denne Del af Canada fornuftig. Efteraaret er ogsaa fint, endnu den 13. Oktober, staar Blomsterne i sin Pragt i Haven. Her har været Frost somme Steder, men vi har ikke mærket den endnu paa Grund af Søen.

Ja, dette er saadan lidt af et aabent Brev, for at lade Venner vide hvordan vi har det, saa vi kan spare Fri-mærker ved ikke at skrive til de mange enkelte. Vi lovede at gaa hertil og fortsætte Arbejdet, som Pastor J. K. Jensens paa Grund af Sygdom maatte forlade. Vi har det godt og er glade i Arbejdet.

Med hjertelig Hilsen til alle Venner og L. U. Redaktør og Læsere.

Pastor og Mrs. C. Krogh.

FRA MINNESOTA KREDSSENS AARSMØDE

Afholdt i Nelson, Minn., d. 26.—29. Sept.

Alle vi, som deltog i Kredsmødet i Nelson, Minn. var sikkert enige om, at det var et meget vellykket Møde vor Kreds havde deroppe i den lille By, som er anlagt af „Minnesotas Old Man“, Senator Knute Nelson.

Trinitatis Kirkens Medlemmer, deres elskværdige Præst, samt den prægtige Præstefrue havde sikkert haft en meget travl Tid før Mødet med at faa alt lagt til Rette for Modtagelse af deres Gæster. Og at de var deres Op-gave voksen, ved een og hver, som var til Stede ved Mødet.

En saadan Gæstfrihed, og en saadan Hjertevarme, som vi mødtes med der, skal man lede længe om.

Jeg ved ikke hvor mange Medlemmer deres Kvindefor-ening har. Men een Ting ved jeg, og det er, at disse Kvinder i særlig Grad fortjener alle de besøgendes Tak. Ja, Tak er ikke nær nok, men Gud vil lønne eder for eders Arbejde. Og vi, eders Gæster, vil huske eder i vore Bønner. Vi beder om, at Herren vil velsigne og bevare eder, at han vil lægge sin Velsignelse i eders Arbejde i Menigheden saaledes, at det bliver til Gavn og Glæde for eder selv, og til Guds Ære. Endnu en Gang Tusind Tak!

Tillige en hjertelig Tak til alle de mange Hjem i Nelson og Omegn, som aabnede deres Døre for os. I gav os det bedste I havde.

Torsdag, den 26. Sept. Formiddag Kl. 11 samledes vi i Trinitatis Kirke til Gudstjeneste. Pastor Henningsen bød de tilstedeværende Præster og Delegater Velkommen. Derefter talte Pastor H. S. Madsen fra Sleepy Eye. Han tog som sin Tekst, Lukas 15:1—10: „Men alle Toldere og Syndere holdt sig nær til Jesus for at høre ham. Men Farisæerne knurrede.“ Saa taledes Jesus en anden Lignelse — Lignelsen om det tabte Faar. Taleren pegede særlig paa, at en Menneskesjæl har stor Værdi i Guds Øjne; og at der bliver Glæde i Himlen over en Synder, som omvender sig, mere end over nioghalvfemsindstyve retfærdige, som ikke have Omvendelse behov.

Eders Korr. var ikke til Stede ved Eftermiddagsmødet, da han tillige var Agent for vort Forlagshus og maatte have sine Bøger lagt til Rette for Aftenmødet.

Torsdag Aften talte Pastor Berthelsen fra Owatonna over det 15. Kap. i Joh. Ev.: Jeg er det sande Vintræ, og min Fader er Vingaardsmanden. Bliver i mig, saa bliver jeg i eder. Taleren udviklede, hvor nødvendig det er for ethvert Menneske, at leve i inderligt Samfund med Jesus, at være i Stand til ustandselig at suge Kraft fra det sande Vintræ — Kristus.

Jesus har alt hvad der har Værdi, at give til sine. Han er Vejen, Sandheden og Livet, og hver den, som tror paa ham giver han evigt Liv og Salighed. Hvorimod Mørkets Fyrste kun har Verdens gøglende Lyster at byde paa og tilsidst evig Død og Fordømmelse. Syndens Sold er Døden.

Pastor Bondo fra Albert Lea skulde ogsaa have talt Torsdag Aften; men da han ikke var i Stand til at komme til Mødet, saa talte Kredsens Sekretær Pastor N. P. J. Nielsen fra Milltown, Wis. Hans Tekst var Kol. 3:15—16: „Og lader Kristi Fred raade i eders Hjerte til hvilken ogsaa I ere kaldede i et Legeme; og vorder taknemmelige.“ Taleren udtalte, at det gælder om for et hvert eneste Menneske at han faar sig selv at se som en Synder og at han kommer til Syndserkendelse, at han kom til at staa over for det Spørgsmaal: Er jeg et Guds Barn? Har jeg virkelig faaet Tilgivelse for min Synd? Der er kun een Vej, og den er, at kaste sig i Jesu Arme med al sin Syndebyrde og at tro, at vi modtage alt uforskyldt af Naade.

Fredag blev der afholdt Møder af Præster og Delegater og om Eftermiddagen var der Valg. Pastor Svendsen trak sig tilbage som Kredsformand og Cornelius Hansen, Minneapolis, blev valgt i hans Sted. Som Sekretær valgtes Emanuel Petersen, Geneva. Som Kasserer genvalgtes Mr. R. G. Mortensen, Albert Lea.

Der blev bl. a. vedtaget en Resolution om at sende en Protest til vor Statsregering mod Drikkeøndet.

Pastor Chr. Berthelsen talte ogsaa noget om hvorledes „neon signs“ vinkede langs med Gader og Veje og lokke-

de unge og gamle til at træde ind i disse Lastens Huler, hvor Mørkets Fyrste driver sit Spil.

Fredag Aften talte Pastor J. Girtz fra Luck, Wis. Hans Tekst var fra Efeser Brevets 1. Kap. og Emnet drejede sig om Arbejdet ude paa Missions Marken. Talen var i højeste Grad belærende og han gengav mange smaa pudsige og alvorlige Hændelser fra Santalistan.

Lørdag Formiddag talte Pastor Cornelius Hansen fra Minneapolis om vore Søndagsskoler.

Om Eftermiddagen holdt Pastor Magnussen fra Northfield en Tale, som Indledning til en Diskussion. Denne Tale vil komme i Oversættelse her i Bladet. Lørdag Eftermiddag var flere Præster og Delegater ude for at bese L. B. Instituts Bibellejr „Mount Carmel“, som er beliggende paa den nordre Side af Lake Carlos, 6 Mil nord for Byen Alexandria. Denne Tur var en sand Nydelse langs de smukke skovomkransede Søer — en hel Kæde af dem. L. B. I. har en ualmindelig smuk Lejr her.

Om Aftenen fortsatte Pastor Hansen med samme Emne, som han havde talt over om Morgengen. Han fremhævede, at Søndagsskolelærere ofte havde vanskelige Problemer og at til Tider en Lærer kunde køre fuldstændig fast og var ikke i Stand til at faa et Resultat. En anden kunde overtage Arbejdet og faa sat Gang i Sagerne. Men saadant beviste ikke, at den første Lærer ikke duede; men at han maaske ikke netop var i Besiddelse af de Gaver, som fordredes for at undervise nævnte Klasse.

Søndag Morgen Kl. 10 var der Altergang i Kirken og Kl. 11 Gudstjeneste i „Town Hall“, hvor Pastor Girtz prædikede. Hans Tekst var om den Værkbrudne. Han dvælede særlig ved Troens Kraft og Jesu uendelige Kærlighed til den faldne Menneskeslægt, at en fuld og fast Tro er det eneste, der kan frelse os fra Syndens Magt og give evig Salighed.

Søndag Eftermiddag talte vort Samfunds Formand, Dr. Carlsen. Hans Tekst var: „Jeg er det sande Vintræ, min Fader er Vingaaardsmanden.“ Hans Tale drejede sig især om det Ansvar og de Velsignelser, der følger med det at være et arbejdende og troende Medlem af vor kristne Kirke.

Derefter talte Pastor Sherman Bondo over Rom. 5:8: „Men Gud beviser sin Kærlighed til os derved, at, medens vi endnu vare Syndere, døde Kristus for os.“ Guds uendelige Kærlighed til Menneskene var Traaden i Talen. Korset staar som et lysende Symbol paa denne store alt opofrende Kærlighed, thi „Saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn den eenbaarne at hver den som tror paa ham ikke skal fortabes, men have evigt Liv.“

Søndag Aften var der Slutningsmøde. Pastor Nielsen læste Joh. 21:1—14. Derefter talte Pastor H. A. Svendsen fra Hutchinson over den sidste Del af samme. Taleren dvælede i Særdeleshed ved Jesu Spørgsmaal til Peter: „Simon, Jonas Søn, elsker du mig“ og den trefoldige Formaning om at vogte og passe hans Lam. Peter havde fornægtet sin Mester tre Gange og nu, da han stod der ved Genesaret Sø, modfalden, elendig — uden Haab og Trøst — saa kommer Mesteren til ham og giver ham den største Gerning, der nogensinde er givet til et syndigt Menneske: dette at føde og vogte Herrens Faar og Lam.

Pastor Henningsen holdt nu en kort Slutningstale og lyste Herrens Velsignelse. Man sang: „Brødre og Søstre, vi skilles nu ad.“ Mødet var forbi, men alle følte at Aanden havde været til Stede. Vi kunde gaa hjem til vor daglige Dont, beriget, velsignet over al Maade!

Sofus Frederiksen, Korr.

Fortalt og oplevet

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

Fra en Danmarkstur i 1938 af L. F.

(Fortsat)

Søndag Aften, den 11te Sept. Jeg stod saa længe oppe ved Alteret i **Hurup** Kirke. Der staar for Midten: Jeg ved mig intet andet end Jesus Kristus og Ham korsfæstet. Det er den dejlige, ydmyge Paulus, der siger dette; han som dog vidste saa meget. Det blev saa alvorligt for mig, jeg havde netop i Eftermiddag beskæftiget mig saa meget med Paulus. Jeg læser en Bog, der hedder: Saulus fra Tarsus. Deri laa hans Styrke: med Kristus er jeg korsfæstet, og det er ikke mig der lever, men Kristus i mig — hans skjulte Liv med Gud. Alt det jeg ved er, at Kristus er død for mine Synder.

Vi stod saa længe ved Alteret, for der var en stor Altergang, 112 Mennesker — 7 Borde, og kun en Præst til at betjene. Han var Pastor Hald fra Aarhus, en Arbejder i Kirkens Korshær, en ung Mand og en aandsfyldt Mand. Jeg var alene, Kirsten var gaaet lige efter Prædikenen, og det var rart at være blandt ene Fremmede; jeg blev helt ene med Gud.

I Morges hørte vi Fibiger-Jensen, saa det blev en stor Dag. Vejret var meget ubehageligt med Regn, Blæst og Kulde. Folk kom cyklende, gaaende Mile; drivvaade fyldte de den mægtige **Vestervig** Klosterkirke. Det var igen Høstprædiken og Salmen: Min Sjæl du Herren love, passede ret for en Høstfest: „At al vor Herlighed er Græsset lig paa Ager, i Morgen er det Hø, en Rose fin og fager, der dufter for at dø.“ Hvor jeg elsker de Salmer og de Laubske Melodier. Præsten talte over Teksten: Zebedæus Sønners Moder, der ønskede sine Børn anbragte ved Jesu højre og venstre Side. Det blev, at „vil vi vandre med ham i Aftenfreden“ (det vil alle), saa maa vi „følge ham i Middagsheden“ — gøre, hvad han viser vi skal gøre, være optaget kun af at gøre ham til Behag — og, at det var det lykkeligste Liv af alle. Høsten — han ventede den store Høst, Herrens Genkomst snart. Han bad meget for Fred og at Danmark dog maatte gaa fri for Krigen. Vi blev ikke til Altergangen, men vi var der saa tidlig, at vi overværede Skriftemaalet, og jeg lagde Mærke til, at under den stille Bøn før Skriften gik Præsten ned i Kirken og satte sig i en af Stolene sammen med Menigheden. „Jeg ved mig intet andet end Jesus Kristus og Ham korsfæstet.“

Den 22de Sept. Vi har haft det dejligste Vejr den sidste Uge, Kartoffelsommer, og hver Dag, saasnart Konsultationstiden er forbi, farer vi afsted ud til Agger med Kaffe-kurv. Havet har været saa smukt og Sandet saa varmt. Det er kønt her i Thy, og jeg kan købe en hel Tønde Lyngbak i Skyum Bjerge for 500 Kr. — storslaaet Beliggenhed med Udsigt over til Mors over Limfjorden. Desværre har de den skarpe Vestvind og Havgusen; saadan et kønt Land med saadan et daarligt Klima! Der er kun et Par Kroer der, der har Spiritusudskænkning. Missionsfolkene stemmer det ned hver Gang, saa der er noget særligt ved de Thyboer. I Aften har vi været til et stort K.F.U.M. og K. Møde i Missionshotellet. Det var Pastor Søbye fra Hjørdemaal der talte. Han er Fætter til Præsten i Sahl. En ganske ung Mand, en anden Paulus, grebet af Kristus.

Det var noget saa aldeles overvældende, som man kunde tænke sig Paulus vilde tale. Aldrig er Frelsen blevet forkyndt klarere og fastere end i Aftes. Ingen, der hørte det, kan sige, at det ikke blev lagt klart frem, at faa sit Liv frelst og Fred i Sjæl og Sind med Gud — og saa blev der sagt mig: Han er ogsaa en Oxfordmand. Det mener jo ikke, at der ikke er Aandskraft i andre end Oxfordterne, men det mener, at vi skal lade være med at dømme uden at kende.

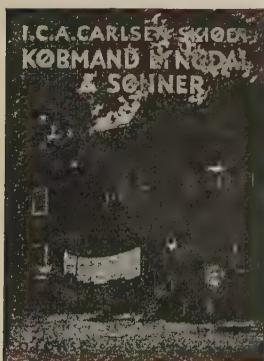
Inspektør Nielsen sagde: „Det er de eneste Præster, der er værd at høre, de har Gnisten. Man kan se det blot paa den Maade de gaar paa Prædikestolen. Mine Forældre er af Indre Mission og i vort Hjem kom og boede mange Missionærer, men I. M. er gaaet i Staa, og nu kommer Vækelsen og den hedder Oxford. Vi skal ikke sidde og diskutere dem og dømme dem; det er Guds Sag. Oxfordbevægelsen blev en Tænkebevægelse. „Jeg fik en Fornøjelse den Gang“ siger mange. „Jeg fik at se, at Idealet, Kravet til den Kristne i alle Ting, er absolut.“

Det er ikke morsomt, at blive budt paa en Cigar første Gang man kommer i en Præstegaard, heller ikke morsomt, at høre Præsterne kappes om at have de fleste Merskumpiber. Eller at se Præsten med en Cigar før han har faaet Kjole og Krave af, eller gaa til Bords med et Regiment Bajerskøller paa Bordet, Provsten for Bordenden men ingen Bordbøn; for ikke at tale om, først at have hørt en god Prædiken fra en troende Præst, og saa bagefter ved Kaffebordet høre samme Præst sige, at han meget godt kunde tænke sig Paulus „stikke en Løgn.“

Absolut Renhed! Kan vi nøjes med mindre, ønsker vi at nøjes med mindre?

Den sidste Søndag i Thy, i Vestervig Kirke, var Konfirmationssøndag. Der var mange, det er jo et stort Sogn. En af dem kom forsent, og det var forfærdeligt at komme for sent paa ens Konfirmationsdag. Præsten var allerede paa Prædikestolen og der stod Konfirmanden nede ved den store Dør, saa frygtssom og forknytt, turde ikke komme nærmere. Saa standsede Præsten midt i sin Tale, kaldte ham og sagde: Kom du kun, lille Ven, og tag din Plads, jeg er glad, du ikke er syg. Saadan er Pastor Fibiger-Jensen. Absolut Kærlighed. Kan vi nøjes med mindre, ønsker vi at nøjes med mindre?

Købmand Lyngdal og Sønner

Forfatteren med øvet Haand og betydelig Fremstillingsevne udreder for Læserne. 264 Sider. Pris netto \$1.50, indb. \$2.25.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
BLAIR — — — NEBRASKA

Det er Nummer 7 af Forfatterens Romaner. Hans Bøger er nu trykt paa Dansk i over 90,000 Eksp. Lyngdal er en sejt Vestjyde som med Energi oparbejder en stor Forretning i København i forrige Aarhundrede. De to Sønner er vidt forskellige. Den ene bliver ogsaa Købmand, men mangler Faderens Soliditet og Energi. Den anden Søn bliver Præst og Hedningemissionær. Handlingen giver saaledes Stof til Konflikter og Brydninger, som

Tænkt og Skrevet

ALLE HELGENS DAG

Saaledes har man fra gammel Tid betegnet den 1. November; hvor gammel denne Fest er, kan ikke siges sikkert. Kun saa meget vides, at paa Kejser Karl den Stores Tid (9de Aarh.) var det almindeligt at holde den Dag som en Mindedag for alle Helgener i Flok; ellers havde man i selve Rom observeret d. 13. Maj som saadan siden Pave Bonifacius ca. Aar 610 havde indviet en Kirke i det gamle hedenske Pantheon til Marie og alle Helgener. Paa Pave Gregor IV's Opfordring lovbefalede Frankernes Kejser Ludvig den Fromme, Aar 835, at holde 1. November som Helligdag indenfor Riget derefter. Det var Aftenen før denne Festdag, at Luther opslog sine berømte 95 Theser paa Slotskirkens Hoveddør i Wittenberg.

Den følgende Dag — 2. Nov. — kaldes Alle Sjæles Dag. Allerede i Augustins Tid fejrede man en saadan Mindedag i de nordafrikanske Kirker. Dog har Alle Sjæles Dag en anden Oprindelse. Historien vil vide, at en Pilgrim paa Vej hjem fra Jerusalem mente at have set Flamme bryde frem i Nærheden af Øen Sicilien og hørt de pinte Sjæle i Skærsilden klage sig (paa denne syd-italienske Ø er det 10,500 Fod høje vulkanske Bjerg Ætna beliggende, saa man kan slutte sig til en naturlig Baggrund til Synet.) Han mente, at høre en Opfordring til at bede Munkene i Cluny om ved Bønner og Almisser at hjælpe dem ud af Skærsilden. Abbed Odilo beordrede saa, omt. Aar 1000, alle sine Munke hvert Aar paa Dagen efter Alle Helgens Dag at holde Fest med Salmer og Messeofre for de Afdøde. Benediktinerne optog Skikken og, baaret af Smaafolks mere end Kirkefyrsternes Sympati, blev det almindeligt i hele Kirken. Begge Dages Ideer er saaledes sammenvoksede i Folkebevidstheden. Luther ønskede begge Festerne afskaffet, men naaede kun den sidstes Ophør i Protestantismen. I romersk-katolske Egne fejres Alle Sjæles Dag endnu under stor Deltagelse, idet Gravene smykkes med Blomster og Lys, noget som gaar igen paa den amerikanske Dekorationsdag d. 30. Maj. Man synger da i Kirkerne den berømte latinske Sjælemesse: „Dies iræ, dies illa“ (Den Vredens Dag).

PRÆSTERNES SALMEVALG

Af Sognepræst Egede Schack, Hvidovre

For mange Mennesker er Salmesangen det værdifuldeste Led af Gudstjenesten om Søndagen. Derfor undersøger man altid med stor Interesse, hvilke Salmer der nu staar anført paa Nummertavlen, og Ens Glæde over Gudstjenesten hænger sammen med, hvilke Salmer der er valgt. Det kan derfor utvivlsomt være af Interesse for adskillige at høre om, hvad der er med til at afgøre Salmevalget.

Det væsentlige ved Salmevalget er dets tilsyneladende ubegrænsede Frihed, den Uafhængighed, som Præsten her arbejder ud fra. Men denne Frihed er tillige et stort Ansvar for, at Salmerne ved Gudstjenesten ogsaa virkelig kommer til at opfylde den Opgave, der er dem betroet, nemlig at beskrive og udforme det Evangelium, som er udtalt i Forkyndelse og ved Daab og Nadver. Den vigtigste Retningslinie for Præsten, naar han nogle Dage forud for Søndagen skal bestemme, hvad der nu skal synges paa

Søndag, er altsaa, hvilke Salmer der tydeligt udtaler det Evangelium, som den kommende Søndag skal fremføres. Det kan derfor ikke undgaas, at Salmevalget bliver præget af, hvad Evangeliet til vedkommende Søndag siger. Salmevalget kan ikke undgaa at blive i høj Grad en personlig Sag. Dette er ganske forskelligt fra, om Præsten har en eller anden Ide, som han er betaget af. Men det vil dog altid kunne kendes paa Salmerne, paa hvilken Maade Præsten opfatter og selv har hørt Evangeliet. Ellers bliver Salmevalget uden Interesse. Derfor er den første og vigtigste Retningslinie ved Salmevalget at udtrykke og beskrive Evangeliet, saadan som man nu anser det for Ens Opgave at faa det sagt.

Derfor er det rigtigt, dersom man paa dette Omraade kan fornemme en Linie i Præstens Arbejde. Han er ikke sat til at faa de Salmer frem, som man nu bedst kan lide, eller hvis Melodi falder mest i Ørerne. Nej, hans Gerning skal være behersket af at udtrykke Ordet om Guds Naade, saadan som han nu har hørt det. Paa den Maade kan selve det Udvalg, han gør blandt de Salmer, som er i Salmebogen, afsløre, hvad det er, han ønsker at faa sagt, naar han prædiker. Og kniber det for ham at faa det rigtigt sagt der, er det godt, om han gennem Salmevalget kan faa det udtrykt saadan, at ingen kan misforstaa ham. Derfor viger han heller ikke tilbage fra virkelig at gøre et Udvalg mellem Salmebogens Salmer. For ham er et Digt ikke en Salme, blot fordi det staar i Salmebogen. Og han vil gennem sit Valg sige, at en Salme kan være to Ting, enten et Digt med et almindeligt religiøst Indhold eller ogsaa et Digt, som har til Opgave at lovsynge Guds Naade mod faldne Mennesker, skænket i den opstandne Kristus. Og det er den sidste Slags, som Præsten bør rette sit Øje mod.

Foruden denne, den vigtigste Retningslinie i Salmevalget, er der naturligvis flere andre, som ikke maa glemmes. Man maa ud fra Salmerne kunne skønne om, hvilken Tid i Kirkeaaet man i Øjeblikket befinder sig i. Man maa kunne fornemme, om det er Højtid, og i saa Fald hvilken Højtid, det er. Ja, for den trofaste Kirkegænger maa det kunne blive saadan, at han i Salmerne kan høre, hvilken Søndag det er. Man maa ogsaa i Salmevalget kunne mærke, hvilken Gang og Orden der er i Gudstjenesten. Der er bestemte Salmer til Indledning, til Slutning, til Sakramenter, til bestemte Evangelier. Paa denne Maade er Friheden i Præstens Salmevalg temmelig begrænset. Og her er det hans Opgave at give Gudstjenesten et bestemt Ansigt, saa at den ikke kommer til at ligne et Møde, men har sit Præg netop som Gudstjeneste.

Den Part af Gudstjenesten, hvor Salmerne fører Ordet, er for mange Mennesker den bedste og værdifuldeste. Netop derfor er Præstens Ansvar ved Salmevalget saa overmaade stort. Han bør ikke bøje sig efter, hvad „man“ maatte ønske, men han skal heller ikke lade sine Særmeninger raade, og dog alligevel give sit Salmevalg en Linie. Paa denne Maade kan Salmesangen bevares frisk som et af Kendemærkerne paa, hvad ægte dansk Gudstjeneste er præget af.

KLAUS

Pris \$1.80, indb. \$2.40

En stort anlagt Skildring af en jysk Bondes religiøse Udvikling fra Drengæarene gennem Manddomsaarene frem til Alderdommen. Bogens Hovedperson er skildret med et fast Greb og en dyb Indlevelse, men der findes ogsaa flere Bipersoner, som fængsler — fremfor alle Morbror Klaus.

Missionsmarken.

FRA SUDANMISSION

En Bønghørelse

Følgende er tilstillet os i engelsk Sprog af Pastor N. B. Hansen som indsendt til vort engelske Blad. Da det er længe siden vi har hørt fra Sudanmissionærerne, hvis fleste Bekendte herovre vist findes blandt vore danske Læsere, skal vi besørge en Oversættelse. Pastor Hansens Indledning fortæller i Korthed om, hvorledes Dansk Sudan Missions Bestyrelse i Danmark blev afskaaret fra Forbindelse med deres 14 danske Missionærer i Nigeria, da Tyskerne tog Kontrol d. 9. April. Nigeria i Afrikas Indre er jo under engelsk Herredømme og al Postforbindelse saavel som finansiell Støtte var dermed udelukket. Størst Ængstelse havde man for een af Missionærerne, Pastor Matthiesen, der var meget syg, da Okkupationen fandt Sted og Doktoren havde beordret ham til Danmark saa snart som muligt. Med det Formaal var han taget op i Bjergene for at genvinde Kræfter til Rejsen. Særlig hans Slægtninger var meget ængstelige for at høre fra ham. Missionens Grundlægger, nu Bestyrelsens mangeaarige og tro Sekretær, Dr. Niels Brønnum, gjorde alt muligt for at faa en Forbindelse, men forgæves. Omsider opdagede man, at der var een mulig Omvej — gennem Amerika. Nu har for en Tid vor amerikanske Sudanmissions Komite, der bestaar af Pastor Hansen og Pastor M. C. Hagedorn, samt Mr. C. L. Christensen i Flaxton, N. D., fungeret som Mellemed.

Fra Dr. Brønnum modtog man saaledes d. 11. Okt. et Brev via Luftpost, afsendt fra Danmark d. 28. Sept., der oplyser, hvorledes Vennerne i Danmark lagde hele Sagen i Herrens Haand og han besvarede deres Bønner.

Han skriver: —

Kære Pastor Hansen: Mange Tak for Brev af 23. Juli og 28. August. Jeg formaar ikke at sige hvor taknemlig jeg er for disse Breve, og jeg ved, at jeg taler paa alle Sudanmissions Venners Vegne saavel som Bestyrelsens, naar jeg beder dig modtage vor hjertelige Tak for den Maade hvorpaa I har antaget vor Sag som edens. Vi har bedet som imod en uigennemtrængelig Væg, og vi har forsøgt at lære den svære Lektie, at tro uden at se. Saa nu staar Ordet i Daniels Bog 9:23 for mit indre Øje i et skarpt Lys, ligesom det gjorde i min tidlige Ungdom, da Herren kaldte mig til at gøre noget, som syntes umuligt. Og nu ser jeg, at ved Begyndelsen af vor Beden, udgik Befalingen og naaede til eders Hjerte og blev adlydt. Saa nu priser vi Herren for hans Godhed, og for hans underlige Gerninger iblandt Menneskenes Børn.

Vi blev meget opmuntret ved at høre, at I ikke alene var istand til at sende Penge, som Venner af Missionen har skænket, men ogsaa at faa „the Lutheran World Convention“ interesseret i Sudan Missionen. Jeg beder Dem, saasnart De faar Anledningen, at udtrykke Bestyrelsens Tak til alle, som beder for vort Arbejde og støtter det med Gaver.

Pastor Hansen tilføjer, at Sudankomiteen er glad ved, at den kan vedblive at tjene baade Missionærerne i Sudan og Vennerne i Danmark, tillige med at interessere andre herovre i denne Mission i Afrika. Dr. Brønnum mener altsaa, at hvad Vennerne herovre gjorde for Missionen, var et direkte Svar paa Bøn.

Efter at ovenstaaende var skrevet, fik vi tilsendt et Brev fra Missionær Alfred Thomsen, skrevet til Mr. N. G.

Jensen, Moberly, Mo., og dateret d. 17. Juli, Numan via Jos, Nigeria, W. Africa. Af dette fremgaar, at man gerne ønsker at de Penge, der sendes over for personligt Brug i Missionsarbejdet, maa blive anvendt til Hjælp til de danske Missionærers Underhold. Selv har Thomsens lidt privat Indtægt, som de vil prøve at klare sig med, men de andre Medarbejdere er aldeles afskaaret fra deres Tilgodehavende i Danmark og Norge. Dog fortsætter de deres Arbejde som sædvanlig, men Lærerne har maattet indskrænke deres Tid i Skolerne saa de kan faa Lejlighed til at farme og fiske til Livets Ophold. Man hjælper de indfødte Arbejdere med deres Erhverv til Gengæld for disses Hjælp i Evangelistarbejdet, da deres Løn jo ogsaa er afskaaret.

„Vi forsøger at leve for en Dollar om Ugen,“ skriver Thomsen, „det er ikke let, men saalænge vi ikke skal købe Tøj, gaar det. Vi tager som Regel en god Forsyning Tøj med herud, naar vi er hjemme paa Ferie. Vi føler begge vel og klarer det godt, Gud være lovet; ja, jeg tænker vi har det meget bedre end de stakkels Folk i Europa har det. Vi er glade for den Radio vi fik med fra Amerika, saa vi kan faa Nyhederne hver Dag, omend de ikke er videre opmuntrende. Dette er britisk Territorium, og omend Englænderne ikke altid har været saa retfærdige som de burde, har vi dog en meget god Regering. I al Fald har jeg aldrig hørt at en Regeringsejersmand var en Grafter her. Det vilde vist være utænkeligt. Mange af vore Lamurde-Kristne er Soldater og er bortdragne, vi ved ikke hvorhen, vistnok til Egypten. Ellers gaar Arbejdet meget som førhen. Vi har haft den bedste Tilstrømning til Møderne i Sommer vi nogensinde har oplevet. Dette gælder altsaa den vaade og travle Sæson.“

Pastor Thomsen fortæller om den indfødte Arbejder, Ezra, at han med Thomsens Bistand farmer en Del mere i Aar for at afhjælpe Nøden. Ja han fisker endogsaa og gaar til de menneskeædende Nabostammer for at sælge de tørrede Fisk og derved tjener lidt ekstra. Da han maa vandre om Natten gennem Urskoven, bruger han en Fakkel af Elefantgræs til at lyse for sig, thi Kannibalerne er ikke til at stole paa under Mørkets Dække.

Gennem de faa danske Blade, der kommer til os fra Danmark, aner man hvor stor Spændingen er derhjemme for deres Missionærer, der nu er berøvet Eksistensmidler, og hvor stor Glæden blev, da de hørte om den store Indsamling de lutherske Kirker i Amerika satte i Gang for at lindre den værste Nød. Husk, at denne Indsamling af en halv Million Dollars er paa endnu. Eders Præst har rimeligvis modtaget Indsamlingsmateriale fornylig fra Pastor Paul C. Empie, der er udpeget til at lede det store Foretagende. Man kalder det „Lutheran World Action“. Hvor er det skönt at mærke Broderskabet i Samarbejde med andre lutherske Kirkesamfund! — Ak, at der skal en Verdenskrig til for at selv samhörige Kristne kan finde hverandre! Hvormeget mere mon der skal til, førend alle sande Kristne finder sammen? Mon det vil ske før de sidste Tiders Rædsler truer os?

Hvor velsignet er det ikke ogsaa, at være Guds Tjenere i at opfylde de af andre opsendte Bønner, hellere end omvendt. „God bless America!“ ikke til vor egen Berigelse men til Verdens Frelse.

—P. C. J.

Brev fra Sudanmissionens Forstander Pastor Engskov skrevet d. 27. August til Samfundskasserer H. J. Hansen, Blair, Nebraska.

Kære Hr. Hansen,

Jeg maa nok skrive til Dem paa dansk, da det alligevel falder mig lettest.

Hjertelig Tak for Deres Brev af 12. Juni modtaget her 16. August, og for den kærkomne Pengegave fra Venner i U. S. A. Jeg har lige modtaget Money Orders for £96.14:11 og formoder, at Differencen af £2.16.4 er fremkommen ved Exchange.

Det var os en stor og glædelig Overraskelse at modtage denne store Kærlighedsgave. Vi føler den kom som Svar paa Bøn og ikke mindre føler vi, at den kom med ny Forvisning om Venners trofaste Kærlighed og Forbøn for Herrens Gerning i Sudan. De har alle været med til at styrke vor Frimodighed og forvisse os om, at vi maa have Lov at fortsætte Gerningen trods Krig og de Vanskeligheder, den bringer med sig.

Det var et haardt Slag for os, da al Forbindelse med Hjemlandet blev afbrudt. Det var som en ond Drøm at tænke paa, at vort dejlige Land var i Lænker. Men med Hensyn til Gerningen her mærkede vi fra første Øjeblik en almægtig Haand bære os og en mild Røst forvisse os om, at Gud er mægtig til at lade al Naade rigelig tilflyde os for at vi i alting kunne have til fuld Tilfredshed og have rigelig til al god Gerning. Vi forstod Gud havde os i Skole og samtidig, at han havde en Velsignelse til os, som vi maaske ikke kunde modtage under andre Kaar.

Vi samlede vore afrikanske Medarbejdere og forelagde dem Situationen. Vi forklarede dem Nødvendigheden af at maatte afskedige vore lønnede Folk eller, for enkeltes Vedkommende, hvem vi nødvendigvis maatte beholde, nedskære deres Løn til et Minimum af Madpenge.

Da oplevede vi det velsignede at høre mange af vore kristne Medarbejdere svare: „Løn eller ikke Løn, vi er villige til at hjælpe i Gerningen alt det vi kan. Vær ikke bekymrede for os. Det er Foraar og vi kan dyrke vore Marker og Gud skal nok give os det vi behøver. Vor eneste store Bekymring var den, nu rejser I Missionærer og hvordan skal det gaa vore smaa Menigheder. Vore Legemer var som lammede ved Tanken. Nu hører vi, at I kun tænker paa at blive og fortsætte og en tung Sten er faldet fra vore Hjerter. Vi føler stor Glæde midt i Sorgen. Vi græder, naar I græder, men vi vil bede meget for Danmark. Vi har delt med Eder, da vi havde gode Dage. Det vil vi ogsaa gerne nu, der maaske kommer svære Dage. Saalænge vi har Mad, som I kan spise, saa har I ogsaa Mad.“ Gaver bestaaende af Ænder og Høns, sweet potatoes, Æg o.l. blev sendt os og stor Kærlighed vist os.

Herren havde tilrettelagt det saaledes, at vi havde lidt Penge til at begynde med og da vi skar vore Udgifter ned til det mindst mulige, forstod vi, at vi foreløbigt kunde klare os nogen Tid. Vi var fuldt forvissede om, at Herren vilde give os, hvad vi behøvede fra Dag til Dag. Baade fra Missionærvenner og fra adskillige afrikanske Menigheder her i Nigeria har vi modtaget Gaver og Breve, som talte deres rige Sprog om Kærlighed og Samfund i Jesus Kristus.

Saaledes har Gerningen her faaet Lov til at gaa sin stille Gang og Herren arbejder iblandt os. Vi maatte lukke meget af vort Institutionsarbejde, men Herren giver

os nye Felter og mere Tid til det direkte Prædikearbejde og Besøg i Landsbyerne. I flere af disse har det været en Sigtelsens Tid. Hedningerne hovererede over vore Vanskeligheder og prøvede haardt paa at overtale mange af de Unge til at falde tilbage i Hedenskabet. Den gamle Høvding i Landsbyen Kademti, som blev døbt for et Par Aar siden, samlede forleden Landsbyens Folk og talte til dem, og sagde, „I, der følger de gamle Veje, I haaner os, fordi der er kommen Modgang til os og alle Slags onde og usande Rygter spredt. I snakker om det Menneske, Hitler, og fortæller, at naar han kommer her, vil han følge alle, der følger Jesus. Sker det, — hvad vil det mon hjælpe Eder. I ved ikke hvor forfærdeligt det vilde være for Eder selv. Ved I mon, at alt dette forfærdelige, som sker i Verden nu, slet ikke kommer bag paa os. Jeg kan ikke selv læse i denne Bog (Biblen), men andre kan og jeg ved, at den fortæller os Sandheden om alle Ting. Den fortæller os nøjagtigt om alt det som skal komme og som sker nu. Men der skal ske Ting, som er meget værre end disse. (Her talte han ud fra Matth. 24). Jorden og alt skal forgaa, men der er een Ting som altid bestaar, det er Guds Ord. Derfor tror jeg paa ham og bygger paa hans Ord, hvad der saa sker og kommer. Se, der er noget at bygge paa, men hvad har I og hvad vil I?“

Vi har for Tiden to Forberedelsesklasser til Daab her i Numan med ca. 50 unge Mænd, foruden de unge Piger.

I Gaar havde vi Besøg af ca. 100 af vore kristne Mænd og Kvinder og fra Klasserne. De kom og tog et fælles Tag og lugede vore Veje, slog Græsplanerne og fejede Compunden alt med Sang og godt Humør. „Lovet være Herren! Fra Dag til Dag bærer Han vore Byrder; Gud Herren er vor Frelse!“ Hjertelig Hilsen med 2. Kor. 9:8—11.

Hvis der kan blive Plads i L. U., vilde jeg gerne, om denne Hilsen maa gaa videre ud. L. U. er det eneste danske Blad, vi faar her nu. Glade har vi altid været for det, men allermest dog nu.

Tak!

Deres hengivne,
Ernst I. Engskov.

Historiske Bidrag

HVEM ER WILLKIE?

Vi kender Roosevelt, men hvem er hans fornemste Modkandidat? Naar nu vi kristne Borgere gaar til Valgstederne, hvem skal vi saa stemme for? Det maa afgøres paa Forhaand, og for at træffe vort Valg bør vi kende lidt til Kandidaterne. Deres respektive politiske Ideer kan man faa gennem Dagpressen og over Radio. Partiliniere er saa svage nu om Dage at de betyder ikke meget. De er lig Buret Papegøjen sidder i. Hvad interesserer os, er Kandidaternes religiøse Standpunkt; det fortælles der ikke meget om paa politiske Møder eller i Partiernes Platform.

For at klare Spørgsmaalet rejste Dr. Daniel Poling, Redaktør af det meget udbredte Magasin „Christian Herald“ til Rushville, Indiana, for at faa første Haands Oplysning af og om Wendell Willkie i dennes Hjemby. Alene det, at han havde valgt en lille Landsby ude i en Farmegn og ikke et Storstadskvarter som sit Hovedkontor appellerede. Saadan fandt han Manden — aaben, venlig, ligetil og moderniseret dog med Anstrøg af gammel-dags Jævnhed. Han personificerede Success, men for-

glemte dog ikke sin ringe men hæderlige Fortid. Forældrene var Methodister af den gamle, noget strenge Skole. Sønnen mindedes dem med stor Ærbødighed for deres kristne Oprigtighed. Ej heller har han forglemt sine Søndagsskolelektier, omend der var Opstyr i de Dage: „Jeg lærer dem endnu,“ sagde han. Som ung Mand blev han konfirmeret i Episkopalkirken og Medlem af samme. Hvorfor? Aa, for Venskabs Skyld — paavirket af en prægtig Pige. „Det var godt Selskab“ tilføjede han, „jeg ønskede at være iblandt den Slags.“ Men han var ikke blot „en Prydelse“ i sin kirkelige Forbindelse; han tog aktiv Del i Kirkens Arbejde, blev endog Læg-Læser. Fle-re Aar efter, da han var Skolelærer i Coffeyville, Kansas, organiserede han den første Højskole „Kristelig Forening for unge Mænd,“ ledede ogsaa en K. F. U. M. Lejr. Som Student ved Indiana Statsuniversitet var han nær blevet valgt som Formand for K. F. U. M. og kun Verdenskrigen den Gang afholdt ham fra at blive Hedningemissionær.

Hvad havde han nu at sige om Kristendom? Poling spurgte direkte: „Mr. Willkie, hvad betyder Religionen for dig? Han svarede ligesaa bestemt: „Paa en Maade, det betyder alt. Det er Liv. Dersom vi ikke kan holde ilive og styrke aandelige Værdier i denne Verden er der ingen Redning. Det passer naar som helst, men særlig nu. Kirken er over alle Virksomheder vort Haab, og det er Haab, ikke Forsagthed og Frygt, men Haab og Tro der holder os i Gang. Det aandelige Liv maa være frit, ikke politisk kontrolleret. Kristendom, lig Demokrati, fastholder, at et Individ ikke er Regeringens Værk men Regeringen er Individets. I sin Prædiken første Pinsedag sagde Simon Peter: I dræbte Livets Pioneer. Kristendommen er en Tro for Mænd, der altid bryder Baner for nye Op-gaver.“

Den bibelske Vending viste, at Mr. Willkie var familiær med Moffatts Bibeloversættelse. Hvad end kan siges om ham, saa er han en Mand der er overvældende oprigtig og aldeles ærlig. Mange Ledere rystede paa Hovedet, da han nægtede at modtage Pater Coughlins Støtte. „Han kunde have strakt sig over dette og vundet 40,000 Stemmer i min Stat,“ sagde een Leder. Men ikke Willkie. „Intolerance er een af de største sociale Synder“ siger han. Hans Filosofi er meget lig afdøde Will Rogers — denne sagde en Gang: „Jeg har aldrig set en Mand jeg ikke kunde lide.“

„Jeg fik det Indtryk den Eftermiddag i Indiana,“ skriver Pastor Poling videre, „at Præsidentembedet ikke er det endelige Maal for Wendell Willkie, men i alle Maader at blive den Ære værdig, det kommer først. Jeg er ikke politisk Profet; mit Blad er heller ikke en politisk Journal. Jeg kom til Indiana for at faa besvaret et Spørgsmaal mange spørger alvorligt. Lad dette være Svaret. Jeg ved ikke, om jeg har skrevet om en Mand der vil blive Præsident, men jeg er overbevist at det er om een, som er værdig dertil.

Mrs. Willkies Familie hører til Presbyterianskirken — hun ligesaa, og er oprigtig og aktivt med. Hun undgaar Camera-Mændenes Snapshots ved Kirkedøren — ønsker ikke den Art af Publicitet. Det er hellig Grund for hende — en stille, fredet Gudstjeneste, og hendes Mand deler hendes Syn.“

Anm. Kandidat W. W. er saare hensynsfuld mod deres Interesser han taler med. Man maa jo huske i hvilket Ærinde han er ude for Tiden.

—Red.

PASTOR ANDERS KIRKEGAARD

Søndag d. 13. Oktober 1940 afgik gamle Pastor A. Kirkegaard, Laurens, N. Y., ved Døden og blev begravet den følgende Onsdag der. Han har været svagelig i længere Tid, men opnaaede dog at fejre sin 80-aarige Fødselsdag d. 4. Oktober. (Vi har ikke endnu faaet nærmere Oplysning om hans sidste Dage m.m.)

Han hører til den Flok Præster, der kom fra det gamle „Blair-Samfund“, og var med til at danne Den forenede Kirke i 1896. Men lad os optage hans egen Vita, der findes i „Kirke-Bladet“ No. 15 af 1. Aug. 1889 og er derfor ikke i nogen Aarsberetning, da disses Udgivelse først begyndte i 1891.

„Jeg, Anders Laugesen Kirkegaard, er født d. 4. Oktober 1860 i Harboøre Sogn, Ringkøbing Amt, Danmark. Der er jeg bleven opdraget af mine Forældre Lauge Nielsen og Sidsel Marie Kristensen. Jeg blev hjemmedøbt d. 22. s. M. og fremstillet i Herrens Hus d. 4. Nov. s. A. Jeg blev konfirmeret d. 4. April 1875 i Harboøre Kirke af Pastor J. Johnsen, Sognepræst samme Sted, og gik som Skik og Brug var, den følgende Søndag til Herrens Bord.

Nu kom en ny Tid. Ukendt med Kristendommens indre Liv kom jeg ud i Verden. Jeg ved ikke af andre Gøder at sige fra mit Barndomshjem end de to Ting, at jeg havde en god Kundskab om Gud og om den Verden, jeg drog ud i, og saa, at jeg var vant til at arbejde. Jeg kom i Tømmerlære og udstod min Læretid paa Landet og begav mig derefter paa Rejse fra By til By. Men først maa jeg her fortælle, at jeg i mit 18de Aar blev greben af Tanken om min Sjæls Frelse. Nu vaagnede der to Længsler i min Sjæl. Den første var efter Fred med Gud, den anden efter at faa Samfund med Guds Folk. Begge Dele naaede jeg gennem Bøn og megen Søgning.

Nu vaagnede ogsaa Længselen efter at komme til at arbejde i Herrens Vingaard. Men for mig var det, som skulde man bort fra Hjemmet for at faa fat i den Gerning. Jeg forstod ikke den Gang, at Vingaarden gaar til hver Mands Dør. I seks Aar maatte denne Trang prøves. Spørgsmaalet var om Arbejde i Amerika eller Asien; hvad var min himmelske Faders Villie? Dette Spørgsmaal maatte klares. Forskellige Bevægelser i min Vennekreds bidrog dertil, og i Bøn til Herren indgav jeg Ansøgning til den „Dansk-amerikanske Missions“ Bestyrelse. Jeg blev antaget og understøttet og læste i København, hvor jeg den Gang havde opholdt mig i længere Tid, baade som Tømmermand og som Soldat. Mange af Guds Børn hjalp mig,

og alt gik godt — for mine Øjne at se. Men nu blev der oprettet en Skole i West Denmark, Wisconsin, og det var da mit Ønske at komme paa den nye Skole. Styrelsen raadede mig dertil, gav mig fri Rejse og en stor Understøttelse til Opholdet paa Skolen.

Jeg drog da til Amerika (ankom 5. Maj 1887) tilligemed den Kvinde, som havde givet mig Troskabsløfte. Hun forblev i Chicago den Gang, er senere (d. 23. Jan. 1889) bleven min Hustru og staar som en tro Medhjælp ved min Side.

Grundene til, at jeg forlod nævnte Skole vil jeg ikke her omtale, da flere af dem er personlige; og hvordan jeg er kommen i Forbindelse med dette Samfund (Det dansk ev. luth. Kirkesamfund i Am.), i hvis Midte jeg nu staar, vides af alle. Jeg kan kun sige, at saafremt den „Dansk-amerikanske Missions“ Bestyrelse svarer til dens Navn, da har jeg ikke tænkt at skuffe hverken den eller de Venner, som har hjulpet mig i de Aar jeg studerede.

Efter at jeg nu har arbejdet paa denne Plads (i Polk County, Wis.) som Student og Missionær for D. d. ev. luth. Kirkesamfund og efter indgivet Ansøgning om Ordination er indstillet til samme, beder jeg alle Brødre og Søstre om Forbøn, at jeg ikke forgæves skulde modtage Indvielsen til det hellige Embede, men at jeg maa blive Herren og hans hellige til megen Glæde og til Velsignelse, at jeg maa blive en tro Arbejder i „den dansk amerikanske Mission“, som jeg fra Hjemmet af er udsendt til med mange Bønner. Milltown, Wis., d. 25. Maj, 1889.

Eders hengivne og i Kristus forbundne Broder

Anders Kirkegaard.“

Det var ved det 6te Aarsmøde af dette Kirkesamfund, afholdt i Hutchinson, Minn. d. 30. Maj til 5. Juni, at Pastor Kirkegaard blev ordineret. Pastor G. B. Christiansen var den nye Formand, Pastor H. P. Bertelsen, Sekretær, og Pastor Laurits Mathiesen var Stedets Præst. Menigheden havde lejet en Hall, og der bespistes ca. 200 Personer daglig. Tretten Præsten og syv Delegater var mødt frem; fire Menigheder (Immanuels, Easton, Calif.; Sæbys, i Morrison County, (nu Nelson), Minn.; St. Mortens, ved Hutchinson; og St. Ansgars, Stillwater, Minn.) blev optagne. Men Glanspunktet var sikkert de seks nye Præsters Indtrædelse i det lille Samfunds Tjeneste. Dette fandt Sted om Mandagen, da man endnu ikke havde en Vedtægt, at Ordination er eensbetydende med Optagelse; dog kom et saadant Forslag frem paa dette Aarsmøde og blev vedtaget af det følgende. Der var fem Kandidater, der modtog Ordination om Søndagen, nemlig J. J. Kildsig med Kald fra Racine, I. M. Hansen med Kald fra Chicago, Søren Johnsen med Kald fra Kearney Co., Neb., Anders Kirkegaard med Kald fra Polk Co., Wis. og Louis Johnsen med Kald fra Dannebrog, Neb. De fire sidstnævnte var allerede indviiede ved Missionsvirksomhed i de forskellige Egne, hvor der nu var dannet Menigheder som kaldte dem. Pastor P. C. Trandberg var tilstede ved det Møde og holdt Prædiken under Søndagsgudstjenesten om Formiddagen, medens Ordinationshøjtideligheden fandt Sted og udførtes af Pastor G. B. Christiansen. Et ivrigt drøftet Emne var: Bør en Præst modtage Kald fra en Menighed, hvor den største Del er vantro? Man husker hvorledes Trandberg ivrede for „rene Menigheder“ og her blev nu et Par af hans dygtigste Elever ordinerede. Den optagne Præst var Pastor Niels Hansen, der var bleven ordineret af Pastor H. Hansen i Watson-

ville, Calif. det foregaaende Efteraar. Han er nu den eneste levende af de omtalte seks, men var ogsaa ikke saa lidt den yngste.

Pastor K.s Karriere som Præst var ganske omskiftende. Fra Milltown Missionen kom han næste Aar til Hutchinson (1890-91); saa til Minden, Neb. (1891-94); Fremont, Neb. (1894-98); Hampton, Iowa (1898-1902); Thornton, Ia. (1902-07); Scranton, Ia. (1907-14) og Laurens, N. Y. siden 1914 indtil 1921, da han fratraadte Kaldet og har levet i sit eget Hjem som Emeritus siden.

Pastor Kirkegaard var en begavet Mand. Han havde frekventeret Realskole i Holstebro og Teknisk Institut i København, før han blev optaget paa den i Dec. 1883 oprettede Uddannelsesskole i København for vordende Præster i den dansk-amerikanske Mission. Som „uafvigelig Betingelse“ for at komme paa denne krævedes: 1) En levende personlig Tro paa Jesus Kristus, og det maa ikke være en dyb Hemmelighed for Vedkommende alene, at Hjertet ejer denne Tro; men det maa være kendt i den nærmeste Kreds, hvor han opholder sig, saa Guds Folk der paa Egnen og Herrens Præster kender Vedkommen- de og kan give ham et godt Vidnesbyrd. 2) Han maa føle et bestemt Kald til netop denne Gerning. 3) Være i Besiddelse af aandelig Modenhed og bestemte aandelige Gaver med Lyst og Evne til at kunne tilegne sig de nødvendige Kundskaber. 4) I første Aar af Uddannelsen og helst hele Tiden, skal han støttes af en hjemlig Kreds, som har Tillid til ham og vil ofre noget derpaa. Missionskassens Understøttelse træder først til, naar der foreligger saadanne Vidnesbyrd fra Vedkommende Elevers Lærere, at der er godt Haab om hans Brugbarhed for Gerningen. Den højeste Hjælp er 250 Kr. aarligt i Førstningen, og 500 Kr. mod Slutningen.

„Det kan ikke noksom fremhæves, at naar der ikke tydeligt viser sig en bestemt Evne til at føre Ordet i Menigheden, naar enten Frimodigheden eller Evnen mangler, bliver Vedkommende afvist, idet der ikke trænges til Theoretikere men til praktisk dygtige Mænd i denne vanskelige Gerning i Amerika.“ (Se Provst J. A. Heiberg, Vejlbj, i „Nye Meddelelser om dansk-amerikansk Mission“ Juli 1885.)

Vi gengiver denne „Betingelse“ som Bevis paa hvad de amerikanske Præsteemner maatte gennemgaa for at blive udsendt af den Organisation, der oprindeligt tog sig af Missionen herovre blandt sine Landsmænd. Aaret i Forvejen var Indre Missions Formand Vilhelm Beck indtraadt i Udvalget for at betrygge, at den Retning fik Indflydelse paa Valget af de udsendte Kandidater, samt modgaa den voksende Beskyldning, baade herovre og i Danmark, at Foretagendet var bjergtaget af Grundtvigianismen. Det var jo netop dette, der hindrede en Forbindelse mellem den oprindelige Danske Kirke i Am. og „de udtraadte“, saa disse dannede et nyt Samfund i 1884 og startede deres egen Præsteskole i Blair.

Men man følte, at trods de forsigtige Vilkaar for Optagelse paa omtalte Præsteskole, var dette dog ikke tilstrækkeligt. Derfor besluttede Samfundet herovre at oprette sin egen Skole, som endelig blev virkeliggjort 1887-88. Forstanderen, Past. Th. Helveg, skriver Dec. 1888: „Skolen er bleven kaldt „den vordende Præsteskole“, og det kan jo ogsaa passe, thi alt er endnu i sin Vorden. Elefantallet er 3: L. P. Flint, A. Kirkegaard og K. Knudsen. (To flere ventes). Betalingen er \$2.00 om Ugen, men er Eleverne trængende, saa er Opholdet frit, idet Skolekassen udreder Omkostningerne. Og de rige Stu-

denters Tal er snart talte; paa de fleste kan man anvende Peter Dass' Digt om sin Studentertid:

Den Tid var Guld og Penge mig ikke til Besvær.
Jeg derfor maatte trænge at laane her og der.
Jeg greb i Fikken tidt,
Men kunde dog ej finde
En Blaffert eller Hvidt.

Det passer paa vore tre Studenter; hvad de har haft, er gaaet til deres Foruddannelse.“

Men der er altsaa opstaaet Forviklinger, thi Student Kirkegaard forlod Skolen og nærmede sig Kirkesamfundet i Blair. I Henhold hertil skriver den nye Hjælpeleer, Pastor P. S. Vig, ved New Denmark Skolen i et Brev til Danmark (Sommeren 1889) angaaende Forholdene ved Luck, Wis., hvor han tillige var Præst:

„Her er næsten ingen Sekter. Derimod synes der næsten at være Overflødighed af lutherske Præster heroppe, idet der lever ikke mindre end 5 indenfor en Omkreds af 6 eng. Mile, og af disse 5 er 4 danske. Jeg er den nordligste i Luck, 3 Mil i Sydvest bor Pastor Helvig i West Denmark, og 2 Mil syd for ham bor Kandidat Kirkegaard, der jo er de udtraadtes Repræsentant her paa Pladsen, medens Udvalget har haft den Ære at sende ham til Amerika. Hensigten med hans Virksomhed var vistnok den, at splitte Menighederne i Luck og West Denmark; men hvis saa var, er det hidtil kun lykkedes daarligt, idet han kun har faaet en enkelt Familie paa hvert Sted, medens hans Hovedstyrke, der vist i det hele taget er meget lille, mest bestaar af Folk, som nok hidtil ikke har kunnet finde sig tilrette andre Steder. Størst Fortræd har han nok voldt den gamle Pastor Thorup, en dansk Mand, der staar i den norsk-danske Konferences Tjeneste, og som har en lille Menighed ude Syd, i det saakaldte Mill-town. Flere Medlemmer af hans Mgh. har sluttet sig til Kirkegaard, der vel bl. a. har den Fordel fremfor Thorup, at han er en ny Mand. Jeg kender hverken Kirkegaard eller hans Forkyndelse uden af Omtale, og den kan man ikke altid stole paa. Efter hans egen Formening er han nok den eneste Repræsentant for den Indre Mission her paa Pladsen. Ude paa de samme Grænser bor der, foruden en norsk-luthersk Præst, endnu en dansk Præst tilhørende de udtraadte, Hansen-Rohe; det havde jeg nær glemt, saa det bliver 5 danske og 6 lutherske her. Jeg taler ikke som fornærmet Mand, naar jeg siger, at det er sørgeligt, at vi faa og smaa danske Præster saadan skal bruge vore fattige Kræfter til at modarbejde hinanden og tidt derover glemme at modarbejde den Synd, baade i os selv og udenom os, der dog er vor allerværste Fjende i Tid og Evighed. Jeg for mig selv har sat mig for, at jeg vil passe mig selv uden at strides med dem, der skulde være mine Brødre, lad dem saa sige hvad de vil og kan baade om mig og min Virksomhed. Vi har for Tiden 10 Elever. De der vil være Præster i Amerika maa vænne sig til at nøjes med smaa Kaar, men det er der ingen Ulykke i.“

Saa langt Prof. Vig. Fra personligt Bekendtskab med begge ved vi, at der ikke gik megen Kærlighed tilspilte mellem ham og Pastor Kirkegaard. Saadan er desværre tit Tilfældet mellem dygtige Personligheder. Vi ved, at K. nærede Aspirationer til en Lærerpost, hvortil hans Evner visselig burde have ledet ham, om ikke der var andet i Vejen. Som Taler var han glimrende baade hvad Indhold, Varme og Vid angaar, særlig det sidste gjorde ham kendt og gerne hørt. Han talte baade stærkt vækkende og bibelsk klart. Men det var ligesom vanskeligt at vinde Folks Tillid. I al Fald Vanskeligheder taarnede sig ofte op om ham, sociale saavel som økonomiske. Hans

Familie voksede med Tiden, og Indtægterne holdt ikke altid Skridt med Udgifterne. Blandt Venner var han livlig og rig paa Gemyt og Skarpsindighed. Det samme præger hans Pen, der bevægede sig med digterisk Letthed, men kunde ogsaa saare. Derfor stod han til Tider i et spændt Forhold til Kirkens Styrelse og det var ikke altid saa let at faa ham ansat i en Virksomhed, der var hans Evner og Trang værdig. Saa vidt vides, har han ikke efterladt sig noget blivende litterært Bidrag paa Tryk udover den i Danmark ca. 1930 paa egen Bekostning udgivne lille Digtsamling „En lille Julebog for Unge og Gamle.“ Der er endnu et Restoplæg, som nu burde finde Købere.

Begrundet paa daarligt Helbred opgav vor afdøde Præstebroder fast præstelig Virksomhed i 1921 og sammen med en Søn havde eget Hjem i Laurens. Hans trofaste Hustru, en blid og stille Kvinde, døde d. 26. Maj 1934. „Hendes Grav er her paa Kirkegaarden blot ti Minutters Gang fra Hjemmet,“ skrev han. „Jeg haaber snart at faa min Plads ved hendes Side, og vi skal mødes i de evige Boliger, som han, der frelste os, har lovet.“ Nu har de saa fundet hinanden igen. Fire Sønner og fem Døtre blev skænket dem, hvoraf to døde i den spæde Alder. Een af Sønnerne, Gerhardt, døde i Frankrig paa selve den Dag Vaabenstilstand blev erklæret i 1918; en anden, Sriver, ordineredes af vort Samfund til Præst i 1922 men gik over til „United Lutheran Church“ og er Præst i Lynbrook, N. Y. En Datter, vist Ingeborg, er gift med Pastor L. F. Wagshall af samme Samfund. Vor forhv. Samfundssekretær Martin L. Kirkegaard er en Brodersøn.

P. C. J.

Blandt Landsmænd

Hilsen og Meddelelser til Danmark kan nu sendes gennem „Den danske Pioneer“ til Slægt og Venner ved en speciel Ordning. Bladets Redaktion har opnaaet gennem Røde Kors og Dansk Statsradio. Man meddeler saa kort som muligt hvad ønskes sagt, vedfølger fuld Navn og Adresse baade paa Afsender og Modtager, og sender det til Den danske Pioneer, Omaha, Neb. Hver Uge afsender Bladet saa alle Hilsener gennem Luftpost til dets Danmarkskorrespondent i København, der atter besørger det videre over Radio eller gennem Røde Kors Postmeddelelse. Denne Tjeneste er aaben for alle, enten de abonnerer paa Bladet eller ej. (Iøvrigt skal dette Blads Redaktion gerne tjene i at videresende til Omaha mulige Meddelelser vore Læsere ønsker afsendt, efter at have formuleret dem for Antagelse.) Dette vil ikke alene sikre hurtig Forsendelse, men blive langt billigere end et privat Brev. Thi kun Luftpost gaar til Stadighed. Sidste Uge blev 500 Hilsener afsendt og ligesaa mange venter paa næste Udsendelse.

Angaaende Postforbindelsen med Danmark har vi et Par andre Artikler af Interesse: —

I et Brev fra Danish American Press Service skriver vor Danmarkskorrespondent, Redaktør Carlo Christensen, bl. a.:

„Vil De ikke nok indprente Deres Læsere, at der er Postforbindelse med Danmark; bed dem om at skrive hjem akkurat som de plejer at gøre i normale Tider. Vil man have Brevene til at gaa hurtigt igennem, send dem med Luftposten („Clipperen“), men den almindelige Brevgang opretholdes — det tager blot Tid. Der er sikkert mange Mennesker, der gaar og tror, at Brevene ikke naar igennem, og saa skriver de ikke. Jeg ser dagligt Brevser paa, at Mennesker kommer her og spørger bekymret, om der da slet ikke kommer Brev igennem, og det ved jeg der gør. Selvfølgelig maa det indprintes, at Brevene skal skrives tydeligt, bedst er det paa Maskine, men hvis det skrives i Haanden, saa skal det være tydeligt af Hensyn til den Censur, som de krigsførende Lande udøver. Brug ingen Forkortelser, ingen mærkelige Hentydninger, som Brevets Modtager maaske nok kan forstaa, men som Censuren selvfølgelig hverken kan eller maa tolerere. Der er jo iøvrigt heller ingen Grund til at skrive noget som helst i Brevet, som der kan staa Mystik om; det det først og fremmest skal være, er et Livstegn og en Hilsen for at undgaa unødige Bekymringer.

Treasury Department i Washington meddeler, at der nu vil blive givet Familieforsørgere herovre Løjlighed til at sende Penge til deres Paarørende i Danmark i saadant Omfang, som vil være nødvendigt til Livets Ophold. Beløbet skal i hvert Tilfælde være begrænset til 50 Dollars pr. Maaned for en Person plus 10 Dollars for hvert Barn eller Paarørende for hvem Bidragsyderen har Forsørgelsespligt. Men det samlede Beløb maa ikke i noget Tilfælde overstige \$100.

De amerikanske Myndigheder har taget strenge Forholdsregler for at sikre sig, at ikke en Øre af de herfra overførte Midler kommer Tyskerne til Gode.

Et af vore danske Ugeblade oplyser s. flg.: Angaaende Postforbindelsen, da er denne tildels regelmæssig, men langsom. Der er kun to Skibsforbindelser med det europæiske Kontinent, nemlig American Export Line fra New York til Lissabon, Portugal, der har ugentlige Afsejlinger i hver Retning, og en finsk Dampskibslinie fra Petsamo til New York, der kun har Afsejlinger en Gang om Maaneden. Fra disse to Landingspunkter afsendes Posten til de respektive Lande, men al Post til de besatte Lande er underkastet tysk Censur, og hvis Brevene indeholder Meddelelser om Krigstilstanden eller Kritik af den tyske Besættelse, bliver Brevene antagelig konfiskeret og ødelagt. Den hurtigste Forbindelse er med Luftpost fra New York til Lissabon, hvorved et Brev til Danmark normalt vil naa Bestemmelsesstedet paa et Par Uger og koster 30 Cents for en halv Ounce. Desuden kan Post sendes via Sibirien, men det er en meget langsom Forbindelse.

Penge er det som bekendt ikke tilladt at sende ud af Landet pr. Post, der kan i enkelte Tilfælde sendes Penge til Danmark ved Henvendelse til American Express, idet Pengene da indbetales paa et af dette Firmas Afdelinger her i Landet og udbetales igennem American Express Kontor i København.

I Henhold til den engelske Regerings Bekendtgørelse vil den engelske Blokade ikke tillade, at der sendes Fødemidler til de besatte Lande, da det vilde være ensbetydende med Hjælp til Tyskland. Der er nogle Firmaer i New York, som har udsendt Cirkulærer med Meddelelse om, at de besørger Pakker med Fødevarer som Bacon og Kaffe til besatte Lande i Europa, antagelig via Sibirien,

og garanterer, de naar Bestemmelsesstedet. Disse Tilbud maa sikkert tages med Forbehold, idet der er fremkommet Rygter om, at disse Firmaer er i Hænderne paa tyske Agenter. Det er ogsaa blevet os meddelt, at i enkelte Tilfælde er Pakker med Fødevarer naaet til Danmark, hvor de er blevet konfiskeret af Tyskerne, og Adressaten har i Stedet faaet en Godtgørelse paa 2 Mark for Pakker, der har kostet Afsenderen ca. 10 Dollars.

Befolkningen i Danmark savner naturligvis sin Kaffe, hvoraf den kun faar ganske lidt. Det er et Savn, men det er ikke en Livsfornødenhed, og saa længe den danske Befolkning ikke lider direkte Nød, er der ikke nogen særlig Grund for os herovre til at sende Fødevarer, som kun kommer Tyskerne tilgode.

Hr. Bjørn Trolle i New York averterer dog i vore Blade, at han vil forsikre Aflevering af Gavepakker med Kaffe og lign. i Danmark. Prisen er mindst \$1.75 per Pakke.

Dansk Musik i amerikansk Radio. Den 19. Okt. havde Amerika Lejlighed til at høre lidt dansk Musik. WNYC udsendte en Klaverkoncert arrangeret af den amerikanske kvindelige Musikforening Sigma Alpha Iota, og Programets første og største Afdeling var Carl Nielsens „Tema med Variationer.“ Stykket fik en udmærket klar og smuk Fremførelse af Pianistinden Alice Blengsli, der specialiserer i skandinavisk Musik.

Carl Nielsen, der døde i 1931, skrev ikke meget Klavermusik. Ude omkring i Verden er han kendt og beundret for sine seks Symfonier og for sine mange Kammermusikkompositioner. Internationale Musikleksika kalder ham den største skandinaviske Komponist.

En af Det kongelige Teaters Balletter er bygget over Carl Nielsens 2. Symfoni „De fire Temperamenter.“ Og de to danske Operaer, der vil have blivende Betydning, er hans „Saul og David“ og den muntre Opera „Maskerade“, til hvilken Vilhelm Andersen har digtet Sangteksten ud fra Holbergs Komedie. „Maskerade“ hører, ligesom Holbergs Komedier, til Det kongelige Teaters staaende Opførelser, altid sikker paa Begejstring og Feststemning hos Tilhørerne.

Men Carl Nielsens store Folkeyndest i Danmark maa først og fremmest tilskrives hans mange Sangmelodier, hvor han — som H. C. Andersen — har forbundet genial Enkelthed med Dybsindighed. Mest kendt og mest elsket er hans Melodi til Helge Rodes Sang „Som en rejslysten Flaade ankret op ved Jyllands Bred“ fra Genforenings-Skuespillet „Moderen.“ Vi kan være sikker paa, at den Sang har lydt fra Tusinder af Munde paa de store danske Sangmøder, der nu desværre er blevet forbudt.

Har Danmark forsømt Landsmændene i Amerika? Forfatteren Emil Bønnelycke skriver i en Artikelserie fra sin Rejse gennem Amerika for et Par Aar siden:

Det er nemlig en Kendsgerning at denne Danskhedens Svigten i anden Generation har sine ganske bestemte Aarsager. — Vi citerer: „Jeg vover Paastanden, at langt den vigtigste Aarsag er den ganske simple, at Arbejdet for at fastholde den nationale Forbindelse med Danmark derovre har været forsømt af Danmark herhjemme. Det fremgaar i høj Grad af den Kendsgerning, at der for Sveriges Vedkommende ikke nær er den Afstand mellem anden Generation Svenske og det gamle Land, som Tilfældet er for de samme Danskes Vedkommende. Det viser sig paa saa mange Maader.

Herhjemme mener man, at Rebild-Traditionen er til-

strækkelig til at afvise denne Paastand. Det er den ingenlunde. Rebild var en stor Landevinding for Danskhedens Sag i Amerika, men den kom 25 Aar for sent. Tusinder og atter Tusinder af anden Generations Danske, der nu er baade 40 og 60 Aar, var 15, og 35 Aar, før de hørte Navnet „Rebild“, og da var det for sent.“

Men det er ovre i Amerika, fortsætter Bønnelycke, at Danmarks Indsats herhjemme for Danskhedens Bevarelse har svigtet. Den har aldrig haft Karakteren af et ordnet, organiseret Arbejde. Danske Regeringer har gennem Generationer sovet trygt, hvad denne Sag angaar, og gør det vel endnu, som dette nationale Arbejde, der ogsaa paahviler Staten, stadig ligger brak, uordnet, vilkaarligt. Gang paa Gang hørte jeg ublide Ord blandt Folk, der i Amerika er gaaet ind i denne Sag: Danmarks Arbejde i Amerika for Danskhedens Bevarelse. Ikke ved en enkelt Lejlighed. Men bestandig, altid, hver Dag i Aaret. Den paa mange Steder haardt trængte danske Presse i Amerika vil give disse Betragtninger og Paastande deres fulde Tilslutning.

Nu siger man i Foreninger og danske Settlements: Reddes, hvad reddes kan! og nu er det, at al Kraft sættes ind for at redde tredje Generation for Danmark. —

Saa kommer Spørgsmaalet: Vil det lykkes? — Og hvorledes med Canada?

Fra Danmark

Kronprins Frederik af Danmark er idag blevet opereret for en Mavelidelse. Operationen forløb heldigt, meddeles via Norsk Radio Presse over Stockholm den 21. Oktober.

Testamentarisk Gave til dansk Mission. For et Aars Tid siden døde i Aalborg Rentier Peder Jensen, der bl. a. var kendt fra sin Virksomhed som Aalborgs første Taxavognmand. I sit Testamente bestemte Afdøde, at hans Formue skulde deles mellem D. M. S., Sudan-Missionen, Kirkelig Forening for indre Mission i Danmark og Israelsmissionen. Boet er nu afsluttet med det Resultat, at der tilfalder hver af de 4 nævnte Selskaber 8000 Kroner.

Var Præst for 30 Sogne. Valgmenighedspræst Carl Hermansen, Ryslinge, der nu kommer til Nordjylland, idet han er udnævnt til Præst i Hjørring, er en af de mest kendte Præster indenfor den grundtvigske Lejr. Han har i de sidste 7 Aar været Valgmenighedspræst i Ryslinge. Han er meget afholdt, ikke alene af den stedlige Befolkning, men ogsaa langt udenfor Ryslinge. Hans Menighed tæller Medlemmer fra rundt regnet 30 fynske Sogne.

Pastor Carl Hermansen er en dygtig Prædikant og en skattet Taler Landet over. Ogsaa indenfor andre Kredse end de grundtvigske har han et godt Navn. Baade som Taler og Skribent fører han et djærvt og frisk Sprog. Han er ikke nogen ensidig Partimand, men forstaar ogsaa at vurdere Folk af anden Anskuelse end sin egen.

Som Redaktør af Grundtvigianernes kirkelige Hovedorgan „Menighedsbladet“, hvor han for 5 Aar siden afløste nuværende Biskop Rosendal, deltager han ofte i den kirkelige Polemik, men opfordrede iøvrigt ved Krigsudbruddet til at neddæmpe den kirkelige Polemik noget, navnlig hvor det drejede sig om mindre væsentlige Ting.

Han har skrevet flere fortrinlige opbyggelige Bøger og

er Medudgiver af Skriftet: „Grundtvig og Barth.“

Pastor Hermansen er født 1897 i Silkeborg, hvor Faderen var Mælkehandler. Efter at være blevet teologisk Kandidat 1921 blev han Præst paa Færøerne, hvor han var til 1924, da han blev Sognepræst i Værum-Ørum. Siden 1933 har han været Præst for Ryslinge Valgmenighed. Nu er han altsaa blevet Sognepræst igen.

Præsten, der reddede Indre Mission fra Splittelse. Den 19. August var det 100 Aar siden, Pastor Eduard Nyeberg fødtes. I denne Anledning fortæller Landssekretær Johs. Sørensen i Indre Missions Tidende følgende Beretning om Pastor Nyebergs Indsats i dansk Kirkehistorie:

Det var ham, som — for at citere Vilh. Beck — „blev brugt af Herren til at redde Missionen ud af den største af alle Farer, den indre Mission har været stedt i,“ den Gang, da de jyske Missionærer havde erklæret Strejke, fordi de ikke vilde finde sig i at have en „boglærd“ Mand iblandt sig, — den lærde Mand var Sigvardus Høyer, som ved sin forargelige Lærdom havde opnaaet et stakkels cand. phil.! Ak, ja, sommetider er Menneskene jo dummere, end de har Lov til at være! — Nu kan man kun smile ad denne løjerlige Protest; men da det stod paa, var det alvorligt nok. Men atter her viste det sig, at det, som den myndige Pastor Beck og den ildfulde Zeuthen ikke kunde opnaa, det opnaaede Kærlighedens stille Magt gennem Pastor Nyeberg; det er den gamle Historie om Jer-net, der skulde deles, og som Øksen bed sig døv paa, og Saven skar sig sløv paa; men som Kærlighedens stille, stærke Lue smeltede saa mildeligt og saa snildeligt.

Nyeberg samlede de haarde Halse til et Missionsmøde i Vildbjerg Præstegaard, „og med den Kærlighed, som Herren havde nedlagt i denne kære Broders Hjerte,“ siger Vilhelm Beck saa træffende, lykkedes det ham at faa smeltet de kolde Hjerter. Nyeberg skriver selv derom, at Mødet med Missionærerne forløb „med velsignet Samvær i Kirke og Hjem i Fred og indbyrdes Kærlighed,“ og han tilføjer: „Det er fra Herren, som i Naade holdt sin skærmende Haand over den indre Mission som sit eget Værk.“

Mødet i Vildbjerg i hine Majdage 1880 har ikke faaet og vil ikke faa Plads i den danske Kirkehistorie. Studenterne vil ikke faa det at plage deres Hjerter med, de vil vedblive at plage dem med, hvornaar de utallige (og ligegyldige) Paver Pius'er og Benedikt'er levede; men i Virkeligheden var det intet mindre end en kirkehistorisk Bedrift, Nyeberg her udførte; thi Sagen var nu sat paa Spidsen, og var den truende Spaltning bleven gennemført, havde vi haft en — rimeligvis sektærisk — Lægmandsmission paa Siden af — eller maaske tværs paa — Kirken. Det var en Kærlighedens Triumf og E. Nyebergs uvisnelige Fortjeneste, at Baaudet mellem Bestyrelsen og Missionærerne den Gang ikke brast, og det er da ogsaa ved Guds Naade bleven bevaret indtil denne Dag.

Det var da med fuld Føje, at Nyeberg, der havde vist saa smukt et Tjenersind overfor den indre Mission, kom ind i dens Bestyrelse ved det paafølgende Efteraarsmøde i Næstved 1880.

Folk i Danmark sætter ingen Penge i Bankerne. Det oplystes forleden paa et Møde af Landsforeningen for Danmarks Privatbanker, at den tyske Okkupation føles tydeligt af Bankerne. Beløbene, som indestaar paa Sparekonti er siden Invasionen gaaet ned med 41 Mill. Kr. Formanden for Landsforeningen paapegede, at der var intet som helst der kunde tyde paa, at Stillingen skulde forbedre sig „under de nuværende Omstændigheder,“ og han

understregede, at Skattebyrderne og Afgifter var steget saa voldsomt, at Folk var taknemlige for om Fortjenesten eller Lønningen kunde dække Livsfornødenhederne; der er slet ikke Tale om, at nogen kan lægge noget til Side.

Den uhyggelige Konto i Nationalbanken stiger. Man vil erindre, at „Dvk.“ for Maaneder siden omtalte en ny mystisk Konto paa Nationalbankens Regnskab, som hed „Danske Stats Clearing Konto.“ Naar den blev taget som en Indtægtspost viste den et klækkeligt Overskud for dansk Eksport. Vi nævnte da, at denne Konto var Beløbet af tyske Reichkassenschein, modtaget af Danmark som Betaling for Varer, men ubrugelige i Handel med andre Lande, selv Tyskland, som udsteder dem, vil ikke honorere dem, ikke heller kan Danmark betale med denne Clearing Kontos Midler for Varer købt i Tyskland. Det er derfor ikke saa sært, at Danmarks Indførsel fra Tyskland ikke er større end den er. Nu meddeler Dr. C. Iversen over Kalundborg Radio, at den 23. September i Aar er ovennævnte uhyggelige Konto steget til den enorme Sum af 320 Millioner Kroner. Det er dyre „Gæster,“ der „betaler“ for alt hvad de faar med Penge, som ikke kan bruges. Dog maa vi Sandheden tro meddele, at Tyskerne har tvunget Sverige til at modtage Midler fra nævnte Konto som Betaling for dansk Import fra dette Land. Mon Danmark kun er Transitland for svenske Varer til Tyskland?

Lykkens lunefulde Spil. En 28-aarig Landmand C. Jørgensen, Helsned paa Langeland, havde ved Landsretten sagsøgt sin tidligere Forlovede, Frk. Valborg Larsen, Ristinge, til Betaling af 5,000 Kr. i Erstatning for Tab i Anledning af en hævet Forlovelse. Jørgensen, der i 10 Aar havde været Mejerist, havde, da han blev forlovet med Frk. Valborg Larsen, forandret Livsstilling, idet han havde ladet sig uddanne ved Landvæsenet, da det var Meningen, at han skulde overtage Kærestens Fædrengaard, naar de blev gift. Da Frk. Larsen havde hævet Forlovelsen mente han at have Krav paa Erstatning, fordi han var gaaet fra sin tidligere Livsstilling. Landsretten statuere, at der ikke kunde paalægges Fr. Larsen Erstatningsansvar og frifandt Frk. Larsen. Sagens Omkostninger ophævedes.

DØDSFALD

Forfatter Johannes Buchholtz afgik ved Døden d. 5. August, kun 58 Aar gammel, i sit Hjem i Struer. Døden skyldes en Hjertelammelse. Afdøde var født i Odense men kom i en tidlig Alder til Middelfart, der blev Skueplads for flere af hans Bøger. I 1924 fratraadte han sin 25 Aar lange Tjeneste ved Statsbanerne. Hans Gennembrudsbog er „Egholms Gud,“ der ogsaa vakte megen Opmærksomhed i Amerika. Ved hans Død var han engageret i at skrive en Serie-Roman for Dansk Radio, men naaede kun at faa to Kapitler færdige. Et af hans Skuespil „Blomsterne Hus“ blev opført paa det kongelige Theater for nogle Aar siden.

Marie Bregendahl er ogsaa død fornylig. Hun er særlig kendt for sin Bog „En Dødsnat.“

Tre Digter-Enker sidder nu ved Limfjorden. Paa Jenle Gaard Fru Jeppe Aakjær, i Lemvig Fru Thøger Larsen og i Struer Fru Johannes Buchholtz. De tre Digttere stod hinanden meget nær da de levede.

Lægemissionær Fru Christine Bodding, Odense, er i Juni afgaaet ved Døden. Fru Bodding har i længere Tid

været syg, og Døden indtraadte nu under et Ophold paa Sygehuset.

Det er en smuk og opofrende Livsgerning, der hermed er afsluttet. Fru Boddling, der var Fynbo, født i Ejby ved Odense, tog Arbejdet paa Missionsmarken op efter en grundig Forberedelse dels her i Landet og dels paa Universitetet i Edingburgh. Hendes Udsendelse til Missionsmarken som Lægemissionær fandt Sted fra Set. Knuds Kirke i Odense, og i en lang Aarrække virkede hun i Indien, hvor hun kom ind i det Arbejde, som Børresen og Skrefsrud havde faaet i Gang blandt det santalske Folk. Det var her, hun traf den norske Missionær P. O. Boddling, med hvem hun senere blev gift, og samtidig med, at hun, ofte under meget vanskelige Forhold, passede sin egen (Virksomhed som Lægemissionær blandt Santalerne, var hun sin Mand en udmærket Støtte, saa han helt kunde ofre sin Tid paa de omfattende og betydningfulde literære Arbejder.

Borgmester Kaper død. For blot nogle faa Uger siden tog Ernst Kaper sin Afsked som Borgmester i København, nu er han død, 66 Aar gammel. Han var Søn af Overlærer Johs. Kaper ved Metropolitanskolen i København og var i den første Halvdel af sit Liv Skolemand ligesom Faderen. I 1908 samme Aar som han tog Doktorgraden, blev han Rektor ved Ørdrup Gymnasium. I 1917 blev han af de Konservative valgt til Borgmester for Magistratens 1. Afdeling, der bl. a. omfatter Skolevæsenet. Det nationale Arbejde havde i særlig Grad hans Interesse, og hans Indlæg i Tale og Skrift om sønderjyske Spørgsmaal vakte altid og med Rette Opmærksomhed. Foruden Skolebøger har man udgivet en Række Skrifter om religiøse og nationale Problemer.

Dødsregister

Hovedstaden: Bogbinder Jacob Baden, 79. Grosserer Kai B. Muus, 63. Højesteretsdommer M. Jespersen, 55. Kunstmaler Chr. Asmussen, 67. Rektor Johs. Braae, 53. Emil Bohn, 69. — Skuespillerinde Willy Bille. Martin Creutz, 75. — August V. Christensen, Adolphine Carlsen, 61. Frederikke Castenschield, 72. Odin Clorius, 65. Axel Engberg, 65. O. J. Eskildsen, 61. Simon Forrest, 46. Ulla Fugl, 75. H. O. Fisker. Henry A. Grøndahl, 61. Tekla Griebel Wandal, 75. — Albert Hyding, 56. Chr. P. Hansen, 75. K. L. Henriksen. R. Johs. Jensen, 55. Kathrine Kamstrup Jacobsen, 42. Johannes Kihlberg, 59. H. P. Kastberg, 64. — Peder Klahn, 72. Kontorchef V. Lange, 74. — John Messerschmidt, 85. Ludvig Nissen, 85. Skoleinsp. Carl Pedersen, 65. Fhv. Overbanem. H. C. Petersen, 74. P. O. Rosenørn, 74. Fru Dagmar Runge, 66. Knud Rafn, 70. Chr. Simonsen, 57. Jørgen Jørgensen Snedker, 77. Egil Snorrason, 64. Ewald Tscherning, 57. K. H. J. Tranberg, 63. Gerda Wegener, 55. Dir. George Westergaard. Kurt Wassard-Larsen, 29. A. Larsen Fuglede, 75. Overlæge M. K. Zartmann, 79. Kapelmester Egil Donde, 28. C. N. Guntel, 79. H. E. Winkel, 84. Fhv. Dir. A. C. Nielsen, 78. Grosserer C. L. Christensen, 72.

Øerne. — Nakskov: Bankdir. V. Reimer, 84; Købmand Chr. Hansen. Havgaard, Langeland: A. C. Duborg, 60. Nykøbing F.: Margrethe Andersen, 76. Odense: Fabrikant W. Kovald; Smedemester Lauritz Andersen. Køge: N. Aabling-Thomsen, 73. — Sorø: A. L. Bursch, 74. Nykøbing S.: F. O. V. Bruhn, 65. Slangerup: Murerm. Johan Bruhn, 73. Næstved: Chr. Brautsch, 70. Nykøbing F.:

Hjalmar Bertelsen, 64. Frederikssund: Savværksejer L. Christensen, 69. Holbæk: Fru Cramer-Jessen, 65. Marstal: Jørgen Olsen Christensen, 84. Horslunde: Skolebestyrer Dam, 58. Pollerup, Møen: H. P. Grønager, 64. Roskilde: A. S. Kristensen, 88. Odense: P. Chr. Normann, 64; Konsul P. A. Kruuse, 69; Victor Olsen, 70; Arthur Offenhauser, 42. Fredensborg: Ejnar Løllesgaard, 75. — Rørvig: Hotelejer Kaj Larsen, 46. Kværkeby: Herman Lyders, 78. Vallekilde: fhv. Højskoleforst. Niels Hansen, 83; Pastor J. Morbjerg, 61. — Sæby i Hornsherred: Hans Peter Petersen, 99. Stege: Lærer H. P. Rasmussen, 48. Marstal: Kaptajn A. Riise, 79; Anton Erik Smith, 74. Helsingør: Carlo Olsen, 53; pens. Lods Henrik Simonsen, 88; Niels Strøe, 60. Tommerup: Højskoleforst. P. Sandbæk, 71. Slagelse: H. F. Schäfer, 76; Forf. Jørgen Værløse, 52. — Jyderup: Ludvig Secher, 80. — Holbæk: Ingeborg Smith, 68. Samsø: Kapt. Fr. Troels-Smith. — Hjembæk: Forf. K. Voldum. Bogø: Pastor Ove Lindholm, 59. Halslev: Vilh. Christensen, 70. Køge: Grosserer H. J. Sørensen, 82. Frederikssund: N. Elsass, 90. Rude: Vilhelm Hansen, 83. Gaunø: E. Tommerup, 84.

Jylland. Holstebro: P. W. Agger, 76. Ribe: Anton Andersen, 67. Brædstrup: Dyrslæge M. Andersen, 71. Aalborg: Skibsmægler Chr. Jensen, 60; F. G. Bender, 60; Hugo Meister, 66; A. Kauffeldt, 71. Hammerum: J. P. Bjerregaard, 78. — Esbjerg: Henry Bang, 51. Aarhus: G. V. Jaquet, 60; Tømrerm. Jacob Christensen, 82; Løjt-nant Hundevad, 70. Søndervig: Chr. Christensen Lodberg, 71. Sommersted: J. B. Henriksen, 72. — Kolding: Sølvvarefabrikant Hans Hansen, 56. Egtved: Kbmd. Jens Jensen, 55. Fanø: N. Jepsen Pedersen, 79. Merning: N. O. Jensen, 83. Lilstrand: N. K. Kvolsgaard, 73. Hobro: Johs. S. K. Karmark, 79. Vildbjerg: Niels Korshøj, 75. Jegindø: J. P. Lauridsen, 77. Rindsholm: Johs. Laursen, 51. Nymindegab: Kroejer J. Lassen. Hejls: Niels Lassen, 68. Herning: Søren Nistrup, 50. Vive: F. Neergaard-Petersen, 77. Fredericia: Stadsdyrlæge N. P. Nielsen, 59. Vejle: Rasmus Olesen, 85. Grenaa: Erik Olesen, 41; Murerm. I. P. Sørensen, 89. Hjørring: Oluf Petersen, 56. — Rodskov, Aarhus: Konrad Petersen, 74. — Esbjerg: Dir. H. Reger, 47. Glarbjerggaard, Randers: Camillo Rasmussen, 58. Vester Nebel: Hans Schmidt, 74. Kolding: Axel Thorup-Jensen, 61; J. J. Hørlyk, 68. Brovst: Kaj Windig, 45. — Brædstrup: Christian Johansen, 76. Gylling: Lærer H. Hansen, 81.

Fra Litteraturens Verden

HAUGE BØGER.

Mærkeligt, for Resten, hvorledes Interessen for aandelige Førere i de mere pietistiske Bevægelser genopstaar fra Tid til anden. I deres Levetid var de ofte ringeagtet af Folkets Ledere, omend næsten forgudet af deres Disciple. Eftersom Aarhundredet afrundes efter de national-kristelige Vækkelser har den historiske Forskning atter vendt sig mod disse, ansporet af en Trang hos det almene Folk til noget, der kan vejlede til lignende Oplevelse i vor Tid. Vi sukker efter aandelige Førere. Maaske de er iblandt os; vi som vore Fædre ser dem maaske ikke, —

kan, som Mundheldet siger, „ikke se Skoven for bare Træer.“

For Danmarks Vedkommende er det jo særlig Grundtvig og S. Kierkegaard, der drager Opmærksomheden. For Norges er det Hans Nielsen Hauge. Da der af og til kommer Forespørgsel efter Bøger om Hauge, skal vi blot nævne følgende:

Paa Dansk:

„Hans Nielsen Hauge“ og hans Samtid“ af Biskop A. Chr. Bang.

Denne Monografi er et af de betydeligste biografiske Værker i Norden. Som ung Kateket i Tromsø foretog den senere Professor i Kirkehistorie ved Kristiania Universitet dette indgaaende Studie over den indtil da mindre kendte Lægmand, der havde vakt Fædrenes Kirke af dens aandelige Dvale og bidraget mere til Folkets Oprejsning end Statmænds Kløgt og Mod. Første Udgave saa Lyset 1874, andet Oplag Aaret efter og blev snart udsolgt. Den anden forøgede Udgave kom i 1910, da Forfatteren var bleven Biskop i Hovedstaden og berømt for sin Dygtighed og kristelige Alvor. Bogen er ret stor og saa velskrevet, at den er Hovedkilde til al senere Hauge Forskning og findes oversat i flere Sprog. Den danske Udgave blev besørget af Gyldendals Boghandel, er paa 512 tætrykte Sider og kostede herovre \$2.70 indbunden.

„Hans Nielsen Hauge“ af Jacob B. Bull.

Forfatteren var allerede berømt som Skønlitterat, da han slog ind paa den biografiske Novelleform og behandlede den nationale Kirkehelts Levned som saadan. Bogen blev hans Hovedværk og vandt stor Udbredelse, ogsaa i Udlandet. Var Bangs Størværk mere for de studerende, blev Bulls den menige Mands Læsning. Den danske Udgave af 1912 udsendes af Gads Forlag og gjorde Hauge populær blandt os. Hans Personlighed og Karakter er gribende skildret omend hans aandelige Tro og Lære ikke tilfulde kommer til sin Ret. Det er snarere Idealisten og Tidsbilledet end et Trosvidne Forfatteren har for Øje.

Men de to Bøger giver et grundigt Indblik i den store norske Vækkelsesprædikant og hans Samtids Indsats i det folkelige Liv.

Paa Engelsk:

Da Haugianismen havde stærk Indflydelse paa den amerikanske Mission blandt Nordmænd, er det let forstaaelig, at man vil gøre den yngre Slægt bekendt med dens Hovedpersons Liv og Karakter. Der foreligger nu mindst tre Bøger om Hauge.

„The Light in the Prison Window“ by Wilhelm Pettersen.

Udkom i første Udgave 1921 hos K. C. Holter Publ. Co., Mpls.; og i 1926 udgav The Christian Literature Co., Mpls. en anden og forøget Udgave paa 188 Sider. En velskrevet og meget interessant Bog at læse. Pris \$1.00.

„Apostle of Norway“ by A. M. Arntzen.

Udkom i 1936, er paa 298 Sider og koster \$1.50. Forfatteren er en velkendt Præst og Redaktør i den norske Frikirkes Tjeneste. Denne Bog har særlig Ungdommens Læsning i Sigte.

„Hans Nielsen Hauge“ af N. N. Rønning.

Denne fremkom først som fortsat Fortælling i Forfatterens kendte Magasin „The Friend“ forrige Aar. Paa Opfordring udgav han den i samlet Hefte, af samme Format som Bladet. Pris 25 cts. Da Hr. Rønning selv er rundet af haueansk Rod og slet ikke skammer sig ved at sige det, vil man forstaa, at han kunde lægge hele sin Sjæl ind i denne Livstegning. Med sit muntre, fængende Skrivetalent har han givet os en ypperlig Skildring af hans Fædrelands store Lægprædikant.

NYE VÆRKER OM OG AF DANSKE.

„Student Attitudes Toward Religion“ er lige udkommen fra The Journal Press, Provincetown, Mass. og har sin særlige Interesse for vore Læsere derved, at det er forh. Forstander paa Dana College, Dr. Erland Nelson's Doktordisputats i udvidet Form som her foreligger paa Tryk. „Vi begyndte dette Arbejde,“ skriver Professor Nelson, „foranlediget ved det ofte gentagne Spørgsmaal: Er vore Dages Studenter fritænkerisk indstillet? Hvad er egentlig deres Standpunkt overfor Religion og Kirke?“ Han har saa foretaget en meget omfattende Undersøgelse blandt Studenter paa 18 højere Skoler, — fire Statsuniversiteter, seks lutherske Colleges, tre Kvækerskoler, og eet College tilhørende hver af følgende Kirker, Methodister, Presbyterianer, Adventister, Katoliker og „United Brethren.“ Skemaet indbefatter ikke mindre end 3758 Studenter i Midvesten, Østen og Syden, fordelt paa de fire Studentergrader og tager Hensyn til de to Køn.

Resultatet er, at disse Studenter synes stærkt paavirket i Retning af Kirken, i Troen paa Guds Tilværelse, særlig i hans Indflydelse paa deres Levevis; men med Hensyn til Søndagshelligholdelse er de temmelig neutrale gennemsnitlig.

Skriftet er et Afsnit af et større Værk „Genetic Psychology Monographs“ og er udgivet i Særtryk paa 100 Sider 8vo. Kan anskaffes gennem vort Forlagshus. Prisen findes ikke endnu.

En Børnebog. Et Udvalg af Eugene Field's bedste Børnerim (Favorite Poems) er udkommet paa Grosset & Dunlaps Forlag i New York. Bogen vil have særlig Interesse for Danskere, da vor Landsmænd, Miniaturmaleren Malthe Hasselriis har forsynet Digtene med smukke Tegninger, dels med, dels uden Farver. Tegningerne har den samme Ynde, som vi finder i de bedste danske Billedbøger.

Doubleday, Doran & Co. udsender nu Francis Hackett's nye Bog: „I chose Denmark.“

The American Scandinavian Reviews Efteraarshæfte indledes med et Helsebillede af Kong Christian til Hest og et Budskab fra den danske Gesandt i Washington, D. C., Henrik de Kauffmann. En udmærket Karakteristik af den svenske Digter Verner von Heidenstam er skrevet af Hanna Astrup Larsen, Rockwell Kent fortæller om Grønland, Sally Salminen om Runebergs By, Porvoo og Heftet er som altid spækket med udmærket Billedstof og Artikler fra alle de skandinaviske Lande, deriblandt tre Studenteres Beskrivelse af Invasionen i Norden.

Pastor Rodholms nylig udkomne Oversættelse paa Engelsk af den yndede Vuggesang, H. C. Andersens „Den Lille Ole med Paraplyen“ fortjener særlig Opmærksomhed af alle udvandrede Landsmænd. Den er et lille Messterværk, som iøvrigt er Tilfældet med de fleste af R.s Oversættelser førhen. Prøv en Gang:

The little Ole with his umbrella,
All children love him, the friendly fellow.
He comes unseen, and he makes no noise,
He puts to bed little girls and boys.

Sangen kan faas i et lille Foldehefte, med Musik i første Stemme samt en engelsk Indledning, for 10 Cts. Enkelt-eksemplar, og gradvis lavere Priser for større Forsyninger. Skriv til vort Forlagshus.

NOGLE BRUGTE BØGER.

Vi har endnu en Del brugte Bøger til Salg og flere

kommer til. Uagtet der ikke er nogen særlig Fordel ved den Slags Forretning, mener vi dog at kunne gøre baade Sælgere og Bogelskere en Tjeneste ved at anmelde og omsætte saadanne. Havde vi Tid som vi har Lyst vilde vi udvide denne Forretning adskilligt, især da saa mange ældre eller afdøde Venners Bogsamlinger paa den Maade kunde blive omgjorte i Brød. Vi har lige faaet Efter-spørgsel fra Grønland om danske teologiske Bøger, da man jo ogsaa der er udelukkét fra Forsyning fra Danmark.

Assch. Hansen: Kirkehistoriske Smaaskrifter, 3 smukke Bind..... \$2.00
Assch. Hansen: Guldbruben, en populær Bibelforklaring. Mosebøgerne til Ester i eet Bd. og Job-Esaias i eet Bd. Godt indbunden..... 2.00
Rosenius: Lov og Evangelium, 4 smukke Bd..... 2.00

Scrivers Sjæleskat, 2 store og gode Bd..... 2.50
P. Munch: Lærebog i Verdenshistorie I - II (1907) indb. to Bind..... 2.00
Hammerich: Kirkehistorie, 3 Bd. solidt indb..... 2.00
H. Ussing: Missionshistorien „Evangeliets Sejrs-gang. Solidt indb..... 1.00
Otto Møller: Genløsningen. Indb..... .50
A. Thorsøe: Vort Aarhundredes Historie, godt indb..... .50
O. V. Gerlach: Forklaring til det Gamle Testamen-te, 3 stærke Bd..... 3.50
O. V. Gerlach: Forklaring til det Nye Testamen-te, 2 Bd..... 1.50
NB. Denne Forklaring var særlig anbefalet af Prof. P. S. Vig. Systemet er lig Rørdams N. Test.
N. T. Krarup: Haandbog i Bibelens Forklaring, daarligt Bd. (Nye Testamente)..... .50

ACKNOWLEDGEMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	9032.87	446.24	1202.74	2098.65	1807.69	546.61	1495.56	163.53	1271.85
Portland, Ore., Hans and Sophie Nielsen of Bethesda Church.....	15.00		10.00						
Coulter, Ia., Sunday School of Nazareth Church, offer. at mission meeting	10.03	10.03							5.00
Genoa, Nebr., Bethany Ladies' Aid in loving memory of Elmer Stone. For									
Elim Home, Elk Horn.....	5.00	5.00							
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Sunday School.....	19.27					9.63	9.64		
Cushing, Wis., Cushing Luth. Sunday School, pupils' and teachers' rally									
day mission offering.....	12.05			12.05					
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church.....	9.67		9.67						
Chicago, Ill., Ebenezer Dan. Luth. Church.....	37.45		7.45		10.00				
Sidney, Mont., Brorson Luth. Church.....	20.00			20.00					20.00
Hazelwood, Minn., Immanuel Luth. Ladies' Aid.....	35.00	5.00	5.00		5.00				
Jacksonville, Ia., Bethlehem Luth. Church.....	28.34			28.34			5.00	5.00	10.00
Edmore, Mich., Mrs. Fontaine.....	1.00				1.00				
Edmore, Mich., Our Savior's Luth. Church.....	32.00		26.55		5.45				
Fremont, Nebr., Members of First Luth. Church in memory of their former									
pastor, Rev. M. Th. Jensen: Mr. and Mrs. Jens Nielsen, Mr. and									
Mrs. J. Frederiksen, Mr. and Mrs. Hans Christiansen, Mr. and Mrs.									
Howard Hahn, Mr. and Mrs. John Sorensen, Mr. and Mrs. Ernest									
Francis, Mr. and Mrs. Ahlman Petersen, Mr. and Mrs. John P. John-									
son, Mr. and Mrs. Hans Jensen, Mr. and Mrs. Henry Henriksen, Mr.									
and Mrs. Harry Kinkenon, Mrs. P. C. Johnson.....	10.75				10.75				
Redvers, Sask., Canada, Dannevirke Ev. Luth. Church, part of harvest									
festival offering.....	10.00			10.00					
Kankakee, Ill., Mrs. Cornelius Schmidt.....	5.00						5.00		
Kankakee, Ill., St. Ansgar Luth. Church.....	40.00			40.00					
Salt Lake City, Utah, Ladies' Aid of Tabor Luth. Church, birthday bank					5.00				
Chicago, Ill., Sloom Luth. Sunday School.....	50.00			50.00					
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Mission Circle No. 2 for Elim Home,									
Elk Horn, in memory of Merle Jerome Hanson.....	2.00	2.00							
Montreal, Quebec, Can., St. Ansgar Ev. Luth. Church.....	40.00		12.00		12.00	4.00			12.00
Easton, Calif., Mrs. H. J. Jensen in memory of Mrs. Rasmus Nielsen \$1,									
Mrs. Hans Jeppesen \$1.....	2.00								2.00
Minneapolis, Minn., Miss Ellen Jensen.....	3.00				1.50		1.50		
Blair, Nebr., Luther League of First Luth. Church in memory of Mr.									
Thomas Christensen.....	2.00				2.00				
Milwaukee, Wis., W. M. S. of Kingo Luth. Church.....	10.00						10.00		
Culbertson, Mont., Mrs. Martha Fryhling of Eben-Ezer Church, Dane									
Valley, in memory of her brother, Mr. N. Christensen.....	2.00								2.00
Portland, Ore., Miss Martha Frost.....	10.00		10.00						
Total received on 1940-41 synodical budget.....	9449.43	468.27	1283.41	2259.04	1860.39	560.24	1526.70	168.53	1322.85

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Oct. 21, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL

(Does not apply on synodical budget quotas)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission	Luth. World Action
Previously acknowledged	1291.27	383.37	598.76	189.14	83.00	37.00	
Lindsay, Nebr., Mr. and Mrs. J. C. Petersen in loving memory of Elmer Stone	2.50					2.50	
Eugene, Ore., Hans and Sophie Nielsen of Bethesda Church.....	10.00	2.50	2.50	2.50	2.50		
Moberly, Mo., N. G. Jensen for Pastor A. Thompson.....	5.00		5.00				
Racine, Wis., Emmaus Mission Society.....	14.02			14.02			
Racine, Wis., Emmaus Ev. Luth. Church.....	45.00		45.00				
Easton, Calif., Mrs. M. H. Rosendahl.....	32.00		17.00			15.00	
Easton, Calif., Mr. and Mrs. M. C. Petersen.....	5.00	5.00					
Easton, Calif., Fred Girtz.....	5.00	5.00					
Easton, Calif., Mrs. M. H. Rosendahl for Finnish Mission \$15, Herrnhut							
Mission \$15, Norwegian Mission \$20.....	50.00						50.00
Milwaukee, Wis., Women's Missionary Society of Kingo Church.....	10.00						10.00
Total received with thanks. Blair, Nebr., Oct. 21, 1940.....	1469.79	395.87	668.26	205.66	85.50	54.50	60.00

Received with thanks. Blair, Nebr., Oct. 21, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$1191.50
Blair, Nebr., Pastor H. C. Jorgensen.....	2.00
Oaks, Okla., Eben-Ezer Luth. Church: Pastor C. A. Vammen \$3, Barbara Hansen, Aster	
Neve, Mrs. J. M. Jensen, Mrs. C. A. Vammen, Mrs. John C. Romer, J. M. Jensen T. W.	
Christensen, C. L. Lamont each \$1, Mrs. Dave Russell 20c, Dave Russell 22c, Clemens	
Vig, R. L. Oakes, Paul Carstens, Mrs. Paul Carstens each 50c, Mrs. R. Russell 25c,	
Pastor John C. Romer \$2. Total.....	15.67
Laurens, N. Y., St. Matthew Luth. Church.....	13.00
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church.....	23.10
Berkeley, Calif., Miss Kristine Hansen of Our Savior's Church, Oakland, in memory of	
Miss Christine Tobiasen, Mrs. Ingeborg Johnson and Mrs. Adolph Hansen.....	3.00
Total.....	\$1248.27
Received with thanks. Blair, Nebr., Oct. 21, 1940.	
H. J. Hansen, Treas.	

Danske Julekort 1940

Sædeles smukke og stemningsfulde fire-dobbelte Julekort med omhyggelig valgte danske Tekster paatrykt i vort eget Trykkeri. Hvert Kort forsynet med særskilt passende Konvolut.

* * *

Nr. F-1040.—Format som foranstaaende. Billede af Bethlehems Marken i ophøjet Tryk og udskaaet Sølvstjerne samt „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Omstaaende Byen Bethlehem med Lukas 1:78, 79 og 2, 6 og 7 Vers af Salmen „Dejlig er den Himmel blaa“ som Tekst. Pris 7 Cents.

* * *

Nr. F-3003. 3 1/2 x 4 1/2 Tommer. Hyrderne paa Marken i Lyset fra oven og „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Indvendig Hyrdernes Tilbedelse med Lukas 2:11 og 1ste Vers af „Glade Budskab, har du hørt.“ Pris 2 for 5 Cents.

* * *

Nr. F-3024. Format som Nr. F-3003. Paa Forsiden Udsigt gennem en Port i Julefarver og „En velsignet Julefest!“ Indvendig Udsigt over Bethlehem under Julestjernen. Tekst Lukas 2:15 og tre Vers af „Et Barn er født i Bethlehem!“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3010.—Jule- og Nytaarskort. De tre vise paa Kameler og den dobbelte Hilsen „Glædelig Jul“ og „Godt Nytaar“ paa Forsiden. Indvendig de vise Mænd med deres Gaver og Es. 60:6 samt to Vers af „Aaret henrandt“ som Tekst. Pris 2 for 5 Cents.

* * *

Nr. F-504.—Format 3 3/4 x 5 Tommer. Paa Forsiden Billede af den hellige Familie i Bethlehems Stalden og Hilsenen „Glædelig Jul!“ Indvendig Hyrderne paa Marken med Joh. 3:16 og to Vers af „Mit Hjerte altid vanker. Pris 5 Cents.

* * *

Nr. F-510.—Format 3 x 5 1/2 Tommer. Paa Forsiden et brændende Lys i Guldstage omslynget af Kristtorn Kviste med Bær samt „Glædelig Jul!“ Indvendig samme Motiv med Salme 43:3 samt Salmen „Nu ville vi os samle“ som Tekst. Pris 5 Cents.

* * *

Nr. F-1032.—Samme Format som Nr. 504 men med Østens Vise ved Bethlehems Port paa den udskaaene og sølvunderlagte Forside. Indvendig en stor Stjerne med Matth. 2:10

og ti udvalgte Linier af Salmen „O Stjerne, hav Tak, vor ledende Ven.“ Pris 7 Cents.

Nr. F-1011.—Format som Nr. 504. Udskaaet Forside med „Glædelig Jul!“ Lysestage, tændte Lys og Julepynt. Gennem „Vinduet“ ses de hellige tre Konger i Tilbedelse af Barnet i Krybben. Tekst Salme 119:105 og seks Linier af „De hellige tre Konger saa hjertensglad.“ Pris 7 Cents.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Kaffe, Te og Fødevarer
leveres i Danmark

Hurtig Ekspedition fra
evropæiske Lager

KÆRKOMNE JULEGAVER

Priser og nærmere Oplysninger fra

RELIANCE

TRAVEL SERVICE, Inc.

1187 Lexington Ave., New York

Tom Bevan

En Helt i Ulveskind

Oversat af A. Kjær

Helten er en germansk Yngling, der gennem rystende Oplevelser kommer til Kom og udfrier en kristen ung Pige fra Døden i Arenaen og oplever mange andre spændende Ting. Bogen har været udsolgt siden 1910. Den trykkes paa Opfordring af gamle Læsere, som gerne vil delagtiggøre den nye Ungdom i den uforglemmelige Fortælling. 215

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

VOR KIRKES MISSION

beror paa vort Folks Kendskab til dens Fortid, Lære og Funktion. „Uden Kendskab ingen Kærlighed“ er et sandt Ord i Virkelighedens Verden.

Derfor læs vore Kirkeblade. Vor Kirkes Fremtid beror paa velunderrettede og rettænkende Menighedsmedlemmer, og det burde alle vore Landsmænd være.

LUTHERSK UGEBLAD koster \$2.00 pr Aargang i U. S. A. og Canada. Det eneste danske Blad i Magasinformat i Amerika. Lokalagenter ønskes.

BESTILLINGSSÆDDEL

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:.....

Vedlagt find \$..... for Aargang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af Bladet for

Aar,

Venligst,

Adresse:.....

DANSKE MOTTOER

til at hænge paa Væggen

Skriftsteder i lyse Bogstaver paa rød, grøn eller blaa Bund, klæbet paa Pap. Disse danske Mottoer er meget populære i danske Hjem.

Nr. 5515. Størrelse 9 3/4 x 13. Motto: Ske ikke min Ville men din. 50 Cents.

Nr. 5020. Størrelse 4x6. Motto: Frygt ikke, du lille Hjord. 15 Cents.

Nr. 5115. Størrelse 6 1/2 x 7 3/4. Motto: Min Naade er dig nok. 25 Cents.

Nr. 5136. Herren er min Hyrde. 25 Cents.

Oplag begrænset.

JULEHÆFTER

Følgende gamle (ubrugte) Hæfter kan nu faas for 10 Cents hver til Dækning af Porto og Emballage.

Dansk Almanak.

Julegranen, illustreret Julebog for Danske i Amerika.

Julestjernen, smukt illustreret.

Hjemmenes Julebog.

„Julegaven“, et meget smukt og stilfuldt nyt Julehæfte. Stort Format noget lignende Julestjernen, smukt illustreret.

De Unges Julebog.

De Gamles Julebog.

Børnenes Julebog.

K. F. U. K.s Julebog.

Der Ude Fra.

Kløkkerne kimer.

Ved Julelampens Skær.

Historiebogen, Børnenes Julebog.

Det nye Aar, (I. M. Almanak).

Et Juledigt af H. C. Frederiksen.

En lille Julebog for unge og gamle.

Hæfternes Alder varierer. Fuldstændige Serier haves ikke. Oplaget er begrænset.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

Luthersk Aageblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SAND HEDEN TIL USKRØMTE

Reference Library
Nat'l Luth. Council
NEW YORK N.Y.
35th St.
D. O. 89 E

EVANGELICAL LUTHERAN
THEOLOGICAL SEMINARY
LIBRARY

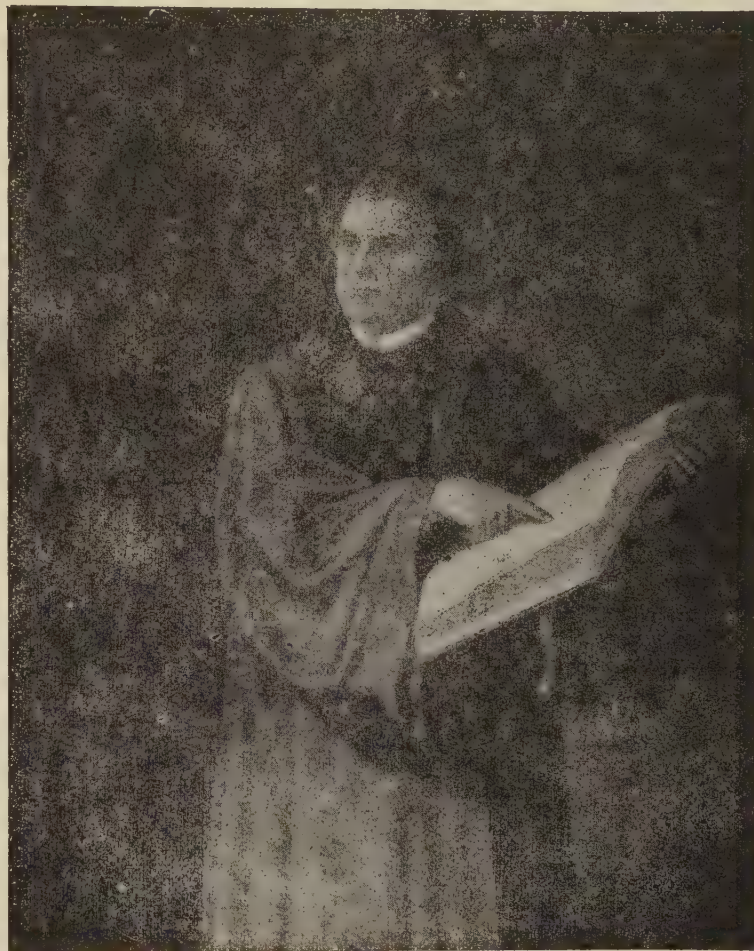
20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 6. NOVEMBER, 1940

NR. 45

Lad os takke Gud for Luther og vor Valgfrihed!

Den 10. November 1483 fødtes i den saksiske By Eisleben et Drengbarn til Ægteparret Hans Luther og Hustru Margrethe, født Ziegler. Der var ikke noget usædvanligt ved den Begivenhed, kun dette, at nok et Menneske begyndte sin Livsbane paa vor syndige Jord. Den følgende Dag blev Sønnen genfødt ved den hellige Daab i St. Peters Kirken samme Steds og fik Navnet Martin Luther, fordi det traf at være Mindedagen for Biskop Martin af Tours, der var en katolsk Helgen og Klosterbevægelsens Fader i Vesteuropa. Dette var der heller ikke noget bemærkelsesværdigt ved, thi saaledes var det Skik og Brug blandt Datidens katolske Befolkning. Det egentlig vigtige var, at den Nyfødte fik sin Plads blandt det almene gudfrygtige Lægfolk og blev delagtiggjort i vor Herres Jesu Kristi Naade ved det Sakrament, der endnu var uforfalsket i den katolske Kirke.

Dr. Martin Luther

Men næsten 34 Aar efter — den 31de Oktober, 1517 — skete det mærkelige, at samme Barn, nu oplært i baade Menneskers og Guds Visdom, blev verdensberømt ved en Handling, der i sig selv ikke var usædvanlig: Han opslog en Papirsrulle med nogle Sætninger paa Kirkedøren i Universitetsbyen Wittenberg, og i Egenskab af en Folkets og Kirkens Lærer gjorde Indsigelse til Myndighederne over den uforskammede Maade, paa hvilken en pavelig Kræmmer solgte Aflad mod Synd til det godtroende Folk, end ogsaa Studenterne. Med andre Ord, han gjorde Opraab i „Byens Avis“ mod et Onde, som han sikkert mente særlig de kirkelige Autoriteter vilde bekæmpe, naar de blev gjort opmærksom paa Tilstanden.

Men deri blev han skuffet. Derimod gav hans modige Optræden og de udfordrende Theser Anledning for et undertrykt men udbredt Misnøje iblandt det tyske Folk til at sprede sig. Det blev som en Lunte til en Krudttønde, for at bruge en Nutids vending. Om det var den religiøse Trang eller den idelige Pengeudsugning fra Rom, der gav Begivenheden Vinger, er ikke saa let at afgøre. Vel nok begge Dele,

Kun dette ved vi: Gud benyttede et brugbart Redskab for at fremme sin Sag til Slægternes Frelse. Hammer-slagene i Wittenberg gav Genlyd gennem Verden og vibrerer den Dag i Dag. Da fødtes paa Jord Folkenes Frihed til at dyrke Gud i Aand og Sandhed efter det Evangelium, som er aabenbaret os i de profetiske og apostoliske Skrifter. Og ud af den aandelige Frihed springer al anden Slags Frihed.

Naar vi herovre i Amerika kan som frie Mænd og Kvinder dyrke Gud efter vort Hjertes Overbevisning og kaste vore Stemmer for politisk og økonomisk Ret, saa skyldes dette i første Instans Tyskeren Dr. Martin Luther. Lad os saa i disse Dage ogsaa takke Gud for ham.

Fem og Tyvende Søndag efter Trinitatis

Men da (Jesus) blev adspurgt af Farisæerne: Naar kommer Guds Rige? svarede han dem og sagde: Guds Rige kommer ikke saaledes, at man kan vise derpaa. De skulle ikke heller sige: Se her, eller se der er det; thi se, Guds Rige er inden i eder. Men han sagde til Disciplene: De Dage skulle komme, da I skulle begære at se en af Menneskens Søns Dage, og I skulle ikke se den. Og de skulle sige til eder: Se her, eller se der er han; men gaar ikke hen, og følger ikke heller. Thi ligesom Lynet, som lyner fra den ene Side af Himmelen, skinner til den anden Side af Himmelen, saa skal Menneskens Søn være paa sin Dag. Men han bør det først at lide meget, og forskydes af denne Slægt. Og som det skete i Noahs Dage, saaledes skal det ske i Menneskens Søns Dage. De aade, drak, toge til Ægte, bleve bortgiftede indtil den Dag, da Noah gik ind i Arken, og Syndfloden kom og ødelagde alle. Desliges- te og som det skete i Lots Dage; de aade, drak, købte, solgte, plantede, byggede; men paa den Dag, da Lot gik ud af Sodomaa regnede Ild og Svovl fra Himmelen, og ødelagde dem alle. Saaledes skal det være paa den Dag, Menneskens Søn aaben- bares. Paa den samme Dag, hvo som er paa Taget og hans Redskaber i Huset, stige ikke ned at tage dem; og desligeste, hvo som er paa Marken, vende ikke om til det, som er bag ham. Kommer Lots Hustru i Hu! Hvo som søger at frelse sit Liv, skal miste det; og hvo som mister det, skal holde det ved Live. Lukas 17: 20—33.

HVORLEDES GUDS RIGE FØRST MAA KOMME

Af Sognepræst H. H. Jørgensen, Nordrup

„Komme dit Rige,“ er vor daglige Bøn! Men forstaar vi saa ikke Farisæernes Spørgsmaal: „naar kommer Guds Rige?“ Kan vi bede den Bøn daglig, uden at Længslen efter dens Opfyldelse fylder vore Hjerter mere og mere? Driver den Bøn i Forbindelse med det Ansigt, Verden viser os, hvad enten vi tænker paa det enkelte Menneske, det enkelte Folk, eller den hele Verden, præget og furet som det er af Uretfærdighed, Ufred, Strid, Sorg og Smer- te, ja Fortvivelse, os ikke til at ønske og længes mere og mere inderligt efter, at Guds Riget maatte komme med Retfærdighed, Fred og Glæde? Ja, at det maatte komme og sejre i Samfundene, ogsaa i vort eget, saa Guds Vilje kom paa sin rette Plads, som det man først og fremmest spurgte efter og satte sin Kraft ind paa at virkeliggøre i stort og smaat, i Ordningen af Samfundsforholdene, at vi kunde nærme os mere til dette: „at faa har for meget og færre for lidt,“ i Forholdet Arbejdsgivere og Arbej- dere imellem, som i de rent private Forhold, og Guds Kærlighed, som den strømmer og straalere os i Møde i Je- sus Kristus, blev Livets bærende Magt, der satte sit af- gjorte Stempel paa vore Sind! Lever der mon nogen vir- kelig Kristen, som ikke kender til denne Længsel?

Men naar Jesus saa svarer paa Farisæernes Spørgsmaal: „Guds Rige er inden i eder,“ saa forstaar jeg det aldeles ikke, som han dermed vil slaa denne Længsel ihjel og sige noget lignende som dette: „Du maa finde dig i som det er, for denne Sejrr, du længes efter, ser du aldrig, saa længe Jorden staar. Guds Rige er kun noget indvortes i Men- neskehjerterne!“ Nej, saa forstaar jeg det, som han der- med vil pege paa Vejen til Ønskets og Længslens Opfyl- delse! Kan vi blot understrege, at i Guds Riget kommer det aldrig fuldfærdigt til Jorden, det kommer heller ikke udvortes uden Forbindelse med Hjerterne! Nej det kom- mer indefra udefter, det kommer fra Hjerterne! Skal Guds Riget sejre paa Jorden, i Samfundet, maa det først

sejre i eders Hjerter — i eders Liv! Og derved sætter han hver den, som virkelig længes efter Guds Rigets Komme, praktisk i Arbejde derpaa! Guds Riget sejre i dig! Guds Riget være Surdejgen i dig, i dit Sind, dine Tanker, Ord, Liv og Gerninger! Guds Vilje — din Vilje! Guds Tanker — dine Tanker! Guds Kærlighed — din Kærlighed! Og saa faar vi noget meget alvorligt at tale med Jesus om og bede ham om at hjælpe os til ved sin Hellig Aand!

Gud give Ordet i Dag Magt til at drive os derind i Ar- bejdet, Kampen og Bønnen for Guds Rigets Sejrr i os, at det mere maa gennemsyre os og saaledes øve Surdejgens Magt, der hvor vi færdes, at vi maatte være Medarbejdere for Guds Rigets Komme og Sejrr!

Amen.

„KOMMER LOTS HUSTRU I HU.“

Lukas 17:32

Af N. P. Madsen

Ud fra den ugudelige Stad Sodomaa vandrer en lille Skar- re. Paa Herrens Befaling var den dragen ud og var nu paa Vej op til det frelsende Zoar. Men der var een i Ska- ren, som aldrig naaede derhen. — Og hvorfor?

„Herren lod regne over Sodomaa og Gomorra Svovl og Ild fra Himlen. Og han omstyrtede disse Stæder og den ganske Egn og alle Indbyggerne i Stæderne og Jordens Grøde.“

„Da saa Lots Hustru om bag ham og blev en Saltstøt- te.“ Herren havde jo sagt: „Frels dit Liv, se ikke bag dig og stands ikke paa hele Sletten, frels dig paa Bjer- get, at du ikke omkommer.“ I Mos. 19:17.

Men Lots Hustru adlød kun halvt Herrens Befaling. Hun begyndte vel paa Vandringen bort fra Staden, der var dømt til Undergang; men hun naaede ikke Fristedet, thi hun saa sig tilbage og det kostede hende Livet og Frelsen.

Er du et Guds Barn? Ligner du Lots Hustru deri, at du har begyndt paa Vandringen op mod det himmelske Zoar? Saa ved du, at der ogsaa bag ved dig ligger et So- domaa, en ugudelig Stad, som er dømt til evig Undergang — og det er denne Verden. „Alt det, som er i Verden, Kødets Lyst, Øjnenes Lyst og Livets Hoffærdighed, er ik- ke af Faderen, men af Verden. Og Verden forgaar og dens Lyst.“ I Joh. 2:16—17.

Derfor lyder Jesu alvorlige Ord i Dag: „Kommer Lots Hustru i Hu.“ Se dig ikke tilbage!“ „Elsker ikke Ver- den, ej heller de Ting, som ere i Verden. Dersom nogen elsker Verden, er Faderens Kærlighed ikke i ham.“ I Joh. 2:15.

Nu er der vel næppe ret mange Guds Børn, der elsker Verden eller kunne fristes til at vende tilbage til det gam- le Liv i Synden eller Vantroen. Men Herren nævner ogsaa „de Ting som ere i Verden.“ Pas paa disse „Ting“, der er en Lyst for Kødets og kan bedaare den naturlige Sans og maaske smigre din Forfængelighed, men hvorfra Dø- den lurar paa dig.

„Kom Lots Hustru i Hu.“ Se dig aldrig tilbage. Der er dødelig Gift i det Blik tilbage paa Verden og dens lok- kende Glimmer. Og mange blev det til evigt Fald. Først til smaa daglige Fald, og saa tilsidst til det store afgøren- de Fald ud af Naaden, bort fra Livet i Gud.

„Demas forlod mig, fordi han fik Kærlighed til den nu- værende Verden,“ skriver Paulus vemodigt i sit sidste Brev medens han venter paa Martyrdøden. (2 Tim. 4:10.)

Demas har sikkert længe gaaet og kastet stjaalne Blikke tilbage til Verden, indtil det gamle Begær vaagnede og saa faldt han. O, gør aldrig som han. Du vil blive til en livløs Støtte. Dit Liv i Gud vil stivne. Og tilsidst vil du gaa istaa og blive paa Vejen, kold og gold som det blege Salt der har mistet sin Kraft.

Nej, se opad, fremad mod Frelsens Stad, mod vort himmelske Zoar, alle helliges Længsers Maal. Med dit Øje rettet mod Staden ved Livsens Vandes Flod skal du aldrig stivne. Det giver Lyst og Mod og Kraft under Pilgrimsfærden gennem Syndens Verden.

En Himmelpilgrims Bøn

Herre, mit Hjerte
Længes i Stilhed til dig;
.: Lindre dets Smerte,
Oplys og vederkvæg mig! .:.

Salig i Haabet! —
Lad mig, o Jesus, blot ej
.: Standses i Løbet,
Blive tilbage, — ak, nej! .:.

Hold mig ved Haanden,
Tænd mig dog an med din Ild!
.: Ak, gør blot Aanden
Villig at gaa did, du vil. .:.

Fri mig fra Verden!
Gem mig, ak, gem mig i dig!
.: Glæden i Verden
Er ikke Glæden for mig. .:.

Herre, bevare,
Herre, velsigne mig du!
.: Vis mig dit klare,
Venlige Aasyn just nu! .:.

BORTRYKKELSEN OG BORTRYKKELSE

Lukas 21:28

Dagen er nær! ja du kan selv tænke dig Dagen og selv give den Navn. Men om den Dag og Time veed Ingen hverken Englene eller Sønnen men kun Faderen alene. Matth. 24.

Har Past. J. P. Heede ikke truffet vor Tid og hvad der foregaar lige paa en Prik i sin lille Bog som han kalder: „Paa Dørtærskelen“? Han skriver der paa Side 74 om den antikristelige Tre-Alliances Skrækregering om hvilken Profeten Daniel har talet saaledes: „Og der skal være en Trængsels Tid, som aldrig har været siden Folk blev til og indtil den Tid.“ Den tre Alliances Skrækregering, er det mon Tyskland, Italien og Japan? Dette har Heede endog skrevet for mindst 33 Aar siden.

Denne Trængselstid lover Herren at bevare sin levende troende Mgh. fra ved Bortrykkelsen, — se 1 Thess. 4:17. Paa engelsk hedder det: „Caught up.“ Vi forstaar maa-ske det bedst. Det kan vel ogsaa paa Dansk hedde: fanget op. Saa er vi mere fortrolig dermed.

Var det ikke saadan, at Elias ventede og saa kom det himmelske Køretøj og „fanget ham op.“ Om Filip læser vi i Ap. Gr. 8. at Herrens Aand bortrykkede ham og han blev fundet i Asdod. Paulus blev bortrykket indtil den tredie Himmel, helt ind i Paradis — 2 Kor. 12. De to store Vidner, der omtales i Aab. 11, 12, til dem lød det: „stig herop“ og saa steg de op. I Sal. 73 staar der noget om at blive optaget. Jesus blev optaget (Ap. Gr. 1, 9).

Profeten Habakuk blev sendt med Mad til Daniel i Løvekulen i Babylon; dette skete ved at Herrens Engel tog ham fat ved Haaret og fløj med ham og fløj vist med ham tilbage flere Hundrede Mil (Skriftanførsel, please! Red.) En Præst i Slagelse, som kaldtes Hellig Anders, var draget med flere til det hellige Land. Der nede var han saa optaget med sin Bøn at Selskabet forsvandt for ham. Han klagede sin Nød til Herren og ikke forgæves; thi næste Morgen laa han udenfor Slagelse By, baaren dertil af Englene. Det skete det Herrens Aar 1205 (saa siger Legenden.) Mon noget skulde være umuligt for Herren.

Chr. Jensen, Audubon, Ia.

TILSIDST!

Han, der over Livet raader,
Kalder mig i rette Tid,
Er jeg syg, — det bedst mig baader, —
Før mit Liv er her forbi,
Dør jeg uden Frygt og Smerte,
Da er dette bedst for mig;
Thi Gud ser der i mit Hjerte
Længsel er mod Himmerig.

Kan jeg leve som jeg burde,
Da jeg glad kan gaa herfra;
Frygt og Angst mig ofte gjorde
For Døden bange, naar jeg bad.
Min Tro var lille — Tvivlen større,
Og derfor fik jeg mere Tid,
At tro og bede Han vil gøre
Min sidste Time skøn og blid.

Lad mig hver Dag rigtig leve,
Saa jeg rolig kan gaa hjem,
Naar min Gud min Sjæl vil kræve
Gennem Mørket led mig frem.
Jeg saa ængstelig og lille
Føler Dødens kolde Nat,
Før mig hjem saa tryk og stille
Du, som har min Synd forladt.

Her jeg snubled' mange Gange
Paa den brede Alfarvej,
Bliver nu mod Aften bange;
Men Du mig forskyder ej.
Du har Kærlighed og Naade
Til hver syndbetyngt Sjæl;
Din Sejr over Død kan baade
Fri og frelse Syndens Træl.

Saa lad mig, naar Døden kommer
Mærke ret Din Almagt stor
Der, hvor Vinter blev til Sommer,
Liv blev evigt — paa Dit Ord;
Led min trætte Sjæl til Hvile,
Her jeg stedse fremmed er,
Lad mig gennem Døden smile;
Før mig hjem, O, Herre kær. —

Marie Laurberg Petersen.

d. 20de August 1940.

DØDEN AVERTERER

Der sad en Aften en Forretningsmand paa sit Kontor. Pludselig lød der en underlig hul Banken paa Døren. Da han sagde: „Kom ind!“ saa var det Døden, der kom for at hente ham. Manden var ung, og han var dygtig, og det gik saa godt for ham; han bad saa inderligt for sig, at Døden for en Gangs Skyld gav ham Lov til at vente. Saa

sagde Manden: „Men hør, naar du næste Gang kommer, vil du saa ikke nok avertere mig lidt i Forvejen, saa jeg kan være forberedt.“ Ogsaa dette lovede Døden.

Saa gik Aarene. Forretningen gik godt, Manden tjente mange Penge, og han blev gammel og graa. En Dag sad han igen paa Kortoret, og saa lød der en Lyd, som fik ham til at fare sammen, saadan en underlig hul Banken, og saa stod atter den uhyggelige Gæst, Døden, der og sagde: „Følg mig!“ Manden sagde: „Jamen, du lovede mig at avertere dit Komme; det er imod Aftalen.“

Døden svarede: „Jeg har averteret mit Komme. Hvad var det, du sad og læste?“ „Aa, jeg sad blot og læste Dødslisten i „Berlingske Tidende“,“ sagde Manden. „Ja, men det er mig, der averterer, sagde Døden.

Videre spurgte Døden: „Hvor var du i Gaar Kl. 1?“ „Da fulgte jeg en gammel Ven til Graven.“

„Ganske rigtig“, sagde Døden, „det er mig, der averterer. Og se: Du har ikke eet Haar paa Hovedet, og alle de Rynker, — det er mig, der averterer. Følg med!“ Og saa maatte han følge. —

Kære Læser! Hvert Dødsfald i din Familie eller blandt dine Venner, hver Ulykke, du læser om i Avisen, siger til dig: Memento mori — husk, du skal dø!

Men hvad saa?

Olfert Ricard.

EN SANG HUN IKKE GLEMMER \

Mrs. Johanna Thomsen, Vidora, Sask. indsender en Sang, som hun efter ca. 54 Aar ikke kan glemme. Her i Bladet har hun læst om andre, der har Sange, som for dem blev uforglemmelige. For mange er det een af de gamle Kernesalmer, for nogle een af de nyere Vækkelsessange, der blev Udtryk for Frelsens store Glæde i deres Liv. Der er ogsaa Toner der ringer af Sorg. De høres paa den anden Side og har sin Kilde i Vantroens Haabløshed.

Følgende Sang er, poetisk set, ikke noget Mesterværk; men den rummer alligevel Frelsens store Sandhed kort og ligetil.

I Synden fandt jeg først min Lyst,
Thi jeg var sunken ned
Saa dybt at Herrens Naadesrøst
Var kun mig til Fortræd.

Kor.: Tak, Guds Lam, Guds kære Lam,
Guds Lam paa Golgatha!
At mig du elsker og jeg blev fri
Fordi du bad for mig.

Thi da jeg saa hvad Kval du led
Blot for at frelse mig,
Jeg søgte dig og jeg fik Fred, —
Da blev jeg lykkelig.

Nu er min hele Sjæls Begær
At vandre med min Gud
Og gøre kun hans Villie her
Til han mig sender Bud.

BØN OM VÆKKELSE

Aandelig Vækkelse sker paa forskellig Maade i de forskellige Menigheder og de enkelte Hjerter. Hvorledes den sker har nok mindre at sige, blot den kan faa begyndt. Vi klager over, at der ingen Vækkelse sker; men hvori ligger Skylden? Mon ikke mange Gange hos os, der beken-

Aand ikke kan arbejde i Hjerterne, det er mere alvorligt end vi tænker. Vi har et Ansvar overfor vor Næste; er der noget i vort Liv, der er til Forargelse eller Anstød, saa hindrer vi Guds Aand og Vækkelsen bliver borte. Lad os standse og tænke alvorligt, og lad os søge at komme i rigtig nær Samfund med vor Frelser; dette sker gennem Ordet, Bønnen og den hellige Nadver. Tager vi ikke Tid til hver Dag at bede med hele vort Hjerte og gaa i Skole hos Herren, d.v.s. studere hans Ord, saa gaar det tilbage for os, og vi kan ikke bære Frugt og ikke blive til Velsigelse.

Vækkelse kan ogsaa komme paa andre Maader f. Eks. gennem Johannesprædikener, en Maade, som Døberen Johannes og ogsaa Apostelen Peter prædikede paa, den Slags, der faar Mennesker til at spørge: „Hvad skal vi gøre?“ Mon ikke vi trænger til flere af den Slags Prædikener i vore Dage, eller er vi for gode? Kunde det være, at vore Præster er bange for at støde Folk, saa de trakterer med Sukker, hvor det skulde være Salt og Resultatet udebliver?

Saa er der os Lægfolk, hvordan staar det til med det personlige Vidnesbyrd? (Det er vist ogsaa lagt paa Hyl- den; hvad er der i Vejen med os? Er vi bange? Har vi ikke den Frimodighed, de Kristne havde for kun faa Aar siden, eller er vi udydige imod Guds Aand? Nok er det, vi bærer et stort Ansvar. Lad os bede om at blive fyldt med Guds Aand, saa vi ikke kan lade være med at tjene Herren, og lad os huske paa Eksempels Magt! Hvor let kan vi ikke ved vort daarlige Eksempel blive til Forargelse for andre; det er alvorligt. Jesus advarer strengt imod det, lad os ikke tage det for let.

Een Ting er absolut nødvendig for at Guds Gerning kan lykkes i en Menighed, og det er Forbønner for vor Præst. Hvor han dog trænger til det. Lad os bede at han maa forstaa baade at pløje og saa, saa vil Gud give Væksten; ja maa vi bede, som aldrig før, om en sand aandelig Vækkelse ud over vort Samfund. Nu er det ikke en Tid for Guds Kirke at falde i Søvn; vi maa være paa Vagt. Bedder vi for vor Skole i Blair, vort Præsteseminarium, som jeg synes er een af de vigtigste Institutioner vi har, ligeledes for vor Bladmission? Lad os bede og ikke blive trætte!

M. J., Fresno.

VI ER SOM LØV...

„Ak, det er mig, det skal betyde mig!“ Det er Aladdin, der udbryder disse Ord, da hans Opmærksomhed under Besøget i Barndomshjemmet henledes paa et visent Blad.

Ja, saa ringe, saa hjælpeløse er vi Mennesker. Livet lærer os bestandig at give Afkald. Vi mister lig Bladene vort vaarfriske Udseende, ja, vi mister meget mere.

Det, vi klamrer os til, segner efterhaanden, og engang kommer det Aandepust, som river os bort.

I en smuk Kantate skrev Mads Nielsen: „Vi er som Løv i den syngende Vaar, hvorover Himlen sig hvælver. Vi er som Løvet, naar Somren forgaar, og det mod Dødsnatten skælver. Vi er et Løv kun, vor Tid er kort, snart skal i Mørket vi bæres bort.“

Ja, vor Lod er som Løvet, der piskes af Vinden. Døden jager os og gør det let saa meningsløst for Tanken. Menneskeliv ved Menneskeliv flagrer hen som Blade i Høst, og vi skælver i denne Ufredstid.

Men over vort Angstraab lyder Livskongens Ord: „Jeg lever, og I skal leve.“

V.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Fem og Tyvende Søndag efter Trinitatis. 10. Nov.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1 Thes. 4:13—18; Matth. 24:15—28.

Ny Tekstr. — 2 Pet. 3:3—13; Lukas 17:20—33.

MOD DE SIDSTE TIDER

For faa Aar siden udkom en Bog af Constantin Bruun, der hed „den store Trængsel.“ Mig synes, at den paa Gudsordets Grundlag giver en meget trolig Skildring af de Forhold, som er i Verden under Antikrists Regimente, og en Skildring af de Kristnes Kaar og Forhold forud for og under den store Trængsel. Den omhandler altsaa det Spørgsmaal, som vor Tekst beretter om.

Disse Kræfter, som skal bringe Ødelæggelsens Vederstyggelighed frem paa hellig Grund er i Virksomhed; det er de sataniske Kræfter, som virker i alle Gudshadere, som hemmeligt eller aabenlyst kæmper imod Gud og hans salvede, som vil have alle Kristendommens hæmmende Baand sønderrevet baade i Moral og i det offentlige Liv. Og læg Mærke til, hvor Gudløsheden breder sig i vort Folk, og med Ligegyldigheden følger Hadet i det givne Tidspunkt: Hadet imod det og dem, som er paa hellig Grund. Og hvem er det? Det er de gudindviede; det betyder jo Ordet „hellig“, enten det er et Hus eller et Menneske. Een, som har stillet sig i Discipelforhold til Jesus, een som har givet ham sit Hjerte og sin Mund i Pagten. Det er dem Hadet skal gaa ud over, thi i dem bor Gud ved Troen, og de kan rammes; „Guden“ kan jo ikke naas. Hvis Du er et troende Menneske, da vil du i dit Liv kende dette Guds-had fra Mennesker; thi det er der. Der er endnu noget, der holder det tilbage, men en Dag vil det bruse frem over Menigheden, og da skal Matth. 24:16—28 gaa i Opfyldelse. Jerusalems Ødelæggelse Aar 70 er i nogen Maade Forbillede paa den store Trængsel — ogsaa i Jesu Tanke, derfor disse Udtryk: „Da skulde de, som ere i Judæa, o.s.v.“ Men selv om dette maaske er fremtidigt, og Du og jeg ikke oplever det i levende Live, saa har det dog afgørende Betydning, hvorledes vi stiller os til Jesus nu; thi det er jo da ganske klart, at kun de, der har givet sig hen til ham som Syndere til Frelseren, saa de „elske hans Aabenbarelse“ (2. Tim. 4:8), kun de kan dø i Haab om en herlig Opstandelse: „Thi Herren selv skal stige ned fra Himmelen med et Tilraab, med Overengels Røst og med Guds Basun, og de døde i Kristus skal opstaa først. (1. Thes. 4:16.)

Fra vor Kirkemark

Pastor M. N. Andreasen, blev af Kong Christian X den 19. August beæret med Udnævnelsen til Ridder af Dannebrog ifølge privat Brev fra ham til Dr. N. C. Carlsen. „Efter evangelisk og luthersk Sprogbrug betyder „Naade“ og „benaadet“ uden egen Fortjeneste og Værdighed,“ skriver han, „og saa kan det gaa an at modtage denne Hædersbevisning. Tiden er ellers ikke til Fest.“ Vi hilser til Lykke!

Past. Andreasens Adresse er „Solgaarden“, Nørresundby. Mærkeligt nok har han ikke modtaget Blade herovre fra siden April.

Pastor J. K. Jensen fik Hjemlov ved Døden d. 31. Okt. i sit Hjem i Sleepy Eye, Minn. Begravelsen foregik i Mandags Kl. 2 fra vor Kirke i Sleepy Eye. Pastor Sherman Bondo repræsenterede Samfundsformand Carlsen, der ikke kunde komme.

Miss Maja Winther ankom fra Japan med Skibet „Nitta Maru“ til Vestkysten d. 5. November, ifølge et privat Brev fra hendes Onkel og Tante Pastor og Mrs. N. Hansen, Los Angeles, Calif. Hun bliver der for at hvile ud nogle Dage før hun rejser videre østpaa. Et Brev fra Pastor Winther meddeler, at hun har haft alt for meget, og under Forholdene for vanskeligt Arbejde at varetage. Særlig siden privat Brug af Gasolin blev standset og hun ikke kunde benytte sin egen Befordring, men maatte tage med de uregelmæssige Rutebiler, har det været svært for hende derude. Lange Ventetimer i koldt og klamt Vejr paaførte hende slemme Forkølelser, der nedbrød Helbredet og hun gik tidt med Feber i Kroppen. Men hun gav ikke op; det var Børnehaverne hun vilde passe naar andre svigtede. Saa fik hun at vide, at hun har gaaet med Lungehindebetændelse siden Foraaret, og er endnu ikke helt ovre den. Derfor er det af yderste Vigtighed at hun nu faar Lejlighed til at forvinde Sygdommen, før hun atter kan tænke paa at rejse ud.

Pastor Winther selv maatte i sin Ferietid underkastes en Operation for „double Hernia,“ men er nu for saa vidt helt rask igen. Den politiske Situation er jo ogsaa spændt og Udlændingerne ved aldrig hvad næste Dag kan bringe. Prisen paa Fødevarer stiger svimlende og nogle af de vigtigste er næsten uopdrivelige. For Eks. nævnes Svedsker, der koster 60 Cents Pundet om man ønsker dem.

Pastor N. Hansens Adresse er 5011 Angeles Vista Blvd.

Den lutherske Kirke i Japan tæller nu mere end de 50 Menigheder og 5000 Medlemmer, som den nye Regeringsforordning kræver for at blive anerkendt som selvstændigt Religionssamfund derovre. Dette skete ved, at United Lutheran Church under sit Møde i Omaha forleden Uge besluttede at slutte Forening med de japanske Menigheder, der tilhører Finlands Missionsforening og give hele Kirkensamfundet derovre Navnet „Nippon Sukuin,“ der betyder „the denomination of the Japan Evangelical Lutheran Church.“ Til Unionen hører nu 13 ordinerede Missionærer, 25 kvindelige Missionærer, 60 indfødte Præster, 56 Menigheder og 7400 Medlemmer. Samfundet skal altsaa være aldeles under japansk Kontrol.

Rettelse. I forrige Nummer udtalte vi paa Side 7 under Canada Nyt, at det var Samfundsstyrelsen der har arrangeret med at faa Pastor N. L. Nielsen til at betjene Missionen i St. Johns. Lad det være forstaaet, at Kredsstyrelsen ogsaa var medvirkende.

Vi havde den Glæde her i Blair at hilse paa Pastor V. W. Bondo fra Toronto forrige Uge, da han var her i Anledning af Skoledirektionsmødet. Det er ikke ofte et vi ser ham hernede i hans Hjemstavn, men ved et Interview fik vi lidt Indblik i det Arbejde en dansk Præst maa udføre i en canadisk Storby. Særligt interessant var, at han som indfødt Amerikaner udfører næsten al sin Prædikantvirksomhed paa Dansk. Iøvrigt er man vist mere dansk i Østen end i Vesten. Dog Sproget er jo kun et Middel for Evangeliets Forkyndelse, og Gud kan forstaa alle vore Sprog og Sukke. Det har rykket i Pastor Bondo til Tider, naar de gode Kald fra hjemlige Egne kom til ham; men han ser sin Opgave og Kald at være blandt vore Landsmænd i Toronto. En Vacance kunde blive skæbnesvanger. Det er Missionsind.

Speciel Reformationes Gudstjeneste blev afholdt Søndag Formiddag d. 3. Nov. i vor Kirke i Kansas City og gjaldt særlig de Unge. Senior Student Roy Wilhelmsen ved Kansas Statsuniversitetet var Taler.

Dødsfald. Søren Jensen Goldberg, født i Danmark 1870, døde i Orum, nord for Blair, d. 21. Sept. Underligt nok skulde en Svigersøn træffe at blive dræbt ved et Automobiluheld et Par Dage efter.

Nels Peter Franksen, en ældre Landsmand i Co. Bluffs, Ia., døde d. 14. Okt. i sit Hjem der. Han var født i Vraa, Danmark 1867 og kom til C. B. i 1891 med sin Familie, og har boet der hele Tiden siden undtagen seks Aar som Farmer ved Blair, Nebr. Han efterlader Hustru og seks Børn.

Et nyt Medlem af vor voksende Bunke Menighedsblade indfandt sig sidste Maaned. Det kommer fra „den nye Præst“ ved Helligaandskirken i Waupaca og hedder „The Lutheran Messenger.“ Bladet er trykt, firesidigt og udkommer maanedlig. Tak og Held, Pastor Hansen! Der meddeles, at Missionsmøder afholdes i Kirken d. 7.—10. Nov. med Pastor Irving Petersen fra Oshkosh og Pastor J. H. Thomsen fra Poy Sippi som Talere. Tillige, at Pastor Thomsens Hustru maatte underkastes en Operation i Rochester, Minn. fornylig. To unge Damer, Aleine Miller og Ardale Hansen, modtager Bestillinger for vore Blade der i Menigheden.

Fra Zionsforeningens Aarsmøde Resolutioner

Zionsforeningen for Israel, samlet til sit 62de Aarsmøde i Den første lutherske Kirke i Fergus Falls, Minn., 10.—13. Oktober, 1940, antog følgende Resolutioner:

1. Vi priser vor himmelske Fader for hans store Godhed imod os i det svundne Aar. Vi har erfaret at „Jesus skuffer aldrig.“

2. Vi glæder os i taknemmelighed over det Arbejde som er udført af Styrelsen, af de rejsende Repræsentanter, samt af alle vore Arbejdere, og vi er forvisset om at Gud vil af Naade lønne enhver oprigtig Anstrengelse.

3. Vi beklager at Pastor C. S. Vang, som i et Tidsrum

af femten Aar har tjent saa trofast som Generalsuperintendent, har resigneret fra sin Stilling. Vi takker Pastor Vang oprigtigt for den Tjeneste han har udført og for hans Redebonhed til at fortsætte som Superintendent indtil hans Eftermand er sikret. Maa Gud rigelig velsigne ham for hans utrættelige Anstrengelser!

4. Vi er hjertelig taknemlig til alle enkelt Personer og Foreninger som er kommet os ihu for Naadens Trone og som har delt deres timelige Midler med os. Særskilt takker vi Medlemmerne af Kvindernes Missionsforening i Augustana Synoden for deres store Gave paa et Tusind Dollars som de gav foruden Lønnen for fire af vore kvindelige Arbejdere. Ligesaa takker vi The Lutheran Daughters of the Reformation i Den norsk lutherske Kirke i Amerika for deres gode Tilbud om at lønne en anden Arbejder i det kommende Aar. Gud give eder alle at erfare Opfyldelsen af det Løfte, at han vil velsigne dem som velsigner Israel!

5. Vi udtaler vor Paaskønnelse og Tak til Redaktørerne af Kirke- og Nyhedsblade som har ofret Spalterum for Artikler og Notitser angaaende Jødemissionens Sag.

6. Zionsforeningen er inderlig taknemmelig til Medlemmerne af Den første lutherske Menighed i Fergus Falls, samt til Organisten, Kirketjeneren og til Pastor og Mrs. Tallakson for deres Venlighed og Gæstfrihed udvist under dette Møde.

Olaf Holen, T. J. Severtson, Agda Olson, Komite.

CAN WE TITHE IN HARD TIMES?

This is the title of a bulletin published by The Layman Company especially for these times. Layman bulletins on tithing, thirty-two in number, including 16 in new type form and just revised, are printed in regular two page church bulletin size so they may be used by every church issuing a weekly calendar. The two blank pages of each bulletin provide room for announcements of the local church. This arrangement not only affords valuable instruction, but also saves one-half of the printing cost as well as paper. A sample set containing 32 different tithing bulletins will be sent to any address, postpaid for 20 cents. When you write please mention „Luthersk Ugeblad,“ also give your denomination.

THE LAYMAN COMPANY
730 Rush Street
Chicago, Ill.

Canada

EDMONTON

En engelsk Kvindeforening blev startet d. 10. Okt., da paa Pastor N. Bentsens Indbydelse til Møde i Præsteboligen en Flok Kvinder, som ikke forstaaer Dansk, var samlet. Ti indmeldte sig som jo er en ganske god Begyndelse. Man antog som Navn „Ansgar Luth. Auxiliary.“ Mrs. Bentsen valgtes til Formand. Pastor Bentsen var Taler ved en Høstfest i Dalum d. 3. Nov.

STANDARD

Missionsmøder afholdes i Standard fra Nov. 13.—17.

inkl. Præsterne A. Th. Schultz, Olds-Ponoka, P. Rasmussen, Dalum, og P. L. Thorslev, Dickson, vil tale.

Den 2. Okt. afgik Mrs. L. H. Lauridsen ved Døden i sit Hjem i Standard i en Alder af 70 Aar. Mrs. Lauridsen var een af de gamle Pionerkvinder i Kolonien. Hun var født paa Bornholm og rejste til Colorado, U. S. A., for 47 Aar siden og indgik Ægteskab med Hans Lauridsen. I 1910 rejste de til Standard, hvor de siden har boet.

Mrs. Lauridsen overlever af sin Mand og Sønnen Harry, samt en Svigerdatter og to Børnebørn. Datteren Nanny døde for nogle Aar siden.

Afdøde blev begravet 5. Oktober i Calgary, hvor ogsaa Nanny hviler.

DICKSON

Dickson Højskole er nu i fuld Virksomhed, med Tillæg af en ny Lærer, da man har taget Husflidsarbejde med i Skolefaget. Den gamle Højskole er flyttet til en bedre Beliggenhed ved Siden af den nye Højskole og er restaureret med stort lyst Lokale i Stuen og med et lyst Kælder-Lokale, der bruges til Husflidsklassen. Børn fra omliggende Skoler kommer til Husflidstimerne i Dickson. Højskoleelevertallet har omtrent naaet sidste Aars Tal, og flere ventes efter Tærsketiden. Præsten i Dickson har Religionstimer med Højskoleeleverne een Gang om Ugen, til lige ogsaa en Religionstime i den offentlige Skole en Gang om Ugen. Dette er jo et Privilegium, som kan have stor Betydning.

Konfirmationsklasser. Flere Højskoleelever fra andre Steder deltager i Konfirmationsklassen, der holdes hver Mandag Eftermiddag. Tillige holdes der Konfirmationsklasse i Dickson hver Lørdag Formiddag. Kl. 10:00. Ogsaa i Kevisville Kirke er der begyndt en Konfirmationsklasse, der tæller, indtil Dato, 7 Elever. I Crooked Creek ventes ogsaa at blive begyndt en Konfirmationsklasse, der skal holdes samme Dag som Gudstjenesterne den anden og fjerde Søndag i Maanedens.

TILLEY

Gud har talt til os igen paa en meget haandgribelig Maade ved at kalde en af vore unge hjem til sig. Bernhard Christensen døde tidlig Fredag Morgen den 27. September ramt af et Hjerteslag. Bernhard var 18 Aar gammel: han var en prægtig ung Mand, som vil blive savnet meget i sit Hjem, og ikke mindre blandt de unge. Vor Sympati gaar til Hjemmet, hvor Pladsen staar tom.

Bernhardt blev begravet den 28. September under stor Deltagelse. Pastor Nommensen talte især til de efterladte udfra Beretningen om Josefs blodbestænkte Kjortel, som blev bragt hans Fader, Jacob, og som fik denne til at tro, at Josef var død.

Ja, Gud taler til os alle om at være beredt. Vi ved ikke Timen. Mange unge er stedt til Hvile ved Bethania Kirke; det var lige fem Aar siden, vi lagde Pastor Skanderups unge Verner til Hvile her. Ugen før Bernhard blev hjemkaldt blev en anden ung 17-aarig Mand, Paul Budy, kaldt ind til Evigheden, idet han blev kørt ned og dræbt af et C.P.R. Tog ved en Jærnbaneoverskæring ved Tilley.

Maatte dette tilsammen tale til en og anden, som gaar paa den brede Verdensvej, og minde om, at dette Liv kan hurtigt faa Ende. Og det er ikke alle, som Døden bringer Hvile, men kun dem, der af Naade gik ind under Frelsen i Jesus Kristus, der døde, at vi ikke skulde dø en evig Død.

West Canadas Ungdomsforbund afholder Aarsstævne i

Tilley d. 8.—10. Nov. Talerne er P. L. Thorslev, Dickson, E. T. Holm, Scandia, og Formanden A. Husted Christensen.

LONDON

Gudstjenesten Søndag 22. Sept. var vel besøgt, og i Anledning af, at der samtidig var Barnedaab, havde vi den Glæde at se mange Tilrejsende, særlig fra Toronto. Den store Forsamling lyttede med megen Interesse og Andagt til den gode Prædiken.

Ved Slutningen af Gudstjenesten oplæste Pastor Petersen sin Afskedsansøgning, idet han havde modtaget Kald til en Menighed i Nebraska.

Pastor Petersen udtalte sin Beklagelse over at skulle forlade London og Arbejdet blandt de Danske her i Kredsen, et Arbejde han altid havde holdt af.

Selv om vi alle havde ventet dette Skridt før eller senere, kom det dog som noget af en Overraskelse for os lige nu efter den gode Begyndelse paa Vinterens Kirkearbejde, men vi forstaar ogsaa godt, at Pastor Petersen ikke kan sige Nej til det ene Kald efter det andet.

Vort Haab er nu, at der paa een eller anden Maade kan naas en Ordning, hvorved London danske Menighed kan faa præstelig Betjening.

Redaktør Svendsen af K. og H. skriver: Pastor Johan H. Petersen, der betjener vor Menighed i London, Ontario, har taget mod Kald fra Menigheden i Ruskin, Nebr. Det tynder ud blandt vore danske Præster i Canada. Godt, at Samfundets gamle Præster ikke viger tilbage for Canadas Vinter, men kommer os til Undsætning. Det fortjener de mere end Tak for.

SAINT JOHN

Søndag 6. Okt. samledes Menigheden atter til en dansk Gudstjeneste, Pastor Bollesen, New Denmark, var til Stede for at indsætte Pastor N. L. Nielsen, der tidligere betjente Indianermissionen i Oklahoma.

Det var med Tak i Hjertet, vi bød Pastor Nielsen velkommen iblandt os,

MONTREAL

En meget smuk Gave modtog Menigheden fornylig af Hr. W. J. Elby. Det er en Miniature-Kopi af Fregatten „Gefion“ Hr. Elby har selv forarbejdet det smukke Skib, som i de mindste Enkeltheder er en tro Gengivelse af det oprindelige Gefion. Det er nu ophængt i vor lille Kirke og er en Pryd for denne.

Vi glæder os ogsaa over, at vi nu har faaet en smuk, rød Løber til Kirkens Midtergang. Pengene til Løberen er skænket af flere af Kirkens Venner, som syntes, vi trængte saa haardt til et Tæppe, baade til at smykke med og ogsaa til at dæmpe Lyden. Menigheden føler sig i høj Grad taknemlig imod enhver, som har været med til at skænke os disse Gaver.

Nu mangler vi kun Døbefadet for at kunne kalde Kirkens Udsmykning komplet.

Ungdomsforeningernes Stævne her i Montreal fra den 12.—13. Oktober bragte os megen Glæde og mange gode Tilskyndelser til et virksomt Liv i Herrens Tjeneste.

Vi havde 24 udenbys Gæster og havde ventet en Del flere.

Konfirmanderne samledes første Gang Lørdag den 5. Okt. De mødes nu til Undervisning hver Onsdag Aften Kl. 7:30 i Mødesalen her paa Dorchester. Der er otte, som deltager.

Korrespondancer

GLIMT FRA PACIFIC KREDSSENS AARSMØDE

Det var en dejlig Efteraarsmorgen, da vi i Selskab med flere Venner begav os nordpaa for at deltage i Pacific Kredsens 36de Aarsmøde, som afholdtes i Portland, Oregon, i Dagene d. 9.—13. Oktober, 1940.

Bethania Kirken i Portland

Da vi kørte hjemmefra, var det endnu mørkt; en let Taage laa hen over det slumrende Landskab, — snart begyndte det at dæmre i Øst, — en ny Dag var ved at bryde frem, og snart kunde vi nynne med Ingemann:

„I Østen stiger Solen op,
Den spreder Guld paa Sky,
Gaar over Hav og Bjergetop,
Gaar over Land og By!“

Solens Straaler varslende for os om et velsignet Kreds-møde; ikke alene var vi taknemlige for det gode Vejr — som varede det meste af Ugen, med en enkelt Regnbyge ind imellem; men det var som Svar paa vor Bøn, at Herren vilde lade sin Naades Sol skinne rigeligt over os i de kommende Dage; at Guds Helligaand maatte raade over vore Hjerter og Tanker, saa at alt hvad der bliver for-handlet og besluttet, maatte blive til hans Navns Ære og Sjæles Frelse.

Kort før Aabningsmødets Begyndelse holdt vi udenfor Bethania Kirken paa Union Ave., og havde Tid at hilse paa nogle af vore gamle Venner før vi gik ind i Kirken.

Kl. 10. begyndte Aabningsgudstjenesten; Kredsformanden, Pastor J. H. Vammen, tjente for Alteret og Pastor J. P. Christiansen fra Fresno prædikede.

Formanden erklærede derpaa Kredsmødet aabnet i den treenige Guds Navn, talende ud fra 2. Tim. 2:19: „Dog, Guds faste Grundvold staar.“

Derefter bød Bethania Mgh.'s Præst, Pastor A. P. Andersen, alle Gæsterne hjertelig Velkommen og talte ud fra Lydias Ord til Paulus og Silas: „Dersom I agte mig for at være Herren tro, da kommer ind i mit Hus og bliver der.“ Ap. G. 16:15.

Ved Mødets Slutning valgtes en Nominations-Komite, og derefter serveredes en god Middag i Kirkens Undersal, hvor ogsaa de øvrige Maaltider serveredes Middag og Aften Resten af Ugen.

Eftermiddagsmødet aabnedes med Andagt, ledet af Pastor Axel M. Andersen, Pasadena. Ved Navneopraab svarede 13 Præster og 28 Delegater (senere Antal: 15 Præster og 33 Delegater). Pastor Vammen var Ordstyrer og Pastor H. C. Jersild blev valgt til midlertidig Sekretær i Stedet for Pastor Magnussen, Petaluma, som ikke var til Stede. Pastor Ingward P. Olsen, Eugene, valgtes som Korr. for de lokale Dagblade og „T. A. L.“ og undertegnede som Korr. til „L. U.“ og „Bien.“

Valg af de forskellige Komiteer fandt Sted og Kredsformanden oplæste sin Indberetning, hvor han bl. a. mindede om, at han efter at have tjent Kredsen som Formand i næsten 7 Aar, kunde trænge en Afløser, saa at han kunde faa mere Tid til at betjene sin udstrakte Virksomhed blandt vort Folk i Storbyen, San Francisco. Dette bad han Kredsmødet betænke; og da der senere var Valg af Embedsmænd, efterkom de hans Ønske, og Pastor Hans C. Jersild af L. A. valgtes som hans Efterfølger. Pastor M. L. Kirkegaard valgtes som Kredssekretær, og Mr. Lars Hansen, Fresno, genvalgtes som Kasserer. Kredsmødet udtalte sin Tak til Pastor Vammen, saavel som til Kassereren for det trofaste Arbejde som de har udført i de svundne Aar.

Kassererens Rapport var i god Orden, en fyldig Balance fandtes i Kassen, og det var med Glæde (uden Selvros) vi noterede, at vort Budget til Samfundet var gaaet „over the top“ med flere Hundrede Dollars sidste Aar.

Vort Missionsarbejde i Kredsen havde som sædvanlig en stor Plads ved Kredsmødet; og det var med særlig Interesse, at vi hørte Pastor Axel Andersens Indberetning fra vor nye Missionsmark i Pasadena. Den ny Menighed der, Bethania, blev stiftet i Feb. 1940, og Medlemsantallet er blevet fordoblet siden den Tid. Kvindeforeningen tæller nu 19 Medlemmer. En Byggegrund til en Værdi af \$1500.00 er skænket af et Ægtepar tilhørende Menigheden og er beliggende i en nyere Del af Byen; Planen for en Kirke er allerede fuldført, og det vedtoges at opmuntre enhver der har Midler og Kærlighed for dette Arbejde, at række en hjælpende Haand saa at de snart kan faa deres egen Kirke.

Hvor skønt er det ikke, naar vi virkelig kan se Guds Rige vinde Fremgang, thi, efter Pastor A.'s Udtalelser, er det ikke alene i det ydre at Menigheden er vokset, men der er en virkelig Hunger efter det Korsets Ord som er den eneste Vej til Frelse og Salighed.

Gang paa Gang under Mødet blev vi mindet om, at det er alvorlige Tider vi lever i; næppe har vel Guds Kirke paa Jord gaaet en større Krise imøde end den som vi staar over for i Dag.

Verden synes at være i Brand. Ødelæggelsens Vederstyggelighed sees viden om i Europa og Asien. Sverrige og U. S. A. er vel de eneste Steder i Verden, hvor virkelig Frihed endnu findes, og vi spørger: „Hvor længe vil den vare?“ — Er det ikke paa Tide at Guds Folk vaagner op før Anskriget lyder: „Se, Brudgommen kommer, gaar ham i Møde!“

Her er et Uddrag af Pastor Kirkegaards Missionsforedrag ved Kvindernes Missionsmøde Torsdag Morgen:

„Det er ikke Tid at sove, men at udstrække vore Telt-pæle og arbejde for Herren, medens det endnu er Dag; i mange Lande er det som om Nattens Mørke allerede ruger; Arbejderne paa Missionsmarkerne ere i mange Tilfælde fuldstændig afskaarne fra Forbindelse med Hjemlandet, og mange af dem fra al deres timelige Underhold. Hvis ikke den lutherske Kirke i Amerika kommer dem til Hjælp, maa Arbejdet opgives; det er uødkelige Menneskesjæle det gælder, kan vi saa sige Nej? Gud give mig Naade til at finde min Plads i hans Tjeneste, og at gøre min Part!“

Rapporter blev afgivet fra de forskellige Bibelskoler indenfor Kredsen, og fra Bethel Alderdomshjem i Selma. En hjertelig Tak blev udtrykt til Bestyrerne af dette Hjem, Mr. og Mrs. Rosendahl, for deres trofaste Arbejde.

Kredsmødet mindedes med Tak til Gud vor afdøde Ven og Broder, Pastor M. Th. Jensen, og sendte sin dybeste Sympati til hans efterladte Hustru og Børn.

Ogsaa med Tak sendtes en kærlig Hilsen til de Præster, som med deres Familier nylig har forladt Pacific Kredsen, nemlig: Pastor og Mrs. P. M. Petersen; Pastor og Mrs. A. R. Petersen og Pastor og Mrs. Samuel J. Hansen. To nye Præster blev budt velkommen iblandt os: Pastor M. L. Kirkegaard, Selma, og Pastor Ingward P. Olsen, Bethesda, Eugene.

Det er ogsaa med stor Taknemlighed at vi ser Pastor A. P. Andersen tilbage i Gerningen igen. Under sidste Aarsmøde var han jo alvorlig syg, og er endnu langt fra rask; men han og hans trofaste Hustru staar faste i Herrens Gerning, omringet af en Kreds af Venner, hvis Forbøn for dem stiger op for Guds Trone, at de maatte faa Naade og Helbred til at forblive i Arbejdet.

Ved de evangeliske Møder hver Aften var Kirken fyldt til Trængsel; Guds Ord lød til os i al sin Renhed og Kraft; Koret sang flere dejlige Sange for os; mange gode Ting kunde vel fortælles fra disse Møder, hvor vi mærkede „Aandens Vingeslag.“

Ogsaa ved Andagterne hver Dag fandtes rig aandelig Føde; dog denne Skrivelse skulde jo være nogle „Glimt“, mere end et Referat, og tager vi for megen Plads, kunde vi jo risikere at komme i Berøring med Redaktørens lange Saks, og den er vi lidt bange for, saa derfor maa meget udelades.

Vor kære gamle Ven, Pastor emer. Carl Wilhelmsen, var iblandt os, og forrettede ved den danske Altergudstjeneste Torsdag Morgen. Ogsaa Pastor emer. N. Hansen var med, men uheldigvis paadrog han sig en slem Forkølelse og maatte holde sig inde det meste af Tiden.

Lørdag Eftermiddag havde Portland Folkene planlagt en Udflugt for deres Gæster, og Turen gik op ad den skønne Columbia River Highway til Multnomah Falls; nogle kørte videre — helt op til den store Dæmning Bonneville dette vidunderlige Ingeniør-Arbejde, hvorfra der vil vindes elektrisk Lys og Kraft til Tusinder her i Nordvesten.

Lørdag Aften var der Banket ombord paa det gamle Krigsskib „Oregon“, som nu ligger forføjet i Portland Havn — en meget fornøjelig og interessant Aften fulgte. (Skibet „Oregon“ har fornylig været udsat for „Sabotage“, men det blev opdaget i Tide saa at intet alvorligt skete.)

Søndags Møderne blev afholdt i den nye norske Bethlehem Kirke — et dejligt Guds Hus.

Dagen begyndte med Altergang ved Pastor Axel Andersen, assisteret af Pastor Henry M. Hansen.

Pastor Spener Petersen, Oakland, uddelte Livets Ord til os, hans Tekst var: „Jesus helbreder Høvedsmandens Søn.“ Pastor Petersen er jo Bethania Mgh.s forrige Præst og Sjælesørger, og det var sikkert en stor Glæde for Portland Folkene, saavel som alle Venner, at være sammen med Pastor og Mrs. Petersen og deres lille Datter igen.

Ved Ungdomsforbundets Møde Søndag Efterm. talte Præsterne Spener Petersen og Ingward Olsen; Oftringer til vor Kredsmission samt til de unges Arbejde optoges Søndag Morgen og Aften.

Pastor K. Nyegaard, Emmaus Mgh., Eugene, talte ved Slutningsmødet Søndag Aften, men eders Korr. maatte — sammen med mange andre Eugene Folk — gaa hjem Søndag Aften, saa derfor var vi ikke med til Slutningen.

Det var med Tak til Gud at vi begav os paa Hjemvejen. Han havde jo velsignet os i saa rigeligt Maal — mere end vi forstod at bede om. Nu skulde vi saa hjem at prøve vor bestyrkede Tro i Livets Virkelighed.

Der var Indbydelse fra Bethel Mgh. i Los Angeles til at afholde næste Aars Kredsmøde hos dem — i deres nye Kirke, som nu er under Opførelse. Indbydelsen modtoges med Tak.

Saa til Slut en hjertelig Tak til eder, kære Venner i Portland, for al eders Gæstfrihed imod os, og fordi I paa alle Maader sørgede saa godt for os.

Hilsen til alle Venner, fjern og nær, med hvem vi mødtes; vi mærkede i Sandhed „at her er godt at være,“ fordi Jesus var iblandt os.

Eugene, Ore., Oct. 22, 1940.

Elisa S. Lonneberg, Korr.

Hvad er et Menneske?

304 Sider. Pris \$1.10 netto.

Bag denne noget filosofiske Titel gemmer sig en udmærket, fængslende og smuk Fortælling. Hovedpersonen er Fattigmandsbarnet Jens Christian, der vokser op under meget smaa Forhold, men i en idyllisk falstersk Landby, hvor Kirketaarnet og de blomstrende Hyldetræer spejler sig i Gadekæret nær hans Hjem. Men store Evner har Jens Christian og naar fremad med stærke Skridt, først her hjemme, men særlig i Amerika, hvor en knusende Sorg driver ham hen for at søge Glemsel. Han bliver rig, men ikke lykkelig; thi Sorg og Skuffelse gør ham trodsig, saa han i mange Aar afbryder Forbindelsen med Gud. Derfor er han ikke lykkelig; thi hvad er et Menneske? „Mennesket er den Skabning, som Gud har elsket med en evig Kærlighed.“ Mer

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Tænkt og Skrevet

TIL OS KOMME DIT RIGE!

Et Indlæg om Mission blandt Jøderne

Herren skal forbarme sig over Jakob og atter udvælge Israel og lade dem bosætte sig i deres Land. Esajas 14:1.

Israel er Verdens Gaade, Midtpunktet hvorom Verdens Historie drejer sig. Saaledes var det paa den Tid Esajas talte, saaledes er det ogsaa nu. Men Hovedspørgsmaalet er Israels Tilbagevenden til deres eget Land med Opretelsen af deres eget Rige. Thi Herren er sine Løfter tro, som han gav Fædrene. Gennem alle sine Førelser med Folket, bærer han det paa sit Hjerte. Disse skal indpodes i deres eget Oietræ, som de af Naturen tilhører. Folket skal ikke blot blive et selvstændigt Folk, men omvende sig til Herren, og da skal „Vederkvælgelsens Tider komme fra Herrens Aasyn.“ — Saa bær da dette Folk paa dit Hjerte. Glem det ikke, naar du beder: Komme dit Rige! Støt det Arbejde, der gøres for at bringe Israel tilbage til ham, der ikke vil sætte sig tilbords, førend David kommer hid. Husk paa at din Frelser er en Israelit; ham, du daglig taler med og betroer din Sag til, er en Israelit. „Fred og Barmhertighed være over Israel.“ Gal. 6:16.

* * *

Saaledes læste jeg imorges i min Andagtsbog skreven af en Biskop i Danmark for flere Aar siden. Gjaldt denne alvorlige Paamindelse den Gang, saa gælder den vel ikke mindre i disse Tider, hvor „alle Ting vakler og ryster paa Jord“ om at gøre hvad gøres kan for Israels Frelse. Efter Kødet er de Jesu Brødre og Guds eget udvalgte Folk. Gud elsker sit Folk med en evig Kærlighed, derfor har han bevaret dem i Miskundhed, trods deres Stivsind og Haardnakkethed og han venter af os, som har faaet Livet og Lyset og Sandheden i Eje, at vi skal bringe dem Evangeliet og elske dem, ja ynkes over dem med den samme Kærlighed, hvormed Jesus elskede dem, og elsker os.

Naar vi tænker paa al den Nød, grusom Forfølgelse og Mishandling, som det stakkels omvankende arbejdsløse og hjemløse Guds Folk, Jøderne, er Genstand for, kan Hjertet da andet end bløde og røres til Medlidenhed, Bøn og Arbejde, mens det er Tid, før den store Trængsel kommer over Judarige, hvor der ikke mere skal gives Tid? Vi læser vist altfor lidt i vor Bibel, eller følger med i Profetiernes Opfyldelse angaaende Israel og om Kristi Komme i Skyen efter sin Brud, og hvad der gaar forud før denne Begivenhed.

Jødernes dybe Længsel efter Zion har altid levet i deres Hjerter, hvor de end har boet, og hvorledes end deres Kaar har været. „Jerusalem, Zion du hellige Stad, hvor kunde vi dig forglemme“ er Hjerternes Længsels-sukke. Og med grundet Haab hviler Israel paa Herrens Forjættelser og Pagten, den evige, der aldrig glemmes og aldrig kan røkkes; thi den staar fast.

Lad os da bede og arbejde for Israel, at Morgenens snart maa oprinde, vidende at denne store Begivenhed ogsaa varsler Dag for os hvis vi i Sandhed beder om Guds Riges Komme. Vi vil bede Herren om at fjerne Dækket, der blinder deres Øjne. Og vi vil bede for alle Jødemissioner baade i Europa og de Forenede Stater, særlig for vor lutherske Zion Forening i Minneapolis og i andre Stor-

byer, saavel som de andre Missioner vi kender.

Nu da Hitlerismen gennem den grusomme Krig ogsaa er naaet til vort elskede Fædreland, hvor Jøderne i mange Aar har levet saa fredelig, er de ogsaa nu bleven Genstand for Mishandling, og flygter ud af Landet.

Hjertens Tak til Red. Jensen for de kønne Billeder og de interessante Oplysninger i L. U. derhjemme fra. Det er meget paaskønnet.

Gid „Luthersk Ugeblad“ maa længe leve!

H.C., en Læser af L. U.

Anm. Om der endnu er sket nogen Overlast af Jøderne i Danmark har vi ikke Oplysning om. Som Folk er de haardnakket og pengegriske, det var de da Herren levede iblandt dem, det er de den Dag i Dag, saa længe Kristi Kærlighed ikke har grebet og fyldt deres Hjerter. Dette maa vi huske paa, naar vi vejer dem politisk. De er selv Skyld i deres Ulykker. Men det er ogsaa sandt: Ve den, ved hvem Forargelsen kommer.

Iøvrigt kan følgende lille Nyhedsnotits have sin Interesse i Forbindelsen med den førnævnte Jødeforfølgelse i Norden:

Nu begynder Jødeforfølgelserne ogsaa i Norge. Jøder er nu blevet forbudt at indehave Statsstillinger og forbudt at praktisere som Læger i Norge. I enkelte Distrikter er jødiske Forretningsførende paabudt at have Skilt i Vinduet: „Dette er en Jødebutik.“

VORT LANDS VÆRN

Det Digt, som følger, er skrevet af den jydsk Hjemstavnsdigter Johan Skjoldborg, født i Thy 1861 og død for nogle Aar siden. Han besøgte i sin Tid Amerika og har ved sine Bøger vundet sig en ret stor Vennekreds, da det særlig var Husmænd og Herregaardsarbejdere han skildrede og hvis Kaar han søgte at forbedre. Hans mest karakteristiske Værker er En Stridsmand, Gyldholm, Kraghuset, Præsten i Lygum og Skuespillet Slægten.

En Ungersvend med Ryggen rank,
et rent og aabent Øje,
der frygter Kroens Drik og Drank,
men vover kækt sin Trøje,
for hvad hans Hjerte elsker højt,
trods Daarens Dom og Spottens Sprøjt —
han klarer sig i Striden.

En Mø, hvis bedste Pynt og Skrud
er, hvad hun snilt udretter
som fatter Hjertets store Bud,
men hader Rust og Pletter,
for Sindets Rust især dog sky,
for Lastens Mærke, Rusens Spy —
hun bygger vel en Arne.

Den Ungdom, som paa Eng og Vang
om Reb og Kapløb trækkes,
som møder glad ved Leg og Sang,
som vaagner naar der vækkes —
den Ungdom har den rette Marv
at løfte højt den Fædrearv,
der hver en Slægt blev givet.

Det Folk, der drikker sig en Rus
i Tidens store Tanker,
og kaster Kande, Kort og Krus
og sig i Livsmod ranker —
det Folk er ungt og stærkt og frit,
det lever ikke paa Kredit
og Slægtens Fremtid tærer.

DE FORENEDE STATERS VÆRNEPLIGTSLOV ER ULIG DE EUROPÆISKE SYSTEMER

Medens der ikke tidligere i Amerikas Historie har været Tilfælde af tvungen Militærtjeneste i Fredstid, har de fleste europæiske Lande, indbefattet det demokratiske Svejts, altid benyttet sig af den Metode i Løbet af de sidste hundrede Aar eller mere til at opretholde en staaende Hær. Tvungen Værnepligt i Krigstid er imidlertid ikke noget Nyt i Amerika, selv om det ikke var indtil 1917, at det amerikanske Folk underkastede sig Værnepligten uden al for stor Modstand.

Den favorable Modtagelse som det amerikanske Folk gav den Selektive Tjeneste Lov af 1917 skyldtes hovedsagelig den demokratiske Aand i hvilken Loven fremstod. Ulig mange europæiske Værnepligtssystemer tillod den ingen Favorisering og indeholdt ingen skjulte Udgange igennem hvilken Folk med Penge eller Indflydelse kunde undslippe dens Bestemmelser. Skønt den var en Krigstids-Forholdsregel vedblev den dog at være mere demokratisk i dens Udøvelse end Fredstids-Værnepligtsmetoderne i Europa. Loven af 1917 besad et Gode, som faldt i Amerikanernes Smag. Hele Ledelsen og Udførelsen af Lovens Bestemmelser var ganske lagt i Hænderne paa de civile Myndigheder og ikke Hæren og Flaaden. De udvælgende Raad og Appelraadene bestod af civile Personer; Hæren og Marinen havde absolut ingen Myndighed i Valget af de Mænd, som skulde indkaldes.

Det er værd at bemærke, at i den nuværende Selektive Tjeneste Lov er de samme civile Garantier blevet bibeholdt.

Værnepligt blev et heftigt debatteret Spørgsmaal for første Gang i Amerika under Krigen i 1812. Repræsentanterne fra de forskellige Stater kunde ikke blive enige, og Krigen endte inden en Værnepligtslov kunde blive vedtaget.

Halvtreds Aar senere begyndte Borgerkrigen i de Forenede Stater, hvorved Nordstaterne kæmpede mod Sydstaterne. Unionshæren prøvede i to Aar paa at fortsætte Krigen ved Hjælp af frivillige Rekrutter. Tilslutningen af Frivillige var imidlertid gaaet saa langt ned i 1863, at en Værnepligtslov blev vedtaget af Kongressen. Loven var ret løst affattet og dens Bestemmelser førte øjeblikkeligt til Vanskeligheder. Under Loven var det tilladt en Indkaldt at anskaffe en Stedfortræder til at gaa i Trøjen for sig for en vis Sum Penge eller købe sig Fritagelse for 300 Dollars. Voldsomme Indsigelser mod disse Undvigelseshuller i Loven for Folk med Penge bragte en Vredesstorm ned over Hovederne paa de Myndigheder, der var sat til at gennemføre Loven. Indsigelser fra den fattigere Del af Befolkningen var i Særdeleshed bitter. I New York City rejste denne Modstand sig til Voldsomheder der derpaa udviklede sig til Folkeoptøjerne i Juli, 1863, — en stormfuld Side i Amerikas Historie. Inden man var i Stand til at undertrykke Optøjerne, var flere Hundrede Personer blevet dræbt og Ejendomme vurderet til flere Millioner Dollars var nedbrændt til Grunden. Værnepligtsloven blev endelig gennemført; til Trods for de enorme Anstrengelser, man gjorde for at gennemføre Lovens Formaal, har man anslaaet at under 100,000 af de 3,000,000 indkaldte virkelig blev puttet i Trøjen. Lige til Krigens Afslutning vedblev de indkaldte, som havde Penge, at købe sig fri eller købe en Stedfortræder — hvoraf mange flygtede til et Skjulested, saa snart de var blevet betalt.

Common Council — F. L. I. S.

OM GUDS STYRELSE!

Af Pastor emer. N. P. Gravengaard, Los Angeles

Da Biskop Ostenfeld og Hustru for en Del Aar siden var ovre for at bringe Bud og Hilsen til vore to danske Kirkesamfund her i Amerika, var de Gæster i vort Hjem de faa Dage, de var i Des Moines. Det var et Par prægtige Mennesker, som det var en Glæde at have paa Besøg. Mange gode Samtaler fik vi i de Dage, og det førte til, at vi kom ind i en Brevveksling, som varede til Biskoppens Død. I det sidste Brev jeg fik fra ham, skrev han blandt andet:

„Midt igennem alle vore Forviklinger styrer Gud alligevel sin Kurs.“

Ja, gør han nu det? vil mange maaske sige. — Ja, jeg tror han gør. Jeg paastaar ikke, at jeg kan bevise det. De menneskelige Forviklinger er ofte helt uigennemskuelige for os. Det gælder det enkelte Menneskes, som det gælder Verdenskrigens. Men jeg har oplevet Sandheden deraf i mit eget Liv. Derfor tror jeg det, og derfor bevidner jeg det.

I mit første Præstearaar sad jeg en Aften oppe paa mit Værelse, da en Mand kom op til mig. Han havde lige mistet sit lille Barn. Samtalen vilde ikke rigtig gaa. Jeg havde en bestemt Følelse af, at der var noget, han vilde have sagt: men han kunde ikke faa det frem. Endelig rejste han sig og sagde: God Nat! Jeg slukkede Lampen og fulgte med ud paa Gangen. Her var mørkt. Saa kom det: „Hvordan kan det være, at saadan et lille Barn skal dø, for det har da ikke syndet?“ Det var første Gang, jeg mødtes med det Spørgsmaal fra et bekymret Hjerte. Jeg vidste knapt, hvad jeg skulde sige, eller hvad jeg turde sige. Hjertet begærede et Svar paa dette dunkle hvorfor? Et Svar, hvori der var Sandhed og Lægedom — et Svar fra Gud. Det syntes jeg ikke, at jeg kunde give. Dertil var jeg for ung og umoden. Men saa sagde jeg: „Ja, hvad der er Guds Tanke dermed, det kan jeg ikke sige. Men der er et gammelt Ord, der siger, at „den, der tager Barnet ved Haanden, tager Forældrene ved Hjertet.“ Saadan har vor Herre sikkert ofte taget et elsket Barn ved Haanden og ledet det bort fra denne Verden hjem til sig for at faa Tag i Forældrenes Hjerter. Saa gik Manden.

Nu er der gaaet næsten 50 Aar siden hin Aften, og mangt et Indblik har jeg faaet i de Forviklinger, som Menneskelivet er saa fuldt af. Men min Tro paa, at der er en god og kærlig Gud, der styrer sin Kurs for os og med os igennem det altsammen, er ikke bleven rokket. Klarere og klarere har jeg set dette i mit eget Liv og — i mange andres. Og naar jeg har staaet overfor de Forviklinger, som Sorgen har bragt ind i Menneskelivet, saa har jeg ofte glædet mig ved det lille Vers:

„Sorgen — den er ingen Straf,
Gud den alleroftest sender
Over sine bedste Venner,
Saa de Naade faar deraf.“

Og det gælder ikke blot Sorgen, som han sender; men ogsaa alle de Forviklinger som Synden og vi selv er Skyld i. Alle disse Forviklinger er som Torne paa vor Vej. Snart bøjer han dem til Side for os, og snart lader han dem rive og nage, — alt som han i sin Visdom og Kærlighed ser, at det tjener os bedst. Men **sin Kurs fastholder han for alle dem, som tror paa ham, og paa hans Søn, den Enbaarne.** Vejen gaar igennem hans Menighed paa Jord, og

Helvedes Porte skal aldrig faa Magt over den. Derfor synger vi til Jesu Kristi Pris:

„Og da jeg saa i Verden ud
Og øjned lutter Taager,
Han lærte mig, der er en Gud,
Som over Mulmet vaager!
Som styrer gennem Røg og Brand
Sin Tugts, sin Naades Tvillingspand
Mod Maalet i det Høje —
Han salved mig mit Øje.“

Ja, han salved mig mit Øje til at se, hvor Kursen gaar hen. Den gaar til Guds evige Rige for alle dem, der slaar Følge med Jesus Kristus i hans Menighed. Ja, „midt igennem alle vore Forviklinger styrer Gud alligevel sin Kurs.“ Ogsaa gennem Verdenskrigens grufulde Forviklinger kan og vil Gud styre for alle sine, saa Vejen for dem gaar til Guds evige Rige, og de skal **opnaa Maalet for deres Tro: Sjælens Frelse!** 1. Pet. 1:9.

Det er Hovedsagen.

N. P. Gravengaard.

Fortalt og oplevet

GUDS KALD TIL DET DANSKE FOLK (Kan ogsaa finde Anvendelse i U. S. A.)

En Samtale med Biskop, Dr. theol. Fuglsøng Damgaard
Ved Aage Falk Hansen

Det er Aftenen før Biskoppens Sommerferie. Samtalen finder Sted i Studereværelset i den gamle Bispegaard. Der er nok at tale om. Som bekendt er der sket et og andet siden sidste Sommerferie.

„**Stiller den nuværende Situation særlige Opgaver til den danske Kirke**“ — spørger vi Biskoppen, som svarer:

— Der er fra de forskellige Kirkers Side blevet fremhævet, at ogsaa i Krigens Tid skal Kirken blive ved med at være Kirke. Den skal samle al sin Kraft om sin centrale Opgave.

— Hvorledes vil De bestemme den?

— At forkynde Evangeliet til Frelse for Syndere! Naar Kirken holder sig denne Opgave for Øje, kastes den ikke hid og did af enhver Forandring i den ydre Situation Situationerne forandrer sig med en saadan Hastighed, at Kirken maatte blive fuldstændig fortumlet, hvis den skulde præstere en ny Indstilling, hver Gang Situationen skifter. Kirken skal altid have Øjet vendt mod „det Guddomsord det klare, han for os lod aabenbare til at lyse for vor Fod . . .“ Begivenhedernes Udvikling har paa en slaaende Maade vist, hvor nær Kirkernes Skæbne, de enkelte Landskirkers Skæbne, er knyttet til Folkenes Skæbne; men det skulde føre os til paa en helt ny Maade at gennemtænke Kirkens Stilling i Verden . . .

— Vi maa frigøre os for den Betragtning, at Kirken, Kristi Kirkens Stilling paa Jorden er afhængig af Verdens op og ned. Troede vi det, saa vilde det enten forlede os til et forhastet Lyssyn eller et lige saa forhastet Sortsyn. Kirkens Stilling beror ikke paa de verdslige Rigers og Kulturers Bestaaen eller Fald — men ene og alene paa det Løfte fra Kirkens Herre, at Han er med sin Kirke alle

Dage indtil Verdens Ende — og at Dødsrigets Porte ikke skal faa Overhaand over den . . . Vor Vurdering af Kirkens Stilling maa vi ikke lade være afhængig af vore egne Ængstelser og Forhaabninger. Kirkens Fremtid er ikke et Spørgsmaal om menneskelig Optimisme eller Pessimisme. Det er et Spørgsmaal om Guds Forjættelse.

— **Hvilken Holdning skal den kristne Menighed da indtage i Tider som disse?**

— Nu, da det gamle styrter sammen og noget nyt bryder frem, gælder det for os om ikke at se til højre eller venstre, men at se opad og bevare Troen paa Guds Løfter. Vi skal ikke først se udad og derefter opad — nej, vi skal først og fremmest se opad og siden udad. Men det er klart, at saa usædvanlige Forhold, som vi nu oplever, hvor der skrives Verdenshistorie hver eneste Time, giver Kirkens Opgave en særlig Farvetone. Der er Sider af Evangeliets mangfoldige Sandhed, som særlig trænger sig paa og stiller Krav om særlig Opmærksomhed. Vi skal arbejde paa Sindets Beredelser; paa Styrkelse af den indre Front — og paa at gøre Berøringsfladen med alle Kredse af vort Folk saa stor som muligt. Det kræver mere Bøn og mere Arbejde af os; ogsaa mere Opfindsomhed og Villighed til at gaa nye Veje . . .

— Menighedens Søndagsgudstjeneste, som er vor Kirkes største Aktiv, skal gøres til Højtidstunder, til Kraftkilder hvor Menigheden henter Styrke, Frimodighed og Fortrøstningsfuldhed — ja, og Klarhed, Fred og Glæde til at bære Hverdagens Møje og Besvær. Der skal gives rigelig Adgang til Herrens Bord. Bibelen skal lægges i Menighedens Haand og blive Midtpunktet i alt Menighedsarbejde . . . En Tid som vor er fuld af skjult Sjælenød, Angst og Frygt, Raadvildhed og Bekymring, Lidelse og Sorg — og det maa vi regne med i vor Forkyndelse og sætte rigelig Tid af til privat Sjælesorg. Der bliver i Sandhed Brug for Forbønnens Tjeneste. Og vore Hjem skulde gerne blive Centrere for Bøn og Samling om Ordet — og dermed Celler i Guds Rige. Vi maa vende Blikket mod Jordens yderste Grænser og offervillige være med i Ydre Mission. Vi bør ogsaa i den nuværende Situation sætte ind med særlige Møder og Andagter. Alt sammen for at skabe den store Berøringsflade, som kan give os rigere Lejlighed til at saa Ordets Sæd . . .

Biskoppen gør en Pause, ser gennem Vinduet ud over Frue Plads — saa fortsætter han, og siger med Eftertryk:

— Men vi maa ikke love mere, end Guds Løfter hjemler os Ret. Jeg har undertiden følt nogen Ængstelse ved, at Løfterne spændes for højt, f. Eks. naar man stiller et evigt Fredsrigt i Udsigt her paa Jorden.

— **Kan man tale om en dansk Kristendom?**

— Baade ja og nej. Nej — naar det drejer sig om Kristendommens Grundsandheder, om Guds Gerninger til Menneskers Frelse; de er gjort, og de er den Grundvold, paa hvilken alle Kirker bygger. Men i Tilegnelsen og Udformningen er der Forskelle, som er betinget af en hel Række Faktorer, der staar i Forbindelse med Folkenes Liv — baade deres sjælelige og legemlige Udvikling og Kaar. Det kunde der siges meget om, men vi maa nøjes med at pege paa nogle faa Ting . . . Mens den tyske Kirke er præget af Teologi, forekommer det mig, at det karakteristiske for dansk Kirkeliv er Salmesangen. I en mere udpræget Grad end i Reformationens Fædreland er vor Kirke en syngende Menighed . . . Den danske Kirke er præget af vort Folks Individualisme . . .

— Hvad vil Biskoppen saa nævne som Grundtoner i dansk Salmesang?

— Er det ikke særlig Glædestonen, Tryghedstonen, Fredstonen, Frihedstonen i Kristendommen. Sansen for det stille og jævne. Et Ord som dette: „Han skal ikke sønderbryde det knækkede Rør og ikke udslukke den rygende Tande“ — vil navnlig finde Genklang i danske Hjerter. Det er jo umistelige Dele af Kristentroen; men glemmes maa det ikke, at Vejen gaar gennem Anger og Bod . . . Det er ikke tilfældigt, hvordan et Folks Digtene og Kunstnere tegner Kristusbilledet, og betegnende er det, at danske Kunstnere synes at have Forkærlighed for den indbydende Kristus, som baade Thorvaldsen og Kierkegaard har levendegjort for os paa en saadan Maade, at det ikke blot er blevet en Forkyndelse for vort Folk — men for hele Kristenheden . . .

. . . Et andet Kendetegn ser jeg i den nære Forbindelse mellem det folkelige og det kristelige. De folkelige Værdier, som er givet os i Fædreland og Modersmaal og alt, hvad der er knyttet hertil, er Guds Gave og Opgave til os. Det lærer den første Trosartikel, men den anden føjer til, at der er noget, som Gud vil frelse, og det sker kun, hvor Jesus Kristus kommer ind i Landet. Forbindelsen mellem Skabelsen og Frelsen oprettes af Guds Helligaand. Det er det, der siges i den tredje Trosartikel. Det, som Grundtvig har givet Udtryk for i de Linier: „Det volder alt den Aand, som daler — det virker alt den Aand, som taler ej af sig selv, men os til Trøst —“ Den af Guds Aand virkede Forbindelse mellem Folkeaand og Kristentro er Grundlaget for vort Folks Fremtid.

— Har Biskoppen Indtrykket af, at den Afmagtsfølelse, som for Tiden overvælder mange Mennesker, befordrer Trangen til et religiøst Afhængighedsforhold?

— Vi ønsker og venter, at de store Begivenheder, som nu gaar over Verden, at det, som er sket hos os, og som uudsletteligt vil blive staaende i vort Folks Historie — maa blive et Kald fra Gud til vort Folk, og at det maa føre til Vækkelse. Men det er ikke selvfølgeligt. Vi maa ikke glemme, at Vækkelse er ikke noget psykologisk, som har sin Oprindelse i Menneskesjælen. Vækkelse, i kristelig Forstand, virkes af Aanden. Den udløses ikke af Kræfter, der sættes i Bevægelse i den menneskelige Sjæl, selv om de er fremkaldt af nok saa voldsomme Begivenheder, der ryster Sjælen i dens Dyb . . . Vækkelsen virkes, som det siges af Luther i Forklaringen til den tredje Trosartikel, af den Helligaand. De sjælelige Kræfter faar kun Betydning, for saa vidt de kommer i Forbindelse med Guds Aand og tages i Aandens Tjeneste — og det sker ved Bønnen, ved Ordet og Naademidlerne. Derfor er vort Ansvar saa stort. Kirken alene har de aandelige Kræfter, som kan bære vort Folk. Derfor maa vi benytte enhver Lejlighed til at saa Ordets Sæd, til at forkynde Lovens Strenghed og Evangeliets Trøst til Bod og Tro. Saa er vi med til at bygge Guds Rige i vort Folk og dermed vort Folks Fremtid. Af sig selv gaar det ikke . . .

. . . I Aabenbaringsbogen fortælles, hvorledes de frygtelige Plager ikke virkede Omvendelse, men tværtimod Bespottelse og Forhærdelse . . .

Frygten alene kan ikke drive et Folk til Omvendelse. Dersom det var Tilfældet, havde de jo Ret, som har angrebet Kristendommen ud fra den Paastand, at al Religion er et Resultat af Frygten. De Begivenheder, som nu finder Sted i Verden, er af en saadan Art, at man ikke

umiddelbart kunde vente, at de skulde drive til Omvendelse; den sker kun der, hvor Aanden faar Ordets Sæd til at gro. Begivenheder kan bidrage til at løsne Jorden — de kan virke som en Orkan, der rydder Bunden. De gør Plovjernets Gerning, pløjer nye Furer, hvor Sæden kan lægges — men den maa have Tid til at gro. Den, som tror, haster ikke. Jeg tror, at der vokser noget paa Bunden af vort Folks Sjæl; og det er min daglige Bøn, at Guds Aand vil velsigne det og faa det til at bære Frugt.

De fyldte Kirker i 1914, var det en Religiøsitet, der fulgte med Krigspsykosen?

— Den hyppige Tale om de fyldte Kirker i 1914 lægger jeg ikke megen Vægt paa. Jeg var Vidne til det samme i den By i Tyskland, hvor jeg dengang opholdt mig; den varede kun, indtil Folk havde tilpasset sig de nye Forhold. Det var et typisk Eksempel paa den Religiøsitet, som følger i Krigspsykosens Spor . . . Noget helt andet er, at vi staar i en Afgørelsens Time for vort Folk. Dersom vi sidder Guds mægtige Kald overhørig, saa betyder det ikke, at alt bliver ved det gamle, nej, saa føres vi længere ind i Forhærdelsen — længere bort fra Gud. Sidste Gang hørte vi ikke Kaldet til os, vi kom ind paa Forhærdelsens Vej . . . Men nu taler Gud igen til os. Han skulde nødig tale forgæves. Vi maa ikke skyde Tidens Alvor og Nød fra os. Vi maa ikke falde til Ro i Forholdene, men gaa ind under Alvoren og Nøden, som er Guds Kald til os. Maatte vi følge det — helt ind i Livet med Gud!

Fra Danmark

Toner fra Kirken.

Vor Ret. Vi tænker i denne Tid meget paa vort Folks Ret. Naar vi taler med Gud om det, mærker vi maaske, hvordan Guds Blik hviler paa os, og at det siger os om trent det: „Det er mig, der indtil videre har taget din Ret bort og gemt den hos mig. For jeg saa, at der var noget, du trængte mere til end din Ret, nemlig til min Frelse. For 20 Aar siden blev det sagt iblandt jer: „Alt, hvad Fædrene har kæmpet, Mødrene har grædt, har den Herre stille lempet, saa vi vandt vor Ret.“ Det gjorde I ogsaa; men hvad gjorde I saa med den Ret, I fik? Blev den til Frelse for jer?“ . . .

Lad os i Danmark i Øjeblikket tænke ikke saa meget paa vor Ret som paa vor Frelse fra vor Havesyge og Nydelsessyge og Verdslighed og gabende aandelige Fattigdom, saa vi midt i vor Fattigdom maatte blive rige i Gud. —Pastor Halfdan Høgsbro i „Sønderborg Kirkeblad“.

Vi maa bygge paa solidere Grund. Hvis en Politiker i Dag skal vælge et Tema for en virkelig aktuel Tale, kan han næppe finde noget mere enkelt, klart og dybtgaaende end Slutningen af Bjergprædikenen. Det, der skete vort Folk paa hin Dag for ikke længe siden, er enkelt og rammende og manende udtrykt i det ene Vers i Teksten, som lyder saaledes: „Og Skylregnen faldt, og Floderne kom, og Vindene blæste og stødte imod dette Hus, og det faldt, og dets Fald var stort.“ Fordi dette er rigtigt, er saa mange af os inde i ængstelige Tanker om, hvad Fremtiden vil bringe. Politikere og andre samler sig, fordi de ved, at Danmarks Hus fremtidig skal bygges paa en ny

Maade; alle ved vi, at der var raadne Bjælker, som nu skal kasseres, og at meget af det, vi indtil nu byggede paa, var Sand. Det holdt ikke, da den store Verdens aandelige Storme rejste sig og for hylende og brølende i al deres Vælde ind over vore Agre. Vi maa revidere; vi maa bygge vort Folks Hus paa en ny Maade og paa en solidere Grundvold — det er alle alvorligt-tænkende Danskes klare og samlende Erkendelse i Dag.

Vi troede, vi stod saa fast. Vi troede, at det Sand, vi byggede paa, var Klippegrund.

Men dog ikke vort Folks Oplevelser nu kunde være med til at aabne Øjnene paa mange, saa de ser de to Kendsgerninger i Øjnene, som vor Tekst taler til os om: At vi maa finde Klippegrund at bygge paa, og at det er ikke nok „at være i god Tro“? Jeg kender ikke noget alvorligere og derfor frygteligere Ord end det, der indleder denne Tekst. Det siger os den skæbnesvangre Sandhed, at vi Mennesker kan være „i god Tro“, ja, have noget, vi kalder „fuld Overbevisning“, og dog tage fuldkommen fejl og blive fuldkommen kasseret paa Prøvens Dag. Paa den Dag, da deres endelige Regnskab skal gøres op, kommer disse Mennesker frem for Dommeren; de kommer med en vis Frejdighed, sikre paa det Svar, de vil faa; de kommer med Hænderne fulde af værdifulde Ting: Visdom, hvormed de har profeteret; aandelig Kraft, hvormed de har modarbejdet det onde; og kraftige Gerninger, hvori de har set Bevis paa, at Gud var med dem og velsignede dem. De har sandelig Grund til at være „i god Tro“, og dog fik de et Chok. De troede, de havde øvet saa meget godt; men deres Dom lød: „Vig bort fra mig, I, som øver Uret.“

Ordet her siger os, at det er ikke nok, at vi er „i god Tro“. Aldeles radikalt siger det os, at Spørgsmaalet er ikke, om det er ærlige Tanker, vi tænker, men om det er Guds Tanker; ikke om vore Synspunkter er redelige og velmente, men om de er bestemt af Guds Ord; ikke om vi stræber mod høje Idealer, men om vi gaar paa Guds Veje; ikke om vi er grebet af den højeste og ædlest Visdom, som Menneskeslægten har naaet, men om vi bygger paa Jesus Kristus og hans Frelse. Her gives kun et Enten—Eller.

Hav saa en udelt Mistillid til din egen „gode Tro“. Den kan saa let være falsk. Der er kun et, som er urokkeligt og altid til at stole paa; det er Guds Ord til os i Jesus Kristus.

—Generalsekretær, Pastor Chr. Baun i „Nationaltidende“

American Friends of Danish Freedom and Democracy har fremsendt følgende Meddelelser:

Over Norsk Radio Presse meddeles s. f.: **Det nølende Sverige.** London den 23. Oktober. Det meddeles fra Stockholm, at „Deutsche Zeitung“ i Oslo er kommet med en Advarsel til Sverige om at klargøre sin Holdning overfor den nye europæiske Samfundsordning. Naziavisen lægger Vægt paa, at det haster med en Definition af Stillingen i positiv Retning.

Bladet indrømmer, at Sverige i økonomisk Henseende til en vis Grad har føjet sig efter den nye Ordning, men beklager at liberale Kredse i Landet kæmper mod en fuldstændig Nyorientering.

Togforbindelse med Sverige genaabnet. De svenske og danske Statsbaner har besluttet at genaabne Togfærgetrafikken mellem Malmø og København den 1. November.

Blandt Landsmænd

Danmarks Pavillon paa Verdensudstillingen i New York blev officielt lukket den 26. Oktober efter en Reception, som Generalkommissær Georg Bech og Frue gav for Medlemmerne af America Denmark Komiteen, Verdensudstillingens Embedsmænd og andre indbudte, der paa den ene eller anden Maade havde vist deres Interesse og Støtte for Danmarks Deltagelse.

Pavillonen vil dog blive holdt aaben i Dag og i Morgen Søndag, samme Dag som Udstillingen lukker, hvor Dannebrog vil blive strøget ved Solnedgang.

I en smuk og hjertelig Tale, som Generalkommissær Bech holdt, takkede han de mange, som havde fremmet Danmarks Deltagelse, deriblandt William S. Knudsen, Frederik Lunning, Thomas Wilfred, Gustav B. Jensen og Ingeniør V. O. J. Lund, henholdsvis Bygningens Tegner og Arkitekt, Verdensudstillingens Direktion og først og sidst The America Denmark Committee.

Generalkommissæren sluttede med at opfordre det store Selskab til at afsynge „Der er et yndigt Land.“ Derefter lød der Tak fra Verdensudstillingens Præsident Grover A. Whalen, som sluttede med Ønsker om, at man igen maatte se Danmark som et frit og selvstændigt Land.

DØDSFALD

I New York. Apoteker Sven Valdemar Hude døde d. 13. Okt. efter en længere Tids Sygdom. Han var født i Roskilde 1868, graduerede fra Københavns Universitet og ankom til Amerika i 1892. I New York Stat oprettede han flere Apoteker, det sidste paa Long Island.

I Dane County, Wis.

Fred Christensen, 66, fandtes død d. 20. Okt. paa Jernbanesporet tæt ved Stationen i Oregon By, hvor han havde hjemme. Alt tydede paa, at et Tog havde paakørt ham. Han var meget døv og har muligvis ikke hørt dets Komme. (Mærkeligt er det dog at Ulykken skete ved Midnatstid og da vilde Togets Lanterne have advaret ham i god Tid.) Afdøde var født i Danmark og kom til Wisconsin i en ung Alder. Han var Maler af Profession og efterlader en Broder, Rasmus C., i Rutland.

Samme Dag omkom en anden Mand, Otto Frydelund, som Følge af Jagtulykke. Da han ikke opdagedes hen paa Dagen under en Fasanjagt, gik et Par Hundrede Mænd ud at søge ham med Resultat, at man fandt ham død ved et Gærde, dræbt øjensynlig af sit eget Gevær da han vilde krybe igennem Hegnet. Han var 39 Aar og efterlader sin Hustru.

I Racine.

Dampskibsagent Chr. Johnsens Hustru, Sena Johnsen, afgik ved Døden d. 27. Okt. i sit Hjem paa 1116—14 St. Hun var 79 Aar gammel og efterlader sin Mand, en Datter og en Søn, Dr. Harold J. Hun var født der i Byen.

Mrs. Stine Sørensen, et af de ældste Medlemmer af Emaus Mgh. døde Onsdag d. 25. Okt. i sit Hjem paa 3305 Washington Ave., 83 Aar gammel og efterladende en Søn og 6 Døtre. Hun var født paa Fyn og kom til Racine i 1882.

Skibsfører Hans Christensen, 920—12 St., døde d. 21. Okt. 79 Aar gl. efter en længere Sygdom. Han var født i Strøby ved Egede og udvandrede som Sømand. Senere

førte han en Skonnert paa de store Søer. Fem Børn overlever ham.

Fred Jacobsen, 1546 Philips Ave., døde d. 19. Okt. paa St. Luke's Hospital i en Alder af 67 Aar. Han kom fra Danmark til Racine som ganske ung, deltog i Krigen med Spanien og var Tømrer af Profession.

I Chicago.

Sigurd C. Jensen døde d. 24. Okt. paa et lokalt Sanatorium af Tæring, kun 37 Aar gammel. Han var hjemmehørende i Tolne og efterlader sin Hustru og to Børn. Pastor Lang forestod Begravelsen.

Fredag d. 27de forrettede Pastor Lang ogsaa ved Begravelsen af Møbelsnedker Chris Mogensen, 2233 No. Lawler Ave., der døde d. 23. Okt. efter en Operation, 64 Aar gammel. Han var født i Orum ved Grenaa. Hans Hustru og en Søn Harry M. og en Datter overlever ham.

Dr. Charles F. Roan, 1529 N. California Ave., afgik pludselig ved Døden, ramt af et Hjerteslag. Dr. Roan blev kun 41 Aar gammel. Han overtog for en Del Aar siden sin afdøde Fader, Dr. Charles F. Roans store Praksis, og

blev ved sin Dygtighed og sit vindende Væsen meget afholdt. Han var Læge for Alderdomshjemmet og flere danske Foreningenr. Afdøde efterlader sin Hustru Florence, en lille 4-aarig Søn, og sin Moder.

Elvira Marie Larsen afgik ved Døden den 10. Oktober paa Alderdomshjemmet, 80 Aar gammel. Afdøde, som var født i København, havde opholdt sig paa Alderdomshjemmet i 4 Aar og efterlader 4 Børn. Pastor A. W. Andersen forrettede Sørgegudstjenesten.

Signe Lynge, 4516 Montana Ave., afgik ved Døden den 15. Oktober, 82 Aar gammel. Afdøde, som var født i Kalundborg, efterlader 2 gifte Døtre.

I Minneapolis.

En velkendt og afholdt dansk Kvinde, Mrs. Chr. Lerche, døde d. 28. Okt. efter et længere Sygeleje. Hun var Medlem af St. Peters Mgh.

Snedker Ludolph Thomsen, 2025—4 Ave. So., 55 Aar gl. døde d. 26. Okt. og efterlader Hustru, en Søn og en Datter. Afdøde kom fra Flensborg til Minneapolis i 1903 og var en afholdt Medvirker ved den danske Scene i Byen. Begravelsen foregik fra St. Peters Kirke.

ACKNOWLEDGEMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	9449.43	468.27	1283.41	2259.04	1860.39	560.24	1526.70	168.53	1322.85
Grand Island, Nebr., Julia Andersen and Lillie Andersen, in memory of Pastor M. Th. Jensen	2.00			2.00					
Fremont Bluffs, Nebr., Trinity Luth. Church	50.00	4.50	12.50		11.50	4.25	5.50	1.25	10.50
Blair, Nebr., Miss Amanda Hansen in memory of Mr. Harry Larsen, McCabe, Mont.	2.00				2.00				
Brookville, Minn., Fredsminde Luth. Church	2.63				2.63				
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Sunday School	9.56					9.56			
Oregon, Wis., Mrs. Marentine Hansen of St. John's Luth. Church	30.00		5.00		5.00	5.00			15.00
Kenmare, N. D., Trinity Luth. Church	9.00				9.00				
Audubon, Ia., Our Savior's Luth. Church, offering at mission meeting	23.00			23.00					
Kenmare, N. D., Nazareth Luth. Church, from the following: Nazareth Sunday School \$1, Nazareth Luther League \$1, Nazareth Sunshine Club \$1, Nursing Staff at Deaconess Hospital, Kenmare, \$3, in memory of Mr. Carl Gilbertson	6.00				2.00	2.00	2.00		
Scranton, Ia., First Ev. Luth. Church, offering at mission meeting	5.62				5.62				
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Mission Circle No. 5	25.00	5.00	5.00		5.00	5.00	5.00		
Hutchinson, Minn., Y. P. League of Main Street Luth. Church	13.17			13.17					
Burbank, S. D., Mr. and Mrs. C. Borup	245.00	20.00			50.00	50.00	35.00	10.00	80.00
Coon Rapids, Ia., Immanuel Luth. Church	17.55		5.00		2.55				10.00
Kenmare, N. D., in memory of Carl Gilbertson of Nazareth Luth. Church from the following: Lina Bjorstad and family \$5, Engolph Christensen and family \$5, Mrs. Hilda Beirseker and Norman \$1, Mr. and Mrs. Sam Gilbertson \$5, Mr. and Mrs. John Otheim, Mr. and Mrs. Oscar Grina and family, Mr. and Mrs. Anton Ness and family, Mr. and Mrs. Arthur Ness and family, Mr. and Mrs. Andrew Grena and family, Mr. and Mrs. Gilmar Grina and family, Mr. and Mrs. Raymond Ness, Mike Myhre, Mr. and Mrs. Sam Glaspey and family, Mr. and Mrs. Clifford Ness and family, Mr. and Mrs. Orville Ness and family, together \$6. Total	22.00		10.00		5.00			2.00	5.00
Des Moines, Ia., W.M.S. of Bethesda Church	5.00							5.00	
San Francisco, Calif., "Zion" Sewing Society of Ansgar Luth. Church: \$20 for the Pension Fund, \$5 for Elim Home, Elk Horn, and \$5 for Bethany Home, Waupaca	30.00	10.00							20.00
Minneapolis, Minn., Immanuel Luth. Ladies' Aid: Donation is divided equally among the children's Homes at Waupaca, Elk Horn, and Oaks	30.00	30.00							
Danevang, Texas, H. F. Hansen	3.00				2.00				1.00
Total received on 1940-41 synodical budget	9979.96	537.77	1320.91	2297.21	1962.69	636.05	1574.20	186.78	1464.35
Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Oct. 28, 1940. H. J. Hansen, Treas.									

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget quotas)	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission	Luth. World Action
Previously acknowledged	1469.79	395.87	668.26	205.66	85.50	54.50	60.00
Lindsay, Nebr., Bethany Sunday School	2.50					2.50	
Lindsay, Nebr., Emanuel Rasmussen for Missionary Gundersen	3.00		3.00				
Lindsay, Nebr., Emanuel Rasmussen for Missionary Gundersen	6.50						6.50
Sidney, Mich., Immanuel Luth. Church	1.00						1.00
Blair, Nebr., an unnamed giver							
Women's Missionary Society of the Minnesota District, offering at District meeting at Nelson, Minn., by Mrs. N. P. J. Nielsen, Milltown, Wis.	20.00	20.00					
Burbank, S. D., Mr. and Mrs. C. Borup	30.00	30.00					
	1532.79	445.87	671.26	205.66	85.50	57.00	67.50

Received with thanks. Blair, Nebr., Oct. 28, 1940. H. J. Hansen, Treas.

Danske Julekort 1940

Særdeles smukke og stemningsfulde fire-dobbelte Julekort med omhyggelig valgte danske Tekster paatrykt i vort eget Trykkeri. Hvert Kort forsynet med særskilt passende Konvolut.

Nr. F-1040.—Format som foranstaaende. Billede af Bethlehems Marken i ophøjet Tryk og udskaaret Sølvstjerne samt „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Omstaaende Byen Bethlehem med Lukas 1:78, 79 og 2, 6 og 7 Vers af Salmen „Dejlig er den Himmel blaa“ som Tekst. Pris 7 Cents.

Nr. F-3003. 3½x4½ Tommer. Hyrderne paa Marken i Lyset fra oven og „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Indvendig Hyrdernes Tilbedelse med Lukas 2:11 og 1ste Vers af „Glade Budskab, har du hørt.“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3024. Format som Nr. F-3003. Paa Forsiden Udsigt gennem en Port i Julefarver og „En velsignet Julefest!“ Indvendig Udsigt over Bethlehem under Julestjernen. Tekst Lukas 2:15 og tre Vers af „Et Barn er født i Bethlehem!“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3010.—Jule- og Nytaarskort. De tre vise paa Kameler og den dobbelte Hilsen „Glædelig Jul“ og „Godt Nytaar“ paa Forsiden. Indvendig de vise Mænd med deres Gaver og Es. 60:6 samt to Vers af „Aaret henrandt“ som Tekst. Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-504.—Format 3¾x5 Tommer. Paa Forsiden Billede af den hellige Familie i Bethlehems Stalden og Hilsenen „Glædelig Jul!“ Indvendig Hyrderne paa Marken med Joh. 3:16 og to Vers af „Mit Hjerte altid vanker. Pris 5 Cents.

Nr. F-510.—Format 3x5½ Tommer. Paa Forsiden et brændende Lys i Guldstage omslynget af Kristtorn Kviste med Bær samt „Glædelig Jul!“ Indvendig samme Motiv med Salme 43:3 samt Salmen „Nu ville vi os samle“ som Tekst. Pris 5 Cents.

Nr. F-1032.—Samme Format som Nr. 504 men med Østens Vise ved Bethlehems Port paa den udskaarne og sølvunderlagte Forside. Indvendig en stor Stjerne med Matth. 2:10

og ti udvalgte Linier af Salmen „O Stjerne, hav Tak, vor ledende Ven.“ Pris 7 Cents.

Nr. F-1011.—Format som Nr. 504. Udskaaret Forside med „Glædelig Jul“, Lysestage, tændte Lys og Julepynt. Gennem „Vinduet“ ses de hellige tre Konger i Tilbedelse af Barnet i Krybben. Tekst Salme 119:105 og seks Linier af „De hellige tre Konger saa hjertensglad.“ Pris 7 Cents.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Kaffe, Te og Fødevarer
leveres i Danmark

Hurtig Ekspedition fra
evropæiske Lager

KÆRKOMNE JULEGAVER

Priser og nærmere Oplysninger fra

RELIANCE

TRAVEL SERVICE, Inc.

1187 Lexington Ave., New York

Tom Bevan En Helt i Ulveskind

Oversat af A. Kjør

Helten er en germansk Yngling, der gennem ry-stende Oplevelser kommer til kom og udfrier en kristen ung Pige fra Døden i Arenaen og oplever mange andre spændende Ting. Bogen har været udsolgt siden 1910. Den trykkes paa Opfordring af gamle Læsere, som gerne vil delagtiggøre den nye Ungdom i den uforglemmelige Fortælling. 215

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

VOR KIRKES MISSION

beror paa vort Folks Kendskab til dens Fortid, Lære og Funktion. „Uden Kendskab ingen Kærlighed“ er et sandt Ord i Virkelighedens Verden.

Derfor læs vore Kirkeblade. Vor Kirkes Fremtid beror paa velunderrettede og rettænkende Menighedsmedlemmer, og det burde alle vore Landsmænd være.

LUTHERSK UGEBLAD koster \$2.00 pr Aargang i U. S. A. og Canada. Det eneste danske Blad i Magasinform i Amerika. Lokalagenter ønskes.

BESTILLINGSSEDDEL

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$ for Aargang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af Bladet for

Aar,

Venligst,

Adresse:

DANSKE MOTTOER

til at hænge paa Væggen

Skriftsteder i lyse Bogstaver paa rød, grøn eller blaa Bund, klæbet paa Pap. Disse danske Mottoer er meget populære i danske Hjem.

Nr. 5515. Størrelse 9¾x13. Motto: Ske ikke min Ville men din. 50 Cents.

Nr. 5020. Størrelse 4x6. Motto: Frygt ikke, du lille Hjord. 15 Cents.

Nr. 5115. Størrelse 6½x7¾. Motto: Min Naade er dig nok. 25 Cents.

Nr. 5136. Herren er min Hyrde. 25 Cents.

Oplag begrænset.

JULEHÆFTER

Følgende gamle (ubrugte) Hæfter kan nu faas for 10 Cents hver til Dækning af Porto og Emballage.

Dansk Almanak.

Julegranen, illustreret Julebog for Danske i Amerika.

Julestjernen, smukt illustreret.

Hjemmenes Julebog.

„Julegaven“, et meget smukt og stilfuldt nyt Julehæfte. Stort Format noget lignende Julestjernen, smukt illustreret.

De Unges Julebog.

De Gamles Julebog.

Børnenes Julebog.

K. F. U. K.s Julebog.

Der Ude Fra.

Klokkerne kimer.

Ved Julelampens Skær.

Historiebogen, Børnenes Julebog.

Det nye Aar, (I. M. Almanak).

Et Juledigt af H. C. Frederiksen.

En lille Julebog for unge og gamle.

Hæfternes Alder varierer. Fuldstændige Serier haves ikke. Oplaget er begrænset.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

Luthersk Arbejde

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED.“

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 13. NOVEMBER, 1940

NR. 46

Fra Hjemmemissionsmarken

Af Formand N. C. Carlsen

Det er almindelig bekendt at undertegnede i Sommer besøgte West Canada Kreds, saa nær som Pass Lake, som jeg først besøgte for godt en Maanedstid siden. Paa denne Rejse maatte jeg arbejde med visse Omordninger, som var bleven foreslaaet af Samfundets Styrelse og tilstemt af Aarsmødet. Da den nye Ordning med Betjening af Olds-Ponoka Kaldet og Winnipeg samt St. Johns Kaldet nu er traadt i Kraft, kan jeg fremkomme med en Redegørelse, samt meddele et og andet fra Hjemmemissionsmarken.

Mit første Besøg gjaldt Swan River, hvor der skulde være Kirkeindvielse. Da jeg ankom dertil allerede en Fredag Aften, var der god Lejlighed til at tage Kolonien i Øjensyn, besøge adskillige af Hjemmene og mødes med Menighedens Styrelse.

Om Søndagen til Kirkeindvielse var Guds Hus fyldt til sidste Plads. Præsterne N. Damskov og A. Th. Schultz saavel som Stedets Præst Pastor A. N. Skanderup og undertegnede, deltog i den højtidelige Handling. Gud gav os en herlig Dag, som sikkert sent vil glemmes i denne danske Koloni. Gud lod sin Velsignelse strømme ned over os den hele Dag. Det er et dejligt kirkeligt Guds Hus vor Menighed i Swan River har faaet opført. Denne Menighed bestaar for en Del af Medlemmer der er kommen fra andre Menigheder — særlig fra Redvers. Kolonien har sikkert en Fremtid. Jorden er frugtbar, Regn er tilstrækkelig, og Misvækst har man ikke kendt endnu. Denne Menighed har ogsaa uden Tvivl en Fremtid. Kun Skade, at der er en Afstand af over 200 Miles til den nærmeste af vore Menigheder, nemlig den i Redvers, Sask. Det er en lang Afstand mellem Menigheder, som tilhører samme Kald.

I Redvers. Om Mandagen gik Rejsen videre pr. Bil med Pastor Skanderup til Redvers, hvor han er bosiddende. Om Tirsdagen havde vi Møde med Menighedens Styrelse. Desuden prædikede jeg til baade Højmesse og Aftensgudstjeneste. Om Eftermiddagen holdt jeg Foredrag om vor Kirke og dens Arbejde. Til Trods for, at mange er rejst fra Kolonien paa Grund af Misvækst Aar efter andet er der fremdeles en ret betydelig Arbejdsmark i denne Koloni. Der spores Fremgang, idet Menigheden i de sidste to Aar har paataget sig Ansvar for ialt \$300.00 mere til aarlig Præsteløn, og de Unge udviser betydelig mere Interesse end Tilfældet har været tidligere.

I Winnipeg. Den næste Dag fortsattes Rejsen til Win-

Formand N. C. Carlsen

nipeg, hvortil jeg ankom ved Sekstiden. Gudstjeneste var berammet til samme Aften. Winnipeg og Ostenfeld blev betjent henholdsvis af Præsterne A. Th. Schultz og N. Damskov. Man vil komme i Hu, at Pastor Damskov fik det meste af sin Løn fra Dansk Kirke i Udlandet. Ved Tysklands Okkupering af Danmark, blev al Støtte fra den Kant afskaaret. Det blev derfor nødvendigt for Den forenede Kirke at overtage Ansvaret for Menigheden i Ostenfeld. I Betragtning af vor økonomiske Stilling var det ingen let Sag at møde nye Krav. Da vi ikke tilfulde kunde møde vore Forpligtelser i Fjor og flere Aar før, turde vi ikke forøge vort Budget. Vi fandt det derimod nødvendigt, at nedskære det. Vi saa derfor ingen anden Udvej end at føje Winnipeg og Ostenfeld

sammen under eet Kald foreløbigt. Det førte med sig, at en af Præsterne maatte forflyttes til en anden Arbejdsmark. Paa Grund af Pastor Damskovs høje Alder kunde der ikke være Tale om at forflytte ham endnu en Gang. Det blev derfor Pastor Schultz og Frue, der maatte flytte; og jeg maa sige, at til Trods for, at det gjorde dem ondt at forlade Menigheden i Winnipeg, som de holdt saa inderlig meget af, gik de alligevel ind paa at flytte uden allermindste Indsigelse. Men hvor skulde vi flytte dem hen? Olds-Ponoka Kaldet var ledigt. Her var altsaa en Udvej. Vi kunde kalde Pastor Schultz dertil. Det faldt saa i min Lod, at ordne denne Sag med Præsterne og Menighederne.

Omordningen blev først forelagt Menigheden i Winnipeg. Det gjorde mig ondt at meddele Menigheden, at vi havde i Sinde at forflytte deres Præstefolk til en anden Arbejdsmark og derefter foreløbigt, at lade Winnipeg blive betjent kun to Gange om Maaneden af Pastor N. Damskov. Det gjorde mig ondt af flere Grunde. For det første, dersom man vil vente sig videre Fremgang i Menighedsarbejdet i en Storby, maa Gudstjenester nødvendigvis afholdes regelmæssigt hver Søndag. For det andet — der var bedre Udsigter til Fremgang end Tilfældet har været i flere Aar. Winnipeg Danskernes Indstilling overfor Menigheden er nemlig bedre end den nogensinde har været. Der sporedes Vækst i Menighedens Ansvarsfølelse og der herskede et særdeles godt Forhold mellem Præst og Menighed. Det bedrøvede derfor ogsaa Menigheden, at blive

(Fortsættes paa Side 5)

Seks og Tyvende Søndag efter Trinitatis.

Dagens Evangelium:

Paa den samme Tid udbroød Jesus og sagde: Jeg priser dig, Fader, Himmelens og Jordens Herre! at du har skjult dette for de vise og forstandige, og aabenbaret det for de umyndige. Ja, Fader; thi det var saaledes behageligt for dig. Alle Ting ere mig overgivne af min Fader; og ingen kender Sønnen uden Faderen; og ingen kender Faderen uden Sønnen, og den, som Sønnen vil det aabenbare. Kommer hid til mig, alle, som arbejde og ere besværede! og jeg vil give eder Hvile. Tager mit Aag paa eder, og lærer af mig, thi jeg er sagtmodig og ydmyg af Hjertet; saa skulle I finde Hvile for eders Sjæle. Thi mit Aag er gavnligt, og min Byrde er let. (Matth. 11: 25—30.)

ARBEJDE OG HVILE

Af Sognepræst J. Chr. Jensen, Sønderup pr. Slagelse

Hvor kunde et Menneske sige saadanne Ord? Var det sket nu, vilde alle trække paa Smilebaandet eller skynde sig bort; man stod jo over for en vanvittig. Dengang var der ingen, der smilede. Nogle blev rasende og vilde stene ham, andre undrede sig og tilbad ham. For han talte med en Myndighed, saa Folk maatte tage Stilling til ham. Saadan er det endnu. Nogle forbitres over Jesu store Ord og siger, de skal ikke tages bogstavelig: andre bøjer sig i Ærbødighed og siger: Bare de var talt til mig! Hvad gør du? — Vi trænger til Hvile i vor Tid. Der er Fart og Jag overalt. Paa Landevejene farer Bilerne af Sted, ofte med utilladelig Fart. Paa Jernvejene suser Togene. I Luften snurrer Flyvemaskinerne. I Fabrikkerne forceres Arbejdet under Maskinernes Larm. Hvorfor har vi egentlig saa travlt? Tusinder af arbejdsløse staar med ledige Hænder og beder om at faa Lov at løse af; men de kan ikke komme til.

Mens vi har travlt med Arbejdet, og mens de arbejdsløse har travlt med deres Fantaseren om at komme til at tjene Penge, slides Nerverne under Livets Højspænding. Bare vi kunde hvile, hvisker det i os. Men vi maa sikre os, da alt er usikkert. Der er Krise overalt. De fleste er bange for, hvad der skal komme. Her er en, der midt i alt dette vover at raabe: „Kom til mig, jeg vil give eder Hvile.“

Vi var nogle, der engang imellem fandt Hvile hos Gud, naar vi samledes om hans Ord og Bøn. Vi erfarede, at hos Gud var den Fred og Harmoni, som kunde tilfredsstille vor Længsel.

Hos Jesus var der Naade og Syndsforladelse, og han viste os et Maal, der var stort og evigt. Hans Ord var ikke tomme og vanvittige Ord, men det var en Mands Ord — ja, Guds Ord. Han satte Livet ind paa dem og kom tilbage med Fred. Derfor maa vi tro hans Ord og sige, kom til ham. Han byder dig ikke Lediggang eller Vellyst, men han byder dig en Opgave. Jeg hørte engang en klog Mand sige: „Hvile er egentlig kun at skifte Arbejde.“ Jesus giver os nyt Arbejde. „Tag mit Aag paa eder, og lær af mig,“ siger han. Altsaa vi skal bære Byrder og lære noget. Det kan blive møjsommeligt nok, for vi skal arbejde paa at blive fuldkomne og lære at skønne, hvad der er Guds Villie. Men under Arbejdet paa det erfarer vi, at Gud er med os, og at det vel gaar smaat, men det gaar dog fremad. Vi vinder Sejre og finder Hvile. Kom til Jesus og gør, hvad han byder dig. „Den som vil gøre hans Villie, som sendte mig, skal erkende, om Læren er af Gud, eller jeg taler af mig selv,“ siger Jesus. Han kom ikke og forlangte det umulige, at

vi skulde tro Urimeligheder, men han kom og sagde: Hvis I vil gøre, hvad Gud vil, saa skal I erkende Sandheden. Vil du være lydig mod Jesu Ord, skal du erfare i din Samvittighed gennem en indre Overbevisning, at han er Guds Søn, og at han giver Hvile til en træt og overlæst Slægt.

AF ORDET.

Formaner hverandre hver Dag, saa længe det hedder „i Dag!“ Hebr. 3,13.

Endnu hedder det „i Dag“ — men hvor længe? End er der Rum; men der kommer et Øjeblik, da Døren uhjælpeligt lukkes i. Naadetiden er ikke brugt op; men det kan blive for sent. Det er den dobbelte Tone i Guds Ord, til Formaning og Tilskyndelse. Og med en særlig Alvor lyder den Advarsel til os i en Tid som denne. Det kan blive for sent — derfor gælder det om at gribe Øjeblikket, mens det er der.

Hvis det er din Mening, at du vil omvende dig til Gud, saa gør det nu! — for der er ingen af os, som ved, hvor lang Tid vi endnu har at betænke os. Hvis der er noget i dit Liv, du skal have gjort op og dybt forandret, saa gør det nu! — for Evighedens Dag kan være nærmere, end du tænker. Hvis der er et Menneske, du skal have forsonet dig med, saa gør det nu! — for du ved ikke, hvor længe din Modpart er med dig paa Vejen. Hvis du aldrig har taget imod dine Synders Forladelse af Guds Naade i Jesu Navn, saa gør det nu! — for det er det eneste, der giver et Menneskehjerte Fred og Frimodighed i Livet og i Døden. Hvis du ikke før har stillet dit Liv til Raadighed for Gud i en ærlig og helhjertet Tjeneste, saa gør det nu! — for det er derfor, du er sat paa denne Jord, og han behøver alle de Tjenere, han kan faa.

I Dag er Naadens Tid,
i Dag er Gud at finde,
nu kan alvorlig Flid
hans milde Hjerte vinde.
Op, op til Angers Graad,
og efter Jesus jag!
Men snart, det er mit Raad;
nu hedder det: I Dag.

VAR OG ER

„Saadanne vare I til Dels, men I ere aftvættede, men I ere helligjorte, men I ere retfærdiggjorte ved den Herre Jesu Navn og ved vor Guds Aand.“ I Kor. 6:11.

Saalænge et Menneske lever i sin uomvendte Tilstand og i Vantro og ringeagter og modstaar Naadens og Frelsens Tilbud, er han et elendigt Menneske. Thi alle hans Synder staar imellem ham og Gud, og han har kun et evigt Mørke i Vente, hvis han dør saaledes. Men saa snart han fatter et andet Sind og vender om og i Hjertets Tro griber den uforskyldte Naade i Kristi Blod, saa er han frelst og rig og salig. Thi saa er alle hans Synder for Tid og Evighed kastede i Forglemmelsens Hav med alle deres grufulde Følger.

Bevar os ædrue, aarvaagne og flittige i dit Ord og din Tjeneste, og lad os ikke blive sikre og dovne, som om vi alt havde grebet det, paa det ikke Synden skal overliste og overraske os.

—Luther.

HJEMMET DEROVRE

En af vore Holdere, L. Lauritzen, i Selma, Calif. indsendte for en Tid siden nedenstaaende Sang og bad om Optagelse. Da Indholdet passer til Søndagsteksten, lader vi den gaa ind i dette Nummer. Man sporer jo straks dens engelske Oprindelse, hvis ejendommelige Omkvad Oversætteren ikke kunde magte paa Dansk. Men vi, som kan begge Sprog, vil muligvis nyde den desto mere, da Meningen jo er klar nok. Red.

O, tænk, hvilket Land over der,
Hvor Jesus sig glædes med dem,
Som tjente ham troligen her
Men nu har hos Gud deres Hjem.

I Himmelens Land over der
Er den evige Kærlighedsfest,
Hvor alle Guds Helgener kær
Har Jesus til Konge og Præst.

I Himmelens Land over der
Ej Synd eller Sorg kommer ind
Men Glæden evindeligt er.
Did længes mit Hjerte og Sind.

I Himmelens Land over der
Har Herren beredt mig et Hjem,
Hvor jeg blandt Guds Engle saa kær
Kan hjertelig frydes med dem.

Mit salige Hjem over der
I Troen jeg skue nu kan.
Jeg længes ret hjertelig her
At naa til det herlige Land.

Kor: Over der, over der,
O tænk, hvilket Hjem over der!
Over der, over der,
O tænk, hvilket Hjem over der.

Omvend dem, der sætte sig op imod dit Rige, men forsvaret imod dem, der ikke ville afholde sig fra Vold og Uret. Lad dem nedstyrtet fra deres Sæder og ydmygede afstaa derfra. —Luther.

GUD RIGE HER I VERDEN

Er det nær sin Afslutning

En Betragtning af Biskop J. Ammundsen

Har vi Lov til at vente bedre Tider for Guds Rige her i Verden? Der er saa vist ingen Grund til at haabe det, dersom vi skal dømme efter Udsigterne, tværtimod ser det jo ud til, at det hele rent ud sagt gaar ad Helvede til. Men — vi skal netop ikke dømme efter Udsigterne! Det er os meget vanskeligt at lade være. Uden at vi ved af det, indvirker Forhold og Omstændigheder paa vort Syn, og skønt vi ved, at Guds Tanker ikke er vore og hans Veje usporlige, danner vi os dog vore Forestillinger om, hvad der er muligt eller umuligt efter vore egne Beregninger.

For en Menneskealder siden forekom det ikke helt umuligt, at der kunde gaa et Pinsevejr hen over Verden, ja, det var Vantro at tvivle derom. Vel var Verden lige saa fuld af Ugudelighed og Synd dengang som nu, men paa den anden Side var der dog saa mange Vaartegn, at Sommeren ikke laa aldeles udenfor Mulighedernes Grænse, naar blot den troende Menighed vilde lade sig fylde af Guds Aand og blive et levende Vidne. Selv om „Verdens Evangelisation i dette Slægtled“ og „Guds Kongeherrødmme paa Jorden“ var store Ord, saa kunde de dog siges, — og man skammede sig over sine lønlige Tvivl derom. Naar der i Forkyndelsen taltes om Guds

Rige — og der blev talt meget derom —, var det næsten altid Rigets Komme og Kaar her i Verden, man tænkte paa. Det hinsidige Rige blev sjælden nævnt, naar ikke Teksten ligefrem tvang dertil, og naar det skete, havde man ofte Følelsen af noget paahængt, der mere blev omtalt for Fuldstændigheds Skyld end forkyndt. Ellers var det mest i sekteriske Kredse, man beskæftigede sig med „de sidste Ting,“ og da, jævnlig paa en sværmerisk og uandelig Maade, som frastødte en mere nøgtern Betragtning. Engang skulde Riget komme i en Herlighed, som det her i Verden kun kunde have en svag Afglans af men — dette syntes saa fjernt, og man skulde vogte sig for at dække sin Skyld til det nærværende Liv med Veksler paa Evigheden.

*

Denne Betragtning hang aabenbart sammen med, at hele Datidens Mentalitet i udpræget Grad var indstillet paa det nærværende: det er her, det foregaar! Der var Udvikling og Fremgang paa alle det materielle og kulturelle Livs Omraader. At den skulde afbrydes og standses, drømte man ikke om, og **Tanken om, at Verden skulde gaa under, føltes ganske urimelig.** Vi Kristne vidste vel, at det skulde ske engang, men de allerfleste af os ansaa det for at ligge saa langt, langt ud i Fremtiden, at man praktisk talt ikke regnede dermed. Som Tanken om Døden normalt ligger sunde og stærke unge Mennesker fjernt, saaledes laa Tanken om Verdens Ende og det derefter kommende fjernt for en Slægt, der følte sig saa livskraftig som nogensinde.

Saa kom det skæbnesvangre 1914, der indledede den Periode af Krig, Omvæltninger, Kriser, Krig igen — og bange Anelser om endnu værre Tider, som vi nu er inde i. Troen paa den frodige Udvikling af Fremgang efter de gamle Linjer fik et Grundskud. Man saa efterhaanden mere og mere af det, der syntes klippefast, styrtede sammen, og alt gik i et saa forrygende Tempo, at selv vore Begreber om Tid maatte revideres. At hele den bestaaende Verden engang vilde ramle sammen, var ikke længere saa urimelig en Tanke, og Begivenhedernes rivende Fart lod os skimte Meningen af Ordet om, at „en Dag er for Herren som Tusinde Aar, og Tusinde Aar som een Dag.“ Enden var maaske nærmere, end vi troede. Og til denne Følelse af det bestaaendes Ubestandighed kom nedslaaende Erfaringer med Hensyn til Guds Riges Fremgang. I de gamle kristne Lande bredte Vantro og religiøs Ligegyldighed sig i foruroligende Grad. Det var saa langt fra, at de vanskeligere Livsvilkaar drev Folkene til at søge Gud, at de tværtimod gjorde Mennesker endnu mere optagne af det timelige. Og den unge Slægt, som i det hele taget var kritisk indstillet overfor alt, hvad de ældre havde levet paa, havde ogsaa et skarpt Blik for Manglerne ved Fædrenes Kristendom som syntes dem at bestaa ikke i Kraft men i Ord. Derfor gik Ungdommen sine egne Veje, og de førte sjælden til Kirken, snarere syntes de mest vaagne at finde en Slags Religion i de ny politiske Ideologier. Ude i de store Hedningelande, hvor man havde talt saa meget om aabne Døre for Evangeliet, virkede Begivenhederne i Europa ikke som Anbefaling for Kristendommen. Det saa ud til, at det foreløbig var alt muligt andet, man derude lærte af den hvide Race. Kort sagt: hele Verdenssituationen lovede ikke godt for Guds Riges Fremgang. At Billedet i den Snes Aar, der siden er forløbet, ikke har forandret sig til det bedre, er det overflødigt at paavise.

*

Imidlertid var opstaaet den nye Teologi, som særlig er knyttet til Karl Barths Navn. Den fandt navnlig Ørenlyd hos de unge, og selv om det var et Mindretal, der ligefrem blev dens Tilhængere, saa blev endnu langt færre af vore unge Teologer, som ikke lærte noget af den, og disse var som Regel de ringeste. Denne ny Teologi vendte stærkt Blikket hen imod det fremtidige Guds Rige, ja, det hørte i Begyndelsen med til det egentlige i den at betragte Jesu Tale og det ny Testamente i det hele taget som sigtende paa det hinsidige. Guds Rige er ikke her i Verden og vil ikke komme her. Det er ikke Genstand for Oplevelse, kun for Tro. Denne Verden er Uretfærdighedens Verden, som ligger i det onde. Den er dømt og vi Syndere med den. Vi bliver ikke frelst her, men forventer, at Gud af sin Naade for Jesu Kristi Skyld vil frelse os paa sin Dag. Da kommer Guds Rige.

*

Man har protesteret imod, at denne Teologi skulde skyldes den saakaldte Efterkrigstids Sindstilstand. Men at den netop opstod paa den Tid og i saa iøjnefaldende Grad samstemmede med Tanken, der naturlig fødtes i denne Periode, tyder dog paa, at der er en ubevidst Forbindelse, hvilket ikke er nogen Forklejnelse. Thi at Gud taler til os gennem vort naturlig Øre, gør ikke hans Budskab ringere. Men — hvor tydeligt og rent vi opfatter Budskabet, det afhænger ganske vist af vort Øre. Naar vi lytter efter en Flyver højt i Skyerne, kan Ørensen af vort eget Blod blande sig i Lyden. Den nye Teologi hørte om Budskabet fra Gud om det kommende Rige, som vi næsten havde glemt i vor Optagethed af det nærværende. Men Øret havde i sig en Susen af Krigsbulder og slagne Forhaabninger og Ondskabens Aandehær, og saa blev Resultatet den ensidige Opfattelse, at Gudsriget kun er fremtidigt. At det var ensidigt, har Barth selv indset. Hans Disciple er endnu ikke alle naaet saa vidt, men Pendulet er begyndt at svinge tilbage, og det giver Haab om, at vi nu er ved at finde det Midtpunkt, hvor Sandheden ligger, lige langt fra en jordbunden Betragtning, der i sin Stræben efter at tage praktisk paa Tingene, stiller Guds Rige ned i Række med menneskelige Foretagender, og en Teori, der i sin Iver for at fremhæve Guds Magt begrænser denne til ikke at gælde i denne Verden. Men Betingelsen er, at vi lærer ikke at lade vore Meninger om Guds Riges Komme bestemmes af lyse eller mørke Udsigter, men alene deraf, at det er Guds, hans som kalder det, der ikke er, som om det var, og gør det, som var noget, til intet.

*

Dette forstod Apostlene bedre end vi. De havde, som rimeligt var, været optaget af Spørgsmaalet om, hvornaar Guds Rige kom. Ganske vist havde de hørt Jesus forklare Farisæerne, at Guds Rige ikke kom saaledes, at man kunde pege paa det, altsaa ikke var noget haandgribeligt, der som verdslige Ting havde sin bestemte Plads i Tid og Rum, fordi det er noget indvendigt, aandeligt. Alligevel spurgte de Jesus, sidste Gang de var sammen med ham, om han nu vilde oprette Riget. Og da fik de et Svar, som gav dem en hel anden Indstilling til Sagen: „Det tilkommer ikke Eder at kende Tider og Timer, hvilke Faderen har fastsat i sin egen Magt. Men I skal faa Kraft, naar den Helligaand kommer over Eder, og I skal være mine Vidner baade i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og indtil Jordens Ende.“ Nu var de ikke længere Tilskuere, som ventede paa at se Sejrhæ-

rens Triumftog som et storslaaet Skuespil, men de var selv med i hans Hær, „sat over i“ hans Rige og „Medarbejdere for“ det. Spørgsmaalet om, hvornaar det skulde være fuldendt, traadte mere og mere i Baggrunden. I Begyndelsen ventede de at opleve Herrens Genkomst, men eftersom Tiden gik, indsaa de, at det kunde være længere, uden at dette gjorde væsentlig Forskel i deres Forventning. De vidste, at Herren ikke forhalede Forjættelsen, men kun tøvede, for at des flere kunde blive frelst. Saa gjaldt det om at fremskynde Dagen ved at prædike Rigets Evangelium i hele Verden til et Vidnesbyrd for alle Folkeslagene, at saa mange som muligt kunde vindes for Kristus. Hvordan Udsigterne var til, at dette skulde lykkes, var ligegyldigt, — skønt de jo aldrig har været ringere. Hvad Gud havde renset, skulde Peter ikke anse for vanhelligt, og Herren viste Paulus, at han havde et talrigt Folk i den verdslige og usædelige Storstad. Jo mere onde Dagene var des mere gjaldt det om at købe den belejlige Tid.

Men — er det givet, at Situationen er den samme for os som for Apostlene? Der er jo i hvert Fald en iøjnefaldende Forskel: den Gang var Evangeliet nyt, og Verden skulde først til at tage Stilling til det. Nu har det været forkyndt i et Par Tusinde Aar, og Verden har taget Stilling: den har forkastet Evangeliet og gør det i stigende Grad. Apostlene stod ved Begyndelsen af den Tid, der skulde gives Menneskeslægten til at modtage Frelsen, — **staar vi ikke ved Afslutningen?**

*

Det er muligt, at vi gør det. Men om saa var, forandrer det ikke Situationen saa meget, som man skulde tro. At Apostlene jo, som nævnt, havde ment det samme, betyder i denne Forbindelse ikke noget, fordi de jo tog fejl, og Gud havde ikke tildelt dem deres Opgave efter deres Fejltagelse, men efter sin Plan. Heller ikke er det afgørende for vor Ligestilling med dem at henvise til Jesu Ord om, at ingen ved, hvornaar Enden kommer, fordi dette jo dog kun gælder til en vis Grad, nemlig netop indtil Enden er der. Da vil det være klart for alle. Og ikke blot vil selve Herrens Genkomst være saa aabenbar som et Lyn, der skinner fra den ene Side af Himmelen til den anden, men han har jo sagt, at der vil komme Forvarsler, som i hvert Fald for de levende tydeligt vil vise, at Enden er nær. Det er jo ikke umuligt, at disse Tegn allerede er der. Det har man ganske vist troet, hver Gang, der gik stormfulde Tider hen over Verden, — og saa var det alligevel ikke Enden. Men engang vil Uvejret jo bryde løs, og de, der siger, at det aldrig har set saa sort ud som nu, har maaske ikke helt Uret. Vil nogen derfor mene, at Enden nærmer sig stærkt, saa lad ham mene det, men — den er der ikke endnu! Og dette er det afgørende. **Hvor staar det skrevet, at vi skal holde op med at forkynde Evangeliet, naar Tegnene begynder at vise sig?** Nej, ogsaa i den ellefte Time gaar Husbonden ud. Herrens Død skal forkyndes, indtil han kommer. Først naar Brudgommen er kommen, bliver Døren lukket.

Men saa længe Kristus vil have sit Frelsesbudskab forkyndt, er der Muligheder for hans Rige her i Verden. Lad os ikke mene, at vi kan tvivle derom og dog fastholde Troen paa hans endelige Sejr. Vi har jo ingen anden Grund til den Tvivl, end at det ser umuligt og haabløst ud. Men Troen paa, at Jesus Kristus er Herren, hvem al Magt i Himmelen og paa Jorden er given, kender ikke Hindringer af den Slags.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Seks og Tyvende Søndag efter Trinitatis. 17. Nov.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1 Thes. 5:12—23; Matth. 11:25—30.

Ny Tekstr. — Heb. 4:9—13; Matth. 25:31—46.

„LAD OS DERFOR GØRE OS FLID FOR AT GAA IND TIL HIN HVILE!“

I Aar løber vi Trinitatis Teksterne helt ud. Det sker sjældent. Trods dette har Fædrene reserveret nogle af de bedste Ord af Skriften til disse sidste Tekster i Kirkeåret. Lyt en Gang: „Men han selv, den Fredens Gud, helliggøre eder ganske og aldeles, og gid eders Aand og Sjel og Legeme maa bevares helt og holdent, uden Dadel, i vor Herres Jesu Kristi Tilkommelse!“ 1 Thes. 5:23. „Kom hid til mig alle, som lider Møje og er besværede, og jeg vil give eder Hvile“ — Matth. 11:28. „Altsaa er der en Sabbatshvile tilbage for Guds Folk. Thi den, som er gaaet ind til hans Hvile, ogsaa han har faaet Hvile fra sine Gerninger, ligesom Gud fra sine. Lad os derfor gøre os Flid . . .“ Heb. 4:10. Og endelig den saa maleriske Billedtale af Jesus om den endelige Domsscene fra Matth. 25, der slutter med den guddommelige Domsafsigelse: „Og disse skal gaa bort til evig Straf, men de retfærdige til evigt Liv.“

Paa den ene Side lyser det kristelige Haabs Opfyldelse i Herligheden hisset hos Jesus, hvor der er fuldkommen evig Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaands og alle Helliges Samfund; paa den anden Side lukker Helvedes Gab sig over dem, der ikke gjorde sig Flid for at gaa ind ad den aabne Dør, som Gud stillede for dem i Jesus Kristus, og her, som Dante skrev, lades alt Haab ude. Ingen Ord er skarpere end disse: „Kommer hid, I min Faders velsignede! arver det Rige, som har været eder beredt fra Verdens Grundlæggelse. Thi —“ (læs hvorfor), og „Gaar bort fra mig, I forbandede! til den evige Ild, som er beredt Djævelen og hans Engle. Thi —“ (læs atter hvorfor!)

Hvorledes skal man gøre sig Flid for at indgaa — og undgaa? Det er Spørgsmaalet. Og Svaret er givet: Ikke blot at høre Ordet, forkynde Ordet, men ved at gøre der-efter i Aand og Sandhed.

FRA HJEMMEMISSIONSMARKEN

(Fortsat fra Side 1)

bekendt med vor Plan. De elskede deres Præstefolk, som havde tjent iblandt dem med Troskab og Opofrelse. Desuden frygtede de for Tilbagegang ved kun at faa præstelig Betjening to Gange om Maaneden. Paa den anden Side kunde de nok indse, at den vanskelige Opgave som Samfundet stod overfor, nødvendiggjorde en saadan Ordning. De mente heller ikke, at de selv havde ydet nok til Sagen til at kunne stille Krav. Derfor vilde de heller ingen Indsigelse gøre, men derimod tage imod Pastor Damskovs Betjening to Gange om Maaneden. Ham kender de jo saa godt. Han var Menighedens første Præst og han og Mrs. Damskov har en stor Plads i manges Hjerter i Winnipeg og ud over Landet.

I Ostenfeld. Den næste Dag gik Rejsen de ca. 35 Miles ud til Ostenfeld. Menigheden der gik selvfølgelig ind paa Planen. De kunde jo ikke godt andet, da de ikke selv kunde lønne deres Præst ret meget. Med det rette kristelige Sind vilde de ogsaa gerne samvirke med os, saa at alle Menighederne kunde faa Betjening.

Man vil kunne forstaa, at jeg nødig bad en Mand som Pastor Damskov, der er godt oppe i de halvfjers, om at paatage sig ogsaa at betjene endnu en Menighed. Men han er fremdeles virksom, rask og rørig. Der er Mænd langt oppe i Aarene, som aldrig synes at blive gamle indtil Herren tager dem hjem til sig — og saa gaar de ind til evig Ungdom. Pastor Damskov paatog sig gerne ogsaa at betjene Menigheden i Winnipeg. Gud velsigne ham og give ham Sjæls og Legems Kræfter til den ham betroede Gerning!

Det er klart forstaaet af alle vedkommende, at denne Ordning skal betragtes som midlertidig. Vi maa ansætte bosiddende Præst i Winnipeg snarest muligt.

Jeg var glad ved mit Besøg i Ostenfeld tiltrods for den lille Forsamling, der havde sin Grund i et øsende Regnvejr en Time før og under Gudstjenesten. Forbedringen paa Kirken glædede mig. Undersal, Taarn og Korparti var bleven bygget til. Derved er deres Guds Hus blevet en Del større og det tager sig betydeligt bedre ud. De har nu en dejlig Kirke i Kolonien Ostenfeld. Det var ogsaa opmuntrende, at kunne spore Fremgang paa det timelige Omraade. Mindre Skov, større Marker, større og bedre Huse her og der, samt en Del Biler vidner om, at Kolonien staar i Fremskridtets Tegn, økonomisk set.

I Edmonton. Fra Ostenfeld og Winnipeg gik Rejsen videre til Edmonton. Menigheden dersteds var vakant. Pastor Nommesen var nemlig flyttet til Tilley. Den nye Kirke var saa godt som færdig indvendig; men manglede endnu „Stucco“ paa Murene udvendig. Det er at haabe, at Menigheden snart maa kunne fuldføre deres dejlige Kirke — Kirken med de takkede Gavle.

Arbejdet i Edmonton har i en længere Aarrække været støttet af Dansk Kirke i Udlandet. Denne Støtte bortfaldt, som før nævnt, ved Tyskernes Indtog i Danmark. Altsaa stod Menigheden uden baade Præst og Støtte udefra. Vi havde derfor taget Skridt til at lade Pastor Schultz fra Olds betjene Menigheden i Edmonton to Gange om Maaneden foreløbigt. Mere Støtte saa Samfundet sig ikke i Stand til at yde. Imidlertid havde Pastor N. Bentsen besøgt Edmonton og prædikeret i Kirken. Han var villig til at tage imod Kald fra Menigheden for hvilken

som helst Løn de kunde yde ham. Resultatet blev, at Pastor Bentsen blev kaldet. Straks efter flyttede han og Hustru til Edmonton. Saaledes fik denne Menighed atter bosiddende Præst med stadig Betjening.

Pastor Bentsen er en af de stærke, aktive gamle Præster, som har bevaret sit ungdommelige Sind og vil endnu i sin højt fremskredne Alder opofre sig for sit Folk. Gud velsigne ham og hans Hustru i deres Gerning i Edmonton!

I Dickson. Efter en god Søndag i Edmonton gik Rejsen den næste Dags Morgen videre til Dickson, hvor jeg skulde tale paa Canadas Nationaldag. En stor Forsamling var mødt frem paa Festpladsen. Pastor P. L. Thorslev og Familie var tilflyttet nogle Dage i Forvejen.

I Ponoka. Mit næste Besøg gjaldt Ponoka. Pastor Bentsen besørgede mig derhen pr. Bil. Her mødte vi Kredsformanden, Pastor Nommesen. Efter et Friluftsmøde havde vi et lille Møde med Menighedens Styrelse. Vi forelagde dem Planen om at kalde Pastor Schultz til Olds og Ponoka, med Bopæl i Olds. Planen vandt selvfølgelig deres Bifald. De glædede sig ved Udsigterne til at faa fast Betjening i en nær Fremtid. Der var berammet Møde med Menighedens Styrelse i Olds samme Dags Aften. Ogsaa der blev den nye Ordning drøftet, og ved et senere afholdt Menighedsmøde gav Menigheden Sagen sin Tilslutning med det Resultat, at Pastor og Mrs. Schultz flyttede til Olds midt i August Maaned. Det er første Gang at Menigheden i Olds har haft bosiddende Præst. Men der er en stor Koloni om end vort Folk bor noget spredt. Med bosiddende Præst haaber vi at det maa lykkes at faa mere Samling paa vort Folk paa den Egn.

(Fortsættes næste Uge)

Fra vor Kirkemark

Fra St. Marys Mgh., Kenosha, Wis. beretter Menighedens Blad, at Høstfestofferet beløb sig til \$300. Mr. Albert Jensen modtager stadig Bestillinger paa vore Kirkeblade. De burde findes i hvert Menighedsmedlems Hjem. Man har vedtaget at indbyde til Afholdelse af Wisconsin Kredsmøde næste Aar der i Menigheden. Pastor Jas. C. Petersen udtalte efter Gudstjenesten d. 27. Okt., at der er Mulighed for, at han kan blive indkaldt til Chaplaintjeneste og saaledes vil repræsentere vor Kirke ved Oprustningshæren. Han holder en Majors Rang, forstaar vi, og er den eneste af vore Præster, der var med i Europa som Feltpræst under forrige Verdenskrig.

En Kirkeklokke paa 1000 Pund er skænket vor Frelasers Kirke i Co. Bluffs, Ia. af Mr. Carl E. Petersen. Man indsamler nu ca. \$135, som det vil koste at faa den ophængt.

Atter denne Vinter bliver der afholdt danske Bønne-møder omkring i Hjemmene indenfor Menigheden. Sidste Søndag Eftermiddag og Aften afholdt Iowa sydvestlige Kredsafdeling et Søndagsskolestævne i Kirken. Præsterne Elmer Christensen og Laurids Pedersen, samt en svensk Præst, Geo. Wahlin, talte.

Indsamlingen til „Lutheran World Action“ er i fuld Sving ud over den lutherske Kirke i Amerika. En Mængde Flyveskrifter er omsendt med Opraab og Udkast m.m. Vore Kvinders Missionsforening (W.M.S.) har lige ladet sit Mødeprogram No. 2 løbe af Pressen og det indeholder

en Dialog om samme Sag, skrevet af Mrs. Helena Ludvigsen, Moorhead, Iowa. Godt gjort!

Vor Salems Menighed i Brooklyn, N. Y. har ikke saa faa Underafdelinger eller Foreninger der arbejder, ligesom andre Steder, for Kirkens Vel. Man er jo kirkeløse for Tiden dersteds og al Kraft sættes ind paa at faa samlet Midler til en Bygning. Den 14—16 d. M. afholdes saaledes en Basar, som ventes at overskride alle foregaaende i Pengebeløb. Som særlig Attraktion bortgives et Bedstefader-Stueuhr eller en \$50 Bond; men for at vinde maa man købe og have det rette Sekund paa hvilket Uhret vil standse i de Dage. Et Sekund koster 2 Cents og et Minut \$1.00. Saa for de tre Dage kan indtages ikke saa lille en Sum endda om man faar „Tiden“ udsolgt.

Da man ikke kunde opnaa Enighed uden for Rettergang m.H.t. Salgsværdi af Menighedens Ejendom, afventes Domsafsigelse i Sagen. Det viste sig under Afhøringen, d. 7. Okt., at Dommeren, hvis Navn er Lockwood, var velkendt i Danmark, hvor han havde været paa Ferie flere Gange i Nordsjælland. At den danske Kirkes Sag derved steg flere Grader i hans Interesse er selvsagt og man venter et retfærdigt Udfald.

Pastor S. Sriver Nielsens Hustru vendte tilbage fra Hospitalet i Boston d. 23. Okt. til sit Hjem i Westbrook, Me. og vinder Kræfter hver Dag efter Operationen.

Dødsfald. Bethania Mgh., Denver, Colo. mistede en af sine trofaste Medlemmer, da Miss Laura Larsen blev bortkaldt af Døden d. 16. Okt. som Følge af et Hjerteanfald. Hun var lige fyldt de 75 Aar og boede sammen med en Søster Marie. De er fra Revninge, paa Fyn, og kom til Landet i 1886. Det næste Aar ankom deres Moder og flere Søskende, som ogsaa tog Ophold i Denver.

Embedsmænd i Menigheden skal ikke holde Embede mere end tre Aar undtagen et Genvalg sker med 4/5 Majoritet, er en Bestemmelse vedtaget af vor Menighed i Blair. Man giver altsaa Plads for „the indispensable man“ men mener dog at der er Maade med saadan Anerkendelse.

Pastor M. C. Hagedorn, førhen Audubon, Iowa, beder os oplyse, at hans Adresse efter Nov. 1 er **515 E. 4th St., Fremont, Nebr.**

Hør — Dr. Walter Maier's „Lutheran Hour“, der udsendes fra St. Louis, Mo. og støttes af Missouri Synodens Lægmandsforening, høres atter regelmæssig Kl. 3:30, Central Tid, over Columbia Network.

Dødsfald. Martin Andersen, 71 Aar gl. og Medlem af Golgatha Mgh. i Chicago, afgik ved Døden d. 19. Okt. i sin Datters Hjem paa 5423 Lake St. efter et længere Sygeleje. Han blev jordet paa Oakwood Kirkegaard, hvor han i 24 Aar havde haft Beskæftigelse.

Et godt Alderdomshjem maa Bethel Hjemmet være derude i Selma, California, thi Bestyrer J. Rosendahl oplyser i dets Maanedssblad, at Huset er fuldt og man kunde ønske Plads til en Snes Stykker mere. Og den høje Alder Hjemmets Beboere opnaar stadfæster vor Opfattelse. Her er Listen samt deres Alder:

Mrs. Ingeborg Søndergaard, fra Easton, Calif., 96; Mr. F. Deeds fra Selma, Calif., 96; Pastor A. M. Andersen, Long Beach, Calif., 93; Mrs. Sarah E. Nichols, Lodi, Calif., 89; Mr. J. Dørffler, Eugene, Oregon, 84; Mr. H. Jørgensen,

Fresno, Calif., 83; Mrs. M. Hansen, Del Rey, Calif., 82; Mr. J. Jensen, Selma, Calif., 82; Miss A. Mihlsen, Silverton, Ore., 81; Mrs. H. Christensen, Selma, Calif., 80; Mr. Christian Petersen, Oakland, Calif., 77; Mr. L. Rosenbom, Del Rey, Calif., 77; Mr. N. Larsen, Selma, Calif., 76; Mr. R. Rasmussen, Del Rey, Calif., 74; Mr. and Mrs. Hans Nielsen, Selma, Calif., 73 and 77.

Da et Par af Bestyrelsen var bortrejst fra Egnen blev nye indvalgt ved Bestyrelsesmødet d. 5. Aug. og bestaar nu af følgende:

Pastor J. P. Christiansen, Fresno, Præsident; Pastor E. Th. Grill, Caruthers, Vicepræsident; Mr. Harold F. Hansen, Rt. 1, Parlier, Kasserer; Pastor Henry M. Hansen, Del Rey; Mr. Jacob Hansen, Caruthers; Mr. H. J. Jacobsen, Selma; Mr. V. G. Johnson, Reedley; Pastor M. L. Kirkegaard, Selma, Sekretær; Mr. N. H. Rosendahl, Easton.

Aarets (Okt. til Okt.) Indtægten beløb sig til \$9155.50 og Udgifterne \$7599.05. Værdier af Ejendom og Funds sættes til \$33,114.07 og Obligationer til \$12,545.41.

Bethel Mgh.s nye Kirke i Los Angeles skrider godt frem og man haaber at kunne benytte den først i næste Maaned. Ved Grundstensnedlæggelsen forleden Uge mødte op en Skare paa ca. 400 og Byraadsmedlem C. C. Rasmussen, forhv. Præst ved Den danske Kirke i Byen, holdt en god Tale i Anledningen.

Pastor Otto Nielsen, Greenville, Mich. oplyser, at en ny Kontrakt er traadt i Kraft med Dr. Hansen, af hvem man købte Bibellejren Mt. Pleasant, saaledes at den aarlige Afbetaling bliver \$400 i Stedet for \$500. Gældssummen er nu nede paa \$7,800. Ved et Bestyrelsesmøde blev Pastor George Robertsen, Chicago, valgt som Viceformand og vil varetage Programmets Arrangement for næste Sommer. Pastor Leo Heintz, Grand Lodge, er Sekretær og Mr. Charlie Hansen blev genvalgt som Kasserer.

Pastor N. P. Lang, skriver til os, at endskønt han siden Maj fratraadte Præstetjeneste, saa har han alligevel ikke undgaaet Prædikantvirksomheden, idet der siden den Tid kun har været fire Søndage paa hvilke han ikke varetog en Gudstjeneste et eller andet Sted. Nu har han lige lovet at betjene vor Menighed i Detroit gennem December Maaned. „Det er hvad man faar for at retirere, men jeg er glad ved det“ kommenterer han.

En rigtig pæn „Buket“ blev sendt os fornylig fra Vestkysten saalydende: „Hermed en Hilsen til vort kære Luthersk Ugeblad — det er ikke Smiger. Ja det har virkelig en Plads i vort Hjerte og da er det først at man kan tale med Sandhed om, at noget er os kært. De gamle Folk, som jeg sender L. U. til, er nu skilte. Manden døde og Konen flyttede til nogle af Familien. Hun er meget gammel og svag, vidste næppe at hun blev flyttet; men da hun kom sig efter Slaget ved Mandens Død, spurgte hun: „Hvordan, faar jeg nu Luthersk Ugeblad? Jeg maa have det sendt hertil.“ Jeg ved at hun har haft megen Hjælp af det.“

Pastor C. C. Kloth, Laurens, N. Y. gæstede Penn Yan d. 18.—20. Okt. og talte ved en Fødselsdagsfest i Kirken Fredag Aften samt ved Gudstjenesten Søndag Morgen.

Pastor A. Th. Schultz, Olds, Alta. ønsker gerne nogle brugte Salmebøger til Brug i hans Mission der. Baade den danske „for Kirke og Hjem“ og den engelske Hymnal. første Udgave, ønskes.

Tag skyldig Hensyn til de ældre Præster er et Emne Dr. Carlsen behandler i en ledende Artikel i denne Uges Udgave af vort engelske Blad. Vi tilskynder vore Læsere at lægge Mærke til den om Bladet er tilgængeligt, ellers send for et Eksempplar. Dette gælder særlig eder, der har et Ansvar i Menighedsvalg. Vor gode Formand skal have Tak for det Indlæg. Lad det blive hørt. Omtalen gælder ikke Pensionssagen men Præstekaldelsen. Ældre Præster betegnes de der er over 45—50-aars Alderen. De er i deres bedste Kraft hvad præstelig Tjeneste angaar, men er ovre den Tid da de skal bruges paa Missionspladser.

„**Christmas Chimes**,“ vore Unges Julebog, der atter i Aar redigeres af Pastor Harald Jørgensen, er færdig og kan udsendes i Slutningen af denne Uge. Prisen er som før, en halv Dollar. De lokale Ungdomsforeninger vil forhandle det smukke Hefte, der nu har vundet saa stor Indpas i vore Hjem. Men mange Steder er det sikkert mulig at udbrede det udenfor vor Kirke, thi ægte Julelitteratur er langt fra overflødigt paa Landets Bogmarked. Send iøvrigt enkelte Bestillinger til Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb.

Om Pastor J. N. Andersen, hvis Død vi omtalte for et Par Uger siden her i Bladet, skriver „Dekorah Posten“:—

Pastor J. N. Andersen, som fra 1927 til 1933 var Eksekutivsekretær for Den norsk-lutherske Kirkes Søndags-skolearbejde, og som sidst var Præst i Huxley, Ia., indtil han paa Grund af svækket Helbred maatte træde af i 1939, døde Lørdag den 12te Oktober i Story City, Ia., og blev begravet den 15de Oktober.

Pastor Andersen var af dansk Herkomst; han var født i Blair, Neb., 12te Oktober 1871. Han fik sin Uddannelse ved Luther College, hvorfra han graduerede i 1891 og fra Luther Seminar, hvor han fik teologisk Eksamen i 1895. Han virkede som Præst først i Momence, Ill.; senere i Omaha, Neb.; Oakland, Calif.; St. Paul, Minn.; Willmar, Minn., fra 1904 til 1919; Story City, 1919 til 1927, og i Huxley fra 1923.

I 1930 fik han af Luther Teologiske Seminar Ærestitelen „D.D.“, for sit Arbejde for Søndagsskolen.

Pastor Andersen overleves af sin Hustru, f. Inger Margretha Harvick.

Vor Mission i Salt Lake City har nu været vacant godt ni Maaneder; men vi er saa heldige at afdøde Pastor P. Hauges Hustru besidder Evner og Trang til at kunne fortsætte Virksomheden saa vidt, at den ikke alene hindres fra at gaa i Staa men trives. Dog savnes meget Prædikan-ten og den præsteviede Ledelse i Arbejdet. Hvorfor man ikke endnu har faaet en Mand derud er et Spørgsmaal flere af Missionens Venner sidder inde med. Mon vore Præster skulde være blevne saa vage at de ikke tør binde an med den Opgave derude i Mormonstaden? Det kan vi næppe tro. Hvorfor ikke kalde een af dem der har haft god Øvelse i Storbysvirksomhed og gode Indtægter i et saadant Kald i Aarevis? Her er Anledning til at ofre noget for Herrens Sag og vor Hjemmemission.

Er der nogen som har, eller kan oplyse om nogen, der har „**Kirke-Bladet**“ Aargang 1880? Vi har nu erhvervet et fuldstændigt Sæt fra Pastor I. M. Hansens Bogsamling, men den nævnte Aargang var i sin Tid udlaant og blev ikke returneret. Findes der iøvrigt en fuldstændig Samling af dette Blad fra 1877—1890, vilde vi gerne vide det.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb.

Korrespondancer

FRA ALBERT LEA, MINN.

Ja, saa svandt Sommeren igen, men mange uforglemmelige Minder er tilbage. For Sommeren er jo en Tid, hvor man tager ud paa Ferier, besøger gode Venner og smukke Steder og søger at hvile sig borte fra den daglige Gænge.

Ogsaa her i Albert Lea hører vi om Rejseoplevelser fra Venner af vor egen Menighed. Nu er vi saa ved at komme i Gang igen. Men det tager jo lidt Tid især med at faa Børnene samlede paany i Søndagsskolen.

Nogle af de mere fremstaaende Begivenheder, som er passeret siden mit sidste Brev, skal jeg prøve at fortælle. Gamle Mrs. Chris Frandsen fejrede sin 85. aarige Fødselsdag i Kirken omgivet af Børn og Børnebørn. Pastor Bondo lykønskede hende paa Menighedens Vegne. Mrs. Frandsen kommer i Kirken saa meget det er hende mulig, og er temmelig rask for sin Alder. Maa Herren give hende en god Livsaften. Vor gamle Ven, Skomager Hansen, som havde det Uheld at falde og brække et Par Ribben, er nu i Stand til at være rundt igen. Hansen er 82 Aar gammel.

En Begivenhed af Rang er, at vi har faaet nye „Hymn-books“ i Kirken; det er jo en stor Opgave, men ved Hjælp af Menighedens forskellige Organisationer og flere private Gaver er dette nu bleven til Virkelighed.

Vort Præstehus har faaet en Omgang Maling, saa det straalere nu i sin nye Dragt.

Vi er ogsaa bleven paamindet om at Udgifterne er de samme, ogsaa naar vi er paa Ferie. Baade Missionen og vor lokale Menighed behøver Bidrag lige nu.

Flere Par af vore Unge har besluttet at leve deres Liv tilsammen, saa af den Grund har vi haft flere Bryllupper i Kirken.

I denne smukke Efteraarstid, — og det har været overordentlig smukt i Aar, — har Kirkens Alter været prydet med Blomster hver Søndag.

Ti af vore Medlemmer deltog i Kredsmødet; og selv om vi syntes det var lidt langt borte — 250 Mil til Nelson, Minn. — saa kom de hjem og fortalte os om det bedste Møde de havde overværet i lang Tid. Den valgte Korrespondent til Ugebladet vil sikkert fortælle derom. I „Ansgar Lutheran“ har der allerede været to gode Indlæg. Læs dem.

Kvinderne havde god Tilslutning til en „Chicken Dinner“; de er jo altid paa Færde. Vor Mandsforening havde sit første Møde efter Sommeren; ca. 25 var tilstede, og da Taleren i sidste Øjeblik var blevet forhindret, benyttede vi Tiden til en god Diskussion om Arbejdet iblandt vor „Boy Scout Troop.“ Pastor Bondo gav nogle Oplysninger med Henblik paa „Lutheran World Action“ Indsamlingen. Vi ønsker, at mange flere Mænd vilde føle sig interesseret i og komme med til disse Mandsmøder.

Der har været foretaget en kirkelig Census her i Byen. Vor Kirke deltog ogsaa, og 20 af vore Mænd arbejdede med det. Noget Resultat foreligger ikke endnu.

Vore Unge har begyndt deres regulære Møder, og vore Sangkor baade det ældre og det yngre, holder Øvelser til

bestemte Tider; det glæder os at høre dem synge til Herrens Pris, og vi er altid glade ved at lytte til deres Specialnumre. Det minder mig altid om en Sang vi sang saa meget, da jeg var ung: „Op mod Lysets Rige,“ hvor sidste Vers lyder saaledes:

Lad da Sangens Tøper
gaa af fulde Bryst;
Herren, som hisset troner
deri har sin Lyst.
Sangens Gave brugt,
til hans Lov og Pris,
vil, som Troens Frugt,
naa til Paradis.

Den sydlige Del af Kredsens Luther League holdt en Stævning i Myrtle, som var meget godt besøgt; naturligvis var Albert Lea vel repræsenteret.

Vi har ogsaa i Aar 3 unge Piger paa „Dana.“ To af dem er paa tredje Aar og for een er det første Aar. Jeg tror hun har faaet Tilskyndelsen fra Opholdet paa Bibelskolen ved Okoboji, hvor hun har været de sidste 3 Somre. Maatte nu Herren velsigne hendes Bestemmelse, at det maa blive til Evigheds Betydning for hende!

Vor danske Gudstjeneste, den 3die Søndag i Maaned, om Eftermiddagen, har aftenagde Tilslutning; sidste Søndag rundt tyve. Pastor Bondo rundkastede en dansk Gudstjeneste forrige Søndag Morgen Kl. 9:15—9:45 over den lokale Station, og blev assisteret af vort danske Kor.

Vore unge havde arrangeret, hvad de kaldte en „Inadomi Aften.“ Kirkens Undersal var dekoreret Japansk — meget imponerende! Efter Programmet serveredes kogt Ris (glorified). En pæn Forsamling var tilstede. Indtægten gaar til Japan-Missionen. Saa havde vi Høstfest i Kirken. En Komite havde forestaaet alt med Hensyn til Indbydelse saavel som Bispisningen af os alle, for vi var alle indbudte til at spise sammen i Kirkens Undersal og dele Eftermiddagen sammen. Og hvilken Festdag! Naturen straaede i al sin Glans udenfor, og indenfor var en stor Forsamling, der lyttede til Pastor Bondo. En Takoffer blev lagt paa Herrens Alter for Missionen. Om Eftermiddagen havde vi et godt Samvær. Aftenmødet var aflyst paa Grund af Festen. Naar vi taler om Aftenmøder, saa burde der komme mange flere ud. Vi studerer for Tiden Galaterbrevet. Saa venter vi nu Besøg af Forstander Siersbeek fra Dana, der vil være iblandt os rundt d. 17. Nov.

Efter at ovenstaaende er skrevet, ser jeg i Ugebladet et Brev fra Pastor Engskov i Sudan. Han skriver til Slut, at L. U. er det eneste danske Blad de faar. Det tilskynder mig til igennem disse Linier at bringe jer alle derude en hjertelig Hilsen fra Sudan Venner her i Albert Lea, med Forsikring om at vi er med eder i vore Bønner for Arbejdet derude.

Kærlig Hilsen til Redaktøren og alle Læserne.

D. J., Korr.

Christella Madsen N. P. MADSEN

N. P. Madsen var kendt og elsket som faa, og endnu lever hans Minde indenfor det danske Kirkefolk. Det vil derfor sikkert blive paaskønnet, at hans efterladte Hustru, Fru Christella Madsen, nu har skrevet en Bogen om ham. De gamle vi faa mange Minder opfriskede ved at læse Bogen, og de unge vil finde rige Tilskyndelser i den.

Pris \$0.75

Tænkt og Skrevet

SKE DIN VILJE!

Guds Vilje er, at alle Mennesker skal komme til Sandheds Erkendelse og blive frelst, hvilket vi derfor altid kan bede om og arbejde for. Og naar saa Gud bruger Riset til Tugt, for at lede Mennesker til Omvendelse, bør vi være meget varsomme med at bede om at faa det taget bort; det er i Virkeligheden unyttigt. Gud sagde engang til Jeremias: „Du skal ikke bede for dette Folk, ikke trænge ind paa mig; for jeg hører dig ikke.“ Jer. 7:16. Og i det 8. Kap. 15. Vers læser vi: „Vi venter paa Fred; og der kommer intet godt; paa Lægedoms Tid; og se der kommer intet godt; paa Lægedoms Tid; og se der kommer Forfærdelse, 8:15. Igen i det 27. Kapitel læser vi Guds Ord til Juda: „Bøj din stive Nakke, ydmyg dig; det er den eneste Vej for dig netop nu til Frelse for Sjæl og Legem.“ Og saa staar Gud for Oprejsningen, dens Time og Maade.

Vi hører en Røst i denne Retning over „The Lutheran Hour“; et Raab til vort Land og Folk om, at ydmyge sig, erkende sit Frafald fra Gud og hans Ord og omvende sig til ham.

Saa længe udvortes Fjender ikke kommer nær, føler man sig tryk i Synd og Frafald fra Gud; og derfor bruger Gud saa ogsaa Fjender udefra til at gøre Mennesker utrygge, ja fortvivlede over de Ting, som sker, om dog nogle ville finde Vejen tilbage til Gud og hans Ord.

Men hvor mange lukkede Bibler findes der ikke i saakaldte Kristnes Hjem. Maaske finder vi her en stor Skyld for det store Frafald fra Gud og hans Ord. Hvem meget er betroet, af ham skal man vente mere; men naar man forlader Kirkehuset om Søndagen, saa efterlader man der det betroede Ord, tilligemed Bøn og Salmesang. Man gaar maaske i Kirke baade Morgen og Aften hver Søndag; men det mellemliggende Stykke Eftermiddags Hjemliv, eller det mellemliggende Stykke Ugeliv var langt fra levet i Overensstemmelse med det betroede Ord fra Gud.

Det er ikke godt, naar et ungt Menneske paa Vej hjem fra Kirke udtaler et „Uf!; vi er inde for en Eftermiddag af Sladder i mit Hjem i Dag; hvis det er Kristendom; saa maa De have den for mig.“ Maaske vil det ikke virke lige megen Modstand hos alle Børn i den samme Familie; nogle vil følge det slette Eksempel; og det er næsten værre. Det hjælper ingen i den rigtige Retning. Det beviser, hvad Hjerterne i Virkeligheden er fyldt med til Overflod; for det tales der gerne om. Maa vi se vor Synd af Lunkenhed; og ikke alene bekende den, men ved Guds Naade komme ud af den; for den er en Væmmelse for Herren.

Lad os til daglig fylde og styrke vore Hjerter med Guds Ord; det er Liv, og det skaber Liv. Og hvad vi selv er optaget af, ønsker vi at meddele til andre, først og fremmest til dem, som vi lever sammen med hver Dag; det burde da være naturligt. Læs Jerem. 27. Kap., ja hele Bogen; den er betagende alvorlig i Lyset af vor Tid.

Med Hilsen til alle Guds Børn.

Mrs. Th. Nielsen.

KAN DET NYTTE AT BEDE?

Af Svend Rehling.

Mon ikke der er mange Kristne, som i denne Tid har svært ved at bede? Deres Forstand siger dem ganske vist, at der aldrig har været mere Brug for de Troendes Bøn, end der er nu; men samtidig følger de sig saa underligt lammede i deres Bønsliv. De smaa, personlige Ting, som ellers fyldte saa meget i deres Bøn, forekommer dem nu saa ubetydelige i Sammenligning med alt det, der sker, at de daarligt synes, de kan være bekendt at nævne dem for den levende Gud — naar hele Verden er i Nød, naar Byer brænder og Lande udslettes, naar Tusinder dræbes og Millioner flygter hjemløse paa Landevejene, er det da ikke latterligt ligegyldigt, om jeg faar den Stilling, jeg søger, eller mit Barn kommer sig af sin Lungebetændelse, eller vi kan klare Terminen? De smaa Ting bliver saa smaa, at vi kvier os ved at mobilisere Himlens Kræfter for deres Skyld. Og de store Ting er saa svimlende store, at vi simpelthen ikke kan rumme dem. Og samtidig har vi en snigende Fornemmelse af, at det Vejr, som nu gaar hen over Verden, er saa kolossalt og saa frygteligt, at det er ganske betydningsløst, om min lille Bøn kastes i Vægtsskaalen eller ikke.

Der er i disse Tider saa meget, der er blevet rystet og anfægtet for os — og derimellem ogsaa vor gamle, enfoldige Tro paa Bønnens selvfølgelig Virkelighed og Magt. Saadan siger nogle Kristne. Og det er en stor Lidelse for dem. For de ved godt, at naar Bønnen lammes, lammes selve Kristenlivet i sit Hjerterpunkt. Og netop nu vilde de saa gerne have været med til at gøre Forbønnens Tjeneste. Men det bliver ikke til stort mere end til et Suk, som snarere brister ud af Fortvivlelse end af Tro.

*

Denne Artikel tør ikke paatage sig at borttrykke alle de Problemer fra Bønnens Verden, som for Tiden kan ligge tungt paa alvorlige Kristnes Hjerter. Men den vil gerne minde om nogle faa enkle Kendsgerninger, som det maaske kan være nyttigt at repetere.

For det første: Naar vi beder, handler vi i simpel Lydighed mod en ofte gentaget Befaling af Jesus. Det kan ikke være forkert, hvis vi i en meget kompliceret Situation ligefrem lægger Bønnens Problemer til Side og bare beder, fordi det har Jesus sagt os, at vi skal. Tankemæssigt kan jeg ikke udrede disse Gaader; men jeg kan da være lydig mod min Herres Ord — paa samme Maade som jeg gaar til Alters, ikke fordi jeg har forstaaet det, men fordi han har sagt det. Og saa maa han om, hvad han kan bringe ud af det.

For det andet: Det er uomtvisteligt, at Guds Ord har knyttet store Forjættelser til Bønnen. Der er ikke meget, Jesus har udtalt sig saa uforbeholdent om som om Bøn og Bønhørelse. Enhver Bibellæser kan anføre en lang Række tydelige Ord. Men naar vi fortrøster os til Bønnens Forjættelser, er det aldeles nødvendigt, at vi ikke glemmer, at de meget ofte indledes med et „dersom.“ F. Eks. „Dersom I bliver i mig, og mine Ord bliver i eder, da beder om hvådsomhelst I vil, og det skal blive eder til Del!“ (Johs. 15:7). Det betyder, at Jesus har aldrig nogensinde forpligtet Gud til en betingelsesløs Opfyldelse af Menneskers Bøn. Det vilde jo ogsaa være en uhyrlig Tanke; for hvis jeg — under Henviisning til Forjættelserne — uden videre kunde gøre Krav paa Bønhørelse, saa var det jo mig, som regerede, og ikke Gud.

Jeg er ikke sikker paa, at den kristne Forkyndelse altid har ført en helt klar Tale paa dette Omraade. For rigtig at fremhæve Guds Kærlighed og Almagt har man vistnok undertiden lagt mere ind i Bønnens Forjættelser, end de faktisk rummer. Bed om hvadsomhelst! har man sagt — og oversat, at Løftet begyndte med et „dersom“ eller endte med et „i Jesu Navn,“ som satte en ganske bestemt Grænse for Bønnehørelsens Mulighed. Den Grænse er Guds Viljes Grænse. Og ud over den kan ingen Kristen heller ønske Bønnehørelsen.

Det er meget vigtigt, at vi her ikke gaar længere, end Bibelen gaar — ellers havner vi i Forargelsen. Vi har alle erfaret — maaske ofte i de sidste Maaneder — at vi bad, og fik ikke, hvad vi bad om. Det betyder altsaa ikke, at Gud svigtede sit Ord; for han har aldrig givet et Menneskes Bøn carte blanche. Da J. H. Monrad var Præst i Køge, mistede han en lille Dreng af Diftheritis, efter at Forældrene forgæves havde stridt i Bønnen for deres Barn. Fra Havetrappen i Præsteboligen talte han paa Begravelsesdagen og sagde: „Altsaa, vor Bøn blev ikke saaledes hørt. Men derfor vil vi ikke knurre mod vor Gud. Thi vi vil ikke tvivle paa, at dette har været nødvendigt, at det har været det bedste for os syndige Mennesker. Vi tænker, at det har været det bedste for os, at vi hele vort Liv skulde have dette alvorlige Minde, dette aldrig ganske lægte Saar. Vi skulde derigennem huske paa, at Gud vistnok er Kærlighed, men at naar man undertiden taler om hans Kærlighed saaledes, at det næsten bliver til, at han er Gemytlighed, saa hænger Sagen ikke saaledes sammen. Den Gud, som er Kærlighed, er tillige den høje og hellige Gud.“

Det er sand, kristelig Tale om Bøn og Bønnehørelse. Iøvrigt gælder det — som det tredje — at ingen ærlig Bøn nogensinde er bedt forgæves. Den fik altid et Svar fra Gud. Maaske ikke akkurat det Svar, vi havde ventet og ønsket, men i hvert Fald det Svar, som bedst kunde blive os til Velsignelse. „Beder, saa skal eder gives,“ har Jesus sagt; „thi hver den, som beder, han faar“ (Matth. 7,7). Det staar urokkeligt fast. Hvad han saa faar — det kan vi ganske trygt overlade til Guds Godhed.

Og endelig: I de allersværeste Tider formaar du maaske ikke stort andet i din Bøn end at sige Tak. Men saa er det ogsaa nok foreløbig. Hvis nogen af os har det saadan for Tiden, at vi ved ikke ret, hvad vi skal bede om, men vi har hver Dag uendelig meget at sige Gud Tak for — saa vil han vist ikke derfor gaa i Rette med os.

En skrev forleden til mig i et Brev: „Ellers lever vi saadan: Bag alting ligger een Ting — men bag det hele er Gud. Og det er nok. Og saa kan man bede og trygle og falde til Ro — den Dag; og næste Dag er det der igen med mange, mange nye Spørgsmaal. Man maa holde fast ved at takke og takke altid, for ellers gaar det hele fra en.“

Ja, det er sandt.

Efter „De Unges Blad“
d. 15. Aug. 1940

Peter Vejrup Jeg løfter mine Hænder

En Digtsamling af en vestjysk Lærer, der ikke er ukendt som Forfatter. Han har en ret stor Produktion bag sig (Digtsamlinger og Fortællinger). 48 Sider. Pris netto \$0.45.

Fortalt og oplevet

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

Fra en Danmarkstur i 1938 af L. F.

(Fortsat fra Nr. 44)

Sahl, den 8. Okt. Tilsidst fik Havgusen det bedste af mig og med dens Mærker forlod jeg Thy. Ikke des mindre har jeg allerede i denne Maaned været med til saa meget. Jeg har været i Ravnkilde og fik hilst paa Pastor Bartholdy. Jeg har været til Fest for de Ældste i Sognet i Sahl Præstegaard. En stor Velsignelse at være sammen med saa mange „Simon og Anna Mennesker.“ Det var de allerfleste af dem. Vemodigt var det ogsaa, i de skrøbelige Skikkelser, at genkende dem der i vor Barndom stod i deres fulde Livskraft.

Ved Kaffebordet kom jeg til at sidde ved Siden af Degnen i Nøddelund; han havde været til saa mange Konfirmationsgilder, spist Sødsuppe ni Dage i Træk. Saa vi har endnu vor Nationalret. Her traf jeg en af Mors Veninder fra Præstetiden, **Boel-Marie**, 84 Aar gammel og aandsfrisk. Jeg maatte love at besøge hende, og der har vi været i Dag. Der var stor Opdækning og god Kaffe. Knive og Gafler kom frem af Dragkisteskuffen! de var fra hendes Bryllup for 60 Aar siden — Jern med Benskafter. Boel-Marie har Slagbænk, rødmalet-gammeldags blomstret Sengetæppe og et Sengebaand over Sengen. Der var sat Georginer i to Vaser, „men der manglede en i den ene, saa de kunde staaet lige stive,“ sagde hun. Boel-Marie glæder sig til at komme hjem til Himlen.

I Gaar paa Vej til Hvorslev standsede vi hos **Petrine Bundgaard**. Hun bor lige op ad Landevejen, har et pænt Hus og Have. Hendes Mand er Invalid og de lever af Renten. De har fem Børn, to af dem er paa Aandssvageanstalten, en er blind, to er sunde. Hun er jo ikke betyngt med Forstand, men hun forstaar at holde Huset rent og Haven i Orden, med mange dejlige Blomster og Grøntsager, og det er der mange kloge Mennesker der ikke forstaar. Der var ingen Ende paa alt det de fattige Mennesker vilde overøse os med af hvad de havde i Hus og Have, og ingen Ende paa deres Taknemlighed for vort Besøg. Vi delte, bedst af alt, Guds Ord og en Bøn med dem.

Okt. 10. Regn og Rusk og kolde Dage. Jeg har haft et dejligt Studium fra Wisløffs Bog: Med Ham hver Dag, over Ef. 2:5—6, „og oprejste os tillige og satte os tillige i det himmelske Rige ved Jesus Kristus.“ Mit Liv er i Himmelen, mit Kors det er her.

Søndag, i Gaar, kørte vi til Svostrup for at høre Pastor Thun. Han er nylig kommet hjem fra Oxfordstævne i Interlaken. Der er en velgørende Fred og Alvor over ham. Han talte særligt om at være ærlig overfor sig selv i Ønsket om at blive rensat fra alt eens eget: Jeg ser det ikke klart, Gud, men Du gør; tag saa paa mig, som Du vil, blot jeg maa følge Dig. Vi sang Salmen Nr. 170. Kender du den? Den er den skønneste Melodi af Winding og Ordene er saa smukke:

En Sædemand gik ud at saa
og strøede rundt med begge Hænder,
for overalt det skulde naa
imellem begge Ager-Ender.

De Sædemænd, om de blot vilde strø med begge Hænder. Sæd er der nok af.

Aftes var der samlet i Sahl Kirke mindst 150 Unge og de fik intet. Præsten, der talte, er god og venlig, men han har intet oplevet, ved ikke at han fattes alt. Paa Søndag Okt. 23 kører vi til Randers. Pastor Bartholdy skulde tale i Set. Mortens Kirken. Vi kørte ind i Byen op over Vester Altan, rundt ved Set. Pouls Kirken, det gamle Asyl, Adelgade, Niels Ebbesen og Torvegade. To Biler kan lige passere hinanden selv i Torvegade, Byens Hovedgade. Bartholdy talte om, for det første: at pege paa Jesus — „Se det Guds Lam.“ For det andet: Jeg har fundet Jesus — „Kom og se.“ Begge Dele skal følges ad i en Kristens Liv. Mange af vor Tids Præster peger paa Jesus, men har de ikke selv fundet ham, kan de ikke tage den anden Del af Forkyndelsen med.

Hammel den 28de. Paa Vejen hertil var jeg inde at se Hvilehjemmet i Gjern. Det ejes af Forstander Møller, Diakon fra Aarhus Diakonskole og ledes i en fuldtud kristelig Aand. Hjemmet bestaar af fem grundmurede Bygninger, er smagfuldt og hyggeligt udstyret, moderne efter dansk Mønster. For 100 Kroner pr. Maaned faar man den bedste Forplejning i alle Henseender, legemligt og aandeligt. Ikke en eneste Bekymring for det daglige Liv. Det var i Gjern, Pastor L. Pedersen, førhen i Chicago, blev Præst efter Asschenfeldt-Hansen. Det siger sig selv at de Mænd har sat sig Spor. Der er et rigt Aandsliv i Gjern; men tillige er her en Rigdom fra Naturens Haand. „Gjern Bakker“ hører til Jyllands skønneste. For mig overgaar de langt Rebild Bakker. Ved hver Drejning af den smalle Vej er der et nyt Syn, indtil man er helt oppe og ser Egnen i Miles Omkreds — alle de underlige Bakkedrag og alle de smaa velholdte Hjem. Oppe ved Resenbro, nær Silkeborg, begynder et smalt Sølvbaand, Gudenaalen, at sno sig gennem Engene ned forbi Svostrup-Tvilum og forsvinder for Øjet ved Allinggaards Skove. Man kan ikke løsrive sig, ønsker Tiden vilde staa stille.

Sammen med K. J. har jeg været til „Dansk Kirke i Udlandet“s Aarsmøde i Aarhus. Der var stor Tilslutning: Bisperne Bruun-Rasmussen fra Aarhus, Westergaard fra Ribe. Noack fra Haderslev, Amundsen fra Falster og mange Præster med Fruer fra deres Stifter. Desuden Præster og Ungdomsarbejdere fra London, Paris, Berlin og Flensborg. Vi lyttede til Referater og Taler hele Morgen og igen om Eftermiddagen. I Middagspavsen, ude i Marselisborg Mindepark, deltog vi i en stemningsfuld Højtidelighed ved den ukendte Soldats Grav. Biskop Noack talte, nedlagde en Krans og vi sang: Dejlig er Jorden. Monumentet er gripende, bærer Navnene paa alle Danske, der faldt i Verdenskrigen. Midt for paa Hovedpartiet staar forhv. Statsminister I. C. Christensens Vers:

Danmark vor Moder løfter sit Øje,
ser over Lande Sønnernes Færd.
Krigstid og Voldstid, Hjerterne grue,
Broder mod Broder drager sit Sværd.

Danmark vor Moder, Tiderne skifte,
Freden vil læge Sorger og Saar.
Savnede Sønners Navne vi tegne,
Mindet vil leve i tusinde Aar.

Om Aftenen var der fælles Kaffebord med mange hundrede Mennesker. Der var Taler og Lysbilleder fra Arbejdsmarkerne, Sange digtede for Anledningen. D.K.U. var det eneste der eksisterede den Dag. „Vi fik begyndt for sent derude,“ lød det, „og vi skylder dem saa meget, de der drog ud.“

De er vaagne for alt kristeligt Arbejde i Danmark; det er forbavsende det de omfatter og alt det de ofrer. Om end i en anden Betydning passer det ogsaa her, at „maalt med Verden er det lille, maalt med Hjertet er det stort.“ (Richardt.) Alle Helgens Søndag skal der ofres i alle Landets Kirker til D.K.U. Samtidig med Mødet i Aarhus var der Aftengudstjenester i alle Kredsens Kirker for samme Sag.

L. F.

Blandt Landsmænd

Om Gavepakker til Danmark. Paa sidste Side har vi for Tiden en betalt Annonce fra „Reliance Travel Service, Inc.“, hvori tilbydes Anledning for sikker Forsendelse af visse Varer til Personer i Danmark. Vi var selvfølgelig lidt i Tvivl om Paalideligheden af denne Forsikring, men et større Averteringsfirma var Bestilleren, saa vi i Mangel paa bedre antog det.

Nu ser vi imidlertid i „Dannevirke“ at man der gjorde Forespørgsel om nærmere Oplysning, og her er hvad man erfarede, som synes rimelig nok: „Vi garanterer ikke, at Pakkerne leveres, men vi garanterer, at Pengene returneres dersom Leveringen ikke finder Sted. Disse Pakker er fra Lagre i Europa, nogle Varer er paa Lager i Danmark og som Følge deraf kan vi forsyne Kunder prompte. Vi telegraferer Ordrene herfra i Køberens Navn, saa Modtagerne ved, hvem der staar bag ved Gaven, og vi modtager ved Afleveringen Bekræftelse for, at Pakken er afleveret.“

Til videre Oplysning meddeles, Gavepakkerne mærkes af Firmaet som „A“, „B“, „C“, „D“. „A“ indeholder 9 Pund grøn Santos Kaffe og koster \$8.65; „B“ 8 Pd. grøn Kaffe og 1 Pd. The til \$9.30; „C“ koster \$9.80 og „D“ \$9.50 — Indhold ikke angivet. Priserne dækker alle Forsendelsesomkostninger undtagen Told, og Firmaet beholder Ret til at ombytte Varerne med andre af samme eller højere Kvalitet. Nærmere Oplysning faas selvfølgelig ved at tilskrive Firmaet direkte.

Alderdomshjemmet „Aldersly“ i San Rafael, Nord-California ejes og drives af en dansk Forening derude, der havde Aarsmøde d. 19. Okt. i San Francisco. Alt var i Fremskridtets Tegn, og som Værgeraad de næste tre Aar valgtes enstemmigt H. Crone Thomsen, Fru Albert Nielsen, Fru Hulda Nelson, Hr. George Larsen, Hr. Martin Iverson, Hr. Lawrence Nelson og Hr. C. J. Klitgaard.

Efter Mødets Afslutning sammenkaldtes Medlemmerne af Værgeraadet til et kort Møde for at konstituere sig. C. J. Klitgaard blev genvalgt som Præsident, H. Crone Thomsen genvalgt som Sekretær og Kasserer, og Walter Hansen som Vicepræsident.

To Danskere har for Tiden Ansættelse ved University of California i Berkeley. Det er Universitetsbibliotekaren Jens Nyholm, der stammer fra Hjørring, og Dr. Arne Barkhuus, der er ansat i The Department of Hygiejne. Dr. Barkhuus, der baade er M.D. og Dr. phil., bor paa „International House“ i Berkeley.

En Hundredeaarig Mindefest blev afholdt d. 4. Nov. paa Northwestern Universitet, Chicago, for Dr. Christian Fengers Fødsel, den verdensberømte danske Kirurg og Patho-

log. En anden kendt Landsmand Overbibliotekar J. Chr. Bay var Hovedtaler.

Guldbryllup i Chicago. Mr. og Mrs. Louis F. Ljungberg, 3052 W. Eastwood Ave., var Genstand for en stilfuld Festlighed d. 19. Okt. i Anledning af deres Guldbryllup. Mr. Ljungberg er fra København og hans Hustru fra Aalborg.

I Salinas, Calif. fandt en stor Fest Sted d. 25. Okt., da Danskerne og Venner af den velkendte Landsmand Jens Lund og Hustru Marie samledes for at fejre disse agtede gamle Pioneerers Guldbryllup. Festen begyndte med Gudstjeneste Kl. 11 i den danske Kirke og Festbanketten fulgte i Kirkesalen under Pastor E. Mortensens Ledelse.

Guldrudeparret kom fra Danmark til Salinas Egnen Aar 1889—90, hvor de blev ægteviiede. De har fire Børn. Mr. Lund var i 1917 Overpræsident for Foreningen „Dania.“

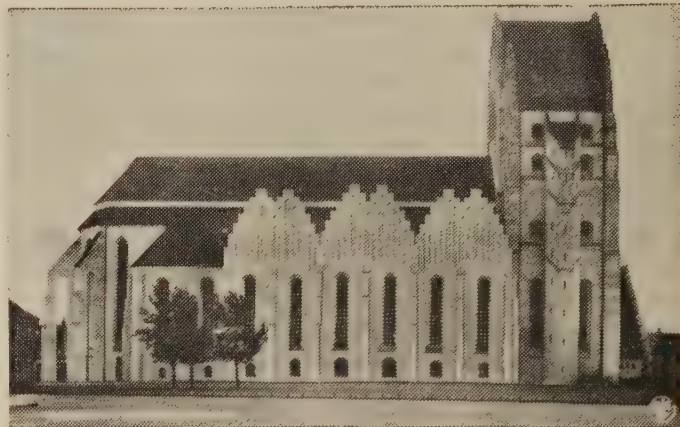
Fra Livermore, Calif. meddeles om den agtede Landsmand, Carl Holms Død d. 24. Okt. i en Alder af 88 Aar. Hans Livsledsagers Død sidste Aar var et haardt Slag for ham. Afdøde var Præstesøn, født i Tostrup Præstegaard ved Viborg d. 19. Dec. 1852. Syv Aar gammel flyttede Forældrene til Nykøbing, Sjælland, og Sønnen blev sendt til Skole med Formaal at følge i Faderens Fodspor. Men Lysten manglede og efter en Tid paa en Forretnings-skole i Fredericia, rejste han til Sverrige og blev Forvalter paa en Gaard. Aar 1873 udrejste han til California, hvor han bosatte sig i Livermore Dalen; en af de første Danskere der. I 1880 giftede han sig med Ida Jensen fra San Leandro og deres Landsted „Fairview“ var et yndet Hjem at besøge, elskede og dygtige var de begge to. De efterlader fire Sønner og to Døtre. I 1908 blev Afdøde valgt som Overpræsident af Forening „Dania.“ I de Aar 1914-21, da vor Kirke havde Missionsvirksomhed der paa Egnen og dette Blads Redaktør var den eneste danske Præst nogensinde bosat i Livermore, kunde vi altid regne med Mr. og Mrs. Holms Venskab og Velvillighed. Han var Egnens „Grand Old Man.“

I Petaluma, Calif. afgik Fru Kristine Jensen ved Døden d. 19. Okt. som Følge af et Uheld hun havde paa Vejen til Søstersamfundets Konvention i Racine, Wis. forrige Maaned. Hun efterlader sin Mand Murermester J. W. Jensen og deres fire Børn. De har længe været bosat paa Egnen og nyder stor Agtelse.

Verdensudstillingen i New York er afsluttet og ved Solnedgang d. 27. Okt. nedtog man Dannebrog over den danske Pavillon for sidste Gang. En Festlighed i den Anledning blev afholdt under Hr. C. H. W. Hasselriis, Fmd. for The Am.-Dmk. Committee's Ledelse, hvor Generalkonsul George Bech holdt Hovedtalen. Han paapegte hvorfor Danmark trods Forholdene derhjemme alligevel blev repræsenteret i Aar. Det danske Flag maatte ikke stryges saalænge der var frie Landsmænd, som vilde holde det oppe paa Udstillingen. Særlig takkede han Hr. Wm. S. Knudsen, der foruden betydelige Bidrag havde garanteret Summen nødvendig for at financere Danmarks Deltagelse indtil Landsindsamlingen var afsluttet. Vor Pavillon var derfor et Udtryk for danske Amerikaneres Kærlighed til Fædrelandet de forlod, og, omend man nu strøg Dannebrog over Bygningen, næredes Haabet om, at den gamle Fane aldrig maatte sænkes i Landsmænds Hjerter eller over gamle Danmark.

Fra Danmark

Grundtvig Kirkens Indvielse

Den 8. Sept. fik Grundtvig Kirken sin højtidelige Indvielse, og Festligheden overværedes af et Par Tusinde Mennesker.

Det er den lille danske Landsbykirke, der har laant Linierne til den mægtige Kathedral, der er rejst til Minde om Danmarks store Aandskæmpe. —

I tyve Aar har seks Murersvende lagt Sten paa Sten til denne enorme Bygnings Rejsning, og Søndag 8 Sept. kunde disse seks Murere se Værket fuldført og overvære Indvielsen af Kirken sammen med Kongefamilien, Ministrene, Gejstligheden og Grundtvigs egen Slægt. —

Grundtvig Kirken vil aldrig behøve Udsmykning. Den er hver Dag klædt i sit lyse Festskrud. De smukke Søjler fortøner sig højt, højt oppe i Buer, der favner Uendeligheden. Disse rene Linier fra Jensen Klints Haand danner en Udsmykning, som Fremtidens Bygmestre vil tage Lære af.

Grundtvigkirken er vor Tids største Bygningværk, rejst til Guds Ære. —

Kirken skal staa som et Vartegn, sagde Biskop Fuglsang Damgaard i sin Indvielsestale. — Aandens Magt i de to Mænd, hvis Navne er knyttet til denne Kirke (Grundtvig og Bygmesteren Jensen Klint) løftede dem op i de gamle Kathedralers Storladenhed og Skønhed. Verden er i Nød, Danmark er med den øvrige Verden stædt i Vaande, sluttede Biskoppen, derfor takker vi Gud for denne Festdag midt i en mørk Tid. Den mægtige Kirke rejser sig som et Vartegn og skal staa for vort Folk og kommende Slægter som en Forjættelse: „End lever den Gamle af Dage.“

Kirkens Præst, Pastor Lund-Sørensen, talte myndigt og mandigt om den Mand, der er stor nok til at fylde denne Kirke med det levende Ord, og han har hele Forsamlingen med sig, da han til Slut udtaler: I disse for vort Land saa strænge Tider har det været en stor Trøst at faa stadfæstet, at vi har en Konge, der i Kraft af sin sunde Menneskelighed og ægte Danskhed staar som et Udtryk for noget af det bedste i vort Folk. Derfor paa Kongens „Gud bevare Danmark“ svarer vi et: Gud bevare Danmarks Konge! Kongen var meget grebet, og alle i Kirken rejste sig, og i denne Hyldelse saa Kongen et Folks Trofasthed. —

Ogsaa fra vort Broderfolk kom Hilsen, idet Biskop Rodhe fra Lund talte om, hvordan Grundtvig ogsaa fandt Vej ind i den svenske Menighed, og man synger stadig hans Salmer, der er trykt i den svenske Salmebog. Bevæget sluttede den svenske Biskop: „Gud velsigne Danmark og Danmarks Kirke.“

Indvielsen sluttede med „Det er saa yndigt at følges ad.“

Frit Valg — eller intet. London den 25. Oktober. Det meldes fra Stockholm, at den danske Avis „Børsen“ advarer de demokratiske Elementer imod et Valg for at finde ud af, hvor stærkt det danske Naziparti er.

Avisen, som er et Talerør for Middelklassens Forretningsfolk, minder Befolkningen om, at Landet er okkuperet af udenlandske Tropper, og selvom Uafhængighed er blevet lovet, er Friheden til at føre en Valgkampagne hindret.

Bladet skriver: „hvis vi skal have Valg, da lad os faa det med saa lidt Diskussion som muligt, da den blot kan være til Fordel for det Parti, som forsøger at trænge sig frem med Magt og Bluff.“

Avisen „Fyns Tidende“ har en ledende Artikel med samme Syn paa Sagen.

Clausen som Statsminister Staunings Afløser? De danske Nazisters Fører Fritz Clausen skal paa et Møde i København have forlangt, at Danmarks politiske Struktur ændres. Selvom Clausen kun repræsenterer et ringe Antal saakaldte danske Nazister, saa er hans Tale alvorlig derved, at Fritz Clausen i den senere Tid i den tyske Presse er blevet nævnt som Staunings Efterfølger som Statsminister. Man fristes til at spørge, om dette er Begyndelsen til en Kampagne, som den der blev gennemført i Norge, og som resulterede i den fuldstændige Tilintetgørelse af Norges Frihed og Selvstændighed.

London den 22. Oktober. Det meldes fra Stockholm, at den danske Presse forlanger, at Myndighederne skal rydde op blandt de danske Nazister og deres Propagandavirkksomhed. Dette er foraarsaget af Fritz Clausens sidste Tale, hvori han nægter at have sagt, at han vilde tage Magten ved et Statskup. Det skulde ske ved folkelig Agitation og Valg.

Holbæk Amts Venstreblad foreslaar i en redaktionel Artikel, at der afholdes Valg, da det vilde være den bedste Maade at gendrive Nazistpropagandaen paa og samtidig at komme paa det rene med, hvilken Styrke den demokratiske Regerings Fjender raader over.

De danske Bønders Selvstændighed. London den 23. Oktober. Det danske Naziparti led et nyt Nederlag under Forsøget paa at faa det danske Bondeparti paa sin Side, da Axel Hansen, prominent Leder indenfor den kooperative Aгрarbevægelse i Danmark „Landbrugernes Samenslutning“, trak sig tilbage. Flere andre Fratrædelser fandt Sted, og en Organisation af Bønder til Bekæmpelse af Nazisterne blev dannet. Ifølge Meddelelser modtaget her viser det sig, at de danske Bønder stort set nægter at samarbejde med Tyskerne.

Kongen Genstand for Kritik. Stockholm den 29. Oktober (via Norsk Radio Presse). Det meddeles fra København, at Kong Christian er blevet alvorligt kritiseret af de danske Nazister for at ville lægge Hindringer i Vejen for den nye Partibevægelse i Danmark. Denne Kritik

kommer fra de samme Grupper, som under den tyske Invasion i Danmark overgik sig selv med Lovord om Kongens Holdning.

Den danske Rigsdags to nazistiske Medlemmer, som har holdt et Møde i Holstebro, har ligeledes kritiseret Kongen, fordi han har forlangt, at Personer, der tidligere havde maattet forlade deres Stillinger paa Grund af deres Opposition mod Nazismen, skulde genindsættes i deres Stillinger.

Kongen er ogsaa blevet kritiseret for at han, som det angives, søger at faa mere Magt til at redde Demokratiet i Danmark.

Fra spredte Numre af „Berlingske Tidende“ 9. Aug. — 16. Sept. sender A. F. D. F. & D. følgende Udpluk:

9. Aug. Iflg. statistisk Bureau er Detailpristallet fra April til Juli 1940 steget med 5%.

31. Aug. Fra Stockholm meddeles det, at der er Forslag fremme om at tildele Aarets Nobelpris til Professor Vilhelm Grønbech. „Aftenbladet“ skriver: En Prisbelønning af Professor Grønbechs Arbejde vilde paa samme Tid være en Hyldest til Danmarks fine og særprægede Kultur. (Det fremgaar af senere Meddelelser, at Nobelprisen vistnok ikke uddeles iaar.)

3. September. Der er dannet en Ungdomsforening paa tværs af politiske, religiøse og faglige Skillelinjer „Dansk Ungdomssamvirke“, som tæller 260,000 Medlemmer.

4. September. Povl Skadegaard er udsendt som Delegeret for de danske Arbejdere i Tyskland. Til Dato har 14,000 Lønoverførelser fundet Sted til de danske Arbejders Paarørende i Danmark, og der er blevet udbetalt over 1¼ Millioner Kroner.

5. Sept. Iflg. Arbejdernes Erhvervsraad er Real-Timelønnen i Danmark fra Juli 1939 til Juli 1940 faldet med 14%.

Fra 1. Sept. er den tyske Hær i Danmark ophørt med at benytte Reichs Kreditkassenscheine. De skal indløses i Nationalbanken inden d. 9. Sept.

10. Sept. I Studenterforeningen har Undervisningsminister Jørgen Jørgensen holdt et Foredrag om Arbejdstjeneste. Han polemiserede stærkt mod de Røster, der er fremme om at bygge Arbejdstjenesten paa Højskolens Ide. De to Ting har intet som helst med hinanden at gøre, sagde han, den danske Folkehøjskoles Ide er Frivillighed, og Arbejdstjenesten er Tvang. Foredraget hilstes med begejstret Bifald.

I Studenterforeningen er der dannet en Samling af konservative, radikale, socialdemokratiske og venstre Studenter — kaldet „Samling“ — der paa tværs af politiske Skillelinjer vil arbejde paa Danmarks Fremtid. Christmas Møller holdt Rustalen og sagde bl. a.: „De skal se tilbage til det Samfund, De er vokset op i, som noget De og vi i Fællesskab skal vinde tilbage.“

Der er nu over 100,000 Arbejdsløse. Stigningen i August viser c. 9,000. Arbejdsløshedstallet er steget til omtrent det dobbelte siden September 1939.

Det halve Svin (Danskernes „bedre Halvdel“), som hver Husstand har faaet Tilladelse til at nedsalte, koster Kr. 2.30 — 2.60 pr. kg. slagtet Vægt.

13. Sept. Fra og med den 12. Sept. slutter den danske Radio sine Udsendelser Kl. 21.

I København og andre store Byer har man allerede indført Rationering af Elektricitet. Der overvejes nu at faa en Rationering for hele Landet.

Debat i Folketinget om Arbejdsloven („Lov om Arbejdsforhold“). Loven fremsættes af Socialdemokratiet og er baseret paa et Udkast fra Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund, der sammen har taget Initiativet og har henvendt sig til Arbejdsminister Kjærbøl med et fuldt færdigt Forslag om Tilvejebringelse af en Form for Samarbejde mellem Arbejdsgivere og Arbejdere for at undgaa Arbejdskampe. Der skal iflg. denne Lov dannes et Arbejdsnævn med ligelig Repræsentation fra de to Sammenslutninger, 3 Mand fra hver. De udnævnes af Ministeren efter Indstilling fra Organisationerne. Nævnet faar et kongevalgt Formandsskab af uvildige Mænd. Da Lovforslaget debateredes i Folketinget d. 12. Sept., var Paragraf 8 strøget fra det oprindelige Udkast. Denne Paragraf gik ud paa Tvangsindlæggelse i Arbejdsløshedskasserne af uorganiserede Arbejdere. Venstre (Krag) udtalte, at dette Tvangsmoment vilde Venstre aldrig gaa med til. Nazisterne (Fritz Clausen) nægtede at komme med noget Ændringsforslag med den Motivering, at de ikke vilde yde „Lapperier“ til Demokratiet.

Iflg. Statistisk Bureaus Opgørelse var Dødeligheden i Danmark lavere for 1939 end nogensinde tidligere. Den viser 10.1 Promille, hvilket er 0.2 Promille lavere end i 1938. Det er navnlig Spædbarnsdødeligheden, der viser Nedgang.

Justitsministeriet udstedte igaar en Bekendtgørelse, som er en Ændring til det Forbud mod Afholdelse af Møder, der udstedtes straks efter Invasionen. Iflg. den ny Bekendtgørelse kan indendørs Møder, der afholdes af flere Foreninger eller af en Centralorganisation, hvoraf de deltagende Foreninger er Medlemmer, afholdes uden særlig Tilladelse, naar Adgang kun tilstedes de paagældende Foreningers Medlemmer. (Tidligere maatte kun een Forening holde Møde i samme Lokale.)

Ægproduktionen for 1940 vil udvise c. $\frac{1}{3}$ af ifjor. Priser: Smør Kr. 2.15 pr. Halvkilo (detail); Æg Kr. 1.68 pr. Halvkilo (detail).

16. Sept. Der findes i Øjeblikket rundt om i Danmark 12 Stats-Ungdomslejre, hvor 1100 unge Mænd mellem 18 og 22 er beskæftigede. De er oprettet af Statens Ungdomsudvalg. Udvalget overvejer nu at faa oprettet en Ungdomslejr for Kvinder.

Alle Gymnastiksale i Landet er lukket paa Grund af Brændselsmangel og Elektricitets-Rationering.

Danskerne vil igen spise Fisk. Et Telegram fra København, der er sendt hertil via London, meddeler, at 50 danske Fiskekuttere har indbragt en uhyre Fangst, hvis Værdi beløber sig til en halv Mill. Kr.

De danske Fiskere har i Aar haft en ualmindelig god Sæson, hvilket har været et Held for Landet, da Tyskerne har lagt saa stort Beslag paa Landets Beholdninger af Kød og Flæsk.

Der var et Tidspunkt i Foraaret, da den danske Befolkning ikke vilde spise Fisk, fordi navnlig Kattegat var fyldt med Lig af tyske Soldater fra Transportskibe, der blev skudt i Sænk af Englænderne under Tyskernes Invasion i Norge.

Men Uviljen mod at spise Fisk har atter fortaget sig, og Forbruget i Danmark siges nu at være det dobbelte af det normale Forbrug.

Aalborg Lufthavn ødelagt. Aalborg Lufthavn er totalt

ødelagt. Hele Pladsen er saa opfyldt af Kratere fra de engelske Kæmpebomber, at Flyvepladsen er blevet flyttet op nordpaa, i Nærheden af Hjørring. Her er Hangarerne lagt under Jorden paa tysk Maner, og Flyvepladsen er glimrende Camoufleret. Der gaar saaledes en Landevej tværs igennem Pladsen.

Tyskerne og Nordmændene. I Stavanger er der udstedt en Befaling af Naziautoriteterne, hvori der meddeles, at hver Familie i Byen vil blive tilladt at købe et halv Ton af Koks for Vinteren, hvis de er i Sympati med Nazistpartiets Principper. Det lokale Arbejderblad „Den første Maj“ offentliggjorde en voldsom Protest imod dette Forsøg paa at udnytte Brændselsmangelen i politisk Øjemed og skrev en Redaktionsartikel under Overskriften „Nordmændene er ikke for Salg.“ Resultatet var, at hele Redaktionen Personale blev arresteret omgaaende.

I Oslo fortsætter Studenterne deres Demonstrationer imod Major Vidkun Quisling, der er den norske Nazistleder og anset som Forræder imod Landet. Blandt andet er Studenterne begyndt at rive de Skilte ned, hvor der staar „Jødiske Indehavere,“ idet Nazisterne havde befaleet, at saadanne Skilte skulde ophænges uden for enhver Forretning, hvor Indehaveren var af jødisk Afstamning.

Sidste Nyt. London den 4. November (via Norsk Radio Presse): — Det meddeles fra Stockholm, at Danmark staar overfor en fuldstændig økonomisk Revolution, hvis de nuværende Forhold skal fortsætte. Dette blev oplyst af den konservative Leder Christmas Møller paa et Møde i Odense, hvor 2300 af hans Tilhængere var til Stede. Han lagde Vægt paa, at det nøjeste Samarbejde var nødvendigt, hvis den nationale Integritet skulde kunde bevares. „At vi hidtil har lidt forholdsvis lidt,“ sagde han, „beviser at vort Land har bevaret sin Sundhed til Trods for Invasionen. Imidlertid er der ringe Tvivl om, at vor nuværende Situation vil blive værre. For at afhjælpe dette, er det absolut nødvendigt at samarbejde. De politiske Forskelligheder, som har adskilt os i de senere Aar, maa forsvinde, om Danmarks Integritet skal kunne bevares.“

Christmas Møller erklærede, at Fritz Clausens Naziparti var til stor Skade for Landet.

Fra Litteraturens Verden

Ny engelsk Bog om Danmark

Francis Hackett: „I Chose Denmark“ udkommer d. 15. Nov. hos det kendte Bogfirma, Doubleday, Doran & Co. Af Forordet oplyses vi om Forfatteren s. flg.:

Den kendte irsk-amerikanske Forfatter, Francis Hackett har skrevet en Bog, der vil glæde alle Danskere og alle amerikanske Venner af Danmark. „I Chose Denmark“ er ikke blot en Beskrivelse af Danmark før den tyske Invasion, den er en stor Forfatters Syn paa det danske Demokrati, og den er et stort Menneskes Kærlighedserklæring til det Land, han havde valgt som sit Hjem.

Francis Hackett lærte Danmark at kende efter Verdenskrigen, i 1919 da Sønderjyllands Genforening var forestaaende. Han lærte et Danmark at kende, der til Trods for Tabet i 1864 var gaaet frem ad Fredens Vej, et Land der skyede den militaristiske Aand og de politiske Dogmer, der faa Aar i Forvejen havde styrtet Resten af Europa i Ulykke. Han fandt et Land, der havde bygget Grundlag for et Mønster-Demokra-

ti, der skulde blive et lysende Eksempel for den civiliserede Verden.

I de paafølgende Aar havde Forfatteren Lejlighed til, under aarlige Besøg, at observere de mange sociale Fremskridt i et Folk, der paa Frivillighedens Princip byggede et Samfund op med den højeste kulterelle Standard, den højeste Sundhedstilstand og det mest fredelige Hjemliv i Verden. Han kom til at kende Danskernes elskværdige Karakter, han saa det daglige Liv udfolde sig i By og paa Land, og han opdagede, at Danmark løste sine sociale Problemer paa en baade rationel og human Maade. Han oplevede Demokratiet i Virksomhed.

I 1937 bosatte Francis Hackett sig i København med sin danske Hustru, Forfatterinden Signe Toksvig. Da den tyske Invasion fandt Sted, var de tilfældigvis paa Besøg i Amerika, hvor de nu har maattet slaa sig ned. For dem betød Invasionen en personlig Tragedie. Men Francis Hackett staar i sin smukke Bog frem som Vidne for Danmark og erklærer, at dets Frihed ikke kan være uigenkaldelig tabt.

Indsendt ved C. H. W. Hasselriis.

Et lille Hefte med „Scandinavian Chorals for Mixed Voices“ er udsendt af Hall & McCreary Co., Chicago og indeholder en Samling af 24 kendte skandinaviske Sal-

mer i engelsk Dragt med Noter for flerstemmig Korsang. Prisen er blot 20 cts. Heftet er No. 53 af H. & M. Auditorium Series.

No. 2 af „The American-Scandinavian Good-Will Magazine“ — Oktober-Nummeret — foreligger og bringer et noksaa interessant Indhold over vekslende Emner. Den første Artikel er skrevet af Edwin C. Johnson, en svensk Amerikaner, der var Colorados Guvernør en Termin og nu er Statens Senator i Washington. Hans Emne er „American-Scandinavian Educational Week“, en Sag han har forelagt og faaet vedtaget i U. S. Senat, men venter paa Aktion i „Huset“. Sigrid Undset omtales i et Interview ligesaa den norske Kronprinsesse, der nu er Gæst her i Landet. Baron Joost Dahlerup beretter om den første skandinaviske Forening her i Landet Societas Scandinaviensis af 1769: Philadelphia. „Sibelius in Paint: Juho Rissanen“ er ligesaa et Emne af Interesse, og „Carl Brisson returns.“ Som omtalt sidste Maaned er Jacob Enemark, New York, en af Redaktørerne og Magasinet koster 25 Cents per Kopi eller \$2.50 per Aargang.

ACKNOWLEDGEMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	9979.96	537.77	1320.91	2297.21	1962.69	636.05	1574.20	186.78	1464.35
Kimballton, Ia., Bethany Sunday School for Elim Home, Elk Horn	4.00	4.00							
Kimballton, Ia., Bethany Luth. Church for Elim Home, Elk Horn	5.00	5.00							
Kimballton, Ia., Bethany Luth. Church	24.00		15.00		9.00				
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. Church	2.95	1.05	1.90						
Hazelwood, Minn., Luther League of Immanuel Dan. Luth. Church	20.00		5.00			5.00	5.00	5.00	
Plainview, Nebr., Bethany Luth. Church	75.00			75.00					
Hazelwood, Minn., Immanuel Luth. Church	24.85		5.00		5.00	5.00			9.85
Detroit, Mich., Messiah Luth. Church	22.25		11.12		11.13				
Edmore, Mich., Our Savior's Luth. Church	1.00				1.00				
Racine, Wis., Our Savior's Luth. Church	200.00			200.00					
Farmington, Minn., Farmington Ev. Luth. Church	30.00				30.00				
Sleepy Eye, Minn., Mr. and Mrs. Hans Knudsen	15.00				5.00				10.00
Brooklyn, N. Y., Salem Dan. Luth. Church	65.00	5.00	10.00	5.00	10.00	5.00	10.00	5.00	15.00
Dane Valley, Mont., Ebenezer Luth. Church	15.25				10.00	5.25			
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. Jerold Elling	1.00								1.00
Plainview, Nebr., Bethany Luth. Sunday School, birthday bank	5.35	5.35							
D. L. S. U. of East Canada. By Folmer Petersen, 40 Garnock Ave., Toronto, Can.	25.00		10.00		15.00				
Eugene, Ore., Emmaus Luth. Church	14.90				14.90				
Norma, N. D., Zion Luth. Church, offering at mission meeting	10.70				10.70				
Omaha, Nebr., Pella Luth. Church	35.00				20.00				15.00
Falmouth, Me., Emmaus Ladies' Aid	8.20								8.20
Racine, Wis., Gethsemane Luth. Church	158.40						20.00	20.00	118.40
Wolbach, Nebr., Pastor and Mrs. H. P. Anderson	15.00								15.00
Penn Yan, N. Y., Pastor and Mrs. H. Berthelsen in memory of Mr. and Mrs. Edward Olsen and Mr. Christian Møller, Indianapolis, Ind.	5.00						5.00		
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church	29.03	5.00	5.00	9.03					10.00
Blair, Nebr., Miss Sena Bertelsen	7.00	1.00	3.00						3.00
Denmark, Wis., Trinity Luth. Church	15.00		15.00						
Callender, Ia., Roland Twp. Luth. Church, offering at mission meeting	19.20				19.20				
Albert Lea, Minn., the Junior and Senior Luther Leagues of Trinity Ch.	30.00					15.00	15.00		
Saxeville, Wis., St. John's Luth. Church	33.70	3.70	7.50		7.50	5.00			10.00
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	27.04						27.04		
Dickson, Alta., Canada, Estate of Mrs. J. C. Gundeson, payment on \$100 legacy, \$25 less exchange \$2.64	22.36								22.36
Eugene, Ore., Mr. and Mrs. C. N. Bertelsen	12.00			8.00					4.00
Salt Lake City, Utah, Tabor Luth. Church	21.25		5.00		5.00	2.50		1.25	7.50
Total received on 1940-41 synodical budget	10979.39	567.87	1414.43	2594.24	2136.12	678.80	1656.24	218.03	1713.66
Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Nov. 4, 1940. H. J. Hansen, Treas.									

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget quotas)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission	Luth. World Action
Previously acknowledged	1532.79	445.87	671.26	205.66	85.50	57.00	67.50
Women's Joint Jewish Mission Society of Fresno Co., Cal. By Mrs. A. P. Petersen, Parlier, Cal.	63.20			63.20			
Kenmare, N. D., Mr. and Mrs. Lauritz Larsen	30.00	10.00	20.00				
Edmore, Mich., Our Savior's Luth. S.S.	1.53						1.53
Edmore, Mich., Our Savior's Luth. Church	16.50						16.50
Edmore, Mich., Mr. and Mrs. Max Thomsen, for Rev. Alfred Thompson, Sudan	5.00		5.00				
Clinton, Wis., Pella English Ev. Luth. Church	26.45						26.45
Sleepy Eye, Minn., Mr. and Mrs. Hans Knudsen	10.00	5.00			5.00		
Omaha, Nebr., Mrs. Marie Laursen and Ruth	5.00		1.00	2.00	1.00	1.00	
Selma, Cal., Mr. and Mrs. Otto Sorensen, for Rev. and Mrs. Thompson, Sudan	10.00		10.00				
North Logan, St. Paul, Nebr., L. H. Petersen	5.00						5.00
Cushing, Nebr., Ole Olsen \$1, Mrs. P. Thomsen 80c, Mrs. August Hansen 50c	2.30						2.30
Wolbach, Nebr., Erik Hansen 50c, Mrs. R. Rasmussen 50c	1.00						1.00
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church	24.75						24.75
Blair, Nebr., Miss Sena Bertelsen	1.00	1.00					
Total	1734.52	461.87	707.26	270.86	91.50	58.00	145.03
Received with thanks. Blair, Nebr., Nov. 4, 1940.							H. J. Hansen, Treas.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$1248.27
Blair, Nebr., K. P. Hundahl	2.00
Total	\$1250.27
Received with thanks. Blair, Nebr., Nov. 4, 1940.	
H. J. Hansen, Treas.	

Danske Julekort 1940

Særdeles smukke og stemningsfulde fire-dobbelte Julekort med omhyggelig valgte danske Tekster paatrykt i vort eget Trykkeri. Hvert Kort forsynet med særskilt passende Konvolut.

Nr. F-1040.—Format som foranstaaende. Billede af Bethlehems Marken i ophøjet Tryk og udskaa-ret Sølvstjerne samt „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Omstaaende Byen Bethlehem med Lukas 1:78, 79 og 2, 6 og 7 Vers af Salmen „Dejlig er den Himmel blaa“ som Tekst. Pris 7 Cents.

Nr. F-3003. 3 1/2 x 4 1/2 Tommer. Hyrderne paa Marken i Lyset fra oven og „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Indvendig Hyrdernes Tilbedelse med Lukas 2:11 og 1ste Vers af „Glade Budskab, har du hørt.“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3024. Format som Nr. F-3003. Paa Forsiden Udsigt gennem en Port i Julefarver og „En velsignet Julefest!“ Indvendig Udsigt over Bethlehem under Julestjernen. Tekst Lukas 2:15 og tre Vers af „Et Barn er født i Bethlehem!“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3010.—Jule- og Nytaarskort. De tre vise paa Kameler og den dobbelte Hilsen „Glædelig Jul“ og „Godt Nytaar“ paa Forsiden. Indvendig de vise Mænd med deres Gaver og Es. 60:6 samt to Vers af „Aaret henrandt“ som Tekst. Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-504.—Format 3 3/4 x 5 Tommer. Paa Forsiden Billede af den hellige Familie i Bethlehems Stalden og Hilsenen „Glædelig Jul!“ Indvendig Hyrderne paa Marken med Joh. 3:16 og to Vers af „Mit Hjer-te altid vanker. Pris 5 Cents.

Nr. F-510.—Format 3 x 5 1/2 Tommer. Paa Forsiden et brændende Lys i Guldstage omslynget af Kristtorn Kviste med Bær samt „Glædelig Jul!“ Indvendig samme Motiv med Salme 43:3 samt Salmen „Nu ville vi os samle“ som Tekst. Pris 5 Cents.

Nr. F-1032.—Samme Format som Nr. 504 men med Østens Vise ved Bethlehems Port paa den udskaarne og sølvunderlagte Forside. Indvendig en stor Stjerne med Matth. 2:10

og ti udvalgte Linier af Salmen „O Stjerne, hav Tak, vor ledende Ven.“ Pris 7 Cents.

Nr. F-1011.—Format som Nr. 504. Udskaaet Forside med „Glædelig Jul!“, Lysestage, tændte Lys og Julepynt. Gennem „Vinduet“ ses de hellige tre Konger i Tilbedelse af Barnet i Krybben. Tekst Salme 119:105 og seks Linier af „De hellige tre Konger saa hjertensglad.“ Pris 7 Cents.

DANISH LUTH. PUBL HOUSE
Blair, Nebraska

Kaffe, Te og Fødevarer
leveres i Danmark

Hurtig Ekspedition fra
evropæiske Lager

KÆRKOMNE JULEGAVER

Priser og nærmere Oplysninger fra

RELIANCE

TRAVEL SERVICE, Inc.

1187 Lexington Ave., New York

Tom Bevan

En Helt i Ulveskind

Oversat af A. Kjær

Helten er en germansk Yngling, der gennem ry-stende Oplevelser kommer til kom og udfrier en kristen ung Pige fra Døden i Arenaen og oplever mange andre spændende Ting. Bogen har været udsolgt siden 1910. Den trykkes paa Opfordring af gamle Læsere, som gerne vil delagtiggøre den nye Ungdom i den uforglemmelige Fortælling. 215

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

VOR KIRKES MISSION

beror paa vort Folks Kendskab til dens Fortid, Lære og Funktion. „Uden Kendskab ingen Kærlighed“ er et sandt Ord i Virkelighedens Verden.

Derfor læs vore Kirkeblade. Vor Kirkes Fremtid beror paa velunderrettede og rettænkende Menighedsmedlemmer, og det burde alle vore Landsmænd være.

LUTHERSK UGEBLAD koster \$2.00 pr Aargang i U. S. A. og Canada. Det eneste danske Blad i Magasinformat i Amerika. Lokalagenter ønskes.

BESTILLINGSSEDDEL

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$ for Aargang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af Bladet for

Aar,

Venligst,

Adresse:

DANSKE MOTTOER

til at hænge paa Væggen

Skriftsteder i lyse Bogstaver paa rød, grøn eller blaa Bund, klæbet paa Pap. Disse danske Mottoer er meget populære i danske Hjem.

Nr. 5515. Størrelse 9 3/4 x 13. Motto: Ske ikke min Ville men din. 50 Cents.

Nr. 5020. Størrelse 4 x 6. Motto: Frygt ikke, du lille Hjerd. 15 Cents.

Nr. 5115. Størrelse 6 1/2 x 7 3/4. Motto: Min Naade er dig nok. 25 Cents.

Nr. 5136. Herren er min Hyrde. 25 Cents.

Oplag begrænset.

JULEHÆFTER

Følgende gamle (ubrugte) Hæfter kan nu faas for 10 Cents hver til Dækning af Porto og Emballage.

Dansk Almanak.

Julegranen, illustreret Julebog for Danske i Amerika.

Julestjernen, smukt illustreret.

Hjemmenes Julebog.

„Julegaven“, et meget smukt og stilfuldt nyt Julehæfte. Stort Format noget lignende Julestjernen, smukt illustreret.

De Unges Julebog.

De Gamles Julebog.

Børnenes Julebog.

K. F. U. K.s Julebog.

Der Ude Fra.

Klokkerne kimer.

Ved Julelampens Skær.

Historiebogen, Børnenes Julebog.

Det nye Aar, (I. M. Almanak).

Et Juledigt af H. C. Frederiksen.

En lille Julebog for unge og gamle.

Hæfternes Alder varierer. Fuldstændige Serier haves ikke. Oplaget er begrænset.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

Luthersk Agtend

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED.“

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 20. NOVEMBER, 1940

NR. 47

Fra Hjemmemissionsmarken

Af Formand N. C. Carlsen

(Fortsat fra sidste Nummer)

Kredsmødet i Standard. Dagen efter begyndte Kredsmødet i Standard. Min Rejseplan var lagt saadan, at jeg kunde være med under hele Mødet. Det var rige Dage. Vi gjorde en ny Erfaring af, at det er godt og lifligt at Brødre bor tilsammen. Der lød en sund Forkyndelse. Der var aabenbar Omsorg for Landsmænd i de spredte Kolonier, hvilket tilkendegaves ikke blot ved Drøftelsen af Kredsmissionen, men ogsaa derved, at man forhøjede Kredsens Budget betydeligt. En hjertelig Tak til Pastor og Mrs. A. Husted Christensen saa vel som til Menigheden for de gode Dage, vi tilbragte i Standard.

I Tilley. Efter Kredsmødet gik Rejsen til Tilley. Kolonien der staar stærk i Fremskridtets Tegn. Med frugtbar Jord og Overrissing avles der altid en god Høst. Ogsaa her finder vi Kirken med de takkede Gavle, samt en dejlig Præstebolig. Det er dog kun Kirkens Undersal, der er taget i Brug; men det varer nok ikke saa længe inden selve Kirkens Indre er færdig.

Pastor Nommesens var nylig ankommen til Tilley. West Canadas Kredsformand kan nok trænge til noget af den Stilhed, som findes derude paa Landet.

Han har været en mere end almindelig virksom Mand, der aldrig sparede sig selv naar han kunde tjene sit Folk.

Ved Sylvan Lake. Jeg fik da ogsaa Lejlighed til at tilbringe et Par Dage i Sylvan Lake Bibellejr, hvor jeg gav tre Bibeltimer og prædikede en Aften. Det er dejligt derude ved Skovsøens Bred hvor Bibellejren ligger. Paa et saadant Sted griber man af Tanken: „Dejlig er Jorden, prægtig er Guds Himmel.“

I Calgary. Mit sidste Stoppested paa denne Rejse var Calgary. Der opholdt jeg mig fra Fredag Aften til Torsdag Morgen, saa selv om jeg maatte prædike to Gange om Søndagen og have et Møde med Styrelsen, gaves der alligevel Lejlighed til at faa lidt Hvile ved Afslutningen af en meget anstrengende Rejse. Jeg var meget glad ved mit Besøg i Calgary. Der er foregaaet en betydelig Forandring til det bedre, siden mit forrige Besøg. Der har været Fremgang baade i det indre og det ydre. Vi møder Mennesker, som er kommen Gud nærmere. Menigheden arbejder maaltvist hen imod Selvunderhold. Det forekommer mig, at Gud særlig i det sidste Par Aar har vel-

signet Pastor og Mrs. Paulsens Arbejde i Calgary mere end de selv aner.

Fra Calgary gik Rejsen hjem til Blair. Jeg kørte med Pastor Paulsens til Minneapolis. De skulde nemlig til Luck, Wisconsin, paa en meget tiltrængt Ferie. Den følgende Lørdag Morgen var jeg i Blair. Jeg havde haft en i alle Maader god Rejse, men det var godt at komme hjem igen. „Ude er godt — men hjemme er bedst.“

Angaaende Pass Lake, Ont. Under Kredsmødet i Standard fik vi Underretning om, at Pastor J. K. Jensen var bleven alvorlig syg og havde begivet sig paa Vej til Rochester, Minn. ledsaget af sin Hustru. Hvad end Udfaldet

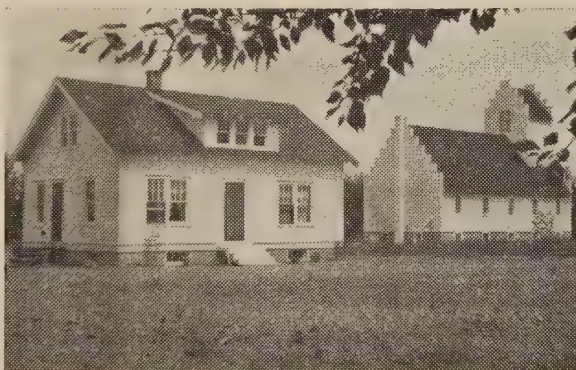
af hans Sygdom vilde blive var han klar over, at han ikke kunde rejse tilbage til Pass Lake. Dermed stod vi overfor et nyt Problem — Betjeningen af Menigheden ved Pass Lake. Efter Forhandling med Kredsformanden og Samfundets Styrelse blev vi enige om at anmode Pastor og Mrs. C. Krogh om foreløbigt at betjene Menigheden i tre Maaned. Det gik de gerne ind paa. De flyttede dertil først i September Maaned. Jeg besøgte saa Menigheden sidst i Maaned. Menigheden var meget glade ved

deres nye Præstefolk, og Pastor og Mrs. Krogh var glade i Gerningen; de synes nok at kunne finde sig i at blive der. Derfor er der al Sandsynlighed for, at et permanent Kald vil blive udstedt til Pastor Krogh.

Pastor og Mrs. J. K. Jensen har udført et opofrende og solidt Arbejde ved Pass Lake. Den gamle Præst vilde undertiden gaa 4—5 Miles frem og tilbage i Menighedens Tjeneste selv i den koldeste Vinter, naar han ikke kunde naa frem paa anden Maade. Den 31. Oktober fik den gamle Herrens Tjener Hjemlov.

Ang. St. John og Annekser. I Maj Maaned forlod Pastor Thorslevs St. John. Saa mange af vore Landsmænd i Söprovinserne er bortrejst, at vi ikke kunde se nogen videre Fremtid for vor Kirke der. Derfor mente vi ikke, at kunne forsvare vedblivende at ofre større Summer paa St. John og Annekser. Dog, der er endnu Landsmænd i disse Kolonier, som vilde komme til at leve som Faar uden Hyrde. Desuden vilde det ogsaa være godt at holde Forbindelsen vedlige med Fremtidsmuligheder for Øje i Til-

(Fortsættes paa Side 5).

Den nye Kirke og Præstebolig i Tilley

27de Søndag efter Trinitatis

Og seks Dage derefter tog Jesus Peter og Jakob og Johannes, hans Broder, til sig og førte dem afsides op paa et højt Bjerg. Og han blev forvandlet for dem, og hans Ansigt skinnede som Solen, men hans Klæder bleve hvide som Lyset. Og se, Moses og Elias viste sig for dem og talte med ham. Da svarede Peter og sagde til Jesus: Herre! her er godt at være; vil du, da ville vi gøre tre Boliger her, dig een, og Moses een, og Elias een. Der han endnu taledes, se, da overskyggede dem en klar Sky; og se, en Røst kom fra Skyen, som sagde: Denne er min Søn, den elskelige, i hvilken jeg har Behagelighed; hører ham! Og der Disciplene hørte det, faldt de paa deres Ansigt, og frygtede saare. Og Jesus traadte frem, rørte ved dem og sagde: Staar op, og frygter ikke! Men der de opløftede deres Øjne, saa de ingen uden Jesus alene. Og der de gik ned ad Bjerget, bød Jesus dem og sagde: I skulle ingen sige dette Syn, førend Menneskens Søn er opstanden fra de døde. (Matth. 17:1—9.)

FADERENS RØST

Af Pastor A. Fibiger

Det var ved Nattetide, da de tre Disciple var med Jesus oppe paa Bjerget, hvor han var gaaet op med dem for at bede. De havde dvælet deroppe Dagen igennem med den elskede Mester, og nu sankedes Nattens Stilhed sig ned over Bjerget, — det var „et højt Bjerg,“ staar der udtrykkeligt, altsaa ikke det lille, lave, kuplede Tabor ovre vest for Gennesarets Sø, men Hermons mægtige Klipper over mod Øst, en af Udløberne fra Libanons og Antilibanons Bjergkæder, det Bjerg, hvor Jordanfloden har sine Kilder. Og se, medens Mesteren dvælede i Bøn, da vaagner de tre Disciple paa en Gang, forvirrede farer de op af Søvn, og de saa en Forklarelsens Glans ligge over Frelserens Aasyn; og Guddomsherligheden brød for en Stund igennem og gennemlysede Kroppens Støvhylder, „hans Ansigts Udseende blev anderledes, og hans Klædebon blev hvidt og straalende,“ fortæller Lukas, og han føjer til, at „Peter og de, der var med ham, var betyngede af Søvn; men da de vaagnede op, saa de hans Herlighed og de Mænd, der stod hos ham.“

Biskop Martensen siger, at denne Begivenhed, Jesu Forklarelse, „danner Skellet mellem det lærende og det lidende Afsnit af Jesu Liv.“

Tre Gange i Jesu Liv lød Faderens Røst over Jesus, og hver Gang skete det ved et nyt, betydningsfuldt Vendepunkt.

Det første Gang var, da Jesus var bleven døbt af Johannes i Jordens Flod. Himlens aabnedes over ham, Guds Aands Indvielses Due dalede ned over ham, og Faderens Beseglings Røst lød fra Skyen med den guddommelige Bekræftelse over ham nu, da han stod rede, døbt og indviet, til at tiltræde sit hellige Kald som Verdens Frelser. Barndomshjemmet i Nazaret var forbi, Ungdomstiden var til Ende, nu laa den korte, stærkt bevægede Manddoms Arbejdsdag foran ham, og da gav Faderen ham sin Besegling med paa Vejen.

Anden Gang var her. For første Gang havde Jesus nylig talt med sine Disciple om Korset. For første Gang var den mørke Lidelsens Skygge faldet over deres Vej; men ak, de forstod det slet ikke, de havde intet andet Svar end det almindelig-menneskelig: „Gud bevare dig, Herre, dette ske dig ingenlunde!“ — denne rent instinktmæssige Flugt fra Lidelsen.

Da var det, hans Fader hin Nattetime paa Forklarelsens

Bjerg sendte ham Bud og Hilsen hjemmefra. Kunde Mennesker ikke forstaa ham, saa skulde han dog vide, at hjemme forstod de ham og fulgte ham med Kærlighedens Deltagelse. Og saa sendte Gud Moses og Elias til ham med Bud og Hilsen, disse to, der bedre end nogen andre kunde tale med ham „om hans Udgang, som han skulde fuldbyrde i Jerusalem,“ fordi de begge var gaaede hjem uden at have smagt Dødens Bitterhed. Og da var det, at Gud ogsaa selv, nu da Jesus stod paa Tærskelen af et nyt Livsafsnit, ved Indgangen til sin Lidelse, paany gav ham sin faderlige Besegling og Bekræftelse; „Denne er min Søn, den udvalgte, hører ham!“ (Lukas 9:35).

Den tredje Gang, da Faderens Røst lød over Jesus (Joh. 12), var om Tirsdagen, som han døde om Fredagen. Da stod han i endnu højere Grad ved Indgangen til sin Lidelse. Et Øjeblik bævede han og sagde: „Nu er min Sjæl forfærdet, og hvad skal jeg sige? Fader, frels mig fra denne Time;“ men straks tysser han sin Sjæl til Ro og siger: „Fader, herliggør dit Navn.“ Da lød der en Røst fra Himlen: „Baade har jeg herliggjort det og vil atter herliggøre det.“

Folk forstod det ikke og sagde, at det havde tordnet, eller at det var en Engel der havde talt til ham; men Jesus forstod det. Han kendte sin Fader paa Røsten og vidste nu, at Faderens Vej med ham gik gennem Lidelse til Herligheden.

Se, heraf kan du lære, hvor dyrebær du er i Guds Øjne, og hvor nøje der vaages over og agtes paa dig i Himlen lige fra din Daabs Stund. Lad dig ikke ængste eller skræmme af Mennesker. Han, som vogter Israel, sover ikke og slumrer ikke. Han ser dig, selv om dine nærmeste og kæreste Venner svigter dig, og han sendte dig Bud og Hilsen hjemmefra. Opløft dine Øjne til Bjergene, derfra kommer din Hjælp. Derfra lyder Guds Beseglings Røst ogsaa over dit Liv.

Efter „Hos Jesus.“

„JA, DER ER GODT AT VÆRE“

Denne Salme (No. 168 i vor Salmebog for K. og H.) er skrevet af Johan Ernst Heilmann, født 1810 og død 1879 som Sognepræst i Bjerreby paa Taasinge. Han er ellers ikke kendt i Salmelitteraturen, men denne Salme om Jesus og de tre paa Forklarelsens Bjerg tolker saa smukt vort Hjertes Længsel efter at være med Jesus, hævet over Jordens Kamp og Tummel, om end kun en liden Stund.

(Mel. Vor Gud han er saa fast en Borg)

O Jesus tag mig med dig op
Fra Jordens trange Dale,
Paa Bjergetindens høje Top,
Hvor Himmelsrøster tale!

Hvo som har set dig der
I Herlighedens Skær,
Han længes al sin Tid
At komme atter did:
Ja, der er godt at være!

Thi der er Luften ren og sval,
Og alting tyst og stille,
Der tier Jordens Suk og Kval,
Der standser Taarens Kilde;
Vi se fra oven ned,
Og undres maa derved,
Den Sorg, der var et Bjerg,
Er nu en liden Dværg:
Ja, der er godt at være!

Hist nede ser jeg Kamp og Strid,
 Naar Blikket did jeg vender,
 Thi syndig er al Verdens Id,
 Og Taagen Øjet blander;
 Men himmelsk Fred er der,
 Hvor Jesus selv er nær,
 Se, Taagen synker ned
 For Solens Herlighed:
 Ja, der er godt at være!

Vel mig, at jeg dog Vejen ved
 Til Bjergets høje Tinde,
 At jeg i Tro og Ydmyghed
 Kan Vejen aaben finde!
 Skønt jeg kan end ej bo
 Bestandig hist i Ro,
 Dog følger Kraft og Fred
 Med mig fra Bjerget ned:
 Ja, der er godt at være!

ALDRIG FORTVIVLE

Af Pastor Erik Thaning

Kulden knuger baade Sjælen og Legemet. Den næsten forstener. En Præst sagde fornylig i en Prædiken, at Kulden var nærved at „fryse Gud ud.“ Det var lidt stærkt sagt, men han mente, at man ogsaa, religiøst set, kunde blive kold i denne Tid, og det skyldtes ikke blot Isvinteren, men fremfor alt Krigsvinteren. Der var saa meget, som stivnede i en, Tanker, som frøs til overfor det meningsløse og tilfældige og haabløse i Tilværelsen, set gennem Øjeblikkets Brillen — Følelser, som isnede paa Grund af alle de Grusomheder og Vilkaarligheder, som blev begaaet paa Krigsskuepladsen, hele Hjerteløsheden, som man daglig fik Bud om, og endelig, Viljer, som slappest, fordi der ikke var noget at gøre, der kunde føre til et virkeligt Resultat, en Ændring i hele Situationen.

Der er meget om alt dette, men — . Der er et engelsk Ordsprog eller Fyndord, som hedder: Never give up. Aldrig fortvivle.

Det er godt at høre. Det er jo netop Sagen, at man ikke giver op og lader Tilværelsen, saa at sige, gaa i Staa eller sejle sin egen Sø. Der er endnu en Vaage i Isen, hvorfra Tøbruddet kan tage sit Udgangspunkt. Der løber endnu en Golfstrøm, som næppe er kølnet. Der er endnu en Tro, som kan flytte Bjerge. Aldrig fortvivle. Det er jo dog Mennesker, der skal være Tilværelsens Herre, og ikke omvendt, Tilværelsen, der skal være Menneskets Herre. Det hed jo engang i Skabningens Begyndelse: Gør dig Jorden underdanig. Det gælder endnu.

Svaret, det eneste jeg ved, er dette. Vor Tro er den Sejrr, som overvinder Verden, fordi den har overvundet Verden — en Gang paa Golgathas Høj.

Troen — det vil sige Troen paa den almægtige Gud og den, han sendte til Verdens Frelse — Troen paa Sejren over Synden og Døden — Troen paa det godes Magt — Troen paa, at det nytter noget at gøre det gode og aldrig blive træet, og at bede og ikke høre op, thi en retfærdigs Bøn formaar meget, naar den er alvorlig og indtrængende — Troen paa, at det er bedre at lide Uret end at gøre Uret. I Lidelsen er der en stor Magt. Og endelig, Troen paa, at Gud lever og vaager over Verdens Gang.

I sin Andagtsbog til hver Dag i Aaret: „Alt for ham“ — skriver Oswald Chambers: Staa op, lad os gaa. Det var Jesu Ord til Disciplene i Getsemane Have, Disciplene var, som bekendt, faldet i Søvn i det afgørende Øjeblik. Da det gik op for dem, var de Fortvivlelsen nær. Ak, det er en almenmenneskelig Erfaring. Vi har ikke grebet Lejligh-

heden, da den var der. Hvad er der saa at gøre? Da siger Jesus Kristus: Staa op, lad os gaa frem. Det er sandt, at Lejligheden var tabt. Det kan du ikke forandre. Men du „kan staa op og gaa til den næste Opgave.“ Men hvad er, fremfor alt, den næste Opgave? — Det er — siger Chambers — absolut at bevare Troen paa Gud og handle udfra Troen paa den Forløsning, som han har tilvejebragt. Det vil med andre Ord sige: Der er altid en Lejlighed til at handle og gribe ind, naar blot man staar i Troens Stilling og beder om at faa Del i de Kræfter, som de forløste har faaet Løfte om. Lad aldrig en tabt Lejlighed hindre dig i en ny Handling.

Han steg ned fra Forklarelsens Bjerg og mødte den lidende Jord med det Udbrud: Du yantro Slægt, hvor længe skal jeg taale jer! Og dog forblev han paa Jorden og holdt ud med den, indtil Glorien om hans Pande var blevet til en dryppende Tornekrans.

Der blev skrevet i et finsk Hovedstadsblad, om de tapre Soldater ved Mannerheimlinjen, at disse unge Drengesiger: Her kommer ingen igennem, saa længe vi lever. Aldrig give op.

ALT VISNER OG FORGAAR

Af C. Vesterbo

„Sic transit gloria mundi — Saaledes forgaar Alverdens Herlighed!“ Det er disse Ord, der udtales under et Pavevalg, og for at illustrere Sandheden af dem afbrændes der midt under den pompøse Pragtudfoldelse i Petrikirken en Tot Blaar, som anbringes paa en Stok.

Ja, hvad Verden rummer af Skønhed og Rigdom, hvad Menneskene ved deres Kløgt, Snilde og Behændighed har stablet paa Benene, er alt underkastet Forkrænkeli-ghedens Lov.

De pragtfulde Bygninger smuldrer, Støv lægger sig paa Støv og udsletter vort Virke. Møl og Rust gnaver med deres aldrig sløvede Tænder, og Ild og Vand øver deres Ødelæggesværk.

Vi faar en Mindelse om det derude fra den flængede Natur. Blomsterfloret er segnet. Træernes Bladehang er flosset; Dødens gustne Farve staar prentet paa det Liv, der kun for kort Tid siden stod i sin fagreste Udfoldelse.

Og Tidens skæbnetunge Tildragelser taler maaske endnu tydeligere til os.

Panservognene kører hen over Forhindringerne og mases nok saa solide Værn, Bomberne knuser, og Minerne sprænger i et Nu, hvad Tusinder af Hænder møjsommeligt skabte, og Frygt og Gru sænker sig for Alvor over de Stakler, der følger Krigens nære Uhygge.

Paa mangfoldige Maader hviskes, ja, raabes der til Menneskene, at alting skal og kan forgaa; en usynlig Haand skriver bestandig sit: Mene, tekel, ufarsin, saa vi midt i vor Lykke stilles over for den haarde Lov, Forgængeligheden bringer.

Men svinder end Verdens Herligheder som det brændende Blaar, saa løfter vi vort Blik mod ham, der til alle Tider er den samme. Vi skuer saa det „livsalige Land, hvor Blomsten ej visner, og Fuglen ej dør.“ Her skinner Evighedens Sol med samme Glans og samme Styrke.

HIMMELLÆNGSEL.

Af Missionær J. Herlufsen, Helsing.

Man hører undertiden troende Mennesker sige med et Suk: „Ak! Hvorfor har man da saa lidt Himmellængsel?“ Det lyder fromt og rigtigt; men mon det er rigtigt? Skal vi længes efter at komme i Himlen?

Hvis en Arbejder ustandseligt ser paa Uret og længes efter Fyraften, er han ikke meget interesseret i sit Arbejde, og der er ogsaa meget Arbejde, der er saa monotont og kedeligt, at man maa undskylde den, der længes efter Fyraften.

Hvis en Skoleelev sidder og længes efter, at Klokken skal ringe, for at han kan komme ud af „Slaveriet“, da faar han ikke det ud af Skoletimerne, han skulde. Hvis derimod Længslen efter Fyraften var forbundet med Tanken paa Hjemmets Hygge og Glæde, da vilde Længslen hjælpe til, at Arbejdet gik med Liv og Lyst. Hvis Kostskoledrengen længes efter Ferie i Forbindelse med Tanken om at gense Far og Mor og de kære derhjemme, vil Længslen give ny Lyst til Lektielesning og Slid.

Der er en Himmellængsel, der ikke er god, fordi den egentlig ikke er nogen Himmellængsel, men kun en Længsel efter at slippe bort fra dette Livs Møje og Besværigheder. Hvis en Familieforsørger, der ved, at hans Hustrus og Børns Velvære — menneskeligt set — er afhængig af ham, længes efter at komme i Himlen, da er denne Længsel at ligne med en doven Arbejders Længsel efter Fyraften.

En ægte Himmellængsel maa give sig et praktisk Udslag; den maa hjælpe os til at arbejde, medens det er Dag, og at tjene Herren med Glæde. En troende Mand beklagede sig over, at han havde saa lidt Himmellængsel. Han sagde, at han længtes efter og bad om at blive herliggjort, at maatte bære Frugt, om at Jesus maatte vinde Skikkelse i ham, og at han maatte være til Velsignelse for Mennesker, men Himmellængsel — det var han ked af, at han ikke havde. Jeg dristede mig til at sige til ham: „De er netop paa den rigtige Side, det er saadan, det skal være. Vi skal ikke længes efter at komme i Himlen, men at Himlen maa komme ind i os.“

En Kone sagde engang til mig, at hun vilde ønske, at alle hendes Børn var døde. Hun syntes, at Livet var saa fuldt af Farer og Fristelser, og derfor vilde hun hellere vide dem godt gemt. Dette var en sygelig Tanke. Den sidste Bøn, Jesus bad for sine Venner, var ikke, at Gud hurtigst muligt vilde tage dem ud af denne onde Verden. Nej, han bad om, at de maatte blive bevaret fra det onde (Joh. 17,15), at de maatte være helliget i Sandheden, og at de maatte have Guds Kærlighed i sig (19,26).

Disciplene vilde vist ikke have haft noget imod at blive borttrykket med Jesus — vi erindrer Peter paa Forklarelsens Bjerg — men hvis Jesus havde taget Disciplene med sig, da havde der ingen Kristendom været i Verden nu. De skulde blive tilbage og fortsætte Jesu Gerning, ja, endog gøre større Gerninger, og det er, hvad Jesu Disciple er her i Verden for den Dag i Dag.

Himlen er, hvor Gud har Magten, og hvor Gud har Magt, der er Fred og Harmoni. At være en Kristen er at leve i det himmelske her paa Jorden; det siger Paulus i Ef. 2,6, at „Kristus har medoprejst os og sat os med ham i det himmelske.“ Han siger ikke, at det er noget, Gud vil gøre med os, naar vi dør. At leve i det himmelske her er Forudsætningen for at være skikket til Himlen.

Der er ganske jævne Folk derhjemme, der, hvis de pludselig blev borttrykket og kastet ned i Japan eller Sudan, egentlig ikke vilde føle sig fremmede der. Hvorfor? Fordi de ved Læsning og Bøn har levet med i Guds Riges Arbejde der. Der var naturligvis et og andet, der vilde være anderledes, end de havde tænkt sig; men de vilde føle sig hjemme der med det samme.

Der er Mennesker, der lever ganske uden Interesse for

Guds Rige, der siger, at de haaber, at Gud vil være dem naadig og lade dem slippe ind i Himlen. Underligt, at ikke deres sunde Fornuft kan sige dem, at det er noget Vråvl — de vilde aldrig føle sig hjemme i Himlen, de vilde flygte derfra, selv om de kunde komme der.

Hvis vi lever i det himmelske her, maa vi længes efter og bede om en rigere Indgang i Guds vor Frelsers evige Rige. Saadan havde Paulus det. Han længtes efter, at Kristus maatte forherliges i hans Liv (Fil. 1,20). Han jagede efter at komme dybere ind i det himmelske Liv (Fil. 2,12). Ja, men der er da noget, der hedder at komme i Himlen, og det maa vi da vel glæde os til og længes efter?

Ja, det maa vi; men om det er en ret Himmellængsel, skal kendes paa, hvilken Virkning den øver paa vort daglige Liv. Jeg husker engang en streng Vinteraft, jeg havde holdt Møde et Sted paa Landet, at min Vært kørte mig i Slæde til Stationen og overlod mig der til min Skæbne. Toget skulde gaa Kl. 10:30, men var forsinket og kom ikke før Kl. 1. Der var hundekoldt i Ventesalen, saa det var en drøj Ventetid, og Tiden var lang. Saadan maa Himmellængsel ikke være. Der er syge og lidende Mennesker, som man maa undskylde, hvis deres Himmellængsel er blandet med Længslen efter en Udfrielse af deres Lidelser, men i Almindelighed maa Himmellængslen kaste noget af Evighedens Glans over vort timelige Liv. — Jakob tjente syv Aar for Rakel, det var en lang Tid, men der staar 1. Mos. 29,20, at de syntes ham kun nogle Dage, fordi han elskede hende.

Der staar om Jesus, at for den foran ham liggende Glædes Skyld udholdt han et Kors (Hebr. 12,2) og her tænkes sikkert ikke blot paa de Timer, Jesus hang paa Korset; men hele Jesu Liv her i denne urene Verden var for ham, den rene og hellige, et Kors. Har vi en stor Glæde i Vente, gaar det ellers saa kedelige og monotone Arbejde som en Leg. Paulus længtes efter at leve mere i det himmelske, efter at kende mer til Kristi Opstandelses Kraft, men han længtes ogsaa efter at komme i Himlen. At bryde op og være sammen med Kristus var saare meget bedre end Livet her; men han vidste, at han havde en Gerning at gøre her, at der var Mennesker, der trængte til ham, og det hindrede ham i at være en sygelig Himmellængsel. Men ved Løjligheder, som f. Eks. da han laa med en blodig Ryg i Fangehullet i Filippi, har han maaske tænkt paa Himlen, hvor dejligt der er, ingen Skrig eller Pine, og det har hjulpet ham til at synge Lovsange i Natens Trængsler. Han glædede sig til sit Legemes Forløsning og til at faa overrakt Retfærdighedens Krans.

Johannes skriver om, hvor stort det Haab er, der venter os i Himlen. Vi skal ikke alene se Jesus, men blive ham lig (1. Joh. 3,2). Men dette Haab maa have en praktisk Betydning i vort Liv — Længslen efter Renhed. „Hver den, som har dette Haab til ham, renser sig selv, ligesom han er ren.“ Den ægte Himmellængsel vil ikke gøre os livstrætte, saa vi kun ønsker for os selv og vore Børn, at vi snart maatte komme bort fra denne Jammersdal. Nej, vi maa bede for os selv, vore Børn og vore Venner, at vi maa blive bevaret fra det onde, at vi maa være helliget i Sandheden, og at vi maa leve et Liv til Velsignelse, indtil Herren kalder os hjem.

Naar Himlen er os kær
og sød og yndig,
da lyner Ordets Sværd,
da bliver Herrens Hær
i Striden myndig.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornylse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornylse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

FRA HJEMMEMISSIONSMARKEN

(Fortsat fra Side 1)

fælde af en ny Indvandring. Det var derfor ønskeligt at gøre noget for dem. Efter et mislykket Forsøg paa at faa en af vore gamle Præster til at optage Gerningen der, lykkedes det først i Oktober at faa en anden af dem til at gaa dertil et Aars Tid, nemlig Pastor N. L. Nielsen, vor mangeaarige Indianermissionær. Det var Kirkeraadet i Forbindelse med Kredsformanden, der fik den Sag ordnet. Pastor Nielsen faar sin Pension og derforuden hvad Løn Menighederne kan yde. Alt Samfundet yder nu er \$50.00 til Rejseudgifter. Pastor Nielsen er glad ved atter at komme i Arbejde og Menighederne er glade ved atter at faa Betjening. Altsaa er nu tre af vore gamle Præster nylig ansat i Canada Missionen. Gud velsigne dem og deres Virke deroppe mod Nord.

Fra Pacific Kredsen

For nogle Uger siden modtog vi Ansøgning om Hjælp til vor Hjemmemission paa Vestkysten. Vor Mission derude har været forsømt; men for et Par Aar siden fik man begyndt baade i Pasadena og Hayward, Calif. I førstnævnte By, hvor Pastor Axel M. Andersen har optaget Gerningen, er man allerede i Færd med at bygge Kirke. Pastor H. M. Hansen virker i Hayward. Disse to Missionsmarker har begge været støttet udelukkende af Kredsen, som fik en betydelig testamentarisk Gave for nogle Aar siden. Det kan dog ikke vare længe inden den Sum er opbrugt. Derfor beder Kredsen om Hjælp. Det siger sig selv, at vi bør hjælpe. Pacific Kreds har troligt støttet Samfundet — har endogsaa ydet mere end dens Ligning. Samfundet har kun ydet \$300.00 om Aaret til Kredsmissionen derude. Dog — som Stillingen er, kan vi jo ikke yde mere i indeværende Aar, da vi maa holde os indenfor Budgettet. Men vi maa komme Pacific Kreds til Undsætning næste Aar. Arbejdsmarkerne er aabne for os. Vi maa virkelig sætte noget ind paa at købe den belejlige Tid.

Venner af Herrens Sag. Vor Hjemmemission kalder paa os. Ikke blot trænger Pacific Kreds til Støtte; Winnipeg skulde helst inden altfor længe have bosiddende Præst igen. Desuden ligger andre Marker aabne for os. Det gælder derfor ikke blot om at yde tilstrækkeligt til at holde vort nuværende Hjemmemissionsarbejde gaaende, men saa meget mere, at vi fra Aar til andet kan blive i Stand til at pløje nyt Land. Det gælder vor Kirkes Fremtid, Sjæles Frelse og Guds Ære.

Eders i Tjenesten forbundne

N. C. Carlsen.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Syv og Tyvende Søndag efter Trinitatis. 24. Nov.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 2. Pet. 4:12—18; Matth. 17:1—9.

Ny Tekstr. — (ingen)

„VI VAR ØJENVIDNER TIL HANS HERLIGHED.“

Saadan skriver Peter i vor Epistel mange Aar efter at han sammen med sine to Kammerater, Brødrene Jakob og Johannes, havde været med Jesus paa Bjerget og set hans underlige Forklarelse, hvorom Dagens Evangelium fortæller. Med dette Vidnesbyrd slutter Kirkeaarets Søndagstekster. Og hele Aaret igennem har disse drejet sig om et lignende Vidnesbyrd af Johannes, det vi kalder hans Juleevangelium: „Ordet var Gud . . . og Ordet blev Kød og tog Bolig blandt os, og vi saa hans Herlighed, en Herlighed, som en enbaaren Søn har den fra sin Fader, fuld af Naade og Sandhed — kommen ved Jesus Kristus (Joh. 1). Hvad Peter siger kortelig i sit Brev „til dem, der har faaet samme Tro som vi,“ det samme har Johannes beskrevet saa fyldigt og gribende i sit Evangelium, som han siger i Slutningen: „Dette er skrevet, for at I skulle tro, at Jesus er Kristus, Guds Søn, og for at I, naar I tro, skulde have Livet i hans Navn.“

Brødre, det er ikke „kløgtigt opdigtede Fabler“ vi forkynder i vore Kirker Søndag efter Søndag, ej heller „Sagnet om Jesus,“ som den brillante men vantro danske Jøde, George Brandes, kaldte Historien om Jesus. Som Paulus kan vi sige: „Det Evangelium, som er forkyndt af mig, er ikke Menneskeværk, thi heller ikke jeg har modtaget det eller er bleven undervist derom af noget Menneske, men ved Aabenbarelse af Jesus Kristus.“ (Gal. 1:11—12). Hvad det tilkommende angaar, da er det sandt, at „i Tro vandre vi, ikke i Beskuelse,“ men naar det gælder vor Tros Grund, Jesus, da er vi visse som Øjenvidner. Selv Apostlenes Tro fremsprang af hvad Jesus sagde om sig selv. Kraftgerningerne og Førherligelsen paa Bjerget hin Dag var kun Troens Stadfæstelse hos dem. For os, som for dem, er det største Bevis, Herrens Opstandelse fra de døde. Men husk, at kun de, der holdt fast i Troen paa ham som Messias under hans dybeste Fornedrelse, blev Øjenvidner til den herliggjorte opstandne Frelser.

Fra vor Kirkemark

Angaaende Pastor A. Kirkegaards sidste Dage og Begravelsen har vi modtaget følgende:

De sidste Aar var hans Helbred skrøbeligt, og de kolde Vintermaaneder tilbragte han i Reglen hos et af Børnene; men om Sommeren vilde han helst være hjemme i sit gamle Hjem, nær sin elskede Hustrus Grav. Forrige Sommer fejrede man hans 50-aarige Ordinationsdag med ham, hvorover han glædede sig meget. Men sidste Vinter

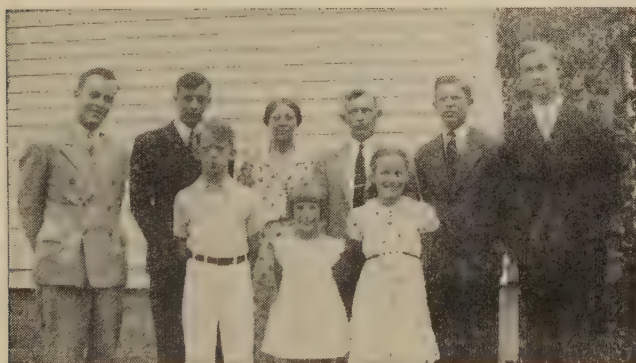
mistede han sit Hus ved en Ildebrand, medens han selv var borte og det trykkede ham haardt.

Selv om hans legemlige Kræfter svækkedes mere og mere med Aarene blev hans Dødsleje dog ganske kort. Han var rejsefærdig og talte ofte med Venerne derom. Pastor Chr. Christensen, der var hans Nabo i Laurens, N. Y. fortæller, at da han sidste Gang besøgte hans Hjem, sagde han: „Nu har jeg været ovre at se mit Sovekammer.“ Faa Dage efter fik han en Lammelse i den højre Side, saa han vanskeligt kunde tale eller bruge sin højre Haand. Kort efter samledes Familien for at fejre hans 80-aarige Fødselsdag d. 4. Okt., hvorved han syntes at glæde sig. Søndag Morgen d. 13. Okt. fik han saa Hjemlov og den 16. Okt. blev han jordet under Pastor C. C. Kloths Ledelse fra vor Kirke i Laurens, omringet af den Menigheds-kreds, som han selv samlede for næsten tyve Aar siden, da han flyttede med de danske Kolonister til denne Egn.

Atlantic Kredsens Formand, Pastor Videbeck fra Brooklyn, repræsenterede Kirkesamfundet ved Begravelsen. Han og Pastor Kloth talte efter at Pastor Christensen havde oplæst Aab. 7:9—17 og holdt Bøn.

Foruden en Søster i Danmark efterlader Pastor Kirkegaard sig tre Sønner og tre Døtre, der alle er bosatte i de østlige Stater. Den ældste Søn, C. Skriver K., er Præst i U. L. C. Samfundet og den ældste Datter Agnes er gift med Pastor Wagshall, Utica, N. Y. af samme Samfund. De andre er Ingeborg, Ellen, Richard og Ansgar. Desuden er der 14 Børnebørn.

En velvokset Præstefamilie

Omend selv Præsternes Familie ikke er saa mangfoldige som almindeligt var i „gode gamle Dage“, er der dog nogle af vore, som kan præsentere en pæn lille Flok. Ovenstaaende Billede af en saadan fandt vi fornylig i „The Bond“, et Maanedskrift udgivet af Lutheran Brotherhood Livsassurance Co., Minneapolis, og paa Opfordring blev det velvilligst tilstillet vor Afbenyttelse. Thi ikke alene kan Pastor og Mrs. A. V. Neve opvise en 100% assureret Familie men ogsaa en velvokset og velopdraget Flok. To af Sønnerne er paa Dana College, Paul i Musikafdelingen og Alton i Liberal Arts. Tillige kan vi sige, at Pastor Neves er godt rodfæstede, idet de har været i Beresford, S. D. Præstekald siden 1918. Han blev ordineret i 1914. Mrs. Neve er Dora Larsen fra Albert Lea, Minn. og har Uddannelse som Sygeplejerske. De blev gift d. 21. Juli 1914.

Paa Billedet staar de fra Venstre: Aster, Paul, Mrs. N., Pastor N., Lloyd, Alton og foran: Reid, Ruth og Dora.

Hvad mon de vil sige? Ikke blot Kvinder men ogsaa Redaktører er nysgerrige. Især ægges denne, naar man i et Menighedsblad erfarer, at man i vedkommende Menig-

hed har opfordret de Folk, der udføre Hjemmebesøg for at indsamle det aarlige Budget, at udspørge Folks Mening om vore Samfundsblade nu efter at man har sendt hvert Hjem i Mgh. en Aargang af Bladet. Skal man fortsætte med den Fællesbekostning eller er den enkelte rede til at abonnere for sig selv? Omend vort danske Blad har Sprogforandringen og Dødsprocenten, saavel som Prisen imod sig, tør vi dog haabe at vort Arbejde ikke er forgæves; thi meget ekstra Arbejde har Tidernes Ugunst for Fremmedblade bragt med sig. Prisen burde i al Fald være eens paa dette og vort engelske Organ. Det danske Blad er en Mission vi skylder vore gamle trofaste Medlemmer, der har opbygget vor Kirke, saavel som et Bindeled mellem Landsmænd.

Hør — Dansk Gudstjeneste udsendes Søndag d. 24. Nov. Kl. 10 fra Station WCAL, Northfield, Minn. — 760 K.C.

Pastor Einar Romer, der sidste Efteraar indgik en Overenskomst med Vedrørende om at betjene Den danske Kirkes Mgh. i Marinette, Wis. og Menominee, Mich., skønt han tilhørte vort Samfund, har faaet Kaldet forlænget „indefinitely.“ Pastor Romer er vel tilfreds med sit Kald og glæder sig over at kunne fortsætte, — noget, der antyder, at saadan et Arrangement slet ikke er umuligt. Kunde de to danske Kirkesamfund blot blive enige om et fælles Hjemmemissionsprogram og mere Frihed i præstelig Betjening, var den væsentligste Gren af Samarbejde vist opnaaet. „Jeg finder ingen Forskel paa Betjeningen her og i vort Samfund“ er Pastor Romers Erfaring.

Fra Bethania Alderdomshjem i Minden, Neb. berettes, at ved Aarsmødet d. 29. Okt. blev de tre Medlemmer af Værgeraadet genvalgte og Pastor A. V. Andersen, Frederiksborg, blev valgt til at udfylde et Aars Vacance. Alle Bestyrelsesmedlemmerne blev genvalgte. Aarets Indtægt beløb sig til \$7447.26, deraf havde Gæsterne indbetalt \$5745.12. Desuden var der \$1680.13 i Kassen fra det foregaaende Aar. Der indkom tillige fra Farmen \$651.91. Udgifterne var \$8957.43, hvoraf \$3292.29 blev udbetalt i Lønninger og \$1584.63 for Fødevarer. En Komite blev valgt til at undersøge Muligheden af at købe et Hus, der er for Salg, og faa det flyttet op til Hovedbygningen saa der kan blive mere Plads, da man har maattet afslaa flere Ansøgninger om Optagelse paa Hjemmet. Pastor A. Hofgaard er Bestyrer.

Gethsemane Mgh., Racine, Wis. havde en særlig Anledning Søndag d. 3. Nov. til at blive bedre kendt med det Arbejde, som udføres af den af Kredsen støttede lutherske Velgørenhedsforening der i Staten. Foreningens Institutionsmissionær, Pastor George C. Hansler, talte nemlig ved Formiddagsgudstjenesten og berettede fra sin Virksomhed blandt syge og fattige paa de 44 Anstalter for saadanne i Wisconsin. Hen paa Eftermiddagen foreviste Foreningens Rejsesekretær, Frk. Mabel L. Thorstensen en Række levende Billeder fra denne voksende Velgørenhedsvirksomhed, og Menighedens Mandsforening serverede en Luncheon. Søndag d. 13. Okt. havde Pastor Wilhelmsen den Glæde at kunne døbe otte Børn, hvoraf de fem var fra Chas. C. Morgenson Familien.

Guldbryllup i Racine. Sidste Lørdag kunde Mr. og Mrs. Niels J. Hansen, Medlemmer af Emaus Mgh., fejre deres

50-aars Bryllupsfest. De havde aabent Hus hele Dagen i deres Hjem paa 1629 Rapids Drive. Hansen er fra Haarby Sogn og Mrs. H. fra K ng paa Fyn. De blev ægteviede af Pastor Dahlstr m, da han var Præst i Racine.

Fra Eben-Ezer

Sister Edith, Sister Marie, Mrs. Madsen, Sister Anna Ebert, Sister Bertha, and Sister Sine.

Paa Alderdomshjemmet i Brush afgik den anden af de to Østergaard Brødre, Hans, ved Døden d. 24. Sept. i en Alder af næsten 89 Aar. Hans Broder, som havde været paa Hjemmet i mange Aar, døde i Juni. Hans kom fra Slesvig til Amerika i 1873 og boede i Manhattan, Kansas, indtil han kom til Eben-Ezer for et Par Aar siden. Man havde den Glæde for en Tid siden, at have Besøg paa Anstalten af en Negerinde, den lutherske Diakonisse, Søster Edith Prince, fra de Vestindiske  er. Tilligemed Forstanderinden paa Philadelphia Moderhus (tilhørende U. L. C. Samfundet) Søster Anna Ebert havde hun opholdt sig nogle Dage paa Hvilehjemmet „Eben-Ezer-in-the-Pines“ og besøgt Pastor og Mrs. Madsens der. Begge Damer var forhv. Klassekammerater af Søster Marie Jensen, Overs steren paa Eben-Ezer. — Da der har været forstærket Krav fra Statsautoriteterne om „Fire Escapes“ paa Bygningerne, har Værgeraadet besluttet en saadan Foranstaltning til Trods for, at der aldrig har været Ildl s i Anstaltens 36-aarige Bestaaen. Omkostningen vil beløbe sig til ca. \$2000.00, som Bestyrer Jørgensen beder Vennerne om at sende nogle Gaver til.

Giv Agt — Wisconsin Kvinder! Bestyrelsen for Kredsen W.M.S. afholdt Møde fornylig i Pastor og Mrs. N. B. Hansens Hjem i Racine, og der havde den Glæde allerede ved denne Tid at kunne modtage Indbydelser til næste Foraarsm der, der bestemtes afholdt som følger:

Den nordlige Kreds mødes i Helligaandskirken, Wau-paca; den sydlige Kreds mødes i Vor Frelsens Kirke, Racine, hvor den Engelske Kvindeforening vil være Vært.

Mrs. Jens Jensen, Hartland, Wis.

Forfremmet. Dr. Andrew Meier Pedersen, der huskes af de ældre som Student og Graduent fra Dana College, tillige kendt som praktiserende Læge i nogle af vore danske Kolonier her i Midvesten, har nu i flere Aar været medicinsk Konsulent i CCC Lejren ved Blair. Fornylig blev han forfremmet til hvad kaldes „district physician“ i Nebraska-Kansas Territoriet. Dr. og Mrs. Pedersen er trofaste Medlemmer af vor Menighed i Blair. Han er Bro-

ders n af afdøde Pastor J. C. Pedersen, Dannebrog, Neb.

De Unges Julebog „Christmas Chimes“ er nu under Ekspedition og det indholdsrige Hefte vil faa Fødder at gaa paa saasnart Folk faar det at se. Det er virkelig en ikke alene smuk men en god Julebog Pastor Harald Jørgensen har faaet samlet i Aar. Billedstoffet er tilpas i Forhold til L sningen — ikke overdaadigt som vi nu synes skæmmer nogle Julemagasiner. Vi jævne Danskere vil hellere have en god Fortælling end pragtfulde Naturbilleder, der dog aldrig kan maale sig med Originalerne vi ser hver Dag derude omkring os.

Hvor er den Engel paa Omslagets Forside smuk! Den er perfekt, Miss Petersen, om noget er.

Kongresmand Ben Jensen fra Exira, Iowa, der repræsenterer „det danske Distrikt“ i Iowa, blev genvalgt til sin ansvarsfulde Post i Washington, og det uden videre Kampagne og til Trods for, at en dygtig Advokat fra Harlan var hans politiske Modkandidat. Jensen har ingen saglig Uddannelse og var Tr lasthandler f r sin politiske Karriere. Han er Republikaner.

Da Mathias Andersens Dødsbo i San Francisco (vi meddelte om hans Død i forrige Nummer) blev opgjort, fandt man Værdien at være ca. \$70,000, som gaar til hans derboende Broder og tre Søstre i Danmark, efter at følgende testament riske Gaver er fradraget: \$1000 til det danske Alderdomshjem i San Rafael, Calif., \$500 til Ansgar danske Kirke og \$500 til de danske Damers H jpeforening — ifølge D. D. Pioneers Korr. Alfred Gall.

Bryllup i Westby, Montana fandt Sted d. 11. Nov., da en af Daneville Mgh.s unge Damer, Vera Johnsen, blev viet til Reuben Nelson,  ldste S n af Mr. og Mrs. Nels Nelson i Pella Mgh., Sidney, Mont. (førhen i Kenmare, N. D.) Vi ønsker til Lykke!

Taksigelsesoffret i vore Kirker skænkes som sædvanlig til vor Pensionskasse. Endnu i dette Fiskalaar er der kun indkommen godt \$1800 til denne Gren af vor kirkelige Opgave. Det er ikke meget til ca. 70 Personer at leve af siden Maj. Man ser derfor fremad mod vort Takkeoffer paa den nationale Taksigelsesdag. De gamle Præster har holdt sig saare stille om den for dem saa vigtige Sag i det svundne Aar. Alle deres Medkristne i Samfundet burde nu være stille for Guds Ansigt f r overflødige Penge spenderes paa store Gilder og anden unødvendig Udgift i disse Tider. Saligere er det at give andre end at tage for sig selv.

Vort næste Nummer vil blive et Taksigelsesdagsnummer og vor gode Ven i Hutchinson har lige indsendt en interessant Fortælling.

Pr stekonventet i Spencer, Iowa, d. 29.—31. Okt. var nok saa vellykket ifølge et gemytligt Referat i „Ansgar Lutheran“ ved Pastor Elmer Christensen. Det hele foregik vist paa Engelsk undtagen „Eftermiddagskaffe“ og „ blekage“, som jo er uovers ttelig fra Dansk baade hvad Ord og Indhold angaar. Ellers fik vort danske Blad vel ogsaa en Mundsmag af de mere aandelige Retter man nød ved det rige Bord.

„Dansk Almanak“ er færdig til Trykning og Bestilling kan fyldes snart. Saa blot send dem ind. Denne de Gamles Julebog bliver nok saa fyldig i Aar. Lad os se at faa Oplaget udsolgt saa Forlæggerne ikke skal blive for hurtig træt af at udgive denne vor eneste danske Aarbog.

Korrespondancer

FRA BROOKLYN, N. Y.

En Gudstjeneste blev afholdt d. 26. September i Anledning af Kong Christians 70-aarige Fødselsdag i „First Presbyterian Church“, 5th Ave. og 12th Street, New York. Æresgæster var Georg Bech, General Konsul for Danmark og Thor Thors, General Konsul for Island. Pastor C. M. Videbeck aabnede Mødet med Bøn. Der var ca. 1200 Mennesker tilstede. Et Sangkor paa 30 Medlemmer sang baade engelske og danske Sange. Anna E. Shoremount, Salems Korleder og Organist, dirigerede. En Solo „Kongernes Konge“ blev sunget af Mrs. Karen Hasselriis og Hr. Georg Bech sang Salmen „Evide Fader, som kærlig regerer.“ Talerne var Pastor Dr. I. V. Moldenhawer, Kirkens Præst, og Pastor Dorf. Pastor Markman sluttede med Bøn.

Søndag Egtermiddag d. 29. Sept. fra Kl. 2 til 6 var der aabent Hus i Præstehjemmet. Folk kom og gik og følte sig som hjemme. Vi blev trakteret med Kaffe og hjemmebakket Kage.

Der er infet nyt for Oktober. Vi har ikke haft Menighedsmøde endnu, men jeg tror at Herren vil gøre alting vel. „Vej har han alle Steder, ham Midler fattes ej.“ Han hører Bøn; kan vi tro, skal vi se Guds Herlighed.

Den første Fredag i Sept. havde vi Kvindemøde paa Alderdomshjemmet. Pastor Mengers talte, Mrs. Bruun spillede og hendes Svigerdatter sang. Det er vi altid glad ved at høre, ligesaa Beboerne paa Hjemmet. Anna Andersen, Formand for Kvindeforeningen, talte og læste en Historie. Ved Kaffebordene var Ordet frit; vi følte at vi var velkommen. Det er dejligt at se saamange glade ældre Mennesker paa deres Livsaften, og mod Aften bliver det lyst for dem, som tror.

Pastor Videbeck har talt hver Søndag og vi er altid glade for hans Forkyndelse; vi faar noget med hjem, det er klare Toner. Søndag d. 3. Nov. var Teksten Johannes 5:17—29. Kun nogle Uddrag. Hvad er Kærnen i Kristendommen? Det naturlige Menneske forstaar ikke de Ting, som hører det evige Liv til. Det væsentlige er, hvordan jeg faar Del i det Liv, som følger efter dette timelige og efter den store Opstandelse. Hvad skal vi gøre for at faa det evige Liv? Der er intet Menneske der er godt, end ikke eet; hvad det gælder om, er at Jesus kommer ind i vore Hjerter, at tro og hvile i det, at han døde paa Korsets Træ og opstod paa den tredje Dag. Tro paa den Herre Jesus, saa vil du arve det evige Liv.

Tilslidst bad Pastor Videbeck om at vi maatte faa som Præsident Manden efter Guds Hjerte. Vi sang „My country 'tis of thee.“

Fredag d. 2. Nov. havde vi Kvindemøde i Præstehjemmet. En omvendt jødisk Præst talte og fortalte os nogle Træk om Jødeforfølgelsen i Tyskland. Hans Hustru sang for os. Alt i alt havde vi en meget hyggelig Aften, der var 35 Tilstedeværende. Vi har ogsaa Syklubmøde hver anden Uge hos de forskellige Venner, som aabner deres Hjem for os. Vi havde travlt med Forberedelserne til Basaren, d. 14.—15.—16. Nov. som blev afholdt i Gaskompagniets Lokaler, hvor vi har det hvert Aar.

Nu til Slut vil jeg fortælle, at vi har faaet \$25,000.00 for Menighedens Ejendom; det var over Forventning. Herren skal have Tak! Han har al Guld og Sølv, og Magt over Menneskehjerter. Han er god imod os og hans Misundhed varer evindeligt.

Kærlig Hilsen til alle Venner og til Redaktøren med Tak for Optagelsen.

Mrs. A. Rasmussen, Korr.

Tænkt og Skrevet

EVANGELIZATION

Pastor O. V. Magnussen

(Indledningstale over dette Emne ved Minnesota Kreds-møde i Nelson, Minn. Oversat fra Engelsk og indsendt af Sofus Frederiksen.)

I den senere Tid har man i vore Kirkeblade læst forskellige Artikler om ovenstaaende Emne. Det har nærmest været ført som en Diskussion om en særskilt „Evangelization“ — saasom Missionsmøder — Vækkelsesmøder og andre . . . Evangelization er jo et fremmed Ord og har egentlig en meget stor og omfattende Mening.

Som jeg opfatter det, betyder det: „Forkyndelsen af det glade Budskab.“

Dette glade Budskab er: Jesus Kristus lod sig føde i Bethlehems Stald — led og døde paa Golgathas Kors —, og paa tredje Dagen opstod fra de Døde.

Han genvandt det tabte Paradis for den faldne Slægt og udtalte sit mægtige: „Det er fuldbragt.“

Forkyndelsen af dette glade Budskab kan jo foregaa paa mange Maader. For Eks.:

1. Forkyndelse af Ordet ved Præst eller Lægmand.
2. Undervisning i Guds Ord; a) til mindre Forsamlinger eller Bibelkredse, b) ved vel tilrettelagte Leksier i Søndagsskoler.

3. Ved Møder, hvor der er indbudt en fremmed Taler. Saadanne Møder kan jo benævnes paa forskellig Maade — Missionsmøder, Vækkelsesmøder, m.m.

4. Personlige Vidnesbyrd Mand og Mand imellem.
5. Ved det skrevne Ord, for Eks. Bibelen læst af den enkelte; a) Familie-Faderen i Hjemmet, b) Bønnebøger, religiøse Fortællinger, Traktater.

Maaske flere Afdelinger af ovennævnte Emne vil blive omtalt ved vort Møde. Derfor skal følgende Indledning befatte sig mest med Ordets Vidnesbyrd ved særskilte Møder og til den enkelte.

Hos Profeten Esais læser vi i det 55. Kap. 10.—11. Vers: „Thi ligesom Regnen og Sneen nedfalder fra Himlen og vender ikke tilbage derhen, men vander Jorden og gør den frugtbar og kommer den til at give Grøde og frembringe Sæd til at saa og Brød til at æde. Saa skal mit Ord være, som udgaar af min Mund, det skal ikke komme tomt tilbage til mig; men det skal gøre hvad mig behager, og det skal have Lykke i hvad jeg sender det til.“

Som jeg læste dette, randt det mig i Hu at en Ordets Forkynder vil arbejde forgæves, dersom ikke Herren vel-signer vort Arbejde, dersom ikke den Helligaånd udfører sin Gerning i Menneskets Hjerter.

Til Tider bliver vi maaske modløse, naar vi ser hvor

lidt vi egentlig udretter. Kunde det tænkes, at vor Metode er fejlagtig?

Guds Ord siger klart og tydeligt: Det Sandhedens Ord, som udgaar af Guds Mund skal ikke vende tomt tilbage.

Naar Evangeliets livsalige Ord bliver forkyndt af en beaaudet Præst eller Lægmand, saa er der ingen Tvivl om, at dette livsskabende Ord vil bære Frugt i sin Tid.

Er det ikke en absolut Nødvendighed, at enhver eneste Ordets Forkynder, Præst eller Lægmand, maa have den faste Overbevisning, at Gud har kaldet ham til at udføre et Arbejde til Guds Riges Fremme, og at han forkynder Guds Ord purt og rent.

Med denne Overbevisning i Hjertet er enhver Præst Evangelist. Hvis det kan siges om en Præst, at han ikke er evangelisk, ja, saa hører han ikke hjemme blandt Ordets Forkyndere.

Men lad os ikke tabe Modet eller blive modfaldne. Lader os bide paa Herren; naar hans Time kommer skal vi høste Frugten af vort Arbejde — derfor lader os ikke forfærdes.

En Præst maa især tage sig i Vare for at Tvivl og Modfaldenhed ikke overvælder ham. Lad os forkynde Ordet med Overbevisning, Inderlighed og i Kærlighed, viden- de at Herren er med os i vort Arbejde.

Der bliver ofte gjort stor Forskel paa de forskellige Præster. Disse har ikke altid de samme Gaver og Talenter. Dog burde enhver Præst være vel udrustet med Gaver saaledes, at han er i Stand til at udføre sit Arbejde paa den rette Maade.

Nogle Præster har særlige Gaver til at vække og føre Mennesker til Jesus. Andre derimod forstaa særlig ved deres Forkyndelse, at give det nyvakte Liv Næring, saaledes at det kan vokse. Men det er tillige nødvendigt at enhver Ordets Forkynder maa have noget tiltrækkende, noget vindende, noget, der drager Mennesker til ham. Saaledes kan to vidt forskellige Præster arbejde sammen i god Samdrægtighed. Enhver af dem giver det bedste han har og saaledes bliver det en sluttet Ring. Blot fordi en Præst mangler Gaver i en eller anden Retning, kan man dog ikke sige: „Han duer ikke.“

I „Journal of Theology“ for September fortælles om en ung Mand, som var bleven omvendt i en Bibellejr, hvor Guds Ord var bleven forkyndt med stor Kraft og Inderlighed. Han var nu Fyr og Flamme og var ivrig efter at aflægge et Vidnesbyrd og arbejde i Herrens Tjeneste. Men i sin Iver og Uerfarenhed undervurderede han ganske sin egen Sjælesørger, en ældre samvittighedsfuld og troende Præst. Ja, han nægtede rent ud at arbejde sammen med sin Præst og Sjælesørger. Han gik endogsaa saa vidt, at han erklærede at den gamle Præst ikke duede.

Man kan jo paa en Maade nok forstaa hans Stilling; men man kan heller ikke blive fri for at se det aandelige Hovmod og overfladiske Dømmekraft han var i Besiddelse af.

Maaske er der mange, baade unge og gamle, der ligesom hin unge Mand staar kritisk over for mangan en trofast Herrens Tjener.

En verdenskendt Forfatter fremkom for en Tid siden med en Udtalelse i en af vore landskendte Tidsskrifter, saalydende: „Jeg gaar aldrig i Kirke, fordi den Forkyndelse som lyder der er saa aldeles blottet for al intellektuel Vejledning. Og Præsterne i det store og hele er saa tørre

og uinteressante; de har intet af virkelig Værdi at byde paa.“

Desværre maa vi sande en Del af hvad denne Mand siger. Men, seet fra en anden Side, kan man heller ikke undgaa at lægge Mærke til, at denne Mand fuldstændig undervurderer Aandens Kraft som ligger gemt i Ordet.

En Præst kan godt være en troende Kristen og en god Ordets Forkynder uden absolut at være saa overvætted begavet eller lærd. Ovennævnte Forfatters Udtalelse synes at tilkendegive, at en Talers Evne til at faa Folk til at le, eller at samle en stor Tilhørerkreds er mere nødvendig end en aandsfyldt Forkyndelse af Evangeliets Sandheder.

Det kan maaske ogsaa siges om nogle Præster, at de ikke rigtig forstaa at forme eller tilrettelægge deres Prædikener saaledes at de passer til Nutidens Problemer.

Men Evangeliet, „det glade Budskab“, er hverken politisk eller økonomisk anlagt. Og dog bør enhver Kristen være i Stand til at tage Standpunkt paa disse Omraader.

Frelsen og Frigørelsen fra vore Synder og Kraften til at leve vort Liv i Samfund med Gud, det er en Gentagelse af det glade Budskab. Men desværre er der mange, der lader haant om Synden; ja ler ad den og paastaar, at den ikke eksisterer. Saadanne Mennesker har tillige underlige Ideer og Forestillinger om Gud. De siger: „Naturligvis er der en Styrer og Leder af det hele Univers; men en treenig Gud, det er noget Sludder. Kirkens Forkyndelse om Gud er rent hen i Vejret.“

Der er en Ting, som er uhyre nødvendig for os, og det er, at vi gør vor Forkyndelse saa levende og inderlig, tillige saa interessant som mulig. Dog maa vi ikke glemme at lade Aanden være vor Leder saaledes, at det er Guds Aand der taler med vor Tunge. Tillige maa vi tage os i Vare, at vi ikke bliver overfladiske, saaledes som mange af de Talere er, der er i Stand til at more Folk og kan samle en stor Skare om deres Talerstol fordi de er saa ultra moderne.

Kan det siges om os; at vi bare bruger gamle forslidte Fraser?

Holder vi streng Censur over vort eget og andres Leven, saaledes, at vi er i Stand til at forkynde de evige Sandheder? Hvor Øret og Hjertet er i Samklang med den Helligaand, der vil Evangeliet udføre sin Gerning saaledes, at de Helliges Flok vokser, saa den bliver utallig.

En Traktat kan til Tider udrette mere end en lang Prædiken. En ualmindelig dygtig og begavet Præst forflyttedes til et andet Kald. Da han havde været i sit nye Kald et halv Aars Tid, saa det ud til at han aldeles ikke var i Stand til at røgte sit Embede tilfredsstillende. Der skete ingen Vækkelse — intet Resultat. Menighedens Ældste henvendte sig til Præsten desangaaende. De var i det hele meget urolige over Stillingen. Uden Omsvøb fortalte de ham deres Ærinde. Han svarede dem, at han vidste meget vel, hvad der var i Vejen, og han tilføjede: „Jeg ved ogsaa hvor Skoen trykker og hvad der kan gøres for at min Forkyndelse kan bringe Resultat. I mit forrige Kald efterlod jeg en Bønnebog; hvis vi kan faa den hentet her- til, saa skal I se, at der vil blive en uhyre Forandring og at mit Arbejde her vil bære Frugt.“

Menighedsraadet var enige om, at nævnte Bog maatte skaffes til Veje „koste hvad det vilde.“

„Ja deri har I Ret,“ sagde Præsten, „Bønnebogen er min forrige Menigheds Forbønner for deres Præst. Hvis denne Menighed her vil bede for deres Præst saaledes som

de gjorde i mit andet Kald, saa skal i se at vi ogsaa vil opnaa store Ting her."

Præsten trænger til at Menigheden til Stadighed beder for og med deres Sjælesørger. — Beder, og forbereder deres eget Hjerter saa Øret maa være aabent for Sandheds-Ordet. Bed for eders Præst, at Helligaanden vil tale til eders Hjerter gennem hans Mund. Først, naar Præst og Menighed forenes i Bønnen, kan der opnaaes noget stort. Men desværre findes der mange Menigheder hvis Medlemmer aldrig beder for deres Præst. De prøver ikke paa at lukke Hjertedøren op for Ordet.

Kan det siges at det bare er saakaldte „Evangelister“ der har Aanden?

Det er jo meget naturligt, at Folk sammenligner de forskellige Talere og søger at vælge den bedste. Men er den Mand, som har særlige Talegaver den eneste, der er i Besiddelse af den Helligaand?

Er ikke enhver Præst, som er aandelig vakt og som prædiker Guds Ord purt og rent om Synd og Naade i Stand til at vække Mennesker op af deres Syndesøvn, og vise dem Vejen til Frelse?

Naar en Synder er vakt vil han søge hen til en Præst, der kan vejlede ham og hjælpe ham til Rette.

Ser vi Præster den ovenfor omtalte Sag tydelig og klart, saaledes at vi vil være i Stand til at lede den søgende Sjæl paa den rette Vej? Er vi i Besiddelse af sund og logisk Sans saaledes, at vi er i Stand til at bedømme den aandelige Tilstand hos den søgende? Forstaar vi den menneskelige Natur? Og er vi selv kommen til Klarhed saaledes at vi kan vejlede og hjælpe dem, der kommer til os?

Een Ting er vi klar over, og det er, at naar for Eks. en Vækkelsesprædikant kommer til vor By og maaske faar en hel Del revet ud af deres Syndesøvn og de bliver maaske omvendt, da, saalænge Prædikanten er nærværende, er disse „nyomvendte“ højt oppe; men, naar saa nævnte Mand forlader Byen, saa begynder Begejstringen at tabe sig. De „nyomvendte“ falder atter tilbage i de gamle Folder. Det kan for en Stund se ud, som om Aanden havde forladt Byen sammen med Vækkelsesprædikanten.

Dog — Gud ske Lov — Aanden forbliver altid hos os. Den gør sit Arbejde i Stilhed. Men Ordets Forkyndere — det være sig Præst eller Lægmand — maa arbejde og ikke trættes.

Ethvert Menneske, som er kommen til Syndserkendelse og ønsker at blive hjulpet til Rette, vil søge at finde et Menneske, der kan lede ham fremad og opad. Naar en saadan bedrøvet og urolig Sjæl kommer til os, saa maa vi prøve at faa ham til at tale ud. Og naar han saa har udøst sit betyngede Hjerter, lad os saa forkynde ham det glade Budskab, at Jesus kom til Verden for at frelse Syndere.

Angaaende specielle Møder

I „Journal of Theology“ har fornylig en Skribent givet en Forklaring af Vækkelses- og Missionsmøder saaledes: „Det er som Regel Aftenmøder tre Aftener i Træk. Lov og Evangeliet bliver forkyndt saaledes at Taleren prøver paa at afmale Synden i al sin Skrækelighed og dernæst henvise til Jesus som det Guds Lam, der kom til Jorden for at lide og dø for den faldne Menneskeslægt.

Den Slags Forkyndelse er særlig lagt til Rette for de Mennesker, som vandrer i Mørket og uden selv at vide det ligger bundne i Syndens Lænker.

Den lutherske Kirke har, mere end noget andet Kirkesamfund, søgt at lære og uddanne sine Medlemmer til at

forkynde Ordet purt og rent. Men desværre ser vi tit, at naar vi har faaet begyndt et Vækkelsesarbejde saa søger de, som blev vakt ved vor Forkyndelse, hen til andre Kirkelejligheder. Med andre Ord: Disse høster hvad vi har saaet. De faar Lov til at fuldføre det Arbejde som vi har paabegyndt. Hvad var Grunden til dette? Var Aanden ikke i vor Forkyndelse? Manglede vi noget, som de andre havde? Det kan maaske ogsaa siges, at visse Prædikanter er i Besiddelse af en egen Tiltræknings-Kraft og saaledes er i Stand til at vinde Sjæle. Det er nødvendig for os, ikke alene at forkynde Ordet, men vedblive at staa i nær Forbindelse med de nyvakte, at lede og hjælpe dem tilrette. Et kærligt Ord, et godt Eksempel kan ofte hjælpe svage Sjæle.

Lad os bede Gud om, at han ved sin Helligaand vil lede os og lægge os Ord i Munde, saa vi kan være istand til at lede søgende Sjæle til ham.

Men det er muligt at ved ovennævnte Møder kommer der overfladiske Kristne ind i vore Menigheder. Saadanne er ikke drevne af Aanden, heller ikke er de bedrøvede over deres Synder! Der er ogsaa en anden Slags, dem, der bliver omvendt hver Gang en ny Vækkelsesprædikant kommer til Byen. Men der er noget galdt fat med saadanne Mennesker, der lige paa en Gang tror sig omvendt og paa den rette Vej, og saa efter ganske kort Tid maa gennemgaa nok en Omvendelse.

Kristenlivet er at ligne ved et lille Frø, som spirer og ganske langsomt vokser i Samfund med Gud og ved hans Naades Kraft vokser og tilsidst bærer Frugt. Det er i højeste Grad nødvendig at Evangeliet bliver forkyndt saaledes at det faar de vantro og ligegyldige til at lytte. Vi ønsker ikke en udvortes Begejstring; men en inderlig sand Glæde i Samfund med Gud, ikke en luthersk Forkyndelse fuld af Dogmer og strænge Regler, der ødelægger al Liv og Varme, — ej heller dette „at male Fanden paa Væggen.“

Kun til Helvede der tvinges.
Til Himmerig der ringes,

Gr.

Der kan være god Grund til at spørge: Hvorfor har vi saa mange „Navnkristne“ i den lutherske Kirke?

Er der noget i Vejen med vor Konfirmationsundervisning? Er vore Vækkelses- og Missionsmøder gaaet helt af Mode? Er der kun nogle enkelte af vore Præster, der er i Stand til at vække Folk op af deres Syndesøvn?

Skal Bønner og Vidnesbyrd være frivillig? Behøver vi visse udvortes Forandringer for at modernisere vore Metoder, saaledes at vi bedre er i Stand til at hjælpe Sjæle til Syndserkendelse og Frelse? Lad os have en Drøftelse af dette Emne.

Personligt Arbejde

Det er enhver Kristens Pligt at være med til at forkynde og udbrede Evangeliet. Enten den enkelte kommer til dig eller du møder den enkelte Person, dette er i og for sig ligegyldig. Men det er af stor Vigtighed, at der kommer Samarbejde i Stand saaledes, at Evangeliet bliver personligt for den enkelte.

Forkynder vi Ordet saaledes at Folk forstaar os? Hvorfor er der ikke flere Mennesker bragt til Syndserkendelse og Frelse?

Jesu Bud lyder saaledes: „Følg mig.“ Er det ikke nødvendigt, at det bliver udtalt saa absolut ligetil som Josva gjorde da han sagde: „Vælger i Dag hvem I vil tjene“?

Er vi ikke for tilbageholdende i at høste det som er

saaet? Ordet formaner os til at leve et Liv i Samfund med Gud. Vi trænger til Erfaring! Bliv ikke trætte af at forkynde disse Ord: „Kom til Jesus; tro paa ham.“

Moderne Sjælelære og al Verdens Visdom kan intet bringe, der har varig Værdi for os. Men vi, som er Ordets Forkyndere, maa gribe Aandens Sværd og kæmpe uforfærdet. En Skændeprædiken hjælper os ikke fremad; men derimod at vi forkynder Ordet med sand Inderlighed og Overbevisning.

Det Menneske, som ikke kan bekæmpe og overvinde Synden, faar aldrig Fred i Hjertet. Vi maa aldrig glemme, at det er den Helligaand, der skal lede os i dette betydningsfulde Arbejde.

Efter endt Gudstjeneste sker det til Tider, at en eller flere af vore Tilhørere kommer hen og tager os i Haanden og takker og roser os for vor Prædiken. Vi takker smilende og glæder os ved den Ros vi fik. Var det ikke bedre om vi i Stedet for at smile og takke sagde: Fik du noget af aandelig Værdi ud af min Prædiken? Hjælp den dig fremad paa Vejen?

En Lægmand kan til Tider have mere Anledning til at afgive et Vidnesbyrd og hjælpe til Rette end Præsten. Hvis du møder en søgende Sjæl og du ikke selv ser dig i Stand til at give ham et Ord til Vejledning, saa maa du tage ham med hen til din Præst. Tag dem med til Guds Hus. Tal med dem saa ofte som du har Anledning.

Uddel Traktater

Mine Venner! Der er saa mange forskellige Maader hvorpaa I kan være med til at udbrede det glade Budskab. I maa søge at uddanne eder selv paa dette Omraade.

Lægmand kan ofte være Vejledere for de unge — for Eks. de nylig konfirmerede. Inddel eders Menighed i Kredse, hver Kreds med en veluddannet Lægmand som Leder.

Bed for de unge. Forman dem til at høre Guds Ord saa ofte som mulig. Blandt den fattige Del af vort Lands Befolkning findes der Tusinder og atter Tusinder, der aldeles ingen Forbindelse har med Kirken; de staar helt udenfor. Mon ikke vi har forsømt disse Fattige for den lidt pænere spidsborgerlige Mellemklasse? Vi bør ikke glemme hin store Skare. Det bør fremfor alt ligge os paa Sinde, at drage disse udenforstaaende hen til Gud.

Tænk paa det Ansvar vi har. Gud spørger: Hvor er din Broder? Tænk om han krævede deres Sjæl af din Haand.

Gør som den barmhjertige Samaritan. Løft dem op; bær dem til Herberget. Vær med til at rive det saarede Lam ud af Ulvens Klør; læg det i Frelserens Favn.

Jeg haaber ikke at man skal sige om os, at vi er for lade, for respektable til at bringe Evangeliet til disse vort Samfunds Stedbørn.

MISSIONS-FRIMÆRKER

Oversat Brev fra vor blinde Ven, Frederick Graepp

Kære kristne Brødre og Søstre: —

For en Tid siden havde jeg en Artikel i dette Blad om ovenstaaende Emne — Frimærker-Gaver til Missionen blandt Blinde. Der indløb mange venlige Svar i Form af brugte Frimærker, for hvilke jeg herved ønsker at takke, især dersom jeg ikke har gjort dette allerede personligt per Brev.

En udmærket Samling kom fra Mrs. L. Larsen, Kenmare, N. D. og en anden fra Miss Mary Andersen, Westby, Mont. Nogle Pakker bær ikke Afsenderens Navn og

er der nogen af disse mellem L. U.s Læsere, saa lad mig sige her, at jeg nedbeder Herrens Velsignelse over eder.

Forleden Dag kom Pastor J. P. Christiansen ind til mig med en Pakke Frimærker, som blev givet ham under Kredsmødet i Portland; men han fik ikke Oplysning om Giverens Navn. Tak til den ukendte Ven! Hun sagde, at hun havde læst om vor Stamp-Mission i „Luthersk Ugeblad,“ saa jeg haaber at dette naar hende.

Igen tillad mig at oplyse, at en Del af de Penge, der indkommer ved Salg af disse Frimærker, gaar til det lutherske Bibliotek for Blinde i St. Louis, Missouri, der ledes af Dr. Walter Maier ligesom han ogsaa forestaar hele Indsamlingen. Man kan sende Pakkerne dertil direkte. Adresser Brevet: Dr. Walter A. Maier, 801 De Mun Ave., St. Louis, Mo. „Stamps for Missions“ er den eneste Oplysning nødvendig.

Iøvrigt, før I indsender Frimærker, lad mig vide, saa jeg kan sende eder en Pamphlet, der giver Anvisning paa hvordan Mærkerne kan assorteres for Indsendelse og hvilke der har særlig Værdi for denne Opgave. Dog modtages alle Slags Mærker med Tak, saasom almindelige Brevfrimærker, baade gamle og nye, „Postage due,“ „Pre-cancelled“ Stamps. Endogsaa visse Postkort. Saaledes sendte jeg fornylig til Dr. Maier et Postkort, som min Bedstefader skrev i 1885 men blev ikke afsendt; det var ret sjældent, idet Postmærket sad i Midten af Kortet og ikke i Hjørnet som nu er Reglen.

De af eder, der har Arbejde i større Kontorer, kan maa-ske faa Lov at tage de brugte Brevkonvolutter med hjem og afklippe Mærkerne der. Naar Frimærker udklippes saa lad en Rand paa ca. en Kvart Tomme bred sidde omkring Mærket. Sidder de paa Breve over ti Aar gamle, saa send helst hele Konvolutten.

Som Eksempel paa hvor let det er at interessere Folk i Frimærkesamlingen for vor Mission kan jeg nævne, at Mr. Harvey A. Jacobsen, der er gift med Pastor C. Wilhelmssens Datter og er Manager af et større Automobilassurance Kompagnis Kontor her i Fresno, bringer mig alle brugte Konvolutter fra Tid til anden og min Moder besørger Afklipningen. Gennem en anden Ven, der er Formand for et stort Assurance Selskab, kom der fornylig en Pakke paa ti Tusinde Frimærker endnu paa deres Konvolutter fra en lokal County Tax Collectors Kontor. Vor Ven, som ikke er luthersk, omtalte min Frimærke Mission i Vedkommendes Paahør, hvortil denne bemærkede: I det Tilfælde kan Mr. Graepp have alle Frimærker fra mit Kontor, hvilke ellers bliver brændt.“

Der er saa mange, der ødelægger deres modtagne Breve uden at vide eller forstaa at de er værdifulde. Hvorfor ikke hellere sende dem ind til os og saaledes være med til at bringe Lyset om Jesus Kristus den korsfæstede til en eller anden stakkels Sjæl, der sidder i Mørket baade hvad Aand og Legeme angaar.

Igen mange Tak for alle Gaver tilsendt os saavidt.

Broderlig eders

Frederick Graepp,
Fresno, Calif.

Peter Vejrup

Jeg løfter mine Hænder

En Digtsamling af en vestjysk Lærer, der ikke er ukendt som Forfatter. Han har en ret stor Produktion bag sig (Digtsamlinger og Fortællinger). 48 Sider. Pris netto \$0.45.

Fortalt og oplevet

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

Fra en Danmarkstur i 1938 af L. F.

(Fortsat fra Nr. 46)

I Hurtigtog Syd for Aarhus den 12te November. Nu er jeg saa paa Vej til København. Det er underligt igen at køre i Tog, efter saa mange Aar. Her er hyggeligt, en lille Kupe med Bord ved Vinduet, men det Bord er kun for de heldige, der købte deres Billet tidlig. Der fordres tre Billeter, selve Billeten, en Hurtigtogsbillet, og en Pladsbillet, den sidste giver Nummeret paa den Plads jeg har Ret til — megen Skrigen og lidt Uld —, for det hele gælder jo kun nogle faa Timer. Det tager seks Timer, men det kan gøres paa fire med Lyntog. Smeden i Hammel, som er min Garagemand, kørte mig ind til Aarhus, og sætter Bilen ind for Vinteren.

Endnu er Vejret mildt og vi har nydt Skovene ved Frijensborg, betragtet de skiftende Farver og Vindens Travlhed, Bladene rystes ned og Sommeren fejes sammen i Hvirvler og Dynger.

Jeg var med til et stort Ungdomsmøde i Hammel Missionshus, hvor saa mange af de Unge stod op og bekendte Kristus. En Aften var vi til „Solstraalemøde.“ Jeg blev bedt om at lede, og det var let, for „Solstraalerne“ er Smaapiger i 10—14 Aars Alderen. De laver Haandarbejder til deres egen Basar, hvor hele Udbyttet gaar til Hedingemissionen. De er dygtige, har de bedste Lærerinder i den Retning i Skolen, søde og høflige er de; hver Gang de møder mig paa Gaden standser de og nejler, de smaa Solstraaler.

Jeg har ogsaa været med til at samle ind til Sømandsmissionen. Det var en Landsindsamling; man skal gaa til hvert eneste Hjem, stort eller lille, og modtage alle Bidrag, villige og uvillige.

Allehelgensdag var vi om Formiddagen i Kirke og til Alters i Hammel, og om Eftermiddagen igen paa den skønne Kirkevej over Gjern Bakker for at høre Pastor Thun. I begge Kirker sang vi: „Den store hvide Flok.“ Den ene Præst talte om Lyset, den anden om Saltet. Den store Helgenskare var Lys og Salt. Pastor Lundby i Hammel har en egen Maade, efter Trosbekendelsen, at sige: „O, Gud ske Lov.“ Han siger det saaledes, at man kommer til at tænke og takke, at vi har Lov, lever i et Land, hvor vi frit kan bekende vor kristne Tro: O, GUD SKE LOV. Saa er Sindet beredt, for hvad Gud vil os gennem sit Ord.

Vejret er saa mildt og man forstaar ikke, at man er et godt Stykke inde i den første Vintermaaned. Den lysegrønne Vintersød lyser op ved Siden af den nypløjede, sorte Muldjord. Vi er lige kørt gennem Fyn og bliver siddende i vore Vogne over Storebælt. Her kommer Kellernen ind og tager vore Ordre paa The og Smørrebrød.

København den 17de Nov. Tiden vil ikke slaa til her, og jeg som troede, her skulde blive Ro og megen Tid til Studier. Mit Pensionat er godt, en Villa paa Frederiksberg, med Nutidsbekvemmeligheder. Fru Skat-Petersen, Enke efter Missionær Skat-P., bor her og vi har mange fælles Bekendte.

Vi begyndte i Skolen sidste Mandag. Dette Kursus va-

rer en Maaned fire Timer hver Dag. Vi har mange Fag og mange dygtige Lærere. Stiftsprovst Ussing er en af dem, Docent Søe, Pastor Møllerup og andre. Forstanderen Kaj Jensen har Emnet: Den store Mester, og han forstaar at vise os „Den store Mester.“

Min „Weekend“ (de bruger det Ord i Danmark nu) tilbragte jeg i Holte, og tog saa ind Søndag Morgen til Gudstjeneste i Hellig Kors Kirke, hvor Biskop Fuglsang-Damgaard skulde tale. Den ligger ude paa Nørrebro, en mægtig Kirke, et stort Sogn. Der er tre Præster, Vilh. Becks Søn er Sognepræst. Evangeliet var: Enkens Skærv, og Biskoppen talte med Liv og Overbevisning. Der var stor Barnedaab og en meget stor Altergang bagefter. Ved mit Bord fik vi Verset:

Du Kærlighedens Aand indgyd
i Herrens Samfund Kærlighedens Fryd,
saa vi glade vandre
Jesus, mellem dine, elskende hverandre,
som Gud elsker sine!
Herre hør vor Bøn!

Saadan en mægtig Bøn om Kærlighed. Herrens Tjenere ved Bordet var Vilh. Becks Søn og Biskoppen. Vi faar nu hver et lille Sølvbæger i Haanden; paa den store Sølvkalk er der sat en Mund, som paa en Kande, og derfra hældes Vinen over til hver enkelt. Det er smukt, synes jeg. Det var velsignet, at være alene til Kirke og ved Herrens Bord. Gudstjenesten varede fra Kl. 10 til 12:30. Jeg havde en dejlig Spadseretur hjem langs med Søerne, og var lige i Tide for Middagen.

Der skulde være Familiefest i Frederiksberg Menighedshus om Eftermiddagen. Der hører min Værtinde, Frk. Gøricke, til og jeg gik med. De serverede først Eftermiddagskaffe med Vienerbrød (dansk Vienerbrød), viste Lysbilleder fra Niels Bukhs Jordomrejse og saa en god Tale af Sognepræsten, Provst Engell.

Der bliver bedet meget for Jøderne allesteder nu. Det ser uroligt ud, og her skal de være saa forsigtige; der er mange Nazister i Landet; vil Hitler have Danmark, kan han gøre som han vil. U. S. A.s Stade overfor Tyskland bliver meget anerkendt, de behøver heldigvis ikke at være bange.

I Dag i Skolen havde vi Pastor Kai Holmer til: Tekstbehandling. Han anbefalede os at anskaffe Stanley Jones: „Victorious Living.“ Jeg smilte ved mig selv; den har forandret mit Liv. Maa Gud velsigne denne elskelige aandsfyldte Mand! Det viste sig, at der var flere af Studenterne, der læste den. Pastor Holmer anbefalede ogsaa, af Stanley Jones: „Christ's Alternative to Communism.“ Senere havde jeg en lang Samtale med Pastor Holmer om vor fælles Ven i Kristus. „Hvis hele Verden læste: Victorious Living, det maatte forandre den,“ sagde jeg i Aftes nede ved Bordet. „Men saa,“ sagde den lille Hjælpepøster fra Fredehjemmet, ganske stilfærdigt, „saa skal jeg jo have den.“

DANSKE JULE-POSTKORT

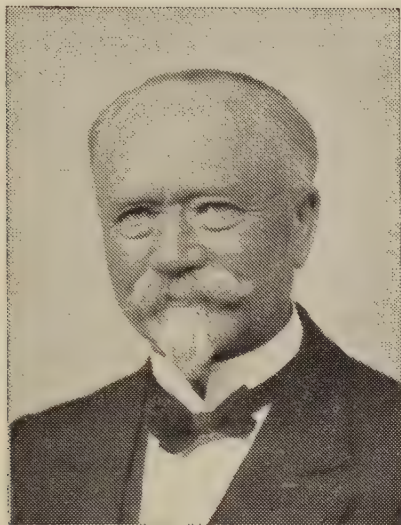
Smukke Kort. Mange forskellige danske Vinterlandskaber i Farver, alle med Julehilsen og nogle med Julevers. 12 Kort for 25 Cents.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

Historiske Bidrag

NEKROLOGI

Pastor J. K. Jensen

Den sidste Dag i Oktober 1940 tog Herren nok een af vore ældre Præster hjem til sig. Det var Pastor Jens Kristian Jensen, der paa Grund af Sygdom, Kræft i højre Nyre, var flyttet til Sleepy Eye, Minn. sidste Sommer og her henlevede sine sidste Dage. Han blev begravet Mandag d. 4. Nov. fra St. Johns Kirke dersteds under Ledelse af Pastor H. S. Madsen og Pastor H. A. Svendsen, assisteret af Kredsformand Cornelius Hansen og et Dusin andre Præsterbrødre fra Omegnen. Pastor Sherman Bondo repræsenterede Formand Carlsen paa Samfundets Vegne. Jordfæstelsen fandt Sted paa „Home“ Gravgaard der ved Byen. Hans to Sønner, Peter, Buffalo, Wyo. og Walter, Upton, Wyo. var tilstede, men Datteren Dagmar (Mrs. Victor Kohl, Medford, Ore, var ikke istand til at komme.

Pastor Jensen er Søn af Væver Mads Jensen og Hustru, Ane Kathrine (f. Rasmussen), og blev født d. 13. Maj, 1866, paa Urup Mark i Rynkeby Sogn paa Fyn. Han opvoksede under tarvelige Kaar dog uden at prøve Armod eller Sult. Moderen havde tjent syv Aar i Rynkeby Præstegaard og var der bleven grebet af Guds Ord. Hun fortalte bibelske Historier for ham og lærte ham boglig Syssel. Hans Faders kærlige Omhu men korrekte Opdragelse i Lydighed mindedes Sønnen altid med stor Taknemlighed. Han modtog kristelig Børneundervisning i en grundtvigsk Friskole. Ogsaa der var Lærerne grebne af Guds Kærlighed i Kristus og indprentede denne i Børnene. Jensen opvoksede i grundtvigske Kredse og bevidner i sin Vita, „at der var Paalidelighed og Ærlighed i alle menneskelige Forhold i disse Kredse, som jeg aldrig har fundet Mage til i Kredse, der gør Krav paa et bedre Navn og Rygte.“

Han havde stor Læselyst, saa hans Moder sagde, at han burde være Præst. Men Midlerne havde de ikke. Tidlig kom han ud at tjene og blev saaledes konfirmeret i Annexet Revninge af Pastor F. Trojel. Trods den naturlige Ungdomstrang til Verdens Glæder, deltog han dog aldrig i nogen Last; derimod vandt Ordets Sæd stadig Vækst i hans Hjerte, og Troen paa Jesus som sin Frelser vandt gradvis Sejr, saa han var ligesaa vis derpaa, som de er der beraaber sig paa pludselig Omvendelse, sagde han. Han blev kendt med baade Syndens Beskhed og Naadens Sødme, takket være alene Guds Naade.

Vinteren 1888-89 tilbragtes paa Vejstrup Folkehøjskole. Samme Foraar rejste han til Amerika (ankom d. 20. April 1889) og fandt Arbejde ved Vermillion, S. Dakota. Hans Formaal var at studere videre for at kunne faa Anledning til at virke i Herrens Gerning. Den følgende Vinter er han paa den danske Højskole i Elk Horn, Iowa, hvor han fortsætter i fem Aar, og virkede i Mellemtiden som Skolelærer, Missionær m.m. for at tjene til sit Ophold. I 1896-97 frekventerede han Lake View Theologiske Seminar i Chicago og fik saa Kald fra Menigheden i Webster Groves, Mo. til en Præstegerning, hvorfor han ansøgte den nylig organiserede Forenede danske luth. Kirke om Ordination. Denne fandt Sted under Aarsmødet i Blair, Neb. d. 30. Maj 1897. Hans Kollegaer ved den Lejlighed var N. P. Lang og Hans Nielsen, der begge overlever ham.

Pastor Jensens Virksomhed som Præst, Lærer og Skribent er ret omfattende. Han var i sit første Kald to Aar, hvorefter han atter tog paa Seminariet i Chicago godt et Aarstid. Saa modtog han Kald fra Sleepy Eye, Minn. som han betjente 1899-02, var i Hartland, Wis. 1902-05, i Exira, Iowa, 1905-08, hvor han under stor personlig Opofrelse fik bygget en Kirke. Blev saa kaldet til Bestyrer for Luther College i Racine, Wis., hvor han var et Aarstid og tog derpaa en Danmarksrejse. Betjente saa Danmark Kaldet, Wis. i 1909-12 og Standard Kolonien i Alberta 1912-20. Var i Moorhead, Iowa, 1921, hvorpaa han flyttede til den danske Nybyggermenighed ved Buffalo, Wyo. og var Præst der til 1934. Her døde hans Hustru d. 19. Maj 1932. Hun hed Sophia Olesen, en Datterdatter af gamle Jonas Petersen i St. Mortens Mgh. ved Hutchinson. De blev gift d. 2. Juni, 1903 dersteds. Af deres 6 Børn er to Døtre og en Søn døde. Pastor Jensens sidste Virksomhed var i Nybyggermissionen ved Pass Lake, Ontario. Med Undtagelse af et Aarstid i Danmark (1936) var han der til Helbredet gav efter sidste Sommer. Den 2. Sept. 1937 indgik han atter Ægteskab med Frk. Ida Clausen fra Sleepy Eye, der hjalp ham trolig til det sidste.

Pastor Jensen var en alsidig Mand. Han hørte nærmest til hvad blandt os kaldes den orthodoxe Retning. Han bevarede altid sin Sympati for den

grundtvigske Menneskeforstaaelse, men bekæmpe-
de dens Skriftteori. Som Tænker og Skribent var
han en flittig Mand, i det praktiske Arbejde fandt
han sin bedste Opgave paa Yderkanterne, hvor mo-
dige og selvopofrende Mænd mest trænges. Hans
mange og ofte lange Indlæg over Tankens og Tidens
Problemer i vore Samfundsblade er hans eneste lit-
terære Efterladenskaber, men de er værd at studere.
En tro Discipel af Luther og en hjertensgod Medar-
bejder i vor Kirke er gaaet ind til sin Herres Glæde.

P. C. Jensen.

Fra Litteraturens Verden

Større end sit Værk. Nu da Selma Lagerlöf ikke er me-
re, bliver vi i Nekrologerne mindet om, at det var Georg
Brandes, der mest af alle bidrog til hendes Berømmelse.
I Sverige og i Danmark var den realistiske Skole eneraa-
dende, da den lille svenske Lærerinde skrev hele sin Sjæl
og hele sit Livssyn ud i „Gösta Berlings Saga.“ Her var
alt, hvad den herskende Litteraturretning hadede som
Pesten, Romantik og Følelse, Eventyr og Religion, dræ-
bende og altødelæggende Kærlighed, Lidenskaber, der
rasede mod Himlen, afgrundsdyb, selvudslettende Anger,
ja, der var vel ikke en Streng i hele Følelsens Register,
som ikke blev anslaaet.

Den svenske Kritik gik mod hende som en Tiger og fra-
kendte hende al Ret til at kaldes en Forfatter. Den realist-
iske Retning var endnu ny i Sverige. Den havde maattet
kæmpe mod megen Modstand, saa den var haard i sine
Metoder. Selma Lagerlöf saa sit Livsværk skudt i Ato-
mer i sine Hænder, og Bogen, der skulde blive en af de
mest læste i Skandinavien, blev kun solgt ganske lang-
somt.

Men Georg Brandes Kritik reddede hende og satte hen-
de paa Tronen, baade i Danmark og i Sverige. I en lang
Anmeldelse betegnede han Værket som stort og særpræget
uden nogen som helst Indskrænkning. Det gav Bogen
Vind i Sejlene, Forlagene begyndte at kæmpe om hende,
og den første Oversættelse — den tyske — dukkede frem.

Om Georg Brandes er der sagt mange haarde Ord. Hans
Værk, som af nogle blev betragtet som Danmarks store
Vækkelse, blev efterhaanden fordømt af et Flertal af Be-
folkningen. Han skadede de nationale Traditioner, og
hans Efterfølgere var ved at ødelægge Danmarks Vilje
til Livet.

Men han var altsaa i dette Tilfælde større end sit Værk.
Hans Redelighed og hans sikre Blik for den virkelige
Kunsts Værdier hjalp Selma Lagerlöf frem, skønt hun i
Livssyn repræsenterede alt det, der var ham imod. Det
er et godt Minde at have om den omstridte Mand.

Sophus Keith Winther's Bog om danske Nebraska-Pio-
nerer udkommer paa Dansk. Det nye Forlag Antheneum
i København udsender i Efteraaret en Oversættelse den
store dansk-amerikanske Roman, „Take all to Nebraska,“
der er skrevet af Professor ved Washington Universitet
Sophus Keith Winther. Professor Winther er af dansk
Afstamning. Hans Trilogi om en dansk Pioner-Familie i
Nebraska „Take all to Nebraska,“ „Mortgage your

heart,“ og „This passion never dies“ udkom i New York
i 1936—38. Den vil udkomme i 2 Bind i Danmark.

Grundtvig Renaissance. I September Maaned indviedes
Grundtvigskirken i København, og Det kgl. Teater opførte
Kaj Munks Skuespil om den unge Grundtvig paa „Ege-
lykke.“ Gyldendal udsender 1. Bind af Grundtvigs ud-
valgte Skrifter ved Professor Hal Koch og Seminarie-
forstander Georg Christensen, og desuden har Professor
Hal Koch bekendtgjort i det nye Lektionskatalog, at han
agter at holde en Forelæsningsrække over Grundtvig. At
Professoren har noget særligt paa Sinde, ses deraf, at han
erklærer, at Forelæsningerne er beregnet paa Studeren-
de fra alle Fakulteter. Det tør dog ventes, at ogsaa Ikke-
Studerende vil høre disse Forelæsninger, naar det oplyses,
at Professorens vil behandle Grundtvigs Opfattelse af
Menneskeliv, Folkeliv og Kristenliv, samt hvorledes hans
Syn paa alt dette blev skabt. — Netop i vor Situation har
vi noget at lære af Grundtvig, siger Professor Koch. Vi
trænger til at stifte Bekendtskab med Mænd, der i andre
vanskelige Tider har anlagt et Syn, der taler til os i Dag.
— I sin Bog „Danmarks Kirkehistorie“ har Professor
Koch skrevet et Stykke om N. F. S. Grundtvig, der vur-
deres saa højt, at der fra kirkelig Side er blevet slaaet
stærkt paa, at han burde skrive en Bog om denne aande-
lige Stormand. Om Forelæsningerne senere vil blive trykt,
har Professor Koch ikke taget Stilling til.

Paa De Unges Forlag er udkommen 3die og sidste Bind
af Viktor Myren: „Det forjættede Land,“ i hvilket Værk
der skildres en aandelig Vækkelse dybere og rigere end
det er gjort i nogen dansk Bog. Ligesaa udkom i Som-
mer den gamle kendte Islænder Fredrik Fredrikssons
Bog: „Vor Tilflugt og vor Styrke,“ en lille Samling af
hans Taler.

En ny Udgave af Panum & Behrend Illustreret Mu-
sikleksikon er udkommen under Mag. Povl Hamburgers
Redaktion.

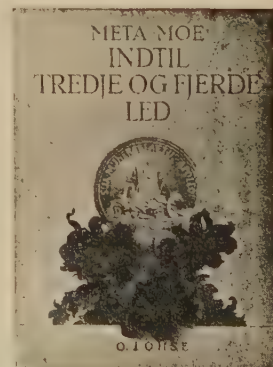
Kraks Blaa Bog 1940 indeholder 5484 Biografier, deraf
er de 277 nye, af kendte Landsmænd i Ind- og Udland.

Meta Moe

Indtil tredje og fjerde Led

En velskreven Roman om den
arvelige Belastnings tunge
Problem.

Bogens Tendens er, som dens
Titel paapeger, at vise, hvor-
ledes særegne syndige og tumor-
alske Drifter og Tilbøjelighe-
der ofte arves baade i tredje
og fjerde Led blandt Menne-
skens Børn, og at dette syndige
Arvegods tit tager Magten fra
Arvingen, saa han bliver den
daarlige Arvs Slave. Derpaa
gives der talende Eksempler i
Bogen. Men den fortæller og-
saa om Individet, som efter mange Solemærker at
dømme har faaet en daarlig Slægtsarv og dog ved
Troens Kraft og Selvbeherskelse vandt Sejr over det
daarlige og blev gode og nyttige for Samfundet. 205
Sider. Pris netto \$1.35 indb. \$2.00.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

ACKNOWLEDGEMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	10979.39	567.87	1414.43	2594.24	2136.12	678.80	1656.24	218.03	1713.66
Northfield, Minn., Mr. and Mrs. Chris Samuels, in memory of Mrs. Rasmus Nelson	1.00				1.00				
Dane Valley, Mont., Ladies' Aid of Ebenezer Luth. Church	25.00			25.00					
Milltown, Wis., Milltown Luth. Sunday School	14.00					14.00			
Chicago, Ill., Ebenezer Dan. Luth. Church	29.85	4.85	5.00		5.00	5.00			10.00
Elk Horn, Ia., Mrs. John K. Petersen	15.00	5.00			5.00				5.00
Chicago, Ill., Bollerup N. Jensen of Golgotha Church	100.00		100.00						
Curtis, Nebr., Pastor and Mrs. A. Hofgaard of Ebenezer Church	5.00		5.00						
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Church	75.00	5.00	15.00	10.00	15.00	5.00			25.00
Cedar Falls, Ia., Nazareth Lutheran Sunday School Mission	31.71					15.85	15.86		
Hutchinson, Minn., Danish Ladies' Aid in memory Mrs. Rasmus Nielsen	5.00			5.00					
Hutchinson, Minn., Danish Ladies' Aid	10.00		5.00		5.00				
Sleepy Eye, Minn., Mr. and Mrs. Hans Knudsen in memory of Pastor J. K. Jensen	1.00				1.00				
Sleepy Eye, Minn., St. John's Luth. Church in memory Pastor J. K. Jensen	5.00				5.00				
Audubon, Ia., Our Savior's Luth. Sunday School	17.57					17.57			
McNabb, Ill., McNabb Luther League, collection at harvest festival	8.74						8.74		
Sleepy Eye, Minn., friends from St. John's Luth. Church in memory of Pastor J. K. Jensen: Mr. and Mrs. Robert Hansen, Mr. and Mrs. Carl Jensen, Mr. and Mrs. Clarence Johnson, Mr. and Mrs. Bert Wentworth, Mr. and Mrs. Hans Knudsen, Mr. and Mrs. Torney, Mrs. Anna Andersen, Miss Augusta Hansen, Mrs. Hans Christensen, Mr. and Mrs. Geo. Nielsen, Miss Edna Hansen	2.50				2.50				
Brookville, Minn., Mr. and Mrs. Jens P. Jensen of Fredsminde Church in memory of Pastor J. K. Jensen	1.00				1.00				
Brookville, Minn., Fredsminde Luth. Church, in memory of Pastor J. K. Jensen	2.50				2.50				
Evan, Minn., Mr. and Mrs. August Petersen and son, a Thanksgiving off.	50.00			50.00					
Milwaukee, Wis., Kingo Luth. Church	60.00	5.00			15.00	5.00	10.00	5.00	20.00
Evergreen, Colo., Ebenezer-in-the-Pines, offering in "Chapel of Our Merciful Savior"	20.00				10.00				10.00
St. Paul, Minn., from a friend	15.00			15.00					
Milltown, Wis., Milltown Busy Bees Sunshine Fund in memory of Nels Warming	2.00				2.00				
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. Chris Holm of Siloam Church	10.00				5.00				5.00
Plano, Ill., Mr. and Mrs. J. F. Jorgensen	10.00				2.00	2.00	4.00	2.00	
Curtis, Nebr., Soren Rossen of Ebenezer Church	1.00		1.00						
Winnetoon, Nebr., Bethesda Ladies' Aid	10.00	10.00							
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Hans O. Hansen of Emmaus Church, Coal-ridge, in memory of Irene Norgaard	2.00	2.00							
Waupaca, Wis., Our Savior's Luth. Church	31.55		31.55						
Brooklyn, N. Y., Eben-Ezer (I Sam. 7:12)	50.00						25.00		25.00
Caruthers, Cal., Our Savior's Dan. Ev. Luth. Sunday School	15.50						15.50		
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	40.75	20.00	20.75						
Hutchinson, Minn., Main Street Luther League	17.15			17.15					
Hutchinson, Minn., English Luth. Ladies' Aid	10.00			10.00					
Sheridan, Mich., Mr. and Mrs. Nels P. Larsen	7.00	5.00				2.00			
Easton, Cal., Immanuel Missionary Society	7.32					7.32			
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Sunday School, offering at mission meeting	8.80				8.80				
Greenville, Mich., St. Paul's English Luth. Sunday School	9.00		9.00						
Total received on 1940-41 synodical budget	11706.33	624.72	1606.73	2721.39	2221.92	757.54	1735.34	225.03	1813.66

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Nov. 11, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL

(Does not apply on synodical budget quotas)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission	Luth. World Action
Previously acknowledged	1734.52	461.87	707.26	270.86	91.50	58.00	145.03
Minden, Nebr., Pastor and Mrs. A. Hofgaard	1.50						1.50
Morgan, Minn., Bethany Luth. Church	25.00						25.00
Woodstock, Ill., Andrew Larsen	16.00						10.00
Racine, Wis., Immanuel Luth. Church	192.04						192.04
Blair, Nebr., Mrs. Selby, Dana College	5.00						5.00
Maywood, Nebr., Soren Rossen	1.00						1.00
Curtis, Nebr., Peter Mortensen	1.00						1.00
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Church in memory of Hans Jensen	10.00	10.00					
Des Moines, Ia., Dr. and Mrs. N. M. Hansen	10.00	10.00					
Des Moines, Ia., Mary Ann Hansen	1.00		1.00				
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Sunday School: Mae Marie Jensen 15c, Donna Mae Hansen 10c, Rhoda Johansen 10c, Junior Marton 5c, Dale Johansen 5c, Charlamaine Christiansen 25c, Frances Ytzen \$1	1.70	1.70					
Dannebrog, Nebr., Dr. P. M. Petersen \$5, Mrs. P. M. Petersen \$5, Pastor and Mrs. L. C. Hansen \$5	15.00						15.00
Blair, Nebr., First Lutheran Church	98.21						98.21
Selma, Cal., Warner S. Johnson	10.00						10.00
Selma, Cal., Pella Lutheran Church	122.45						122.45
Evan, Minn., St. Matthew Luth. Church	28.00						28.00
Sidney, Mont., an unnamed giver	5.00				5.00		
Evergreen, Colo., Pastor and Mrs. J. Madsen	5.00						5.00
Evergreen, Colo., Eben-Ezer-in-the-Pines, offering in "Chapel of Our Merciful Savior"	15.00	10.00					5.00
Brooklyn, N. Y., Eben-Ezer (I Sam. 7:12)	50.00	25.00	25.00				
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Andrew Lund in memory of Harry Larsen, Culbertson, Mont.	4.40	2.40	2.00				
Winnetoon, Nebr., Members of Bethesda Luth. Church: Chris Sorensen, Sophus Hansen, A. C. Nielsen each \$1, Randolph Sorensen, Carl Nygaard, Marie Nygaard, Rev. A. P. Staby each 50c. Total	5.00						5.00
Sheridan, Mich., Mr. and Mrs. Nels P. Larsen	4.00	2.00			2.00		
Easton, Cal., Immanuel Missionary Society for a Bible Woman in the Santal Mission	50.00	50.00					
Eugene, Ore., Bethesda Ladies' Aid	10.00		10.00				
	2414.82	572.97	745.26	270.86	98.50	58.00	669.23

Received with thanks. Blair, Nebr., Nov. 11, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$1250.27
Westbrook, Me., First Luth. Church	28.00
Chicago, Ill., Mrs. Thomas N. Jersild	9.17
St. Paul, Minn., from a friend	2.00
Total	\$1289.44

Danske Julekort 1940

Særdels smukke og stemningsfulde fire-dobbelte Julekort med omhyggelig valgte danske Tekster paatrykt i vort eget Trykkeri. Hvert Kort forsynet med særskilt passende Konvolut.

Nr. F-1040.—Format som foranstaaende. Billede af Bethlehems Marken i ophøjet Tryk og udskaa-ret Sølvstjerne samt „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Omstaaende Byen Bethlehem med Lukas 1:78, 79 og 2, 6 og 7 Vers af Salmen „Dejlig er den Himmel blaa“ som Tekst. Pris 7 Cents.

Nr. F-3003. 3½x4½ Tommer. Hyrderne paa Marken i Lyset fra oven og „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Indvendig Hyrdernes Tilbedelse med Lukas 2:11 og 1ste Vers af „Glade Budskab, har du hørt.“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3024. Format som Nr. F-3003. Paa Forsiden Udsigt gennem en Port i Julefarver og „En velsignet Julefest!“ Indvendig Udsigt over

Bethlehem under Julestjernen. Tekst Lukas 2:15 og tre Vers af „Et Barn er født i Bethlehem!“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3010.—Jule- og Nytaarskort. De tre vise paa Kameler og den dobbelte Hilsen „Glædelig Jul“ og „Godt Nytaar“ paa Forsiden. Indvendig de vise Mænd med deres Gaver og Es. 60:6 samt to Vers af „Aaret henrandt“ som Tekst. Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-504.—Format 3¼x5 Tommer. Paa Forsiden Billede af den hellige Familie i Bethlehems Stalden og Hilsenen „Glædelig Jul!“ Indvendig Hyrderne paa Marken med Joh. 3:16 og to Vers af „Mit Hjer-te altid vanker. Pris 5 Cents.

Nr. F-510.—Format 3x5½ Tommer. Paa Forsiden et brændende Lys i Guldstage omslynget af Kristtorn Kviste med Bær samt „Glædelig Jul!“ Indvendig samme Motiv

med Salme 43:3 samt Salmen „Nu ville vi os samle“ som Tekst. Pris 5 Cents.

Nr. F-1032.—Samme Format som Nr. 504 men med Østens Vise ved Bethlehems Port paa den udskaaerne og sølvunderlagte Forside. Indvendig en stor Stjerne med Matth. 2:10 og ti udvalgte Linier af Salmen „O Stjerne, hav Tak, vor ledende Ven.“ Pris 7 Cents.

Nr. F-1011.—Format som Nr. 504. Udskaaet Forside med „Glædelig Jul!“, Lysestage, tændte Lys og Julepynt. Gennem „Vinduet“ ses de hellige tre Konger i Tilbedelse af Barnet i Krybben. Tekst Salme 119:105 og seks Linier af „De hellige tre Konger saa hjertensglad.“ Pris 7 Cents.

Danske Jule-Postkort. Smukke Kort. Mange forskellige danske Vinterlandskaber i Farver, alle med Julehilsen og nogle med Julevers. 12 Kort for 25 Cents.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

DANSKE MOTTOER

til at hænge paa Væggen

Skriftsteder i lyse Bogstaver paa rød, grøn eller blaa Bund, klæbet paa Pap. Disse danske Mottoer er meget populære i danske Hjem.

Nr. 5515. Størrelse 9¾x13. Motto: Ske ikke min Ville men din. 50 Cents.

Nr. 5020. Størrelse 4x6. Motto: Frygt ikke, du lille Hjord. 15 Cents.

Nr. 5115. Størrelse 6½x7¾. Motto: Min Naade er dig nok. 25 Cents.

Nr. 5136. Herren er min Hyrde. 25 Cents.
Oplag begrænset.

VOR KIRKES MISSION

berør paa vort Folks Kendskab til dens Fortid, Lære og Funktion. „Uden Kendskab ingen Kærlighed“ er et sandt Ord i Virkelighedens Verden.

Derfor læs vore Kirkeblade. Vor Kirkes Fremtid berør paa velunderrettede og rettænkende Menighedsmedlemmer, og det burde alle vore Landsmænd være.

LUTHERSK UGEBLAD koster \$2.00 pr Aargang i U. S. A. og Canada. Det eneste danske Blad i Magasinformat i Amerika. Lokalagenter ønskes.

BESTILLINGSSEDDEL

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aargang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbæling af Bladet for

Aar,

Venligst,

Adresse:

JULEHÆFTER

Følgende Hæfter kan nu faas for halv Pris. De er nogen at vi har tilbage fra sidste Aar. (Tillæg 5c for Porto.) Halv Pris er givet paa følgende Hæfter:

Nr. af Hæfter paa Lager	Titel	Halv Pris
10	JULESTJERNEN, 48 Sider	\$0.45
10	HJEMMENES JULEBOG, 100 Sider	.38
8	JULEGAVEN. Smukt illustreret. 40 Sider.	.40
11	DE UNGES JULEBOG, 48 Sider	.18
11	DE GAMLES JULEBOG, 32 Sider	.13
15	BØRNENES JULEBOG, 24 Sider	.13
2	KLOKKERNE KIMER	.30
5	VED JULELAMPENS SKÆR	.45
2	HISTORIEBOGEN, Børnenes Julebog, 160 Sider.	.20
11	DET NYE AAR, 1940 (I. M. Almanak)	.20

Følgende gamle (ubrugte) Hæfter kan nu faas for 10 Cents hver til Dækning af Porto og Emballage.

Dansk Almanak.

Julegranen, illustreret Julebog for Danske i Amerika. Julestjernen, smukt illustreret.

De Unges Julebog.

Børnenes Julebog.

Der Ude Fra.

Historiebogen, Børnenes Julebog.

Det nye Aar, (I. M. Almanak).

Julekronen.

Den lille Historiebog.

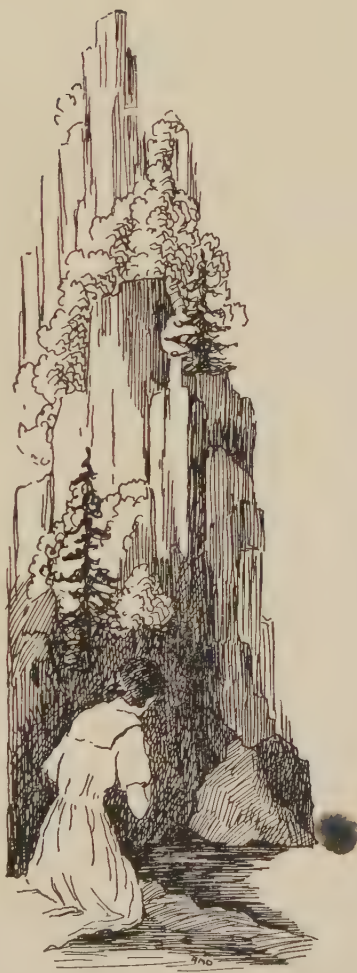
Mod Jul — Børnenes nye Julebog.

Hæfternes Alder varierer. Fuldstændige Serier haves ikke. Oplaget er begrænset.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

NEW YORK
89 E 35th St
Nat'l Luth. Council
Reference Library

T a k

Tak for hvad du os har undet,
Tak for Gaverne, vi fik,
Tak for Dage, som er svundet,
Tak for dette Øjeblik.
Tak for Vaarens lyse Glæde,
Tak for mørk og taaget Høst,
Tak for Taarer, vi maa græde,
Tak for Fred, og Tak for Trøst.

Tak for hvad du aabenbared,
Tak for hvad jeg ej forstaar,
Tak for Bøn, som du besvared,
Tak for hvad jeg ikke faar.
Tak for Lykken, mig beskaaret,
Tak for Hjælp i Nødens Stund,
Tak for Korset, du har baaret,
Tak for Naadens Klippegrund.

Tak for Himmels Blaa i Livet,
Tak for Skyerne derpaa,
Tak for Sollys, du har givet,
Tak for Mørket ligesaa.
Tak for Prøvelsernes Tider,
Tak for Haab, som brast og faldt,
Tak for Gry, naar Natten lider,
Tak for Haab, som trodsed alt.

Tak for Roserne, de rige,
Tak for Tornene paa dem,
Tak for Jakobs Himmelstige,
Tak for Himmels trygge Hjem.
Tak for Kors og Korsets Krone,
Tak for Striden, som vi stred,
Tak for Sejrens dybe Tone,
Tak for alt i Evighed.

Oversat fra Svensk
af Svend Rehling.

ADVENT

Bag os ligger langt tilbage
vore skønne Foraarsdage.
Somren saa vi drage bort.
Alle Skove, tavse, tomme,
Sangens glade Tid er omme.
Sangens Tid er altfor kort.

Imod Graven Aaret stunder,
og vi selv i Natten grunder
over det, der forestaar.
Hvor er den, hvis Tale trøster?
Livet saar, men Døden høster.
Mod den store Høst vi gaar.

Men du kommer rank og rolig
fra en fjern og ukendt Bolig
hvor ej Tidens Ure slaar.
Af Alverdens Ondskab saaret,
men med Drømmen ubeskaaret
tillidsfuld du mod os gaar.

Og dit Blik er som en Himmel,
som vor Barndoms Sommerhimmel,
da en Dag var lys og lang.
Men dit Smil er som en Kilde,
som en ubekymret Kilde,
der af Vinterens Hjerte sprang.

Mod din Styrke intet vejer
alt, hvad Verden har og ejer,
alt, hvad vi har lært og ved.
Vore Hjerters Frygt forstaar du,
gennem Verdens Kaos gaar du,
fyldt af Nu og Evighed.
Efter „Der er bag alt“ af Mads Nielsen.

Første Søndag i Advent

Og da de nærmede sig Jerusalem og kom til Bethfage ved Oliebjerget, da udsendte Jesus to Disciple og sagde til dem: Gaar hen i den Landsby, som ligger lige for eder; og straks skulle I finde en Aseninde bunden og et Føl hos hende; løser dem og fører dem til mig! Og dersom nogen siger noget til eder, da siger, at Herren har Brug for dem, saa skal han straks sende dem. Men dette er sket, for at det skulde opfyldes, der er talt ved Profeten, som siger: Siger til Zions Datter: Se, din Konge kommer til dig, sagtmødigt og ridende paa et Asen og paa et Trældyrs Føl. Men Disciplene gik hen og gjorde, som Jesus befalede dem; og de hentede Aseninden og Føllet og lagde deres Klæder paa dem, og han satte sig derpaa. Men de fleste af Folkeskaren bredte deres Klæder paa Vejen, andre huggede Grene af Træerne og strøede dem paa Vejen. Men Skarerne, som gik foran ham og fulgte efter, raabte og sagde: Hosanna Davids Søn! velsignet være den, som kommer, i Herrens Navn! Hosanna i det højeste! Matthæus 21:1—9.

HAABET I EN HAABLØS TID

Af Biskop, Dr. theol. H. Fuglsang Damgaard

I en mørk og bange Tid oprandt det nye Kirkeaar. Advents-Klokkernes Kimen blander sig med Døds-klokkernes Klang.

Paa Jorden er der Fortvivlelse og Haabløshed, men til en fortvivlet, haabløs Slægt lød Budskabet: „Se, din Konge kommer til dig.“

Evangeliet fortvivler ikke. Og der, hvor Evangeliet

høres, er der ingen Fortvivlelse. Der maa Mørket vige for Lyset fra Himlen.

Evangeliet kaster Evighedens Søgelys over vor Situation, og det dømmer den. Det kender vor Slægt. Hvor er den fattig! Den staar med tomme Hænder, ribbet for alle Illusioner. Den er fanget i de Lænker, som den selv har smedet, da den gjorde sig til Syndens Træl. Den er blind af at stirre paa Jorden med dens Materialisme og Egoisme. Plaget er den som aldrig før, fordi den hellige Gud lader det Ord gaa i Opfyldelse, som han kærligt advarende, men med ubønhørlig Alvor har sagt, at hvad et Menneske saar, det skal det ogsaa høste, og den, som saar i sit Kød, skal høste Fordærvelse af Kødet.

Vor Slægt høster Fordærvelse af Kødet. Det er Evangeliets Dom over den. Men netop til en saadan Slægt kommer Evangeliet som Evangelium, som det glade Budskab om Naade og Frihed.

Ogsaa for vor Slægt forkyndes et Herrens Naadeaar. Selv for vor Slægt er der Frelse.

Vejen fra Dommen til Frelse er han, som nu kommer til os igen med Frelsens Ord fra den levende Gud.

Ogsaa for vor, menneskelig set, fortabte Slægt forkyn-der han et Naadeaar.

Det lyder utroligt, men vi tror, fordi det er utroligt. Og dersom vi tror, skal vi se Guds Herlighed.

Indsendt af Mrs. P. M. Andersen, Oakland.

SE, DIN KONGE KOMMER TIL DIG.

Af afdøde Sognepræst Im. Bang

Et nyt Kirkeaar begynder vi i Dag i Guds Menighed, og rundt omkring i vore Kirker lyder det i Kor: Vær velkommen, Herrens Aar, og velkommen herhid! Did er Højtid over denne Salme, ikke mindst, naar den lyder paa en mørk Vintersøndag ind under Jul. Og til denne Højtid passer vort Evangelium saa godt, idet det maler for os Jesu Indtog i Jerusalem, der paa denne Søndag vil minde os om vor store Frelser, der ogsaa i det ny Kirkeaar kommer for at holde Indtog iblandt os og i os.

Hvor mon han da vil møde os, naar han kommer?

Vi svarer først: Han vil komme til os i sit Hus. Det var maaske ikke af Vejen, om du, min Læser, begyndte det ny Aar med at sige til dig selv: Jeg vil se at blive en trofast Kirkegænger. Travlheden, Søndagstrætheden, Radioen og maaske adskilligt andet kan slaa sig sammen om at hindre det. Men hvor man resolut bryder igennem Hindringerne, er det ofte blevet erfaret ved vore Gudstjenester: Se, din Konge kommer til dig! Hvor den, som forkyn-der Evangeliet, er tro imod det, fordi han selv lever i det, der er altid noget at faa med hjem.

Men dernæst svarer vi: Herren vil møde os i Stilheden bag den lukkede Dør! Hvor trænger vi dog i vor for-jagede Tid til Stilhed! Sjælen har sine Nerver lige saa fulde som Legemet, og de to Nervesystemer har mer med hinanden at gøre, end man i hvert Fald tidligere vidste.

Der er Hjælp og Lægedom for en urolig Sjæl at finde i Lønkammeret! Der kan Bønnens Dør gaa paa lette Hængsler, der kan vor gamle Bibel faa Lov at tale sit troværdige og stærke Sprog, og der kan man i Stilheden opleve et Møde med sin Frelser, der kan kaste Lys langt frem ad Vejen. Hvad om du begynder Kirkeaaaret med at sige til dig selv: Mit Lønkammer skal ikke staa tomt og ubenyttet. Det skulde give dig Kraft til at vende Ryg til det onde, og vandre Veje, Gud tør kende.

Endnu svarer vi: Herren vil møde os i det Arbejde, han betroede os. Han vil gøre vort Arbejde til en Tjeneste, en Gudstjeneste. Just fordi Herren der baade venter og kræver Troskab af sine Tjenere, møder han selv os i Arbejdet. Da bliver selv det mest dagligdags adlet og helliget, og Arbejdets Glæde og Herlighed vil fylde os med Lovsang, fordi Herren selv møder os i vort daglige Arbejde og følger med os i det.

Se, din Konge kommer til dig. Vel den, der lukker ham ind og byder ham velkommen! Thi med Jesus vil det ny Kirkeaar kunne blive et Naadeaar, hvor hver Dag fører nærmere mod Maalet. Herrens Aar med vor Guds Velbehag da bringer os Glæde hver Herrens Dag.

Gud signe i Naade det ny Kirkeaar for hver enkelt af os! Amen.

MARKEN ER MEJET

Mejemaskinerne har sunget deres muntre Sang over Vang og Vænge. Traverne har staaet i lange Rækker, Bakke op og Bakke ned, og det ene Læs efter det andet er i lystigt Trav kørt i Hus. Bekymringerne blev tilskamme, Jorden gav sin Høst, og Himlen gav et velsignet Høstvejr — mange klare, tørre Solskinsdage. Mange Steder er Høsten vel bjerget. Endnu er der Egne, hvor en Del mangler. Men rundt i hver en By kappes man om at faa først indhøstet. Saa fejres Høsten og alt det Slid, der fulgte med Høsten, og der holdes Høstgilde. Det er dejligt at slide og svede af karsken Bælg. Men det er ogsaa dejligt at være vel færdig . . . Lykkeligst at hvile paa er fuldendte Gerning . . .

Saa siger vi Tak! Tak for Høst i Hus og godt Høstvejr! Tak til Gud i Himlen, som gav Regn og Sol i rette Tid. Landmanden kan pløje og saa; han kan gøre alt efter bedste Evne. Men det er Gud, der giver Væksten. Og han gav os en rig og god Høst. Hvert et Straa er en Gave fra Ham, som vi synger: I vor Lade, paa vor Lo, der har vi nu Guds Gaver, der Virksomhed og Velstand gro i Tøndemaal af Traver. For Høsten her og Høsten hist vor Gud ske Lov og Ære . . .

Men hvor er Menneskene dog en utaknemmelig Race! Mange glemmer helt at sige Gud Tak; de brummer maaske ovenikøbet og har baade det ene og det andet at klage over; de har maaske endda glemt at holde Hviledagen hellig og jaget paa om Søndagen med at faa Høsten ind . . . og de blev velsagtens ikke en Dag før færdige end de, der adlød Guds Bud, og holdt Søndagen som Hviledag.

Gud i Himlen er rig nok! Se blot paa alt hvad der voksede i den rige Jord fra Hav til Hav! Men vi er nogle underlige nogen, ja, vi er nogle Fæhoveder til at fordele Guds Gaver. Her er Sommersol nok og Sædejord nok, og dog er der Tusinder, der sulter. Man kan jo blive rasende, naar man læser, at der brændes Bjerge af Hvede, blot for at tvinge Priserne til at blive højere, ja, at man opfinder Maskiner til at ødelægge Høsten med samme Formaal. Jorden har Mad nok til os alle; men saa store Tosser er vi, at vi ikke kan hitte paa de rigtige Metoder til at fordele Guds Gaver. Politik og Pengebegær — det er Menneskebørnenes. Maade at være sig selv nærmest paa . . .

Naar man ser ud over Menneskeverdenen i vore Dage, kan man nok blive bekymret. Men den der ser opad, møder Lyset fra oven, fra vor rige Fader, og den der tør stole paa ham, er tryk: Han er saa rig, han er saa god, ingen kan staa hans Magt imod. Saa fyldes Sindet paa denne

velsignede Takkedag med ydmyg og undrende Tak — uden ham kan jeg slettingenting gøre! Min Sjæl, lov Herren og glem ikke alle hans Velgerninger. Gid dog vi mere vilde gaa i Skole hos ham og gøre hans Vilje. Lad saa Vinteren komme med Kulde og Frost — lad saa denne Høst blive den sidste jeg maaske faar Lov at opleve: Lad gulne kun hvert Blad paa Kvist. Lad falme alle Straa, Guds Kærlighed jeg ved forvist omskiftes ikke saa.

Nej, vi har megen Grund til at sige Tak:

Ham takke alle vi med Sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i Vang,
for Ordet og for Livet.

Efter D. P. ved P. Nedergaard.

EN FATTIG MANDS TVIVL

af Sekretær Aage Falk-Hansen, København

Det var en tidlig Morgenstund i et Herberg for hjemløse Mænd. . . Vi stod fem Kammerater hver ved sin Huggeblok og svang Øksen . . . med en Dyrge Pindebrænde skulde vi betale Kost og Logi. . . Alt imens Dyrgerne voksede, gik Snakken livligt, mange forskellige Emner blev taget op til Behandling i de to Timer . . . men i alt, hvad der blev sagt, var der en Understrøm — Bitterhed mod baade Gud og Mennesker og Regering, alle har de svigtet den hjemløse Mand, paastod Kammeraterne. Og saadan blev de ved — den hjemløse Mands Kaar blev skildret i al sin Gru, indtil en af dem afsluttede Diskussionen med en haanlig Bemærkning: „Ja, og saa siger de, at Jesus lever!“ — hvorpaa han skar en Grimace, der skulde sige saa meget som: „Men den tror vi ikke paa.“

Endnu ser jeg tydeligt for mig denne Kammerats Ansigt, som var præget af Bitterhed . . . han havde altsaa ikke mærket noget til den Jesus, der engang sagde om sig selv: „Jeg er kommen for at forkynde et glad Budskab for fattige.“ — Mærkeligt, at denne Jesus og denne hjemløse Mand, som man jo altsaa skulde mene passede saa godt sammen, at de to ikke havde fundet hinanden. Hvis var Skylden? Det Spørgsmaal lever stadig i mit Sind?

Jeg kan jo godt forstaa, at Fattigdom kan gøre Mennesker saa aandelig døve, at de ikke kan høre Jesu glade Budskab om Guds Faderkærlighed. Næringssorger kan gøre en Menneskesjæl saa megen Fortræng, at den, der er fattig bliver saa optaget af sin haarde Kamp for Tilværelsen, at alle hans Tanker bindes af de uundværlige Ting: Tøj, Husleje, Brændsel og dagligt Brød — han skænker ikke Gud nogen Tanke, og hvís han tilfældigvis gør det, saa faar den Haabløshed, som i Forvejen fylder hans Sind, ja, den faar ham til at sige: „Bild mig ikke ind, at det kan nytte noget at bede til Gud.“ Og hvis nogen vil tale til ham om en kærlig Gud, saa føler han det som en Haan, han mener nemlig, at hans fortvivlede Forhold siger det modsatte til ham — „Der er ingen kærlig Gud til!“

Var det kun smukke Talemaader, naar Jesus for fattige Mennesker forkyndte det glade Budskab om Guds Faderkærlighed, havde det intet med Virkeligheden at gøre? Jo! bestemt jo! — den Jesus, som vi lærer at kende i de fire Evangelier, han kunde umuligt lyve . . . han kendte Gud, som ingen anden har kendt Gud, saa hvad han sagde om Gud var helt igennem Sandhed. Og det gælder ogsaa hans glade Budskab til de fattige, om Guds Faderkærlighed, men — for der er et men: Gud vil ikke nøjes med at bruges som almindelig Hjælpekasse, man saa iøvrigt kan blæse et Stykke . . . Han, der føder Him-

lens Fugle og klæder Markens Liljer, han vil ogsaa hjælpe sit fattige Barn til Føde og Klæder. Men Gud vil, som sagt, ikke, at Forholdet mellem dem kun skal være et Hjælpekasseforhold, — han vil ikke behandle sit fattige Børn, som den gør, der slænger en Almisse hen for hurtigst muligt at blive af med den fattige Nej, han tager sit fattige Barn helt ind til sit Hjerte og siger til ham: „Mit Barn, jeg vil give mig dig selv, min Faderkærlighed, — dersom du vil tage imod min Kærlighed og give mig dit Hjerte.“

Saa kærligt et Forhold vil Gud, der skal bestaa imellem ham, den himmelske Fader, og det Menneske, der vil være hans Barn. Og det er jo noget andet og mere end et rent ydre Hjælpekasseforhold, som ophører den Dag, den fattige ikke mere er fattig, men kan klare sig selv. Gud vil ikke blot give os sine gode Gaver, — det vil han ogsaa, — men han vil først og fremmest give os sig selv.

INGEN ER SAA TRYGT FOR FARE

Ingen er saa trygt for Fare
Som Guds lille Børneskare,
Fuglen ej i Skjul bag Løvet,
Stjernen ej højt over Støvet.

Herren selv paa Zions Bjerge
For sit Folk er Skjold og Værge,
Vil sig over os forbarme,
Bære os paa Faderarme.

Ingen Nød og ingen Lykke
Fra hans Favn os bort skal rykke;
Han, den bedste Ven blandt Venner,
Al vor Trang og Længsel kender.

Vore Hovedhaar han tæller,
Hver en Taare, som vi fælder;
Han os føder og os klæder,
Midt i Sorgen han os glæder.

Om han tager, om han giver,
Samme Fader han dog bliver,
Og hans Maal er kun det ene,
Barnets sande Vel at tjene.

Fryd dig da, du lille Skare,
Jakobs Gud vil dig bevare;
Paa hans mindste Vink maa alle
Fjenderne til Jorden falde.

Og naar endt er Kampens Dage,
Endt hver jordisk Nød og Klage,
Kalder os vor Faders Stemme
Til en evig Fryd derhjemme.

Indsendt af Mrs. Caroline Jensen, Oleander, Calif.

MED FORNØJELSE

Og naar tidt
En anden sit
Har med Suk og Sorrig døjet,
Har han mig fornøjet.

Saadan skrider jeg ogsaa frem med Hensyn til at give Skriftbevis eller Skriftanførsel paa mit sidst indsendte Stykke i Luthersk Ugeblad om „Bortrykkelse“ (No. 45.) Redaktøren forlanger Skriftbevis, men paa en saa frindsindet Maade at han siger „please“. (Thank you, Hr. Redaktør!)

Det meste af Omtalen af Daniel i Løvekulen og Profeten Habakuk har vi rigelig Skriftbevis for i vor egent-

lige Bibel. Men vi har altsaa ikke Skriftbevis paa det med Flyvningen fra Judæa til Babylon, hvor jeg antager, at der kunde være mindst et Par Hundrede engelske Mil. Men man læser det i Tillæget til Daniels Bog, som er iblandt de 17 apokryfiske Bøger. Bogen kaldes med Overskrift: „Nogle Stykker som ere lagde til Daniels Bog.“ Altsaa paa en Maade en Fortsættelse af Daniels Bog. Daniels Bog har 12 Kapitler, og her findes det 13. og 14. Kap., hvor der fortælles om de tre Mænds Sang i den gloende Ovn, — Susannas Historie, om Bel i Babylon, og saa i Slutningen af det 14. Kap. om Daniel i Løvekulen, at han var der i 6 Dage, at der var 7 Løver i Kulen og de fik hver Dag 2 Menneskekroppe og 2 Faar. Men den Gang Daniel kom derned, blev der ikke givet dem noget for at de skulde opæde Daniel.

Nu forstaar man, at Løverne var sultne og Daniel lige-saa. Og Profeten Habakuk var i Judæa; han havde kogt en Ret, samt bruddet Brød i en Skaal og han gik ud paa Marken for at bringe Høstfolkene det. Herrens Engel sagde saa til Habakuk: Bring den Mad, du har, til Babylon, til Daniel i Løvekulen! Og Habakuk sagde: „Herre! Babylon har jeg ikke seet, og hvor Kulen er, ved jeg ikke. Da greb Herrens Engel fat i hans Isse og førte ham ved hans Hovedhaar og satte ham ned i Babylon ovenover Kulen i susende Fart. Og Habakuk raabte og sagde: Daniel! Daniel! Tag den Mad, som Gud sender dig! Det 7. Vers er Bordbønnen som Daniel holder.

Og Daniel sagde: „Du har kommet mig i Hu, o Gud, og du har ikke forladt dem, som søger dig.“ — Og Daniel stod op og aad. Men Guds Engel satte straks Habakuk paa hans Sted igen.

„Store ere Herrens Gerninger, søgte af alle dem, som have Lyst til dem. Højhed og Herlighed er hans Gerning, og hans Retfærdighed staar fast evindeligt. Han har sørget for, at hans Undergerninger ihukkommes; Herren er naadig og barmhjertig. Han har givet dem Spise, som frygte ham; han kommer sin Pagt ihu evindeligt.“ Sal. 111.

„De skulle prise for Herren hans Miskundhed og hans Undergerninger for Menneskens Børn og ofre Taksigelsesofre og fortælle hans Gerninger med Jubel.“ Sal. 107: 21—22.

Chris Jensen, Audubon, Ia.

Tak for Oplysningen, kære Jensen, samt de dejlige Ord fra Psalmerne. Selv om de apokryfiske Bøger ikke af os anses for inspirerede, er de dog nyttige til Opmuntring, mere end meget andet man ellers giver sig af med at læse. Den Tid kan komme igen, da Gud maa gribe ind i Begivenhedernes Gang ved overnaturlige Undere.

Red.

En Engelsk Bibel med Apokryferne i ny Oversættelse

I Henhold til ovenstaaende Artikel kan det interessere nogle at vide, at man nu kan faa en engelsk Bibel i den nye Godspeed & Smith Oversættelse, som ogsaa indeholder de apokryfiske Bøger af det gamle Testamente. Prisen er \$3.50 i almindelig Bogbind. Ellers findes disse Bøger ikke i den engelske Bibel undtagen i katolske Udgaver. Denne Kirke anerkender, som bekendt, disse Bøger for ægte og baserer nogle af sine Vranglærdomme derpaa, f. Eks. Skærsilden.

En Fortolkning til ogsaa disse Bøger findes i den af Biskop Gore m. fl. udgivne „one volume“ Bibelforklaring, der udkom paa Macmillan Forlag for en halv Snes Aar siden. Faas gennem D. L. P. H.

P.C.J.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

Advent og Taksigelse

„TAKKER I ALLE FORHOLD.“

Paulus gennemgik mange Trængsler for sin Tros Skyld. I det første Brev, vi mener at have fra hans Haand, 1. Thes., udtaler han ovenstaaende Formaning og følger til: „thi dette er Guds Villie med eder i Kristus Jesus.“ For et Guds Barn er Guds Villie afgørende. Men det er een Ting at kende Guds Villie, ja at ville den, en anden virkelig at hvile i den. Der maa tillige være en indre Aarsag, et Motiv, noget der giver Takken Klang. Derfor nævner Apostelen to Ting lige før: „Værer altid glade, beder uafsladelig.“ Er man glad saa er det let at takke, og lever man i et stadigt Bønsforhold, saa kender man den almægtige Gud som Fader og man er tryk. Da er det naturligt at takke. Gud vil os ikke noget vi ikke kan. Vi kan ikke takke i alle Forhold uden vi er altid glade og ganske trygge.

Hvordan kan man være altid glad naar man er stedt i Trængsler? Var Paulus selv altid glad? Læser vi hans sidste Brev — 2. Tim. — vil vi finde, at han staar fast i det han har troet og forkyndt hele Tiden. Det er **Guds Naadegave i Kristus Jesus**, „der tilintetgjorde Døden men bragte Liv og Uforkrænkelighed for Lyset ved Evangeliet, for hvilket jeg er bleven sat til Prædiker og Apostel og Hedningers Lærer, hvorfor jeg ogsaa lider dette, men jeg skammer mig ikke derved; thi jeg ved til hvem jeg har sat min Tro, og jeg er vis paa, at han er mægtig til at vogte paa den mig betroede Skat til hin Dag.“ Og saa følger han til, som om det var noget selvfølgeligt: „Ja, ogsaa alle de, som ville leve gudfrygtigt i Kristus Jesus, skulle forfølges.“ Lidt senere: „Thi jeg ofres allerede, og Tiden til mit Opbrud er for Haanden. Jeg har stridt den gode Strid, fuldkommet Løbet og bevaret Troen. Iøvrigt henligger Retfærdighedens Krans til mig, hvilken Herren, den retfærdige Dommer, skal give mig paa hin Dag, og ikke alene mig, men ogsaa alle dem, som have elsket hans Aabenbarelse.“

En troende Kristens Glæde ligger i et levende Haab; ud fra dette springer den verdensbesejrende Tro, der er virksom i Kærlighed. Kan vi saa andet end takke!

Fra vor Kirkemark

Rettelse. I forrige Nummer havde vi under denne Rubrik en Dødsanmeldelse af Miss Laura Larsen i Denver, hvori stod, at hun var fra Revninge paa Fyn. Vor Korrespondent fra Bethania Mgh., Mrs. Wm. M. Hansen, gør os opmærksom paa, at Afdøde var fra Kerteminde. (Vor Kilde var et andet dansk Blad, men vi foretrækker selvfølgelig direkte Nyhedsmeddelelser meget mere.)

Præsteforflyttelser. Ifølge vore Korrespondancer holdt Pastor A. P. Andersen Afskedsprædiken i vor Kirke i Portland, Ore. den 10. Nov. og fik speciel Tilladelse af Menigheden til at rejse saa snart efter Opsigelsen at han kunde flytte østpaa allerede et Par Dage efter. Han betjener nu midlertidigt Rutland-Humboldt Kaldet i Iowa, indtil han ved Nytaarstide kan overtage sin nye Menighed ved Neola.

Tillige oplyses vi om, at Pastor Ernest Grill, Caruthers, Calif. har sagt Ja til Kaldet fra Portland.

Ungdomsligaen i Pacific Kreds havde et meget interessant Aarsmøde i Portland i Forbindelsen med Kredsmødet d. 11.—12. Oktober, ifølge det af Pastor Loft redigerede Maanedssblad derudefra og den optrykte Rapport fra Kredsens Sekretær. I Stedet for Pastor A. P. Andersen blev Pastor Kai Nygaard valgt som Ligaens Formand, og som Kasserer valgtes Mr. Clarence Petersen, Del Rey. Miss Lillian Hansen, Ferndale, er Sekretær. Pastor George Robertsen, Kankakee, Ill. blev valgt som næste Rejsetaler derude. Kassebeholdningen var ret fyldig og fordeltes til forskellige Opgave s. flg. — Inadomifondet \$92; Samfundsforbundet \$55.47; Kredskassen \$100; Studenterhjælpekassen \$70; Luthersk Verdensmission \$40; Samfundets Missioner (Hjemme, Indianer, Utah, og Pension) hver \$30. Som Godtgørelse til Pastor Loft for Redaktionsarbejdet 38.27, (der bestemtes at yde ham \$50 aarligt herefter.)

Pastor M. L. Kirkegaard indledede den opbyggelige Del af Programmet med tre Emner: Søndagsarbejde, verdslig Selskab og „conscientious objectors.“

Et Højdepunkt under Mødet var en Banket Lørdag Eftermiddag paa det gamle historiske Krigsskib „Oregon“, der ligger fortøjet i Portlands Havn som et Minde-museum om den spanske Krig og benyttes ofte til sociale Funktioner.

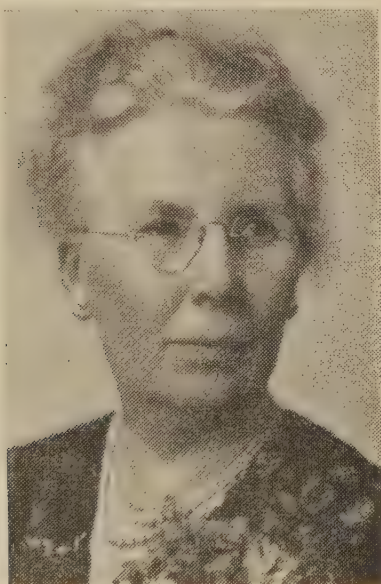
Vore Præster i Nord Wisconsin havde et opbyggeligt Samvær d. 29. Okt. i Pastor Arnold Andersens Hjem i Neenah. Diskussionen drejede sig særlig om Arbejdet blandt de Unge. Det næste Samvær finder Sted d. 2. Dec. i Pastor Samuel Hansens Hjem i Waupaca.

„Bethania“ Børnehjemsfamilien nød en særlig Festdag den første Søndag i November, da Mr. og Mrs. Fred Jørgensen indbød hele Flokken til en Udflugt og serverede Picnic Luncheon til alle Deltagerne. Tre andre Venner kørte for dem. Baade Smaa og Store glædede sig ved den smukke Handling, som giver Afveksling saavel som Opmuntring for baade Bestyrer Johnsens og Børnene.

En stor Gave blev skænket Helligaandskirken i Neenah, Wis., fornylig i Form af et Pipeorgel, hvis Værdi sættes til \$4000.

Et prisværdigt Foretagende gentager Ungdomsforeningen i Ebenezer Kirke, Chicago, igen i Aar, idet den mellem Taksigelsesdag og Jul har Bogudsalg i Kirken. Paa den Maade har Folk god Lejlighed til at anskaffe sig sund kristelig Læsning samt andet ønskeligt i den Retning, og vor litterære Mission faar mange smaa Filialer. Foruden at hjælpe vor egen Boghandel, hjælper Sælgerne dem selv til lidt ekstra Fortjeneste for den hjemlige Mission, over hvilken Forretning man sandelig ikke behøver at genere sig hverken for Gud eller Mennesker. „That beats the banquets!“

Dødsfald. Efter en Tids Sygdom afgik **Mrs. Johanna Marie Grunnet Leerskov** ved Døden d. 29. Okt. i sit Hjem i Morningside ved Minneapolis, tæt ved den blandt os kendte Union Mission Farm. At det var en Hjemlandsrejse for hende, stadfæster hendes sidste Ord til sin sørgende Husbond, Mr. Niels Leerskov, „Papa, I want to go home.“ Hun havde modtaget Herrens Nadvere fra hendes Præst Pastor Cornelius Hansens Haand, og bestyrket i Troen var rede til at rejse. En Søn Gerhard og en Datter Eleanor forener sig med Faderen i Savnet af en god Mor. Sidste Aar i August kunde Mr. og Mrs. Leerskov fejre deres Guldbrillup, som var omtalte her i Bladet og et smukt Billede af dem fulgte Artiklen. Her gengiver vi et af den hjemgangne Guldbrud.

Mrs. Johanna Marie Grunnet Leerskov

Mrs. Leerskov var født d. 7. Okt., 1868, i Givsgud Sogn, Vejle Amt, og er Datter af Gaardmand Niels P. Grunnet. Han var en Broder til den bekendte Separatistpræst, som grundlagde den første danske Frimenighed og var Præst for denne til 1897, nemlig Martinskirken i København (hvor Pastor J. Knudsen virker for Tiden.) En anden velkendt nær Slægtning i Danmark er Chefredaktøren for Dansk Radioavis og Søfartsradio, der ogsaa hedder N. P. Grønbech Grunnet. Slægten stammer fra Dompræst i Ribe Jens P. Grundet (1511-65) en af sin Tid anset Prædikant. Afdøde kom sammen med sine Forældre til Hutchinson, Minn. i 1871 og her blev hun kendt og gift med Mr. Leerskov. I 1902 fulgte de med Folketrækket til Nord Dakota og boede ved Bowbells. I 1910 flyttede de til deres nuværende Hjemsted, hvor Mr. Leerskov var Bygningskontraktør og Ejendomshandler. I 1934 foretog de en længere Europarejse og gensaa Fødehjemmet. Familien

er kendte Medlemmer af vor Immanuels Mgh. i Minneapolis.

Pastor G. Grills Datter død. Mrs. Sonja Grill Lee, yngste Datter af afdøde Pastor Gudmund Grill, døde pludselig af Lungebetændelse i Baltimore, Md. d. 5. Nov. Hun blev født i Des Moines, Iowa, den 21. Januar, 1913, og blev saaledes 27 Aar gammel. Hun blev viet i vor Kirke i Denver den 6. Maj, 1938, til Mr. Bert E. Lee, og de boede her en Tid, til de flyttede til Baltimore. Liget blev ført til Denver, hvor Begravelsen fandt Sted fra Bethania Kirke, under stor Deltagelse. Hun efterleves af sin Mand, sin Moder, Præste-enke Mrs. Anna Grill, tre Søstre, Hilda og Dagmar Grill og Mrs. Magnus Christensen, og to Brødre, Nathaniel Grill, som bor i Wausau, Wis., og Emanuel, som bor i Denver. Sonja Grill var især virksom i Sangkoret i Bethania Menighed, i den Tid, da hun boede der, meddeler Pastor E. Mengers.

Nord Wisconsin Luther League afholdt Fællesstævne Søndag d. 17. Nov. i vor Kirke i Green Bay, Pastor Kaldahls Kald. Pastor Samuel Hansen talte om den Kristne Kirkes Helte og Pastor H. Irving Petersen indledede Emnet: „Djævelens snedige Anløb.“ Et paafølgende Emne: „Guds fulde Rustning“ blev behandlet af Mr. Larsen, Waupaca. Ved Aftenmødet prædikede Pastor Leo Andersen om Troens Kraft.

Vor Menighed i West Branch, Iowa, havde en stor Velkomstfest for sine nye Præstefolk, Pastor Peter Vammen og Hustru samt de „store Dreng“, først i Oktober. Menighedsformand N. P. Olsen og andre Ledere udtrykte deres hjertelige Velkommen, og kender vi vore Venner dernede ret, vil Pastor Vammens føle sig velkommen iblandt dem. Indsættelse fandt Sted Søndag d. 29. Sept. ved Pastor Anders Hansen fra Elk Horn.

Gamle versus unge Præster er for Tiden drøftet i et Par Artikler i vort engelske Blad. Formand Carlsen havde et forklarende Indlæg forrige Uge, og fra en Korrespondent fik vi Anmodning om at faa det gentaget i dette Blad. (Vil Dr. Carlsen gøre os den Tjeneste enten med en Oversættelse eller et nyt Indlæg skal vi saa gerne efterkomme med Optagelsen.) Pastor Loft skrev det andet Indlæg i denne Uges Udgaave, hvortil Redaktør John M. Jensen følger sit Besyv i Laget, og kalder for Proppen. Heldigvis har vi nu en Tid haft ikke saa lidt Præsteomskiftelse, som bl. a., har forvoldt en Del Arbejde for os her paa Kontoret med Adresselisterne, men gav Lindring i den Forstoppeelse, der tyngede Kaldaspiranterne nogle Aar. Tillige fik vi Anledning til at erfare, hvad Menighederne egentlig ønskede, d.v.s. for saa vidt de mangelfulde Oplysninger om hvem der blev kaldet oplyste os. Thi det er jo ikke sagt, at den, der modtog Kaldet, var „first Choice“; mange af de kaldede returnerede Kaldet. Og da de unge Præster sædvanlig starter ud i smaa Kald, som Ret er, maa man ikke undre sig over, at de er mere tilbøjelig til at modtage bedre lønnede Embeder end deres ældre Kollegaer, der allerede „sidder godt i det.“ Imidlertid synes det os, som om de helt gamle Præster fornylig har faaet nyt Lejde paa Livet, idet de er kaldt ud til flere Yderposter i Canada, ja selv Pastor Lang gaar til Detroit. Vel ved vi, at det er Pengene der driver Værket eller rettere — Mangel derpaa; men ikke desto mindre er det et interessant Fænomen. Hovedsagen er dog, at vi alle ønsker at vidne og virke som Herrens Aand leder os; saa kan denne vist ogsaa endnu den Dag i Dag lede Me-

nighedernes Stemmebeslutninger, saa den Mand og den Virksomhed føres sammen, der bedst kan tjene den fælles Opgave efter Tid og Evne. Vi maa huske paa, at vi er kun „unyttige Tjenere“ — baade unge og ældre, — og Sindelaget mere end Evne og Alder spiller maaske en større Rolle end vi aner. Vi er langt fra lige dygtige, eller saa grebne af Kristi Kærlighed for Sjæles Frelse som vi burde være. Paa den anden Side skal det ogsaa siges, at der bør tages mere Hensyn til vore Kirkelederes Forslag med Kandidater til et Kald; de ved nu alligevel mere om Stillingen end mange vil vedgaa. Min Erfaring er, at mange Menigheder ogsaa gør dette. En endnu mere praktisk Side af Sagen var, om Lønningerne kunde blive mere udjævnede, saa alle kan have et rimeligt Levebrød uden at skulle misunde de bedre stillede Brødre og søge efter deres Kald. Og vort Pensionssystem burde ogsaa forandres derhen, at alle kan faa Del deri, samt at der tages mere Hensyn til den enkeltes Tarv og Trang, naar „de onde Dage kommer“, da man maa trække sig ud af aktiv Tjeneste paa Grund af Svagheit eller Alderdom.

Et intersynodical luthersk Kirkemøde afholdtes i First Lutheran Church, Omaha, d. 29. Nov. Kl. 10—5. Kirken er beliggende paa 31st & Jackson Sts. Som særlige Tale-re er Dr. M. Reu og Dr. W. Arndt, den første fra Wartburg den anden fra Concordia Seminar. Emne for Drøftelse er kirkelig Forening. Enhver Deltager anmodes om at yde 50 Cents til Omkostningerne.

En Studenterfest paa Dana College for at celebrere Fuldendelsen af Skolevejens Brolægning agtes afholdt Fredag Aften d. 29. Nov. Kl. 8. Alle forh. Studenter er velkommen og man har Plan om at organisere en lokal Dana Club.

Fra vor Søstersamfund

Dødsfald. Den ogsaa blandt os kendte Pastor P. H. Pedersen døde pludselig i sit Hjem i Perth Amboy, N. J. Torsdag Morgen den 14. Nov. som Følge af Hjerteslag. Han var en nidkær og dygtig Herrens Tjener baade med Mund og Pen, og havde flere betroede Stillinger i sit Samfund. Saaledes dets Sekretær fra 1926-28 og Redaktør af „Kirkelig Samler“ fra 1930-33. Afdøde blev født d. 8. Jan. 1880 i Sønder Sejrslev pr Højer, lærte Handelsfaget derhjemme, hvorefter han tog paa Ryslinge og Askov Højskoler for videre Uddannelse. Derpaa kom han paa Præsteskolen i Des Moines i 1901. Han har betjent Menigheder i Larimore, N. D., Cordova, Neb., West Denmark, Wis., Parlier, Calif., Muskegon, Mich., Withee, Wis., Omaha, Neb. og nu tilsidst i Perth Amboy. Hans efterlevende Hustru, som han blev gift med i 1908, er en Datter af Skovrider C. Andersen paa Palsgaard ved Horsens.

Nyt Præstekald. Da Den danske Kirkes Mgh. i Waterloo, Ia. har vokset betydeligt under et Samarbejde med Mgh. i Cedar Falls, har man besluttet at kalde egen Præst og Valget faldt paa Pastor A. Frost fra Dannevang, Texas, der ventes at tiltræde næste Foraar.

Pastor Clemens Sørensen, den evnerige Præst og Forfatter fra Vancouver, B. C. har været paa Rundrejse i Midstaterne en Tid. Sidste Onsdag talte han i Vor Frel-sers Kirke i Omaha, og Prof. theol. P. Nyholm tog en Flok af sine Elever samt eders Redaktør med ned at høre ham. Vi var nemlig kendte med hinanden fra tidligere Tid. Og vi blev ikke skuffede, thi Pastor Sørensen bringer et kraf-

tigt dansk Vidnesbyrd om sin Herre og Gud, og en ekstra Nydelse var det bagefter, da han paa Opfordring gav en meget underholdende dramatisk Oplæsning af en af sine Sømandshistorier, som foreligger paa Tryk fra De Unges Forlag i Danmark. Kedeligt, at han ikke fik Anledning til at optræde i nogle af vort Samfunds Kirker. Vi prøvede at faa ham til Blair men Tid og Sproget hindrede.

Missionsbilen, som Kvindeforeningerne indsamlede Midler til for Pastor Vilh. Larsens Afbenyttelse i Canadamissionen, blev ikke realiseret, da den ikke kunde transporteres over Grænsen uden en altfor stor Told. Man maatte saa sælge den og lade Pengene henstaa til eventuel Brug.

Canadanyt

Pastor A. Husted Christensen, Standard, Alta, ligger for Tiden meget syg af Gigtfeber, meddeler K. og H. Man har dog Haab om snarlig Bedring.

Det eneste nulevende danske Canadablad „Kirken og Hjemmet“ har i sidste Nummer en Artikel af dets dygtige Redaktør Hr. Chr. Svendsen, som siger, at Forholdene nu under Krigsforstyrrelsen i Europa har indvirket stærkt paa Bladets økonomiske Stilling, saa det bliver vanskeligt at fortsætte uden speciel finansiell Støtte. Man havde ved Kredsmødet Forslag om at forhøje Abonnementprisen fra en halv til en hel Dollar, men man frygter, at det vil betyde Bladets Drab. Derfor opfordres til villige Gaver. Det udkommer to Gange maanedlig og blev i sin Tid startet af Pastor Paul Nyholm som Maanedslad til 25 Cts. per Aargang. Da Avertering er meget sparsom tillige, vil det være et Spørgsmaal, hvorlænge det kan holdes gaaende i nuværende Gænge. Det har øvet en betydelig Mission som Bindeled blandt vort danske Folk deroppe, omend det vel i nogle Tilfælde har hindret vort danske Samfundsblads større Udbredelse. Dog kan dette Blad ikke nær maale sig med hint hvad Lokalnyheder og -interesser angaar, og langtfra med Prisen. Saa vi beklager, om det pæne lille Søsterblad skulde sulte ihjel. Adressen er 9933 - 83. Ave., Edmonton, Alta., Canada.

Korrespondancer

FRA RUTLAND, IOWA (Nov. 19.)

Siden Pastor I. Olsens Bortrejse i September har vi haft fire forskellige Prædikanter til at forestaa Gudstjenesten om Søndagene. First havde vi til Missionsmødet Pastor K. Ludvigsen. Derefter Student theol. Stanley Larsen en Søndag, og den næste ogsaa en Student, Anker Jensen; begge disse to unge vil sikkert blive nidkære Arbejdere i Guds Vingaard. Sidste Søndag talte Pastor A. P. Andersen fra Portland, Oregon. Han vil nu blive hos os til Nytaar, hvad vi er meget glade for.

Rev. Ludvigsen talte saa smukt paa en af Dagene, han var her, om Jesus, hvor han stiller Stormen paa Sæn. En lille Historie, som stod at læse i min første Læsebog for 47 Aar siden, rinder mig altid i Tanker, i denne Forbindelse. Et Skib blev paa det store Hav overfaldet af en forfærdelig Storm; det slingrede hid og did, og syntes hvert Minut at skulle knuses. Alle de ombordværende var skræklagne, kun Kaptajnens otteaarige Søn, Jakob, var ganske rolig. Er du ikke bange Jakob,“ spurgte en af Matroserne ham. „Nej,“ svarede Drengen stolt, „Fader staar jo ved Roret.“

Vi Menneskesjæle er lig Baade der tumles paa Fristel-

sens Vove. Men bare vor Fader ved Roret staar, vi klarer de stærkeste Storme!

Venlig Hilsen til alle Bladets Læsere, særlig til Pastor Olsen og Familie i Eugene, Oregon.

Mrs. Dagny Madsen.

FRA „DANEBO,“ EUGENE, OREGON Præsteindsættelse

Søndag den 6. Oktober fandt en glædelig Begivenhed Sted her i Danebo. Paa nævnte Dag blev nemlig vor ny Præst, Pastor Ingvard Olsen, indsat som Præst og Sjælesørger for Bethesda Menighed.

Vi havde længe glædet os til denne Begivenhed. Det er vist Læserne bekendt, at vor fhv. Præst, Pastor Samuel Hansen, forlod os sidst i Juli Maaned for at gaa til sit nye Kald i Waupaca, Wis. Og uagtet Vakancen kun strakte sig over godt et Par Maaneder, forekom den dog os, som „Tider, der langsomt skrider.“

Men endelig oprandt Dagen. Og det var en af de for Willamette Dalen saa ejendommelig smukke Efteraarsdage, som iblandt andet virker saa oplivende paa det menneskelige Sind.

Men var der skønt i Naturen, saa var der endnu dejligere i Herrens Hus, der fyldtes til sidste Plads. „Hvor elskelige ere dine Boliger, Herre, Hærskarernes Gud.“ Og virkede Naturen oplivende, saa gjorde Guds Ord det endnu mere. „Salige ere de som bo i dit Hus; de skulle stadig love dig.“ Og den Omstændighed, at det var første Gang vi hørte det forkyndt af vor nye Præst samt at vor Kredsformand, Pastor Vammen, var til Stede, forøgede muligvis Hørelysten saa vel som Modtageligheden hos de enkelte.

Pastor Vammen, foretog altsaa Indsættelsen. Han udførte denne Handling paa en meget højtidelig og værdig Maade. I sin Tale til Menigheden fremhævede han i Særdeleshed Betydningen af Præsteembedet. Han lignede vor Menigheds Historie og dens forskellige Præster ved en Bog fordelt i Kapitler. Nogle Kapitler var korte, andre var længere, sagde han, alt som Tjenestens Længde havde været. Han udtalte tillige Ønsket om, at det Kapitel af vor Menigheds Historie, som nu begyndtes ved Pastor Olsens Indsættelse, maatte blive det længste og til lige det dejligste.

Efter at Pastor Vammen, havde forrettet Indsættelsen og ved Haandtryk havde lykønsket Pastor Olsen, besteg denne Prædikestolen og ud fra Lignelsen om „Kongesønnens Bryllup,“ holdt han sin Tiltrædelses Prædiken. Og i den Andægtighed som prægede Menigheden under Guds Ords Forkyndelse ved denne Lejlighed og som er fremtrædende hver Gang vor nye Præst prædiker, ser vi et Bevis for at det gode Samarbejde, som nu i en lang Aarrække har været saa udpræget imellem Bethesda Mgh. og dens Præster, vil under Pastor Olsens Betjening fortsættes til Herrens Ære og Sjæles Frelse.

Samme Dags Aften var der Velkomstfest for vor nye Præstefamilie. Denne Fest fandt Sted i vor Skoles nye og rummelige Gymnastiksal, der ligger nær op til Kirken. Mr. Hans C. Nielsen, vor Menighedsformand, fungerede som Ordstyrer (toastmaster). Han holdt tillige den egentlige Velkomsttale. Ikke færre end 7 Præster var til Stede. Foruden Pastor Ingward Olsen og Pastor Vammen, var her Pastor Nyegaard, fra Emaus Mgh.; Pastor Thorp, Forstander for det i Eugene beliggende norske Alderdomshjem, gamle Pastor Louis Larsen, Pastor Holger

Nielsen fra den danske Kirke i Junction City og Pastor S. Loft med Familie fra Ferndale, Calif., der var paa Vej til Kredsmodet i Portland og havde lagt Vejen rundt Danebo.

Men var der mange Talere til Stede, saa var der ogsaa mange Tilhørere, utvivlsomt de fleste, som endnu har været forsamlet paa een Gang i Danebos Historie. Alle Præsterne bidrog til Aftenens Underholdning og hjalp saaledes til at berige men ogsaa forlænge det.

Med Stanley Hansen som Sangleder gav Koret ligeledes til bedste for Aftenens Underhold.

Men at feste uden Mad og Drikke, gaar nu ikke godt. Og uden mindste Hensyn for deres egen Tarv og Trang paa disse Omraader, sørgede vore Kvinder først for at de som sad bænket om de lange Borde, blev godt forsynet med baade Mad og Drikke. Saadan er nu en Gang vore Kvinder i Danebo.

Det er saa vor Bøn til Herren, at han igennem denne Fest velsignede vort ringe Forsøg paa at glæde og opmuntre dem, der nu af ham er sendt til os med Fredens og Frelsens Budskab.

„Hvor dejlige paa Bjergene ere deres Fødder, som bærer glædeligt Budskab, som forkynder Fred, som bærer glædeligt Budskab om godt, som forkynder Frelse og siger til Zion: din Gud er Konge.“ Esajas 52:7.

H. N., Korr.

FRA PORTLAND, OREGON Kredsmøde og Præsteskitte

Det var festlige Dage for Bethania Menigheds Medlemmer, da Pacific Kredsen afholdt sit 36. Aarsmøde her fra den 9.—13. Oktober. Det var en rigtig Glæde for os saaledes at komme i Berøring med Repræsentanter fra vore Søstermenigheder her paa Vestkysten og derved faa Lejlighed til at opfriske gamle og stifte nye Bekendtskaber. Det var glædeligt at se den Vilje til frugtbart Samarbejde, der herskede ved Forretningsmøderne, og ligeledes at se hvor Folk samledes til de opbyggelige Møder for at lytte til de mange gode Prædikener. Saa godt som alle Kredsens Præster deltog i Mødet og et hjerteligt „Velkommen“ blev budt de to Præster, der i det forløbne Aar har modtaget Kald herudefra, M. L. Kirkegaard og Ingward Olsen. Tilstede var ogsaa Pastor emer. Niels Hansen, fra Los Angeles. Det var ham der i November 1889 organiserede Zarepta Menighed her i Portland, en Forløber for vor nuværende Bethania Menighed. Han var desværre ved Sygdom forhindret i at tage Del i de fleste af Møderne, men den sidste Aften gav han os en meget interessant Beskrivelse af Forholdene her for 50 Aar siden. Som en Gave fra ham selv og hans Hustru til vor Menighed medbragte han et Billede af den nedbrændte første danske Kirke i Portland. Dette Billede er nu ophængt i vor Kirke.

Om Søndagen havde den norske Bethlehem Menighed velvilligt overladt os Brugen af dens store smukke Kirke, da vor egen Bygning ikke nær vilde have kunnet rumme Forsamlingen. Det var os en Glæde den Dag at høre en Prædiken af Pastor Spener Petersen, Oakland, Cal., der tidligere var Præst i vor Menighed.

Det kom uventet for os, da Pastor A. P. Andersen kort.

efter Aarsmødet meddelte os, at han havde taget imod Kald fra Neola, Iowa, og at han ønskede at flytte saa snart som mulig, saa han kunde komme til Iowa før Vinterens Begyndelse. Da Menigheden indvilligede heri, holdt han sin Afskedsprædiken Søndag den 10. November og afrejste den følgende Tirsdag.

Pastor Andersen var hos os i næsten seks Aar og i disse Aar vandt han alles Agtelse og Kærlighed, og det er med Beklagelse vi ser ham og hans Familie forlade os. I hans Tid har Bethania Menighed haft en stadig jævn og sund Vækst og vi vil sent glemme den Pligttroskab og Dygtighed, hvormed han forrettede sin Gerning, til Trods for gentagne Sygdomsangreb. Det er vort Haab at Herren vil skænke ham, hans Hustru og de to Smaadrenge Sundhed og alt godt og velsigne deres Færd i Fremtiden.

Menigheden sendte Kaldsbrev til Pastor Ernest Grill, Caruthers, Calif. og for nogle Dage siden havde vi den Glæde at modtage hans Svar: Han vil komme!

Vor Menigheds Formand og hans Hustru, Mr. og Mrs. Geo. Jacobsen fejrede den 6. November deres Sølvbryllup, idet det var 25 Aar siden de blev viede af Pastor Engholm, der den Gang var Præst her. Det velkendte Par blev om Aftenen overrasket af en stor Flok af deres Venner, der ønskede dem al Lykke og Velsignelse og overrakte dem en smuk Gave til Minde om Dagen.

Med venlig Hilsen til Bladets Læsere og Redaktøren fra Bethania Menighed.

K. Bjørndal, Korr.

FRA SIDNEY, MONT.

I Dagene fra 1.—3. Nov. havde vi Efteraars-Missionsmøde i Brorson Kirke, hvor vore Nabopræster Harold Nielsen fra Dane Valley og Wesley Andersen fra Kenmare særlig var Talere. Eftersom Befolkningen, begrundet paa de senere tørre Aar, er svundet betydeligt ind, var det os en Glæde om Søndagen at se vor kære Brorson Kirke fyldt til Trængsel.

Her i Floddalen, hvor Byen og Pella Kirke ligger, har Herren igen i Aar velsignet os med en god Høst. Særlig vore Sukkerroer var ualmindelig gode; men Smaasæd, Majs, Alfalfa og Kartofler gav ogsaa et godt Udbytte. Vi har Grund til at være den kære Gud, Giveren af alt godt, taknemlig og sige som den kongelige Sanger, David, udtrykker sig: „Min Sjæl, lov Herren og glem ikke alle hans Velgerninger!“ Det kan jo synes saa fattigt og ringe, desværre mangel Gang med vor Tak og Lovsang til Herren for alt det gode vi er Genstand for. Men en Gang derhjemme faar vi ved hans Naade Lov til at være med i det store Lovsangskor.

Karl Hundtoft.

Tillad mig at vedføje følgende Digt, der er taget fra et ældre Eksempel af Indre Missions Tidende og blev skrevet i sin Tid til Minde om den iblandt os kendte jyske Lægmand og Indre Missionær, Lars Hansen, — Fader til vor Samfundskasserer H. J. Hansen i Blair.

„EN BETTE VERS“ til „den vandrende Sanger“

Med Tasken stor og stoppet
Og Kæppen stukket ind paa tværs,
En Mand gaar rundt og synger
For Folk „en bette Vers.“

Han følger just ej Vejen,
Men ofte Marken ta'r paa tværs;
Han titter ind og synger
For Folk „en bette Vers.“

Især ved Sygesengen,
Hvor ofte meget ligger tværs,
Han sætter sig og synger
Til Trøst „en bette Vers.“

Blev ej hans Sang modtaget, —
Kom han af Huset ud paa tværs.
Han næste Gang tilbød dog
Igen „en bette Vers.“

Man oftest dog ham taalte,
Om end hans Ord kom Folk paa tværs,
De stille var, imens han sang
For dem „en bette Vers.“

Men mangt et Hjem sig aabned'
Og Venner har han hist og her
Og mange fik paa Rejsen
„En bette Vers“ tilsidst.

Blev Skridtene end korte,
Vil Benene end gaa paa tværs,
Vedbliver han at synge
For Folk „en bette Vers.“

Du sang saa tit for andre,
Gik Tonen stundom lidt paa tværs;
Med Tak i Dag vi synger
For dig „en bette Vers.“

K. H.

FRA LUCK, WIS.

Naar vi kaster Blikket tilbage paa Sommeren som svandt, saa maa vi udbrøde med den kongelige Sanger, „Min Sjæl, lov Herren og glem ikke alle hans Velgerninger“ (Ps. 103:2) — ikke saa varmt, ikke nogen Storm af nogen Slags og en forholdsvis god Høst, saa vi har meget af timelige Goder at takke for. For aandelige Goder har vi endnu mere Grund til at takke; først for al Herrens Naade og Overbærenhed med os, og for Ordets Forkyndelse saa rigeligt iblandt os paa forskellig Maade ved forskellige Lejligheder baade i Guds Hus og andre Steder.

Jeg tænker ikke særlig paa de smaa Sammenkomster, saasom Fødselsdage og „surprise parties“; det er godt og vel altsammen og jeg skulde nødig kaste Vrag paa det, men jeg tænker paa vore større Møder for Eksempel vor Bibellejr, som vi jo ogsaa havde i Sommer og havde dejlige Dage. Den er jo noget af en Begivenhed i sig selv, idet den ikke ligner andre Bibellejre men er mere lig en Familie-Sammenkomst, idet man har alle Ting tilfælles, saa de, der ikke har Penge, kan ogsaa komme med. Men det har vi jo fortalt om før. Den 24. Okt. havde vi en fælles Reformations-Gudstjeneste i vor Højskoles Auditorium, hvor alle lutherske Menigheder i Polk County var indbudte og Dr. C. M. Wesvig fra Luther Seminary i St. Paul var Hovedtaler. Mødet var ikke saa godt besøgt som vi havde ventet, maaske fordi det var noget nyt. Men jeg synes det kunde være godt om den Slægt, der vokser op, kunde faa noget at høre om Luthers Kamp og Arbejde. Fra 31. Okt. til 3. Nov. havde vi igen Møder med Pastor James Petersen fra Kenosha som Taler. Vi var

glad ved hans hjertelige og alvorlige Vidnesbyrd. Lad os haabe, at noget af den Sæd maa bære Frugt. Vi skal ikke bære os ad som Jonas — „løbe bort fra Herren.“

Saa har jeg en anden Nyhed. Det er vist mange bekendt, at Menigheden i Luck har været ved at bygge et nyt Præstehus. Man fandt det gamle man havde var ikke tidsvarende. Det kunde jo synes at være noget af et Vovestykke i saadanne trange Tider, men det er gjort og Huset blev indviet af Dr. N. C. Carlsen den 10. Nov. Her kunde være noget at berette, som kunde tjene til vort Folks Ros, men jeg skal være forsigtig.

Jeg var i Byen en Aften sammen med Forretningsfolket om en Sag man vidste ikke, om man turde tage op. Men saa var der een, som sagde: „Se til Kirkefolket, hvad de kan gøre, der synes at være Enighed.“ Det glædede mig at udenforstaaende lagde Mærke til os, og jeg har somme Tider tænkt: Mon der er en Josef iblandt os? Villige Hænder har hjulpet til efter Evne, selv Kvinderne deltog med en Kop Kaffe og en god Lunch nu og da, ja mere end det. Om nogen ikke troer at Kvinder kan slaa Søm i, saa kom til Luck og vi skal vise jer det.

Naa, men hvorfor jeg synes at det er gaaet saa godt, skal jeg komme til nu. Vi kender jo Jakobs Historie, hvorledes der blev Hungersnød i Canaans Land og han maatte sende sine Sønner til Egypten for at købe Korn, og hvorledes de der møder Josef. Da de saa skulde rejse hjem og fortælle deres Fader alt det der var sket, at de havde solgt Josef og han nu var en mægtig Mand i Egypten, saa kunde det jo tænkes, at de vilde skyde Skylden paa hverandre for hvad de havde gjort. Saa er det at Josef siger disse dejlige Ord til dem: „Kives ikke paa Vejen.“ Vi kunde vist i vor Tid have godt af at mindes et saadant Ord baade i Hjem og Menighed og andre Steder, saer vi kunde synge med Sangeren:

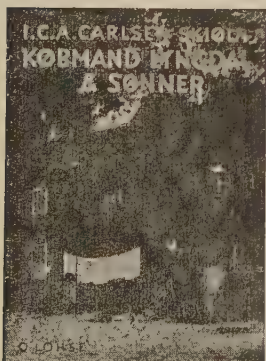
Hvor blev Guds Jord et dejligt Sted
at bygge paa naar Broderfred
var overalt at finde.

Præstehuset skal jeg ikke fortælle noget om. Det kan andre gøre. Maaske Dr. Carlsen vil gøre det; han har jo set det.

Hermed Hilsen til Venner fjern og nær.

P. J. Morten.

Købmand Lyngdal og Sønner

Det er Nummer 7 af Forfatterens Romaner. Hans Bøger er nu trykt paa Dansk i over 90,000 Eksp. Lyngdal er en sejt Vestjyde som med Energi oparbejder en stor Forretning i København i forrige Aarhundrede. De to Sønner er vidt forskellige. Den ene bliver ogsaa Købmand, men mangler Faderens Soliditet og Energi. Den anden Søn bliver Præst og Hedningemissionær. Handlingen giver saaledes Stof til Konflikter og Brydninger, som

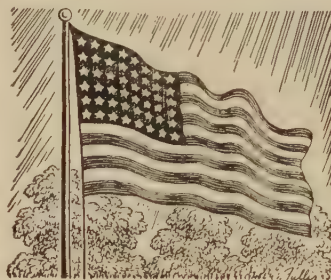
Forfatteren med øvet Haand og betydelig Fremstillingsevne udreder for Læserne. 264 Sider. Pris netto \$1.50, indb. \$2.25.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
BLAIR — — — NEBRASKA

Fortalt og oplevet

HVORLEDES HR. LØJTNANT FIK LÆRT AT TAKKE

Emigrantfortælling af Sofus Frederiksen

Det ældgamle Herresæde, Palsgaard, med sine rige Fortidsminder, ligger saa smukt derude paa den østlige Ende af den Halvø, som strækker sig ud mellem Horsens og Vejle Fjorde.

Denne Halvø er det saakaldte „fede Bjerreherred.“ Her findes Jyllands bedste Agerland. Øst for Hovedbygningen paa Palsgaard er der stejle Brinker ned til Havet; men syd for Gaarden danner Havet en lille Vig, som paa tre Sider er omkranset af Skoven. Mægtige, ældgamle Bøgetrær hænger ud over Vandet og spejler sine løvrige Kroner i det spejklare Vand.

Vor Fortælling tager sin Begyndelse Pinselørdag Aften 1886 . . . Ude paa den lille Vigs blanke Flade ligger en hvidmalet Baad hvori befinder sig to unge Mennesker. Vi maa hellere blive gjort bekendt med dem før vi gaar videre, da det er dem der bliver Hovedpersonerne i vor Fortælling. Pigen er Anna Falk, Datter af Godsforvalter Falk paa Palsgaard.

Den unge Mand bærer Husarernes Uniform og Snorerne paa Ærmet viser, at han er Løjtnant ved Husarerne; hans Navn er Aage Brostrøm.

Solen er nær sin Nedgang. Det er en af disse fortryllende danske Sommeraftener, som vi, der har henlevet vor Barndom og første Ungdom i Danmark, aldrig kan glemme.

De to unge sad lige over for hinanden i Baaden; de holdt hinanden i Haanden — og talte, som kun to elskende kan tale.

Klokkerne i As og Klakring begyndte at kime; det var Helligaften.

De to unge lyttede andægtig til Klokkernes Klang. Der var Højtidstemning i Luften. Anna begyndte at synge: „Fred hviler over Land og By,“ og den unge Husar sang med; hans dybe Bas blandede sig i skøn Harmoni med den fine Kvinderøst. Sangen gav Genlyd i Skoven.

Anna var ualmindelig smuk, havde lyst Haar, som var snoet i to Fletninger op om Hovedet; over Baghovedet sad et stort Sølvspyd, som paa denne Tid var meget i Mode. Hendes mørkeblaa Øjne havde et lidt melankolsk Udtryk. Den unge Mand var pæn, men ikke hvad man kan kalde køn; der var ligesom noget stolt og hovmodigt over hans Væsen, der til Tider virkede frastødende.

Da Klokkerne forstummede, begyndte de at tale om hvad der var hændt gennem Dagen, som nu var svunden. Brostrøms og Annas Fædre, samt de to unge havde været ude nordvest for Horsens, hvor en stor Gaard, ved Navn Hedenskov, var bleven købt for det unge Par. Den 20. November vilde den unge Løjtnant Brostrøm træde ud af Armeen, og den 25. November, som var hans Fødselsdag, skulde hans og Annas Bryllup staa paa Pals-

gaard. Derefter skulde det unge Par paa Bryllupsrejse til Syden, og første Januar skulde de overtage Hedenskov.

„Hvad synes du egentlig om Stuehuset paa Hedenskov?“ spurgte Aage. Anna smilede og svarede — „Den er jo gammeldags indrettet, men den ligger saa fortryllende op mod Skoven og den store Have og fra Øverstestuen er der en prægtig Udsigt over Gudenaadalen.“

Anna udbrød: „Men Aage dog, her sidder vi og sludrer — du ved de venter os hjemme.“ De roede nu til Land og fulgte en Skovvej op mod Gaarden. Her kom de forbi et lille Hus, som var beboet af Karen Beck og hendes Søn Aksel. Karen havde været Enke i mange Aar; hun havde arbejdet meget i Godsforvalter Falks Hus, hvor hun var meget afholdt. Hun og Anna var trofaste Venner. Karen var, som Godsforvalteren udtrykte sig, „lidt pietistisk, men en god Kvinde.“ Hun kunde til Tider holde en Skændeprædiken baade for Godsforvalteren og hans Kone, og ved saadanne Lejligheder viste hun, at hun kendte sin Bibel og vidste hvad hun talte om.

Karen og hendes Søn sad udenfor Huset, da Brostrøm og Anna kom forbi. Anna gik hen til Karen og sagde: „Karen, i Dag har vi købt ‚Hedenskov‘, og vort Bryllup skal staa den 25. November, saa gaar vi paa Bryllupsrejse og første Januar flytter vi saa ind paa Gaarden, som saa skal være vort fremtidige Hjem. Aa, den ligger saa yndigt!“

Karen stod lidt, saa sagde hun: „Ja, det er jo nu saa meget godt, lille Anna. Jeg ønsker af Hjertet alt godt for dig og Hr. Brostrøm. Men naar I nu skal grunde jert nye Hjem, saa gælder det om, at I bygger den paa Ordets Klippegrund og lader ham, som var Gæst ved Brylluppet i Kana, være eders Gæst. Lade ham være den førende og ledende paa Hedenskov; spørg ham til Raads, saa vil det gaa eder godt.“

Karen saa nøje paa den unge Løjtnant. Hun saa et stolt og haanligt Smil gaa over hans Ansigt; saa sagde hun skarpt: „Ja, De leer, Hr. Løjtnant. Men det skal De vide, at dersom De bygger Deres Hus paa Sand, saa staar den ikke, naar Modgangens Bølger kommer. Den Dag vil maaske komme, da De vil huske mine Ord. I Dag er De højt oppe. De trænger ikke til Gud. Men jeg haaber, at den Dag vil komme, da Deres Hovmod bliver knækket, og De lærer at bøje Knæ.“

Anna sagde nu: „Du vil da komme og besøge os paa Hedenskov, Karen?“

„Ja, det vilde jeg hjertensgerne, min kære Pige; men Aksel og jeg har ogsaa faaet Rejsenykker. Jeg har en Broder, som bor i Amerika i noget, som de kalder Minnesota, og han har skrevet flere Gange til os om at komme over til ham og nu har han sendt Penge til Billetter. Og saa har vi bestemt at rejse.“

Anna udbrød: „Det er jeg ked af, Karen; hvorfor vil du rejse fra Danmark?“

„Naar Aksel rejser, saa har jeg intet at blive for. Og saa kan jeg jo sige med gamle Thyge Brahe: Saa er jo Himlen alle Vegne; hvad behøver jeg saa mere! — Gud er ogsaa i Amerika, Anna.“

Løjtnanten udbrød utaalmodig: „Man venter os, Anna —“

Karen sagde: „Ja, De syntes vel ikke om mine strenge Ord, Hr. Løjtnant; men det faar nu være hvad det er. Herren velsigne og bevare eder begge! Kan gamle Karen hjælpe eder, saa staar hun til Tjeneste.“

Løjtnanten gav et foragteligt Kast med Hovedet. De gik.

Anna udbrød, da de var nær ved Gaarden: „Karen mener det godt.“ Løjtnanten lo: „Hun er forskruet i Hovedet. Hvordan mon hun kunde hjælpe os, den gamle Nar?“

Den 25. November stod Brostrøms og Annas Bryllup. Greven — Ejeren af Palsgaard — havde fra sit Opholdssted i Sydspanien sendt en stor Pengesum som Brudegave til Anna og havde stillet Riddersalen til Afbenyttelse for Bryllupsfesten. Salen var festlig oplyst, og det er et Spørgsmaal, om der nogensinde havde danset en smukkere Brud i Riddersalen paa Palsgaard, end Anna.

Hen paa Aftenen kom gamle Karen ind i Salen. Hun bar en lille Pakke i sin Haand. Hele Dagen havde hun arbejdet i Køkkenet, nu kom hun med sin Gave til den unge Brud. Da denne saa den gamle Kvinde staa nede ved Døren gik hun der hen. Karen kyssede hende og sagde: „Tillykke, mit Barn; maa Herrens Velsignelse følge dig i hvor du gaar! Her har du en lille Gave fra din gamle Veninde. Det er Biblen. Guds Ord staar bestandig fast, naar alt andet glipper. Nu maa du saa have Farvel, lille Anna. Naar du og din Mand kommer tilbage fra eders Bryllupsrejse, saa sejler Aksel og jeg nok ude paa Havet. Farvel, mit Barn; Gud være med dig!“

Den gamle Kvinde forsvandt. Anna havde Taarer i Øjnene. Hendes Mand kom og tog hendes Arm for at danse med hende. Han havde set det hele Optrin og sagde sarkastisk: „Naa, Karen gav dig en Bibel og mange gode Formaninger — det gamle Nar!“

„Det maa du ikke kalde hende, Aage; hun er saa god.“ Aage lo.

— — —

Den første Januar flyttede det unge Par ind paa Hedenskov. De gamle Stuer var udstyret med Pragt og man skulde tro, at Brostrøms var Millionærer, den Vej de førte sig i Selskabslivet. Skønt Aage Brostrøm havde lært Landvæsen, saa tog han sig ingenlunde selv af Gaardens Drift; han holdt Forvalter og Ladefoged — endog Kusk. Stort skulde det være. — Tjenestefolkene sagde: „Herren“ og „Fruen.“

Et gammelt jydsk Ordsprog siger: „Hovmod staar for Fald“ og „Man ikke skal slaa større Brød op end man kan faa bagt“.

Brostrøms havde været gift et Aar, da deres første Søn blev født. Han fik i Daaben Navnet Holger. To Aar senere blev en anden Søn født, som kom til at hedde Lauritz. Brostrøm var ved den Tid tit i Pengeforlegenhed. Han var irritabel; Regninger kom med Posten hver Dag. Da fem Aar var gaaet blev Hedenskov stillet til Tvangsauktion. Hverken den gamle Godsforvalter eller Brostrøms Fader oplevede dog dette; Døden havde bortkaldt dem begge. Alt blev solgt — de fine Møbler, Besætning —.

Anna og Aage stod, saa at sige, blottet for alt det nødvendige. Det var haardt for de forvante Mennesker. Nu maatte de tage til Takke med en lille Hytte i Landsbyen.

Medens de boede paa Hedenskov, havde Anna flere Gange faaet Brev fra gamle Karen. Hun havde skrevet, at Aksel havde købt 160 Acres Land lige Nabo til hendes Broders Farm. Landet var billigt og der var nok at faa. Dog kostede det haardt Arbejde at faa begyndt.

Aage maatte nu arbejde for Dagløn og det var jo forfærdelig nedværdigende for en stor Proprietær at blive

Daglejer. Ingen af deres forrige Venner kendte dem mere. Anna tog sin Tilflugt til Gud i Bøn og her blev hun styrket; men Aage var saa stolt og vilde ikke bøje sig. Han rasede mod Skæbnen, som havde behandlet ham saa grusomt. Tilsidst var han næsten Fortvivlelsen nær, og i et saadant Anfald prøvede han paa at tage sit eget Liv. Men Anna kom tidsnok til at forstyrre ham i hans Forehavende. Hun bad og tryglede ham om at lade være med at fostre disse syndige Tanker. Begge sad oppe hele Natten og talte og græd. Hen mod Morgenstunden fik Anna en lys Ide, som hun senere sagde: „Gud skød mig den i Sinde, da alt var sort i sort.“

„Aage!“ udbrød hun, nu ved jeg hvad jeg vil gøre! Jeg vil skrive til Karen og Aksel om de ikke vil hjælpe os til Amerika.“

Aage havde siddet hensunket i stum Sorg; nu saa han op paa Anna og der var et spændt Udtryk i hans Ansigt, da han sagde: „Tror du de vil og kan?“

„Ja, at de vil hjælpe os, derpaa tvivler jeg ikke,“ sagde Anna, „men om de kan, det ved jeg naturligvis ikke.“

Hun tog Aages Haand i sin og sagde: „Aage, lad os lægge alting frem for vor himmelske Fader!“ Aage var lige ved at rive sin Haand ud af sin Hustrus og tillige give et vredt Svar; men der var noget i ham, der lige som tvang ham til at knæle ved sin Hustrus Side.

Anna bad dybt og inderligt. Hun bad om at Herren vilde vende alt til det bedste, at han vilde lede dem paa den rigtige Vej og at han ved sin Helligaand vilde vende Aages Hjerte til Gud. „Du alene, O Gud, kan se gennem Taagen —“

Op ad Formiddagen satte Anna sig til at skrive til Karen Beck. Hun vilde have det med Landposten, naar han kom gennem Byen. Da denne kom ned ad Gaden, gjorde hun sig færdig til at gaa ud og give ham Brevet, men hun saa, han styrede sin Gang mod Huset. Han havde et Brev til Aage.

Da denne ikke havde Arbejde den Dag, havde han lagt sig paa Sengen. Anna kom ind og sagde: „Aage, her er et Brev til dig fra Peter Lang paa Fugleriis. Hvad mon han vil?“

Aage rejste sig og brød Brevet. Det skal bemærkes, at Lang og Brostrøm havde været paa Landbrugsskole sammen og havde været meget gode Venner. Aage læste, og som han læste opklaredes hans Ansigt.

„Hvad er det?“ spurgte Anna.

„Lang paa Fugleriis har faaet Tæring og han er nødt til at rejse til Syden for en 6 Maaneders Tid. Han vilde gerne om vi ikke kunde komme og bestyre Gaarden for ham. Hans Hustru rejser med, saa vi vil faa hele Stuehuset til vor Raadighed.“

Anna udbrød: „Tak Fader, du vidste Raad.“

En Uge senere finder vi Aage som midlertidig Bestyrer paa Fugleriis. Der er gærende Tanker i Aages Sind. Han begyndte ganske langsomt at erfare, at Vorherre kan og vil hjælpe, hvis Mennesker søger ham i Bøn.

Tre Maaneder senere kom der Brev fra Aksel og Karen. Der var Billetter til hele Familien. Lang vilde komme tilbage efter Nytaar og saa gjorde Aage og Anna Regning paa at rejse over til Minnesota.

Den anden Februar rejste de fra Horsens med Natlekspressen til Vamdrup og videre til Hamborg. Ingen af deres gamle Venner var paa Stationen for at byde dem Farvel.

Fire Uger senere finder vi dem staaende udenfor Sta-

tionsbygningen i Hubert, Minn., hvor Aksel boede. Hans Farm laa fire Mil nord for Byen. Det var lidt vanskeligt for dem at gøre sig forstaaelige for Stationsforstanderen.

Medens de stod der, saa de en høj Mand gaa ovre paa den anden Side af Gaden.

Stationsforstanderen raabte: „Rev. Andersen, come here a minute; here is some of your countrymen that I can't understand.“

Præsten kom smilende hen til dem. Han sagde sit Navn og fik at vide, at deres Navn var Brostrøm. Aage spurgte: „Ved De, Hr. Pastor, hvor Aksel Beck boer?“

Ja, det vidste Pastoren meget godt; han kendte baade Aksel og hans Moder meget vel. De tilhørte hans Menighed.

Den lille Holger rykkede sin Moder i Skørtet og sagde: „Mor, jeg er sulten.“ Præsten tog den lille Drengs Haand og sagde: „Hvad hedder du, min Dreng?“ „Holger,“ svarede denne. „Og du er sulten, lille Holger. Ja, det bliver der nok Raad for. Nu følger I med mig hjem, saa sender vi Bud til Aksel, at han kan hente eder hos mig.“

Præsten sagde til Stationsforstanderen, at de vilde afhente Tøjet senere. Saa gik de da op ad Gaderne i den By, hvor de skulde blive agtede Folk ad Aare.

Præstens Kone var Venligheden selv, og inden ret længe sad de bænkedes om et veldækket Bord.

Et Par Timer senere holdt Aksel uden for Præsteboligen. Han kom i den almindelig amerikanske „Lumbervogn.“ Hans Heste var meget pæne, dog saa Brostrøm lidt betænkelig paa Vognen men sagde intet. Snart kørte de op foran Aksels Hjem. Karen og Aksels Kone stod udenfor Døren. Den unge Kone havde en to Aar gammel Pige ved Haanden; det var Aksels eneste Barn.

Aksels Hus var ikke stort, men man siger jo, at hvor der er Hjerterum, der er der ogsaa Husrum. Man spurgte og fortalte og det var næsten Morgen før man endelig tænkte paa at gaa i Seng. Aksel og Karen havde faaet hele den sørgelige Historie om Fallitten og alt.

Karen sagde: „Ja, saamænd, men jeg tror det var den eneste Maade at Gud kunde komme Dem i Tale, Brostrøm.“

Brostrøm udbrød: „Lad os nu være dus, Karen. Du taler ikke til Løjtnant Brostrøm men til en simpel Bondeemand ved Navn Aage.“

Karen lo og sagde: „Ja, ja, Aage, jeg sagde jo til dig en Gang, at jeg haabede Vorherre vilde knække dit Hovmod og sætte dig i Knæ. Jeg haaber det er sket. Men nu vil jeg saa profetere igen: Aage Brostrøm, under Herrens Ledelse vil dit Liv fra nu af blive til Gavn og Glæde for andre, men mest for dig selv. Og naar du bliver saa gammel som jeg nu er, saa vil du staa som et Eksempel paa hvad haardt Arbejde og Gudhengivenhed kan gøre, — staa som en agtet og æret Mand i vort Samfund!“

Aksel fortalte dem om en ældre Pebersvend der boede lige Nabo til ham. Han havde 160 Acres, som han gerne vilde sælge og han var vis paa de kunde købes billigt.

Næste Formiddag gik Aksel, Aage og Anna over for at bese omtalte Farm. Stuehuset var bygget af Græstørv og Stalden var lavet i Halmstakken. Det var ikke fint; men Jorden var frugtbar og det var det vigtigste. Farmen blev købt paa gode Vilkaar. Aksel skrev under paa en Veksel og hjalp paa mange andre Maader.

Saa flyttede Anna og Aage ind i Jordhytten derude paa Prærien.

Den første Aften var de lidt modfaldne. Anna sagde: „Aage lad os bede om at Gud vil velsigne os her i vort nye Hjem. Det er fattigt og ringe; men Guds egen Søn blev født paa lige saa fattigt et Sted.“ Og saa knælede de begge ned paa Jordgulvet og nedbad Herrens Velsignelse over sig og Modløsheden svandt.

Hvor underlig det kan gaa. Deres Bryllup havde staaet i Riddersalen paa Palsgaard. Seks Aar senere sad de i en Jordhytte ude paa Minnesotas Prærie.

Men Herren svigter ikke dem, som sætter sin Lid til ham. Aksel og gamle Karen var deres trofaste Venner, og mange nye Venner kom til eftersom Aarene svandt.

— — —

Aarene rulle — stadig gaar Tiden sin Gang. 44 Aar er henrundet siden vi sidst saa vore Venner i Jordhytten. Nu kommer vi igen paa Besøg. Dog, vi maa vist være gaaet fejl i By. Hele Egnen ligner ikke det vi saa sidst da vi var her. Telefon og elektriske Linier sees langs Vejene, hvor vi gaar, og der, hvor vi for mange Aar siden saa Jordhytten, seer vi nu et fint og moderne indrettet Stuehus. Og hvor Straastalden laa, der ligger en lige saa moderne indrettet Staldbygning. En stor Plantage skærmer for Vinden. En halv Mil længere vestpaa ligger en anden lige saa moderne Farm. Paa disse to store velstilte Farme bor Holger og Lauritz Brostrøm. Sidstnævnte er gift med Aksel Becks Datter. Holger har nu sin Faders Farm, og Lauritz bor paa Aksels.

Men hvor er alle vore gamle Venner?

Gamle Karen er gaaet ind til den Sabbatshvile der er beredt for Herrens Folk. Aage Brostrøm og Aksel Beck ejer hver sit fine moderne Hjem inde i Byen.

— — —

Det er Torsdag den 25. November og Anna og Aage Brostrøm fejrer i Dag deres Guldbryllup. Og det træffer sig saaledes, at denne deres store Festsdag falder paa Taksigelsesdagen.

Om Formiddagen var der Gudstjeneste og Altergang i den lutherske, St. Ansgar Kirke. Guldbrudeparret samt deres Familie var til Alters. Efter endt Gudstjeneste skal der være Festmaaltid i Kirkens store Krypt til Ære for Mr. og Mrs. Brostrøm.

Vi kommer ind med nogle af de sidste. I Æressædet sidder Guldbrudeparret. Paa deres højre Side sidder deres ældste Søn Holger med sin Hustru og tre Sønner. Paa venstre Side Lauritz og hans Hustru med deres to Sønner og tre Døtre.

Begge de gamle Æresgæster har snehvidt Haar, men er endnu et nydeligt Par trods deres ret høje Alder.

Kirkekoret sang: „Til Himlene rækker din Miskundhed Gud.“ Derefter bad Præsten en kort Bøn og ønskede Mr. og Mrs. Brostrøm Tillykke paa egne og Menighedens Vegne. Man sang en kendt Bordbøn. Og nu blev der serveret en rigtig amerikansk „Thanksgiving dinner.“

St. Ansgars Menigheds Formand holdt en Tale for Mr. Brostrøm, som i ca. 20 Aar havde været Menighedens forhenværende Formand. Under hans kloge og forstandige Ledelse var den vokset og en ny Kirke var bleven bygget. Præstefruen holdt en kort Tale for Mrs. Brostrøm, som endnu stod for Styret i den danske Kvindeforening. Det ærværdige Par blev rost paa alle Maader.

Endelig slog Aage Brostrøm til Lyd med Haanden. Han var synlig bevæget. Det varede lidt før han kunde tale:

„Mine Venner! Mit Hjerte er saa fuld af Tak og Glæde paa denne Dag, at det vilde være aldeles umulig at udtale det i Ord. Allerførst vil jeg nu paa min Hustrus og egne Vegne takke hver eneste Een, som er til Stede her i Dag. Jeg ved I er kommen for at glæde os paa denne vor Højtidsdag. Denne Dag er jo i dobbelt Forstand en Højtidsdag. Vor Nation, det frie Amerika, holder Takkefest. Min Hustru og jeg takker ogsaa i Dag. Aa, hvor Gud har været god imod os! Jeg takker ham fordi han gav mig en god og trofast Ægtemage, der gennem de svundne halvtredsindstyve Aar har staaet Last og Brast med mig i onde som i gode Dage. Uden denne trofaste Kvinde havde jeg næppe staaet her i Dag. Hun frelste mig en Gang fra at begaa en Ulykke. Hun ledte mig til Gud i Fortvivlelsens mørke Dage. Hun førte mig herover. Hun knælede sammen med mig i Bøn før vi lagde os til Hvile derude i Jordhytten paa Prærien. Hun vandrede med mig til Guds Hus.

Og Tak, Gud Fader i Himlen, for alt hvad du har givet mig — Hustru, Børn, gode Venner. — Ja, og jordisk Rigdom! — Men fremfor alt Tak, at du har givet din enbaarne Søn til Synderes Frelse! Tak, at du har velsignet mit Arbejde! Min Hustru sagde en Gang til mig, i de første strenge Dage, medens vi endnu boede i Jordhytten: Husk altid, Aage, Søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skulle ogsaa alle disse Ting tillægges eder. Og det har jeg erfaret i rigt Maal. Da vi blev gift for halvtreds Aar siden, da var jeg højt oppe. Jeg stolede paa mig selv, Brød mig kun lidt om Gud og tænkte aldrig paa, at jeg havde en udødelig Sjæl. Men jeg faldt ned fra mit høje Stade. Jeg vidste ikke mit levende Raad. Men Gud ved alt. Da jeg faldt paa Knæ ved min trofaste Hustrus Side derude i Jordhytten, da fandt jeg Gud. Man siger, at hvis man rigtig vil se Skønheden af Ansigtet paa Thorvaldsens Kristusfigur i Vor Frue Kirke i København, saa maa man knæle foran det, først da ser man Frelsermilet. Og det er sandt, Venner, vil man rigtig se Jesu Herlighed, saa maa man falde paa Knæ for ham.

Gamle Karen vil vi ogsaa mindes i Dag. Hende lo jeg ad, da Hovmodet raadede i mit Hjerte; men det var hende Gud brugte som sit Redskab til at hjælpe os, da alt saa saa sort ud. Hendes Bønner har fulgt mig; det ved jeg. Gud glæde hendes Sjæl i sit Rige!

Og til alle I gamle Venner, som her er til Stede, Tak og atter Tak!

Og saa, Venner, nogle faa Ord om vort nye Fædreland. Vort kære U. S. A. Lad os i Dag takke Gud, fordi han har ladet os faa Lov til at bo og bygge her under Stjerneflaget! Amerika aabnede sine Arme for os, gav os Del i dets Rigdomme. De fleste af os kom her til Landet fattige som Kirkerotter. Her blev vi velstaaende. Her har vi Lov til at tjene Gud paa den Maade vi var vante til fra vort Fødeland. Og Landets Love forsvare os.

I 1917 blev begge mine Sønner indkaldt til Militærtjeneste. Jeg var stolt af at de fik Lov til at kæmpe under Frihedens Flag, 'the Stars and Stripes.' De fik Ildaaaben paa 'Flanders field.' Men, lovet være Herren vor Gud, de kom uskadte tilbage.

Mørke Uvejrsskyer trækker igen op over Europas Lande. Maaske det kun er et Tidsspørgsmaal, naar mine Sønnesønner vil blive kaldt til at værges deres Fædreland. Guds Vilje ske! Selv om det er med Vemod, jeg ser dem gaa, saa svulmer mit Hjerte dog af Stolthed, at ogsaa de kan være med til at værges vort elskede Land, Frihedens

Land, hvor Stjerneflaget vajer over et stærkt og uafhængigt Folk.

Du Kongernes Konge, ene du kan skærme vort elskede Fædreland — U. S. A.! Hold din mægtige Haand over dem, som staar for Styret. Skyd dem gode Raad i Sinde!

Lad os paa denne Taksigelsesdag takke Gud for alle hans Velgerninger mod os! Hans store Navn være pris-
set!“

Forsamlingen sang:

Jert Hus skal I bygge paa Ordets Klippegrund,
Saa rokkes ej Muren i Stormvejrets Stund,
Og Arnen skal staa i Læ af Korsets Tegn,
Saa hviler jert Hjem bag det tryggeste Hegn;
Hvor Korset staar Vagt, taber Mørket sin Magt.

Til ham, som var buden ved Kanas Brudfærd,
Mens Tiderne skifte, I holde jer nær!
Velsignet hver Plet, som Jesus kalder sin,
Hvor Herren vil dvæle, kan Vand vorde Vin,
Og Freden staar Vagt over Hjerternes Pagt.

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

Fra en Danmarkstur i 1938 af L. F.

(Fortsat fra sidste Nummer)

Nov. 23. Kære A.:

Kan du se hjem? Det kan jeg heldigvis, naar jeg ser op imod Himlen, er det ikke blot Skyerne jeg ser, det er mit Hjem, men ogsaa i Aanden ser jeg mit Hjem, naar „Sjælen af By over Stjernerne for.“ At det staar særligt stærkt for mig i Dag er, fordi jeg var i Trinitatis Kirke i Aftes. Der talte Bibelskolens Forstander, Pastor Kaj Jensen, til de unge. Det rørte mig særligt, fordi sidste Gang jeg var i Trinitatis Kirke (da var jeg en af de unge; jeg var 17 Aar.

„Kan du se hjem?“ begyndte han, og fortalte, at, da han som ung Student for første Gang skulde hjem til Jul, stod han, da den sidste Endestation var passeret, ved Vinduet i Kupeen og spejdede ud; fra Toget kunde han se Træerne omkring Hjemmet, og der vidste han, de havde travlt med Forberedelser, netop, fordi han skulde komme hjem.

KAN DU SE HJEM? Det er saa nødvendigt for de unge, at de kunne se deres Hjem hernede paa Livets Rejse, og vide, at der beredes alt til at modtage dem.

Saadan blev der talt til Ungdommen, og saa efter de stive Former gaar Præsten ned af Prædikestolen — og saa kan de gaa hjem uden Afgørelse. Naa, jeg ved da ikke, hvad der skete i Hjerterne, men jeg ved, jeg vilde ønske, at jeg helt afgjort var død fra mig selv den Gang for over 30 Aar siden, om jeg da havde faaet den Hellig Aands Fylde. Engang forsvinder Taagen og hvert „Hvorfor“ bliver opklaret.

Den store, prægtige Kirke var fyldt til sidste Plads; vi var der tidligt, men maatte op paa Pulpituret, helt oppe ved Alteret.

Senere samme Dag. Klokken er snart 11. Jeg er lige kommet ind fra et Møde i Frelsens Hærs Sal. Frk. Görrieke, Værtinden, og jeg gik derhen for at høre William Booths Datter, Marshal Mary Booth-Clibborn. Hun er 80 Aar gammel, meget skrøbelig at se til og taler ved Tolke.

Vi oplevede noget af det skønneste. Hun talte om hvad det mener, at blive døbt med den Hellig Aand. Hun kaldte det ikke Omvendelse, men Hellig Aandens Daab. Hun ligner sin Far, — markerede Træk, dødsalvorlig, naar hun

var alvorlig, men med det dejligste Smil fra Himlen, naar hun talte om Guds Kraft. Hun skildrede ens Tilstand, naar man lader Gud raade over ens Liv. „Ingen kan gøre mig vred, det vedkommer ikke mig,“ sagde hun. „Menneskefrygt er gaaet, Frygten for hvad der kan hænde.“ „She just pulls the string from above, power from on high.“ Hænder blev rakt op, mange Mennesker gik op og hun bad for dem. Tolken var god, men hun er fuld af Ild, og kunde tale meget hurtigere, hvis hun ikke behøvede at standse for Oversættelsen.

Nov. 24. Jeg gik til Skole i et vældigt Uvejr — Storm og Regn; var lige ved at opgive det, men fik Belønning for al Besvær. Vi havde to uforglemmelige Timer af Kaj Jensen; det var Gethsemane. Vi glemte at notere, det blev til Gudstjeneste. Han er en dyb Tænkner. Han gav os Joh. Jørgensens skønne Digt: Aftenbøn:

„Christe, tag bort hvad der kun er mit,
Klinten i Hjærtets Hvede.
Pløj mine Marker dybt og tidt
med dit Kors og din frelsende Vrede.
Før mig hjem fra mig selv til dig
med alle Guds Helgen tilsammen.
Thi du er den eneste Livets Vej
i Evigheds Evighed. Amen.

Frk. A., Søster fra Fredeshjemmet, og jeg har været til Koncert i Vor Frue — skønt og stemningsfuldt. Orgelet sidder for højt oppe, Tonerne kommer ikke ud i Rummet. Vi er forvante med sligt i Amerika, men det tror de ikke herhjemme. Saa man tier stille, for ikke at blive kaldt en Praler. Vi fik to kønne Salmer: „Jesus os til Trøst og Gavn,“ og: „Sin Vogn gør han af Skyer blaa, i Aag han Storme spænder.“ Nogle vidunderlige Ord med den skønneste Melodi. De Salmer, vore Salmer, vor danske Arv!

Jeg har gjort Indkøb i Dag, et Ulster til 88 Kr. med et Stykke fornuftig Foer i Lommen til at reparere med om nogle Aar. Jeg var paa Apotheket, og det er saa komisk forskelligt fra et amerikansk. Ingen Galanteri hverken i Varer eller Væsen, kold Forretning. Man begynder at ane Julens Nærhed, Pebernødder og de kønneste Marci-panfrugter er i Handelen. Vejret er endnu mildt, Folk staar paa Gaden og sælger Blomster, ligesom i San Francisco. Grapefruit køber man 5 for 1 Krone, de er fra Jaffa, fra de stakkels Jøders Land. Vi har faaet Billetter til Kaj Munks: „Han sidder ved Smeltediglen.“ Det er om Jødeforfølgelsen og Hitler.

Aften den 26. Nov. Om Kaj Munk nu mener, det er Jøderne eller det er det tyske Folk, der er i Diglen, ved vi ikke; begge Dele kan passe. Men at Gud sidder ved Smeltediglen, det ved vi. Stykket er allegorisk, en Lignelse af det Onde og det Gode i Tyskland. Gennem Ringeagten af Kristi Aand faar det Onde en selvfølgelig Magt og dermed Jødeforfølgelsen. Hitler ser man ikke, hører en Røst, der skal være Føreren.

I Morgen skal jeg høre Stiftprovst Brodersen i Domkirken, og til Aftensang i Absalonskirken; der taler Pastor Møllerup, det er den Præst jeg hører helst herovre. Glem saa ikke „at se hjem!“

Tænkt og Skrevet

DA KRISEN KOM TIL OLE OG STINE

Det begyndte den gang da krisen den kom,
Da priserne faldt og pungen blev tom.
Da gik det jo saadan her i dette land,
At ude af arbejde blev hveranden mand.

Mange maatte gaa fra deres hus og hjem;
Du var maaske ogsaa een blandt dem,
Der tabte hvad du den gang havde i eje,
Og nu den dag i dag maa sidde til leje.

Mange er der, som nu maa gaa og drive,
Fordi ingen kan dem noget arbejde give.
Saa det er haardt at holde sig i live,
Og derfor synden saa let dem med sig rive.

At være uden arbejde, det er ikke sundt,
Da bliver hjertet for mange saa ofte ondt.
Da gælder det om at være paa vagt,
Thi ellers kan man let faa for meget sagt.

Saadan gik det nu med Ole og Stine, — som
Jeg nu vil prøve at skrive lidt om.
Ja onde ord nær havde skilt disse to
Som ellers mod hinanden var gode og tro.

Ole var en af dem, som sit arbejde misted';
Hvordan det saa vilde gaa, ej Ole vidste.
I en ussel hytte nu sammen de sad;
Det kneb saa haardt at sanke lidt mad.

En Dag laa Ole og paa sin pibe røg;
Udenfor blæste vinden, og sneen den føg.
Stine sad paa en skammel, og lod som hun læste;
Ole tykke røgskyer ud i stuen blæste.

Ude af humør var Ole og Stine nu begge to,
Thi den hele verden dem syntes at gaa imod.
Avisen kasted' Stine og begyndte at sukke;
Ole skar tænder og vilde til at mukke.

„Smager det godt,“ sa' Stine, „den pibe tobak?,
Bedre om du næsen mod byen stak
Og prøvet' paa at faa noget at bestille,
Istedet for at ligge der og mig drille.

„Det er din skyld,“ sa' hun, „at vi sidder her,
For du gider ikke røre dig til noget mer.“
„Saa,“ — sa' Ole, „nu har jeg aldrig kendt mage,
Hvad gør du selv? Ikke et brød vil du bage!

Et maaltid mad du sammen ej mere gad rode,
Du tænker ej paa andet end at være paa mode;
Men, Stine, nu snart har jeg faa't nok af dig,
Det bedste for mig, er at rende min vej.“

„Jeg tænker, svared' Stine, „jeg nok kan mig klare
Langt bedre ene, som med dig at fare.
Jeg har sandelig længe nok været din træl,
Stik du bare af, Ole, — farvel og levvel!

Men nu begyndte Stine saa smaat at græde,
Det rørte Ole i Hjertet, han hadede den væde.

„Hvor kunde jeg dog nænne, Stine, at saare dig!“
Ned af hans kind en taare baned' sig vej.

Nu hurtig ovre ved Stine han stod
Og begge sine arme omkring hende slog.
Snart havde de glemt baade sulten og nøden,
Og trøstede hinanden med kærlighedsføden.

Man skulde altid sætte vagt ved sin tunge.
Lad os øve os deri, baade ældre og unge.
Et uvenligt ord kan let dem skille ad,
Som før ved hinanden var saa sjæleglad.

Saadan havde det nær gaa't OLE og STINE,
Hvordan gaar det saa nu med dig og dine?
Har du een, ved hvem du er rigtig glad,
Lad saa ikke onde ord eder skille ad.

H. E. C.

DAARLIGT HUMØR

Hvordan skal man helbrede daarligt Humør eller nedtrykt Stemning? Hvad skal man gøre for at komme op af sin tunge Sindstilstand og blive sig selv igen? Et kraftigt Tag i sig selv duer ofte slet ikke. Det virker maaske snarere det modsatte og sænker en dybere ned.

Jeg har læst en Helbredelsesmetode hos den kendte Forfatter Oswald Chambers i hans Andagtsbog til hver Dag i Aaret: The utmost for his Highest, oversat paa Dansk under Titlen: Alt for Ham — Stedet er 17. Februar.

Han minder om en Fortælling i det gl. Testamente: Elias flygter for Jesabels Efterstræbelser ud i Ørkenen, hvor han kaster sig fortvivlet under en Gyvelbusk og falder tilsidst i Søvn paa Grund af sin tunge Sindstilstand. Da drømmer han, at en Engel rører ved ham og siger til ham: Staa op og spis. Han vaagner og finder et Stykke ristet Brød og en Krukke Vand ved Siden af sig. Han spiser og drikker og lægger sig igen. Det samme gentager sig. Han staar op, og nu er han styrket og gaar den lange Vej til Horebs Bjerg.

Chambers gør opmærksom paa, at det jo er en ganske dagligdags Ting, som bringer Profeten paa Fode. Her er ikke Tale om et Trøstesyn eller en Udlæggelse af Skriften eller noget andet ekstraordinært. Her er det ganske simple: Staa op og spis! Chambers siger endvidere: Der som vi aldrig var nedtrykte, vilde der ikke være Liv i os. Det hører Krystallen til aldrig at være ude af Ligevægt. Et menneskeligt Væsen er i Stand til at blive nedtrykt. Ellers vilde han heller ikke kunne besejres. Der er Ting, som er beregnede paa at nedtrykke. „Og naar du bedømmer dig selv, tag ogsaa det med, at du kan blive nedtrykt.“ Men naar Gud kommer for at hjælpe os paa Fode, saa bruger han ikke altid overordentlige Midler, men henviser os til ganske dagligdags Ting, Ting, som vi ikke troede, at Gud var i — og han tilskynder os til at tage fat paa dem: Spis, drik og gaa dig en Tur eller syng dig glad! Lad, som om du intet fejler. Adlyd den daglige Røst, og du vaagner paa et højere Plan af dit Liv.

Det lyder maaske mærkeligt, men det har slaaet mig. Jeg har grebet mig selv i at narre mig selv, at gaa fra mit daarlige Humør, at arbejde mig fra det, og saaledes blive mig selv paa ganske naturlig Maade.

Men naturligvis kan Depressionen bunde i virkelige Aarsager. En Sorg eller lignende. Da skal der kraftigere Midler til, uden at der dog skal noget overordentligt paa Færde. En bedrøvet Kvinde, som havde fristet en Sorg,

kom til sin Præst for at blive trøstet. Alt syntes forgæves. Da sagde Præsten tilsidst: Aa, kom og hjælp mig med at besøge mine Syge og Bedrøvede. Det gik hun ind paa. Og inden mange Dage var hun blevet revet ud af sin Selvoptagethed og var paa Vej til at blive normal.

Erik Thaning.

Fra Danmark

Bispevalget. To nye Biskopper, som Bruun-Rasmussens og Oldenburgs Efterfølgere i Aarhus og Aalborg, er endelig bleven udnævnt. De nævnte Biskopper faldt for Aldersgrænsen sidste Foraar. Til Aarhus er valgt Dr. Skat Hoffmeyer, der siden 1931 har været Domprovst i denne Jyllands Hovedstad. Han er født i 1891, tog teologisk Doktorgrad i 1918 og tilhørte nærmest kirkeligt Centrum; derfor kunde han samle de forskellige Stemmer om sig undtagen Grundtvigianerne, der foretrak Pastor Carl Hermansen, bekendt som Redaktør af „Menighedsbladet.“ Men ogsaa Dr. Hoffmeyer er en kendt Skribent i dansk Presse og har udgivet en god Bog: „Tilværelsens Sammenhæng belyst ud fra kritisk Tænkning.“

Aalborgs nye Biskop er Daniel von Huth-Smith, der var Provst i Baarse-Møenbo Herred og er nu 50 Aar gammel, men ellers mindre kendt. Han var Grundtvigianernes Kandidat og vandt Valget over Indre Missions Manden, Generalsekretær Chr. Baun, hvorved denne Retning altsaa taber et Bispesæde, da aftraadte Bruun-Rasmussen tilhørte I. M. og Oldenburg Centrum. Tre af Danmarks Biskopper er nu af grundtvigsk Retning, da Rosendahl og Øllgaard ogsaa regnes som saadan. Som bekendt kan Kirkeministeren afgøre hvem af de Kandidater, som Menighedsraadene har stemt paa uden at have opnaaet $\frac{2}{3}$ Majoritet, der skal beklæde Embedet. Faar en Kandidat derimod over denne Andel af Stemmerne er han valgt.

Ny Formand for K. M. A. Kvindelige Missions Arbejdere har valgt Kammerherreinde Elsa Vind til Formand i Stedet for afdøde Frøken Ulla Fugl. — „Vi kender den nye Formand som en god Ven af Det danske Missionsselskab, Medlem af vort Repræsentantskab og Søster til Missionær, Frøken Sophy Oxholm i Indien. Vi ønsker Guds rige Velsignelse over den ansvarsfulde Gerning, som den nye Formand for K. M. A. nu gaar ind til. Mørkt ser det ud for alt Missionsarbejde nu i Tiden. Men Gud er ikke død, og hans er al Magten i Himlen og paa Jorden. Maa Visheden herom ogsaa være det bærende og fremaddrivende for K. M. A. under den nye Leder af det Menigheds Arbejde, der vil det samme som vort: Jesu Kristi Riges Udbredelse og hans Navns Forherligelse“ skriver H. P. M. i D. M. Blad af 20. Sept.

13,000 Danske har Arbejde i Tyskland. Udvandringschef Ulrichsen oplyser, at der nu ialt er rejst 14,500 danske Arbejdere til Tyskland, 13,000 af dem er stadig i Arbejde i Tyskland.

Ny Harboøre-Roman. Erik Bertelsen udsender i nær Fremtid hos Jespersen og Pio den tredje og foreløbig sidste af sine Harboøre-Romaner, „Kvinder ved Stranden.“ Den fører Skildringen frem til Aarhundredskiftet

og omtaler bl. a. Harboørepræsten Anton M. Jensen, hvis Afskedigelse i sin Tid vakte uhyre Opsigt.

Store Ejendomshandeler. Forfatteren Peter Freuchen har solgt Øen med Gaarden „Eneøje“ i Nakskov Fjord til Fabrikant Søren Madsen i København, der vil benytte den som Feriehjem for sine Arbejdere. —

„Kragerupgaard,“ med Areal 1640 Tdr. Ld. og et af Landets største Godser, er af Hofjægermesterinde I. Dinesen, Skørringe, overdraget til hendes Søn, Kammerjunker J. Dinesen for 1,142,500 Kr. Der paahviler en Ejendomsskyld af 1,208,500 Kr. paa Godset, hvilket har været i Slægtens Eje siden 1802. —

„Gram Gods“ — ialt 3500 Tdr. Land, hvoraf 1700 er Skov, med Ejendomsskyld af 1,676,000 Kr., er efter Grev A. L. Brochenhuus-Schaacks Død overtaget af Sønneren Grev K. H. O. Br. Schaack, Barritskov. —

„Gjørslev“ Gods paa Stevns, med Gaardene Søholm og Søgaard — ialt 1600 Tdr. Agerjord og 1300 Tdr. Skov, med ca. 2 Mill. Kr. Ejendomsskyld, er af Kammerherreinde Agnetha Tesdorff overdraget til Sønneren Edward. Slottet er en af Landets ældste Borggaarde. En anden af hendes Sønner, Axel, fik Gaardene „Ludvigsgave,“ 250 Tdr. Ld., og „Frisenfeldt,“ 300 Tdr. Ld., begge paa Sydfalster. Han bor paa Gedsergaard. —

Herregaarden „Juellinge“ ved Karise — Areal 570 Tdr. Land, er med Besætning, Inventar m.m. solgt til den gamle Dansk-Amerikaner John M. Larsen, der i flere Aar har drevet en betydelig Icecream Forretning derhjemme. Ejendommen er en af Danmarks rigtig gamle Herregaarde, kendt som „Valbygaard“ allerede i det 13de Aarhundrede, men har siden 1750 hørt ind under Grevskabet Bregetved indtil 1937, da den danskfødte Fru Vivian Branth købte den.

En Radiohilsen fra Færøerne. I en Radiotale udtalte den færøske Lagtingsmand, Landstingsmand Poul Nielsen, den 3. Sept.: Jeg føler mig forvisset om, at Færingerne vil være tro mod Danmark, som vi har hørt sammen med i lange Tider. Det at være dansk Statsborger har vi Færinger kun haft Grund til at glæde os over baade hjemme paa Færøerne, og naar vi er kommet ud i den store Verden. Det kan jeg sige af personlig Erfaring.

At Færøernes Lagting og det færøske Folk i denne vanskelige Tid vil vise Troskab mod Danmark, føler jeg mig forvisset om. Gamle Venner og gamle Stier evner ingen at glemme.

Danske Ingeniørers Virksomhed i Udlandet. Direktør, Civilingeniør Jørgen Saxild holdt den 18. Aug. et Foredrag om dansk Ingeniørvirksomhed i Udlandet. Han fremhævede det Pionerarbejde, danske Ingeniør- og Entreprenørfirmaer allerede for over en Menneskealder siden udførte i Udlandet og gjorde Rede for den sidste Snese Aars omfattende Virksomhed i en Række europæiske og oversøiske Lande.

Naar danske Ingeniører saaledes har været i Stand til at præge Ingeniørkunsten baade i den gamle og den nye Verden, skyldes det, udtalte Ingeniør Saxild, Mod og Foretagsomhed og den Gave, der ligger Danskerne i Sindet. Det har sammen med de alt for smaa Chancer, Danmark har kunnet byde, skabt Initiativ, der brød gennem Forhindringer og Vanskeligheder. Ingeniørens Indsats i Udlandet har bragt store Penge til Landet og banet Vej for dansk Eksport.

En Arbejdsplan paa 116 Mill. Kr. Københavns Kommunalbestyrelse har tilstillet Statens Beskæftigelsesudvalg detailleret Plan for en Række store Arbejder til ialt 116 Mill. Kr. Planen omfatter bl. a.: Den store Sanering i den gamle By — Elektrificering af Slangstrupbanen — stort Hospitalsbyggeri — Københavns Kommunebibliotekers Hovedbygning — Nedlæggelse af de gamle københavnske Vandværker o.m.a.

Det nye København. Der er store Planer fremme om Udvidelse og Omdannelse af Østergade i København. Der er Tale om privat Erhvervelse af hele den sydlige Side af Gaden fra Kongens Nytorv til Bremerholm — 22 Ejendomme — og Gadens Udvidelse fra 10 til 13 m.

To danske Arbejdere dræbt ved Luftangreb. Under et Luftangreb paa Aalborg Lufthavn er to danske Arbejdere blevet dræbt.

Ø. K. Fabrik for Isolationsplader af Tørvemuld. Genem de sidste Par Aar har der paa Ø. K. Tørvefabrik i den store Vildmose været foretaget Forsøg paa at fremstille en dansk Isolerplade af Tørvemuld. Nu staar man foran Virkeliggørelsen af Planerne, og Ø. K. har til Hensigt at opføre en ny Fabriksvirksomhed i Vildmosen.

Den nye Isolerplade er mindst lige saa isolerende som de hidtil anvendte udenlandske Isolationsmaterialer.

Store Vildmose Tørveindustri kan nu ikke mere som hidtil sende 80,000 Baller Tørvestrøelse til de store Gartnerier i Californien. Produktionen fortsætter dog, da der er god Afsætning til Landmændene i Danmark.

Aktie-Udvidelse. Det danske Aktieselskab General Motors International har vedtaget at udvide sin Aktiekapital med 4.1 Mill. Kr. Friaktier. Da Aktiekapitalen hidtil har været 9.9 Mill. Kr., er den saaledes forøget til 14 Mill. Kr.

Kapitaludvidelsen staar i Sammenhæng med store Fabrikshus-Udvidelser.

Døde i København. Peter Zinglensen. Enke Hansine Petersen. Martin Mortensen. Fisker Peter Nielsen. Sara Stige. Niels Sørensen Fløjstrup. Klara Eleonora Larsen. Vidar Bruun. — Rasmus Jensen Krogh. Enke Anne Nielsen Lang. Johan Ramsing. Astrid Bendsen. Johan Valdemar Ording. Peter Mandrup Jensen. Enke Caroline Halngreen. — Ane Magdalene Mortensen. Enke Betty Andersen. Augusta Kummerfeldt. Orla Jarlstrand. Enke Rasmine Larsen. Edvard Benthien. Abeline Bækkelund. — Gerda Hansted Nielsen. Enke Esther Hansen. — Bertha Antonie Federspiel. Enke Jørgine Henriksen. Lauritz Lund. Karen Skafte Knudsen. Kirsten Bagger. Petra Rudolph. — Enke Julie Hansen.

Andre Dødsfald. Fhv. Gesandt, Minister Carl E. Wandel, er død i Lissabon, 68 Aar gammel.

Forretningsfører for Foreningen af Arbejdsgivere ved Korsør Havn Fr. Chr. Jensen, Korsør, er død paa Rigshospitalet, 65 Aar gammel.

Fhv. Gdr. Hans Jensen, Nørre Smidstrup i Sydsjælland, er død, 66 Aar gammel.

Sognepræst ved Marmorkirken, Jakob Trier, er død efter kun et Par Dages Sygeleje, 60 Aar gl.

Borgmester J. J. Bjerring, Nyborg, er død paa Skodsborg Sanatorium, 62 Aar gammel.

Byrådsmedlem Chr. Christensen, Svendborg, er død paa Rigshospitalet, 63 Aar gl.

Lektor V. Wahl, tidligere Randers, er død, 75 Aar gl.

En kendt Haandværkmester i Vejle, Kobbersmedemester M. Poulsen, er død, 82 Aar gl.

Murermester N. Th. Christiansen, Kalundborg, er død, 58 Aar gammel.

Bagermester C. P. Olsen, Esbjerg, er død, 72 Aar gl.

Formanden for Jydsk Centralforening for Barberer og Frisører, H. J. Hansen, Aarhus, er død, 62 Aar gammel.

Amtsskolekonsulent N. J. Nielsen, Haderslev, er pludselig død efter et Hjerteslag, 64 Aar gl.

Beskæftigelse for danske Arbejdere. Fra Hedeselskabets Ledelse foreligger nu en Plan, der projekterer Beskæftigelse for danske Arbejdere i mange Hundrede Tusinde Timer. Det drejer sig om betydelige Afvandings og Inddæmningsarbejder, store Merglinger og store Beplantningsarbejder osv. — til et samlet Beløb af 40 Millioner Kroner. Hedeselskabets Redegørelse er fremkommet paa Foranledning af Beskæftigelsesudvalget indenfor Regeringen, og alle de Arbejder, der peges paa, er af en saadan Karakter, at de hurtigt vil kunne sættes i Gang.

Et Mønsterhjem for Gamle. Frederikshavn Alderdomshjem, der i den sidste Tid har gennemgaaet en omfattende Udvidelse og Ombygning, hvorved der er skaffet Plads til 86 Aldersrentenydere i Stedet for hidtil 43, en Ombygning der har kostet 400,000 Kr., er nu blevet indviet i sin nye Skikkelse. Der er indført saa mange moderne Indretninger, at Hjemmet fremtræder i næsten teknisk fuldentet Skikkelse, I Festsalen er der saaledes installeret Radio og Mikrofonanlæg med Forbindelse til samtlige Stuer, hvor der er Stikkontakter til Høretelefoner, saa de gamle, der er hindret i at deltage i Møder eller lignende i Salen, paa deres Værelser kan følge alt gennem Hovedtelefonerne. Det fuldt moderne Køkkenanlæg anvender den frederikshavnske Naturgas som Brændsel, ligesom Naturgassen opvarmer hel Komplekset.

Brændselsmanglen. Da det er umuligt at skaffe Brændsel til alle Landets Kirker har Kirkeministeriet opfordret Kirkerne rundt om i Landet til ad Frivillighedens Vej at enes om, at en Del Kirkers Brændselsbeholdning overlades til andre Kirker, som man enes om at holde aabne. I Aarhus vil rimeligvis Vor Frue og Markus Kirken blive lukkede til Fordel for Domkirken. Præsterne ordner indbyrdes deres Tjenesteforhold.

Danske Gudstjenster i Tyskland. Dansk Kirke i Udlandet, hvis Formand er Biskop Bruun Rasmussen har besluttet at optage et Arbejde blandt de danske Arbejdere, som for Tiden opholder sig i Nord-Tyskland. Arbejdet skal foregaa i Forbindelse med Sømands-Missionen, og det er Planen, at den danske Sømands-Præst i Hamborg, Pastor Ingstrup Mikkelsen, skal holde Gudstjenester for Arbejderne. Bogholder Johannes Petersen, Horsens, vil overtage Posten som Arbejdssekretær for Hamborg og Omegn.

Rønne: For første Gang i adskillige hundrede Aar kunde der i Juni Maaned foretages Indvielse af en ny Kirke paa Bornholm. — Som bekendt stammer de fleste af de bornholmske Kirke fra før Reformationen, og adskillige af dem har bevaret deres oprindelige Skikkelse. Som en ejendommelig Kontrast til Rundkirkerne og de gamle Kampstenskirker er der i Løbet af det sidste Aars-tid i Fiskerlejet Tejn i Olsker Sogn paa Nordbornholm, hvor der ikke tidligere har været nogen Kirke, rejst en

saadan i meget enkel Stil. Det er Arkitekt Gravslund, København, der har tegnet den ny Kirke, hvor der er 180 Siddepladser. Den højtidelige Indvielse af Kirken foretoges af Biskoppen over Sjællands Stift, Dr. theol. Fuglsang Damgaard. Der holdtes et stort Friluftsmøde paa en Mark i Nærheden af Kirken, hvor Biskoppen talte til en Forsamling paa flere tusinde Bornholmere.

Burmeister and Wain bugger Undervandsbaade til Tyskerne. En Mand, der kom over fra Danmark fornylig beretter:

—Da jeg rejste, var Burmeister and Wain i København i fuld Gang med at bygge Undervandsbaade til Tyskerne, og det er vel derfor, at Englænderne har ladet Bomber falde paa dette Firms Virksomhed. En Dag var Englænderne inde over Nyborg; men da de vidste god Besked med Benzintankene i den fynske By, nøjedes de med at beskyde de fyldte tanke med Maskingeværer. En anden Flyver fulgte efter og kastede nogle Brandbomber ned, der antændte Benzinen, og hvor Ilden ikke fængede, sivede Benzinen simpelthen ud af Hullerne og ud i Bæltet. Benzin og Olie laa i saa tætte Lag i Store Bælt, at man tabte Appetitten til Fisk. I København gaar Betjentene nu med Knipser — der er synlige — og med ladte Revolvere, og naar der er Luftalarm, erstattes Politihjelmene med regulære Staalhjelme.

De nye Rekrutter. Uddannelsen af Rekrutter ved Hæren vil blive genoptaget den 2. November 1940. De værnepligtige, der skal give Møde ved Hæren nævnte Dag, faar nu udstedt Udskrivnings Pas. Den 2. November vil største Parten af de nu ved Hæren tjenstgørende uddannede menige saavel af Vaabnene som af Garnisons- og Hjælpetropper blive indkaldt. Til Erstatning herfor vil der den 28. og 29. Oktober blive genindkaldt et tilsvarende Antal hjemsendte værnepligtige, hovedsagelig af Vinterholdet af Aargang 1939, til Tjeneste i ca. et halvt Aar.

En 94aarig, der debuterer som Forfatter, tør nok siges at være et Fænomen. Ikke desto mindre er Tilfældet indtruffet i Danmark. Den 94aarige forhenværende Lærer Gejl i Tarm i Vestjylland har hele sit Liv arbejdet med at indsamle folkløstisk Stof og har i Aarenes Løb samlet Materiale til to bindstærke Værker — det ene omhandlende Tarm og Omegn, det andet om Landbrugets Udvikling i Skjernaa-Dalen i de sidste 100 Aar. Manuskripterne har længe foreligget færdige, men først nu har den gamle Mand fundet en Forlægger.

Ingen Nobelpriser uddeles i Aar. Det meldes fra Stockholm, at Regeringen har besluttet ikke at uddele nogen Nobelpriser i Aar. Uddelingen er blevet udsat til næste Aar.

International — men mest Dansk. Forleden, da Cirkus Louis Schmidt var i Færd med at stille sit Telt op paa Markedspladsen i Vinderup, løb nogle tysktalende Børn fra Cirkus og legede.

En Borger fra Vinderup gav sig i Samtale paa Tysk med en 10—11 Aars Pige. Lidt efter siger Pigen: De taler nydelig Tysk!

Vinderup Borgeren smilede glad over den barnlige Smiger. Men saa fortsatte Pigen paa dansk: Men jeg tror alligevel, De taler endnu nydeligere dansk!

— Hvad behager — din lille Gavstrik — er du Dansker?

— A ved snaar eet, hvad a er, for mi Muer er føj i

Italien aa mi Faaer i Frankrig, aa a sjel wa føj i Tyskland — men a æ dansk i Sind!

Kirkeligt Rundskue

Dr. Gustaf A. Andreen, Ex-Præsident af den svenske Kirkes Skole „Augustana“ i Rock Island, Ill., døde d. 1. Okt. under et Besøg i Chicago hos sin Søn Gustav, der er Sagfører. Med ham mistede vor Søsterkirke en af sine betydeligste Førere. „Han var stor“ siger Dr. E. E. Ryden i en Nekrologi, „men han var endnu mere en god Mand. Fysisk og intellektuelt saavel som i Hjertet var han en Kæmpe, og dog ejede han det Barnesind de har der hører Herren til.“

Han var født d. 13. Marts 1864 i Porter, Ind. som en af Pastor Anders Andreens 6 Børn, af hvilke 3 Sønner blev Præster. Kun 13 Aar gl. blev Gustav optaget paa Augustana Skolen, som da lige var flyttet fra Paxton, Ill. til Rock Island. Hele sit Liv var han Skolemand, først som 17-aarig Lærer ved sit Alma Mater, og hvor han senere efter nogle Aar som Lærer ved Bethania College i Lindsborg, Kan., og ved Yale Universitet, var Forstander i 24 Aar. I Lindsborg fandt han sin Hustru i Lærerinden Maria Strand, med hvem hans Guldbrud blev fejredes d. 7. Aug. i Aar og som overlever ham.

Pastor N. A. Stubbkjær død. Vore ældre Præster fra Danmark vil mindes at den bekendte Indre Missionær Anders Stubbkjær i Danmark havde en Søn, der rejste til Amerika i 1888, frekventerede Augsburg Seminar i Minneapolis 1890—93 og blev ordineret af den Forenede Norske Kirke i 1893 til Præst. Han var født d. 17. Nov. 1867 i Holstebro af Forældrene Anders S. og Hustru Inger Marie, f. Nielsen. Han frekventerede Viborg og Fredericia Latinskoler før han udvandrede. Han har betjent Præstekald i Plano, Ill. 1893—94; Lake Preston, S. D. 1894—04; Philadelphia, Pa. 1904—06; Bryant, S. D. 1906—11; De Forest, Wis. 1911—17 og efter 1928 i Muskegon, Mich. og Friendship, Wis. I Aarene 1917—26 var han Bestyrer for Martin Luther Børnehjem i Stoughton, og derefter to Aar Rejseagent for Madison Lutheran Hospital. Han boede sidst i Stoughton, Wis., hvor han døde d. 15. Okt. i Aar. Hans Hustru Charlotte J. Berg, som han ægtede i 1893, overlever ham, medens en Søn, Pastor I. M. Stubbkjær, døde i 1936 blot 38 Aar gammel.

En kendt Præst, O. Andreasen, døde i Red Wing, Minn. d. 13. Okt., 82 Aar gammel. Han kom fra Norge 1884, blev ordineret af Hauge Synoden to Aar efter. Han var Finanssekretær for dette Samfund 1906—10 og i flere Aar Kollektør for Zionsforeningen. En Søn er Kongresmedlem A. H. Andreasen fra Red Wing.

Om Pastor Peng Fu skriver Andreas Helland i „Folkebladet“:

Dette navn er nu blit kjendt iblandt os. Pastor Peng Fu, D.D., præsident for Den Lutherske Kirke i Kina, kom paa besøg til Amerika for noget over et aar siden. Nu naar dette skrives er han paa vei vestover til San Francisco, hvorfra han den 1ste November vil begi sig paa tilbakereisen til sit hjemland. Det er med inderlig tak til Gud vi mindes, og længe vil erindre hans besøg iblandt os. Maa Herren gi ham en god reise og lykkelig

gjenforening med sin familie, sit virke og sit folk!

Pastor Peng Fu er et resultat av den kristne mission i Kina. Det var den for over en menneskealder siden her i Amerika saa vel kjendte missionær Knut Stokke som blev midlet i Herrens haand til at lede ham ut av mørket og ind i Guds underbare lys. Peng Fu er saaledes et aandelig barn av Den Forenede Kirkes (nu Den Norsk Lutherske Kirkes) trofaste missionsvirksomhet i Kina.

Det er likesom Kina og kineserne er kommet os paa saa meget nærmere hold ved pastor Peng Fus besøk hos os. Han er en sjelden dannet, helt igjennem kristen personlighet, med et varmt hjerte for sine medmenneskers frelse, en mand som beriker dem som han kommer i berøring med. Man faar en dyp respekt for den lutherske kirke i Kina ved at lære ham at kjende. Naturligvis er ikke hver eneste kristen i Kina en Peng Fu. Men ikke desto mindre faar man gjennem ham en levende følelse av evangeliets frelsende og byggende kraft der hvor det faar indgang.

Vi takker Gud for pastor Peng Fu og for hans besøk iblandt os, og til den kjære kristne ven og bror vil vi ogsaa gjerne faa uttalt en hjertelig tak. „Du gjorde vel at du kom.“

At mange unge Mænd søger ind i Præstegerningen bevidnes ogsaa af det lutherske Seminar i Gettysburg, Pa., der aabnede sit 115de Aar med 75 studerende, hvoraf 30 er nye. Den 25. Sept. lagdes Grundstenen til det nye \$125,000 Kapel og samme Dag indsattes Dr. A. R. Wentz som Rektor. Luther Seminar i Minneapolis aabnede d. 24. Sept. med 122 Studenter.

Mange unge Kvinder søger Uddannelse som Sygeplejersker. Saaledes kunde det store lutherske ledede Fairview Hospital i Minneapolis begynde sin Førsteaarsklasse sidste Sept. med 34 Elever, men der havde været ca. 200 Ansøgere. Kursus varer tre Aar. Det er dette Hospital hvortil Dr. Silas Andersen er knyttet.

Til Biskop i Vasteraas, Sverige, blev d. 22. Sept. indviet Dr. John Cullberg. Ved Indvielsen var tilstede for at assistere Ærkebiskop Eidem de øvrige svenske Biskopper samt Biskopperne Fuglsang-Damgaard fra Danmark, Berggrav fra Norge og Lehtonen fra Finland.

Sveriges kendte „pastor primarius“ — det næsthøjeste ansete Kirkeembede i Landet, egentlig Overhofprædikant ved Storkyrkan i Stockholm — Dr. theol. Nils Widmer, døde som Følge af Hjertesygdom d. 6. August. Dette Embede blev oprettet af Kong Gustav Vasa og først givet til Sveriges store Reformator Olaus Petri. Konsistoriet har nu fremsat Krav om at Kaldet forandres til Bispedømme.

De norske Nobelprisvindere. „Folkebladet“ (norske Frikirke) skriver: — Sigrid Undset er ogsaa kommen til Amerika. Hun skrev mod Tyskerne og blev derfor efterstræbt af dem, saa hun maatte flygte fra Norge. Hun havde ellers en fin Gaard ved Lillehammer, hvor hun opholdt sig. Herovre agter hun at rejse nogen Tid og holde Foredrag. Hun er Nobel-Pris Vinder i Litteratur. Det vil blive interessant at høre hende fortælle om Tyskernes Overfald paa Nordmændene; hendes ældste Søn paa 26 Aar faldt i Krigen mod disse Fjender. Den eneste Indvending man kan have imod Fru Undset er hendes taabelige Overgang til Katoliscismen for flere Aar siden. En

saa oplyst Person burde have vidst bedre. Hun burde vide at netop saadan noget som den katolske Kirke, der er grundlagt paa den totalitære Ide, er en stærk Fristelse for andre, der vil være Diktatorer. En Avtoritet, som Paven mener sig at besidde, hviler paa Tvangtro og Overtro.

Saa vi faar haabe, at Fruen tier med sin nye Religion og fortæller om norske Forhold som hun saa dem. Andet vil der ikke være nogen Interesse for herovre. Amerika er et protestantisk Land.

Sigrid Undset skal agtes for sit Standpunkt mod de tyske Banditter. En af hendes Sønner faldt i Krigen for Norge. Hun staar i saa Henseende saa højt over en anden Nobel-Pris Vinder i Norge, Knut Hamsun, at medens Hamsuns Navn er skændet af sin Ejermænd, er Undsets til Hæder og Ære. Hun kan ikke fornægte sin Norskhed; Hamsuns Nietsche-Tilbedelse har forlængst berøvet ham Fædrelandskærligheden, ligesom den har berøvet ham flere andre ædlere Følelser.

Madam Undseth sagde under et Foredrag i Brooklyn Academy of Music fornylig: „Mange Frivillige fra Sverige deltog i Finlands Forsvar. Svenskerne sendte ogsaa megen Hjælp til Finland. Det samme gjorde vi ogsaa i Danmark og Norge efter bedste Evne. Folkeindsamlinger af Tøj og Penge bragte forbavsende store Resultater alle Vegne. Den 80-aarige Selma Lagerlöff satte saaledes et smukt Eksempel ved at skænke sin Nobelpris Guldmedalje. Eksemplet smittede og blev fulgt af de andre skandinaviske Nobelpristagere, Niels Bohr, mig selv og andre. Den eneste levende af disse, der endnu i Dag har dette gyldne Bevis for denne Udmærkelse er Forfatteren Knut Hamsun.“

„Vi led store Tab i Norge, men intet mod hvad Tyskerne mistede af Mænd og Krigsmateriale. Og der er ingen virkelig Nordmand, ej heller blandt Kvinderne, der mistede deres elskede Sønner og Mænd, der nogensinde vil fortryde, at vi kæmpede. Under ingen Omstændighed vilde vi bytte med Danmarks Skæbne. Vi forstaar kun altfor vel, at Danmark maatte give ind, da det ikke har et naturligt Forsvar og København vilde have blevet jævnet med Jorden. Men Danmarks Skæbne er haardere end vor; de fik ikke Lov til at kæmpe. Danmark vil ogsaa blive et Offer for det tyske Tyrani, Tortur og Fængslinger uden Forhør og Dom, og en systematisk Ødelæggelse af Landet. Thi det foregaar allerede i Danmark paa nøjagtig samme Maade som i Norge.“

Norges Konge afsat. Torsdag d. 26. Sept. meldte et Telegram fra Oslo — via Berlin — at den tyske Højkommissionær i Norge, Josef Terhove, efter Ordre fra Hitler har „afsat“ Haakon VII som Norges Konge. Andre tyske Oplysninger gaar ud paa, at den kongelige Arvefølge var brudt og Kongen selv samt hele hans Familie berøvet al Myndighed og sine medfødte Privilegier. Det norske Storting er ogsaa opløst og ingen lovgivende Nationalforsamling skal for Fremtiden mødes i Norge. Alle politiske Partier skal ogsaa opløses og al diplomatisk Forbin-

Peter Vejrup Jeg løfter mine Hænder

En Digtsamling af en vestjysk Lærer, der ikke er ukendt som Forfatter. Han har en ret stor Produktion bag sig (Digtsamlinger og Fortællinger). 48 Sider. Pris netto \$0.45.

delse med andre Lande ophæves. Disse vil Tyskerne selv varetage herefter. Forbavset blev man ogsaa ved at høre, at den i Folkets Øjne foragtede Forræder, Major Vidkun Quisling, er blevet udnævnt til „eneste politiske Chef“ — Führer — under det tyske Overherredømme. Et Telegram meddeler, at den tyske Kommandant har forlangt ekstra Politi sendt til Norge som Værn mod stigen- de Sabotage og Uro blandt Befolkningen. Der var ellers Tale om at et nyt Statsraad var dannet under J. C. Christensen, hvori Quisling selv ikke fik Sæde og kun een af hans Parti. Men det var vel ikke nok for de tyske Interesser.

Syndens Sold. Den 19. Sept. bragte Dagbladene en kort A. P. Notits, at den for en Snes Aar siden fejrede Teater-skønhed Jesse Reed var død af Lungesygdom paa et Hospital i Chicago og under meget fattige Omstændigheder, ene og forladt, endog af sin eneste Datter og dem af hendes fem Mænd, der endnu maatte være ilive. En Veninde maatte besørgе hendes Begravelse, tiltrods for at hun en Gang var den højstlønnede i Professionen og flere af de fraskilte Mænd hørte til Millionærklassen. Hun var Flo Ziegfelds mest udsøgte Follie-Eksemplar, men selv en saadan Tulipan visner og forgaar hurtigt under Syndens Hæde. Hun blev kun 43 Aar gammel.

Forskel paa Folk og Fæ. „Lutheraneren“ citerer fra det kristelige Dagblad „Dagen“, Bergen, Norge, følgende Optrin:

Telefonen ringer i Præstens Kontor. En dødssyg Person vilde gerne tale med Præsten snarest muligt, — om ikke han kan tage Bil, da Vejen er lang? Men det kan Præsten ikke; han kan ikke faa Benzin.

Øvre hos Dyrslægen ringer ogsaa Telefonen. En Slagtegris er daarlig, — kan Dyrslægen skynde sig? Jo, Dyrslægen tager Bilen, for han kan faa Benzin.

Hvorfor denne Forskel? Jo, fordi Præsten er sat i en særlig Klasse for sig, sammenlignet med andre Embedsmænd. Han faar ikke Benzin. Der er Forskel paa Folk og Fæ, maa vi vide. Norske Grise er Tyskerne til Nytte, men hvad gør det om en Nordmand dør uden den aandelige Hjælp han længes efter.

Hvad er et Menneske?

304 Sider. Pris \$1.10 netto.

Bag denne noget filosofiske Titel gemmer sig en udmærket, fængslende og smuk Fortælling. Hovedpersonen er Fattigmandsbarnet Jens Christian, der vokser op under meget smaa Forhold, men i en idyllisk falstersk Landby, hvor Kirketaarnet og de blomstrende Hyldetræer spejler sig i Gadekæret nær hans Hjem. Men store Evner har Jens Christian og naar fremad med stærke Skridt, først her hjemme, men særlig i Amerika, hvor en knusende Sorg driver ham hen for at søge Glemsel. Han bliver rig, men ikke lykkelig; thi Sorg og Skuffelse gør ham trodsig, saa han i

mange Aar afbryder Forbindelsen med Gud. Derfor er han ikke lykkelig; thi hvad er et Menneske? „Mennesket er den Skabning, som Gud har elsket med en evig Kærlighed.“

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

Blandt Landsmænd

Frk. Aabergs Ungdomshjem i Chicago sikret. Ungdomshjemmet paa Humboldt Blvd. havde Fest Søndag d. 10. Nov. Det har der jo ofte været, selv om de kun sjældent har været omtalt her i Bladet. Festen i Søndags maa dog ikke faa Lov til at gaa upaataalt hen, fordi selve Anledningen til Festen var en Begivenhed, der fortjener en Plads i vor danske Kolonis Historie.

Under Navnet „Danish Y. M. C. Home“, paabegyndtes Hjemmet i 1926 af afdøde Pastor N. C. Aaberg og hans Søster, Frk. Amalia C. Aaberg, i Ejendommen 1856-58 Humboldt Blvd. Selv om det var i de gode gamle Dage da var der rigeligt med Arbejde og god Fortjeneste, saa var det dog vanskeligt at klare den høje Leje \$525 maanedlig, som den var stegen til, da Ejeren benyttede sig af, at det var vanskeligt at finde en anden passende Ejendom.

Den danske Koloni i Chicago begyndte at opdage at her var et Foretagende sat i Gang, som kunde blive til stor Betydning for mange unge danske Mænd, der ikke har eget Hjem. Tre af vore velkendte danske Forretningsmænd, S. N. Nielsen, S. T. Corydon og M. R. Madsen tog en Interesse i Sagen og ved deres Hjælp lykkedes det i Foraaret 1930 at købe Ejendommen 1659 Humboldt Blvd., for en, efter daværende Forholde, meget billig Pris og paa rimelige Vilkaar. Efter den nødvendige Istandsættelse af denne Bygning, flyttede Pastor Aaberg og hans Søster ind med den store Familie. Alle gjorde Tjeneste som Flyttmænd. Kort efter afholdtes den første Festlighed, „Housewarming No. 1.“ Fremtidsudsigterne var lyse og Glæden stor; men saa kom det finansielle Sammenbrud med deraf følgende Arbejdsløshed, og Hjemmet rantes haardt deraf. Det blev mere og mere vanskeligt at dække Renterne paa Prioriteten, for ikke at tale om Fornyelsen af samme, og Tiden kom da Ejendomsretten maatte opgives.

I Januar Maaned 1932 angrebes Pastor Aaberg af Lungebetændelse og paa Grund af Overarbejde og Bekymringer var hans Modstandskraft brudt, saa han efter et kort Sygeleje afgik ved Døden. Frk. Aaberg stod nu alene tilbage og Udsigterne alt andet end lyse, hun fik dog Lov at blive boende som Lejer. Stillingen var selvfølgelig meget usikker, saa Frk. Aaberg kunde ikke foretage de mange Forbedringer af Hjemmet, hun saa meget ønskede, en Opsigelse kunde jo ventes naarsomhelst. For ikke at gøre Historien for lang skal vi her forbigaa alle Enkeltheder af de mange Vanskeligheder og Bekymringer, som maatte gennemgaas i disse sidste otte Aar, men gaa tilbage til Festen i Søndags.

Hvad var da Anledningen til denne Fest? Den væsentligste var at Adolf Harboe har købt Bygningen og gjort en brat Ende paa denne Uvished.

Hvem er Adolf Harboe?

Først af alt er han Frk. Aabergs Søstersøn. Han har ikke gjort sig særligt bemærket og derved gjort sit Navn godt kendt udenfor Hjemmet, men spørg Hjemmets Beboere eller Venner og man vil snart faa at vide, at han er baade kendt og afholdt af dem alle. Han har assisteret Frk. Aaberg med Arbejdet lige fra Begyndelsen og,

som hun selv sagde ved Festen været hendes højre Haand.

Nu er altsaa Hjemmet sikret og kan fortsætte uden Ængstelse for at „the landlord will give notice to vacate the building,“ og derfor var der Fest i Søndags, „Housewarming No. 2“ og ved denne Fest herskede en tryk Stemning.

Af Frygt for Redaktørens store Saks og Papirkurv, kan Festen desværre ikke beskrives her, som den burde. Kun skal nævnes at Frk. Aabergs Broder, Pastor J. C. Aaberg fra Minneapolis, med Familie var tilstede og bidrog til den gode Stemning. Et smukt Guldur blev overrakt Adolf Harboe, med mange gode Ord og Ønsker for Held og Lykke i hvad han her har gjort. Ligeledes fik Frk. Aaberg selvfølgelig sin velfortjente Tak for hvad hun har været og fremdeles er for de store Dreng. Der blev sagt „ingen er som Frk. Aaberg, hun er noget for sig selv, og kan ikke sammenlignes med nogen anden.“

Derom var sikkert alle enige.

En der var med.

Guldbryllup i Omaha fejredes Sondag d. 10. Nov. af det kendte og agtede danske Ægtepar Mr. og Mrs. F. Wm. Petersen, 3329 Decatur St. og ca. 300 Venner indfandt sig for at ønske til Lykke. Han er født i Haarup paa Fyn og hun er fra Dronninglund, Jylland. Mr. Petersen kom til Omaha i 1882 og fik straks Ansættelse ved Union Pacific Banen. Han har beholdt sin Plads siden indtil han blev pensioneret i 1930. Deres eneste Søn er ogsaa i samme Kompagnis Tjeneste og Datterens Mand, Leo Lamle, er i Western Union Telegraph Co.s Tjeneste, som District Manager. Mange Nykommere er taknemlige mod den gamle Mand for hans Hjælp til at finde Beskæftigelse, da de kom over.

Landsmand i Chicago overfaldet af Banditter. Den kendte Guldsmed C. Hansen paa Fullerton Ave. blev Lørtdag Aften d. 9. Nov. Genstand for et Overfald i sin Forretning af to Banditter. Vor Landsmand har før haft ubehageligt Besøg, og det er muligt at han forsøgte at sætte sig til Modværge, men Banditterne var ham for hurtige og skød. Ekspedienten Philip Novak, der opholdt sig i Baglokalet, kom til mens Banditterne forsvandt. Hr. Hansen blev øjeblikkelig taget til Lutheran Deaconess Hospital, og man mente først, at der ikke var nogen Mulighed for at redde hans Liv, men efter en Blodtransfusion i Mandags indtraadte en Forbedring, der fortsatte de følgende Dage, og der er saaledes Haab om, at vor Landsmand vil overvinde Effekten af de farlige Skud.

Efterlysning. Dansk Tidende, Chicago, meddelte fornylig: —

En af vore Læsere har til Bladets Kontor indleveret Brudstykker af 2 Breve, samt nogle Avidsudklip fra Nyborg, som ved en Fejltagelse (sikkert af den tyske Censur) var blevet indlagt i et tredje Brev, som imidlertid har naaet sit Bestemmelsessted.

Det ene Brev, som er dateret den 4. April er adresseret til Thyra og underskrevet Dagmar og V. Christiansen. Det andet er afsendt den 11. September og øverst staar Afsenderens Adresse som er Falkoner Alle 104, 1. Sal th. og det begynder, Kære Rigmor! Dansk Tidende vil gerne aflevere dem til rette vedkommende.

En Landsmand skriver i et Brev til D. D. Pioneer bl. a.: Jeg er nu en af de Gamle. Rejste fra Danmark med

Thingvalla, som sejlede fra København den 28. Marts og landede i New York den 14. April 1893. Jeg var kun 19 Aar gammel den Gang. Det var en gruelig Rejse med Storm — glemmer det aldrig, og jeg lovede mig selv den Gang, at jeg aldrig skulde rejse over Havet mere; men har dog været hjemme to Gange siden.

Vi var tredive, som rejste fra Horsens og Omegn den Gang, og jeg sender Hilsen til alle dem, som var med; der er vel nok nogle i Live endnu, f. Eks. ude i Blair, Nebr., der var mit første Opholdssted i Amerika. Jeg er Søn af Skrædder Hans Petersen, Aastrup pr. Brædstrup, 2 Mil vest for Horsens. Jeg har flere Søskenbørn her i Landet, men har aldrig vidst hvor de er. Hvis I læser dette, saa send mig et Par Ord.

Hilsen til Læserne fra

Christian Petersen,
1629 Summerdale Ave.,
Chicago, Illinois.

Den Norske Amerika Linies Skibe gaar nu i engelsk Krigstjeneste, idet „Bergensfjord“ afgik fornylig fra Halifax som Troppekib efter at være forsynet med Kanoner. „Oslofjord“ forlod ligeledes New York for en Tid siden i samme Ærinde.

Hjalmer Petersen, den danske Guvernørkandidat i Minnesota, der var Farmer-Labor Partiets Mand, vandt ikke Sejren ved sidste Valg, uagtet han muligvis vilde have faaet Stemmeftertal hos Borgerne i sin Helhed, om ikke der uheldigvis er tre stærke Partier i Stedet for de sædvanlige to i Staten.

DØDSFALD

I Chicago

Chr. A. Steen, Vicepræsident og Treasurer ved det store Omnibus-Firma Greyhound Corporation, afgik forleden ved Døden i Seneca Hotel i Chicago efter et Slagtilfælde. Hr. Steen, som blev 68 Aar gammel, var født i Danmark og var en af Stifterne af det store Selskab.

Carolyn Lorentzen, 5469 W. Chicago Ave., afgik ved Døden den 5. November, 80 Aar gammel. Afdøde, som var Medlem af Danmarks Døtre efterlader 5 Børn, Thomas Arthur, Fru Anna Breede, Andrew og Carter.

Mary A. Grønlund, 1148 Pleasant St., Oak Park, afgik ved Døden den 2. November efter længere Tids Sygdom, 54 Aar gammel. Hun havde været Enke i 6 Aar og efterlader 2 Børn, Fru Edna Parke og Wm. J. Grønlund.

John Trane, 3608 Wabansia Ave., afgik ved Døden den 1. November, 81 Aar gammel. Afdøde som var født i Vejle, efterlader sin Hustru, Mechala, en Datter, Fru Christine Spiza, og 2 Sønner, Peter og Wm., samt sin Søster Fru Mary Filskov.

Peter Tandrup, 916 N. Waller Ave., afgik ved Døden den 4. November i en Alder af 57 Aar. Afdøde, som havde Forretning paa Chicago Ave., efterlader sin Hustru, Gertrud Marie, samt 3 Børn, Elmer L. Vera I. og Robert T. Tandrup.

Samuel Dohm, 5026 Maypole Ave., blev den 9. November dræbt ved en Automobilulykke paa Laramie og Grand Ave. Afdøde, som var født i Svenstrup, blev kun 45 Aar, han var ugift og efterlader en Broder Peter Dohm i Pittsburg, og en Søster, Fru Anna Hansen i Syd Dakota.

Camilla Klith, 1318 N. Kedzie Ave., afgik ved Døden

den 12. November efter lang Tids Sygdom. Afdøde efterlader sin Mand Magnus Klith. Pastor Lang forrettede Sørgegudstjenesten.

Anna Frydendahl, Kedzie Ave., afgik den 12. November ved Døden efter flere Aars Sygdom. Hun var født i Jægerspris, kom til Amerika i 1918 og har være bosat i Chicago siden 1927.

Johanne Andersen, 2429 N. Kostner Ave., afgik ved Døden den 12. November efter flere Aars Sygdom, 65 Aar gammel, kun 2 Uger efter sin Mand, Andrew John Andersens Død den 30. Oktober. De efterlader 5 Børn.

To danske Fiskere omkommet.

Den frygtelige Orkan som foraarsagede saa megen Ulykke og Skade og bragte Sorg i mange Hjem, ramte ogsaa 2 paa Sydsiden kendte danske Familier, idet Jim Madsen og Christ Wakild maatte lade Livet i den oprørte Lake Michigan. Jim Madsen, som nu boede i New Haven, var Skipper paa Fiskebaaden „Indian“ og med Christ Wakild og 3 andre Mænd drog de ud Mandag Morgen for aldrig at komme tilbage. Onsdag Aften var endnu kun Vragstumperne af Skibet fundet. Jim Madsen var 52 Aar og født i Jølby paa Mors han efterlader 7 Søskende.

Christ Wakild var cirka 52 Aar gammel og efterlader Hustru og 2 Børn samt sin Broder Martin Wakild paa Rhodes Ave.

Hans Nielsen afgik ved Døden den 6. November, 78 Aar gammel. Afdøde havde indtil for faa Aar siden været bosat paa Sydsiden og var godt kendt i den danske Koloni, hans afdøde Hustru Caroline var i mange Aar Oversekretær for Søstersamfundet. De sidste Par Aar havde Hans Nielsen tilbragt hos sin Datter, Fru James Pedersen i Marinette, Wis., og han efterlader sig foruden Fru Pedersen 5 andre Børn.

I San Francisco døde d. 6. Nov. Kaptain Jørgen Greve, 59 Aar gammel. Han var født i Danmark og gik tilsøs i 19-aars Alderen. Flere Gange har han været udsat for Dødsfare som Sømand og han fik særlig Omtale for ti Aar siden, da han som Styrmand paa Skibet „Brooklyn“, der forliste paa en undersøsk Klippe ud for Eureka, Calif., var den eneste af Mandskabet der blev reddet. Han maatte dog drive omkring paa en Planke i tre Døgn uden Mad og Drikke og i en bidende Kulde før man fandt ham. Han efterlader en Søn og en Datter i San Francisco.

I Omaha. Jens C. Jensen, der i mange Aar har været bosat i Omaha, afgik ved Døden i Audubon, Iowa i en Alder af 77 Aar. Han efterlader 9 Børn, deriblandt Martin Jensen og Mrs. James Peterson i Omaha.

— En i Dannebrog, Neb. kendt Borger, P. M. Sørensen afgik 30. Okt. ved Døden ogsaa i en Alder af 77 Aar. Han var bragt til et Hospital i Omaha for Behandling, men døde faa Dage efter. Begravelsen foregik i Dannebrog. Afdøde var født i Laasby og kom til Amerika i 1884. Han efterlader foruden sin Hustru to Sønner og tre Døtre, og to Brødre, Jørgen i Dannebrog og Henry i Laasby.

Den Danske Pioneers forhenværende Redaktør, C. P. Christensen, afgik Lørdag d. 16. Nov. ved Døden efter over et Aars Sygdom, der kulminerede det sidste Par Uger. Afdøde var født for 71 Aar siden i Lindholm ved Nørresundby. Han blev opdraget af Bedsteforældrene; det vil sige, som saa mange andre maatte han tidligt ud

at tjene Føden for sig selv. Ved Konfirmationsalderen kom han i Lære paa Vendsyssel Tidende i Hjørring. Han udyandrede til Amerika i 1890, og kom til Racine, men to Aar efter kom han til Omaha og fik snart Arbejde paa Den Danske Pioneer som Typograf. Kort efter Aarhundredskiftet blev han Medejers af et dansk Blad i Council Bluffs, som dog snart forliste, hvorefter Christensen slog sig paa Landbruget. I 1923 kom han atter tilbage til Pioneer, først som Typograf og senere ved Redaktionen, og han forblev nu ved Bladet til 1939.

Christensen var en yderst omgængelig Mand, og det er tvivlsomt, om han havde en eneste Uven. Han har altid, trods sin legemlige Lidenhed, været en vældig Slider og forstaaet at skaffe sig et godt Udkomme. Han efterlader sig to Sønner og en Datter samt 15 Børnebørn. Begravelsen foregik fra Vor Frelzers danske Kirke i Omaha, hvor Pastor Erik K. Møller talte. Paa den danske Kirkegaard forrettede Afdødes Svigersøn, Rev. Wilson.

Fra Litteraturens Verden

Vi bringer idag Billede af Forfatteren Francis Hackett, hvis nye Bog „I Chose Denmark“ lige er udkommet. Billedet er taget paa Marthas Vineyard, hvor Bogen blev skrevet i Sommer og viser Forfatteren og hans danskfødte Hustru, Forfatterinden Signe Toksvig.

Mr. Hackett er født i Irland og udvandrede til Amerika i sine unge Dage, hvor han først boede i Chicago derefter i New York. Her vandt han sig litterær Berømmelse som Kritiker og Biographhistoriker ved Tidsskriftet „New Re-

public.“ Under Verdenskrigen kom han til Europa og besøgte Danmark. I 1918 giftede han sig med Signe Toksvig, Datter af en prominent dansk Journalist, og sammen har de besøgt Danmark hvert Aar indtil de bosatte sig her i 1937. Han var da blevet forelsket i sin Hustrus Fødeland og beundrede dets Kultur og store Betydning i Forhold til de større Nationer. Dog glemte han ikke sit andet nye Fædreland over Havet men besøgte nu det af og til, og saaledes var det at de traf at være her i Landet, da den tyske Invasion fandt Sted sidste Foraar. Han satte sig saa som Opgave at beskrive Danmark som faa Ud-

lændinge har forstaaet dets Folk og Kultur. Bogen er meget velskrevet og Tegningen af Danskeren paa en international Baggrund er baade aandrig og belærende. Forfatteren har jo ogsaa et Par „best sellers“ paa Verdensmarkedet — „Henry VIII“ og „Francis I“, saa det er noget af Rang der bydes os „hjemme fra“ denne Gang. Tillige højnes Beskrivelsen ved sin selvbiografiske Islet. Doubleday, Doran & Co., New York er Forlæggerne, som garanterer godt Arbejde. Prisen er \$2.50 for den 291 Sider store Bog. Faas gennem D. L. P. H. her i Blair.

P. C. J.

ACKNOWLEDGEMENTS

Friends Throughout the Synod:

Do you realize that nearly seven months of the synod's fiscal year have passed, and that you during these seven months have sent me only \$13,007.47 on the synodical budget of \$55,722.17? This is considerably less than 25%. The synod during the summer and fall has been borrowing money to pay salaries and pensions, money on which we are paying interest. Among the many calls for help do not forget the needs of your synod.

Sincerely,

H. J. Hansen, Treas.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	11706.33	624.72	1606.73	2721.39	2221.92	757.54	1735.34	225.03	1813.66
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luther League	5.10						5.10		
Eugene, Ore., Bethesda Luth. Church	61.67	5.00	15.00		15.00	5.00			21.67
Chicago, Ill., Golgotha Ladies' Aid Society	110.00				50.00	25.00	25.00	10.00	
Flint, Mich., Mrs. C. M. Olsen and Daniel	2.00			2.00					
Racine, Wis., Immanuel Luth. Church	285.00		100.00	20.00	75.00	25.00		15.00	50.00
Racine, Wis., Danish Ladies' Aid Society of Immanuel Luth. Church	30.00			30.00					
Council Bluffs, Ia., Tom Jensen	1.00	1.00							
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luth. Church	123.23			123.23					
Coulter, Ia., Mr. and Mrs. Peter Madsen and Mr. and Mrs. Lewis Johansen in memory of Solveig Anitra, infant daughter of Prof. and Mrs. Tillman M. Sogge, Arlington, Va.	6.00	6.00							
Jacksonville, Ia., Bethlehem Luth. Church	109.93			109.93					
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Church	17.63			17.63					
Scranton, Ia., an unnamed giver	5.00				2.00				3.00
Kankakee, Ill., St. Ansgar Luth. Church	19.00			19.00					
Caruthers, Cal., Our Savior's Luth. Ladies' Aid	5.00		5.00						
Ruskin, Nebr., Bethany Luth. S.S.	8.29	8.29							
Burbank, S. Dak., Mr. and Mrs. J. M. Jensen	30.00	10.00				10.00			10.00
Hutchinson, Minn., Main Street Luth. Church	126.12			126.12					
Viborg, S. Dak., Pastor and Mrs. H. Stallknecht	4.00				2.00				2.00
Kenmare, N. Dak., Norma Lutheran Aid of Trinity Church, for Elim Home \$2.50, for Bethany Home \$2.50	5.00	5.00							
Evan, Minn., Mr. and Mrs. Christ Mogensen of St. Matthew Church	25.00	10.00			5.00				10.00
Denmark, Wis., Luther League of Trinity Church	45.00		15.00		15.00				15.00
Northfield, Minn., Mr. and Mrs. Ole Hansen in memory of Mrs. Hans Larsen, Spencer, Ia.	3.00								3.00
Morgan, Minn., Bethany Lutheran Church, in memory of Pastor J. K. Jensen	2.58				2.58				
Easton, Cal., Immanuel Ladies' Aid	20.34	20.34							
Westbrook, Me., Ladies' Aid of First Danish Luth. Church, \$5 for each of the synod's Children's Homes	15.00	15.00							
Westbrook, Me., Ladies' Aid of First Danish Luth. Church	40.00		10.00			5.00	5.00	5.00	15.00
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Church	135.00	15.00	33.75		33.75	15.00	19.50	3.00	15.00
Chicago, Ill., Ladies' Aid Society of Gethsemane Luth. Church	20.00		5.00		5.00	5.00	5.00		
Sleepy Eye, Minn., St. John's Lutheran Church	41.25				8.25	2.95	2.95		27.10
Total received on 1940-41 synodical budget	13007.47	720.35	1790.48	3169.30	2435.50	850.49	1797.89	258.03	1985.43

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Nov. 18, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget quotas)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission	Luth. World Action
Previously acknowledged	2414.82	572.97	745.26	270.86	98.50	58.00	669.23
Selma, Cal., Pella Lutheran Sunday School	14.97						14.97
Chicago, Ill., Golgotha Ladies' Aid Society	30.00	10.00	10.00	10.00			36.26
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	36.26						21.50
Kankakee, Ill., St. Ansgar Luth. Church	21.50						21.50
Webster Groves, Mo., Bethany Ev. Luth. Church	21.50						10.25
McNabb, Ill., Emmaus Lutheran Church	10.25						5.00
Caruthers, Ill., Our Savior's Lutheran Ladies' Aid	5.00						
Kenmare, N. Dak., Trinity Church; friends of the Sudan Mission	10.00		10.00				
Bowlus, Minn., Elm Dale Luth. Church	3.50						3.50
Brush, Colo., All Saints Church, Eben-Ezer	98.60						98.60
Eugene, Ore., Mr. and Mrs. M. C. Madsen of Bethesda Church, a memorial wreath for Robert Jacobsen, Luverne, N. D.	5.00		5.00				
Parlier, Cal., Mr. and Mrs. Harold F. Hansen of Pella Church, Selma	10.00				5.00	5.00	
Woodstock, Ill., Danish Lutheran Ladies' Aid	10.00						10.00
Burbank, S. D., Mr. and Mrs. J. M. Jensen	10.00	10.00					
Culbertson, Mont., Mrs. Harry Larsen and Miss Emma Eskildsen, Hampton, Nebr.	2.00						2.00
Viborg, S. D., Bethany Sunday School	1.10						1.10
Viborg, S. D., Bethany Lutheran Church	11.75						11.75
Viborg, S. D., Pastor and Mrs. H. Stallknecht	1.00						1.00
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. Lars Hansen	5.00						5.00
Coalridge, Mont., Emmaus Church and friends, in memory of Irene Nørgaard	2.00		2.00				
Denmark, Wis., Luther League of Trinity Church	10.00	10.00					
Northfield, Minn., Mr. and Mrs. Ole Hansen	9.00	3.00	3.00	3.00			
Eagle Grove, Ia., Mr. J. P. Zander and family, a Thanksgiving offering	1.00		1.00				
Reedley, Cal., Ebenezer Lutheran Church	25.00						25.00
Easton, Cal., Immanuel Ladies' Aid	20.00		20.00				
Blooming Prairie, Minn., Trinity Luth. Church	5.50						5.50
Owatonna, Minn., Our Savior's Luth. Church	2.45						2.45
Westbrook, Me., Ladies' Aid of First Danish Luth. Church	30.00	20.00	10.00				
Total	2827.20	625.97	806.26	283.86	103.50	63.00	944.61

Received with thanks. Blair, Nebr., Nov. 18, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

Please Notice:—I am in receipt of a letter from the Lutheran World Action, New York City, stating that they have received \$25.00 from the Ladies' Aid of Ebenezer Lutheran Church, Dane Valley, Montana.

DANSK ALMANAK

1941

Det er 21. Aargang af denne kendte og skattede dansk-amerikanske Almanak og Aarbog, der nu foreligger. Redaktion er, som hidtil, besørget af Pastor emer. H. Berthelsen, Penn Yan, N. Y.

Indholdet er denne Gang som følger:

Tidsregning og Aarstider.

Kirkelige Helligdage.

Maanedlig Kalender med Tekstangivelse til Kirkeaarets Søndage, samt Plads til Noteringer under hver Uge.

Læsestof

Da Julen blev borte. Et Eventyr af Thordur Tomasson.

Per Sonnes første Jul i Amerika. Af Pastor Theo. P. Beck.

Dannebrog Pionerer. Peter Ebbesen.

To Nytaarsaftener i en Biskops Liv. Fortælling af Sofus Frederiksen.

Linquenda. Fortælling af Meta Moe.

Krybskytten. Fortælling af Andrea Gomard.

Et Fællesbrev fra Kristen Madsen. Ved afdøde Past. I. M. Hansen.

Lykkeskillingen. Fortælling af O. Helstrup-Andersen.

Krucifikset. Fortælling af Henry Dahl.

Den første (danske) Julefest i Amerika. Past. F. C. M. Hansen.

Ambrosius Stub. Ernst Fr. Hansen.

Jul, Digt. af afdøde Past. J. Chr. Pedersen.

Nogle af vore Hensøvede. 26 korte Levnedsskildringer af Mænd og Kvinder bortgangne i Aarets Løb. Ved Past. C. Christensen.

Bogens Pris er som altid

40 Cents

Bestil den hos Udgiverne

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

DANSKE MOTTOER

til at hænge paa Væggen

Skriftsteder i lyse Bogstaver paa rød, grøn eller blaa Bund, klæbet paa Pap. Disse danske Mottoer er meget populære i danske Hjem.

Nr. 5515. Størrelse $9\frac{3}{4} \times 13$. Motto: Ske ikke min Ville men din. 50 Cents.

Nr. 5020. Størrelse 4×6 . Motto: Frygt ikke, du lille Hjord. 15 Cents.

Nr. 5115. Størrelse $6\frac{1}{2} \times 7\frac{3}{4}$. Motto: Min Naade er dig nok. 25 Cents.

Nr. 5136. Herren er min Hyrde. 25 Cents.

Oplag begrænset.

Følgende gamle (ubrugte) Hæfter kan nu faas for 10 Cents hver til Dækning af Porto og Emballage.

Dansk Almanak.

Julegranen, illustreret Julebog for Danske i Amerika.

Julestjernen, smukt illustreret.

De Unges Julebog.

Børnenes Julebog.

Der Ude Fra.

Historiebogen, Børnenes Julebog.

Det nye Aar, (I. M. Almanak).

Julekronen.

Julegranen

DET KENDTE

DANSK-AMERIKANSKE JUHLEHEFTE

44. AARGANG

Julegranen vil i Aar indeholde følgende:

Helsides Billede: *Jairi Datter*. Efter Maleri af Carl Bloch.

Guds Fred og Guds Velbehag. Af P. H. Pedersen

Landsforvist. Af J. Christian Bay. Tegninger af Chr. Andersen.

Minder om Thorvald Knudsen. Af Thomas P. Christensen.

Santa Claus fra Bjerre Herred. Af Nanna Goodhope. Tegninger af Chr. Andersen.

Jul — al Krig til Trods. Digt af August L. Bang.

Det kønneste Juletræ. Af Johannes Knudsen.

Jul i Edelstenenes Land. Af Ebba Trampe

Mindes Du Danmark. Digt af Anton Kvist.

To Præster. Af Enok Mortensen.

Tegninger af Arensa Aaberg Thomsen.

Der er et yndigt Land. Af en Dansk-Amerikaner af andet Slægtled, og Per Aspera.

„Konstabelen.“ Af Clemens Sørensen.

Skatten i Kjellinghøl. Af Sofus Frederiksen.

Einar Benediktsson — Digterhøvding og Aandens Adelsmand. Af Richard Beck.

Omslaget er trykt i flere Farver. Alt i alt et meget smukt Julehefte, som bør findes paa ethvert dansk-amerikansk Julebord.

Send den som Julegave til Venner i Danmark. Send os en Liste over dem, De ønsker „Julegranen“ sendt til (enten her eller i Udlandet) samt 50 Cents for hvert Eks. Hefte vil da blive sendt direkte herfra til de opgivne Adresser ledsaget af en Julehilsen.

Bestil den hos

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

BLAIR

NEBRASKA

Den lille Historiebog.

Mod Jul — Børnenes nye Julebog.

Hæfternes Alder varierer. Fuldstændige Serier haves ikke. Oplaget er begrænset.

JULEHÆFTER

Følgende Hæfter kan nu faas for halv Pris. De er nogen at vi har tilbage fra sidste Aar. (Tillæg 5c for Porto.) Halv Pris er givet paa følgende Hæfter:

Nr. af Hæfter

paa Lager	Titel	Halv Pris
10	JULESTJERNEN, 48 Sider	\$0.45
10	HJEMMENES JULEBOG, 100 Sider	.38
8	JULEGAVEN. Smukt illustreret. 40 Sider.	.40
11	DE UNGES JULEBOG, 48 Sider	.18
11	DE GAMLES JULEBOG, 32 Sider	.13
15	BØRNEENES JULEBOG, 24 Sider	.13
2	KLØKKERNE KIMER	.30
5	VED JULELAMPENS SKÆR	.45
2	HISTORIEBOGEN, Børnenes Julebog, 160 Sider.	.20
11	DET NYE AAR, 1940 (I. M. Almanak)	.20

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

Luthersk Aageblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED.“

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 4. DECEMBER, 1940

NR. 49

Tanken fra Taksigelsesdagen

Enten man fulgte Præsidentens Opfordring til helligeholdelse af denne nationale Festdag forrige Torsdag eller i sidste Uge har mindre at betyde. Gamle Folk har stor Vanskelighed ved at bryde tilvante Sæder, de unge sætter ofte for megen Ære i at bryde det gamle. Hovedsagen er dog, at søge det bedste for den Opgave og den Tid der ligger for uden personlig Fordom og Fordel men til fælles Gode. Ligesom Paulus formanede sine Medkristne til ikke at agte den ene Dag fremfor den anden, naar det medførte Splid og aandelig Forkvakling, saa kan vi sige det samme i Dag. De Kristne er de frieste Mennesker paa Jorden, som Luther fremhæver, men tillige de mest bundne, ikke ved Lovbud men ved Broderkærlighedens stærke Drift.

Hvad har vi saa som Nation at sige Tak for? var vel Emnet for de fleste Taler atter i Aar. Og Svarene er sikkert enige om, at vi har uhyre meget. Fremfor alt, at vi nyder Fred endnu under Guds Naades Sol, dernæst rigelig dagligt Brød. Vi Kristne sætter dog Frihed til at dyrke vor Gud efter vort Hjertes Overbevisning som det højeste, og med Rette.

Med den gamle Salmist siger vi: „Det er godt at prise Herren og lovsynge dit Navn, du Højeste, at kundgøre din Miskundhed om Morgen og din Trofasthed om Nætterne til tistrenget Citar og til Harpe, til tankefuldt Spil. Thi du har glædet mig, Herre, med dit Værk; jeg jubler over dine Hænders Gerninger“ (Ps. 92:2—5). Kender man Frydesangen er man salig, „thi Guds Miskundhed er bedre end Livet og mine Læber priser dig“ (Ps. 63:4) og „Du har gæstet Jorden og givet den Overflod, gjort den saare rig, Guds Bæk er fuld af Vand, du har ladet dem saa sit Korn, thi saaledes lager du Jorden til. Du vandede dens Furer, sænkede dens Plovland; du blødte den med Regn, velsignede dens Grøde. Du har kronet din Godheds Aar og dine

Fodspor drypper af Fedme. Ødemarkens Græsgange drypper, og Højene omgjorder sig med Jubel. Engene er klædte med Faar, og Dalene er dækkede med Korn. Man raaber med Fryd og man synger“ (Ps. 65:10-14). Vor Herre Jesus nedlagde selv den økonomiske Grundlov i sit Rige med de betingende Ord: „Søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal alle disse andre Ting tillægges eder“ (Matth. 6:33).

Og dog er der sikkert mange, som ikke i lige Maade kunde sige Tak for daglig Brød, fordi de vidste, at selv i Kirken søger man ikke altid Guds Retfærdighed i Fordelingen, selv om man nok søgte Guds Rige i Trosbekendelsen. Det samme er jo endnu mere Tilfældet i Landet som Helhed. Der var mange af vore, som ikke havde Raad til Kalkunmiddag „with all the trimmings.“ Og der sad mange endnu fattigere omkring os som ikke en Gang havde en Hønesteg. Trods rigelig Avl er der stor Fattigdom i mange Hjem. Det nytter kun lidet at prædike om den store aandelige Rigdom for sultne Maver, thi, som Johannes skriver til de Troende: „Derpaa kender vi Kærligheden, at han har sat sit

Den første amerikanske Taksigelsesdag

Puritanerne forlod England for deres kristne Tros Skyld. Blandt dem var ikke fra med dansk Blod i Aarerne, paastaar Pastor Vig. Menighedens Leder, William Brewster, der paa Billedet leder i Bøn, var tidligere Postmester i Scrooby, et dansk Navn. Efter den første strenge Tid fik man en Avl Majs af den nye Jord, dertil rigelig Vildt, særlig Kalkunen. Saa indbødtes deres Venner, Indianerne, for første Gang til en kristen Takkefest, d. 26. Nov. 1621.

(Vi takker Pastor Wilhelmsen, Racine, for Laan af Billedet, der ellers var tiltænkt sidste Nummer men kom forsent. Red.)

Liv til for os; ogsaa vi ere skyldige at sætte Livet til for Brødrene. Men den, som har denne Verdens Gods og ser sin Broder lider Nød og lukker sit Hjerte for ham, hvorledes bliver Guds Kærlighed i ham? Mine Børn, lader os ikke elske med Ord, ej heller med Tungen, men i Gerning og Sandhed! (1 J. 3:16-18). Det er ikke kristelig Tale at skamme saadanne ud for Utaknemlighed, thi de er maaske mere ægte taknemlige for det lidet de har end deres bedre stillede Brødre; men det gælder om at man virker for og ofrer til at Herrens materielle Velsignelser bliver mere broderlig fordelte iblandt os, saa den økonomiske Tilstand kan komme op til det danske Maal, som Grundtvig saa skønt beskriver, „at faa har for meget og færre for lidt.“

BRORSONS MÆGTIGE ADVENTSSALME**No. 271 i Slbg. for K. og H.**

I Lemmer, hvis Hoved har Himlen i Vælde,
 Hvi gaar I dog her, som dens Porte var lukket?
 Op, opad fra Jorden, den Tidsel og Nælde,
 Op, lærer dog Kødets at holde i Tugt,
 Mod Korset at tage
 Og alting forsage,
 Hvad Sjælen med Svig vil fra Jesus forvilde
 Og Himlens evige Salighed spille!

Ak, naar jeg de første Guld-Kristne betragter,
 Den Iver, den Møje, den Kamp, de har haft,
 Og mærker hvad nu er vor Kristendoms Fagter,
 Da høre vi Navnet, men hvor er dens Kraft?
 Det gjordes fornøden,
 De fleste fra Døden
 Ret grundig og fyndig til Jesus sig vendte.
 Til hvilken de første i Kærlighed brændte.

Vor Brudgom ej længe nu borte vil blive,
 O, køber dog Olie, triner paa Vagt!
 Lad os dog vor Kristendom lunkent ej drive,
 Men vaage og bede, som Jesus har sagt!
 Staar bundne om Lænder,
 Med Stave i Hænder
 Som de, der fra Verden hver Time vil træde
 Og haste til Hjemmet med Evigheds Glæde!

I trætte og svage af Trængselens Tørke,
 Ak, tænker paa Himmelen Liggendefæ,
 Og beder alvorlig, at Jesus vil styrke
 De rystende Hænder og bævende Knæ,
 At ingen skal slippe
 Den evige Klippe,
 At ingen tilbage til Sodoma vender
 Og Løbet med Skamme paa Halvvejen ender.

Op, op da, I salvede! Korset lad vaje!
 Med Kronen vor Konge sit Folk gaar imod,
 Med ham vi nu Himlenes Rige skal eje,
 Og Glæden skal vorde en Evigheds Flod;
 Hvem her ham har funden,
 Hans Krans er alt bunden,
 En Krone der funkler med klarere Strimer,
 End Middagens Sol selv i Midsommers Timer.

Anden Søndag i Advent

Da skal Himmeriges Rige lignes ved ti Jomfruer, som toge deres Lamper og gik Brudgommen i Møde. Men de fem af dem vare kloge, og de fem daarlige. De daarlige toge deres Lamper, men toge ikke Olie med sig. Men de kloge toge Olie i deres Kar tillige med deres Lamper. Og der Brudgommen tøvede, slumrede de alle og sov ind. Men ved Midnat skete Anskrig: Se, Brudgommen kommer; gaar ham i Møde! Da bleve Jomfruerne alle opvakte og gjorde deres Lamper til Rette. Men de daarlige sagde til de kloge: Giver os af eders Olie; thi vore Lamper udslukkes. Men de kloge svarede og sagde: Det maatte ikke blive nok til os og eder; men gaar hellere hen til Sælgerne, og køber for eder selv. Men der de vare bortgangne at købe, kom Brudgommen, og de, som vare rede, gik ind med ham til Bryllup; og Døren blev tillukt. Siden kom og de andre Jomfruer og sagde: Herre, Herre, lad os for os! Men han svarede og sagde: Sandelig siger jeg eder, jeg kender eder ikke. Vaager derfor, thi I vide hverken Dag eller Time, paa hvilken Menneskens Søn kommer. Matth. 25:1—13.

HVOR LÆNGE, HERRE?**Af Sognepræst Svend Rehling**

Jeg har bedt Gud give mig en Prædiken i Dag, for jeg havde ikke nogen selv. Gang paa Gang bankede jeg for-

gæves paa Tekstens Dør og tiggede „Herre, Herre, luk den op for mig!“ Og tilsidst gav han mig — tro imod sin Forjættelse — et Ord at bringe. Det er ikke et Ord til hvem som helst, saa det kan godt være, der er nogle, som vil sige om Prædiken i Dag: Den var ikke for mig! — gid de da paa anden Maade maa faa Velsignelse af deres Kirkegang. Det Ord, jeg i Dag har faaet at bringe i Menigheden, er til nogle, som for Tiden har det paa en ganske bestemt Maade: De er bleven trætte af at vente — ligesom Jomfruerne i Evangeliet sløvede hen, da Brudgommen tøvede. Det er blevet en Anfægtelse for dem, at han stadig ikke synes at komme. Og i deres Hjertes Nød spørger de Gud, som Profeten Esajas spurgte i en lignende Trængselstid: „Hvor længe, Herre?“ (Es. 6:11).

Jeg tror, der er mange Mennesker som har det saadan i denne Tid; og til dem har Gud i Dag givet mig en Prædiken.

*

Det kan være kommet paa forskellig Made. Til nogle er det kommet gennem Verdenssituationen i Øjeblikket. De ser ud paa alt det, som sker: al den Nød, al den Gru, al den Lidelse, al den Uretfærdighed — og saa spørger deres forpinte Sjæl: Hvorfor kommer han ikke? Hvorfor griber han ikke ind? Og jo nærmere det rykker os ind paa Livet, og jo flere Lande og Folk, der inddrages i disse Trængsler, desto bitrere bliver Spørgsmaalet: Hvor længe, Herre?

Det rammer dem i deres Bønsliv. De bliver maaske nok ved at bede; men inderst i deres Hjerte gnaver den Tvivlens Orm: Nytter det? Titusinder af Bønner stiger op fra Jorden Dag og Nat; men Skæbnen bliver ved at gaa sin uheldige Gang. Herre, hvorfor tøver du? Hvorfor rækker du ikke din Arm ud fra Himlen og tager Sværdet ud af Dødsenglens Haand? Er Bønnen da ikke en Virkelighed og en Magt?

Og det rammer dem i deres Bibellæsning. Adventstiden er Forjættelsernes Tid — og før har det ogsaa været en Hjælp for deres Hjerte at klynge sig til Guds magtige Løfter, disse Stjerner paa den mørke Himmel. Men det er blevet anderledes for dem i den sidste Tid. De læser vel stadig i deres Bibel; men de kan ikke lade være med at spørge sig selv: Er disse Ord ikke altfor store? Staar de ved Magt? Gælder det? Hvad nytter det, at Forjættelsens Stjerner staar paa Himlen, naar vi raver i Mørke hernede?

Verden er i Nød; men den Almægtige tøver. Og det rammer dem i selve deres Tro. Der er forargede Øjeblikke, hvor det Tvivlens Raab er ved at presse sig over deres Tænder: Er han til? Er han til? Hvorfor gemmer han sig da bag Skyerne? Og engang imellem er de saa trætte i Sjælen, at de ikke orker at vente nogen Ting, men bare ønsker at sove — som Brudejomfruerne, da Brudgommen tøvede.

Min Bror og Søster, jeg har et Budskab til dig fra Guds Ord. Det lyder sadan: „Men ved Midnat (det vil sige: da det var allermørkest) lød der et Raab: Se, Brudgommen kommer! gaa ham i Møde!“

Hold ud paa din Vagt, hører du, hold ud; for han kommer tilsidst! Det tilkommer ikke Skabningen at give Skaberen Raad. Den Evige og Almægtige ved nok, hvornaar han skal gribe ind, og hvordan. Vi har ingen Ret til at forpligte ham paa vore Formaal og binde ham til vore begrænsede Synspunkter. Os tilkommer det kun at vaage og vente og holde Troens Lampe brændende i den mørke

Nat. Saa bestemmer han Tiden og Maaden — men han kommer tilsidst.

Gør Døren høj, gør Porten vid,
den Ærens Konge kommer hid!
Han hersker over alle Land
og er al Verdens Frelsermand.

*

Jeg taler i Dag til dem, som er bleven trætte af at vente paa Herren. Det kan komme udefra, og det kan komme indefra. Det gælder f. Eks. nogle vakte Mennesker. De er begyndt at søge Gud, for de har erkendt, at denne Verden med al dens Lyst og Larm kan ikke fylde deres Liv. Nu længes de efter Evighed og Aand og Fred. De er begyndt at gaa i Kirke og engang imellem til Alters; de har prøvet at læse i deres Bibel og bede til ham med deres egne Ord; de har maaske ogsaa talt med et troende Menneske om deres Hjertes Tilstand, og sagt Nej til et og andet, som de før var optaget af. Men det vil ikke komme — hverken Visheden eller Freden eller Glæden. De synes, de har gjort, hvad de kunde, for at finde ind til ham . . . hvorfor kommer han da ikke? hvorfor giver han dem ikke det, som de længes efter og beder om? Der sker ingenting med dem. Og nu staar det forknytte Spørgsmaal i deres Sjæl: Hvor længe, Herre? Hvor længe skal jeg forgæves vente paa dig?

Der er Øjeblikke, hvor Længslen efter Gud er saa træt, at den er lige ved at sove hen — kan jeg ikke lige saa godt opgive det, for det bliver dog vist aldrig anderledes, end det er? Og der er andre Øjeblikke, hvor de fristes til at slaa det hele hen og give sig over i den kaade Verdslighed, som er en Blanding af Trods og Fortvivlelse . . . for han kommer jo ikke, og saa kan det ogsaa være lige meget med det alt sammen!

Hvis der er et saadant Menneske her i Dag, saa har jeg nu et Ord til dig fra Gud. Det lyder saadan: Hold ud! for han kommer tilsidst! Du kan ganske trygt stole paa det; for han har sagt det i sit Evangelium: Brudgommen kommer! Hver den, som er af Sandhed, skal høre hans Røst, og hver den, som søger, skal finde. Det eneste, du ikke maa gøre, er: at slaa dig til Ro som Jomfruerne i Lignelsen. Gaa ham i Møde, saa langt du kan, og hold troligt dit Søgelys brændende! Saa skal han nok tilsidst — i sin Time — finde dig og favne dig og give dig mere, end dit Hjerte kan begære.

Bier han længe, han kommer dog vist,
glæder dig saa desto mer.

Det Vers skal du nynne paa uforsagt, mens du venter og beder.

*

Det kan være en søgende Sjæl, som er bleven træt af at vente. Men det kan ogsaa være en Arbejder i Guds Rige. Du fik engang en Opgave betroet, et lille Hjørne af hans Vingaard, og du gik til det med et trøstigt Mod, i Tro og Forventning. Men saa viste det sig, at Jordbunden var haardere at arbejde i, end du havde tænkt. Den første Tid sled du med Begejstring og lo ad Vanskelighederne. Men efterhaanden blev du træt, for det gav ingen Resultater. Du spændte dine Evner til det yderste, du trængte ind paa Gud, du gav dig hen i denne Tjeneste. Men for Mennesker at se kom der ikke rigtig noget ud af det. Det var, som om Gud holdt sig tilbage og lod dig ene om Sliddet. Og en skønne Dag krøb det forsatte Spørgsmaal ind i din Sjæl: Hvor længe, Herre? Hvor længe skal jeg blive ved paa den her Maade? Var det ikke bedre, jeg lagde mig, og lod en anden om det? Det

kan være, du alligevel blev ved — men nu var det bare af Pligt og uden Haab.

Du fik en Opgave betroet, siger jeg. Maaske blot den Opgave: at kæmpe Forbønnens Kamp for et bestemt Menneske. Og den holdt du ogsaa troligt ud med — i Uger og Maaneder og Aar. For det laa dig saadan paa Hjerte, at det Menneske maatte blive vundet for Gud. Men tilsyneladende var det ganske omsonst. Den, du stred for, blev ved at være det samme sorgløse og verdslige Menneske, langt borte fra Guds Rige. Og med et svindende Haab sukkede du til Gud: Hvor længe, Herre? Mon jeg nogen Sinde faar det at se?

Du kære, forknytte Medarbejder, jeg forstaar dig. Og saa jeg har en haard Mark at pløje, ogsaa jeg har dem, jeg strider for, med Haab imod Haab. I Dag har Ordet en Opmuntring til os; og det er den: Hold ud, for han kommer tilsidst! Jeg ved ikke, hvorfor han tøver, eller hvor længe det vil vare. Det behøver jeg heller ikke at vide — jeg skal bare arbejde, mens det er Dag, og staa paa den Bønnens Skanse, han har betroet mig. Resten bliver hans Sag i hans Time.

„Hold blot Skansen! Se, jeg kommer!“

det er Jesu Bud.

Syng ham kækt som Svar tilbage:

„Ja, vi vil, o Gud!“

Om ikke kækt, saa dog trøstigt. Herre, jeg skal nok holde ud, indtil du kommer.

*

I Tjenesten — men ogsaa i den personlige Prøvelse, hvis det er den, det gælder. Sygdom eller Modgang eller Arbejdsløshed eller Sorg eller hvad det nu kan være.

Der er nogle, som har det svært med den Slags Ting. I Begyndelsen holdt de Modet oppe og stred tappert for at ære Gud og faa Velsignelse af deres Smerte . . . Befrielsens Dag kommer jo nok! O, men Ventetiden blev saa lang, og efterhaanden blev de trætte. Hvor længe, Herre, hvor længe? Har du glemt mig? Bryder du dig ikke om mig? Du har maaske større Ting at tænke paa end et enkelt lille Menneskes ensomme Lidelse! Og saa kom Resignationen . . . alting gaar sin Gang, og man maa finde sig i sin Skæbne; det er maaske ogsaa godt for noget, selv om jeg ganske vist ikke forstaar det. Med mig bliver det nok aldrig anderledes, end det er; jeg har ikke mere at vente paa denne Jord.

Kære Menneske, sig det ikke! Jeg har faaet et godt Ord at bringe dig i Dag. Vil du høre det? Hold ud, for han skal nok komme tilsidst, bare du vil bide og bede! Brudgommen tøver; men han er undervejs; og en Dag staar han i din Stue. Jeg ved ikke, om han akkurat vil tage din Byrde fra dig; men jeg ved, at han vil vende den til Velsignelse for dit inderste Menneske. Det er sandt, hvad vi synger i et Adventsvers:

Han kommer selv, han kommer
at dæmpe al din Ve,
og gør en liflig Sommer
af al din Trængsels Sne.

*

Han kommer! Det er det lyse Budskab i denne mørke Adventstid. Og engang kommer han i Himlens Skyer med alle sine Engle. Og det er egentlig dette hans Komme i Herlighed, som Lignelsen i Dag handler om. Det troede de første Kristne saa sikker paa, og de vaagede og ventede ham fra Dag til Dag. Men saa ved vi nok, hvordan det gik: Han tøvede i sin Himmel, og saa blev de

trætte paa Vagten, og nogle af dem faldt helt i Søvn. Og i Dag er der mange Kristne, som knap nok ved, om de for Alvor venter ham. Hvor længe, Herre? siger Tvivlen, og mener i Virkeligheden: Mon du nogen Sinde kommer igen?

Og derfor har jeg paa denne Søndag faaet det Budskab at bringe i Menigheden: Hold ud, Guds Børn, for han kommer engang! Ingen af os ved Dagen, ej heller Timen; vi skal bare være beredt, saa vi med blussende Lamper kan gaa ham i Møde, den Dag han er der. Og saa har han lovet sine troende, at de skal komme med til den store Bryllupsfest i hans Rige.

Rejs op dit Hoved, al Kristenhed!
opløft dit Øje, slaa ej det ned,
i Himlen du har hjemme;
der er dit Hjerte, der er din Skat,
derfra han kommer med Æren brat,
hvem du kan aldrig glemme.

INGEN FØDDER

Uden for Indgangsdøren til et Missionshospital i Kina stod to Mænd. En Stang var anbragt over Skuldrene paa dem. Midt imellem dem var paa Stangen ophængt en Stol med Benene i Vejret. Og imellem de fire Stoleben sad en lille Pige; hun var 15 Aar gammel men saa ud til at være kun 8. Tynd og spinkel var hun og frygtelig angst for alle de fremmede hvide Mennesker, som hun havde hørt saa meget om. Hvad vilde de dog gøre ved hende?

Lægmissionæren, en Dame, som forestod hele Hospitalet, kunde til at begynde med, slet ikke komme i Nærheden af den lille Kineserpige, men maatte holde sig helt bag ved sin Medhjælper, en kinesisk Sygeplejerske.

„Kan hun gaa selv,“ spurgte Sygeplejersken, der kom ud for at tage imod den ny Patient. „Nej,“ svarede den lille Piges Moder, „hun kan ikke gaa et eneste Skridt.“

Saa løftede de hende ud af Bærestolen, bagefter hende fulgte Moderen og hendes Bedstefader, hendes Onkel og endnu et Par af Familien. De var allesammen rejst med for at se hvordan det vilde gaa den lille Pige, naar hun kom til Hospitalet.

I mere end to Aar havde hun ikke kunnet bruge sine Fødder. Som de fleste Kineserpiger, skulde hun have Fødderne bundet ind og snøret sammen for at de ikke skulde vokse; det gjorde frygtelig ondt og hun græd og bad om at faa de stakkels smaa Fødder løst igen. Ikke et Skridt kunde hun gaa uden Smerte, det blev værre og værre, og nu havde hendes Moder og Slægtninge bragt hende hertil.

„Hvad har I gjort ved hende,“ spurgte Sygeplejersken, medens hun forsigtig pillede de mange snaysede Klude af de syge Fødder. „Aa, mange Ting,“ fortsatte den lille Piges Moder, „vi har gjort alt hvad vi kunde. Vi har prøvet at drive den onde Aand ud af Fødderne. Vi har brændt dem til der gik Hul, saa har vi lagt Plaster paa, mange Slags Plaster, først den ene og saa den anden Slags. Hun har faaet Masser af Medicin, men ingen Ting hjælper, og nu er vi kommen til eder.“

Alt hvad hun ønskede sig kunde hun faa, denne lille Kineserpige. Hendes Moder var Enke og meget velhavende, havde et stort Hus og mange Tjenestefolk. Og hendes Moder havde gjort for hende alt hvad der efter hendes Tanker var godt. Men da Sygeplejersken havde taget den sidste smudsige og pjaltede Klud bort fra de syge Fød-

der, saa hun, at der var ingen Fødder mere. De var raadnede bort af Betændelse.

Stakkels lille Hedningepige og stakkels Hedningemor! hun vilde saa gerne gøre det godt for sit eneste Barn og hun vidste ikke bedre. I flere Maaneder blev de begge to paa Kvindehospital. Smerterne tog af, men den lille Pige maatte opereres flere Gange fordi smaa Benstumper brød frem af de syge Ankler. Hun fandt sig taalmodig i alt og var saa taknemlig over al den Kærlighed hun mødte hos Missionsdamerne.

Nu var hun slet ikke bange for dem mere. Hun vilde gerne høre efter, naar de fortalte hende om Jesus og om hvorledes han kunde helbrede de syge. Hverken hun eller Moderen kunde læse. Men Onkel kan, sagde de, og hjemme i Landsbyen er der flere som kan.

Da de skulde hjem igen kom Onkelen for at hente dem den lange Vej opad Floden i Baad til deres egen Landsby langt borte. Nu var den lille Pige rask men sine Fødder kunde hun jo aldrig faa igen; hele sit Liv var hun en stakkels Krøbling. Alligevel var hun lykkelig og glad over at være fri for Smerterne. Hun tog med Glæde imod et Ny Testamente. „Onkel vil læse for os,“ sagde hun. Saa fik de Bogen om Jesus med til deres Hjem og rejste bort straalende af Glæde og Tak fordi han havde hjulpet dem. Og i den fjerne Landsby læser de nu om den Gud, der elsker de smaa Børn og som gerne vil have dem alle ind i sin Himmel — ogsaa de mange, mange Hedningebørn, som endnu aldrig har hørt om ham, der elsker os alle.

Indsent af Mrs. Caroline Jensen, Oleander.

BØN

Ak, hvad har du ikke baaret
af Pine og af Plage
for vor Skyld, du Guds enbaarne Søn!
Og hvad giver vi dig ikke stadig at bære
og være taalmodig med
og gøre godt igen:
tusinde Forsømmelser, Forseelser, Synder,
som vi Dag for Dag begaar.

Ak, var du ikke trofastere mod os,
end vi er mod dig,
— lod din Kærlighed sig kølne
saa hurtigt som vor,
— vilde du betale os lige for lige
og ikke lade Naade gaa for Ret,
ikke vise Langmodighed og Skaansel,
da havde det forlængst været ude med os.

Men har du vist dig saa taalmodig
og baaret over med os Gang paa Gang,
saa tag dig nu af os
og lad ske noget nyt med os!
Væk os op af al vor Dorskhed!
Lad os rette de slappe Hænder
og de afmægtige Knæ!

Hvad her vi beder, lad det ske!
Det gælder jo din Faders Ære,
at vi, dit Folk, din Ejendom
kan brede ud dit Navn og Herredømme,
at ej dit Riges Fjender
for vor Skyld skal smæde dit Navn.
Vis, Jesus Kristus, at du er i Gaar, i Dag
og i al Evighed den samme. Amen.

Spitta (ved Morten Pontoppidan).

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornylse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornylse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Anden Søndag i Advent, 1. Dec. 1940.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Rom. 15:4-9; Luk. 21:25-36.

Ny Tekstr. — Es. 11:1-10; Matth. 25:1-13.

Spec. Tekstr. — Heb. 10:35-39; Matth. 25:31-46.

Anm. Da det er saa sjældent, at Teksterne for 26. S. efter Trin. benyttes, er Evangeliet af anden Tekstrække til den Dag indføjet her i det specielle Udvalg. I Aar var dog baade den 26de og 27de Søndags Tekster i Brug, men dette vil ikke ske igen før 1967, hvad den sidste Dag angaar.

GENGÆLDELSEN

„Thi der er endnu kun en saare liden Stund, saa kommer han, der skal komme, og han vil ikke tøve. Men min retfærdige skal leve af Tro; og dersom han undrager sig, har min Sjæl ikke Behag i ham“ — Heb. 10:37-38.

Det tiende Kapitel af Hebræerbrevet er et meget alvorligt Kapitel. I den første Del fastslaaes Frelsen ved Jesu Kristi Offer for Synd som eneste Helliggørelsesvej aabnet for Syndere. „Thi med et eneste Offer har han for bestandig fuldkommet dem, som helliges“ — V. 14.

Dernæst paamindes man om det store Ansvar for saadan Naade og hvilken forfærdelig Straf det vil medføre, om nogen foragter den. Da vil det være „frygteligt at falde i den levende Guds Hænder“ — V. 31.

Saa kommer vor Tekst med Opmuntringen om, trods Forhaanelse og Trængsler, at holde ud og ikke kaste vor Frimodighed bort. Snart kommer vor Frelser og Frelser og den, som er retfærdiggjort ved Tro paa ham, skal leve. Derfor er dette en passende Adventstekst.

Men er det nu værd saaledes at lide, ofre og vente? Hvad lover Herren os derfor? Der antydes flere Værdibegreber: „en bedre og blivende Ejendom“ (V. 34), „en stor Belønning“ (V. 35), og „opnaa Forjættelsen“ (V. 36).

Ejendommen er vort Borgerskab i Himlene, det Rige, som Jesus siger, at det er Gud velbehageligt at give Jesu lille Flok. Den store Belønning — en Profets Løn, en retfærdigs Løn, Løn for hvert et Bæger koldt Vand bortgivet for Kristi Skyld, „Retfærdighedens Krans“ kalder Paulus den — den er, at dele Trone og Herlighed med

Jesus. Og Forjættelsen gælder „i den kommende Verden et evigt Liv“ (Luk. 18:30).

Derfor vil jeg sige med Brevskriveren: „Men vi er ikke af dem, som unddrage sig, til Fortabelse, men af dem, som tro, til Frelse.“

„Vær tro indtil Døden, saa vil jeg give dig Livets Krone.“

Fra vor Kirkemark

Et Svar fra Kong Christian X paa Lykønskningen som Formændene for vore to danske Kirkesamfund indsendte til Kongens Fødselsdag d. 26. Sept., foreligger fra Kgl. Dansk Gesandtskab i Washington saalydende: —

Washington, D.C., d. 15. Nov. 1940.

Hans Majestæt Kong Christian den X har paa sin 70 Aars Fødselsdag modtaget saa overvældende mange Lykønskninger fra Danske rundt om i Verden, at det i Aar har været umuligt for Hans Majestæt straks at sende en Tak til hver enkelt.

Kongen har sat den største Pris paa de talrige Beviser paa trofast Hengivenhed, som er strømmet ind fra nær og fjern, og efter Allerhøjeste Befaling tillader jeg mig her ved overfor Dem at fremføre Kongens hjertelige Tak for Deres telegrafiske Lykønsknin.

Deres ærbødige,

Henrik Kauffmann, Kgl. Dansk Gesandt.

Pastor P. M. Petersens Adresse er nu 318 Orchard St., Northfield, Minn.

Peder Backs Danske Radio Juleprogram vil atter i Aar blive udsendt Julemorgen mellem Kl. 4—6, Central Tid, fra Station WTMJ, Milwaukee, Wis. Et ret fyldigt og sikkert dygtigt affattet Indhold antydes paa Programmet, som vil blive bekendtgjort senere.

Danmarks Vest- og Nordkyster skal evakueres, ifølge Radiopressen sidste Torsdag. Dette bebuder næppe noget godt. Men hvad lovede ikke Tyskerne ved Invasionen? Maaske Hitler følger Englændernes Mundheld: „Circumstances alter cases.“ Og det er forholdsvis let at skabe Omstændigheder.

I „Christmas Chimes“ findes meget godt i Aar, baade Læsning og Billedstof. Af det sidste er der særlig fire helsides Billeder, — en typisk Midwest Vinterlandskabs-scene med en Farm i Baggrunden, en Gruppe Unge, der synger Julen ind udenfor Bedstefars Hjem, den gamle Eneboer der takker Gud for sit ringe Maaltid, og den smukke Statue af „The Pioneer Mother“ i Penn Valley Park, Kansas City. Forlagshuset har optrykket en Del ekstra Kopier af disse Billeder for Indramning og tilbyder dem for 10 Cents Stykket.

Otto C. Jensens Hustru Else, Audubon, Ia., der af og til har indsendt Korrespondancer til Bladet og hvis Navn tidt findes i Kvitteringslisterne, har opholdt sig et Par Maaneder paa vort Sanatorium i Brush for Undersøgelse. Fornylig blev hun overflyttet til Statssanatoriet i Oakdale, ved Iowa City, for videre Behandling. Som vist de fleste ved, er den ellers oprindelige Gren af vor Barmhjertighedsanstalt derude, svundet ind, saa man ikke kan yde en saa saglig Forplejning for T. B. Patienter som de

lokale Statsanstalter nu tilbyder. Tillige er Opholdet paa disse delvis frit for Statsborgere, dersom de ikke har Raad til Betaling. Lad os haabe, at Mrs. Jensen snart kan genvinde sit Helbred.

Den nye Kirke i Pasadena

Det er nu ni Maaneder siden vi begyndte et kirkeligt Arbejde i Pasadena; Gud har velsignet Gerningen i rigt Maal. Vi ser frem med glæde til den Dag hvor vi kan samles i vor egen Kirke. Bygningens Opførelse er allerede langt fremme. Den ottende December venter vi at nedlægge Hjørnesteinen Kl. tre om Eftermiddagen.

Ved Kredsmødet i Portland vistes stor Interesse for Missionen her i Pasadena. Der blev anmodet om at give en Gave til den nye Kirkebygning. I Tro og Tillid til Menighedens Herre har vort Folk i Pasadena paataget sig at bygge. Her er en stor Arbejdsmark. Byen vokser stærkt imod Øst hvor Kirken bygges. Mange af vore danske Landsmænd har bosat sig her og flere vil uden Tvivl komme, men vi prøver ikke alene paa at naa vort danske Folk men andre som lever uden Gud. Saaledes undervises en Klasse af Voksne for Tiden, ingen af dem er danske, men de trænger til en Frelser; de er dyrebare i Guds Øjne.

Disse Linier skrives i „Luthersk Ugeblad“ som en venlig Henstilling til saadanne som maatte have Lyst til at hjælpe i dette Arbejde, at bygge en Missions Kirke i Pasadena.

Gaver kan sendes til Byggefondets Formand, Pastor M. C. J. Engholm, 96 W. Mendocino St., Altadena, Calif., eller til Kassereren Niels Jensen, 1989 E. Orange Grove, Pasadena, eller til Menighedens Præst, Axel M. Andersen, 1231 Oxford Ave., Pasadena.

Axel M. Andersen.

Dødsfald. I Co. Bluffs døde d. 13. Nov. Nels C. Petersen, der har haft Hjem i Byen næsten 60 Aar. Han var født i Slesvig og blev godt 82 Aar gammel.

Et raat Overfald var et gammelt dansk Ægtepar Genstand for i Co. Bluffs, d. 9. Nov., da en Røver brød ind i Chris Loseth's Værksted paa 3508 Broadway og bad om et Glas Vand. Medens hans Hustru hentede dette, drejede han Lyset af og slog den gamle Mand et Par Slag over Hovedet. Denne besvimelede dog ikke, men grøb fat om Røveren medens hun slog Vandet i hans Hoved, hvorpaa Fyren skyndsomt forsvandt uden Penge og Hat.

Dana Professor Milton Thomsens Moder, Enkefru Johanna T., der bor i Chicago, var saa uheldig for et Par Uger siden at blive paakørt af en Bil, da hun stod af en Sporvogn paa Howell Ave. Hun slap fra det med hele Lemmer, men paadrog sig en svær Hjernerystelse og nogle slæmme Stød. Datteren Mildred, der er Tekniker hos en Læge i Woodstock, Ill. blev hjemkaldt straks. Fruen er i Bedring men maa friste et længere Sygeleje.

Koncert i Chicago. Under de sammensluttede Kvindeforeningers Auspicier afholdtes en omfattende og stilsfuld Koncert sidste Søndag Aften i Golgatha Kirke paa 80 St. og Michigan Ave. Det smukke Program omfatter Orgelsoloer af Komponist Dupont-Hansen, Korsang af Golgatha Koret, Siloam Junior Kor, Siloam Senior Kor, Gethsemane Koret, Ebenezer Koret og det blandede Kor fra Trinitatis Kirke, samt Pianosolo af Erik Petersen og Solosang af Irene Cox Banger og Stella Ohlsen.

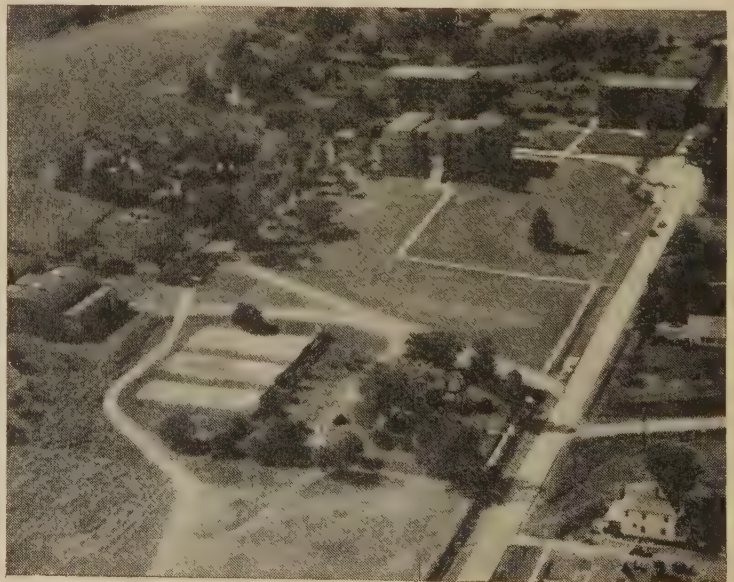
Julegaveproblemet dukker atter frem med den sidste Maaned af Aaret. Hvad skal man dog give dem, de mange kære omkring Een? Der er Varer nok for Salg, baade gode og nyttige, foruden Glitterstoffet, som mange Forretningshuse skilter med. Helst skulde det være noget, som ikke netop skal købes, saasom Mad og Klæder o. lign.! Hvad om man betænkte Julens Ide — den aandelige Nødtørfts Tilfredsstillelse? Dette var jo Ideen med Guds udsigelige Julegave den første Juleaften. Alle har aandelig Trang, og Næringsspørgsmaalet er ogsaa paa-trængende her. Derfor spiller Litteraturen saadan en fremtrædende Rolle i Juletiden. En god Bog, et godt Blad vil altid være en passende Julegave til den, som kan læse. Og dertil har alle Danske en medfødt Lyst. Af de mange opmuntrende Paaskønnelser af vort danske Blad, som i den senere Tid er kommen til os, tør vi tro, at „Luthersk Ugeblad“ vil være en god Julegave til danske Læsere. Prøv det et Aar!

Og har Vedkommende allerede Bladet, saa husk paa „Dansk Almanak“ — blot 40 Cents og, tro mig, der er Værdi for Centerne om der nogensinde har været det. Og saa alle de udmærkede danske Bøger man har her paa Forlaget, som i denne Maaned er nedsat til endog halv Pris! Faa en Katalog og se selv.

Alle ældre Aargange af Julehæfter er nu udsolgt. Vi har kun nogle faa tilbage fra sidste Aar.

EN FESTAFTEN PAA DANA

Fredag Aften den 29. Nov. blev Fuldendelsen af Brolægningen paa Dana Vejen fejret ved en selskabelig Sammenkomst i Skolens Festsal. Ved samme Lejlighed blev de første Skridt taget til Dannelse af en stedlig „Dana Club.“ Byens Borgerskab var vel repræsenteret. Der blev holdt Taler af Præsident Siersbeck, Mr. Harry Morris, Mr. N. T. Lund, Mr. Philip O'Hanlon og Dr. N. C.

Den nye Vej, set fra Luften.

Carlsen. Borgmester Sørensen var forhindret i at være tilstede, men et skriftligt Bidrag fra ham blev oplæst af Pastor Harold Jørgensen, som dirigerede Mødet.

Til at arbejde videre med Tanken om en „Dana Club“ blev der valgt en Komite bestaaende af Præsident Siersbeck, Bykommissær Harry Morris, Bankier Geo. Hedelund og Sagfører Philip O'Hanlon.

Den musikalske Underholdning præsteredes af Skolens Violin Ensemble og et blandet Kvartet.

Efter Programmet serverede Damerne Kaffe og Kage.

Tak! Hjertelig Tak til alle Venner, der paa flere Maader har udtrykt deres kærlige Sympati under min hjemgangne Mand, Pastor J. K. Jensens Sygdom og Død. Gud velsigne hans Minde iblandt os!

Mrs. Ida A. Jensen,
412 W. Maple St., Sleepy Eye, Minn.

En Mundsmag af ægte amerikansk Taksigelse havde Bethel Menighed i Los Angeles, idet Mr. og Mrs. A. L. McKinnon forærede ti 20 Punds Kalkuner samt Tilbehør af Grøntsager til Kvindeforeningens Taksigelsesdags Diner, som blev serveret til Fordel for den nye Kirke.

Miss Dagmar Møller, hjemmевærende Santalmissionær, er i denne Maaned paa Foretagsrejse i Michigan. Søndag d. 17. Nov. talte hun ved en Mindegudstjeneste for Skrefsrud i vor Kirke i Greenville, hvori begge de lokale danske Menigheder deltog.

Et Forslag om, at da man ikke saa vel kan sende Julegaver m.m. til Danmark i Aar, men i Stedet enes alle Landsmænd herovre om, at holde en tre Minutters stille Andagt paa Juleaften, netop ved den Tid det er Midnat i Danmark, er fremsat af den Danske Nødhjælps Komite i Detroit. Tanken vil sikkert møde Anerkendelse fra de kirkelige Kredse især. Andagten paafølges af en dansk Julesalme f. Eks. „Dejlig er Jorden.“ Den endnu mere typiske danske Julesalme „Julen har bragt velsignet Bud“ vil maaske synes mindre passende i Aar, — og dog er det i Nøden man trænger mest til Glædesbudskabet. Har nogen noget at sige i Forslaget kan man skrive til Peter M. Feldtmose, 18620 Lancashire Road, Detroit, Mich.

Ang. Gavepakkerne til Danmark. I vore danske Blade er der Avertissementer om Gavepakker til Venner i Danmark, som ekspederes af visse Firmaer herovre. Paa givet Oplysning, bedes interesserede bemærke, at man ikke just er i særlig Mangel paa de deri omtalte Varer derhjemme og Prisen er ublu for Gavepakkerne. Ønsker nogen særlig Oplysning før Køb af saadanne, skal vi gerne give denne ad privat Vej.

Fra vort Søstersamfund

Døden har mejet ikke saa faa af de gamle Medlemmer omkring i Menighederne fornylig. Saaledes noterer vi følgende i Dvk.: —

I Tyler, Minn. En af Pioneererne i den danske Koloni ved Tyler, Minn., Mads Bollesen, er midt i Nov. afgaaet ved Døden, 76 Aar gammel. Gennem de mange Aar siden han i 1890 satte Bo paa en Farm syd for Byen, var han en flittig Arbejder for Danskhedens Sag i Grundtvigsk

Aand og faa eller ingen har vel med større Kærlighed omfattet den danske Højskole i Amerika.

Mads Bollesen var født i Vendsyssel og bevarede alle Dage sin typiske danske Dialekt. Han bosatte sig, 24 Aar gammel, i Nærheden af Luverne, og giftede sig med Karen Marie Uth, som døde for nogle Aar siden. De efterleves nu af syv Børn som alle bærer Præg af det gode danske Hjem de opvoksede i paa Minnesotas Prærie dengang den var ny og tyndt befolket.

Der var stor Tilslutning fra hele Egnen da Mads Bollesen d. 15. Nov. sankedes i Jorden efter en inderlig Højtidelighed i Korskirken ved Danebod som den Afdøde var en af Indstifterne af. Pastorerne Holger Strandkov og Harald Ibsen talte ved Baaren.

Sophus V. Olsen, Easton, Calif. Den 7. Nov. døde nævnte Medlem af St. Johannes Mgh. i Easton som Følge af en Bilulykke nær hans Hjem godt et Døgn før. Afdøde, der var en agtet Personlighed, var fra Falster, blev født 1876 og udvandrede som ung. Hans Hustru overlever ham. De har førhen boet i Solvang, Davey, Neb. og Junction City, Ore.

Mrs. J. P. Hansen, Cedar Falls, Ia., Medlem af Bethania Mgh. døde pludselig af Slagtilfælde d. 12. Nov. Hun var født 1875 i Danmark; hendes Pigenavn var Flora Dam. I 1902 kom hun til C. F. og blev gift med Mr. Hansen 3 Aar efter. Han døde i 1931.

....Fra Dagmar, Mont. meldes om Jorgen Jorgensens Død fornylig. Han blev 84 Aar gammel. Opvokset i Danmark kom han for mange Aar siden til Waupaca, Wis. Da saa Danmarkkolonien blev begyndt flyttede han og Familie dertil, hvor han drev sin Farm indtil han for faa Aar siden retirerede til et Hjem nær Kirken. Han var en ledende Mand i baade kirkelige og borgelige Foretagender.

En Mindetak til afdøde Pastor Kirkegaard. Da jeg fra Pastor Kirkegaards ældste Datter, Agnes, Mrs. Past. Wagschal, Utica, N. Y., modtog Brev med denne Hilsen: „I Morges 8:45 sov vor kære Far ind,“ kom der op i mig en levende Trang til at sige Gud Tak for, hvad Kirkegaard havde været for mig i Ferieskole, naar han blandt andet sang disse dejlige bibelhistoriske Sange som f. Eks.:

„Han gik i Marken og vogtede Faar,
Slog paa Harpe i Skyggen af Palmer,
Glad som en Fugl i den tidligste Vaar
Hopped rundt han og nynnede paa Salmer.“

Ligesaa betyder Timerne i Konfirmandstuen uendelig meget for mig og vi er maaske mange, der ligesom „blev sat i Gang“ i Konfirmandstuen, mon ikke? Jeg vil derfor gerne med Tak paaskønne denne Præsts betydelige Tjeneste og samtidig takke vore Præster for jeres Tjeneste i Konfirmandstuen. Maa det altid være af den Art, der føder en levende Trang i Konfirmanden til at leve. Aa, at Livet rigtig maa faa Lov til at sejre, saa vil den sidste dybe Søvn blive Indgangen til det fuldkomne Liv. Ja, Gud ske Tak for Past. A. Kirkegaards Virke.

Dagmar Møller.

J. P. Ibsen, Viborg, S. Dak., forulykket. Fra Viborg, S. Dak., meddeles, at den i Menigheden kendte Janus Ibsen er afgaaet ved Døden, efter en Automobilulykke; han blev begravet under stor Deltagelse den 25. November.

Korrespondancer

GAMMELT OG NYT FRA GETHSEMANE, MGH., RACINE, WISCONSIN

Jeg efterfølger Opfordringen om at skrive lidt her fra Gethsemane Menighed. Ja sikkerligt, der er meget at fortælle her fra. Og jeg tror det var godt, om vi var lidt mere flittige til at skrive end som Tilfældet er i de fleste af vore Menigheder ud over hele Landet. Maa jeg lige nævne et Eksempel.

Nu og da skrives der fra Albert Lea, Minn., og dette gør at man faar et godt Indblik i denne Menighed og dens Arbejde. Saadan skulde det være over hele Linien.

Men nu tilbage til Nyheder her fra Gethsemane. Først maa jeg nævne en Begivenhed, ved ikke om det har været nævnt før, gør heller ikke noget om det har. Og det var Tabet af een af vore Stiftelsesmedlemmer, nemlig Miss Maja Holm. Vi savner hendes Smil og Venlighed, og maaske mange af os savner hendes gode Raad for mange af Livets Vanskeligheder, og ikke mindst paa det aandelige Omraade. Naar jeg tænker paa Maja, saa synes jeg hun ligner een af Skovens Kæmpe-Ege — knudret maaske af mange Storme, men den staar saa solid i Sol-skin og Storm, medens de smaa Træer omkring den bøjes sommetider helt til Jorden, ja undertiden brækkes de og visner. Men den stærke Eg skyder stadig nye Skud op mod den blaa Himmels. Saadan var Maja. Nu er hun hjemme hos sin Gud og Gethsemane Folk mindes hende med Tak for hvad hun var iblandt os.

Arbejdet i vor Menighed i de mange forskellige Grene gaar sin raske Gang. Pastor Wilhelmsen har travlt baade Dag og Aften. Kirkebesøget om Søndagen er saa stort som nogensinde i Menighedens Historie. Jeg tror der kommer ca. 360 hver Søndag. Den megen Arbejdsløshed i en Industriby som Racine, synes ikke at skade vor Kirke ret meget hvad Pengene angaar. Sidste Aar indkom ca. 7,000 Dollars gennem vort Konvolutsystem. I dette Aar har Menigheden udført adskillige Forbedringer paa Præstehuset og der blev lagt Cement bag Kirken. Og da vore Præstefolk kom hjem fra deres Ferie, kunde De knap kende Huset inden Døre. Disse Bemærkninger om Pengene er ikke skrevet for at prale af hvad vi kan gøre her i Racine, men kun for at vise, at ogsaa disse Ting kan gøres, naar vi kun løfter i Flok, og det gør vi her i Gethsemane Menighed.

Dette er saa kun de ydre Rammer, det, som vort legemlige Øje kan se. Hvad der foregaar i det Indre er jo skjult for os, og dersom vi drister os til at tale om det, kan man saa let tage forkert. Vi vil hellere gøre, som Jesus sagde: „Lad det staa indtil Høsten.“ Men vi tror sikkert, at hvor Guds Ord forkyndes purt og rent, og Mennesker kommer for at høre, der vil Høstens Herre have Neg at bære hjem til sin Lade.

Og saa en Tak for det gode og interessante Indhold, som findes i „Luth. Ugeblad“, kun Skade, at saa faa holder Bladet; det fortjener en meget større Læsekreds.

Ja saa til Slut kun dette: Hvorfor ikke sende enhver Menighed et Antal Blade at sælge ved Slutningen af vore Gudstjenester. Dersom „Luthersk Ugeblad“ eller „Ansgar Lutheran“ kunde købes for 5 Cents hver Søndag,

naar Folk gaar hjem, er jeg helt sikkert paa, at man kunde sælge lige saa mange igen som vi har Abonnenter til. Vi taler sommetider om Bladmission, — og her lader vi Folk gaa uden at gøre det mindste. Ja, tænk over det, Redaktør.

P. M., Korr. for Gethsemane Mgh.

E. S. Tak for de gode Ord og særlig Forslaget, kære Ven. Muligvis har vor Forretningsledelse allerede prøvet Planen. Red.

Historiske Bidrag

EN KONGELIG „HOBBY“

En dansk Kvinde i Albert Lea, Minn. — Mrs. Johanne Hansen — har vist en ret enestaaende „Hobby“ blandt Landsmænd herovre, og som sikkert har mere praktisk Værdi end saa mange andre af den Art. Hun samler nemlig paa kongelige Billeder, og i Forbindelse dermed, maa interessere sig for historiske Oplysninger vedrørende dette royale Emne. Paa givet Anledning skriver hun til os: —

„Jeg har samlet paa mine kongelige Billeder siden jeg var 13 Aar og nu er jeg 47 Aar gammel. Mit første Motiv dertil fik jeg, da jeg gik til Præsten for Konfirmationsundervisning derhjemme i Vendsyssel den første Gang og fandt i Sneen et lille Billede af vor daværende Kronprinsesse, nu Danmarks Dronning Alexandrina. Jeg tørrede det af med mit Lommetørklæde og gemte det. Siden den Dag har jeg samlet paa Billeder af kongelige Personer. Jeg har nu ca. 6000 af saadanne i mine Albummer, ligesom jeg ogsaa har en hel Del Bøger, der omhandler de kongelige Personer, samt Hof- og Statskalendere. I min Samling er repræsenteret alle de forskellige fyrstelige Huse i Europa — Habsburg, Hohenzollern, Zähringen (Daden), Wittelsbach, Bourbon, Orleans, Bragance, Guel-fes, Saxe-Koburg-Gotha, Windsor, Glucksburg, Savoia, Romanow, og mange flere.

En Begivenhed fra min Barndomstid husker jeg saa tydelig. Da Kong Frederik den Ottende og Dronning Louise foretog i 1908 deres Jyllandsrejse og gæstede Frederikshavn, min Fødeby, havde min Fætter Thomas Wognsbech og jeg besluttet, at vi vilde se de kongelige. Vi tog Opstilling i en Vogn, som stod i min Onkels Gaard lige op ad Gaden, hvor Processionen vilde finde Sted. Min Fætter sagde, at naar de kongelige Herskaber kom lige ud for os, saa skulde vi begge raabe: „Længe leve Kong Frederik den Ottende“ og saa et trefoldigt Hurra derefter.

Som sagt saa gjort. Da Kongen og Dronningens Vogn var lige ud for os, raabte vi to Børn saa højt vi kunde den Hilsen. Kongen saa hen til os og smilede. „Kan du se,“ sagde min Fætter, „Kongen syntes godt om det, for ellers vilde han ikke have smilet til os.“

Men jeg har heller ikke før eller senere raabt saa højt i mit Liv.

Ved at samle paa disse Billeder har jeg faaet Kendskab til de fleste af de europæiske Kongehuse og Personligheder. Jeg har begyndt at nedskrive disse Oplysninger og vedlægger her et Par Prøver. Kan de interessere L. U.s Læsere, maa de godt benytte dem, Redaktør Jensen, og jeg vil ogsaa skrive flere. Det skulde glæde mig om jeg

derved kunde komme i Forbindelse med andre Samlere af lignende Materiale. Iøvrigt samler jeg ogsaa paa Mes-sing-Kobber Genstande og gamle Mønter. For Eks. har jeg en Naalepude, som Kong Frederik d. VI's Dronning, Marie Sofia Frederikke, har broderet og gav til sin Kam-merjomfru.

Det var min Faders Børnebørn, Allan Andersen og Vera Jensen, der sammen med Pastor H. W. Bondo gik ind i den kongelige Vogn og hilste Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid Velkommen til Albert Lea sidste Aar og holdt en lille Tale paa Dansk for dem, som morede dem meget. Allan var da 11 Aar gammel.

Min Fader er nu 84 Aar og opholder sig her hos min Broder. Han læser ogsaa Luthersk Ugeblad.

Mrs. Johanne Hansen,
906 So. Broadway, Albert Lea, Minn.

Af de to Livsskildringer af kongelige Personer, som Mrs. Hansen indsendte, foretrækker vi den, som følger, om Rus-lands sidste Kejserinde. Den bevidner som vist er ret almin-deligt, Sandheden af Kingos bekendte Salmever (fra Salmen, „Sorrig og Glæde de vandre til Hobe“ — No. 20): —

Kroner og Scepter i Demantspil lege,
Leg er dog ikke den kongelig Dragt;
Tusinde Byrder i Kronerne vejer,
Tusind Fold Omhu i Scepternes Magt;
Kongernes Bo er skøn Uro,
Himlen alene gør salig og fro.

Saa Tak til Mrs. Hansen for hendes Venlighed. Red.

RUSLANDS SIDSTE KEJSERINDE

Af Mrs. Johanne Hansen, Albert Lea, Minn.

Kejserinde Alexandra Feodorowna af Rusland, Czar Ni-colaus II's Gemalinde, var født den 7. Juni 1872, som Dat-ter af Storhertug Ludwig IV af Hessen. Hendes Moder var Dronning Victoria af Englands næstældste Datter og hed Prinsesse Alice. Det var et lykkeligt Hjem den lille Prinsesse „Alix“ voksede op i. Hendes Moder, Storher-tuginde Alice, skrev til Dronning Victoria som nygift: „Jeg vilde ønske, at jeg kunde dele noget af min Lykke med dig.“ Dronning Victoria var bleven Enke 1861, et halvt Aar før Alice og Ludwig af Hessen blev gift. „Alix“ var Ludwig og Alices sjette Barn. „Prinsesse Solstraale“ kaldte man hende, da hun løb om og legede i sin Faders Park i Darmstadt. „Vor lille Solstraale“ skrev Moderen om hende i Brevene til sin Moder Victo-ria. Men allerede i 6 Aars Alderen mistede den lille Prin-sesse sin Moder, da Storhertuginde døde af Difteritis d. 14. December 1878. Samme Maaned døde tillige den-nes 4-aarige Datter Marie. Derefter opvoksede den lille Alix sammen med sine tre Søstre, Victoria, Elizabeth, Irene, og Broderen Ernest Ludwig, under Dronning Vic-torias Omsorg og hun besøgte dem ofte i Darmstadt og Koburg. En yngre Broder, Prins Frederick, døde som Barn, idet han faldt ud af et Vindue og dræbtes, til stor Sorg for sin Moder, hvis Helbred allerede da var svagt, og det forværredes ved Barnets ulykkelige Død. Underligt nok blev seks af den engelske Dronning Victorias Børn gift med Tyskere (som bekendt var hun selv gift med sin tyske Fætter Prins Albert af Sachsen-Koburg og levede et skønt Ægteskab sammen med ham).

Prinsesse Alexandra voksede op til en Skønhed og Dronningen, der altid vilde bestemme sin store Families Fremtid og Forhold, bestemte da ogsaa, at „Alix“ skul-de giftes med Ruslands Tronarving Nicolaus. Og heri

delte Tronarvingens Moder, den danske Prinsesse Dag-mar, Czar Alexander III's Gemalinde, hendes Ønske. Kun Alix selv var ikke meget stemt for Forbindelsen med Ruslands Tronfølger. Det er vel kendt, at hun var for-elsket i en ung Adelsmand i hendes Hjemland. Men Dron-ning Victoria indbød Czarsønnen paa Besøg i England, hvor han saa blev forelsket i Prinsessen og en Forlovelse kom istand. Hans Fader, Czar Alexander III, laa da syg i Sydrusland og han ønskede meget at se sin Søn gift inden han døde, saa Giftemaalet blev hurtigt bestemt og Brylluppet stod d. 27. November 1894 ved Faderens Døds-seng. Denne døde kort efter og Nicolaus blev alle Rus-sers Hersker.

Han var en viljesvag Natur, meget daarlig egnet til at regere. Hans Hustru blandede sig ikke i Politik, men Czarens Moder og Storfyrsterne havde stor Magt over ham. Munken Rasputin øvede ogsaa en uheldig Indfly-delse paa ham. Czarina Alexandra Feodorowna — som Alix kom til at hedde i Rusland — blev aldrig populær blandt Befolkningen. Hun var jo tysk Prinsessé og hen-des Stilling var vanskelig. Rusland og Frankrig var jo allierede, dog vedblev Kejserinden at elske sit Fødeland og hængte ved det tyske Sind, saa man spottende kaldte hende „den tyske Alix.“ Ved det russiske Hof fandt hun sig aldrig tilrette og blev aldrig kendt med Folket; der var for megen Afstand mellem dem. „Vi er kun Dyr i gyldne Bure“ sagde hun en Gang til sin Søster, Stor-fyrstinde Sergius. Opdraget som Protestant maatte hun gaa over til den græsk-katolske Tro ved sit Giftemaal med Tronarvingen, og da hun ventede at blive Moder, maatte hun hver Dag bede foran et gammelt Helgenbille-de. Tillige var det en Skuffelse, at Barnet blev en Datter, kendt som Storfyrstinde Olga og født 1895. Ogsaa dette skuffede Folket, men ikke Faderen, som sagde: „Jeg er glad ved, at mit førstefødte Barn er en Pige; havde det været en Søn, maatte jeg have delt ham med Nationen; men en Datter tilhører alene mig.“ Men det næste Barn blev ogsaa en Datter, nemlig Tatiana, født 1897; ligesaa den tredje, Marie, født 1899, og den fjerde, Anastasia, født 1901. Aar 1904 kom endelig en Tronarving til Ver-den, nemlig den lille Prins Alexis, der blev født d. 12. August medens den ulykkelige Krig med Japan stod paa. Han var et smukt men svageligt Barn og næsten hele sin korte Levetid var han syg. Dog blev han sin Moders Hjer-tebarn saavel som Smertesbarn. Sygdommen var Hemo-phile — en Blodlidelse, som han havde arvet fra sin Mo-ders Slægt, og dette voldte Kejserinden megen Sorg og Bekymring. Lægerne kunde intet udrette, naar han fik sine Blødninger. Da var det, at den berygtede Munk Rasputin fik sit Indpas ved Hoffet; man sendte Bud ef-ter ham, naar Livlægen gav op. Saasnart Munken traadte ind i Sygeværrelset, standsede Blodet hos den lille Prins, „Han er en hellig Mand“ sagde Czaren, og derfor var det at han fik saa stor Indflydelse over Kejserfamilien. Han ligesom hypnotiserede alle han kom i Forbindelse med. Med Tiden blandede han sig ogsaa i Politik; Czaren raad-førte sig med ham og Hoffets Damer sværmede for den mærkelige men snavsede Munk. Og hans Magt steg.

Saa var det, at en Sammensværgelse, stiftet af Fyrst Jussupoff, gift med Czarens Niece, besluttede Munkens Død og en Vinternat blev han myrdet. Kort Tid efter kom Revolutionen som Følge af Verdenskrigen. Alexan-der Kerensky kom til Magten. Da denne meddelte dette til Czaren, svarede han: „De er ikke noget daarligt Men-

neske.“ „De er heller ikke noget daarligt Menneske,“ gentog Kerensky, „de er bare uvidende.“

Og da Kerensky med Haanden paa Brystet a la Napoleon indfandt sig hos Alexandra og meddelte hende, at hun ikke længere var Ruslands Kejserinde, sagde hun: „Jeg er kun mine syge Børns Sygeplejerske.“ Børnene laa nemlig i den Tid syge af Mæslinger.

Som vi ved, blev Kerensky-Regeringen styrtet af Bolshetikercne, der saa sendte Ex-Czar Nikolaus og Familie til Sibirien, hvor de i Juni 1918 blev skudt. „Maatte mit Blod redde Ruslands Ære“ var Czarens sidste Ord.

FRA PASTOR J. K. JENSENS JORDEFÆRD

Budskabet om Pastor Jensens Bortgang i Døden den 31. Okt. 1940 kom til os den 2. Nov.; Mandag den 4. Nov. stævnedes saa Præsterne af Minn. Kreds til Sleepy Eye til hans Begravelse. Kl. 1 var alle Kredsens Præster samlede i Hjemmet med Familien og talrige Venner i Huset for at tage Afsked med den hensovede; ogsaa flere Præstekoner var med.

Alle tjenstgørende Præster og de tre aftraadte var der, kun Pastor A. R. Petersen, Lærer ved L. B. I., Minneapolis var hindret i at være med; dette var vistnok et ganske enestaaende Tilfælde i sin Slags.

Tjenesten i Huset begyndte med Sangen: „My faith looks up to Thee,“ hvorefter Pastor O. V. Magnussen læste 1 Thess. 4:13—E. og ledede i Bøn. Pastor Emil Pedersen sang derpaa: „Tak for disse naaderige Aar, som gik og Aar, som svandt“; vi begav os saa til Kirken, hvor alle Præster iførte sig Ornat, vi var 14, og 7 tog Opstilling paa hver Side fra Ligvognen til Kirkedøren, da Kisten bares ind, og fulgte saa den i Procession ind i Guds Hus.

Tjenesten blev ledet af Pastor H. A. Svendsen, som følger:

Salmen: „I know of a sleep in Jesus' Name“; Pastor H. S. Madsen, Stedets Præst indledede saa med Troens Bekendelse, og Pastor H. W. Bondo fulgte med Skriftlæsning af Ritualet, Pastor Emm. Petersen sang saa: „Jesus alene mit Hjerte skal eje.“ Pastor P. M. Petersen læste Pastor Jensens Vita. Pastor Sherman Bondo bragte paa Samfundets Vegne Hilsen i en Tale over Matth. 20:8: „Men da det var blevet Aften, siger Vingaardens Herre til sin Føged: Kald paa Arbejderne, og betal dem deres Løn.“

Efter Talen sang Koret skønt og ukunstlet: „Oh, Love that will not let me go.“

Kredsformand Pastor Cornelius Hansen talte derefter paa Kredsens Vegne over 1 Petr. 1:3: „Lovet være Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader, som efter sin store Barmhertighed har genfødt os til et levende Haab ved Jesu Kristi Opstandelse fra de døde. „Obituary“ blev derefter oplæst af Pastor N. P. J. Nielsen.

Pastor H. S. Madsen talte saa kort ud fra Philip. 1:6: „Forvisset om dette, at han, som begyndte en god Gerning i eder, vil fuldføre den indtil Jesu Kristi Dag.“ Slutningsalmen var: „As wide as the Sky is Thy mercy, O, God.“

Pastor Jensen var gift to Gange, først med Sophie Jensine Olsen, Hutchinson, Minn. (2. Juni, 1903, viet ved Pastor I. Gertsen.) Hun døde 1932; i dette Ægteskab havde de 6 Børn. Hans anden Hustru er Ida Clausen af Sleepy Eye, (viedes af Pastor H. A. Svendsen den 2. Sept. 1937). Foruden hans første Hustru er tre af Børnene gaaet

forud i Døden, nemlig Sønnen Theodore og Døtrene Thyra og Beulah; de Efterladte er Hustruen og Sønnerne Peter og Walter, begge af Buffalo, Wyo. og Datteren (Dagmar) Mrs. Victor Kohl af Medford, Ore. Jensen efterlader ogsaa tre Brødre i Danmark: Rasmus, Hans og Lars, og Søster Anne. De to Sønner og et Barnebarn (af hvilke der er fem) var med til Begravelsen. Af Mrs. Jensens Familie var hendes Søster, Caroline Clausen, Luck, Wis. og en Broder fra N. Dak. Hun har en Broder, P. W. Clausen i Luck, Wis. som var hindret i at være med, men i hans og Hustrus Hjem opholdt Jensens sig en Maanedstid før de kunde tage hjem til Sleepy Eye.

Pastor Jensen betjente vor Menighed der i tre Aar, fra 1900, saa baade han og Mrs. Jensen havde mange Venner der, som nu var med ved denne Lejlighed, saa den smukt blomsterprydede Kirke var fyldt af Mennesker, der vilde vise den Afdøde den sidste Ære. Men Blomster var ikke alt, thi Pastor Madsen oplæste adskillige Breve med Mindegaver i Penge til vore Missioner.

Stedets Præst afsluttede med den sædvanlige Tjeneste ved Graven. Før jeg afslutter disse Ting med nogle faa Bemærkninger, skal det med Tak til Kvinderne siges, at de lod os ikke fare hungrige paa Vejen hjem, men gav os en god, velsmagende varm Ret i Kirkens Spisesal før vi kørte. Det Hele blev en saare skøn og velsignet Mindegudstjeneste; de tre korte Taler var baade opbyggelige og indholdsrige, saa de gav alle tilstedeværende noget at tænke paa. Det var først da vi var ifærd med at skilles, at man bad mig skrive denne Betragtning, saa jeg havde ingen Noter taget, og desuden er her ingen Plads for dem i sin Helhed.

Kun dette: Sherman Bondo mindede os om, at der er Løn for enhver tro Herrens Tjeners Gerning, at det først er ene af **Guds store Kærlighed og Naade** at han tog os i sin Tjeneste; og for det andet at Lønnen ogsaa er ene og alene af hans Kærlighed og Naade, baade her og ved Dagens Ende hisset.

Pastor Cornelius Hansens Tale var sund og dyb om det **levende Haab**, som Guds købte og døbte Børn ejer gennem Jesu Død og Opstandelse. Det var en Formaning til os, saaledes at vandre og leve i dette Herlighedens Haab at vi ved de Dødes Opstandelse kunde mødes hos Herren, naar han kommer efter os. Men Indholdet af denne kan bedst og kortest, synes mig, udtrykkes i et andet Ord af Peter: 2 Ptr. 1:10-11: „Derfor Brødre! gør eder des mere flid for at befæste eders Kaldelse og Udvælgelse; thi naar I gøre dette skulle I ingen Sinde støde an. Thi saa skal der rigelig gives eder Indgang i vor Herres og Frelses Jesu Kristi evige Rige.“

Pastor Madsen talte opbyggeligt og skønt om **Troens Forvisning**, som Helligaanden gennem Ordet vil give os og opholde os, indtil vor Herres Jesu Kristi Dag. Amen!

C. C. Mengers.

FRU LENA BANG

Pris, \$1.80, indb. \$2.40

En Roman om et dansk Udvandrerpars Skæbne i Amerika. Bogen skildrer virkelige Mennesker, der baade har Lys- og Skyggesider. Den viser et Menneskes timelige og aandelige Kamp med Nederlag og Sejre. Fru Lene Bang staar levende for Læseren, naar Bogens sidste Blad er vendt.

ET MINDEBLAD OM AFDØDE PASTOR J. K. JENSEN.

Mandag d. 4. November modtog vi det vemodige Budskab, at Pastor J. K. Jensen var død i Sleepy Eye en 31. Oktober, og blev begravet samme Sted den 4. November.

Pastor Jensen havde altid ønsket at faa Lov til at blive i Selen til det sidste, og haardt var det for ham at give op. I Foraaret begyndte Kræfterne at tage af, og svagere og svagere blev han. Efter et Ophold paa Sygehuset i Port Arthur, blev det bestemt at han skulde søge Lægehjælp i Rochester, Minn. og de forlod saa Pass Lake først i Juli. Det var sidste Gang vi fik Lov til at se Pastor Jensen her paa Jorden.

Pastor Jensen har betjent Menigheden her i Pass Lake, Ont. i 6 Aar med Afbrydelse af et halvt Aar, da han besøgte Danmark, og fejrede sin 70-aarige Fødselsdag. Disse 6 Aar vil gaa ind i Menighedens Historie, som 6 Arbejdsaar, ikke at Fremskridtet kom i Spring, men som Resultat af et sindigt og maalbevist Arbejde.

En af vore gamle Menighedsmedlemmer skrev til os for nogen Tid siden: „Hvor fik vi dog lært at holde af den gamle Bibelbog under Pastor Jensens Prædikestol,“ og her ligger Grundvolden for 6 Aars Fremskridt.

Vi var Pastor Jensen megen Tak skyldig for at han stod os bi i Opgang som Modgang i den Tid han tilbragte her, selv om Arbejdskaarene ikke altid var lette.

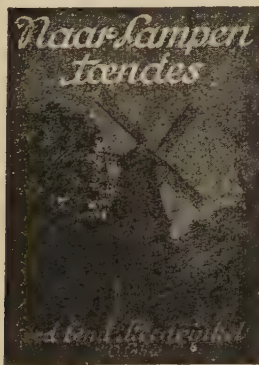
De første 3 Aar levede Pastor Jensen alene i Præsteboligen, og vi forstaa bagefter, at det ikke altid var saa let. Saa giftede han sig igen, og Fru Jensen blev ham en trofast Hjælper og Medarbejder i de sidste Aar.

Vi takker Gud for de Aar Pastor Jensen fik Lov til at være iblandt os, og hans Minde vil leve længe iblandt os. Ære være hans Minde!

Holger Aegard,
Pass Lake, Ont.

Naar Lampen tændes

Fortællinger samlet af
Emil Steenvinkel

Det er 4. Samling der udsendes. Titlen er indarbejdet og Bogen har nu en fast Kundekreds.

Indhold: Forord med Digt af Karl Lindquist. — Da vi fik Besøg af Amtmanden. Af Jørgen Falk-Rønne. — Granatkorset. Af Anna Ebbesen. — Da Grevens Dobra blev skudt. Af P. Hansen Skovmoes. — Simon, der ikke vilde holde Jul. Af Karen Plovgaard. — Da store

Bjørn blev lille. Af Karl Lindqvist. — Kulsvierens Bekendelse. Af Emil Steenvinkel. — Den blinde. Af Jørgen Falk-Rønne. — Galionsfiguren. Af Marie Dinesen. — Hr. Otto og de Sejrs-Mænd. Af Niels Larsen. — Petrus Kateket. Af Karen Plovgaard. — Den eneste Streng. Af Karl Lindqvist. — Den sorte Gris. Af Jørgen Falk-Rønne. — Et Besøg. Af Niels Larsen. — Skyggen. Af N. P. Madsen. — Vækkeuret. Af J. C. A. Carlsen-Skiødt. — Den hvide Flødekande. Af Jørgen Falk-Rønne. — Hvordan Stefan fik Kald. Af Sigurd Elkjær. — Papirsaksen. Af Emil Steenvinkel. — Provstinden. Af Sigurd Elkjær. — En Mandfolketragedie. Af Emil Steenvinkel. 158 Sider. Pris netto \$0.90.

Tænkt og Skrevet

GUDS FOLK OG VERDENSRIGERNE — EVANGELIET I DANIELS BOG Af Professor theol. Aage Bentzen

Det er vist ikke mange, der har læst i Daniels Bog uden at komme ind i en dobbelt Stemning. Paa den ene Side gribes man af Fortællingernes Spænding, charmeres af deres Barnlighed eller betages af de mange kernefulde Ord, som Bogen indeholder. Paa den anden Side frastødes man maaske af Bogens Syner om Fabeldyr og kunstige Talstørrelser. Og hører man om de Forklaringer, som gives heraf, Udlægninger ofte mere fantastiske end Fabeldyrene selv, viser man maaske hele Bogen fra sig som et sindssygt Produkt. Og saa er det næppe nogen Hjælp for En at faa at vide, at Historieforskningen med næsten fuldstændig Enstemmighed slaar fast, at Bogen ikke er skrevet i det babyloniske Fangenskab, som den foregiver, men under Antiokus Epifanes' Forfølgelse af Jøderne ca. 165 f. Kr., og at dens Forudsigelser for største Delen (indtil Kap. 11:39 og det dertil svarende Punkt i Synerne) er en litterær Form af Historieskrivning, som mange Kredse den Gang i god Tro anvendte som Led i Forsøg paa at forstaa Fremtiden ud fra Fortiden.

Hvordan kommer man da i et positivt Forhold til denne Bog? Først skal kristne Mennesker huske Jesu Ord: „Himlen og Jorden skal forgaa, men mine Ord skal ingenlunde forgaa. Men om den Dag og Time ved ingen, end ikke Englene i Himlen, heller ikke Sønnen, men alene Faderen.“ (Mark. 13:32). Altsaa er Bogens Tal og Beregninger ikke noget, som Jesus vil bygge paa, men kun den Kendsgerning, at Verden skal forgaa, men Guds Ord blive i Evighed. Gud har ikke i Danielsbogen givet os en himelsk Matematik til Udregning af Tidspunktet for Verdens Undergang. Tallene og Dyresymbolerne er Forfatterens Forsøg paa — ud fra Studium af uopfyldte Forjættelser hos Profeterne, kombineret med den i Datiden gængse Teori om Verdensaldrene og deres Afslutning — at regne ud, naar Kong Antiokus skulde dø, idet Guds Riges overnaturlige Sejr skulde gøre Ende paa hans Forfølgelse af den jødiske Tro. — Men selv om Jesu Ord da siger os, at saadanne Regnestykker er forgæves, saa faar vi dog gennem dem en Fornemmelse af, hvor pinlig den Nød har været, der fik den Tids Mennesker til at spørge: „Hvor længe endnu . . . ?“, og som Gud gav dem Kraft til at bære trods Pinsler og Død.

Dernæst skal vi se, hvilket Svar Gud gav dem i Nøden. Over for Tvivlens Angst for Guds Uvirksomhed understreger Bogens Forfatter Gang paa Gang, at Verdensmagten kun har sin Handlefrihed „til en Tid.“ Guds Vrede er over Israel, men han vil ikke finde sig i, at hans Redskab til at straffe sætter sig paa hans Plads og stiller „Ødelæggelsens Vederstyggelighed op paa det hellige Sted“ (Kap. 8 og 9). Derfor skal Israel holde ud i Vished om, at „det er en liden Tid . . .“ (Kap. 11). Men det skal ikke være en passiv Venten. Der opfordres ganske vist ikke til væbnet Revolution. Makkabæerrevolten betegnes i 11:34 som „en ringe Hjælp,“ og „mange slutter sig til den paa Skrømt,“ hedder det. Thi Guds Rige kommer uden Menneskehaands Indgriben (2:34, 45; 8:25). Israels Opgave er nu at omvende sig. Bødsbønnen i Kap. 9 siger, at Folket fortjener ikke bedre: Det skal det lære at

indse. Og der var nogen, der vilde yde Belæringen. „De Folk, der kender Gud, tager fat og udretter noget,“ siges det i 11:32. De stillede Guds Krav: „Du maa ikke have andre Guder“ til sig selv og andre, frem for alt til deres Lands Ungdom, paa en saadan Maade, at man atter kunde gaa i Døden for dette Krav. De lærte andre at se, at Lidelse kan fremkalde andet end Selvmedlidenhed: Selv kunde de dø i Haabet om, at Opstandelsen fra de Døde var dem vis. Denne Forvisning bryder i Danielsbogen frem med større Klarhed end før for den jødiske Martyrmenighed (Kap. 12).

Saadan er Bogens Forkyndelse baade i Fortællingerne om Daniel og hans Venner og i Synerne. Den kalder til at tro og til at være tro, trods alt. Og lige som Salmerne — med Luthers Ord — er „alle de Helliges Bog,“ fordi man i dem finder Udtryk for sin Bøn-baade i gode og onde Dage, saaledes er Danielsbogen „alle de Helliges Bog,“ fordi den i de onde Dage lærer os Mennesker at angre, at vi gik vore egne Veje bort fra Gud (Kap. 9), og at beslutte, at hvad der end sker, saa vil vi ikke bøje os for nogen Afgud (3:16—18), og at bede uafladeligt (Kap. 6), og at forsøge at hjælpe alle, ogsaa Modstanderne, til Forstaaelse for, at Gud lader sig ikke spotte (Kap. 2 og 4 og 5), og han svigter ikke sine Tilhængere: Han sender altid Svar til dem, der beder (2, 18ff., 9:20—21, 10: 15ff.): I Nutiden har han altid et trøstende Ord til dem, og i Fremtiden har han i Behold til dem et Rige, der ikke skal forgaa saaledes som Verdensrigerne, som alle skal forgaa. Dette evige Rige er „den Højstes Helliges Folk“ (7:18, 27), der for Forfatteren tager Skikkelse i Synet om „Menneskesønnen,“ i hvem Jesus saa en Profeti om sig selv, idet han i sin syndfri Vilje samlede alt det, som Danielsbogen forkyndte som Israels, „den Højstes Helliges Folk“'s Opgave: at tro og at være tro til Døden og Opstandelsen, og derved føre mange til Frelse.

Danielsbogen skildrer „de sidste Tider.“ Men den vil hjælpe Mennesker med at holde ud i Tiden inden de sidste Tider,“ holde ud i enhver Nød af ydre eller indre Art, som rammer et Menneske eller et Folk. Den siger nok, at det er ikke sandt, at „aldrig kan et Folk forgaa, som ikke vil det selv“: thi Verdensrigerne skal, trods al deres Livsvilje, forgaa; men den siger ogsaa, at der er et Rige, der ikke skal forgaa: Guds Menighed, hvis Borgerskab er i Himlen, som har Guds Løfte om, at „Dødsrigets Porte ikke skal faa Magt over den.“

Daniels Forkyndelse sammenfattes i Grundtvigs Vers:

„Der er blandt Folk et gammelt Ord:
hver Djævel har sin Tid;
men vist er det, enhver har tabt,
som gik mod Gud i Strid.“

„Og naar al Verden kaster Lod
om Ære, Liv og Gods,
Udfaldet staar dog i Guds Haand,
hans Engle staar derhos.“

(Selected)

Peter Vejrup Jeg løfter mine Hænder

En Digtsamling af en vestjysk Lærer, der ikke er ukendt som Forfatter. Han har en ret stor Produktion bag sig (Digtsamlinger og Fortællinger). 48 Sider. Pris netto \$0.45.

HAANDSPAALÆGGELSE

I Dvk. af 6. Nov. har Pastor P. Rasmussen, Wayne, Alta., følgende interessante Indlæg om nævnte Emne, som er værd at tænke over. Vi tilføjer endvidere nok en Betragtning.

Red.

I Bogen „Aandskraft og Kristenliv“ af Pastor Anton Pedersen i Vallekilde skriver Forfatteren ret udførligt om dette Emne. I Tilknytning til og som Øgelse til V. S. Jensens Stykke i Dvk. for 7. August vil jeg fremdrage nogle Udtalelser fra nævnte Bog.

Efter at have henvist til de to Menigheder i Samaria og Efesus: „Apostlene lagde Hænderne paa dem, og Helligaanden kom over dem,“ fortsætter Pedersen: „Saaledes staar vi ved et Aandsfænomen i Apostelkirken, som det er værd at forsøge at naa til nogen Forstaaelse af. Da Aandsmeddelelsen var knyttet til Haandspaalæggelsen af Apostlene vil det være naturligt først at faa Klarhed over, hvilken Betydning denne har. Baade i det gamle og det Ny Testamente møder vi Haandspaalæggelse udøvet af de forskellige Guds Mænd, men vist nok aldrig af Kvinder. I 3. Moseb. 16:21 siges der: „Aaron skal lægge begge sine Hænder paa den levende Buks Hoved og bekende over den alle Israels Børns Misgerninger og Overtrædelser, og han skal lægge dem paa Bukkens Hoved, og Bukken skal faa alle deres Misgerninger paa sig hen til det øde Land“ . . .

Betydningen heraf er aabenbart den, at Dyret ved Haandspaalæggelsen gøres til et med Israels Børns Synder og Overtrædelser. Saa henviser Forfatteren til, at naar vi møder disse dybe Tanker fra den gamle Pagt, da ser vi hen til ham, som bar vore Synder op paa Forbandelsens Træ.

„Fra den gamle Pagts rige Skatkammer kan vi hente endnu mere Lys over Haandspaalæggelsens Betydning.

„Og Josef tog dem begge, (sine Sønner) Efraim i sin højre Haand mod Jakobs venstre og Manasse i sin venstre Haand mod Jakobs højre Haand. Og Jakob rakte sin højre Haand ud og lagde den paa Efraims Hoved“ staar der i 1. Moseb. 48:14.

Ogsaa her er det indlysende, at Haandspaalæggelsen er Symbolet paa Velsignelsen; ved den lægges som gennem et ydre Tegn en Velsignelse paa den, paa hvis Hoved Patriarken lægger sin Haand. Men Velsignelsen selv indeholdes i selve Velsignelsesordet, thi uden dette var der ingen Velsignelse tilflydt Efraim og Manasse, men ved Haandspaalæggelsen overføres Velsignelsen direkte paa den, der modtager Haandspaalæggelsen“ . . .

„Og Josva, Nuns Søn, var fyldt med Vidsoms Aand, thi Moses havde lagt sine Hænder paa ham“ staar der i en historisk Beretning (5. Moseb. 34:9), medens selve Begivenheden skildres i 4. Moseb. „Denne Mose Haandspaalæggelse paa Josvas Hoved kan vanskelig tydes anderledes, end at de aandelige Gaver, den høje Forestilling, Moses havde haft, den Aandsmyndighed, der havde fulgt ham i den mangeaarige, herlige, men vanskelige Gerning, skulde overføres paa Josva, og dette skulde ske ved Haandspaalæggelse“ —.

Samler vi nu sammen Betydningen af Haandspaalæggelse i den fra den gamle Pagt hentede tre dobbelte Anvendelse, da faar vi følgende: Haandspaalæggelsen betyder.

1) Dyret, paa hvis Hoved Aron som Israels Repræsen-

tant lægger Haanden, gøres til et med Israels Overtrædelse og Misgerninger.

2) I Jakobs Velsignelse betyder Haandspaalæggelsen, at den i Ord udtalte Velsignelse overføres paa den, paa hvis Hoved Haanden lægges.

3) Medens Josva ved Mose Haandspaalæggelse ikke blot indvies, men ogsaa udrustes til sin Livsgerning.

Disse Grundbetydninger vil vi fastholde, naar vi skal overveje Haandspaalæggelsens Betydning i det Ny Testamente.

Her standser vi først ved Fortællingen om Jesus, som velsigner de smaa Børn.

„Han tog dem i Favn, han lagde Hænderne paa dem, og han velsignede dem“ —

Men hvilken Betydning har saa Haandspaalæggelsen i denne Sag?

Ved Haandspaalæggelsen tilkendegives, at Velsignelsen overføres direkte paa dette Barn, paa hvis Hoved Herrens Haand hviler. Velsignelsen bliver saaledes dette Barns personlige Ejendom.

Dette er Grundtanken i Haandspaalæggelsen, kun maa der være aandelig Modtagelighed derfor. — Hos Børnene giver Jesus dette Udtryk i Ordene: „Saadanne hører Guds Rige til.“ Saaledes er ogsaa Betydningen af Kirkens Brug af Haandspaalæggelse ved Absolutionen forud for Nadveren samt ved Ordination. Syndsforladelsens udtømmelige Rigdomme tilsiges gennem det lydelige Ord til dem, der af Hjertet angrer og fortryder deres Synder, altsaa dem, der har den aandelige Modtagelighed; men ved Haandspaalæggelsen overføres Velsignelsen direkte paa den enkelte som hans personlige Ejendom.

Nu kunde vi gaa videre i Aposteltidens Historie med Hensyn til Haandspaalæggelse, men det har V. S. Jensen altsaa peget paa, saa der behøver jeg ikke at tilføje noget.

Saa er det altsaa vi kan sige: Ja, dette med Haandspaalæggelse er en jødisk Skik, som de første Kristne tog med i det ny Menighedsliv, og som vi i vor Kirke har bibeholdt ved Daab, Absolution før Nadveren, Konfirmation og kirkelig Vielse. Men saa bliver alligevel Spørgsmaalet: hvis vi siger saadan, har vi saa sagt det? Er der alligevel ikke meget mere om det? Uden nærmere i Dag at gaa dybere ind i en Forklaring vil jeg blot sige: Der er Velsignelse at hente ved Haandspaalæggelse, og jeg vil meget nødig undvære den. Det personlige gaar tabt ved at undlade Haandspaalæggelse. Lad mig nævne et Eksempel fra det daglige Liv. Det var ved en Guldbryllupsfest. Om Morgen tidlig holdt vi Andagt i Brudeparrets Hjem.

Dreven af indre Trang, en Hjertets Drift, maatte jeg gaa hen til disse gamle Mennesker, lægge min Haand paa deres Hoved og lyse Herrens Velsignelse over dem. Jeg er overbevist om, at baade de og jeg følte det som et velsignet Øjeblik. Saa kan der maaske siges, at vi er ikke aandelige nok, naar vi ligesom skal have et saadant Midde til Hjælp. Men saadan er vi nu, og saa faar vi stole paa den Herres Naade, som paa en forunderlig rig Maade kom Menneskers Trang i Møde.

Til Ovenstaaende kan tilføjes, at det stærkeste Bevis paa Haandspaalæggelsens Betydning er sikkert Pauli Ord til Timotheus i I. 4:14: „Forsøm ikke den Naadegave, som er i dig, som blev givet dig under Profeti med Haandspaalæggelse af de Ældste. Tænk paa dette, lev i dette, for at din Fremgang

maa være aabenbar for alle.“ Dr. teol. Fr. Torm, Professor ved Københavns Universitet, der har gjort Specialstudium over Pastoralbrevene, skriver desangaaende: —

„Paulus har øjensynlig ment, at der kunde være Fare for, at den kristelige Ydmyghed hos Timotheus let kunde udvikle sig til Forsagthed. Han vilde have Timotheus til at forstaa, at Ydmyghed godt kan forenes med aandelig Myndighed, og at en saadan aandelig Myndighed er nødvendig for den, som er sat til at lede en Menighed. Ungdom behøver i denne Sammenhæng ikke at være en Hindring: T. maa ikke ved Tanken om sin relativt unge Alder gøre sig ængstelig. Det er noget andet, hvorpaa det kommer an. Hvis han i sit Liv kan blive et Forbillede „i Tale, i Vandel, i Kærlighed, i Tro, i Renhed“ saa vil han faa den Myndighed, der rent uvilkkaarlig vil blive respekteret af alle. Derfor skal han frimodig øve sin Gerning; han skal ved Gudstjenesterne regelmæssig oplæse den hellige Skrift og dertil føje Formaninger og Undervisning. Og hvis Følelse af Forsagthed alligevel skulde komme i hans Sind, saa skal han mindes den højtidelige Stund, da profetiske Røster indenfor Menigheden bekræftede hans Udvælgelse til Leder af Menigheden, og da Menighedens Ældste højtidelig lagde Hænderne paa ham. Vi har allerede i Kap. 1:18 („ifølge de Profetier, som tilforn er udtalte over dig“) fundet en Henvisning til den Stund, og vi møder atter en saadan i 2 Tim. 1:6 („at du opflammer den Guds Naadegave, som er i dig ved mine Hænders Paalæggelse“). T. skulde ved Mindet om den Stund opmuntres til Fasthed i Troen paa, at Gud havde skænket ham en „Naadegave“, d.v.s. helliget hans Evner og Kræfter just til Brug i Gerningen som Leder af Menigheden. Naar Paulus taler om Haandspaalæggelsen er det ikke for at sige, at en Naadegave kun kunde skænkes gennem Haandspaalæggelse. Han betragter ikke Haandspaalæggelse som et Sakrament. Men han overtager simpelt hen en indenfor Jødedommen kendt Skik. Og her betragter man Haandspaalæggelsen som et ydre Tegn paa Overdragelsen af et Hverv, af en Velsignelse, ja ogsaa af en Synd (4. Mos. 27:23; 1. Mos. 48:14; 3. Mos. 16:21; 24:14). Jesus brugte den ofte ved sine Helbredelsesundere, f. Eks. Mark. 6:5; 8:23; men han brugte den ikke altid, hvad der er et Vidnesbyrd om, at den for ham kun var en billedlig Handling, der kunde undværes. Ligeledes bruger Jesus den ved Meddelelse af en aandelig Velsignelse, Mark. 10:16. I den apostoliske Tid finder vi den anvendt efter Daaben, Heb. 6:2; Ap. Gr. 19:6 (jfr. 8:17), samt ved Overdragelse af et kirkeligt Hverv ligesom her (Ap. Gr. 6:6; 13:3). Blandt Jøderne brugtes den bl. a. ved Optagelsen af et nyt Medlem af Synedriet. For Paulus var det sikkert en betydningsfuld Skik, men Naadegavernes Meddelelse var ikke efter hans Betragtning knyttet særlig til Haandspaalæggelsen, men til Bønnen og de profetiske Røster.“ Saalangt Prof. Torm.

Pastor Rasmussen giver et Eksempel fra det daglige Liv og Haandspaalæggelsens Velsignelse. Det var ved en Glædesfest. Vi føler Trang til at give andre Tilfælde. Særlig ved Dødslejer har vi lagt Mærke til den Ro, der kan komme over den døende Troende, naar man beder for ham og lyser Herrens Velsignelse medens man lægger Haanden paa hans Hoved. Den personlige Berøring paa denne i Kirken helligede Maade gør det lettere at tilegne sig Guds Naadegave af Syndernes Forladelse og Løftet om Liv og Salighed. Et andet Tilfælde i omvendt Orden fortalte Formand Dr. N. C. Carlsen os under Friluftsmødet ude paa Eben-Ezer Anstaltens Plæne under Nebr. Kredsmødet i Brush sidste September. Det var et Minde fra hans sidste Besøg hos sin ærværdige Forgænger i Embedet, Pastor G. B. Christiansen, da denne laa paa sit Dødsleje derude. De bad sammen og medens den yngre laa paa Knæ ved den gamles Seng, lagde Pastor G. B. C. sin Haand paa Dr. Carlsens Hoved og gav ham sin faderlige Velsignelse i Herrens Navn som Den forenede Kirkes Formand. Dr. Carlsen holdt denne Stund som en af sine herligste Oplevelser, og han havde aldrig før omtalt dette offentligt, sagde han.

P. C. J.

HVORFOR ET N. A. D. A. FOND?

Forleden var der nogle faa af os, som diskuterede den eventuelle Brug af det Fond, der indsamles gennem N. A. D. A. Efter en hel Del Diskussion blev Mulighederne endelig nedskaaet til følgende tre Punkter:

1. Hvis England vinder Krigen, er alting klart, for Danmark vil da straks blive et frit, men dog fattigt Land, og hver eneste Cent, vi kan skaffe, maa gaa til at hjælpe Danmarks udmarvede, sultende Befolkning.

2. Hvis Krigen ender med en Forhandlingsfred, er der i Følge Eksperterne stor Mulighed for, at Tyskland ikke vil give Friheden tilbage til Danmark, og England vil ikke være i Stand til at fastholde, at Tyskerne skal trække sig ud af Danmark. Under saadanne Forhold maa alle vi 276,000 Dansk-Amerikanere gøre vor Indflydelse gældende overfor Medlemmer af Kongressen, Senatorerne, ja, selv Præsidenten, for at bede dem paa vore Vegne at appellere for et frit og selvstændigt Danmark. Dette kan gøres gennem vore aktive Medlemmer og ved Hjælp af N. A. D. A.s Beholdning.

3. Hvis Krigen ender med en af Tyskland dikteret Fred, og Danmark opsluges i „Europas nye Ordning“, vil Fondet blive brugt til at hjælpe dem, som enten tvinges til at forlade Danmark eller vælger at forlade det frivilligt, fordi de ikke kan leve under tysk Regimente.

Under alle tre Eventualiteter er det nødvendigt, at N. A. D. A.s Fond er saa stort som muligt. I Mellemtiden er der Tilfælde her i de Forenede Stater, hvor der kaldes paa vor Hjælp.

Hilda Holmes, Sekretær,
National America Denmark Association.

VORE MENIGHEDERS FORHOLD TIL NATIONAL AMERICA DENMARK ASSOCIATION

Oplysning om denne Forenings Dannelse m.m. har været fremme her i Bladet fra Tid til anden. Ligesaa forsyner den os med en Del Nyhedsartikler fra Danmark, sædvanlig gennem norske, svenske, eller britiske Radio-Udsendelser.

Til de enkelte Menighedsledere er der vist ogsaa udsendt specielle Opfordringer om at tilslutte Organisation. Formaalet er antydnet i foranstaaende Artikel og er ofte forklaret før.

En Liste over de tilsluttede danske Organisationer er nylig tilstillet os, men deri findes kun ganske faa Menigheder og vist ingen af vort Samfund. Spørgsmaalet er muligvis rejst her og der: Bør vi af patriotiske Grunde tilslutte denne Organisation? Maaske Kirkebestyrelsen

har givet Svar direkte. I al Fald saavidt har vi intet offentligt set desangaaende.

Efter Samtale om Sagen med enkelte Vedrørende tør vi fremsætte følgende Betragtning. Om ikke andet kommer deraf, saa maaske lidt mere Interesse for Sagen. Og Sagen er det værd, efterdi det er det første Foretagende blandt Amerikas Danske hvorom vi er fælles og alle samvirkende. Kirkesamfundene er indbudt og anset som lige-stillede med andre danske Foreninger. Det er vor fælles nationale Moder der er i Nød og ingen Søn eller Datter kan forblive uberørt deraf.

Men det er en anden Sag om en Menighed ikke er af en saadan Beskaffenhed, at den ikke kan indgaa i en saadan Organisation? En kristen Menighed er ikke en Forening i almen menneskelig Forstand; den er et Led paa Kristi Legeme, en aandelig Bestanddel af Guds Rige paa Jord. Og som saadan er den allerede forbunden med alle andre Guds Børn paa Jord, hvis Hovedopgave er at fremme Guds Riges Sag blandt alle Folkeslag. I saa Henseende har vi tilfælles med de lutherske Samfund her i Amerika og andre frie Landes lutherske Kirker for Tiden den store Opgave at støtte de finansielt strandede lutherske Missioner i Hedningelandene. Altsaa, en Menighed skal kun have med kirkelige Opgaver at gøre, og bør ifølge sin aandelige Beskaffenhed ikke være Del af nogen anden Organisation.

Dermed er saa ikke sagt, at dens Medlemmer ikke kan staa i andre Foreninger. Tværtimod bør dens Medlemmer være de bedste indenfor andre menneskelige Foretagender til fælles Gode. Her gælder Pauli Formaning i Filp. 4: Alt hvad er sandt—ærbart—retfærdigt—rent—elskeligt—har godt Lov, enhver Dyd og enhver Hæder: læg-ger eder det paa Sinde! — og Fredens Gud skal være med eder. Kun saadan kan man lade „eders milde Sind vorde kendt af alle Mennesker! Herren er nær!“ Det enkelte Medlem kan tilslutte Hjelpe- og patriotiske Organisationer som f. Eks. National America Denmark Association. Og tillige findes der indenfor de fleste Menigheder flere Foreninger, saasom Mands- Kvinde- og Ungdomsforeninger, og der er intet til Hinder for at disse enkeltvis kan tilslutte, og saaledes kan Menigheden være repræsenteret gruppevis om det ønskes. Under nærværende Krise i vort gamle Fædreland mener vi, at det er vor Pligt at tilslutte, saa vi Udlandsdanske kan danne en sluttet Enhed, thi Enighed gør stærk. Desuden kan mere Samvirke med den langt større Del af vore Landsmænd udenfor Kirken herovre medføre en Anledning til bedre Forstaaelse og mulig Mission for vor Kirkes Herre. Dette Maal maa en Kristen altid have i Sinde — som Vise, der benytter den belejlige Tid.

Danske Julekort 1940

Særldeles smukke og stemningsfulde fire-dobbelte Julekort med omhyggelig valgte danske Tekster paatrykt i vort eget Trykkeri. Hvert Kort forsynet med særskilt passende Konvolut.

Nr. F-1040.—Format som foranstaaende. Billede af Bethlehems Marken i ophøjet Tryk og udskaaret Sølvstjerne samt „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Omstaaende Byen Bethlehem med Lukas 1:78, 79 og 2, 6 og 7 Vers af Salmen „Dejlig er den Himmel blaa“ som Tekst. Pris 7 Cents.

Nr. F-504.—Format 3¼x5 Tommer. Paa Forsiden Billede af den hellige Familie i Bethlehems Stalden og Hilsenen „Glædelig Jul!“ Indvendig Hyrderne paa Marken med Joh. 3:16 og to Vers af „Mit Hjer-te altid vanker. Pris 5 Cents.

Nr. F-510.—Format 3x5½ Tommer. Paa Forsiden et brændende Lys i Guldstage omslynget af Kristtorn Kviste med Bær samt „Glædelig Jul!“ Indvendig samme Motiv med Salme 43:3 samt Salmen „Nu ville vi os samle“ som Tekst. Pris 5 Cents.

Nr. F-1032.—Samme Format som Nr. 504 men med Østens Vise ved Bethlehems Port paa den udskaarne og sølvunderlagte Forside. Indvendig en stor Stjerne med Matth. 2:10 og ti udvalgte Linier af Salmen „O Stjerne, hav Tak, vor ledende Ven.“ Pris 7 Cents.

Danske Jule-Postkort. Smukke Kort, Mange forskellige danske Vinterlandskaber i Farver, alle med Julehilsen og nogle med Julevers. 12 Kort for 25 Cents.

Nr. F-1011.—Format som Nr. 504.
Udskåret Forside med „Glædelig Jul!“, Lysestager, tændte Lys og Julepynt. Gennem „Vinduet“ ses de hellige tre Konger i Tilbedelse af Barnet i Krybben. Tekst Salme 119:105 og seks Linier af „De hellige tre Konger saa hjertensglad.“ Pris 7 Cents.

Nr. F-3024. Format som Nr. F-3003.
Paa Forsiden Udsigt gennem en Port i Julefarver og „En velsignet Julefest!“ Indvendig Udsigt over Bethlehem under Julestjernen. Tekst Lukas 2:15 og tre Vers af „Et Barn er født i Bethlehem!“ Pris 2 for 5 Cents.

Nr. F-3003. 3½x4½ Tommer. Hyrderne paa Marken i Lyset fra oven og „Glædelig Jul!“ paa Forsiden. Indvendig Hyrdernes Tilbedelse med Lukas 2:11 og 1ste Vers af „Glade Budskab, har du hørt.“ Pris 2 for 5 Cents.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE

ACKNOWLEDGEMENTS

Previously acknowledged	Total Received	Children's Homes	School Fund	Equalization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pension Fund
Denver, Colo., Bethany Luth. Sunday School	25.00					12.50	12.50		
Plainview, Nebr., Mr. and Mrs. John Rasmussen, a Thanksgiving offering	25.00				8.00	5.00	5.00		7.00
Nenah, Wis., Mrs. Laura Jersild in memory of Mrs. L. Sorensen, Racine	15.00					7.50	7.50		
Nenah, Wis., Our Savior's Luth. Church	75.00		25.00	25.00	25.00				
Spencer, Ia., Mrs. P. H. Miller	5.00			2.00					1.00
Sidney, Mont., Pella Ladies' Aid, yearly gift to the synod's missions	85.00	10.00		15.00	15.00	1.00	1.00		1.00
Camp Douglas, Wis., St. Stephen's Luth. Church	3.65				10.00	10.00		5.00	20.00
Coalridge, Mont., Emmaus Luther League for Elm Home, Elk Horn	5.00	5.00			3.65				
Fresno, Cal., Soren Aagaard of Bethel Luth. Church in memory of Mrs. Christiane Christensen	8.00				5.00				3.00
Fresno, Cal., Bethel Dan. Luth. Sunday School, offering on Mission Sun.	10.95				4.95	3.00	3.00		
Shennington, Wis., St. Peter's Ladies' Aid	15.00	10.00			5.00				
Oregon, Wis., Pastor and Mrs. E. F. Bondo, a memorial wreath for Edward Loftis	1.00								1.00
Oregon, Wis., St. John's Luth. Church	75.00		40.00		25.00				10.00
Brookville, Minn., Ladies' Aid of Fredsminde Luth. Church	25.00	15.60					5.00		5.00
Spencer, Ia., Hans Larsen of Bethany Church in memory of his wife, Mrs. Margrethe Larsen, who passed away Nov. 6, 1940	50.00				50.00				
Los Angeles, Cal., Bethel Dan. Ev. Luth. Church	115.00	10.00	75.00			30.00			
Calgary, Alberta, Ca., Saron Danish Luth. Ladies' Aid	25.00				25.00				
Chicago, Ill., Gethsemane Luth. Church	12.82								12.82
Denmark, Wis., Trinity Luth. Church	60.00								60.00
Northfield, Minn., Mr. and Mrs. Ole Hansen in memory of Mrs. N. L. Bundgaard	2.00								2.00
Albert Lea, Minn., Pastor and Mrs. H. W. Bondo	9.10	4.10	5.00						
Geneva, Minn., Community Luther League	2.85		2.85						
Geneva, Minn., Community Luth. Church, Thanksgiving Day offering	21.30								21.30
Summit, Minn., St. Ansgar Luth. Church, Thanksgiving Day offering	5.30								5.30
Summit, Minn., friends from St. Ansgar Church in memory of H. P. Clemmensen	2.00								2.00
Dodge Center, Minn., Mr. and Mrs. Virgil Salesbury, in memory of Thos. Nelson, Geneva, Minn.	1.00								1.00
Seattle, Wash., Mr. and Mrs. Lauritz Jensen in memory of Thomas Nelson, Geneva, Minn.	1.00								1.00
Geneva, Minn., Pastor and Mrs. Immanuel Petersen in memory of Harry Larsen, McCabe, Mont.	1.00								1.00
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Church, Thanksgiving Day offering	31.03								31.03
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. J. Moll of Siloam Luth. Church	5.00								5.00
Laurens, N. Y., St. Matthew Luth. Church	13.25								13.25
Kenmare, N. D., Our Savior's Church, Thanksgiving Day offering	4.55								4.55
Kenmare, N. D., Nazareth Luth. Church, Thanksgiving Day offering	18.84								18.84
Bowbells, N. D., Bethlehem Luth. Church, Thanksgiving Day collection	3.86								3.86
Flaxton, N. D., Ebenezer Luth. Church, Thanksgiving Day offering	7.77								7.77
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	12.01		12.01						
Petaluma, Cal., Elm Luth. Church	15.50								15.50
Del Rey, Cal., Pella Luth. Church	15.25								15.25
Milwaukee, Wis., Women's Missionary Society of Kingo Church, for the Bethany Home, Waupaca	10.00	10.00							
West Branch, Ia., Bethany Luth. Ladies' Aid, \$5 for each of the synod's three Children's Homes	15.00	15.00							
Des Moines, Ia., Bethesda Ev. Luth. Church	40.00		40.00						
Atlantic, Ia., St. Paul's Women's Missionary Society	16.00				8.00		8.00		
Sidney, Mich., Immanuel Luth. Church	9.15								9.15
Sidney, Mont., Pella Luth. Church, Thanksgiving Day offering	53.45								53.45
Total received on 1940-41 synodical budget	13960.10	799.45	1950.34	3251.30	2610.10	919.49	1849.89	263.03	2316.50

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Nov. 25, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL (Gifts to these missions do not apply on any congregation's synodical quota)	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission	Luth. World Action
Previously acknowledged	2827.20	625.97	806.26	283.86	103.50	63.00	944.61
Denver, Colo., Bethany Luth. Sunday School	10.00	5.00		5.00			
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	1.00						1.00
Plainview, Nebr., Mr. and Mrs. John Rasmussen, a Thanksgiving offering	25.00						25.00
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. Sunday School	8.00						8.00
Logan, Nebr., St. Peters Luth. Church: N. J. Johnson \$1, Chris Sonderup 50c, Pastor and Mrs. H. P. Andersen \$2	3.50						3.50
Chicago, Ill., Siloam Luth. Church: C. Nielsen, Mrs. Pearl Mangum, Mrs. Olaf Johnson, Peter Andersen each \$1, Mrs. S. Petersen 75c, Mrs. Lydigen, Theo. Hansen, S. Hyldahl each 50c. Total	6.25						6.25
Dannebrog, Nebr., Mrs. P. S. Petersen 50c, Jens Hendricksen \$2	2.50						2.50
Chicago, Ill., Ebenezer Dan. Ev. Luth. Church	117.30						117.30
Fresno, Cal., Bethel Dan. Luth. Church: Bethel Dan. Luth. Ladies' Aid \$35, Mrs. M. J. Keiser \$10, Pastor and Mrs. J. P. Christiansen \$3, Mr. and Mrs. Eli Vig \$1, Mrs. M. Jensen \$1	50.00			15.00			50.00
Racine, Wis., Danish Mission Society of Our Savior's Luth. Church	35.00	10.00	10.00				
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Church	47.00						47.00
Audubon, Ia., Our Savior's Luth. Church	30.00						30.00
Spencer, Ia., Hans Larsen of Bethany Church in memory of his wife, Mrs. Margrethe Larsen, who passed away Nov. 6, 1940	50.00						50.00
Los Angeles, Cal., Bethel Dan. Ev. Luth. Church	88.29						88.29
Alexander, Ia., Mrs. Ole Hansen in memory of Rev. A. L. Kirkegaard, Laurens, N. Y.	5.00	5.00					
Geneva, Minn., Community Luth. Church	70.00						
Summit, Minn., St. Ansgar Luth. Church	20.00						20.00
Coalridge, Mont., from friends in memory of Irene Norgaard: Peter Skeem, John Skeem, Mr. and Mrs. Henry Skeem and Ramona, Mr. and Mrs. John Freund and family, Mr. and Mrs. Roy Andersen and family	5.00		5.00				
Flaxton, N. D., Andrew Larsen	10.00		10.00				
Del Rey, Cal., Pella Luth. Church	26.65						26.65
Laurel, Nebr., Danish Ladies' Aid \$8, Luther League \$3.45, Sunday School and Bible Class \$4.66, Mr. and Mrs. Chris Christensen \$1, Mr. and Mrs. Thos. Berge \$1, Wilma Dahl 15c, Mr. and Mrs. Fred Hansen \$2, Eleonora and Kathrine Larsen \$1. Total	21.16						21.16
Atlantic, Ia., St. Paul's Women's Missionary Society	16.00	8.00	8.00				
Total	3474.85	653.97	839.26	303.86	103.50	63.00	1511.26

Received with thanks. Blair, Nebr., Nov. 25, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$1289.44
Oregon, Wis., Pastor and Mrs. E. F. Bondo	1.00
Total	\$1290.44
Received with thanks. Blair, Nebr., Nov. 25, 1940.	H. J. Hansen, Treas.

DANSK ALMANAK

1941

Det er 21. Aargang af denne kendte og skattede dansk-amerikanske Almanak og Aarbog, der nu foreligger. Redaktion er, som hidtil, besørget af Pastor emer. H. Berthelsen, Penn Yan, N. Y.

Indholdet er denne Gang som følger:

Tidsregning og Aarstider.

Kirkelige Helligdage.

Maanedlig Kalender med Tekstangivelse til Kirkeaarets Søndage, samt Plads til Noteringer under hver Uge.

Læsestof

Da Julen blev borte. Et Eventyr af Thordur Tomasson.
Per Sonnes første Jul i Amerika. Af Pastor Theo. P. Beck.
Dannebrogs Pionerer. Peter Ebbesen.
To Nytaarsaftener i en Biskops Liv. Fortælling af Sofus Frederiksen.
Linguenda. Fortælling af Meta Moe.
Krybskytten. Fortælling af Andrea Gomard.
Et Fællesbrev fra Kristen Madsen. Ved afdøde Past. I. M. Hansen.
Lykkeskillingen. Fortælling af O. Helstrup-Andersen.
Krucifikset. Fortælling af Henry Dahl.
Den første (danske) Julefest i Amerika. Past. F. C. M. Hansen.
Ambrosius Stub. Ernst Fr. Hansen.
Jul. Digt. af afdøde Past. J. Chr. Pedersen.
Nogle af vore Hensøvede. 26 korte Levnedsskildringer af Mænd og Kvinder bortgangne i Aarets Løb. Ved Past. C. Christensen.

Bogens Pris er som altid

40 Cents

Bestil den hos Udgiverne

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

DANSKE MOTTOER

til at hænge paa Væggen

Skriftsteder i lyse Bogstaver paa rød, grøn eller blaa Bund, klæbet paa Pap. Disse danske Mottoer er meget populære i danske Hjem.

Nr. 5515. Størrelse 9¾x13. Motto: Ske ikke min Ville men din. 50 Cents.

Nr. 5020. Størrelse 4x6. Motto: Frygt ikke, du lille Hjord. 15 Cents.

Nr. 5115. Størrelse 6½x7¾. Motto: Min Naade er dig nok. 25 Cents.

Nr. 5136. Herren er min Hyrde. 25 Cents.

Oplag begrænset.

Følgende gamle (ubrugte) Hæfter kan nu faas for 10 Cents hver til Dækning af Porto og Emballage.

Dansk Almanak.

Julegranen, illustreret Julebog for Danske i Amerika.

Julestjernen, smukt illustreret.

De Unges Julebog.

Børnenes Julebog.

Der Ude Fra.

Historiebogen, Børnenes Julebog.

Det nye Aar, (I. M. Almanak).

Julekronen.

Julegranen

DET KENDTE

DANSK-AMERIKANSKE JUHLEHEFTE

44. AARGANG

Julegranen vil i Aar indeholde følgende:

Helsides Billede: *Jairi Datter*. Efter Maleri af Carl Bloch.
Guds Fred og Guds Velbehag. Af P. H. Pedersen
Landsforvist. Af J. Christian Bay. Tegninger af Chr. Andersen.

Minder om Thorvald Knudsen. Af Thomas P. Christensen.

Santa Claus fra Bjerre Herred. Af Nanna Goodhope.
Tegninger af Chr. Andersen.

Jul — al Krig til Trods. Digt af August L. Bang.

Det kønneste Juletræ. Af Johannes Knudsen.

Jul i Edelstenenes Land. Af Ebba Tramp.

Mindes Du Danmark. Digt af Anton Kvist.

To Præster. Af Enok Mortensen.

Tegninger af Arensa Aaberg Thomsen.

Der er et yndigt Land. Af en Dansk-Amerikaner af andet Slægtled, og Per Aspera.

„Konstabelen.“ Af Clemens Sørensen.

Skatten i Kjellinghøl. Af Sofus Frederiksen.

Einar Benediktsson — Digterhøvding og Aandens Adelsmand. Af Richard Beck.

Omslaget er trykt i flere Farver. Alt i alt et meget smukt Julehefte, som bør findes paa ethvert dansk-amerikansk Julebord.

Send den som Julegave til Venner i Danmark. Send os en Liste over dem, De ønsker „Julegranen“ sendt til (enten her eller i Udlandet) samt 50 Cents for hvert Eks. Hefte vil da blive sendt direkte herfra til de opgivne Adresser ledsaget af en Julehilsen.

Bestil den hos

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

BLAIR

NEBRASKA

Den lille Historiebog.

Mod Jul — Børnenes nye Julebog.

Hæfternes Alder varierer. Fuldstændige Serier haves ikke. Oplaget er begrænset.

JULEHÆFTER

Følgende Hæfter kan nu faas for halv Pris. De er nogen at vi har tilbage fra sidste Aar. (Tillæg 5c for Porto.) Halv Pris er givet paa følgende Hæfter:

Nr. af Hæfter	paa Lager	Titel	Halv Pris
10		JULESTJERNEN, 48 Sider	\$0.45
10		HJEMMENES JULEBOG, 100 Sider	.38
8		JULEGAVEN. Smukt illustreret. 40 Sider.	.40
11		DE UNGES JULEBOG, 48 Sider	.18
11		DE GAMLES JULEBOG, 32 Sider	.13
15		BØRNEGENES JULEBOG, 24 Sider	.13
2		KLOKKERNE KIMER	.30
5		VED JULELAMPENS SKÆR	.45
2		HISTORIEBOGEN, Børnenes Julebog, 160 Sider.	20
11		DET NYE AAR, 1940 (I. M. Almanak)	20

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

Luthersk Aageblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SAND HEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED.“

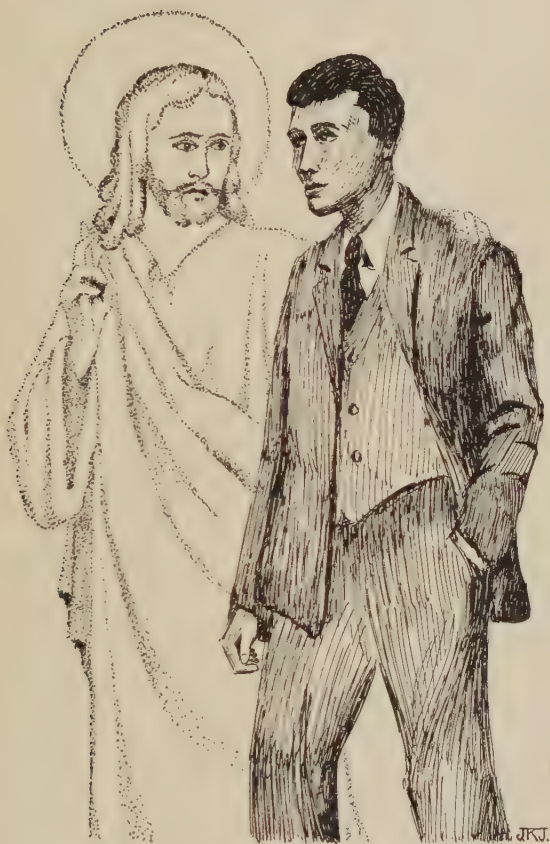
20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 11. DECEMBER, 1940

NR. 50

Et Ord til Herrens Venner

Fra Vor Samfundsformand

Det kimer snart til Julefest. Hvor har vi dog meget at sige Gud Tak for i dette vort Land. Hidtil er vi bleven skaanet for Krigens Rædsler. Vore Marker har baaret en Afgrøde rig nok til ikke blot at føde vort eget Folk, men ogsaa de sultne i nødstedte Lande. Vi er endnu et frit og uafhængigt Folk. Det er under gode Kaar vi kan fejre Jul — den store Frydefest — til Minde om den Nat, da Synderes Frelser blev født i Bethlehem. Lad os glæde og fryde os! Vi har al Grund til, med overstrømmende Glæde, at takke Gud for hans uudsigelige Gave til Menneskenes Børn.

Dog — der er et, der kaster noget af en Skygge hen over vor Glæde, og det er Tanken om dem, der er i Nød baade herhjemme og endnu mere i andre Lande. Vor Juleglæde bliver næppe fuldkommen med mindre vi, efter Evne, rækker saadanne en hjælpende Haand. Hvor kan vi modtage Guds store Julegave, og glæde os uden at vi selv yder en god Julegave til dem, der er i Nød.

Lad os ikke glemme dem, der saa at sige ligger ved vor Dør. Vi finder dem næsten alle Vegne.

Lad os heller ikke glemme de mange **Ydremissioner**, som er stedt i Nød, idet Forbindelsen er bleven brudt mellem dem og Missionsselskaberne i de krigsførende Lande. Der er endnu Lejlighed til at støtte saadanne Missioner med et Bidrag til „Lutheran World Action.“

Saa er der vore forskellige Samfundsopgaver. De trænger allesammen til et stort Juleoffer. Der er en hel Række Menigheder, Kvindeforeninger, Ungdomsföreninger, og Venner, som i Aarenes Løb har ydet deres Julegave til een eller flere af vore Samfundsopgaver. Det er at haabe, at deres Tal maa blive forøget betydeligt i Aar.

Pensionskassen trænger haardt til Støtte. Ofte optaget paa Taksigelsesdagen vil ikke paa langt nær forslaa. Hidtil har vi i Aar kun betalt 90% af Pensionens Minimum og det er endog meget mere end der er indkommen til denne Sag. De allerfleste af Pensionisterne trænger haardt til deres Minimumspension. Lad os glæde og opmuntre dem med en rundhaandet Julegave til Pensionskassen.

Dana College og Trinitatis Seminarium skulde ikke være Stedbørn. Dog til Dags Dato (d. 4. Dec.) er der indkommen kun circa \$2000.00 til denne Sag, medens Budgettet lyder paa \$9,875-50. Man vil nok kunne forstaa, at de, der staar for Skolens Ledelse, maa se med Ængstelse paa et saadant Forhold. Et godt Juleoffer fra mange Venner til vor Skole, vilde blive til stor Opmuntring. Lad hver Mand og Kvinde i vort Samfund yde sit til, at vore Lærere maa kunne øve deres Gerning med Glæde i Forvisningen om, at vor Kirke staar Last og Brast med dem i deres Gerning. Sagen er det værd. Der er mange der siger Gud Tak for hvad de fik af aandelige Værdier paa Dana. Mangen en Far og Mor takker Herren for hvad han gav deres Børn paa vort Samfunds Skole.

Og glem ikke vor **Hjemmemission!** Den er af den allerstørste Betydning for vor Kirkes Fremtid og vort Folks Frelse. Der er Marker som er hvide til Høsten, men vi fattes Midler til at sende Arbejdere ud. Vi finder det svært nok at holde det Arbejde gaaende som allerede er i Gang, hvilket man vil kunne se deraf, at der næppe er indkommen \$3000.00 af et \$8904.50 Budget. Vil vi vort Folks Frelse? For Sjæles Frelses Skyld, for vor Kirkes Fremtids Skyld og for Guds Skyld maa vi sætte mere end nogensinde før ind paa at fremme Herrens Sag paa Hjemmemissionsmarken.

(Fortsættes paa Side 5)

I ADVENTS-VINTEREN

Med Iskæder Vinterjætten
Har bundet den store Natur,
I Ligklæder Markerne ligge
Mens Stormene blæse i Lur.

Ej Solens Livsstraaler mere
Kan tvinge den golde Jord.
Vor Verden er lig i Kulden
Det Hjerte hvor Sorgen bor.

Der sidder i Vintermulmet
Vel mangan en gysende Sjæl
Nedknuget af Natfyrstens Lænke,
En jamrende Mørkets Træl.

Du Lysets evige Konge,
Du Solens mægtige Gud!
Lad Vintermagterne dødes,
Lad Mørket fly paa dit Bud!

Lad hver en Islænke briste,
Lad Blomsterne spire paa ny,
Og lad i Solflammen atter
Vort Haabs Lærke synge i Sky!

Halleluja, højt udi Hvælvet
End smiler Guds Paradis,
Der dufte de evige Blomster,
Der findes ej Kulde og Is.

Du Lysets herlige Kilde,
Send til os din Naades Ild
Og led os til Dagdrottens Trone
Til Himmerigssommeren mild.

Indsendt af Mrs. Caroline Jensen,
Oleander, Calif.

Tredie Søndag i Advent

Luk. 1:67—80. Og Sakarias, hans Fader, blev fyldt med den Helligaand, og han profeterede og sagde: „Lovet være Herren, Israels Gud! thi han har besøgt og forløst sit Folk og har oprejst os et Frelsens Horn i sin Tjener Davids Hus, saaledes som han talte ved sine hellige Profeters Mund fra fordums Tid, en Frelse fra vore Fjender og fra alle deres Haand, som hader os, for at gøre Barmhjertighed imod vore Fædre og ihukomme sin hellige Pagt, den Ed, som han svor vor Fader Abraham, at han vilde give os, at vi, friede fra vore Fjenders Haand, skulde tjene ham uden Frygt, i Hellighed og Retfærdighed for hans Aasyn, alle vore Dage. Men ogsaa du, Barnlille! skal kaldes den Højestes Profet; thi du skal gaa foran for Herrens Aasyn for at berede hans Veje, for at give hans Folk Erkendelse af Frelse ved deres Synders Forladelse, for vor Guds inderlige Barmhjertigheds Skyld, ved hvilken Lyset fra det høje har besøgt os for at skinne for dem, som sidder i Mørke og i Dødens Skygge, for at lede vore Fødder ind paa Fredens Vej.“ Men Barnet voksede og blev styrket i Aanden; og han var i Ørkerne indtil den Dag, da han traadte frem for Israel.

ÆGTE TONER

Af Indremiss. N. Christiansen, Hjørring

Præsten Sakarias havde gennemlevet en tung Tid — som Følge af sin Vantro over for Herrens Ord til ham ved Englen Gabriel, men han havde ydmyget sig, og derfor blev den Stumhed, der var Følgen af hans Vantro, et Bevis for ham paa, at ogsaa Herrens Ord om Barnet vilde gaa i Opfyldelse, og derfor blev hans Lovsang saa

fuld af ægte Toner, da Barnet var født, og hans Stumhed hævet.

Den første af de ægte Toner i Lovsangen, vi vil lægge Mærke til, er den, at nu havde Gud besøgt sit Folk og oprejst en kraftig Frelse i Davids Hus, saadan som han i fordums Tid havde varslet derom ved sine hellige Profeter.

Denne Frelsens Tone har nu i mange Aar lydt ogsaa for vort Folks Øren, som vi synger det i en af vore Salmer: „Herren, han har besøgt sit Folk.“ Ikke mindst i sidste Halvdel af forrige Aarhundrede og indtil vor Tid har det været en Besørgelses Tid for det danske Folk; Gud har sendt os mange trofaste Vidner, baade lærd og læg, og der har lydt klare Toner om Synd og Naade, men — har det danske Folk saa kendt sin Besørgelses Tid? — Ja, Gud ske Lov, der er mange, der kan prise Gud, fordi de ægte Toner har naaet deres Hjerter med Aandens Kraft og er blevet dem til Frelse, men naar vi ser paa vort Folk som Helhed, saa er det dog kun en lille Flok.

Men nu bliver Spørgsmaalet for dig, om du har kendt din Besørgelses Tid, om de ægte Toner om Synd — din Synd — har naaet din Samvittighed, saa du har maattet tage Stilling, og hvad Stilling har du saa taget? Fik Ordet en saadan Magt over dig, at du bøjede dig i Synderkendelse? Kender du til at være i Nød med din Synd — jeg gentager — din Synd?

For en Del Aar siden besøgte jeg gentagne Gange en syg Kone og var egentlig glad ved at tale med hende, idet jeg syntes, at der hos hende var nogen Modtagelighed for Ordet. Men saa en Dag, som jeg sidder og taler med hende, spørger jeg, om hun kendte til at være i Syndenød? Dertil svarede hun: „Nej, for jeg ved ikke af, at jeg har gjort noget slemt.“ Som denne Kone havde det, er der mange, der har det.

Saa længe der er Tale om Synd i al Almindelighed, saa rører det dem ikke, men naar Ordet naar deres Samvittighed med Aandens Kraft, og der bliver Tale om „deres Synd“, saa væbner de sig ofte med: Vi har jo da ikke gjort noget; hvormed de mener, at de ikke lever i aabenbare Laster, som saa mange andre lever i. De har ingen Forstaaelse af, at Selvfærdighed er lige saa stor en Last som Tyveri og Røveri. Anderledes bliver det, naar man bøjer sig for Ordet og er villig til at erkende, at det ikke alene er de Synder, enhver kan se, der skiller fra Gud, men at enhver Synd, selv den i Menneskeøjne mindste, skiller fra Gud. Da bliver det anderledes, da bliver det „min Synd“, der bliver Tale om, og saa bliver Spørgsmaalet alvorligt: „Hvem skal fri og frelse mig fra den; selv formaar jeg det ikke.“

Naar et Menneske faar det saadan, saa bliver der Brug for den Tone i Sakarias's Lovsang, der lyder saaledes: Herren har forløst sit Folk og oprejst en kraftig Frelse. Ja, saadan viste Helligaanden Sakarias, at nu var Tiden kommen, nu skulde Frelsensværket — det underfulde — snart fuldbyrdes, saa det kunde forkyndes for dem, der var i Nød med deres Synd, at Forløsningen er skaffet til Veje, som vor Kirkefader Luther saa træffende har sagt det i Forklaringen til den anden Artikel: „Han har frelst mig fortalte og fordømte Menneske, ikke med Guld eller Sølv, men med sit dyrebare Blod og sin uskyldige Lidelser og Død.“ Hvor er det en herlig Ting at kunne forkynde et saa glædeligt Budskab for dem, der erkender og bekender deres Synd: Glæd dig! Naaden er tilrede.

Se, det er en anden af Sakarias's Lovsangs ægte To-

ner, at det er sket ved Guds Barmhjertighed, ikke alene med Fædrene, Israels Børn, efter den Ed, som han svor Abraham, men at det ogsaa gælder os. Saa stor er Guds Barmhjertighed, at det nu maa forkyndes for hver forknytt Synder: Pagten er sluttet mellem Gud og dig, den blev sluttet i din Daab; hele den Syndsforladelsens Naade, som Jesus vandt til dig paa sit Kors, har han givet dig i din Daab; der blev du genfødt til at være et Guds Barn paa det Vilkaar, at du vilde tro det, som Apostlen Johannes skriver i sit 1. Brevs 3. Kap.: „Se, hvor stor en Kærlighed Faderen har givet os, at vi skal kaldes Guds Børn; og vi er det.“ Naar Helligaanden faar dig overbevist herom, saa du kan tro, at denne store Naade ogsaa gælder dig, den store Synder, saa bliver du et nyt Menneske — det gamle er forbigaangent, og alt er blevet nyt.

Se, det er dette salige Liv i Samfund med Gud, Sakarias sang de dybe, ægte Toner om, fyldt af den Helligaand. Han ligesom saa ind i Fremtiden, saa Guds store Barmhjertighed; saa, hvad Gud vilde gøre for at redde den faldne Slægt fra Fortabelsens Gru. — Da han saa det, maatte han synge en Lovsang; han kunde ikke andet.

BRUDT OG BRUGT

Af Pastor P. M. Petersen, Northfield

Hvor er det sandt, hvad jeg en Gang saa i et lille Blad: „Naar Herren vil bruge et Værktøj, saa sønderbryder han det først, men derefter udfører han Undere dermed.“

Hvor er der mange baade Unge og Gamle, som bekender at de er troende Mennesker, som Herren gerne vilde bruge i sin Tjeneste, men kan ikke, begrundet paa, at de aldrig er bleven sønderbrudt. Vi er alle fødte Egoister, og Synd er først og fremmest Selviskhed; men vort Selv er svært at bryde. Vi er selvkløge, selvretfærdige, egenkærlige, og det er vor største Ulykke. Det havde den gamle Salmist David forstaaet, naar han siger i den 51. Salme: Det Offer, som Herren har Behag i, er ikke Slagtoffer eller Brændoffer, men Ofre for Gud er en sønderbrudt Aand; et sønderbrudt og sønderstødt Hjerter skal du, o Gud, ikke foragte. Endvidere siger den samme Salmist: Før jeg blev ydmyget, for jeg vild, men nu holder jeg dit Ord. Det var mig godt, at jeg blev ydmyget, at jeg kunde lære dine Skikke. (Sal. 199:67 og 71.)

Herren gør sig megen Møje med os. Ikke for at pine os, men for at bryde Selvet og saa bruge os ret, er det at han atter og atter bringer os ind i Lidelsens Kværn, over og over igen, til vi i Sandhed har ikke blot det knuste, men det sønderknuste Hjerter og den sønderbrudte Aand, som han alene kan bruge til store Ting, til Undergørelser den Dag i Dag i sin store Mission.

Selvet er vor største Fjende og staar Herren og hans Sag i Vejen mere end noget andet. Jeg ser det hos mig selv, hvor meget der er hos mig, som Herren maa have sønderbrudt for at han rigtig kan faa Lov at bruge mig. Men hver troende Sjæl, der virkelig lader sig sønderbryde, skal ogsaa faa opleve, at alle Guds Førsterangsforjættelser allerede i den gamle Pagts Bog, gælder just de sønderknuste Hjerter, og det i stedse rigere Tilsagn: „Et sønderbrudt og sønderknust Hjerter, vil du o Gud ikke foragte.“

Vi læser i Es. 57, hvor Herren bor: „I det høje og helige bor jeg og hos den, som er sønderknust og nedbøjet i Aanden, for at genoplive de nedbøjedes Aand og gøre de sønderknustes Hjerter levende.“

Lad os mærke os grundigt disse to Ord: genoplive og gøre levende. Det er de to Ting Herren arbejder med at

faa gennemført i de enkelte troende Menneskers Hjerter. Maatte du og jeg, Broder og Søster, faa opleve mer af dette i vort Helliggørelsesliv.

Kærlig Hilsen til alle Bladets Læsere.

BØN

Hos Dig, Du Lysenes Fader, er der ikke Forandring eller Skygge af Omskiftelse; men vi er i Omskiftelsens Land, og vore Aar farer hen som en Skygge; giv Du os da, vor Gud, at de flygtige Aar maa blive Aar for Evigheden, at vi ganske maa hengive os til Dit Forsyns de faderlige, de opdragende Førelser. Ja, Din Vilje ske, o Fader, ogsaa i den Fremtid, der endnu ligger for os, Din Vilje ske i vort Livs Sorger og Glæder, i vor Strid og i vort Arbejde. Din Vilje ske i Liv og i Død, Din Vilje ske, som i Himlen saa ogsaa paa Jorden. Amen.

H. L. Martensen.

Himmel og Jord ere for smaa til at være en værdig Bøllig for Gud; men i det Menneske, der holder hans Ord, vil han bo.

—Luther.

„GØR DIG REDE, BLIV LYS“

(Esajas's Bog 60:1—9)

Aabningsprædiken ved Missionsmødet i Dickson, Alta.

Af Pastor P. Rasmussen, Wayne, Alta.

Profeten taler til Folket om Frelsens Lys. Han peger paa Herrens Herlighed, som er opgangen over Jerusalem, derfor danner den en Modsætning til Verdensrigerne, som ligger i Mørke. Dog skal disse ogsaa faa Gavn og Velsignelse af Lyset derved at de skal komme og tilbede i Jerusalem.

Profeten skuer i Aanden ud over Landene og ser, hvorledes Folkene kommer; de kommer ikke tomhændede men med rige Gaver; han ser i Aanden ud over Havet og øjner de hvide Sejl, det er Skibene, som kommer fra det fjerne med Sønnerne ombord.

Det er mægtig lysende Profeti med denne skønne Gudstone! Dit Lys er kommet, Herrens Herlighed er oprundet over dig.

Saa gaar vi frem i Tiden og ser en gammel Præstemand staaende med et lille Barn paa sine Arme; fyldt med den Helligaand jubler Lovsangen i hans Hjerter og Mund: „Lyset fra det høje har besøgt os, for at skinne for dem, som sidder i Mørke og Dødens Skygge, for at lede vore Fødder ind paa Fredens Vej“ (Lukas 1:78).

Igen blader jeg i min Bibelbog og ser en anden gammel Mand med selve Jesusbarnet i Favn. Efter at han har bedt om Hjemlov, varsler han med profetisk Klarhed, at Frelsen ved dette Barn skal være „et Lys til at oplyse Hedningerne og en Hædighed for dit Folk Israel“ (Luk. 2:32). Vi vil saa blot nævne en meget vigtig Udtalelse mere, selv om der kunde nævnes mange andre, og det er Jesus selv som siger: „Jeg er Verdens Lys; den, som følger mig, skal ikke vandre i Mørket, men have Livets Lys. (Joh. 8:12.) Det første, vi vil hævde, er saa dette: „Dit Lys er kommet“ — „Lyset er i Verden kommet.“ Men saa kommer vi tilbage til det første Led: „Gør dig rede, bliv Lys.“ Det er altsaa Opgaven, først for Jerusalem, som for den kristne Menighed, og endvidere for det enkelte Menneske. Israels Folk, som Helhed betragtet, blev ikke Lys, derfor vandrer de om, som de gør, den

Dag i Dag; men der er et forjættende Ord, som jeg vil minde om i denne Forbindelse, selv om det muligvis peger i en anden Retning, og det er Ordet fra Sakarias's Bog 14:7: „Det skal være lyst ved Aftentide.“ En Gang skal Israel komme med sin Lysbærer. Og da bliver det som Liv af Døde. Hvor har det Folk dog været elsket! Tænk paa Moses, der gik i Forbøn for Folket, da Herren vilde forskyde det; paa Paulus, der elskede det med en inderlig Kærlighed, og Jesus selv har fældet Taarer over dette mærkelige Folk. Det triste og vemodige er jo dette, at det Lys, der kom fra Gud, som selv er Lys, og som er til udelukkende Velsignelse, det blev ikke paaskønnet paa rette Maade. At Lyset er til Velsignelse siges bl. a. saaledes „Det Folk, som sad i Mørke, har set et stort Lys, og for dem, som sad i Dødens Land og Skygge, for dem er der opgaaet et Lys“ (Matth. 4:16 gengivet efter Esajas 9:2). Her hedder det netop udtrykkeligt: „Du gør Fryden mangfoldig, Glæden stor, de glædes for dit Aasyn, som man glædes i Høst.“

Men Jesus maatte i Samtalen med Nikodemus gøre opmærksom paa: „Og dette er Dommen, at Lyset er kommet til Verden, og Menneskene elskede Mørket mere end Lyset; thi deres Gerninger vare onde. Thi hver den, som øver ondt, hader Lyset og kommer ikke til Lyset, for at hans Gerninger ikke skal revses. Men den, som gør Sandheden, kommer til Lyset, for at hans Gerninger maa blive aabenbare; thi de ere gjorte i Gud. (Joh. 3:21.) Denne Udtalelse har utvivlsomt gjort et stærkt Indtryk paa Johannes, han tager Traaden op igen i sit første Brev, ligesom det er ham, der har de fleste Steder om Lys og Mørke blandt Evangelisterne. Dette siges saa godt af en af død dansk Præst, saa jeg vil hidsætte hans Ord: „Her er Tale om to Slags Mennesker: Den ene Slags er dem, der øver det onde, den anden Slags er ikke, — som man kunde vente — dem, der gør det gode, men dem, som gør Sandheden. . . . De, der øver Sandhed, det er dem, der kommer til Lyset. Deres Gerninger og Tanker, onde og gode, foregaar for Guds Ansigt; de er gjorte i Gud. De, der øver Sandhed, de lukker ikke deres Øjne for deres Synd, de skjule dem ikke for sig selv. De færdes i Lyset. De flygter ikke bort fra Gud i Haab om at skjule deres Synd; de lægger den aaben for ham, de bekender deres Synd; ikke for at kræve Ret til at leve i den, men for at frelses fra den. Vi kan være tilbøjelige til at skjule vore Skader, men vil vi have Lægedom for dem, maa de aabenbares. De, der vil blive i det onde, de holder sig borte fra Lyset. Det maa ikke skinne ind i deres Hjertes Kroge og aabenbare hvad der bor i dem. De holder sig skjult i Mørket; de taaler ikke, at deres Gerninger og Tanker drages frem i Lyset“ (Provst Jens Kjær.)

Det er mærkeligt, at Mennesker er saa bange for at komme til Lyset, da der dog synes at være en Lystrang og Lyslængsel i hele Skabningen. Natsværmere søger mod Lyset og Maager mod Fyrtaarnet. Dette, at komme til Lyset, har den allerstørste Betydning. Og det paa to Maader: For det første er det forbunden med Syndserkendelsens Anger og Bod, og dernæst med Syndsforladdelsens Naade og Velsignelse. Ingen kan komme ind i Guds Lys uden at se sig selv som Synder. Vi kan tænke paa Esajas i Templet, Simon Peter paa sin Fiskerbaad og Saulus paa Vejen til Damaskus. De saa deres syndige Tilstand under det himmelske Lys. Og det er der mange andre, som har erfaret.

Men det er kun den ene Side af Sagen. Der er noget der

hedder „Hans Naades Straalers Kraft,“ der kan ske den allerstørste Forandring. Thi hør nu her: Thi I vare førhen Mørke, men nu ere I Lys i Herren“ (Ef. 5:8). Denne Forandring er saa stor, at Paulus et andet Sted maa sammenstille den med det, som skete i Tidens Morgen: „Thi Gud, som sagde, Af Mørke skal Lys skinne frem, han har ladet det skinne i vore Hjerter, for at bringe Kundskaben om Guds Herlighed paa Kristi Aasyn for Lyset“ (2. Kor. 4:6). Hvordan denne Forandring kan ske, siger Jesus tydelig nok: „Medens I have Lyset, tror paa Lyset, for at I kunne blive Lysets Børn.“ (Joh. 12:36.) Men at tro paa Lyset er jo det samme som at „tage mod Lyset.“ Hente fra ham alt Lys, som vi begære, hente fra ham Livsvarmen i vort Bryst, grønnens Gud til Ære, gyldnes til Høst.“

At det er Gud selv, som staar bag ved det alt sammen, ja det har Paulus ogsaa godtgjort i disse Ord: „Og takke Faderen, som gjorde os dygtige til at have Del i de helliges Arvelod i Lyset, han, som friede os ud af Mørkets Magt og satte os over i sin elskede Sønns Rige“ (Kol. 1:12-13). Vi Mennesker kan altsaa naa dertil, at blive „Lysets Børn og Dagens Børn, vi er ikke Nattens eller Mørkets Børn“ (1. Thes. 5:5). Men er vi naaede til dette herlige at være Lysets Børn, saa følger deraf og dermed ogsaa Opgaverne. Og det er at være Lysbærere. „I er Jordens Salt og Verdens Lys, en Stad, som ligger paa et Bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et Lys og sætter det under Skæppen, men paa Lysestagen, saa skinner det for alle dem, som ere i Huset. Lader saaledes eders Lys skinne for Menneskene, at de maa se eders gode Gerninger og ære eders Fader, som er i Himlene“ (Matth. 5:14-16). Dette at være en lysende Skikkelse, dette at være Lysbærer, hvor er det dog en velsignet Stilling. Det er dette vi er kaldede til: „for at I skulle forkynde hans Dyder, som kaldte eder fra Mørke til sit underfulde Lys“ (1. Peter 2:9).

Det kan blive en Kamp og Strid og derfor paaminder Paulus os saa mindeligt med disse Ord: „Natten er fremrykket og Dagen er kommen nær. Lader os derfor aflægge Mørkets Gerninger og iføre os Lysets Vaaben“ (Rom. 13:12). Det minder mig om den gamle Præst fra min Barndomstid, som i Bønnen for Sønderjyderne altid bad: „Lær dem at kæmpe med de rette Vaaben og holde ud til Befrielsens Stund.“

Saa er der endnu kun eet Udtryk vi vil standse ved, skønt der kunde være meget andet at sige, og det er Paamindelsen om at følge Jesus og vandre i Lyset: „Vandrer som Lysets Børn, Lysets Frugt viser sig jo i al Godhed og Retfærdighed og Sandhed“ (Ef. 5:8-9). Og idet jeg læser disse Ord om Vandringen i Lyset, ser jeg et Billede for mig, som jeg har inde i min Stue i en Bog. Vi ser Lyset strømme ud og kaste sin Straaler ud over Vejen. Ad denne vandrer en stor Pilgrimskare fremad og op imod Lyset. Det stemmer med hvad Johannes skriver i sit første Brev: „Men dersom vi vandrer i Lyset, ligesom han er i Lyset, have vi Samfund med hverandre og Jesu, hans Sønns, Blod renser os fra al Synd“ (1 Joh. 1:7). Nu samler vi Tankerne til Slutning om dette: Lyset er kommet, det er kommen fra Gud, som selv er Lys, det er aabenbaret i hans Søn, Jesus Kristus, det er kommen til Frelse og Velsignelse for Folkeslagene, Menigheden og det enkelte Menneske, hvis vi lukker det ind i Sjæl og Sind, da bliver vi Lysets Børn, som vandre i Lyset og bære det ud i Verdens Mørke.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Tredie Søndag i Advent.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1 Kor. 4:1—15; Matth. 11:2—10.

Ny Tekstr. — Esaias 40:1—8; Lukas 1:67—80.

Spec. Tekstr. — 2 Pet. 1:16—21; Lukas 1:5—23, 57, 66.

INDLEDNINGEN TIL EVANGELIET

Man har kaldt Johannes Døberen den sidste Profet og den første Prædikant. Historisk staar han paa Dørtærskelen mellem det gamle og det nye Testament. Kræsti Fødsel og Fremtræden er indsvøbt i hans korte Livshistorie som Kernen i Bælgen. Og det er Historikeren blandt Evangelisterne, Lukas, der klarlægger Begivenhedernes Gang efter Øjenvidnernes Beretninger. Han gennemgik det alt nøje forfra og nedskrev det i Orden (v. 3). Hans Formaal var hele Verdens Oplysning om Jesus som Frelser, hans Lære var det paulinske: Guds uforskyldte Naade i Kristus Jesus uden Forskel, og det er et glad Budskab han forkynder for hver som tror.

Han begynder med Forløberens Fødsel. Det er om denne vore Tekster i Dag drejer sig. Det er interessant at lægge Mærke til Forskellen mellem Fødselen af „den største blandt kvindefødte“ (Matth. 11:11) og „Menneskesønnens“ egen. Hins begyndte med Englebesøg hos Faderen, dennes hos Moderen. Det første var et Glædesbudskab for et gammelt barnløst Ægtepar, det andet en Tragedie for to Troløvede, menneskelig set, men som Guds Helligaand fyldte med himmelsk Herlighed. Det første begyndte ved Alteret i Herrens Tempel i Zion, det andet i en ringe Vraa hos en fattig Jomfru i den uansete Flække Nazareth. Altsaa, det er ikke de ydre Omstændigheder eller de menneskelige Synspunkter der udgør Betingelserne for Guds Virke, men Hjertets Tro. Den gamle, erfarne, skriftkyn- dige og pligtro Præstemand modtog Herrens Sendebuds Forjættelse i Vantro; den unge, uerfarne, ulærde Tjenestepige troede i hengiven Tillid Engelens Ord og var villig til at ofre alt, for at Guds Frelsesplan maatte ske Fyldest. „Kan du tro, skal du se!“

ET ORD TIL HERRENS VENNER

(Fortsat fra Side 1)

Saa har vi vor **Utahmission, Japanmission og Indianermission**. Ogsaa disse trænger til forøget Støtte. Det vrimer med Sjæle, som skulde frelses paa disse forskellige Missionsmarker. Der er mange Døre aabne for os. „Der er Sædejord nok, bare vi, bare vi havde Kærlighed nok.“ Vi tør tro at Kærligheden iblandt os ogsaa kan strække sig langt nok til at yde et godt Juleoffer til disse forskellige Grene af vort Samfunds Arbejde. Her er Opgaver for Kvindeforeninger, Mandsforeninger, Missionsforeninger og Ungdomsforeninger.

Og lad os ikke glemme vore **Børnehjem**. Lad Søndags-skolerne alle Vegne lægge deres Offer til denne Sag paa Herrens Alter, naar de har Juletræ-Program.

Og alle I Venner, som vil yde en Julegave til en eller flere af vore Samfundsopgaver: Hvorfor ikke sende vort Samfunds Kasserer en Check med det samme!

En glad og velsignet Jul tilønskes i Jesu Navn.

Eders i Tjenesten forbundne

N. C. Carlsen.

Fra vor Kirkemark

Dr. Eskildsen og Familie returneret til U.S.A. Et Brev dateret d. 28. Nov. paa S.S. Mauposa, Matson Linien, 900 Miles vest for San Francisco ankom i Tirsdags fra Lægemissionær Dr. E. C. Eskildsen med Meddelelse om hans og Familiens Tilbagevenden til U. S. A. og hans Adresse er foreløbigt % E. Andersen, 644 W. Bay St., Glendale, Calif. Aarsagen hvorfor han maatte forlade Dansk Missions Tjeneste i Manchuriet, angiver han at være: „Den Skole i Pyengyang, Korea, som Børnene frekventerede, blev lukket ifølge Regeringens Anmodning begrundet paa nærværende Situation i Østen. Selv fik vi ligesaa Henstilling fra Konsulatet om helst at forlade Landet. Vi ønskede meget, at kunne forsætte Arbejdet indtil vor regulære Furlough næste Juni, men begrundet paa de vanskelige Forhold i mange Maader kan vi kun gaa nu. Vort Hospital er i Hænderne paa to kinesiske Læger. Jeg haaber de kan fortsætte det. Da Gud har velsignet vort Arbejde, er det svært at skulle forlade det.“

Pastor Dolliver Thogersen, der betjener Menigheds-kredsene, Edmore—Sidney—Warrens, Wis., har sagt Ja til et Kald fra Cushing, Wis., Pastor Hy. Iversens forrige Kald.

Mrs. Ida A. Jensen, Enke efter Pastor J. K. Jensen, skriver til os: — „Hermed vil jeg gerne sige hjertelig Tak til alle, som paa saa mange Maader har bevist jeres Sympati og Venlighed mod os, medens Pastor Jensen var syg, og mod mig i disse Dage siden hans Bortgang. Her tænker jeg særlig paa Samfundet, for al Hensyn og Trøst, samt de dejlige Blomster til Begravelsen; og paa Minnesota Kredsens Præster fordi de alle kom til Begravelsen; og paa St. Johannes Mgh. i Sleepy Eye, Minn. for eders Om-sorg for os og vore kære; og paa alle forhenværende Mghr. og Bekendte af Pastor Jensen for de os tilsendte Breve, Kort og Blomster. Tanken flyver saa let til West Canada Kreds. Jeg vilde saa gerne sende eder derude en Hilsen og Tak for svundne Dage og for de mange hjertelige Bre-

ve; og en Hilsen til Pass Lake og Pastor og Fru Krogh, og til Jacob Engbergs i Solvang, Calif."

Mrs. Jensen Adresse er 412 W. Maple St., Sleepy Eye, Minn.

Bethel Menigheds nye Kirke, Los Angeles, Calif. er nu saavidt færdig at den kan blive indviet paa Søndag (d. 15. Dec.) og selvfølgelig bliver der Glædesfest derude over Fuldendelsen af denne treaarige Opgave. Samfundsformand Dr. Carlsen vil foretage Indvielsen og besøger derude et Par Uger. Der er Gudstjeneste Kl. 10, 3 og 7:30. Vi har fulgt Arbejdet derude med stor Interesse, da vi ved hvor mange af vore Landsmænd der sætter Bo i disse Egne, samt hvor vanskeligt det ofte er at holde dem sammen om vor bedste Arv, dansk Kristendom. Saa vi glæder os over det overmaade gode Resultat og ønsker Pastor Hans Jersild og hans tro Medarbejdere hjertelig til Lykke og Herrens rige Velsignelse i Fremtiden. I denne Forbindelse tænker vi ogsaa paa den lignende Lykke man har opnaaet i Dattermenigheden i Pasadena, der ogsaa snart kan indvi egen Kirke. Det er ikke saa mange Aar siden, at vi havde Brev derudefra, som tilkendegav, at Folkene i Los Angeles Menigheden var bange for at faa særskilt Virksomhed i Gang i Pasadena, da de trængte alles Støtte for at holde Hjemmekirken gaaende. Nu glædes de vist begge over, at de alligevel fik Mod og Tro til at udvide Teltsnorene. Og saadan gaar det saa tidt, naar der er Tro paa Gud og rimelige Vilkaar tilstede.

En god Afslutning paa et trist Aar har Ungdomsforeningen og Koret i vor Bethania Mgh., Boston, Mass. planlagt for den sidste Aften af Aaret. Først giver man et Program „The Gift Magnificent“, bestaaende af Fortælling og Sang, saa nyder alle en Forfriskning i Spisesalen, hvorpaa den sidste Time vies til en Koncert af Koret, paafulgt af en Candlelight Gudstjeneste i Midnatsstunden. Naar vi kalder Aaret trist, saa tænkes ikke paa Menighedens stilling, thi en tidligere Beretning meddelte denne særlig god i Aar, men paa Verdenssituationen.

I St. Maria Mgh., Kenosha, Wis. afholdes Julefest for de ældre Folk Søndag Aften d. 22. Dec. Man begynder med en Twilight Gudstjeneste Kl. 4:30, hvorefter Ungdomsforeningen serverer Aftensmaaltid og derpaa et specielt Program. Foreningens Medlemmers Forældre og alle gamle over 60 Aar er særlig indbudt. Sikkert faar baade unge og gamle stor Glæde af et saadant „Julegilde“ og vi haaber Ideen smitter.

Vore Prætestuderter paa Trinitatis Seminar forbereder sig i mere en een Forstand for deres fremtidige Gerning. Noget ganske Nyt er sikkert Opførelsen af en Bedesal paa Skolen. Ikke at man bygger en ny Bygning, men man har faaet Lov til at omdanne et Par af de gamle Studenterværelser paa Hovedbygningens øverste Etage i det nordvestlige Hjørne (saa vil gamle Elever vide hvor) til et Kapel, og Seminaristerne er optaget i deres Fritid med at udføre Arbejdet. Man haaber paa Gaver fra Venner omkring til Udstyr og Inventar. En saadan stille Bedesal har været tiltrængt, og at de unge Elever tager saa praktisk fat paa Opgaven er opmuntrende.

To af de 16 Theologer har fast Virksomhed i Vinter, nemlig Erik Christensen (Blair) i Herman Kaldet — ca. 13 Mil nord for Skolen, og Edward Hansen (Harlan), der betjener Lindsay-Genoa Kaldet — ca. 100 Mil mod Vest. Sidstnævnte Kald har under en femaarig Vacance været betjent af Nabopræster fra andre Samfund.

Et Juleprogram, bestaaende af Dickens' bekendte „Christmas Carol“ i dramatisk Form, udsendes over Station KORN, Fremont, Neb. (1350 K.C.) d. 20. Dec. Kl. 10:15 Form. Det er fjerde Aar at Dana Studenterne udfører denne Scene. Andre Udsendelser er ogsaa planlagt for Fremtiden ved Studenterne. Hver Fredag Kl. 4 Eftm. udsendes Skolenyt fra Dana; Lyttere indenfor denne lille Stations Rækkevidde bør „tune in.“

„Dansk Almanak“ er nu under Udsendelse her fra Huset og Pastor H. P. Berthelsen har atter forestaaet Redaktionen. Indholdet er ret vekslende, som ses af Titlerne: Et Eventyr om Julen der blev borte af Thordur Tomasson; Per Sonnes første Jul i Amerika af Theo. Beck, en selvbiografisk Skildring; Linqunda d.e. „det skal slippes“, en Omvendelseshistorie af Meta Moe; To Nytaarsaftener i en Biskops Liv, den ene ved Fødselen, den anden ved Døden, fortalt af Sofus Frederiksen; Krybskytten, en Syndsbekendelsesskitse af Andrea Gomard; Krucifikset og dets Betydning i en Forfatters Omvendelse af Henry Dahl; og saa Peter Ebbesens Beskrivelse af Pionerdagene i Dannebrog, Nebraska. Der er endnu et Par mindre Artikler. Men særlig vil Mindetavlen interessere. Denne Afdeling er i Aar samlet af Pastor Chr. Christensen, og han har gjort sig Flid for at følge i sin Forgænger, afdøde Pastor I. M. Hansens Spor. Der er korte Skitser af fem Præster (Hauge, Yonemura, Martin Jensen, A. Kirkegaard og J. K. Jensen), en Præstehustru (Mrs. Hjortsvang), 12 Lægmand (Søren Nielsen, R. Michaelsen, J. S. Elgaard, Niels Hansen, Jens Svinth, J. M. Frandsen, Lars Jensen, J. P. Aaskov, Chr. Christiansen, Peter Raben, J. Fred Jensen og C. Engskov) og 9 Kvinder (Anna M. Petersen, Mrs. Elgaard, Johanna Miller, Cecilia Christensen, Ane Christensen, Mrs. P. Jensen, Valborg Nielsen, Anna D. Nielsen og Mrs. C. L. Christensen.)

Desforuden er der det almindelige Almanakstof og Præsternes Adresseliste for begge de danske Kirkesamfund, samt en kortfattet Statistik over de lutherske Samfund i Amerika. Bogen er paa godt 200 Sider i samme Format som dens tyve Forgængere. Pris 40 cts.

Fra Danmark har vi i den senere Tid faaet baade Blade og et Par meget forsinkede Forsendelser af Bøger. Deriblandt ogsaa et Parti danske Bibler, som har været udsolgt hos os. Bøgerne vil blive solgt til den nedsatte Pris, som er averteret for denne Maaned, da de er nærmest Oplag af de i Kataloget anmeldte Titler. Iøvrigt gaar Salget af vort danske Oplag strygende, saa der bliver Hyldeplads for den stærkt forøgende engelske Omsætning samt de nyere Varer fra Danmark, naar en Gang Verdensmagterne har udspillet deres ødelæggende Hazardkrig derovre.

Desværre har andet Stof saaledes opfyldt de sidste Numre at vi ikke fik Plads til Danmarksnyt. Men der er heller ikke sket noget særligt. Den Evacuation af Nordvestkysterne, som omtaltes sidste Uge, gjaldt kun Udlandinge.

U. S. Postmester-General har oplyst, at man kan fremdeles sende paa eget Risiko Breve, Magasiner, Blade og Bøger til alle Lande, hvorimod Pakker af andet Indhold kun kan sendes til England og andre ikke af Axismagterne besatte Lande. Til Norden er Flyvepost mest sikker, men koster 30 cts. per ½ Ounze.

„Julegranen“ fra Holst Printing Co., Cedar Falls, er ankommen og et flygtigt Gennemsyn stadfæster, at den er ikke den ringeste Ud gave af de 44 Aargange siden 1896. Faas hos D.L.P.H. for 50 cts.

Canada

EDMONTON

Kvindeforeningens Basar maa vist kaldes vellykket, skønt det indkomne Beløb, ca. \$80.00 netto, ikke naaede op til tidligere Aars Omsætning, og Grunden hertil var bl. andet den, at man i Aar ikke havde solgt Numre over Genstande til Bortlodning.

CALGARY

En ældre Calgary Dansker, Chris. Sørensen, afgik ved Døden den 17. Nov. i en Alder af 85 Aar. Afdøde var født i Sejrup, Danmark, og kom til Staterne i 1880 og til Canada (Blackfalls) 1901. Afdøde har boet i Calgary i en Aarrække.

PONOKA

Pastor Schultz's Indsættelse som Præst for den danske Menighed. Søndag d. 17. Nov. blev Menighedens nye Præst, Pastor A. Th. Schultz, indsat i Ponoka-Kaldet ved Kredsformanden, Pastor E. Nommesen. Det blev en stilfærdig, men dog højtidelig Indsættelse og Gudstjeneste. Kredsformanden talte smukt og indtrængende om Præst og Menigheds gensidige Pligter og begge Parter svarede lydeligt og med Varme paa de stillede Spørgsmaal, der gav en smuk Anelse om Vilje til et godt Samarbejde. Pastor Schultz prædikede over Dagens Tekst.

Efter Gudstjenesten var der Samvær, hvor der gaves en god Lejlighed for Præst og Menighed at veksle Haandtryk og til ogsaa at hilse paa Fru Schultz, der var med paa Turen.

DICKSON

Missionsmøderne var knapt saa velbesøgt som sædvanlig, og dog var disse alligevel de bedste, vi længe har haft. Vi kan blive for jordbundne, saa vi ikke giver os Tid til at sørge for vort aandelige Velfærd.

Velsignelsen fra Gud udebliver ikke, naar vi sætter de timelige Ting lidt til Side og fylder vor Plads i Kirken. Og der er Siddepladser nok! — Selv i Dickson Kirke. Der var en ældre Kvinde, som gjorde mange af os til Skamme, idet hun spadserede 6 (seks) Miles til Kirke paa en kold Vinterdag. Hun gjorde, hvad hun kunde for at være med. Hvad gjorde du, — og jeg? Hvis din Plads ikke skal staa tom i Himlen, maa du udfylde den allerede hernede. — Glem ikke det, Venner.

Vi siger Pastor P. Rasmussen og Pastor P. C. Paulsen Tak for Besøget og kom igen.

„Gamle Bedstemor“ Westergaard synes ikke at have det saa godt i denne Tid. „Bedstemor“ er jo 97 Aar og uden Tvivl den ældste Dansker i Canada.

STANDARD

Med Pastor Husted-Christensens Helbred gaar det fremad (Gigtfeber) omend meget langsomt, men vi maa have Taalmodighed, da det nok vil vare længe inden vi kan have vor Præst blandt os igen.

Ved Kvindeforeningens Basar indkom \$11.26, hvilket Beløb maa siges at være et godt Resultat i Betragtning af det kolde Vejr, der saa pludselig satte ind i Forbindelse med daarlige Veje.

OLDS

Gudstjenester afholdes den 8. og den 22. December i „United Church.“

Den 8. December indsatte Kredsformanden Pastor E. Nommesen Pastor Schultz i Embedet som Præst i Olds.

Der var en god Forsamling til Gudstjeneste og Aarsmøde d. 24. Nov. Ved Forretningsmødet oplæstes de forskellige Indberetninger, der ogsaa godkendtes. Chris Jacobsen genvalgte til Diakon, og Ingvar Andersen blev genvalgt til Næstformand. H. Randers og Berg Johansen valgte til Revisorer.

Det blev bestemt, for Aaret, der kommer, at bruge Konvolutter til Medlemmernes Bidrag til Kirken og søge at faa Løfter om bestemte Bidrag, for saaledes at afværge et muligt Underskud i Kassen — dette slevfølgeligt ad Frivillighedens Vej.

WINNIPEG

Resultatet fra Kvindeforeningens Basar foreligger nu og viser et Overskud paa \$119.94.

Tre af vore Søndagsskolebørn, Jean Fremming, Eline Rasmussen og Sylvia Sørensen havde den Glæde for en Tid siden at kunne bringe et Uldtæppe til Det røde Kors som en Gave fra Den danske Søndagsskole.

Ogsaa en Glæde for Søndagsskolelærere og Elever var det at modtage et Brev fra Pastor og Fru Schultz. Brevet blev meget tydeligt oplæst, saa ingen af os gik Glip af noget af Indholdet. Trods den besværlige Tid, Pastor Schultz lige har gennemgaaet, har Brevet et tydeligt Præg af Præstens sædvanlige gode Humør, og Brevet var en stor Opmuntring for os, naar lige undtages dette, at Haanden endnu er livløs og maa bæres i Bind.

„Glem heller ikke at støtte din Kirke ved at komme til Gudstjenesterne og støt den ogsaa med en Gave til at fremme Guds Rige blandt vore Landsmænd i Winnipeg,“ skriver Mgh's Formand A. Rasmussen i K. og H.

OSTENFELD

Efteraarsarbejdet er nu til Dels tilendebragt. Kartoffelhøsten var jævn god, og selv om Turnipshøsten maaske knap var saa god som i tidligere Aar, saa var til Gengæld Priserne abnormt høje. De varierede fra 14 til 18 Dollars per Ton, og en Dansker herude solgte for ca. 90 Dollars fra ½ Acre.

En af de sidste fine Dage før Vinteren satte ind, først med flere Dags Regnvejr og senere med to Dages Snestorm, holdt Kvindeforeningen Basar i Kirkens Undersal. Mange var mødt op, og Afsætningen gik strygende. Resultatet blev da ogsaa et Nettooverskud paa rundt 68 Dollars.

TORONTO

Capt. Aage Laursen, R. A. F. i England, er den første blandt Danske i Toronto, som har mistet Livet i Krigstjeneste. Han var Søn af Chr. Laursens, som flyttede til Vancouver for et Par Aar siden. Vi mindedes ham under Gudstjenesten den 10. Nov. De unge havde pyntet med Flag og Blomster. Saaledes fik denne „Remembrance Day“ særlig Betydning for dem af os, som kendte Aage bedst, som den sikkert ogsaa fik Betydning for Forældrene i det fjerne Vesten.

LONDON

Basaren, som vi havde set hen til med Forventning og

Spænding, blev en afgjort Sukses, da vi fik Dagens Udbytte fastslaaet. Indtægten var \$94.00, saa med Fradrag af de faa Udgifter, der altid løber paa, Leje af Lokaler osv., bliver der en ret god Netto-Indtægt.

Vor Kvindeforening har i Aarets Løb øvet en stille, men virkningsfuld, Indsats i den danske Menigheds Gerning her i Byen, og var det ikke for dens utrættelige Arbejde, havde vi vel ikke kunnet gennemføre Arbejdet, som vi har gjort det til nu. Det er os derfor en Glæde at kunne rapportere til Kirkens Formand, Dr. N. C. Carlsen, og til lige til Atlantic-Kredsens Formand, Pastor Videbeck, at vi, naar vor Præst, Pastor J. Petersen, forlader os sidst i November, er uden Gæld til nogen, d.v.s., at bl. a. Præstens Løn er betalt til Dato. Det er et stort Fremskridt for os, og en Ting vi som Menighed er meget taknemmelig for.

Det er med Sorg, vi ser Pastor og Fru Petersen forlade os og Gerningen her. Stille, men sikkert, har de vundet en Plads i vor Midte, og nu spørges der saa om, hvad Fremtiden vil bringe. For os som Menighed er der kun et Løsen: Vi vil fortsætte Gerningen! Derfor venter vi, at Samfundet og dets Ledere ikke glemmer os. Den foreløbige Bestemmelse er, at Pastor Lang fra Chicago kommer til Detroit og London i December Maaned, og saa maa vi se, om der kan ordnes noget permanent med Pastor Lang med Hensyn til Betjening.

Pastor Petersens sidste Gudstjeneste blev afholdt Søndag d. 24. Nov. Efter Gudstjenesten var der Altergang. Om Aftenen samledes vi til Afskedsfest.

Pastor Neesgaard havde i sin Egenskab af Sekretær for Atlantic-Kredsen et Møde med Pastor Petersen og Kirkens Bestyrelse Søndag Aften den 10. Nov. Mødet var arrangeret for at drøfte Menighedens Fremtid. Der er ingen Tvivl om, at Pastor Neesgaard fik et stærkt Indtryk af Menighedens Ønske om at fortsætte Arbejdet, og vi haaber, at Atlantic-Kredsens Sekretær vil tale vor Sag hos rette Vedkommende, skriver John Nielsen i K. og H.

MONTREAL

Kvindeforeningen afholdt sin Basar den 8. og 9. November. Da vore Lokaler i Kirkeejendommen er altfor smaa, havde vi i Aar lejet den finske Klubs Lokaler paa 1226 St. Catherine St. W. Der havde vi god og rummelig Plads, hvilket i høj Grad lettede Arbejdet. — „Mon vi kan naa lige saa meget som sidste Aar? spurgte mange af os. Da var Resultatet jo særlig godt. Ja, Svaret var i det uvisse; men de sidste Uger forud for Bazaren væltede Gaverne bogstavelig talt ind ad Dørene til os, og da Basaren oprandt, bugnede Salgsbordene af nyttige og smukke Genstande. Det blev en ny Bekræftelse paa, at mange af de danske i Montreal har Interesse for deres Kirke og søger at hjælpe efter Evne, naar der bliver kaldt paa dem.

Baade Fredag og Lørdag var Basaren godt besøgt. Den rummelige Plads gav Folk Lyst til at blive, og man tog sig god Tid til at se paa Sagerne og gøre Indkøb. Og i Restaurationen nød man Kaffen med det udsøgte danske Smørrebrød. Og da saa Resultatet af det hele blev gjort op, viste det sig, at vi endda naaede et lille Trin højere i Aar, idet det samlede Overskud beløb sig til ikke mindre end 450 Dollars.

Korrespondancer

FRA WESTBY, MONTANA (Emmaus Mgh.)

Vi er glad for „Ugebladet.“ Det er en kær Gæst i vort Hjem; der er meget godt Læsning i det, og det danske er jo alligevel det kæreste for os ældre Folk, som har faaet vor Undervisning i Danmark.

Vi har ingen dansk Gudstjeneste mere her i Emmaus Menighed. Det Engelske er jo det bedste for de yngre der ikke faar meget ud af det Danske.

Søndag d. 24. Nov. havde vi Sølvybryllupsfest sammen med Gudstjenesten og havde en skøn Sammenkomst med vore kære Venner, Sølvybrudeparret Mr. og Mrs. Peter Nørsgaard. Vor Præst, Past. Harold Larsen talte udfra Matth. 17 Kap. og dvælte særlig ved Vers 4: „Herre, det er godt at vi ere her. Ja, det følte vi, at det er godt at være i Guds Hus og dele Guds Ord med hverandre. Brødre og Søstre, hvor er det godt at bo tilsammen!

Mr. Peter Nørsgaard er vor Søndagsskole Forstander og vi er glad for ham i den Gerning.

„Sorrige og Glæde, de vandre tilhobe“ saadan fik ogsaa vore Venner det at føle. Thi Mr. og Mrs. Nørsgaards unge Datter, Irene, fik Hjemlov d. 2. Nov. Hun, som nu var i sin blomstrende Alder, 15 Aar, er nu borte og vi tør tro i Paradis hos sin Frelser, som hun har elsket og troet paa ligefra sin første Barndom. Det var en stor Sorg for disse kære Forældre og Søsken at miste hende, og vi følte det særlig paa Sølvybryllupsdagen. Men, Gud være lovet for det levende Haab! „Men vi ville ikke, Brødre, at I skulle være uvidende med Hensyn til dem, som sove hen, for at I ikke skulle sørge som de andre, der ikke have Haab.“ 1 Thes. 4:13.

Kærlig Hilsen til alle Bladets Læsere og Redaktør.

Louis Andersen.

FRA REEDLEY, CALIFORNIA

Ebenezer Kvindeforening havde til deres Møde i November Maaned et meget interessant og lærerigt Emne, „Hvorfor gaar jeg i Kirke.“ Og da det maaske kunde være til Gavn for andre, som maaske er i Tvivl om hvorvidt Kirkegangen virkelig hjælper og gavner, meddeles nogle Smuler. De, som holder Ansgar Lutheran“, vil faa en bedre Forstaaelse af dette Emne, da det var drøftet paa Engelsk. Kun dette paa Dansk, for at de gamle, som jo saa ofte bliver glemt og tilsidesat, ogsaa maa høre lidt om, hvad der foregaar og tales om. For selv om mange skriver og taler paa Engelsk, saa er det danske Sprog jo alligevel det kæreste og eneste Minde vi har tilbage. Mange af de kære gamle Mennesker, som er fødte i Danmark, har nok mange Gange siddet i en engelsk-talende Kirke og tænkt: Hvorfor gik jeg dog herover? Men nu er vi her og maa se at finde os i Landets Skikke. Kirken er vort aandelige Hjem her paa Jorden. Forlader man den, vil man maaske ogsaa en Dag staa med Taarer i Øjet og sige, havde jeg dog blot blevet i min Faders Hus. For Herren har jo tydelig ladet os forstaa i Skrifterne, at det var hans Villie, at vi skulde komme Hviledagen ihu saaledes. En Time ved Jesu Fødder burde ikke at være kedelig, men en Glæde for den, som troer at hans Synder er tilgivet

for Jesu Skyld, og som virkelig elsker ham, der led Straffen i vort Sted; hvilken Glæde at kunne gaa til Alters og høre Præsten sige: din Synd er dig tilgivet. Og vi føler der, at nu er vi hjemme iblandt Brødre og Søstre. I Danmark sagde man ofte, at de hellige hængte sammen som Ærtehalm; det kan ogsaa siges om mange herovre, for vi kan ikke undgaa at lægge Mærke til den Kærlighed de Kristne viser overfor hverandre. Der siges nok, at vi ikke skal leve paa vore Følelser; men hvad skal man gøre, naar man føler i sig at man er iblandt Venner? Har vi først tilgivet vore Fjender da er han bleven vor Ven.

En anden mente at enhver skal være ansvarlig for sig selv, thi hvor ofte maa en Herrens Tjener ikke udrække sine Hænder over tomme Bænke. Men hvis vi fylder vor Plads i Kirken, da er vi med til at holde vor Sjælesørgers Arme oppe. Hvor ønsker vi at have vore Børn om Søndagen, ude i Verdens Tummel eller ved vor Side i Guds Hus! Thi de Dage vil komme, da vore Børn vælger for dem selv, og da vil det vise sig om de fik lært at sige: Jeg og mit Hus, vi ville tjene Herren.

En anden Kvinde sagde: Jeg holder af at gaa i Kirke, for der følger jeg Herrens Nærhed baade i Tale og Sang, og jeg ved, at det er den rigtige Plads at være. Herren vil se efter om min Plads staar tom. Vi har jo ikke alle Gaver og Evner til at gøre store Ting; men den, som ønsker at gøre noget for Jesus, skal nok finde Vej, om det er kun at fylde sin Plads i Kirken og der faa den Velsigelse, som Herren ønsker at give os. Hvilket dejligt Syn det er, at se Børnene komme i store Flokke til Søndagsskole, rene og velskabte Børn; og saa de villige Venner der er til at undervise dem. Mangt et Ord bliver lagt ned i det lille Barnehjerte, og maaske paa Fristelsens Dag vil det bevare dette Barn fra at tage et Fejlskridt i Livet, som kan koste dets Barndoms Renhed. Der øves et stort Arbejde ved Søndagsskolelærerne, og ofte faar de hverken Tak eller Penge derfor. Men den, som hjælper de smaa, hjælper ogsaa mig, siger Jesus. Ja, hvilket lærerigt Eksempel sætter ikke vore Lærere! Det er jo altid saa let at sige: „Jeg er bange at jeg ikke kan gøre det godt nok.“ Hvor mange af os ældre har ikke skjult os under disse Ord, og saa har vi ventet saa længe, at vi slet ingen Ting fik gjort, uden at fylde den tomme Bænk. Dog alligevel haaber jeg vi er til Gavn og en Smule Glæde for vore Herres Tjenere.

En anden sagde, at hvis ikke de var i Kirke føltes den Dag slet ikke som Søndag. I hendes Hjem blev der ikke spurgt om den eller den vilde til Kirke; det var en Selvfølge, ligesaa naturlig, som at spise sin Middagsmad. Lad os tage hele vor Familie med, saa vore Børn ikke skal faa den Forstaaelse, at det gør saamænd ikke saa meget enten vi er der eller ej. Selvfølgelig kan Gaaen til Kirke blive en Vane, men en god Vane skulde ikke brydes; maaske vil Herren sige til den, der maaske syntes at være til ingen Nytte: „Du gode og tro Tjener.“ Men hvorfor er vi og vore Børn saa mange Gange til en „Stumbling block“? — mon ikke fordi vi saa ofte som det fortabte Faar vandre saa langt borte fra vore Sjæles Hyrde? Men Jesus fandt Faaret og tilgav det. Troer I det, I kære gamle Venner, som sidder og venter paa Herrens Genkomst, eller Dødsenglen for at hente eder hjem; da er ogsaa eders Synd tilgivet. For hvis vi ønsker vor Synd udslettet, maa vi ogsaa tilgive og behandle vor Broder og Søster paa rette Maade, ligesom Herren tilgav det fortabte Faar der voldte ham saa megen Sorg.

Der er saa ofte sagt, Bered dig for Julens Komme! Men hvordan kan vi nu bedst gøre det? Mon ikke det var godt at finde et Menneske, Ven eller Fjende, som hungrer og tørster efter Retfærdighed, og række ham eller hende en Kærligheds hjælpende Haand? Maaske en lille Tjeneste vil være nok til at faa Julelyset tændt i dit Hjerte, saa dette Menneske kan se, at nu er dit Hjerte ikke mere haardt som Sten.

I Byerne er Vinduerne allerede ved at blive pyntet for Jul. Hvormeget mere burde vi ikke have vort Hjertes Vindue pudset, saa Lyset kan skinne ud i den mørke Nat, til Mennesker derude!

En kærlig Julehilsen til Ugebladets Læsere med Forventning om et godt og velsignet Nytaar!

Mrs. Hans Hansen, Korr.

Fortalt og oplevet

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

Fra en Danmarkstur i 1938 af L. F.

(Fortsat fra Nr. 47)

Dec. 3die. Nede i Spisestuen er der hængt en Adventskrans. Det første Lys er sat i og var tændt den første Søndag i det nye Kirkeaar; i Morgen kommer der et mere, og et hver Søndag til der er fire—og saa er Julen her. Vejret er endnu mildt; ikke langt herfra staar en Villa helt gemt i gule Forsythier; de er mindst tre Maaneder for tidligt ude.

Jeg gik langs med Set. Jørgens Sø, „Svineryggen“ kalder de det, til Gyldenløvesgade gennem Ørstedsparken. Plænerne er endnu grønne og fulde af tamme Maager. Mennesker maa ikke træde paa Græsset. I Nørregade stod en Mand og solgte Nissesprællemænd og Julekonfekt, og saa var vi i „Nøddebo Præstegaard.“ Den gaar hvert Aar i Julemaaneden. Inde i Theateret gik Julenisser i Træsko og solgte Godter, Musikken begyndte med: „Jul, Jul, Jul, den skal ogsaa vide det er Jul,“ man hører Klokkeringning—og: „Det kimer nu til Julefest,“ Tæppet gik op, og der stod den gamle Ringer og trak i Rebet fra Kirkeklokken. Selve Stykket kender I jo, — Nikolaj er den der sætter det hele i Gang; megen Kristendom er der ikke, men Julehyggen i Præstegaarden var som den skulde være. Det er umuligt, at holde Tankerne borte fra Barneinder om Julen og Mor.

Søndag, Dec. 4. Taagesol. Lige hjemme fra Absalonskirken, hvor Pastor Th. Møllerup talte. Kirken er ny, lys og harmonisk. Alteret har et stort Krucifiks i Træ, underneden staar: „Det er fuldbragt!“ Kirken var halvfuld; den ligger i et Arbejderkvarter og Arbejderne gaar ikke i Kirke, i hvert Fald ikke i København. Vi sang: „Rejs op dit Hoved al Kristenhed,“ og Teksten for Prædikenen var: Jesu Genkomst — De ti Jomfruer. Kristendom er ikke blot at synge: „Fred hviler over Land og By,“ — for der er ikke Hvile; hele Verden larmer og inden længe har vi Elendigheden. Vaag og vær rede! Ved Alteret fik vi: „Deri bestaar Livet, ikke, at vi elsker ham, men, at han elskede os og gav sit Liv.“

Dec. 5. I Aftes i Garnisonskirken blev der bedt for alle vore kære i Udlandet og mine Tanker var med det samme hos jer. Svend Rehling talte og det var igen om Jesu Genkomst, det er jo den dejlige Adventstid; Trøsten

gennem Livet, det er, at alt faar Ende. At Barnet bliver til Voksen, at en Rejse faar Ende, at Foraaret bliver til Vinter, at Liv ender med Død, at Verden faar Ende. At tænke sig det modsatte vilde være uudholdeligt. I det Haab ligger Livet.

Dec. 9de. Kære A. Dit Brev var her til mig, da jeg kom fra Skolen. (Vor Skribent frekventerede Bibelskolen i København.) Vi har haft en meget interessant Morgen, to Timer med Pastor Helveg Larsen, om vor Tids aandelige Strømninger: Barth og Oxford og, udenfor Kirken, de antikristelige Bevægelser, der nu raser Verden over. Pastor Helveg-L. var Præst i Dansk Vestindien, da det overgik til U. S. A. og hans Onkel var den sidste danske Guvernør derovre. Han er en meget intelligent Lærer, og vi følger ham i Spænding.

Min Sidekammerat i Skolen er en Missionær, Frk. Inger Walløe. Hun arbejder i Indien mellem Bhilfolket, er udsendt af K.M.A. Vi har fundet fælles Bekendte fra vor lille By, Mennesker hun aldrig har set, men som hvert Aar sender Penge til en Evangelist's Underhold. Saa lille er Verden.

Nu har jeg gaaet en lang Tur og endte op i Frederiksberg Have. Der er kønt derude, Rabatterne staar endnu fulde af blomstrende Stedmoder og Tusindfryd. Plænerne er velholdte, blot de ikke var heget ind med høje Jerngitre. Jeg finder mange morsomme Gadenavne. Her skal Du høre: Præsteløngen, Degnestavn, Ringertofte, Gravervænget, Klokkerhøjen, Møllerloden. De ligger alle i en Række. Ingen er glemt. Der var Brev fra Holte, om jeg vilde møde dem i deres Valgmenighedskirke, Imanuelskirken, paa Søndag; jeg havde ellers glædet mig til at høre Georg Bartholdy.

3die Søndag i Advent. Efter min sidste Bemærkning følger jeg mig ikke lidt beskæmmet. Jeg gik saa hen i Imanuelskirken og oplevede en af mine bedste Søndage endnu herovre. Selve Altertavlen er en Gudstjeneste. Den er malet af Skovgaard, spænder over hele Bredden af Koret, og forestiller Daaben Pinsedag: Ap. Gr. 2:41 — en Scene, jeg aldrig før havde tænkt mig. De mange Mennesker ved Floden med Hellig Aandens Forklarelse over deres Ansigter og Ildtunger paa deres Hoveder. De dejlige Ansigter af alle Aldre!

Vi sang: „Vær velkommen Herrens Aar“ og „Blomstre som en Rosengarad,“ og saa fik vi saadan en Prædiken af den 80 aarige Pastor Emeritus Clausen: Om Johannes i Fængselet; ogsaa hans Sind var i Fængsel. Han begyndte at tvivle: Skulde nu hele mit Liv være forfejlet, mon Han er den Messias, der skal komme og som jeg har peget paa? Om Natten kommer de tunge Tanker, — Tanker som vi ellers ikke vilde tænke i det klare Dagslys. Her gælder det at sende Bud til Jesus, som Johannes, med det samme. Der faar vi Svar, som Jesus gav, ingen Diskuteren om det og det, om hvad der stod skrevet om Ham: „Men sig Johannes de Ting I hører og ser: At Blinde se, at Døve høre, at Døde staa op.“ Naar vi faar begyndt at se paa Guds Velgerninger mod os, saa begynder Takken og saa falder al Tvivl. Endnu sker det, at Blinde ser og Døve høre. Blinde har vi gaaet for Guds Aands Magt og Herlighed, — pludselig ser vi og hører, hvad andre Mennesker ikke kan. **At være en Kristen er at leve i Guds Velgerninger.** Vi var til Alters, og, da vi alle var tilbage i Stolene, sang vi som Takkevers: „Lykkes og trives, styrkes, oplives skal dine smaa, Vokse i Kræfter stige derefter,

ter, Højeloft naa, Himle, hvor Øjet, som græder ej mer, Herren, vor Gud i sin Herlighed ser.“ Det er det vi trænger til i Guds Hus, at blive styrket og oplivet til Ugens Hverdagsliv. Det forstod den gamle Præst. Han viste os den Eneste, der kan drage vort Liv og Tanker til Højeloft og Himle. Saa kan Livet leves og vokse i Kræfter.

Pastor Clausen er en Svigersøn af Biskop Skat Rørdam. Saadan var de gamle Grundtvigianere.

Tænkt og Skrevet

LØVFALDS FILOSOFI

(Mel.: Ich weiss nicht, wass soll — Af Loreley)

Nu gulnes de grønne Blade
og — et efter et — drysser ned.
Man træder, langs Fortov og Gade,
paa Sommerens Herlighed.

Med hektiske Farver paa Kinden,
hvert Ansigt mod Solen vendt,
Smaablomsterne gyser i Vinden:
„Ak! Vaartidens Glæde er endt!“

For Nattefrosten snart synker
de sidste Smaablade mod Jord.
Forsinkede Træfugle klynker:
„Paa Gensyn, du kolde Nord!“

Og varmer end Efteraarssolen
endnu den afkortede Dag,
Snart stryger paa Basfiolen
de Storme med kraftige Drag.

Selv Menneskebørnene sukker,
Som om al Naturen skal dø:
„Aa jo! Vaarens Frugter vi plukker,
men alt er dog kun Græs og Høj!“

Vel! Det er dog vist en Skandale
naar man, af Naturen selv,
kun ser dens Udgang — dens Hale,
men overser Kræfternes Elv.

Naturen er ikke blot Vaaren
med Ynde og Varme og Høst,
men Alt, hvad der blev os beskaaren
ved Skaberens Almagtsrøst.

Nu visner Urter og Blade
i Følge Skaberens Bud.
Ja vist! Men vor Høst er i Lade;
og Høstens Herre er Gud.

Og Saften fra Stængler og Blade
blev gemt i hver Rod, hvert Skud
— i Sommerens Vinterlade —
til Vaaren paany sender Bud.

Og tæt ind mod Jordens Bryst sover
hver Kærne, hvert levende Frø, —
af Blade, med Sne henover,
beskyttet, saa ej de kan dø.

Mens Varen blidt slumrer og hviler,
arbejder Vintren med Flid.

Det haster — thi Tiden heniler,
snart kommer vor Foraarstid.

Med Snelæs paa Ryggen sig skynder
hver Storm i Guds Ærinde frem;
snart dunbløde, snehvide Hynder
tildækker Mark, Skov og Hjem.

Og Frosten har travlt med at male
paa Ruden hver frostklare Nat;
det synes, den til os vil tale
om Sommerens Blomsterskat.

Men Kulde, Sne, Storm og Væde,
samt Vinterens Dvaletid,
er vigtige Led i den Kæde
der drager vor Sommer herhid.

Og klart — hvad end isner og truer
at knuge vort Hjerter ned —
end Bethlehems Stjerne luer
om Julebud — Frelse og Fred.

Naar lidt af Guds Størverk vi sandser
— igennem Historien ned —
vi ser: „Ingen jordisk Magt standser
Guds Planer, Guds Kærlighed!“

Nu visner Urter og Blade
og endt er vor Høst og Vaar;
Aarstiderne ej vil aflade
at skifte, mens Jorden staar.

J. P. Clausen,
Washington, D.C.

„EVANGELIZATION“

Uddrag af Drøftelsen, der udspandt sig efter
Pastor O. V. Magnussens Indledningstale
ved Minnesota Kredsmøde.
(Se Talen i L. U. Nr. 47, S. 8.)

Pastor Girtz: En af de mest velsignede Stunder jeg har oplevet i min Præstergerning har været, naar jeg har haft en rigtig inderlig og indholdsrig Samtale sammen med en anden Mand om Guds Ord. Men til Tider har jeg ogsaa erfaret, at saadanne Samtaler var meget vanskelige at faa i Gang. I vor moderne Tid er saadanne Samtaler en ren Sjældenhed. For Aar tilbage var det noget, som vor lutherske Kirke brugte meget. Og nu-til-Dags er det en ren Sjældenhed, at vi retter følgende Spørgsmaal til de Mennesker vi møder paa vor Vej: „Har du Fred med Gud?“

En Gang skete det, at jeg kom i Samtale med en ung Mand. Jeg spurgte ham om han havde taget et bestemt Standpunkt i religiøs Henseende. Han svarede, at han havde gjort sit Valg og tilhørte et af de moderne og meget populære Samlingsteder — et saakaldt Tabernakkel.

Hvorfor havde ikke den lutherske Kirke sat sig i Forbindelse med den unge Mand? I Dag er han en af de bedste unge Mænd i min Menighed.

En anden Gang gav jeg mig i Tale med flere unge Mænd. Jeg sagde til Dem: „Se her, mine unge Venner; hvis I vilde lade eder lede af Guds Aand og arbejde i Samdrægtighed med mig, saa er jeg overbevist om, at vi i Fællesskab kunde udrette et stort Arbejde i Herrens Vingaard.“ Men de unge Mænd undgik mig altid senere og jeg fik aldrig Lejlighed til at tale med dem igen.

Dr. Scherer fortalte mig en Gang, at han for det meste brugte 24 Timer til at studere og nedskrive sine Prædi-

kener. Trods dette, at han var vel forberedt, kunde han dog ikke holde sin Flok sammen. En af hans Søndags-skolelærere blev senere „Christian Scientist.“ En anden af hans Menighed blev Spiritist. En tredje kastede sig selv ud fra 24. Etage paa en stor Bygning i New York. Dr. Scherer sagde, at han efter alt dette følte sig som en ensom Mand i New York. Han begyndte at forstaa, at det egentlig ikke var de veltillæggende Prædikener der var det vigtigste, men derimod, at en Præst til Stadighed stod i personlig Forbindelse med den enkelte i Menigheden.

Man kan næsten sige, at en Præst maa have en Slags Klinik for sjælesyge Mennesker hvor han, ligesom Lægen, kan give dem daglig Tilsyn.

Vor Taler i Dag ramte Sømmet lige paa Hovedet, da han sagde, at vi har glemt vor Bønnebog. Hans Tale var gripende; den slog lidt haardt. Det var ligesom naar man faar et Saar rensat ud; det gør ogsaa ondt, men er nødvendig for at Saaret kan heles.

Mr. Knudsen, Sleepy Eye: Jeg tænker vi alle er klar over, der er noget der mangler. Hvis vi bare lagde det altsammen frem for Gud! Vi har saa travlt med at deltage i de Ting som hører Verden til. Men vi kan ikke være Guds sande Børn og saa alligevel skikke os lige med Verden.

Pastor Bertelsen: Det er sandt hvad der blev sagt i Indledningstalen, at vi skulde henvende os mere til Folk — søge at faa Tag i dem.

Men hvad gjorde Apostlene? De arbejdede og forkyndte Ordet saaledes, at Folket strømmede til dem og spurgte: „Hvad skulle vi gøre for at blive frelst? Der var Liv og Inderlighed i deres Forkyndelse. Vi skulde efterligne dem; der skulde være Aandskraft og Inderlighed i vore Ord. Vi skulde prøve paa at vække den slumrende Samvittighed, saaledes at der kommer Uro og Anfægtelse over Syndere.

Det har været mig en Glæde at iagttage vore Spejdergutter. Kirken har været heldig nok til at bevare disse Drengene i Menigheden. Skønt Spejderbevægelsen ikke er nogen religiøs Sammenslutning, saa er den dog i højeste Grad interesseret i den moralske og aandelige Udvikling af sine Drengene.

Spejdergutterne har deres 10 Bud — eller Regler. Den sidste af disse er den vigtigste, nemlig „Ærefrygt.“ Tænk om vi havde troende Kristne som Ledere for alle disse Drengene! Hvilken Anledning vilde der ikke være til at saa den gode Sæd — Guds Ord — i disse unge modtagelige Sjæle. Tænk hvilken Velsignelse dette vilde være for vort Land. — —

Pastor Henningsen: Ja, det er i Sandhed af stor Betydning, at vi forkynder Guds Ord paa den rette Maade. Men der findes Mennesker man næsten ikke kan faa Tag i. De vil aldeles ikke lade sig drage ind i Guds Rige.

En Præst brugte den Metode, at han gik ud og arbejdede sammen med en Farmer og hjalp ham med Markarbejdet. Paa den Maade fik han samme Mand til at besøge Guds Hus. Jesus gik ud i Fiskerbaaden, der talte han til Folket i jævne Ord som de forstod. Vi skulde ogsaa tænke mere paa de fattige. Jesus holdt mest til blandt Fattigfolk, han beskyldtes endog for at „æde med Toldere og Syndere.“ Fattige og elendige Mennesker trænger mere end andre til at høre det glade Budskab. Hvis vi henvendte os mere til denne Klasse vilde vort Arbejde maaske bære mere Frugt.

Mrs. Jensen, Albert Lea: Jeg læste for en Tid siden en Artikel i et af vore Tidsskrifter om en ung luthersk

Præst. Det gik kun daarligt for ham. Der var ingen Forstaaelse eller Harmoni mellem ham og hans Menighed. Det saa ud til at der var Tilbagegang i Stedet for Fremskridt i Virksomheden.

Et Menighedsmøde blev holdt. Præsten udtalte sig med disse Ord: „Noget maa der gøres, mine Venner.“

En Lægmand spurgte: „Hvad vilde De gøre, hvis De var i mit, eller rettere i vort Sted?“

Præsten svarede: „I would fire him —! Not fire him out, but fire him up!“

(Ovenstaaende Ordspil kan ikke godt oversættes uden at forstyrre Begreberne.)

Præsten vedblev: „Til Tider følger jeg, at min Menighed har bedet for mig. Aah Venner, da falder det saa let for mig at forkynde Ordet. Og saa til andre Tider er det som om Modløshedens kolde, klamme Taage slaar mig i Møde, naar jeg betræder Prædikestolen. Jeg ved, at min Menighed ikke har knælet i Bøn for deres Præst. Det er som om en iskold Haand greb mig om Hjertet. Og, Venner, under saadanne Forhold kan jeg ikke forkynde Ordet med Inderlighed og Hjertevarme. I lukker ikke op for Ordet, jeres Hjerter er kolde.“

Og, Venner, det er vor Pligt, som troende Kristne, at bede for vor Præst, prøve paa at komme i Samklang med ham. Bed for eders Præst! Det vil være til Velsignelse for ham og jer.

Mrs. Jakob Jensen, Luck, Wis. I siger, at det kommer an paa os Lægfolk. Ja, det ved vi godt. Men hvad skal vi gøre? Det hele vil blive en sørgelig Krebsegang, hvis vi ikke vækkes op af vor Søvn. Jeg sagde til en af vore Præster, som kom til Luck for at prædike: „Den Menighed, som ikke afholder Bønnemøder, vil snart gaa til Grunde.“ — Jeg mener disse Møder er en Nødvendighed.

Pastor Im. Petersen: Der er en Ting vi maa være sikker paa, og det er, at der er en inderlig Forbindelse mellem vore Bønner og den Maade, hvorpaa vi lever vort daglige Liv.

Ogsaa jeg har en stærk Tro paa Bønnemøder. Men til Tider, naar jeg har overværet et sligt Møde, har jeg været hel syg om Hjertet. Enkelte af Mødets ældre Deltagere vil med stor Anstrængelse fremføre en alenlang Bøn. Maaske det var ærlig ment. Men desværre har jeg ofte erfaret, at samme Mand eller Kvinde levede deres daglige Liv saaledes, at det var i absolut Modstrid — ja en fuldstændig Modsætning til de Bønner, de beder ved offentlige Møder. Deres daglige Færd er alt andet end rosværdigt, og deres Bønner har været til Forargelse i Stedet for til Opbyggelse. Der findes mange ærlige kristne Mænd og Kvinder, der taler meget lidt ved Møder og Sammenkomster. De har ondt ved at fremføre en Bøn, hvor der er flere til Stede; men fra saadanne har jeg personlig modtaget meget mere aandelig Hjælp og Opmuntning end fra dem som beder de lange Bønner.

Hvis ikke vort daglige Liv leves saaledes, at det er i absolut Harmoni med det Ord, som vi forkynnder, ja saa er vore Bønner mere til Skade end til Gavn. De ligefrem vækker Forargelse.

Dr. N. C. Carlsen: Indledningstalen har sikkert haft til Følge, at vi har faaet en god Diskussion i Gang. Det er mig en stor Glæde at høre og tage Del i Diskussionen af et saadant Emne.

Jeg har med Sorg lagt Mærke til, at personligt Vid-

nesbyrd af den enkelte saa at sige ikke eksisterer mere i vore Menigheder. Det er helt forsvundet.

Jeg ønsker ikke paa nogen Maade at udtale mig saaledes, at det kan virke nedslaaende, naar jeg siger, at det, at aflægge et personligt Vidnesbyrd, hører Fortiden til. Dog har der i mange af vore Menigheder været stærk Fremgang, især blandt de Unge; og dette er jo i højeste Grad opmuntrende.

Men hvad er Grunden til, at man aldrig mere hører Enkeltmænd gaa ud og vidne for Guds Riges Sag? Der er mange Kristne, der aldrig aabner deres Mund for at vidne om Jesus Kristus. Det, som burde være paa deres Tunge tidlig og sildig, synes helt at være glemt. Vi maa finde Aarsagen og dernæst et Middel til at afhjælpe denne Mangel. Maaske det er aandelig Død. Og en Død kan jo ikke vidne om Kristus. Maaske det er fordi mange Mennesker føler, at deres Liv leves i absolut Modstrid med det glade Budskab, de burde forkynde. Ja, desværre maa vi vedgaa, at dette er sandt for baade vort eget og andre Kristnes Vedkommende. Vi maa til Stadighed anraabe Gud om Hjælp, at han i sin store Naade vil hjælpe os at lade vort Lys skinne; og at vi maa være Jordens Salt. Maaske vor Tavshed har sin Grund i Lunkenhed. „Fordi du er lunken og hverken kold eller varm, vil jeg udspy dig af min Mund.“ Saaledes læser vi om Menigheden i Laodikea. Saadanne Mennesker vil aldrig vidne om Frelseren. Og ved Omgang med saadanne faar man nærmest en Fornemmelse, som naar man tager en Mundfuld lunkent Vand.

Der kan ogsaa være mange andre Aarsager. Enhver ærlig Kristen ønsker sikkert at vidne for de Mennesker, som han kommer i Berøring med. Men det kan til Tider, ske, at en saadan Mand taber Modet. Hvis han for Eks. er en faamælt Mand, saa kan vi ikke forlange, at han lige paa en Gang skal blive veltalende og afgive et fyrigt Vidnesbyrd. Men enhver Kristen maa vidne, enten paa den ene eller den anden Maade. Og Gud velsigne den Mand der kan vidne gennem sit daglige Liv!

Med Hensyn til Ordets Forkyndelse ved Lægfolk, da maa vi Præster prøve paa at tage Haand i Hanke og tage vor Del af Ansvar for de Mangler der kan fremstaa. Det er maaske fordi vi ikke har set den vidtrækkende Følge af dette, at vi tænker, at saa snart et Menneske er bleven omvendt, saa er det en Selvfølge, at han maa begynde at vidne.

Vi Præster kan paa mange Maader hjælpe til at udanne vore Lægfolk. I de forskellige Foreninger og Klasser findes der mange udmærkede Mænd og Kvinder, der kan hjælpes til Rette ved Bibellæsning, Bønnemøder og paa anden Maader, saaledes at de kan blive gode Vidner i vort Samfund. Pastor Knock, Lærer ved L. B. I., har udgivet en udmærket Bog over dette Emne. Bogens Titel er: „Personal Evangelism.“

Selv om en Mand er meget tilbageholden og meget sjælden udtaler sig i offentlige Forsamlinger, saa er det dog hans Pligt som Kristen, at fortælle de Mennesker han møder til daglig, hvilken Velsignelse det har været for ham, at han er kommen til Syndserkendelse, og af idel Naade har faaet Lov til at leve sit Liv i Samfund med sin Herre og Frelser. Det vilde ogsaa være af uhyre stor Betydning for en saadan Mand, om han lærte en hel Del Skriftsteder udenad, saaledes at han kunde have dem paa rede Haand, naar han følte, at nu var det Tid at tale. Men

fremfor alt husk paa, at Guds Ord er mægtigt; vi behøver aldrig at frygte for at det nogensinde taber sin Kraft.

Jeg husker en Gang, at jeg var kommen til at diskutere med en Mand; tilsidst maatte jeg give tabt. Dog gav jeg ham et Skriftsprog. Derefter gik jeg hjem, modløs og sorgfuld.

Et Par Uger senere kom samme Mand hen til mig og sagde: „Alle dine Argumenter hjalp aldeles ikke; men du gav mig et Skriftsted, som lød saaledes: „Syndens Sold er Døden. Det kan jeg ikke faa ud af mine Tanker.“

Der stod jeg. Jeg erfarede, at hvad mit eget lille Jeg ikke kunde magte, det kunde Guds mægtige Ord.

Traktater kan ogsaa bruges med stor Fordel. En Mand kan rette det Spørgsmaal til en af sine Bekendte: „Har du læst denne Traktat?“ Paa den Maade kan han faa en Samtale i Gang om dette, som ligger enhver Kristen paa Hjertet, nemlig at forkynde Guds Ord, og paa samme Tid kan han maaske bringe Hjælp til en søgende Sjæl.

En Gang, da jeg var Student, mødte jeg en ung Mand, som var bleven interesseret i sin Sjæls Frelse. En Aften bad han mig om at komme hen og tale med ham. Jeg gik. Og Gud ske Lov, at jeg gjorde det. Denne Mand har været Præst i 25 Aar. Gud velsigner saadant Arbejde. Maa dette opmuntre os til at fortsætte.

Jeg har overværet Bønnemøder, som jeg ønskede aldrig havde været afholdt. De blev til Anstødssten for de Unge, ja ligefrem til Forargelse. Paa sine Steder og til visse Tider kan Bønnemøder være til stor Velsignelse, men langtfra til enhver Tid.

Saa tror jeg det vilde være bedre at bruge en Aften midt i Ugen til Bibellæsning. Man kan saa spørge, om der er nogle, der følger Trang til at bede en kort Bøn. Og hvis ikke, saa afslutte Mødet. Ordet, som var læst, vil i sig selv bringe Velsignelse. Forbønner blev ogsaa nævnt i Indledningstalen. Sikkert, disse kan ogsaa være til stor Velsignelse.

Til Tider har jeg hørt Folk sige: „Den Prædiken var noget tør.“ Og paa samme Tid kunde jeg sige, at jeg havde haft megen Opbyggelse og Velsignelse ud af den Prædiken, som andre syntes var tør. Men disse, som sagde dette, havde maaske glemt at bede om, at Aanden vilde hjælpe dem til at høre det Guds Ord som blev forkyndt, eller at Aanden vilde tale gennem Præstens Mund netop til dem. Hvis et Menneske beder om Aandens Vejledning, saa gaar han ikke forgæves til Herrens Hus. Jeg har somme Tider i mine Indsættelsestaler udtalt: „Hjælp jeres Præst at udfærdige hans Prædikener!“ Hvad jeg mener er: Hjælp dem gennem eders Bønner.

Naar hellige Hænder er opløftede for Præsten, saa udstrømmer der Kraft fra Præstens Forkyndelse.

DANSKE MOTTOER

til at hænge paa Væggen

Skriftsteder i lyse Bogstaver paa rød, grøn eller blaa Bund, klæbet paa Pap. Disse danske Mottoer er meget populære i danske Hjem.

Nr. 5515. Størrelse 9¾x13. Motto: Ske ikke min Ville men din. 50 Cents.

Nr. 5020. Størrelse 4x6. Motto: Frygt ikke, du lille Hjord. 15 Cents.

Nr. 5115. Størrelse 6½x7¾. Motto: Min Naade er dig nok. 25 Cents.

Nr. 5136. Herren er min Hyrde. 25 Cents.

Oplag begrænset.

Historiske Bidrag

ET MINDEORD

PASTOR J. K. JENSEN

Af C. C. Mengers

Da denne Artikel var skrevet før min Nekrologi fremkom her i Bladet (se Nr. 47, S. 10) og den første Del var Gentagelse af samme Oplysninger fra Afdødes Vita, har vi af Hensyn til Interessen og Spalterum udeladt denne Del. Red.

Dette er jo det vigtigste for enhver af os, at vi med Job 19:25-26 kan sige: „Og jeg ved at min Genløser lever, og at han som den sidste skal staa op over Støvet. Og naar min Hud, saaledes sønderslidt, er borte, og jeg er blottet for mit Kød, skal jeg skue Gud.“

Dette vidste Pastor Jensen da han i sin Ungdom indtraadte i Herrens Gerning og kunde sige Gud Tak for, at han havde smagt Syndernes Beskhed, men ogsaa i Troen Sødmen af Guds Naade. Den første af de to Maaneder, Jensen var syg og lidende af en smertefuld Nyresygdom, tilbragte han her i Luck, Wis. hos Mr. og Mrs. P. W. Clausen, Mrs. Jensens Broder og Svigerinde. Her besøgte jeg ham nogle Gange, vi samtalede da med hinanden om det Liv der svandt og det der kommer. Taalmodig i Lidelsen klyngede han sig nu, som da, i Troens Vished til Guds Naade; thi han, som Paulus, kunde sige: „Thi vi vide, at dersom vor jordiske Teltbolig nedbrydes, have vi en Bygning fra Gud, en Bolig, som ikke er gjort med Hænder, en evig i Himlene.“ (2. Kor. 5:1).

Fra den Tid han kom her til Landet udførte han i Ferietiden legemlig Arbejde, samt Missionsarbejde og underviste i Børneskoler. Ellers studerede han i Elk Horn, Ia., hvor „Nord-Kirken“ havde sin Præsteskole. Han blev ordineret af den Forenede Kirke den 30. Maj, 1897, ved dens Aarsmøde det Aar i Blair, Nebr. til Missionspræst i Webster Groves, Mo.

Fra 1898-99 studerede Pastor J. i Chicago paa Prof. Weidners Skole.

Han var Præst i 43½ Aar og arbejdede i vor Kirkes Tjeneste til to Maaneder før sin Død, 31. Okt. 1940. En af vore mest samfundstro Menigheder kan vi, næst Gud, takke Pastor Jensen for, nemlig Bethesda Menighed i Webster Groves, Mo. Der var nemlig en Nordmand, (hans Navn skal ikke nævnes her), en radikal Congregationalist fra Chicago Union Seminary, hvem det var lykkedes at faa en Del af vore Landsmænd i Webster Groves over i sin Lejr; han havde været paa omtalte Seminar, da Pastor P. C. Trandberg var Professor der. Vedkommende Mand var en Fjende af Trandbergs Undervisning og søgte paa den Skole at drage hans Studenter over til Kongregalisternes Lære. I Webster Groves fortrædige han Pastor Jensen meget, men til trods derfor lykkedes det Jensen at faa Folkene samlet og en Menighed stiftet der, skønt han maatte arbejde under smaa og trange Kaar. Han betjente Mgh. til Pastor N. Bentsen i 1899 blev hans Efterfølger, da Jensen, som sagt, tog til Chicago for at studere under Prof. Weidner, hvorved han blandt andet erhvervede sig god Færdighed i Brugen af det engelske Sprog.

Pastor Jensen røgtede tro sin Gerning efter de Pund og Evner Herren havde betroet ham; han var en beskeden Tjener og vel af den Grund mest Præst for mindre, fattige Menigheder, hvis ringe Kaar han — som de fleste

ACKNOWLEDGEMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	13960.10	799.45	1950.34	3251.30	2610.10	919.49	1849.89	263.03	2316.50
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. Church	16.97	3.86			2.50	2.55			8.00
Fremont Bluffs, Nebr., Trinity Luth. Church	70.00	10.00	10.00		10.00	10.00	10.00	5.00	15.00
Los Angeles, Cal., Miss Marie Hansen in memory of Irene Norgaard, Coalridge, Mont.	5.00					5.00			
Blooming Prairie, Minn., Trinity Luth. Church	11.06								11.06
Owatonna, Minn., Our Savior's Luth. Church	4.91								4.91
Milltown, Wis., Milltown Lutheran Danish Ladies' Aid, for Bethany Home, Waupaca, \$5; for Elim Home, Elk Horn, \$5	10.00	10.00							
Milltown, Wis., Milltown Lutheran Danish Ladies' Aid	15.00					5.00	5.00	5.00	
Callender, Ia., Roland Township Luth. Church	14.05								14.05
Minneapolis, Minn., Immanuel Mission Society	25.00				25.00				
Eugene, Ore., Bethesda Lutheran Church, Thanksgiving Day offering	57.44								57.44
Salt Lake City, Utah, Tabor Luth. Church, Thanksgiving Day offering	15.25								15.25
Denmark, Wis., Calvary Ladies' Aid, a Thanksgiving donation for Beth- any Home, Waupaca	5.00	5.00							
Evan, Minn., St. Matthew Luth. Church, Thanksgiving Day offering	33.50								33.50

ældre Præster — selvforsagende i Taalmodighed delte med dem i Begyndelses-Aarene, saavel som i Afslutnings-Aarene. Hans sidste tre Kald var saaledes (undtagen et Aar i Moorhead, Ia.) iblandt Nybyggerne i Standard, Alta., Buffalo, Wyo., og Pass Lake, Ont.

Der er jo nok dem, der er bedre faren, som kan sige: Man kan jo ogsaa gøre Dyder ud af Nødvendigheder, thi en Mands Evner sætter ham af Nødvendighed i en saadan selvforsagende Stilling i Livet. Nu saadant kan baade være sandt og usandt; Herren alene ved tilfulde hvilket. Men jeg vil paastaa, at disse tre antydede Dyder ogsaa, uanset af alle Omstændigheder, kan og skulle være enhver sand Herrens Tjeners Hjertedrift; thi disse ere de fundamentale Dyder i sand Kristi Efterfølgelse, og det er min Tro, at de var en Hjertesag for Pastor Jensen.

At en saadan Selvforsagelse er forstaaet og prædikeret i vor Slægt, som den burde og kunde være, er jeg, for Een, ganske i Tvivl om, fordi den Tone synes at være næsten forstummet iblandt os. Lad os derfor være ærlige overfor os selv og overfor Gud, og følge Jesus i disse Ting, samt dem, der er et Eksempel for os; thi kun et saadant Liv kan bære Gud-velbehagelige Frugter.

Sluttelig skal det siges: Pastor Jensen var en god og dybsindig Tænker. Han har skrevet mange gode, tildels dogmatiske og opbyggelige Artikler baade paa engelsk og dansk Sprog i vore Blade. Disse vidnede altid om hans faste Tro paa Bibelen som Guds inspirerede Ord og hans Kærlighed for samme. Hans Artikler var ansete nok til at finde Vej til „The Lutheran,” Organ for U. L. C. Kirken. Saa vil jeg slutte med Ønsket om at Herren vil vel-signe Pastor J. K. Jensens Minde iblandt os.

C. C. Mengers.

NYT OPLAG AF DANSKE BØGER LIGE MODTAGET FRA DANMARK!

(Bestilt i November 1939)

HVAD HER VI ELSKER. En Fortælling om to Menne-
sker. 160 Sider. I Omslag. Af Peter Hansen Skovmoes.
Netto 75 Cents.

MIN ARBEJDS DAG I KIRKEN TJENESTE. Livser-
indringer. Af Skovgaard-Petersen. 326 Sider. I Om-
slag. Netto \$2.25.

ET LILLE HJØRNE AF VERDEN. Af Niels Aage Bar-
foed. Otte Fortællinger. Netto 65 Cents.

HJEMLIV OG TROSLIV. VIII Samling. Af Emil Steen-
vinkel. Pris 90 Cents.

FRU LENE BANG. Af Meta Moe. I Omslag, netto \$1.80.
Indbundet, netto \$2.40.

N. P. MADSENS LIV OG GERNING. Af Christella Mad-
sen. Netto 75 Cents. (Fejlagtigt angivet i Dansk Al-
manak).

PRÆSTEN JENS BRO OG HANS BRUD. Af I. C. A.
Carlsen-Skiødt. I Omslag. \$1.50. Indbundet, \$2.10.

HVAD ER ET MENNESKE. Af Meta Moe. I Omslag,
netto \$1.10. Indbundet, netto \$1.75.

FRA HOVBONDE TIL HERREMAN. Af I. C. A. Carl-
sen-Skiødt. Pris heftet \$1.50.

DANSKE BIBLER LIGE MODTAGET FRA DANMARK

Nr. 22. Latinske Typer. Indbundet i mørkeblaat Buck-
ram, 4¾x7. \$2.00.

Nr. 50. Latinske Typer. Oktavudgave. Indbundet i sort
Shirtingsbind. 6¼x8¾. \$2.75.

Nr. 51. Latinske Typer. Oktavudgave. Indbundet i mør-
keblaat Buckram. 6x8¾. \$3.25.

(Begrænset Oplag)

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

Danske Julekort 1940

Sædeles smukke og stemningsfulde fire-
dobbelte Julekort med omhyggelig valgte
danske Tekster paatrykt i vort eget Tryk-
keri. Hvert Kort forsynet med særskilt
passende Konvolut.

Nr. F-1040.—Format som foran-
staaende. Billede af Bethlehems
Marken i ophøjet Tryk og udskaa-
ret Sølvstjerne samt „Glædelig
Jul!” paa Forsiden. Omstaaen-
de Byen Bethlehem med Lukas
1:78, 79 og 2, 6 og 7 Vers af Sal-
men „Dejlig er den Himmel blaa”
som Tekst. Pris 7 Cents.

Nr. F-1011.—Format som Nr. 504.
Udskaaret Forside med „Glædelig
Jul!”, Lysestage, tændte Lys og
Julepynt. Gennem „Vinduet” ses
de hellige tre Konger i Tilbedelse
af Barnet i Krybben. Tekst Salme
119:105 og seks Linier af „De
hellige tre Konger saa hjertens-
glad.” Pris 7 Cents.

Nr. F-504.—Format 3¾x5 Tommer.
Paa Forsiden Billede af den hellige
Familie i Bethlehems Stalden og
Hilsenen „Glædelig Jul!” Indven-
dig Hyrderne paa Marken med
Joh. 3:16 og to Vers af „Mit Hjer-
te altid vanker. Pris 5 Cents.

Nr. F-1032.—Samme Format som Nr.
504 men med Østens Vise ved Beth-
lehems Port paa den udskaaene og
sølvunderlagte Forside. Indvendig
en stor Stjerne med Matth. 2:10
og ti udvalgte Linier af Salmen
„O Stjerne, hav Tak, vor ledende
Ven.” Pris 7 Cents.

Danske Jule-Postkort. Smukke Kort.
Mange forskellige danske Vinter-
landskaber i Farver, alle med Ju-
lehilsen og nogle med Julevers.
12 Kort for 25 Cents.

DANISH LUTH. PUBL HOUSE

Evan, Minn., members of St. Matthew Luth. Church: Carl E. Jensen \$1, Mrs. W. Christensen \$1, Mr. and Mrs. Nels J. Andersen \$1	3.00								3.00
Des Moines, Ia., Ladies' Aid of Bethesda Luth. Church	10.00								10.00
Minden, Nebr., Fredericksburg Luth. Church	43.71			31.86					11.85
Kansas City, Kans., Our Savior's Luth. Church	79.72								79.72
Norma, N. D., Zion Luth. Church	5.10								5.10
Coalridge, Mont., Emmaus Ladies' Aid in memory Mads Pedersen Hogild	5.00								5.00
Luck, Wis., First English Ev. Luth. Church, part of mission offering \$12.41, Thanksgiving Day offering \$26.60. Total	39.01				12.41				26.60
Brookville, Minn., Fredsminde Luth. Church	3.00				3.00				
Indianapolis, Ind., Sunday School of Trinity Church, birthday bank	3.08					3.08			
Audubon, Ia., Helping Hand Society of Our Savior's Church	25.00			25.00					
Racine, Wis., Emmaus Ev. Luth. Church	200.00	50.00		50.00					100.00
Denver, Colo., Bethany Lutheran Church	14.32								14.32
Fresno, Cal., Bethel Dan. Luth. Church: Paul Lambrecht 92c, Anna Louise Rosenberg 50c, Ray Lambrecht \$1, C. B. Kjerulf 50c, the Kirks \$1, K. Ferdinansen \$1, Thomas Thomsen \$1, miscellaneous friends \$27.90	33.82								33.82
San Francisco, Cal., Ladies' Society of Ansgar Dan. Luth. Church	15.00								15.00
Denver, Colo., Mrs. Bertha Jensen and children of Bethany Church in memory of Miss Laura Larsen	5.00				5.00				
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church	26.80		4.00				3.79		19.01
Chicago, Ill., Siloam Luth. Church, Thanksgiving Day offering	30.55								30.55
Hartland, Wis., Our Savior's Luth. Church	78.72			26.30				7.00	45.42
Hartland, Wis., Our Savior's Luth. Ladies' Aid in memory of Rev. J. K. Jensen, a former pastor of the Hartland congregation	11.20						11.20		
Sidney, Mont., Brorson Lutheran Church	7.91			1.42		6.49			
Sidney, Mont., Brorson Lutheran Church, Pension Fund offering \$10.50, subscription for Pension Fund \$16.59	27.09								27.09
Ferndale, Cal., A. Bonniksen of Our Savior's Church	10.00			10.00					
McNabb, Ill., Pastor and Mrs. J. H. Tennesen in memory of Peter C. Stanton	2.50								2.50
Eugene, Ore., Emmaus Luth. Church	16.10								16.10
Milltown, Wis., Danish Ladies' Aid, Busy Bees, and East Milltown Helpers, lunch receipts at joint mission program	7.25					7.25			
Kenmare, N. D., Trinity Luth. Church	13.92								13.92
Greenville, Mich., Danish Mission Society	15.00	15.00							
Hazelwood, Minn., Immanuel Luth. Church	12.70								12.70
Saxeville, Wis., St. Johns Luth. Church	7.55								7.55
Morgan, Minn., Bethany Luth. Church	100.00	10.00	20.00	10.00	20.00	7.00	7.00	6.00	20.00
McNabb, Ill., Emmaus Ev. Luth. Church, Thanksgiving Day offering	14.85								14.85
Kimballton, Ia., Bethany Luth. Church, Thanksgiving Day offering	31.00								31.00
Westby, Mont., Gertrude Arlee Osher in memory of Irene Norgaard	1.00							1.00	
Westby, Mont., Irene Norgaard's Savings Bank	10.00	10.00							
Audubon, Ia., Ebenezer Luth. League	5.00				5.00				
Easton, Cal., Immanuel Luth. Church	48.22		5.50						42.72
Easton, Cal., Mr. and Mrs. A. Rosendahl	2.50						2.50		
Easton, Cal., Mrs. Mary Nelson	10.00	5.00							5.00
Women's Missionary Alliance of the Pacific District. By Mrs. C. Enemark, Fresno, Cal.	25.00					25.00			
Caruthers, Cal., Our Savior's Luth. Church	13.97								13.97
Redvers, Sask., Can., Dannevirke Luth. Sunday School	3.00	3.00							
Minneapolis, Minn., Mrs. Alvin R. Jensen of Immanuel Church	12.25								12.25
North Luck, Wis., St. Peters Luth. Church	26.55								26.55
Dry Creek, Nebr., Dry Creek Luth. Church	4.00								4.00
Boston, Mass., Bethany Danish Luth. Church	30.50								30.50
Scranton, Ia., First Luth. Church, Thanksgiving Day offering	19.78								19.78
Coon Rapids, Ia., Immanuel Luth. Church, Thanksgiving Day offering	9.75								9.75
Dickson, Alta., Can., Estate of Mrs. J. C. Gundersen of Bethany Church \$25; less exchange \$2.64	22.36								22.36
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	22.60								22.60
Evan, Minn., Mr. and Mrs. J. R. Jensen of St. Matthew Luth. Church	10.00			10.00					
Selma, Cal., Pella Luth. Church	47.80					1.50			46.30
Evan, Minn., Ladies' Aid of St. Matthew Luth. Church	25.00	10.00		15.00					
Total received on 1940-41 synodical budget	15490.40	941.31	1989.84	3430.88	2706.75	993.61	1874.39	287.03	3266.59

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Dec. 2, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL

(Gifts to these missions and to the Lutheran World Action do not apply on any congregation's synodical quota)

Previously acknowledged	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission	Luth. World Action
Women's Missionary Alliance of the Pacific District. By Mrs. C. Enemark, treasurer, 246 Effie St., Fresno, Cal.	75.00						75.00
Minden, Nebr., Fredericksburg Luth. Church	17.10						17.10
Des Moines, Ia., an unnamed giver	10.00			5.00			5.00
Omaha, Nebr., Pella Lutheran Church	46.62						46.62
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Sunday School	15.61						15.61
Kansas City, Kans., Our Saviors Luth. Church \$21.80, Sunday School \$4.08, Dorcas Society \$10. Total	35.88						35.88
Norma, N. Dak., Zion Luth. Church \$21.50, Zion Ladies' Aid \$10. Total	31.50						31.50
Indianapolis, Ind., Trinity Ev. Luth. Church	60.58						60.58
Fresno, Cal., Mrs. Caroline Enemark \$5, Mr. and Mrs. Harvey Jacobsen \$5	10.00						10.00
Plainview, Nebr., Hans Rasmussen	.50						.50
Brunswick, Nebr., Frederick Stuthait	2.00						2.00
Atlantic, Ia., St. Paul's Luth. Church	10.95						10.95
Atlantic, Ia., St. Paul's Luth. Sunday School	4.59						4.59
Eugene, Ore., Emmaus Luth. Church	14.00						14.00
Hazelwood, Minn., Immanuel Luth. Church \$9, Immanuel Sun. School \$7.07	16.07						16.07
Saxeville, Wis., St. John's Luth. Church: Geo. Rasmussen \$2, Wm. and Sophia Rasmussen \$5, Hans Rasmussen \$1, Ole Jensen \$1, Geo. and Charley Petersen \$2, Peter Jensen 50c, Sophia Jeffers 50c, Richard Jenks 25c, Ronald Jenks 25c, Emma Petersen \$1, Mary Jensen 50c, Kermit and Franklin Jorgensen 25c. Total	14.25						14.25
Norma, N. Dak., Zion Helping Society	5.00		5.00				
Minneapolis, Minn., Immanuel Luth. Church	70.00	70.00					
Minneapolis, Minn., Nels Madsen	25.00	25.00					
Minneapolis, Minn., Eleanor W. Leerskov for Johanna M. Leerskov	5.00	5.00					
Audubon, Ia., Ebenezer Luth. League	5.00	2.50	2.50				
Staplehurst, Nebr., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	10.00						10.00
Easton, Cal., Mr. and Mrs. A. Rosendahl	2.50		2.50				
Easton, Cal., Mrs. Mary Nelson	10.00	5.00	5.00				
Caruthers, Cal., H. K. Andersen \$1, Christ Andersen \$1	2.00						2.00
Oregon, Wis., St. John's Luth. Church	33.60						33.60
Trufant, Mich., St. Thomas Luth. Church	63.35						63.35
Dry Creek, Nebr., Dry Creek Ladies' Aid \$5, Dry Creek Young People's Society \$5, Mr. and Mrs. Jens Sorensen 45c. Total	10.45						10.45
Eugene, Ore., Emmaus Sunday School	5.28						5.28
Greenville, Mich., St. Paul's Luth. Church	86.75						86.75
Greenville, Mich., St. Paul's Luth. Sunday School	11.56						11.56
Selma, Cal., Pella Luth. Church	1.00						1.00
Dana College: Anker M. Jensen	1.00						1.00
Total	4186.99	761.47	854.26	308.86	103.50	63.00	2095.90

Received with thanks. Blair, Nebr., Dec. 2, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

Rev. Christiansen at Hartland, Wis., states he sent the gifts from his church and Sunday school, \$23.10 and \$5.82, to the Lutheran World Action, direct to New York.

DANSK ALMANAK

1941

Det er 21. Aargang af denne kendte og skattede dansk-amerikanske Almanak og Aarbog, der nu foreligger. Redaktionen er, som hidtil, besørget af Pastor emer. H. Berthelsen, Penn Yan, N. Y.

Indholdet er denne Gang som følger:

Tidsregning og Aarstider.

Kirkelige Helligdage.

Maanedlig Kalender med Tekstangivelse til Kirkeaarets Søndage, samt Plads til Noteringer under hver Uge.

Læsestof

Da Julen blev borte. Et Eventyr af Thordur Tomasson.

Per Sonnes første Jul i Amerika. Af Pastor Theo. P. Beck.

Dannebrog's Pionerer. Peter Ebbesen.

To Nytaarsaftener i en Biskops Liv. Fortælling af Sofus Frederiksen.

Linquenda. Fortælling af Meta Moe.

Krybskytten. Fortælling af Andrea Gomard.

Et Fællesbrev fra Kristen Madsen. Ved afdøde Past. I. M. Hansen.

Lykkeskillingen. Fortælling af O. Helstrup-Andersen.

Krucifikset. Fortælling af Henry Dahl.

Den første (danske) Julefest i Amerika. Past. F. C. M. Hansen.

Ambrosius Stub. Ernst Fr. Hansen.

Jul. Digt. af afdøde Past. J. Chr. Pedersen.

Nogle af vore Hensovede. 26 korte Levnedsskildringer af Mænd og Kvinder bortgangne i Aarets Løb. Ved Past. C. Christensen.

Bogens Pris er som altid

40 Cents

Bestil den hos Udgiverne

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

Julegranen

DET KENDTE

DANSK-AMERIKANSKE JUHLEHEFTE

44. AARGANG

Julegranen vil i Aar indeholde følgende:

Helsides Billede: *Jairi Datter*. Efter Maleri af Carl Bloch.

Guds Fred og Guds Velbehag. Af P. H. Pedersen

Landsforvist. Af J. Christian Bay. Tegninger af Chr. Andersen.

Minder om Thorvald Knudsen. Af Thomas P. Christensen.

Santa Claus fra Bjerre Herred. Af Nanna Goodhope.

Tegninger af Chr. Andersen.

Jul — al Krig til Trods. Digt af August L. Bang.

Det kønneste Juletræ. Af Johannes Knudsen.

Jul i Edelstenenes Land. Af Ebba Trampe

Mindes Du Danmark. Digt af Anton Kvist.

To Præster. Af Enok Mortensen.

Tegninger af Arensa Aaberg Thomsen.

Der er et yndigt Land. Af en Dansk-Amerikaner af

andet Slægtled, og Per Aspera.

„Konstabelen.“ Af Clemens Sørensen.

Skatten i Kjellinghøl. Af Sofus Frederiksen.

Einar Benediktsson — Digterhøvding og Aandens Adelsmand. Af Richard Beck.

Omslaget er trykt i flere Farver. Alt i alt et meget smukt Julehefte, som bør findes paa ethvert dansk-amerikansk Julebord.

Send den som Julegave til Venner i Danmark. Send os en Liste over dem, De ønsker „Julegranen“ sendt til (enten her eller i Udlandet) samt 50 Cents for hvert Eks. Hefte vil da blive sendt direkte herfra til de opgivne Adresser ledsaget af en Julehilsen.

Bestil den hos

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

BLAIR

NEBRASKA

DE SMAA TING

Smaating, siger vi til os selv — og gaar videre, — Smaatterier, som der ikke er Grund til at lægge videre Vægt paa. Men Livet lærer os noget andet. Hvor ofte gaar det ikke saadan, at det er de smaa Ting, der faar de største Følger. Vore Smaaforsømmelser, vore Smaafejl, vore Smaaovertredelser — ja, i Øjeblikket ser det jo ikke ud til at betyde noget. Men alle disse Smaatterier gror som Ukrudt i en Græsplæne; og hvis vi ikke passer paa og bruger Lugekniven flittigt, breder det sig med Tiden og kvæler det gode.

Det store skal vi nok faa Øje paa; det kniber mere med alt det smaa, fordi vi saa let bliver aandeligt nærsynede. Vi har Øje for de store Farer, der truer os, men overser alle de smaa, der lurar paa os for hvert Skridt. Vi er parate til at kæmpe imod alt det onde i Samfundet, men samtidig lader vi det uhindret brede sig indenfor vort eget Omraade. Hvordan er vi f. Eks. i vort Hjem? Faar de hidsige og knubbede Ord ikke altfor ofte Lov til at slippe over Læben? Efterhaanden præger det Atmosfæren i Hjemmet.

De smaa Ting — det er dem, det først gælder om at tage Kampen op imod. „Hvad du evner kast af i det nærmeste Krav.“ For sejrer vi ikke over dem, saa overvinder de smaa Ting os. Notabene.

The Convention Number

of the Journal of Theology will appear during the first week of January, 1941. It will contain the official minutes of the Fifth Biennial Convention of the American Lutheran Conference, held in Minneapolis, Nov. 13—15, 1940, the reports of officers, commissions and committees, and the principal addresses delivered at the convention. In addition it will contain the Minneapolis Theses and the Constitution of the American Lutheran Conference.

Regular subscribers will receive this copy without extra cost. New subscribers, whose subscriptions are received before January 1, 1941, will also receive this copy as a part of their annual subscription to the Journal. The price of single copies will be 50 cents. Orders for twelve or more copies will be filled at the rate of \$5.00 per dozen. Subscriptions and renewals should be sent to your own publication house. The subscription price is \$2.50 per year, payable in advance. All orders for extra copies should be sent direct to the publishers of the magazine, the Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Place your orders before January 1, 1941, to be sure of having them filled, as the publishers will print only a very limited number of copies over and above the requirements of the mailing list and actual orders received before that date.

G. M. Bruce,

Editor and Business Manager

Luthersk Apeblad

„LUTRER EDERES SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØNELIGHED.“

20. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 18. DECEMBER 1940

NR. 51

JULEFANTASI

Mærkelige Jord, hvor alting blandes,
Sne og Roser, Kærlighed og Had,
mærkelige Liv, hvor Skæbner dannes
som et Træ, der taber Blad paa Blad,
mærkelige Sjæl, der altid slynges
mellem Nattens Mulm og Solens Brand
og som skjult i Glæden, naar der synges,
lønlige græder efter Lykkens Land.

Underlige Jord, hvor stolte Fjelde
kan af Regnens Draaber fældes tyst,
underlige Liv, hvor Dødens Vælde
hersker fra det første Gang blev lyst,
underlige Sjæl, der evigt higer
over hver en Sol og Stjerne ud
og som aner endnu større Riger
bag Naturens store strenge Bud.

Gaadefulde Jord, hvor Blodet strømmer
fra en Slægt, der myrder blindt sig selv,
gaadefulde Liv, der inderst drømmer
om en Fred ved Paradisets Elv,
gaadefulde Sjæl, der rodløs fjerner
sig fra ham, hvis Almagt har dig skabt,
og som dog bag Tidens Trængsel værner
tyst et Minde om, hvad du har tabt.

P. Lauritsen.

Længselsfulde Jord, som saa en Himmel
aabnet i en fattig Krybbes Skjul,
længselsfulde Liv, hvis Hjerters Vrimmel
trænger til som Børn at holde Jul,
længselsfulde Sjæl, som ingen Bøger,
ingen Kundskab stille kan til Ro
og som aldrig finder, hvad du søger,
uden dybt i Kærlighedens Tro.

Syndefulde Jord, paa sælsom Maade
saa du Frelsen fødes paa din Kyst,
syndefulde Liv, dit Væsens Gaade
kun ved Kristus løses i dit Bryst,
syndefulde Sjæl, din Fred du møder,
naar din Vej gaar frem i Bøn og Bod
og en hellig Drift dig gennemgløder
til at følge ham, der gør dig god.

Fjerde Søndag i Advent

DAGENS SALME

(Mel. Som Foraarsolen morgenrød.)

Op, glædes alle, glædes nu,
Med Fryd opfylder Sind og Hu
I Herren, eders Glæde!
Thi Jesus han er nu saa nær,
Han vil, fordi han har os kær,
Udi vort Kød sig klæde.

Bort Sorg, og krænk ej mer vort Sind!
Guds Glæde lukke vi nu ind,
At vi kan Jesus favne;
Med Bøn og Hjertens Tak og Tro
I hannem skal vort Haab og Ro
Sin Glæde aldrig savne.

Din Fred, o Gud, som overgaar
Alt det, som Sind og Sans formaar,
Vort Hjerte saa bevare
I Kristus Jesus, at vi maa
Den rette Juleglæde faa,
Som aldrig skal bortfare!

DEN KUNST AT DALE

Af Carl Christensen

Johs. 3:25—36: Da opkom der en Strid imellem Johannes's Disciple og en Jøde om Renselse. Og de kom til Johannes og sagde til ham: „Rabbi! han, som var hos dig hinsides Jordan, han, hvem du gav Vidnesbyrd se, han døber, og alle komme til ham.“ Johannes svarede og sagde: „Et Menneske kan slet intet tage, uden det er ham givet fra Himmelen. I ere selv mine Vidner paa, at jeg sagde: Jeg er ikke Kristus, men jeg er udsendt foran ham. Den, som har Bruden, er Brudgom: men Brudgommens Ven, som staar og hører paa ham, glæder sig meget over Brudgommens Røst. Saa er da denne min Glæde fuldkommen. Ham bør vokse, men jeg forringes. Den, som kommer ovenfra, er over alle; den, som er af Jorden, er af Jorden og taler af Jorden; den, som kommer fra Himmelen, er over alle. Og det, som han har set og hørt, vidner han; og ingen modtager hans Vidnesbyrd. Den, som har modtaget hans Vidnesbyrd, har beseglet, at Gud er sanddru. Thi han, hvem Gud udsendte, taler Guds Ord; Gud giver nemlig ikke Aanden efter Maal. Faderen elsker Sønnen og har givet alle Ting i hans Haand. Den, som tror paa Sønnen, har et evigt Liv; men den, som ikke vil tro Sønnen, skal ikke se Livet, men Guds Vrede bliver over ham.

Sol i Aftensvale!

Lær mig den Kunst at dale . . .

(Chr. Richardt.)

Der kommer for os alle den Stund, vi skal til at dale. Og da er det svært. At stige — det ligger os i Blodet og er som Livet selv. Men at dale — det er mod Kød og Blod, det er som Døden.

Naar Barnet faar en lille Søster, der kræver Moders første og største Omhu, da skal det Barn lære at dale. Og Børn er vanskelige at vænne til Beskedenhed, og føler den allermindste Tilsidesættelse som noget grufuldt. Hvad saa ikke unge Mennesker, som render Panden mod Livets ubarmhjertige Haardhed! De oprøres eller føler sig knuste, blot de skal dale en lille Smule. — Ja, hvor har vi ikke ondt ved at se andre stige, naar vi selv maa staa stille. Men hvis vi endog skal dale! Hvis Sygdom sætter os fra vor Bestilling, hvis virkelige eller indbildte Forbigaaelser rammer os, hv's vi maa glide om paa Livets Skyggeside, forsvinde i Ubemærketheden — ak, Venner, hvor er det dog svært for os! Og naar saa Alderen gør sig gældende, og det aabenbart gaar nedad Bakke baade

med vort Ydre og med vore Sjæleevner, ja, da skal det nok blive forstaaet af alle ærlige Sjæle: Det, at dale ret, det er en Kunst — maaske den største. Det falder naturligt at stritte imod og føle sig bitter —, og man ser ofte det ækle Syn: Gamle, tomme Mennesker, der skaber sig unge, baade i deres Ydre og Indre!

Men En er der, som paa Tærskelen til Julen viser os Kunsten at dale. Og det er Døberen Johannes. Af alle Mennesker er han naaet videst i den Kunst, han, der er som selve Morgenstjernen, som maa blegne for Solen.

Straalende var hans Bane. Naar han prædikede sin Bodsprædiken paa Egnene ved Jordan, kunde han se ud over et Hav af Hoveder, stundom de bedste Hoveder i Landet. Ja, han havde endog haft kongelige Tilhørere. Og han vidste sig i den Højstes Tjeneste, baade naar han saa sine Tilhørere bøje sig dybt i Anger for Gud, og naar han mærkede, hvordan han kunde faa Forventningen om Messias' Komme til at elektrisere den store Forsamling. Men da saa Jesus kom og begyndte, da var Johannes færdig. Alle gik til Ham, Johannes blev glemt. Færdig.

Da er det, Johannes bestaar Prøven — i Kunsten at dale. Han bliver ikke bitter. „Et Menneske kan slet intet tage, uden det er ham givet fra Himmelen,“ siger han til sine skuffede Venner. Og hvor fin en Forstaaelse har han ikke baade af, hvem Jesus er, og at Han har Brudgommens Ret til Hjerterne, og hvordan da hans egen beskedne Stilling maa blive, naar han udtaler: „Den, som har Bruden, er Brudgom; men Brudgommens Ven, som staar og hører paa ham, glæder sig meget over Brudgommens Røst.“ Og endelig kommer hans klare Bekendelse: „Han bør vokse, men jeg forringes.“

Saa lad os nu ind under Jul blive stille og give os i Lære hos Johannes. Thi kun de, som er villige til at lære Kunsten at dale, faar Jul i Hjertet. Bethlehems Stald er saa lavt og ringe et Sted, og Barn Jesus er en Rose, som vokser i Dale. Og det passer paa Julen, det Ord: „Uden I omvender eder og blive som Børn, kommer I ingenlunde ind i Himmeriges Rige“ (Matth. 18:3).

Den Kunst at dale bestaar da først i at takke. Thi et Menneske kan slet intet tage, uden det er ham givet af Himmelen. Gaver fra Gud var det, da det gik opad for os, da vi levede i Lyset. Naadegaver, som vi maaske den Gang slet ikke takkede for. Saa gælder det nu at lære den Tone: Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet! Julen er Mindernes Tid, og vore bedste Minder er uforgængelige Skatte. Lad os prøve at sige Tak for dem! Da er vi ved at lære Kunsten at dale og berede os til den store Glæde. Thi Julen giver Glæde i taknemlige Sind, den uselviske Glæde! Saadan Glæde, som Johannes følte, da han saa, hvor det gik fremad for Jesus — saadan Glæde hører med til Kunsten at dale. Glæden over, at Jesu Kærlighed naar til flere og flere, ogsaa i denne Juletid, at Hans lyse, varme Herredømme dog breder sig ustandseligt, nu mens Juleklokkerne kimer. Glæden over i Hans Navn at kunne være noget for de andre nu til Højtiden, være med i Hans Følge, gøre sin ringe Tjeneste til Hans Ære — aa, det er en fin og ædel Glæde, som ingen kan røve os! — Og mon du saa ikke nok forstaar det Ord: „Han bør vokse, men jeg forringes!“ Er det ikke kort og godt Frelsens eneste Vej! Det er ikke et Ord, man skriver paa sine Visitkort eller under sit Fotografi: Nej, men det er det Ord, jeg hvisker paa mine Knæ i mit Lønkammer, og som jeg vil øve mig i at lade

mig lede af paa min Vej. Det Ord skal ofte sige mig, naar det kniber: Du er i Guds Haand, og „det er rigtig nok endnu!“ — Bare vi saadan gaar i Lære hos denne ydmyge Johannes, saa faar vi saa velsignet det rette Sind til at modtage Julen — i vore Hjerter som i Menigheden og gaa med stille Sind som Hyrderne for Barnet ind, med Glædestaarer takke Gud for Miskundhed og Naadebud.

LØN-KAMMERET OG VIDNESBYRDET

Vi lever i en meget rastløs og urolig Tid. Mange jager afsted og har ikke Tid til Stilhed, Eftertanke og Bøn.

Den Kristne trænger til stille Stunder midt i Livets Kamp og rastløse Jag. En Kristen, der ikke har sit Løn-kammer, taber hver Dag uendelig meget. Der inde i Stilheden møder vi Gud. Der inde, for Herrens Aasyn, kan vi lægge frem for ham alle vore Sorger og Bekymringer. Der inde er vort Rustkammer og vor Kraftkilde. Der faar vi nyt Livsmod og Kraft til at leve som Kristne paa Jord.

I Stilhed for Guds Aasyn faar vi skue dybere ind i hans Kærlighed til os, og vor Kærlighed til ham bliver mere brændende.

Naar Kærligheden til Gud bliver saa kold hos mange, er det fordi de ikke tager Tid til stille Stunder med Gud i Bøn og Beskuelse.

Bliver vi stille for Herren, saa han faar Lov til at tale til os, vil meget af det, vi under Hverdagens Krav synes er stort, blive smaat, og det vi synes er lidet, blive uendeligt stort. Vi lærer at vurdere alt mere i Evighedens Lys.

Den rastløse forjagede Kristen har heller ikke Øje for Menneskeslægtens Nød. Menneskene bliver for dem en eneste graa Masse. De ser ikke de evige Værdier som de skulde.

Under Møderne i Vidnesbyrd og Bøn, føler man, hvorledes mange Kristne søger for et Øjeblik at ryste Uroen af sig, søger at arbejde op en Slags Iver for at vise Interesse for Sjæles Frelse. De føler det er ikke ret fat med dem selv.

Det Vidnesbyrd Verden ubevidst venter, er det, der er fyldt med Kristi Kærlighed. Saadanne taler, fordi de maa, de kan ikke andet, fordi Hjertet er tændt i Brand. Verdens Nød er bleven deres Nød.

Baade for os selv som Kristne og for vort Arbejde blandt vore Medmennesker trænger vi hver Dag til at blive stille for Gud i Bøn og Beskuelse.

Efter I. M. T., indsendt ved M. C. Jensen.

HJEM TIL JUL

To Digte

Følgende Sang har ofte glædet mig, særlig siden min kære afdøde Søster havde en lille 3-aars Pige, der døde. Som vi sad der ved Barnets Leje og ventede paa Dødsengelens Komme rejser hun pludselig sin magre højre Haand opad og peger med Fingren, idet hun siger: „O Mamma, sikke pænt!“ Det gentager hun tre Gange i Træk. Saa sank den lille Haand ned og Englen hentede hendes Sjæl. Hun gik hjem til Gud.

Jeg ønsker en glædelig Jul og et godt Nytaar til alle Læserne. Lad os bede og være vaagne; vi ved ikke Dag og Time, da det lyder, Gør dig færdig! Tid der da ej gives mer. Vi har det godt i Coulter, vær ikke bange for at se ind til os.

Kristine Jensen.

I en Sal paa Hospitalet,
hvor de hvide Senge staar,
laa en brystsyg lille Pige
bleg og fin med gyldent Haar.
Alles Hjerter vandt den lille,
som hun der saa mild og god
bar sin Smerte uden Klage
med et barnligt Heltemod.

Sidste Vinter, den Gang Sneen
smelted' for den varme Vind,
tændtes ogsaa Haabets Straaler
i den lille Piges Sind,
og hun hviskede til Lægen,
som ved Sengen stille staar:
„Kan jeg komme hjem til Paaske,
skal jeg være rigtig god.“

Hendes blege Kind han klapped',
„Nej, mit Barn, jeg knapt det tror,
men til Pinse kan det hælde
du kan komme hjem til Mor.“
Pinsen kom med grønne Skove,
Blomsterpragt paa Mark og Eng,
Men den lille laa der stadig
fængslet til sin Sygeseng.

Mere bleg og mere stille
blev hun for hver Dag der gik,
Dog en sølsom Alvor lyste
i den lille Piges Blik.
Og naar Hosten ubarmhjertig
rysted' hendes svage Bryst,
hvisked' hun en Gang imellem:
„Maa jeg komme hjem til Høst?“

Da tilsidst med Fred i Følge
Julens glade Højtids kom,
var den lilles Røst alt stille
og en lille Seng var tom.
I sin Grav nu trygt hun hviler
Under Sneens bløde Skjul;
endt er hendes lange Venten,
hun er kommen hjem til Jul.

Det var om en lille Pige. Vi har et lignende Digt ved Haanden om en lille Dreng. Lad os tage det med.—Red.

„MON JEG KAN NAA AT KOMME HJEM TIL JUL?“

Juledigt af Pastor Jeppe Vedsted.

Han laa saa bleg og stille med Taarer paa sin Kind,
en lille ensom, skuffet, lænket Fange,
og stirrede med Vemod i svundne Tider ind
af lyse Sommerdage — skønne, mange —
hvem kan vel mindre fatte end et lille Barn i Nød,
at Livets fagre Drømme kan ende brat i Død?

En Dag var Sygevoغن kørt op for Hjemmets Dør,
og stærke Arme bar ham ud i Solen —
men lille Mor var sønderknust som ingensinde før,
og sank tilsidst fortvivlet om i Stolen —
det var som Solen sluktes ud over Mark og Eng,
da Vognen langsomt kørte bort med hendes egen Dreng.

Saa kom han under Kniven og Overlægen skar
en Flænge lang og dyb i Barnets Side, —
de gik med bøjet Hoved de Plejersker som bar
den lille Helt til Sygesengens Kvide —
men ingenting dog mærkede den trætte, lille Dreng,
Guds hvide Engle fløj saa tæt omkring hans Barneseng.

Men nu var Dagen vaagnet med Smerterne, der bed
som Flammeild i lille Anthons Lænder,
i Nattens dybe Mørke sin Jacobskamp han stred,
og savned' tit sin Moders bløde Hænder —
hvor var dog lille Mor med sin altid blide Trøst,
de dybe, mørke Øjne og den kendte kære Røst?

Mens Dagen var som Bølger, der langsomt kom og gled,
var Natten som om aldrig den fik Ende,
den lille, runde Barnekind var vaad og feberhed,
og Anthon kan ej mer' sin Moder kende —
hvordan mon det kan være, at alting blev saa mat,
som har det for bestandig imod den mørke Nat?

Men nej — nu staar hun der igen og lukker op sin Favn
som Engleværn og Vagt i al hans Kvide —
han hørte ganske tydeligt hun nævnede hans Navn, —
der var en Ting han gerne vilde vide —
saa slog igen han Øjet op fra Fjernheds dybe Skjul:
Aah tror du Mor, — jeg kan naa, — at komme hjem til Jul?"

KUNSTEN AT HOLDE JUL

Af Olfert Ricard

(Det er nu godt 10 Aar siden af Pastor Olfert Ricard døde og der er i den Anledning ridset ham Minderuner forskellige Steder. Nedenstaaende bringer vi en karakteristisk Juleartikel.)

„Sig mig, hvem du omgaas, saa skal jeg sige dig, hvem du er!“ Vi kender alle Ordet, og det rummer jo en stor Sandhed. Med en lille Ændring, passende til Lejligheden, kunde man ogsaa sige: „Sig mig, hvordan du holder Jul, — saa skal jeg sige dig, hvem du er!“

De maa have forstaaet Kunsten i Grundtvigs Barndomshjem. Vi kender den berømte Linie i hans Kirkeklokke-Salme: „Julemorgen var mit Himmerig.“ Han kommer flere Gange tilbage til det i sine Juleprædikener: Barndomsminderne fra Julen kom op ved Højtiderne. Det hang vel noget sammen med, at han efter stormfulde Ungdomsaar og efter en Sjælekamp, der bragte ham til Randen af Vanvid kom til Kræfter igen i sit Barndomshjem og igen kom til at opleve en Jul i Præstegaarden, hvor han atter følte sig som Barn og genfandt sin gamle, tabte Barnetro.

Det er næppe gaaet særlig fint og flot til i Udby Præstegaard. Madspørgsmaalet har været ganske underordnet — det var fattige Tider dengang. Lys har det været smaat med. Gaverne har været uendelig beskedne. Selskaber har der slet ikke været Raad til at holde, og heller ikke Stemning derfor; gamle Pastor Grundtvig var af den gamle, strenge lutherske Skole, men dog har „Julemorgen været hans Himmerig“; ikke særlig Juleaften altsaa, men netop Højtidenovre i Landsbykirken — den gamle, glade, trohjertede Stemning, de gamle kære Jule-salmer, det barnlige Evangelium, den sparsomt oplyste Kirke, som dog syntes straalende lys, naar han kom ude fra Vintermorgenmørket, og alle Hilsnerne om velsignet Fæst, naar man kom fra Kirken, alt det!

Kunde vi en Juleaften, og forresten i hele Juleugen med, kigge ind ad Vinduerne til Folk og se, hvordan de holdt Jul, saa vilde Billedet de fleste Steder i vore Dage forme sig vidt forskelligt fra hint Præstehjem. Man vilde først være Vidne til en uhyre Travlhed. Travlhed i Butikkerne — for Personalet til den sene Aften — og i Gaderne, Travlhed i Køkken og Stuer. Jeg vil slet ikke tale om Postkontorernes og Postbudenes Travlhed — de Stakler. Mange Steder vilde man forbavses over Gavernes Mængde, Størrelse, Pengeværdi (og tildels fuldkomne Unytte.) Dertil en umaadelig Mængde Mad og søde Sager. Saa en uhyre Mængde Selskaber, af hvilke Udbyttet, naar man skal være ærlig, i mange Tilfælde er forbavsende ringe. Et Utal af Bøger og Billedhæfter, tildels humoristiske, alle udkomne til Julen, og gennemgaaende med den Ejendommelighed, at de ikke har det mindste med Julen at gøre.

Men vi kan alle se, at der er en vældig Forskel paa den sørgelige Jul, jeg nys nævnte, og Julen i Udby Præstegaard. — Vor Jul trænger mange Steder til en Reformation. Det bedste vi kan gøre er at slaa op i Lukas det 2det. Jeg lærer altid mine Konfirmander det og beder dem huske det, at de ikke engang skal sidde og famle efter det en Juleaften, naar de vil læse det for Børn og Børnbørn, men saa de straks kan finde det. De vilde nok blive meget forundrede mange Steder, naar man gjorde det, men de vilde synes om det. „Skal vi ikke høre hvordan det gik den første Jul paa Jorden.“ De gamle Toner vil have Bud til mange Hjerter og kalde Barnet frem og det er dog det bedste.

Derfor behøver vi jo ikke puritansk at slukke alle Julelys og forholde hinanden uskyldige Gaver og netop den Aften vælge kedelig Mad. Der var jo ogsaa Herligheds-glans over Bethlehems Mark; og alt det festlige er et Genskin af den. Det er bare saa tomt, naar der slet ikke er andet. Jul skal være Jul, men mange Steder har de været nær ved at glemme det. Vi maa se at erobre Julemorgens Himmerig tilbage.

JULENS KARAKTER

Af fhv. Overbibliotekar, Dr. phil. H. O. Lange

Vi forsøger jo alle, saa godt som vi kan, at give Julen dens egen Karakter, der forplantes fra Slægt til Slægt. Vi søger at forme den som Hjemmets og som Børnenes Fest. Julelysene og Hjemmets lune Stuer stemmer Sindet paa Baggrund af Vintermørket og Kulden. Julens religiøse Karakter er afbleget for den store Mængde. Den store Tilstrømning til Kirkerne betyder, at man søger en Stemning, i hvilken man kan glemme den daglige Byrde og frigøre sig for en kort Stund og genkalde sig Barndommens Minder. Julens Salmer vækker den samme Stemning, men de kendte Melodier betyder vistnok mer for de fleste end Ordenes Indhold og Budskab.

Julen har en Evne til at gøre os voksne Mennesker sentimentale, ikke blot i daarlig, men ogsaa i god Forstand. Man faar Lyst til at tænke kærligt paa andre og føler Trang til at lukke Hjerter og Haand op. Man lader Minderne faa Magt over sig: man føler med Børnene og stiger uden hæmmende Selvkritik ned paa deres Stade. I alt dette føler man sig frigjort og det Barn, der dog gemmer sig etsteds i alle os voksne Mennesker udfolder sig og aander frit. Men selv om Julen omdigtes mere og mere til en rent menneskelig Fest, selv om dens religiøse Karakter i stor Udstrækning er fortonet i en Mængde Menneskers Bevidsthed, saa er Julen dog skabt og præget af Kristendommen og af den Kendsgerning, som Kristendommen bygger paa, „at Ordet blev Kød og tog Bolig iblandt os.“ Kun ved Omdigtning og Forfalskning af dette Budskab, kan man forvandle Julen til den rent menneskelige Hjemmets og Barnets Fest, til den Stemningernes Højtid, der varer saa kort, og hvis Virkninger vistnok ikke betyder synderligt. Julens kristne Karakter er ikke betonet blot ved selve Budskabet om Jesu Kristi Menneskevorden, men ogsaa ved Evangeliet paa anden Juledag om den hellige Stephanus Martyrdød. Der er en dybsindig Visdom i denne Sammenstilling. Derved modvirkes Fristelsen til Sentimentalitet, til en Barnlighed, der let kan udarte sig til Barnagtighed, til en overfladisk og derfor kortvarig Glæde, der mangler den Baggrund og Alvor, der gør Glæden dyb og varig. Anden Juledags Evangelium hører for voksne Mennesker med til at skabe Julens ægte kristelige Karakter.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarlige.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Fjerde Søndag i Advent. 22. Dec.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Filip. 4:4—7; Joh. 1:19—28.

Ny Tekstr. — Esaias 12:1—6; Luk. 1:67—80.

Fri Tekstr. — 1. Pet. 1:10—13; Luk. 3:1—18.

LILLE OG DOG STOR

Adventstidens store Skikkelse er Johannes Døber. Vor specielle Evangelietekst angiver Tidspunktet for hans Fremtræden. Lukas har i sin historiske Beretning knyttet de store Skikkelser i Guds Riges Fremtræden paa Jord til de daværende herskende Fyrster baade i Stat og Israels Kirke. Underligt som Omstændighederne kan vende op og ned paa Tingene. I Datiden var det de jordiske „Store“, der maa give Reklame for de kristne „Smaa“; nu er det omvendt. Hvad vilde vi kende til Kejser Tiberius, Pontius Pilatus, Herodes — uden i Randbilledet om Johannes, Jesus og Apostlene? Det er igen Daniels Profetis Opfyldelse om Verdensmagterne og den lille Sten, der voksede dem over Hovedet.

Hvori ligger nu egentlig Døberens Storhed? Af Byrd var han Præstesøn, men gik i en egen Præsteskole derude i Judas Ørken. Hvor har han meget tilfælles med Moses, Grundlæggeren af Israels Nation, og hvor er han aandsbeslægtet med Elias i Fremtræden. Disse profetiske Stormænd granskede over, hvad det nu var Guds Aand henviste til, det som endog Engle begærede at skue ind i. Saa kom der Glød i deres Vidnesbyrd og ingen jordisk Magt kunde standse dem. De anede en selvfornægtende Lidelse men ogsaa en Herlighed i Guds Frelsesplan for sit Folk. Uden at forstaa Guds Aands Forjættelser tilfulde, troede de Ordet, der blev dem givet, og forkyndte det modigt. De var kun som Røster, der talte om det underlige store Gud havde beredt til Menneskets Frelse. Og Johannes var den sidste Røst, der raabte i Ørkenen. Det var hverken hans Anseelse eller Veltalenhed der drog Masserne ud til ham. Det var Aandens kraftige og klare Vidnesbyrd om Synd og Naade.

Fra vor Kirkemark

BEKENDTGØRELSE TIL VORE MENIGHEDER

Aarsmødet ved Medicine Lake paalagde Kirkeraadet at vælge en Femmandskomite til at organisere og lede Landsindsamlingen af en \$200,000 Jubilæumsgave som skulde subskriberes i 1941 og indkasseres i de følgende tre Aar, i Anledning af vor Skoles tresindstyve Aars Jubilæum i 1944 og Samfundets halvtredsindstyve Aars Jubilæum i 1946. Ved Kirkeraadmøde i August Maaned blev det besluttet, at denne Komite skulde bestaa af to Præster, og tre Lægmand. Komitemedlemmerne blev valgt, men kun en Mand saa sig i Stand til at tjene paa denne Komite, nemlig Mr. John Gebuhr. Siden den Tid har vi bestandig arbejdet med dette Problem. Den ene efter den anden undslog sig for at paatage sig denne Opgave, ikke fordi man ikke havde Interesse i eller Tro paa Sagen, men fordi man allerede havde for mange Forpligtelser, eller Helbredet tillod det ikke o.s.v.

Det er mig en Glæde hermed at kunne meddele, at vi endelig har faaet „Ja“, fra følgende Mænd som altsaa vil udgøre Komiteen: Pastor Lawrence Siersbeck, Præsident for Dana College; Mr. Carl Jorgensen, Vor Frelses Menighed, Racine, Wis.; Mr. John Gebuhr, Medlem af Vor Frelses Menighed, Council Bluffs, Iowa; Mr. Philip Magnussen, vor Bestyrer for Danish Lutheran Publishing House og undertegnede.

Efter gentagne Forsøg paa at faa andre til at tjene, valgte de øvrige Medlemmer af Styrelsen undertegnede som regulær Medlem af Komiteen. Selv om jeg skal være glad ved at tjene i denne Egenskab, vilde jeg dog hellere have staaet som „ex officio“ Medlem af Komiteen, der saa kunde have ydet saadan Hjælp som man maatte ønske. Da det var den nødvendige Tid, det kneb med for de fleste, mente man at Samfundets Formand bedre kunde indrette sig derefter end en Præst der betjener en Menighed. Noget af hans Arbejde kan henlægges til Næstformanden. For en Tid kan han ogsaa indrette sine Rejser saadan at de kan tjene denne Sag. I hvert Tilfælde staar han i Samfundets Tjeneste og stjæler ikke Tid fra nogen.

Det var udmærket at vi fik Pastor Siersbeck med paa denne Komite. Han vil blive os en stor Hjælp. Desuden, med den Hjælp han kan faa paa Skolen, kan han nok midlertidig anlægge sit Arbejde saadan, at han kan faa Tid tilovers til at arbejde med denne Sag. Desuden gaar jo mere end Halvdelen af Jubilæumsgaven til Skolen.

De tre Lægmedlemmer af Komiteen er ihærdige og dygtige Mænd. De er dybt interesseret i Sagen, og de vil arbejde ihærdigt for Sagens Gennemførelse.

Komiteens første Møde afholdes i Blair Mandag d. 6. Januar, 1941. Vi vil lægge vore Planer sammen, arbejde sammen og bede sammen for at faa Opgaven rigtig organiseret. Efter dette Møde vil Komiteen jævnlig lade høre fra sig. Der er meget forberedende Arbejde, der skal gøres inden selve Subskriptionen sættes i Gang.

Det er en stor Opgave. Komiteen trænger til eders Forbøn. Husk os i eders Bønner naar vi holder vort første Møde. Følg os med eders Forbønner indtil Sagen er fuldført. Det er Guds Sag der gælder. Om vi naar vort Maal

i denne Sag, vil vi kunne forsøge større Ting for Herren. Under Guds Velsignelse skal Maalet naaes.

Eders i Tjenesten forbundne

N. C. Carlsen.

Som Ansøre til altid at læse vore Korrespondancer kalder Opmærksomhed til den fra Brooklyn, hvori meddeles, at Salems Mgh. har besluttet at sælge sin oprindelige Byggelod for den ny Kirke og saa købe en anden paa Ovington Ave. mellem 3die og 4de Avenue. Senere faar vi jo nok at vide, hvor dette er i den store Havnestad.

Hør — Dansk Radiogudstjeneste afholdes Søndag d. 22. Okt. Kl. 10 over Station WCAL — 760 K.C., Northfield, Minn. Pastor N. P. J. Nielsen fra Miltown, Wis. prædiker.

Hør — Juleaften Kl. 4:30—5:30 udendes en dansk Gudstjeneste over Station WRJN, Racine, Wis. Det er Pastor J. C. Kjær fra Bethania Mgh. der leder den.

Peter Backs danske Juleprogram Julemorgen fra Milwaukee er optrykt paa Side 10 og 11. Det bliver sikkert værd at høre; men man maa op lidt tidlig.

Næste Nummer bliver vort egentlige Julenummer i Aar. Da Juledag falder paa vor Udgivelsesdag, kommer det lidt tidligere end sædvanligt. Haaber det naar frem til Juledagene, især efter at den forberedende Juletravlhed er ovre og der bliver Stilhed til Læsning.

Fra Viborg, S. D. berettes, at man der har haft ret god Avl i Aar og Folk faar bedre Haab og Mod, der ogsaa giver sig Udslag i Kirkens Arbejde. Saaledes faldt der omkring Thanksgiving en „Styrtereegn“ paa ca. 200 Gaver Fødevarer i Pastor Stallknechs Spisekammer. En Præst plejer at sige: „Naar det regner paa Farmerne drypper det paa Præsten.“

Foreningen „1000 Dana Builders,“ som Samfundets Aarsmøde tilstømte at oprette, opnaaede ikke den Tilslutning som ventet; i al Fald Komiteen har udsat dens Organisation foreløbigt. Man tilskynder dog Fortsættelse at Dana Klubbers Virksomhed og Programmer omkring i Menighederne. De bedste Propagandamidler for vor Samfundsskole er dygtige Graduerter, der med Guds Fred og Kærlighed i Hjertet gaar ud og fylder sin Plads med Nidkærlighed og Troskab. Maa vi fremdeles faa mange af dem.

„Luthersk Ugeblad“ modtages regelmæssigt, i al Fald af nogle af vore Holdere i Danmark. En Holder i Hutchinson, Minn. meddeler, at hans Søster derovre har modtaget Bladet stadigt. Mærkeligt, at andre har antydnet, at de ikke fik det. Men Postforbindelsen er meget usikker og vanskelig, ifølge en Artikel i „Kristeligt Dagblad“ fornylig. (Se næste Nummer.)

Pastor J. P. Christiansen død. Et Brev fra vor Korrespondent i Fresno lyder s. flg.:

En anden Stridsmand er falden. Vor Præst Past. J. P. Christiansen hensov sidste Nat. Han havde ikke været helt rask siden Operationen sidste Aar ved denne Tid, men passede dog sin Gerning. Han havde Ungdomsmøde i Aftes og var tilsyneladende vel tilpas; gik i Seng Kl. 11, men vaagnede aldrig mere — altsaa et Hjerteslag maa være Aarsagen.

Begravelsen vil foregaa i Denver.

Hilsen i Jesu Navn,

Mrs. M. Jensen.

12. Dec.

ters Vedkommende. Vi haaber, at et Aars Bekendtskab med Bladet vil vinde varig Indgang i Hjerter og Hjem, og at Planen ogsaa „betaler sig“ i finansiell Henseende, ikke alene indenfor Medlemskab men ogsaa at der bliver Kommission nok til at dække Abonnementer for prospektive Medlemmer.

De Unges Julebog „Christmas Chimes“ er allerede udsolgt og vi har i Hundredvis af ekstra Bestillinger, siger Bestyrer Magnussen. Dette tiltrods for at et større Oplag blev trykket i Aar end nogensinde før.

Fri Sidney, Mont. meldes om Mr. Niels Dynnesens Død ganske pludselig forrige Uge som Følge af et Hjerteslag. Han var en af de ældste Medlemmer af Brorson Mgh. ude paa Landet og drev en større Kreaturfarm der. Mrs. Dynnesen overlever ham, trods det at hun vist ansaas for at være den svageste af Helbred, og med hende en kraftig Flok af syv Sønner og en Datter, der alle er godt med i vort Kirkearbejde. Andrew er Formand for Menigheden. I et Par Aar var de gamle nærmeste Naboer til eders Redaktørfamilie, da vi var i Sidney, og gode Naboer var de. Gud er eders store Trøst, Venner!

„Dansk Almanak,“ der tjener vore danske Læsere baade som Jule- og Nytaarsbog, har ogsaa nydt god Afsætning. Da Oplaget jo er begrænset, bør man indsende sin Bestilling snarest. Fra Forretnings Side set vil man selvfølgelig heller melde „udsolgt“ end holde endog kun faa paa Lager. I Aar kan man ikke vente Afsætning i Danmark, hvor man vist gerne vilde hilse denne Julegave fra Amerika velkommen.

Pastor Edw. Petrussen og Familie afrejser ved Nytaars-tide til deres nye Præstekald i Easton, California. Da Vinteren her i Midvesten har været alt andet end mild saavidt, kan man næsten misunde dem Forflytningen til det ekstra varme Klima, som vi forstaar de har derude paa Kysten.

„Jeg tror ikke, at Gud ønsker Tyvekoster“ skriver Pastor N. B. Hansen i en „EXTRA“ Artikel til vore Blade. Hans Argument gaar ud paa, at naar man giver til extra-synodical Opgaver bør dette ikke formindske vore Bidrag til vore egne Samfundsmissioner, eller, som Mundheldet lyder — „Berøve Peter for at betale Paulus.“ Pastor Hansen har jo ekstra Hverv betroet baade i Sudanmissionen og den nu for Tiden paagældende Indsamling til Luthersk Verdensmission (Lutheran World Action.)

Vor nye Katalog fra Danish Lutheran Publishing House, Blair, Neb. er en ret anseelig Størrelse. Deri findes ogsaa en Liste af danske Bøger. Mulige Kunder faar Katalogen frit tilsendt. Husk, at den store Prisnedsættelse paa danske Bøger slutter Nytaarsdag.

Alle gamle Holdere og de godt 50 nye af vort Blad ønskes en glædelig Jul i Jesu Navn. Vi ved ikke noget bedre at ønske eder. Vi har modtaget flere Bidrag til Julenummeret. Hjertelig Tak!

Paa Eben-Ezer Anstaltens Hvilehjem i Evergreen Bjergkløft vest for Denver, hvor Pastor emer. J. Madsen bor og hvis Kapel han betjener, har der været ganske mange Gæster gennem Sommeren. Ved Møderne er indkommen næsten \$90 i Offerpenge, som med Undtagelse af ca. \$30 til Reparationer gaar til forskellige kirkelige Opgaver og Missioner i vort Samfund.

Korrespondancer

FRA WESTBY, MONTANA, (Dec. 3)

Til Minde om Høgilds

Kære Redaktør Jensen:

Vil De være saa venlig at optage følgende om afdøde M. P. Høgild, som jo døde forleden paa Elk Horn Alderdomshjem. Høgild og Hustru var jo iblandt de første Settlere her, om ikke de allerførste. Hvor var de flittige og sparsommelige, og naar de gav store Summer væk, saasom 1000 Dollars til vort Samfunds Skole, eller da vi byggede vor pæne Daneville Kirke, var Høgilds blandt de fire, der gav \$500 hver. Det var sandelig ikke af deres Overflod de gav, men Høgilds elskede Guds Kirke og Herrens Sag, saa de gav villig og gerne. Hvor havde Høgild en prægtig Kone, altid saa gæstfri, saa venlig og tro til at hjælpe sin Mand, og hun var tro imod sin Gud, ja hun „vandrede med Gud, og Gud tog hende,“ saa Høgild maatte være Enkemand i mange Aar. Høgild var tit Delegat til vort Samfunds Aarsmøder, ogsaa til vore Kredsmøder. Vi kunde altid være sikker paa at Høgild var i Kirken, og han holdt altid stærkt paa at vi skulde have vore ugentlige Samtalemøder, han tog altid ivrig Del i dem. Det var godt om vi havde nok en Høgild i den Henseende i vor Menighed, for vore Samtalemøder har afsluttet.

Men det var ikke godt for Høgild at være ene; han var svag paa Legemet og kunde være meget glemsom, og det gik saa saadan, efter at vi havde talt en Del med ham om det, at han rejste til Alderdomshjemmet, hvor vi forstaar, at han blev ganske blind. Høgild havde nok Skrøbeligheder og Synder, som fortrængte ham meget, men har Gud holdt sin Haand skjulende over dem, vil jeg sandelig ikke bringe dem frem. Selv om der ikke i vore Øjne staar nogen Glans om Høgilds sidste Aar, saa følte jeg, at jeg gerne vilde skrive lidt om ham, som en anden vel kunde have gjort meget bedre. Jeg synes at Høgilds Opofrelse, baade i Menighed og Samfund, burde der ikke helt ties stille med. Jeg havde ingen Anledning til at lægge Krans paa Høgilds Baare; lad saa disse faa Ord være en Mindekrans.

Ærbødigt, Peder Nørgaard.

Anm. Ja, De har Ret, kære Nørgaard. Mads Høgild fortjener en offentlig Mindekrans om nogen gør det. Men vi har ikke hørt eller set det mindste om at han var død. Maa vi bede Pastor A. Hansen i Elk Horn om en Oplysning. Er vor gamle Ven flyttet højere op, burde et varigt Minde have været sat ham i Dansk Almanak. Men det kan naas til næste Aar.

—Red.

FRA CEDAR FALLS, IOWA

Da der er meget gaaet for sig i Menigheden i den senere Tid, er det vist bedst at sende en Meddelelse før det bliver for gammelt og for meget.

Ved L. B. Mødet i Oktober var Pastor Ottar Jørgensen fra Bethlehems Mgh. iblandt os og gav et meget interessant Foredrag i Betragtning af disse urolige Tider. Taleren mindede om, at vi her i Landet havde tænkt for meget paa Penge og en højere Levefod end andre, og derved glemte vi ofte det ene fornødne, Guds Gerning iblandt os. Og, som en Millionær har sagt, de Dage er forbi da man hurtig bliver Millionær. Men det er ogsaa bedst, at Rig-

dom bliver mere ligelig fordelt. En Fortælling var nævnt om en Konge, som søgte Penge til Krigsførelse, men blev klar over, at Enighed og Samarbejde, og hans Folks Kærlighed var mere værd end Penge. Det gælder om i disse Tider at staa sammen om Regeringen til fælles Gavn for Folket, og lære Nøjsomhed og Offervillighed. Herved mindes vi Kong Frederik VII's Valgsprog: „Folkets Kærlighed min Styrke.“ Og saadan er det vist ogsaa i Menighederne i Forhold til deres Præst.

Alle Helgens Dag var en Højtidssag i Menigheden. Om Morgenen talte Pastor M. G. Christensen over Matth. 5: 13—16 om Jordens Salt og Verdens Lys som Guds Børn maa være, og vise det i al deres Liv og Vandel. Sammen med St. John's Luth. Mgh. og deres Præst, Pastor Arthur Holm, og Pastor Alfred Jensen fra Coulter, Iowa, fejrede vi Reformations Fest. Mødet var vel besøgt, og Pastor Jensen talte over Ordet i Ap. Gr. 3:22 og 5. Mos. 18: 15. Moses sagde til Fædrene: „En Profet skal Herren eders Gud oprejse af eders Brødre ligesom mig, ham skulde I høre i alt, hvadsomhelst han monne tale til eder.“ Taleren nævnte, at saadan fremstod Martin Luther i en mørk Tid, da „Herrens Ord var lagt paa Hylden, Eventyr i Kirken lød, For en Krone for en Gylden Himmerig tilfals man bød.“ Men Martin Luther med Guds Ord tændte Lys igen paa Jord efter at have fundet Hvile i Ordet, „Den Retfærdige ved Troen skal leve.“ Rom. 3:28.

Den 7. Nov. om Aftenen ved Bibeltimen havde ca. 200 Venner og Menighedsmedlemmer mødt op for at overraske Pastor Christensen med et forsinket Fødselsdags Gilde, efterdi han var fraværende paa Fødselsdagen den 24. Okt. Denne Gang blev det en Overraskelse, som det jo ikke altid er. Flere Sange blev sunget og Dr. R. O. Skar holdt Hovedtalen; han kan altid sige de rette Ord paa rette Sted, som Formanden bemærkede. Mr. N. T. Nielsen og Mr. L. P. Christensen talte ogsaa lidt, hvorpaa Pastor A. M. Nielsen mindede om, at vi nylig havde Valg og, som forudimod Israels Folk, havde frit Valg. Det gælder ogsaa om at vi som Josva kan vælge og sige: „Jeg og mit Hus vilde tjene Herren.“ (Josva 24:15.) Menighedens Formand, Mr. H. C. Smith, overrakte derpaa et smukt, og vi haaber et godt Uhr til Pastor Christensen, som en lille velfortjent Paaskønnelse for Arbejdet iblandt os, hvorfor Pastor Christensen takkede i velvalgte Ord. Bordene var pænt dekoreret og veldækket af Styrelsen, Diakonerne, og deres Hustruer, og Mr. Gunther Meyer gav et Musiknummer til bedste. Da det er Pastor A. M. Nielsens Fødselsdag ved samme Tid og han næste Dag vilde rejse vestpaa for en Tid, saa blev det en dobbelt Fødselsdag samt en Afskedsfest — kort sagt — en skøn Aften.

Den danske Kvindeforening serverede fornylig ved en Banket for 535 Embedsmænd og Arbejdere samt Familier af Viking Pump Co. Det siges at være meget vellykket og gav et Overskud paa godt \$300.00. Men det var et stort Arbejde og gav sikkert trætte Lemmer, dog Pengene er der jo god Brug for, og det er en Glæde at tjene i Menigheden. Det er først naar man er lagt paa Hylden og ikke kan mere, at man følger Savnet ved ikke at være med.

For Tiden er der 50 Holdere af „Luthersk Ugeblad“ og 72 af „Ansgar Lutheran“ i Menigheden. Haaber vi kan faa nogle flere.

Vor og Fredsville Menighed var for kort Tid siden indbudt til en dansk Aften i Bethlehems Mgh's Forsamlingshus, hvor vi sang Dansk af Hjertens Lyst. Ja, vort Mødersmaal er dejligt, det har saa mild en Klang.

Den 24. Nov. var vi samlet i St. John's Luth. Kirke, hvor Pastor G. E. Melchert fra Trinity Luth. Kirke i Waterloo talte, til Fordel for „Luth. World Action“ (Luthersk Nødhjælp for udenlandske Missioner).

Da Iowas Guvernør og Landets Præsident ikke er enige om Dag og Dato, fejrede vi Taksigelsesdag den 28. Nov. og havde en skøn Stund i Guds Hus, hvor der blev talt over Ps. 13:6: „Jeg vil synge for Herren thi han har været gavmild imod mig,“ noget vi som Land og Folk sikkert ogsaa maa sige. Koret sang: „Nu takker alle Gud.“ Kirken var smukt prydet med Frugt fra Mark og Have, og efter Gudstjenesten samledes vi i forskellige Hjem for at nyde Guds Gaver. I Præstehjemmet var vi ialt 18, nærmest Slægtninge, samlet og nød Kalkunsteg og andet godt, og glædedes sammen om Eftermiddagen. Ja, det er godt at have een speciel Taksigelsesdag, men lad os ikke glemme at takke hver Dag i Aaret! Hvor er vel det Land paa Jord, der er bleven velsignet som vort?

Den 23. Nov. hensov Mr. John Petersen, 88 Aar gammel, paa Sartori Hospital, hvor han kom den 14. Nov. Dødsaaarsag var nærmest Alderdomssvagthed. Han var født paa Sjælland i 1852, kom her til Landet i 1881, blev ægteviet til Miss Karen Sophie Jensen fra C. F. d. 3. Marts 1886, og drev Landbrug til han for nogle Aar siden flyttede her til Byen. Hans Hustru døde i 1905 og han har opholdt sig i de senere Aar hos sin Datter, Mrs. C. E. Christy her i Byen, hvor han nød kærlig Pleje. Mrs. Christy (Emma), en Søn P. John Petersen, og deres Datter, Mrs. R. O. Mortensen, Quimby, Ia., efterlever ham. Begravelsen fandt Sted d. 26. Nov. og Pastor M. G. Christensen talte over Hebr. 7:25. Mr. Petersen var en selvstændig Mand og en ihærdig Arbejder, en ægte Pionær og en stadig Gæst i Herrens Hus saalænge Kræfterne tillod det. Velsignet være hans Minde iblandt os.

Hermed kærlig Hilsen til Redaktør og alle Venner og Læsere, med Ønsket om en glædelig Jul og et godt og velsignet Nytaar i vor Herres Jesu Navn.

Iver Fogdall, Korr.

FRA MINNEAPOLIS

Efter Sommerens Optagethed, for manges Vedkommende mest timelige Ting, har man nu i Immanuel Mgh. atter taget fat med Liv og Lyst paa foreliggende Opgaver. Saaledes er Sangkoret i travl Virksomhed under Stud. theol. R. Arnestad og Hustrus Ledelse. Bladkampagnen gaar ogsaa ihærdigt paa med et godt Resultat, forstaar vi. Vi oplevede nogle velsignede Timer i Herrens Hus i Ugen d. 20.—27. Okt., da Pastor Karl Wilhelm fra Racine paa den ham gudgivne Maade forklarede Guds Ord for os. Det var Galaterbrevet han paa en fængslende og berigende Maade fremstillede saaledes, at enhver opmærksom Tilhører fik en bedre Forstaaelse af dette den store Apostels saa indholdsrige Brev. Tak, Pastor Wilhelm, for hvad Gud derigennem gav Dem Naade til at lægge hen til vore Hjerter! Disse Bibel-møder sluttede om Søndagen med Pastor A. R. Petersen som Taler baade Formiddag og Aften.

Hvert Aar har vi skiftevis med den danske St. Peters Mgh. her en Reformationsgudstjeneste. Denne blev afholdt paa samme Søndag Aften og Pastor J. C. Aaberg og en Del af hans Mgh. glædede os med Besøg. Med Vemod hørte vi om hvad der nu foregaar i den store Reformators Fædreland og andre Lande. Udsigten er mørk, men gen-

nem det altsammen lyser dog Guds Forjættelse, at han vil være med sin Menighed alle Dage. Ved Formiddagsgudstjenesten var der baade Barsedaab og Optagelse af ialt 17 Sjæle i Menigheden, blandt disse vor forhenværende Præst, Pastor A. R. Petersen, og Familie. Som vel alle ved, er han nu Lærer ved Bibelskolen L.B.I. De var jo allerede stærkt tilknyttet her og Gud give at Samværet atter maa blive til gensidig Velsignelse for os alle. Vi trænger stadig til flere Arbejdere og Mrs. Petersen ligesom Mrs. Pastor Hansen har fundet sin Plads i Søndagsskolen. Pastor Petersen kalder man heller ikke forgæves paa ved Ordets Forkyndelse, naar han har Tid. Vor egen Pastor Cornelius Hansen er altid paa Færde og der er nok at gøre her i denne store By. Nu har man desuden valgt ham til Kredsformandsposten.

Den 7. Nov. om Aftenen afholdt vor Mandsforening en Fader-og-Søn Banket, som fik god Tilslutning. En Pastor A. H. Wilke var den indbudte Taler og et godt Program blev udført.

Mødes og skilles er jo, som man synger, Livets Gang, og Sandheden deraf har vi atter erfaret, idet, som allerede omtalt her i Bladet, Mrs. N. Leerskov fik Lov til at gaa ind til den Sabbatshvile hun længtes efter. Hendes Plads staar nu tom i Hjemmet, hvor hun savnes meget. Det er en Trøst i Sorgen, at der er et Gensyn hisset i Vente. Og saa hermed en Hilsen til vor gode Redaktør, der saa vel sørger for det gode Indhold i vort kære „Luthersk Ugeblad,“ og til hele Broder-og Søsterskaren baade nær og fjern. En glædelig Jul i Jesu Navn!

N. G. Hansen, Korr.

FRA SALEMS MGH., BROOKLYN, N. Y.

I Dagene 14.—16. November havde vi den store, aarlige Basar i Gaskompagniets Lokaler. Til trods for det daarlige Vejr blev den ualmindelig vellykket. Folk baa- de gav og købte, mange Mennesker, god Stemning, Overskudet blev \$1235, et nydeligt Resultat.

D. 22. November havde vi Forretningsmøde, det var sammenkaldt af Styrelsen for at tage Bestemmelse med Hensyn til Byggegrund for vor nye Kirke. Styrelsen var blevet anmodet om at søge mulige Grunde foruden den Menigheden ejer. Det blev meddelt, at en saadan Grund var til Salgs paa Ovington Ave. mellem 3. og 4. Avenues. Samtidig blev det oplyst, at man havde en Køber for Grunden paa 40. Gade. Efter en grundig og saglig Diskussion blev Sagen afgjort ved Afstemning med Sedler. Der var 38 for Byttet og 5 imod. Der var adskillige Medlemmer, som med Arbejde var forhindret i at være tilstede; mange af disse Venner har siden „givet privat tilkendende, at de vilde have stemt for“ Styrelsens Forslag. Der var en ualmindelig god Stemning ved Mødet og Tonen var en kristen Menighed værdig. Der er jo dem iblandt vort Folk, som paa Grund af tidligere Anstrængelser for Mgh's Bedste, har faaet en bindende Kærlighed til Grunden, som i sin Tid blev købt. Vi forstaar saa godt deres Følelse i denne Forbindelse og Menigheden skylder dem alle Tak for deres Offervillighed. Naar de nu ikke desto mindre samtykker i Mgh's Beslutning, er det saameget mere prisværdigt.

Paa den første Søndag i Advent talte Pastor Videbeck over Matthæus 21. — Kun nogle Uddrag: Glædeligt Nytaar, det er jo et nyt Kirkeaar; to store Mirakler er sket,

det næststørste og det allerstørste, og har noget med Adventstiden at gøre. Jesus tog en Tjeners Skikkelse paa. Adventstiden er en Forberedelse til Julen, da vi mindes Jesus Kristus, som kom herved til Verden for at blive Mennesker lig. Det var et Under at han skabte Mennesket; men i Juleevangeliet fortælles, at han forenede sig med os. Gud blev Menneske i alle Ting. Det andet Under var langt større; han kom til Verden for at frelse Syndere. Du og jeg kan ikke lave Mirakler, men han alene gør Undere. Det største af alle Undere sker i Daaben og ved Nadverbordet; vi kan ikke forstaa det, men vi kan tro. Jesus Kristus bliver ophøjet. Hvert Aar begynder han forfra med sit Adventsord. Lad os vandre kærligt sammen og benytte den belejlige Tid. Lad det kendes, at vort Borgerskab er i Himlen naar vi kommer til Slutningen af vor Livsvandring. Mod Aften er alting lyst for den som tror.

Mandag d. 2. Dec. havde Spejderne Julekurvsfest i Eastlunds Hus, 236—25th Street. Formaålet var at kunne bringe Julekurve til nødstedte Familier Juleaften; det er jo saligere at give end at tage. Vi har begyndt et dansk Sangkor, som øver sig hver Tirsdag Aften i vor Sekretær Frode Hansens Hjem paa 8415 - 3rd Ave., og ledes af Miss Shoremount. Desuden har vi Senior, Dreng- og Pige- og Kor. Den første Fredag i hver Maaned har vi dansk Kvindemøde. Søndagsgudstjenesterne og Søndagsskole afholdes hver Søndag i Masonic Temple, 257 Bay Ridge Ave. Nu en rigtig glædelig og velsignet Jul ønskes Redaktøren og alle Bladets Læsere.

Hilsen med Lukas 2:14: „Ære være Gud i det højeste! og Fred paa Jorden! i Mennesker Velbehag!“

Mrs. A. Rasmussen, Korr.

Fortalt og oplevet

SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND

Fra en Danmarkstur i 1938 af L. F.

(Fortsat fra sidste Nummer)

Dec. 16de. „Jeg kommer aldrig levende hjem“, sagde jeg til Pastor L. Pedersen i Dag, da jeg besøgte Præstefamilien i deres Hjem paa Bispebjerg. „Jo“, kom det roligt og smilende fra Præsten, „jeg skal ind at tale i Bethesda i Aften og jeg gør da Regning paa at komme levende tilbage.“ Min Udtalelse gjaldt Vejret; det er pludselig blevet Vinter. Tiltrods for alle de Lag jeg har paa (Lag Tøj) gaar Vinden gennem Marv og Ben og man føler som man er bundfrossen. Vejret var slaaet om, mens jeg sad i Sporvognen paa Vejen derud. Pastor Pedersens bor i en af de nye moderne Lejligheder nær den 3 Millioner Kroner Grundtvigskirke. Der var ingen Titel paa Dørpladen, et Kendetegn, at jeg nu var hos fhv. Amerikanere. Ingen kendelige Forandringer var sket med Pastor og Fru Pedersen, kun at de, sidste Gang jeg besøgte dem, boede i deres Præstegaard i Jylland og nu er Bedsteforældre til to prægtige Drenge. Arbejde er der nok af i en Storby og Pastor Pedersen vil altid være i Virksomhed, selv om han er Emeritus.

Bibelskolen sluttede den 13de med en meget elegant Frokost givet og serveret af Marieforbundet. Bordene var pyntede med Julegran og Kogler og vi fik mange gode Afskedstaler. Det var, som naar man siger Farvel til

et Rejseselskab, der blev saa meget at tale om tilsidst. Pastor Th. Møllerup havde den Dag i Skolen særligt talt om den Herlighed det bliver, naar vi naar didop, „hvor de rette Børnekaar saa lifligt er til Stede“, og derfor gik vore Tanker saa let i den Retning og gjorde Afskedsstunden, om end vemodig, saa dog med et, „Paa Gensyn.“

Nu skulde jeg saa over til Jylland igen, men det er gaaet mig, som det gik med det sorte Kirsebær, og derfor bliver jeg herovre til Nytaar.

Dec. 18de. Det er sidste Søndag før Jul og jeg har været i Vartov Kirke, nærmest for at se det Sted, hvor Grundtvig virkede sine sidste Leveaar. Gennem en gammel Port kommer man ind i en Gaard, hvor der er Opgange til de forskellige af Stiftelsens Lejligheder. Midt i Gaarden staar en for Pladsen altfor stor Statue af „Grundtvig paa Knæ.“ Ved at spørge mig for fandt jeg Indgangen til den gamle underlige Kirke. Prædikestolen sidder højt oppe over Alteret i selve Altertavlen. Pastor Balslev talte over Dagens skønne Tekst: Han bør vokse, men jeg forringes. De bruger deres egne Salmebøger fra Grundtvigs Tid; vi sang: „Den yndigste Rose er funden, blandt stiveste Torne oprunden; om Julen, trods Vinterens Kulde, sprang Paradis-Rosen af Mulde.“ Saa dansk, — ligesom: „Vaj nu Danebrog paa Voven“, der har vi i vor Salmebog; „Vaj nu Korsets Flag.“ Grundtvig kunde ikke tænke paa sit himmelske Fædreland, uden ogsaa at tænke paa sit jordiske, og det gør ham ikke mindre kær for os.

Det havde sneet godt sidste Nat, men Vejret var klar Frost, da jeg gik hjemmefra. Nu, da vi kom ud af Kirken, havde det begyndt at sne igen og den knælende Skikkelse i Gaarden var blevet dækket med hvidt. Vinden satte Sneen i hvide Skyer hen ad Gaden — et sandt Julevejr. I Frederiksberg Alle var der en Spurveknækken, alle Træer bærer Julenøg.

Dec. 19de. Jord og Himmel staar i Eet, der er faldet en Mængde Sne i Nat, og der har været Trafikvanskeligheder paa Laaland. I Aftes kom Juleskibet „Gripsholm“ ind med 150 Passagerere i forrygende Snevejr. Det er selvfølgelig ikke saa slemt for Folk fra de østlige Stater, de ved hvad Vinter er; smukt er det, som Julevejr skal være. Jeg behøver heldigvis ikke at komme ud, og nu flytter jeg mit Skrivebord over til Radiatoren og tager min Skindkaabe paa.

(Søner) Sne—Sne—i Fnug og Flager, alt er gemt i en tyk, hvid Pels af Sne. Villaen her, der er overvokset med Efeu er pragtfuld, og den store Havelaage var dobbelt saa stor og tyk, — et rent Eventyr. Jeg gik en Tur hen ad Gl. Kongevej, Sneknirk, forsigtige Trin for ikke at glide. Folk i Pelse, Støvler, Halstørklæder og Muffer, som i Æventyret: „Den lille Pige med Svovlstikkerne.“

Alle de kønne Butikker! Jeg var inde at købe en Kurv California Frugt, for jeg skal celebrere i Aften, for alle de Breve der kom i Dag fra Jer. Og Blomster midt i al den Vinter, Liljekonvaller, Tulipaner, Orkideer, Nelliker, Roser, alt hvad man kan tænke sig ovre i California, ja, og Poinsettias — de kalder dem Julestjerner, og en koster kun 1 Krone. Marcipan, saa naturtro, Kirsebær, Blommer, der er ved at revne, saa modne er de, alle Frugter og Grøntsager, for ikke at tale om Grise, fra de kønneste, lyserøde, nyfødte til de større halvsnavsede, færdig til at slagte; men det er dyrt. Mens jeg gik og knirkede i Sneen tænkte jeg paa et Vers, der har fulgt mig i de Uger her: „Jeg ved hvor Glæden har sit Hjem, naar øde Mark staar hvid, hint Frydekor fra Bethlehem forstummer ingentid.“

Sneen er smuk, men den kan ogsaa gøre ondt, hvis man ikke kan beskytte sig imod den. Der staar i en Salme „din Trængsels Sne,“ og, kære A., de mørke Taagedage Du taler om, de maa ikke være. Hvis man intet har at takke for, bliver Livet taaget og tungt, og det bliver usandt, for vi kan jo i Virkeligheden godt begynde at takke fra Morgenstunden, og fortsætte Dagen igennem; vi naar det endda aldrig. „Han kommer selv, han kommer at dæmpe al din Ve, og gør en evig Sommer af al din Trængsels Sne.“ Saadan har han altid været.

Tænkt og Skrevet

FORVENTNING OG HAAB

Da vi for faa Aar siden hørte Kongen af Danmark tale over Radio, da fremholdt han særligt Julens velsignede Minder for det danske Folk i Amerika i deres amerikanske Hjem. Og eftersom Julen igen nærmer sig, saa kan jeg ikke undlade at indsende nogle Juletanker til vort danske Folk baade her og ovre paa den anden Side Havet. Ja, jeg maa i Stilhed opsende en Bøn for den alderstegne Konge, som for en Tid siden satte Livet ind paa hvad var Retfærdighed og Ret, ubetinget i den Forsikring om, at saadant skal beholde Sejre.

Julen er jo en Forventnings Tid, særligt for Børnene. For de Unge træder vel Haabet i Forgrunden; men for de Gamle er det vistnok Minderne, som indtager den første Plads. Efterdi vi nyligt er traadt over Dørtærskelen af det gamle Kirkeaar og ind i det nye, saa møder vi Minderne om ham, som er Kongernes Konge, ham der steg ned fra sin Kongetrone og over Folkets Forventning kom sagtmodigt ridende paa et Asen og paa et Trældyr's Føl.

Naar en jordisk Konge besøger sit Folk er det jo indlysende, at Folket møder ham med Begejstring. Men hvis han skulde møde frem som Jesus gjorde, er det nok muligt at Udfaldet vilde blive modsat; thi lignende venter Folk ikke nu om Dage.

Der er ligesom tre Stjerner der lyser over Jesu Kongevej ind i Jerusalem, i Folkets Hyldest hører vi deres Navne. Den første er Haabets, den anden Frelsens og den tredje er Ærbødighedens og Sangens Stjerne.

Ja, det er Minderne fra et længst forsvunden Kongebesøg; men hvis nu vor himmelske Konge skulde eller vilde aflægge os et Besøg i en nær Fremtid (der er mange Tegn som tyder i den Retning), hvilken Begejstring mon han saa vil møde? Sikkert staar Folkeslagene i stærk Forventning om hvad Fremtiden bærer i sin Favn. Vi har ligesom været paa Nippet til at tabe Tilliden til alt baade i Stat, Kirke og social Henseende. Nogle har i de senere Tider ved Selvmord forsøgt paa at gøre en Ende paa hele Affæren.

Men til Guds Folk lyder endnu Profetens og Guds Tjeneres Røst: „Se, din Konge kommer til dig sagtmodigt o.s.v.“ O, lad os møde ham med Haabets, Frelsens, Ærbødighedens og Sangens Tone. Da vil Julen med dens frydefulde Forhaabninger rigtigt holde sit Indtog i vore Hjarter.

Glædelig Jul i Jesu Navn tilønskes „Ugebladet“'s Læsere samt til alle af vort skandinaviske Folk baade her og paa den anden Side Havet fra mig og mine!

A. P. Sontum, Petaluma.

JULEBUD

Af A. P. Sontum, Petaluma, Cal'f.

Julebud, syng det ud!

Til den rastløs, travle Verden;

Den hvis krigersk Fag og Færden —

Søger ideligt kun det:

Der kan fængsle Mennesket.

Julenat klar og brat,

Lyser op paa Hyrdemarken.

Jesusbarnet det er født,

I Krybben lagt, i Klude svøbt.

Frelsen er i det beredt;

I simpel Stald I finder det.

Englesang, hør en Gang!

Synger deres Kvad paa Jorden,

Under hvælvet Himmeltag:

Gud i højest Ære være,

Fred paa Jord, i Mennesket Guds Velbehag!

Kvalt har Lyset Nattens Skygger,

Hyrderne de frygtsomt lytter;

Og til Hyrdestav sig støtter.

Hører nu fra Englekoret —

Fredens Bud af Lyset baaret.

Blandt Landsmænd

Det aarlige danske Radio Juleprogram udsendes igen denne Jul af Peder Back, Racine, Wis. til Landsmænd i U.S.A. og Canada, Julemorgen Dec. 25 fra Kl. 4 til 6 Central Standard Tid, fra Radio Stationen WTMJ, Milwaukee, Wis., 620 Kiloc. Da Programmet er saa tidligt paa Morgenstunden, — før andre Radio-Stationer vaagner, er det muligt for næsten enhver i U.S.A. og Canada at høre det.

Programmet bestaar af elektriske Phonografplader, købt i Danmark specielt for det danske Juleprogram, som i Aar 1940 bliver s. fl.:

Det kimer nu til Julefest, spillet af Det kongelige Kapel.

Det kimer nu til Julefest, sunget af Kammersanger Niels Hansen.

Julen har bragt velsignet Bud, spillet af Det kongelige Kapel.

Julen har bragt velsignet Bud, sunget af Aksel Schiøtz og Københavns Drengkor.

Et Barn er født i Bethlehem, spillet af Det kongelige Kapel.

Et Barn er født i Bethlehem, sunget af Aksel Schiøtz og Københavns Drengkor.

Dejlig er den Himmel blaa, spillet af det kongelige Kapel.

Dejlig er den Himmel blaa, sunget af Aage Thygesen.

Velkommen igen Guds Engle smaa, sunget af Københavns Drengkor.

Jule Evangeliet oplæses.

Glade Jul, dejlige Jul, sunget af Københavns Dreng og Mandskor.

Kimer I Klokker, spillet af Det kongelige Kapel.

Kimer I Klokker, sunget af Kammersanger Niels Hansen.

Julen har Englelyd, spillet af Det kongelige Kapel.

Julen har Englelyd, sunget af Elsa Sigfus.

Vær velkommen Herrens Aar, spillet af Det kongelige Kapel.

Den yndigste Rose er funden, sunget af Københavns Drengkor.

Kongernes Konge, spillet af Det kongelige Kapel.

Kongernes Konge, sunget af Herrekoret „Bel Canto.“

Du grønna glitrende Træ, sunget af Fanny Elsta med Kor og Orkester. (Norsk.)

Jeg er saa glad hver Julekvæld, Fanny Elsta med Kor og Orkester. (Norsk.)

Her kommer dine arme Smaa, og Jul med din Glæde. Norsk Orkester.

Var halsad skøna morgonstund, svensk Kor og Orkester med Klokker.

Naar Juldagsmorgen glimmar, svensk Kor og Orkester med Klokker.

Æra vare Gud i højden. Svensk Kirkekor.

Julmorgon, sunget af svensk Operasanger Joel Berglund.

Tøjt fra Træets grønne Top, spillet af Det kongelige Kapel.

Højt fra Træets grønne Top, sunget af Skolebørn i København.

For Konge, Flag og Fædreland, Der er et yndigt Land, Kong

Kristian og Flaget spillet af Den kongelige Livgardes Musikkorps.

Dejlig er Jorden, spillet af Det kongelige Kapel.

Dejlig er Jorden, sunget af Aksel Schiøtz.

Paaskeklokken kimer mildt, sunget af Aksel Schiøtz med Kor.

Visen om København, sunget af Carl Brisson.

Flaget, sunget af Kammersanger Lauritz Melchior.

I Danmark er jeg født, sunget af Aksel Schiøtz.

Julens Toner. Stort Symfoni Orkester med Orgel og Kor op-
taget i Nikolaj Kirken i København.

America.

Fra Seattle, Wash. — Pastor Alfred Sørensen og hans Kor vil atter deltage i et Juleprogram i Aar paa Juleaften Kl. 10:30 P.S.T. fra Station KJR — 970 K.C. Denne Udsendelse foranstaltet af de skand. luth. Kirker i Byen.

Et Varsko. Følgende er tilsendt os fra U.S.A. Justitsdepartement: — Kun 19 Dage tilbage for Udlændinge til at registrere i! Udlændinge-Registreringen vil ophøre den 26. December, og alle Ikke-Borgere, som ikke har registreret til den Dato, kan blive idømt en Bøde paa 1000 Dollars, seks Maaneders Fængsel, eller begge Dele.

Alle Udlændinge, som er 14 Aar gamle eller ældre, maa registrere personligt.

Udenlandskfødte Børn under 14 Aar gamle maa registreres af deres Forældre eller Værger.

Registrering finder Sted paa Postkontorerne. Der er ingen som helst Slags Gebyr at betale i Forbindelse med Udlændinge-Registreringen. Tag Dem i Agt for Svindlere.

Efter Registreringen forlanges det af alle Udlændinge, at de underretter Immigrations og Naturalisationstjenesten i Washington om enhver Forandring i deres Adresse senest 5 Dage efter Flytningen fandt Sted.

Trykte Blanketter til dette Formaal kan faas paa alle Postkontorer.

Notis. Ifølge et til Det kgl. danske Gesandtskab i Washington indgaaet Telegram fra Udenrigsministeriet i København er der givet nye Regler om Indrejse til Danmark direkte fra andre Lande end Tyskland. I Henhold til disse Bestemmelser, der træder i Kraft den 25. November 1940, udkræves Visum saavel for Udlændinge som for danske og islandske Statsborgere. Ansøgning om Indrejsetilladelse skal indgives med Spørgeskema i 2 Eksemplarer samt et Pasfotografi.

For Indrejse direkte fra Tyskland gælder fortsat de hidtidige Regler saavel for Udlændinge som for Danske.

Visa udfærdiget inden 25. November bevarer deres Gyldighed ogsaa for Indrejse direkte fra andre Lande end Tyskland, dog ikke udover 31. December, og kun forsaavidt Indberetning om Udstedelsen og Gyldighedsfristen samt Indrejsevejen indsendes til Udenrigsministeriet i København.

Grammofon Plader tillaans. American Friends of Danish Freedom and Democracy har optaget Grammofonplader (paa begge Sider af 4 tolv Tommers Plader) af Festen paa Waldorf-Astoria den 27. November til Ære for Forfatteren af „I Chose Denmark“, Mr. Francis Hackett. Programmet blev rundkastet af Interstate Broadcasting Co. (WQXR)

Pladerne gengiver Taler af Dr. Edwin S. Burdell, director of Cooper Union; Danmarks Minister, Henrik de

Kauffmann; Mr. Hackett; og Dr. Lyman Bryson, Teachers' College, Columbia University.

Pladerne staar til Laans mod Godtgørelse af Forsendelsesomkostningerne, og man henvender sig til American Friends of Danish Freedom and Democracy, 420 Lexington Avenue, New York.

Danske Foreninger vil kunne udfylde et interessant 30 Minutters Program, eller Landsmænd vil maaske kunne formaa en lokal Radiostation til at rundkaste det.

Verdens største Frimærkehandler siges at være vor Landsmand Mr. A. E. Pade, 1639 Stout St., Denver, Colorado. I et andet dansk Blad læste vi om hans Forretning og spurgte saa Pastor Ethan Mengers, vor danske Præst i Denver, hvorledes det forholdt sig. Jo, skriver han, det er rigtig nok. Hr. Pade er dansk, endda født i selve Kongens København og har gaaet i Skole sammen med Kronprinsen. De to kendte godt hinanden, da sidstnævnte besøgte Byen her sidste Aar, thi selvfølgelig var Pade paa Modtagelseskomiteen. (Da Pastoren ogsaa var paa denne, blev de kendt ved samme Lejlighed.)

Mr. Pade har en stor Frimærkehandel, baade „wholesale“ og „retail“ og har især lagt sig efter Indførsel af Frimærker fra Udlandet. Sommetider har han tilsendt et helt Jernbanevognlæs ad Gangen, een Gang endogsaa tre saadanne i een Bestilling. Saa det er ikke blot en „Hobby“ Samler vi her har med at gøre, men en flittig Forretningsmand og tillige et meget interessant Menneske. Han er dog ikke Medlem af vor danske Kirke men kommer af og til ved særlige Anledninger.

Fra Minneapolis. Ved Alderdomshjemmet i Minneapolis „Danebo“'s Aarsmøde forleden Mandag Aften blev der aflagt revideret Regnskab som vakte almindelig Tilfredsstillelse. Der rettedes en Tak til Bestyrerinden, Dagmar Korting, for hendes Opførelse og Kærlighed til de gamle paa Hjemmet, og ligeledes takkedes saavel Pastorerne Aaberg og Hansen, som ogsaa Lægerne Ramby Rasmussen, Silas Andersen og Th. Petersen for deres store Imødekommenhed overfor Hjemmet. Ved Valg af en ny Bestyrelse modtog samtlige ti Medlemmer Genvalg med Undtagelse af Mary Nielsen som bad sig fritaget paa Grund af anden Beskæftigelse, og i hendes Sted indvalgte Esther Sandersen, hvis nylig afdøde Moder, Mrs. N. P. Nielsen var Cirklen Nr. 1's første President.

Mod Mødets Slutning havde Prof. Rysgaard Ordet for nogle Bemærkninger om Alderdomshjem her og i Danmark, og derpaa samledes man ved Kaffebordet.

Ny Amatørfilm fra Danmark. Bertel Nielsen, velkendt Elevatorfører hos det danske Firma, Hans C. Heidmann, 1550 N. State Parkway, Chicago, er efter Hjemkomst med „American Legion“ travlt beskæftiget med at fremvise sine i Danmark optagne Films. Fornylig havde han Opvisning i Ebenezer Kirke.

JULEHILSEN TIL MIT FOLK HER I VESTERLED

Nu stunder det mod Jul, og atter vil det lyde i vore Kirker og i vore Hjem ud over det store Land: „**Eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids Stad.**“ Og det er da mit Hjertes inderlige Ønske for Eder alle, at dette **Julens Budskab** maa lyde i hele sin herlige Fylde og faa Hjerterum i os, saa det: „Ære være Gud i det Højeste,“ der kommer fra os, maa blive baaren af det grebne Hjertes Inderlighed og Taknemlighed op til Gud Fader i det Høje.

Jo længere jeg lever, des mere bliver der at være taknemlig for, og det gælder nok for os alle. Jeg synes, at

jeg aldrig kan blive færdig med at sige Gud Fader Tak for al hans Naade og Kærlighed og alle hans Velgerninger imod os. Størst og herligst er dog hans **Julegave til os — hans egen elskede Søn**. Og den bedste Juletak vi kan ofre til Gud er nok ret at tage imod hans Julegave til os. Ja, „Julen har bragt velsignet Bud!“

Jul og Glæde hører egentlig sammen. Der er saa mange Juleglæder. Lige fra Julekort og Julebreve til Julegaver og Juletoner gennem Salmer og Sange. Ja, der er saa mange smaa Glæder, som følger med Julen, som det ogsaa er værd at sige Tak for — baade til Gud og Mennesker. Det er som naar jeg ser paa Stjernehimmelen. Jo længer jeg ser derpaa, des flere Stjerner opdager jeg. Til sidst bliver der saa mange, at de bliver helt utallige og saa — ja, hvem kan vel blive færdig med at sige Tak for de Velgerninger, man ikke en Gang kan tælle.

Men en kan maaske sige: Ja den Tale passede jo bedre til Taksigelsesdagen end til Juledagen. Nej, Julefesten er jo — eller skulde være den store Taksigelsesfest. Naar skulde vore Hjerter vel mere stemmes til Lov og Tak og Pris til Gud Fader, end ved Jul, da han gav os sin egen Søn til Frelser fra Syndens og Dødens og Djævelens Magt.

Og en anden vil maaske sige med et Suk: „Jeg kan nu slet ikke faa Øje paa nogen Velgerning. Mit Livs Himmel er bleven som den stjerneløse Nat — mørk og skyet.“ Kære — jeg kan ikke tro, at det forholder sig saadan. Vel ved jeg, at der er dem, der er kommen paa Livets Skyggeside, og jeg ved ogsaa, at det ikke altid er deres egen Skyld. Der er saa mange, der lider for andres Brøde. Men ogsaa dem ser vor Herre til i Naade. Ogsaa for dem blev Jesus født. Ja, det var maaske ikke mindst dem, han tænkte paa, da han sendte sin Søn herved som Julegave med Juleglæde. En Far og Mor tænker som oftest mest paa det Barn, der trænger allerhaardst til deres Hjælp. Jeg tror ogsaa, at Gud Fader gør dette. Men en Ting ved jeg for vist: Hans Julegave gælder ogsaa Dig, der sidder paa Livets Skyggeside. Derfor vil jeg sige til Dig — som til os alle — lad os **se hen til Jesus**, som Hebræerbrevets Forfatter skriver i Kap. 12:2.

Jeg har hørt en lærd Mand sige, at det Ord, som der bruges paa Græsk for „se“, kun findes paa dette ene Sted i det N. T. Og det har en særegen Betydning. Det skal betyde **at stirre** paa en Ting saa fast og saa længe, at der danner sig et Billede deraf i Øjets Baggrund — og at se paa det med Beundring, saa man føler sig draget deraf. Hvis vi nu i Julen vil prøve at **se paa Jesus** — ikke som Verden ser paa ham med et flygtigt Blik, men se paa ham fast og længe — **se paa hans Liv fra Julenat til Paaskemorgen**, saa vi faar et klart Billede af ham i Øjets Baggrund, og føler os draget til ham med stigende Beundring, saa kan vi ikke andet end lukke vort Hjerte op for ham og takke den Gud, der har sendt os en saadan Frelser, om hvem det med Sandhed kan siges: „**Ingen Sjæl han glemmer**,“ — heller ikke dem paa Livets Skyggeside.

Lad os alle saadan prøve paa at se hen til Jesus i Julen, saa kan vi næppe undgaa at blive betaget af ham, og saa kan denne Jul maaske blive den bedste Jul vi har oplevet. Det er en saadan Jul jeg ønsker Dig, kære Læser, som mig selv og mine. Da baade kan og vil vi „takke Gud for Miskundhed og Naadebud.“

Saa sender jeg min Julehilsen til Eder alle med det Ønske, at vi alle maa faa en rigtig glædelig Jul i Jesu Navn!

Eders forbundne N. P. Gravengaard.

Fra Danmark

Danmarks Ældste. Forhenværende Lærerinde i Skanderborg, Frk. Anna Hviid, der formentlig er Danmarks ældste Menneſke, fyldte d. 17. Okt. 104 Aar. Frk. Hviid bor nu i Hørning.

Glimrende Sundhed paa Midtfyn. Odense, d. 16. Okt. Sundhedstilstanden har slaaet Rekord i Aar, oplyser Kredslæge Kaas i en Beretning om Midtfyns Lægekreds. Man har saa megen Sundhed, at man ikke har konstateret noget lignende i mange Aar.

Saaledes er der ingen Tilfælde af Mavelidelser. — Det hænger, mener Kredslægen, sammen med, at der ikke nu er saa store Spisninger, hvor man fylder sig med god Mad. Det samme var forøvrigt Tilfældet under sidste Verdenskrig.

Professor Dr. med. Hans Hou Jensen ved Københavns Universitet blev fundet død i en Trappeskakt i kirurgisk Akademi d. 17. Okt. Han var rimeligvis omkommen ved en Ulykke. Afdøde blev kun 47 Aar gammel, havde været Professor paa K. U. siden 1936 og var en ualmindelig dygtig og retlinet Videnskabsmand. Han var Gaardmands-søn fra Faarevejle Egnen.

Hvad bliver Følgerne? Nazistpartiet møder stadig Uvilje hos baade Danskerne og Nordmændene, ifølge de senere Meddelelser i Radiopressen. I Danmark kom det til aabent Brud i Haderlev over Søndag d. 8. Dec., da Nazistvennerne forsøgte en større Demonstration og ca. 350 paraderede i deres prangende Uniformer gennem Byens Gader. Dette er jo i Strid med Landets Forordning mod politiske Forsamlinger og Politiet greb ind endog med dragne Revolvere. Omend Skydevaaben ikke blev brugt vankede der dog mange braadne Pander, samt vaade Kinder fra Taaregasbombærne, og efter en 3—4 Timers Kamp blev mange taget i Varetægtsarrest. Fra den sammenløbne Skare lød Haan mod disse „Fædrelandsforrædere“ og særlig blev deres Fører Fritz Clausen Genstand for Uviljen, da han indfandt sig for at hjælpe sine Venner. Dette er den største Opstand mod det tyske Parti hidindtil i Danmark. Man venter nu at høre hvad Tyskerne vil gøre for at klare Situationen.

I Norge møder den af Tyskerne paatvungne Nazistregering stærk Modstand og man mener ikke at Quisling kan holde Skansen ret længe, trods det at han gør et fortvivlet Forsøg paa at vinde Folket for Partiet. Tanken var jo, at gøre Norge til det første Forsøgsfelt for det tyske Vasalsystem og frivillig kontinental Konsolidering. Fejler det, frygter man, at Norge reduceres til et tysk Protektorat.

Danske Tilgodehavender beslaglagt i U.S.A. „Evening Star“, Washington, oplyser i en Artikel om den amerikanske Beslaglæggelse af udenlandske offentlige og private Tilgodehavender i de Forenede Stater, at den amerikanske Regering allerede har beslaglagt og indefrosset 3465 Millioner Dollars af saadanne Tilgodehavender. For Estlands, Letlands og Litauens Vedkommende er Beløbet 2 Millioner Dollars, for Norge og Danmark 200 Mill. Doll., for Holland 1398 Mill. Doll., for Belgien 512 Mill. Doll., for Frankrig 1283 og for Rumænien 70 Mill. Dollars.

Bjergbygaard til Salg. Godsejerinde Juelsberg — tid-

ligere Prinsesse Erik — averterer nu sin store Gaard ved Holbæk, Bjergbygaard, til Salg. Hun købte Gaarden for en halv Snes Aar siden og foretog gennemgribende Forandringer. Godsejerparret har iflg. „Berlingske Aftenavis“ ønsket at skille sig af med den ret store Gaard paa Grund af de ugunstige Tider, og Parret er flyttet ind i en Villa i Hellerup.

Den nye Stiftsprovst i Aarhus er Pastor Kai Jensen, den kendte og dygtige Forstander for Bibelskolen i København. Indsættelsen fandt Sted d. 3. Nov. Man beklager meget at han efter kun 4 Aars Virksomhed forlader Bibelskolen.

Fhv. Rektor ved Herlufsholms Kostskole, Jakob Krap, døde d. 17. Okt. i sit Hjem i Charlottenlund, 72 Aar gl. Han var den store Skoles Leder i 18 Aar indtil 1934, en fin og tro Lærer.

Pastor Wagner, førhen i Des Moines, Ia. holdt Afskedsprædiken i Taastrup Kirke, d. 20. Oktober.

Kendt Indremissionær død. Fhv. Folketingsmand og mangeaarig Sogneraadsformand i Tørring ved Horsens, Branddirektør Carl Christensen er død, 75 Aar gammel. Fra 1904 til 1919 var han Sogneraadsformand og i en Periode Medlem af Folketinget, valgt af Venstre. Da han fratraadte i 1919 som Sogneraadsformand, blev han valgt til Branddirektør i „Den almindelige Brandforsikring for Landbygninger“ i Vejle Amt. De sidste 34 Aar var han Indremissionær og har gennem hele sit Liv gjort et stort og meget uegennyttigt Arbejde for Indre Mission.

Bibelskolen i Odense har stor Tilslutning. Den Bibel-skole, som er arrangeret i Odense, er blevet en Succes over al Forventning.

Det er nu saaledes, at ikke alene det første Kursus, men tillige det andet har haft en saadan Tilgang, at begge Kursus har sprængt alle Rammer. I Fremtiden vil derfor begge Kursus blive holdt i KFUM's største Sal.

Slottet i Kiel bombarderet. Fra Kiel, meddeles, at britiske Flyvere har Natten til Lørdag d. 19. Okt. bombarderet det repræsentative aarhundredgamle Slot i Kiel. Det gamle Bygningsmindesmærke frembyder et Billede paa Ødelæggelse. I Slotsanlæggene ligger spredt Bøgerne fra det slesvigsk-holstenske Landsbibliotek. Enestaaende Dokumenter af historisk Betydning, Hundreder og atter Hundreder af Bøger er tilintetgjort. Hele Bogleoler blev ødelagt.

Fra Litteraturens Verden

Fra Fritænkeragitator til Vækkelsesprædikant. Henry Ussing har fornylig fortalt os sine Livserindringer i to Bind under Fællestitlen „Min Livsgerning — som jeg har forstaaet den.“ Mere værdifuld og inspirerende Læsning end den Slags Bøger er det vanskeligt at finde. Her gives en lille karakteristisk Oplevelse fra de bevægede Aar i Halvfemserne, da Ussing var Sognepræst ved Jesuskirken i Valby, og Arbejdet for Københavns Kirkesag var i sin første spæde Begyndelse.

Det var en Søndag Aften i Januar 1892, at en Kreds af Kirkesagens nærmeste Venner samledes til Raadslagning i vort Hjem. Da de kom, spurgte de forbavsede, hvad det Opslag betød, som de havde læst paa Telegrafpælene paa

Valby Bakke: „Stort Fritænkermøde i Valby Kro ved Københavns Fritænkerforening . . .“ Jeg kendte intet dertil, men vi blev hurtigt enige om at gaa derned. Valby Kros store Sal var fuld af Mennesker, en Snedker aabnede Mødet, og Fritænkerforeningens Formand, en lille Skomager Petersen, holdt en Times ikke just opmuntrende Foredrag mod Kirke og Kristendom. Stemningen var ikke høj; men det blev straks anderledes, da Professor Westergaard aflagde et kort, kraftigt Vidnesbyrd om sin Tro og blev efterfulgt af flere af vor Kreds, saa Mødet forvandlede til et livligt Vækkelsesmøde. Og dets Resultat blev, at Skomageren, som efter Mødet havde en Samtale med Westergaard, blev vakt, og Fritænkerforeningen opløstes et Par Uger efter. Skomager Petersen flyttede senere til Valby og deltog med stor Nidkærhed i Menighedsarbejdet.

Anm. Vi haaber at faa Dr. H. Ussings Memorieværk paa Lager med Tiden paa D.L.P.H.

En Bog — „Den 9. April“ — er lige udgivet af Kaptajn Arne Stevns paa Hasselbalchs Forlag i Kbhv., hvori danske Soldater gennem Breve og Interviews fortæller om den historiske Katastrofe, der ramte Danmark den 9. April i Aar, da Tyskerne uden Varsel besatte Landet. Bogen udkom i 10,000 Eksemplar, første Oplag, og blev udsolgt paa Stedet. Et nyt Oplag paa 5000 udsendes i en Uges Forløb. Man anser den for den største Salgssucces nogen Bog endnu har oplevet i Danmark.

Ny Bog. Erik Bertelsen udsender hos Jespersen og Pio den tredje og foreløbig sidste af sine Harboøre-Romaner, „Kvinder ved Stranden.“ Den fører Skildringen frem til Aarhundredskiftet og omtaler bl. a. Harboørepræsten Anton M. Jensen, hvis Afskedigelse i sin Tid vakte uhyre Opsigt.

En Danmarkshistorie paa Engelsk, og den er endda baade stor og god, er kommen til os fra John Murray Bogforlag i London, England. Titelen er „Denmark in History“ og Forfatteren J. H. S. Birch. Nærmere Oplysning om ham gives ikke ud over at han som Engelskmand har haft Anledning til at opholde sig i Danmark i længere Tid og fik værdifuld Medhjælp af den kendte danske Historiker, Prof. Fabricius ved Københavns Universitet. Det er et dygtigt Arbejde baade hvad Fremstillingen og Sproget angaar; man faar et klart perspektivt Indblik i Danmarks historiske Udvikling, set fra en Udlandings Standpunkt, i Forhold til Verdenspolitiken. Det er særlig den Side Forfatteren har lagt Vægt paa, og her kommer hans Bedømmelse vist Virkeligheden nærmere end en hjemlig Forfatters. Jeg er vis paa, at mange herovre vil sætte stor Pris paa at læse og eje Bogen, især for det Lys den kaster over de diplomatiske Forhold i det sidste Aarhundrede. Mon vi patriotiske Danskere kunde tænke os, at Bismarck var i Favør af, under de slesviske Krige, at dele Synderjylland netop efter den Grænselinie, som Folkeafstemningen i 1920 godtgjorde? Hvorfor kom England ikke Danmark til Undsætning efter '64, medens Czaren reddede os fra en værre Medfart? Man maa give Forfatteren, at han prøver paa at være saa historisk redelig som muligt, med stor Agtelse for det lille danske Folk. Bogen er paa 444 octavo Sider og har mange helsides Billeder og Kort. Prisen er desværre ret høj — 15 s. — som bliver \$6.00 her. Den udkom i 1938. Vi har endnu kun eet Eksemplar paa D.L.P.H.

P.C.J.

NYT OPLAG AF DANSKE BØGER LIGE
MODTAGET FRA DANMARK!

(Bestilt i November 1939)

HVAD HER VI ELSKER. En Fortælling om to Menne-
sker. 160 Sider. I Omslag. Af Peter Hansen Skovmoes.
Netto 75 Cents.

MIN ARBEJDS DAG I KIRKENS TJENESTE. Livserindringer. Af Skovgaard-Petersen. 326 Sider. I Om-
 slag. Netto \$2.25.

ET LILLE HJØRNE AF VERDEN. Af Niels Aage Barfoed. Otte Fortællinger. Netto 65 Cents.

HJEMLIV OG TROSLIV. VII Samling. Af Emil Steen-
vinkel. Pris 90 Cents.

FRU LENE BANG. Af Meta Moe. I Omslag, netto \$1.80.
Indbundet, netto \$2.40.

N. P. MADSENS LIV OG GERNING. Af Christella Mad-
sen. Netto 75 Cents. (Fejlagtigt angivet i Dansk Al-
manak).

PRÆSTEN JENS BRO OG HANS BRUD. Af I. C. A.
Carlsen-Skiødt. I Omslag, \$1.50. Indbundet, \$2.10.

HVAD ER ET MENNESKE. Af Meta Moe. I Omslag,
netto \$1.10. Indbundet, netto \$1.75.

FRA HOVBONDE TIL HERREMAND. Af I. C. A. Carl-
sen-Skiødt. Pris heftet \$1.50.

ACKNOWLEDGEMENTS

PLEASE NOTE: The \$5 gift for Elim Home, Elk Horn, from Emmaus Luther League, Coalridge, Montana, acknowledged in the papers, No. 49, was given in memory of Irene Norgaard.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund
Previously acknowledged	15490.40	941.31	1989.84	3430.88	2706.75	993.61	1874.39	287.03	3266.59
Gardner, Ill., Mrs. Mathias Christensen	7.10				3.00	1.10			3.00
Mohall, N. D., Luella Lund, in memory of Irene Norgaard, Westby, Mont.	3.00	3.00							
Audubon, Ia., Our Savior's Luth. Church, Thanksgiving Day offering	52.00								52.00
Logan, Nebr., St. Peter's Luth. Church	4.10								4.10
Cushing, Nebr., St. John's Luth. Church: W. M. Sonderup	1.00								1.00
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	28.60								28.60
Jacksonville, Ia., Bethlehem Luth. Church	33.21								33.21
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Church	55.79			31.87					23.92
Minden, Nebr., A. N. J. Wisby	1.50								1.50
Racine, Wis., Gethsemane Luth. Church	133.12					41.14			91.99
Kenmare, N. D., Jorgen Hansen of Nazareth Luth. Church	1.00							3.00	1.00
Kenmare, N. D., friends from Nazareth Luth. Church in memory of John Vaaler, Los Angeles, Calif.: Mr. and Mrs. C. Odland, Mr. and Mrs. A. Johnson, Mr. and Mrs. T. Odland, Mrs. E. Wagnild, Mr. and Mrs. R. Gerlinger	3.00								
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	29.62					29.62			
Chicago, Ill., Women's Missionary Society of Golgotha Luth. Church: for Bethany Home, Waupaca, \$20, for Elim Home, Elk Horn, \$20	40.00	40.00							
Chicago, Ill., Golgotha Luth. Church	72.00								72.00
Detroit, Mich., Messiah Luth. Church	3.00								3.00
Detroit, Mich., Messiah Luth. Sunday School, birthday pennies	2.10	2.10							
Osakis, Minn., First Lutheran Church	5.30								5.30
Beresford, S. D., Nazareth Luth. Church	7.00								7.00
Cedar Falls, Ia., Mrs. Mary Jepsen	125.00		50.00		50.00				25.00
Royal, Ia., the Persis Society of Bethlehem Luth. Church	35.00		10.00		5.00	10.00	5.00	5.00	
Evan, Minn., Mrs. Nellie P. Hansen of St. Matthew Luth. Church, in memory of her husband, Hans C. Hansen	20.00	10.00	2.00	4.00	2.00				2.00
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Church	9.95			9.95					
Rutland, Ia., Trinity Luth. Church	21.37								21.37
Sleepy Eye, Minn., Mr. and Mrs. W. E. Lamp	2.00		2.00						
Morgan, Minn., Ladies' Aid of Bethany Luth. Church, \$5 for each of the Children's Homes	15.00	15.00							
Shelby, Ia., United Ev. Luth. Church	9.18								9.18
Elk Horn, Ia., Danish Luth. Ladies' Aid for Elim Home, Elk Horn	10.00	10.00							
Elk Horn, Ia., Danish Luth. Ladies' Aid	55.00					15.00	15.00	10.00	15.00
West Branch, Ia., Marius Jensen	100.00	40.00			20.00				40.00
West Branch, Ia., Mrs. Geo. Jensen, in memory of her father and mother	4.00				2.00		2.00		
West Branch, Ia., Mrs. Carrie Pedersen Morrison, in memory of her father and mother	5.00				2.00		2.00		1.00
Chicago, Ill., Daughters of Gethsemane	20.00		5.00		10.00	5.00			
Cedar Falls, Ia., English Dorcas Ladies' Aid of Nazareth Luth. Church	55.00	25.00				10.00		10.00	10.00
Cedar Falls, Ia., Friends from Nazareth Luth. Church in memory of John Petersen: Mr. and Mrs. Knud Olsen, Mrs. Augusta Hansen, Mr. and Mrs. Lea Olsen, Dr. and Mrs. R. F. Nielsen, Mr. and Mrs. Niels Damgaard, Mrs. Marie Oster, Mrs. J. A. Petersen, Mrs. O. J. Grau, Mr. and Mrs. Hans Hansen, Mr. and Mrs. Merle Robinson, Mr. and Mrs. P. C. Hansen, Marjoria Ann and Bob Brown, Mr. and Mrs. Jens Christensen, Mrs. Hedvig Petersen, Mrs. Agnes Andreassen	9.00	9.00							
Blair, Nebr., First Luth. Church, Thanksgiving Day offering	43.40								43.40
Blair, Nebr., Dr. C. E. Larsen	2.00				2.00				
Kankakee, Ill., St. Ansgar Luth. Church	15.00			15.00					
Kankakee, Ill., St. Ansgar Luth. Church, Thanksgiving Day offering	22.41								22.41
Racine, Wis., Our Savior's Luth. Church	361.95			300.00					61.95
Waupaca, Wis., American Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	20.00					10.00	10.00		
Waupaca, Wis., Our Savior's Luth. Church	77.15		15.00	15.00	18.55				28.60
Viborg, S. D., Bethany Luth. Church	5.75								5.75
Oakland, Cal., Our Savior's Luth. Church	55.91								55.91
Petaluma, Calif., Elim Luth. Church	13.20			13.20					
Elk Horn, Ia., Alpha Ladies' Aid	55.00	5.00		25.00		10.00	10.00	5.00	
Davey, Nebr., Nazareth Luth. Church, Thanksgiving Day offering	13.82								
Council Bluffs, Ia., Tom Jensen	2.50		1.00		1.50				13.82
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luth. Church	97.46			43.25					54.21
Staplehurst, Nebr., Our Savior's Luth. Church	19.55								19.55
Pass Lake, Ont., Can., Pastor and Mrs. C. Krogh	5.00		5.00						
Pass Lake, Ont., Can., Salem Luth. Ladies' Aid in memory of Pastor J. K. Jensen \$5; less Canadian exchange 50c	4.50				4.50				
Pass Lake, Ont., Can., Friends from Salem Luth. Church in memory of Pastor J. K. Jensen: Pastor and Mrs. C. Krogh 50c, Erik Friberg \$1. Mr. and Mrs. Bank Hansen 25c, Mrs. A. Andersen, Fred Mikkelsen, Carl Sorensen, Esther Stensvick each 50c, Mr. and Mrs. A. Brohm 50c Mr. and Mrs. A. Madsen 50c, Mr. and Mrs. Carsten Petersen 50c, Mr. and Mrs. Th. Knudsen 50c, Mr. and Mrs. Niels Isacksen 50c, Mr. and Mrs. Holzer Aegaard 50c, Mr. and Mrs. P. R. Friberg 50c, Mr. and Mrs. L. Hogaard 50c, Mr. and Mrs. Anders Dahl 50c, Mr. and Mrs. John Paulsen 50c. Total \$8.75; less Canadian exchange 87c	7.88								
Selma, Cal., Mr. and Mrs. Th. Nielsen in memory of Pastor M. Th. Jensen	2.00				7.88				
West Branch, Ia., Mrs. Sarine J. Larsen	2.00	2.00							2.00
West Branch, Ia., Signor M. Larsen	2.00								
Penn Yan, N. Y., Pastor and Mrs. H. Berthelsen in memory of Mrs. Cornelius Smith, Kankakee, Ill.	2.00					1.00		1.00	
							2.00		

Ringsted, Ia., St. Paul's Luth. Church	58.50			58.50				
Albert Lea, Minn., Mission Circle No. 1 of Trinity Luth. Church	30.00			20.00	10.00			
Albert Lea, Minn., Mission Circle No. 3 of Trinity Luth. Church	30.00	7.50		7.50	7.50		7.50	
Denmark, Wis., Calgary English Luth. Church	48.35							48.35
Fremont, Nebr., English Ladies' Aid of First Luth. Church	15.00	15.00						
Fremont, Nebr., Willing Workers of First Luth. Church	5.00		5.00					
Fremont, Nebr., First Luth. Church	30.00							30.00
West Branch, Ia., the Missionary Society	20.00			10.00		10.00		
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Ladies' Aid	25.00	5.00		5.00	5.00		5.00	5.00
Hamlin, Ia., Hamlin Luth. Church, Thanksgiving Day offering	12.95							12.95
Exira, Ia., Exira Luth. Church, Thanksgiving Day offering	22.20							22.20
Neola, Ia., St. Paul's Luth. Church, Thanksgiving Day offering	47.42							47.42
Neola, Ia., St. Paul's Luth. Sunday School, birthday pennies	7.07				7.07			
Caruthers, Cal., Our Savior's Luth. Church, additional pension fund off.	2.00							2.00
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Church	84.22	50.19						34.03
Moorhead, Ia., Bethesda Ladies' Aid	55.00		25.00	10.00			10.00	10.00
Oyens, Ia., Dorcas Ladies' Aid Society of Gethsemane Luth. Church	10.00							10.00
Audubon, Ia., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	20.00			15.00			5.00	10.00
Audubon, Ia., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church, \$10 for each of the three Children's Homes	30.00	30.00						
Ringsted, Ia., St. Paul's Danish Ladies' Society	30.00	10.00		10.00	5.00	5.00		
Clinton, Wis., Pella Luth. Sunday School, birthday bank	6.00			6.00				
Herman, Nebr., Hill Creek Luth. Church, Pension Fund offering	17.50							17.50
N. Luck, Wis., St. Peter's Ladies' Aid	35.00	10.00		10.00	10.00		5.00	
Webster Groves, Mo., Bethany Luth. Ladies' Aid, in memory of Pastor J. K. Jensen	5.00							5.00
Webster Groves, Mo., Bethany Luth. Ladies' Aid	33.00		33.00					
Plainview, Nebr., Bethany Ladies' Aid \$5 for Elim Home, Elk Horn; \$5 for Bethany Home, Waupaca	10.00	10.00						
Little Falls, Minn., Mrs. L. P. Andersen of Elmdale Luth. Church, Bow-lus, Minn.	15.00		10.00					5.00
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Church, Pension Fund offering	26.85							26.85
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Church	100.00	10.00	25.00	25.00	15.00			25.00
Green Bay, Wis., Bethel Luth. Church	50.45		15.45	10.00				25.00
Hutchinson, Minn., Danish Ladies' Aid \$5 for Elim Home, Elk Horn, \$5 for Bethany Home, Waupaca	10.00	10.00						
Northfield, Minn., St. Peter's Luth. Church	58.51		30.00					26.51
Denmark, Wis., Trinity Ladies' Aid Society	40.00			10.00	10.00	20.00		
Sleepy Eye, Minn., Ladies' Aid of St. John's Luth. Church	25.00	10.00	15.00					15.00
Blooming Prairie, Minn., Trinity Luth. Ladies' Aid	25.00			5.00	5.00			
Westby, Minn., Daneville Luth. Ladies' Aid	25.00		25.00					
Easton, Cal., Jorgensen Funeral Home, commission on flowers	10.00		10.00					
Brush, Colo., Missionary Society of First English Luth. Church	6.03							6.03
Brush, Colo., Sunday School of First English Luth. Church	15.21			15.21				
Brush, Colo., First English Luth. Church	45.01	5.01	10.00		5.00	5.00		20.00
Selma, Cal., Pella Luth. Sunday School	9.05				9.05			
Calgary, Alta., Can. Saron Danish Ladies' Aid	10.00							10.00
Total received on 1940-41 synodical budget	18457.14	1224.92	2180.48	4041.15	3032.39	1235.09	1963.39	350.53
Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Dec. 9, 1940. H. J. Hansen, Treas.								

EXTRA SYNODICAL

(Gifts to these missions and to the Lutheran World Action do not apply on any congregation's synodical quota)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission	Luth. World Action
Previously acknowledged	4186.99	761.47	854.26	308.86	103.50	63.00	2095.90
Rolfe, Ia., Nain Lutheran Church	12.75						12.75
Minden, Nebr., Bethany Luth. Church: Mr. and Mrs. A. O. Larsen \$1, Mr. and Mrs. A. S. Winther \$1, Mrs. Gregersen and Rosa \$1, Mr. and Mrs. A. C. Nielsen \$1, Mrs. Eck Olsen, Mildred and Eggert \$1, J. S. Jepsen, Mrs. Ingeborg Keldsen, A. N. J. Wisby, Geo. Rasmussen each \$1, Hans Jorgensen, Mrs. M. C. Jensen, Mrs. Charles Lynn, Ed M. Petersne, Jeppe Tovell each 50c, Mr. and Mrs. C. J. Christensen and Kenneth 50c, Mr. and Mrs. Carl D. Bayer 50c, Mrs. A. M. Rasmussen 15c, Miss M. Nielsen, Mrs. Nels Paulsen, Mrs. M. S. Nielsen, Mrs. Maggie Larsen each 25c, J. Pedersen 60c, cash \$1.50. Total	15.75						15.75
Brooklyn, N. Y., Marie and Emil Hansen	5.00	5.00					
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	41.05						41.05
Chicago, Ill., W.M.S. of Golgotha Luth. Church	10.00						10.00
Chicago, Ill., Golgotha Luth. Church	62.35						62.35
Chicago, Ill., Sunday School of Golgotha Luth. Church	14.64						14.63
Detroit, Mich., Messiah Luth. Church \$12.50, Messiah Luth. S.S. \$2.40. Total	14.90						14.90
Spencer, Ia., Bethany Luth. Sunday School	2.25						2.25
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Church	44.13						44.13
Waupaca, Wis., W.M.S. of Holy Ghost Church	15.32						15.32
Shelby, Ia., United Ev. Luth. Church	22.55						22.55
Chicago, Ill., Daughters of Gethsemane	5.00						5.00
Blair, Nebr., First Luth. Church	2.50						2.50
Kankakee, Ill., St. Ansgar Luth. Church \$1.50, St. Ansgar Luth. S.S. \$4.68	6.18						6.18
Waupaca, Wis., American Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	5.00	5.00					
Viborg, S. D., Bethany Luth. Church \$1.25, Bethany Luth. S.S. \$1.08. Total	2.33						2.33
Fresno, Cal., Mr. and Mrs. Hans Hansen	5.00						5.00
Dry Creek, Nebr., John Christensen	1.00						1.00
Oakland, Cal., Our Savior's Luth. Church	59.75						59.75
Petaluma, Cal., Elim Luth. Church	25.00						25.00
Sidney, Mont., Pella Luth. Church \$119.50, Pella S.S. \$14.50, Pella Ladies' Aid \$5. Total	139.00						139.00
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luth. Church	60.21						60.21
Albert Lea, Minn., Mission Circle No. 1 of Trinity Luth. Church	10.00	5.00	5.00				
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Ladies' Aid	5.00	5.00					
Kenmare, N. D., Trinity Luth. Church	47.00						47.00
Little Falls, Minn., Mrs. L. P. Andersen of Elmdale Luth. Church, Bow-lus	5.00						5.00
Green Bay, Wis., Bethel Luth. Sunday School	11.59						11.59
Audubon, Ia., Ebenezer Luth. Ladies' Aid	20.00	15.00					5.00
Kenosha, Wis., W.M.S. of St. Mary's Luth. Church	5.00		5.00				
Northfield, Minn., St. Peter's Luth. Church	26.75						26.75
Easton, Cal., Mr. and Mrs. Hans Jorgensen in memory Pastor M. Th. Jensen	2.00		2.00				
Chicago, Ill., friends from Siloam Luth. Church: Mr. and Mrs. Carl Petersen \$1, Mr. and Mrs. Jens Moll \$3, Mrs. Sine Nielsen \$1. Total	5.00						5.00
Orum, Nebr., Danish Luth. Church: Mr. and Mrs. Jens C. Sorensen \$1, Jens C. Iversen \$1, Mr. and Mrs. J. P. Andersen \$1, Mr. and Mrs. Albert Benson \$1, Alfred C. Andersen 50c, Mrs. Peter Nielsen 50c, Bobby and Jimmie Benson 11c, anonymous gifts \$1.50. Total	6.61						6.61
Brush, Colo., First Eng. Luth. Church	75.75						75.75
Dane Valley, Mont., Ebenezer Luth. Church: F. C. Fryhling \$10, Max Andersen, Holger Hofman, Martha Fryhling each 50c, Albert Jensen 35c, John Hofman \$5, Martin Nelson \$1, P. C. Olsen \$5, Martin Olsen \$5, Frank Nelsen \$1, Chris Paulsen \$1, Oscar Jensen \$2, Jacob Thomsen \$1.50	33.35						33.35
Total	5011.69	796.47	866.26	308.86	103.50	63.00	2873.60

Received with thanks. Blair, Nebr., Dec. 9, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL—The gifts from Minneapolis to the Santal Mission, amounting to \$100, acknowledged in the papers No. 50 were from the following friends: Mr. and Mrs. Leerskov \$5, Mr. and Mrs. Nels Madsen \$25, Mr. and Mrs. Theo. Hansen \$2.50, Mrs. Peder Hansen \$5, Mr. and Mrs. Alvin Jensen \$10, Bernice Hansen \$5, Raymond Hansen \$2.50, Dr. and Mrs. Silas Andersen \$45.

The treasurer of Bethesda Church, Eugene, Oregon, informs me that he sent \$123.20 direct to the office of the Lutheran World Action, New York City.

DEFICIENCIES IN 1939-40 SALARIES AND PENSIONS

Previously acknowledged	\$1290.44
Milwaukee, Wis., Kingo Ev. Luth. Church	16.11
Total	\$1306.55

Received with thanks. Blair, Nebr., Dec. 9, 1940.

H. J. Hansen, Treas.

DANSK ALMANAK

1941

Det er 21. Aargang af denne kendte og skattede dansk-amerikanske Almanak og Aarbog, der nu foreligger. Redaktion er, som hidtil, besørget af Pastor emer. H. Berthelsen, Penn Yan, N. Y.

Indholdet er denne Gang som følger:

Tidsregning og Aarstider.

Kirkelige Helligdage.

Maanedlig Kalender med Tekstangivelse til Kirkeaarets Søndage, samt Plads til Noteringer under hver Uge.

Læsestof

Da Julen blev borte. Et Eventyr af Thordur Tomasson.

Per Sonnes første Jul i Amerika. Af Pastor Theo. P. Beck.

Dannebrogs Pionerer. Peter Ebbesen.

To Nytaarsaftener i en Biskops Liv. Fortælling af Sofus Frederiksen.

Linquenda. Fortælling af Meta Moe.

Krybskytten. Fortælling af Andrea Gomard.

Et Fællesbrev fra Kristen Madsen. Ved afdøde Past. I. M. Hansen.

Lykkeskillingen. Fortælling af O. Helstrup-Andersen.

Krucifikset. Fortælling af Henry Dahl.

Den første (danske) Julefest i Amerika. Past. F. C. M. Hansen.

Ambrosius Stub. Ernst Fr. Hansen.

Jul. Digt. af afdøde Past. J. Chr. Pedersen.

Nogle af vore Hensovede. 26 korte Levnedsskildringer af Mænd og Kvinder bortgangne i Aarets Løb. Ved Past. C. Christensen.

Bogens Pris er som altid

40 Cents

Bestil den hos Udgiverne

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

Julegranen

DET KENDTE

DANSK-AMERIKANSKE JUHLEHEFTE

44. AARGANG

Julegranen vil i Aar indeholde følgende:

Helsides Billede: *Jairi Datter*. Efter Maleri af Carl Bloch.
Guds Fred og Guds Velbehag. Af P. H. Pedersen
Landsforvist. Af J. Christian Bay. Tegninger af Chr. Andersen.

Minder om Thorvald Knudsen. Af Thomas P. Christensen.

Santa Claus fra Bjerre Herred. Af Nanna Goodhope.
Tegninger af Chr. Andersen.

Jul — al Krig til Trods. Digt af August L. Bang.

Det kønneste Juletræ. Af Johannes Knudsen.

Jul i Ædelstenenes Land. Af Ebba Tramp.

Mindes Du Danmark. Digt af Anton Kvist.

To Præster. Af Enok Mortensen.

Tegninger af Arensa Aaberg Thomsen.

Der er et yndigt Land. Af en Dansk-Amerikaner af andet Slægtled, og Per Aspera.

„Konstabelen.“ Af Clemens Sørensen.

Skatten i Kjellinghøl. Af Sofus Frederiksen.

Einar Benediktsson — Digterhøvdning og Aandens Adelsmand. Af Richard Beck.

Omslaget er trykt i flere Farver. Alt i alt et meget smukt Julehefte, som bør findes paa ethvert dansk-amerikansk Julebord.

Send den som Julegave til Venner i Danmark. Send os en Liste over dem, De ønsker „Julegranen“ sendt til (enten her eller i Udlandet) samt 50 Cents for hvert Eks. Hefte vil da blive sendt direkte herfra til de opgivne Adresser ledsaget af en Julehilsen.

Bestil den hos

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

BLAIR

NEBRASKA

DANSKE BIBLER LIGE MODTAGET FRA DANMARK

Nr. 22. Latinske Typer. Indbundet i mørkeblaat Buckram, 4 $\frac{3}{4}$ x7. \$2.00.

Nr. 50. Latinske Typer. Oktavudgave. Indbundet i sort Shirtingsbind. 6 $\frac{1}{4}$ x8 $\frac{3}{4}$. \$2.75.

Nr. 51. Latinske Typer. Oktavudgave. Indbundet i mørkeblaat Buckram. 6x8 $\frac{3}{4}$. \$3.25.

Nr. 59. Latinske Typer. Indiapapir. Chagrin med Overfaldsbind, Guldsnit, med Register (thumb-index). 7 $\frac{1}{2}$ x10x1 $\frac{1}{4}$. \$10.00.

(Begrænset Oplag)

DANSKE MOTTOER

til at hænge paa Væggen

Skriftsteder i lyse Bogstaver paa rød, grøn eller blaa Bund, klæbet paa Pap. Disse danske Mottoer er meget populære i danske Hjem.

Nr. 5515. Størrelse 9 $\frac{3}{4}$ x13. Motto: Ske ikke min Ville men din. 50 Cents.

Nr. 5020. Størrelse 4x6. Motto: Frygt ikke, du lille Hjord. 15 Cents.

Nr. 5115. Størrelse 6 $\frac{1}{2}$ x7 $\frac{3}{4}$. Motto: Min Naade er dig nok. 25 Cents.

Nr. 5136. Herren er min Hyrde. 25 Cents.

Oplag begrænset.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

The Convention Number

of the Journal of Theology will appear during the first week of January, 1941. It will contain the official minutes of the Fifth Biennial Convention of the American Lutheran Conference, held in Minneapolis, Nov. 13—15, 1940, the reports of officers, commissions and committees, and the principal addresses delivered at the convention. In addition it will contain the Minneapolis Theses and the Constitution of the American Lutheran Conference.

Regular subscribers will receive this copy without extra cost. New subscribers, whose subscriptions are received before January 1, 1941, will also receive this copy as a part of their annual subscription to the Journal. The price of single copies will be 50 cents. Orders for twelve or more copies will be filled at the rate of \$5.00 per dozen. Subscriptions and renewals should be sent to your own publication house. The subscription price is \$2.50 per year, payable in advance. All orders for extra copies should be sent direct to the publishers of the magazine, the Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Place your orders before January 1, 1941, to be sure of having them filled, as the publishers will print only a very limited number of copies over and above the requirements of the mailing list and actual orders received before that date.

G. M. Bruce,

Editor and Business Manager

Luthersk Aageblad

„LITRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKROGLED.“

NEW YORK N.Y.
89 E 35th St
Nat'l Luth. Council
Reference Library

20. AAL

BLAIR, NEBRASKA, DEN 25. DECEMBER, 1940

NR. 52

Glædelig Jul!

Den Gamle og Julestjernen.

Nu er jeg bleven gammel,
mit Haar er blevet hvidt
har fra min Barneffammel
traadt mange, mange Stridt,
og Livet har jeg prøvet,
tømt mangan bitter Staal,
og tankefuld og støvet
jeg staar ved Rejsens Maal;
har meget maattet friste,
som syntes mig for svært;
at kæmpe for at miste
det har jeg ogsaa lært.
Og hvad har jeg saa vunden
ved denne Rejsesfærd,
var Livet da i Grunden
saa mange Taarer værd?

Jeg tvivlede' og jeg prøved'
og tvivlede igen,
og spurgte tidt bedrovet:
Hvor værer dette hen?

Jeg tvivlede' -- til en Stjerne
fra Bethlehem jeg saa',
hvis Straaler fra det fjærne
mit Hjerte kunde naa.

Den lyfte for mit Øie,
den lyfte i mit Sind;
jeg maatte dybt mig bøje
for Stjernens blide Skin.

Og er jeg nu end gammel
og kroget, trætt og stiv,
fra Troens „Barneffammel“
jeg takker for mit Liv.

E. K.

„Lovet være Herren, Israels Gud, thi han har besøgt og forløst sit Folk og han har oprejst os et Frelsens Horn i sin Tjener Davids Hus, saaledes som han talte ved sine hellige Profeters Mund fra forlums Tid.“

Luk. 1,68—70.

Julehilsen

Fra Samfundsformand Dr. Carlsen

En glad og velsignet Julefest tilønskes i vor Herres Jesu Navn.

„Deri blev Guds Kærlighed aabenbaret i blandt os, at Gud har sendt sin Søn den enbaarne til Verden, for at vi skulle leve ved ham. Deri bestaar Kærligheden, ikke at vi har elsket Gud; men at han har elsket os og udsendt sin Søn til en Forsoning for vore Synder.“ 1 Joh. 4:9—10.

Vi havde ellers ikke fortjent at blive Genstand for Guds Kærlighed. Der er ingen retfærdig, som gør godt og ikke synder, end ikke een. Vor Vantro og Ulydighed gjorde os uværdige til noget som helst Gode af Guds Haand. Men til Trods for al vor Synd og Elendighed, elskede Gud os saa højt, at han gav os det allerbedste i Himmel og paa Jord, nemlig sin enbaarne Søn. Det maa nu ikke opfattes som om han ser gennem Fingre med Synden, eller betragter Lovens Overtrædelse som en Bagatel man godt kan se bort fra. Synden er for Gud en Modbydelighed. „Syndens Sold er Døden“ Rom. 6:23.

Naar Gud alligevel sendte sin enbaarne Søn til Verden, var det fordi han elskede med en Kærlighed, der ikke vilde slippe os. Det var hans inderligste Ønske at rense os fra Synd, skabe i os rene Hjerter og en stadig Aand for saaledes at dygtiggøre os til at leve Livet til Guds Ære.

Saa var det da, at Gud, tvungen af sin Kærlighed, gav sin enbaarne Søn til en Forsoning for vore Synder. „Vi har Forløsning ved hans Blod, Syndernes Forladelse ved hans Naades Rigdom.“ Ef. 1:7. Han købte os Syndernes Forladelse paa Golgatha, og skænkede den enkelte Syndernes Forladelse i Tro? „Den som tror paa Sønnen har et evigt Liv; men den som ikke vil tro Sønnen, skal ikke se Livet; men Guds Vrede bliver over ham.“ Joh. 3:36. Det er altsaa ikke et Spørgsmaal om Guds Forhold til os. Hans Forhold til os er et Forsoningsforhold i Jesus Kristus. Den Sag er klar. Men Spørgsmaalet er, hvad er vort Forhold til ham? Er det et Trosforhold? Den som tror paa ham, har det evige Liv.

Gud sendte sin Søn for at vi skulle leve ved ham. Lad os glæde og fryde os over denne dyre-

bare Sandhed. Hvor er der mange Røster, der lokker og drager. „Kom med os saa skal vi vise dig hvad det er at leve.“ Mangfoldige lod sig lokke af saadanne Røster. Hvad havde man saa at byde paa? For en Tid syntes det maaske at være Livet selv; men siden viste det sig at være af Verdens de skuffende Ting.

„Verden ejer ingen Lyst
Som kan fylde dette Bryst;
Men naar Gud mig bliver nær,
Himlen alt jeg ejer her.“

Livet i Kristus bestaar i det Samfund med Gud, som tilfredsstiller den Længsel der kommer til Orde i Salmen saalydende: „Ligesom en Hjort skriger efter Vandstrømme, saa skriger min Sjæl til dig, o Gud.“ Salme 42:1. Det er et Fredsforhold — Fred med Gud og Fred i Sjælen, en Fred, som overgaar al Forstand og bestaar i, at Sjælen hviler i Gud. Det er et Liv i Kamp. Den Side af Livet i Jesus Kristus maa vi ikke gaa uden om. Dersom vi har Livet i Guds Søn, saa har vi gjort hans Kamp til vor Kamp. „Strid Troens gode Strid, grib det evige Liv til hvilket du er bleven kaldet“ 1 Tim. 6:12. Det er en Livets Kamp.

„Kæmp for alt hvad Du har kært,
Dø om saa det gælder,
Da bli'r Livet ej saa svært,
Døden ikke heller.“

Livet i Kristus byder en sejrende Kraft. „Vi blev altsaa begravne med ham ved Daaben til Døden, for at ligesom Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens Herlighed, saaledes ogsaa vi skulle vandre i et nyt Levned“ Rom. 6:4. Han vil, at vi skal regne med Kristi Opstandelseskraft i os til at leve Livet til Guds Ære. Der er Haab, der er Sejr for hver Sjæl, der regner med ham.

„Naar jeg kun Jesus har, hvad skøtter jeg om Jorden,
Hvad agted jeg paa Slud, paa Storm og Ild og Torden.“

Hans Kærlighed den gør hver Byrde mig til Lyst.
Jeg intet uden ham vil huse i mit Bryst.“

Gud være lovet for Julens glædelige Budskab!

Eders i Kristus forbundne,
N. C. Carlsen.

Luk Jesus Ind!

„Dersom nogen hører min Røst og aabner Døren, vil jeg gaa ind til ham.“ Aaben. 3:20.

Igen er vi inde under Jul. Hvem kan forstaa det, det synes saa kort Tid siden vi sidst holdt Jul. Saa skal vi igen tænke paa Julekort, Juletræ, Julegaver, Julemad og alt det meget, som hører til at fejre Jul. Men der er saa mange, der i denne Jul maa forbigaa alt dette. De kan maaske ikke faa saa meget som en Julehilsen fra deres kære eller sende dem en Hilsen. Hvor har vi meget at være taknemlige for, naar vi tænker paa Forholdene i saa mange andre Lande i denne Juletid. Det kan næppe undgaaes at vore Hjerter bløder, naar vi tænker paa de mange Millioner, der maa lide under Krigens Rædsler i denne Jul. Men om vi saa spørger, kan disse mange Mennesker da slet ikke opleve nogen Juleglæde? Saa maa vi svare, Jo Gud ske Lov! Det er Julens Frelser som siger: „Dersom nogen hører min Røst og aabner Døren, vil jeg gaa ind til ham!“ Ved du, kære Læser, at det er den væsentlige Del af Juleglæden at han kommer ind i vore Hjerter og vore Hjem? Lad os ikke glemme at prise Gud fordi de mange, som ikke kan nyde Julens smukke Goder kan eje den største af alle Glæder, dersom Døren aabnes for Frelseren.

Der var ikke mange ydre Bekvemmeligheder i Stalden i Bethlehem den første Julenat, men der var Juleglæde. Hyrderne ude paa Marken havde vist heller ikke mange Bekvemmeligheder, men der var Juleglæde.

Dette vil muligvis blive læst af en Del gamle, paa hvem det passer hvad Paulus siger: „Vor jordiske Teltbolig

nedbrydes.“ Legemet er bleven svagt og man kan ikke være med i Julen saadan som man en Gang kunde. Hvordan forholder det sig med din Juleglæde?

Simeon og Anna, som vi læser om i Julekapitlet, Lukas 2, var ogsaa blevne gamle, men der var Juleglæde. Simeon tog Jesus paa sine Arme og sagde: „Herre! nu lader du din Tjener fare i Fred, efter dit Ord, thi mine Øjne har set din Frelse, som du har beredt for alle Folkeslagenes Aasyn, et Lys til at oplyse Hedningerne og en Herlighed for dit Folk Israel.“ Og om Anna staar der: „Og hun traadte til i den samme Stund og priste Gud og talte om ham til alle, som forventede Jerusalems Forløsning.“ Det var to lykkelige gamle Mennesker. Saadan bliver det baade for gamle og unge, naar Døren gaar op og han kommer ind. Han alene, vor velsignede Frelser, kan stille Hjertets dybeste Trang og give os Fremtidshaab.

„Dersom nogen hører min Røst og aabner Døren, vil jeg gaa ind til ham.“

Tænk kære, du og jeg, som har gjort ham imod saa ofte og paa saa mange Omraader, og vist ham saa megen Kulde og Ligegyldighed, at han staar rede til at træde ind til os paa den ene Betingelse, at Døren lukkes op. Han har staaet der ved Døren saa mange Gange og sagte banket. Nu staar han der igen i denne Juletid og venter paa om Døren vil aabnes. Hvad vil du gøre ved ham?

Der er dem som engang oplevede den store Juleglæde, som hænger med Hovedet og siger: „Det er ikke mere saadan som det en Gang var.“ Man lægger saa ofte Skylden paa andre eller paa Forholdene og fortsætter med et Suk i Hjertet. Hvad er der i Vejen? Undersøg om det ikke er fordi der er saa lidt Plads for Jesus i dit Hjerte. Han staar ved Døren rede til at komme ind med ny frisk Glæde hver Dag, blot der lukkes op for ham. „Han gaar ind i Borg og Hytte, hvor der kun er til ham Rum.“

Saa varer det ikke saa længe før han lukker op for alle dem, der lukkede op for ham, og siger: „Kommer hid, I min Faders velsignede, arver det Rige, som har været eder beredt fra Verdens Grundlæggelse.“

E. R. Andersen, Racine

DE LIDENDES JUL

Og der er Jul og Klokkeklang!

Og Barnestemmers glade Sang

i alle Hjem herinde.

Men den, som ligger syg, for ham

er Dagen kold og Luften klam

og Festen kun et Minde.

Det er saa let for den, som sund

og glad kan le en lystændt Stund,

at glemme den, som lider.

Men det er saart at se sig glemt,

naar hvide Lys og Klokkeklemt

forkynder Juletider.

Vi har vel allesammen slidt

og stundom ogsaa bittert lidt,

men rejst os fra vort Leje.

Tænk da paa den som sled sin Tid

og fik, som Løn for al sin Strid,

den syges Lod i Elje.

Du har vel nok en gammel Ven,

til hvem din Tanke søger hen,

en Arbejdsbror, som lider.

Om du en Glædesstund ham gi'r,

da ved jeg, for dig selv der bli'r

tændt Lys ved Juletider.

M. B. Landstad.

„Og der skal ikke være Ende paa hans Kongedømme.“

Ved Erik Bennetzen af en Prædiken ved et Stævne for „Soldaternes Venner“ i Horsens 1939.

I.

Han skal være Konge, sagde Engelen om Jesus i den himmelske Hilsen til Jomfru Maria.

Saadan havde de ogsaa ventet Frelseren i Guds gamle Ejendomsfolk. Forventningen om den kongelige Frelser og Befrier stod for de frommes Tanke og fyldte deres Hjerter. Kongen ventede de, han, der i guddommelig Triumf skulde samle ikke blot det udvalgte Folk under sin Herskerstav, men hvis Vilje ogsaa skulde blive Lov paa fjerne Kyster hinsides Havene, naar Hedningefolkene skulde bøje sig for hans evige Trone.

Det var „den Jødernes Konge,“ de vise fra Østen søgte, da de vejledede af Østens Stjerne kom til Jerusalem for tilbedende at bøje sig for ham. Og skælvende anede Kong Herodes en Medbejler til Tronen. Han kunde have sparet sig sin Angst. Thi vel var det en Konge, der var født til Verden. Men hans Rige var ikke af denne Verden. Det skulde ikke have Grænser som et jordisk Rige, og Jesus skulde ikke melde sig med Krav paa nogen jordisk Konges Trone. „Mit Rige er ikke af denne Verden,“ sagde han, og Vejen til hans Kongesæde var ikke en jordisk Konges Æresvej. Vejen til den Trone, hvorfra han skulde herske, gik over Retterstedet Golgatha. Naglemærket blev han af menneskelig Ondskab, tornekronet af Menneskers Spot. Ikke ad en Lysvej gik Jesus til sin Trone, men gennem Mørket, der dødstungt laa over Landet fra den sjette til den niende Time paa Langfredag.

Han skal være Konge, og Konge blev han. Hans Rige skulde samle et Guds Folk af alle Jordens mange Folkeslag og skiftende Slægter. Forskellige maatte de være i mangt og meget, men eet skulde de være i ham, deres Herre og Konge. Hans Vilje og hans Kærlighed skulde binde dem sammen, og hans Ønske var det, at de maatte saadan blive eet, at ogsaa naar Nationerne fik Ufredstider, kunde kristne Broderhænder finde hinanden over Skellene.

Han skal være Konge — ogsaa over os. Hans Rige er der, hvor Mennesker har fundet Naade for Gud . . .

. . . Jesus skal være Konge — og har vi sagt, at han bliver vor Konge, naar vi aabner vort Sind for ham og lader hans tilgivende Kærlighed blive en Magt i os, saa maa vi dernæst nævne de Ord, hvormed Maria besvarede Englebudskabet: Jeg er Herrens Tjenerinde, mig ske efter dit Ord — og sige, at til dette at aabne vort Sind for Jesus hører ogsaa det i tjenstvillig Lydighed og levende Taknemlighed at lade hans Vilje blive vort Livs højeste Lov:

„Du tjente mig engang paa Jord. O, lad mig træle i dit Spor og tjene dig hernede.“

Hvor ikke Guds Tilgivelse af os Mennesker bliver besvaret med Vilje til at tjene ham, der naar Livet ikke frem til den Rigdom, som det var i Guds Tanke at fyde det med.

Jesus skal være vor Konge. Med sin Kærlighed tjente han os, lydig til Døden paa Korset. Hans Kærlighed kalder paa vort Tjenersind og vil bruge os til at bære hans Kald videre ud til Mennesker. Og naar vi tænker paa, hvad det vil sige, at Jesus har brudt Syndens ødelæggende Magt i vort Liv og friet os ud af en evig Fortabelsens Vold, er det saa ikke det eneste Svar, vor Taknemlighed kan give ham igen, det, der er i Slægt med Jomfru Marias Ord: Se, jeg er Herrens Tjenerinde?

II.

Jesus skal være Konge, siger Evangeliet. Og der skal ingen Ende være paa hans Kongedømme.

Allerede i Det gamle Testaments Salmebog sang de om Jordens Konger og Fyrster, der i stolt Trods rejste deres Kræfter til Kamp mod Gud og hans Salvede. Men de sang ogsaa om Guds Sejr over al Magt og Myndighed, der vilde sætte sig op imod ham. Han, som bor i Himlen, ler, og overfor Almagtskræfterne vilde deres Styrkeprøve uvægerligt ende med Nederlag for Guds Fjender. Thi det er sikkert, at enhver har tabt, som gaar mod Gud i Strid.

Da Jesus var dømt til Døden og korsfæstet, triumferede hans Fjender ved Tanken om, at Sejren var i deres Haand. Men Paasken morgen førte en anden Tale. Den sagde, at Sejren var Guds, da han oprejste Jesus til en straalende Paasketriumf.

Og som det Langfredag og Dagen derefter kunde se ud, som om Sejren var paa Jesu Fjenders Side, og som om Jesus og hans Venner var Nederlagets Mænd, saaledes har det ofte i hans Menigheds Historie set ud, som var Guds Folk Nederlagets Folk overfor verdslige Magter, der rejste sig imod det. Men der skal ingen Ende være paa hans Kongedømme.

Og kom der Tider, da jordiske Magthavere forfulgte Guds Kristne, og man fængslede dem og udsatte den for svære Pinsler, saa hindrede det dem ikke i at gøre deres Fangeceller til Bedekamre. Vi ved, hvordan Fængselsnatten kunde fyldes af Lovsang, og har hørt om, hvordan en dødsdømt Mand i sin sidste Stund følte sit Hjerte fyldt af himmelsk Trøst og Fred, da han, mens Fjendernes Stenkast martrede ham, saa Himlen aabnet og Menneskesønnen staaende ved Guds højre Haand. Forøgte Jordens Konger og Fyrster at storme Guds Rige og lægge det øde, saa kunde de dog ikke rive det ud af trænde Hjerter, og blev Guds Rige drevet ned til en Katakombetilværelse som i det hedenske Rom, saa bestod det dog.

Og blev dets Dødsdom skrevet af en vantro Fornægtelse, der vilde henvise al Tale om Gud til Fantasiens Eventyr-rige, saa levede det dog viderè, hvor Mennesker lukkede deres Hjerter op for Guds Naade. Og det vil, saa længe Verden staar, blive ved at bekræfte sig, at „Kongetroner falder, Riger styrtes om — Jesu Kristi Kirke staar i Evig-hed.“ Ogsaa Folkenes mægtige skal en Dag vende til-bage til Støvet og i den evige Dom stilles Ansigt til Ansigt med Jesus. Thi der skal ingen Ende være paa hans Kon-gedømme.

Riget, Magten og Æren er i Evighed paa Guds Side. Det Folk, der mange Gange kan se ud, som var det Neder-lagets Folk, er paa Sejrens Side. Og klart skal det vise sig, naar den Dag kommer, da paa Guds Bud vor syndige

Verden skal afslutte sit Løb og hele Slægten stedes for sin Dommer.

Derfor er det et Spørgsmaal, fuldt af Evighedens Alvor: Paa hvilken Side er du?

Det er Guds ufortjente Godhed, at han i Jesus Kristus kom os i Møde med sit naadefulde Tilbud om at faa Del i hans Sejr, og at han vilde befri os fra vor Modstander Djævelen og den Fortabelse, han vil styrte os i.

Det er vort Ansvar, at vi vælger ret.

Saa rigt er Livet, saa stort har Gud gjort det at være Menneske, at han gerne vil give alle Mennesker Del i sin Frelse.

Saa alvorligt er Livet, at det leves under Fortabelsens Risiko, hvis vi ikke tager Jesus ind i vort Liv.

Hjem til Jul

„Lader os dog gaa til Bethlehem og se dette, som er sket, hvilket Herren har kundgjort os.“ Lukas 2:15.

Det blev en hel Fol-kevandring i det store romerske Rige, da Kej-ser Cæsar Augustus vil-de, at al Verden — hans Verden — skulde skri-ve i Mandtal. Alle gik for at lade sig indskri-ve, hver til sin Fædrene-by. Man skulde synes, at det var en omstændig Maade at tælle Folk paa; men noget lignen-de er sket senere. Tænk paa, da Størsteparten af Sønderjylland blev stemt tilbage til Moder-landet, eller da Saar Distriktet blev stemt

tilbage til Tyskland! Da drog hver til sin By eller sit Sogn for at afgive sin Stemme.

Det har slet ikke været saa let en Rejse for Josef og Maria under de Omstændigheder; men mon ikke det har givet dem frisk Mod, da de nærmede sig de kære, kendte Egne omkring deres Fædreneby? Her paa disse Marker gik deres Stammemoder Ruth og sankede Aks, og her vogtede Slægtens store Lys, Israels lovpriste Konge, Da-vid, i sin Tid sin Hjord . . . ! Men ak, da de saa kom ind i selve Byen var al Plads optaget og de maatte ty til en Stald. Der var vel ingen af deres berømte Slægt tilbage i Byen, eller maaske de under Omstændighederne ikke ønskede at forulempe dem, og Gæstgivergaarden var overfyldt. Hospitaller var jo endnu ukendte.

— — —

Hjem til Jul! Det lyder endnu fra de Tusinders Hjer-ter, der er vandret ud fra Hjemmet, ja ogsaa Fædrelandet. Det er vore store Børns Haab næsten Aaret igennem. Selv om Hjemmet hos Far og Mor er kun en ussel Hytte, et umoderne Farmhjem, saa i Julen er Hjemmet bedst. Det tarvelige Juletræ i den hjemlige Stue er alligevel langt at foretrække for de prægtige pyntede Kæmpetræer paa Torvene og i de offentlige Lokaler.

Om Glæder end betegned' hvert Fjed, vi vandrer frem
Dog Længsel fylder Sjælen ved Tanken om vort Hjem —

Og aldrig du i Verden vil finde noget Sted,
Hvor som i Barndomsegne dit Hjerte føler Fred.

Hjem! Hjem! mit kære Hjem!

Nej ingen Plet paa Jorden er skøn som du, mit Hjem!

Hjem til Jul! var mere end blot Reklame fra Damp-skipsselskaberne i Dagene før Krigen. Det steg som en hemmelig Længsel i den gamle Emigrants Sjæl hver Gang en Jul stod for Døren, dobbelt stærk om Far, Mor, Søs-ter Bror endnu boede derhjemme. Vi berørte det uhygge-lige derovre hinsides Havet — Krigen! Aah, hvor kan de nænne at ødelægge de mange Hjem og de haabefulde Unge! Hvor bliver der en trist Jul i tusinde Hjem derovre dette Aar. Maaske vi mindst burde beklage de døde . . . ! De er maaske histoppe at holde Jul i Fredsriget.

Lad alle os, som har et lille — endnu mere dem, der ejer et stort Hjem, hvor Far og Mor bor, eller vi selv er kommen paa det Livsstade, takke Gud af Hjertet for at vi maa, vi kan komme hjem til Jul! Glem ikke dem, der ikke kan komme eller, hvad er meget værre, ikke har et Hjem. Husk, det var aktiv Kærlighed i Gud — ikke pas-siv — der skabte vor Julefest.

I dybere Forstand kan vi sige, at det at holde Jul er at komme hjem. Thi hvorfor blev det Jul? Hvorfor kom Jesus herved? Paulus giver Svaret i Gal. 4:4 — hans eneste egentlige Juleevangelium: „Da Tidens Fylde kom, udsendte Gud sin Søn, født af en Kvinde, født under Lo-ven, for at han skulde løskøbe os fra Loven, for at vi skulde faa Sønneudkaarelsen.“ Med andre Ord, for at vi skulde blive Børn paany og holde Jul i Himmelby hos Faderen derhjemme.

Har du oplevet denne Genfødelse? Er du døbt?

Tror du paa Daabens Naadegave, dine Synders For-ladelse i Jesu Navn? „Hver den som tror og bliver døbt skal blive salig.“

En Højesteretsadvokat i Oslo, som gennem Oxfordbe-vægelsen var blevet hvad man kaldte „livsforandret,“ svarede, da han blev spurgt om hvad der egentlig var sket med ham: „Nu er jeg først rigtig kommen hjem! — Da den fortabte Søn gik i sig selv og kom frem med sin Bekendelse overfor sin Fader, der ilede ham imøde, er-farede han hvad det vil sige, at komme hjem. — Har du nogensinde oplevet dette, gør da som Hyrderne og sig: „Lad os gaa til Bethlehem og se dette, som er sket!“ Tro kun Evangeliet, Guds Engles glade Budskab til os, staa op og gaa! — dette er den eneste sande Omvendelse vi kender, en Anger over egen Egenraadighed og Tro paa Guds Naade i Jesus Kristus. Dette er Grundtonen i den

bedste Julesalme vi Danske har og kender — Brorsons „Den yndigste Rose er funden.“

Forhærdede Tidselgemytter,
saa stive som Torne og Støtter,
hvi holde I eder saa ranke
I Stoltheds fordærvede Tanke!

Ak, søger de ydmyge Steder,
i Støvet for Frelseren græder,
saa faar I vor Jesus i Tale,
thi Roserne vokse i Dale.

En ung Mand i Veststaterne i U.S.A. havde faaet Rejsepenge fra sine Forældre, der boede i Øststaterne, saa han kunde komme hjem til Jul. Men den unge Nar soldede Pengene op og prøvede saa alligevel at snyde sin Vej hjem som en Tramp paa Toget. Han blev opdaget, og grædefærdig fortalte Konduktøren det hele, idet han føjede til: „Jeg skal hjem, jeg skal hjem til Jul! Men ved den næste Station satte Konduktøren ham af med de Ord: „Du skal hjem — **men du kan ikke komme hjem paa en Løgn!** At komme hjem er mere end blot at være der som en flygtig Gæst paa Visit. Man finder ingen Hvile, ingen sand Fred hos Faderen uden et aabent og ærligt Hjertelag. Synd, allermindst Usandhed, kan bo til Huse hos ham: Men tager vi Jesus ind i Sjæl og Sind med al hans Naadegave, erfarer vi Guds Forjættelse sand: „Saa siger den Høje og Ophøjede, som troner evindeligt og hvis Navn er helligt: „I det høje og hellige bor jeg, og hos den, som er sønderknust og nedbøjet i Aanden, for at genoplive de nedbøjedes Aand og gøre de sønderknustes Hjerter levende“ (Es. 57:15). Den sande Sønderknuselse bestaar ikke blot i, at man føler sig saa forfærdelig ulykkelig over sin Synd og Skam, men særlig i, at man er villig til at modtage Guds Naades Ord om Frelsen i Jesu Kristi, Guds Søns Blod, — at en anden, saa ren og herlig, maatte lide for Een. Saa er Hovmodet helt knust. Det er det, som toner gennem en anden af Brorsons gripende Julesalmer (I denne søde Juletid):

Og blandes end min Frydesang
med Graad og dybe Sukke,
saa skal dog Korsets haarde Tvang
mig aldrig Munden lukke.
Naar Hjertet sidder mest beklemmt,
da bliver Glædens Harpe stemt,
at den kan bedre klinge;
og knuste Hjerter følger bedst,
hvad denne store Frydefest
for Glæde har at bringe.

Den bedste og herligste Jul bliver alligevel, naar vi kommer helt hjem at holde Jul, der hvor Hjerte imod Hjerte slaar af Kærlighed og Glæde. Vi mindes en Juleaftensdag vi skulde hjem til Jul. Men det var en forrygende Snestorm og det kostede Taalmodighed og Anstrenge under Kulde og Skuffelser at naa frem. Men da vi saa saa det kære Hjem med Lysskær i alle Ruder, mærkede Duften fra Mors Køkken og fik Modtagelsen med Kys og Kærtagn, — ja saa syntes det dobbelt herligt at vi kom hjem!

Med en Julesangs Slutningsvers, af vor fornylig hjemgangne Broder Pastor I. M. Hansen, synger vi:

Med de ringe Hyrde ginge
vi til Herrens Fødestavn;
Stjernen blinker, Englen vinker:
Kom trods Synd og Sorg og Savn!
Barnet findes, Kronen vindes;
Fred fra Gud i Jesu Navn!

P. C. J.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adresseforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1940“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1940.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order“, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

PAA KIRKEVEJEN

Juledag. Onsdag d. 25. Dec.

Dagens Tekster.:

Gl. Tekstr. — Heb. 1:1-5; Luk. 2:1-14; Aften Luk. 2:15-20.

Ny Tekstr. — Es. 9:6-7; Tit. 2:11-14; Joh. 1:1-14.

Fri Tekstr. — 1 Joh. 1:1-4; Matth. 1:18-25.

„MEN MED JESU KRISTI BYRD HAVDE DET SIG SAALEDES . . .“

Jeg bruger Skat Rørdams Oversættelse. „Byrd“ betyder Herkomst og er et bedre Ord end Fødsel for Matthæus's Beretning. Det „gamle Jule-Evangelium“ fra Lukas fortæller derimod om Fødselen. Begge har et bestemt Sigte: at slaa fast for baade Jøder og Hedninger det Faktum, at Jesus blev født som Gud-Menneske, og som saadan alene kan være den til Jøderne forjættede Messias og Verdens Frelser, noget, som Peter stadfæster med fuld Overbevisning for de jødiske Raadsherrer i Alta 4, som Paulus for Hedningeverdenen i Gal. 4, og som bliver senere saa stærkt bevidnet af den gamle Johannes for alle Tidens Kristenhed i de bekendte Indledningsord til baade hans Evangelium og første Epistel. Uden omstændig Kendskab til Jesu Undfangelsesunder vilde hans Guddommeligheds Virkelighed for den menneskelige Realitetssans hvile paa Fantasi mere end paa Fakta. Hvor er baade Josefs og Marias Reaktion naturlig og tilforlædelig, ret et Troens Hvilepunkt! Sandheden hviler altid paa en Realitet, ogsaa paa det religiøse Omraade. Deri betaar netop Kristendommens Ægthed.

Søndag efter Jul. 29. Dec.

Dagens Tekster.:

Gl. Tekstr. — Gal. 4:1-7; Luk. 2:33-40.

Ny Tekstr. — Psal. 103:1-13; Luk. 2:25-32.

Fri Tekstr. — 1 Joh. 4:7-15; Joh. 1:14-18.

HVAD VI SAA OG FIK HOS JULEKONKEN

Denne Søndag kaldes ofte de gamles Dag. De gamle Tekster omtaler jo gamle Simeon og Anna. I deres Aderdom fik de se deres Haab, deres Frelser. Det blev Lys ved Aftentid for dem — og mange Tusinde af Gamle siden. Hvad var det saa de saa og modtog? Se, det er det Johannes, baade Døberen og Evangelisten, vidner om i de frie Tekster. O Naade over Naade!

GUD VÆRE LOVET FOR SIT GLÆDELIGE BUDSKAB

Vi hilser alle vore Medarbejdere, den trofaste Flok af Korrespondenter og Bidragydere, vi har ud over Landet, og alle vore Tusinde af Læsere, der udgør vor „Menighed“ ud over Jorden, med ovenstaaende kendte Ord fra vor dansk-lutherske Liturgi.

Englene sang den først for Markens Hyrder

Skønt fra Sjæl til Sjæl det lød:

Fred over Jorden! Menneske, fryd dig,

Os er en evig Frelser født!

Modtag baade paa Samfundets, Trykkeriets, Ekspeditionens og egne Vegne vor hjertelige Tak for velvilligt og kært Samvirke gennem Aaret der svandt!

P. C. Jensen, Red.

Næste Nummer bliver et Nytaarsnummer og Nr. 1 for 1941, da Bladet netop udkommer paa selve Nytaarsdag for at begynde sit 21de aarlige Besøg i vore dansk-amerikanske Hjem.

Pastor Ivar Gertsen, Luck, Wis. afgik stille ved Døden sidste Lørdag Aften i sit Hjem i Luck, meddelte først en kort Notits fra vor stedlige Korr. P. J. Morton. Dette er altsaa den anden af vore Præster, der i den Uge fik Lov til at komme hjem til Jul. Som meddelt i sidste Nummer døde Pastor J. P. Christiansen, Fresno, Calif. pludselig Natten mellem Onsdag og Torsdag. Han blev kun 64 Aar gammel, medens Pastor Gertsen vilde have fyldt de 80 til næste 13. Februar.

Pastor Girtz, Luck, Wis. skriver ang. Past. emer. I. Gertsens Bortgang, at Afdøde har ikke været rask hele Sommeren men var oppe til det sidste. Sidste Lørdag blev han daarligere og tabte Bevidstheden, der endte med Døden Kl. 10 Aften. Mrs. Gertsen lider af Gigt men er ellers rask. De har to gifte Børn, og man ventede paa Sønnen for at fastslaa Arrangement for Begravelsen. (Nekrologi af begge vil fremkomme senere.)

Rættelser m.m. — I sidste Nummer — Side 6 — fandtes et Par Fejl. Den ene af teknisk Art idet man ved Omskiftning af et Stykke for et andet efterlod et Brudstykke siddende i Pladen. Vi gengiver hele Stykket:

En virksom Bladmission med vore to Samfundsblade udføres af vor Menighed i Minneapolis, ifølge baade vor Korrespondents Omtale i d. N. og Pastor C. Hansens Menighedsblad. Her er Fremgangsmaaden, fremlagt af Menighedsbestyrelsen: En Komite paa ti Medlemmer varetager Arbejdet; for Tiden er vor kendte Ven, Mr. Wm. J. Von Stocken, dens Formand. Alle Holdere bedes opbetele omkring 1. Okt. og Fortjenesten gaar i Mgh.s Kasse. Eet af Bladene sendes til hvert Hjem tilhørende Menigheden og Betalingen er frivillig for de nye Abonnenter Vedkommende. Vi haaber, at et Aars Bekendtskab med Bladet vil vinde varig Indgang i Hjerter og Hjem, og at Planen ogsaa „betaler sig“ i finciel Henseende, ikke alene indenfor Medlemskab men ogsaa at der bliver Konmission nok til at dække Abonnementer for prospektive Medlemmer.

I en anden Fejl skyldes en Forglemmelse, og gælder Omalen af Mr. Niels Dynnesens Død i Sidney, Mont., hvori staar, at der var syv Sønner og een Datter; der er to Døtre, idet Mrs. Julius Degn, Sidney, er Familiens ældste Datter. Mr. Dynnesen er født 1861 i Varde, var Soldat i København da Kristiansborg Slot brændte, kom til

Iowa 1892 med sine Forældre Dynnes og Anna Nielsen, boede i Missouri 18 Aar og kom til Sidney i 1911. Han blev gift 1893 med Laurine Lindberg, nu hans Enke. Han døde d. 6. Dec. efter en længere Hjertesvaghed.

En enestaaende Julehilsen fra Danmark bringer „Den danske Pioneer“, Omaha, i en vældig Samling af personlige Hilsener fra Slægtning der, til Slægtning her, i sit Julenummer. Samlingen er ekspederet af Hr. Julius Jensen, København, kendt som Korrespondenten „Tonys Bror“, og dækker syv store, tættrykte ottespaltede Sider. Der synes næppe at kunne være en dansk Familie i Amerika som ikke er berørt deri. Men under nuværende vanskelige og kostbare Postforbindelse med Fædrelandet vil dette store Foretagende sikkert paaskønnes mere end saa meget sædvanlig Julelæsning. Vi ønsker vort store Naboblod mod Syd til Lykke med Værket!

Angaaende den fælles Andagtsstund Juleaften for Danmark modtog vi fra Am. Friends of D. F. & D. følgende:

„For kort Tid siden havde Danish Emergency Committee i Detroit den smukke Tanke at foreslaa — igennem en Henvendelse fra Dansk Vicekonsul George P. Everson i Detroit — at man i Tankerne samles med Slægt og Venner hjemme i Danmark, naar det er Kl. 12 Midnat Juleaften i Danmark, i en 3 Minutters stille Bøn eller Tankes Stilhed og sender dem og Danmark en aandelig Julehilsen, hvorefter man alle synger Salmen „Dejlig er Jorden.“

Efter Samraad med Konsul Everson har American Friends of Danish Freedom and Democracy sat sig i telegrafisk Forbindelse med The Danish Council i London, og Meddelelse desangaaende er nu blevet rundkastet fra London til Danmark paa Dansk over British Broadcasting Corporation Kort- og Mellembølge, og samme Rundkastning vil blive gentaget flere Gange i Tidsrummet inden Juleaften.

Saa Tankerne kan mødes, meddeler vi de Klokkeslet, der svarer til 12 Midnat Juleaften i Danmark. Da Danmark endnu har Daylight Saving Time vil Tiden herovre være s. flg.:

Eastern Standard Time — 5 P.M. — December 24

Central Standard Time — 4 P.M. — December 24

Mountain Standard Time — 3 P.M. — December 24

Pacific Standard Time — 2 P.M. — December 24

(Greenwich Time, der gælder for London, er 11 P.M.)

Danske Kirker, Foreninger, Blade, Møder, Danske Mænd og Kvinder anmodes om at give dette den videst mulige Publicitet.

C. H. W. Hasselriis.

„**Vor Vaskekone er død**“ vil Dana Studenter fra sidste Menneskealder sige, naar de læser, at Mrs. Karen Marie Mose døde d. 29. Nov. efter flere Aars Svaghed, hvor hun var bundet til sin Rullestol i sin Søn James's Hjem i Blair. Hun er fra Faaborg Egnen, men opholdt sig en Tid i København før hun efter sin Mands Død udvandrede til Amerika med sin yngste Søn. Den ældre var en Tid før ankommen til Blair — ca. 1909 — hvor han nu har en Smørforretning m.m. Vi ældre Studenter mindes hendes moderlige Omsorg med vort Vasketøj o.s.v. og gerne samtalede hun med os over en Kop Kaffe. Saaledes erindres en Gang efter at jeg havde holdt min første Prædiken i Blair Kirke. Hun roste den saftigt og sagde, at den var ligesaa god som nogen hun havde hørt af selvste Dr. H. Ussing i København. Jeg blev lidt hed om Ørerne, thi jeg havde netop kapret ikke saa lidt af Indholdet fra Ussings Prædikensamling „Troens gode Strid.“ Naa, man kunde dog næppe have valgt bedre Kilde.

P. C. J.

Tænkt og Skrevet

JUL UNDER TIDERNES TRYK

Dr. C. B. Larsen

Det ligger lige for Haanden i vore Dage at tænke paa Tidernes Rædsel. Det er vanskeligt for Tænkningen at undgaa dette Emne. Saa vanskeligt er det, at Tanken til Tider er ved at staa stille.

Alle Vegne fra under forskellige Former kommer de samme tunge Ord, der minder om Slægtens Nød. Der er de triste Udtalelser om, at Civilisationens Grundvolde ryster. Og der er de hjerteskrærende Beskrivelser af de udkyldige Menneskers Lidelser. Spenglers Ord, at vi har lært at hade, er forfærdelige. Men de synes at være saa tragisk sande. Der er fuldt op af Had i Verden i Dag.

Mord, Vold, Brand, Løgn og Underfundighed er alle sammen Ord, man kan gøre Brug af, hvis man skal tegne et Billede af Verdens Elendighed. Det er ikke uden Grund, at der skrives om, at Europa staar i Flammer. Men det er ikke alene i Europa, at det brænder. Det brænder ogsaa i andre Dele af Verden. Og det synes at blive værre og værre.

I Verdenshistorien er det Krigen og dens Gang, der optager Sindene og fylder dens Blade. Men Krigen staar ikke alene. I Forbindelse med den kommer alle de mange andre Ting, som Historien altid har berettet om, og som Virkeligheden nu tegner saa grelt for vore Øjne. Siden den sidste Verdenskrig er der skrevet mange lange Beretninger om alt det, som fulgte i Krigens Spor, Revolution, Hungersnød, Sygdom, Undertrykkelse, Forfølgelse. Og nu fyldes Historiens Blade igen med de samme sørgelige Beretninger.

I Kirkens Historie er der ogsaa triste Kapitler. Det er vel kun, hvad man kunde vente. Men det forandrer ikke Virkeligheden. Kirken har altid maattet dele Verdens Skæbne. Og det er ogsaa dens triste Erfaring nu. Kirken for Tiden er i en vanskelig Situation ud over hele Verden. Det er vi blevet mindet om Gang paa Gang. Og enten vi ser paa Kirken i de saakaldte kristne Lande, eller vi vender os til dens Virksomhed paa Missionsmarken, møder vi dens Vanskeligheder. Og det er kun naturligt, at Spørgsmaalet om Kirkens Skæbne og Indflydelse har rejst sig. Kan den redde sig selv? Og kan den redde Civilisationen? Saadanne Spørgsmaal minder om den store Fare.

Der er noget, der knuger. Der er noget, der har lagt sig med en knusende Vægt over Livet i Dag. Der er et Tidernes Tryk.

Nu kommer vi til Spørgsmaalet om Julen og Julestemningen. Hvordan kan der holdes Jul? Og hvordan er Sindene stemt under disse Forhold?

Julen kommer, som den altid er kommet. Den kommer til Trods for Tiden og Forholdene. Ja, den trænger lige midt ind i Tiden og dens Indhold. Saadan har det altid været. Da Jesus blev født, var Forholdene ogsaa langt fra at være glimrende.

Det store Romerrige havde befæstet sin Magt paa alle Middelhavets Kyster. Ogsaa Palæstina var blevet draget ind. Samfundslivet var langt fra at være godt. Der var to store Modsætninger, Rigdom og Fattigdom. Nogle faa var uhyre rige, men Masserne var elendige og fattige. Slaverne kunde tælles i Millioner. De smaa Landbrug

forsvandt. Og Folk strømmede ind til Byerne ligesom i vore Dage. I Rom skreg Folk op om Brød og Skuespil. Raceproblemet kendte Romerriget ogsaa til. Moralen var lav. „Lasten skjuler ikke sig selv længer,“ sagde Seneca. Og Uskyldighed var der ikke mere af. Paa Tronen i Rom sad Kejser Augustus. Der kunde siges en Del godt om ham som Regent. Men han var nærmest Enehersker. Han var syg for Folkets Hyldest, og han var Genstand for deres Tilbedelse.

Over Palæstina herskede Herodes den Store. Historien har tegnet et sørgeligt Billede af ham. Og det Nye Testamente har ogsaa noget at sige om ham. Han var frygtelig af Karakter, og hans Liv var fuldt af Blod. Josefus, den jødiske Forfatter, siger om ham, at han var vild og lidenskabelig og havde ingen af de finere Følelser. Han havde ti Hustruer og en stor Familie. Flere af hans nærmeste faldt for hans Morderhaand. Og vi ved ogsaa, at han efterstræbte Jesu Liv. Han døde under store Pinsler, efter at han i sine Smerter havde forsøgt at begaa Selvmord. Hans Lig blev klædt i Purpur og lagt paa en Guldbaare. Den officielle Begravelse foregik under stor Pragt. Men der var ingen Sorg. Saadan en Rædselskonge regerede, da Jesus blev født.

Gud har besøgt Verden og Slægten under den klare Himmel og under de tunge sorte Skyer. Selv naar Forholdene synes at have været fortvivlede, har Herren holdt sit Indtog. Det var Tilfældet den første Jul. Og det har været Tilfældet Gang paa Gang i Historien. Det er Julens Indhold, at Gud er kommet nær til Slægten i Jesus Kristus. Det var John Stuart Mill, den engelske Filosof, der sagde, at Slægten kunde aldrig blive mindet nok om, at der en Gang levede en Mand ved Navn Sokrates. Men det er endnu mere vigtigt, som en anden har sagt, at der en Gang levede en i dens Midte, som hed Jesus Kristus. Han er kommet til Verden, og Gud har besøgt sit Folk. Det er Julens Budskab. Men det er sandt, som Brønson sang: „Men mangen har aldrig fornummen, at Roen i Verden er kommen.“

Naar vi nu betragter Guds Velsignelse i Forbindelse med Julen og hans Kærlighed, for hvilken vi har været Genstand i Livet, saa har vi Grund til at stemme Harpens Strenge og synge Gud en Takkesang. Det er noget uendeligt stort at være blevet velsignet i det aandelige og at have modtaget hans Gaver i det timelige. Det er mere, end mange kan sige. Og de Mennesker, der har erfaret Guds Frelse, og for hvem Snorene faldt paa de liflige Steder i det svundne Aar, burde kunne holde Jul med Glæde og Tak i Hjertet. De Kristne burde være vel kendt med det. Og det er noget, de ikke burde glemme. Der kan for mange blive en skøn og rig Jul ogsaa i Aar.

Der er imidlertid et andet Synspunkt, som vi ikkemaa glemme og maaske ikke kan glemme i disse Tider, hvori vi lever. Det er Hensynet til de arme lidende Menneskemasser ud over Jorden. De Kristne er ikke af Verden. Det er sandt. Men de er i Verden. Og af den Grund vil der være noget, der rører sig og strækker sig ud til dem, der i Dag sidder paa Livets Skyggeside og drikker af Lidelsens Bæger. „Hvorledes skulde vi synge Herrens Sang i et fremmed Land?“ Saadan talte Israels Folk en Gang i gamle Dage. Der var Disharmoni. Og noget af det samme Sind maa Guds Folk have i Dag. Glæden kan ikke være fuldkommen, saa længe de onde Magter nær med saadan Voldsomhed i Verden, og uskyldige Mennesker maa lide og bløde. Vi maa da passe paa at vi ikke

bliver stoiske og haarde. Derfor synés jeg, at den dybe Undertone i Julefesten i Aar burde være det milde kristne Hensyn, der omfatter den arme Slægt.

Vi vil da af Guds Naade holde Jul med Glæde og Tak. Men lad os gøre det for Guds Ansigt i dyb Stilhed og med lidt af hans Kærlighed. For han har omfattet os alle, ogsaa dem, for hvem Livet i Dag staar i Lidelsens Tegn.

JULEN OG DE GAMLE Af Theo. P. Beck, Brush, Colo.

Julen er, med rette, bleven kaldet Børnenes Fest. Thi der er ingen af Kirkeaaarets Fester der, som Julen, kan faa Barnehjerner og Tunger til at juble af Glæde. Men den er ogsaa de gamles Fest. Synger vi ikke:

„Julen har bragt velsignet Bud.
Nu glædes gamle og unge.“

og:

„I gamle lister hen
til eders Sjøleven
Af Hjertens Grund at sjunge:
Vor Rigdom, Lyst og Ære
Skal Jesus ene være!“

og:

„Nu ville vi os samle
I Jesu Kristi Navn;
De unge med de gamle
Skal løbe ham i Favn.“

Det var ikke blot unge og stærke, der glædede sig ved Frelserens Fødsel hin første Jul. Ogsaa de to gamle, Simeon og Anna, frydede sig af Hjertet derover.

I Danmark udgives der, Aar efter Aar, en særlig Julebog for de gamle.

Efterdi „Luthersk Ugeblad“ nærmest er bleven de gamles Blad.

Eftersom, jeg selv er bleven gammel, og bor omgivet af mange gamle paa et Hjem for gamle, saa lad mig da skrive lidt om:

I. Julen og de gamle

At de gamles Indstilling i Forhold til Julen, Julebudskabet og selve Julefyrsten maa være noget forskellig fra Børnenes og de unges, er indlysende, naar man betænker, at de unge staar ved Livsvandringens Begyndelse, de gamle ved dens Afslutning.

De unge ser og higer fremad paa Vejen. Den synes dem saa lang, saa lang, og de tænker paa alt det meget, de vil opleve og udrette. De gamle derimod ser tilbage, og synes Vejen var saa kort, ak, saa kort. De tænker paa alt det de oplevede, og paa det „lidet“ de fik udført af alt det gode og store, der burde og kunde have været udført. Men nu er Dagen gaaet og Kræfterne gik med.

Nogle maa sukke:

„Jeg ødte bort min bedste Kraft
I fremmed Ledingsfærd.“

eller: „Ak! de mange spildte Lejligheder!“

II. De gamle og Julen

Julebudskabet om Frelseren der blev født er det samme. Juleglæden skulde være for alle, uden Forskel, ogsaa alle de gamle; men desværre, det er saadan, at deres Stilling til Frelseren er ikke den samme, og „mangen har aldrig fornummen, at Rosen (Jesus) til Verden er kommen.“

Selv om de har hørt det glade Julebudskab Gang paa Gang, saa har de aldrig taget imod det i levende Tro. Den

store, sande Juleglæde, dens Fred og Fryd, er ukendt for deres Hjerter. Til Trods for, hvad godt og glædeligt Julefesten ellers kan bringe dem, er det dog kun en fattig Jul de har. En Skal uden Kærne. En Ramme, men intet Billedet.

Dog, Gud være lovet! her og der, sidder der nogle gamle, der, som den gamle Simeon og Anna ved Kirkedøren, har taget Frelseren i Favn med al hans Naade og Gave, og derfor lover og priser de Gud, sigende:

„Han er vor Julegave,
Vor Glæde, Lyst og Liv;
I ham vi og vil have
Vor Jule-Tidsfordriv.“

De kan bede: „Herre nu lader du din Tjener fare i Fred; thi mine Øjne have set din Frelse.“ De kan bekendte:

„Lad Verden mig alting betage,
Lad Tornene rive og nage,
Lad Hjertet kun daane og briste
Min Rose jeg aldrig vil miste.“

Men lad mig fortælle om den gamle **Kristian Nielsen**.

Gamle Kristian Nielsen

Det var i Krigsaaret 1848, Nytaarsaften, at den lille Kristian første Gang slog sine Øjne op i Niels Andersens Hjem, Persløv, Danmark. Derom sagde han: „What a New Year's gift that was to the world.“ Og „I began to fight right away.“

Kort at fortælle: Han maatte tidlig ud at tjene sit Brød hos fremmede. Han arbejdede sig frem til at blive Overgartner paa Rosendal, Sjælland. Var dygtig, paa-lidelig og meget afholdt ihvor han kom hen.

Paa Grund af Lungetuberkulose opgav han sin gode Stilling og rejste herud til Colorados sunde Klima for at genvinde sit Helbred. Dette lykkedes over Forventning.

Som Gartner opnaaede han ogsaa en god Stilling i Denver og fik sig selv et lille Hjem. Der levede han indtil et Jernbaneselskab købte det af ham. I en halv Snese Aar, fandt han et godt Hjem hos Marius Juls, udenfor Byen.

Derfra kom han her til Eben-Ezer i Aaret 1934, for at tilbringe sine sidste Dage.

Her mødtes vore Veje, og her begyndte vort inderlige og fortrolige Venskab ved Juletid 1935.

Det var vist paa hans halvfemsindstyvende Fødselsdag, jeg gik ind for at ønske ham et velsignet Nytaar, og følgende Samtale fandt Sted:

„Mr. Nielsen,“ spurgte jeg, „har du saa haft en glædelig Jul i Aar?“

Han svarede: „Ja, det har jeg rigtig nok. Det gamle Aar gik ogsaa godt. Thi Gud og alle var saa gode ved mig.“

„Sig mig min gamle Ven,“ fortsatte jeg, „hvorledes kan du gamle enligstillede Mand have en glædelig Jul? Du har som ugift aldrig haft noget rigtigt hyggeligt Hjem med Hustru og Børn, med alle de gode Minder, noget, der lig et lønligt Kildespring strømmer forfriskende og læskende hen over mit Liv. Du har ingen Børn og Børnebørn du kan besøge og glædes sammen med i Julen. Der er ingen af dine egne, der sender dig Julehilsen og Julegaver. Kun 3 af dine gamle Venner har sendt dig et Julekort. Du sidder her som en ensom forpjusket, vingskudt Fugl paa nogen Gren ved Vintertid. Din Kraft er gaaet. Dit Syn er meget svagt. Din Høre- eller Opfattelses-Evne er daarlig. Din Hukommelse er opslidt. Vore Gudstjenester i Kirken fatter du intet af. Hvad er der saa tilbage for dig at glædes over?“

„Sandt nok, Familielivets Glæde kender jeg kun som Tilskuer. Det har været mit Livs store, lange Savn. Mangen en bitter Taare har jeg grædt i min Ensomhed Juleaften ved at tænke paa, hvor dejligt det vilde have været, om jeg kunde have siddet som Fader eller Bedstefader i min Familiekreds. Det kunde jeg, dersom jeg ikke var bleven syg og dersom hun — —.“

Han tav og viskede en Taare af Øjet. — „Men,“ fortsatte han, „jeg har fundet mange Venner paa min Vej, der gjorde deres bedste for at lindre mit Savn og sprede Lys paa min Vej. Og nu har jeg omsider faaet en Plads i blandt Guds Børn i den hellige Familie.“

Desværre, de allerfleste af mine Aar levede jeg som en forblindet Daare paa Verdens Vis. Juleglæden bestod kun i, hvad man kalder et lystigt Selskab, med god Mad, Kortspil og stærke Drikke.“

Her tav han atter og viskede en Taare bort.

„Nu kan jeg glæde mig over, at Gud er min Fader, Jesus min Frelser, Himlen mit Hjem og alle Guds Børn mine Søskende. Hver Gang de beder „Fadervor,“ beder de for mig. Mit Navn er skrevet i Livets Bog. Selv om jeg bliver glemmt paa Jorden, glemmes jeg dog aldrig i Himlen. Guds gode Engle er altid nær for at hjælpe mig paa Vejen, saa jeg kan faa Salighedens herlige Arv i Eje.“

Jeg er ikke ensom, som før. Mit Legems Kraft er vel brudt, men Herren er min Styrke. Mit Øjes Lys er snart udslukt, men jeg ser Guds Rige. Min Høreevne er svækket, men jeg kan høre den gode Hyrdes Røst tale til mig. Jeg kan ikke huske længere end fra Næsen til Munden, men jeg kan huske mange Salmer og Skriftsprog som jeg lærte i min Barndom, og de er mig til stor Glæde, Trøst og Opmuntring.

Naar jeg gaar med til Gudstjenesten og Andagt, saa sidder jeg og taler med Vorherre. Jeg beder og siger: Gud vær mig Synder naadig! Og saa takker jeg ham fordi han er mig naadig og har været saa usigelig god mod mig. Han har givet mig saa meget godt og bevaret mig paa min lange Livsvandring. Der er saa meget at takke for, saa jeg bliver ikke altid færdig dermed naar Præsten er færdig med at prædike. Til Slut paa min Gudstjeneste

beder jeg om, at Herren snart vil kalde mig hjem til sig, og saa glæder jeg mig til, at det nok snart vil ske og over den Herlighed der er beredt for mig og alle der tror paa og elsker vor kære Frelser, der kom til Verden Julenat, led og døde for vor Synder og opstod til vor Retfærdiggørelse.

„De ser, jeg har meget, saa usigelig meget, at glædes ved, ikke blot i Juletiden, men hele Aaret rundt,“ sluttede min gamle Ven.

Alle vi gamle har, eller kan da have, det samme at glædes over, som gamle Kristian Nielsen, der nu glædes i Himmerig.

ET SAGN FRA GAMLE DAGE

Hvor mange mon kender det dejlige Sagn om Dronningen af Sabas Visit hos Kong Solomon? Hun havde hørt om hans Visdom, Rigdom og Herlighed men hun vilde se for sig selv; derfor kom hun og hun fandt, at alt var sandt og hun gav ham rige Gaver. Og da hun rejste tilbage, fulgte han hende paa Vej. Ude midt i Sandørkenen skiltes de, og ved Afskeden plantede Dronningen en lille Figenkerne og bad Gud lade den gro og vokse, indtil den havde set en Konge mægtigere end Kong Solomon. Ligesaa umuligt, som det syntes for den lille Kerne at gro i Ørkenens Land ligesaa umuligt syntes det for hende, at der nogensinde kunde komme en Konge mægtigere end Kong Salomon. Men hvad sker? Kærnen voksede og blev til et mægtigt Træ med en Krone saa stor at alle Ørkenens vilde Fugle byggede Reder i dets Krone og de vilde Dyr søgte Læ under dets Skygge. Saa ser vi en Dag, mange Aar efter, en træt Vandringsmand komme den samme Vej, ledende et Æsel, paa hvis Ryg der sad en Kvinde med et to-aars Barn paa Armen. Manden var dødstræt og sultne var de alle. Han udbryder: „Aah hvorfor blev vi ikke i Bethlehem, vi naar maaske aldrig Ægyptens Kødgryder; vi kunde ligesaa godt have mødt Herodes med Sværdet. Kvinden siger sagtnodig: „Kære, vi fulgte jo Herrens Bud!“

Kære Læsere, I har sikkert gættet, hvem Vandringsmanden var, det var Josef, der med Maria og det lille Jesusbarn var paa Vejen fra Herodes til Ægypten, hvor Engelen bød dem at gaa hen.

Nu faar de saa Øje paa det mægtige Træ; men Grenene er saa høje, at de ikke kan naa dets Frugter. Igen bliver Manden mismodig. Da træder det lille Jesusbarn hen under Træet, strækker op de smaa Barnehænder, og siger til Grenene: „Bøj dig, bøj dig!“ — og de bøjede sig. Enhver spiste sig mæt og Madposerne blev fyldte; da strakte Barnet atter sine Hænder op og bød Grenene rejse sig. Saa drog de glade videre. Men fra den Dag begyndte Træet at visne, for tilsidst at dø. Nu kom de tre Vismænd forbi; de havde ogsaa hørt Tale om det mægtige Træ, og da de nu ser det dødt, siger de til hverandre: Mon det skulde være sandt, at det lille Barn, vi fandt i Bethlehems Krybbe, skulde blive al Verdens Konge? Jo, det blev han. Bøj dig du gamle, bøj dig du unge, bøj dig for Himlens og Jordens Konge! Lad os alle bøje os for Barnet i Bethlehems Krybbe!

Mrs. Dagny Madsen,
Rutland, Iowa.

JULETRÆETS OPRINDELSE**Et Sagn**

Den Gang der for første Gang skulde holdes Jul heroppe mod Nord, sagde Gud Fader til tre af sine Engle, at de skulde flyve ud og finde et Juletræ. Det var hans tre kæreste Engle, Troens, Haabets og Kærlighedens Engel. De fløj i den kolde Nat ud over Markerne, henimod den fjerne Skov, og talte med hverandre om den Opgave Gud havde givet dem.

Troens Engel — det var en dejlig hvid Engel med klare blaa Øjne der altid saa lige ind i Guds Ansigt — sagde først: „Naar jeg skal vælge et Træ, skal det være et, der bærer Korsets Mærke, men som dog hæver sig rank og frit mod Himmelen.

Haabets Engel sagde: „Det Træ som jeg vil vælge, maa ikke visne men vise Livet der sejrer over Døden.

Kærlighedens Engel, den dejligste af dem alle, — den holder saa meget af alle smaa Børn og bærer altid en lille Dreng paa sin højre og en lille Pige paa sin venstre Arm — svarede: „Det jeg skal vælge, maa være et Træ, der giver Læ og holder sine Grene beskyttende ud til Værn for alle de smaa Fugle.“

Træet fandt de i Granen, som bar Kors paa alle sine Grene, holder sig grønt Aaret rundt og med sine tætte Grene giver Ly for Fuglene.

Men da de tre Engle var i Tjeneste hos den rige Gud havde de Raad nok til at give Træet hver en Gave. Troens Engel kom med de straalende Julelys for at Træet kan skinne med himmelsk Glans og afspejle den himmelske Klarhed den første Julenat. Haabets Engel gav Træet den klare Stjerne i Toppen, der blinker og vinker os op til Himlen. Kærlighedens Engel fyldte Træet med Gaver fra øverst til nederst.

Og Gud var glad ved sine Engle.

Indsendt af Mrs. Caroline Jensen,
Oleander, Calif.

Fortalt og oplevet**EN JULEOoplevelse**

En af vore gode Naboer var sammen med sin Kone i Besøg hos mine Forældre en Aften, vistnok i Julehøjtiden. Da de aabnede Yderdøren for at vende hjem, viste det sig, at det var blevet Snevej. Sneen faldt tæt, og mørkt var det. Fader tilbød Naboerne en Staldlygte, men nej, de vilde ingen Lygte have. De kendte Vejen hjem lige saa godt som over deres egen Mark, og der var jo da ogsaa kun ti Minutters Gang. Far og Mor gjorde Indveninger uden Virkning. Og saa gik de.

Mine Forældre gik nu til Ro; vi Børn var selvfølgelig forlængst puttet i Seng. Nogen Tid efter blev der banket paa et Vindue i Soveværelset. „Hvem der?“ „Ja, det er et Par Folk her fra Egnen, som er „gaaet vild“ i Snevejret. Kunde I ikke gøre os den Tjeneste at laane os en Lygte og forresten sige os, hvor paa Lav vi er!“

Da Yderdøren aabnedes, saa Fader til sin store Forbavselse, at det var vore Naboer, der havde travet rundt og, uden at vide det, gaaet i Ring. De var lidt flove over Situationen, men nu vilde de gerne have en Lygte. Den fik de og kom godt hjem.

Men tidt har jeg tænkt: Hvor ofte bærer vi Mennesker os ikke ad paa samme Maade som disse gode Folk. Naar det gælder Rejsen gennem Livet, den Rejse, der skulde ende hjemme i Faderhuset med de mange Boliger, saa mener vi at kunne klare os selv — uden Gud, uden hans Lys, hans Ord; og det betyder i Virkeligheden, at Mennesker mener at kunne komme godt gennem Livet og ind i Evigheden uden Jesus, han som dog er Lyset og Livet fra Gud. Det er jo ham, hele den hellige Skrift peger hen paa og siger: Følg Jesus Kristus. A. Hofgaard.

SKIBSDRENGENS JULEAFTEN

Kort Nutidsfortælling af Victor R. Staby

Karl Petersen, Messedrengen fra S/S „Brandholm,“ som laa i Havn i Portland, Maine, slentrede op ad Congress Street, Byens Hovedgade. Det var Juleaften. Officererne havde spist tidligt, de skulde paa Julebesøg paa en anden dansk Damp, saa han var bleven tidligt færdig med at vaske op og gøre Messen i Stand, og Hovmesteren havde givet ham Lov at gaa i Land; han kunde jo gaa hen til Præstens, hvor han og Kokken var indbudt. Han havde spurgt Kokken, om han vilde med; men denne grinte og vilde hellere paa Sjø. Saa gik han da op og ned ad Gaden i den store fremmede By. En let Sne var faldet og dækkede Gader og Huse. Tusinder af kulørte elektriske Lys, der straaled fra Gadedekorationen, fra Butikkerne, fra Privathuse og fra Torvets store Juletræ, gav Indtryk af et stort Lyshav. Sang og Musik lød fra alle Kanter, en Neger spillede paa en gammel sprukken Violin; han var blind, og Tinkoppen, som en lille sort Pige holdt frem, gav Genlyd af Mønterne, som glade forbipasserende lod falde i den. Ud fra store Radiohorn lød en Varietètdames fæle Hylen, det syntes Karl var noget sært paa en Juleaften. Men hvad var det, kendte man ogsaa „Glade Jul, dejlige Jul“ i Amerika? For det var sikkert den, de Folk spillede, der lignede Frelsens Hær i København og stod opstillede henne paa Gadehjørnet.

Han gik videre. Nu var han optaget af at stave sig frem paa nogle af de Tusinder Reklamer, der averterede Julegaver. „Christmas“ saa man alle Steder; det maatte bestemt betyde Jul, men „happy,“ det havde han ikke hørt før, han vilde spørge Kokken hvad det betød, for han kunde Engelsk.

Saa, nu var de der igen, disse Tanker, der gjorde ham saa trist. Han syntes de for et Øjeblik var ved at forsvinde i alle Juleudstillingerne og Juleglansen. Kunde han ikke engang taale at se en Kone med en lille Pige ved Haanden bære Julepakker hjem? Hvor det mindede ham om hans egen Mor og lille Lise hjemme i København. Der stod en stor Nisse henne i et Butiksvindu og gjorde Grimasser; mon ikke han kunde komme til at le ved at se paa ham? Han gik hen og stillede sig op blandt de andre Børn. Men det var som om alle Mennesker og selvste Nissen forsvandt, og han stod ganske alene med sine egne triste Tanker og gennemgik de sidste Maaneders sørgelige Historie. Han var blevet konfirmeret i Marts, havde først i April faaet Hyre som Messedreng paa „Brandholm,“

der skulde sejle til Norge for at laste Træpulp, som skulde gaa til Amerika. Hovmesteren havde forsikret hans Mor om, at efter en Tur i Portland, vilde Skibet tage en Tur til Sydamerika og man vilde være i København til Jul. Saa havde Moderen givet efter for Sønnens Ønske om at komme ud at sejle. Men midt ude paa Atlanterhavet havde de faaet at vide, at Europakrigen havde holdt sit Indtog i det lille Danmark. Han kunde ikke forstaa, at de Tyskere skulde være saa slemme. De eneste Tyskere, han kendte, var gode og kærlige Mennesker. Det var Skomager Krause og hans Kone, der boede i Kælderen lige over Gaden. Han havde set andre Tyskere samlet hos Krauses, og de havde sunget saa pænt og indøvet Hornmusik, saa Gadens Dreng var stimlet sammen for at lytte. Og Fru Krause, — man kunde da ikke træffe en venligere Kone. Han huskede saa tydeligt, da lille Lise havde den slemme Hoste, da var Fru Krause kommet over med en Krukke, og mens hun trøstede Mor og snakkede op med Lise, smurte hun Lise ind med Indholdet fra Krukken. Lise blev bedre og Mor havde grædt; men Fru Krause havde blot sagt med et Smil: „Fru Petersen, wenn vi tror og betor til Jesus, saa vet han Raat.“ Han huskede saa tydeligt, hvad hun sagde, for samtidigt med at det lød saa kønt, saa lød det ogsaa saa morsomt, naar Fru Krause talte Dansk.

Noget alvorligt maatte der være sket i Danmark. Officererne saa saa alvorlige ud, og en Dag, da Hovmesteren og Kokken var i Land, og han var bedt om at varte op for Kaptajnen, syntes han Kaptajnen havde grædt. Det var da ogsaa sært, at han sad der inde og spiste helt alene i sin egen Kahyt; han kunde da ligesaa godt spise i Messen sammen med de andre Officerer. Men det var vel ikke det, han havde grædt over. Men han havde ogsaa til Tider fundet Kaptajnen siddende med et Billede i Haanden; han vidste nok, han ikke maatte glo; men Kokken havde saa fortalt, at baade Kaptajnen, Første-Styrmand og Første-Maskinmester havde Kone og Børn i Danmark, og de kunde ikke høre fra dem; at komme hjem til Jul var der aldrig Tale om. Kaptajnen vidste ikke, hvad han skulde gøre; han fik en Besked fra København og en anden fra Washington. „Saa vi kommer til at blive liggende“ grinte Kokken, og føjede til: „og hør, Peter, du maa hellere lade være at skrive hjem, for skriver du noget forkert, saa kommer du i Bøtten, naar du kommer til Danmark igen; saa var Karl blevet bange og havde ikke skrevet hjem i flere Maaneder. Han havde heller ingen Breve faaet.

Han var lige ved at skulle fortsætte sine sørgmodige Betragtninger, da en Barnestemme fik ham vækket op af Dvalen: „Se, se Mama, Santa Claus!“ Den lille fik i det samme Øje paa Karl og udbryder begejstret: „og her staar Karl!“ Det var en af Byens danske Fiskere, Niels Ravn, med Kone og lille Datter, Emma, som var ude at se paa Stadsen. Ravn var lige kommet hjem fra Boston, hvor han havde leveret Fisk, og det var først nu, han havde Tid at gaa ud med Familien. Ravn var kendt med de fleste danske Søfolk, som var lagt op i Havnen efter at Verden havde taget en anden Kurs; de fleste havde ogsaa besøgt ham og været med ham i den danske Kirke. Ravn kom nærmere: „Jamen, Karl, jeg troede du var oppe hos Præstens, der var Kokken og du jo indbudt til Juleaften!“ Karl forklarede, at Kokken vilde hellere paa Sjøen, og alene vilde han ikke gaa op til Præstens. Der var

næsten ingen om Bord foruden Vagtmanden, derfor havde han tænkt at se lidt paa Julestadsen og saa gaa om Bord og til Køjs. „Nej,“ udbrød Fru Ravn, „saadan holder vi ikke Jul i Amerika; nu maa du hellere følge med os hjem, saa forklarer jeg det til Præstekonen i Morgen, hvorfor du landede hos os.“ Skyen fortog sig igen i Karls Sind, da han befandt sig i Ravns Bil paa Vej til det hyggelige Fiskerhjem, Solen begyndte ligefrem at skinne i hans lille Barnesjæl, da han kom ind i Hjemmet og fandt et rigtigt Juletræ pyntet med amerikanske og danske Smaaflag samt en Masse kulørte Glaskugler.

Mens Fru Ravn dækkede Bord, betragtede han alle de gode Sager. Ja, han var nu vant til at smovse sig om Bord ogsaa, for han spiste i Messen, naar Officererne var færdige, og somme Tider spiste han Kaptajnens Levninger, det var for fine Sager til at smide ud til Fiskene. Men dette var nu helt forskelligt. Det var et rigtigt Hjem, med en rigtig Husmor og en lille Pige, og saa var de saa rare alle sammen og kaldte ham Karl og ikke Peter. Man blev nu budt til det veldækkede Julebord. Fiskeren foldede sine barkedede Næver og bad en Bødbøn. Det er næsten ligesom Skomager Krause, naar han spiser sin Mad nede i Skomagerværkstedet, tænkte Karl. Saa nød man Juleaftensmaden, mens Samtalen gik let fra Haanden; Ravn fortalte om sine Fisketure, Karl fortalte noget fra en Juletræsfest i en stor Gymnastiksal i København, hvor hans Søndagsskole mødtes hver Søndag og to store Juletræer var opstillet, mens ca. 600 Børn gik omkring Træerne. Bag efter fik de saa Julegodter og Chocolate og en Julebog.

„Speaket I ingen pieces?“ det var lille Emma, som havde fulgt Karls Fortælling med Opmærksomhed. Karl forstod ikke Spørgsmaalet. Men Fru Ravn forklarede sin lille Pige, at Børn i Danmark optraadte ikke saadan ved enhver Lejlighed.

Efter Maaltidet røg Fiskeren sin velfortjente Juleci-gar, han havde været ude paa en drøj Tur. Fru Ravn og Karl vaskede op og underholdt hinanden imens. Lille Emma var ved at blive utaalmodig: „Bliver I dog ikke snart færdige? skal vi ikke snart have det Juletræ?“ havde hun spurgt de Snese af Gange. Saa nu var man færdig. Tallerkener og Fade var sat pænt paa Plads og Ravn havde lige sluttet Læsningen af en Julefortælling i „Julegranen.“ Saa stillede man sig op omkring Træet og tog hinanden i Haanden; Karl kom til at gaa mellem Ravn og lille Emma; der var en vældig Forskel paa de Hænder, tænkte han ved sig selv. Mens man gik rundt om Træet, istemte Fru Ravn den danske Julesalme: „Glade Jul, dejlige Jul.“ Karl sang med. En Tanke sneg sig ind: hvad om Kokken saa dig her! Et Par Gange havde han bandet rigtig saftigt for at gøre et voksent Indtryk paa Kokken, men han var altid ked af det bag efter.

Da man var færdig med Sangen fik Emma Lov at uddele Julegaverne, som var anbragt under Træet. Hun stavede sig igennem Navnene paa Pakkerne, der var en til Onkel Hans og en til Tante Betty. „Dem kommer vi til at bringe ud til dem i Morgen Aften,“ forklarede Moderen. „Og her er en Pakke til Somanden!“ raabte den lille. „Du skal sige Sømanden og ikke Somanden“ rettede hendes Moder.

„Ja, det er rigtigt,“ lo Emma, „her er en Pakke til Sømanden Karl Petersen.“ Karl smilte, det var jo ogsaa

sandt, han var jo ogsaa paa Vej til at blive Sømand. Han aabnede Pakken forsigtigt. Det var en rigtig Sømandskniv med Syl og Proptrækker og det hele. Ravn havde nu paatænkt den til en anden, men der var vel flere Knive at faa fat i. Karls Øjne straaled, — at han skulde blive Ejer af en saadan Kniv og blive kaldt Sømand.

Ravn havde lagt Mærke til Karl hele Aftenen, han havde set, hvorledes Barnesmilet var kommen tilbage. Og da Karl helt rørt kom hen til ham for at sige Tak for Julegaven, opstod en ny kærlig Tanke hos den brave Fisker. „Du maa hellere tilbringe Natten hos os, Karl, og saa gaa med os til dansk Julegudstjeneste i Morgen; jeg skal køre over til „Brandholm“ og forklare Sagen før jeg gaar i Seng.“ Og saaledes blev det.

Da Karl var gaaet til Seng i det lille venlige Fiskerhjem, begyndte Tankerne at arbejde. Han syntes han sad i den lille Bethlehemskirke i Blaagaardsgade i København; Moderen sad ved hans Side. Der var saadant et dejligt Billede i den Kirke. Det var af Jesus, som lægger sin Haand paa et lille Barns Hoved. Var det ikke omtrent saadan, Jesus var kommet til ham i Aften? Han saa den grinende Kok foran sig og hørte ham spotte. Saa du er ved at blive hellig! men den Tanke jog han straks paa Flugt og optog den bedre Tanke igen. Og mon Mor ikke ogsaa havde været i Bethlehemskirken i Aften og set paa Jesusbilledet? Og mon Fru Krause ikke har været ovre hos Mor og fortalt hende, at det hjælper at bede. Karl foldede sine Hænder, idet han fremstammede: „Kære Gud, tænk paa Mor og lille Lise. Ja, og gør ogsaa noget for Skomager Krause og hans Kone. Og kære Gud, hjælp mig til at blive en god Sømand eller Fisker, saa jeg kan gøre noget godt for hjemløse Messedrenge, og—“ Saa var Karl slumret ind med blide Tanker og med en Julebøn paa sine Læber. „Han sover,“ hviskede lille Emma til sin Far og Mor, for det vilde de være sikker paa før de selv gik til Ro.

„DINE VEJE USPORLIGE“

Af Student Iver Iversen, Dana College, i

„Christmas Chimes“ 1940. Oversat af P. C. J.

„Giddap, Tom — Dick — slow-pokes! ved I Krikker ikke, at det er Juleaften i Aften?”

Jens Olsen raabte som om han ventede, at de to udmagrede Sorte foran hans gamle Vogn vilde svare ham. Dog, i Stedet for at forstærke Farten, blev den eneste Antydning paa, at Hestene havde hørt Tiltalen, en svag, næsten trodsig Vrikken af Toms Hale, der antagelig betød: Vi kan ikke trave ret meget med et Læs Kul, naar alt vi faar at leve paa er Tidselhøj og noget gammelt Straa!

Hermed syntes det som om Hastighedsproblemet var afgjort, thi Jens bandt Tømmen om Pinden og steg ned af Vognen. Han slog nogle Slag med Armene for at genvinde Varmen, trak saa Hovedet godt ned i Kraven paa sin gamle Faareskindsoverfrakke og traskede om bagefter Vognen.

Jernringen paa højre Hjul var løs. Jens mumlede noget om den ødelæggende Indflydelse Tørken havde paa alt og alle. Vognen vilde have været god i mange Aar endnu under almindelige Omstændigheder; men de sidste seks Aars Tørke havde indskrumpet den — og alt an-

det, for saa vidt, ogsaa — indtil der nu var tilbage kun en knirkende, knagende Ruin. Han kiggede i Luften. Hvad burde have været enten en klar blaa Himmel eller lavthængende snetykke Skyer, var intet uden en beskidt graa Hvælving. Skyer skjulte Solen ganske rigtig, men de var for højt oppe til at være Sneskyer. Endog Vinteren var i Komplot med Jens's Fjender. Hvor der før havde været et tykt Lag Sne paa denne Aarstid, var der nu kun nogle faa snavsede Driver langs Vejkanten. Og Vinden føltes derfor at være desto mere kold og raa.

Jens's gode Humør, der havde gjort en seks Aars lang Kamp med Tørken mulig, var ikke i sit sædvanlige gemtlylige Hjørne i Dag. Han havde ventet paa sin AAA Udbetaling en Maaned nu og den udeblev fremdeles. En Forespørgsel paa County Agentens Kontor i Gaar gav kun den Besked, at ingen Checks vilde blive udsendt før efter Nytaar. Dette betød, at der vilde blive en mager Jul i Aar i det Olsenske Hjem. Naturligvis vilde Ed, den gamle Købmand, vedblive at give Tid, han var forresten meget hensynsfuld, det var Ed, skønt Jens skyldte endnu for Sommerens Indkøb. Og da han i Dag endog havde vedlagt en fyldt Pose Sukkergodt — „for Ungerne,“ sagde han — saa besluttede Jens i sit stille Sind, at Ed skulde faa sin Betaling saa snart muligt, om saa han — —Jens— skulde sulte for det.

Da Hestene endelig fik Øje paa Hjemfarmen, satte de Farten op en Smule. Jens sansede Forandringen og kiggede om ved Vognen. Jo, ganske rigtig, der laa den, den Farm, der en Gang var Nabolagets fineste, det Hjem, som han og Hustru havde arbejdet, sparet og slidt for at opbygge. Det skulde være et Sted deres fem Børn vilde blive stolte af at kalde deres Hjem. I Stedet — well — han var just ikke saa stolt af at kalde det hans længere. Og Børnene, ja, de forsøgte vel at komme bort derfra snarest muligt, naar de kunde begynde at forsørge sig selv. Jens syntes, at Livet var ved at blive ret haardt og — ondt.

Saa kom han til at tænke paa sit Møde med Nels Racleve i Byen i Gaar. Nels havde altid drevet Spøg med Jens's Kirkegangsvane. De havde været Naboer i ti Aar, men Nels havde solgt ud Aaret før Tørken kom og siden nydt en behagelig Tilværelse som Distributionsagent for Regeringens Relief til de Tørkelidte. I Gaar havde Nels hilst ham med sit sædvanlige „Hov'r Ye, Jens! ha' du bedt om Regn fornylig?“ Et Par Nærstaaende havde grint. Nu, da Jens tænkte over det, var han fristet til at mene, at hans Kristendom havde været mindre frugtbringende, i Virkeligheden følte han sig endog lidt oprørt mod Gud. Kunde han nu ikke ogsaa have været lidt mere liberal? Hvorfor maatte ærlige, gudfrygtige Folk saaledes kæmpe for Livets Nødvendigheder, medens Mænd som Nels Racleve levede i Sikkerhed og Velstand? Jens kunde nu ikke se nogen rimelig Forklaring heraf.

Et Raab fra hans to største Drenge, der kom løbende imod ham, rev ham ud af hans Overvejelser. Den Glæde, der lød gennem deres Raab, opmuntrede ham lidt. „Er du ikke kold, Far? Lad os sætte Hestene ind og læsse Kulene af.“ Og dermed overtog de Læssets videre Befordring.

Idet Jens skridtede mod Huset, saa han i Køkkenvinduet sine tre yngste Børns Ansigter presset mod Ruderne. Dampen rullede hen over det nyskurede Gulv, da han traadte ind. Børnene raabte glædestraalende til ham. Forsigtigt traadte han paa Avisbladene spredt ud paa

Gulvet ved Døren, trak sine Oversko af og satte dem bag Komfuret. Hængte saa sin Overfrakke og Kasket paa en Krog bag Døren og greb lille Olga, den yngste af Børnene og eneste Pige i Flokken. Drengene saa misundelige til medens Faderen fik hende til at hyle højt ved at kildre hendes lille Ansigt med sit Overskæg.

„Jeg er saa glad at du kom hjem“ sagde hans Hustru, „nu maa du hjælpe mig med at pynte Juletræ!“

Jens saa overrasket paa hende. Mon hun forglemt, at de ikke havde et Træ? Men hun nikkede forstaaende og beordrede ham til at faa sig vasket og færdig. Da det var udført, førte hun ham ind i Spisestuen, medens Børnene forblev i Køkkenet. Der i et Hjørne stod et lille Poppeltræ, som fik Manden til at ryste paa Hovedet da han saa det.

„Det er da bedre end intet“ yttrede Hustruen og hun viste ham Resten af et Bundt grønt Crepe Papir. „Vi svøber blot dette om Grene og hænger paa det Pynt vi har. Jeg har ogsaa nogle faa Lys hengemt. Det vilde ikke være Jul for Børnene uden et eller andet i Retning af Juletræ.“ — Jens kom i Gang med Arbejdet.

Mørket havde sænket sig. Kullene var nu i Kælderen og Familien var just i Færd med at sætte sig til Bordet, hvor et Maaltid stod som kun en Moder kan fremstille ved saadan Lejlighed. Da ringede Telefonen. Jens svarede, men da han hængte op bar hans Ansigt et alvorligt Udtryk. Paa Familiens „Hvem var det?“ svarede han stille: „Det var Pastor Petersen.“ Og som Svar paa sin Hustrus spørgende Ansigt fortsatte han: „Nels Racleve døde i Morges — et Hjerteslag — og hans Hustru ønsker ham begravet fra vor Kirke — jeg blev bedt om at være en af Ligbærerne.“

Jens var underlig tavs under Maaltidet. Derefter sad han en Tid optaget af sine egne Tanker, medens Børnene hjalp Moderen med Opvaskningen. Denne gik hurtigt fra Haanden i Aften og snart kaldte de Smaa for Juletræet. Jens tog den gamle Bibel ned fra Hylden og med den i Haanden ledte han Vejen ind i næste Stue. Træet saa slet ikke saa galt ud efter at Lysene var tændte og med de faa Pakker underneden i pænt Omslag. Men smukke-re var den Lykke, der straaled ud af Børnene Ansigter.

En Følelse af Skamfuldhed fyldte Jens's Sjæl idet han huskede, at kun et Par Timer før havde han næsten misundt Nels Racleve hans Lod. „Gud tilgiv mig“ bad han stille. Juleevangeliet, som han læste op, betød ganske meget for Jens den Aften. Og, da han saa havde takket Gud for hans Velsignelser — der nu syntes utallige — tilføjede han varmt: Hvor uransagelige ere dine Domme, og dine Veje usporlige!“

Udenfor havde det begyndt at sne blødt og stille.

INDKVARTERING

En Juleskitse af Karen Plovgaard.

Knud Sindbjerg havde giftet sig med Marlene fra København, og paa hans Hjemegn mente man, at det sikkert aldrig kunde gaa godt. Hvad skulde Knud stille op med et Storby-Barn paa en Hedegaard, hvor Mand og Kone for at faa det til at gaa rundt helst skal kunne udføre alt Arbejdet selv? Ja, og paa et Sted, hvor der er Mil til Stationsbyen og den nærmeste Biograf?

Knud og Marlene giftede sig i Skærsommer, da Himlen stod som et blaat, silkeblankt Hvælv over en solbeskinnet Jord, hvis vide Horisont syntes at ville fortælle, at denne skønne Verden var helt uden Grænser. I Mosen duftede det af Pors, og Dyrene, som græssede paa den frodige Eng, havde det som i Edens Have. Marlene viste Haandslag for at hakke Roer, rive Høj og binde Neg. Hun havde ikke for intet været Feriepige hos Knuds Mor. Hver Gang, hun saa sin høje, kønne Mand, smilede hun, og hun sang, saa det lød vidt over Mark og Mose.

Til at begynde med saa det altsaa godt nok ud.

Jo! Men der kommer andre Dage. Saalænge det er Sommer, og Solen skinner, og man er nygift, ja, da er det ingen Sag!

Der kom andre Dage, og de meldte sig allerede det første Efteraar og den første Vinter. Marlene kunde ikke med Mørket. I Efteraarsaftenernes Regn og Rusk og Taage følte hun Ensomheden som en truende Fjende. Var Knud borte og kom hjem efter Mørkets Frembrud, var hun lige ved at forgaa af Angst. Det skal siges, at hun prøvede at tage det tappert, og at holde det for sig selv.

Hendes Hjelpekilde var Arbejdet. Nu, da der ikke længere var saa meget at gøre udendørs, slog hun sig paa Stuerne. Hun spulede og skurede og polerede, saa Huset skinnede. Hun vaskede og rullede og strøg. Hun pudsede og gned. Hun strikkede og syede og lappede. Tiden gik ganske vist paa den Maade. Men det hjalp hende egentlig ikke. Hun blev pirrelig. Den overdrevne Renlighed fik hende til at skæve til Knuds Støvler, hver Gang han betraadte hendes fine Gulv.

„Længes du efter København?“ sagde han en Dag.

„Det kan jo ikke nytte, at jeg længes,“ mumlede hun.

Knuds Mor var netop paa Besøg. Hun saa fra den ene til den anden.

„Naar du en Gang faar Børn, lille Marlene, saa vil du holde op med at længes. Der, hvor ens Børn bliver født, kommer man til at føle sig hjemme.“

Marlene nikkede. Hun vilde ikke protestere. Men hun følte, at ligesaa afgjort, som hun elskede Landet ved Sommertid, ligesaa afgjort hadede hun det om Vinteren.

Hvad der forøvrigt endnu ikke var nogen Udsigt til.

Dage kom og gik. De var ikke opmuntrende for Knud. Det vilde ikke blive anderledes, selv om de fik Børn. Men han forstod, at Marlene havde det værre end han. Det er svært at hjælpe et tungsindigt Menneske. Somme Tider kunde han ikke tro, at hun virkelig holdt af ham. Han havde inderlig ondt af hende. Naar alt kom til alt, var Fejlen hans. Han burde ikke have giftet sig med hende og ført hende til et Sted, hvor hun vantrivedes.

Saadan netop tænkte han i Dag paa Hjemvejen fra Stationen. Han saa hende i Tankerne gaa travlt men hvileløs omkring i Stuerne. Han kunde se hende gaa til Døren for at lytte, Ud vovede hun sig ikke. Hun turde vel næppe gaa i Stalden, selv om der var elektrisk Lys. Stakkels lille! Men i Aften vilde han være rigtig god imod hende. Mon han ikke skulde kunne faa hende i Humør for en Gangs Skyld — især naar hun fik at se alle de gode Ting, han havde med hjem til hende?

Han piskede paa Hestene for at faa Farten op. De var ikke meget tilbøjelige til det. Vinden var stik imod, og det sneede. Men lidt raskere gik det dog nu, da de nærmede sig Hjemmet.

Idet han drejede af fra Vejen, saa han Omridsene af en Kvindeskikkelse paa den modsatte Side af Svinget. Kvinden havde et Tørklæde om Hovedet og en Bylt paa Armen. Med Ryggen til ham gik hun videre ud ad Vejen. Knud raabte Hallo, men fik ikke noget Svar. Vinden bar fra, og inden han havde faaet Vognen drejet, var hun blevet borte i Snefoget. Men Kvinden var kommet nede fra Gaarden. Marlene havde haft Besøg — eller, nej, det maatte være muligt, kunde det være Marlene selv? Det kunde være hvem som helst. Man kunde ikke genkende nogen i det tætte Fog.

Men da han faa Minutter efter holdt i Porten, faldt der Ro over ham. Han blev varm om Hjertet, da han gennem Køkkenvinduet saa Marlene gaa frem og tilbage mellem Bordet og Komfuret. Hun havde ikke hørt ham. Sneen dæmpede Lyden af Vognhjulene, og Vinden overdøvede hans og Hestenes Tramp. Han spændte fra og skubbede Vognen ind. Saa gik han mod Køkkendøren. Han gad vide, hvad hun vilde sige til Pakkerne.

„Aa, bliv paa Maatten, — du slæber saa meget vaadt ind!“ Stemmen lød træt og irriteret. „Godaften!“ tog hun sig i det og skubbede en Stol hen til ham, saa han kunde sidde, mens han tog Støvlerne af.

„Godaften!“ sagde Knud og lod Pakkerne glide ned ved Siden af sig. „Jeg skal nok være forsigtig.“ Han vilde ikke lade sig gaa paa af den Skuffelse, han følte. „Jeg kan godt se, du har pudset op til Højtiden. Har du haft Besøg? Jeg mødte nogen ude ved Svinget.“

„Besøg? — Nej. Jo, der var en, som tog i Døren. Det var en Kone med et Barn. Hun sagde en hel Masse om, at de var kommet for sent til Rutebilen. De skulde til Højris, hvor hendes Mands Forældre bor. Han er indkaldt, sagde hun. Hun spurgte, om de kunde overnatte her, men —“

„Du lod hende gaa igen! Gav du hende heller ikke Mad?“

„Du mener da ikke, vi skulde have Indkvartering? Et vildfremmed Menneske! Vi driver vel ikke Kro? De var pjaskvaade af Sne. Og desuden var det da bedst, at de hurtigst muligt kom af Sted. Hun sagde, der var langt til Højris — —“

„Der er en Mil. I Modvind og Sne. Med et Barn paa

Armen. Hun maa jo have været dødtræt allerede af Turen fra Stationen hertil. Du skulde set, hvor Hestene saa ud! Men det nytter ikke at snakke længere.“

Han var sprunget op. Støvlerne havde han ikke taget af. Han stod midt paa det lakerede Køkkengulv, hvor Sneklatterne fra hans Saaler tøede til Smaapytter.

Men Marlene glemte at lægge Mærke til Væden paa Gulvet. Saadan som nu havde hun aldrig set Knud, og hendes Stemme kom til at ryste:

„Hvad vil du?“

„Ud at lede efter hende. Og du maa finde dig i, at jeg bringer hende med tilbage — om jeg da faar fat paa hende.“ Her i Gaarden plejer vi ikke at lade en, der beder om Husly, gaa uhjulpent fra Dør. Det er paa Tide, du faar det lært.“

Han var halvt ude i Gangen, da han vendte sig om:

„Og saa er det tilmed Jul! Det er forfærdeligt, at du kunde glemme det!“

Knud var borte. Vinden hylede om Huset, og Sneen piskede paa Ruderne. Marlene hørte ikke efter Uvejret. Men Knuds Ord blev ved at lyde i hendes Øren. „Det er paa Tide, at du faar det lært — —“ Ja, der var adskilligt, hun ikke havde faaet lært. Det gik op for hende, medens hun stod midt paa Gulvet og stirrede paa den Dør, Knud var gaaet ud ad. Hun havde ikke faaet lært at gøre Gaarden til et Hjem. For hende havde den været et yndigt Sted om Sommeren men et uhyggeligt Fængsel om Vinteren. Hun havde aldrig spurgt sig selv, om den var et Sted, hvor Knud følte sig glad ved at være. Menneskene paa Egnen havde hun ikke brudt sig om eller taget Hensyn til. Hun havde ikke gjort det svageste Forsøg paa at sætte sig ind i Gaardens Sød og Skik. Hun var bare gaaet efter sit eget Hoved, havde endda bildt sig ind, at hun var hævet over enhver Kritik, fordi hun holdt sit Hus, som det var blæst. Det var sandt, at det var propert som en Æske. Men til Glæde for hvem? Aldrig kom en Gæst inden hendes Dør. Knud vidste næppe, hvor han turde træde — i sit eget Hus. Og Stakkelen, som i Dag havde banket paa, havde hun saa godt som vist bort fra sin Dør. Endda det var Jul! Aa, Gud!

Som i et skærende Lys saa Marlene sin Snæverhjetethed, sin Egoisme. Paa Rad og Række gled Dagene forbi i hendes Erindring, hastigt som en Film. Hvorfor var disse Dage saa mørke og sørgelige at se paa? Fordi hun ikke havde forsøgt at gøre dem lysere ved en kærlig Handling overfor andre!

Marlene sank pludselig sammen. Med Hovedet ind over Stolen, som Knud havde siddet paa, hulkede hun, saa hendes Krop rystede. Da hun havde grædt en Stund, rejste hun sig. Der var kommet en Beslutsomhed i hendes Bevægelser. Hun tog sin Kaabe paa, og iført sine Gummistøvler gik hun ud i Snefoget og i det Mørke, som ellers var hende en Rædsel.

Ude i Svinget mødte hun Knud, der kom bærende paa noget mørkt.

„Er det dig, Marlene?“, sagde han, da han saa hende. Men nu var hans Stemme varm og fuld af Kærlighed.

En Time senere var den fremmede Kvinde og Barnet bragt til Ro i Marlenes Seng, som blev stillet ind i den pæne Stue.

Næste Dag gik der med Rutebilen Bud til Højris, at de to Gæster var i god Behold. Men Kvinden havde

faaet Lungebetændelse, og Knud havde hentet Læge.“ Det bliver en langvarig Indkvartering for Dem,” sagde Doktoren til Marlene. „Tror De, at De kan klare at pleje Moderen og tage Dem af det lille Barn?“ — „Blot jeg kan gøre det godt nok, vil jeg gerne“ sagde hun stille. Og Indkvartering om Julen hører vist næsten til paa en Gaard.“ De sidste Ord var henvendt til Knud, hvis Haand hun trykkede i Smug medens de begge fulgte Lægen ud.

„SAA REJSER VI TIL VORT FÆDRELAND“

Fra en Danmarkstur i 1938 af L. F.

(Fortsat fra Nr. 51)

Dec. 20de. Slægter har levet og lidt, glædet sig og grædt, er under Mulde, og der er vi snart, men det evige Budskab, at os er en evig Frelser født, skal vedblive at lyde, lige friskt og lige glædeligt Aar efter Aar, indtil Herren kommer igen. Med disse Juletanker forlod vi Set. Markus Sogns Juletræsfest og gik ud i den store, hvide Pragt, „paa Sne ved Midnatstide.“ Vi havde en lang hyggelig Aften, Juleevangeliet, Taler, Fortællinger og Sange, sad ved de lange Borde, der var pyntede med smaa Grantrær med rigtige Lys, fik Kaffe og al mulig Julekage og Kager. Klokken var næsten 24 før vi brød op. Sneen faldt stille og blødt og vi gik langsomt hjemad forbi alle de pudrede Villahaver. Nu slog Klokken Midnat med Raadhusets dejlige Klokkespil og vi er inde i Aarets korteste Dag.

Dec. 21. Lige over for os her paa Mynstersvej har M.K. A. (Missionen for kvindelige Arbejdere) deres Lokaler. Der er fire af den Slags Hjem i København. For et ringe Bidrag af fem Kroner aarligt, har enhver ugift Kvinde Ret og Adgang til alle Hjemmets Goder og derigennem vises dem, at Livet er ikke Jeg, men, at Livet er Gud. Der er Varme og Hygge, Underholdning og gode Foredrag, Kursus i fremmed Sprog, Musik, og forskellige Haandarbejder. Frk. Verona Hansen er Forstanderinde for dette Hjem og indbød os til Hjemmenes fælles Julefest i Bethesda i Aften. Der var et stort udmærket Program med Gerda Mundt som Hovedtaler. Henvend 6-700 Kvinder var tilstede og saa mange af dem stod op og fortalte om deres første Jul som Kristen, med Tak til M.K. A. Bordene var pyntede saa smukt med Juleroser, Stjerner, Gran og Lys, og der var „noget i Luften, som Rosernes Duften.“ De forstaar Julen herhjemme, de lever og hviler i den, jager ikke ind i den og ud af den, som vi gør derovre.

Dec. 22de. Det piner med Sne, og der var Isblomster paa mine Vinduer i Morges trods Centralvarmen. Jeg har været en Tur i Frederiksberg Have; Sneen ligger fast og fint, men Vinden puster op til Fygevej. Jeg gik ind for at hilse paa fhv. San Francisco Venner, Overgartner i Kgl. Haveselskabs Have, Carl Johan Hansen, traf dem ikke hjemme og fortsatte hjemefter gennem Frederiksberg Kirkegaard, standsede ved nogle af de store Aandens Grave. Her ligger Knud og Kamma Rahbek, Hertz, Mantzius og mange andre, Oehlenschlägers Forældre, Gehejmerraader og Etatsraader. Alle Grave er julepyntede, endnu ikke med Sne, men med Tæpper af smaa Grankviste. Et Sted var der i Granerne dannet et mægtigt Kors af lav Lyng i Potter.

Senere paa Dagen gik jeg ud paa Vestre Kirkegaard, nærmest for at finde Olfert Ricards Grav. Den fandt jeg nu ikke, der var Snelaget sværere, alt var hvidt. Jeg

var nær blevet laaset inde, Portene laases Kl. 4 og det vidste jeg ikke.

Vi har haft Vandgrød og kogt Torsk til Middag i Dag, Retter, som altid følges ad herhjemme, det maa være en Slags Høflighed mod Fisken.

Der er Trafikvanskeligheder ud over hele Landet og det bliver nok vanskeligt for K. J. at komme over fra Jylland.

Kl. 23:15. Jeg har været paa Banegaarden for at møde K. J. Alle Toge forsinkede — en rigtig Jul. Toget fra Korsør kommer ind Kl. 0:25 — stod der. Jeg gik over til Portøren og spurgte: Hvad Tid er Kl. 0? Han saa forbavset paa mig: „Om jeg ikke kunde tænke mig, det mente Midnat.“ Ingen Under man ikke kan følge med Tiden, naar den af og til bliver Nul. Det stormer stærkt, jeg vilde ønske jeg ikke skulde ud igen — nu ringer Dørklokken — og det var K. J. Hun havde taget et andet Tog, jeg blev fri for at komme ud, og nu har vi snakket og drukket The til langt efter Klokken 0. Hun havde oplevet saa mange Æventyr med Snedriver og skiften Tog, akkurat som vi læser om det i Julehefterne.

Den 24de Dec. Vi har haft vor Andagt og skal skynde os ud for de sidste Indkøb: Klokken 12 lukkes hver eneste Forretning over hele Byen. „Sikken voldsom Trængsel og Alarm.“ Vi er hjemme igen, nede i Gaarden gaar en Lærekasse med: Julen har bragt velsignet Bud, og vi har haft vor Juleaftensdagsfrokost: Julegrønlangkaal, Jule-Medister, Jule-Grisesynte, Juleøl og Julekage. Vi vil høre Pastor Møllerup i Absalonskirken i Aften; han taler Kl. 16.

Juleaften Klokken 23. Saa har vi igen hørt det herligste Budskab: Frygt ikke! Et Barn er født os! og vi har sunget de (for os) herligste Salmer: Det kimer nu til Julefest og: Et Barn er født i Bethlehem. Pastor Møllerups tre Smaabørn sad foran os, og som de sang med deres klare Barnestemmer: Hallelujah! Hallelujah!

Aftenen har været saa velsignet. Spisestuen var smukt oplyst med ene hvide og røde Stearinlys, Middagen saa juledansk, som vel muligt: Risengrød med Mandel, And, Rødkaal og Æblekage, smaa lyserøde Marcipangrise med Bordkort og senere nogle hyggelige Timer om Juletræet. Vejret er koldt og klar Frost, Jord og Himmel er fuld af Stjerneglimt.

L. F.

JULEHILSEN TIL DANMARK

Dejlige Danmark, Fædrenes Land,
fjernt i din Rede bag Havet
ligger du gemt under Synskredsens Rand,
under en Voldshaand begravet.
Kronet og kranset af Sommerens Sol,
Landet, hvor Lærken har hjemme,
lyser du dog som et fagert Symbol,
som dine Børn ej kan glemme.

Dejlige Danmark, Barndommens Jul
har du lagt ind i vort Hjerte,
næret saa nænsomt i Mindernes Skjul,
genfødt i Længselens Smerte.
Højtiden straalere i Kerternes Glans
lyser i Dagene trange;
Livet fornys i Smaabørnernes Dans,
lever i Hjemmenes Sange.

Dejlige Danmark, lider du end
Modgang, der prøver hver Evne,
du skal dog løfte dit Hoved igen,
frejdigt mod Fremtiden stævne.
Fejrer i Aar du din Højtid i Skjul,
tavs mellem Frænder i Norden,
du skal igen hilse „glædelig Jul,
end synge „Fred over Jorden.“

Johannes Knudsen, i „Dvk.“

Korrespondancer

GLÆDELIG JUL! FRA OG PAA VORE BØRNEHJEM

Hvor Tiden dog hastig forsvinder. Man synes der er saa meget at vi skulde have gjort før Jul — og saa pludselig finder vi, at Efteraaret er gaaet — og Julen staar for Døren. Jeg skulde have sagt Tak til alle de Venner, som har husket vore Børnehjem — igennem Sommeren og Efteraaret. Det har jeg desværre forsømt. Dog har jeg og alle, som elsker det Arbejde, set med Længsel efter Gaver til vore Hjem. Vi har, tror jeg, 94 Børn paa alle tre Hjem. Det er en stor Børneflokk — og en stor Op-gave, som vi er betroet. Men se engang efter hvorlidt vi har faat i Sommerens Løb til at holde Hus med. „Een af vore Smaapiger ser gerne efter hvormeget der gives Uge efter Uge — ifølge vore Kvitteringslister til Børnehjemmene,“ siger en Bestyrerinde, hun er enten glad eller bedrøvet efter Beløbets Størrelse. Naar Navne er føjet til, saa bliver jo vi efterhaanden een stor Familie og Venneflokk som slaar Kreds om vore Hjem og vore Børn.

Da vi trænger saa meget lige nu, saa vil jeg paa Børnenes Vegne bede om en stor Gave — nu til Jul.

Vore Herre Jesus trængte en Gang til et Æsel for at kunne ride ind i Jerusalem. Da sendte han to Disciple til Byen, med den Besked, at dersom nogen siger eder noget til, saa sig Mesteren har dem behov; saa skal han straks sende dem. Saadan Tillid har han ogsaa til os. Lad os ikke skuffe vor Frelser i denne Juletid. De lokale Foreninger har været os til stor Hjælp paa mange Maader baade paa Bethania og Elim Hjemmet. Mr. Fredriksen i Harlan, Iowa, skænkede os et nyt Piano for kort Tid siden for hvilket vi er meget taknemlig.

Der bedes jo om Hjælp fra saa mange Sider og Steder i Aar; det ene skulde gøres og det andet ikke glemmes. I vor Jesu Navn vi bede!

H. W. Bondo, Formand paa Børnehjems Komiteen.

FRA RINGSTED, IOWA

Jeg maa langt tilbage for at begynde hvor jeg holdt op sidste Gang. Mr. Ole Houg, 85 Aar, døde den 18. Maj 1940 i hans Søns Hjem i Moorhead, Minn., men blev begravet her ved Siden af sin Hustru, der døde i 1934. Mr. Houg var født d. 12. Januar 1955 i Clayton County, Ia. Han og Mrs. Houg holdt Guldbryllup i 1930 her i Ringsted. De var i mange Aar trofaste Medlemmer af St. Pauls Menighed her. Mr. Houg efterlader sig to Sønner, Sam Houg af Moorhead, Minn. og Marius Houg af Pine River, Minn. Velsignet være hans Minde.

Om Aftenen den 27. Maj 1940 var der en smuk Bryllupsfest i St. Pauls lutherske Kirke, da Miss Lucille Neve, Datter af Mr. og Mrs. Geo. Neve blev ægteviet til Student Adolph Kloth, Søn af Pastor og Mrs. C. C. Kloth. Pastor V. N. Carlsen af Graettinger, Brudens Fætter, viede dem og Pastor G. C. Pedersen holdt Brudetalen. Mr. og Mrs. Kloth er bosat i Blair, Nebr. hvor Mr. Kloth er theol. Student ved Trinitatis Seminar.

Vor Menighed afholdt Aarsmøde om Aftenen den 10.

Juni i Kirkens Undersal. Der var Overskud i Kassen og alt var betalt til Samfunds og Kredsmissionen.

Sommerskole blev afholdt i vor Menighed. Pastor Pedersen og Miss Ruby Madison var Lærere. En Afslutningsfest blev afholdt den 16. Juni ved Tuttle Lake State Park. Pastor C. A. Vammen, vor Indianer Missionær, var tilstede og fortalte os om sin Mission. Pastor og Mrs. A. Vammen var her i Besøg hos Mrs. Vammens Moder Mrs. E. D. Neve og andre Slægtninge.

Den 20. Juni var der atter en smuk Bryllupsfest i St. Pauls Kirke. Miss Amilia Madsen, Datter af Mr. og Mrs. Herman Madsen, blev ægteviet til Mr. Clarence Petersen, Søn af Mr. og Mrs. Carl Petersen. De Unge er bosat paa en Farm nær Fenton.

Den 19. August var alle Nabo-Præstefamilier samlet hos Pastor Petersens til Afskedsfest for Pastor og Mrs. Ingvar Olsen, Rutland, der rejste til Eugene, Oregon. De tilstedeværende var Pastor og Mrs. James Lund, Pastor og Mrs. Ingvar Olsen, Pastor og Mrs. V. Carlsen, Pastor og Mrs. J. M. Jensen, Pastor og Mrs. Holger Berthelsen, Pastor og Mrs. C. E. Nielsen og Anita, samt to theologiske Studenter Edward Hansen og Anker Jensen.

En Skare af vore Unge i Menigheden tilbragte en Uges tid ved Lake Okoboji Bible Camp. Det er med Interesse vi læser om de mange „Bible Camps“ ud over vort Samfund. Vi haaber, at mange bliver vundet for Herren ved denne Mission.

Mr. Einer Østedgaard døde af Hjertefejl den 16. Sept. i hans Hjem. Han blev 51 Aar gammel. I de sidste fire Aar har han ikke været rask. Han var født den 10. August 1889 i Jerslev, Danmark og kom til Ringsted i 1913. Han var med i Verdens Krigen fra Sept. 1917 til Maj 1919. Den 24. Mar. 1920 holdt han og Miss Emma Bonnicksen Bryllup. Hans Hustru og fire Børn overlever ham.

Den 26. Sept. var det Pastor C. E. Nielsens Fødselsdag. En Skare af Venner kørte ud til deres Farmhjem og overraskede ham og havde et opbyggeligt Samvær.

Vort Missionsmøde blev afholdt den 16.—20. Oktober. Pastor James Lund og Pastor Knud Jensen var de indbudte Talere. Vi havde gode Møder. Gud velsigne Ordet som lød til os i de Dage.

Den 10. November havde vi Optagelse i Menigheden og to Voksne blev konfirmeret. Vi byder disse Venner hjertelig velkommen iblandt os.

Den 11. Nov. i den slemme Snestorm, kom Mr. Thomas Jensen tilskade, idet han faldt og brækkede Knæskallen paa hans ene Ben og var paa Hospitalet i Estherville, men er nu i Pastor Nielsens Hjem, hvor han bliver godt plejet. Vi haaber han maa snart blive rask igen. — Den 24. November havde vi Høstfest i vor Kirke; der var en stor Forsamling. Nu har vi lige fejret Taksigelsesdagen; men lad os takke ikke blot paa Taksigelsesdagen men hver Dag i vort Liv. — Vi har igen i Aar haft en stor Høst paa disse Egne, saa der er meget at takke Gud for. Men Vinteren kom alt for tidlig, saa det er vanskeligt at faa Majsen høstet. Arbejdet i Menigheden gaar sin jævne Gang. Gudstjenester og Møder er vel besøgt. Guds Ord lyder purt og rent Søndag efter Søndag fra Prædikestolen. Vi haaber det bliver til Velsignelse.

Tak til L. F. for Skrivelsen fra Danmarksturen i 1938.

Saa vil jeg ønske alle „Ugebladet“s Læsere en velsignet Julefest.

Mrs. Knud Thomsen, Korr.

FRA EASTON, CALIF. (Dec. 9.)

Noget egentlig Nyt har vi ikke at meddele herfra. Vi har jo nu været uden Præst siden sidst i August, da Pastor A. R. Petersen rejste herfra for at optage et Arbejde ved L.B.I. i Minneapolis. Under Vacancen har saa Pastor Carl Wilhelmsen og Pastor Atlef Hansen betjent os, eller ogsaa har vi Læsegudstjenester, ledet af Diakonerne. Nu ser vi saa igen over Bjergene, hvorfra vi venter vor nye Præst og Sjælesørger, Pastor Edwin Petrusson med Familie fra Neola, Iowa. De ventes her først i Januar med Indsættelse den 12te — alt om Gud vil. I Mellemtiden har vi „skruppet“ os, om jeg saa maa sige, baade udvendig og indvendig i Præsteboligen, og det har vor dygtige Formand A. P. Juhl og Medhjælpere sørget for.

Sølvbryllup har vi ogsaa haft, idet Alfred Hansen og Hustru Anna, født Jeppesen, fejrede deres 25-Aars Fest d. 17. Nov. i Oleander Hall, hvor der var stor Familiefest; den næste Dags Aften var der Fest her i Easton, hvori en stor Del af Menigheden deltog. Alfred er en Brøder til Præsterne Theodor og Henry Hansen og et mangeaarigt Medlem af vor Menighed. Anna er døbt, konfirmeret og ægteviet her.

Vi har ogsaa haft et ualmindeligt Besøg; det var den Lutherske Kirkes Formand i Kina. Han besøgte Mrs. Harald Martensen og Børn paa Opfordring af Missionær Martensen, som endnu er i Kina (Norsk Kirkesamfunds Udsending). Han talte om Aftenen ved Kvindernes Missionsforeningsmøde.

Ja, vi er et meget blandet Folkefærd herude, og der er god Plads for Missionsarbejde. Ved Kvindeforeningens Aarsmøde i November valgtes Mrs. William Hansen til Formand og Mrs. Alfred Hansen til Kasserer. Sekretær og Missionskasserer genvalgtes. Mrs. H. Martensen og Mrs. Harald Marthedahl valgtes til Sygekomite. Det blev bestemt at oversætte Kvindeforeningens Love fra dansk til engelsk. Mrs. Chris Thomsen og undertegnede valgtes til at besørge dette.

Menigheden har vedtaget at bruge det dobbelte Konvulutsystem efter 1. Januar og man er i Gang for at faa dette ordnet paa rette Maade.

Regn har vi kun haft lidt af endnu, men den kommer snart, siger Vejrmanden. Kun et endnu. Det er forunderligt saa glad man kan blive, naar man rigtig kan faa Hjerter stemt til Tak; det fik vi at føle Taksigelsesdagen, da Pastor Wilhelmsen talte til os. Det var godt at være der, for det er jo uden Modsigelse en Velsignelse at have en speciel Dag, paa hvilken vi, ret betragtet, kan glædes med hverandre i at sige Tak.

Med Hilsen til Bladets Redaktør og Læsere og Ønsket om en glædelig Jul.

Mrs. F. D. Klyver, Korr.

GAMMELT OG NYT FRA EBENEZER, REEDLEY, CALIF.

Det har i længere Tid været min Agt at fortælle lidt fra vor lille Menighed; alligevel har det trukket i Langdrag, men der er et gammelt Ord, som siger, bedre sent end aldrig. Sidste Foraar havde vi en stor Fest for Mr. og Mrs. Casper Jensen; det var nemlig deres Sølvbryllup. Casper er Købmand her i Byen og er tillige Byraadsmedlem, samt Sekretær i vor Menighed. Mrs. Jensen underviser i Søndagsskolen, særlig Bibelklassen, og har gjort i mange Aar. Hun er ogsaa Korr. for „Ansgar Lutheran.“ De havde først en stor Familiefest. Om Søndagen sam-

ledes alle Menighedens Medlemmer baade for at glæde dem og at overbringe dem en Gave. Vi fik Smørrebrød, Kaffe og Kage samt Ice-cream, og det maa siges at vore danske Kvinder forstaar at lave lækker Mad. Vi fik ogsaa aandelig Næring baade fra vor Præst, Pastor Henry M. Hansen, og vor forrige Præst, Pastor P. M. Petersen, sang 2 Sange digtet af Brudens Søster, Maja Jensen, og der var flere, som talte for Brudeparret. Casper og Jenni havde ogsaa noget at sige; særlig Tak fordi vi kom og Tak for hvad vi bragte. Vi var omkring ved 100 tilstede ialt.

I samme Forbindelse vil jeg nævne Caspers Fader og Moder, Mr. og Mrs. Carl Jensen; de boer her i Byen hos deres Datter og Svigersøn. Gamle Mrs. Jensen har været syg nu over 10 Aar, kan ikke gaa, kan ikke røre sine Hænder, kan ikke tale, og dog er hun saa taalmodig. Lad os ikke glemme at bede for gamle Mrs. Jensen. Ja, Gud ske Lov, at der er en Sabbatshvile tilbage for Guds Folk! Mr. og Mrs. Carl Jensen kom hertil fra Waupaca, Wis. for mange Aar siden, men der skal jo nok være nogle af deres Venner der, som mindes dem.

Vore Præstefolk var en Tur tilbage hos deres Forældre i Minnesota i Sommer. Ved samme Lejlighed besøgte de ogsaa Aarsmødet. Det glædede os, at de kunde gaa. Imedens fik vi vor Kirke gjort istand. Den blev bygget i 1906 og trængte haardt til Reparation; den er ikke helt færdig endnu, men vil blive det inden Jul. Vi kan igen takke vore Kvinder for deres ihærdige Arbejde for at samle Midler til at forskønne vor lille Kirke.

Vi havde igen i Aar Høstfest ude paa Bakken hos Mr. og Mrs. J. C. Hansen, med et Program, hvor de unge underholdt os. Haaber, vi maa holde Høstfest der igen næste Aar.

Tre Børn er blevet døbt og indlemmet i Menigheden det forløbne Aar. Een Familie blev optaget, og vi venter flere. Nu har vi jo alting paa Engelsk. For os gamle er det alligevel et Savn, ikke at høre vort Modersmaal. Den 7. Dec. havde vi et stort Bryllup. Det var Mr. og Mrs. Hans Hansens Datter, Eleonora, som blev gift med Berny Dick fra Parlier. Kirken var nydelig pyntet og fuld til sidste Plads. Vi ønsker disse to unge hjertelig til Lykke og at deres Motto maa være: „Jeg og mit Hus vi ville tjene Herren!“ I „The Women's Club House“ var Bordene dækket for omkring 150 Gæster og vi havde en god Stund tilsammen. De nygifte var paa nogle Dages Bryllupsrejse til San Francisco. Deres Hjem er i Parlier, hvor Berny og hans Fader, Mr. J. L. Dick, har Isenkramforretning.

Tillad mig ogsaa at sende en Hilsen til Pastor P. M. Petersen og Hustru, samt Venner ud over Samfundet, og til vort Ugeblads Redaktør. En glædelig og velsignet Julefest ønskes eder af

Hans Melgaard, Korr.

FRA OAKLAND, CALIF.

Vi sang i Søndags den altid inspirerende Salme „Rejs op dit Hoved al Kristenhed.“ Hvor er den troesstyrkende og opløftende. Læs den igennem og syng af hele dit Hjerte: „Derfra han kommer med Æren brat, hvem du kan aldrig glemme.“ Maa det saa være sandt for os, som hører hjemme i Kristenheden, og vil have Hjem i Himlen, at „der er dit Hjerte, der er din Skat!“ Og maa vi saa ogsaa for Alvor være med i den Skare, der udover Jorden beder for „den store Stad — til selv han han Staven bryder.“

Alt gaar sin vante, gode Gang i Menigheden; vi var glad ved at vore Kirkeblades Indgang ogsaa lykkedes saa godt her i Hjemmene. Maa de saa ogsaa faa Indgang med deres gode aandelige Føde i de enkelte Hjerter. Det bedes der jo om, og vi siger Redaktørerne Tak for deres ihærdige Arbejde med at samle og udfylde disse Budbringere med saa rigt Indhold og ønsker at de kunde høre hvor paaskønnet deres Gerning er, selv om det paa anden Maade burde paaskønnes mere. Vil denne Taknemlighed bringe Opmuntring, saa en hjertelig Tak og vi ønsker dem og deres Kære en glædelig og velsignet Jul og et godt Nytaar, og vi sender den samme Hilsen til alle Medarbejdere i vort Forlagshus og Trykkeri.

Vi fejrede Sølvbryllupsfest i vor Kirke for Mr. og Mrs. Martin Nielsen d. 25. Nov. Alt formede sig smukt og godt, syntes vi, med en kort Gudstjeneste i Kirken, hvor Pastor Spener Petersen talte og sang „Under His Wings“; saa et lille Program i Undersalen samt Forfriskning og Gave fra Menigheden til Brudeparret. Alt var til gensidig Opmuntring og vi tror fremdeles, at det er en god Skik og haaber at den maa opretholdes for Tider der kommer. Mr. Nielsen er vor Kasserer og holder Regnskabet i bedste Orden, hvilket ogsaa burde paaskønnes.

Vi havde et godt dansk Kvindemøde i Torsdags, det var fuldt af Julestemning og mange udtalte sig om den hyggelige Sammenkomst. Vi havde bedt vor Præst om at synge en Sang, da vi sætter megen Pris paa den Sanggave Pastor Petersen har. Saa efter at have talt lidt sang han, „Jeg saa ham som Barn med det solrige Øje“ og „Julen og Jesus de kan ikke skilles!“ En Dame (Fru Mikkelsen), der nylig er kommen fra Danmark, blev bedt om at fortælle om Jul i Danmark, og vi fulgte i Spænding hendes Udtalelser, noget forandret var det fra hvad vi oplevede, dog var meget det samme endnu, med Gudstjeneste tidligt Juleaften, saa Juletræ i Hjemmene. Gaasesteg eller Flæskesteg er noget af det sædvanlige, ogsaa sidste Jul. Julesne og Klokkekimen, Kirkegang Julemorgen kunde vi, der har været Børn i Danmark, jo baade se og høre — ja de Klokker kalder jo endnu paa gammel og paa ung, mest dog paa Sjælen træt og tung, syg for den evige Hvile!

Saa en venlig Hilsen fra Vor Frelasers Menighed i Oakland.

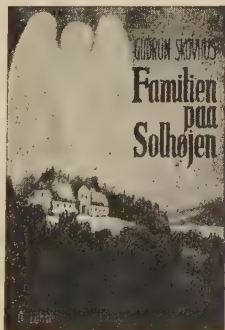
Mrs. P. M. Andersen, Korr.

Gudrun Skovhus

Familien paa Solhøjen

Oversat fra Norsk af E. Garde
Af Forfatterinden udsendte Forlaget i 1936 „Søster Kora.“ I denne nye Bog optræder til Dels de samme Personer. Det er ikke en Fortsættelse i den Betydning, at den nye Bog ikke kan læses uden, at „Søster Kora“ maa læses først. Men en vis Sammenhæng er der mellem de to Bøger.

En fin, varm, ja gribende Skildring, som vil læses med Glæde.
Pris netto \$0.60.

Fra Danmark

Ingen Julepost i Aar fra store Dele af Verden til Danmark. Længe før Jul tænkte man paa Julebrevene til Slægt og Venner, som befinder sig rundt om paa Kloben. Det er endda et Spørgsmaal, om Juleposten overhovedet naar tidligt nok frem i Aar, da Forbindelserne i Øjeblikket er saa usikre, at man fra Postvæsenets Side intet som helst kan garantere.

Mange Lande er helt afspærrede, og for første Gang i Postvæsenets Historie er man ikke i Stand til at befordre Brevposten til store Dele af Verden. Der er saaledes ingen Forbindelse med England og de besatte Omraader af Frankrig, heller ikke med Canada, Sydafrika, Australien, New Zealand, de engelske franske hollandske og belgiske Kolonier samt med Ægypten og Irak.

— **Til hvilke Lande kan man gøre sig Haab om at faa Juleposten frem i Aar?** har vi spurgt Kontorchef Arne Krog i Postvæsenets Generaldirektorat.

— Naar man undtager de Lande, som helt er afspærret, skulde der kunne sendes Breve til den øvrige Del af Verden, lyder Svaret. Det bliver altsaa til U.S.A., Mellem-Amerika og de sydamerikanske Stater, samt til Sovjetunionen, Kina og Japan. Men i postmæssig Henseende betyder disse Lande dog ikke saa meget som de, der nu er afspærret. Normalt sender vi aarligt her fra Danmark ca. 20 Millioner Breve til Udlandet, og i Dag ligger Tallet næppe højere end 7 Millioner.

— **Er der sat nogen Frist for, hvor sent man i Aar kan sende Julepost til de oversøiske Lande?**

— Nej, det har ikke kunnet lade sig gøre, fordi vi praktisk talt er helt ude af svømme med vor Udenlands-Post. Vi maa benytte de mærkeligste Omveje for overhovedet at faa Posten frem. Et Brev til Argentina skal saaledes først til Tyskland, saa gennem Rusland og Siberien, hvorfra det sejles over til Japan. Det befordres antagelig her et Stykke over Land og sendes saa videre med Damper over Stillehavet, derpaa tværs over det nordamerikanske Kontinent til New York, hvorfra det med en af de store Rutebaade sejles ned til Buenos Aires.

Der foretages, som De vil se, saa mange Omladninger undervejs, at vi er ude af Stand til at opgive noget nøjagtigt Tidspunkt for, hvornaar Juleposten skal afsendes for at naa rettidig frem. Vi kan derfor kun anbefale Folk at skynde sig saa meget som muligt med at faa Brevene afsted. Der gives dog en Udvej, som kan benyttes senere, vel at mærke, hvis de italienske Luftpost-Ruter fra Rom over Lissabon til New York og til Brasilien opretholdes, tilføjer Kontorchefen. Portoen bliver imidlertid meget dyrere paa denne Maade, idet et almindeligt Brev til Udlandet koster 40 Øre, medens et Luftpostbrev let kommer op paa baade 2 og 3 Kroner.

— **Kan man under de nuværende Forhold vente Julepakker fra Amerika?**

— Nej, der er ingen Pakkeforbindelse med Amerika i Øjeblikket, svarer Kontorchefen, og U.S.A. har desuden siden April suspenderet Postanvisninger til Danmark, som hver Jul plejer at modtage et Par Tusinde Postanvisninger med et samlet Paalydende af omkring 200,000 Kroner.

Men dem maa man altsaa undvære i Aar. Man kan i det hele taget ikke sende Pakker udenfor Europa, heri er

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

dog indbefattet Sovjetrusland og Tyrkiet, lige saa lidt som modtage Pakker fra oversøiske Lande og naturligvis heller ikke fra England, Frankrig, Holland og Belgien.

olf. i Kr. Dagbl., d. 20. Okt.

Akademisk Genrejsning. Og medens der arbejdes paa Universitetet, saa arbejdes der mellem Folket. Her er det de unge Akademikere, der tager fat. Studenterforeningen, der igennem mange Aar havde været en mere eller mindre almindelig selskabelig Forening, er blevet sig sit nationale Ansvar bevidst. Dels er man begyndt paa Udgivelsen af en lang Række Bøger, og dels rejser unge Akademikere — ligesom i tidligere Krisetider 1848, 1864 — rundt i Landet og holder Foredrag, der er meget eftertragtede blandt Befolkningen.

Rationer i Danmark. Fra København telegraferes, at som Følge af Mælkeknaphed er det i Fremtiden forbudt at bruge Piskefløde og Ost. Dette er et tungt Slag for et Land, som først og fremmest ernærer sig af Mejeriprodukter.

Automatsalg af Cigarer og Cigaretter blev forbudt. Tobaksfabrikkerne maa i Fremtiden fabrikere bare fire eller fem Slags Cigarer. Forhandlere oplyser, at Tobaksomsætningen er 25 Procent mindre end i 1939.

Ad privat Vej meddeles, at Levnetsmiddelrationerne i Danmark foreløbig er forholdsvis rigelige — med Undtagelse af Kaffe, The, og Kakao.

Oslofjord,“ den største af Den norske Amerika Linies Passagerdampere, blev angrebet af en tysk Undervandsbaad og sank d. 13. Dec.

Kong Christian stod — fast! Paa Forsiden af New York Herald-Tribune o. a. Aviser for Fredag d. 22. Nov. fandtes følgende Historie om Kongen: —

Stockholm, 21. Nov. — En Historie om, hvordan Kong Christian X satte en Nazi-Officer paa Plads i en Kontrovers om Flagning med Hagekorsflaget i det besatte Land, har vakt adskillig Interesse her.

Historien, der i Dag citeres af den svenske Avis „Göteborg Handels- och Sjöfartstidning“ som karakteristisk for den voksende antinazistiske Følelse i det besatte Land, lyder som følger:

Kongen lagde Mærke til, at et Hagekorsflag fornylig var blevet hejst over en offentlig Bygning. Han ytrede overfor en tysk Officer, at dette var i Modstrid med Overenskomsten mellem Danmark og Tyskland.

Officeren svarede, at Flaget var hejst i Overensstemmelse med Instrukser fra Berlin.

„Flaget maa være fjernet inden Kl. 12, ellers sender jeg en Soldat hen for at gøre det,“ erklærede Kongen.

Fem Minutter i 12 var Flaget stadig oppe.

Kongen sagde, at han var i Begreb med at sende en Soldat hen for at tage Flaget ned.

„Soldaten vil blive skudt,“ svarede Nazi-Officeren.

„Soldaten det er mig,“ svarede Kongen roligt.

Hagekorsflaget blev strøget.

Staunings Tale om Danmarks Handel med Tyskland.

Statsminister Stauning talte d. 3. Okt. om Aftenen i Radioen om Danmarks økonomiske Situation.

Han udtalte bl. a., ifølge Kr. Dagbl.:

—Efter den 9. April indtraadte for vore Erhverv en ny Situation, idet Udførslen vestpaa faldt bort, og Tilførsler-

ne fra oversøiske Lande samtidig ganske ophørte. Under disse nye Forhold har dansk Erhvervsliv nu arbejdet et halvt Aar. Der kan ikke siges noget om den fremtidige Udvikling, men et Tilbageblik paa det forløbne Halvaar kan have Interesse til Hjælp ved Vurdering af vort Lands Stilling i økonomisk Henseende.

Den Vanskelighed, der karakteriserede Tiden umiddelbart før 9. April, var den uheldige Prisudvikling, der var foregaaet, en overordentlig stærk Stigning i Priserne paa vore Importvarer, uden at vore Hovedeksportvarer — Landbrugsvarerne — var steget tilnærmelsesvis i samme Forhold. Denne Udvikling stod i intim Forbindelse med Risikoen for Sejladsen og for en Del med de høje Fragter og Krigsforsikringspræmier. Efter den 9. April indtraadte der nye Forhold. Samtidig med at Mulighederne for at eksportere til England faldt bort, erklærede Tyskland sig rede til at aftage vor Landbrugsproduktion og til at forhandle om en vis Regulering af Priserne. Der vistes fra tysk Side stor Forstaaelse af vore Vanskeligheder, blandt andet har den seneste Forhøjelse af Smørprisen været til megen Gavn for vort Landbrug. Ogsaa for Fiskeri og Industri er Tyskland blevet det store Aftagerland.

Tilfreds med de tyske Forhandlinger

Der er vist i Almindelighed Enighed om, at der her i Landet er Grund til Tilfredshed med de Former, under hvilke vore Forhandlinger med Tyskland om vore økonomiske Forhold finder Sted.

Det har bidraget til at lette Forhandlingerne, at det Profitjageri, der vist maa siges at være karakteristisk for den sidste Krig, er ukendt i Dag. Fra Regering og Erhverv ønskes kun Opretholdelse af sunde Erhvervsforhold her i Landet.

Desuagtet bestaar der Bekymringer paa det økonomiske Omraade. Disse knytter sig for Tiden særlig til Varetilførslerne. Ogsaa her er Danmark i Hovedsagen henvist til Tyskland, og ogsaa her har Danmark i Forhandlinger med Tyskland mødt en udpræget Beredvillighed til at bringe Landet over Forsyningsvanskeligheder. Krigssituationen sætter nødvendigvis paa adskillige Omraader ret snævre Grænser for, hvad Tyskland for Tiden kan levere, men paa andre Omraader er Tyskland traadt til som Leverandør i et saadant Omfang, at vort daglige Liv har kunnet fortsættes uden katastrofale Indskrænkninger. Et meget vigtigt Omraade er Brændsel, hvor vi dog endnu ikke er tilfredsstillet.

Dementi af Clearing-Rygter

Vor Import fra Tyskland kan for Tiden ikke dække Værdien af vor Eksport, og der er derfor opstaaet betydelige danske Tilgodehavender paa den dansk-tyske Clearing, der efterhaanden skal afvikles ved Vareleverancer fra Tyskland.

Maalt med den tyske Normalproduktion er disse Vareleverancer ikke overvældende. De vil, naar fredelige Forhold indtræder, ikke betyde meget for Tyskland som Leverandørland. I denne Forbindelse maa det ogsaa erindres, at vor Landbrugseksport i den kommende Tid vil falde betydeligt paa Grund af manglende Foderstoffer, og der vil da blive Brug for opsparede Betalingsmidler.

Jeg vil her indskyde, at de danske Tilgodehavender i Tyskland af og til har været gjort til Genstand for Omtale i Udlandet. I nogle Tilfælde har Udlandets Bedømmelse svaret til vor egen — jeg tænker her bl. a. paa en Artikel i svenske Blade af en fremtrædende svensk Na-

tionaløkonom — i andre Tilfælde har Sagen været fremstillet saaledes, at Danmark uden Betaling har maattet aflevere sine Varer, saaledes at der ikke er tilstrækkeligt til den danske Befolkning. Dette maa skyldes Ukendskab til de faktiske Forhold. Jeg behøver ikke overfor danske Lyttere at gaa nærmere ind paa Sagen.

Forholdet er jo det, at vi her i Landet foreløbig kun har behovet at indføre Rationering af ganske enkelte Varer. Naar Brød er blandt disse Varer, skyldes det, at Danmark altid har haft en betydelig Indførsel af oversøisk Korn, som nu er blevet umuliggjort ved Krigsbegivenhederne.

Fortsat godt Samarbejde med Tyskland

Det er maaske mere indadtil, at det kan berede Vanskeligheder, at Danmark ikke straks faar Varer her til Landet som Betaling for vor Eksport. Der skabes der ved en kunstig Pengerigelighed i Forhold til Varemængderne. Dette tjener til at fremskynde den Prisstigning, der allerede er fremkaldt gennem Prisstigningen paa de importerede Varer, og Faren for en Inflation bestaar derfor. Fra Regeringens Side har man stadig haft Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, og paa et meget vigtigt Omraade er der fra Erhverv og Arbejdere vist Forstaaelse netop af Faren ved en stadig Drejning af Prisskruen. Jeg tænker herved paa, at den Overenskomst, som Arbejdsgiverne og Arbejdernes Hovedorganisation sluttede i Foraaret angaaende automatisk Lønregulering efter Pristal, er suspenderet til Gavn for Samfundet. Noget Lønregulering opad vil være uundgaaelig efterhaanden, hvis Priserne stadig stiger, men om en automatisk Lønforhøjelse er der ikke Tale. Hvorvidt en usund Udvikling kan undgaaes, vil i ikke ringe Grad afhænge af, om de forskellige Erhverv vil være indstillet paa ikke paa Hjemmemarkedet at kræve højere Priser end rimeligt i Forhold til det her gældende Pris- og Lønniveau.

Statsministeren sluttede:

— Kan vi her i Landet holde sammen om at bringe de fornødne Ofre i Samfundets Interesser, er der ingen Grund til at tro, at vi ikke i fortsat godt Samarbejde med Tyskland skal kunne gaa de nuværende vanskelige Forhold igennem som en økonomisk sund Nation.

Jeg vil i denne Forbindelse fremhæve, at Dannelsen af den tysk-danske Forening maa anses for at være en heldig Foranstaltning, da Samarbejdet kan fremmes derigen-

En Buket Julepoesi

FREDS-FYRSTEN

Hvad er dog paa Færde paa denne arme Jord?
Hvor hvert et Hegn og Gærde er sprængt med løse Ord,
Hvor Troløshedens Smerte og Fredløshedens Gru
Er hos os gennem Dagen og fylder Døgnet nu.

Se Stjernene, de lyser, og Maanens klare Skin
Og Solens varme Straaler fornøjer dybt vort Sind;
Men onde Magters Hære og Hadets fule Lyst
Sig spreder over Jorden i Strid fra Kyst til Kyst.

Nu lakker det mod Julen, Freds-Fyrstens store Fest,
Og Kongesønnen kommer at vorde Støvets Gæst.
Hvor der er aabne Hjerter og Ydmyghed i Sind,
Den store Fyrste træder med aabne Arme ind.

Alt længe er der sunget, ja gennem tusind Aar,
Lig Englen sang derude for dem, som vogted' Faar,
Hosianna i det høje, Hosianna du Guds Søn,
Du bragte Fred til Jorden for hver som paa dig troer.

Saa gaar vi da med Glæde vor korte Pilgrims Gang
Og synger til din Ære, som Englene de sang,
Og løfter Korsets Fane for Dig, som for os led.
Vor Frydesang skal lyde nu og i Evighed!

Mrs. F. D. Klyver.

JULESTJERNEN

En stjerne lyste Julenat
Og viste os en herlig skat;
Ej nogen mand paa denne jord
Den rigdom skildre kan med ord.

Der findes kraft for modig arm
Og lægedom for saaret barm.
Der finder hjertet helsebod
Og kristent liv sin dybe rod.

Der udgang er fra dødens magt
Og trøst for sorg er os tilsagt.
Der findes hjælp for alskens Trang
Og glæde stor med sejrssang.

Gud ske Tak som Julenat
Os gav saa stor en sjæleskat.
Hin stjerne kom i rette tid
Og meldte om vor Frelser blid.

Indsendt af Mrs. N. B. Nelson, Oleander, Calif.

JUL OVER JORD

Hør de Kirkeklokker ringe,
malmfuldt hist og spinkelt her,
hør, hvor manende de bringe
Julebud til fjern og nær;
hør dem kalde, hør dem svare
fra hvert Kirketaarn i By;
i et Væld af Toner klare
kimer Klokkerne mod Sky.
Ding! Dang! Det er Jul over Jord!

Se, hvor Sneens hvide Tæppe
over Byen er bredt ud,
Gadens Larm man hører næppe,
alt er klædt i Højtidskrud.
Og bag høje Kirkeruder
straaler Lys i Skib og Kor,
dæmpet Orgelspil bebuder
Julesalmers Jubelord.
Tys! Tys! Det er Jul over Jord.

Lyt til Sangens Ord derinde:
„Engle dale ned i Skjul,“
Glædestaarer stille rinde.
Minder fra vor Barndoms Jul;
Julelys fra Graner grønne,
Orgelbrus i Kirkerum,
højtidsfuldt det evig skønne
Juleevangelium.
Fred! Fred! Det er Jul over Jord!

1932.

Gustav Fog.

JULEBUDET!

Julebudet til dem, der bygger
Her i Mørket og Dødens Skygger,
Det er det Lys, som, aldrig slukt
Jager det stigende Mulm paa Flugt,
Aabner Udsigten fra det lave,
Trøster mildelig mellem Grave.

Julebudet i Vinterens Vaande,
Det er Gud Faders varme Aande.
Menneskefaldet til Frelse vendt,
Menneskets Adel paany erkendt,
Hjertets Ret til at kæmpe og vinde
Evig slaaet fast trods hver en Fjende.

Julebud under Storm og Torden
Melder og giver os Fred paa Jorden,
Fred til at stride vor Strid med Mod,
Fred til at vente paa Enden god,
Højt under Medbør og dybt i Sorgen
Fred for baade i Gaar og i Morgen.

Julebudet til dem, der græde,
Det er Vældet til evig Glæde.
Glød Dig da kun hver Menneskesjæl
Stinger end Ormen endnu Din Hæl!
Favn kun trøstig hvad Gud har givet,
Løft Dit Hoved og tak for Livet.

C. Hostrup.

Med Tak for alt godt i „Luthersk Ugeblad“ det svundne Aar, og med Ønsket om en lys Fremtid for det gode danske Blad, og Tak til Jer, der fik Evne til at skrive og huske vort Modersmaal, at I bestandig minder om „Landet bag Hav“ baade vort lille Fædreland, som vi knapt tør kalde vort siden April 1940; — men særlig Tak fordi I minder om det Land, som ingen kan tage fra os, men hvor vi maa bo i al Evighed hos Julefyrsten. Hans Rige kan Verdensherskerne ikke indtage med Kanontorden.

Hermed Betaling for nok et Aar.

Marie Laurberg Petersen.

NYT OPLAG AF DANSKE BØGER LIGE MODTAGET FRA DANMARK!

(Bestilt i November 1939)

HVAD HER VI ELSKER. En Fortælling om to Mennesker. 160 Sider. I Omslag. Af Peter Hansen Skovmoes. Netto 75 Cents.

MIN ARBEJDS DAG I KIRKEN TJENESTE. Livserindringer. Af Skovgaard-Petersen. 326 Sider. I Omslag. Netto \$2.25.

ET LILLE HJØRNE AF VERDEN. Af Niels Aage Barfoed, Otte Fortællinger. Netto 65 Cents.

HJEMLIV OG TROSLIV. VIII Samling. Af Emil Steenvinkel. Pris 90 Cents.

FRU LENE BANG. Af Meta Moe. I Omslag, netto \$1.80. Indbundet, netto \$2.40.

N. P. MADSENS LIV OG GERNING. Af Christella Madsen. Netto 75 Cents. (Fejlagtigt angivet i Dansk Almanak).

PRÆSTEN JENS BRO OG HANS BRUD. Af I. C. A. Carlsen-Skiødt. I Omslag. \$1.50. Indbundet, \$2.10.

HVAD ER ET MENNESKE. Af Meta Moe. I Omslag, netto \$1.10. Indbundet, netto \$1.75.

FRA HOVBONDE TIL HERREMAND. Af I. C. A. Carlsen-Skiødt. Pris heftet \$1.50.

ACKNOWLEDGEMENTS

Previously acknowledged	Total Received	Children's Homes	School Fund	Equalization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pension Fund
Neenah, Wis., Our Savior's Luth. Church	18457.14	1224.92	2180.48	4041.15	3032.39	1235.09	1963.39	350.53	4429.19
Cedar Falls, Ia., Brotherhood of Nazareth Luth. Church in memory of John Peterson	36.25								36.25
Myrtle, Minn., Our Savior's Luth. Church	5.00				5.00				
Racine, Wis., Sunday School of Immanuel Luth. Church	2.95								2.95
Audubon, Ia., Mr. and Mrs. John C. Jensen of Our Savior's Church	16.19	16.19							
Webster Groves, Mo., Bethany Luth. Church in memory of Pastor J. K. Jensen, founder of Bethany Church	20.00	10.00							10.00
Ringsted, Ia., Willing Workers of St. Paul's Luth. Church	5.00								5.00
Ringsted, Ia., Willing Workers of St. Paul's Luth. Church: Elim Home, Elk Horn, \$5; Bethany Home, Waupaca, \$5	20.00	10.00			10.00				
Rutland, Ia., Rutland Luth. Ladies' Aid: Elim Home, Elk Horn \$5; Bethany Home, Waupaca, \$5	10.00	10.00							
Rutland, Ia., Rutland Luth. Ladies' Aid	10.00	10.00							
Lincoln, Nebr., Our Savior's Luth. Church	25.00					5.00		5.00	15.00
Lincoln, Nebr., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church: Elim Home, Elk Horn, \$5; Bethany Home, Waupaca, \$5	64.36			52.00					12.36
Lincoln, Nebr., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	10.00	10.00							
Gilroy, Cal., Miss Esther Frost	15.00				5.00	5.00		5.00	
Milltown, Wis., Milltown Busy Bees and Milltown Busy Bees Sunshine Fund	10.00	10.00							
Oyens, Ia., Gethsemane Luther League	60.00	20.00	10.00		10.00	5.00	10.00	5.00	
Oyens, Ia., Gethsemane Ev. Luth. Church	10.00					5.00		5.00	
Vermillion, S. D., friends of the Children's Homes from and near Vermillion: Mrs. C. Christiansen \$10, Mrs. Tena Nelson \$2, Mr. and Mrs. Carl Nielsen \$10, Mrs. Louise Werme \$1, Mrs. Karen Bendixon \$1, Mr. and Mrs. Peter C. Nelson \$5, Mr. and Mrs. Chris Sorensen \$5, Mr. and Mrs. Einer Lauritzen \$1, Mr. and Mrs. Holger Jacobsen \$3, Mr. and Mrs. Chris Borup \$20, Mr. and Mrs. Henry Nelson \$2. Total	35.81								35.81
Milltown, Wis., Milltown Luth. Church	60.00	60.00							
Webster Groves, Mo., Bethany Luth. Sunday School, birthday box	24.88				14.05				10.83
Easton, Cal., Immanuel Luth. Sunday School	7.50					7.50			
Cushing, Wis., Cushing Luth. Church	40.00					20.00	20.00		
Cushing, Wis., Cushing Luth. Church, gifts for Pension Fund: Mrs. Mike Laier, Raymond Iversen, Nathaniel Hanson, Helen Sorensen each \$1, Mr. and Mrs. Alfred Jensen \$1, Mr. and Mrs. Abe Skone \$1, Mr. and Mrs. John Lindgren \$1, Mr. and Mrs. Peter Hansen \$1, Mr. and Mrs. Ezra Hansen \$1, Mr. and Mrs. James Hansen \$2, Mr. and Mrs. Andrew Nordstrom \$2, Mrs. Culligan 5c, Mr. and Mrs. J. Culligan 10c, Virgil Johnson 10c, Mr. and Mrs. Nels F. Johnson 25c, Lyle J. Olson 15c, Muriel Sorenson, Alice Lindgren, Margaret Hansen, Lucille Hansen, Marjorie Christensen, Harry Lindgren, Albin Lindgren each 25c, Henry Jensen, G. E. Blom, Agnes Olsen, Millicent Skone, Erick Nordstrom, Mrs. H. E. Sorenson each 50c, Mr. and Mrs. Soren Sorensen 50c, Mr. and Mrs. Viggo Sorensen 50c, Mr. and Mrs. Leander Peterson 50c, Violet Lindgren 25c. Total	6.40				6.40				
Ostenfeld, Man., Canada, Danish Luth. Church, Pension Fund offering \$14.55; less Canadian exchange \$1.46	20.15								20.15
Norma, N. D., Zion Ladies' Aid	13.09								
Marcus, Ia., Ladies' Aid of Nazareth Luth. Church	10.00	5.00				5.00			13.09
Kenmare, N. D., Nazareth Luth. Ladies' Aid	5.00							5.00	
Ferndale, Cal., Our Savior's Luth. Church, Thanksgiving Day offering	40.00				20.00	10.00	10.00		
Coulter, Ia., Nazareth Ladies' Aid	16.00								16.00
Blair, Nebr., Lutheran Guild of First Luth. Church	50.00						50.00		
Neola, Ia., St. Paul's Luth. Church	40.00	10.00			10.00			20.00	
Racine, Wis., Emmaus English Ladies' Aid, for Bethany Home, Waupaca, \$5; for Elim Home, Elk Horn, \$5	125.00	50.00			50.00		20.00	5.00	
Racine, Wis., Emmaus English Ladies' Aid	10.00	10.00							
	20.00				5.00	5.00		5.00	5.00

Chicago, Ill., Ebenezer Danish Luth. Church	28.24	3.24		5.00				20.00
North Luck, Wis., St. Peter's Luth. Sunday School for the Elk Horn and Waupaca Homes, \$5 for each	10.00	10.00						
North Luck, Wis., St. Peter's Luth. Sunday School	20.00			10.00	10.00			
Albert Lea, Minn., Miss Delona Romer	1.00	1.00						
Warrens, Wis., Ebenezer Luth. Church, Pension Fund offering	4.35							4.35
Warrens, Wis., Ladies' Aid Society of Ebenezer Luth. Church	20.00	5.00		7.44	5.76		1.80	
Warrens, Wis., Ladies' Aid Society of Ebenezer Luth. Church in memory of Mrs. Martin Pedersen	1.25			1.25				
Eugene, Ore., Emmaus Luth. Ladies' Aid	10.00			10.00				
Kankakee, Ill., St. Ansgar Lutheran Mission Circle for the Elk Horn and Waupaca Homes, \$5 for each	10.00	10.00						
Kankakee, Ill., St. Ansgar Lutheran Mission Circle	35.00		10.00		5.00	5.00	5.00	10.00
Ord, Nebr., Pastor and Mrs. Clarence Jensen	5.00		5.00					
Ord, Nebr., Bethany Luth. Church, Thanksgiving Day offering	15.15							15.15
Farewell, Nebr., Farewell Luth. Church, Thanksgiving Day offering	3.50							3.50
Pacific Luth. League, By Clarence W. Petersen, 1233 N. St., Fresno, Cal. The \$92 gift is for support of Dr. Inadomi	212.00			30.00	30.00	92.00	30.00	30.00
Callender, Ia., Danish Ladies' Aid: Mrs. G. Espersen, Mrs. A. Ruder, Mrs. Carl Hansen each 50c, Mrs. V. K. Sorensen 75c, Mrs. Christine Ruder, Mrs. G. Hansen, Mrs. John Hansen, Mrs. L. P. Hansen, Mrs. Christine Petersen, Mrs. C. Mortensen each \$1. Total	8.25	8.25						
Kimballton, Ia., Bethany Ladies' Aid, a Christmas gift to Elim Home, Elk Horn	15.00	15.00						
Elk Horn, Ia., Dorcas Ladies' Aid, for Elim Home	10.00	10.00						
Elk Horn, Ia., Dorcas Ladies' Aid	15.00			5.00	5.00	5.00		
Denver, Colo., Miss Marie Larsen of Bethany Church in memory of Laura Larsen	10.00		10.00					
Cedar Falls, Ia., Nazareth Luth. Danish Ladies' Aid	250.00	50.00	25.00	50.00	10.00	50.00	15.00	50.00
Standard, Alta., Can., Nazareth Luth. Church mission offering	44.85			44.85				
Strauraer, Sask., Can., P. P. Grunnet	4.20			4.20				
McNobb, Ill., Mrs. Mary Thuesen, in memory of Peter C. Stanton	1.00							1.00
Callender, Ia., Happy Hour Sewing Club of the Dan. Luth. Church, for Elim Home	6.56	6.56						
Evan, Minn., St. Matthew Luth. Church	150.00	10.00	25.00	25.00	15.00			75.00
Wisconsin Luth. League, By Levi Olsen, treasurer, Poy Sippi, Wis.	100.00		100.00					
Kansas City, Kans., Dorcas Society of Our Savior's Luth. Church, \$10 for each of the synod's 3 Children's Homes. A Christmas gift	30.00	30.00						
Westby, Mont., Chris Norgaard, Lydia and Paula, in memory of mother, Mrs. Chris Norgaard	5.00				5.00			
Minden, Nebr., Bethany Ladies' Aid	50.00	5.00	15.00	10.00	5.00			15.00
Woodstock, Ill., Danish Ladies' Aid	10.00	10.00						
West Branch, Ia., Bethany Luth. Church	100.00		100.00					
Clinton, Wis., Pella English Luth. Church, Pension Fund offering	12.10							12.10
Hutchinson, Minn., Main Street English Luth. Ladies' Aid	10.00		10.00					
Sleepy Eye, Minn., Miss Minnie Johansen, in memory of Rev. J. K. Jensen	1.00							1.00
Fresno, Cal., a friend	140.00							140.00
Shennington, Wis., St. Peter's Luth. Church: Mr. and Mrs. Belcher and family \$2, Mr. and Mrs. Levi Rasmussen \$1, Mrs. Annie Meltesen 50c, Paul Fenske 25c, Leona Fenske 25c, Alvin Christensen 27c, unnamed givers \$3.75. Total \$8.02, less money order fee and stamp 14c	7.88							7.88
Warren, Pa., Danish Tabitha Sewing Circle, a Christmas present	5.00	5.00						
Grenora, N. D., John Ruther in memory of Mrs. John Ruther	25.00		25.00					
Clifton, Ill., Lutheran Ladies' Aid, collected during the past year from birthday banks	15.52			15.52				
Indianapolis, Ind., Mrs. Hansine Jensen of Trinity Church	6.00	4.00			2.00			
Spencer, Ia., Bethany Luth. Aid	15.00		15.00					
Webster Groves, Mo., Ladies' Aid of Bethany Luth. Church, contents of birthday box	11.47				11.47			
Fremont, Nebr., Danish Ladies' Aid of First Luth. Church	24.60			12.00	12.60			
Winnetoan, Nebr., Danish Ladies' Society	10.00			3.00	2.00			5.00
Hutchinson, Minn., English Luth. Ladies' Aid, an additional Christmas remembrance of \$10 for Elim Home, Elk Horn; Bethany Home, Waupaca, and the Indian Mission in Oaks	35.00			10.00	5.00	5.00	5.00	10.00
Minneapolis, Minn., Immanuel Women's Guild, \$5 for Elim Home, Elk Horn; \$5 for Bethany Home, Waupaca, and \$10 for Home Mission	30.00	20.00			10.00			
Audubon, Ia., Ebenezer Luth. Church	20.00	10.00		10.00				
Audubon, Ia., Hans Chr. Hansen of Ebenezer Church	18.65							18.65
Audubon, Ia., Otto C. Jensen of Ebenezer Church	20.00			5.00	5.00	5.00	5.00	
Minden, Nebr., Fredericksburg Ladies' Aid, \$10 for each of the synod's 3 Children's Homes	25.00	5.00		5.00	5.00	5.00	5.00	
Selma, Cal., Mr. and Mrs. A. W. Sorensen of Pella Church	30.00	30.00						
Selma, Cal., Ladies' Aid of Pella Luth. Church	10.00			10.00				15.00
Brush, Colo., Miss Sigrid Nielsen, Eben-Ezer, in memory of Pastor Peder Hauke	25.00							
Total received on 1940-41 synodical budget	5.00						5.00	

Total received on 1940-41 synodical budget 20988.29 1624.16 2450.48 4253.15 3441.10 1446.42 2250.39 477.33 5045.26

Received with thanks in behalf of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Blair, Nebr., Dec. 16, 1940. H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL

(Gifts to these missions and to the Lutheran World Action do not apply on any congregation's synodical quota)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission	Gossner Mission	Luth. World Action
Previously acknowledged	5011.69	796.47	866.26	308.86	103.50	63.00	2873.60
Neenah, Wis., Our Savior's Luth. Church	58.75						58.75
Myrtle, Minn., Our Savior's Luth. Church	2.75						2.75
Racine, Wis., Girl's Junior Mission Society of Immanuel Luth. Church	5.00		5.00				
Racine, Wis., Sunday School of Immanuel Luth. Church	69.92	30.00	16.01				23.91
Webster Groves, Mo., the Ladies' Aid	10.00						10.00
St. Louis, Mo., St. Louis Ladies' Aid	10.00						10.00
Rutland, Ia., Rutland Luth. Ladies' Aid	25.00						25.00
Avoca, Ia., English Luth. Church	5.00						5.00
Hampton, Nebr., Immanuel Luth. Church	11.07						11.07
Lincoln, Nebr., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	20.00	10.00	10.00				
Oyens, Ia., Gethsemane Luth. League	5.00						5.00
Northfield, Minn., Sunshine Society for support of Ivan, a native worker	40.00		40.00				
Northfield, Minn., Mrs. John Raadt, Mrs. F. Miller, Miss Nana Nielsen each \$5	15.00		15.00				
Sidney, Mont., Brorson Luth. Church	29.75						29.75
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. C. Holm of Siloam Church	4.00						4.00
Kankakee, Ill., St. Ansgar Luth. Mission Circle	5.00			5.00			
Coalridge, Mont., Emmaus Luth. Church, Thanksgiving Day offering	14.84						14.84
Westby, Mont., Daneville Luth. Church	18.80						18.80
Pacific Luth. League, By Clarence W. Petersen, 1233 N. St., Fresno, Cal.	40.00						40.00
Ringsted, Ia., Mrs. Kristine K. Petersen	.75						.75
Cedar Falls, Ia., Nazareth Luth. Danish Ladies' Aid	15.00			15.00			
Racine, Wis., Emmaus Luth. Church	483.00						483.00
Kennard, Nebr., Mrs. Albert Hansen	.50						.50
Petaluma, Cal., Mrs. Laura Fastrup	10.00						10.00
Creighton, Nebr., Mrs. Mary Christiansen	.50						.50
Stranraer, Sask., Can., P. P. Grunnet	5.00			5.00			
Northfield, Minn., Ladies' Aid of St. Peter's Luth. Church	5.00						5.00
Morgan, Minn., N. P. Nielsen	10.00						10.00
Minneapolis, Minn., Immanuel Women's Guild	10.00						10.00
Total	5941.32	836.47	952.27	333.86	103.50	63.00	3652.22

H. J. Hansen, Treas.

Received with thanks, Blair, Nebr., Dec. 16, 1940.

DANSK ALMANAK

1941

Det er 21. Aargang af denne kendte og skattede dansk-amerikanske Almanak og Aarbog, der nu foreligger. Redaktionen er, som hidtil, besørget af Pastor emer. H. Berthelsen, Penn Yan, N. Y.

Indholdet er denne Gang som følger:

Tidsregning og Aarstider.

Kirkelige Helligdage.

Maanedlig Kalender med Tekstangivelse til Kirkeaarets Søndage, samt Plads til Noteringer under hver Uge.

Læsestof

Da Julen blev borte. Et Eventyr af Thordur Tomasson.

Per Sonnes første Jul i Amerika. Af Pastor Theo. P. Beck.

Dannebrogs Pionerer. Peter Ebbesen.

To Nytaarsaftener i en Biskops Liv. Fortælling af Sofus Frederiksen.

Linquenda. Fortælling af Meta Moe.

Krybskytten. Fortælling af Andrea Gomard.

Et Fællesbrev fra Kristen Madsen. Ved afdøde Past. I. M. Hansen.

Lykkeskillingen. Fortælling af O. Helstrup-Andersen.

Krucifikset. Fortælling af Henry Dahl.

Den første (danske) Julefest i Amerika. Past. F. C. M. Hansen.

Ambrosius Stub. Ernst Fr. Hansen.

Jul. Digt. af afdøde Past. J. Chr. Pedersen.

Nogle af vore Hensovede. 26 korte Levnedsskildringer af Mænd og Kvinder bortgangne i Aarets Løb. Ved Past. C. Christensen.

Bogens Pris er som altid

40 Cents

Bestil den hos Udgiverne

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

DANSKE BIBLER LIGE MODTAGET FRA DANMARK

Nr. 22. Latinske Typer. Indbundet i mørkeblaat Buckram, 4 $\frac{3}{4}$ x7. \$2.00.

Nr. 50. Latinske Typer. Oktavudgave. Indbundet i sort Shirtingsbind. 6 $\frac{1}{4}$ x8 $\frac{3}{4}$. \$2.75.

Nr. 51. Latinske Typer. Oktavudgave. Indbundet i mørkeblaat Buckram. 6x8 $\frac{3}{4}$. \$3.25.

Nr. 59. Latinske Typer. Indiapapir. Chagrin med Overfaldsbind, Guldsmid, med Register (thumb-index). 7 $\frac{1}{2}$ x10x11 $\frac{1}{4}$. \$10.00.

(Begrænset Oplag)

BIBELSK KALENDER

for Aaret 1941

Udvalgte Skriftsteder til hver Dag i Kirkeaaaret med speciel Udhævelse for Søn- og Helligdage.

Et fortrinligt Udvalg af bibelske Billeder i seks Farver. Pris 30 Cts.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

Julegranen

DET KENDTE

DANSK-AMERIKANSKE JUHLEHEFTE

44. AARGANG

Julegranen vil i Aar indeholde følgende:

Helsides Billede: *Jairi Datter*. Efter Maleri af Carl Bloch.

Guds Fred og Guds Velbehag. Af P. H. Pedersen

Landsforvist. Af J. Christian Bay. Tegninger af Chr. Andersen.

Minder om Thorvald Knudsen. Af Thomas P. Christensen.

Santa Claus fra Bjerre Herred. Af Nanna Goodhope. Tegninger af Chr. Andersen.

Jul — al Krig til Trods. Digt af August L. Bang.

Det kønneste Juletræ. Af Johannes Knudsen.

Jul i Edelstenenes Land. Af Ebba Trampe

Mindes Du Danmark. Digt af Anton Kvist.

To Præster. Af Enok Mortensen.

Tegninger af Arensa Aaberg Thomsen.

Der er et yndigt Land. Af en Dansk-Amerikaner af andet Slægtled, og Per Aspera.

„Konstabelen.“ Af Clemens Sørensen.

Skatten i Kjellinghøjl. Af Sofus Frederiksen.

Einar Benediktsson — Digterhøvding og Aandens Adelsmand. Af Richard Beck.

Omslaget er trykt i flere Farver. Alt i alt et meget smukt Julehefte, som bør findes paa ethvert dansk-amerikansk Julebord.

Send den som Julegave til Venner i Danmark. Send os en Liste over dem, De ønsker „Julegranen“ sendt til (enten her eller i Udlandet) samt 50 Cents for hvert Eks. Hefte vil da blive sendt direkte herfra til de opgivne Adresser ledsaget af en Julehilsen.

Bestil den hos

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

BLAIR

NEBRASKA

The Convention Number

of the Journal of Theology will appear during the first week of January, 1941. It will contain the official minutes of the Fifth Biennial Convention of the American Lutheran Conference, held in Minneapolis, Nov. 13—15, 1940, the reports of officers, commissions and committees, and the principal addresses delivered at the convention. In addition it will contain the Minneapolis Theses and the Constitution of the American Lutheran Conference.

Regular subscribers will receive this copy without extra cost. New subscribers, whose subscriptions are received before January 1, 1941, will also receive this copy as a part of their annual subscription to the Journal. The price of single copies will be 50 cents. Orders for twelve or more copies will be filled at the rate of \$5.00 per dozen. Subscriptions and renewals should be sent to your own publication house. The subscription price is \$2.50 per year, payable in advance. All orders for extra copies should be sent direct to the publishers of the magazine, the Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Place your orders before January 1, 1941, to be sure of having them filled, as the publishers will print only a very limited number of copies over and above the requirements of the mailing list and actual orders received before that date.

G. M. Bruce,

Editor and Business Manager